РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

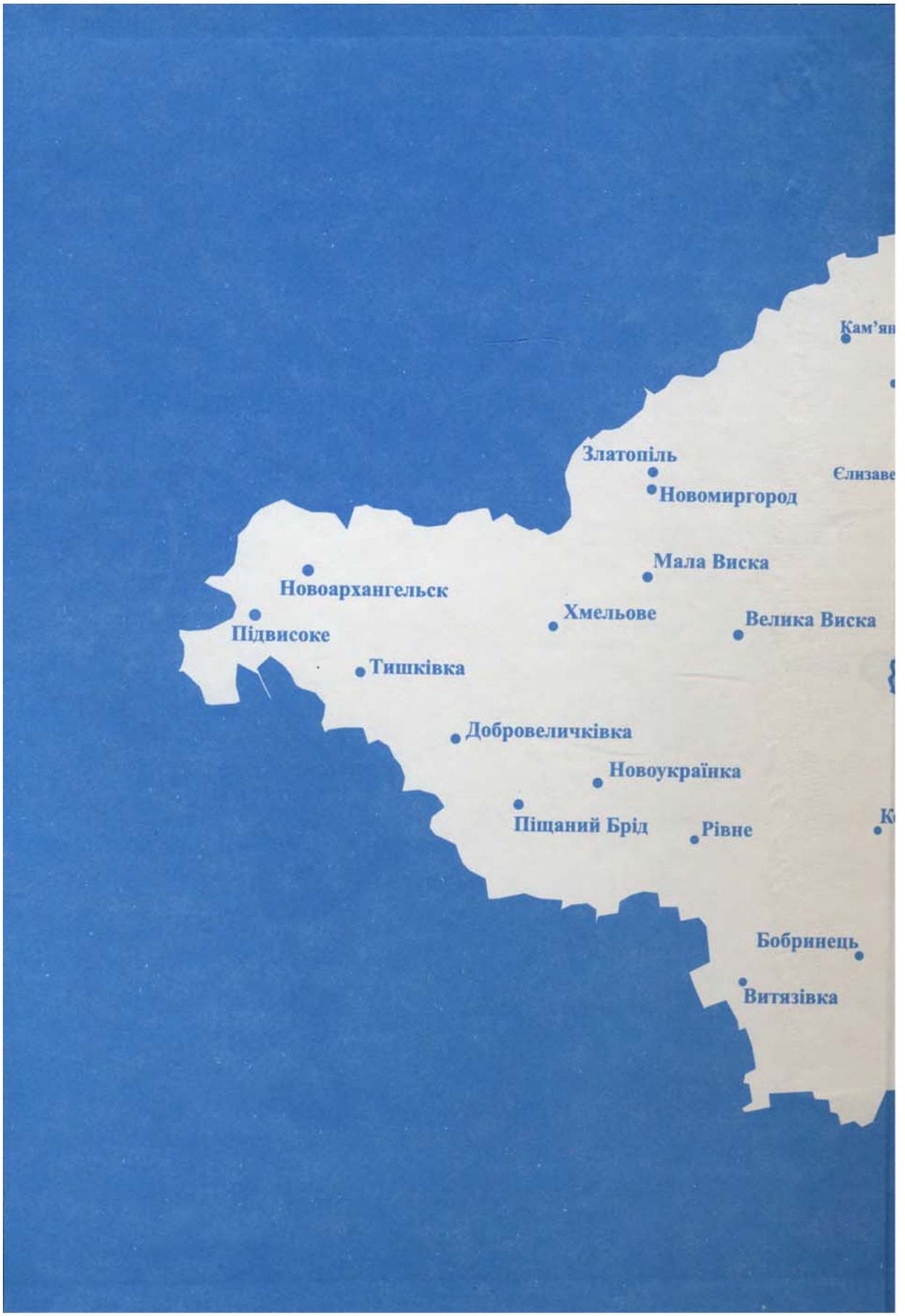
Кам'ян
Златопіль
Єлизаве
Новомиргород
Мала Виска
Новоархангельск
Хмельове
Велика Виска
Підвисоке
Тишківка
Добровеличківка
Новоукраїнка
Піщаний Брід
Рівне
Бобринець
Витязівка

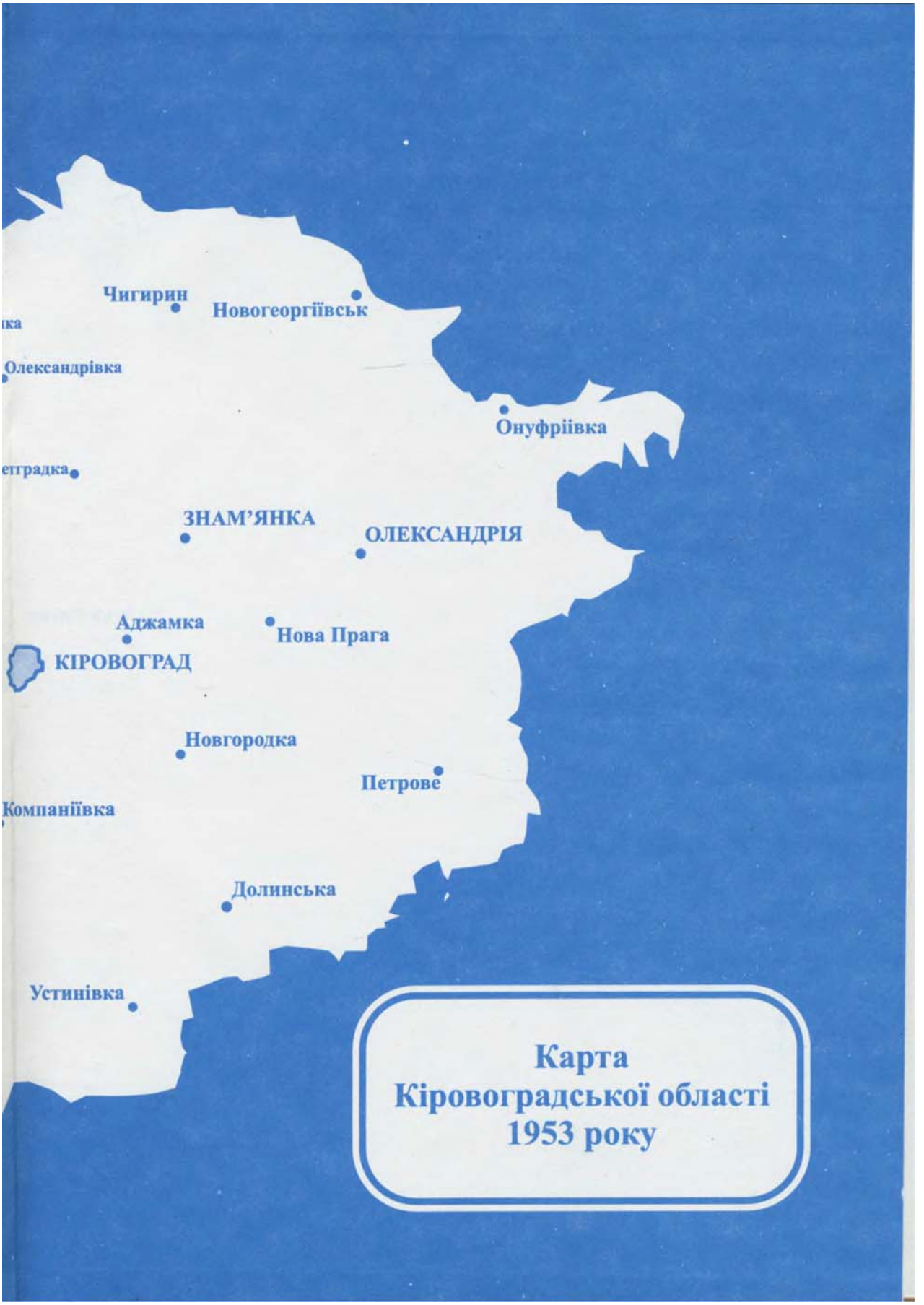

Карта Кіровоградської області 1953 року

Науково-
документальна
серія книг
“Реабілітовані історією”

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

У ДВАДЦЯТИ СЕМИ ТОМАХ

ГОЛОВНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

ТРОНЬКО П. Т.
(голова)
ДАНИЛЮК Ю. З.
(заступник голови)
РЕЄНТ О. П.
(заступник голови)
БОГУНОВ С. М.
БОГУЦЬКИЙ Ю. П.
ВОЙНАЛОВИЧ В. А.
ГОРБИК В. О.
ЖУЛИНСЬКИЙ М. Г.
ЗЕМЛЯНСЬКИЙ Ю. В.
ЗЯБЛЮК М. П.
КОКІН С. А.
КРЕМІНЬ В. Г.
КУРАС І. Ф.
ЛИТВИН В. М.
МАКОВСЬКА Н. В.
МАРЧУК Є. К.
ПИРІГ Р. Я.
ПШЕННИКІВ О. М.
РЕПРИНЦЕВ В. Ф.
РУБЛЬОВ О. С.
СКЛЯРЕНКО Є. М.
СМИРНОВ Ю. О.
СМОЛІЙ В. А.
СОХАНЬ П. С.
ЧИЖ І. С.
ШЕМШУЧЕНКО Ю. С.
ШЕРЕМЕТА В. В.

КИЇВ-КІРОВОГРАД
2004

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга друга

ДОБРОВЕЛИЧКІВСЬКИЙ, ДОЛИНСЬКИЙ, ЗНАМ'ЯНСЬКИЙ, КІРОВОГРАДСЬКИЙ, КОМПАНІЇВСЬКИЙ РАЙОНИ

ОБЛАСНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

НЕДІЛЬКО С. М. (голова)
БОНДАР В. В.
ВОЛКОВ І. В.
КОЗИР І. А.
КОМПАНІЄЦЬ Ю. І.
КУЦЕНКО Л. В.
СКЛЯРЕНКО Є. М.
ЧВАНЬ Т. В.
ЧУДНИЙ О. В.
ШЕВЧЕНКО С. І.
ШЕПЕЛЬ Ф. О,
ШЕРЕМЕТ С. В.

Науково-редакційний відділ підготовки тому:

БОНДАР В. В.
КАРАУШ Т. А.
КАРПЕНКО С. М.
ОРЕЛ С. В.
СТЕПАНОВ В. М.

МПП "Антураж А"
Кіровоград
2004

ББК 63.3 (4УКР-4КІР) 6-49
Р 31

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ
КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ
Книга друга

Кіровоград: Антураж А, 2004. – 540 с.
ISBN 966-8769-00-7

До другої книги багатотомного видання "Реабілітовані історією. Кіровоградська область" ввійшли короткі біографічні дані майже чотирьох тисяч уродженців та мешканців п'яти районів сучасної Кіровоградщини (Добровеличківського, Долинського, Знам'янського, Кіровоградського та Компаніївського), які зазнали незаконних репресій за роки радянської влади у 1918-1991 роках. Прізвища репресованих розташовані у алфавітному порядку в межах розділу кожного району, незалежно від часу репресій. Кожному списку передують нариси про відомих у краї людей, про найхарактерніші явища тієї нелюдської наруги над людиною, спогади репресованих та їхніх нащадків, написані самими колишніми в'язнями чи записані з їхніх уст журналістами і письменниками.

Упорядник Василь Бондар

ББК 63.3 (4УКР-4КІР) 6-49
Р 31

Рецензенти: Житков О.А. – кандидат історичних наук.
Мельничук К.С. – кандидат історичних наук

© МПП "Антураж А", 2004
© Василь Бондар, упорядкування, 2004

ISBN 966-8769-00-7

ДОБРОВЕЛИЧКІВСЬКИЙ РАЙОН

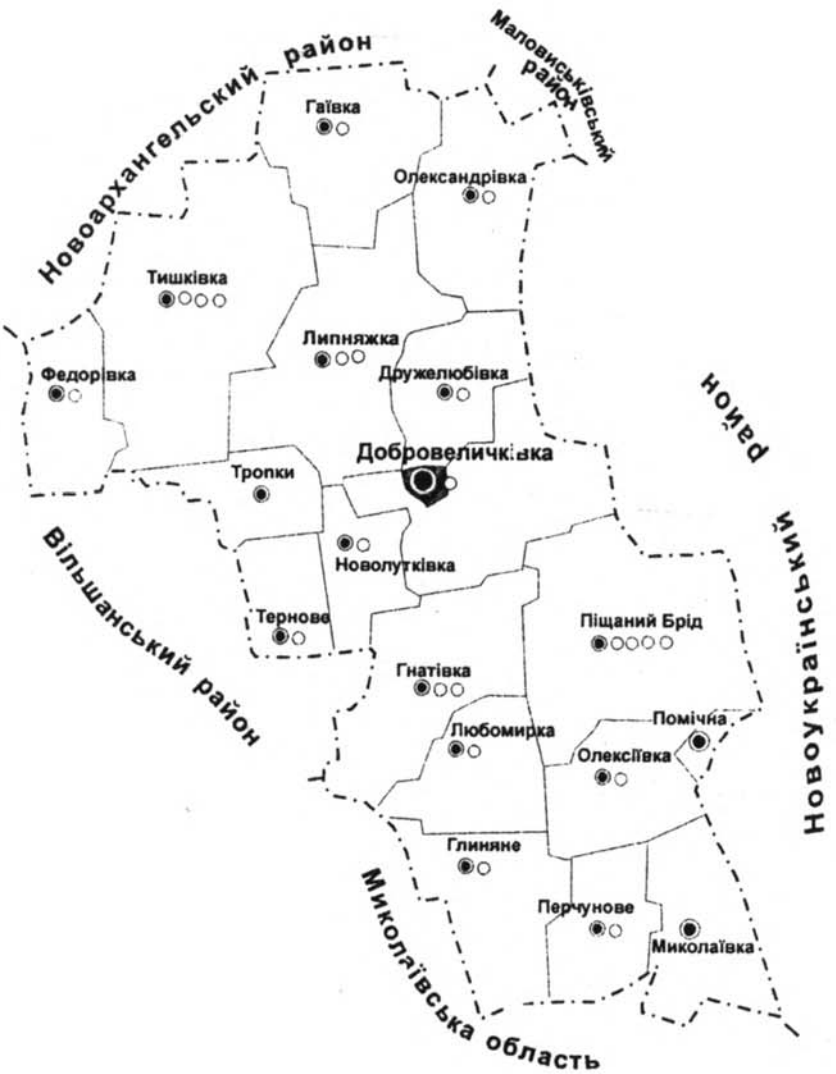

ПЕТРО ЧОРНИЙ З ПІЩАНОГО БРОДУ

Останніми роками з'явилось чимало публікацій в газетах про репресованих у різні роки панування комуністичного режиму в Україні. Уже й перші книги почали з'являтись. Репресії були масовими особливо в тридцятих роках. Жертвами режиму здебільшого ставали люди безневинні. Десь колись сказав непоштиве слово про місцевого керівника, десь анекдотом посмішив, у когось в роду за кордоном родич виявився, а то й просто – заздрісникові не сподобався, так той настукав... І вже забрали вночі чи вдень, вже схиляють до зізнання, а чоловік і не знає, в чому йому зізнаватися...

Косить коса партійно-чекістська, косить врожайно... Десятки, сотні, тисячі безневинно засуджених, закатованих, розстріляних.

І не один, видно, я, читаючи сьогодні нариси про незаконно репресованих, думаю: таке свавілля творили більшовики й їхня залізна рука (ЧК, ДПУ, НКВС, КДБ) – невже ж усі такі безневинні? І чому безневинні, коли так знущалися? Чому не чинили опору, не намагалися змінити державний устрій?..

Ні, не могло бути, щоб народ так покірно сприймав тортури! Хоча тих, хто ішов з відкритим забралом проти страшного режиму, – одиниці. Ви чули про них? Звичайно, чули. І сьогодні чуємо лук'яненків і чорноволів. Чому ж у наших степах не було одчайдухів? Були. Думаю, з часом ми знатимемо їхні імена. Нині ж хочу розповісти про одного з них – Петра Чорного із Піщаного Броду.

Вперше його ім'я я почув у середині вісімдесятих по зарубіжному радіо "Свобода". Інформація найбідніша: вчитель, із Кіровоградщини. Кого не запитував згодом, ніхто не чув навіть імені цього. І тоді, на початку дев'яностих, я звернувся до обласного управління КДБ. На велике здивування, мені запропонували справу П.Чорного, яку я вивчав чи не з місяць: кілька десятків товстих конвертів, дрібно списаних виразним вчительським почерком аркушів, книги й журнали з помітками на полях...

В очі кинулась дата суду: 31 січня 1980 року. Мені цей день пам'ятний тим, що я тоді вперше приїхав поїздом у Кіровоград, на журналістську практику до молодіжної газети. День був холодний, вітряний. Чи міг я тоді подумати, що зовсім поруч у порожній залі обласного суду розпинають патріота! Цей випадковий збіг підсилив моє бажання розповісти людям Кіровоградщини про Петра Чорного.

На початку 1993 року я поїхав у Піщаний Брід познайомитись із Петром Чорним, але... На два роки спізнився.

"ИМЕНЕМ УКРАИНСКОЙ СОВЕТСКОЙ СОЦИАЛИСТИЧЕСКОЙ РЕСПУБЛИКИ..."

Карна справа, присуд. Витяги в перекладі з російської:

"...справа по звинуваченню Чорного Петра Павловича, 18 липня 1920 року народження, уродженця хутора Савченський Близнюківського району Харківської області, українця, громадянина СРСР, безпартійного, освіта незакінчена вища, не судимого, в Радянській Армії служив з квітня 1944 року по листопад 1945 року, нагородженого медалями "За відвагу", "За взяття Берліна", "За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр." "50 років Збройних Сил СРСР", "За доблесну працю. В ознаменування 100-річчя з дня народження В.І.Леніна"...

"Чорний П.П. протягом 1974-79 років, проживаючи в м.Помічній, а з 1977 року в селі Піщаний Брід Добровеличківського району, з метою підриву й ослаблення Радянської влади систематично виготовляв у себе на квартирі і поширював поштою в редакції газет і журналів, видавництва, вищі навчальні заклади, приватним особам рукописні анонімні листи антирадянського змісту, в яких зводив наліпи на Радянський державний і суспільний лад, внутрішню і зовнішню політику КПРС і Радянського уряду, Конституцію СРСР, демократичні основи радянського суспільства, з відверто ворожих позицій закликав до розчленування СРСР і до боротьби за вихід України із складу Союзу РСР, а також зберігав з тією ж метою в своїй квартирі виготовлену ним таким же чином літературу вказаного змісту. З метою уникнути відповідальності за свою антирадянську діяльність він для відправлення поширюваних листів виїжджав за межі свого місця проживання.

Так у лютому 1974 року він виготовив, а в червні того ж року із м.Києва відправив поштою в редакцію газети "Радянська Україна" два анонімних листи, в листопаді-грудні 1978 року виготовив для поширення чотири примірники документа, пойменованого "декларацією...", один з яких в лютому 1979 року відправив до інституту історії Академії Наук СРСР, другий – того ж місяця в редакцію газети "Вечірній Київ".., в лютому 1979 року виготовив і відправив із м.Кіровограда на адресу Центрального телебачення для передачі "9-а студія" і для політичного оглядача Ю.Жукова два анонімних листи в вигляді відгуку на книгу Ю.Жукова "Суспільство без майбутнього", в яких викладав злісні наклепницькі вигадки, які паплюжать... соціалістичну систему господарювання, стосунки між державами соціалістичної співдружності..."

"...Чорний П.П. злісно ганьбив національну політику Радянської держави, стверджуючи, що на Україні та в інших республіках Союзу РСР проводиться посилена "русифікація", протиставляв інтереси народів, які населяють нашу країну, намагався паплюжити об'єктивний процес зближення націй і принцип пролетарського інтернаціоналізму, стверджуючи, що це вияв "штучної асиміляції", спотворював причини тимчасових труднощів, які мали місце в 1933 році, і способи ліквідації, очорнював визвольну місію Радянської Армії в відношенні країн Європи в роки Великої Вітчизняної війни".

"...вихваляв діяльність буржуазної Центральної ради на Україні, зрадників Батьківщини в роки Великої Вітчизняної війни, оунівських бандитів, цинічно виправдовував злочинців, які вчинили вибух у московському метро, внаслідок чого загинули радянські люди, схвалював антирадянську діяльність Буковського й інших відщепенців. ...Зводив наклеп на морально-політичну єдність радянського народу в період Великої Вітчизняної війни й намагався спаплюжити всенародний характер партизанського руху на окупованій фашистами території України".

"...(в листах) здійснював нападки на положення Конституції СРСР про те, що керівною і спрямовуючою силою радянського суспільства є Комуністична партія Радянського Союзу, давав наклепницьку оцінку діяльності Центрального Комітету КПРС і окремих його керівників, зводив наклепи на положення про основні права й свободи радянських громадян та на виборчу систему в СРСР."

"Чорний П.П. винним себе визнав і показав, що його батько в період колективізації був розкуркулений, після чого в нього зосталось невдоволення радянською владою, а в 1943 році, коли він працював секретарем сільуправи на окупованій німцями території, після ознайомлення з оунівською літературою він став ідеалізувати націоналістичний рух і в нього склались антирадянські переконання. Під впливом прослуховування ворожих передач зарубіжних радіостанцій він став на шлях антирадянської діяльності..."

"...складені й поширені Чорним П.П. документи... були переслані (із редакцій, видавництв, інститутів, від фізичних осіб – **В.Б.**) в органи державної безпеки".

"Чорний П.П. по роботі в Помічнянському вагонному депо і в Гнатівській школі Добровеличківського району характеризується позитивно, мав нагороди, є учасником Великої Вітчизняної війни..."

"...ним вчинено особливо небезпечний державний злочин, який відноситься до категорії важких злочинів..."

"...судова колегія присудила: Чорного Петра Павловича визнати винним і покарати за ч.1 ст.62 КК УРСР до шести (6) років позбавлення волі у виправно-трудовій колонії посиленого режиму, без заслання..."

"...звернутись із поданням до Президії Верховної Ради СРСР про позбавлення Чорного П.П. всіх медалей..."

"ПОКЛАДИ КВІТКУ, ЧИТАЧУ!"

Перечитавши матеріали із архівів обласного управління СБУ, я кинувся шукати людей, які відбували покарання разом із Петром Чорним у с.Кучино Пермської області, аби розповіли про нього. Написав навздогад листа відомому **письменникові і правозахисникові Миколі Руденку**, який недавно повернувся із США доживати віку в Україні. на листа довго не було відповіді і якогось разу, будучи в Києві, я зателефонував йому, назвався, нагадав про листа.

– На жаль, не можу письмово відповісти вам, – після короткої паузи мовив Микола Данилович. – Мої очі не бачать: я нічого не пишу... А про Петра Чорного в мене теплі спогади. Ми були добре знайомі. Тихий, лагідний чоловік. Чесний. Передавайте своїм землякам, що вони можуть гордитися ним...

А ще з вуст Миколи Руденка я довідався, що поряд із ліжком Петра Чорного у таборі стояло ліжко Мирослава Мариновича, нині відомого в Україні правозахисника, політолога, публіциста. А трохи згодом написав йому й отримав лист-відповідь із Дрогобича.

Сподіваюсь, що колись ми спроможемось видати книгу спогадів про цю неординарну особистість, провісника й творця української незалежності з Піщаного Броду, і тоді окремим розділом у тій книзі буде спомин його табірного побратима, а поки що я вплітаю його у цю вже не першу публікацію про Петра Чорного.

Отже, **згадує Мирослав Маринович**.

"Вістка про відхід Петра Павловича Чорного прийшла до мене дуже пізно: на його могилі цього літа квіти цвістимуть уже втретє. Але вона все ж прийшла, і тепер обов'язок вдячної пам'яті та ініціатива земляків спонукають мене покласти на ту могилу невеличку в'язанку спогадів. На жаль, пам'ять моя не чіпка: вона береже скоріше настрої, ніж дати, погляд очей, а не імена. Тому все, написане мною, буде не стільки інформативною розповіддю про Петра Павловича, скільки теплим словом "на незабудь", зверненим до його земляків.

У 1980-ті роки табір для "політичних" ВС-389/36, що був розташований в с.Кучино на Пермщині, жив тими ж надіями, що й у роках 70-х. Коли ж прийде нарешті "апостол правди і науки"? Коли люди перестануть терпіти велику облуду, що просякла в кожну щілинку нашого тодішнього життя? Мене особисто утримували в цьому таборі з 1978 року як "особливо небезпечного державного злочинця", злочин якого полягав у членстві в Українській Гельсінкській Групі, яку 1976 року організував і очолив письменник Микола Руденко і яка взяла на себе виключно правозахисні функції. Природно, що я з подвійною надією чекав звісток з України.

Одного дня з'являється в нашому таборі новий "бранець" українського КГБ – Петро Павлович Чорний. Розпитуємо, хто й звідкіля. І вже після першої короткої інформації хапаємося за голови: це ж до якого абсурду треба державі дійти, щоб таку людину засудити як "особливо небезпечного"!

Не політичний діяч і не член підпілля. Не ворог державі і не ворог народу. Якщо взагалі можна те слово припасувати до П.Чорного, то був він ворогом лише брехні. Бо любив правду, кохався у точних словах і визначеннях, адже був інженером за фахом і звик до лаконічності формул. Але в цьому якраз і був страшний "кримінал" для тодішніх можновладців – шукати точний діагноз недуги суспільства!

Ніякої організації довкола себе не творив, нікого нікуди не втягував. Просто жив собі в селі з поетичною назвою Піщаний Брід чесний чоловік, що був достатньо мужнім, щоб мати свою власну життєву позицію, і занадто порядним, щоб дивитися на суспільне зло і мовчати. Отож, якщо це вина Петра Чорного, то нею можуть гордитися і дружина його, і діти, і внуки. Не соромно за свого колишнього директора і Любомирській школі, а для Піщаного Броду – не ганьба, як колись шепотіли по високих кабінетах, а добра слава.

Після суду над Петром Павловичем якийсь меткий чекіст, напевно, причепив собі ще одну зірочку на погони "за революционную бдительность", а сам арештант, тяжко хворий на серцеву недугу, розпочав свій нелегкий табірний шлях. Для нього це теж була боротьба, але не з табірною адміністрацією і не з системою, а за власне виживання. Наші ліжка стояли в баракові поруч, і я можу засвідчити, якими виснажливими зусиллями давався йому кожен табірний день. Не завжди

знаходилися потрібні ліки, що моментально ставило його на грань смерті. Про те ж, чи відповідав суворий табірний режим потребам його здоров'я, можна навіть не говорити.

А втім, даремно я сказав, що з адміністрацією Петро Чорний боротьби не вів. Звичайно, брати участь у наших голодівках, страйках та інших акціях протесту він не міг просто фізично. Але свій фронт протистояння він все-таки тримав. В нашій "зоні" не було жодного випадку, щоб табірні чекісти не схиляли в'язнів до співпраці або, якщо сказати м'яко, до "інформаторства". Але тяжко хворий П.Чорний вистояв – і залишився людиною.

Петро Павлович долучався до нашого гурту на всі свята – чи то на Свят-вечір та Великдень, чи на дні народження та Новий рік. А наші святкові столи були, ясна річ, більш ніж скупі: поп'ємо чай із цукром "вприглядку", намажемо хліб маргарином і повидлом, по кілограму яких ми могли купити раз у місяць. А на великі свята ми пекли "торти": спершу сушили сухарі, розтирали їх на борошно, а тоді пекли паляниці й перекладали їх шаром "крему" з тих же маргарину й повидла. Смачно було – куди там київським тортам!

Був Петро Павлович надійним табірним товаришем, скромною і глибоко порядною людиною, а ще – цікавим співбесідником. Табір взагалі збирав неординарних людей, від яких можна було багато чому навчатися. Для багатьох це був другий університет. Найближчими для Петра Павловича були наукові дискусії, хоч мав він свою оригінальну думку і про поезію, і про суспільні процеси.

Наші з ним думки і переконання, ясна річ, збігалися не завжди. Ми були людьми різних поколінь і різного життєвого досвіду. В таборі це нам не заважало спілкуватися і мирно ночувати поруч.

Після звільнення зустрічався я з Петром Павловичем ще двічі в Піщаному Броді, куди я виривався відвідати його з дружиною Марією Василівною. А тоді кожного з нас поманили до себе свої "геркулесові стовпи" – і листування обірвалося...

Пам'ятаю сільську хату Петра Чорного, що вся обтулена бузком. Але чи заквітчана його могила? Буду сердечно вдячний кожному читачеві, хто зможе колись покласти на могилу Петра Чорного від мого імені квітку. Цей чоловік заслужив собі на вдячну пам'ять земляків! А ще більше буду вдячний тим, хто прикрасить усмішкою й теплим словом самотні дні Марії Василівни. Бо в світі мають бути пошановані і громадянська чесність, і мужність, і вірна любов".

НА ІВАНА НА КУПАЛА

Ось, читачу, ти перегорнув два розділи цього нарису. Які вони різні, правда? Хіба ж може так бути, щоб про одну й ту саму людину можна було сказати "особливо небезпечний державний злочинець" і "надійний товариш, скромна і глибоко порядна людина"? Виявляється, можна. Так було. У ті злочинні сім десятиліть, які кривавою смугою вписані в історію нашої землі (час "чорного ворона"), тільки чесні, мужні, з власною життєвою позицією і ставали особливо небезпечними.

Я одвідав їхню стареньку хатину на березі тихої річечки Чорний Ташлик ранньою весною, за тієї пори, коли вранці, хоч і сонце сліпуче світить, а земля тверда, мов камінь, вдень же навіть за хмурої погоди з болота ногу не витягнеш. Згадую про це тому, що постукав у причільне вікно я рано, а на могилу до Петра Павловича ми ходили із вдовою вже як геть розквасило дорогу...

Кілька годин просиділи біля теплої грубки. Марія Василівна спочатку трохи насторожено зустріла мене, а коли я показав повідомлення про реабілітацію, розплакалась і довго дивилась мовчки у вікно. Не знаю, з яких причин, але вона про неї не знала. Півтора року. Сам же реабілітований до цього рішення прокурора області від 28 серпня 1991 року не дожив менше, як півроку.

Про цих людей, їхню дивовижну долю можна написати роман. Кажу про це без найменшого перебільшення. Нічого не вигадуючи, нічого не додаючи і нічого не приховуючи. Так, Петро Чорний був озлоблений на радянську владу. А за що її мав шанувати? За те, що батька, Павла Даниловича, хазяїна, який мозолями і горбом нажив за кілька років достаток, обібрали в один день? Так, працював секретарем сільуправи при німцях, бо думалось, що розправляться німці з репресивною червоною владою і дадуть людям вільно жити й працювати на себе. (Окуповане німцями українське село – й донині біла пляма в нашій історії). А потім фронт вернувся і, боячись жорстокої розправи ("расстрел на месте без суда и следствия") – на гарбу і вйо! "Батько коней жене, кулемети строчать, світ, здається, перекидається... Хай того ніхто не звідає!" Чіплялись за життя, як могли. Боялись розправи. "Хоча нічим ми не завинили ні перед людьми, ні перед Богом!" Зупинились аж за Бугом: дівчинку Господь

послав молодому подружжю. А потім були блукання-поневіряння, зустрілись добрі люди, пригріли. Петра мобілізували радянські війська – дійшов до Берліна.

Повернувся з війни – вчителював (у Любомирці, Гнатівці, інспектором Піщанобрідського райвідділу народної освіти), працював апаратником на Новоукраїнському цукрозаводі, інженером вагонного депо у Помічній, згодом головним інженером... 1971 року – інфаркт! Звідтоді йому вже нелегко було влаштуватись на роботу.

До рідні, що на Харківщині, вони не обзивалися понад 40 років. Петро не велів: він знав, як за минуле може розправитися режим сьогодні...

Знав, що нікому зла в житті не зробив. Але не зважувався про це сказати вголос. Бо сподівався тоді на кращі для цього часи, коли й він зможе долучити свій розум, своє думане-передумане – вірив у звільнення свого народу від колоніалізму.

І десь на початку сімдесятих, коли в Україні прокотилась уже не перша хвиля арештів дисидентів, Петро Чорний вирішив діяти. Знав, якщо виявить себе одразу з такими думками – місце йому там, про що денно й нічно розповідає зарубіжне радіо "Свобода". Він хотів достукатись до умів, душ і сердець кращих людей нації. Як же він гірко помилявся – тих листів анонімних чи підписаних псевдонімом П.Ант адресати сахалися, як зарази: здавали в КГБ. А він відправляв і відправляв: професору Київського держуніверситету і проректорові Івано-Франківського інституту нафти і газу, відомому поету в журнал "Вітчизна" й ректору Донецького держуніверситету, студенту Київського політехнічного інституту і редактору газети "Вільна Україна" у Львів, учителю із Смотрича Хмельницької області і відомому українському поетові через газету "Радянська Україна", ректорові Одеського держуніверситету і в Інститут історії Академії наук України...

Про що ці листи? Думаю, читач утямив їхній зміст із першого розділу. І хоча багато що з того, про що писав Петро Чорний, сьогодні ми вже сприймаємо як належне, як істину, але багато в тих епістолах такого, що й сьогодні змушує нас оглядатись на своє недалеке минуле, осмислювати його з точки зору історичної правди, а не з ідеологічних утопічно-брехливих байок. Петро Чорний випередив масову свідомість щонайменше на два десятиліття.

Відправляв листи з Києва, Кіровограда, Помічної, Новоукраїнки... Жодного листа не відправив із Піщаного Броду. Заплутував сліди, намагаючись відтягнути час арешту, аби якомога до більшої кількості людей достукатись. Чи був Петро Чорний свідомий того, що його забере "чорний ворон"?

– Уже після арешту в його чорному портфелі (портфеля кагебісти не забрали) я знайшла записку: "Коли щось зі мною трапиться – розішли ці листи за адресами", – розповідає Марія Василівна. – Я зрозуміла, що ця записка була написана мені. На той випадок, якби його чи забрали несподівано, чи прибрали... І я, кажу вам сьогодні, ті листи переслала б без затримки й не читаючи. Бо я йому дуже довіряла. Боже, який він тільки добрий був, аби ви знали! Здається, не було нічого на світі, чого б він сам не вмів зробити. При порядній владі таку людину на руках би носили...

Арештували його 7 липня. На Купала.

– Того дня пішли ми в гай по черешні – він дуже природу любив. Пам'ятаю, оглянувся якогось разу до мене, а я аж заціпеніла: такий чорний Петро на виду. "Що з тобою?" – до нього. – "Та нічого..." Субота була, вихідний. Вернулись ми додому. Не вдалася нам та прогулянка: щось наче відчувала його душа. Прийшли додому. "Трохи приляжу". І я задрімнула. І сниться мені одразу ж: заходить в нашу хату лікар із чорним Петровим портфелем, виймає мені всі до одного зуби, геть не боляче. "Не бійтеся, – каже, – ми вставимо вам коронки із чистого золота". І вставив. Я дякую, а він просить плати. "Не знаю, – кажу, – чим вам заплатити..." – "То я сам візьму", – дивиться так на мене, аж душу виймає... І поліз у шафочку в Петровій кімнаті... Тут я прокинулась. Розказую сон чоловікові, а він мовчить. Коли це стукають у двері. Відчинила я. Заходить чоловік у цивільному. Й одразу до Петра: "Ви листи писали?" – "Писав", – холодно й просто відказав Петро. "І довго ще будете писати?" Мовчить мій чоловік. Це мені така розмова запам'яталась. За тим чужим зайшло до хати ще сім-вісім душ. "Починайте обиск!" Листи знайшли одразу ж у шафочці, що ото мені тільки-но наснилася... Але продовжували шукати всюди – чотири години тривав обшук, всі книжки переглядали, чи нема де на полях книжки якихось поміток, записів... Потім оформили акта, посадили в машину... "Чорний ворон" – подумалось мені, хоч і не чорна, а світла "Волга" забрала його... Він ще на прощання сказав мені: "Прости мені, що я з тобою не ділився..."

Марія Василівна вмовкає – важко їй те згадувати.

– Маріє Василівно, а хіба ви самі не знали про листи, які відправляв чоловік?

– Знала, що відправляв, але куди, нащо і що в тих конвертах – не питала ніколи. Знала одне – якщо робить це Петро Павлович, то він добру робить справу...

Добрі сумні її очі дивляться незмигливо якийсь час, а потім враз оживають:

– І я таки не помилилась. Реабілітували ось його: якби щось лихе чинив – то хіба ж би... Слава тобі, Господи, є таки правда на світі. Не дожив він до цієї звістки...

Не дожив. Менше, як за півроку до реабілітації відійшов за вічну межу. З таборів повернувся з іще підірванішим здоров'ям. Адже уявити: людину, яка перенесла інфаркт, шістдесятилітнього віку – в студені уральські краї.

Дружина просилась одвідати його в Кучино, але він категорично відмовив у листі з табору: "Не їдь, бо перед побаченням тут знущаються з родичів – роздягають догола, обмацують: не можу я уявити такої напруги над тобою... Я повернусь".

– Повернувся він рівно через шість років, звідколи востаннє переступив поріг рідної хати. Сьомого липня – на Івана Купала. Післяобід. Як зараз бачу: постукав, відчиняє тихо двері: кухвайка на ньому, штанці простенькі – хебе, ярмулка – я її спалила потім, заплакала над нею і спалила...

– А згадував Петро Павлович табори?

– Рідко. Знаю, що з Руденком він сидів, з Мариновичем – приїжджав Мирослав до нас ще за життя Петрового... З журналістом московським Володимиром Черних там подружився... Згас він після таборів, хоча бадьорився: я ще попрацюю над теоремою Ферми... Розсилав свої роботи в наукові журнали... На поминках хтось украв із хати його портфеля із тими формулами.

...Незвичайна доля. Покручена, пошматована, терзана фізично й психологічно.

Петро Чорний не завжди йшов у житті рівно. І спотикався, і пригинався, і падав – але знову підводився і йшов. Він був вірним сином матері-України і завжди, в кожен день свого життя благав для неї добра. І наскільки міг віддавав свій розум, свою мужність і силу їй. Він напевно був свідомий того, що ніяка влада не може винести остаточного присуду – лиш нащадки, лиш вічність, лиш совість.

Василь Бондар

Пропонуємо два листи Петра Чорного з архівів колишнього КДБ

ДРУГИЙ ЛИСТ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Розглянемо проблему "постепенного сближения" націй з іншого погляду. Перш за все відносно російського народу. Він таки є нашим братом-слав'янином і не стільки його вина, скільки біда, що великодержавні правителі Російської імперії перетворили російський народ в знаряддя гноблення малих народів, прирекли його на ганебну роль катів поневолених Московською державою народів.

В історії діє об'єктивний історичний закон – нерівномірного розвитку різних країн. Історія нашого часу підтвердила його правильність. Поряд з феодальними країнами в наш час існують країни з розвиненим капіталізмом, є країни з різного ступеня розвитком найновішої соціально-економічної формації – соціалізмом. Соціалістичні країни йдуть у своєму розвитку не єдиним фронтом, як гадали раніше, а кожна своїм шляхом і темпом – нерівномірність розвитку явна. Висновок з цього незаперечного факту чіткий: в мислимому майбутньому людство і далі буде розвиватися в формі національних держав.

На сьогодні Союз радянських соціалістичних республік – анахронізм, що стримує рух вперед більш розвинені нації, які входять до нього. Зараз це не стільки Союз, скільки імперія. Власне, такий характер він мав і раніше. В умовах капіталістичного оточення і реальної загрози примусової реставрації капіталізму в Росії з метою гарантувати себе від реставрації, імперія була вигідна хоча б для самої Росії, мала якийсь сенс. Тепер же в умовах розвиненої світової соціалістичної системи, в умовах того історичного періоду, коли соціалізм є доконечною історичною неминучістю, зберігати систему, яка стримує розвиток окремих націй на їхньому історичному шляху – це не тільки не гуманно, а просто історичний злочин.

Які факти підверджують тезу, що Радянський Союз – не союз, а скоріше новітньої форми імперія?

Ми вже говорили в першому листі, що участь в Союзі ніяких вигод не дає, зокрема українському народові, а такий Союз, який не вигідний одному з членів Союзу, – уже не Союз. Союзний парламент і Союзний уряд ним призначений стоять над союзниками. Союзний парламент вибирається загальними виборами у всій країні (Союзі), отже, може вважати себе незалежним від парламенту і уряду союзних республік. В справжньому Союзі парламент повинен був би складатися з членів парламентів союзних республік.

Державний план розвитку народного господарства і державний бюджет розподіляються між союзними республіками. В справжньому Союзі і те й те повинні складатися з планів і бюджетів союзних республік.

Нарешті дивна як для Союзу структура Комуністичної партії Радянського Союзу, яка є визначальною силою в країні і структура якої власне визначає суть Союзу. Здавалося б, що КПРС повинна складатися з компартій союзних республік. Проте це не так. У Москві є міський комітет КПРС. У Києві — міський комітет КПУ. В Тбілісі – міський комітет КП Грузії. Що це означає? А це означає, що КПРС – це комуністична партія Росії, і всі комуністичні партії союзних республік, які підлеглі на принципах централізму ("демократичного", а насправді – "абсолютного") Комуністичній партії Радянського Союзу. Фактично підлеглі Комуністичній партії Росії.

А такий факт, як безглузда (навіть з погляду російського колоніалізму) політика освоєння Сибіру (зокрема будівництво там великих заводів і електростанцій), яка грабує всі інші республіки! Безглузда, бо подібно до того, як німецьким колонізаторам довелося віддати полякам загарбані ними слав'янські землі, як арабським колонізаторам довелося віддати євреям їхні споконвічні землі в Палестині, так, рано чи пізно, російським колонізаторам доведеться віддавати загарбані ними сибірські землі!

Здається, наведених фактів достатньо, аби переконатися: що за "добровільний" Союз є СРСР і чому політика русифікації, проводжувана під лозунгом "постепенного сближения" націй, є реакційною. Зараз для всіх, хто проживає на Україні, чия доля так чи інакше зв'язана з нашою країною, а в першу чергу для всіх українців, немає важливішої і почеснішої справи, як боротьба за вихід України з Радянського Союзу, боротьба за самовизначення і відокремлення, гарантоване конституцією. Це – історичне право українського народу.

Немає важливішої справи для українців, як збереження української мови, боротьба за право навчатися в середній і вищій школі рідною українською мовою. Немає для українців тепер важливішої справи, як збереження і розвиток національної самосвідомості.

Вихід з Радянського Союзу – справа велика і складна. Історія покаже, яким способом це буде здійснено. Один з найбільш реальних шляхів такий.

Перший етап.

Домагатися, щоб Союз був дійсно Союзом. Державний план і державний бюджет повинні складатися з державних планів і бюджетів союзних республік.

Другий етап.

Перетворення міністерств культури, освіти, внутрішніх справ, державної безпеки в республіканські міністерства.

Третій етап.

Перетворення міністерств оборони й іноземних справ у республіканські.

Четвертий етап.

Перетворення промислових міністерств у республіканські.

А, мабуть, найпершим кроком був би вихід Комуністичної партії України з КПРС і співпраця КПУ з КПРС на тих же принципах, на яких базується співпраця компартій США і Франції.

ІСТОРИКАМ - ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТАМ

"Тавровані зрадою", "Безбатченки", "Їх справжнє обличчя" – під такими назвами книжечки, переповнені гидкою лайкою, без кінця краю виходять в різних видавництвах "на украинском языке".

Що можна сказати з цього приводу? Пишіть. Пишіть, називайте кого хочете зрадниками, кого хочете запроданцями, лийте, лийте бруд, пишіть брудну правду. Називайте сьогодні – генієм, а завтра – маньяком; сьогодні – геніальним полководцем, а завтра – ворогом народу. Про все пишіть! Як завгодно

пишіть! Тільки щоб писано було українською мовою. Бо сьогодні, в умовах шаленої русифікації, в умовах чергового пароксизму асиміляції українського народу Московською колоніальною системою для українця нема завдання важливішого, як зберегти рідну мову, мову наших батьків і матерів, мову великих людей нашої нації. Щоб наші нащадки не втратили найважливішу зброю в руках народу в його боротьбі за можливість вижити.

Пишіть. І не забувайте, ні на хвилину не забувайте трьох речей.

І. Не забувайте, що московський колоніалізм в особі Сталіна мав намір виселити до Сибіру всіх українців, як це він зробив з кримськими татарами, калмиками, чеченами, інгушами (який чудовий приклад примату соціального над націонільним – чи не так?). І не "непорушна дружба українського і російського народів", не "гуманізм соціалістичного ладу", а лише фізична непосильність проблеми та ще вперта національно-визвольна боротьба, яка велася зі зброєю в руках у 1944-49 роках, не дали звершиться цій акції. А що, якби Сталін (а це могло дуже просто статися!) таки наполіг на своєму? Пиляли б ми з вами дерева десь в якутській чи єнісейській тайзі і глибокодумно на основі передової марксистсько-ленінської науки розмірковували б про переваги "крупного многонационального государства", "ленинско-сталинскую дружбу народов", "всестороннее развитие и сближение социалистических наций" і вже безперечно про "нерушимую дружбу трех братских народов: русского, украинского и белорусского". І не забувайте, що в першу-ліпшу кризову ситуацію московський колоніалізм цю акцію може здійснити!

ІІ. Пролетарська справа – насамперед, а національно-державна потім. Така суть того, що всюди рясніє словами "пролетарский интернационализм". Так от. Не забувайте, що всі, хто читає ваші книжечки, на власні очі бачили, як на практиці здійснюється і "примат классового над национальним" і "пролетарский интернационализм". Ми на власні очі бачили, як німецькі пролетарі закопували в землю живими пролетарів російських, українських, єврейських і т.д. Ці пролетарі, одягнені в солдатські шинелі, вбивали, різали, спалювали, вішали, чавили танками жінок і дітей пролетарів усіх країн Європи. І при цьому не питали, якого вони походження: пролетарського чи буржуазного. Їх цікавило лише те, щоб вони не були німецькими. Ті, хто читає ваші книжечки, на власні очі бачили, як німецькі пролетарі глушили своїх братів по класу, – радянських пролетарів – зі всіх видів сучасної зброї під Сталінградом, на Курській дузі, під Ленінградом і Севастополем. Бачили, як радянські робітники і колгоспники, класово свідомі, заохочувані закликами вождів першої в світі держави робітників і селян, глушили своїх братів по класу, ведених соціалістичною робітничою партією Німеччини під червоним прапором (зі свастикою на ньому) пролетарів німецьких, а заодно з ними італійських і румунських від Москви і Волги до Берліна і Відня і не питали, хто він – робітник, незаможний селянин, чи капіталіст-поміщик. І ніхто не закликав, як це було в першу світову, брататися, припинити братовбивчу війну – державний (національний) інтерес високо-високо став над інтересом класовим (соціальним).

Перж ніж розчавити гусеницями "тридцятьчетвірки", а потім розпрасувати колесами автомашин на варшавському шосе молодого токаря з Рура – не вимагали його досьє, чи "информации к размышлению", щоб упевнитись в його належності до "великої сім'ї пролетарів".

Дуже цікаво було б знати, чи доводилося історикам-інтернаціоналістам бачити розтерті солдатськими шинелями до крові ноги вище колін в 16-20-річних німецьких дівчат в січні-квітні 1945 року? То молоді радянські пролетарі повзводно виконували "свой пролетарский интернациональный долг".

Не доводилося бачити? А ми бачили!..

Може вам доводилося бачити, як пролетарі США і Англії зрівняли з землею авіабомбами Дрезден, чи 37 діб підряд, щосекунди, бомбили методом... "бомбового килиму" Берлін?

Не бачили? А ми бачили! І це були часті дії, але зовсім неорганізовані.

А ось і організовані прояви "пролетарского интернационализма" і "международной солидарности трудящихся".

Зі Східної Прусії і всієї Східної Німеччини по горезвісні Одер і Нейсе було виселене все населення німецької національності – робітники, селяни, інтелігенція з їхніми родинами. Всі. Бо котрі багатші – самі повтікали ще перед фронтом. Це який підхід? Національний (державний)? Чи класовий (соціальний)? Хіба німецькі робітники і селяни не могли б будувати соціалізм у складі народної Польщі чи радянської Росії? За теорією їхня класова свідомість була ближчою до класової свідомості радянського народу, ніж до своїх співвітчизників-багачів. На практиці ж, як бачимо, свідомість радянських властей була дуже далека від свідомості неімущих німців. А виселення фіннів з Карельського перешийку і області

Петсамо? А виселення японців з Південного Сахаліну? Вони самі звідти пішли? Виключено! А де ж була велика, непоборна притягальна сила ідей соціалізму і комунізму?

А на якій підставі були очищені землі східного берега Одера від німців? З цього радянська пропаганда не робить секрету. На тій підставі, що дванадцять століть тому ці землі були заселені слов'янами, що то є споконвічні слов'янські землі!

Скільки списано паперу про загарбання Ізраїлем арабських територій, права палестинських арабів! І жодного слова про те, що 17 століть тому всі ті землі були єврейськими, і користуючись логікою ялтинської угоди "Великой тройки", належать законному їхньому володареві Ізраїлю.

Логіка в колонізаторів своя, колонізаторська. Можна, наприклад, запізнившись, галасувати про незаконні територіальні претензії маоїстів і в жодній з мільярдів сторінок офіціозної пропаганди і "наукової" літератури не згадати, що землі Далекого Сходу, Забайкалля і Східного Сибіру належали не так вже й давно, всього три століття тому, різним монголоїдним народам Азії, землі Західного Сибіру – тюрко-іранським народам угро-фінської групи, землі Передуралля, Півночі Східно-Європейської рівнини – їм же, землі Поволжя – тюркським народом, землі Подоння – іраномовним народам. Всі вони загарбані російськими колонізаторами в різний час від 16 до 18 століття точнісінько так, як були загарбані слов'янські землі німецькими колонізаторами.

Керуючись логікою фактів, чи не слід було б повернути ці землі законнним володарям, як були повернені західно-слов'янські землі. Ті, хто читає ваші книжечки про "таврованих зрадою", "безбатченків", тих, кого "земля не приймає" (де вже їй прийняти у вічну мерзлоту!), пам'ятають, як угорські пролетарі в 1956 році вішали радянських робітників і колгоспників вниз головами. А радянські робітники і колгоспники душили танками всіх підряд – жінок, дітей, старих, молодих – якби тільки угорці. Це який підхід? Класовий чи національний?

III. Не забувайте, що всяка денаціоналізація, тобто позбавлення рідної мови, рідних звичаїв, пам'яті, історії, національної самосвідомості з якої б причини, з якою б метою і з якими б намірами вона не здійснювалася, завжди, неминуче й історично закономірно призводить до інтенсивної деморалізації народу. Зараз повсюдно ведуться розмови про "зближення" соціалістичних націй і вигоди від нього. Що ж дає це зближення, як і взагалі перебування в складі Радянського Союзу, зокрема українському народові? Може, збавило нас від алкоголізму і масової пиятики? наркоманії? хуліганства? безглуздих патологічних вбивств? Може, нас уже не обважують і не обраховують у магазинах? Може, зникли розлучення, злочини, проституція, гангстеризм? Може, воно піднесло нашу економіку, яка відстає навіть від не найпередовішої канадської за всіма показниками втроє – і має тенденцію безнадійного відставання далі (за останніми даними приріст виробництва електроенергії за п'ять років в СРСР становив 35%, у Канаді — 40%). Ще кілька років такого "сближения" і не лишиться ні українського, ні білоруського народів. А на їхніх землях буде проживати народ, який говоритиме російською мовою, матиме російську історію, російську культуру, пам'ять про російських великих людей, російські звичаї і майбутні історики будуть знайомитися з українською мовою і працями Шевченка і Франка так, як зараз знайомляться з мовою і культурою стародавніх етрусків або майя. Це явище, за якого б соціально-економічного ладу воно не звершувалося (первісно-общинного, рабовласницького, феодального, капіталістичного, чи соціалістичного), завжди звалося асиміляцією. І в історії серед десятків, тисяч випадків асиміляції одного народу іншим не було випадків добровільної відмови народу від своєї національної індивідуальності...

Можна було б нагадати вам, що існував такий народ – етруски. Він мав свою мову, письмо, звичаї, мистецтво, культуру. Де він? З'їдений римськими колонізаторами, він зник з лиця землі! А починали з "римського народу", в який входили три "братні" народи: етруски, латиняни і сабіняни. Внаслідок "сближения" залишалася латинська історія, латинська нація.

Можна було б нагадати, що був балтійський народ – пруси. Де він? З'їдений німецькими феодальними колонізаторами, він зійшов з лиця землі, мов на глум залишивши ім'я своєму могильникові. Ще був індіанський народ – чироки, який мав свої письмо, школи, пам'ять своєї історії, видавав газети і книги рідною мовою. Де він? З'їдений американськими капіталістичними колонізаторами, зник з лиця землі. В 30-ті роки XIX століття "культурні" американські колонізатори відтіснили індіанців на Далекий Захід (це – американський Сибір) в резервації (по нашому – в концтабори), де вони вимерли до одного. Ще був такий народ – кримські татари, який мав свою історію, свою мову, культуру, газети, журнали, свою державу. Де він? З'їдений московськими соціалістичними колонізаторами, він зник з лиця землі.

В 1944 році радянські робітники і селяни – солдати робітничо-селянської Червоної Армії – зігнали їх з рідної землі, на якій вони жили протягом семи віків, вивезли в Сибір.

Оцього не забувайте ніколи. І якщо вже так судилося, що українською мовою сьогодні можна писати лише гидку лайку на адресу українських націоналістів і передруковувати матеріали з московських газет, пишіть і таке. Тільки пишіть українською мовою. Бо доки наша мова живе – ще є надія, що один з найчисленніших народів (українці за чисельністю стоять у першій десятці серед народів світу) стане рівноправним членом великої сім'ї народів світу. І якщо часто говорять, що українці поганий народ – недружний, підлий, безхарактерний, – то це не його вина, а його біда. Бо яким же він має бути після восьмисотлітнього колоніального рабства? Колонізатори – монгольські, литовські, польські, московські – тільки тим і займалися, що розкладали, деморалізували наш народ: так їм легше було тримати нас у покорі. І не ремствувати на це треба, а працювати над розвитком української національної самосвідомості – як важелем, яким можна врятувати наш народ від повного поглинання його колонізаторами.

1979 рік.

ТРАГЕДІЯ "НАРОДНОЇ ПОМСТИ"

Літо 1921 року. В Україні голод, викликаний посухою, політикою "військового комунізму" та викачуванням хлібних "лишків".

Ще у листопаді 1920-го розбито Врангеля і покінчено з білим рухом. Вже витіснено за кордон залишки військ Петлюри. Захлинулася махновщина. Йде на спад отаманщина. Голодній, знесиленій і знекровленій Україні обіцяно новий економічний порядок, заміну продрозверстки продподатком. Оголошено амністію повстанцям. Міста та села нашпиговані агентами ЧК. В цих умовах Симон Петлюра та Юрко Тютюнник почали готувати нове повстання проти більшовиків, закликали уникати малих стихійних виступів, накопичувати сили та зброю, чекати сигналу з-за кордону.

В Україну з Польщі, з таборів для інтернованих направлялися емісари для організації розгалуженого підпілля. Це були колишні командири повстанських загонів, люди, які пройшли вишкіл відкритої збройної боротьби з більшовиками, але вони були, здебільшого, досить поверхово підготовлені до підпільної роботи.

На початку весни 1921 року Симон Петлюра збирав добровольців для підняття повстання в Україні. Серед тих, хто зголосився таємно повернутися у рідний край, був і Володимир Григорович Новицький.

Керував підготовкою та відправкою волонтерів сам Тютюнник. Володимиру Новицькому дали номер 476, маршрут та завдання зв'язатися з колишнім комендантом Єлисавета Михайлом Йосиповичем Вербицьким, який повинен був очолити повстання на Єлисаветградщині. М.Вербицький був сином священика, мав вищу філологічну освіту, на той час йому виповнилось 34 роки.

У 1918 році в нашому краї діяв петлюрівський отаман Дмитро Вербицький, який загинув у бою з більшовиками у січні 1919-го під Бобринцем. Можливо, Михайло був його родичем.

Володимир Новицький народився 1896 року у с.Гаївці Марківської волості Первомайського повіту (нині Добровеличківського району) в сім'ї селянина. Закінчив Шляхівське двокласне училище, працював писарем. Потім армія і звільнення від служби через перелом руки, ноги та короткозорість. Знову робота писарем, прикажчиком, діловодом.

У лютому 1918-го в Марківській волості було організовано загін вільного козацтва, командиром якого було обрано Володимира Новицького. Далі боротьба з німцями та гетьманцями, розгром загону, Уманська в'язниця, втеча. Новий загін і знову поразка. Заготівля лікарських рослин. Жив у Гаївці до травня 1920-го. Зазнав переслідувань як козак. Втік на захід. Разом з петлюрівськими частинами подався в Галичину, де і зголосився на підпільну роботу в Україні.

Новицький без пригод дістався в середині липня 1921 року до Єлисавету, де жив його молодший брат Федір. Федору виповнилося тоді 18 років. Він закінчив 2 класи Тишківської школи, був

мобілізований до загону Залізняка-Коваленка, де короткий час писарював першій сотні. Коли загін було розбито червоними, зумів втекти і влаштуватися в Єлисаветі в управління освіти.

Володимир розповів брату про мету свого приїзду. З допомогою брата він сподівався знайти людей, готових до виконання завдання петлюрівського штабу.

За іронією долі одним з перших, до кого звернувся 18-річний юнак, був його знайомий по загону Залізняка – секретний співробітник ЧК Петренко (справжнє прізвище – Харченко Пилип). Прямота та відвертість, з якою діяв недосвідчений юнак, приголомшила єлисаветградських чекістів: чи, бува, не агенти одеської ЧК діють у місті без їхнього відома? Дали запит. З'ясувалося, що Новицькі – не чекісти. Почалася оперативна розробка петлюрівського посланця.

Петренко зумів увійти в довіру до Володимира і довідався про його явку в актриси української трупи, що працювала у місті, Олександри Ковалевич. Актриса з підозрою поставилась до Володимира, нічого певного йому не повідала. Згодом сказала лише, що М.Вербицький потрапив до в'язниці під іншим прізвищем.

Володимир Новицький вирішив діяти на власний розсуд, особисто очолити повстання на Єлисаветградщині. Адже декількох помічників він уже знайшов. Потрібно було лише послати когось за кордон за інструкціями та грішми. Петренко "знайшов" підходящу людину – "випробуваного петлюрівця" і одночасно суперагента ЧК Сергія Каріна (справжнє прізвище – Даниленко). Карін, колишній студент, дійсно мав велике петлюрівське минуле, потім під час німецької окупації зблизився з більшовиками і з ними залишився. На його рахунку були десятки виявлених по всій Україні антибільшовицьких організацій, сотні відправлених до підвалів ЧК людей. Тепер його чекала робота у створюваній Володимиром Новицьким організації "Народна помста".

У вересні 1921 року Каріну зробили фіктивні документи і Новицький відправив його за кордон. Доповідь Каріна зводилася до наступного: М.Вербицький вже давно заарештований Одеською Губчека, де сидить під іншим прізвищем; "Народна помста" має до 150 гвинтівок та шабель, кулемет, 10 коней, 5 сідел; робота ведеться в Єлисаветградському, Первомайському та Звенигородському повітах, готова до активних дій в разі повстання; "Народна помста" має зв'язки з Холодним Яром; просили надіслати ідейних працівників, грошей, листівок, інструкцій.

Карін добрався до Львова, де у перебільшеному вигляді доповів про справи самому Юрієві Тютюннику. Він зупинився в петлюрівському гуртожитку. Пиячив з тамтешніми мешканцями, а за стіною катували іншого викритого вінницького чекіста, аж поки той не втратив розум.

Каріну вдалося побувати і в таборах для інтернованих, зібрати важливі дані. Повернувшись додому, він одержав від керівництва золотого годинника з ланцюжком.

А Володимир Новицький їздив по повіту, до Холодного Яру, на Київщину, організовував людей. Чекісти, яких впровадили в його організацію, активно йому "допомагали".

Коли перепадала вільна хвилина, Володимир писав відозви.

З його відвертого листа до комуніста, радянських працівників та червоноармійців України:

"В процесі тяжкої революційної боротьби, волею чи неволею, вас пересилило на бік так званої соціалістичної революції, піднятою купкою мрійників про всесвітній рай... Вона вилилася в так звану комуністичну течію із своїм страшним терором, якого до цього часу не бачив світ, з самою гадючою провокацією та агітацією. Чотири роки рожевих надій на гарне щасливе життя, надій на право бути людиною... А на ділі море невинної братерської крові, крові робітників та селян, насильств над ними, катування, глузування над їх совістю, їх природою, руйнування найдорожчих скарбів духовних та моральних, грабування та експлуатація, перед якою блідніє епоха рабства. І все це в ім'я революції і в ім'я комуністичного раю. Тяжка дуже дорога до того раю та довга, і кров'ю, яку пролили по дорозі до нього, можна було давно загасити пекло і тут зробити рай. А комуністи... повели збаламучений народ далі і далі, а тепер зупинилися над безоднею. Ця безодня – повна криза економічного життя, холера, голод, дезорганізація громадянського життя, анархія і все в ім'я революції. Фабрики та заводи стоять, шахти затоплено, залізниці возять лише комісарів, чрезвичайки та бронепотяги. Величезна земля, яка була багатою та квітучою, на ваших очах стає руїною, кладовищем, перетворюється в пустелю. Все завмирає і все в ім'я революції і все для неї. А коли ж для нас? Коли для робітників та селян, коли для працюючих в гіркому поті, що ж для них?

Задурені брати! Тяжка ваша провина перед тими, за щастя котрих ви пролили стільки крові... Але ж це було в процесі тяжкої боротьби. Ви були загітовані авантюристами та мрійниками, котрі дійсно думали збудувати майбутній Рай, а тепер ви побачили на власні очі... Не сьогодні, завтра вся

ваша робота буде стерта з лиця землі, бо настає великий судний день, день великої грізної помсти. Наслідки вашої роботи зостануться надовго великим лихом... Тяжко ви згрішили, але час покаятися. Не все втрачено, ще є час врятувати дещо. Коли у вас є хоч крапля національної честі, коли у вас є хоч трохи любові до народу, який вас вигодував, то ви мусите стати на захист його інтересів, на захист нації. Не гаймо ні хвилини, бо скоро буде пізно. Не допустимо, щоб край, де все дихало достатком, став мертвим кладовищем. Не допустимо, щоб наші окупанти забрали хліб у народу і примусили вмерти від голоду цілу націю. Всі до об'єднання без різниці поглядів та переконань.

Всі до захисту рідного краю. Геть панування комуністів. Хай згине червоний павук, який заплямував себе кров'ю робітників та селян... Хай живе праця національної згоди, яка поведе нас до мирного життя та добробуту краю. Хай живуть національні організації, які повстали на захист свого народу і рідного краю. Хай живе вільна Україна".

Були й інші відозви.

Пізніше Володимир Новицький вже в ЧК писав: "У мене є тільки те, що в мені, і частина того, що на мені. І в моїх рідних не набагато більше.

Мене давно хвилювали питання, чому так, що одні багаті і сильні пани, а інші бідні і безсилі раби...

У лютому 1917 року я довідався, що я українець і що наш український народ знаходиться під гнітом російського царату...

Почалося роз'єднання народів. Я як українець не міг піти до росіян, грузинів, литовців або інших народів і залишився з українцями".

Прокламації, писані Володимиром Новицьким, можна вважати його політичним заповітом.

4 листопада 1921 року загін Юрка Тютюнника з метою підняття повстання в Україні перейшов кордон. Невдовзі загін було оточено кінною дивізією Григорія Котовського і знищено. 359 полонених більшовики засудили на смерть і розстріляли під містечком Базар 21 листопада 1921 року.

Пройшли в листопаді арешти і в Єлисаветі. У справі "Народної помсти" фігурувала 51 особа: 11 з них, в тому числі братів Новицьких, актрису О.Ковалевич, було розстріляно, дев'ятьох засуджено до позбавлення волі, багатьох виправдано, дехто втік.

Справа "Народної помсти" нараховує 24 томи, які добре впорядковані та підшиті. До цієї справи чекісти повернулися у 1937 році. То був уже не 1921-ий, тоді мало кого виправдовували, навіть за давно минулі та амністовані гріхи.

Ця справа дає досить чітке і зриме уявлення про характер національно-визвольних змагань в Україні на завершальному їх етапі, у 1921 році, про моральний стан та характер дій ворогуючих сторін, силу духу частини представників українського повстанства, про досить важкий моральний стан петлюрівців в цілому, про терор, за допомогою якого було приборкано Україну.

Ця справа – одна з героїчних і водночас трагічних сторінок історії нашого краю.

Віталій Постолатій

Відозви Володимира Новицького

"ДО СТАРШИНИ ТА ЧЕРВОНОАРМІЙЦІВ..."

З вас кожен вже скуштував рідної крові. А за що? Ви билися та лили кров за майбутнє життя робітника і селянина. А чи він його бачить? Де ж той рай, за котрий пролили так багато крові? Той всесвітній рай залишився на паперах. Багацько ви, брати, зробили провин перед своїми братами та батьками, багато замордували та засадили до льохів своїх братів-українців тільки за те, що вони раніше від вас побачили пануючу комуністичну неправду. І той ваш брат, котрий ішов за правду і визволення рідного краю і нації, був ваш ворог. Тепер час побачити цю неправду пануючої комуністичної влади, тепер кожному видно її дію і на що перевелися обіцяні рівність та братство. Ці працівники не бачать світу за червоним терором. Позаяк ледь не кожен хлібороб мав щастя побувати в льоху заручником. Це і є той земний рай, котрого так давно чекали? А за що ж він був у цім раю? За те, що не хоче марно віддати свою гірку працю в руки чужинців?..

Небагато пройде часу, як вас будуть гнати до бою назустріч ворогам, тим, що встануть на захист свого рідного краю і нації... Не гайтесь, брати, пізнавайте брат брата, ідіть до повсталих братів і захисників рідного краю і нації... Хай живе наш рідний край і нація... Слава повсталим! Хай живе могутня незалежна, вільна Україна! Слава!

"ДО МАРКІВСЬКИХ ВІЛЬНИХ КОЗАКІВ"

Славне товариство! Ви перші в Марківській волості показали своє обличчя і Великий Шлях, закиданий колючим терном нашими ворогами, той Великий і Славний Шлях, що зі славою прокладали наші великошановні діди, захищаючи права та Волю нашого Українського народу. Ви не тільки були першими в Марківській волості і Єлисаветградському повіті, ви були першими в Херсонщині. Ви були тут першим квітом, першим відголоском приспаного кацапським царатом нашого народу, що прокидався від летаргічного сну. Ви були першою надією цього народу на захист від усіх ворогів, кривд і глуму. Ви перші в цім глухім куточку воскресили надію нашого великого Батька Тараса Шевченка, пророчі слова якого збуваються. Ви засвітили в цім глухім і темнім куточку каганець, світло якого показало нашим братам і сестрам, хто ми є і чиї ми діти...

Зараз прийшов час збиратись нам і приступати до розпочатої праці. Український наш народ вірить в існування козацтва і жде визволення з під кацапсько-жидівського трухлявого ярма... Я надіюсь, що в цей час, коли багато незрячих побачило, німих – заговорило, марківське вільне козацтво не схоче залишити розпочату працю на глум своїх ворогів і цим накласти брудну пляму не тільки на вільне козацтво, а й на всю Марківську волость. Вилазьте з темних куточків і не лякайтеся кат зна чого. Будьте здоровими і чекайте наказу.

Отаман Повстанського відділу "Народна помста"
Начальник штабу

ШАНОВНІ ГРОМАДЯНИ!

Мені здається, що вам уже обридло слухати казки, байки, брехні і різного роду нісенітниці, яких особисто багато вам наказали товариші і комуністи. Обіцяний нам "Рай", який вони так яскраво малювали, я гадаю, більшість із вас уже добре побачили. А тому й вважаю зайвим малювати вам їхні ганебні вчинки і, мабуть, уже гидкі для вас картини, які всесвітні брехуни, дурисвіти, спекулянти, злодії, розбишаки і грабіжники комуністи Ульянов-Ленін і Бронштейн-Троцький із своєю компанією малюють і вивішують нам навіть у самих потаємних куточках. Багацько із вас упившись гучними словами цих брехунів і дурисвітів у несвідомому чаду дуже багато зла зробили собі, своїм батькам, братам і сестрам. Дуже багато, за час деспотичного знахабнілого кацапського і жидівського комуністичного панування над нами, пролилося і проливається невинної крові і сліз наших батьків, братів і сестер. Ви уже добре бачите, де зараз і що роблять благовісники цього Раю, ті соловейки болотяні, що так часто вилізали на трибуни і на все своє гидке горло з піною у роті кричали про свободу, рівність і братерство. Всі вони зараз є заправилами, комісарами і чекістами, від яких і доводиться нам терпіти цей глум, кривди і зло так, як ніхто не терпів, відколи світ існував. Як гарно зараз нам живеться при цій вивісці "Робітничо-Селянської" влади, свободними і рівними, і як приємно нас гріють товариші комуністи своєю братерською любов'ю, – це вже кожен із вас добре бачить. Пора й час вихмелитися та прокинутися і не лякатися цього комуністичного опудала, не упиватися різною брудною отрутою і не лягати спати, поки хоч один ворог буде сидіти на нашій шиї і над нами глумитися.

Не спіть, укривши рваною свитою, бо проспите її (товариші заберуть). Уже і так вони закували нас у свої трухляві кайдани і запрягли у гнилі брудні ярма, що вже все не наше і ми не свої.

Так от, хто не хоче тваринного життя, хто не хоче коритися кривді, злу, брехні, всяким поневірянням і не бажає над собою глуму невірного харцизяки, смердючого і безглуздого кацапа і

жида, хто має ще хоч крихітку любові до нашого обдуреного й обкраденого українського народу, хто не бажає у смердючім багні втопитися і загинути, хто не хоче лежачою колодою гнити, то хай іде до повстанчого відділу "Народної помсти", бо краще в боротьбі померти, ніж у багні мовчки гнити.

Отаман Повстанського відділу "Народної помсти" Остап Труба
Начальник штабу Петро Непохитний.

"ОТО ТІЛЬКИ Й НАШОГО, ЩО НАРОБИМОСЯ, ЯК ВОЛИ"

Серед величезного масиву справ репресованих у різні роки привертають увагу справи тих, кого арештовували у 1930-33-іх роках. У дні й місяці, коли відбувалося розкуркулення, коли трощились одвічні моральні й духовні підвалини нації, руйнувалися звичаї й питомі закони, коли український народ помирав з голоду, навіть тоді репресивна машина не зупинялася, завдаючи додаткових ударів по й так уже знекровленій спільноті.

"НЕ ГОЛОСУЙТЕ ЗА ПЛАН ХЛІБОЗАГОТІВЕЛЬ"

Мешканці хутора Станбалка Новоархангельського (нині Добровеличківського) району Василь Задорожній, Степан Коновал та Григорій Удод не були куркулями, але мали міцні середняцькі господарства. Вступити в колгосп не поспішали, хоча їх там чекали з розкритими обіймами – три чверті колгоспної бідноти не мали тяглової сили, а в середняків у кожному дворі — по парі коней. Вони створили свій гурт одноосібників, а коли колгоспи почали наступати на горло, стали колгоспниками, але попередньо продали всю свою робочу худобу.

З такими новими членами голова колгоспу імені Калініна Григорію Кожухарю була одна морока. Пізніше він свідчитиме органам ДПУ: "Серед населення поширилися настрої про переваги індивідуального господарювання. Головну роль тут відігравав Василь Задорожній, до голосу якого маса особливо пильно прислухалась як до людини грамотної, добре розвиненої і дуже хитрої".

На відставав від Василя, судячи з матеріалів справи, і Григорій Удод. Він, будучи членом колгоспу, відкрито виступав на зборах і закликав односельців не голосувати за план хлібозаготівель. На збори ж приїжджали уповноважені з районів, тисли на колгоспників, бо партія вимагала справну цифру хлібозаготівель. А селяни мали за це ще й проголосувати – фактично самим собі підписати вирок. (Чи скоро у нас після таких "процедур" можливі будуть справді демократичні вибори? І про яке вільне волевиявлення мова, коли "уповноважені" продовжують свою справу, тільки під іншою назвою й апетити їхні проявляються в іншій формі, але суть та ж сама).

Отож, тверезі слова Григорія Удода, наведені в протоколах, не могли не збурювати загал: "Доки ми вже будемо ці плани приймати? У минулому році теж, коли приймали, то казали нам, що не будемо голодувати, а насправді ледь до весни дожили. Тепер так само заберуть весь хліб, а ми будемо з голоду пухнуть. Не треба нам планів, і дурні ті будуть, що за них голосуватимуть". Григорій Михайлович не раз попереджав односельців: "Ото тільки і нашого, що наробимося, як воли, а потім з голоду будемо здихати – хліб весь вивезуть, а ми голодуватимемо". Життя показало, що він був правий.

Цікаво, що слова хутірських опозиціонерів у всуціль російськомовних протоколах наведені щирою українською мовою. Очевидно, працівники ДПУ підсвідомо відчували, що ці українські слова, перекладені на іншу мову, втратять крамольні для системи відтінки і значення.

Як зазначено в протоколах, ці сільські середняки "совершенно не думали об ответственности, агитировать колхозников против Советской власти для них было обычным явлением", вони апелювали до свідомості сільської громади: "Дурні ми, що йдемо на роботу, аби не пішли всі, то попросили б вони нас і дали, що хочемо".

Зрозуміло, щоб боротися з такими опонентами, владі потрібен був серйозний аргумент. Їм висунули звинувачення у злодійстві: крадуть, мовляв, колгоспне добро. І хоча сам голова колгоспу Григорій Кожухар визнавав: "Кражи колхозного хлеба с поля носили массовый характер", звинуватили у всьому цих трьох. Жодних доказів, крім того, що у них знайдено по кілька пудів кукурудзяного чи житнього борошна або соняшнику, слідство не роздобуло. Тільки здогади і посилання на агресивну налаштованість до активістів. Удод, наприклад, не раз казав: "Ви думаєте, що довго будете панувати? Ні, прийде і на вас чорний день".

"ЗАМІЖ ЗА КОМСОМОЛЬЦЯ"

Сім'я у Пилипа Сорочана була немаленька. Старшій доньці Євдокії – шістнадцять, а хлопчики – один за одного менший. Семенові – чотирнадцять, Василькові – дванадцять, Олексій же тільки до школи зібрався, а Тимофійкові щойно виповнилося п'ять. Жили вони в селі Роздоллі Букварської сільради Єлизаветградківського (нині Олександрівського) району. Очевидно, мали добре господарство, бо батько їхній вважався куркулем.

Начальник опергрупи ДПУ Анатолій Азаринов свідчить, що Пилип Потапович як великий куркуль і соціально небезпечний (якими мірками мірялася ця небезпечність? – **С.О.**) підлягав виселенню за межі України, але перед операцією встиг утекти.

Та більшовики не розгубилися – взяли на виселення сім'ю Пилипа Сорочана. Увечері перед відправленням він з'явився сам. Мабуть, воля на рідній землі, але з постійним усвідомленням того, що його діти і дружина страждатимуть десь на чужині, стала йому непотрібною, і він вирішив, що: хоч і в пекло, але разом.

І раптом... У табір, де розташувались куркульські сім'ї, прийшов комсомолець із сусіднього села Букварки Антон Луньов і заявив міліціонерам, які охороняли вимушених переселенців, що він хоче одружитися з дочкою куркуля Євдокією Сорочан, попросив відпустити її. Міліціонери порадилися із оперуповноваженим ДПУ і вирішили, що це цілком можливо.

Мабуть, молоді люди зустрічалися раніше, і хтозна, як би відреагував на цю звістку Пилип Потапович, аби не клята класова боротьба – може, був би й радий Антонові як зятеві. Але ж комсомолець... Луньов був з тими, хто розкуркулював їхню сім'ю, забрав надбане роками добро, хату, зруйнував майбутнє родини, хто насаджував (у розумінні Пилипа Сорочана) на українській землі диявольський порядок.

Він спочатку відмовляв дочку, запевняючи, що радянська влада пануватиме недовго, а всіх комсомольців повбивають, отже, уб'ють і її, Євдокію. Однак дівчина затялася. Видно, Антон був їй таки небайдужий, а молодість і кохання не розбирає – чи комсомолець, чи ні. Батько ж не відпускав. Обхопив свою єдину доню руками і не віддавав. Міліціонер Леонід Павлов намагався відбити дівчину, Пилип Сорочан, обороняючись, ударив його, у того з носа потекла кров. Прибігли ще кілька міліціонерів і забрали Пилипа Потаповича в міліцію. Він обзивав своїх кривдників бандитами і грабіжниками, не визнавав себе винним. До нього застосували адмінвиселення на три роки. У реабілітаційному висновку даних про звільнення чи місцезнаходження його родини немає... Невідома й доля дочки.

ВОНИ СПІВАЛИ "ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНА"

У березні 33-го, коли голод лютував в Україні на повну силу, органи ДПУ заарештували групу селян – Купріяна Товстошея, Якова Орлика, Андрія Тренька, Прокопа Пустовойтова, Дементія Присяжнюка, Івана Онуфрійчука.

Їх звинуватили у тому, що вони були членами контрреволюційної повстанської організації, яка мала на меті повалення радянської влади.

Сьогодні, перечитавши справу цих селян, важко сказати, чи була насправді така організація, чи ні. Вся "ворожа" діяльність звинувачених зводиться до того, що вони за різних обставин і в різних компаніях, але зустрічалися із таким собі Федором Сасом із села Бабанки під Уманню, який нібито

весь час розповідав (принаймні це випливає з протоколів допитів!), що у районі, зокрема в Бабанці, існує велика контрреволюційна організація, та запрошував вступити до неї. А його слухачі ніби й не відмовлялися, бо були ображені на радянську владу. Купріян Захарович, наприклад, у 1931 році був розкуркулений, як і його батько, колишній дрібний службовець. Старший Товстошей ще у 1908 році купив землю в селі Скопіївці, розбудував господарство. У 1920-ому Купріян одружився з дочкою такого ж міцного господаря (у протоколах – місцевого куркуля) Христиною. З допомогою батька і тестя відділився і собі почав хазяйнувати. У молодій сім'ї народилося двоє синів – Іван і Василько. А тут розкуркулення, розор, залишили родину мало не під огорожею. Вже після розкуркулення Купріяна Товстошея заарештували за підозрою у контрреволюційних (що саме малося на увазі – не уточнено) злочинах, але його відпустили на підписку про невиїзд. І він поїхав у Владикавказ, щоб заробити хоч що-небудь для сім'ї. Через кілька місяців після повернення його знову заарештували, цього разу звинувативши в участі у петлюрівській антирадянській організації.

Андрій Тренько куркулем не був, але одружився з Явдокією Барчук, родичем якої вважався злощасний Федір Сас. Він та ще якийсь Тодось приїжджали до Купріяна Товстошея та Андрія Тренька, цікавилися, чи зростає організація, чи можна десь дістати патрони для зброї.

Але, крім цих розмов, ніяких більше кроків ні щодо реальної структуризації організації, ні щодо хоч якоїсь конкретної її діяльності не з'ясували.

Свідок Остап Святецький розповідає:

"...Велися розмови про те, що Радвлада створила для селян неможливе життя: хлібозаготівлі все до фунта забирають, заганяють у колгоспи, в кооперації товару нема, вимагають від селян усього, а їм нічого не дають. У цій розмові Федір Сас усіх нас заспокоював, казав, що ярмо більшовиків скоро самі ж селяни скинуть, не далі як через рік-два. Розповідав про контрреволюційну організацію в Бабанці, яка готується здійснити збройний переворот і відновити самостійну Українську народну республіку. Співали українські пісні "Ще не вмерла Україна", інші".

І цього виявилося достатньо, щоб у обвинувальному висновку констатувати: "У грудні 32-го року Київським облвідділом ДПУ ліквідована на території Уманського, Христинівського, Тальнівського, Звенигородського, Городищенського і ряду інших районів (наш Добровеличківський, де відбувалися згадані події, мабуть, серед них) широко розгалужену українську, контрреволюційну куркульську петлюрівську повстанську організацію під назвою "Союз Української державності". До речі, назва вперше з'являється тільки в обвинувальному висновку, ніде доти вона не фігурує, що зайвий раз свідчить про штучність і надуманість звинувачень.

Так, селяни мали підстави не любити і не сприймати радянської влади. Але в даному випадку вони явно не організовували спротив, хіба що співали українські пісні, в тому числі й пісню "Ще не вмерла Україна". Але й такі були небезпечні, і їх відправляли в концтабори. Уже після реабілітації УКДБ подавало запити про їхнє місцезнаходження, але воно так і залишилось не встановленим.

* * *

Не залишалося наше українське село безмовним перед обличчям голодомору. Тільки, як і зараз, було роз'єднаним, слабким, піддавалося тиску, залежало від сильнішого, не почувалося господарем на своїй землі.

Світлана Орел

"ДЕЛО № 66181",

або

ПРО ВІЙСЬКОВО-НАЦІОНАЛІСТИЧНУ ОРГАНІЗАЦІЮ

Напевно, настане колись такий день, коли вчені історики підрахують загальну кількість сфабрикованих радянськими карними органами антирадянських, контрреволюційних, націоналістичних, терористичних, шкідницьких, підривних, шпигунських та інших вигаданих ними організацій, що буцімто існували на території нашої області зокрема і УРСР в цілому. Підрахують, скільки безвинних людей постраждало в зв'язку з цим безпосередньо і побічно. Тому не станемо забігати наперед і давати приблизну статистику. Просто розповімо про одне з таких державних породжень хворобливої уяви зразка 1938 року.

...Цю об'ємну кримінальну справу започаткував співробітник Піщанобрідського райвідділу Народного комісаріату внутрішніх справ з характерним прізвищем Лиходід. Чи справді був він похилого віку – невідомо. А ось лиха, дійсно, вчинив чимало. Бо додумався "об'єднати" під однією обкладинкою кримінальної справи таких різних і малознайомих людей. Об'єднати лише теоретичною неблагонадійністю щодо нової влади. Мовляв, вони мали всі підстави не любити її. То чому б їм не об'єднатися і не боротися проти неї...

Уродженець села Кляйн-Лібенталь Георгій Вольф крім того, що німець, був ще й розкуркуленим.

Росіянин Полієвкт Виходцев з села Герасимівка під Помічною – офіцер старої армії, а в громадянську служив у Денікіна.

Мешканець Помічної Павло Баришников теж колись мав нещастя служити в царській армії.

Микола Василакій, не лише син попа, але деякий час ще й сам служив дяком у Помічній.

Українець Іван Поберезько, що проживав в селі Миколаївка, не просто син розкуркуленого, але й засуджений у 1934 році за "антирадянською статею".

Ще один помічнянець Кіндрат Флоренко в 1919 році був повстанцем. Проти більшовиків. Як, до речі, й Олексій Чебанов та Олексій Дем'янов.

Данило Левченко (теж з Миколаївки) мав схожий гріх.

Його земляку Гаврилу Мірошниченку згадали антирадянщину чотирирічної давності.

Середняку Семену Сажину з Піщаного Броду довелось ще раз відповідати за своє махновство. Прокопу Протасу – за службу в гетьманській сотні, Харитону Кобцю – у петлюрівській.

Петро Білий "служив у банді Марусі".

Отож їх уже карали. Декого неодноразово. Але, як не крути, всі вони лишались неблагонадійними соціальними елементами. Ось і "об'єднали" їх в "контрреволюційну військово-націоналістичну організацію". Адже колись усі бодай тримали зброю в руках. Всіх колись кривдила радянська влада... А такі дрібниці, як наявність священика і різнонаціональний (!) склад – просто не було взято до уваги. Націоналісти – та й годі! Знайшли бідолахам і керівника. Не поскупилися. Бо вони, позапартійні, керувалися нібито самим другим секретарем Одеського обкому партії Голубом!

Прокурор Піщанобрідського району погодився з висновками колег з НКВС і "санкционировал арест и содержание под стражей при КПЗ РОМ НКВД (райвідділ міліції – **Ф.Ш.**) П-Бродского р-на с последующим –перечислением в тюрьму – город Кирове Укр с зачислением за Р/О НКВД П-Бродского р-на " всіх учасників контрреволюційної організації. (Зауважимо, що це ще один побічний доказ гіпотези про те, що відомий письменник Микола Вороний був розстріляний в ...Кіровограді. Його теж заарештували в 1938 році. Щоправда, в Новоукраїнці, але з аналогічною постановою прокурора про припровадження саме до нашого міста, хоча на той час воно й не було ще обласним центром, де виконувались вироки).

Тепер перегорнемо сторінки протоколів допитів перелічених людей і спробуємо збагнути, як саме фабрикувалася кримінальна справа.

Відразу кидається в очі, що з заарештованими напередодні написання протоколів проводилася наполеглива "роз'яснювальна" робота. Інакше з якої причини Георгій Вольф уже в день взяття під варту сам на себе робив наклеп: "С 1936 года вовлечен я был в контрреволюционную организацию Семидевкой Алексеем Демьяновичем, националистом, петлюровцем, заявлявшем, что скоро Украина будет самостоятельным государством, в 1937 году репрессирован органами НКВД за к.-р. деятельность". Для чого ж знадобився українським націоналістам в повстанській організації німець? Виявляється, щоб "отделить Украину от СССР при помощи германского фашизма". Отже, хай і грубувато, але – все було продумано. В райвідділі НКВС, зрозуміло. Словом, багато чого наговорив на себе колгоспний бухгалтер. Єдине питання, на яке він відповів "не знаю" стосувалось зброї. (До речі, так само чинили й інші).

Найцікавіше те, що про всяк випадок записали українського німця ще в одну контрреволюційну організацію. Цього разу – німецьку шкідницьку, куди входили члени правління і колгоспники колективного господарства ім.Петровського (село Кляйн-Лібенталь Спартаківського району Одещини), котрі, мовляв, тільки те й хотіли – розвалити назване господарство.

Але, коли дотримуватись "логіки" карального органу, навіть у німця було більше "підстав" перебувати в українській націоналістичній організації, ніж у росіян-денікінців Полієвкта Виходцева та Павла Баришникова, котрих туди "влили" без особливого обґрунтування. Зрозуміло, всі вони для "нової" влади були "контриками". Але ж під час громадянської воювали одне з одним? До того ж другий потрапив в Україну з Пензенської губернії лише під час першої світової.

Словом, фабрикація підпільної організації була майже неприхованою.

Якщо з протоколів допитів, зрозуміло, не видно особливого тиску на них, то все ж у записі свідчень Павла Баришникова тиск карального органу очевидний. Хоча ні про побої, ні про залякування там не написано.

"*Вопрос:* Следствием Вы изобличаетесь как участник контрреволюционной военно-повстанческой организации. Подтверждаете ли Вы это?

Ответ: Нет, не подтверждаю, никакой мне контрреволюционной организации неизвестно.

Вопрос: Перестаньте запираться, требую от Вас искренних показаний о Вашей принадлежности к контрреволюционной военно-повстанческой националистической организации.

Ответ: После моего упорства я вижу и убедился в том, что следствие располагает неопровержимыми данными о моей принадлежности к контрреволюционной военно-повстанческой организации, я решил чистосердечно рассказать. Итак, я действительно являюсь участником контрреволюционной (...), меня завербовал еще в 1936 году осенью бывший заведующий Помошнянского элеватора Портнов Анатолий Юдкович".

Там же, де був найменший натяк, щоб вип'ятити "націоналістичне" єство арештованого, робилося це з завзяттям.

З протоколу допиту "попа и сына попа" Миколи Василакія.

"...Я лично с самого детства воспитывался отцом в буржуазно-националистическом духе украинского национализма и ненависти к рабочему классу и крестьянству... женился на дочери попа, вся моя родня из духовенства..."

Коли читаєш кримінальну справу, то мимоволі закрадається думка, що ще задовго до 1917 року, задовго до встановлення радянської влади в Україні, ще з молоком матері дехто всмоктував у себе люту ненависть до держави робітників і селян. Ось і Кіндрат Флоренко 1894 року народження "с малолетства воспитан в кулац. буржуазном духе, сам будучи кулаком, все время находился в окружении кулацком... противник существующего строя и в особенности сторонник отделения Украины от СССР, т.е. сторонник "Самостийной Украины".

Практично у всіх протоколах, як під копірку, по пунктах подано мету і завдання контрреволюційної організації та її складу. Очевидно, що і в даному випадку співробітники Піщанобрідського райвідділу НКВС особливо не вдавалися в мудрування. Вважали, що вистачить і "конкретної шкідницької" роботи, яка була визначена кожному своя. Данило Левченко, наприклад, підривав рідну артіль і СРСР "путем хищения меда й намеренного уничтожения – постоянно и небольшими партиями – рабочих пчел, ослабив 23 улья". Гаврило Мірошниченко ж, "с целью вывода из строя конского поголовья, умышленно довел до падежа двух жеребят". Харитон Кобець з метою підриву кінського фонду Робітничо-селянської червоної армії "произвел искусственное абортирование девяти племенных кобил"... Олексій Чебанов "рекомендовал администрации кооперации принимать на должность

продавцов уголовников, которые присваивали деньги и удирали". І тому подібна бездоказова нісенітниця!

Та як би там не було, але вся ця "бредота" (від слова "бред") стала підставою для відповідної постанови, в якій зокрема говорилося:

"Рай.Отд.НКВД П-Бродского района вскрыта и ликвидирована контрреволюционная военно-националистическая ячейка-организация. Организация заложена в 1935 году националистом, бывшим Вторым Секретарем Одесского Обкома – Голубом.

...Организация своей целью и задачей ставила следующее: свержение советской власти путем вооруженного восстания, установление буржуазной власти под руководством Германии, проведение вредительско-диверсионно-террористических актов, обработка и вербовка новых лиц в состав организации, разжигание недовольства среди населения мероприятиями коммунистической партии и Сов. власти и внедрение националистических контрреволюционных идей, особенно среди украинского населения". Нижче в цій постанові йшов перелік утримуваних під вартою в "тюрьме города Кирово" і під кожним прізвищем великими літерами: "СОЗНАЛСЯ".

Відразу після цитованого документу, затвердженого "Пом.Нач.УНКВД по Одесской области Фроловым", підшито чотирнадцять "Выписок из протокола № 169 заседания Тройки при УНКВД по Одесской области" від 29 квітня 1938 року, де в постановчій частині знову великими літерами записано "РАССТРЕЛЯТЬ", що й завірено секретарем трійки Фішманом.

Чотирнадцять виписок із акта свідчать, шо розстріляли всіх 9 червня 1938 року "в 24 часа".

Як бачимо, все відбувалося з жахливою швидкістю. Складається враження, що хтось невидимий підганяв енкаведистів: від взяття під варту і першого допиту до вироку якихось вісім днів!

Була й скарга. Єдина. Від сина Олексія Чебанова. У 1940 році. Та Кіровоградська облпрокуратура ухвалила залишити її "без последствий".

До справи повернулися лише 5 червня 1956 року. Після всебічного вивчення військовий трибунал Київського військового округу восени того ж року реабілітував всіх розстріляних в 1938 році. Виявилось, що звинувачення Вольфа, Виходцева та інших ґрунтувалось на їхніх особистих неконкретних суперечливих і непереконливих свідченнях, не підтверджених іншими доказами. Було також встановлено, що у Піщанобрідському районі не існувало створеної в 1935 році контрреволюційної військово-націоналістичної організації. Цікаво, що згадуваному другому секретарю обкому партії не ставилось у вину створення ним вказаної організації. Допитані в червні 1950 року свідки М.Чоботар, Ф. Коваль, П.Полюх та інші не підтвердили свідчень розстріляних про свою причетність до організації.

Рішення трійки при УНКВС по Одеській області від 29 квітня 1938 року стосовно Георгія Вольфа, Полієвкта Виходцева, Миколи Василакія, Івана Поберезька, Кіндрата Флоренка, Олексія Дем'янова, Данила Левченка, Гаврила Мірошниченка, Семена Сажина, Прокопа Протаса, Харитона Кобця, Олексія Чебанова, Білого, Павла Баришникова було відмінено і справу виробництвом припинено через відсутність в їхніх діях складу злочину.

На цьому, власне, можна було б поставити крапку. Але в зв'язку із даною і подібними їй справами виникає цілий ряд питань.

Скажімо, пов'язане з напівправдою хрушовської відлиги. Людей реабілітували, але родичам про розстріл не повідомляли. Плели всілякі нісенітниці. Як тут знову не пригадати післясмертної долі імені Миколи Вороного? Де він і від чого тільки не "помирав", будучи розстріляним у 1938 році?

Інше. Наскільки об'єктивною в "липовій" справі може виглядати інформація, скажімо, про події громадянської війни? Адже учасникам злощасної організації приписували й участь в національно-визвольних змаганнях. А це нині є доволі актуальним історико-краєзнавчим матеріалом.

Наприклад, протоколи допитів Прокопа Протаса. Якщо їм вірити, то 23-річний уродженець Піщаного Броду, перебуваючи в німецькому полоні (а була тоді весна 1917 року), саме там уперше почув про українську національну ідею. В таборі для військовополонених познайомився з газетою "Громадська думка". Там періодично з'являлись лектори і професори з Західної України. Особливо йому запам'ятався Богдан Лепкий, котрий наводив різні статистичні дані про багатства України (хліб, вугілля, руду тощо), розповідав про чисельність українського населення, його моральні культурні особливості.

"Между прочим, – пояснював слідчому НКВС Прокіп Протас, – нами интересовался лидер II-го Интернационала Каутский, который раз'езжал по лагерям, знакомился с украинскими военнопленными".

Прокопа Протаса разом з іншими земляками було направлено в Україну. Адже, мовляв, німецькі власті "действовали заодно з центральной Радой и Гетьманом". Він брав участь в параді в Києві, який приймав націоналіст Грушевський. Його військова частина і належала Центральній Раді. Але незабаром була роззброєна німцями, а після приходу до влади Павла Скоропадського він повернувся до Піщаного Броду. Там уже було організовано курені "вільного козацтва", керовані Микитою Чорновуском, Лоханським, Огирем, Максимом Чоботарем та іншими, до яких приєднався й Прокіп Протас. Восени 1918 року його відізвали до Єлисаветграда, де як синьожупанника ще з часів німецького полону направили заступником до "залізнично-технічного" загону Трояненка. З останнім він дійшов до Проскурова. А коли петлюрівці продовжили відступ на захід, вирішив повернутися самовільно додому. З конем і зброєю, яку 1920 року віддав начальнику міліції Кудіну.

І нарешті – ще про одне. Несподіване. І не зовсім приємне. Не знаю, як і назвати його, окремим випадком чи тенденцією. Скоріше за все, першим. Виявляється, що зі сфабрикованих колись ДПУ і НКВС організацій зараз дехто намагається зробити реальні, такі, що нібито справді існували, та ще й боролися за самостійну Україну. Невже таке комусь потрібно? А коли так, то для чого? Адже безвинні жертви доби тоталітаризму – і розстріляні, і ті, хто став "табірним пилом" – теж об'єктивно наближали розпад імперії. Для чого ж накручувати навколо й без того постраждалих людей неправду? Гадаю, що самі вони були б проти цього.

Федір Шепель

СПИСКИ РЕАБІЛІТОВАНИХ ЖЕРТВ ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ

АДАМЕНКО ІВАН САВЕЛІЙОВИЧ, 1921 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 31.03.1944 Піщанобрідським РВ НКДБ (антирадянська діяльність). Направлений 31.05.1944 Піщанобрідським РВ НКДБ в спецтабір для фільтрації. (П – 3217)

АДАМСЬКИЙ АНТОН ІВАНОВИЧ, 1893 р.н., с.Єленєв Григоревицької волості Єлжавського повіту Радомської губернії (Польща), поляк, освіта початкова, проживав у с.Помічна, колгоспник. Заарештований 26.08.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (агітація проти колективізації, шкідницька діяльність в колгоспі). Засуджений 5.11.1937 НКВС і Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 11.12.1937. Реабілітований 26.10.1962 Верховним судом УРСР. (П – 6104)

АЛЕКСАНДРОВСЬКИЙ АВРАМ АРТЕМОВИЧ, 1870 р.н., с.Новокам'янка Каховського району Херсонської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Піщаний Брід, священик. У 1919 році арештовувався за участь у повстанні проти радянської влади. Вдруге заарештований 25.09.1929 секретним опервідділенням Зінов'євського окрвідділу ДПУ (контрреволюційна агітація: "15.09.1929 під час молебню за участі багатьох селян сказав: "Селяни, зараз ми відчуваємо ярмо комуністичної влади, ми задихаємось, та нічого, скоро прийде час і ми звільнимось, їх з нашої землі проженуть"; агітація за зрив хлібозаготівельних робіт: "Комуністична влада мучить селян, для поліпшення життя робітників забирає все у селян, навіть їхні тіла, арештовуючи їх"). Засуджений 9.01.1930 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років концтаборів. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11556)

АЛЕКСЄЄВ ДМИТРО ТИМОФІЙОВИЧ, 1908 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта середня, проживав у м.Новоукраїнка, старший бухгалтер держбанку. У 1923 році перебував під слідством у підозрі за убивство батька. Вдруге заарештований 4.03.1938 Новоукраїнським РВ НКВС ("син полковника царської армії; вів контрреволюційну агітацію"). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 10.04.1938. Реабілітований 11.05.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3577)

АНДРЕЄВ ПЕТРО МИКОЛАЙОВИЧ, 1902 р.н., с.Липняжка, українець, освіта 4 класи, член колгоспу "Селянська допомога". Заарештований 2.12.1932 Первомайським РВ ДПУ (антирадянська діяльність). Одеським облвідділом ДПУ 5.01.1933 справа припинена, звільнений. Вдруге як бригадир колгоспу ім.Кірова заарештований 15.07.1941 Добровеличківським МРВ НКДБ (в роки громадянської війни служив у селянській армії Махна; антирадянська агітація). Засуджений 10.06.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6665, 12284)

АНДРІЄВСЬКИЙ КАРЛ ІВАНОВИЧ, 1903 р.н., с.Польова Слобідка Янушпільського району Житомирської області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Новостанкувата, колгоспник. Заарештований 7.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС (учасник польської контрреволюційної націоналістичної групи, проведення антирадянської агітації, шкідництво). Засуджений 10.01.1938 НКВС та прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 29.01.1938. Реабілітований 1.11.1958 Верховним судом УРСР. (П – 4549)

АНДРІЄВСЬКИЙ МИХАЙЛО ДМИТРОВИЧ, 1897 р.н., с.Трояни, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 15.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 5.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 8.05.1938. Реабілітований 25.04.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3561)

АНДРІЄВСЬКИЙ НИКАНОР АНТОНОВИЧ, 1897 р.н., с.Трояни, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 2.11.1937 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 26.11.1937. Реабілітований 25.04.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3563)

АНДРІЄВСЬКИЙ ФЕДІР АНТОНОВИЧ, 1907 р.н., с.Трояни, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 15.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 5.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 8.06.1938. Реабілітований 25.04.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3561)

АНДРІЄНКО ІВАН ПАВЛОВИЧ, 1899 р.н., с.Варваро-Олександрівка Добровеличківського району, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1931 році за невиконання твердого завдання хлібозаготівлі був засуджений до 2 років бупру, частина майна продана. Вдруге заарештований 19.03.1933 Добровеличківським РВ ДПУ ("відмовився виконувати доведений йому план посіву на 1933 рік, засипати посівматеріал; агітував відповідно діяти й інших односельців", "протягом останніх років злісно не виконував державні зобов"язання хлібоздачі"). Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 30.04.1933 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 7519)

АНДРІЄНКО КОСТЯНТИН ПИЛИПОВИЧ, 1923 р.н., с.Кислиця (приєднане до с.Олексіївка), українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 19.06.1944 транспортним відділом НКДБ 3-го Українського фронту (посібництво німецьким окупантам). Засуджений 14.10.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років. Трибуналом військ НКВС Українського округу 27.05.1945 міру покарання зменшено до 10 років ВТТ. Реабілітований 27.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12949)

АНДРІЙЧЕНКО АНДРІЙ ЛАРІОНОВИЧ, 1891 р.н., х.Нова Ковалівка Добровеличківського району, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 9.05.1929 Первомайським окрвідділом ДПУ (разом з іншими куркулями агітували проти хлібоздачі державі, оподаткування та державної позики: "Радвлада грабує та руйнує нас, забирає хліб за нікчемні гроші, а видає якісь папірці", розпускали чутки, що радвлада готується до війни та робить запаси хліба, умовляли селян не здавати хліб, погрожували: "Скоро їх постріляють, як собак, тоді не справлятимуть за наші гроші галіфе та по тіятрах не ходитимуть"). Засуджений 2.08.1929 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 23.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4171)

АНДРІЙЧЕНКО ВАСИЛЬ КОСТЯНТИНОВИЧ, 1902 р.н., с.Перчунове, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. У 1929 році розкуркулений, за несплату державного податку майно розпродане. Заарештований 9.10.1929 Зінов"євським окрвідділом ДПУ (антиколгоспна агітація, підпалення колгоспні комори). Засуджений 28.11.1929 Зінов'євським окрсудом до 8 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та засланням на 5 років. Реабілітований 12.12.1991 Генпрокуратурою України. (П – 12899)

АНДРІЙЧЕНКО НАТАЛЯ СИЛЬВЕСТРІВНА, 1882 р.н., с.Перчунове, українка, неписьменна, працювала у власному господарстві. Заарештована 12.06.1930 Зінов"євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджена 22.06.1930 Зінов"євським окрсудом до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітована 12.09.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 1756)

АНТОНЕНКО КІНДРАТ ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Новомихайлівка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Комінтерну. Заарештований 8.07.1938 Тишківським РВ НКВС (в роки громадянської війни ухилився від служби у Червоній армії, служив у селянській армії Махна, брав участь у Кронштадському повстанні, емігрував у Фінляндію, повернувся у 1922-ому; член антирадянського угруповання, агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 29.04.1939 Одеським облсудом до 3 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 30.01.1992 Генпрокуратурою України. (П – 13039)

АНТОНОВ ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1904 р.н., с.Мар"ївка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 18.04.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти заходів радянської влади). Добровеличківським РВ ДПУ 29.05.1931 справу припинено, внесений до списків осіб, які будуть вислані разом з сім"єю за межі України. (П – 6383)

АПОСТОЛОВ ВАСИЛЬ МИХАЙЛОВИЧ, 1877 р.н., смт.Добровеличківка, росіянин, освіта середня, проживав у м.Знам"янці, без визначених занять, служив священиком з 1905 по грудень 1935 року. Заарештований Знам"янським РВ НКВС 27.07.1937 ("влаштовував у власній хаті нелегальні

моління, агітував віруючих збирати підписи за відкриття церкви; виступав проти здачі лишків хліба державі – закопував у землю, аби не здавати"). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 27.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1740)

АФОНІН МИКОЛА ОЛЕКСІЙОВИЧ. 1920 р.н., с.Сукомники Єфремівського району Тульської області (Росія), росіянин, освіта 3 класи, проживав у с.Перчунове Добровеличківського району, без певних занять. Заарештований 1.04.1944 Піщанобрідським РВ НКДБ (в роки німецької окупації працював водієм земельної комендатури). Піщанобрідським РВ НКДБ 17.04.1944 направлений у спецтабір НКВС для фільтрації. (П – 425)

АФТЕНІЙ ГРИГОРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1899 р.н., с.Піщаний Брід; українець, освіта початкова, бригадир артілі "Перше травня". Заарештований 22.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Новоукраїнським РВ ДПУ 6.03.1933 справа припинена, з-під варти звільнений. (П – 2759)

АХМЕТОВ ДАВИД ЯКОВИЧ, 1888 р.н., с.Тишківка, українець, освіта спеціальна, радіотехнік МТС. Заарештований 9.03.1938 Тишківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: "разом із Пилипом Завалком, Нестором Величком та Кирилом Небеським підозрювався у тому, що, працюючи 1920 року у червоній міліції, був захоплений у полон селянським повстанцями під проводом отамана Гризла, перейшов на їхній бік і брав участь у вбивстві військового комісара Морозова"). Тишківським РВ НКВС 20.04.1938 справу припинено, оскільки участь у вбивстві достатньо не підтверджена за давністю події, з-під варти звільнений. (П – 2995)

БАБЕНКО ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Гаївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 4.04.1938 Тишківським РВ НКВС ("у 1920 році служив у повстанському загоні Гризла"; "агітував проти колгоспного ладу, пророкував поразку СРСР у майбутній війні проти Німеччини", "підтримував зв"язки із колишнім петлюрівцем Сторчаком, заарештованим у 1937 році"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько розкуркулений у 1931 році, брат Костянтин служив у повстанському загоні Гризла. (П – 10419)

БАБЕНКО ОЛЕКСАНДР ГРИГОРОВИЧ, 1901 р.н., смт.Добровеличківка, українець, освіта початкова, тесля МТС. Заарештований 2.08.1937 Добровеличківським РВ НКВС (учасник контрреволюційної шпигунсько-диверсійної організації, мав зв`язок з польським консульством). Засуджений 11.08.1937 НКВС і прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 28.09.1937. Реабілітований 26.07.1960 трибуналом Київського військового округу . (П – 5271)

БАБЕНКО СТЕПАН ЄЛИЗАРОВИЧ, 1895 р.н., с.Гаївка, українець, освіта незакінчена вища, проживав у с.Підвисокому Новоархангельського району, вчитель середньої школи. Заарештований 13.04.1938 Підвисоцьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації, антирадянська діяльність). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Київської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 19.04.1955 Кіровоградським облсудом. (П – 3619)

БАБЧУК ГНАТ ЯКОВИЧ, 1895 р.н., с.Жорнище Іллінецького району Вінницької області, українець, освіта початкова, проживав у с.Гаївка Добровеличківського району, член колгоспу ім.Якіра. Заарештований 5.03.1936 Тишківським РВ НКВС ("належав до гурту колгоспників, які систематично ведуть контрреволюційну агітацію, компрометуючи керівників партії та уряду, висловлюються за підтримку збройного повстання проти радвлади на випадок інтервенції капіталістичних країн; виказував невдоволення тим, що євреї не працюють у колгоспі"). Засуджений 20.07.1936 спецколегією Одеського обласного суду до 3 років неволі з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Бабчук і Явтух Закаленко подали касаційну скаргу у Верховний суд УРСР: присуд відмінено, справу направлено на новий розгляд: Одеським облсудом 25.03.1937 засуджений до 4 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 4.10.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12633)

БАДЕН ДАВИД САВЕЛІЙОВИЧ, 1889 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 3.04.1929 Кременчуцьким окрвідділом ДПУ (агітація проти землевпорядних та хлібозаготівельних робіт). Особливою нарадою при колегії ОДПУ 12.07.1929 засуджений до заслання у північний край на 3 роки. Реабілітований 17.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4182)

БАДРАК ГАННА ЙОСИПІВНА, 1896 р.н., с.Гнатівка, українка, освіта початкова, проживала у с.Любомирка, член колгоспу "ВУЦВК". Заарештована 23.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ ("агітувала проти колективізації, хлібозаготівлі, закликала інших не виходити на роботу в поле", "на

10.01.1933 колгосп виконав план хлібозаготівлі на 43,1%"). Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.01.1933 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 6671)

БАКУШКО-ЯСИНСЬКИЙ ІВАН МИХАЙЛОВИЧ, 1888 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, виключений із ВКП(б) як царський офіцер у минулому, хлібороб. Заарештований 28.10.1930 Новоукраїнським РВ ДПУ ("агітував проти посівної кампанії, закликав не здавати хліб державі, заявляв про нереальність плану хлібоздачі, виступав проти державної позики"). Засуджений 10.12.1930 судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років заслання у північний край. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11025)

БАЛАКИРСЬКИЙ ІЛЛЯ БОРИСОВИЧ, 1909 р.н., смт Добровеличківка, єврей, освіта початкова, проживав у м.Москві (Росія), до мобілізації працював ковалем "Мосгужтрансу", червоноармієць 14 ДЕП. Заарештований 20.08.1940 особливим відділом ГУДБ НКВС СРСР (здався у полон під час фінської війни без опору). Засуджений 13.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув"язнення у виправно-трудових таборах. 11.05.1943 вирок відстрочений до закінчення воєнних дій. Реабілітований 30.12.1957 трибуналом Московського військового округу. (П – 5790)

БАЛИЦЬКИЙ АНТОН ІВАНОВИЧ, 1914 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта середня спеціальна (Первомайський педтехнікум), кандидат у члени ВКП(б), начальник зв"язку 533-го стрілецького полку 128-ої дивізії, старший лейтенант. Заарештований 18.05.1943 УНКДБ Івановської області (з червня 1941 по травень 1943 року перебував у німецькому полоні, німецькою розвідкою з літака закинутий як агент у радянський тил для диверсійної діяльності, 15.05.1943 добровільно з'явився у В'язниківський міськвідділ НКВС Володимирівської області з повинною заявою). Засуджений 19.01.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 2 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 12.08.1957 трибуналом Московського військового округу. (П – 5787)

БАЛИЦЬКИЙ ДМИТРО МИКОЛАЙОВИЧ, 1902 р.н., с.Тридуби Кривоозерського району Миколаївської області, українець, освіта незакінчена вища, проживав у смт Добровеличківка, завідувач контрольно-насіннєвої лабораторії. Заарештований 27.03.1944 Добровеличківським РВ НКДБ (співробітництво з німецькими окупантами). Засуджений 28.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 20 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та з конфіскацією майна. Реабілітований 24.07.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13450)

БАЛКІВСЬКИЙ-БАЛАШКЕВИЧ СТАНІСЛАВ ІВАНОВИЧ, 1910 р.н., с.Червоне Янушпільського району Житомирської області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Новостанкувата Добровеличківського району, член колгоспу "25-річчя Жовтня". Заарештований 4.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС (член польської націоналістичної повстанської організації). Кіровоградським облсудом 20.10.1939 виправданий, з-під варти звільнений.(П – 3196)

БАЛУЦЬКИЙ ІВАН СТЕПАНОВИЧ, 1894 р.н., с.Стойкове Уманського району Черкаської області, українець, письменний, проживав на Північних Хуторах Гнатівської сільради Добровеличківського району, хлібороб колгоспу ім.13-річчя Жовтня. Заарештований "в момент масової операції в ніч на 2.03.1931" Новоукраїнським РВ ДПУ ("у 1919 році у своїй хаті переховував селянського повстанця Чорного Ворона-Чорногурського; в кінці 20-х був категорично проти колективізації, тому й не змогли на Північних Хуторах створити колгоспу; виступав проти висилання куркулів, заявляючи: "У нас куркулів нема", відмовляв людей іти на сільські сходки: "Не йдіть, бо там лиш одне змушують – виконувати план хлібозаготівлі"; при арешті у соломі знайшли 50 пудів зерна жита й пшениці"). Засуджений 1.04.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання в північний край. Реабілітований 31.03.1991 Кіровоградською облпролкуратурою. (6223 – П).

БАРАНЕНКО КАРПО НИКИФОРОВИЧ, 1900 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Двічі розкуркулений: у 1920 та 1931 роках. Заарештований 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("належав до групи куркулів, що в період розкуркулення сховались від заслання, у 1934 році вернулись у село, пролізли у артіль "Світова перемога" на відповідальні посади і створили підпільну контреволюційну організацію під проводом петлюрівця Олекси Семидівки, вели антирадянську агітацію та релігійну пропаганду з метою підірвати міць колгоспу та скомпрометувати соціалістичну систему господарювання"; шкідницька діяльність: "виводив з ладу сільгоспмашини, особливо комбайни: за завданням контрреволюційного шкідницького угруповання весною спеціально кинув на полі борони, маючи на увазі, що ця площа буде жнивуватись комбайнами"; антирадянська агітація: "доводив людям, що Україна має великі запаси хліба, а народ умирає від голоду з вини комуністів"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області

до розстрілу, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9664)

БАРБОР ГЕРАСИМ НИКИФОРОВИЧ, 1887 р.н., с.Кишгорослав (Угорщина), румун, освіта початкова, проживав у селищі Жовтневому (нині у складі м.Помічна), сторож матеріального складу залізничної станції. Заарештований 26.06.1941 УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська агітація). Управлінням НКВС Східно-Казахстанської області 25.05.1943 слідча справа припинена з причини смерті 10.12.1942 року. (П – 2700)

БАТУРЕВИЧ ПАНАС СТЕПАНОВИЧ, 1914 р.н., с.Стодоличі Лельчицького району Гомельської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у с.Ляхове, тракторист Піщанобрідської МТС. Заарештований 15.06.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (учасник польської військової повстанської організації, організатор волинки серед механізаторів МТС). Засуджений 8.10.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітований 27.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько й брат Андрій за контрреволюційну діяльність розстріляні у 1920-21 роках, за цією ж справою репресована сестра Явдоха Цеван. (П – 8798)

БАХМУТСЬКИЙ СОЛОМОН ГРИГОРОВИЧ, 1902 р.н., смт.Добровеличківка, єврей, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, завідувач відділу постачання цегельні. Заарештований 8.04.1938 Кіровським МВ НКВС (член сіоністської організації, яка проводила контрреволюційну діяльність, спрямовану проти заходів радвлади: агітація, шкідництво, шпигунство). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.07.1938. Реабілітований 24.04.1959 трибуналом Київського військового округу. (П – 4848)

БЕЗВЕРШЕНКО ЄВМЕН ВАСИЛЬОВИЧ, 1891 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, член колгоспу "14-ий жовтень". Заарештований 28.04.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (у 1918 році служив у Вільному козацтві, антирадянська агітація). Одеським оперативним сектором ДПУ 13.11.1931 справа припинена, з-під варти звільнений. (П – 1254)

БЕЗКОРОВАЙНИЙ ГРИГОРІЙ КИРИЛОВИЧ, 1903 р.н., с.Любомирка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти колективізації, проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 3.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 7.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7122)

БЕЗКОРОВАЙНИЙ МИХАЙЛО КИРИЛОВИЧ, 1889 р.н., с.Любомирка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.12.1932 Новоукраїнським РВ НКВС (агітація проти проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до заслання у північний край на 3 роки. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7005)

БЕРЕГОВИЙ ЙОСИП ІЛЛІЧ, 1895 р.н., с.Новодобрянка, українець, освіта початкова, конюх колгоспу ім.Леніна. Заарештований 29.06.1938 Добровеличківським РВ НКВС (учасник української військово-повстанської організації). Кіровоградською облпрокуратурою 5.05.1939 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 2337)

БЕРЕГОВИЙ МИКОЛА АЛІКАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Новодобрянка, українець, освіта початкова, ветеринар колгоспу ім.Леніна. Заарештований 29.06.1938 Добровеличківським РВ НКВС (учасник антирадянської української націоналістичної повстанської організації). Кіровоградською облпрокуратурою 5.05.1939 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 2337)

БЕРЕЗОВСЬКИЙ АНДРІЙ ФЕОКТИСТОВИЧ, 1898 р.н., с.Перчунове, українець, освіта початкова, хлібороб, кравець. Заарештований 17.10.1930 Новоукраїнським РВ ДПУ (контрреволюційна агітація проти колективізації, проведення хлібозаготівельних робіт, гуртував навколо себе антирадянські елементи). Новоукраїнським РВ ДПУ 15.06.1931 як куркуль висланий на Урал. Реабілітований 19.12.1994 управлінням СБУ Кіровоградської області. (П – 6259)

БЕРЛАД ВАСИЛЬ МИХАЙЛОВИЧ, 1910 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 31.03.1944 Піщанобрідським РВ НКДБ (в період німецької окупації з IV.1942 по IX.1943 служив у поліції, прийнявши присягу на вірність німецькому уряду, на озброєнні мав гвинтівку, на лівій руці носив жовту пов'язку – охороняв залізницю, мости, радянських військовополонених). Піщанобрідським РВ НКДБ 28.06.1944 направлений в спецтабір для фільтрації. (П – 3241)

БЕРЛАД МИХАЙЛО СЕМЕНОВИЧ, 1885 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, конюх колгоспу "Перше травня". Заарештований 15.10.1939 УНКВС Кіровоградської області

(агітація проти колгоспного ладу, вихваляв життя в Німеччині). Верховним судом УРСР 17.01.1940 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 973)

БЄЛІНСЬКИЙ ФЕДІР ЛАВРЕНТІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 25.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда та агітація). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.05.1938. Реабілітований 17.03.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5561)

БЄЛІНСЬКИЙ ЄВГЕН ФЕДОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Босна (приєднане до с.Юр"ївка), українець, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, тесля вантажного двору. Заарештований 21.04.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (антирадянська агітація). Засуджений 24.01.1939 лінійним судом Одеської залізниці до 7 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 4 роки. Реабілітований 3.08.1992 Генпрокуратурою України. (П – 13475)

БИЧУК ІВАН МАКСИМОВИЧ, 1901 р.н., с.Липняжка, українець, освіта середня, проживав у с.Юр'ївка, директор семирічної школи. Заарештований 9.12.1936 Добровеличківським РВ НКВС ("керівник контрреволюційного націоналістичного угруповання, яке вело антирадянську агітацію, шкідницьку роботу в колгоспі, за мету мало повалення радвлади в Україні"). Засуджений 26.08.1937 спецколегією Одеського облсуду до 7 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 4 роки. Помер у таборі, дати смерті у справі немає. Реабілітований 10.04.1959 Верховним судом УРСР. (П – 4736)

БИЧУК МИХАЙЛО ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1876 р.н., с.Трояни, українець, освіта початкова, проживав у с.Новоодеса Троянської сільради, без певних занять. Заарештований 29.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційні розмови). Засуджений 3.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 14.11.1937. Реабілітований 25.04.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3562)

БИЧУК СТЕПАН МИХАЙЛОВИЧ, 1908 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, не працював. Заарештований 21.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (у 1930 році був учасником куркульської волинки; член контрреволюційної повстанської націоналістичної організації, антирадянська агітація). Засуджений 5.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 8.06.1938. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8590)

БІЛЕНКО СЕРГІЙ ІЛЛІЧ, 1882 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 3.04.1929 Кременчуцьким окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 12.07.1929 особливою нарадою ОДПУ до 3 років концтабору. Реабілітований 17.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4217)

БІЛИЧЕНКО ДМИТРО ГРИГОРОВИЧ, 1909 р.н., с.Качурівка Котовського району Одеської області, молдаванин, освіта початкова, вантажник бурякокомбінату. Заарештований 10.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (участь у шпигунській групі, контрреволюційна агітація). Засуджений 5.06.1938 до розстрілу, вирок виконано 14.06.1938. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11874)

БІЛОКІНЬ ВАСИЛЬ ЗІНОВІЙОВИЧ, 1884 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 30.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти заходів радвлади на селі). Засуджений 7.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Архангельську область (Росія), звідки повернувся у 1933 році. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Новоукраїнським народним судом 28.04.1934 за крадіжку хліба і спекуляцію був засуджений до 5 років неволі з позбавленням громадянських прав на 5 років, від покарання сховався. Втретє, проживаючи у с.Кам"янка Олексіївської сільради Добровеличківського району і працюючи листоношею на ст.Помічна, заарештований 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("в роки громадянської війни грабував червоноармійські ешалони, їздив по селах і піднімав населення проти радвлади, допомагав махновцям продуктами"; "вся його родина була дуже релігійною, тримав зв'язок з попом Александровським, якого у 1931 році вислали на північ"; "займався крадіжками, шахрайством, антирадянською агітацією"). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Брати Григорій – розкуркулений і висланий на північ, Клим – офіцер денікінської армії, в еміграції за кордоном, Федір – служив у денікінській армії, розстріляний червоноармійцями. (П – 5994, 9042)

БІЛОКІНЬ МУСІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1894 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта середня, проживав у с.Помічна Новоукраїнського району, член колгоспу ім.М.Горького. Заарештований 25.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (член контрреволюційної військово-повстанської націоналістичної організації, антирадянська агітація). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 14.06.1938. Реабілітований 24.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12371)

БІЛОКОНЬ ДМИТРО ЛУКИЧ, 1917 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта незакінчена вища, проживав у м.Помічна, вчитель. Заарештований 7.03.1946 Кіровоградським УМДБ (під час німецької окупації був таємним агентом жандармерії). Засуджений 4.05.1946 військовим трибуналом Кіровоградського гарнізону до 7 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 23.06.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14208)

БІЛОЛЮБСЬКИЙ ЯКІВ ВАСИЛЬОВИЧ, 1891 р.н., с.Михайлівка Добровеличківського району, українець, освіта початкова, проживав у с.Мала Вільшанка Вільшанського району, член колгоспу "Радянський скотар". У 1931 році за участь у "політбанді" засуджений Одеським судом до 5 років неволі, у 1933-ому за шкідництво у колгоспі – до 5 років неволі. Втретє заарештований 10.09.1937 Вільшанським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: "до революції працював керуючим маєтку поміщика Шинкевича, в 1917 році селяни маєток розібрали, у 1918-ому разом з німцями повернувся поміщик: у парі з Білолюбським їздив по довколишніх селах і карав тих, хто забирав майно"; "у 1936 році, коли з колгоспу забирали трьох коней у Червону армію, він сказав: "Забирають у нас найкращих, а лишають калік", саме тому радив добрих коней покалічити"). Засуджений трійкою УНКВС Одеської області 28.09.1937 до розстрілу, вирок виконано 6.10.1937. Реабілітований 12.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12412)

БІЛОНОГ ІВАН АРСЕНОВИЧ, 1895 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу ім.Леніна. Заарештований 23.11.1932 Новоархангельським РВ ДПУ (підозрювався у підготовці збройного повстання проти радвлади). Новоархангельським РВ ДПУ 15.02.1933 справа припинена, з-під варти звільнений. (П – 11673)

БІЛОНОГ ФЕДІР ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1889 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, проживав у м.Мала Виска, бухгалтер районного відділу народної освіти. Заарештований 14.09.1937 Маловисківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 24.08.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3808)

БЛАЖЕНКО ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1903 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта середня, проживав у м.Кіровограді, бухгалтер заводу "Більшовик". Заарештований 13.12.1944 УНКДБ Кіровоградської області (зв"язок з українськими націоналістами, антирадянська агітація). Засуджений 24.03.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 18 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Військовою колегією Верховного суду СРСР 24.05.1946 міру покарання знижено до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Батько Григорій Свиридович у 1928-29 роках розкуркулений і засуджений до 5 років ув"язнення, у 1941-ому репресований повторно. Реабілітований 12.11.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12712)

БОГАРЕЛЬ ІВАН ПАВЛОВИЧ, 1914 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, з листопада 1936 року у Червоній армії, проживав на ст.Костерево Владимирської області (Росія), курсант навчального дивізіону 176-го артполку. Заарештований 4.06.1937 Московським облвідділом НКВС (антирадянська агітація: "у березні-травні 1937 року серед військовиків поширював наклепи на керівників партії та радянської влади, зокрема на запитання політрука під час політзанять хто такий Гітлер, відповів: "Гітлер у німців той, хто у нас Сталін"). Засуджений 14.08.1937 військовим трибуналом Московського гарнізону до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 17.04.1991 прокуратурою Московського військового округу. Батько у 1931 році розкуркулений і за підробку паспорта засуджений до 2 років неволі. (П – 12630)

БОГАЧЕНКО МИХАЙЛО ПАНТЕЛЕЙМОНОВИЧ, 1889 р.н., с.Новомихайлівка Миколаївської сільради, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9043)

БОГДАН АНТОНІНА МАКАРІВНА, 1905 р.н., с.Тишківка, українка, освіта початкова, без певних занять. Заарештована 27.06.1938 Тишківським РВ НКВС (керівник сектантської групи, вела контрреволюційну агітацію). Засуджена 8.10.1939 Кіровоградським облсудом до 5 років неволі з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітована 25.08.1992 Генпрокуратурою України. (П – 13491)

БОГДАН КАРПО МИКИТОВИЧ, 1888 р.н., с.Любомирка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 6.03.1931 Новоукраїнським РВ ДПУ ("в роки громадянської війни служив у гетьманській варті; відмовився здавати хліб державі, агітував проти колективізації та інших заходів радвлади"). Новоукраїнським РВ ДПУ 20.06.1931 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 7470)

БОГУТ ОЛЕКСАНДР ПАВЛОВИЧ, 1912 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта початкова, виключений у 1933 році з кандидатів у члени ВКП(б), проживав у м.Керчі Автономної Республіки Крим, червонофлотець 48-ої батареї Керченсько-Кавказького укріпрайону. Заарештований 9.10.1936 особливим відділом НКВС Чорноморського флоту (розповідав про голод 30-х років в Україні, вихваляв Троцького). Засуджений 20.12.1936 військовим трибуналом Чорноморського флоту до 4 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 26.07.1990 Верховним судом СРСР. (П – 12161)

БОГУШЕВСЬКИЙ ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1901 р.н., с.Маркове, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1935 року (виключений за розвал роботи в колгоспі), конюх колгоспу "Оборона країни". Заарештований 4.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС (шпигунська діяльність: "у 1936 році завербований агентом німецької розвідки Ліщенко-Лищуком, який нелегально прибув із Німеччини і переховувався на квартирі родича Богушевського, а в 1937 році засуджений"; шкідництво: "працюючи головою колгоспу, зумисне понижував урожайність сільгоспкультур, знищував скотопоголів"я"). Засуджений 27.09.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 7.10.1938. Реабілітований 1.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9644)

БОЙКО ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1892 р.н., с.Марара Ананьївського району Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Андріївка, член колгоспу ім.Шевченка. Заарештований 29.10.1937 Тишківським РВ НКВС (агітація проти продажу хліба державі та колгоспного ладу). Засуджений 3.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув"язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 20.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9167)

БОЙКО МИКОЛА СТЕПАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Михайлівка, українець, освіта початкова, завідувач сільмагу с.Любомирка. Заарештований 28.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років позбавлення волі. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8938)

БОЙКО МИХАЙЛО СЕМЕНОВИЧ, 1890 р.н., с.Новомиколаївка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 14.10.1940 Піщанобрідським РВ НКВС (контрреволюційна агітація та пропаганда). Засуджений 16.11.1940 Кіровоградським облсудом до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 9.02.1989 Верховним судом УРСР. (П – 8627)

БОЛГАРЕНКО СТЕПАН КИРИЛОВИЧ, 1877 р.н., с.Олександро-Завадське, українець, освіта початкова, проживав у смт Добровеличківка, робітник дитбудинку. У 1930 році розкуркулений, у 1931-ому за невиконання держзобов'язання хлібоздачі засуджений до 4 років неволі з позбавленням громадянських прав на 4 роки. Вдруге заарештований 15.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("член контрреволюційної організації у Добровеличківському районі, очолюваної Федотом Геричем, репресованим у 1937 році: розповсюджував чутки про майбутню війну та поразку в ній СРСР"). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 19.09.1959 Кіровоградським облсудом . (П – 4840)

БОНДАР ПЕТРО ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1896 р.н., с.Солдатське (приєднане до с.Олексіївка), українець, освіта початкова, проживав у селищі Герасимівка (нині у складі м.Помічна), прибиральник на бойні. Заарештований 19.09.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (з 1934 року член диверсійно-терористичного угруповання, разом із О.Хлистуном та Т.Шевельовим готував на станції Помічній аварію потяга, в якому мав їхати Каганович). Засуджений 29.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 12.11.1937. Реабілітований 7.03.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3584)

БОНДАРЕНКО ВАСИЛЬ ТИМОФІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Новостанкувата, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 14.01.1933 Добровеличківським РВ ДПУ (у 1918 році служив у повстанському загоні Гризла; агітував проти колгоспного ладу, саботував хлібозаготівельні роботи). Помер 22.03.1933 в період слідства, справа припинена Добровеличківським РВ ДПУ 10.04.1933. (П – 1443)

БОНДАРЕНКО ГАФІЯ ОКСЕНТІВНА, 1882 р.н., с.Новогригорівка (приєднане до с.Олександрівка), українка, неписьменна, проживала у с.Новостанкувата Добровеличківського району, сторож колгоспу "5 за 4". Заарештована 15.07.1941 Добровеличківським МРВ НКДБ (антирадянська агітація, терористичні дії). Управлінням НКВС Східно-Казахстанської області 6.12.1941 справу припинено, з-під варти звільнена.(П – 3113)

БОНДАРЕНКО ГЕОРГІЙ ТИМОФІЙОВИЧ, 1912 р.н., смт.Любашівка Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у будці 207, ремонтний робітник 15 дистанції ст.Помічна. Заарештований 29.08.1938 ОДТВ ст.Помічна (підготовка повстання проти радянської влади). Засуджений 1.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 16.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9584)

БОНДАРЕНКО ГОРДІЙ ІВАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Пляша-Скиєш (Румунія), румун, освіта початкова, проживав у с.Піщаний Брід Добровеличківського району, член колгоспу "Червоний шлях". Заарештований 27.09.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (антирадянська агітація, виступав проти хлібозаготівлі). Засуджений 27.11.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 23.12.1937. Реабілітований 1.06.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 11325)

БОНДАРЕНКО ГРИГОРІЙ ДЕНИСОВИЧ, 1899 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, без певних занять. Двічі розкуркулений: у 1921 та 1930 роках, у 1931-ому за нездачу хліба державі був засуджений до 2,5 років неволі. Вдруге заарештований 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("виключений із колгоспу "Світова перемога"; член куркульського шкідницького угруповання, висловлював невдоволення державною хлібозаготівельною політикою, поширював чутки про неминучість війни й загибелі СРСР"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітований 7.03.1957 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9664)

БОНДАРЕНКО ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1918 р.н., с.Маркове, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ, проживав у с.Чубарівка Хмелівського (нині с.Леніна Маловисківського) району, учень Чубарівського зоотехнікуму. Заарештований 27.03.1936 Хмелівським РВ НКВС (на вирізці з газети, де був знімок хати Шевченка, зробив надпис "У вас така сама хата? Кричіть ура, хай живе СРСР і помирає Сталін!" та передав іншим учням; при вступі в комсомол на запитання хто такий Гітлер відповів: "Це керівнйк компартії Німеччини"; з обвинувачувального висновку: "розповсюджував серед студентів зоотехнікуму складений ним коннтрреволюційний документ із закликом до боротьби проти вождів ВКП(б) і народів СРСР, документ зображав матеріальний стан трудящих в СРСР в контрреволюційному світлі"). Засуджений 28.07.1936 Одеським облсудом до 3 років позбавлення волі та 1 року позбавлення громадянських прав. Реабілітований 30.06.1993 Генпрокуратурою України. Батько Іван Іванович у 1930 році розкуркулений. (П – 1091)

БОНДАРЕНКО ІВАН ПАНАСОВИЧ, 1895 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.07.1941 Добровеличківським МРВ НКДБ (агітація проти колгоспного ладу, розповсюджував чутки про перемогу Німеччини над СРСР). Засуджений 11.12.1942 управлінням НКВС Східно-Казахстанської області до розстрілу. Справу припинено з причини смерті 16.10.1942 підсудного в Усть-Кам'яногірській тюрмі. (П – 4884) (невідповідність дат – факт справи)

БОНДАРЕНКО ІВАН ФЕДОРОВИЧ, 1896 р.н., с.Маркове, українець, освіта початкова, член артілі "Селянська правда". Заарештований 17.01.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (у 1918 році служив у вільному козацтві; вів антирадянську агітацію). Одеським оперативним сектором ДПУ 13.11.1931 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 1254)

БОНДАРЕНКО МИКОЛА ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1898 р.н., с.Герасимівка (нині у складі м.Помічна), українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді. Заарештований 31.08.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (контрреволюційна діяльність, шкідництво). Засуджений 14.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8980)

БОНДАРЕНКО ОЛЕКСА ІЛЛІЧ, 1893 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1931 році розкуркулений і засуджений за контреволюційну агітацію на 3 роки таборів. Вдруге заарештований 28.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("належав до групи куркулів, що в період розкуркулення сховались від заслання, у 1934 році вернулись у село, пролізли у артіль "Світова перемога" на відповідальні посади і створили підпільну контреволюційну організацію під проводом петлюрівця Олекси Семидівки, вели антирадянську агітацію та релігійну пропаганду з метою підірвати міць колгоспу та скомпрометувати соціалістичну систему господарювання"; "в хаті О.Бондаренка під виглядом вечорниць збирались найактивніші шкідники, аби планувати подальші акції, хазяїн хати виголошував тост: "Вип'єм за тих, що загинули за народ, які хотіли визволити народ від комуністичного іга!"). Покінчив життя самогубством 19.08.1937 в камері попереднього утримання Піщанобрідського районного відділу міліції. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9664)

БОНДАРЕНКО ПРОКІП КОРНІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Новостанкувата, українець, освіта вища, проживав у с.Зятьківці Гайсинського району Вінницької області, вчитель, завуч школи. Заарештований 25.12.1930 Гайсинським РВ ДПУ (в роки громадянської війни добровільно зголосився до служби у війську армії УНР; виготовляв і розповсюджував антирадянські листівки з закликами до повалення радвлади, член контрреволюційної організації). Засуджений 14.01.1931 трійкою колегії ДПУ УРСР до 5 років заслання на північ. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12061)

БОРИСЮК ТИМОФІЙ ЙОСИПОВИЧ, 1894 р.н., с.Городок Луцького району Волинської області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Перчунове, робітник Помічнянського вагонного депо. Заарештований 19.09.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст. Помічна (контрреволюційна агітація проти стаханівського руху, шкідницька діяльність на виробництві). Засуджений 29.10.1937 НКВС та прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 11.11.1937. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11594)

БОРТНИЧЕНКО ОЛЕКСІЙ ІВАНОВИЧ, 1906 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Розкуркулений у 1931 році, засуджений до 2 років позбавлення волі, звідки втік. Вдруге заарештований 11.09.1937 Тишківським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда). Засуджений 26.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8811)

БОСАК ЙОСИП ВОЙЦЕХОВИЧ, 1890 р.н., с.Пакули Конського повіту (Польща), поляк, освіта початкова, проживав у с.Захарівка Добровеличківського району, тесля колгоспу. У 1929 році розкуркулений. Заарештований 16.10.1937 Тишківським РВ НКВС (шпигунська діяльність). Засуджений 17.11.1937 НКВС та прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 11.12.1937. Реабілітований 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11589)

БРАЩЕНКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1919 р.н., с.Новомиколаївка Добровеличківського району, молдаванин, освіта неповна середня, проживав у м.Бобринець, студент сільськогосподарської школи. Заарештований 3.07.1939 Бобринецьким РВ НКВС (у квітні 1939 року за ініціативи Миколи Басистого разом з іншими учнями агрошколи брав участь у написані листа секретарю ЦК КП(б)У Микиті Хрущову, в якому ставились гострі соціальні питання: чому хліб у селян примусово забирають за копійки, а продають у десятки разів дорожче? Чому праця селян цінується менше, ніж робітника? і т.п.). Кіровоградським облсудом 11.12.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 999)

БРЕУС ГРИГОРІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1891 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу "Світова перемога". Заарештований 17.03.1938 Тишківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 24.08.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3790)

БРИКУЛЬСКИЙ ОНУФРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1897 р.н., с.Новосабатинівка Подільської губернії, українець, освіта початкова, проживав на х.Пилиповому (приєднаний до с.Володимирівка), хлібороб. Заарештований 29.03.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади). Добровеличківським РВ ДПУ 30.05.1931 справу припинено, внесений до списків осіб, яких належить вислати разом з сім'єю за межі України. (П – 6414)

БРИКУЛЬСЬКИЙ ГРИГОРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1894 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, без певних занять. У 1934 році був засуджений за контрреволюційну діяльність до 8 років ув'язнення. Вдруге заарештований 21.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (у 1919 році брав участь у створенні

та діяльності "Просвіти", у 1930-ому – організатор куркульських волинок; член контрреволюційної націоналістичної повстанської групи, антирадянська агітація). Засуджений 5.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 8.06.1938. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8590)

БРОДСЬКА ГАННА АНДРІЇВНА, 1893 р.н., с.Михайлівка Благодатнівського району Миколаївської області, українка, освіта початкова, проживала у с.Перчунове Добровеличківського району, колгоспниця. У 1930 році розкуркулена і вислана в Архангельську область (Росія), звідки втекла того ж року. Заарештована 29.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (агітація проти колгоспного ладу). Засуджена 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітована 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11914)

БРОДСЬКИЙ ОЛЕКСАНДР КОНОНОВИЧ, 1904 р.н., с.Кислиця (приєднане до с.Олексіївка), українець, освіта початкова, колгоспник. У 1930 році разом з батьком розкуркулений, сім"я вислана на північ. Заарештований 18.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (член куркульського угруповання, агітував проти колгоспного ладу). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 21.12.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 9082)

БРЮХОВЕЦЬКИЙ КУЗЬМА ТИМОФІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, проживав у с.Скопіївка Добровеличківського району, ветсанітар колгоспу "Зоря нового життя". У 1933 році за хуліганство засуджений до 1 року примусової праці. Вдруге заарештований 4.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("член українського контрреволюційного угруповання, завданням якого було організовувати повстанські загони на випадок війни, мета – відокремити Україну від СРСР"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10384)

БУЗОВСЬКИЙ ТИХІН МАТВІЙОВИЧ, 1887 р.н., с.Саражинка Піщанського (нині Балтського) району Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у Тишківському лісництві, робітник лісництва. У 1936 році був засуджений до 5 років далеких таборів. Вдруге заарештований 11.07.1937 Тишківським РВ НКВС (протягом кількох років займався антирадянською діяльністю, з релігійних мотивів відмовлявся отримувати паспорта, розповсюджував релігійні книги і листівки). Управлінням НКВС Карелофінської РСР 26.12.1941 справу припинено в зв"язку зі смертю ув'язненого 28.11.1941. Реабілітований 16.07.1969 Кіровоградською облпрокуратурою. Син Йосип, 1916 року народження, заарештований у 1936 році. (8207 – П)

БУЙРОВ ІВАН КОСТЯНТИНОВИЧ, 1900 р.н., с.Кирилівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Кислиця (приєднане до с. Олексіївка), механік 15-ї дистанції залізничної станції Помічна. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 25.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (член контреволюційної військово-повстанської організації, антирадянська агітація). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 24.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12371)

БУНЕСКУЛ МИХАЙЛО МИХАЙЛОВИЧ, 1899 р.н., смт Добровеличківка, росіянин, освіта вища (Єлисаветградське реальне училище та Одеське військове), проживав у м.Кіровограді, вчитель математики школи фабрично-заводського навчання заводу "Червона зірка". Заарештований 20.10.1930 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("із родини почесного громадянина, колишній офіцер білої армії, підпоручник; учасник контрреволюційної організації, яка складалась із колишніх царських офіцерів та білогвардійців, створювала осередки у військових частинах, вузах та державних установах; мета організації: повалення радвлади шляхом збройного повстання при підтримці інтервенції капіталістичних держав"). Засуджений 15.06.1931 трійкою колегії ДПУ УРСР до 5 років концтабору. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як вихователь-викладач дитбудинку №1 заарештований 3.12.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 10.03.1938. Реабілітований 15.08.1959 Кіровоградським облсудом. Брат Євген у 1920 році емігрував з білогвардійськими військами за кордон, у Африку, чоловік сестри Марії Костянтин Людвигович Чижевський у Францію, брат Валер'ян як білогвардієць репресований, сестра Валентина Сахарова-Бунескул мешкає у Москві. (П – 10125, 4833)

БУТЕНКО ДМИТРО ВАСИЛЬОВИЧ, 1892 р.н., м.Бендери (Молдова), українець, освіта початкова, проживав на х.Труд, вантажник залізничної станції Глиняна. Заарештований 4.02.1938

ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (агітація проти колективізації, вихваляв буржуазну Румунію). Засуджений 16.05.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11820)

ВАЛУЦА ДМИТРО ЮХИМОВИЧ, 1880 р.н., с.Струдзівка Хотинського повіту, Бесарабія, молдаванин, освіта початкова, проживав у м.Помічна Добровеличківського району, телеграфіст за фахом, диспетчер залізничної станції. У 1931 році за недбале ставлення до службових обов'язків перебував під слідством, але виправданий. Заарештований 12.12.1932 транспортним відділом ОДПУ ст.Помічна (підозрювався у шпигунській діяльності на користь Румунії). Особливим відділом ОДТВ ОДПУ м.Одеси 12.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6649)

ВАЛУЦА ДМИТРО ЮХИМОВИЧ, 1880 р.н., м.Хотин Чернівецької області, молдаванин, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, диспетчер-аналізатор залізничної станції. Заарештований 11.09.1937 ОДТВ ГУДБ ст.Помічна (контрреволюційна агітація). Засуджений 26.11.1937 особливим відділом НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.12.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4958)

ВАРШАВСЬКИЙ ЛЕВ ГРИГОРОВИЧ, 1902 р.н., м.Кишинів, єврей, освіта вища, член ВКП(б) у 1920-28 роках, проживав у с.Липняжка, вчитель історії неповно-середньої школи №1. У 1928 році за участь у троцькістській організації засуджений до 3 років заслання, у 1932-ому арештовувався вдруге за поновлення троцькістської діяльності. Втретє заарештований 19.02.1941 Кіровоградським МВ НКВС (у листопаді 1940 організував колективний виступ педагогів усіх трьох шкіл с.Липняжки у зв'язку з незадовільним матеріальним становищем вчителів, збирав підписи під заявою до Верховної Ради України та газети "Комуніст"). Засуджений 21.02.1942 особливою нарадою НКВС СРСР як соціально небезпечний елемент до 5 років заслання в Північний Казахстан. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9944)

ВАСИЛЕВСЬКИЙ ІВАН ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1903 р.н., с.Перчунове, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. У 1929 році за несплату держподатку майно розпродане. Заарештований 9.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 28.11.1929 Зінов'євським окрсудом до 5 років концтабору з позбавленням громадянських прав на 3 роки та засланням на 3 роки. Реабілітований 9.10.1989 Генеральною прокуратурою УРСР. (12899 – П)

ВАСИЛЬЧЕНКО ВАСИЛЬ ПАВЛОВИЧ, 1890 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 10.02.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ (агітація проти колективізації та хлібозаготівель). Засуджений 18.03.1930 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 23.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6070)

ВАСИЛЬЧЕНКО МАКСИМ ТИМОФІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Ніжиловичі Макарівського району Київської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Кавуни Одеської залізниці (нині Арбузинського району Миколаївської області), машиніст водокачки. Заарештований 14.02.1938 ДТВ ГУДБ НКВС м.Одеса ("участь у румунській шпигунсько-диверсійній організації, створеної начальником водопостачання Бузького водогону, резидентом румунських розвідорганів Григорієм Пришебельським і бригадиром водопостачання Помічнянської дільниці Михайлом Устианом, які зізнались у злочині і розстріляні; організація ставила за мету проведення руйнівної діяльності на об'єктах водопостачання Бузького водогону і Помічнянської дільниці Одеської залізниці"). Засуджений 1.06.1938 НКВС та прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 23.06.1938. Реабілітований 10.01.1959 трибуналом Одеського військового округу. (П – 7394)

ВАЩЕНКО ДАНИЛО ГРИГОРОВИЧ, 1867 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу ім.Шевченка, розкуркулений. Заарештований 27.03.1938 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 24.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12375)

ВЕЛИЧКО МИКОЛА ДМИТРОВИЧ, 1903 р.н., м.Одеса, українець, освіта середня, член ВКП(б) у 1923-28 роках, механічно вибув, згодом знову вступив у 1932-ому, проживав на ст.Помічна, керівник школи майстрів соціалістичної праці. У 1938 році за наклеп до газети був засуджений до 6 місяців примусової праці, облсудом виправданий. Заарештований 29.07.1938 Піщанобрідським райвідділом НКВС (антирадянська діяльність: "учасник диверсійної організації, за завданням

агента румунської розвідки Федора Федотова мав заснувати диверсійне угруповання на ст.Помічній; розповідав анекдоти, зміст яких зводився до того, що органам НКВС ніколи не подолати ворогів народу"). Засуджений 2.11.1938 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.09.1956 трибуналом Одеського військового округу. (П – 6977)

ВЕЛИЧКО НЕСТОР АНДРІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Тишківка, українець, письменний, агротехнік колгоспу ім.Будьонного. Заарештований 9.03.1938 Тишківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: разом із Давидом Ахметовим, Пилипом Завалком та Кирилом Небеським підозрювався, що, працюючи 1920 року у червоній міліції, був захоплений у полон селянськими повстанцями під проводом отамана Гризла, перейшов на їхній бік і брав участь у вбивстві військового комісара Морозова). Тишківським РВ НКВС 20.04.1938 справу припинено, оскільки участь у вбивстві достатньо не підтверджена за давністю події, з-під варти звільнений. (П – 2995)

ВЕЛИЧУК УЛЯН ВАСИЛЬОВИЧ, 1905 р.н., с.Новодобрянка Добровеличківського району, українець, освіта 5 класів, кандидат у члени ВКП(б) до 1929 року, проживав у с.Добрянка Вільшанського району, завідуючий Юзефпільським бурякопунктом Ульяновського цукрозаводу. У 1939 році був засуджений до 9 місяців виправно-трудових робіт. Вдруге заарештований 10.02.1948 Вільшанським РВ МДБ ("як червоноармієць у вересні 1941 року потрапив у полон до німців, звідки втік і в окупацію завідував олійнею у Добрянці, виробивши для німецької армії 60 тонн олії; у 1943 році дав згоду жандарму Тітмару бути агентом-інформатором, щоб доповідати сільськогосподарському коменданту Вестфельду – доносив на місцевих жителів, радянських активістів, яких німці арештовували"). Засуджений 28.05.1948 трибуналом Одеського військового округу до 25 років ув'язнення в далеких таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Верховним судом СРСР 5.10.1956 справу припинено, з-під варти звільнений 21.06.1956. (П – 3556)

ВЕНСЕЛЬСЬКИЙ ІВАН СТАНІСЛАВОВИЧ, 1890 р.н., м.Варшава (Польща), поляк, освіта середня, проживав у с.Юр'ївка Добровеличківського району, тренер-жокей племінного пункту при колгоспі "Радянське село". Заарештований 11.09.1937 Добровеличківським РВ НКВС (шкідницька діяльність, шпигунство: "у 1924 році в польському консульстві завербований агентом польських розвідорганів, збирав інформацію про політичні настрої селян, ступінь підготовки їх до зустрічі інтервентів, про економічне становище на селі; виводив з ладу племінних лошиць, вихваляв фашистську Польщу"). Засуджений 10.01.1938 НКВС і прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 29.01.1938. Реабілітований 28.01.1964 трибуналом Київського військового округу. (П – 7729)

ВЕПРИКОВ ТИМОФІЙ ПАНАСОВИЧ, 1902 р.н., м.Саврань Одеської області, українець, освіта вища (Одеський мединститут, 1935), проживав у смт.Добровеличківка, лікар районної лікарні. У 1922 році арештовувався органами ЧК як "учасник куркульського повстання і єврейських погромів". Вдруге заарештований 28.08.1937 Добровеличківським РВ НКВС ("в роки студентства мав зв'язки з націоналістично-контрреволюційно налаштованими особами, підтримував їх до 1936 року, висловлював невдоволення політикою партії та уряду"). Засуджений 23.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув"язнення в далеких таборах. Реабілітований 19.10.1955 Кіровоградським облсудом. (П – 3350)

ВЕРЖИХОВСЬКИЙ МИХАЙЛО ІЛЛІЧ, 1893 р.н., с.Гнатівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Добрянка Вільшанського району, коваль колгоспу ім.Шевченка. Заарештований 20.06.1937 Вільшанським РВ НКВС (шкідницька діяльність: "належав до диверсійної групи, яка знищувала худобу в радгоспах"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 11.09.1937. Реабілітований 15.12.1955 Кіровоградським облсудом. (П – 1420)

ВЕРНИДУБ КОСТЯНТИН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1887 р.н., с.Вороб'ївка, українець, освіта початкова, проживав у с.Новоолександрівка (приєднане до с. Кетрисанівка) Бобринецького району, хлібороб. Заарештований 2.07.1932 Бобринецьким РВ ДПУ (агітація проти колективізації: "Колгоспи – це рабство, колгоспники будуть помирати з голоду"; провадив релігійну діяльність як пресвітер секти євангелістів). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років концтаборів. Реабілітований 3.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7142)

ВЕРОЗУБЕНКО ПЕТРО МИТРОФАНОВИЧ, 1904 р.н., с.Трояни, українець, освіта середня, член ВКП(б) у 1930-33 роках, проживав у с.Новотишківка, червоноармієць 22-го гвардійського десантного полку 8-ої гвардійської повітряно-десантної дивізії. Заарештований 20.06.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 8-ої ГПДД (зрада Батьківщини). Засуджений 25.11.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років виправно-трудових таборів. Після звільнення проживав у с. Гаївка

Добровеличківського району. Реабілітований 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11645)

ВЕСТЯ ОЛЕКСІЙ ДМИТРОВИЧ, 1910 р.н., с.Федорівка, українець, освіта 2 класи, колгоспник, після мобілізації червоноармієць 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 особливим відділом ГУДБ НКВС СРСР ("порушення військової присяги: здався в полон фінам без опору, піддавався антирадянській обробці"). Засуджений 27.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 7.04.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4332)

ВІЛЬГЕЛЬМ ЕМАНУЇЛ ІВАНОВИЧ, 1879 р.н., с.Сергіївка Спартаківського району Одеської області, німець, освіта початкова, проживав у Кустанайській області. У 1929 році розкуркулений і засуджений за контреволюційний саботаж до 2,5 років неволі, втік з місць ув'язнення, у 1933 році за знищення поголів'я коней у Карллібкнехтівському районі Одещини засуджений до 3 років концтабору, у 1936-ому переїхав у с.Миколаївку Добровеличківського району, працював у колгоспі "Світова перемога". Втретє заарештований 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("агітував проти колгоспного ладу, в різкій вульгарній формі зводив наклепи на керівників партії та уряду, мав зв'язки з німецьким консулом, від якого отримував фінансову допомогу, вихваляв фашистський лад та Гітлера: "Німці принесуть порятунок для селянства від радянського іга"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 11.09.1937. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10231)

ВІТЕС БЕРНАР ВОЛЬФОВИЧ, 1896 р.н., м.Підгайці Тернопільської області, єврей, освіта середня, проживав у м.Львові, без певних занять. Заарештований 10.07.1941 Кіровоградським УНКВС на ст.Помічна (антирадянська агітація серед евакуйованих). Управлінням НКВС Красноярського краю 14.11.1941 слідчу справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2697)

ВЛАДИМИРЕНКО ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1886 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 27.01.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ (у громадянську війну разом із Кіндратом Морозом об'єднували в Тишківці землеробів-власників у "Спілку хліборобів" для зміцнення гетьманської влади; згуртовував куркулів, агітував проти хлібозаготівельних робіт, колективізації, відкрито закликав селян до організованого опору радвладі). Засуджений 2.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітований 5.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10120)

ВЛАСЕНКО МИХАЙЛО ВАСИЛЬОВИЧ, 1902 р.н., с.Новостанкувата, українець, освіта початкова, колгоспник. Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області за антирадянську агітацію, шкідництво, членство у польській контрреволюційній націоналістичній організації до 5 років виправно-трудових таборів. Дані про арешт та реабілітацію у справі відсутні. У 1957 році проживав у с.Новостанкувата. (П – 4549)

ВОВК ПАНАС ПАВЛОВИЧ, 1898 р.н., с.Терешки Шполянського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Олександрівка Добровеличківського району, машиніст молотилки. Заарештований 28.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (розповсюджував чутки про війну та загибель радвлади). Засуджений 15.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8932)

ВОВЧЕНКО ІВАН ПРОКОПОВИЧ, 1912 р.н., с.Новоолександрівка Піщанобрідського району (нині приєднане до с.Олексіївка), українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 31.07.1938 Одеським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 19.03.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13111)

ВОВЧЕНКО ПАВЛО СЕМЕНОВИЧ, 1895 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 20.09.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("агітував за самостійну Україну, проти збору податків"). Засуджений 14.12.1929 колегією при ОДПУ до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 4.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14142)

ВОВЧЕНКО ПЕТРО ІВАНОВИЧ, 1888 р.н., с.Новоолександрівка (приєднане до с. Олексіївка), українець, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, вугільник паливного складу. Заарештований 28.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (агітація, наклепи на радянську владу). Засуджений 16.12.1938 лінійним судом Одеської залізниці до 5 років неволі з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 15.07.1992 Генпрокуратурою України. (П – 13415)

ВОЖАКОВ АНДРІЯН ІВАНОВИЧ, 1887 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта 2 класи, проживав у м.Олександрії, священик. Заарештований 14.09.1937 Олександрійським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.11.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9726)

ВОЖАКОВ ІВАН ІВАНОВИЧ, 1881 р.н., смт Добровеличківка, українець, письменний, проживав у с.Крупське Хмелівського району, священик. Заарештований 13.05.1937 Хмелівським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 11.08.1937 НКВС і прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 28.09.1937. Реабілітований 26.06.1960 трибуналом Київського військового округу. (П – 5271)

ВОЙТА ГРИГОРІЙ ОМЕЛЯНОВИЧ, 1886 р.н., с.Піщаний Брід, українець, письменний, проживав у с.Герасимівка (нині у складі м.Помічна), музикант технікуму. Заарештований 14.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС ("член націоналістичної повстанської організації, створеної у 1935 році другим секретарем Одеського обкому партії Голубом: антирадянська агітація, шкідництво в колгоспах, вербування нових членів"). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 7.06.1938. Реабілітований 10.11.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3945)

ВОЙТА ГРИГОРІЙ СТЕПАНОВИЧ, 1894 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, проживав у селищі Герасимівка (нині у складі м.Помічна), завідувач складу лісоматеріалів райспоживспілки. Заарештований 7.10.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (член контрреволюційної націоналістичної організації). Засуджений 29.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 12.11.1937. Реабілітований 21.09.1956 трибуналом Одеського військового округу . (П – 3041)

ВОЙТА ІВАН ЗАХАРОВИЧ, 1897 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 30.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС ("член райповстанкому контрреволюційної військово-націоналістичної організації у Піщанобрідському районі, котру створив 2-ий секретар Одеського обкому КП(б)У Голуб, якого в свою чергу завербував 1934 року 2-ий секретар Одеського обкому КП(б)У Соколов з відома 1-го секретаря Одеського обкому КП(б)У Вегера"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, дати виконання вироку у справі не вказано. Реабілітований 11.05.1957 Кіровоградським облсудом. (10432, 4050 – П)

ВОЛИНСЬКИЙ ІЛЛЯ МАКСИМОВИЧ, 1899 р.н., с.Коржі Роменського району Сумської області, українець, освіта середня педагогічна, виключений із членів ВКП(б), проживав у с.Федорівка Тишківського району, завідувач школи. Заарештований 15.07.1937 Тишківським РВ НКВС (контреволюційна троцькістська пропаганда). Засуджений 29.04.1939 Одеським облсудом до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Верховним судом УРСР 29.11.1939 справа припинена, з-під варти звільнений. (П – 822)

ВОЛОШИН ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ, 1878 р.н., с.Новолутківка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Хвиля революції". У 1931 році за невиконання держзобов'язань хлібоздачі був засуджений до 2 років неволі, господарство конфісковане. Вдруге заарештований 30.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська діяльність: "агітував прити підписів на держпозику і хлібозаготівлю, розпускав чутки, що радвлада вивозить весь хліб з колгоспів, чим підривав трудову дисципліну; вимагав відкриття церкви, вихваляв розстріляних ворогів народу Якіра, Тухачевського як захисників-борців за кращу долю селянства"). Засуджений 3.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 14.11.1937. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10415)

ВОЛОЩУК ІВАН СЕРГІЙОВИЧ, 1880 р.н., с.Водяне, українець, письменний, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 23.10.1930 Добровеличківським РВ ДПУ (агітував проти колгоспного ладу на селі, виступав за ведення одноосібного господарства). Уманською дільничною прокуратурою 17.01.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге, проживаючи у м.Помічна і займаючись грабарством, заарештований 28.10.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("дискредитовував вождів партії і уряду, співчував репресованим ворогам народу Тухачевському, Зінов'єву, Каменєву"). Засуджений 27.11.1037 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (2641, 10399 – П)

ВОЛЯНСЬКА НАСТЯ ФЕДОРІВНА, 1900 р.н., с.Буровичі Волинської області, українка, неписьменна, проживала у с.Новопетрівка Добровеличківського району, член колгоспу ім.Петровського. Заарештована 18.11.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (шпигунство на користь

Польщі). Засуджена 16.01.1938 Особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років виправно-трудових таборів (Караганда). Особливою нарадою НКВС СРСР 26.01.1940 термін покарання зменшений до 3 років ув'язнення. Реабілітована 17.08.1990 прокуратурою Кіровоградської області. (П – 3873)

ВОРОБЙОВ ДМИТРО ТИМОФІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Антонівка (приєднане до с.Богданівка), українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.02.1938 Тишківським РВ НКВС (член контрреволюційної націоналістичної групи, шкідницька діяльність). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 10.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4624)

ВРАДІЙ СТЕПАН ОМЕЛЯНОВИЧ, 1895 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб і кравець. Заарештований 9.02.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ ("висловлював невдоволення місцевою владою, що колишній батрак – в старі часи ломаного гроша не коштував – керує нині селом"; "не хотів здавати державі хліб, продавав на ринку: "Радянська влада якби хоч платила по 4 рублі за пуд, а то ж хліб не купують, а забирають і потім гноять на станціях"; "Для чого ми працюємо – щоб усе віддати робітникам? Для чого нам іти у колектив – щоб стояти у черзі за обідом? А ледарі лежатимуть? Тож хай кожен сам на себе працює і буде більше користі"). Засуджений 19.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 15.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (6043 – П)

ВРАДІЙ ЯКИМ ІВАНОВИЧ, 1891 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 30.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 3.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 14.11.1937. Реабілітований 28.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12417)

ГАВРИЛЕНКО ФЕДІР ПЕТРОВИЧ, 1880 р.н., с.Микільське, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 30.01.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (участь в контрреволюційній повстанській організації, антирадянська агітація). Засуджений 2.06.1932 трійкою ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 20.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11517)

ГАВРИЛОВ ПАВЛО СЕМЕНОВИЧ, 1895 р.н., с.Любомирка, українець, освіта початкова, проживав у м.Мікоян-Шахарі, робітник кондитерської артілі. Заарештований 5.06.1936 Добровеличківським РВ НКВС (учасник контреволюційної групи, вів антирадянську агітацію поразницького характеру, висловлювався проти заходів радянської влади в колгоспному будівництві). Засуджений 29.09.1936 Одеським облсудом до 5 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 19.10.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12554)

ГАВРИЛОВ СЕМЕН ФЕДОСІЙОВИЧ, 1868 р.н., с.Шайтарове Арбузинського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав на х.Котівка Любомирської сільради, член колгоспу "Інтернаціонал". Заарештований 2.05.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ ("належав до релігійної секти єговістів, яку засновав у 1927 році і яка займалася поширенням єговістської літератури, маючи стосунки з подібними організаціями сусідніх районів та областей", "до кінця 1928 року кількість членів осередку виросла до 25 осіб, тоді були заарештовані і вислані за межі України 6 активних фігурантів разом із сім'ями, та це не допомогло", "у Гаврилова у травні 1932 року було знайдено 102 примірники єговістської брошури, у Калієвської – 6"). Новоукраїнським РВ ДПУ 1.10.1932 справа припинена, оскільки деякі члени секти виїхали, деякі порвали зв'язки із єговістами, дехто помер, кілька мали похилий вік. (П – 923)

ГАВРИЛОВЕЦЬ ПРОХОР ЙОСИПОВИЧ, 1898 р.н., с.Милошевичі Лельчинського району Гомельської області (Бєлорусь), білорус, письменний, проживав у с.Ляхове (Вороб'ївка) Добровеличківського району, член колгоспу "Шлях до комуни". У 1933 році за контреволюційну діяльність був засуджений до 5 років концтабору. Вдруге заарештований 18.02.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (нелегальний перехід кордону, шпигунство). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 7.06.1938. Реабілітований 10.11.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3945)

ГАВРОНЕНКО СЕМЕН КІНДРАТОВИЧ, 1902 р.н., с.Куколове, українець, освіта 3 класи, проживав на х.Жовтневому Миколаївської сільради, колгоспник, після мобілізації червоноармієць 657-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 20.08.1940 особливим відділом ГУДБ НКВС СРСР (у січні 1940 року здався у полон білофінам без опору, у квітні обмінений на фінських полонених). Засуджений 15.06.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до позбавлення волі на період війни. Президією Верховної Ради СРСР 8.04.1943 звільнений від покарання і направлений

у діючу армію. Реабілітований 6.01.1958 трибуналом Московського військового округу. У 1958 році проживав у Піщанобрідському районі. (П – 4407)

ГАЗИН ФЕДОСІЙ ІВАНОВИЧ, 1883 р.н., с.Скиня Кишинівського повіту (Молдова), молдаванин, освіта початкова, проживав у с.Герасимівка (нині у складі м.Помічна) Добровеличківського району, конюх колійної служби Одеської залізниці. Заарештований 25.08.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (антирадянська агітація, дискредитовував заходи партії та радянської влади). Засуджений 14.11.1937 НКВС і прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11327)

ГАЙДАЙЧУК СЕРГІЙ МАРКОВИЧ, 1897 р.н., с.Гаївка, українець, освіта початкова, голова колгоспу ім. М.Горького. Заарештований 20.02.1938 Тишківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 12.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 29.04.1938. Реабілітований 15.01.1966 Кіровоградським облсудом. (П – 8022)

ГАЛУЗИНСЬКИЙ МИКОЛА ПЕТРОВИЧ, 1896 р.н., с.Богодарівка, українець, письменний, проживав у с.Трояни, колгоспник. Заарештований 15.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 5.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 8.05.1938. Реабілітований 25.04.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3561)

ГАЛЮК ФЕДІР ВАРФОЛОМІЙОВИЧ, 1902 р.н., с.Гармаки Барського району Вінницької області, українець, освіта початкова, проживав у с.Новопетрівка Добровеличківського району, колгоспник. У 1929 році трійкою ДПУ при колегії ДПУ УРСР був засуджений до 5 років концтаборів. Вдруге заарештований 12.09.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, шкідництво). Засуджений 30.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 20.01.1938. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Брати Никанор та Іван були учасниками повстанського загону Якова Гальчевського у 1920-22 роках на терені центральної України, дядька Лавра Дідура, помічника Гальчевського, у 1930 році за контрреволюційну діяльність розстріляно, сам Яків Гальчевський у 1922 році з рештками загону перейшов кордон у Польщу. (П – 11862)

ГАРМИДЕР ЯКІВ АНДРІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Лутківка Катеринопільського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Кам'янка (приєднане до с. Олексіївка) Добровеличківського району, колгоспник. У 1932 році розкуркулений і висланий на північ, у 1933-ому році втік із заслання. Вдруге заарештований 9.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (член куркульського угруповання, агітував проти колгоспного ладу). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 21.12.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 9082)

ГЕЙЗЕР ЛІКУС ЛЮДВІГОВИЧ, 1899 р.н., с.Кляйн-Лібенталь Спартаківського району Одеської області, освіта 6 класів, проживав у с.Миколаївка Добровеличківського району, колгоспник. У 1930 році засуджений спецколегією ДПУ за належність до контреволюційної повстанської організації до 3 років заслання. Вдруге заарештований 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("у 1919 році брав участь у збройному повстанні проти радвлади у Спартаківському районі, повстанням керував рідний дядько Каспер Гейзер, що згодом емігрував за кордон; тоді ж видавав німцям червоних партизан; агітував проти колгоспного ладу, зводив наклепи на Радянський Союз, керівників партії та уряду, мав зв'язки з німецьким консулом, від якого отримував фінансову допомогу, вихваляв фашизм). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 11.09.1937. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Про родичів: бабуся Гейзер за активну контрреволюційну діяльність розстріляна більшовиками, брат Іван у 1930 році засуджений спецколегією ДПУ за належність до контреволюційної повстанської організації до 10 років концтабору, мати Мар'яна Іванівна у 1930 році розкуркулена і разом з синами Камвіліусом та Людвігом вислана на Урал, за втечу із заслання брати засуджені до 3 років далеких таборів. (П – 10231)

ГЕККЕР ПІНКУС ХАЇМОВИЧ, 1894 р.н., м.Снятин Івано- Франківської області, єврей, освіта початкова, проживав у смт Добровеличківка, кравець. Заарештований 16.07.1941 Добровеличківським МРВ НКДБ (посібництво німецьким окупантам). Управлінням НКВС Східно-Казахстанської області 14.11.1941 справу припинено у зв'язку зі смертю 16.10.1941 в Усть-Кам'яногірській в'язниці.(П – 3134)

ГЕРИЧ ДМИТРО ЮХИМОВИЧ, 1910 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1932-33 роках, проживав у м.Кіровограді, слюсар-лекальник заводу "Профінтерн". Заарештований 15.07.1950 УМДБ Кіровоградської області (у день виборів до Верховної Ради СРСР написав лист з наклепами на партію та радянський уряд). Засуджений 13.10.1950 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним судом УРСР 4.05.1955 міру покарання зменшено до 5 років неволі, звільнений з ув'язнення 22.04.1955. Реабілітований 19.04.1990 Верховним судом СРСР. (11723 – П)

ГЕРИЧ ФЕДОТ ВАСИЛЬОВИЧ, 1895 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, рахівник. Заарештований 29.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у війську армії УНР, був членом "Просвіти"; вів антирадянську поразницьку агітацію). Засуджений 3.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 14.11.1937. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10414)

ГІЛКА СЕМЕН АНТОНОВИЧ, 1914 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, проживав у м.Одесі, червоноармієць 1-го морського стрілецького полку. Заарештований 13.09.1941 особливим відділом НКВС Приморської армії ("розповсюдження чутки про небоєздатність Червоної армії, зводив наклепи на командувачів армії, вихваляв озброєність збройних сил Румунії"). Військовим трибуналом 421-ї стрілецької дивізії 27.09.1941 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6539)

ГЛАГОЛЕНКО ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ, 1874 р.н., с.Перчунове, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 17.10.1930 Новоукраїнським РВ ДПУ (контрреволюційна агітація проти колективізації, проти проведення хлібозаготівельних робіт, гуртував навколо себе антирадянські елементи). Новоукраїнським РВ ДПУ 24.02.1931 справа припинена, з-під варти звільнений. 15.06.1931 як куркуля вислано на Урал. Справа припинена 19.12.1994 управлінням СБУ Кіровоградської області. (П – 6259)

ГЛАДИШЕВ-КУЗНЕЦОВ ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ, 1916 р.н., м.Москва, росіянин, освіта середня спеціальна (фінансово-економічний технікум), проживав у с.Федорівка Добровеличківського району, бухгалтер колгоспу ім.18-го партз'їзду. Заарештований 3.04.1944 Піщанобрідським РВ НКДБ (в роки німецької окупації служив у поліції). Піщанобрідським РВ НКДБ 31.05.1944 направлений у спецтабір НКВС для фільтрації. (П – 429)

ГЛАДКОВСЬКИЙ ІВАН ГНАТОВИЧ, 1887 р.н., с.Гриневичі Тишківського (нині Добровеличківського) району, українець, неписьменний, проживав у с.Богданівка Гаївської сільради Тишківського району, коваль колгоспу ім.Леніна. Заарештований 15.03.1938 Тишківським РВ НКВС ("як член контрреволюційного угруповання 1937 року у своїй хаті разом із репресованими пізніше Порфиром Тернавським та Домною Ковтонюк обговорювали політичну ситуацію, висловлювали невдоволення радвладою і компартією; у 1938-ому серед колгоспників провадив поразницьку агітацію, погрожував розправою голові колгоспу"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 18.03.1970 Кіровоградським облсудом. (П – 8226)

ГЛАДЧЕНКО МУСІЙ ЮХИМОВИЧ, 1901 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта 4 класи, червоноармієць 208 стрілецького полку 18 стрілецької дивізії. Заарештований 20.08.1940 УНКВС Івановської області (29.02.1940 здався у полон фінам, перебував у таборах, піддався антирадянській обробці). Засуджений 15.06.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до ув'язнення у виправно-трудових таборах на період війни. Реабілітований 2.01.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4132)

ГЛИНЯНА ХІВРЯ ЛАРІОНІВНА, 1883 р.н., с.Піщаний Брід, українка, освіта початкова, проживала у с.Помічна Новоукраїнського району, працювала у власному господарстві. У 1930 році розкуркулена і вислана на північ. Заарештована 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (агітація проти радянської влади). Засуджена 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітована 18.06.1990 року Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1485)

ГНИЛУША ВІКТОР ОНИКІЙОВИЧ, 1892 р.н., українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1929-32 роках, проживав у с.Липняжка, голова колгоспу "Червона хвиля". Заарештований 30.09.1941 Марківським РВ НКВС (розповсюджував фашистську листівку із закликом до повалення радянської влади). Засуджений 18.10.1941 трибуналом військ НКВС Ворошиловградської області до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 14026)

ГНИЛУША ЛЕОНІДА ДАНИЛІВНА, 1890 р.н., с.Липняжка, українка, неписьменна, без певних занять. Заарештована 27.03.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджена 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітована 24.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12375)

ГОВОРУН ЯКІВ ВАСИЛЬОВИЧ, 1887 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1920 року, бухгалтер промартілі "Прогрес". У 1927 році був засуджений до 1 року неволі. Заарештований 12.07.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (учасник контрреволюційної повстанської організації). Первомайською міськпрокуратурою 1.02.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (637 – П)

ГОДЛЕВСЬКИЙ ВОЛОДИМИР ПИЛИПОВИЧ, 1921 р.н., с.Гаївка, українець, освіта 7 класів, член колгоспу ім.Кагановича. Заарештований 27.08.1944 Тишківським РВ НКВС (підозрювався у співробітництві з німецькими окупантами). Тишківським РВ НКВС 26.03.1945 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2299)

ГОЄНКО ПАВЛО ДЕМИДОВИЧ, 1882 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта початкова, бухгалтер артілі. Заарештований 9.01.1933 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР від 20.04.1933 засуджений до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7710)

ГОЛОВАНЬ ПАВЛО ЙОСИПОВИЧ, 1880 р.н., с.Новотишківка, українець, освіта початкова, комірник колгоспу "До нового життя". Заарештований 18.02.1938 Тишківським РВ НКВС (член секти адвентистів, агітація проти виборів до Верховної Ради СРСР). Засуджений 23.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 3.08.1938. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9992)

ГОЛОВАТЮК ВАСИЛЬ ТЕОФАНОВИЧ, 1886 р.н., с.Гнатівка Уланівського (нині Хмільницького) району Вінницької області, українець, освіта початкова, проживав у с.Скопіївка Добровеличківського району, член колгоспу "Зоря нового життя". У 1938 році за крадіжку посівматеріалу судився до 6 місяців примусової праці. Заарештований 4.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("член українського контрреволюційного угруповання, завданням якого було організовувати повстанські загони на випадок війни, мета – відокремити Україну від СРСР"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10384)

ГОЛУБЕНКО НИКИФОР ГРИГОРОВИЧ, 1894 р.н., с.Михайлівка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Сталіна. У 1930 році розкуркулений та з сім'єю висланий на Урал, у 1933 році із заслання втік. Заарештований 29.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (втеча із заслання, контрреволюційна пропаганда). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 12.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8802)

ГОНТАРЕНКО МИХАЙЛО СТЕПАНОВИЧ, 1891 р.н., с.Гнатівка Піщанобрідського (нині Добровеличківського) району, українець, освіта вища, проживав у с.Звірівка Новоукраїнського району, директор школи. Заарештований 4.03.1938 Новоукраїнським РВ НКВС ("у 1919 році служив у війську армії УНР; провадив контрреволюційну агітацію"). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 20.04.1938. Реабілітований 11.05.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3577)

ГОНЧАРЕНКО ІВАН ЯКОВИЧ, 1904 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта 2 класи, проживав у м.Кіровограді, сторож птахокомбінату. Заарештований 30.01.1944 Кіровоградським УНКДБ (підозрювався у зрадницькій діяльності в роки німецької окупації). Кіровоградським УНКДБ 9.03.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2136)

ГОНЧАРЕНКО ТИМОФІЙ ЛУК'ЯНОВИЧ, 1894 р.н., с.Кирилівка, українець, освіта початкова, хлібороб, проживав у с.Перчунове Добровеличківського району. Заарештований 17.10.1930 Новоукраїнським РВ ДПУ (вів контрреволюційну агітацію проти колективізації та проведення хлібозаготівельних робіт, гуртував навколо себе антирадянські елементи; "був сексотом ДПУ, але не доніс про відомі йому факти"). Новоукраїнським РВ ДПУ 30.05.1931 справа припинена, з-під варти звільнений. Після звільнення проживав на 137-ому кілометрі Одеської залізниці, працював робітником на залізниці. Вдруге заарештований 20.01.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС (агітація проти заходів партії та радвлади по здійсненню колективізації, поширенню стахановського руху). Засуджений

10.05.1938 лінійним судом Одеської залізниці до 10 років ув'язнення з обмеженням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 12.03.1992 Генпрокуратурою України. (П – 13105, 6259)

ГОРБАТЕНКО ВАСИЛЬ АРХИПОВИЧ, 1878 р.н., с.Букрин Київської області, українець, освіта початкова, проживав у смт Добровеличківка, конюх шляхового відділу. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 7.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Добровеличківським РВ НКВС 12.09.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. Брат Олександр розкуркулений у 1930 році. (П – 100)

ГОРБЕНКО ІВАН ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1897 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта початкова, проживав у с.Босна (приєднане до с.Юр'ївка), телеграфіст залізничної станції Помічна. У 1934 році був засуджений за крадіжку до 2 років неволі. Вдруге заарештований 18.12.1936 Одеським облуправлінням НКВС (у 1919-20 роках служив у білій армії телеграфістом; член контрреволюційного націоналістичного угруповання, вів антирадянську агітацію). Засуджений 26.08.1937 спецколегією Одеського облсуду до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 10.04.59 Верховним судом УРСР. (П – 4736)

ГОРБОВ ВОЛОДИМИР ВАСИЛЬОВИЧ, 1899 р.н., смт Добровеличківка, росіянин, освіта вища, проживав у м.Одесі, викладач російської мови фінансово-кредитного технікуму. Заарештований 21.09.1949 УМДБ Одеської області (під час німецької окупації у 1942-43 роках служив обласним шкільним інспектором). Засуджений 15.03.1950 Кіровоградським облсудом до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним судом УРСР 3.02.1955 вирок зменшений до фактично відбутого строку – 5 років 4 місяці. Актюбінським облсудом 21.10.1954 достроково звільнений з ув"язнення. Реабілітований 13.09.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14040)

ГОРБОВА НІНА ОЛЕКСАНДРІВНА, 1917 р.н., с.Скопіївка, українка, освіта 9 класів, колгоспниця. Заарештована 17.10.1948 УМДБ Кіровоградської області (посібництво німецьким окупантам, антирадянська агітація). Засуджена 31.12.1948 військовим трибуналом МВС Кіровоградської області до 25 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітована 27.12.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13255)

ГОРБУНОВ ЙОСИП ЗІНОВІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Карбівка, українець, освіта початкова, непрацюючий. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 7.11.1937 Добровеличківським РВ НКВС (член української повстанської групи, розповсюджував чутки про війну та поразку в ній СРСР, шкідництво). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10321)

ГОРДІЄНКО АНДРІЙ ІВАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 29.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівлі та колгоспів). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 4.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7324)

ГОРДІЄНКО МАРКО ПРОКОПОВИЧ, 1890 р.н., Липняжка, українець, освіта середня, хлібороб. Заарештований 9.02.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 10.03.1930 трійкою колегії ДПУ УРСР до 8 років концтаборів. Реабілітований 20.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10877)

ГОРДІЄНКО МИКОЛА ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1924 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта середня, член ВЛКСМ, 10.03.1946 демобілізований з лав Червоної армії. Заарештований 18.03.1946 Піщанобрідським РВ НКДБ (член "Просвіти," ОУН і Української Повстанської Армії у 1942-44 роках, розповсюджував націоналістичну літературу). Засуджений 10.05.1946 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 29.12.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13771)

ГОРДІЄНКО СЕМЕН ОМЕЛЯНОВИЧ, 1881 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, сторож промартілі. Заарештований 2.07.1940 Піщанобрідським РВ НКВС (агітація проти підписання на державну позику, проти колгоспного ладу). Засуджений 23.10.1940 Кіровоградським облсудом до 7 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 24.12.1989 Верховним судом УРСР. (П – 9072)

ГОРЖУЙ ПАВЛО ПРОКОПОВИЧ, 1906 р.н., с.Новомихайлівка, українець, освіта 2 класи, колгоспник, після мобілізації червоноармієць 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 особливим відділом ГУДБ НКВС СРСР (здався у полон білофінам без

опору). Засуджений 13.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 27.01.1958 трибуналом Московського військового округу. Брат Микита у 1933 році засуджений за шкідництво до 10 років далеких таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років. (П – 4416)

ГОРОБЕЦЬ СЕМЕН ВАСИЛЬОВИЧ, 1899 р.н., с.Клішківці Хотинського району Чернівецької області, румун, освіта середня, член ВКП(б) до 1933 року, проживав у смт Добровеличківка, юрист районного народного суду. Заарештований 3.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС (підозрювався як учасник повстанської групи). Кіровоградським облсудом 23.04.1940 справу закрито, з-під варти звільнений.(П – 2406)

ГОРОЗДА АНДРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1909 р.н., с.Новолутківка, українець, освіта початкова, їздовий колгоспу "Червоний степ". Заарештований 8.10.1936 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація, контрреволюційні висловлювання про Сталіна). Прокуратурою Добровеличківського району 19.07.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2937)

ГОРЯНСЬКИЙ ГРИГОРІЙ ВЛАСОВИЧ, 1861 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, проживав у м.Новоукраїнка, робітник маслозаводу. Заарештований 29.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт). Новоукраїнським РВ ДПУ 28.01.1933 справу закрито, з-під варти звільнений. (П –6542)

ГОРЯНСЬКИЙ МАКСИМ ЮХИМОВИЧ, 1902 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, проживав у селищі Герасимівка (нині у складі м.Помічна), складач поїздів на ст.Помічна. У 1920 році, охороняючи вагон з арештованими куркулями-повстанцями, відпустив їх на волю, був заарештований ЧК і місяць утримувався під вартою. Вдруге органами ДПУ притягувався до відповідальності за антирадянську агітацію у 1931 році і відсидів 2 місяці. У 1933 році заарештований за пограбування на ст.Помічна вагона з маслом разом зі злодієм-рецидивістом Борисом Краснюком, якого засудили до 4 років неволі, а Горянський перебував під слідством, був звільнений за підпискою про невиїзд, "після чого, ховаючись від суду, виїхав у Середню Азію". Вчетверте заарештований 3.07.1937 оперпунктом НКВС ст.Помічна (у 1919 році служив кулеметником в армії Махна; агітував проти заходів радянської влади). Засуджений 1.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11822)

ГОРЯНСЬКИЙ ХАРИТОН ТИХОНОВИЧ, 1887 р.н., с.Піщаний Брід, модаванин, письменний, хлібороб-середняк. Заарештований 25.01.1932 Новоукраїнським райвідділом ДПУ ("у 1929 році як церковний староста організував похід близько сотні жінок на сільраду добиватись права відкрити церкву у селі: виламали двері у будинку сільради, облазили навіть горище, але нікого з радянських працівників не застали: "Мають вони щастя, а то, якби попались нам у руки, повісили б їх замість дзвонів"; дружина Горянського вступила в колгосп мимо волі чоловіка, забравши до колгоспної стайні коня – одного дня Горянський зустрів колгоспну підводу на дорозі, зупинив, випряг коня і забрав назад у власне господарство"). Засуджений 15.05.1932 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 23.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (6374 – П)

ГРАБАРНИК ШАЙ ЛАЗАРОВИЧ, 1906 р.н., смт Добровеличківка, єврей, освіта початкова, приймальник елеватора в м.Новомиргороді. Заарештований 13.09.1937 Новомиргородським РВ НКВС (шкідництво). Засуджений 30.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9960)

ГРАБОВИК ПАВЛО ТРОХИМОВИЧ, 1896 р.н., с.Велика Фонтанка Дубосарського району (Молдова), українець, освіта початкова, проживав у смт Добровеличківка, без певних занять. У 1934 році як політично неблагонадійний висланий із прикордонної смуги на 3 роки. Заарештований 2.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (у 1921 році був учасником повстанського загону Заболотного; "шпигунська діяльність на користь Румунії"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, розстріляний 6.06.1938. Реабілітований 12.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12350)

ГРАДАНОВИЧ ВІКТОР ДМИТРОВИЧ, 1892 р.н., с.Велика Березянка Таращанського району Київської області, проживав у Добровеличківському районі. Заарештований Добровеличківським РВ НКВС ("член контреволюційної націоналістичної повстанської організації, створеної 1932 року, яка тимчасово розпалась, бо декого арештували, дехто виїхав, а напочатку 1937-го відновилась

під керівництвом Григор'єва і Осадчого; мета: на випадок війни активно виступити проти СРСР, вести боротьбу за Самостійну Україну, вербувати нових осіб, займатися шкідництвом у колгоспі"). Засуджений 23.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 2.11.1937. Інших даних у справі немає. (П – 3834)

ГРЕБЕНЮК ГРИГОРІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1889 р.н., с.Любомирка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.17-го партз'їзду. У 1932 році за шкідництво засуджений до 5 років концтаборів та позбавлення громадянських прав на 3 роки. Вдруге заарештований 28.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (підривна шкідницька робота у колгоспі, антирадянська агітація). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 9.06.1938. Реабілітований 28.09.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 8566)

ГРЕЧИНСЬКИЙ ІВАН ЯКИМОВИЧ, 1893 р.н., с.Ляхове (нова назва Вороб'ївка), українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 8.03.1931 Новоукраїнським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 1.04.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6221)

ГРИГОР'ЄВ ПАВЛО МАКСИМОВИЧ, 1887 р.н., с.Станкувате. Заарештований Добровеличківським РВ НКВС ("член контреволюційної націоналістичної повстанської організації, створеної 1932 року, яка тимчасово розпалась, бо декого арештували, дехто виїхав, а напочатку 1937-го відновилась під керівництвом Григор'єва і Осадчого; мета: на випадок війни активно виступити проти СРСР, вести боротьбу за Самостійну Україну, вербувати нових осіб, займатися шкідництвом у колгоспі"). Засуджений 23.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 2.11.1937. Інших даних у справі немає. (П – 3834)

ГРИГОРОВИЧ ОЛЕКСАНДР ЯКОВИЧ, 1894 р.н., с.Четирині Бельцського повіту (Молдова), румун, освіта початкова, проживав у селищі Герасимівка (нині у складі м.Помічна), кустар-швець. Заарештований 28.08.1937 ОДТВ УДБ НКВС ст.Помічна (розповсюджував листівки контреволюційного релігійного характеру). Засуджений 19.10.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 30.11.1937. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11898)

ГРИГОРЮК ІВАН АНДРІЙОВИЧ, 1887 р.н., м.Побережне Городоцького району Львівської області, українець, неписьменний, проживав у селищі Герасимівка (нині у складі м.Помічна), сторож на залізничній будові. Заарештований 30.12.1935 УНКВС Одеської області (шпигунство: "колишній військовополонений австроугорської армії, з 1915 року в Росії; мав зв"язок з польським консулом у Києві, якого інформував з різноманітних господарчих та політичних питань про настрої колгоспників"). Засуджений 27.06.1936 Одеським облсудом до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 17.06.1992 Генпрокуратурою України. (П – 13335)

ГРИДІН ГАВРИЛО МИКИТОВИЧ, 1891 р.н., с.Новокрасне Арбузинського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Петрівка Піщанобрідського району, колгоспник. Заарештований 7.05.1944 транспортним відділом НКДБ 3-го Українського фронту (антирадянська агітація, зрада в роки німецької окупації). Засуджений 23.10.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 8 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 5.08.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13555)

ГРИЗОГЛАЗОВ ІЛЛЯ ГРИГОРОВИЧ, 1895 р.н., х.Кругляки (приєднане до с.Гнатівка), українець, освіта початкова, проживав у с.Кислиця (приєднане до с.Олексіївка), вугільник паливного складу ст.Помічна. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 28.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (агітація проти стахановського руху). Засуджений 25.10.1938 лінійним судом Одеської залізниці на 5 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (14015 – П)

ГРИНЕВИЧ ФЕЛІКС АВГУСТОВИЧ, 1893 р.н., с.Чехова Ружинського району Житомирської області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Новостанкувата Добровеличківського району, продавець кооперації. Заарештований 2.09.1937 Добровеличківським РВ НКВС (член польської контрреволюційної націоналістичної групи, проведення антирадянської агітації, шкідництво). Засуджений 10.01.1938 комісією НКВС та прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 29.01.1938. Реабілітований 1.11.1958 Верховним судом УРСР. (П – 4549)

ГРИЦЕНКО ВІКТОР САМІЙЛОВИЧ, 1907 р.н., с.Новодобрянка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 10.04.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської

влади). Добровеличківським РВ ДПУ 28.05.1931 справу припинено, внесений до списків осіб, які будуть вислані разом з сім'єю за межі України. (П – 6395)

ГРИЦЕНКО МИХАЙЛО САМІЙЛОВИЧ, 1909 р.н., с.Новодобрянка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 29.03.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Добровеличківським РВ ДПУ 28.05.1931 справу припинено, внесений до списків осіб, які будуть вислані разом з сім'єю за межі України. (П – 6388)

ГРИЦЕНКО ПАНАС ЙОСИПОВИЧ, 1902 р.н., с.Маркове, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 28.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (ворожі настрої проти радянської влади, контрреволюційна пропаганда). Засуджений 15.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.12.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5501)

ГРИЦЕНКО САМІЙЛО ВЛАСОВИЧ, 1883 р.н., с.Новодобрянка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 17.03.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади). Добровеличківським РВ ДПУ 28.05.1931 справу припинено, внесений до списків осіб, які будуть вислані разом з сім'єю за межі України. (П – 6403)

ГРОСУЛ ВАСИЛЬ КАЛИНОВИЧ, 1911 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта 2 класи, червоноармієць 206-го стрілецького полку з 25.06.1941. Заарештований 3.11.1941 особливим відділом НКВС 99-ої стрілецької дивізії (перед сном поділився з трьома друзями-українцями Морозом, Пилипенком та Іщенком думками, які почув від червоноармійця, який недавно повернувся з німецького полону, що німці добре поводяться з нашими військовополоненими, українцями зокрема: дають курити, добре годують, не знущаються). Засуджений 5.11.1941 військовим трибуналом 99-ої стрілецької дивізії Південного фронту до розстрілу, вирок виконано 6.11.1941. Реабілітований 24.04.1990 трибуналом Київського військового округу. (П – 11467)

ГРУБАР МИХАЙЛО АНДРІЙОВИЧ, 1894 р.н., м.Дрвар (Югославія, Боснія), серб, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, машиніст водокачки. Заарештований 23.02.1938 ОДТВ ГУДБ Одеської області (у 1915 році як вояк австрійської армії потрапив у російський полон, в 1918-20 роках служив у 1-ому інтернаціональному полку м.Саратова; "активний член контрреволюційної румунської шпигунсько-диверсійної організації"). Засуджений 27.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 20.02.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5040)

ГРУШЕЦЬКИЙ ПРОКІП ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1885 р.н., с.Бобрик Любашівського району Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Андріївка Добровеличківського району, член колгоспу ім.17-го партз'їзду. Заарештований 3.04.1938 Тишківським РВ НКВС (учасник контреволюційної групи церковників: "разом із колишнім дяком андріївської церкви, ліквідованої у 1930 році, Дмитром Муштою та сином церковного старости Федорем Корнієнком вимагали відкриття церкви в селі, кликали священика і проводили незаконне хрещення новонароджених"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10417)

ГУБАР СТЕПАН МИХАЙЛОВИЧ, 1881 р.н., с.Піщаний Брід, освіта початкова, проживав у с.Новомихайлівка Добровеличківського району, хлібороб-середняк. У 1930 році за невиконання плану хлібоздачі господарство конфісковане. Заарештований 3.03.1931 Новоукраїнським РВ ДПУ ("агітував проти хлібозаготівлі та колективізації, підтримував зв'язок з куркулями; розповсюджував чутки про війну і загибель радянської влади"). Засуджений 31.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (6224 – П)

ГУДІН-ЄРМОЛОВИЧ ОЛЕКСАНДР ПЕТРОВИЧ, 1882 р.н., с.Марине Новогрудського повіту Мінської області, білорус, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, продавець магазину райтрансторгхарчу. Двічі заарештовувався: у 1930 році судився за контрреволюційну діяльність, виправданий; у 1933-ому репресовувався за зберігання золота, але не судився. Втретє заарештований 8.07.1937 оперпунктом УДБ НКВС ст.Помічна ("на ст.Помічна контрреволюційне угруповання, організоване попом Костем Кодрецьким, прикриваючись релігійними переконаннями, вело серед залізничників політичну пропаганду проти радянської влади; члени угруповання хрестили дітей членам партії і залізничникам, святили паски і крашанки; здійснювали обряди над дорослими жінками, дружинами комуністів у квартирі Завгороднього, кожній дарувались відрізи на плаття;

проводили панахиди"). Засуджений 21.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Перебуваючи у таборах "Гулага", вів контрреволюційну агітацію серед засуджених, за що 19.12.1937 був заарештований і засуджений 22.03.1938 трійкою УНКВС Далекосхідного краю до розстрілу, вирок виконано 29.06.1938. Реабілітований 13.09.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4509)

ГУЛИК ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1907 р.н., с.Гусятин (Крикове) Чемеровецького району Хмельницької області, українець, письменний, проживав у с.Глиняне Добровеличківського району, без певних занять. Заарештований 18.02.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (нелегальний перехід кордону). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 7.06.1938. Реабілітований 10.11.1957 Кіровоградським облсудом. Батько репресований у 1931 році за контреволюційну діяльність, дядько Шиманович Іоникій Іванович був міністром гетьманського уряду, у 1920 – 1926 роках проживав у Польщі, після повернення в СРСР працював викладачем в Києві та Москві, у 1933 році за контреволюційну діяльність висланий в Казань. (П – 3945)

ГУЛЯР ГАВРИЛО СТЕПАНОВИЧ, 1882 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта початкова, тесля. Заарештований 11.03.1936 Одеським обласним УНКВС (антирадянська діяльність: "разом із приїжджим юристом Сергієм Романовим та сином розкуркуленого Гавриловим збирались у Клейнберга, пророкували війну та голод за допомогою "Календаря Брюсса", ідеалізували фашистську Німеччину і Гітлера"; "листувався з висланими куркулями, з втікачами від заслання, що опинились на Кавказі і на Донбасі, писав їм: тисячі людей умирають від голодної смерті" – Романова репресували, Гаврилов утік). Засуджений 25.05.1936 спецколегією Одеського облсуду до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 11.07.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6618)

ГУРЖИН ВАСИЛЬ ФЕДОРОВИЧ, 1903 р.н., с.Новомиколаївка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Друга п'ятирічка". Заарештований 19.12.1940 УНКВС Кіровоградської області ("одружений на дочці куркуля, якого не раз висилали на північ", вів антирадянську агітацію: "Радянський Союз заключив договір з Німеччиною, аби весь хліб туди вивезти, а свій народ будуть морити голодом", "Раніше я не вірив у Святе письмо, там писалось, що по хлібу будуть ходити і хліба не їстимуть – так воно тепер і є"; "1939 року дружину, яка підписалась на позику, так побив, що на кілька днів возили в лікарню – після цього ліз у петлю, але зняли"). Засуджений 25.03.1941 Кіровоградським облсудом до 6 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 31.03.1965 Верховним судом УРСР. (П – 7926)

ГУРЖОС ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1893 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта вища, завідувач педагогічної частини середньої школи. Заарештований 11.09.1937 Добровеличківським РВ НКВС ("член української націоналістичної організації в Добровеличківському районі, створеної у 1936 році Дмитром Примхою за завданням завідувача облвідділу наросвіти Ісаєва; мета організації: відокремлення України від СРСР, створення самостійної держави і реставрація капіталізму, вербування нових членів у організацію"). Засуджений 23.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 2.11.1937. Реабілітований Кіровоградським облсудом 8.03.1958. (П – 3834, 4195)

ГУЦАЛО МИКИТА СЕРГІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Вінтель-Миколаївка Хмелівського району, українець, освіта початкова, працював в артілі ім.Ворошилова. Заарештований 26.10.1930 Хмелівським РВ ДПУ ("агітував проти проведення хлібозаготівельних робіт, закопував хліб у землю; Микита Гуцало, Федір Чигринський разом із селянами Мокрокалигірського району збирались створити повстанський загін для ліквідації колгоспу"). Засуджений 31.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 20.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6225)

ГУШАЇЛ ГАВРИЛО ФЕДОТОВИЧ, 1902 р.н., с.Маркове Злинського (нині Добровеличківського) району, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 4.04.1937 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація, членство у контрреволюційному угрупованні). Засуджений 3.09.1929 колегією ОДПУ до 3 років заслання в північний край. Реабілітований 31.07.1965 Кіровоградським облсудом. (П – 7961)

ДАВИДОВ АНДРІЙ ВЛАСОВИЧ, 1889 р.н., х.Соболева Марківської сільради, українець, освіта початкова, проживав у с.Маркове Добровеличківського району, хлібороб. Заарештований 29.03.1931

Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади). Добровеличківським РВ ДПУ 30.05.1931 справу припинено, внесений до списків осіб, які будуть вислані разом з сім'єю за межі України. (П – 6394)

ДАНИЛЕНКО АНДРІЙ ЯКОВИЧ, 1890 р.н., с.Михайлівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Гнатівка, колгоспник. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 18.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (учасник контрреволюційної повстанської групи). Засуджений 24.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 9.05.1938. Реабілітований 6.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4744)

ДАНИЛЕНКО ГРИГОРІЙ ХРЕСТАНОВИЧ, 1878 р.н., с.Гнатівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Нововікторівка, член колгоспу "Нова громада". Заарештований 23.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти колективізації). Засуджений 28.01.1933 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років концтаборів. Реабілітований 14.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6822)

ДАРІЄНКО ОЛЕКСІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Олексіївка, українець, освіта початкова, проживав у с.Помічна Новоукраїнського району, слюсар вагоно-ремонтного пункту на ст.Помічна. Заарештований 15.10.1937 ОДТВ УДБ НКВС ст.Помічна (вихваляв умови життя до революції, агітував проти колгоспів). Засуджений 3.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Дорожно-транспортним відділом НКВС Одеської залізниці 25.01.1940 з-під варти звільнений. Реабілітований 20.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9177)

ДЕГТЯРЕНКО АНДРІЙ ГОРДІЙОВИЧ, 1904 р.н., с.Олександро-Акацатове, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 27.03.1944 Добровеличківським РВ НКДБ (в роки німецької окупації працював комірником громадського двору, "таємний агент німецької розвідки"). Засуджений 28.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 20 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 14.05.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13298)

ДЕЙНЕГА НАСТАС СИДОРОВИЧ, 1889 р.н., с.Григорівка Павлоградського району Дніпропетровського області, українець, освіта середня, проживав у с.Карбівка Добровеличківського району, вчитель. Заарештований 8.02.1932 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська агітація, член української контреволюційної організації). Одеським відділом ДПУ 9.07.1932 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 1290)

ДЕНИСЮК ПАВЛО ПИЛИПОВИЧ, 1896 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, проживав у смт Новоархангельськ, помічник шофера райвиконкому. Заарештований 28.11.1932 Новоархангельським РВ ДПУ (підозрювався у підготовці збройного виступу з метою повалення радвлади). Новоархангельським РВ ДПУ 15.02.1933 справа припинена, з-під варти звільнений. (П – 11673)

ДЕРЕЩУК ЄВГЕН МЕЛЕТІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Вишнопіль Тальнівського району Черкаської області, українець, освіта середня спеціальна (у 1925 році закінчив Київський педагогічний технікум), проживав у селищі Герасимівка (нині у складі м.Помічна), вчитель. Заарештований 26.08.1931 ОДТВ ОДПУ-Одеса (у 1918 році служив у війську армії УНР, у 1920-ому брав участь у антирадянському повстанні в селах Вишнопіль, Тальянці, Кам'янече, Лебедине, згодом вступив у повстанський загін Петра Дерещука, який влився до загону Гризла; член нелегальної контрреволюційної організації). Засуджений 21.02.1932 трійкою ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12055)

ДЕРШАН МАРКУС СТАНІСЛАВОВИЧ, 1880 р.н., с.Зельц Очаківського району Миколаївської області, німець, освіта початкова, проживав у с.Перчунове, завідувач сепараторного пункту. Заарештований 15.07.1941 Добровеличківським МРВ НКДБ (антирадянська поразницька агітація). Управлінням НКВС Східно-Казахстанської області 21.06.1942 справа припинена у зв'язку зі смертю обвинувачуваного 12.12.1941 в Усть-Кам'яногірській тюрмі. (П – 2629)

ДЕХТЯРЕНКО ІВАН ГАВРИЛОВИЧ, 1895 р.н., с.Старі Дерева (приєднане до с.Кирилівка), українець, освіта початкова, колгоспник. У 1932 році розкуркулений з конфіскацією майна і висланий на Північ, звідки втік у 1933-ому. Заарештований 9.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (член куркульського угруповання, агітував проти колгоспного ладу). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 21.12.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 9082)

ДЄЄВ ІВАН СТЕПАНОВИЧ, 1911 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Яковлева, син розкуркуленого. Заарештований 1.10.1937 Тишківським РВ НКВС (агітація проти продажу хліба державі та самообкладання). Засуджений 3.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 2.08.1958 Кіровоградським облсудом. По цій же справі репресована мати, М.Д.Стеценко. (П – 1698)

ДЖУЛАЙ ІВАН ЄВТИХІЙОВИЧ, 1910 р.н., с.Попівка, українець, освіта вища педагогічна, закінчив Омський інститут, проживав у с.Убинка Новосибірської області (Росія), червоноармієць з травня 1942 року, курсант 35-го запасного артилерійського полку. Заарештований 29.07.1942 особливим відділом НКВС 8-ої запасної артилерійської бригади (агітував проти колгоспного ладу, вихваляв життя в капіталістичних країнах проводив антирадянську профашистську агітацію). Засуджений 9.11.1942 військовим трибуналом гарнізону міста Новосибірська до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 25.07.1990 трибуналом Сибірського військового округу. (П – 12452)

ДЖУМЕНКО МИКОЛА САВЕЛІЙОВИЧ, 1891 р.н., с.Пальчик Катеринопільського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, сторож МТС. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 25.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (член контрреволюційної військово-повстанської організації, антирадянська агітація). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 24.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12371)

ДЖУРОВ БОРИС МИХАЙЛОВИЧ, 1895 р.н., м.Град-Лесковиця (Болгарія), болгарин, освіта початкова, проживав у смт Добровеличківка, заготовач райспоживспілки. Заарештований 10.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС (підозрювався у проведенні шпигунської діяльності). Кіровоградською облпрокуратурою 28.04.1939 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 2495)

ДЗЮБЕНКО ВАСИЛЬ ГЕРАСИМОВИЧ, 1905 р.н., с.Криківці Київської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Гаївка, член колгоспу ім.Якіра. Заарештований 5.03.1936 Тишківським РВ НКВС ("належав до гурту колгоспників, які систематично ведуть контрреволюційну агітацію, компрометуючи керівників партії та уряду, висловлюються за підтримку збройного повстання проти радвлади на випадок інтервенції капіталістичних країн; виказував невдоволення високими податками"). Засуджений 20.07.1936 спецколегією Одеського обласного суду до 2,5 років неволі з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Гнат Бабчук і Явтух Закаленко подали касаційну скаргу у Верховний суд УРСР: присуд відмінено, справу направлено на новий розгляд: Одеським облсудом 25.03.1937 засуджений до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 1.10.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12633)

ДИШЛЕВИЙ ГРИГОРІЙ ЯКОВИЧ, 1894 р.н., с.Любомирка, українець, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, без певних занять. Заарештований 28.06.1950 особливим відділом МДБ ст.Помічна (антирадянська агітація). Засуджений 20.10.1950 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 30.06.1992 Генпрокуратурою України. (П – 13352)

ДІДЕНКО ФЕДІР ГРИГОРОВИЧ, 1892 р.н., с.Новопавлівка Лисогірської волості Херсонської губернії (нині Первомайського району Миколаївської області), українець, освіта початкова, проживав у с.Гаївка Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 3.12.1937 Тишківським РВ НКВС (агітував проти колгоспного ладу, захищав "ворогів народу"). Засуджений 6.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8944)

ДІДЕНКО ФЕДОТ МИКИТОВИЧ, 1874 р.н., с.Новолутківка, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 21.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контреволюційна пропаганда). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9606)

ДІДКОВСЬКИЙ КОСТЯНТИН ВАРФОЛОМІЙОВИЧ, 1870 р.н., с.Мокра Калигірка Київської (нині Катеринопільського району Черкаської) області, українець, освіта початкова, проживав у с.Олексіївка, машиніст водокачки на ст.Помічна. Заарештований 14.02.1938 ДТВ ГУДБ Одеського облуправління НКВС ("участь у румунській шпигунсько-диверсійній організації, створеної начальником водопостачання Бузького водогону, резидентом румунських розвідорганів Григорієм

Пришебельським і бригадиром водопостачання Помічнянської дільниці Михайлом Устианом, які зізнались у злочині і розстріляні; організація ставила за мету проведення руйнівної діяльності на об'єктах водопостачання Бузького водогону і Помічнянської дільниці Одеської залізниці"). Засуджений 1.06.1938 комісією НКВС і прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 23.06.1938. Реабілітований 10.01.1959 трибуналом Одеського військового округу. (7394 – П)

ДІДЮШКО АНАТОЛІЙ ІЛЛІЧ, 1896 р.н., с.Гінцевичі Мінської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав на ст.Виска, старший шляховий майстер 17-ої дистанції колійної служби. Заарештований 4.11.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (шкідницька діяльність, антирадянська агітація). Засуджений 5.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Дорожно-транспортним відділом НКВС Одеської залізниці 4.03.1940 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1874)

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ МИКОЛА КУЗЬМОВИЧ, 1903 р.н., с.Карбівка, українець, освіта початкова, механік Карбівської МТС. Заарештований 17.02.1938 Добровеличківським РВ НКВС (участь у контрреволюційному повстанському угрупованні, антирадянська агітація). Засуджений 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до вищої міри покарання, вирок виконано 4.06.1938. Реабілітований 18.07.1959 Кіровоградським облсудом. (4797 – П)

ДОВГИЙ АНДРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1873 р.н., с.Новотишківка, українець, освіта початкова, проживав у с.Іванівка Марківської сільради Добровеличківського району, хлібороб. Заарештований 25.04.1931 Добровеличківським РВ ДПУ ("вів агітацію проти заходів партії та влади"; "прямо й дотично брав участь у боротьбі проти червоних військ – у 1928 році добровільно здав сільраді револьвер і кілька сотень кулеметних патронів: сини Микола і Григорій свого часу належали до повстанського загону Батрака"). Добровеличківським РВ ДПУ 26.05.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 896)

ДОВЖИК ГАВРИЛО ПАНАСОВИЧ, 1904 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, червоноармієць 84-го стрілецького полку 6-ої Орловської стрілецької дивізії. У 1930 році розкуркулений разом з батьком, батько висланий з України. Заарештований 6.08.1944 контррозвідкою "Смерш" 6-ої Орловської СД (агент німецької поліції, антирадянська агітація). Засуджений 24.09.1944 військовим трибуналом 7-ої гвардійської армії до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 21.05.1957 трибуналом Київського військового округу. (П – 3738)

ДОВЖИК МИКОЛА ПАНАСОВИЧ, 1898 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, тесля. Заарештований 29.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти політики колективізації і хлібозаготівлі). Засуджений 28.01.1933 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 20.04.1994 прокуратурою Кіровоградської області. (П – 6883)

ДОЛИНСЬКИЙ ВАСИЛЬ АРТЕМОВИЧ, 1900 р.н., с.Нововікторівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 18.02.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (член контрреволюційної повстанської організації). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 14.05.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5201)

ДОНДИШЕВА ЯВДОКІЯ ОЛЕКСІЇВНА, 1890 р.н., с.Липняжка, українка, освіта 6 класів гімназії, вчителька в с.Буховецьке Бобринецького району. Заарештована 6.07.1941 Бобринецьким МРВ НКДБ (вихваляла життя в дореволюційній Росії). Засуджена 28.07.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років виправно-трудових таборів та 5 років позбавлення громадянських прав. Реабілітована 29.01.1992 Генпрокуратурою України. (13013 – П)

ДОНЕЦЬ ЙОСИП МАКСИМОВИЧ, 1882 р.н., с.Глиняне, українець, освіта початкова, проживав на ст.Висоцьке Новоукраїнського району, стрілочник залізничного роз'їзду. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 27.02.1933 Одеським ОДТВ ОДПУ (антирадянська діяльність: "у 1931 році організував антиколгоспну волинку по розбиранню корів, коней і майна з колгоспу; після розкуркулення пішов працювати на залізницю, де пошкоджував вагони, рейки, крав вантажі, займався таємним забоєм худоби у селах і возив її продавати в Одесу"). Одеським дорожно-транспортним відділом ОДПУ 10.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6582)

ДОНОСІЙ КИРИЛО СЕМЕНОВИЧ, 1903 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 29.03.1944 Піщанобрідським РВ НКДБ (антирадянська діяльність:

в роки німецької окупації служив у поліції). Піщанобрідським РВ НКДБ 27.06.1944 направлений у спецтабір для фільтрації. (3239 – П)

ДОНЧЕНКО ЄВГЕН ВАСИЛЬОВИЧ, 1898 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта початкова, проживав у с.Попівка Новоукраїнського району, хлібороб. Заарештований 20.03.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("брав участь в організації Вільного козацтва у селі 1918 року за влади гетьмана"; "учасник антирадянської організації, створеної 1928 року у селі Глодосах колишніми петлюрівцями Коропом, Берещенком, Мелешком та іншими, які в роки громадянської війни втекли у Польщу, розповсюджував контрреволюційні листівки й літературу серед населення, весною 1929 року поширював чутки про майбутню війну Польщі з СРСР; знав про нелегальний приїзд Недайкаші і Коропа в Україну, але не повідомив про це органи"). Засуджений 20.11.1929 колегією ОДПУ УРСР до розстрілу з конфіскацією майна, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітований 21.05.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13974)

ДОНЧУК ГРИГОРІЙ НИКИФОРОВИЧ, 1894 р.н., с.Новодобрянка, українець, освіта початкова, рахівник молочарного товариства. Заарештований 9.02.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ ("у 1918-20 роках створював загони вільного козацтва, їздив по селах, агітуючи в армію УНР, певний час був отаманом повстанського загону, який оперував на теренах Первомайського та Зінов'євського округів, розстрілював більшовиків, згодом злився із загоном Нестеренка, після ліквідації повстанського руху вернувся в село з двома підводами гвинтівок та кулеметом", "нині куркуль-експертник, позбавлений виборчих прав, залишився непримиренним ворогом радвлади, відкрито агітує за самостійну Україну"). Засуджений 10.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, дати виконання вироку в справі не зазначено. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10356 – П)

ДОПЕР ЛУКА ПИЛИПОВИЧ, 1893 р.н., с.Ковалі Гродненської губернії (Білорусія), росіянин, письменний, проживав на ст.Помічна, мастильник на залізниці. Заарештований 7.08.1937 Добровеличківським РВ НКВС (член контрреволюційної шпигунсько-диверсійної організації, зв'язок з польським консульством). Засуджений 11.08.1937 НКВС і Прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 28.09.1937. Реабілітований 26.07.1960 трибуналом Київського військового округу. (П – 5271)

ДРАГОНЕНКО ЛАРІОН ЄПІФАНОВИЧ, 1888 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, проживав у с.Мацькове Лозуватської сільради Новоархангельського району, кучер сільвиконкому. У 1922 році був 8 місяців під слідством ВЧК в підозрі співробітництва з німецькою контррозвідкою у видачі червоних партизанів; у 1939 році за крадіжку колгоспного сіна був засуджений Новоархангельським народним судом до 1 року примусової праці. Втретє заарештований 9.07.1941 УНКДБ Кіровоградської області ("вів антирадянську поразницьку агітацію, погрожував розправою партійним і радянським працівникам"). Засуджений 5.06.1943 Особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12271)

ДРЕМЛЮГА ІВАН РОМАНОВИЧ, 1882 р.н., с.Любомирка, українець, письменний, проживав у с.Трудолюбівка, член колгоспу ім.Ворошилова. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 15.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (у 1919 році брав участь у антирадянському повстанні; член військово-повстанської організації, контрреволюційна агітація). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 7.06.38. Реабілітований 10.11.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3945)

ДРОЗДОВ ГЕОРГІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1917 р.н., м.Черкаси, українець, освіта початкова, проживав на ст.Помічна Добровеличківського району, слюсар залізничного депо. У травні 1937 року за хуліганство був засуджений до 1 року примусової праці. Заарештований 20.06.1937 оперативним пунктом УДБ ст.Помічна (антирадянська діяльність: "купив наган у кримінального злочинця Улятовського і зберігав його без офіційного на це дозволу; мав тісний зв'язок з бандитами Фощенком та іншими, які вчинили з метою пограбування звірське убивство вагітної стахановки, завідувача ларка Віри Самойлюк – разом із Борисом Іщенком знав про підготовку до вбивства, але не повідомив органи правопорядку"). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.05.1967 Кіровоградським облсудом. (П – 8102)

ДРЮМОВ ЙОРДАН МИКОЛАЙОВИЧ, 1897 р. н., с.Горекунове (Болгарія), болгарин, освіта початкова, проживав у с. Любомирка Добровеличківського району, член колгоспу ім.17-го партз'їзду.

Заарештований 4.11.1939 Піщанобрідським РВ НКВС ("у 1914 році приїхав у Росію на заробітки, у 1927-ому прийняв радянське громадянство; вів антирадянську агітацію: розповідав, що в Болгарії народ живе краще – вдосталь мануфактури та іншого необхідного, а тут нічого немає, самі черги довжелезні"). Засуджений 15.12.1939 Кіровоградським облсудом до 5 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 12.10.1990 Верховним судом УРСР. (12518 – П)

ДУДІН ГРИГОРІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1895 р.н., с.Верхньо-Сіверське Дарівського району Кіровської (нині Вятської) області (Росія), росіянин, письменний, проживав у с.Дружелюбівка Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 8.06.1937 Добровеличківським РВ НКВС (член нелегальної секти баптистів, контрреволюційна релігійна пропаганда). Засуджений 15.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Після звільнення проживав у Донецькій області. Реабілітований 8.10.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5346)

ДУЩЕНКО ВАСИЛЬ МИХАЙЛОВИЧ, 1892 р.н., м.Одеса, українець, письменний, проживав на ст.Помічна, метранпаж друкарні. Заарештований 15.04.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (контрреволюційна троцькістська агітація). Засуджений 23.06.1937 лінійним судом Одеської залізниці до 6 років ув'язнення. Реабілітований 13.08.1992 Генпрокуратурою України. (П – 13478)

ДЯДЕЧКО ІВАН СТЕПАНОВИЧ, 1893 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 10.03.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 24.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12375)

ЕДЕЛЬ ДАВИД ЛЕЙБОВИЧ, 1894 р.н., с.Тишківка, єврей, освіта початкова, вагар "Заготзерна". Заарештований 12.10.1932 Первомайським РВ ДПУ (підозрювався у приховуванні та спекуляції золотом та валютою). Первомайським РВ ДПУ 4.12.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (7989 – П)

ЄВКО ХІВРЯ АНТОНІВНА, 1891 р.н., с.Тишківка, українка, неписьменна, без певних занять. Заарештована 14.03.1938 Тишківським РВ НКВС (антирадянська діяльність: "разом із сестрою Ольгою Приймак належить до релігійної секти євангелістів-недільників – тероризують колгоспниць, розкладають дисципліну, пророкують, що радвлада зазнає поразки"). Засуджена 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітована 1.03.1958 Кіровоградським облсудом. (8254 – П)

ЄВПАК ВАСИЛЬ ТАРАСОВИЧ, 1889 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, проживав у селищі Герасимівка (нині у складі м.Помічна Добровеличківського району), хлібороб. Заарештований 29.12.1932 Одеським облвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Одеським облвідділом ДПУ 10.03.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. Заарештований 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (член націоналістичної організації, контреволюційна агітація). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 569, 9267)

ЄВПАК МИКОЛА ТАРАСОВИЧ, 1887 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б), проживав у м.Знам'янка, завідувач ларка №26. У 1933 році арештовувався за антирадянську агітацію. Вдруге заарештований 4.11.1937 Знам"янським ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація: "організовували зібрання під виглядом гри у преферанс для проведення антирадянських бесід"). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років виправно-трудових таборів. Управлінням НКВС Миколаївської області 20.11.1939 справу закрито, з-під варти звільнений. Стосовно колишніх оперуповноважених ОДТВ НКВС ст.Знам'янка Силачова і Вержховського, які вели справу і допустили фальсифікації свідчень, матеріали передані військовій прокуратурі прикордонних військ НКВС Одеської області для притягнення їх до відповідальності. Брат Василь репресований за контреволюційну діяльність. (П – 8332)

ЄГОРОВ БОРИС ПАНАСОВИЧ, 1909 р.н, с.Липняжка, українець, проживав у с.Якимівка Маловисківського району, дяк. Заарештований 12.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 23.01.1930 Зінов'євським окружним судом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах та 5 років заслання. Реабілітований 18.09.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13590)

ЄМАНДЄЄВ ІВАН ТИТОВИЧ, 1907 р.н., с.Тишківка, росіянин, освіта неповна середня, проживав на ст.Лосіно-Островськ Ярославської залізниці (Росія), червоноармієць 212-го окремого

зенітно-артилерійського дивізіону військ протиповітряної оборони. Заарештований 5.03.1943 особливим відділом НКВС Рибінсько-Ярославського дивізійного району ППО (наклепи на керівників партії та уряду, на командирів Червоної армії, агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 21.04.1943 військовим трибуналом Ярославського гарнізону до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 19.01.1990 трибуналом Московського військового округу. (10593 – П)

ЄСАУЛЕНКО ІВАН ФЕДОТОВИЧ, 1895 р.н., с.Гор'єве Ширяївського району Одеської області, українець, освіта середня, член ВКП(б) у 1919-22 роках під час служби у Червоній армії, проживав у с.Тишківка, лісомеліоратор райземвідділу. Заарештований 2.12.1936 Тишківським РВ НКВС (вів контрреволюційну троцькістську агітацію, вихваляв Троцького, дискредитовував вождя партії). Засуджений 14.03.1937 Одеським облсудом до 6 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 2.08.1990 Верховним судом УРСР. Брат служив у війську армії УНР, загинув. (П – 12568)

ЄФИМЕНКО ЛЕОНТІЙ ТРОХИМОВИЧ, 1883 р.н., с.Шендерівка Київської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Перчунове Добровеличківського району, член колгоспу ім.Блюхера. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 12.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (учасник контрреволюційного куркульського угруповання, антирадянська агітація). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 4.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (8898 – П)

ЖИРНИЙ АНАНЬ КІНДРАТОВИЧ, 1884 р.н., с.Васильків Звенигородського (нині Шполянського) району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав на х.Нова Ковалівка Добровеличківського району, хлібороб. Заарештований 9.05.1929 Первомайським окрвідділом ДПУ (разом з іншими куркулями агітував проти хлібоздачі державі, оподаткування та державної позики). Засуджений 2.08.1929 особливою нарадою колегії ОДПУ до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 23.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (4171 – П)

ЖИРНИЙ ІСАК ЯКОВИЧ, 1884 р.н., с.Васильків Звенигородського (нині Шполянського) району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав на х.Нова Ковалівка Добровеличківського району, хлібороб. Заарештований 9.05.1929 Первомайським окрвідділом ДПУ (разом з іншими куркулями агітували проти хлібоздачі державі, оподаткування та державної позики: "Радвлада грабує та руйнує нас, забирає хліб за нікчемні гроші, а видає якісь папірці", розпускали чутки, що радвлада готується до війни та робить запаси хліба, умовляли селян не здавати хліб, погрожували: "Скоро їх постріляють, як собак, тоді не справлятимуть за наші гроші галіфе та по тіятрах не ходитимуть"). Засуджений 2.08.1929 особливою нарадою колегії ОДПУ до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 23.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4171)

ЖОЛОБ ЮХИМ АНТОНОВИЧ, 1890 р.н., с.Липняжка, українець, освіта середня, хлібороб. Заарештований 17.02.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ (контрреволюційна агітація). Засуджений 6.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення в концтаборі. Реабілітований 23.07.1990 прокуратурою Кіровоградської області. (П – 3669)

ЖОРНИСТИЙ ГЕРШ ШЛЬОМОВИЧ, 1899 р.н., смт Добровеличківка, єврей, освіта початкова, старший бухгалтер райспоживспілки. Заарештований 4.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС (підозрювався як організатор сіоністської організації). Прокуратурою Одеської області 18.09.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3027)

ЖОРОВ ІВАН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1915 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), водій, старшина 30-го окремого зенітно-артилерійського дивізіону 18-ої армії. Заарештований 21.05.1942 особливим відділом НКВС військової частини 1125 ("у Червоній армії з травня 1937 року, як військовик 32-го танкового полку 6.08.1941 під м.Вознесенськом Миколаївської області здався у полон німцям, через три дні втік і повернувся у діючу армію; вів капітулянтську агітацію на підрив могутності Червоної армії, погрожував стройовому і політичному командуванню"). Засуджений 29.06.1942 військовим трибуналом 18-ої армії до розстрілу, дати виконання вироку у справі не зазначено. Реабілітований 31.01.1991 трибуналом Київського військового округу. (12542)

ЖУКОВ ДЕНИС ГРИГОРОВИЧ, 1894 р.н., с.Ковалі Гродненської губернії Слонімського повіту Ружанської волості (нині Брестська область, Білорусія), росіянин, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, оглядач залізничних вагонів. Заарештований 8.07.1937 ОДТВ НКВС ст.Помічна

(антирадянська діяльність: "належав до контрреволюційної організації, очолюваної священиком Кодрецьким – вели антирадянську релігійну агітацію, залучали членів сімей партійних здійснювати релігійні обряди, зокрема хрещення"). Засуджений 21.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 13.09.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4509)

ЖУКОВА ЯВДОХА ЯКІВНА, 1888 р.н., с.Бандурка Первомайського району Миколаївської області, українка, освіта початкова, проживала на ст.Помічна, домогосподарка. Заарештована 21.08.1937 ОДТВ НКВС ст.Помічна (антирадянська діяльність: "належала до контрреволюційної організації, очолюваної священиком Кодрецьким – вели антирадянську релігійну агітацію, залучали членів сімей партійних здійснювати релігійні обряди, зокрема хрещення"). Засуджена 21.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Після звільнення померла у 1950 році. Реабілітована 13.09.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4509)

ЖУРАВСЬКИЙ МИХАЙЛО ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1911 р.н., с.Жмурине Лельчицького району Гомельської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, рахівник МТС. У 1933 році за зв'язки з репресованими родичами був засуджений до 5 років ув'язнення в концтаборі. Вдруге заарештований 15.06.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (учасник польської військово-повстанської організації, закликав селян виходити із колгоспів). Засуджений 8.10.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітований 27.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько Олексій Іванович репресований на 8 років за посібництво повстацям Горося і зв"язки з польським ксьондзом, вдруге заарештований у 1937-ому; брат Устим у 1933 році за "зв'язки з польськими шпигунами" засуджений до 10 років концтабору; чоловік сестри Данило Андрійович Тарганний репресовувався у 1929 і 1937 роках; дядько Микола Іванович Журавський засуджений у 1933 році. (П – 8798)

ЖУРАВСЬКИЙ СЕМЕН ІЛЛІЧ, 1875 р.н., с.Сулимівка Яготинського району Київської області, українець, освіта початкова, проживав у смт Добровеличківка, без певних занять. Заарештований 4.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("член контрреволюційної організації церковників під орудою попа Аполона Потьомкіна, згодом попа Іванова: збирали підписи за відкриття церкви, поширювали чутки про прийдешню переміну влади та ліквідацію колгоспів"). Засуджений 28.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10385)

ЖУРЖА ГЕРАСИМ ОКСЕНТОВИЧ, 1870 р.н., с.Дружелюбівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 30.01.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радвлади на селі). Засуджений 18.03.1930 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 26.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (6086 – П)

ЗАВАЛКО ІВАН МАКСИМОВИЧ, 1909 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, проживав у м.Лосиноострівськ Московської області, бетонувальник шляхів. Заарештований 7.10.1935 Митищенським РВ НКВС (агітація проти колгоспного ладу, розповсюджував чутки про голод та масову смертність в Україні). Засуджений 26.11.1935 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років спецпоселення у Казахстані. У 1936 році втік із заслання. Вдруге як член колгоспу ім.Леніна заарештований 9.07.1937 Тишківським РВ НКВС (втеча із заслання, систематичне заняття спекуляцією). Засуджений 15.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. У 1969 році проживав у с.Тишківка. Реабілітований 3.12.1969 Кіровоградським облсудом. Батько Завалко Максим Мусійович у 1930 році розкуркулений, засуджений до 5 років заслання на Урал, із заслання втік. (8221 – П)

ЗАВАЛКО КУЗЬМА ДЕНИСОВИЧ, 1908 р.н., с.Тишківка, українець, освіта 1 клас, проживав у м.Лосиноострівськ Московської області, бетонувальник тресту "Трансцивільбуд". У 1932 році розкуркулений разом з батьком. Заарештований 7.10.1935 Митищенським РВ НКВС (агітація проти колгоспного ладу, розповсюджував чутки про голод та масову смертність в Україні). Засуджений 26.11.1935 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років спецпоселення у Казахстані. У 1936 році втік із заслання. Вдруге заарештований 9.07.1937 Тишківським РВ НКВС (втеча із заслання). Засуджений 15.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Помер у концтаборі. Реабілітований 3.12.1969 Кіровоградським облсудом. (8221 – П)

ЗАВАЛКО МАКСИМ МУСІЙОВИЧ, 1880 р.н., с.Тишківка, українець, неписьменний, член колгоспу ім.Леніна. У 1930 році розкуркулений та засуджений до 5 років заслання на Урал, із

заслання втік у 1932-ому. Вдруге заарештований 13.09.1937 Тишківським РВ НКВС (втеча із заслання). Засуджений 15.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 24.11.1965 Кіровоградським облсудом. (8221 – П)

ЗАВАЛКО МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Тишківка, українець, освіта 2 класи, проживав у селищі Герасимівка (нині у складі м.Помічна), вантажник залізничної станції. Заарештований 13.08.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 29.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області на 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9197)

ЗАВАЛКО ОЛЕКСАНДР ОСТАПОВИЧ, 1912 р.н., с. Тишківка, українець, освіта вища. Заарештований 20.05.1944 Тишківським РВ НКДБ (посібництво німецьким окупантам: в роки війни працював інспектором шкіл при Тишківській райуправі). Засуджений 13.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 15.05.1992 Кіровоградською облпрокуратурою.(13268 – П)

ЗАВАЛКО ПИЛИП ФЕДОРОВИЧ, 1896 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, завгосп середньої школи. Заарештований 9.03.1938 Тишківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: разом із Кирилом Небеським, Нестором Величком та Давидом Ахметовим підозрювався, що, працюючи 1920 року у червоній міліції, був захоплений у полон селянським повстанцями під проводом отамана Гризла, перейшов на їхній бік і брав участь у вбивстві військового комісара Морозова). Тишківським РВ НКВС 20.04.1938 справу припинено, оскільки участь у вбивстві достатньо не підтверджена за давністю події, з-під варти звільнений. (П – 2995)

ЗАГОРОДНІЙ ЯКІВ ПЕТРОВИЧ, 1886 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, проживав у с.Герасимівка (нині у складі м.Помічна), комірник камери схову залізничної станції. Заарештований 2.08.1937 ДТВ НКВС ст.Помічна (антирадянська діяльність: "належав до угруповання церковників, якими керував піп Кодрецький із Новоукраїнки: нелегально хрестили дітей у хатах, вели серед людей контрреволюційну агітацію, використовуючи для цієї мети релігійні переконання"). Засуджений 21.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.09.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4509)

ЗАГОРОДНЮК ГРИГОРІЙ МУСІЙОВИЧ, 1905 р.н., с.Новомиколаївка, українець, освіта 2 класи, бригадир колгоспу "Пам'ять Леніна." Заарештований 29.11.1950 Піщанобрідським РВ МДБ (в роки німецької окупації, з жовтня 1942-го по грудень 1943-го, працював старостою громадського двору). Засуджений 29.03.1951 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Кемеровським облсудом 30.09.1954 звільнений достроково, 11.11.1954 з-під варти звільнений. Реабілітований 12.08.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13946)

ЗАГОРУЛЬКО ЛЕОНІД ТИМОФІЙОВИЧ, 1909 р.н., с.Карбівка, українець, освіта вища (військово-медична академія), член ВЛКСМ, проживав у м.Санкт-Петербурзі (Росія), викладач військово-медичної академії. Заарештований 21.03.1938 особливим відділом НКВС Ленінградського військового округу (контрреволюційна троцькістська діяльність: розповсюджував чутки про те, що Кіров очолював троцькістсько-зінов'євську організацію). Справу закрито 16.02.1939 ОВ НКВС Ленінградського військового округу. Брат Петро, начальник військово-будівельних робіт у Білорусії, у листопаді 1937 року засуджений військовою колегією Верховного суду СРСР до розстрілу. (П –8076)

ЗАГОРУЛЬКО ПЕТРО ТИМОФІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Карбівка, українець, освіта вища (Ленінградська військово-технічна академія, 1931), член ВКП(б) з 1920 року, проживав у м.Мінську (Білорусія), дивізійний інженер 2-ої стрілецької дивізії. Заарештований 24.08.1937 5-им відділом УДБ НКВС Білоруської РСР ("учасник антирадянської військової змови, за завданням організаторів якої проводив активну диверсійно-шкідницьку діяльність на військовому будівництві; завербований командувачем Білоруського військового округу Уборевичем у 1935 році"). Засуджений 19.12.1937 військовою колегією Верховного суду СРСР до розстрілу з конфіскацією майна та позбавленням військового звання військінженер 2-го рангу, вирок виконано 20.12.1937 у Мінську. Реабілітований 27.03.1958 військовою колегією Верховного суду СРСР. (П – 5876)

ЗАДОЙНИЙ ВАСИЛЬ ДМИТРОВИЧ, 1888 р.н., с.Кабекша Білгород-Дністровського району Одеської області, українець, освіта початкова, сторож Помічнянської МТС. Заарештований 28.10.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, диверсійно-шкідницька діяльність).

Засуджений 10.11.1937 рішенням наркома ВС СРСР та прокурора СРСР до вищої міри покарання, вирок виконано 20.01.1938. Реабілітований 4.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою (11346 – П)

ЗАДОРОЖНИЙ ВАСИЛЬ ЯКОВИЧ, 1899 р.н., м.Миколаїв, українець, освіта початкова, проживав у с.Станбалка Тишківської сільради, хлібороб. Заарештований 14.03.1932 Новоархангельським РВ ДПУ (агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років концтаборів. Реабілітований 7.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7120)

ЗАЗИМКО ВАСИЛЬ ЮХИМОВИЧ, 1905 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 25.03.1931 Новоархангельським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 26.11.1931 особливою нарадою при колегії ОДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 19.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6472)

ЗАЗИМКО ТРОХИМ ФЕДОСІЙОВИЧ, 1907 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, проживав у с.Новотишківка, колгоспник. У 1928 році за збройний напад Первомайським судом засуджений до 5 років неволі з позбавленням громадянських прав на 5 років, у 1929-ому звільнений за амністією. У 1930 році вдруге заарештований і висланий на 3 роки на Далекий Схід. Втретє заарештований 10.11.1937 Тишківським РВ НКВС (агітував проти колгоспного ладу, зводив наклепи на керівників партії). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 26.11.1937. Реабілітований 17.05.1958 Кіровоградським облсудом. Батько у 1930 році розкуркулений за невиконання плану хлібозаготівельних робіт. (П – 4339)

ЗАЙКО ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1899 р.н., с.Андріївка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Шевченка. Заарештований 15.07.1937 Тишківським РВ НКВС ("о третій годині ночі 9.07.1937 кучер кооперативу Григорій Балабан, вертаючись зі степу садом одноосібниці Заборської, почув розмову, тихо босий підкрався кроків на шість до людей і розпізнав за голосами своїх родичів Тимоша Мельника і Юхима Миколаєнка та знайомого Івана Зайка, які домовлялися про знищення голови колгоспу Гаврила Милованого, але оскільки відсутня зброя, а сам він дебелий, то логічніше спалити колгоспну пшеницю у скиртах і тоді його посадять у тюрму; другодні Балабан цю розмову передав Милованому: Зайко, Мельник і Миколаєнко звинувачувались у намірі здійснити терористичну акцію" – у справі під кінець названі прізвища записані як Зайков, Мілованов, Мельников, Балабанов і Ніколаєнко). Прокуратурою Одеської області 20.08.1938 справу припинено за недостатністю зібраних фактів, з-під варти звільнений. (П – 2954)

ЗАКАЛЕНКО АНДРІЙ КИРИЛОВИЧ, 1895 р.н., с.Сорокотяжинці Немирівського району Вінницької області, українець, освіта початкова, проживав на х.Оленівка (приєднане до с.Гаївка), колгоспник. Заарештований 18.02.1938 Тишківським РВ НКВС (учасник контрреволюційного повстанського угруповання, вів антирадянську агітацію). Засуджений 12.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 29.04.1938. Реабілітований 24.05.1958 Кіровоградським облсудом. Брати Федір і Явтух у 1937 році засуджені за контреволюційну діяльність відповідно до 4 та 3 років позбавлення волі. (П – 4354)

ЗАКАЛЕНКО ФЕДІР КИРИЛОВИЧ, 1890 р.н., с.Данилки Кам'янець-Подільського округу (нині Немирівського району Вінницької області), українець, освіта початкова, проживав у с.Гаївка Добровеличківського району, конюх колгоспу ім.Якіра. Заарештований 5.03.1936 Тишківським РВ НКВС ("належав до гурту колгоспників, які систематично ведуть контрреволюційну агітацію, компрометуючи керівників партії та уряду, висловлюються за підтримку збройного повстання проти радвлади на випадок інтервенції капіталістичних країн; виказував невдоволення тим, що євреї не працюють у колгоспі"). Засуджений 20.07.1936 спецколегією Одеського обласного суду до 3 років неволі з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Гнат Бабчук і Явтух Закаленко подали касаційну скаргу у Верховний суд УРСР: присуд відмінено, справу направлено на новий розгляд: Одеським облсудом 25.03.1937 засуджений до 4 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 4.10.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12633)

ЗАКАЛЕНКО ЯВТУХ КИРИЛОВИЧ, 1900 р.н., с.Данилки Кам"янець-Подільського округу (нині Немирівського району Вінницької області), українець, освіта початкова, проживав у с.Гаївка Добровеличківського району, член колгоспу ім.Якіра. Заарештований 5.03.1936 Тишківським РВ НКВС ("належав до гурту колгоспників, які систематично ведуть контрреволюційну агітацію, компрометуючи керівників партії та уряду, висловлюються за підтримку збройного повстання проти радвлади на випадок інтервенції капіталістичних країн"). Засуджений 20.07.1936 спецколегією

Одеського обласного суду до 3 років неволі з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Гнат Бабчук і Явтух Закаленко подали касаційну скаргу у Верховний суд УРСР: присуд відмінено, справу направлено на новий розгляд: Одеським облсудом 25.03.1937 засуджений до 3 років ув"язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 4.10.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12633)

ЗАКОРЕЦЬКИЙ ГРИГОРІЙ НИКИФОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Липняжка, українець, освіта середня, без певних занять. Заарештований 15.12.1929 Первомайським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 26.01.1930 трійкою колегії ДПУ УРСР до 10 років концтаборів. Реабілітований 10.01.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10997)

ЗАЛЕВСЬКИЙ БРОНІСЛАВ ГНАТОВИЧ, 1903 р.н., м.Янушполь (нині Іванопіль) Житомирської області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Новостанкувата Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 2.09.1937 Добровеличківським РВ НКВС (учасник польської контрреволюційної націоналістичної групи, вів антирадянську агітацію, займався шкідництвом). Засуджений 10.01.1938 комісією НКВС та прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 29.01.1938. Реабілітований 1.11.1958 Верховним судом УРСР. (П – 4549)

ЗАЛІЗНЯК АРСЕН СТЕПАНОВИЧ, 1888 р.н., с.Карбівка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1929 році розкуркулений. Заарештований 2.11.1930 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти колективізації, розповсюджував чутки про війну та поразку в ній СРСР). Засуджений 21.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11950)

ЗАЛІЗНЯК ОЛЕКСІЙ СТЕПАНОВИЧ, 1892 р. н., с.Карбівка, українець, освіта початкова, голова колгоспу "Переможець". Заарештований 24.02.1938 Добровеличківським РВ НКВС (член контреволюційного повстанського угруповання, антирадянська агітація). Засуджений 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до вищої міри покарання, вирок виконано 4.06.1938. Реабілітований 18.07.1959 Кіровоградським облсудом. (4797 – П)

ЗАЛІЗНЯК СЕРГІЙ ГРИГОРОВИЧ 1904 р.н., с.Карбівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 24.02.1938 Добровеличківським РВ НКВС (член контреволюційного повстанського угруповання, антирадянська агітація). Засуджений 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 4.06.1938. Реабілітований 18.07.1959 Кіровоградським облсудом. (4797 – П)

ЗАЛІС ШИМОН ФРОЇМОВИЧ, 1911 р.н., смт Добровеличківка, єврей, освіта 6 класів, пекар артілі "Своя праця". Заарештований 16.06.1928 Первомайським окрвідділом ДПУ (у ніч на 1.05.1928 разом з Л.М.Подоляном виготовив та розклеїв у райцентрі 4 листівки антирадянського змісту). Після звільнення під підписку про невиїзд, втік з місця постійного проживання. (7791– П)

ЗАЛЮБОВСЬКИЙ ІВАН ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Гнатівка Новоукраїнського (нині Добровеличківського) району, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 26.05.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (член секти єговістів, вів антирадянську агітацію – див. Семен Гаврилов). Новоукраїнським РВ ДПУ 1.10.1932 справу припинено, Іван Залюбовський порвав зв'язки із сектою. (П – 923)

ЗАЛЮБОВСЬКИЙ ОКСЕНТ СЕРГІЙОВИЧ, 1874 р.н., с.Гнатівка Новоукраїнського (нині Добровеличківського) району, українець, освіта початкова, проживав на ст.Помічна Добровеличківського району, виконроб на залізниці.. У 1930 році перебував під слідством. Вдруге заарештований 2.06.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (член секти єговістів, вів антирадянську агітацію – див. Семен Гаврилов). Новоукраїнським РВ ДПУ 1.10.1932 справу припинено у зв'язку зі смертю. (П – 923)

ЗАЛЬВЕРТ ЯН ЮЗЕФОВИЧ, 1890 р.н., м.Велюнь Калішської губернії (Польща), поляк, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, слюсар вагонно-ремонтного пункту. У 1933 році був розкуркулений і засуджений за невиконання хлібопоставок до 3 років ув'язнення, але покарання не відбув, бо втік з-під варти. Вдруге заарештований 14.01.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (зводив наклепи на умови життя в СРСР, вихваляв рівень життя в Польщі). Засуджений 21.02.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 9.03.1938. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (11902 – П)

ЗАПАСНИЙ ФОКА СЕРГІЙОВИЧ, 1884 р.н., с.Гнатівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Любомирка Добровеличківського району, член артілі. Заарештований 23.12.1932 Добровеличківським РВ ДПУ (агітував проти колгоспного ладу). Засуджений 4.02.1933 особливою

нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років концтаборів. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге, проживаючи у с.Піщаний Брід і працюючи десятником дорожнього відділу, заарештований 14.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (учасник антирадянського повстання, антирадянська агітація). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 7.06.1938. Реабілітований 10.11.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 11085, 3945)

ЗАПОРОЖЕЦЬ ЄВТРОП АНДРІЙОВИЧ, 1880 р.н., с.Станіславчик Шполянського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Олександрівка Добровеличківського району, без певних занять. У 1933 році за невиконання плану хлібоздачі та несплачені податки був засуджений до 5 років неволі, відсидів 5 місяців. Вдруге заарештований 12.03.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("в роки громадянської війни служив у Вільному козацтві, у 1930 році брав участь у куркульській волинці й розбиранні колгоспного майна; вів антирадянська агітацію, очікував інтервенції"). Засуджений 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 4.06.1938. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9589)

ЗАРЕМБА ПАНАС ПАНТЕЛІЙОВИЧ, 1903 р.н., с.Колодисте Катеринопільського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Скопіївка Добровеличківського району, колгоспник. У 1932 році засуджений до 2 років позбавлення волі за відмову брати в руки зброю під час служби в армії. Вдруге заарештований 28.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда, участь в нелегальній секті баптистів). Засуджений 15.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Звільнений у 1947 році. Втретє заарештований 19.08.1949 УМДБ Кіровоградської області (учасник нелегальної секти баптистів, антирадянська агітація). Засуджений 26.11.1949 особливою нарадою МДБ СРСР до заслання в Казахстан (термін заслання не вказаний). Реабілітований 30.06.1961 Верховним судом УРСР. (П – 5460, 5346)

ЗАСЛАВСЬКИЙ АБРАМ МОЙСЕЙОВИЧ, 1916 р.н., с.Красносілля Помічнянського району Кіровоградської області, єврей, освіта 7 класів, проживав у с.Безопасне Трунівського району Орджонікідзівського (нині Ставропольського) краю, Росія, до служби працював у колгоспі "Сільмашбуд", червоноармієць 183-го батальйону 13-ї окремої інженерної бригади. Заарештований 22.09.1942 особливим відділом НКВС 13-ої інженерної бригади ("у серпні 1942 року на ст.Мінгрельська взяв у хлопчика 3 фашистських листівки, в яких червоноармійцям пропонувалося здаватися німцям у полон – зберігав та розтлумачував їх червоноармійцям; виявив листівки при отриманні зарплати"). Засуджений 30.09.1942 трибуналом 13-ої окремої інженерної бригади до 10 років ув"язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 20.11.1991 прокуратурою Північно-Кавказького військового округу. (П – 12929)

ЗАУРАЛЬСКИЙ ГРИГОРІЙ СТЕПАНОВИЧ, 1901 р.н., с.Тарасівка Новоукраїнського (нова назва Ярове Піщанобрідської сільради Добровеличківського) району, українець, освіта початкова, рахівник у колгоспі. У 1933 році був засуджений до 2 років неволі. Вдруге заарештований 14.04.1938 Новоукраїнським РВ НКВС (член військово-націоналістичної організації, контрреволюційна діяльність). Засуджений 5.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 8.06.1938. Реабілітований 1.02.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4057)

ЗАХАРОВ ГЕОРГІЙ СОФРОНОВИЧ, 1897 р.н., с.Захарівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровораді, шофер облспоживспілки. Заарештований 12.12.1944 Кіровоградським УНКДБ (співробітництво з німецько-фашистськими окупантами). Засуджений 8.03.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 20 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 8.09.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13561)

ЗАХАРЧЕНКО ГРИГОРІЙ МУСІЙОВИЧ, 1906 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта початкова, проживав у смт Добровеличківка, робітник нафтового складу МТС. Заарештований 6.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("у 1935 році брав активну участь у волинці при закритті церкви; член контрреволюційної організації церковників під орудою попа Аполона Потьомкіна, згодом попа Іванова: збирали підписи за відкриття церкви, поширювали чутки про прийдешню переміну влади та ліквідацію колгоспів"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10385)

ЗДОРИЧЕНКО АПОЛОН СТЕПАНОВИЧ, 1908 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта середня технічна, проживав у с.Созонівка Кіровоградського району, військовослужбовець 2-го

батальону 42 стрілецького полку 13-ої гвардійської стрілецької дивізії, сержант. Заарештований 26.07.1945 контрозвідкою "Смерш" 13-ї СД (завербований німецькими окупантами агент). Засуджений 5.10.1945 військовим трибуналом 13-ї стрілецької дивізії до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 1.10.1959 трибуналом Московського військового округу. (П – 4902)

ЗЕЛЕНСЬКИЙ ВОЛОДИМИР ГРИГОРОВИЧ, 1925 р.н., с.Водяне, українець, освіта початкова, служив у м.Благовіщенську Амурської області (Росія), рядовий 7-го артполку 12-ої стрілецької дивізії. Заарештований 19.06.1947 відділом контрозвідки МДБ 12-ої СД (в роки німецької окупації служив у поліції). Засуджений 9.10.1947 трибуналом військ МВС Амурської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Трибуналом військ МВС СРСР Хабаровського округу 30.10.1947 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6315)

ЗЕЛІНСЬКИЙ МИКИТА МАКСИМОВИЧ, 1890 р.н., с.Петраківка Катеринопільського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Марковому Добровеличківського району, хлібороб. Заарештований 17.03.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади). Добровеличківським РВ ДПУ 27.05.1931 справу припинено, внесений до списків осіб, які будуть вислані разом з сім'єю за межі України. (П – 6402)

ЗЕМСЬКИЙ ВОЛОДИМИР АРСЕНОВИЧ, 1921 р.н., с.Кам'янка (приєднане до с.Олексіївка), українець, освіта вища, проживав у с.Тишківка, викладач. Заарештований 19.03.1946 ОТВ НКВС ст.Помічна (підозрювався у співробітництві з німецькими окупантами). Транспортним відділом МДБ ст.Помічна 25.03.1946 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 6590)

ЗІДРАШКО СЕРГІЙ ОСТАПОВИЧ, 1896 р.н., с.Піщаний Брід, українець, неписьменний, у 1929-31 роках працював у колгоспі, в грудні 1931-го переїхав до м.Одеси, конюх комунгоспу. У 1924 році арештовувався за хуліганство, у 1931-ому підозрювався у вбивстві сільського активіста, 2 місяці перебував під вартою. Втретє заарештований 19.02.1932 Молдавським облвідділом ДПУ (підозрювався у нелегальній переправі емігрантів з СРСР у Румунію, насправді займався комерцією). Одеським облвідділом ДПУ 25.08.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (6592 – П)

ЗІНЧЕНКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1873 р.н., с.Андріївка Новоархангельського (нині Добровеличківського) району, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 27.01.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ ("під час гетьманської влади 1918 року мав тісний зв'язок з поміщиком Зеленюком, видавав німецькій окупаційній владі революційно налаштованих громадян і червоних партизан, яких розстрілювали, вилучав у селян на користь поміщика контрибуцію грішми", "згодом підтримував владу УНР та всіх отаманів-самостійників: "Я стою тільки за Україну, нам треба підтримувати всіх, хто воює проти червоних!", "Селяни, розорені радянською владою, нами правлять жиди і кацапи, кажуть, що Україна їхня – так довго не може бути, недалекий той час, коли ми звільнимось від їхнього іга"; агітував проти колективізації, зривав усі заходи радянської влади на селі). Засуджений 26.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 7 років заслання у північний край. Реабілітований 5.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10115)

ЗЛАЦЬКИЙ ПЕТРО ЙОСИПОВИЧ, 1910 р.н., с.Кирилівка, українець, освіта початкова, без певного місця проживання, сторож Добровеличківської райспоживспілки. У 1930 році розкуркулений разом з батьками. Заарештований 28.07.1937 ДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (підтримував батька в ворожому ставленні до радянської влади, веде бродячий спосіб життя, кочуючи з району в район в пошуках роботи, не має документів, ховається від військового обліку). Засуджений 1.11.1937 трійкою при УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8979)

ЗУБРІЄНКО СЕМЕН ГРИГОРОВИЧ, 1890 р.н., с.Карбівка, українець, письменний, проживав у смт Добровеличківка, без певних занять. Заарештований 17.06.1938 Добровеличківським РВ НКВС (підозрювався в належності до антирадянської націоналістичної військово-повстанської організації). Прокуратурою Одеської області 19.09.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3025)

ІВАНИЦЬКИЙ ТРОХИМ ПЕТРОВИЧ, 1902 р.н., с.Немиринці Городоцького району Хмельницької області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Новолутківка. Заарештований 2.09.1937 Добровеличківським РВ НКВС (розповсюджував чутки про поразку СРСР у війні з Німеччиною та Польщею). Засуджений 5.11.1937 НКВС та прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 11.12.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11334)

ІВАНОВ МИХАЙЛО ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1887 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, без визначених занять. Заарештований 14.03.1938 Тишківським РВ НКВС (контреволюційна діяльність).

Засуджений 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9265)

ІВАНОВСЬКИЙ ІВАН ЛЮДВІГОВИЧ, 1884 р.н., ст.Вінгенштейнська Мінської губернії (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав на роз"їзді Миколаєво Одеської залізниці, бригадир колії. Заарештований 2.10.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (вихваляв дореволюційний лад, зводив наклепи на умови життя в СРСР). Засуджений 30.11.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 8.12.1937. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11925)

ІВАНУНА ІВАН ЗАХАРОВИЧ, 1890 р.н., с.Дружелюбівка, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1935 році був засуджений до 2 років неволі. Вдруге заарештований 28.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (розповсюджував чутки про поразку СРСР у війні з Німеччиною). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8750)

ІВАНЧЕНКО ІВАН ЛУКИЧ, 1898 р.н., с.Василівка, українець, освіта неповна середня, проживав у м.Луцьку, технік зв'язку. Заарештований 2.12.1947 УМДБ Волинської області (під час німецької окупації завідував відділом праці Добровеличківської райуправи, брав участь у відправленні молоді в Німеччину, провадив антирадянську агітацію). Засуджений 27.10.1948 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 25 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років. Звільнений умовно-достроково як невиліковно-хворий 7.09.1954. Реабілітований 3.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12847)

ІВАХНЕНКО ПИЛИП ГНАТОВИЧ, 1888 р.н., с.Новокрасне Благодатнівського району Одеської (нині Арбузинського Миколаївської) області, українець, освіта початкова, проживав у с.Герасимівка, працював у вагоноремонтному депо ст.Помічна, бригадир цеху утилізації. У 1930 році розкуркулений і висланий на північ на 5 років як учасник контрреволюційної організації "Спілка визволення України". Вдруге заарештований 29.07.1937 (шкідництво на залізничному транспорті). Засуджений 21.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 31.08.1937. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11595)

ІВАХНО ПЕТРО ВАСИЛЬОВИЧ, 1925 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта 3 класи, тракторист колгоспу ім.Фрунзе. Заарештований 4.04.1944 Піщанобрідським РВ НКДБ (служив у поліції під час німецької окупації). Піщанобрідським РВ НКДБ 6.06.1944 направлений для фільтрації в спецтабір через військкомат. (П – 3163)

ІВАЩЕНКО ПЕТРО НИКИФОРОВИЧ, 1906 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, швець. У 1933 році був засуджений до 5 років неволі. Заарештований 27.03.1938 Добровеличківським РВ НКВС (розповсюджував чутки про війну). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 24.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12375)

ІЛЬЇН ЯВТУХ ОВДІЙОВИЧ, 1885 р.н., с.Олександрівка Курської області, росіянин, освіта середня, член партії есерів у 1904-20 роках, член ВКП(б) у 1920-22 роках, проживав у с.Піщаний Брід, землевпорядник райземвідділу. Заарештований 28.07.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 2.09.1939 Кіровоградським облсудом до 4 років неволі з позбавленням громадянських прав на 4 роки. Верховним судом УРСР 17.10.1939 покарання зменшене до 2 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 11.08.1993 Генпрокуратурою України. (П – 756)

ІЩЕНКО БОРИС ФЕДОРОВИЧ, 1920 р.н., м.Коростень Житомирської області, українець, освіта початкова, проживав у селищі Жовтневому (нині у складі м.Помічної), слюсар залізничного депо. У травні 1937 року за хуліганство був засуджений до 1 року примусової праці. Заарештований 10.06.1937 оперативним пунктом УДБ ст.Помічна (антирадянська діяльність, шкідництво: "з метою помсти радянській владі за арешт батька купляв зброю, систематично займався шкідницькою діяльністю, мав тісний зв'язок з бандитами Фощенком, Улятовським та іншими, які вчинили з метою пограбування звірське убивство вагітної стахановки, завідувача ларка Віри Самойлюк – разом із Георгієм Дроздовим знав про підготовку до вбивства, але не повідомив органи правопорядку"). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.05.1967 Кіровоградським облсудом. (П – 8102)

ІЩЕНКО ФЕДІР САВЕЛІЙОВИЧ, 1890 р.н., м.Ржищів Київської області, українець, письменний, проживав на ст.Помічна Добровеличківського району, майстер паровозного депо

залізничної станції. Заарештований 3.04.1937 транспортним відділом НКДБ ст.Помічна (шкідницька діяльність: "неякісно виконував ремонти, не вів боротьби з бракоробами"). Засуджений 20.07.1937 виїзною сесією лінійного суду Одеської залізниці до 2 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Даних про реабілітацію у справі немає. (П – 8102)

КАВЕЦЬКА ПАЛАЖКА ІВАНІВНА, 1907 р.н., с.Піщаний Брід, українка, освіта початкова, член колгоспу ім.Сталіна. Заарештована 23.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівлі). Новоукраїнською райпрокуратурою 25.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2921)

КАВУН ПАНАС ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1902 р.н., с.Товмач Шполянського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Олександрівка, рахівник колгоспу ім.Леніна. У 1934 році за шкідницьку діяльність був засуджений до 1 року неволі. Вдруге заарештований 12.03.1938 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація: "Поки існуватимуть радянська влада і колгоспи – добра не чекаймо, недарма народ віками боровся за самостійну Україну"; поширював чутки про майбутню війну з Німеччиною і Японією, пророкував поразку СРСР; свідомо заплутував нарахування трудоднів колгоспникам"). Засуджений 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 4.06.1938. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9589)

КАЛІЄВСЬКА ГАФІЯ ЯКИМІВНА, 1860 р.н., х.Новолутківка Перчунівської сільради (нова назва с.Сміливе), українка, неписьменна, без певних занять. Заарештована 2.06.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (член секти єговістів, зберігала та розповсюджувала релігійну літературу, тримала зв"язок з організаціями інших районів, у травні 1932 року у Калієвської було вилучено 6 примірників єговістської брошури – див. Семен Гаврилов). Новоукраїнським РВ ДПУ 1.10.1932 справу припинено через похилий вік. (П – 923)

КАМІНСЬКИЙ ВАЦЛАВ ВІКЕНТІЙОВИЧ, 1888 р.н., м.Варшава (Польща), поляк, освіта початкова, проживав на ст.Помічна Добровеличківського району, конюх на будівництві. Заарештований 22.08.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (член польської шпигунської організації, контрреволюційна агітація). Засуджений 26.11.1937 НКВС і Прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 9.12.1937. Реабілітований 21.04.1959 трибуналом Київського військового округу. (П – 4743)

КАМІНСЬКИЙ ГРИГОРІЙ САВЕЛІЙОВИЧ, 1907 р.н., с.Коколове Любомирської сільради, українець, освіта початкова, член колгоспу "Інтернаціонал". Заарештований 1.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (антирадянська діяльність). Новоукраїнським РВ ДПУ 12.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2922)

КАМІНСЬКИЙ ОЛЕКСІЙ ІВАНОВИЧ, 1913 р.н., с.Трояни, українець, освіта неповна середня, проживав у с.Давидівка Підвисоцького (нині Новоархангельського) району, бухгалтер держмлина. Заарештований 13.05.1948 УМДБ Кіровоградської області (в роки німецької окупації працював завідувачем торгового відділу Великовисківської районної управи, в липні 1943-го дав згоду бути таємним агентом СД). Засуджений 29.06.1948 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Військовим трибуналом Київського військового округу 8.03.1955 вирок зменшено до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки, з-під варти звільнений 1.04.1955. Реабілітований 16.03.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13832)

КАМІНСЬКИЙ ЮХИМ МИХАЙЛОВИЧ, 1888 р.н., с.Трояни, українець, освіта 4 класи, колгоспник. У 1933 році народним судом за крадіжку колгоспного хліба був засуджений до 1 року примусової праці. Заарештований 6.07.1941 Кіровоградським управлінням НКДБ (антирадянська агітація проти заходів партії). Помер 4.01.1942 у тюрмі НКВС м.Усть-Кам'яногірськ (Казахстан). (П – 8664)

КАНДЗЮБА ІВАН СЕМЕНОВИЧ, 1908 р.н., с.Явдокимівка (приєднане до с.Юр'ївка), українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 23.10.1930 Добровеличківським РВ ДПУ (соціально шкідливий елемент, походив із дворян, вів антирадянську агітацію). Засуджений 25.12.1930 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 23.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. Родич повстанського атамана Мелешка, два брати Омелян та Микита служили в роки громадянської війни в білогвардійських військових формуваннях. (П – 6474)

КАНЧУК ДМИТРО ДАНИЛОВИЧ, 1887 р.н., с.Новоіванівка (приєднане до с.Маркове), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 31.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 18.05.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років заслання в північні райони. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10999)

КАПІТЕР ВОЛОДИМИР ВОЛОДИМИРОВИЧ, 1885 р.н., с.Фот (Угорщина), угорець, освіта початкова, проживав у с. Ляхове (Вороб'ївка), коваль колгоспу "Шлях до комунізму". Заарештований 17.02.1938 Піщанобрідським РВ НКВС ("в Росію потрапив як військовополонений австрійської армії у 1914 році; вів контрреволюційну агітацію проти заходів партії та радвлади, висловлював невдоволення колгоспною системою, мав зв'язок із німецьким консульством в Одесі, здійснював спробу виїхати за кордон"). Засуджений 27.09.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 16.10.1938. Реабілітований 30.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10217)

КАПЛИНСЬКИЙ ПИЛИП МАРТИНОВИЧ, 1894 р.н., м.Унгени (Молдова), українець, освіта початкова, проживав у с.Олександрівка Добровеличківського району, член колгоспу "Червоні борці". Заарештований 4.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Прокуратурою Одеської області 17.09.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3026)

КАПУСТА НАТАЛЯ ЯКІВНА, 1884 р., с.Терешки Шполянського району Черкаської області, українка, освіта початкова, проживала у с.Олександрівка Добровеличківського району, член колгоспу ім.Леніна. Заарештована 21.07.1941 УНКВС Кіровоградської області (антирадянська агітація). Особливою нарадою НКВС СРСР 5.06.1943 справу закрито, з-під варти звільнена. Реабілітована 20.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12186)

КАРА КАРОЛЬ БАЛЕНТИНОВИЧ, 1887 р.н., с.Саботсалаш Будапештської округи (Угорщина), угорець, письменний, проживав у с.Новоолександрівка Олексіївської сільради Піщанобрідського (нині Добровеличківського) району, одноосібник, шорник-кустар. Заарештований 17.02.1938 Піщанобрідським РВ НКВС ("у 1915 році потрапив у Росію як полонений австрійської армії, до 1923 року мешкав у Туркестані; підтримував письмовий зв'язок із родичами в Угорщині, відвідував німецьке консульство в Одесі з наміром виїхати за кордон"). Засуджений 25.09.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 13.09.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (9967 – П)

КАРНАУХ ІЛЛЯ КУЗЬМОВИЧ, 1896 р.н., с.Глиняне, українець, освіта початкова, проживав у с.Помічна Новоукраїнського району, завгосп МТС. У 1930 році за контреволюційну діяльність засуджений до 3 років неволі. Вдруге заарештований 26.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (у 1919 році служив у війську армії УНР; член контрреволюційної націоналістичної військово-повстанської організації). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 24.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12371)

КАРПЕНКО МИКОЛА СИДОРОВИЧ, 1888 р.н., с.Лиса Гора Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Миколаївка Добровеличківського району, без визначених занять. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("належав до групи куркулів, що в період розкуркулення сховались від заслання, у 1934 році вернулись у село, пролізли у артіль "Світова перемога" на відповідальні посади і створили підпільну контреволюційну організацію під проводом петлюрівця Олекси Семидівки, вели антирадянську агітацію та релігійну пропаганду з метою підірвати міць колгоспу та скомпрометувати соціалістичну систему господарювання"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9664)

КАРПЕНКО СИДІР СЕМЕНОВИЧ, 1889 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 18.03.1933 Добровеличківським РВ ДПУ (контрреволюційна агітація проти заходів радвлади на селі). Засуджений 30.04.1933 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання. Реабілітований 30.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7691)

КАРПОВИЧ ІВАН ГАВРИЛОВИЧ, 1886 р.н., с.Світоч Первомайського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Маркове Добровеличківського району, безробітний. Заарештований 29.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 15.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 18.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1519)

КАРПОВИЧ МУСІЙ ГАВРИЛОВИЧ, 1888 р.н., с.Світоч Первомайського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Маркове Добровеличківського району, чоботар колгоспу. У 1931 році розкуркулений, конфісковане господарство і засуджений за контреволюційну агітацію до 4 років неволі з позбавленням громадянських прав на 5 років (Біломорканал). Вдруге заарештований 28.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (учасник контреволюційного угруповання, антирадянська агітація, шкідницька діяльність). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10782)

КАРПОВИЧ ПАНТЕЛІЙ ГАВРИЛОВИЧ, 1882 р.н., с.Тарасівка Первомайського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Маркове Добровеличківського району, конюх колгоспу. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 14.09.1937 Добровеличківським РВ НКВС (учасник контреволюційного угруповання, антирадянська агітація, шкідницька діяльність). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10782)

КАУК САВА НИКИФОРОВИЧ, 1891 р.н., с.Тарканівка Ольгопільського повіту Подільської губернії (нині Вінниччина), українець, освіта початкова, проживав на ст.Глиняна, стрілочник залізничної станції. Заарештований 19.03.1933 особливим відділом ОДТВ ОДПУ м.Одеса (підозрювався у шпигунській діяльності на користь Румунії). 24.04.1933 ОДТВ ОДПУ м.Одеса справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 6632)

КАЦАМАЙ МАРІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА, 1899 р.н., с.Перчунове, українка, освіта початкова, безробітна. Заарештована 4.07.1941 Добровеличківським РВ МДБ (антирадянська агітація: поразницькі настрої, вихваляння Гітлера). У зв'язку з воєнними діями без суду етапована у східні регіони СРСР, далі місце її перебування не встановлено. Прокуратурою Кіровоградської області 24.07.1990 справу закрито. (П – 1962)

КИРЄЄВ ТЕРЕНТІЙ СТЕПАНОВИЧ, 1890 р.н., с.Новостанкувата, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1931 році розкуркулений за несплату державних податків. Заарештований 20.12.1932 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти організації кооперативів, невиконання обов'язків сексота ДПУ). Засуджений 23.03.1933 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до заслання у північний край на 3 роки. Помер 28.03.1933 у лікарні Зінов'євської промколонії. Реабілітований 23.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7661)

КИРИЛІН ЯКІВ ПРОХОРОВИЧ, 1879 р.н., с.Підвалля Куйбишевської області (Росія), росіянин, проживав у м.Помічна Добровеличківського району, бухгалтер лінійного комітету профспілки залізничної станції Помічна. За службу у білогвардійських військах 11.06.1920 Одеською ЧК був засуджений до 1 року концтабору. Вдруге заарештований 20.08.1937 ОДТВ НКВС ст.Помічна (член контрреволюційної польської диверсійно-шпигунської організації). Засуджений 30.11.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, дати виконання вироку у справі не зазначено. Реабілітований 27.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11928)

КИРИЧЕНКО ОВДІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1896 р.н., с.Новолутківка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Серп". Заарештований 25.03.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 11.01.1957 Кіровоградським облсудом . (П – 3834)

КІН АБРАМ ЯКУБОВИЧ, 1921 р.н., с.Новосілка, Кам'янка Струмилова Львівської області, єврей, освіта середня, проживав у м.Львові, старший продавець Укркнигкультторгу. Заарештований 11.07.1941 Кіровоградським УНКДБ на ст.Помічна (підозрювався у проведенні антирадянської агітації серед евакуйованих). Управлінням НКВС Красноярського краю 19.11.1941 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2697)

КЛАПТЕНКО ІВАН АНДРІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Карбівка, українець, освіта початкова, без певних занять. У 1933 році засуджений до 3 років заслання. Вдруге заарештований 8.11.1937 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація, розповсюдження провокаційних чуток про війну). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 25.11.1937. Реабілітований 4.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8896)

КЛЕМБЕРГ ЖАН ЯКОВИЧ, 1887 р.н., м.Мітава (нині м.Єлгава, Латвія), латиш, письменний, проживав у смт Добровеличківка, завгосп школи. Заарештований 27.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (учасник шпигунсько-диверсійної організації, активна контрреволюційна діяльність, зв'язок

з латвійським консульством). Засуджений 11.08.1937 НКВС і прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 28.09.1937. Реабілітований 26.07.1960 трибуналом Київського військового округу. (П – 5271)

КЛЕМБЕРГ НІНА ЗАХАРІВНА, 1891 р.н., с.Олександрівка, українка, освіта початкова, проживала у смт Добровеличківка, домогосподарка. Заарештована 25.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація проти колективізації). Засуджена 14.04.1939 Кіровоградським облсудом до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітована 11.05.1990 Верховним судом УРСР. (П – 11837)

КЛИМЕНКО ДМИТРО МИТРОФАНОВИЧ, 1889 р.н., с.Тишківка, українець, письменний, член колгоспу "Шлях до комуни". Заарештований 21.11.1937 Тишківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: "належав до групи осіб – Кость Яковенко, Денис Саусь, Денис Проценко, які у 1918 році під час окупації України німцями пішли на службу стражниками, арештовували й били червоних, відбирали худобу в селян, охороняли залу засідання військово-польового німецького суду, під час якого були засуджені до розстрілу 12 більшовиків; нині ведуть антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва"). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення. Реабілітований 12.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 10323)

КЛИМЕНКО ІВАН МАРКОВИЧ, 1899 р.н., с.Михайлівка, українець, освіта 2 класи, проживав у м.Гайвороні, головний бухгалтер райтрансхарчу. Заарештований 19.09.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8938)

КЛИМЧЕНКО МАКСИМ СЕРГІЙОВИЧ, 1908 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта 3 класи, червоноармієць 1-го окремого тракторного батальйону. Заарештований 29.04.1942 особливим відділом НКВС 12-ої армії (антирадянська поразницька пропаганда, наклепи на Червону армію). Засуджений 13.05.1942 військовим трибуналом 12-ої армії до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 9.04.1990 трибуналом Київського військового округу. (П – 11299)

КЛИМЧУК ДЕНИС СИДОРОВИЧ, 1886 р.н., с.Піщатин Кременецького повіту Волинської губернії (нині Тернопільська область), українець, освіта початкова, проживав у с.Натягайлівка Вознесенського району Миколаївської області, головний кондуктор кондукторського резерву ст.Вознесенськ. Заарештований 1.09.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (агітація проти колективізації та підписки на державну позику). Засуджений 3.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1865)

КЛЯУЗ ЯКІВ СЕВАСТЯНОВИЧ, 1893 р.н., с.Кляйн-Лібенталь Спартаківського району Одеської області, німець, освіта 3 класи, проживав у с.Миколаївка Добровеличківського району, шорник колгоспу "Світова перемога". У 1930 році розкуркулений та висланий з району на північ, звідки втік, за що колегією ОДПУ у 1933 році засуджений до 3 років концтаборів. Втретє заарештований 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("у 1919 році брав активну участь у збройному повстанні проти радвлади у Спартаківському районі, видавав червоних партизан і комуністів німецьким окупантам; агітував проти колгоспного ладу, за шкідницьку діяльність виключений з колективу, мав зв'язки з німецьким консулом, від якого тричі отримував гітлерівську допомогу, вихваляв фашистський устрій"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 11.09.1937. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Батька за участь у збройному повстанні проти радянської влади розстріляли червоні. (П – 10231)

КОВАЛЕНКО ПЕТРО ІВАНОВИЧ, 1918 р.н., с.Любомирка, українець, член ВЛКСМ, проживав у с.Платонівка Усурійської області (нині Приморського краю, Росія), молодший сержант військової частини 7331, помічник командира взводу фугасно-вогнеметної роти. Заарештований 29.04.1942 особливим відділом НКВС 39-ої стрілецької дивізії (антирадянська агітація: "19.04.1942 в казармі написав листівку, в якій закликав червоноармійців до повалення радянської влади і ВКП(б), 21.04.1942 перед підйомом бійців повісив її у ленінській кімнаті поверх фотогазети, там, де найчастіше збираються військовики у вільний від навчання час; далі підійшов до портрета одного із секретарів ЦК ВКП(б) і зробив на лицьовому боці його хімічним олівцем нецензурний напис"). Засуджений 31.05.1942 військовим трибуналом 39-ої стрілецької дивізії до розстрілу, вирок виконано

21.08.1942. Реабілітований 31.05.1991 Московською військпрокуратурою. Батько й мати у 1930 році розкуркулені й вислані у Свердловську область, Росія. (П – 12696)

КОВАЛЕНКО ОЛЕКСІЙ ІВАНОВИЧ, 1905 р.н., с.Гнатівка Новоукраїнського . (нині Добровеличківського) району, українець, освіта початкова, член колгоспу "Більшовик". Заарештований 24.05.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ ("належав до релігійної секти єговістів, яка заснована у 1927 році Семеном Гавриловим і яка займалася поширенням єговістської літератури, маючи стосунки з подібними організаціями сусідніх районів та областей" "до кінця 1928 року кількість членів осередку виросла до 25 осіб, тоді були заарештовані і вислані за межі України 6 активних фігурантів разом із сім'ями, та це не допомогло", "у Гаврилова у травні 1932 року було знайдено 102 примірники єговістської брошури, у Калієвської – 6"). Новоукраїнським РВ ДПУ 1.10.1932 справу припинено, Коваленко порвав зв'язки із сектою. (П – 923)

КОВАЛЮК ЛАВРІН СЕМЕНОВИЧ, 1887 р.н., с.Мар'ївка, українець, письменний, член колгоспу "Червоний схід". Заарештований 11.02.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ ("у 1915 році як вояк царської армії в Першу світову потрапив у німецький полон, на початку 1919-го повернувся додому, займався хліборобством; мав зв'язки з повстанцями проти радянської влади, брат Василь розстріляний чекістами; агітував проти колективізації, хлібоздачі, самообкладання"). Засуджений 13.03.1930 трійкою колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення в концтаборі. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10036 – П)

КОВАЛЬСЬКА ЛЮДМИЛА ІВАНІВНА, 1891 р.н., м.Бердичів Житомирської області, українка, освіта середня педагогічна, проживала у с.Богданівка Добровеличківського району, вчителька початкової школи №1. Заарештована 1.11.1937 Тишківським РВ НКВС (антирадянська діяльність: "гуртує довкола себе контрреволюційно налаштованих осіб для створення націоналістичної організації – агітувати проти сталінської Конституції, пророкувати переміну влади; захищала репресованих ворогів народу, троцькістів"). Засуджена 14.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення. Реабілітована 12.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Чоловік М.Дехтяренко, колишній офіцер денікінської армії, за контрреволюційну діяльність розстріляний. (П – 9556)

КОВАЛЬЧУК АНТОН ДАНИЛОВИЧ, 1880 р.н., с.Курячі Лози Кривоозерського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, пенсіонер. Заарештований 31.08.1937 ОДТВ УДБ ст.Помічна (член контреволюційної релігійної секти, розповсюджував листівки контрреволюційного релігійного змісту). Засуджений 29.10.1937 до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1494)

КОЖУХОВСЬКИЙ ГАВРИЛО ХОМИЧ, 1880 р.н., х.Кам'януватка Любомирської сільради Новоукраїнського району, неписьменний, хлібороб-середняк. Заарештований 20.08.1930 Новоукраїнським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівельних робіт). Зінов"євським окрсудом 5.09.1930 справу припинено з пересторогою про проведення агітації, з-під варти звільнений. (П – 1799)

КОЗИНЕЦЬ ДМИТРО СЕМЕНОВИЧ, 1900 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 28.04.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти заходів радянської влади). Добровеличківським РВ ДПУ 29.05.1931 справу припинено, внесений до списків осіб, які будуть вислані разом з сім'єю за межі України. (П – 6391)

КОЗИНЕЦЬ ОМЕЛЯН АНДРІЙОВИЧ, 1883 р.н., с.Липняжка, українець, письменний, колгоспник. У 1932 році розкуркулений. Заарештований 10.11.1937 Добровеличківським РВ НКВС ("належав до секти баптистів, яка ставила мету виховання молоді в євангельському дусі, щоб на випадок війни ніхто не брав зброю в руки, агітував за відкриття церков і молитовних будинків, дискредитовував кандидатів у депутати Верховної ради"). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 26.11.1937. Реабілітований 30.03.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 6275)

КОЗИНЕЦЬ ПРОХОР ВАСИЛЬОВИЧ, 1900 р.н., с.Липняжка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 6.11.1937 Добровеличківським РВ НКВС (член секти баптистів, агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Звільнений у 1947 році. Реабілітований 30.03.1963 Кіровоградським облсудом. Після звільнення проживав у с.Скопіївка, працював бригадиром будівельної бригади у колгоспі імені Калініна. Вдруге заарештований 14.02.1950

УМДБ Кіровоградської області (член секти баптистів, закликав вступати до секти, агітував не йти служити до Радянської армії). Засуджений 22.07.1950 особливою нарадою МДБ СРСР до заслання у Кустанайську область (Казахстан). У 1963 році проживав у м. Кустанай. Реабілітований 15.05.1965 Кіровоградським облсудом. Репресовані дядьки Іван та Семен Козинці як куркулі. (П – 6275, 7938)

КОЗИРЕВ ЄЛИСЕЙ ІВАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (член контрреволюційної повстанської націоналістичної групи, проведення антирадянської агітації). Засуджений 5.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 8.06.1938. Реабілітований 16.02.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4650)

КОЗЛОВ НИКИФОР КУПРІЯНОВИЧ, 1892 р.н., с.Б.Зимниця Журавицького району (Білорусія), білорус, освіта 4 класи, виключений із членів ВКП(б) у 1933 році, проживав у с.Любомирка, конюх колгоспу "Верховна Рада". Заарештований 14.10.1940 Піщанобрідським РВ НКВС (контрреволюційна агітація та пропаганда). Засуджений 16.11.1940 Кіровоградським облсудом до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 9.02.1989 Верховним судом УРСР. (П – 8625)

КОЗУБЕНКО МИКИТА ПАВЛОВИЧ, 1912 р.н., с.Глиняне, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 3.02.1933 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти колективізації). Засуджений 9.03.1933 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років позбавлення волі. Реабілітований 15.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько у 1933 році за нездачу хліба засуджений до 3 років, з ув'язнення втік. (П – 7606)

КОЗЮРЕНКО КОСТЯНТИН МИКОЛАЙОВИЧ, 1910 р.н., с.Василівка Ямпільського району Одеської області (нині Вінниччина), українець, освіта початкова, проживав у селищі Жовтневому (нині у складі м.Помічна), моторист елеватора. Заарештований 21.07.1941 Добровеличківським МРВ НКДБ (антирадянська агітація). Засуджений 16.12.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12219)

КОЗЯРОВСЬКИЙ КАЛЕНИК ЯКОВИЧ, 1895 р.н., с.Луківка Катеринопільського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Новолутківка Добровеличківського району, колгоспник, розкуркулений. Заарештований 25.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (1919 року служив у війську армії УНР; учасник контрреволюційної військово-повстанської організації, вів антирадянську агітацію). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 14.06.1938. Реабілітований 24.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12371)

КОКУЛ АНТОН ГРИГОРОВИЧ, 1915 р.н., с.Коси Котовського району Одеської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, вантажник бурякопункту. Заарештований 10.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (участь в шпигунській групі, контрреволюційна агітація). Засуджений 5.06.1938 (даних про засудження немає) до розстрілу, вирок виконано 14.06.1938. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11874)

КОЛЕСНИК ІВАН ЕРАСТОВИЧ, 1909 р.н., х.Північний Піщанобрідського району, українець, освіта початкова, проживав у с.Федорівка Добровеличківського району, член колгоспу ім.Петровського. Заарештований 4.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 20.04.1938. Реабілітований 11.05.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3577)

КОЛЕСНИК ФЕДІР ПАНТЕЛІЙОВИЧ, 1883 р.н., с.Піщаний Брід, українець, неписьменний, селянин-середняк. Заарештований 1.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Новоукраїнським РВ ДПУ 12.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге як колгоспник заарештований 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (у 1918 році служив у гетьманській армії, у 1919 році брав участь у антирадянському повстанні у с.Піщаний Брід; агітував проти колгоспного ладу). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (2922, 9041 – П)

КОЛІСНИЧЕНКО ГРИГОРІЙ КАРПОВИЧ, 1878 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 29.03.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади). Добровеличківським РВ ДПУ 30.05.1931 справу припинено, внесений до списків осіб, які будуть вислані разом з сім'єю за межі України. (П – 6405)

КОЛІСНИЧЕНКО ГРИГОРІЙ ПИЛИПОВИЧ, 1910 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта початкова, проживав у селищі Герасимівка (нині у складі м.Помічна), молотобоєць 15 дистанції

колійної служби. Заарештований 10.10.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 3.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. У 1930 році батько Пилип Олександрович розкуркулений і висланий в Архангельськ. (9344 – П)

КОЛІСНИЧЕНКО ІВАН КОРНІЙОВИЧ, 1906 р.н., с.Глиняне, українець, освіта початкова, комірник колгоспу "Комуніст". Заарештований 23.11.1936 Піщанобрідським РВ НКВС (агітація проти здачі хліба державі). Засуджений 16.02.1937 Одеським облсудом до 3 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Реабілітований 3.09.1993 Генеральною прокуратурою України. (1098 – П)

КОЛІСНИЧЕНКО ЛЕВКО КОНОНОВИЧ, 1899 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 27.01.1930 Первомайським окружним відділом ДПУ (у 1918 році був активним організатором "Спілки хліборобів", при з"яві гетьманських збройних загонів видавав червоних активістів, які забрали землю й майно, закликав вступати у ряди гетьманських формувань; відкрито виявляв свої антирадянські настрої: "Радянська влада – це злодії і грабіжники, які раніше сиділи по тюрмах, не корімось їй! Має бути влада селян господарів, а не кацапів і жидів"; пророкував крах радвладі, агітував проти колективізації, держпозики). Засуджений 26.02.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, дати виконанння вироку в справі не зазначено. Реабілітований 5.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10116 – П)

КОЛІСНИЧЕНКО МИХАЙЛО ПИЛИПОВИЧ, 1903 р.н., с.Юр'ївка, українець, письменний, червоноармієць артдивізіону 284 полку 95 дивізії та завідувач військовим куточком у с.Юр"ївка. Заарештований 3.01.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ (наклепи на радянську пресу, агітація проти самообкладання). Засуджений 10.03.1930 Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 19.03.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 6052)

КОЛІСНИЧЕНКО ПИЛИП МАКАРОВИЧ, 1894 р.н., с.Дружелюбівка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 25.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.05.1938. Реабілітований 17.03.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5561)

КОЛІСНИЧЕНКО ПИЛИП ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1873 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 27.01.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ (систематично проводив антирадянську агітацію). Засуджений 2.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років заслання у північний край. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10046 – П)

КОЛІСНИЧЕНКО ПЛАТОН ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1885 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 27.01.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ (систематично вів антирадянську агітацію). Засуджений 2.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років заслання у північний край. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10046 – П)

КОЛТУН АНДРІЙ САВЕЛІЙОВИЧ, 1880 р.н., с.Маркуші Хмільницького району Вінницької області, українець, освіта середня, проживав у с.Федорівка Добровеличківського району, вчитель. Заарештований 20.02.1938 Тишківським РВ НКВС (у 1919 році служив писарем у війську армії УНР, був членом "Просвіти" у с.Юзефпіль Вільшанського району; учасник польсько-української повстанської організації). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10450 – П)

КОЛЯДА ГОРДІЙ КАРПОВИЧ, 1882 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році за невиконання державних зобов'язань хлібоздачі розкуркулений, висланий на Північ. Заарештований 15.04.1931 Добровеличківським РВ ДПУ ("виступи проти заходів радвлади, у 1930 році брав участь у масовій жіночій волинці по поверненню куркулям їхнього майна"). Засуджений 6.09.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Вдруге за втечу із заслання засуджений 23.05.1934 Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років концтабору, особливою нарадою при колегії НКВС СРСР 4.09.1935 умовно-достроково звільнений. Втретє заарештований 28.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 16.09.1937. Реабілітований 4.04.1994 прокуратурою Кіровоградської області. (П – 6451, 10406)

КОМАР ІВАН ХАРИТОНОВИЧ, 1883 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 22.10.30 Новоархангельським РВ ДПУ (колишній церковний староста, систематично вів антирадянську агітацію проти закриття церков і зняття дзвонів, не сприймав політики партії

стосовно колективізації сільського господарства). Засуджений 22.02.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 5 років концтабору. Реабілітований 28.04.89 Кіровоградською облпрокуратурою. (11039 – П)

КОНДРАТЕНКО СЕМЕН ТИХОНОВИЧ, 1900 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, проживав у с.Любомирка, колгоспник. Заарештований 2.12.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти підписки на державну позику). Засуджений 6.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 21.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (9602 – П)

КОНОВАЛ СТЕПАН ІВАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, проживав у с.Станбалка Тишківської сільради, хлібороб. Заарештований 14.03.1932 Новоархангельським РВ ДПУ (агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років концтабору. Реабілітований 7.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7120)

КОНОНЕНКО ІВАН ДЕМИДОВИЧ, 1899 р.н., с.Новолутківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 7.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Гайворонським РВ НКВС 19.09.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. Брат Ілько у 1937 році репресований за службу в армії УНР в роки громадянської війни. (П – 3023)

КОНОНЕНКО ІЛЛЯ ДЕМИДОВИЧ, 1896 р.н., х.Вищий Акацатовий Новолутківської сільради, українець, колгоспник. Заарештований у 1937 році Добровеличківським РВ НКВС ("член контрреволюційного націоналістичного повстанського угруповання, керованого Карпом Шевченком, яке ставило мету: агітувати серед селян за ідею створення національної держави і відновлення капіталізму, готувати нове членство, практикувати шкідництво у сільському господарстві, на випадок війни сприяти Німеччині й Польщі, створювати в тилу повстанські загони"). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 17.12.1956 УКДБ Кіровоградської області. (П – 3834)

КОПІЄВСЬКИЙ ІВАН ПЕТРОВИЧ, 1887 р.н., с.Грузьке, українець, проживав у с.Троянівка Захарівського району Рівненського (нині Новоукраїнського) району, обліковець колгоспу. Заарештований 21.04.1938 Рівненським РВ НКВС ("у 1919 році брав активну участь у повстанні проти радянської влади; у 1929-30 роках вів систематично контрреволюційну агітацію проти колективізації, організовував куркульську волинку; у 1937 році з приводу польоту Папаніна казав: "Папанінці нічого для народу не дадуть, держава лиш витрачає на це великі гроші", агітував за зрив підписки на державну позику "Оборона СРСР"). Засуджений 14.04.1939 Кіровоградським облсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.07.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 587)

КОПЕРСЬКИЙ СТАНІСЛАВ РОХОВИЧ, 1893 р.н., містечко Пасічне Новорадомського повіту Петраківської губернії (Польща), поляк, освіта початкова, член ВКП(б) у 1925-35 роках, проживав у с.Піщаний Брід Добровеличківського району, уповноважений комісії по заготівлі. Заарештований 6.09.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (при вступі в партію приховав, що дезертирував із Червоної армії; проживаючи на окупованій німцями території, намагався виїхати в Польщу). Засуджений 16.01.1938 Особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Звільнений у 1947 році, у 1959-ому проживав у Алтайському краї. Реабілітований 1.03.1960 трибуналом Київського військового округу. (П – 5044)

КОРЕНИК ДАНИЛО ФЕДОРОВИЧ, 1894 р.н., с.Левки Старо-дорозького району Мінської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, у 1933 році переселений з Білорусії, проживав у с.Глиняне Добровеличківського району, член колгоспу "Комуніст". Заарештований 13.12.1936 Піщанобрідським РВ НКВС (агітація проти проведення хлібозаготівельних робіт). Одеським облсудом 16.02.1937 справу закрито, звільнений з-під варти. (П – 1098)

КОРЕЦЬКИЙ МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1913 р.н., с.Куколове, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ до 1935 року, військовик дорожньої колони УВВР-14. Заарештований 27.03.1945 транспортним відділом НКДБ 2-го Українського фронту ("рядовий 632-го стрілецького полку 75-ої стрілецької дивізії у першій декаді жовтня 1941 року на ст.Березань Київської області потрапив у оточення, здався в полон, пройшов через німецькі концтабори у Борисполі, Дарниці й Києві на вулиці Керосинній, звідки в листопаді 1941-го втік у Куколове, працював у громадському дворі до березня 1944-го, коли польовим військкоматом був покликаний у Червону армію і зарахований у 36-у гвардійську дивізію 104-го гвардійського полку молодшим командиром; 20.08.1944 був поранений,

госпіталь, у листопаді 1944-го на ст.Унгени – Молдова – разом з іншими 70-ма бійцями був забраний у спецформування; напочатку березня 1945-го отримав завдання заготовити картоплі в селах для підрозділу, іще з двома бійцями, видаючи себе за бійців залізничної будівельної частини рушили по селах Коломийського району Станіславської – нині Івано-Франківської – області, натрапили на двох озброєних. Корецький добровільно зі зброєю в руках здався у полон бандерівцям, в лісі при ватрі і ще кількох вояках Української Повстанчої Армії дав свою згоду воювати проти радянської влади за Самостійну Україну, носити форму українського повстанця з гербом-тризубом, але коли зостався з одним охоронцем, втік і другодня повернувся в свій підрозділ; вкінці березня 1945 року, перебуваючи під м.Раховим у Закарпатті, про цю пригоду розповів двом червоноармійцям"). Транспортним відділом НКДБ 2-го Українського фронту 23.04.1945 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5703)

КОРІННА КЛАВДІЯ СЕМЕНІВНА, 1914 р.н., с.Олександрівка, українка, освіта середня, вчитель початкової школи. Заарештована 10.06.1944 Добровеличківським РВ НКДБ (антирадянська агітація в роки німецької окупації). Засуджена 19.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 24.06.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13448)

КОРНІЄНКО МИХАЙЛО САВЕЛІЙОВИЧ, 1886 р.н., с.Скопіївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 27.06.1937 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційний терористичний настрій та інше). Засуджений 21.05.1938 трибуналом в/ч 4341 Київського військового округу до 5 років ув"язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 14.05.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5670)

КОРНІЄНКО ФЕДІР ХАРИТОНОВИЧ, 1904 р.н., с.Андріївка, українець, освіта початкова, проживав у с.Єрофіївка (приєднане до с.Андріївка), колгоспник. Заарештований 3.04.1938 Тишківським РВ НКВС (учасник контреволюційної групи церковників: "разом із колишнім дяком андріївської церкви, ліквідованої у 1930 році, Дмитром Муштою та Прокопом Грушецьким вимагали відкриття церкви в селі, кликали священика і проводили незаконне хрещення новонароджених"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконаний 6.06.1938. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10417)

КОРОТИЧ ВОЛОДИМИР ТИМОФІЙОВИЧ, 1919 р.н., с.Богодарівка, українець, учень 7 класу. Заарештований 16.08.1936 Добровеличківським РВ НКВС ("у серпні 1936 року в хаті Романовського зібрались школярі, учні 7-го класу Іван Пилипенко й два Володі Моторнюк і Коротич: грали в шашки, доміно, співали пісні-частівки: "Устань Ленін подивись як в колгоспі розжились спина гостра срака гола тіко вийшов із колгоспа а нам Ленін показує рукою куди йти за мукою батько в созі діти в созі а Ленін на дорозі" і т.п."). Добровеличківським РВ НКВС 5.10.1936 справу направлено у спецколегію Одеського облсуду. Інших рішень 30-х років у справі немає. Прокуратурою Кіровоградської області 4.10.1989 справу закрито. (П – 10206)

КОРОТИЧ ГРИГОРІЙ ПАВЛОВИЧ, 1904 р.н., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 4.04.1929 Первомайським окрвідділом ДПУ ("учасник антирадянської організації, створеної 1928 року у селі Глодосах колишніми петлюрівцями Коропом, Берещенком, Мелешком та іншими, які втекли в роки громадянської війни у Польщу, розповсюджував отримані від Карпа Стороженка контрреволюційні листівки й літературу серед населення; знав про нелегальний приїзд Коропа в Україну, але не доніс про це в органи"). Засуджений 20.11.1929 колегією ОДПУ УРСР до 10 років ув'язнення у концтаборі з конфіскацією майна. Реабілітований 20.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13974)

КОРОТИЧ ОЛЕКСАНДР ПАВЛОВИЧ, 1908 р.н., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, хлібороб-середняк. Заарештований 8.03.1929 Первомайським окрвідділом ДПУ ("учасник антирадянської організації, створеної 1928 року у селі Глодосах колишніми петлюрівцями Коропом, Берещенком, Мелешком та іншими, які втекли в роки громадянської війни у Польщу, розповсюджував контрреволюційні листівки й літературу серед населення, поширював чутки про майбутню війну Польщі з СРСР весною 1929 року; знав про нелегальний приїзд Недайкаші і Коропа в Україну, але не повідомив про це органи"). Засуджений 20.11.1929 колегією ОДПУ УРСР до розстрілу з конфіскацією майна, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітований 9.08.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 13974)

КОСЕНКО ЛЕОНІД ГРИГОРОВИЧ, 1911 р.н., с.Глиняне, українець, освіта 7 класів, проживав у с.Піщаний Брід, робітник. Заарештований 16.02.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (зв'язок з

шпигунською розвідкою, контрреволюційна агітація). Засуджений 29.09.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 8.10.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9942)

КОСТЕНКО ОЛЕНА ГРИГОРІВНА, 1901 р.н., с.Босівка Кам'янець-Подільського району Хмельницької області, українка, освіта початкова, проживала у с.Маркове Добровеличківського району, колгоспниця. У 1930 році розкуркулена. Заарештована 17.09.1937 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда проти колгоспів, підписки на державну позику). Засуджена 26.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років виправно-трудових таборів. Реабілітована 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8843)

КОСТЕНКО ПЕТРО ІВАНОВИЧ, 1890 р.н., с.Антонівка (приєднане до с.Богданівка), українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.02.1938 Тишківським РВ НКВС (член контрреволюційної націоналістичної групи та шкідництво). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 10.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4624)

КОСТЕНКО СЕРГІЙ ЯВДОКИМОВИЧ, 1897 р.н., с.Тишківка, українець, письменний, хлібороб-середняк. Заарештований 23.10.1930 Новоархангельським РВ ДПУ (агітація проти сплати сільськогосподарського податку, розповсюджував чутки про війну). Уманською дільничною прокуратурою 17.01.1931 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 1407)

КОСЮГ ДМИТРО ОМЕЛЯНОВИЧ, 1894 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, голова колгоспу ім.Петровського. У 1934 році за шкідницьку діяльність був засуджений до 3 років неволі. Вдруге заарештований 14.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("в роки громадянської війни служив у війську армії УНР, організовував "Просвіту", у 1930-ому брав участь у куркульських волинках по розбиранню колгоспного майна", "член контрреволюційної організації у Добровеличківському районі, очолюваної Федотом Геричем, репресованим у 1937 році: розповсюджував чутки про майбутню війну та поразку в ній СРСР"). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 14.06.1938. Реабілітований 19.09.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4840)

КОСЯНЮК РОМАН ОКСЕНТОВИЧ, 1890 р.н., с.Ляховці Брестської області (Бєларусь), проживав на ст.Бандурка Одеської залізниці, дорожній майстер. Заарештований 19.08.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (контрреволюційна діяльність). Засуджений 16.11.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 26.09.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4854)

КОТКОВ ІЛЛЯ УСТИМОВИЧ, 1889 р.н., с.Явдокимівка (віднесене до с.Юр'ївка), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 15.11.1930 Київським оперсектором ДПУ УРСР (антирадянська діяльність: підозрювався у стосунках з Недайкашею, якого послав з-за кордону для налагодження агентурних зв'язків колишній отаман-повстанець із Глодос Мелешко). Київським оперсектором ДПУ УРСР 19.10.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7425)

КОТКОВ ОМЕЛЯН ПЕТРОВИЧ, 1901 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта початкова, працював у колгоспі "Радсело". Заарештований 11.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (член контрреволюційної повстанської націоналістичної групи, вів антирадянську агітацію). Засуджений 5.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 8.06.1938. Реабілітований 16.02.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4650)

КОШУТСЬКИЙ ВЯЧЕСЛАВ ГЕНРІХОВИЧ, 1880 р.н., м.Одеса, росіянин, освіта початкова, проживав у м.Помічна Добровеличківського району, помічник начальника залізничної станції. У 1931 році за недбале ставлення до службових обов'язків був засуджений до 1 року примусової праці. Заарештований 12.12.1932 транспортним відділом ОДПУ ст.Помічна (підозрювався у шпигунській діяльності на користь Румунії). Особливим відділом ОДТВ ОДПУ м.Одеси 29.01.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6649)

КРАВЧЕНКО ДМИТРО ВАСИЛЬОВИЧ, 1894 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 2.03.1931 Новоукраїнським РВ ДПУ (служив у війську армії УНР; розповсюджував чутки про війну). Новоукраїнським райсудом 26.05.1931 виправданий. Вдруге, проживаючи у с.Новомихайлівка і працюючи в колгоспі, заарештований 14.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС ("член націоналістичної повстанської організації, створеної у 1935 році другим секретарем Одеського обкому партії Голубом: антирадянська агітація, шкідництво в колгоспах, вербування нових

членів"). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 7.06.38. Реабілітований 10.11.57 Кіровоградським облсудом. (П – 7775, 3945)

КРАВЧЕНКО ІЛЛЯ МАНУЇЛОВИЧ, 1906 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта початкова, завідувач складу сільського споживчого товариства. Заарештований 11.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (член контрреволюційної повстанської націоналістичної групи, вів антирадянську агітацію). Засуджений 5.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 8.06.1938. Реабілітований 16.02.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4650)

КРАВЧЕНКО МИКИТА ДАНИЛОВИЧ, 1904 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 31.03.1944 Піщанобрідським РВ НКДБ (в роки німецької окупації служив у поліції). Кіровоградським РВ НКВС 20.09.1944 направлений в спецтабір для фільтрації. (П – 3205)

КРАВЧЕНКО ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Водяне, українець, письменний, проживав у м.Кіровограді, землевпорядник Кіровської дільниці Миколаївського облземлеуправління. Заарештований 28.04.1938 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна агітація). Кіровським міським прокурором 19.12.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2384)

КРАСОВСЬКИЙ НИКИФОР КЛИМОВИЧ, 1897 р.н., с.Новостанкувата, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 14.01.1933 Добровеличківським РВ ДПУ (у 1917 році був членом "Просвіти"; саботував хлібозаготівельні роботи). Добровеличківським РВ ДПУ 16.04.1933 справу припинено у зв'язку зі смертю 7.04.1933. (П – 939)

КРАСЮК ІВАН ПРОКОПОВИЧ, 1910 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта середня, проживав на ст.Королівка Одеської залізниці, залізничник. Заарештований 15.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 94-ої гвардійської стрілецької дивізії (співробітництво з німецькими окупантами). Транспортним відділом НКДБ Одеської залізниці 23.03.1944 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 6083)

КРЕЙТОР ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1885 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта середня – агроном, хлібороб-одноосібник. Заарештований 5.03.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радвлади на селі). Засуджений 25.05.1928 особливою нарадою при колегії ОДПУ СРСР до 3 років позбавлення права проживати на Україні, у Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону. Реабілітований 31.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4313)

КРЕЙТОР ЛАРІОН ІВАНОВИЧ, 1904 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта вища, член ВКП(б) з 1927 року, проживав у м.Кіровограді, секретар міськкому партії з агітації та пропаганди. Заарештований 17.02.1937 Кіровським МВ НКВС ("під керівництвом секретаря міськкому партії Гонтаря як члена українського центру правих в місті діяла контрреволюційна група, шість осіб: виступи серед робітників, службовців, дискредитація партії та уряду, шкідництво, спрямоване на розвал мережі партійної просвіти, роботи педтехнікуму і торговельної мережі"). Засуджений 4.11.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Загинув 10.09.1943 на фронті. Реабілітований 13.03.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3581)

КРЕЙТОР ФЕДІР ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений, весною 1931 висланий на Урал, звідки втік того ж року. Заарештований 13.07.1931 Новоукраїнським РВ ДПУ (втеча із заслання). Засуджений 9.12.1931 трійкою при колегії ДПУ до 5 років концтабору. Після звільнення працював у с.Піщаний Брід конюхом райземвідділу. Вдруге заарештований 11.09.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (агітація проти колгоспного ладу: "В колгосп не хочу, бо треба сім'ю годувати, а в колгоспі самі колгоспники голодні – ніколи не піду!", напад на активіста села). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 23.07.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 10153, 5240)

КРЕМЕНЮК ВОЛОДИМИР ГРИГОРОВИЧ, 1924 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта 9 класів, військовослужбовець 190-го запасного стрілецького полку 7-ої гвардійської армії. Заарештований 5.05.1944 відділом контррозвідки "Смерш" (член ОУН, завербований агентом німецької жандармерії). Засуджений 24.09.1944 військовим трибуналом 7-ої армії до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Звільнений у 1952 році. Реабілітований 21.05.1957 трибуналом Київського військового округу. (П – 3738)

КРЕМІНСЬКИЙ ІВАН СТЕПАНОВИЧ, 1906 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, швець. Заарештований 27.03.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність).

Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 24.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12375)

КРЕС АНТОН МИХАЙЛОВИЧ, 1890 р.н., с.Сокольники Велінського повіту (Польща), поляк, освіта початкова, проживав у с.Захарівка Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 16.10.1937 Тишківським РВ НКВС (шпигунська діяльність). Засуджений 17.11.1937 НКВС та прокурором СРСР до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11589)

КРИВИЙ МИХАЙЛО ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1901 р.н., с.Новолутківка, українець, освіта початкова, безробітний. Заарештований 30.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 3.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 14.11.1937. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10413)

КРИЖАНІВСЬКИЙ ВІТАЛІЙ САМСОНОВИЧ, 1908 р.н., с.Любомирка Котовського району Одеської області, українець, освіта незакінчена вища, проживав у с.Олександрівка, директор школи. Заарештований 11.09.1937 Добровеличківським РВ НКВС ("член української націоналістичної організації в Добровеличківському районі, створеної у 1936 році Дмитром Примхою за завданням завідувача облвідділу наросвіти Ісаєва; мета організації: відокремлення України від СРСР, створення самостійної держави і реставрація капіталізму, вербування нових членів у організацію"). Засуджений 23.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 2.11.1937. Реабілітований 8.03.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 3834, 4195)

КРИЖАНОВСЬКИЙ ДЕМ'ЯН МАКАРОВИЧ, 1871 р.н., х.Коколове Любомирської сільради, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році за невиконання плану хлібоздачі розкуркулений. Заарештований 16.02.1933 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітував проти колективізації, хлібозаготівельних робіт). Прокуратурою Новоукраїнської дільниці рекомендувалось ув"язнити на 8 років у концтабір. Новоукраїнським РВ ДПУ 21.04.1933 справу припинено в зв'язку зі смертю звинувачуваного 6.03.1933. (П – 1257)

КРИНИЦЬКИЙ ОЛЕКСАНДР АЛЬБІНОВИЧ, 1884 р.н., ст.Затишшя (нині Котовського району Одеської області), поляк, освіта неповна середня, член ВКП(б) у 1930-33 роках, проживав на ст.Помічна Добровеличківського району, машиніст депо. У 1929 році за посадовий злочин був засуджений до 6 місяців примусової праці. Заарештований 28.08.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (антирадянська діяльність: "вихваляв умови матеріального життя робітників за царського ладу, зводив наклепи на радянську дійсність: "Доки радянська влада буде грабувати робітників і селян своїми позиками?", займався шкідництвом"). Засуджений 19.10.1937 НКВС і Прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 26.10.1937. Реабілітований 31.01.1958 Верховним судом УРСР. (П – 7338)

КРИНИЦЬКИЙ ВСЕВОЛОД ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1913 р.н., м.Сміла Черкаської області, поляк, освіта початкова, член ВЛКСМ до 1931 року, проживав на ст.Помічна, помічник машиніста депо. У 1931 році за хуліганство був засуджений до 1,5 року неволі. Заарештований 6.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна ("висловлював невдоволення стахановським рухом, приховував свою національність, представляючись українцем, займався шкідницькою діяльністю: "паровоз утримує в брудному стані, що заважає своєчасному виявленню тріщин на деяких частинах паровоза"). 3.03.1939 звільнений з-під варти під підписку про невиїзд, а 10.04.1939 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна виправданий, справу закрито. Батько Олександр Альбінович у 1937 році засуджений по першій категорії за "шпигунську діяльність на користь Польщі", брат Олекса засуджувався у 1932 році за контрреволюційну діяльність, дядько Григорій Альбінович, син польського дворянина, засуджений за контрреволюцію у 1938 році. (П – 6560)

КРИЦЬКИЙ ФЕДІР ВАСИЛЬОВИЧ, 1896 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1932-42 роках, проживав на х.Ясна Поляна Піщанобрідської сільради Добровеличківського району, військовослужбовець офіцерської роти 190-го запасного стрілецького полку. Заарештований 25.06.1944 контррозвідкою "Смерш" 7-ої гвардійської армії (член ОУН). Контррозвідкою "Смерш" 4.08.1944 справу припинено у зв'язку зі смертю підсудного 2.08.1944 (покінчив життя самогубством у камері попереднього ув'язнення). (П – 4832)

КРУГЛЯЧЕНКО ЛЕОНІД ВАСИЛЬОВИЧ, 1903 р.н., ст.Корсунь Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, диспетчер залізничної станції. Заарештований 1.09.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (у 1930 році став членом контрреволюційної організації "Весна", вів підривну роботу на транспорті, співчував репресованим "ворогам народу"). Засуджений 3.12.1937

трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. У 1954 році проживав у м.Салехард (Ямало-Ненецький автономний округ, Росія). Реабілітований 24.08.1954 транспортною колегією Верховного суду СРСР. (П – 1864)

КРУСЕР ЯКІВ ІВАНОВИЧ, 1898 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, член колгоспу імені Сталіна Молотовської сільради. Заарештований 5.07.1938 Піщанобрідським РВ НКВС ("у громадянську війну 4 місяці служив у партизанському загоні Ткаченка; в 1919 році мав зв'язок з отаманом Чорноуськом"; підозрювався у шкідницькій діяльності та належності до контрреволюційної повстанської організації). Кіровоградською облпрокуратурою 28.04.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (2355 – П)

КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ ЛЕОНТІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1888 р.н., с.Янківці Михалпольського району Вінницької (нині с.Іванківці Михалковецької сільради Ярмолинецького району Хмельницької) області, українець, освіта початкова, проживав у селищі Жовтневе при ст.Помічна Добровеличківського району, муляр за фахом, будівельник залізничної станції. Заарештований 8.03.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Помічна (підозрювався у контрреволюційній діяльності). Дорожно-транспортним відділом ОДПУ м.Одеси 11.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6594)

КУДЕР МАТВІЙ ХОМИЧ, 1886 р.н., с.Воєводське Миколаївської області, українець, освіта неповна середня, проживав у с.Гнатівка Добровеличківського району, член колгоспу ім.Будьонного. Заарештований 14.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (член контрреволюційної націоналістичної військово-повстанської організації, антирадянська агітація, шкідницька діяльність). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 7.06.1938. Реабілітований 10.11.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3945)

КУЗЬМЕНКО ГАВРИЛО ПОРФИРОВИЧ, 1895 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, проживав на х.Герасимівка (при ст.Помічна), хлібороб-одноосібник. Заарештований 23.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти роботи в колгоспі). Засуджений 11.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 23.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7027)

КУЗЬМЕНКО ГРИГОРІЙ ДМИТРОВИЧ, 1900 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, проживав на х.Ясна Поляна Піщанобрідської сільради, член колгоспу імені Будьонного. Заарештований 4.11.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("двоюрідний брат дружини Махна Галини Кузьменко, яка проживає у Франції; мав ряд родичів, репресованих радянською владою, серед них колишній царський жандарм, тесть Нестора Махна, активний організатор повстання проти радвлади – розстріляний; сам з 1922 року належав до баптистської секти, з 1933-го нелегальний проповідник, мав зв'язок з глодоським пресвітером, в своїй хаті збирав людей на моління, підтримував письмові стосунки з баптистами Кавказу і Донбасу, листи писав зашифровано: "Зі сходу запалає зоря, її вогонь охопить весь світ" – цитатою із євангелії пророкував нашестя Японії на радянську владу"). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (9018 – П)

КУЗЬМЕНКО ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ, 1888 р.н., с.Гнатівка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Більшовик. У 1930 році за агітацію проти колективізації засуджений до 5 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Вдруге заарештований 14.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (у 1919 році брав участь у антирадянському повстанні; член контрреволюційної націоналістичної повстанської організації, антирадянська агітація). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 7.06.1938. Реабілітований 10.11.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3945)

КУЗЬМЕНКО ОЛЕКСАНДР АНДРІЙОВИЧ, 1907 р.н., с.Олексіївка, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції Помічна. У 1932 році розкуркулений і разом з сім'єю висланий на Північ, 1934-го втік. Заарештований 28.07.1937 УДБ НКВС ст.Помічна (у 1929 році в момент хлібозаготівлі уповноважений райвиконкому Безкоровайний знайшов захованими 200 підів хліба, але коли хотів вантажити, то вся родина Кузьменків – мати, сестра і сам господар стали боронити хліб, з вилами кинулись на представника влади; вів антирадянську агітацію, відмовлявся підписуватись на державну позику: "Хай підписуються комісари – у них великі кишені"). Засуджений 14.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.10.1937. Реабілітований 23.05.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4725)

КУЗЬМОВИЧ ГЕОРГІЙ ФЕДОТОВИЧ, 1888 р.н., с.Липняжка, українець, освіта середня педагогічна і військова (Херсонська учительська семінарія, 1907; Київське піхотне військове училище,

1916), пасічник, педагог. У 1921 році за приховування офіцерського стану був засуджений до 3 років неволі, 1922-го звільнений за амністією; весною 1923 як колишній офіцер висланий у м.Бєлгород (Росія), у грудні того ж року вернувся додому. Втретє заарештований 24.11.1930 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 12.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 29.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11952)

КУКУЄВ СЕМЕН МИКИТОВИЧ, 1891 р.н., с.Слава Тульчанської волості Констанцської губернії (Румунія), росіянин, освіта початкова, проживав на х.Ясна Поляна Піщанобрідської сільради Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 1.11.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (у 1918 році служив у Вільному козацтві; агітував проти колгоспного ладу, мав письмовий зв'язок з родичами, що проживали за кордоном, намагався перейти кордон у бік Румунії). Засуджений 10.12.1937 НКВС і прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 10.01.1938. Реабілітований 24.03.1961 Верховним судом УРСР. (П – 5411)

КУЛИНИЧ ЛУКІЯ ОКСЕНТІВНА, 1880 р.н., с.Липняжка, українка, неписьменна, працювала у власному господарстві. У травні 1937 року за нелегальні аборти засуджена до 3 років виправно-трудових таборів умовно. Вдруге заарештована 11.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (збирала підписи за відкриття церкви, учасниця контрреволюційного церковного угруповання). Добровеличківським РВ НКВС 30.08.1937 справа припинена, з-під варти звільнена. (П – 1087)

КУЛИНИЧ ПЕТРО ЯКИМОВИЧ, 1896 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, проживав у с.Скопіївка Добровеличківського району, член колгоспу "Зоря нового життя". У 1930 році розкуркулений, майно конфісковане. Заарештований 7.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("член українського контрреволюційного угруповання, завданням якого було організовувати повстанські загони на випадок війни, мета – відокремити Україну від СРСР"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10384)

КУЛИНИЧ РОДІОН ГОРДІЙОВИЧ, 1884 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Краще життя". У 1932 році розкуркулений. Заарештований 13.05.1937 Добровеличківським РВ НКВС ("вів агітацію проти колгоспного ладу, намагався викликати в людей недовіру до радянської влади, поширював чутки про неминучу війну і відокремлення України від СРСР"). Засуджений 4.09.1937 спецколегією Одеського облсуду до 7 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 12.10.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12533)

КУЛІШ ПЛАТОН ІЛЛІЧ, 1882 р.н., с.Липняжка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 17.02.1938 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 9.02.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5021)

КУЛІШ ТИМІШ ЯКОВИЧ, 1895 р.н., с.Липняжка, українець, неписьменний, хлібороб. Двічі був розкуркулений: у 1921 та 1930 роках. Заарештований 15.04.1931 Добровеличківським РВ ДПУ ("у 1917-20 роках всі воєнізовані влади, що проносилися селом, за штаб обирали хату Куліша, зокрема при денікінцях на даху був установлений кулемет, з якого обстрілювались наступаючі загони Червоної армії; закликав селян виходити з колгоспів: "В колективі ви працювали весь рік виключно на комуністів, хліб у вас забрали, і ходите ви голі-босі, сидите без шматка хліба, а коли щось і отримуєте, то лиш одні радянські папірці", "Колективне виробництво – то самий обман"). Засуджений 26.11.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 25.03.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (6457 – П)

КУЛІШ ФЕДІР ФИЛИМОНОВИЧ, 1882 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, член артілі "Вільна праця". Заарештований 23.11.1932 Добровеличківським РВ ДПУ (агітував проти здачі хліба). Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 31.01.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 3.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС (участь в контрреволюційній організації, агітація проти колгоспного ладу, підписки на державну позику). Засуджений 21.07.1939 до 8 років неволі з позбавленням громадянських прав на 3 роки. 23.11.1939 Верховним судом УРСР міра покарання зменшена до 4 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 12.10.1990 Верховним судом УРСР. (П – 6665, 12550)

КУЛЬБАЧЕНКО МАТВІЙ АВАКУМОВИЧ, 1890 р.н., с.Гнатівка, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1931 році за невиконання твердого завдання хлібозаготівлі розкуркулений, майно конфісковане, у 1932-ому засуджений за шкідництво у колгоспі до 2 років позбавлення волі. Вдруге

заарештований 18.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (учасник контрреволюційної повстанської групи). Засуджений 24.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 9.05.1938. Реабілітований 6.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4744)

КУЛЬБАЧЕНКО ЯКІВ АВАКУМОВИЧ, 1901 р.н., с.Гнатівка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Більшовик". Заарештований 23.12.1933 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітував проти колективізації: "Комуністи говорять, що буде краще, а воно, як бачите, все навпаки – весь час погіршується, ходимо босі й голодні, із колгоспу толку не вийде, бо колгоспники за свою працю нічого не отримують"; член секти єговістів, роздавав селянам релігійні книги). Засуджений 29.01.1933 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до заслання у північний край на 3 роки. Реабілітований 6.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7153)

КУЛЬМАН ДАВИД АБРАМОВИЧ, 1919 р.н., м.Краків (Польща), єврей, освіта 9 класів, проживав у м.Золочів Львівської області, музикант. Заарештований 10.07.1941 на ст.Помічна Кіровоградським УНКДБ (антирадянська агітація серед евакуйованих). Управлінням НКВС Красноярського краю від 14.11.1941 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2697)

КУЛЬЧИЦЬКИЙ ОМЕЛЯН АНДРІЙОВИЧ, 1893 р.н., с.Новостанкувата, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 14.01.1933 Добровеличківським РВ ДПУ (у 1917 році належав до "Просвіти", яку організував учитель Нестеренко, учасник повстанського загону Орла – псевдо Нестеренка; саботував хлібозаготівельні роботи). Добровеличківським РВ ДПУ 10.04.1933 справу закрито у зв'язку зі смертю обвинуваченого 18.03.1933 у Зінов'євському бупрі. (П – 1398)

КУЛЬЧИЦЬКИЙ СТЕПАН ПЕТРОВИЧ, 1899 р.н., с.Новостанкувата, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 13.02.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ (націоналістична агітація, антирадянські настрої). Засуджений 10.03.1930 трійкою колегії ДПУ УРСР до 5 років концтабору. Реабілітований 5.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10117)

КУЦЕНКО ВАСИЛЬ ТИХОНОВИЧ, 1899 р.н., с.Новолутківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 24.10.1930 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти колективізації та проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 23.05.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР як соціально-небезпечний елемент до заслання у північний край на 3 роки. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7409)

КУЧЕРЯВЕНКО МИКОЛА КОСТЯНТИНОВИЧ, 1894 р.н., с.Варваро-Олександрівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Липняжка, завідувач молоко-сепараторного пункту. У 1934 році, працюючи рахівником колгоспу "Переможець", був засуджений до 0,5 року примусової праці за шкідництво. Заарештований 14.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("у 1919 році служив у війську армії УНР, в 1930-ому брав участь у куркульських волинках по розбиранню колгоспного майна", "член контрреволюційної організації у Добровеличківському районі, очолюваної Федотом Геричем, репресованим у 1937 році: розповсюджував чутки про майбутню війну та поразку в ній СРСР"). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 19.09.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4840)

КУШНІРЕНКО МИХАЙЛО СИЛЬВЕСТРОВИЧ, 1891 р.н., с.Степанівка Ширяєвського району Одеської області, українець, освіта незакінчена вища, проживав у смт Добровеличківка, старший агроном МТС. Заарештований 29.11.1932 Одеським облвідділом ДПУ (член контрреволюційної повстанської організації). Засуджений 14.08.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, вирок виконано 31.08.1933. Реабілітований 24.06.1958 трибуналом Київського військового округу. Репресований брат Павло. (П – 6566, 4500)

ЛАВРЕНЧУК ЯКІВ СЕМЕНОВИЧ, 1900 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта середня, проживав на ст.Королівка, хлібороб. Заарештований 17.01.1930 ТВ ОДПУ ст.Користівка Олександрійського району (контрреволюційна діяльність). Засуджений 23.02.1930 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 18.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10828)

ЛАПЧИНСЬКИЙ ПЕТРО ПАВЛОВИЧ, 1898 р.н., м.Бендери (Молдова), українець, освіта середня технічна, проживав у м.Помічна Добровеличківського району, заступник начальника житлової ремонтної контори залізничної станції. Заарештований 11.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці (підозрювався у антирадянській діяльності). Дорожно-транспортним відділом ГУДБ НКВС Одеської залізниці 8.02.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6621)

ЛАТОВ ВАСИЛЬ АНДРІЙОВИЧ, 1922 р.н., с.Плоть Кодимського району Одеської області, молдаванин, освіта початкова, проживав у місті Котовську Одеської області. Заарештований 13.04.1946 Піщанобрідським РВ МДБ ("під час німецької окупації проживав на ст.Помічна, працював помічником кіномеханіка залізничного клубу; у серпні 1942 року вступив у злочинний зв'язок із керівником Піщанобрідського районного проводу Організації українських націоналістів Григорієм Кобленком, за дорученням якого їздив у Кіровоград, передавав пакет і вертав назад пакет-відповідь"). Засуджений 17.06.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 10.07.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12707)

ЛАТУЛ АНДРІЙ ВЛАСОВИЧ, 1895 р.н., с.Плоть Кодимського району Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у смт Добровеличківка, статистик "Заготскота". Заарештований 2.09.1937 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність, шпигунство на користь Румунії). Засуджений 17.12.1937 НКВС та прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 10.01.1938. Реабілітований 1.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11326)

ЛЕБІДЬ ВАЛЕНТИН ГАВРИЛОВИЧ, 1913 р.н., с.Липняжка, українець, освіта незакінчена вища, проживав у м.Нижній Тагіл Свердловської області (Росія), писар штабу 3-го батальйону 19-го навчального танкового полку Уральского військового округу. Заарештований 7.02.1942 особливим відділом НКВС 19-го УТП (контрреволюційна поразницька агітація, наклепи на керівників партії: "Гітлер із зруйнованої зумів за короткий час створити міцну і грізну країну", "Наші газети не пишуть правди, перебільшують втрати німецьких військ на фронті; німці не такі звірі, як ми про них читаємо, про їхні дії на окупованій території"). Засуджений 22.04.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років виправно-трудових таборів. Звільнений з ув'язнення у січні 1951 року. Реабілітований 12.06.1956 військовим трибуналом Уральского військового округу. (П – 5775)

ЛЕБІДЬ ГАВРИЛО ЯКОВИЧ, 1886 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 9.02.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт, колективізації, самообкладання). Засуджений 4.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.01.1933 по закінченні терміну ув'язнення висланий у північний край на 3 роки. Реабілітований 23.07.1990 прокуратурою Кіровоградської області. (П – 3668)

ЛЕБІДЬ ГЕРАСИМ ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1885 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 9.02.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радвлади на селі). Засуджений 18.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6085)

ЛЕБІДЬ МАКСИМ ПИЛИПОВИЧ, 1898 р.н., с.Новомиколаївка, українець, освіта 6 класів, колгоспник. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 24.08.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8748)

ЛЕВИЦЬКА ЗІНАЇДА ПОЛІКАРПІВНА, 1898 р.н., смт Добровеличківка, українка, освіта середня, вчителька. Заарештована 9.01.1933 особливим відділом Одеського ДПУ (підозрювалась як учасниця контрреволюційної підпільної організації). Добровеличківським РВ ДПУ 1.03.1933 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2760)

ЛЕВЧЕНКО РАЇСА ДАНИЛІВНА, 1914 р.н., с.Миколаївка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 13.10.1945 Піщанобрідським РВ НКДБ ("влітку 1942 року викликана начальником Помічнянської дільничної поліції у приміщення сільуправи і дала свідчення, що її брат Павло Левченко, а також Григорій Руденко і Григорій Меденець зберігають зброю; водночас була завербована як таємний агент дільничної поліції" – у 1955 році від своїх показань про видачу односельців відмовилась). Засуджена 27.11.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав та конфіскацією майна. Звільнена достроково 11.11.1955. Реабілітована 9.08.1977 Кіровоградським облсудом. (П – 8352)

ЛЕВЧЕНКО ТЕРЕНТІЙ ДАНИЛОВИЧ, 1893 р.н., с.Посухівка Уманського округу Київської (нині Уманського району Черкаської) області, українець, освіта початкова, проживав у с.Любомирка Новоукраїнського (нині Добровеличківського) району, хлібороб. Заарештований 2.02.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 19.06.1932 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у Північний край. Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.12.1932

позбавлений права проживання у 12 населених пунктах з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки, з-під варти звільнений 25.12.1932. Реабілітований 18.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6484)

ЛЕГАСЬ МИКОЛА ЯКОВИЧ, 1889 р.н., с.Воронкове (Молдова), молдаванин, освіта початкова, проживав у м.Помічна Добровеличківського району, робітник залізничної станції. Заарештований 27.02.1938 ОДТВ НКВС (антирадянська агітація, наклепи на умови життя в СРСР, вихваляв царський режим). Засуджений 27.09.1938 лінійним судом Одеської залізниці до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 14.04.1992 Генпрокуратурою України. (П – 13184)

ЛЕНЬ ФЕДОТ ПАВЛОВИЧ, 1898 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 10.01.1932 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт). Добровеличківським РВ ДПУ 16.04.1932 справу закрито, з-під варти звільнений. Батько у 1931 році висланий на Урал. (П – 814)

ЛЕПЕНДІН МИХАЙЛО ІВАНОВИЧ, 1894 р.н., с.Новотроїцьке Бердянського району Дніпропетровської (нині Запорізької) області, українець, освіта неповна середня спеціальна, член ВКП(б), проживав на ст.Помічна Добровеличківського району, машиніст, начальник 4-ої вагонної дільниці залізничної станції. Заарештований 10.10.1937 дорожно-транспортним відділом ГУДБ НКВС ст.Помічна ("активний член антирадянської терористичної диверсійно-шкідницької організації на залізниці, вів активну діяльність по руйнуванню вагонного господарства"). Засуджений 13.04.1938 Верховним судом СРСР до розстрілу, вирок виконано 13.04.1938 у м.Києві. Реабілітований 29.09.1956 Верховним судом СРСР. (П – 6967)

ЛЕЩИНСЬКИЙ ОЛЕКСАНДР МАРКОВИЧ, 1901 р.н., с.Стригани Славутського району Хмельницької області, поляк, освіта початкова, проживав у м.Помічна, черговий залізничної станції. Заарештований 10.10.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (контрреволюційна діяльність, зв'язок із закордоном). Засуджений 2.01.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 11.11.1960 трибуналом Київського військового округу. (П – 5249)

ЛИПКАН ПЕТРО ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1907 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, без певних занять. У 1931 році розкуркулений. У 1935 році "за злісне невиконання твердого завдання" був засуджений до 2 років неволі. Вдруге заарештований 29.03.1938 Добровеличківським РВ НКВС (розповсюджував чутки про війну). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 24.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12375)

ЛИПКАН ФІЛОН ЗАХАРОВИЧ, 1882 р.н., с.Липняжка, молдаванин, освіта початкова, член колгоспу "Селянська допомога". Заарештований 2.12.1932 Первомайським РВ ДПУ (антирадянська діяльність). Одеським облвідділом ДПУ 5.01.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6665)

ЛИСЕНКО МИХАЙЛО ГРИГОРОВИЧ, 1902 р.н., с.Антонівка (приєднане до с.Богданівка), українець, освіта початкова, комірник Тишківської райспоживспілки. Заарештований 20.02.1938 Тишківським РВ НКВС (член контрреволюційної націоналістичної групи, шкідництька діяльність). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 10.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4624)

ЛИТВИН ІВАН СЕВАСТЯНОВИЧ, 1885 р.н., с. Піщаний Брід, українець, освіта початкова, завгосп Помічнянської МТС. Заарештований 16.02.1933 Новоукраїнським РВ ДПУ (член повстанської контрреволюційної організації). Засуджений 14.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 24.06.1958 трибуналом Київського військового округу. (4500 – П)

ЛИТВИНОВ ДАНИЛО ПАНАСОВИЧ, 1894 р.н., с.Олександро-Завадське, українець, письменний, хлібороб. У 1933 році засуджений до 6 років неволі з позбавленням громадянських прав на 5 років. Заарештований 29.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС ("належав до секти баптистів, яка ставила мету виховання молоді в євангельському дусі, щоб на випадок війни ніхто не брав зброю в руки, агітував за відкриття церков і молитовних будинків, дискредитовував кандидатів у депутати Верховної ради"). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 20.01.1938. Реабілітований 30.03.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 6275)

ЛІНЕЦЬКИЙ ІСААК ВОЛЬФОВИЧ, 1902 р.н., смт Добровеличківка, єврей, освіта початкова, завідувач підприємства "Союзшкіра". Заарештований 2.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС

(підозрювався як керівник сіоністської організації). Прокуратурою Одеської області 18.09.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3027)

ЛІЩЕНКО (ЛЩУК) ФЕОФАН СТЕПАНОВИЧ, 1894 р.н., с.Скопіївка, українець, освіта початкова, член німецької компартії в 1929-32 роках, проживав у с.Карбівка, столяр копальні "Червоний Профінтерн" на Донбасі. Заарештований 12.02.1937 Добровеличківським РВ НКВС (у першу світову потрапив до німців у полон, у 1935-ому повернувся додому, та незабаром знову зазбирався в Німеччину; показуючи фотокартку своєї родини, яку лишив за кордоном, казав: "Ось мої фашисти – гарно одягнені і взуті, а тут не зрозумієш чому всі обдерті і голодні", "Євреї в Радянському Союзі живуть за рахунок селян і робітників, якби витурити їх у Палестину, то нам би жилось краще – недарма ж їх німці не люблять"; звинувачувався у шпигунській діяльності на користь Німеччини). Засуджений 10.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 14.08.1937. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11799)

ЛІЩЕНКО ТЕРЕНТІЙ СТЕПАНОВИЧ, 1876 р.н., с.Явдокимівка (приєднане до с. Юр'ївка), українець, неписьменний, хлібороб. У 1922 і 1930 роках був двічі розкуркулений. Заарештований 24.10.1930 Добровеличківським РВ НКВС (агітація проти заходів радвлади на селі). Засуджений 12.01.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11781)

ЛОГОМІН ПИЛИП КИРИЛОВИЧ, 1884 р.н., с.Любомирка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 12.11.1941 особливим відділом НКВС 199-ої стрілецької дивізії 38-ої армії Південно-Західного фронту ("9.07.1941 визначений правлінням колгоспу ім.Верховної ради СРСР для евакуації колгоспної худоби на схід; знайшовши фашистську листівку з перепусткою, кинув бригаду і вернувся назад з метою перейти на бік ворога, затриманий на лінії фронту"). Засуджений 19.11.1941 військовим трибуналом 199-ої стрілецької дивізії 36-ої армії Південно-Західного фронту до розстрілу, вирок виконано 24.11.1941. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 13996)

ЛОЖЕЧНИКОВ ЛАРІОН ГРИГОРОВИЧ, 1886 р.н, смт Добровеличківка, українець, освіта початкова, проживав у с.Новоолександрівка Бобринецького району, хлібороб-одноосібник. Заарештований 18.03.1932 Бобринецьким РВ ДПУ (антирадянська діяльність). Прокуратурою Бобринецької дільниці 24.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2907)

ЛОСОВСЬКИЙ ЙОСИП МИХАЙЛОВИЧ, 1908 р.н., с.Лісна Лельчицького району Гомельської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у с.Петрівка Добровеличківського району, член колгоспу ім.Петровського. Заарештований 15.06.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (учасник польської військової повстанської організації, агітував проти заходів партії та уряду, закликав бойкотувати вибори у Верховну раду СРСР). Засуджений 8.10.1938 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 27.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8798)

ЛУКОВСЬКИЙ СТЕПАН ФЕДОРОВИЧ, 1894 р.н., с.Борисовщина Глушського району Могилівської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у с.Миколаївка Добровеличківського району, член колгоспу "Світова перемога". Заарештований 12.09.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (письмовий зв'язок з братом, що проживав у Польщі, антирадянська агітація). Засуджений 5.11.1937 НКВС та Прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 11.12.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11335)

ЛУТОВИНОВ ГРИГОРІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1918 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта неповна середня, член ВЛКСМ, червоноармієць 8-го танкового полку 130-ої танкової дивізії. Заарештований 12.01.1942 особливим відділом НКВС Астраханського гарнізону (контрреволюційна агітація, наклепи на радянську пресу та Червону армію). Засуджений 12.02.1942 військовим трибуналом 135-ої окремої стрілецької бригади до розстрілу. Верховним судом СРСР 31.03.1942 найвища міра покарання замінена на 8 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 20.11.1991 прокуратурою Північно-Кавказького військового округу. (П – 12919)

ЛЮБИЦЬКИЙ МИХАЙЛО ІВАНОВИЧ, 1877 р.н., м.Устивиця Великобагачанського району Полтавської області, українець, освіта середня, проживав у с.Липняжка Добровеличківського району, вчитель. Заарештований 4.01.1933 Одеським облвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7696)

ЛЮТИЙ ЗАХАР МИХАЙЛОВИЧ, 1898 р.н., с.Новолутківка, українець, освіта середня, вчитель школи. Заарештований 11.09.1937 Добровеличківським РВ НКВС ("член української націоналістичної організації в Добровеличківському районі, створеної у 1936 році Дмитром Примхою за завданням завідувача облвідділу наросвіти Ісаєва; мета організації: відокремлення України від СРСР, створення самостійної держави і реставрація капіталізму, вербування нових членів у організацію"). Засуджений 23.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 2.11.1937. Реабілітований 8.03.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 3834, 4195)

ЛЯГУЛ ІВАН МИРОНОВИЧ, 1887 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб-середняк. Заарештований 29.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітував селян проти колективізації і хлібозаготівлі, ховав хліб у ямі). Засуджений 4.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 14.04.1994 прокуратурою Кіровоградської області. (П – 7207)

ЛЯХНОВИЧ НИКИФОР ФЕДОРОВИЧ, 1899 р.н., с.Владики Кохановського району Вітебської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у Жовтневому селищі при ст.Помічна, машиніст паровозного депо залізничної станції. Заарештований 22.08.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (вів антирадянську агітацію: "Доки радянська влада буде душити робітничий клас своїми позиками!", "Стахановський рух – липа, тільки б дух підняти дурням, а що ті стахановці заробляють, як і ми, копійки, то про це ніхто не каже"). Засуджений 19.10.1937 НКВС та прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 26.11.1937. Реабілітований 30.08.1958 Верховним судом УРСР. (П – 4694)

ЛЯХОВЕЦЬКИЙ ФЕДІР ГРИГОРОВИЧ, 1902 р.н., с.Новостанкувата, українець, освіта початкова, тракторист Добровеличківської МТС. Заарештований 3.03.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: "разом із куркульськими елементами Цимаховським та Хохоченком поширював антирадянську агітацію, спрямовану на виклик невдоволення до політики партії й уряду; агітував проти підписки на державну позику, проти стахановського руху"). Засуджений 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 4.06.1938. Реабілітований 1.02.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4067)

ЛЯШЕНКО ІВАН АМБРОСІЙОВИЧ, 1920 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта середня, проживав у с.Біла Калитва Ростовської області (Росія), оперуповноважений особливого відділу НКВС 218-ої стрілецької дивізії, лейтенант. Заарештований 12.04.1943 управлінням контррозвідки "Смерш" Південно-Західного фронту (здався у полон без опору, посібництво німецьким окупантам). Засуджений 27.07.1943 військовим трибуналом Південно-Західного фронту до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Звільнений 13.04.1953 року. Реабілітований 7.10.1992 прокуратурою Північно-Кавказького військового округу. (П – 13655)

МАЄВСЬКИЙ ВАСИЛЬ ЙОСИПОВИЧ, 1894 р.н., с.Ляхове (нова назва Вороб'ївка) Добровеличківського району, українець, освіта початкова, проживав у с.Новолутківка Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 21.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти радянської влади). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9606)

МАЗУР ІВАН ПИМОНОВИЧ, 1889 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, проживав у селищі Герасимівка, сторож 15-ї дистанції колійної служби. Заарештований 28.07.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (антирадянська агітація). Засуджений 14.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років увиправно-трудових таборів. Реабілітований 20.02.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5039)

МАЗУР ОЛЕКСА СЕМЕНОВИЧ, 1897 р.н., с.Гнатівка Уланівського (нині Хмільницького) району Вінницької області, українець, освіта початкова, проживав у с.Скопіївка Добровеличківського району, комірник колгоспу "Зоря нового життя". Заарештований 4.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("в роки громадянської війни служив у війську армії УНР; член українського контрреволюційного угруповання, завданням якого було організовувати повстанські загони на випадок війни, мета – відокремити Україну від СРСР"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10384)

МАЗУРЕНКО МИХАЙЛО ЯРЕМОВИЧ, 1895 р.н., с.Дружелюбівка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 25.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна

пропаганда). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.05.1938. Реабілітований 17.03.1962 Кіровоградським облсудом . (П – 5561)

МАЙБОРОС ВОЛОДИМИР НИКИФОРОВИЧ, 1925 р.н., с.Любомирка, українець, освіта початкова, червоноармієць 190-го запасного стрілецького полку. Заарештований 22.05.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 7-ї гвардійської армії (в роки німецької окупації служив у поліції). Засуджений 29.07.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11647)

МАКАЛІШ РОДІОН МИХАЙЛОВИЧ, 1900 р.н., с.Піщаний Брід, українець, письменний, колгоспник. У 1932 році був засуджений за шкідництво до 2 років тюрми. Вдруге заарештований 14.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (у 1918-19 роках служив у Вільному козацтві; член контрреволюційної націоналістичної військово-повстанської організації, контрреволюційна підривна діяльність). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 7.06.1938. Реабілітований 10.11.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3945)

МАКАРОВСЬКА МЕЛАНІЯ ОМЕЛЯНІВНА, 1884 р.н., с.Олександро-Акацатове, українка, неписьменна, проживала на х.Вікторівка Гнатівської сільради, колгоспниця. Заарештована 23.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти колгоспів і хлібоздачі). Засуджена 8.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан умовно. Реабілітована 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (6677 – П)

МАЛАХОВ ЮРІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1898 р.н., м.Пушкін Ленінградської області (Росія), росіянин, освіта вища, проживав у м.Луцьку, інженер-будівельник. Заарештований 20.08.1944 Помічнянською дільницею транспортного відділу НКДБ Одеської залізниці (під час німецької окупації жив у Луцьку, де познайомився з полоненим німцями Костянтином Гончаровим-Івановим – у серпні 1944 року прибув у Кіровоград влаштуватись на роботу за його протекцією, не відаючи, що командир партизанського об'єднання вже заарештований як зрадник). Дорожно-транспортним відділом НКДБ ст.Помічна 11.10.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (7386 – П)

МАЛИЙ УСТИМ ВІКТОРОВИЧ, 1884 р.н., с.Нововікторівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Станкувате Вільшанського району, хлібороб. Заарештований 28.08.1937 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 18.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (1662 – П)

МАЛИНОВСЬКИЙ МИКОЛА МИХАЙЛОВИЧ, 1894 р.н., с.Дречілове Новогрудського повіту (Польща), проживав у с. Липняжці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 2.12.1937 Добровеличківським РВ НКВС (дискредитовував Конституцію, розповсюджував чутки про війну та поразку СРСР). Засуджений 6.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (8943 – П

МАЛИШКО НЕСТОР ГРИГОРОВИЧ, 1894 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 5.03.1931 Новоукраїнським РВ ДПУ (розповсюджував чутки про війну та поразку в ній СРСР). Засуджений 2.04.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років концтабору. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (11044 – П)

МАЛИШКО СТЕПАН НИКОНОВИЧ, 1894 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, без певного роду занять. Заарештований 1.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Новоукраїнським РВ ДПУ 12.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2922)

МАЛЮГІН ІВАН ОНИСИМОВИЧ, 1905 р.н., с.Попівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 9.03.1938 Тишківським РВ НКВС (антирадянська агітація, участь в контрреволюційній організації). Засуджений 12.03.1938 трійкою УНКВС в Одеській області до розстрілу, вирок виконано 29.04.1938. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10207 – П)

МАМАЄВ ЄВГЕН ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1898 р.н., м.Одеса, українець, освіта 4 класи, проживав у селищі Герасимівка, рахівник матеріального складу ст.Помічна. Заарештований 17.05.1931 Одеським РВ ДТВ ОДПУ (служив бунчужним в армії УНР, був начальником кулеметної команди на бронепоїзді 1-ої особливої сотні). Засуджений 3.06.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років концтаборів. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (11857 – П)

МАНЬКО ОЛЕКСІЙ СЕВАСТЯНОВИЧ, 1897 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 24.06.1929 Первомайським окрвідділом ДПУ (систематично

вів антирадянську агітацію). Засуджений 3.09.1929 особливою нарадою колегії ОДПУ до 3 років заслання у північний край як соціально небезпечний елемент. Втік із заслання. Вдруге заарештований 24.10.1930 Добровеличківським РВ ДПУ (агітував проти хлібозаготівельних робіт і самообкладання). Засуджений 17.08.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років концтабору. Трійкою пересильного пункту ОДПУ північного краю 21.04.1932 після закінчення терміну заслання направлений на спецпоселення. Реабілітований 18.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (4183, 6469 – П)

МАРАЄВ ОЛЕКСІЙ ПЕТРОВИЧ, 1899 р.н., с.Борискове Заводсько-Угодського району Московської області (Росія), росіянин, освіта неповна середня, член ВКП(б) з 1924 року, проживав у м.Одесі, завідувач курсів партактиву Одеського обкому КП(б)У, (колишній секретар Тишківського райпарткому). Заарештований 9.01.1938 Одеським обласним УНКВС (підозрювався у належності до контрреволюційної право-троцькістської організації, зв'язках з "ворогами народу"). Кіровоградським облсудом 23.10.1939 виправданий. (П – 3188)

МАРКОВСЬКИЙ ВІЦА ПАВЛОВИЧ, 1913 р.н., с.Червоне Янушпільського району Житомирської області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Новостанкувата Добровеличківського району, член колгоспу "П'ятирічку за чотири роки". Заарештований 4.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("будучи завербований у польську націоналістичну організацію, проводив антирадянську агітацію, займався шкідництвом у колгоспі"). Засуджений 3.10.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу з конфіскацією майна, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітований 24.05.1958 Кіровоградським облсудом. (4357 – П)

МАРКОВСЬКИЙ ПАВЛО ІЛЛІЧ, 1886 р.н., с.Мухувата Самородецького (нині Козятинського) району Вінницької області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Новостанкувата Добровеличківського району, ветлікар колгоспу "П"ятирічку за чотири роки". У 1932 році за шкідництво був засуджений до 5 років неволі. Вдруге заарештований 4.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("будучи завербований Броніславом Цимбаровичем у польську націоналістичну організацію, проводив антирадянську агітацію, займався шкідництвом у колгоспі"). Засуджений 3.10.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу з конфіскацією майна, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітований 24.05.1958 Кіровоградським облсудом. Репресований син Віктор. (4357 – П)

МАРКОВСЬКИЙ ПАВЛО ФЕДОРОВИЧ, 1902 р.н., с.Новоолександрівка (нині у складі с.Олексіївки), українець, освіта початкова, проживав у с.Братолюбівка, колгоспник. Заарештований 11.08.1945 Піщанобрідським РВ НКДБ (посібництво німецьким окупантам). Засуджений 27.09.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 9.12.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (13737 – П)

МАРМАЛЮК ІВАН СТЕПАНОВИЧ, 1917 р.н., с.Трояни, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ з 1939 року, проживав на ст.Елісенваара Карело-Фінської (нині Карельської) АРСР (Росія), червоноармієць 102-го прикордонного загону військ НКВС. Заарештований 29.04.1941 УНКДБ Ленінградської області ("висловлював невдоволення військовою службою, а також погрози на адресу вищого командування"). Засуджений 31.05.1941 трибуналом військ НКВС Ленінградської області до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 13.12.1989 Кіровоградським облсудом. (10524 – П)

МАРТИНЕНКО ОЛЕКСА ФЕДОРОВИЧ, 1892 р.н., с.Которини Жидачівського району Львівської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Братолюбівка, колгоспник. Заарештований 2.09.1937 Добровеличківським РВ НКВС (шпигунська діяльність, антирадянська агітація). Засуджений 5.11.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 23.12.1937. Реабілітований 16.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (11352 – П)

МАРТІН ЯКІВ ЯКОВИЧ, 1894 р.н., с.Лунча-Бирзула (Молдова), німець, письменний, проживав у м.Помічна, механік елеватора. У 1929 році розкуркулений разом з батьком (50 десятин землі, 5 корів, 6 коней). Заарештований 1.11.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("син крупного куркуля-колоніста, займався шкідницькою діяльністю: "не хотів боротися з кліщем, внаслідок чого зіпсувалось багато зерна на елеваторі", підбурював робітників елеватора до страйку, вимагаючи підвищення зарплати, вів антирадянську агітацію: "Добре йому, Сталіну, будувати соціалізм – пиши телеграми і розсилай, а нам, поки побудуємо соціалізм, то не один в могилу піде"; виключав радіо, коли говорилось про процес над троцькістами, ловив хвилі зарубіжного радіо – як там реагують

за кордоном?"). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.12.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Брат Іван розкуркулений і висланий на північ; брат Вільгельм у 1935 році "як нальотник" засуджений до 10 років неволі. (9050 – П)

МАРТОВИЦЬКИЙ КОСТЯНТИН ТИТОВИЧ, 1912 р.н., с.Олександро-Завадське, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 18.04.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади). Добровеличківським РВ ДПУ 28.05.1931 справу припинено, внесений до списків осіб, які будуть вислані разом з сім'єю за межі України. (П – 6381)

МАРТОВИЦЬКИЙ ТИТ КІНДРАТОВИЧ, 1882 р.н., с.Олександро-Завадське, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 18.04.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади). Добровеличківським РВ НКВС 28.05.1931 справу припинено, внесений до списків осіб, які будуть вислані разом з сім'єю за межі України. (П – 6381)

МАРУСЕНКО АРСЕН ФЕДОРОВИЧ, 1874 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 29.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти колгоспів і хлібоздачі). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край умовно зі звільненням з-під варти. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (7274 – П)

МАРУСЕНКО МИКОЛА ПИЛИПОВИЧ, 1896 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 3.03.1931 Новоукраїнським РВ ДПУ (у 1918-19 роках служив у війську армії УНР; підозрювався в агітації проти колгоспів і хлібоздачі). Новоукраїнським РВ ДПУ 25.04.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (7476 – П)

МАРУСЕНКО ПАВЛО ЯКИМОВИЧ, 1888 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, чорнороб. У 1930 році розкуркулений і висланий на Урал. Заарештований 25.12.1932 ОДТВ ОДПУ ст.Вознесенськ Миколаївської області (втік із заслання, агітував проти хлібозаготівельних робіт). ОДТВ ОДПУ м.Одеси 19.01.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. Брат Дмитро засуджений за нездачу хліба на 5 років. (6646 – П)

МАРУСЕНКО ПЕТРО ФЕДОСІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, тесля. Заарештований 29.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітував селян проти політики колективізації, проти хлібозаготівлі, закликав виходити з колгоспу). Засуджений 13.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 9.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько Федось двічі розкуркулювався: у 1921 і 1931 роках, висланий на острів Соловки. (7198 – П)

МАРУСЕНКО СТЕПАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1899 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 16.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колгоспів і хлібоздачі). Засуджений 18.05.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення в концтаборі умовно зі звільненням з-під варти. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10999 – П)

МАСАЛЬСЬКИЙ ЙОСИП ПЕТРОВИЧ, 1901 р.н., с.Новомихайлівка Добровеличківського району (або х.Кругляк Гнатівської сільради), поляк, освіта початкова, проживав у м.Самарі (Росія), садівник радгоспу. У 1921 році одеською трійкою ЧК "за спекуляцію миколаївською паперовою валютою та організацію контрреволюційних осередків для боротьби з радянською владою" був засуджений до 3 років ув'язнення у концтаборі – слідчу справу переслано Новоукраїнському РВ ДПУ. Вдруге заарештований 9.01.1931 повноважним представником ОДПУ Середньоволзького краю ("у 1918 році служив у війську армії УНР, де був поранений; у 1930-ому брав участь у захисті куркулів від командированих у селище Павлівка для організації колгоспів і роз'яснювальної роботи по статті Сталіна "Головокружіння від успіхів"). Одеським облвідділом ДПУ 23.04.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2857)

МАСЕЛЬСЬКИЙ ВАСИЛЬ ФЕДОРОВИЧ, 1893 р.н., с.Новомихайлівка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Комінтерну. Заарештований 8.07.1938 Тишківським РВ НКВС (член антирадянського угруповання, агітував проти колгоспного ладу). Засуджений 28.04.1939 Одеським облсудом до 3 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 30.01.1992 Генпрокуратурою України. (13039 – П)

МАСЛОВСЬКИЙ МИТРОФАН ГРИГОРОВИЧ, 1898 р.н., с.Шпичинці Деражнянського району Хмельницької області, українець, письменний, проживав у с.Дружелюбівка Добровеличківського

району, колгоспник. Заарештований 8.06.1937 Добровеличківським РВ НКВС (член нелегальної секти баптистів, контрреволюційна релігійна пропаганда). Засуджений 15.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер у таборі. Реабілітований 8.10.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5346)

МАТУЛА ГРИГОРІЙ ІСАКОВИЧ, 1907 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, хлібороб, розкуркулений. Заарештований 9.05.1932 Добровеличківським РВ ДПУ (підозрювався у агітації проти колгоспів, хлібозаготівлі). Добровеличківським РВ НКВС 12.05.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2870)

МАТЮХІН ГРИГОРІЙ ЛУКИЧ, 1897 р.н., с.Бараниківка Біловодського району Луганської області, росіянин, освіта вища (Московський ветеринарно-зоотехнічний інститут), проживав у смт Добровеличківка, зоотехнік-коневод Кіровського держплемрозсадника. У 1933 році за контрреволюційну агітацію був висланий органами ДПУ у Вологодську область на 3 роки. Вдруге заарештований 16.08.1937 Добровеличківським РВ НКВС (учасник контрреволюційної шкідницької організації). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу з конфіскацією майна, вирок виконано 28.11.1937. Реабілітований 16.05.1959 Кіровоградським облсудом. (4720 – П)

МАХНО КОСТЯНТИН ЛАВРЕНТІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Тишківка, українець, освіта вища, проживав у м.Новомиргороді, завідувач наочної частини середньої школи. Заарештований 27.07.1937 Новомиргородським РВ НКВС (контрреволюційна агітація націоналістичної спрямованості серед учнів та вчителів). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 5.04.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 1748)

МАЦКУЛ ОКСЕН ЯКОВИЧ, 1895 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Жовтневий промінь". Заарештований 28.11.1932 Тишківським РВ ДПУ ("агітував проти колгоспів і хлібоздачі, підмовляв селян не виходити на роботу"). Засуджений 27.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 12.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (11673 – П)

МЕДВЕДЄВ ЄГОР МИКИТОВИЧ, 1891 р.н., с.Осетри Даровського району Кіровської області (Росія), росіянин, письменний, проживав у с.Дружелюбівка Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 28.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (член нелегальної секти баптистів, вів контрреволюційну релігійну агітацію). Засуджений 15.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 8.10.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5346)

МЕДВЕДЄВ ПИЛИП ПЕТРОВИЧ, 1896 р.н., м.Кишинів (Молдова), росіянин, освіта початкова, проживав на ст.Помічна Добровеличківського району, машиніст депо. Заарештований 28.08.1937 ОДТВ НКВС ст.Помічна ("в Україну прибув у 1919 році, підтримував зв'язки з родичами та знайомими у Румунії, особливо з ворогом народу, недавнім головою уряду автономної Молдавії Григорієм Старим, дискредитовував вождів компартії та світового пролетаріату Леніна і Сталіна, зводив наклепи на життя в СРСР, жалкував, що прибув у СРСР, займався шкідництвом: зумисне приводив у негодність механізми паровоза – автогальмівні насоси змащував маслом для циліндрів, в результаті чого в механізмах з'являвся нагар і паровоз виходив з ладу"). Засуджений 27.11.1937 особливою нарадою НКВС до розстрілу, вирок виконано 9.12.1937. Реабілітований 31.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (11858 – П)

МЕЛЬНИК ГАЛИНА ІВАНІВНА, 1909 р.н., с.Піщаний Брід, українка, освіта вища, виключена з ВЛКСМ у 1932 році, вчителька школи №2. Заарештована 3.03.1938 Новоукраїнським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджена 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 20.04.1938. Реабілітована 11.05.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3577)

МЕЛЬНИК ДМИТРО МЕФОДІЙОВИЧ, 1918 р.н., с.Липняжка, українець, освіта 7 класів, проживав у с.Перчунове, Заарештований 5.05.1944 контррозвідкою "Смерш" 37-ої армії (під час німецької окупації працював у громадському дворі, підозрювався як агент жандармерії). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 24.01.1945 справу припинено, направлений в спецтабір НКВС для фільтрації. (П – 3107)

МЕЛЬНИК МАКСИМ ПИЛИПОВИЧ, 1916 р.н., с.Андріївка, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 12.04.1944 Тишківським РВ НКДБ (під час німецької окупації працював старостою села). Тишківського РВ НКДБ 4.05.1944 справа припинена у зв'язку зі смертю ув'язненого від туберкульозу легенів 28.04.1944. (П – 8460)

МЕЛЬНИК ОЛЕКСАНДР МИХАЙЛОВИЧ, 1903 р.н., с.Липняжка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 24.02.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 9.02.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5021)

МЕЛЬНИК ТИМОФІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1885 р.н., с.Марари Ананьївського району Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Андріївка Добровеличківського району, член колгоспу ім.Шевченка. Заарештований 15.07.1937 Тишківським РВ НКВС ("о третій годині ночі 9.07.1937 кучер кооперативу Григорій Балабан, вертаючись зі степу садом одноосібниці Заборської, почув розмову, тихо босий підкрався кроків на шість до людей і розпізнав за голосами своїх родичів Тимоша Мельника і Юхима Миколаєнка та знайомого Івана Зайка, які домовлялися про знищення голови колгоспу Гаврила Милованого, але оскільки відсутня зброя, а сам він дебелий, то логічніше спалити колгоспну пшеницю у скиртах і тоді його посадять у тюрму; другодні Балабан цю розмову передав Милованому: Зайко, Мельник і Миколаєнко звинувачувались у намірі здійснити терористичну акцію" – у справі під кінець названі прізвища записані як Зайков, Мілованов, Мельников, Балабанов і Ніколаєнко). Прокуратурою Одеської області 20.08.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2954)

МЕЛЬНИЧЕНКО ОЛЕКСАНДР ПИЛИПОВИЧ, 1918 р.н., с.Гаївка, українець, освіта незакінчена вища, проживав у с.Тишківка Добровеличківського району, бухгалтер сирзаводу. Заарештований 5.11.1948 Тишківським РВ МДБ ("у червні 1940 року покликаний на службу в Червону армію, у серпні 1941-го під Підвисоким Новоархангельського району здався німцям у полон, повернувся додому, у 1942-44 роках працював бригадиром громадського двору, силував селян до праці на німців"; "в 1944 мобілізований до Червоної армії, пройшов війну до кінця, нагороджений двома медалями "За відвагу", "За перемогу над Німеччиною", "За перемогу над Японією"). Засуджений 11.01.1949 трибуналом Київського військового округу до 25 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років. Управлінням КДБ Кіровоградської області 27.04.1954 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 2005)

МИКОЛАЄНКО ЮХИМ ФЕДОРОВИЧ, 1891 р.н., с.Андріївка, українець, освіта початкова, заступник голови колгоспу ім.Шевченка. У 1932 році за невиконання твердого завдання хлібоздачі частина майна була розпродана. Заарештований 15.07.1937 Тишківським РВ НКВС ("о третій годині ночі 9.07.1937 кучер кооперативу Григорій Балабан, вертаючись зі степу садом одноосібниці Заборської, почув розмову, тихо босий підкрався кроків на шість до людей і розпізнав за голосами своїх родичів Тимоша Мельника і Юхима Миколаєнка та знайомого Івана Зайка, які домовлялися про знищення голови колгоспу Гаврила Милованого, але оскільки відсутня зброя, а сам він дебелий, то логічніше спалити колгоспну пшеницю у скиртах і тоді його посадять у тюрму; другодні Балабан цю розмову передав Милованому: Зайко, Мельник і Миколаєнко звинувачувались у намірі здійснити терористичну акцію" – у справі під кінець названі прізвища записані як Зайков, Мілованов, Мельников, Балабанов і Ніколаєнко). Прокуратурою Одеської області 20.08.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2954)

МИНДРУЛ ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1895 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 9.03.1939 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 29.12.1939 Кіровоградським облсудом до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 30.10.1968 Верховним судом УРСР. (П – 8173)

МИНДРУЛ ПАВЛО СТЕПАНОВИЧ, 1885 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб, рахівник. Заарештований 15.12.1929 Первомайським окрвідділом ДПУ ("в період гетьманської влади служив начальником волосної варти, арештовував більшовиків, в період УНР застрелив голову Трояпського сільревкому Лотаря і поранив члена ревкому Іванова, згодом той помер"; постійно вів контрреволюційну агітацію: "Україна стогне під гнітом комуністів, які розоряють кращих господарів, забирають весь хліб, заганяють в колективи, щоб легше було закабалювати селян, репресовують непокірних, бо відчувають, що скоро їм настане край. Але українці за себе відомстять. Ми ще зведем рахунки!"). Засуджений 28.01.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, вирок виконано 29.02.1930. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10034)

МИХАЙЛИЩЕНКО СТЕПАН ЛУК'ЯНОВИЧ, 1897 р.н., с.Яблунів Турківського району Львівської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Маркове Добровеличківського району, конюх колгоспу "Оборона країни". Заарештований 11.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС (з

Австро-Угорщини в Україну прибув у 1915 році, у 1922-ому двічі переходив кордон у Польщу; шпигунська діяльність: "1922 року завербований стражником польської дифензиви Бреньком і засланий в СРСР для шпигунської роботи"). Засуджений 27.09.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 7.10.1938. Реабілітований 1.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9644)

МИЦ ФОКА ПЕТРОВИЧ, 1904 р.н., с.Лебедин Смілянського району Черкаської області, проживав у с.Олександрівка Добровеличківського району, вчитель середньої школи. Заарештований 11.09.1937 Добровеличківським РВ НКВС ("член української націоналістичної організації в Добровеличківському районі, створеної у 1936 році Дмитром Примхою за завданням завідувача облвідділу наросвіти Ісаєва; мета організації: відокремлення України від СРСР, створення самостійної держави і реставрація капіталізму, вербування нових членів у організацію"). Засуджений 23.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 2.11.1937. Реабілітований 8.03.1958 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4195, 3834)

МІЛЛЕР КАРЛ АНТОНОВИЧ 1913 р.н., с.Червоне Янушпільського району Житомирської області, поляк, освіта початкова, член ВЛКСМ, проживав у с.Новостанкувата Добровеличківського району, бригадир колгоспу ім.25-го жовтня. Заарештований 4.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("будучи завербований Броніславом Цимбаровичом у польську націоналістичну організацію, проводив антирадянську агітацію, займався шкідництвом у колгоспі"). Засуджений 3.10.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу з конфіскацією майна, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітований 24.05.1958 Кіровоградським облсудом. Репресований брат Станіслав. (П – 4357)

МІЛЛЕР СТАНІСЛАВ АНТОНОВИЧ, 1912 р.н., с.Червоне Янушпільського району Житомирської області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Новостанкувата Добровеличківського району, член колгоспу ім.25-го жовтня. У 1933 році за побиття колгоспників був засуджений до 10 років неволі, звільнений у 1938-ому. Вдруге заарештований 4.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("будучи завербований Броніславом Цимбаровичом у польську націоналістичну організацію, проводив антирадянську агітацію, займався шкідництвом у колгоспі"). Засуджений 3.10.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу з конфіскацією майна, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітований 24.05.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4357)

МІШУРОВСЬКИЙ ОЛЕКСІЙ ПАНТЕЛЕЙМОНОВИЧ, 1881 р.н., с.Малий Бейкуш Очаківського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Кам'янка (віднесене до с.Олексіївка), сторож відділу робітничого постачання трансторгхарчу ст.Помічна. Заарештований 28.07.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (агітація проти колгоспного будівництва). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 22.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1686)

МІЩЕНКО МЕФОДІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1887 р.н., с.Гаївка, українець, письменний, проживав у с.Захарівка (приєднане до с. Гаївка), голова колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 10.03.1933 Новоархангельським РВ ДПУ УРСР (шкідницька діяльність). Новоархангельським РВ ДПУ 1.04.1933 справа припинена, з-під варти звільнений. (П – 927)

МОДЗІОВСЬКИЙ ЙОСИП ІВАНОВИЧ, 1881 р.н., Київська губернія, українець, освіта початкова, проживав у селищі Герасимівка (нині у складі м.Помічна). Заарештований 29.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти колективізації та проти проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 10.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 16.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7105)

МОЙСЮК КЛИМ ТИМОФІЙОВИЧ, 1903 р.н., с.Лібашев Пінського району Брестської області (Білорусія), поляк, освіта початкова, проживав у с.Тишківка Добровеличківського району, кучер народного суду. Заарештований 16.10.1937 Тишківським РВ НКВС (зв'язок з польским консульством). Засуджений 17.11.1937 НКВС і прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 23.12.1937. Реабілітований 11.02.1958 трибуналом Київського військового округу. (П – 4081)

МОЛЧАНОВ ОЛЕКСАНДР МАТВІЙОВИЧ, 1913 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, помічник машиніста водонасосної станції. Заарештований 8.07.1941 ОДТВ НКВС ст.Помічна (наклепи про погані матеріальні умови життя трудящих в СРСР). Помер 24.08.1941 у тюрмі НКВС м.Кіровограда. (П – 8793)

МОЛЧАНОВ ЯКІВ ЛОГВИНОВИЧ, 1887 р.н., с.Перчунове, українець, освіта початкова, проживав на х.Леніна Миколаївської сільради (приєднане до с. Іванівка) Новоукраїнського району,

хлібороб. Заарештований 28.01.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітував вибирати в члени сільради заможних селян). Засуджений 9.08.1929 Зінов'євським окрсудом до 2 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 30.09.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1778)

МОРОЗ ГНАТ ВАСИЛЬОВИЧ, 1901 р.н., с.Брунетівка Седлищанської волості Ковельского повіту Волинської губернії (нині Старовижівський район Волині), поляк, письменний, проживав у с.Миколаївка Добровеличківського району, член колгоспу ім.Орджонікідзе. Заарештований 23.02.1938 Піщанобрідським РВ НКВС ("у 1916 році прибув як біженець разом з матір'ю і братом, які 1918-го вернулись на Волинь із якими він листувався до арешту, написав листа у польське консульство: просився поїхати забрати матір для догляду; дискредитація соціалістичної системи господарювання"). Прокуратурою Одеської області 5.06.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2969)

МОРОЗ ЗАХАР АРСЕНОВИЧ, 1905 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, хлібороб-середняк, без певних занять. Заарештований 29.03.1937 Тишківським РВ НКВС (агітував проти колгоспного ладу, розповсюджував чутки про війну та поразку в ній СРСР). Тишківським РВ НКВС 20.02.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2953)

МОРОЗ ІВАН АРСЕНОВИЧ, 1918 р.н., с.Тишківка, українець, освіта 7 класів, без певних занять. Заарештований 13.12.1946 УМДБ Кіровоградської області (виготовлення і розповсюдження анонімних антирадянських листів). Засуджений 27.03.1947 Кіровоградським облсудом до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 30.11.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10794)

МОРОЗ КІНДРАТ СЕМЕНОВИЧ, 1873 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, хлібороб-середняк. Заарештований 8.10.1928 Первомайським окрвідділом ДПУ (посібництво гетьманським та австрійським окупаційним військам). Первомайською окрпрокуратурою 24.01.1930 слідство припинено, з-під варти звільнений. (П – 3531)

МОРОЗОВИЧ ЮЗЕФ КАЗИМИРОВИЧ, 1904 р.н., с.Тученик Ярославського району Львівської області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Іванівка Добровеличківського району, пастух. Заарештований 3.08.1950 Добровеличківським РВ МДБ (антирадянська агітація серед колгоспників). Засуджений 26.11.1950 Кіровоградським облсудом до 10 років неволі з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним судом УРСР 28.02.1955 міру покарання зменшено до 5 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 15.07.1992 Генпрокуратурою України. (П – 13396)

МОСКАЛЕНКО ДМИТРО КАРПОВИЧ, 1910 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта 4 класи, член ВЛКСМ у 1931-32 роках, завідувач магазину. Заарештований 14.08.1940 УНКВС Кіровоградської області (контрреволюційна агітація, наклепи на партію та її керівників). Засуджений 23.11.1940 Кіровоградським облсудом до 6 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 24.02.1990 Верховним судом УРСР. (П – 9077)

МОТОРНИЙ ДАНИЛО ФЕДОРОВИЧ, 1895 р.н., с.Новолутківка Добровеличківського району, українець, освіта початкова, член колгоспу "Хвиля революції". Заарештований 26.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (у 1919 році служив у денікінській армії; член контрреволюційної націоналістичної повстанської групи). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 17.05.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4335)

МОТОРНЮК ВОЛОДИМИР ПАВЛОВИЧ, 1919 р.н., с.Богодарівка, українець, учень 7 класу. Заарештований 16.08.1936 Добровеличківським РВ НКВС ("у серпні 1936 року в хаті Романовського зібрались школярі, учні 7-го класу Іван Пилипенко й два Володі Моторнюк і Коротич: грали в шашки, доміно, співали пісні-частівки: "Устань Ленін подивись, як в колгоспі розжились, спина гостра, срака гола, тіко вийшов із колгоспа, а нам Ленін показує рукою, куди йти за мукою, батько в созі, діти в созі, а Ленін на дорозі" і т.п."). Добровеличківським РВ НКВС 5.10.1936 справу направлено у спецколегію Одеського облсуду. Інших рішень 30-х років у справі немає. Кіровоградською облпрокуратурою 4.10.1989 справу закрито. (П – 10206)

МУСІЄНКО АРСЕН ІВАНОВИЧ, 1905 р.н., с.Новолутківка, українець, освіта 7 класів, рахівник колгоспу ім.Ворошилова. Заарештований 25.03.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 11.01.1957 Кіровоградським облсудом . (П – 3834)

МУШИНСЬКИЙ ГРИГОРІЙ ЛЕВКОВИЧ, 1907 р.н., с.Олександро-Завадське, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 18.04.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти

заходів радянської влади). Добровеличківським РВ ДПУ 13.05.1931 справу припинено, внесений до списків осіб, які будуть вислані разом з сім'єю за межі України. (П – 6380)

МУШИНСЬКИЙ ФЕДОТ ЯКОВИЧ, 1873 р.н., с.Босівка Первомайського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Олександро-Завадське, без певних занять. Заарештований 25.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна націоналістична агітація). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.05.1938. Реабілітований 17.03.1962 Кіровоградським облсудом . (П – 5561)

МУШТА ДМИТРО ПАВЛОВИЧ, 1879 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, проживав у с.Єрофіївка (приєднане до с.Андріївка) Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 3.04.1938 Тишківським РВ НКВС (організатор контреволюційної групи церковників: "разом із куркулем Прокопом Грушецьким та сином церковного старости Федорем Корнієнком вимагали відкриття церкви в селі, яку ліквідували у 1930 році; кликали священика і проводили незаконне хрещення новонароджених"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10417)

НАГАЛЬСЬКИЙ ПИЛИП ЙОСИПОВИЧ, 1895 р.н., м.Вознесенськ Миколаївської області, українець, освіта початкова, член ВКП(б), проживав на ст.Помічна, селище Герасимівка, черговий залізничного депо. Заарештований 11.09.1937 ДТВ ОДПУ ст.Помічна (антирадянська агітація, зв'язок з контрреволюційним елементом). Засуджений 29.10.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 11.11.1937. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Брат Микола за шкідництво засуджений до 4 років, брат Антон висланий за контреволюційну троцькістську діяльність. (П – 11901)

НАЗАРЕНКО ІВАН АНТОНОВИЧ, 1917 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, проживав у м.Москві (Росія), слюсар заводу №93. Заарештований 17.06.1942 особливим відділом НКВС 155-ої стрілецької дивізії (поширював фашистські листівки). Засуджений 22.06.1942 військовим трибуналом 155-ої стрілецької дивізії до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 22.01.1990 трибуналом Московського військового округу. (П – 10592)

НАКАПЕЛЮК ПИЛИП КІНДРАТОВИЧ, 1915 р.н., с.Трояни, українець, освіта початкова, член колгоспу "12-річчя Жовтня". Заарештований 26.03.1937 Тишківським РВ НКВС (підозрювався у дискредитації керівників партії та уряду). Одеським облсудом 19.08.1937 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 1099)

НАКОНЕЧНИЙ ОЛЕКСА МИХАЙЛОВИЧ, 1895 р.н., с.Гаївка, українець, освіта початкова, хлібороб, член колгоспу ім.Горького. Заарештований 28.07.1937 Тишківським РВ НКВС ("у 1920 році перебував у повстанських загонах Гризла та Чорного Ворона, розстрілював червоних партизан"; "співчував Якіру та іншим ворогам народу після їхнього розстрілу", серед селян вів антирадянську агітацію: "Фашизм сильний, він переможе в Іспанії"). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 4.09.1965 Кіровоградським облсудом. (П – 7964)

НАКОНЕЧНИЙ ПИЛИП МИХАЙЛОВИЧ, 1897 р.н., с.Гаївка Тишківського району, українець, освіта початкова, хлібороб, член колгоспу ім.Горького. Заарештований 28.07.1937 Тишківським РВ НКВС ("під час перебування петлюрівських військ у селі, штаб розташовувався у хаті Михайла Наконечного, який розстрілював червоних у 1920 році, сини Пилип та Олекса перебували у повстанських загонах Гризла й Чорного Ворона"; антирадянська діяльність: "у 1937 році зірвав колгоспні збори, агітуючи людей не продавати хліб державі"). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 4.09.1965 Кіровоградським облсудом. (П – 7964)

НАУК МИКОЛА ДМИТРОВИЧ, 1887 р.н., м.Липкани Хотинського повіту Чернівецької області (нині Молдова), молдаванин, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, залізничник. Заарештований 19.03.1933 особливим відділом ОДТВ ОДПУ м.Одеса (шпигунська діяльність на користь Румунії). Особливим відділом ОДТВ ОДПУ м.Одеса 24.04.1933 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 6632)

НАУМЕНКО САМІЙЛО ПЕТРОВИЧ, 1887 р.н., с.Липняжка, українець, освіта середня (Новобузька вчительська семінарія, 1908), проживав у с.Новостанкувата Добровеличківського району, вчитель. Заарештований 22.10.1930 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 11.01.1931 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років

заслання на північ як соціально-небезпечний елемент. Трійкою при колегії ДПУ УРСР 27.08.1932 достроково звільнений. (П – 6210)

НАУМЕНКО ЮХИМ ОЛЕКСІЙОВИЙ, 1884 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, проживав у смт Добровеличківка, член колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 17.02.1938 Добровеличківським РВ НКВС (у 1918 році служив у війську армії УНР у загоні Дмитра Хорунжого, "за його вказівкою було розстріляно 12 партизан"; "разом з Іваном Приступою готували створення повстанського загону, розповсюджували чутки про війну та поразку в ній СРСР"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 12.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12351)

НЕБЕСЬКИЙ КИРИЛО ТРОХИМОВИЧ, 1896 р.н., с.Тишківка, українець, письменний, рахівник колгоспу ім.Будьонного. Заарештований 9.03.1938 Тишківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: разом із Нестором Величком, Пилипом Завалком та Давидом Ахметовим підозрювався, що, працюючи 1920 року у червоній міліції, був захоплений у полон селянським повстанцями під проводом отамана Гризла, перейшов на їхній бік і брав участь у вбивстві військового комісара Морозова). Тишківським РВ НКВС 20.04.1938 справу припинено, оскільки участь у вбивстві достатньо не підтверджена за давністю події, з-під варти звільнений. (П – 2995)

НЕДБАЙЛО СЕРГІЙ КОСТЯНТИНОВИЧ, 1909 р.н., с.Горожине Привільнянського (нині Баштанського) району Миколаївської області, українець, освіта середня, проживав у с.Гаївка Добровеличківського району, голова колгоспу ім.Куйбишева. Заарештований 2.04.1945 Тишківським РВ НКДБ (співпраця з німецькими окупантами). Засуджений 23.06.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав та конфіскацією майна. Кіровоградським УНКДБ 25.01.1955 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 2045)

НЕЗАМАЙ ФЕДІР КЛИМОВИЧ, 1900 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта 2 класи, до мобілізації колгоспник, червоноармієць 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 особливим відділом ГУДБ НКВС СРСР (потрапив хворим у полон до білофінів). Особливою нарадою НКВС СРСР 27.09.1940 засуджений до 5 років виправно-трудових таборів. У 1958 році проживав у с.Піщаний Брід. Реабілітований 7.04.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4402)

НЕЗНАЄНКО ГРИГОРІЙ ЛУК'ЯНОВИЧ, 1899 р.н., с.Карбівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 14.05.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (підозрювався у агітації проти колективізації). Добровеличківським РВ НКВС 17.05.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5278)

НЕЗНАЄНКО МИКИТА ОНИКІЙОВИЧ, 1880 р.н., с.Карбівка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1929 році за невиконання плану хлібозаготівельних робіт господарство розпродане. Заарештований 22.10.1930 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти колективізації, хлібозаготівельних робіт, оподаткування). Засуджений 9.01.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6176)

НЕМЧЕНКО ДМИТРО ЛУКАШОВИЧ, 1890 р.н., с.Маркове, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, помічник машиніста ст.Кірово-Українське. Заарештований 26.11.1948 Кіровоградським міськвідділом МДБ ("знаючи про існування антирадянської націоналістичної організації у Кіровограді, що ставила мету побудову Самостійної України, прагнучи створити матеріальну базу для організації, брав участь у розробці планів пограбування громадян, їздив на ці пограбування, але не здійснив своїх намірів з не залежних від нього причин" – 1954 року Михайло Нагорний, один із десяти звинувачуваних по цій справі осіб, написав ряд скарг, в яких він вказує, що "ніколи не був націоналістом, що свідчення про створення ним націоналістичної організації були результатом залучення його органами слідства до секретного співробітництва і що ця організація створена самими слідчими органами"). Засуджений 27.04.1949 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 6 років виправно-трудових таборів, звільнений 27.03.1953 за амністією. Управлінням КДБ Кіровоградської області 17.10.1955 справу закрито. (П – 3318)

НЕТРЕБА ГНАТ ВАСИЛЬОВИЧ, 1877 р.н., с.Новолутківка, українець, неписьменний, різноробочий колгоспу. У 1931 році за невиконання твердого завдання хлібозаготівлі був засуджений до 2 років неволі. Вдруге заарештований 29.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська

агітація проти колгоспного ладу, пророкував поразку СРСР у майбутній війні з Німеччиною). Засуджений 3.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 14.11.1937. Реабілітований 12.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12354)

НЕТРЕБА МИКОЛА ГНАТОВИЧ, 1914 р.н., с.Новолутківка, українець, письменний, проживав у м.Дніпродзержинську Дніпропетровської області, військовослужбовець змінного складу окремого батальйону зв'язку 7-го стрілецького корпусу. Заарештований 7.09.1937 особливим відділом НКВС 7-го стрілецького корпусу (намагався звести наклеп на вождя партії і трудового народу). Засуджений 9.12.1937 військовим трибуналом 7 стрілецького корпусу до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 6.06.1990 трибуналом Київського військового округу. (П – 11830)

НЕЧЕПУРЕНКО ФЕДІР АНДРІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Оксанине Уманського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав на х.Володимирівка Гаївської сільради (нова назва Вірне) Добровеличківського району, колгоспник. Засуджений 20.07.1936 спецколегією Одеського облсуду до 3 років виправно-трудових таборів за проведення антирадянської агітації, управлінням НКВС Одеської області 5.02.1937 з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 18.02.1938 Тишківським РВ НКВС (учасник контрреволюційного повстанського угруповання, вів антирадянську агітацію). Засуджений 12.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 29.04.1938. Реабілітований 24.05.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4354)

НИЗЕК МИХАЙЛО ВАСИЛЬОВИЧ, 1896 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 8.03.1929 Первомайським окрвідділом ДПУ (підозрювався у контреволюційній агітації). Прокурором Первомайського округу 10.02.1930 справа припинена, з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 17.02.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 9.02.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 3630, 5021)

НИЗЬКО (НИЗЕК) ПЕТРО ГРИГОРОВИЧ, 1891 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 14.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("член "Просвіти" у 1918-19 роках, у 1930-ому брав участь у куркульських волинках по розбиранню колгоспного майна", "член контрреволюційної організації у Добровеличківському районі, очолюваної Федотом Геричем, репресованим у 1937 році: розповсюджував чутки про майбутню війну та поразку в ній СРСР"). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 19.09.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4840)

НИЗЬКО (НИЗЕК) ТИМОФІЙ ДАНИЛОВИЧ, 1902 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 2.12.1937 Добровеличківським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у петлюрівській армії; контрреволюційна агітація проти Конституції СРСР та кандидатів у депутати до Верховної Ради СРСР). Засуджений 6.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 28.05.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5208)

НІЖИНСЬКА МАРІЯ ХАРИТОНІВНА, 1882 р.н., с.Кислиця (приєднане до с.Олексіївка), українка, неписьменна, проживала у селищі Октябрське при ст.Помічна, домогосподарка. У 1931 році розкуркулена. Заарештована 28.08.1937 ОДТВ НКВС ст.Помічна (антирадянська діяльність: "належала до контрреволюційної організації, очолюваної священиком Кодрецьким – вели антирадянську релігійну агітацію, залучали членів сімей партійних здійснювати релігійні обряди, зокрема хрещення"). Засуджена 21.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. У 1958 році проживала на ст.Помічна. Реабілітована 13.09.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4509)

НІЖИНСЬКИЙ ПАВЛО ЙОСИПОВИЧ, 1909 р.н., с.Кам'янка (приєднане до с.Олексіївка), українець, освіта початкова, вантажник ст.Помічна. У 1932 році разом з сім'єю висланий у м.Котлас Архангельської області, із заслання втік, батьки померли на засланні у 1933 році. Заарештований 29.07.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (агітація проти колгоспного ладу, виконання хлібозаготівельних робіт). Засуджений 21.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8826)

НОСЕНКО АНАТОЛІЙ ЯКИМОВИЧ, 1915 р.н., с.Глиняне, українець, освіта середня, червоноармієць 143-го окремого зенітного артилерійського дивізіону військ протиповітряної оборони. Заарештований 17.03.1943 особливим відділом НКВС Краснодарського краю ("при відступі

військової частини на схід залишився у Краснодарі, що рівноцінно зраді Батьківщини"). Засуджений 24.04.1943 військовим трибуналом Краснодарського гарнізону до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. У 1966 році проживав у м.Воркута (Комі АРСР). Реабілітований 27.12.1966 трибуналом Північно-Кавказького військового округу. (П – 8085)

НОСЕНКО ДМИТРО ГРИГОРОВИЧ, 1910 р.н., с.Глиняне, українець, освіта початкова, проживав у м.Таганрозі (Росія), робітник служби зв'язку 8 дистанції залізничничної станції. Заарештований 10.03.1933 Іловайським ДТВ ОДПУ ("після розкуркулення батьків, маючи перспективу заслання, виїхав у м.Орськ, Сибір, працював 6 місяців, перебрався на Урал, потім на ст.Ауліе-Ата, нині Джамбул, Казахстан, далі на Кавказ і в 1931 році – Таганрог Ростовської області, Росія, сюди покликав згодом батьків, з якими листувався під час їхнього заслання"). Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. Батько до революції мав 60 десятин землі і 40 орендував, у 1928 році розкуркулений та засуджений до 3 років концтабору і висланий на "Далекосхідні Соловки", повернувся у 1933-ому до сина в Таганрог, де працював на заводі "Сталь". (П – 7310)

НОСЕНКО ІВАН ДЕМИДОВИЧ, 1906 р.н., с.Глиняне, українець, освіта початкова, вагар залізничної станції. Заарештований 1.04.1933 ОДТВ ОДПУ м.Одеси (підозрювався у антирадянській агітації). Дорожно-транспортним відділом ОДПУ м.Одеси 29.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6773)

НОТИЧ ФЕДІР КОСТЯНТИНОВИЧ, 1912 р.н., с.Лиса Гора, українець, освіта початкова, проживав у с.Піщаний Брід, член колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 23.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (підозрювався у побитті уповноваженого з хлібозаготівельних робіт). Новоукраїнським РВ ДПУ 25.02.1933 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 1397)

НОШИЧ ФЕДІР КОСТЯНТИНОВИЧ, 1912 р.н., с.Лиса Гора Первомайського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Піщаний Брід Добровеличківського району, хлібороб-одноосібник. Заарештований 23.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (підозрювався у терористичних діях проти представників влади). Новоукраїнським РВ ДПУ 25.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1397)

ОБЕЛЬЧАК ТИМОФІЙ ДОРОФІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Трояни, українець, освіта вища педагогічна, проживав у м.Кіровограді, бухгалтер відділу боротьби з амбарними шкідниками. Заарештований 14.05.1947 Кіровоградським міськвідділом УМДБ ("в роки німецької окупації працював бухгалтером сільгоспкомендатури с.Захарівка Новоукраїнського району, водночас завідував школою: наказував учителям заклеювати портрети більшовицьких вождів у радянських підручниках, на районній учительській нараді 1942 року у виступі використовував антирадянські вислови, вихваляв систему освіти в Німеччині"; звинувачувався у належності до Організації українських націоналістів – у жовтні 1944 року при обшуку в його пальті виявлено агітку-звернення ОУН "За що бореться УПА"; із березня 1944 по серпень 1945-го – в лавах Червоної армії, гвардії старшина 3-ого Українського фронту, був тричі поранений, мав нагороди: орден "Червона зірка", медалі "За бойові заслуги", "За звільнення Праги", "За перемогу над Німеччиною"). Засуджений 4.08.1947 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 14.02.1967 Верховним судом УРСР. (П – 8095)

ОБОРЕВИЧ ЙОСИП ФЕДОРОВИЧ, 1886 р.н., м.Ольвіопіль Єлисаветградського повіту Херсонської губернії (нині Первомайськ Миколаївської області), українець, освіта початкова, проживав у м.Первомайську Миколаївської області, сторож вугільного складу на ст.Голта. Заарештований 3.02.1935 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (антирадянська агітація: вихваляв дореволюційний лад, зводив наклепи на умови життя в СРСР). Засуджений 15.05.1935 особливою нарадою НКВС СРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 11.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1897)

ОВЕРЧУК ІВАН ПЕТРОВИЧ, 1905 р.н., с.Глиняне, українець, освіта початкова, член сільськогосподарської артілі імені газети "Правда". Заарештований 18.01.1933 Новоукраїнським РВ ДПУ (антирадянська діяльність: "весною 1930 року разом з батьком вийшов із артілі, продав коней і майно, згодом повернулися в артіль; агітував за зрив сільгоспробіт і проти виконання плану хлібозаготівлі; в розпалі польових робіт кинув колгосп і пішов працювати в кар'єр, з нього взяли приклад іще кілька осіб"). Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 26.03.1933 справу припинено,

з-під варти звільнений. Батько у 1930 році розкуркулений, але не висланий на північ за віком (70 років). (П – 7250)

ОВСЯННИКОВ ІВАН АНДРІЙОВИЧ, 1900 р.н., м.Двінськ (Польща), росіянин, освіта початкова, проживав у селищі Герасимівка (нині у складі м.Помічна Добровеличківського району), машиніст депо залізничної станції. У 1933 році 1 місяць перебував під слідством за підозрою шпигунства на користь Польщі, виправданий. Вдруге заарештований 15.12.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна ("в Україну прибув у 1915 році, у 1918-ому співчутливо ставився до петлюрівського руху, згодом на його квартирі переховувався офіцер білої армії, який не хотів здатись червоноармійцям і покінчив життя самогубством; провадив антирадянську агітацію: "На Україну понаїжджали кацапи і забирають весь хліб для Москви, а українці лишаються голодними", "Трудящі СРСР забезпечені економічно погано: зарплата мізерна, а тут ще всякими позиками витягують у робітника останню копійку"). Засуджений 7.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 13.03.1938. Реабілітований 8.10.1957 Кіровоградським облсудом. Брат Сергій засуджений "за участь у петлюрівському русі". (П – 4012)

ОВЧАРЕНКО АНТОН ПЕТРОВИЧ, 1897 р.н., с.Новолутківка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Серп". Заарештований 1.01.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 11.01.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3834)

ОВЧАРЕНКО ПИЛИП ПЕТРОВИЧ, 1900 р.н., с.Новолутківка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Червоний степ". Заарештований 26.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (у 1918-19 роках служив у петлюрівській армії; член контрреволюційної націоналістичної повстанської групи). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Брат Антон репресований у 1938 році. Реабілітований 17.05.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4335)

ОГИР ЛЕВКО ІВАНОВИЧ, 1909 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, робітник Помічнянської МТС. Заарештований 29.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (підозрювався у агітації проти хлібозаготівельних робіт). Новоукраїнським РВ ДПУ 17.03.1933 справа припинена, з-під варти звільнений. (П – 2831)

ОМЕЛЬЧЕНКО СЕРГІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1882 р.н., с.Богодарівка Добровеличківського району, українець, освіта домашня, хлібороб. Двічі розкуркулений – у 1921 та 1930 роках. Заарештований 7.05.1931 Добровеличківським РВ ДПУ ("куркуль, до революції мав 250 десятин землі; у 1921 році був у повстанському загоні Аврамчука, який згодом втік за кордон: повстанцями були вбиті перші голова сільради Білоус і секретар партосередку Галузинський; мав зв'язок із сусідніми повстанськими загонами під проводом Батрака і Безвершенка", "вимагав повернення свої хати, в якій розмістилось правління артілі"). Засуджений 9.12.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 23.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6418)

ОПРИЦЯ ЛЕОНІД МАКАРОВИЧ, 1920 р.н., с.Дружелюбівка, українець, освіта 8 класів, проживав у м.Ленінграді (нині Санкт-Петербург, Росія), міліціонер. Заарештований 6.04.1948 УМВС Ленінградської області (у 1942-44 роках працював секретарем Дружелюбівської сільуправи). Засуджений 22.08.1948 трибуналом Київського військового округу до 25 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. 1.12.1954 міру покарання знижено до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 20.07.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14232)

ОРЛОВ ПЕТРО ГРИГОРОВИЧ, 1878 р.н., с.Тишкове Торопецького повіту Псковської губернії (Росія), росіянин, освіта середня (Псковська духовна семінарія), проживав у смт Добровеличківка, священик Миколаївської церкви. У 1920 році за контрреволюційну агітацію в церкві та втечу з білими був засуджений до 2 років концтабору, у 1922-му за спротив конфіскації церковних цінностей засуджений до 3 років неволі. Втретє заарештований 19.10.1924 Первомайським окрвідділом ДПУ (контрреволюційна релігійна агітація: розповсюджував чутки, що радянська влада утискає релігію, заарештовує прихильників патріарха Тихона). Колегією ОДПУ 29.08.1925 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6971)

ОРЛОВСЬКА СТЕПАНИДА ЯКИМІВНА, 1890 р.н., с.Ляхове (нині с.Вороб'ївка), українка, освіта початкова, проживала у с.Нововікторівка, колгоспниця. У 1930 році розкуркулена і разом з

родиною вислана на Урал, чоловік помер на засланні у 1933-ому, у 1936-ому повернулася із заслання. Заарештована 30.08.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (агітація проти колгоспів, розповсюджувала чутки про повернення майна розкуркуленим). Засуджена 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років виправно-трудових таборів. Реабілітована 25.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1656)

ОСАДЧИЙ ВАСИЛЬ АНТОНОВИЧ, 1895 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 14.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС ("член націоналістичної повстанської організації, створеної у 1935 році другим секретарем Одеського обкому партії Голубом: антирадянська агітація, шкідництво в колгоспах, вербування нових членів"). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 7.06.1938. Реабілітований 10.11.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3945)

ОСАДЧИЙ ВАСИЛЬ ОСТАПОВИЧ, 1888 р.н., с.Піщаний Брід, молдаванин, письменний, колгоспник. Заарештований 14.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (член контрреволюційної націоналістичної повстанської організації, антирадянська агітація). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 7.06.1938. Реабілітований 10.11.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3945)

ОСАДЧИЙ ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ, 1902 р.н., м.Могилів-Подільський Вінницької області, проживав у с.Новолутківка Добровеличківського району, рахівник колгоспу "Серп". Заарештований Добровеличківським РВ НКВС ("член контрреволюційної націоналістичної повстанської організації, завданням якої було: агітувати за відокремлення України від СРСР і реставрацію капіталізму, готувати молоду зміну для майбутньої держави, зривати заходи партії та радянського уряду на місцях"). Засуджений 23.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 2.11.1937. Реабілітований 8.03.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 3834)

ОСАДЧИЙ СТЕПАН СТЕПАНОВИЧ, 1924 р.н., с.Якимівка, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Заарештований 16.02.1945 Добровеличківським РВ НКДБ (антирадянська агітація). Засуджений 23.04.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 10.05.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10058)

ОСЕТРОВ ФЕДІР ГРИГОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта вища (Одеський інститут народної освіти у 1930 році), проживав у м.Кіровограді, викладач педагогічного технікуму. Заарештований 26.07.1938 Кіровським МВ НКВС (у 1919 році служив прапорщиком денікінської армії; учасник контреволюційної націоналістичної організації). Засуджений 17.01.1939 Миколаївським облсудом до 6 років виправно-трудових таборів. Верховним судом УРСР 27.02.1939 міру покарання зменшено до 2 років ув'язнення. Даних про реабілітацію у справі немає. (П – 2019)

ОСИПЕНКО ПРОХОР ІВАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Добротимофіївка, українець, письменний, продавець філії сільської кооперації. Заарештований 16.06.1938 Добровеличківським РВ НКВС (підозрювався у членстві націоналістичної військово-повстанської організації). Прокуратурою Одеської області 18.09.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3024)

ОХОТНИК КОНОН ІВАНОВИЧ, 1876 р.н., с.Тишківка, українець, неписьменний, хлібороб-середняк. Заарештований 8.10.1928 Первомайським окрвідділом ДПУ (посібництво гетьманським та австрійським окупаційним військам). Первомайською окрпрокуратурою 24.01.1930 слідство припинено, з-під варти звільнений. (П – 3531)

ОЧЕНАШКО ФЕДІР ЯВДОКИМОВИЧ, 1876 р.н., с.Сорокотяженці Немирівського району Вінницької області, українець, неписьменний, проживав на х.Оленівка (приєднане до с.Гаївка) Добровеличківського району, колгоспник. У 1936 році спецколегією Одеського облсуду був засуджений до 2 років позбавлення волі за знищення портретів керівників партії та уряду. Вдруге заарештований 18.02.1938 Тишківським РВ НКВС (учасник контрреволюційного повстанського угруповання, вів антирадянську агітацію). Засуджений 12.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 29.04.1938. Реабілітований 24.05.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4354)

ОЧЕРЕТНИЙ ДМИТРО МАКАРОВИЧ, 1894 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта середня, у 1921 році виключений з КП(б)У, вчитель. Заарештований 25.10.1930 Новоукраїнським РВ ДПУ (в минулому служив офіцером царської та армії Української Народної Республіки; вів антирадянську агітацію). Засуджений 4.03.1931 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років концтабору. Реабілітований 31.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5976)

ОЧЕРЕТНИЙ СТЕПАН ГОРДІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта 2 класи, проживав у с.Якимівка Добровеличківського району, колгоспник, після мобілізації червоноармієць 657-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 28.08.1940 особливим відділом ГУДБ НКВС СРСР (здався у полон білофінам без опору, фінськими розвідорганами піддавався систематичній антирадянській обробці). Засуджений 15.06.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до виправно-трудових таборів на період війни. Особливою нарадою НКВС СРСР 15.02.1946 звільнений з-під варти. Реабілітований 23.06.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4458)

ОЩАН ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1890 р.н., с.Кульно Бєлгородського повіту Холмської губернії (Польща), росіянин, освіта початкова, проживав у с.Станкувате (нині с.Тернове), член колгоспу "Червоний лан". Заарештований 28.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (зв'язок з польською розвідкою, антирадянська пропаганда проти колгоспного ладу). Засуджений 26.10.1937 наркомом військових справ та прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 5.11.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11333)

ПАВЛЕНКО ОЛЬГА МАРКІВНА, 1899 р.н., с.Липняжка, українка, освіта середня, вчителька, без певних занять. Заарештована 6.01.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Прокуратурою Добровеличківського району 19.07.1938 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 3022)

ПАВЛИЧЕНКО ЛОГВИН АНАНІЙОВИЧ, 1877 р.н., с.Гнатівка, українець, неписьменний, член колгоспу "Шлях до комуни". У 1930 році розкуркулений за невиконання плану хлібозаготівельних робіт. Заарештований 14.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (член контрреволюційної націоналістичної військово-повстанської організації). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 7.06.1938. Реабілітований 10.11.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3945)

ПАВЛИШИН ГРИГОРІЙ АМВРОСІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Волове Ольгопільського району Вінницької області, українець, освіта початкова, проживав у Тишківському лісництві, робітник лісництва. У 1935 році за контрреволюційну агітацію був засуджений до 5 років далеких таборів. Вдруге заарештований 8.07.1941 Тишківським РВ НКВС ("разом з групою однодумців систематично відмовлявся від отримання паспорта через релігійні переконання, не брав участі у виборах до Верховної ради і в ради місцеві, влаштовував таємні релігійні зібрання, розповсюджував серед населення релігійні листівки"; відмовився підписувати протокол допиту). Засуджений 14.03.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років виправно-трудових таборів. У 1969 році проживав у с.Ухожани Балтського району Одеської області. Реабілітований 23.07.1969 Кіровоградським облсудом. (П – 8207)

ПАНАСОВ ЮХИМ ЄФРЕМОВИЧ, 1887 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 17.02.1938 Добровеличківським РВ НКВС (шпигунська діяльність). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12437)

ПАНАСЮК ВОЛОДИМИР ЛУК'ЯНОВИЧ, 1896 р.н., х.Коколове Любомирської сільради, українець, освіта початкова, конюх колгоспу "Інтернаціонал". Заарештований 1.12.1933 Новоукраїнським РВ ДПУ (підозрювався у антирадянській агітації). Новоукраїнським РВ ДПУ 12.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2922)

ПАНЧЕНКО ДЕМ'ЯН ГРИГОРОВИЧ, 1895 р.н., с.Босна Юр'ївської сільради, українець, освіта початкова, голова колгоспу "Радянське село". У 1937 році спецколегією Одеського облсуду засуджений до 1 року виправно-трудових таборів. Вдруге заарештований 4.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("член контрреволюційного націоналістичного угруповання, керованого вчителем Іваном Бичуком, яке вело антирадянську агітацію, шкідницьку роботу в колгоспі, за мету мало повалення радвлади в Україні"). Засуджений 5.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, розстріляний 8.06.1938. Реабілітований 16.02.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4650, 4736)

ПАТРАК ПЕТРО ІВАНОВИЧ, 1886 р.н., смт Деражня Деражнянського району Хмельницької області, українець, освіта початкова, проживав у с.Дружелюбівка, колгоспник. Заарештований 28.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (член нелегальної секти баптистів, контрреволюційна релігійна пропаганда). Засуджений 15.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років виправно-трудових таборів. Помер у таборі. Реабілітований 8.10.1960 Кіровоградським облсудом . (П – 5346)

ПАШКЕВИЧ МИХАЙЛО ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1922 р.н., смт Добровеличківка, росіянин, освіта середня (Одеський морський технікум, військове училище), член ВЛКСМ, червоноармієць з 1940-го року, командир взводу 369-го окремого кулеметно-артилерійського батальйону. Заарештований 3.05.1942 особливим відділом НКВС Московського військового округу ("вів антирадянську агітацію серед військовиків: "ПТР – зброя неоковирна, німецька зброя краща, ніж у нас", "Як ми воювати будемо при такому харчуванні?", "Дзоти погані, в них просто сидіти незручно, не те що стріляти"; "в ніч на 2.05.1942 будучи черговим по укріпленому району при перевірці постів з застосуванням сили відібрав у чотирьох патрулів зброю за те, що вони не знали пароля"). Засуджений 20.06.1942 військовим трибуналом до 10 років неволі з позбавленням звання старший лейтенант і позбавленням виборчих прав на 3 роки. Реабілітований 9.01.1957 Верховним судом СРСР. (6950 – П)

ПАШКОВСЬКИЙ ВАСИЛЬ ГРИГОРОВИЧ, 1880 р.н., с.Трояни, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 17.03.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади). Голованівським дільничним прокурором 11.05.1931 справу припинено, внесений до списків осіб, які будуть вислані разом з сім'єю за межі України на 5 років. (П – 6382)

ПАЩЕНКО ПАВЛО АНТОНОВИЧ, 1893 р.н., с.Маркове, українець, освіта 3 класи, проживав у с.Покровка Новоархангельського району, колгоспник. Розкуркулений, дружина засуджена до 3 років. Заарештований 28.07.1937 Новоархангельським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда). Засуджений 26.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8803)

ПЕЛЕШЕНКО ОНИСИМ ПАВЛОВИЧ, 1877 р.н., с.Маринівка Старобільського району Луганської області, українець, освіта початкова, член партії меншовиків у 1903-07 роках, ВКП(б) у 1918-22 роках (вибув за власним бажанням через незгоду з політикою непу), проживав на ст.Помічна Добровеличківського району, машиніст електростанції. У 1906 році за політичну агітацію був заарештований єлисаветградською жандармерією і перебував 2 дні під вартою. Заарештований 5.07.1937 Помічнянським ОДТВ УДБ НКВС (активна контрреволюційна троцькістська діяльність: "у 1927 році пристав до робітничої опозиції у ВКП(б), доводив заслуги Рикова і Бухаріна, вихваляв старі дореволюційні порядки, критикував радянські"). Засуджений 3.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. ДТВ УНКВС Одеської області 11.04.1940 міру покарання зменшено до 5 років виправно-трудових таборів. (П – 5882)

ПЕНЯЗЕНКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1896 р.н., с.Олександро-Акацатове, українець, освіта вища (Одеський сільськогосподарський інститут), проживав у м.Новоукраїнці, агроном. Заарештований 15.09.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радвлади на селі). Засуджений 18.01.1929 особливою нарадою колегії ОДПУ до позбавлення права проживати у містах Москва, Ленінград, Ростов-на-Дону, в Україні, центральній чорноземній області, з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 17.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4178)

ПЕРЕГУДА АРСЕН ГРИГОРОВИЧ, 1881 р.н., с.Гаївка, українець, освіта початкова, проживав у с.Андріївка, колгоспник. У 1921 році за участь у вбивстві співробітника ЧК Жуковського засуджений до 2 років. У 1930 році за саботаж хлібозаготівельних робіт засуджений до 8 років тюрми. Втретє заарештований 22.11.1937 Тишківським РВ НКВС (агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9014)

ПЕРЕПЕЛИЦЯ МИХАЙЛО ФЕДОРОВИЧ, 1901 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта початкова, помічник бухгалтера райфінвідділу. Заарештований 17.12.1936 Добровеличківським РВ НКВС ("член контрреволюційного націоналістичного угруповання, керованого вчителем Іваном Бичуком, яке вело антирадянську агітацію, шкідницьку роботу в колгоспі, за мету мало повалення радвлади в Україні"). Засуджений 26.08.1937 спецколегією Одеського облсуду до 3 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Помер у таборі, дати смерті у справі немає. Реабілітований 10.04.1959 Верховним судом УРСР. (П – 4736)

ПЕРЕПЕЛИЦЯ ОЛЕКСІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1887 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта середня, секретар-рахівник. Заарештований 17.02.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 4.06.1938. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9590)

ПЕРЕХОДЬКО МАКСИМ ПЛАТОНОВИЧ, 1896 р.н., с.Дружелюбівка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 25.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.05.1938. Реабілітований 17.03.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5561)

ПЕРЕХОДЬКО МИХАЙЛО СИЛЬВЕСТРОВИЧ, 1884 р.н., с.Василівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 30.01.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радвлади на селі). Засуджений 19.03.1930 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 25.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6087)

ПЕТРОВ ВОЛОДИМИР ПОЛІКАРПОВИЧ, 1909 р.н., с.Заставля Дунаєвецького району Хмельницької області, українець, освіта середня спеціальна, проживав у смт Добровеличківка, старший зоотехнік райземвідділу. Заарештований 20.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (учасник контрреволюційної шкідницької організації). Засуджений 26.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Звільнений з ув'язнення 20.07.1946. Вдруге заарештований 10.01.1950 УМДБ Кам'янець-Подільської області (належність до антирадянської організації). Засуджений 10.02.1951 особливою нарадою МДБ СРСР до поселення в Красноярському краї (Росія). Реабілітований 22.09.1955 Кіровоградським облсудом. (П – 4720)

ПЕТРОВ ІОВ ФЕДОРОВИЧ, 1885 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Ворошилова. Заарештований 13.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (у 1919 році брав участь у повстанні проти радвлади; член контреволюційної повстанської групи, антирадянська агітація). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 4.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8897)

ПЕТРОВСЬКИЙ ВАСИЛЬ АНДРІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Ляхове (нині с.Вороб'ївка), українець, письменний, проживав у с.Олексіївка, член колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 4.07.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (агітація проти колективізації). Засуджений 17.08.1939 Кіровоградським облсудом до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 8.02.1992 Генпрокуратурою України. (П – 13041)

ПЕТРУНЯ ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Нововікторівка, українець, письменний, рахівник колгоспу. Заарештований 17.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (контрреволюційна підривна робота проти заходів радянської влади). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 14.05.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5201)

ПИЩУЛКО АНДРІЙ ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1891 р.н., с.Липняжка, українець, письменний, листоноша поштового відділення. Заарештований 29.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС (керівник секти баптистів села, підтримував зв'язок з московською общиною сектантів, писав їм листи з наклепами на колгоспний лад, отримував матеріальну допомогу, у 1935 році намагався встановити письмовий зв'язок з сектантами Нью-Йорка, у листі до них також зводив наклепи на колгоспний лад). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 27.11.1937. Реабілітований 30.03.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 6275)

ПИЯЗЕНКО ПАРХОМ ПАНТЕЛІЙОВИЧ, 1878 р.н., с.Олександро-Акацатове, українець, освіта початкова, рільник артілі "Комінтерн". Заарештований 22.01.1933 Добровеличківським РВ ДПУ (підозрювався у саботуванні плану хлібозаготівлі). Добровеличківським РВ ДПУ 8.03.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2769)

ПИЯЗЕНКО СОФРОН ІВАНОВИЧ, 1896 р.н., Добровеличківський район. Заарештований в 1937 Добровеличківським РВ НКВС ("член контрреволюційного націоналістичного повстанського угруповання, керованого Карпом Шевченком, яке ставило мету: агітувати серед селян за ідею створення національної держави і відновлення капіталізму, готувати нове членство, практикувати шкідництво у сільському господарстві, на випадок війни сприяти Німеччині й Польщі, створювати в тилу повстанські загони"). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Інших даних у справі немає. (П – 3834)

ПІВЕНЬ АНДРІЙ ЗАХАРОВИЧ, 1899 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, тракторист колгоспу. Заарештований 1.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("17.08.1938 дав свідчення репресивним органам, що брав участь у вбивстві активіста-комсомольця Георгія Макієнка у червні 1933 року за те, що був активним розкуркулювачем – куркулі, аби дискредитувати комсомольця, розпускали чутки про крадіжки ним хліба, а одного разу загнали на його город чужу корову й

звинуватили, ніби він її вкрав: вчинили самосуд, забили і підвісили у погребі куркуля Куліша" – Андрій Півень пізніше представив алібі). Кіровоградською облпрокуратурою 28.04.1939 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 2356)

ПІВЕНЬ АНДРІЙ ОНИСИМОВИЧ, 1894 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 18.04.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти колективізації, проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 26.11.1931 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край як соціально небезпечний елемент. Реабілітований 7.06.1994 управлінням СБУ Кіровоградської області. (П – 6458)

ПІВЕНЬ ВОЛОДИМИР АНТОНОВИЧ, 1897 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, проживав у с.Карбівка, колгоспник. Заарештований 4.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (учасник української націоналістичної повстанської організації). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 26.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12415)

ПІВЕНЬ ІВАН НЕСТОРОВИЧ, 1900 р.н., с.Липняжка, українець, освіта незакінчена вища, проживав у с.Маркове Добровеличківського району, вчитель неповної середньої школи. Заарештований 6.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС (член контрреволюційного націоналістичного угруповання). Засуджений 3.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 14.11.1937. Реабілітований 24.08.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3781)

ПІВЕНЬ МИКОЛА АНДРІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Косіора. Заарештований 13.05.1937 Добровеличківським РВ НКВС ("у 1932 році за саботаж польових робіт був виключений з колгоспу", "агітував проти колгоспного ладу, різко критикував політику партії"). Засуджений 4.09.1937 Одеським облсудом до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 12.10.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12533)

ПІВТОРАК АНДРІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Любомирка Новоукраїнського (нині Добровеличківського) району, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 10.01.1933 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти колективізації). Засуджений 28.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 17.04.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6881)

ПІВТОРАК ІВАН АНДРІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Любомирка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 23.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти виконання плану хлібозаготівельних робіт). Засуджений 28.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення. Реабілітований 18.04.1994 прокуратурою Кіровоградської області. Батько розкуркулений. (П – 6882)

ПІНКУС АНТОН ЙОСИПОВИЧ, 1894 р.н., Польща, поляк, освіта початкова, проживав у с.Піщаний Брід Добровеличківського району, чоботар артілі "Новий прогрес". Заарештований 10.09.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (вів антирадянську агітацію проти заходів партії та уряду, вихваляв Польщу). Засуджений 16.01.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років виправно-трудових таборів. У 1947 році повернувся у с.Піщаний Брід. Реаблітований 18.02.1959 трибуналом Київського військового округу. (П – 4665)

ПІОТРОВСЬКИЙ СТЕПАН БОЛЕСЛАВОВИЧ, 1897 р.н., с.Ритвян Сандомирського повіту Радомської губернії (Польща), поляк, освіта початкова, проживав на ст.Помічна Добровеличківського району, помічник начальника залізничної станції. Заарештований 7.01.1936 3-м відділенням ТВ УДБ НКВС Одеської області (підтримував письмовий зв'язок з родичами у Польщі, ігнорував стахановські методи організації виробничого змагання). Засуджений 7.03.1936 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років заслання. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9567)

ПЛАСТУН ГРИГОРІЙ ЯКОВИЧ, 1912 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, слюсар депо. Розкуркулений у 1930 році, в грудні пішов на залізницю. Заарештований 12.03.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (антирадянська агітація: "Ця країна переживає тимчасові труднощі і винні сама влада й компартія, яка не вміє керувати владою", "Їм роботу давай, а хліба видають стільки на день, що на раз перекусити не вистачає – голодує робочий люд, та ніяких заходів ніхто не вживає"). Засуджений 27.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 15.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7574)

ПЛАСТУН МИКОЛА ЯКОВИЧ, 1905 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, пекар транспортного споживтовариства. Заарештований 8.03.1933 ДТВ ОДПУ ст.Знам"янка (шкідницька діяльність: "випікав недоброякісно хліб з метою викликати невдоволення залізничників радянською владою", вів антирадянську агітацію: "З нас п'ють кров, знущаються, не платять гроші – робітники пропадають з голоду", "Колективізація сільського господарства веде нас до загибелі", "Раз жиди й комуністи позалазили в керівництво, то толку не буде – нам дають хліба по 500 грам, а самі отримують за першою категорією"). Засуджений 20.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 16.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7241)

ПЛИНІН КИРИЛО АНДРІЙОВИЧ, 1888 р.н., с.Бурівка Минусинського району Красноярського краю (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у селищі Октябрське при ст.Помічна Добровеличківського району, стрілочник залізничної станції. Заарештований 3.08.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (учасник контрреволюційної шпигунської польської організації). Засуджений 27.12.1937 комісією НКВС та прокурора СРСР до розстрілу, вирок виконано 7.01.1938. Реабілітований 14.11.1958 Верховним судом УРСР. (П – 4561)

ПЛИНІНА-ОМЕЛЬЧУК ЮЛІЯ АНТОНІВНА, 1900 р.н., с.Капленоси Седліцької губернії (Польща), росіянка, неписьменна, проживала у селищі Жовтневе при ст.Помічна, домогосподарка. Заарештована 15.08.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (агітувала проти колективізації, пропагувала релігію, вихваляла життя в Польщі). Засуджена 26.05.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років виправно-трудових таборів. У 1958 році проживала у с.Помічна. Репресований чоловік Кирило у грудні 1937 року. Реабілітована 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11927)

ПОБЕРЕЗЬКИЙ ІВАН СИДОРОВИЧ, 1899 р.н., с.Любомирка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.17-го партз'їзду. Заарештований 13.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (підривна шкідницька робота у колгоспі, антирадянська агітація). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 28.09.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 8566)

ПОБЕРЕЩУК ГАВРИЛО СИДОРОВИЧ, 1900 р.н., с.Солдатське (приєднане до с.Олексіївка), українець, письменний, проживав у селищі Герасимівка, пекар сільського споживчого товариства. Заарештований 24.01.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (агітація проти колгоспів, конституції, вождя партії). Засуджений 17.03.1937 спецколегією Одеського облсуду до 4 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 20.12.1991 Генпрокуратурою України. (П – 12882)

ПОДОЛЯН ЛЕОНІД МИХАЙЛОВИЧ, 1910 р.н., с.Варваро-Олександрівка, українець, освіта 6 класів, проживав у смт Добровеличківка, учень трудової школи. Заарештований 16.06.1928 Первомайським окрвідділом ДПУ (у ніч на 1.05.1928 разом з Ш.Ф.Залісом, який переховується, виготовив та розклеїв у райцентрі 4 листівки антирадянського змісту). Засуджений 15.01.1929 Первомайським окрсудом до 3 років позбавлення волі умовно. Реабілітований 24.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7791)

ПОДОЛЯН РОДІОН ОМЕЛЯНОВИЧ, 1878 р.н., с.Афанасіївка (приєднане до с.Дружелюбівка), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 25.03.1929 Первомайським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 24.05.1929 особливою нарадою колегії ОДПУ до 3 років ув'язнення в концтаборі. Реабілітований 19.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4212)

ПОДОЛЯН СТЕПАН СЕМЕНОВИЧ, 1906 р.н., с.Афанасіївка (приєднане до с.Дружелюбівка), українець, освіта неповна середня, проживав у м.Кіровограді, бухгалтер-ревізор тресту "Оліяпром". Заарештований 3.11.1945 УНКДБ Кіровоградської області (зрадницька діяльність: "в роки німецької окупації завідував кущовим пастиризаційним пунктом у с.Дмитрівці Знам'янського району, збирав молоко від селянських корів, з відома сільськогосподарського коменданта штрафував селян та вилучав корів за нездачу молока; видавав німецькій владі активістів"; "у листопаді 1943 року пішов у партизанський загін ім.Ворошилова; звинувачувався у вбивстві партизана, щоб той не видав його як німецького прислужника"). Засуджений 25.01.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Трибуналом військ НКВС Українського округу 12.03.1946 міру покарання зменшено до 10 років неволі. Військовою колегією Верховного суду СРСР 28.05.1949 справу припинено, з-під варти звільнений (633 – П)

ПОДОЛЬСЬКИЙ ЄВГЕН ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1897 р.н., с.Хоптинці Сатанівського району Вінницької (нині Городоцького Хмельницької) області, українець, освіта початкова, проживав у с.Бузькі Хутори Вознесенського району Миколаївської області, вантажник Олександрівського баластного кар'єру. Заарештований 25.02.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (агітація проти державної позики, наклепи на умови життя в СРСР). Засуджений 15.05.1938 лінійним судом Одеської залізниці до 4 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 7.05.1992 Генпрокуратурою України. (П – 13246)

ПОКАЗКА ІВАН МИХАЙЛОВИЧ, 1893 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1929 році був розкуркулений. Заарештований 23.10.1930 Добровеличківським РВ ДПУ ("син волосного старшини і члена Державної Думи за царизму; вів антирадянську агітацію, закликав селян не вступати в колгосп: "Радянська влада тримається на дурнях, бо якби не платили своєчасно позик, то її вже давно не було б", "влітку 1930 року скосив власний зерновий клин, приказуючи: хай краще коні з'їдять, а не радянська влада"). Засуджений 6.01.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років концтабору. Реабілітований 24.05.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (11032 – П)

ПОКОЄВА ГАННА НИКИФОРІВНА, 1896 р.н., с.Миколаївка, українка, освіта початкова, колгоспниця. У 1929 році розкуркулена. Заарештована 26.07.1944 транспортним відділом НКДБ 3-го Українського фронту (видавала під час німецької окупації радянських активістів). Засуджена 27.09.1944 військовим трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 16 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована 16.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. Чоловік Григорій репресований у 1937 році. (П – 13213)

ПОКОЄВИЙ ГРИГОРІЙ ЙОСИПОВИЧ, 1896 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("належав до групи куркулів, що в період розкуркулення сховались від заслання, у 1934 році вернулись у село, пролізли у артіль "Світова перемога" на відповідальні посади і створили підпільну контрреволюційну організацію під проводом петлюрівця Олекси Семидівки, вели антирадянську агітацію та релігійну пропаганду з метою підірвати міць колгоспу та скомпрометувати соціалістичну систему господарювання"; вимагав вигнати бідняків із хат, які належали раніше розкуркуленим; агітував людей: "Селяни думають, що коли їм дають з колгоспу теличок, то буде краще жити. Ні, Сталін все одно обмане – вигодуєш теличку, а потім комуністи її заберуть"; компрометував радянські закони: "Вони як той березневий сніг, залежать від погоди: встало сонечко – розтав сніг, щось задумали верховні – поміняються закони"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Брат Федір у 1930 році розкуркулений і висланий на північ. Дядько Семен Оверкович Чумаченко, звинувачений 1929 року в належності до "Спілки визволення України", втік у Румунію. (П – 9664)

ПОКОЄВИЙ ПАНТЕЛІЙ ЙОСИПОВИЧ, 1884 (1889) р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, без певних занять. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("належав до групи куркулів, що в період розкуркулення сховались від заслання, у 1934 році вернулись у село, пролізли у артіль "Світова перемога" на відповідальні посади і створили підпільну контреволюційну організацію під проводом петлюрівця Олекси Семидівки, вели антирадянську агітацію та релігійну пропаганду з метою підірвати міць колгоспу та скомпрометувати соціалістичну систему господарювання"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9664)

ПОКОТИЛО РОДІОН ДМИТРОВИЧ, 1902 р.н., с.Пужайкове Балтського району Одеської області, українець, освіта 2 класи, проживав у Тишківському лісництві Добровеличківського району, робітник лісництва. Заарештований 8.07.1941 Тишківським РВ НКВС ("разом з групою однодумців систематично відмовлявся від отримання паспорта через релігійні переконання, не брав участі у виборах до Верховної ради і в ради місцеві, влаштовував таємні релігійні зібрання, розповсюджував серед населення релігійні листівки"; відмовився підписувати протокол допиту). Засуджений 14.03.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 23.07.1969 Кіровоградським облсудом. (П – 8207)

ПОКОТИЦЬКИЙ АЛЬБІН СТАНІСЛАВОВИЧ, 1904 р.н., с.Дашівка Янушпільського району Житомирської області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Новостанкувата Добровеличківського

району, швець колгоспу ім.25-го жовтня. У 1933 році за побиття колгоспників був засуджений до розстрілу, міра покарання замінена на 8 років неволі з позбавленням громадянських прав на 3 роки, у 1935-ому звільнений. Вдруге заарештований 4.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("будучи завербований у польську націоналістичну організацію, проводив антирадянську агітацію, займався шкідництвом у колгоспі"). Засуджений 3.10.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу з конфіскацією майна, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітований 24.05.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4357)

ПОКРИЩЕНКО ДЕМ'ЯН ВАСИЛЬОВИЧ, 1900 р.н., с.Тишківка, українець, неписьменний, хлібороб-середняк. Заарештований 1.04.1931 Новоархангельським РВ ДПУ (підозрювався у агітації проти колгоспів та спекуляції). Новоархангельським РВ ДПУ 30.07.1931 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 2807)

ПОЛІЩУК СЕМЕН ДМИТРОВИЧ, 1882 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, пасічник. Заарештований 29.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 16.09.1937. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10407)

ПОЛОНСЬКИЙ БЕНЦІОН ІЗРАЇЛЬОВИЧ, 1901 р.н., смт Добровеличківка, єврей, освіта вища, проживав у м.Кіровограді, начальник техвідділу військово-будівельної дільниці №174. Заарештований 13.08.1937 особливим відділом УДБ 15-ої авіабригади (шкідницька діяльність). Засуджений 25.12.1938 Миколаївським облсудом до 5 років виправно-трудових таборів. Верховним судом УРСР 5.06.1939 міру покарання зменшено до 1,5 року. Реабілітований 14.09.1963 Верховним судом УРСР. (П – 7538)

ПОЛЯРУШ ПЕТРО ІВАНОВИЧ, 1892 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 18.01.1932 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Добровеличківським РВ ДПУ 16.04.1932 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 7491)

ПОНОМАРЕНКО МИХАЙЛО СПИРИДОНОВИЧ, 1895 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта вища, проживав у м.Кіровограді, агроном-зоотехнік райземвідділу. Заарештований 27.12.1932 Одеським облвідділом ДПУ (член контрреволюційної повстанської організації). Засуджений 14.04.1933 трійкою колегії ДПУ УРСР до 5 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 24.06.1958 трибуналом Київського військового округу. (П – 4500)

ПОНОМАРЕНКО ФЕДІР ВАСИЛЬОВИЧ, 1885 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 17.09.1937 Добровеличківським РВ НКВС (агітував проти створення колгоспів, проведення хлібозаготівельних робіт; поширював чутки про війну та пророкував поразку в ній СРСР). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 13.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1457)

ПОПЕРЕЧНИЙ ПАРХОМ СЕМЕНОВИЧ, 1897 р.н., х.Гриневичеве Тишківського району (приєднане до с.Водяне), українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Куйбишева. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 15.03.1938 Тишківським РВ НКВС (у 1919 році служив у війську армії УНР; агітував проти колгоспного ладу, розповсюджував чутки про війну та поразку в ній СРСР). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 16.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12434)

ПОПОВ МИХАЙЛО ГАВРИЛОВИЧ, 1895 р.н., с.Деспотсентивон Бачковського округу (Австро-Угорщина), серб, освіта початкова, проживав у с.Піщаний Брід Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 12.09.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (шпигунська діяльність на користь Польщі, антирадянська агітація). Засуджений 5.11.1937 наркомом ВС СРСР та прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 11.12.1937. Реабілітований 4.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11343)

ПОПОВА НАТАЛЯ ТАРАСІВНА, 1884 р.н., с.Піщаний Брід, українка, освіта 4 класи, домогосподарка. Заарештована 7.05.1944 Піщанобрідським РВ НКДБ (антирадянська агітація). Засуджена 21.07.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 8 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована 20.06.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 570)

ПОПОВСЬКИЙ МИКОЛА ЙОСИПОВИЧ, 1904 р.н., м.Жмеринка Вінницької області, поляк, освіта середня, проживав на ст.Помічна Добровеличківського району, заступник начальника депо ст.Помічна Одеської залізниці. Заарештований 19.10.1937 ОДТВ НКВС ст.Помічна (антирадянська

діяльність: "шкідництво з метою руйнування паровозного парку, агітація за неможливість побудови комунізму в одній країні", 1932 року завербований в "Польську організацію військову"). Засуджений 2.01.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 5.10.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 6947)

ПОПСУЙКО ТЕРЕНТІЙ ЯКОВИЧ, 1890 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, у 1918 році належав до спілки хліборобів-власників, хлібороб-одноосібник. Заарештований 3.04.1929 Кременчуцьким окрвідділом ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт, колективізації, сплати податків). Засуджений 12.07.1929 особливою нарадою колегії ОДПУ до 3 років концтаборів. Реабілітований 19.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4202)

ПОРТНОВА ФЕОДОСІЯ ІЛЛІВНА, 1898 р.н., м.Двінськ (нині Даугавпілс, Латвія), росіянка (за іншими даними єврейка), освіта неповна середня, проживала на ст.Помічна Добровеличківського району, домогосподарка. Заарештована 22.01.1938 УНКВС Одеської області ("як дружина засудженого військовою колегією Верховного суду СРСР Портнова Тона Юдковича знала про його контрреволюційні погляди і зв'язки, про його шкідницьку діяльність на елеваторі ст.Помічна, але не донесла в органи НКВС"). Засуджена 21.06.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років виправно-трудових таборів. Реабілітована 13.08.1957 трибуналом Одеського військового округу. (П – 6972)

ПОТАПСЬКИЙ ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1880 р.н., м.Новомосковськ Дніпропетровської області, українець, освіта середня, вчитель залізничної школи м.Дніпропетровська. У 1931 році був засуджений особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Вдруге заарештований 27.09.1937 Тишківським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у денікінській армії; активний член націоналістичної повстанської організації у с.Юзефпіль Вільшанського району). Засуджений 10.01.1938 НКВС і прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 21.01.1938. Реабілітований 25.12.1959 Верховним судом УРСР. (П – 5029)

ПОШТОВИЙ АНТОН ІВАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 11.04.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Добровеличківським РВ ДПУ 28.05.1931 справу припинено, внесений до списків осіб, які будуть вислані разом з сім'єю за межі України. (П – 6424)

ПРАЦЮК БОРИС ЛУК'ЯНОВИЧ, 1894 р.н., м.Лодзь (Польща), поляк, письменний, проживав у с.Натягайлівка Вознесенського району Миколаївської області, головний кондуктор. Заарештований 2.10.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (антирадянська діяльність). Засуджений 29.10.1937 НКВС і Прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 11.11.1937. Реабілітований 16.07.1960 Верховним судом УРСР. (П – 5273)

ПРИБЛУДЕНКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1916 р.н., с.Карбівка, українець, освіта 7 класів, червоноармієць 81-ого гаубичного артполку резерву головного командування 12-ої армії. Заарештований 2.07.1942 особливим відділом НКВС 12-ої армії (антирадянська агітація, провокаційні розмови). Особливим відділом НКВС Південного фронту 15.08.1942 справу припинено, за порушення військової дисципліни направлений в штрафний батальйон. (П – 3374)

ПРИЙМАК ІВАН АНДРІЙОВИЧ, 1880 р.н., с.Трояни, українець, освіта початкова, непрацюючий. Заарештований 14.09.1937 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 14.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1454)

ПРИЙМАК ОЛЬГА АНТОНІВНА, 1894 р.н., с.Тишківка, українка, неписьменна, член колгоспу ім.Єжова. Заарештована 14.03.1938 Тишківським РВ НКВС (антирадянська діяльність: "не раз виїжджала в Москву і займалась перепродажем різних товарів; разом із сестрою Хіврею Євко належить до релігійної секти євангелістів-недільників – пророкують, що радвлада зазнає поразки, тероризують колгоспниць, розкладають дисципліну: "На роботу в колгосп порядні жінки не йдуть, а йдуть лиш вуличні", "Ось ударниці працюють день і ніч, а нічого не отримують – я ж ніде не працюю і живу краще від усіх"). Засуджена 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 4.06.1938. Реабілітована 26.05.1971 Кіровоградським облсудом. (П – 8254)

ПРИЙМАК СПИРИДОН СТЕПАНОВИЧ, 1890 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, член "Просвіти" у 1918 році, член колгоспу ім.16-річчя Жовтня. Заарештований 30.03.1938 Добровеличківським РВ НКВС (у 1918 році був членом "Просвіти"; вів контрреволюційну агітацію проти заходів партії та уряду на селі, колгоспного ладу). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС

Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8836)

ПРИСТУПА ІВАН СЕВАСТЯНОВИЧ, 1896 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта початкова, шофер райспоживспілки. Заарештований 14.03.1938 Добровеличківським РВ НКВС (син розкуркуленого, в роки громадянської війни служив у арміях УНР та Нестора Махна; рідний дядько Дмитро Хорунжий був отаманом петлюрівського війська, у Добровеличківці розстрілював більшовиків, у 1923 році навідувався з Польщі, жив у хаті Приступи; дядько Явтух Хорунжий служив у білогвардійців; Приступа вів антирадянську агітацію серед колгоспників, "разом з Юхимом Науменком готували створення повстанського загону, розповсюджували чутки про війну та поразку в ній СРСР"). Засуджений 30.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 12.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12351)

ПРИСЯЖНИЙ ФЕДІР ЮХИМОВИЧ, 1905 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1934 році за злісну несплату держподатків був засуджений до 5 років неволі. Вдруге заарештований 29.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. У 1959 році проживав у Дніпропетровській області. Реабілітований 20.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4757)

ПРИЩЕНКО ЙОСИП ФЕДОРОВИЧ, 1882 р.н., с.Олександро-Акацатове, українець, освіта початкова, проживав у с.Новолутківка, колгоспник. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 28.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (агітував проти колгоспного ладу, розповсюджував чутки про війну з Німеччиною і поразку СРСР). Засуджений 15.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 12.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1871)

ПРИЩЕНКО МИХАЙЛО ФЕДОРОВИЧ, 1906 р.н., с.Олександро-Акацатове, українець, освіта початкова та курси головних бухгалтерів споживкооперації у Києві, бухгалтер споживкооперації. Заарештований 3.04.1944 Добровеличківським РВ НКДБ ("з липня по 5.08.1941 служив у Червоній армії, потрапив в оточення, кинув зброю, вернувся в село на окуповану німцями територію; працював бухгалтером громадського двору №10 с.Олександро-Акацатове, у листопаді 1941-го дав згоду начальникові жандармерії Ріссе бути таємним агентом, доносив у жандармерію на громадян як на неблагонадійних"). Засуджений 13.09.1944 військовим трибуналом Кіровоградського гарнізону до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 22.12.1966 трибуналом Київського військового округу. (П – 8086)

ПРИЩЕНКО ФЕДІР ФЕДОРОВИЧ, 1875 р.н., с.Олександро-Акацатове Новолутківської сільради, українець, письменний, проживав у с.Новолутківка, без певних занять. У 1930 році розкуркулений, у 1931 за невиконання плану хлібозаготівельних робіт засуджений до 6 років позбавлення волі, звільнений у 1936-ому. Вдруге заарештований 28.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (агітував проти колгоспного ладу, розповсюджував чутки про війну та поразку в ній СРСР). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 7.02.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 8315, 3834)

ПРОКОПЕНКО МИТРОФАН ДАНИЛОВИЧ, 1896 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, проживав у с.Кагарлик (нині с.Осикове) Добровеличківського району, член колгоспу "Червоноармієць". Заарештований 18.02.1938 Тишківським райвідділом НКВС (агітація проти колгоспного будівництва). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 25.04.1938. Реабілітований 24.08.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3802)

ПРОТАС ПРОКІП ФЕОФАНОВИЧ, 1894 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 26.10.1930 Новоукраїнським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 25.05.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років концтабору. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10141)

ПРОТАС ФЕДІР МУСІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта вища, проживав у м.Оріхові Запорізької області, викладач технікуму зернових культур. Заарештований 3.03.1933 Одеським облвідділом ДПУ (в роки громадянської війни служив у петлюрівській та денікінській арміях; член контрреволюційної повстанської організації). Засуджений 14.08.1933 судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 24.06.1958 трибуналом Київського військового округу. (П – 4500)

ПРОЦЕНКО ДЕНИС ДЕНИСОВИЧ, 1872 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 22.11.1937 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: "колишній сільський і церковний староста, належав до групи осіб – Кость Яковенко, Денис Саусь, Дмитро Клименко, – які у 1918 році під час окупації України німцями пішли на службу стражниками, арештовували й били червоних, відбирали худобу в селян, охороняли залу засідання військово-польового німецького суду, який засудив до розстрілу 12 більшовиків; нині ведуть антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва"). Засуджений 13.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, дати виконання вироку у справі не вказано. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10323)

ПРОЦЕНКО ПРОКІП ЛУКИЧ, 1904 р.н., с.Тишківка, українець, селянин, розкуркулений. Заарештований 29.03.1937 Тишківським РВ НКВС (агітував проти колгоспного ладу, розпускав чутки про війну). Тишківський РВ НКВС 6.10.1937 клопотався перед Центрвиконкомом СРСР про продовження строку слідства і утримання під вартою Ткаченка, Мороза, Проценка до 1.11.1937. Слідство не закінчене. Інших даних у справі немає. (П – 2955)

ПТАШКО ДМИТРО ГОРДІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Глиняне, українець, освіта незакінчена вища, проживав у м.Кіровограді, агроном райколгоспспілки. Заарештований 4.06.1931 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (член офіцерської контреволюційної організації). Засуджений 21.05.1932 трійкою колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12084)

ПТАШКО КОСТЯНТИН ІВАНОВИЧ, 1884 р.н., с.Глиняне, українець, освіта початкова, проживав у с.Петрівка Новоукраїнського району, пастух. Двічі розкуркулений: у 1921 і 1929 роках, у 1930-ому висланий на північ із сім'єю, звідки втік у 1933-ому, та невдовзі Братським народним судом (нині Миколаївської області) був засуджений до 10 років неволі і відправлений на будівництво каналу Волга-Москва, звідки знову втік того ж року і поселився у Піщаному Броді. Втретє заарештований 28.10.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("вів антирадянську агітацію, пропагував одноосібницьке господарювання, відмовлявся підписуватись на державну позику для оборони країни: "Ці гроші підуть на будівництво тюрем, а не на оборону"). Засуджений 3.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 26.11.1937. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10412)

ПУГАЧЕНКО СЕМЕН ГРИГОРОВИЧ, 1876 р.н., с.Гнатівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Новолутківка Добровеличківського району, хлібороб. У 1929 році за розбазарювання майна, яке сільрада списала як штраф за невиконання плану хлібозаготівлі, був засуджений до 1 року неволі. Вдруге заарештований "з метою паралізувати контрреволюційну діяльність" 15.11.1930 Добровеличківським РВ ДПУ ("син заможного землевласника, який до революції володів 100 десятинами землі, в роки громадянської війни допомагав фуражем для коней та продуктами харчування петлюрівським і денікінським формуванням; в кінці 20-х років став організатором секти баптистів, яка поширювала в селі контрреволюційні листівки, друковані каучуковим набором букв – через цю агітацію 1930 року в Новолутківці розвалився колгосп"). Засуджений 25.05.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання, в північний край. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (6175 – П)

ПУЗИК ПАВЛО НЕСТОРОВИЧ, 1888 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта початкова, продавець сільського споживчого товариства. Заарештований 11.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (член контрреволюційної повстанської націоналістичної групи, провадив антирадянську агітацію). Засуджений 5.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 8.06.1938. Реабілітований 16.02.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4650)

ПУЛЯ МИХАЙЛО ГНАТОВИЧ, 1896 р.н., с.Липняжка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 10.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 5.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 8.06.1938. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10334)

ПУЛЯ ТИМІШ ПЕТРОВИЧ, 1884 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1933 році за несплату державних обов'язкових платежів був виключений з колгоспу "Селянська допомога" і позбавлений виборчих прав. Заарештований 30.06.1941 Добровеличківським МРВ НКДБ ("з початком війни поширював поразницькі чутки, вихваляв фашистську Німеччину"). Засуджений 26.11.1941 трибуналом військ НКВС Красноярського краю до розстрілу, вирок оскаржив у триденний строк, на що прийшла невдовзі телеграма-відповідь від голови військової колегії Верховного суду

СРСР Ульріха, вирок виконано 11.02.1942. Реабілітований 12.07.1992 Генпрокуратурою України. (П – 13323)

ПШЕДРОМИРСЬКА РАЇСА СТЕПАНІВНА, 1922 р.н., с.Новомихайлівка, українка, освіта середня, фельдшер амбулаторії. Заарештована 30.04.1944 Тишківським РВ НКВС (зрада Батьківщини). Засуджена 12.07.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 20 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована 14.10.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13634)

РАДІОНОВ ФИЛИМОН КУЗЬМОВИЧ, 1900 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 25.01.1932 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Добровеличківською міліцією 7.06.1932 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 925)

РАДУЦА-ПРЕДУЦА МИКОЛА КОСТЯНТИНОВИЧ, 1896 р.н., с.Доба Романецького повіту (Румунія), румун, освіта початкова, проживав у с.Олексіївка Добровеличківського району, слюсар вагонної дільниці депо. Заарештований 10.02.1938 Помічнянським ОДТВ ГУДБ НКВС (антирадянська агітація серед робітників, шпигунство). Засуджений 5.06.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 14.06.1938. Реабілітований 22.11.1960 трибуналом Київського військового округу. (П – 5370)

РАКОЖИЦЯ ПЕТРО ГРИГОРОВИЧ, 1916 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, з квітня 1944 року рядовий 226-го гвардійського стрілецького полку 74-ої гвардійської стрілецької дивізії. Заарештований 17.07.1944 відділом контрозвідки "Смерш" (агітація на підрив Червоної армії, радянської влади). Засуджений 23.08.1944 військовим трибуналом 74-ої гвардійської стрілецької дивізії до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 20.07.1990 трибуналом Прикарпатського військового округу. (П – 12079)

РАТУШ ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1884 р.н., с.Вернівка (приєднане до с.Перчунове), українець, освіта початкова, проживав у с.Миколаївка Добровеличківського району, хлібороб. Заарештований 21.08.1930 Сталінським МВ ДПУ ("до 1917 року служив у жандармерії і мав крупне господарство; 1920 року був у повстанському загоні Базилевського, який нараховував близько ста бійців і оперував на терені Зінов'євського округу: налітали на регулярні червоні частини, обстрілювали ешелони з червоноармійцями; у 1930 році розкуркулений, належав до заслання за першою категорією, але зник; агітував проти колгоспного будівництва"). Засуджений 10.03.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 8 років концтабору. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10026)

РЕБЕГА ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1914 р.н., с.Новолутківка, українець, освіта середня, проживав у с.Станкувате Вільшанського району, вчитель. У 1933 році був заарештований за антирадянську діяльність. Вдруге заарештований 8.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС ("член контрреволюційної націоналістичної повстанської організації, завданням якої було: агітувати за відокремлення України від СРСР і реставрацію капіталізму, готувати молоду зміну для майбутньої держави, зривати заходи партії та радянського уряду на місцях"). Засуджений 23.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Помер 23.02.1943 у "Рибінлагу". Реабілітований 8.08.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4196)

РЕВИЧ КАТЕРИНА ФЕДОРІВНА, 1883 р.н., м.Липовець Вінницької області, українка, освіта середня, проживала у с.Піщаний Брід Добровеличківського району, вчителька. У 1922 році була засуджена до 3 років концтабору за контрреволюційну діяльність. Вдруге заарештована 14.07.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (агітація, спрямована на дискредитацію партії та уряду). Засуджена 26.04.1939 Одеським облсудом до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Верховним судом УРСР 17.09.1939 міру покарання зменшено до 3 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітована 14.11.1958 Верховним судом УРСР. (П – 13046)

РЕПЕТИР ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ, 1909 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта початкова, візник. Заарештований 11.11.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (підозрювався у здійсненні терористичних підпалів у колгоспі). Добровеличківським РВ ДПУ 15.03.1932 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 2786)

РЖЕПИШЕВСЬКИЙ ЯВДОКИМ ВАСИЛЬОВИЧ, 1868 р.н., м.Ананьїв Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Нововікторівка Гнатівської сільради Добровеличківського району, чоботар. У 1929 році розкуркулений і висланий на північ. Заарештований 29.11.1937

Піщанобрідським РВ НКВС ("у 1932 році втік із заслання й переховувався аж до прийняття Нової конституції – у грудні 1936-го в дочки у Нововікторівці, зв'язався з куркульськими елементами Параскою Шовкопляс та Степою Орловською, яких згодом репресували; поширював серед колгоспників провокаційні чутки, що гряде переворот і колгоспів не стане: "Тоді ми ще похазяйнуєм!"). Засуджений 6.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9595)

РИБАК СЕМЕН ДОРОФІЙОВИЧ, 1893 р.н., с.Кричкоуци Сороківського повіту (Молдова), молдаванин, освіта початкова, проживав у с.Перчунове Добровеличківського району, член колгоспу ім.Блюхера. У 1931 році за спробу нелегального переходу кордону заарештований Рибницьким прикордонним загоном і висланий на 3 роки на північ, звідки втік у 1933-ому; 1934-го заарештований вдруге за спробу перетнути кордон у Румунію – висланий із прикордонної смуги за 100 кілометрів. Втретє заарештований 18.02.1938 Піщанобрідським РВ НКВС ("у 1915 році під час Світової війни потрапив у полон до німців, де пробув там до 1919-го, у 1922-ому в пошуках кращого життя нелегально перетнув кордон з Бесарабії, з 1929 року вів листування з родичами у Румунії; агітував проти колгоспів, вихваляв фашистський лад у капіталістичних державах; 1938 року двічі збирався перейти кордон"). Засуджений 25.09.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 2.11.1938. Реабілітований 30.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10214)

РИБАЛКО ІВАН ЮХИМОВИЧ, 1920 р.н., с.Федорівка, українець, освіта 8 класів, колгоспник. Заарештований 25.05.1940 УНКВС Кіровоградської області (антирадянська агітація). Засуджений 7.08.1940 Кіровоградським облсудом до 8 років ув'язнення. Реабілітований 12.10.1990 Верховним судом УРСР.(П – 12545)

РИБАЛКО СЕРГІЙ ІВАНОВИЧ, 1893 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова, у 1933 році виключений із членів ВКП(б), проживав у с.Тишківка, інспектор Тишківського райкомунгоспу. Заарештований 6.11.1939 УНКВС Кіровоградської області (антирадянська агітація). Засуджений 29.06.1940 Кіровоградським облсудом до 4 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 25.07.1958 Верховним судом УРСР. (П – 4443)

РИБАЛЬЧЕНКО МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1885 р.н., с.Любомирка, українець, освіта середня, проживав у с.Олександрівка, ветеринар. Заарештований 19.08.1936 Піщанобрідським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 27.10.1936 Одеським облсудом до 7 років ув'язнення. Реабілітований 4.10.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12619)

РИБЧИНСЬКИЙ ЯКУБ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Любомирка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім. 17-го партз'їзду. Заарештований 13.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (підривна шкідницька робота у колгоспі, антирадянська агітація). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 28.09.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 8566)

РИЖЕНКО ЙОСИП МИХАЙЛОВИЧ, 1883 р.н., с.Варваро-Олександрівка, українець, освіта початкова, проживав у селищі Герасимівка, чорнороб на залізничній станції. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 25.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (член контрреволюційної націоналістичної військово-повстанської організації, антирадянська агітація). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 24.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12371)

РИЖИК КИРИЛО ІВАНОВИЧ, 1882 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1932 році розкуркулений і за невиконання державних зобов'язань засуджений до 8 років позбавлення волі у далеких таборах, звільнений у 1936-ому. Вдруге заарештований 28.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (агітація проти підписки на державну позику, співчував репресованим "ворогам народу"). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 22.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1652)

РИМАРЬОВ СЕРГІЙ КОНОНОВИЧ, 1876 р.н., с.Любомирка, українець, освіта середня спеціальна-юридична, проживав у смт Нова Прага Олександрійського району, без певних занять. Заарештований 3.01.1944 Новопразьким РВ НКДБ (під час німецької окупації служив головою конфліктної комісії Новопразької райуправи та районним нотаріусом, повернув 190 будинків розкуркуленим, які повернулися в район в роки війни). Засуджений 13.05.1944 Кіровоградським

облсудом до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 30.06.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14264)

РИМСЬКИЙ ПЕТРО ІВАНОВИЧ, 1881 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, сторож школи. Заарештований 12.03.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("у 1930 році брав участь у куркульській волинці, розбиранні з колгоспу усуспільненого майна"; вів антирадянську агітацію, поширював провокаційні чутки: "В колгоспі працювати не буду нізащо, краще десь на виробництво вже піти", "Радвлада зазнає поразки в майбутній війні і Україна стане самостійною державою – тільки тоді ми позбавимось колгоспів, які придумані радянською владою для закабалення селян"). Засуджений 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 4.06.1938. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9589)

РІЗНИК ПЕТРО ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1856 р.н., с.Тишківка, українець, неписьменний, хлібороб-середняк. Заарештований 8.10.1928 Первомайським окрвідділом ДПУ (посібництво гетьманським та австрійським військам). Прокуратурою Первомайської округи 24.01.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3531)

РОЗВАДОВСЬКИЙ ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1897 р.н., м.Волховиця Кам'янець-Подільської області, українець, освіта середня, проживав на ст.Помічна Добровеличківського району, залізничник. Заарештований 15.01.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці (антирадянська агітація). Дорожньо-транспортним відділом ГУДБ НКВС Одеської залізниці 25.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6617)

РОМАН ФЕДІР ГРИГОРОВИЧ, 1910 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта середня, проживав у м.Краматорську Донецької області, інструктор міськради "Осоавіахіму", з мобілізацією в Червону армію військовий інструктор 1057 стрілецького полку, молодший лейтенант. У 1942 році за побиття червоноармійця був засуджений військовим трибуналом Сталінградського фронту до 10 років неволі з відстроченням виконання присуду до закінчення воєнних дій; направлений на фронт, де був призначений командиром стрілецького взводу і разом з бійцями підрозділу здався в німецький полон. Вдруге заарештований 19.08.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 297-ої стрілецької дивізії (у травні 1944 року знову мобілізований у Червону армію, вів антирадянську агітацію, піддавав критиці умови служби в Червоній армії, дискредитовував дії військового командування, вихваляв силу німецької армії). Відділом контррозвідки "Смерш" 297-ої стрілецької дивізії 28.09.1944 справу припинено, з-під варти звільнений, направлений у 1057-ий стрілецький полк для подальшого проходження служби. (П – 7856)

РОМАНОВ МИКИТА ЛОГВИНОВИЧ, 1901 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта незакінчена вища, проживав у м.Долинська, керуючий міжрайбази "Держсортфонд". Заарештований 14.04.1945 (під час німецької окупації працював агрономом Єлизаветградківської райземуправи). Засуджений 7.08.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Київського військового округу 8.02.1955 міру покарання зменшено до 9 років виправно-трудових таборів. Звільнений з табору у 1955 році. Реабілітований 4.07.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14220)

РОМАНОВ СЕРГІЙ КОСТЯНТИНОВИЧ, 1876 р.н., м.Санкт-Петербург (Росія), росіянин, освіта вища (юридичний факультет Санкт-Петербурзького університету), проживав у смт Добровеличківка, викладач, без певних занять. Заарештований 11.03.1936 Одеським облуправлінням НКВС (антирадянська діяльність: восени 1935 року прибув у Добровеличківку, де до революції працював мировим суддею, гуртував антирадянський елемент – збирались у Клейнберга, пророкували війну та голод за допомогою "Календаря Брюсса", ідеалізували фашистську Німеччину і Гітлера, які переможуть комунізм, що його Романов називав не інакше як "загальним психозом": "Червона армія не сильна, бо значний відсоток у ній становлять селяни, а вони радвладу не захищатимуть", "Тил не міцний, а ще з початком війни почнуться масові селянські повстання"). Засуджений 25.05.1936 спецколегією Одеського облсуду до 8 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 11.07.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6618)

РОСОЛОВ ІВАН МУСІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Перчунове, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 17.10.1930 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітував проти колективізації та проведення хлібозаготівельних робіт, гуртував навколо себе антирадянські елементи). Новоукраїнським РВ ДПУ 24.02.1931 справа припинена, з-під варти

звільнений. 15.06.1931 висланий на Урал як куркуль. Реабілітований 19.12.1994 управлінням СБУ Кіровоградської області. (П – 6259)

РОСОЛОВ МИХАЙЛО МУСІЙОВИЧ, 1875 р.н., с.Перчунове, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1930 році розкуркулений та засуджений до 6 років концтаборів за саботаж хлібозаготівельних робіт, сім'я вислана на північ, четверо дітей померло на засланні. Вдруге заарештований 12.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (агітував проти колгоспів). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Репресований брат Іван. Реабілітований 21.12.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 9082)

РУБАН АНДРІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1876 р.н., с.Липняжка, українець, неписьменний, хлібороб. Заарештований 6.12.1929 Добровеличківським райвідділом ДПУ ("активний член тихонівської релігійної общини, куркуль-експертник – веде агітацію проти самообкладання, позики на індустріалізацію, виступає проти зняття дзвонів з церкви: "Радвлада задумала забрати церкви і дзвони і познущатись над нашою вірою. Це все вона чинить, бо ми, дурні, мовчимо. Нам треба організуватись і не допустити цього", "Радянська влада грабує, відбирає хліб і нав'язує облігації. Вона послана нам Богом в покарання за те, що ми не віримо в Бога – це влада сатани. Про це написано в біблії. Вона має скоро загинути. Тому не треба слухати комуністів, а вірити в Бога, і він врятує нас від цього іга."). Засуджений 18.02.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення в концтаборі. Реабілітований 24.07.1990 прокуратурою Кіровоградської області. (П – 3664)

РУБАН ОЛЕКСАНДР МАКСИМОВИЧ, 1900 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 25.01.1932 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі). Добровеличківським РВ ДПУ 12.06.1932 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 1395)

РУБЛЬОВ ГРИГОРІЙ КІНДРАТОВИЧ, 1886 р.н., с.Софія, Бессарабія, українець, освіта початкова, проживав на ст.Глиняна Добровеличківського району, бригадир 3-го околотку 15-ої дистанції колійної служби. Заарештований 20.01.1938 ОДТВ НКВС ст.Помічна (антирадянська діяльність в роки громадянської війни, шкідництво й агітація проти влади). Дорожно-транспортним відділом ГУДБ НКВС Одеської залізниці 2.11.1938 через непідтвердження звинувачень справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6782)

РУДЕНКО ВАСИЛЬ ЯРЕМОВИЧ, 1897 р.н., с.Орлове Поле Братського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Новомихайлівка Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 28.10.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 26.11.1937. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10401)

РУДИЙ ІЛЛЯ СТЕПАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Гнатівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Скопіївка Добровеличківського району, член колгоспу "Зоря нового життя". Заарештований 4.04.1938 Голованівським РВ НКВС ("в роки громадянської війни служив у війську армії УНР; член українського контрреволюційного угруповання, завданням якого було організовувати повстанські загони на випадок війни, мета – відокремити Україну від СРСР"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10384)

РУЖАНСЬКИЙ МИХАЙЛО АНДРІЯНОВИЧ, 1896 р.н., с.Старі Дерева (приєднане до с.Кирилівка), українець, освіта початкова, колгоспник. У 1931 році розкуркулений, у 1932 році за розкрадання соціалістичної власності засуджений до 7 років тюрми з позбавленням громадянських прав на 5 років. Вдруге заарештований 18.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (член куркульського угруповання, агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 21.12.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 9082)

РУСАНОВСЬКИЙ ЙОСИП ЙОСИПОВИЧ, 1913 р.н., х.Ляхове Гнатівської сільради, поляк, освіта неповна середня, виключений із членів ВЛКСМ, проживав у Лисичанському районі Луганської області, до призову в армію працював вчителем, червоноармієць 145-го будівельного батальйону. Заарештований 31.10.1937 особливим відділом НКВС 25-ої Кавдивізії (дворянське походження; контрреволюційна діяльність, спрямована на зрив виконання плану військового будівництва"). Засуджений 10.12.1937 трійкою УНКВС Ленінградської області до 10 років виправно-трудових

таборів. Особливим відділом УНКВС Ленінградського військового округу 29.01.1940 справу припинено, з-під варти звільнений 9.02.1940. (П – 5771)

РУСЕЦЬКИЙ ГРИГОРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1891 р.н., х.Солдатський Олексіївської сільради, українець, письменний, член ВКП(б) з 1920 року, проживав у с.Піщаний Брід, староста промартілі "Прогрес". Заарештований 4.07.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: "будучи слухачем партійного гуртка з вивчення історії ВКП(б), під час занять систематично висловлював антирадянські думки недовіри до першоджерел марксизму-ленінізму та офіційних статистичних даних стосовно зростання результатів виробництва сільського господарства"). Засуджений 28.06.1939 Кіровоградським облсудом до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Кіровоградським облсудом 28.06.1940 міру покарання зменшено до 2 років неволі, з-під варти звільнений. Реабілітований 23.05.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (637 – П)

РЯБОКІНЬ МИКОЛА ПЕТРОВИЧ, 1895 р.н., с.Гаївка, українець, освіта початкова, виключений із членів ВКП(б) у 1944 році, проживав у смт Добровеличківка, без певних занять. Заарештований 11.04.1945 УНКДБ Кіровоградської області (під час німецької окупації працював механіком Добровеличківської МТС). Засуджений 20.06.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 25.09.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13645)

РЯБОШАПКА ІВАН ІВАНОВИЧ, 1914 р.н., м.Помічна, українець, освіта початкова, слюсар вагонно-ремонтного депо залізничної станції. Заарештований 24.03.1935 ОДТВ УДБ ст.Помічна (зводив наклепи на керівників партії та уряду). Засуджений 5.08.1935 лінійним судом Південно-Західної залізниці до 4 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. Батько Іван Миколайович у 1932 році засуджений до 5 років неволі і висланий на північ за невиконання плану контракції. (П – 13645)

САВЕЛЬЄВ НИКИФОР ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1901 р.н., с.Нововікторівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 25.02.1934 Одеським облвідділом ДПУ (підозрювався як учасник контрреволюційної групи). Одеським облвідділом ДПУ 1.04.1934 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 6795)

САВЕНКО ПЕТРО СТЕПАНОВИЧ, 1909 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, проживав у с.Якимівка Добровеличківського району, ремонтник ст.Помічна. У 1933 році разом з батьком Степаном Федоровичем засуджений до 10 років концтабору з конфіскацією майна за невиконання плану хлібозаготівельних робіт та антирадянську агітацію. Вдруге заарештований 28.08.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (контрреволюційна агітація). Засуджений 1.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П –9350)

САВИЦЬКА НАСТЯ ОЛЕКСІЇВНА, 1899 р.н., с.Волкове Благодатнівського району Миколаївської області, українка, освіта початкова, проживала у с.Солдатське (приєднане до с.Олексіївка), колгоспниця. Заарештована 14.07.1941 Добровеличківським МРВ НКДБ (антирадянська агітація). Засуджена 3.06.1942 трибуналом військ НКВС Красноярського краю до 7 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 29.11.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10502)

САВРАНСЬКИЙ ІВАН ПЕТРОВИЧ, 1903 р.н., с.Водяне, українець, освіта початкова, проживав у селищі Октябрське при ст.Помічна, чорнороб на залізничній станції. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 25.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (член контрреволюційної націоналістичної військово-повстанської організації, антирадянська агітація). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 24.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12371)

САВРАНСЬКИЙ ТИМОФІЙ ПЕТРОВИЧ, 1891 р.н., с.Водяне, українець, освіта початкова, проживав у селищі Герасимівка, чорнороб на залізничній станції. У 1930 році розкуркулений і за контреволюційну діяльність засуджений до 7 років. Вдруге заарештований 26.04.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (член контрреволюційної націоналістичної військово-повстанської організації, антирадянська агітація). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 24.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12371)

САВЧЕНКО ВАСИЛЬ АВРАМОВИЧ, 1910 р.н., с.Карбівка, українець, без освіти, хлібороб. Заарештований 5.12.1930 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська діяльність, шкідництво). Засуджений 12.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11041)

САВЧЕНКО ДМИТРО ФЕДОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, член колгоспу "Червона зірка". Заарештований 1.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (антирадянська діяльність). Новоукраїнським РВ ДПУ 12.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2922)

САВЧЕНКО ДМИТРО ФЕДОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, проживав у с.Федорівка Добровеличківського району, хлібороб-одноосібник до 1935 року, згодом член колгоспу ім.Петровського. У 1930-33 роках кілька разів арештовувався і перебував під слідством за котрреволюційну агітацію. Заарештований 26.10.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("у 1919 році брав участь у повстанських загонах Маруськи-анархістки і Махна проти радянської влади; під час колективізації роз'їжджав вулицями села і викрикував: "Долой колективізіцію! Хай живе індивідуальне господарство і хай живе вільна Україна!", у 1936 році виступав проти продажу хліба державі; мав вплив на керівництво колгоспу, яке 31% фактично обмолоченого зерна роздало селянам, що було порушенням постанови партії й уряду та сталінського колгоспного статуту – Савченко фактично зірвав план хлібоздачі"). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 9.04.1969 Кіровоградським облсудом. (П – 8184)

САВЧЕНКО ІЛЛЯ ІВАНОВИЧ, 1884 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, проживав у селищі Герасимівка, столяр на ст.Помічна. Заарештований 23.09.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("в роки громадянської війни співпрацював з денікінцями, служачи у волосному правлінні, брав участь у боях з червоними; куркуль, агітував проти заходів радвлади, в результаті чого розвалилось організоване 1927 року машино-тракторне товариство"). Засуджений 24.01.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років концтабору (сидів на Соловках). Реабілітований 5.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як столяр відновлювального поїзда заарештований 28.07.1937 ОДТВ УДБ НКВС ст.Помічна ("вимагав свого будинку в Помічній, націоналізованого під приміщення сільського споживчого товариства, погрожував сільським активістам, які його розкуркулювали"). Засуджений 21.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 25.08.1937. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10119)

САВЧЕНКО ПАВЛО АВРАМОВИЧ, 1909 р.н., с.Карбівка, українець, без освіти, хлібороб. Заарештований 5.12.1930 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська діяльність, шкідництво). Засуджений 12.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до заслання на 3 роки в північний край. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11041)

САВЧЕНКО ЯКІВ ФЕДОРОВИЧ, 1891 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 23.09.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колективізації). Засуджений 13.01.1930 особливою нарадою колегії ОДПУ до 3 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 12.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4075)

САДОВСЬКИЙ ЕДУАРД КАЗИМИРОВИЧ, 1889 р.н., м.Ковно (Литва), литовець, освіта початкова, проживав у с.Любомирці Добровеличківського району, швець. Заарештований 30.06.1938 УНКВС Одеської області (агент литовської контррозвідки). Засуджений 23.09.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 1.10.1938. Реабілітований 30.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10215 – П)

САЗИН АНДРІЙ ІВАНОВИЧ, 1901 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта 4 класи, до мобілізації працював завгоспом райвідділу зв'язку, червоноармієць 657-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 особливим відділом ГУДБ НКВС СРСР (потрапив у полон до білофінів 2.02.1940 пораненим). Засуджений 27.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 20.03.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4405)

САКАРА МИКОЛА ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1925, с.Піщаний Брід, українець, освіта 6 класів, без певних занять. Заарештований 16.03.1946 Піщанобрідським РВ НКДБ (член ОУН, боєць Української Повстанської Армії у 1942-43 роках; розповсюджував націоналістичну літературу). Засуджений 10.05.1946 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 29.12.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13771)

САУСЬ АНДРІЙ ІВАНОВИЧ, 1902 р.н., с.Тишківка, українець, освіта вища, проживав у с.Велика Виска Маловисківського району, агроном, викладач міжрайонної колгоспної школи. Заарештований 17.07.1938 Тишківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, шпигунство). Тишківським РВ НКВС 13.09.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2984)

САУСЬ АНТОН ІВАНОВИЧ, 1895 р.н., с.Новотишківка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Шлях до нового життя". Заарештований 12.07.1938 Тишківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, шпигунство). Тишківським РВ НКВС 13.09.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2984)

САУСЬ ДЕНИС ІВАНОВИЧ, 1893 р.н., с. Тишківка, українець, освіта початкова, тесля на будівництві пологового будинку. Заарештований 21.11.1937 Тишківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: "належав до групи осіб – Кость Яковенко, Дмитро Клименко, Денис Проценко, – які у 1918 році під час окупації України німцями пішли на службу стражниками, арештовували й били червоних, відбирали худобу в селян, охороняли залу засідання військово-польового німецького суду, який засудив до розстрілу 12 більшовиків; нині ведуть антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва"). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 12.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 10323)

САУСЬ ЙОСИП ЛАРІОНОВИЧ, 1886 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Світова перемога". Заарештований 14.03.1938 Тишківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 24.08.1957 Кіровоградським облсудом (П – 3790).

СВІДЕРСЬКИЙ ДМИТРО ВОЛОДИМИРОВИЧ, 1900 р.н., м.Проскурів (нині Хмельницький), українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1918-21 роках, проживав у с.Тишківка Добровеличківського району, завідувач районної юридичної консультації. Заарештований 3.06.1939 Тишківським РВ НКВС (під час судових засідань проводив контрреволюційну агітацію). Засуджений 19.09.1939 Кіровоградським облсудом до 3 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Кіровоградським облсудом 18.03.1940 справу закрито, звільнений з-під варти. (П – 957)

СЕБКО МАРКО СЕМЕНОВИЧ, 1884 р.н., с.Терешки (Сквирського) району Київської області, українець, письменний, проживав у с.Олександрівка Добровеличківського району, хлібороб. Заарештований 28.01.1933 Добровеличківським РВ ДПУ (у 1918 році служив у Вільному козацтві; у 1931 році виключений з колгоспу "Нова праця" як куркуль-спекулянт, агітував проти колективізації, проведення хлібозаготівельних робіт, розкуркулювання: "Політика радвлади довела нас до того, що не знаєш, що робити й куди тікати, розкуркулюють і забирають останнє зерно. Радянська влада лиш обманює народ: почали з куркулів, а закінчать найбіднішими"; "не маючи свого посіву, крав хліб у колгоспі: бригада в січні 1933 року в лежанці виявила більше 3 пудів кукурудзи"). Засуджений 10.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 18.03.1994 прокуратурою Кіровоградської області. Батько Семен Олексійович розкуркулений у 1930 році. (П – 7194)

СЕЛЕВИЧ ГАВРИЛО МИХАЙЛОВИЧ, 1892 р.н., с.Олександро-Акацатове, українець, письменний, муляр радгоспу імені Блюхера. Заарештований 6.06.1932 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти колгоспного ладу). Одеським облвідділом ДПУ 19.09.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 894)

СЕЛЕВИЧ ГАВРИЛО ПАВЛОВИЧ, 1892 р.н., с.Олександро-Акацатове, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 23.10.1930 Добровеличківським РВ ДПУ (учасник контрреволюційної групи, розповсюджував антирадянські листівки). Особливим відділом Київського оперсектору ДПУ УРСР 20.03.1931 справу закрито, з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 6.06.1932 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти колективізації, дезінформація органів ДПУ). Одеським облвідділом ДПУ 19.09.1932 справа припинена, з-під варти звільнений. (П – 894, 12061)

СЕЛЕВИЧ ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1904 р.н., с.Олександро-Акацатове, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.10.1930 Добровеличківським РВ ДПУ (учасник контрреволюційної групи, розповсюджував антирадянські листівки). Особливим відділом Київського оперсектору ДПУ УРСР 20.03.1931 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 12061)

СЕЛЕВИЧ ОЛЕКСАНДР ПАРХОМОВИЧ, 1903 р.н., с.Новолутківка, українець, освіта вища, проживав у смт Добровеличківка, вчитель середньої школи. Заарештований 28.07.1937

Добровеличківським РВ НКВС ("член української націоналістичної організації в Добровеличківському районі, створеної у 1936 році Дмитром Примхою за завданням завідувача облвідділу наросвіти Ісаєва; мета організації: відокремлення України від СРСР, створення самостійної держави і реставрація капіталізму, вербування нових членів у організацію"). Засуджений 23.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 2.11.1937. Реабілітований 8.03.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 3834, 4195)

СЕЛЕВИЧ ПАВЛО КУЗЬМОВИЧ, 1893 р.н., с.Олександро-Акацетове, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований (антирадянська агітація). 16.11.1931 взята підписка про невиїзд. Справу припинено через втечу звинуваченого. Реабілітований 20.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12310)

СЕЛЕВИЧ ТРОХИМ ВАСИЛЬОВИЧ, 1884 р.н., с.Олександро-Акацатове (с.Екацет), українець, освіта середня (закінчив педагогічні курси 1929 року у Зінов'євську), проживав у с.Новомихайлівка Новоукраїнського району, вчитель трудової школи. Заарештований 23.10.1930 Київським оперсектором ДПУ (виготовлення і розповсюдження листівок з закликами до повалення радянської влади). Засуджений 14.04.1931 трійкою колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12061)

СЕМЕНИЧЕНКО ІВАН СТЕПАНОВИЧ, 1916 р.н., с. Глиняне, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ, комірник колгоспу "Комуніст". Заарештований 22.11.1936 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація проти здачі хліба державі). Засуджений 16.02.1937 Одеським облсудом до 3 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Реабілітований 3.09.1993 Генеральною Прокуратурою України. (П – 1098)

СЕМИДІВКА ОЛЕКСІЙ ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1897 р.н., с.Миколаївка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 14.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3937)

СЕРГЕЄВ НИКИФОР ФЕДОРОВИЧ, 1895 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 18.03.1933 Добровеличківським РВ ДПУ (саботаж проти заходів радянської влади). Добровеличкіським РВ ДПУ 30.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений, включений до списків осіб, які підлягають виселенню з сім'єю за межі України. (П – 7518)

СЕРГІЄНКО АВРАМ ГРИГОРОВИЧ, 1902 р.н., с.Новомиколаївка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Друга п'ятирічка". Заарештований 22.12.1940 УНКВС Кіровоградської області ("систематично дезорганізовував працю в колгоспі, не виходив сам на роботу, висловлював невдоволення керівництвом – у 1939 році через таку пропаганду у колгоспі змінилось 4 голови, в липні 1940 разом із Василем Гуржиним та Федором Сидоренком в конторі пропонували на голову Сергієнка"). Кіровоградським облсудом 25.03.1941 справу припинено, з-під варти звільнений, загинув у роки війни на фронті. (П – 7926)

СИВАЧЕНКО АРСЕН АНТОНОВИЧ, 1881 р.н., с.Новоселиця Подільської губернії, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка Добровеличківського району, хлібороб. Заарештований 14.12.1932 Одеським облвідділом ДПУ (агітація проти колективізації, проведення хлібозаготівельних робіт). Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 3.05.1933 справа припинена у зв'язку зі смертю обвинуваченого 29.04.1933 у лікарні Одеської промколонії. (П – 3816)

СИДОРЕНКО ІВАН ПАНАСОВИЧ, 1921 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, тракторист. Заарештований 30.03.1944 Піщанобрідським РВ НКДБ (антирадянська діяльність). Піщанобрідським РВ НКДБ 27.06.1944 направлений у спецтабір для фільтрації. (П – 3260)

СИДОРЕНКО ФЕДІР ВАСИЛЬОВИЧ, 1901 р.н., с.Новомиколаївка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Друга п'ятирічка". Заарештований 19.12.1940 УНКВС Кіровоградської області (антирадянська агітація: "не потрібен мені ваш колгосп, поїду звідси", "Позика – справа добровільна, хто мене примусить підписуватись?" – ці фрази він мовив на колгоспних зборах і покинув приміщення). Засуджений 25.03.1941 Кіровоградським облсудом до 6 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 31.03.1965 Верховним судом УРСР. (П – 7926)

СИДОРОВ МИКОЛА ГЕРАСИМОВИЧ, 1900 р.н.. м.Москва. росіянин, освіта початкова, у 1926 році виключений із членів ВКП(б), слюсар монтажного поїзда станції Помічна. Заарештований 24.01.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (агітував проти сталінської Конституції, зводив наклепи на умови життя в СРСР). Засуджений 15.05.1938 лінійним судом Одеської залізниці до 5 років

виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 22.04.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13221)

СИЛЕНКО ОРЕСТ МИКОЛАЙОВИЧ, 1880 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 2.12.1937 Добровеличківським РВ НКВС (агітація проти колективізації, здачі хліба державі, розповсюдження позики). Засуджений 17.08.1939 Кіровоградським облсудом до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Верховним судом УРСР 4.11.1939 вирок зменшено до 2 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 7.06.1993 Генпрокуратурою України. (П – 1617)

СИНЕНКО ІВАН СЕВАСТЯНОВИЧ, 1885 р.н., с.Дігтярі Срібнянського району Чернігівської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Піщаному Броді Добровеличківського району, рахівник редакції районної газети "Сталінець". У 1930 році розкуркулений. Заарештований 27.10.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (1924 року був позбавлений права голосу, виїхав із Чернігівщини, приховував своє минуле; "у 1937 році висміював лозунг "Жити стало краще, Жити стало веселіше", поширював провокаційні чутки про голод в Україні"; систематично вів антирадянську пропаганду: "При радвладі навчились брехати, в газетах пишуть, що СРСР багата країна, всього тут доволі, що життя поліпшилось і лозунги такі, а насправді – брехня: дивишся, діти йдуть у школу голі й босі, колгоспник і радий був би купити одяг дитині, але ніде, в кооперацію не постачають; рапортують, що чужим дітям в Іспанію відправляють і те, і те, проте своїх не бачать"). Засуджений 3.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 26.11.1937. Реабілітований 14.05.1969 Кіровоградським облсудом. (П – 8196)

СИНЗИНІС ЗАХАР ПАНТЕЛІЙОВИЧ, 1882 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 29.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівлі, колгоспного ладу). Засуджений 4.02.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 31.12.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5387)

СИЧ ПЕТРО ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Гнатівка, українець, письменний, член колгоспу ім.Будьонного. У 1933 році за контрреволюційну діяльність був засуджений до 6 років неволі. Вдруге заарештований 4.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС ("у роки громадянської війни служив у війську армії УНР; вів контрреволюційну агітацію"). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 20.04.1938.

СІРИЙ ПЕТРО СИДОРОВИЧ, 1907 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, проживав у м.Мала Виска, вантажник цукрозаводу. Заарештований 5.07.1941 Маловисківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 8.06.1942 Красноярським крайовим судом до 8 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 21.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13336)

СКИРДА ВАСИЛЬ СЕМЕНОВИЧ, 1908 р.н., с.Мар'ївка, українець, освіта середня педагогічна (Первомайський технікум), вчитель середньої школи №2 у с.Хащувате Гайворонського району, з листопада 1941 року червоноармієць 25-ої стрілецької дивізії. Заарештований 29.04.1942 особливим відділом НКВС 25-ої стрілецької дивізії (антирадянська агітація). Засуджений 7.05.1942 військовим трибуналом 25-ої СД до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 17.01.1991 трибуналом Одеського військового округу. (П – 12540)

СКЛЯРЕНКО ІВАН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, пасічник колгоспу ім.Орджонікідзе. Двічі був засуджений: у 1924 році за самогоноваріння до 2 років неволі, у 1934-ому – за антисемітизм до 1,5 року. Втретє заарештований 23.11.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("двічі виходив із колгоспу, агітував проти продажу хліба державі, проти виборів у Верховну раду СРСР", "член контрреволюційної організації"). Засуджений 22.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 10.01.1938. Реабілітований 8.05.1968 Кіровоградським облсудом. (П – 8160)

СКОБЛІНА ОЛЕНА ВОЛОДИМИРІВНА, 1895 р.н., м.Старокостянтинів Хмельницької області, росіянка, освіта середня педагогічна, проживала у с.Тишківка Добровеличківського району, завідувач початкової школи. Заарештована 20.03.1938 Тишківським РВ НКВС (член контрреволюційної групи, антирадянська агітація, зв'язки з закордоном, шпигунство). Засуджена 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітована 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12376)

СКРИПНИЧЕНКО ВАСИЛЬ ФЕДОРОВИЧ, 1898 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, проживав у селищі Жовтневе при ст.Помічна, табельник паровозного депо. У 1931 році

засуджений до 5 років заслання. Вдруге заарештований 3.09.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна ("у 1918 році служив у війську арміїУНР; вихваляв життя до революції, зводив наклепи на життя в СРСР: "Працювати змушують багато, платять мало, ледве ноги волочимо, а кажуть, що жити стало краще, жити стало веселіше"; займався шкідництвом: "спеціально занижував розцінки виконання робіт на залізниці, щоб викликати в робітників невдоволення, коли вони почнуть скаржитись, тоді він відповідав: "Скаржтесь нашому уряду, а не мені, що так мало платять"). Засуджений 3.12.1937 трійкою НКВС Одеської області до розстрілу, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11532)

СЛОБОДЯНЮК МИКИТА ЛУКИЧ, 1897 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта неповна середня, заступник головного бухгалтера районного відділення держбанку. Заарештований 6.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС (член конрреволюційної повстанської організації, антирадянська агітація). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 25.11.1937. Реабілітований 13.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4761)

СМІЛЯНЕЦЬ ДЕНИС ПЕТРОВИЧ, 1896 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 19.03.1933 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська агітація, що "призвела до зриву плану засипки насіннєвих фондів та підготовки до весняної сівби"). Засуджений 30.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 30.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7692)

СМІЛЯНЕЦЬ МАКСИМ МАТВІЙОВИЧ, 1895 р.н., смт.Добровеличківка, українець, освіта почакова, конюх у райкомі партії. Заарештований 29.05.1950 Добровеличківським РВ МДБ (посібництво німецьким окупантам). Засуджений 18.07.1950 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 25 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Київського військового округу 10.08.1955 справу припинено, з-під варти звільнений 3.09.1955. (П – 1389)

СМОЛЕНКО ФЕДІР ПИЛИПОВИЧ, 1889 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 26.03.1929 Первомайським окрвідділом ДПУ (в період гетьманського руху 1918 року служив начальником варти с.Глодоси Новоукраїнського району; підозрювався у контрреволюційній агітації, поширенні провокаційних чуток). Прокуратурою Первомайського округу 16.05.1929 справа припинена, з-під варти звільнений. (П – 3643)

СМОЛЬНИЦЬКИЙ ІВАН ІЛЛІЧ, 1884 р.н., с.Григорівка Первомайського округу (нині Братського району Миколаївської області), українець, освіта початкова, проживав у с.Піщаний Брід, хлібороб, член колгоспу "Вільне життя". Судився за розтрату кооперативних 1500 рублів, відсидів 5,5 місяців у в'язниці. Вдруге заарештований "в момент масової операції в ніч на 2.03.1931" Новоукраїнським РВ ДПУ ("за царської влади працював волосним писарем, у 1918 році організовував Вільне козацтво у Піщаному Броді, згодом підтримував зв'язки з петлюрівцями Чоботарем, Очеретним, священиком Мелхеседеком, вів антирадянську агітацію"). Прокуратурою Новоукраїнського району 16.04.1931 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 7475)

СОБАЧКІН ОЛЕКСАНДР НАЗАРОВИЧ, 1898 р.н., смт.Добровеличківка, українець, освіта середня, проживав у м.Новоукраїнка, гравер районної газети "Колгоспник". У 1932 році арештовувався за антирадянську діяльність. Вдруге заарештований 17.02.1938 Новоукраїнським РВ НКВС ("у 1919-20 роках служив у арміях Денікіна і Петлюри, воював проти радянської влади", контрреволюційна діяльність). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 20.04.1938. Реабілітований 11.05.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3577)

СОКОЛОВСЬКИЙ МИКОЛА СТЕПАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Кулачківці Снятинського району Івано-Франківської області, австрієць, освіта початкова, проживав у с.Водяне Добровеличківського району, хлібороб колгоспу "Перемога". Заарештований 11.06.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("у 1917 році потрапив у російський полон під Волочиськом, перебував у таборі військовополонених у Києві, згодом жив у Новоархангельському районі, з 1926-го у Водяному; закликав селян не підписуватись на позику, зводив наклепи на партію та уряд: "Влада грабує селян податками". підтримував зв'язок із родичами у Польщі, двічі у 1933 і 1938 мав намір перетнути кордон, листувався з польським консулом з метою виїзду за кордон; підозрювався у шпигунській діяльності з намови Павла Здебяка"). Засуджений 23.05.1939 Кіровоградським облсудом до 2 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 7.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 659)

СОКУР ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1912 р.н., ст.Бандурка Тарасівської сільради Первомайського району Миколаївської області, українець, член ВЛКСМ з 1927 року, такелажник відновлювального поїзда ст.Помічна. Заарештований 25.08.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна ("вів антирадянську агітацію про неможливість побудови соціалізму в окремій країні: "Мене цьому вчили в армії"). ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна 4.07.1938 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 6798)

СОЛГАНЮК АРТЕМ МАКСИМОВИЧ, 1873 р.н., с.Іванівка (віднесене до с.Трояни), українець, неписьменний, колгоспник. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 17.03.1938 Тишківським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (12373 – П)

СОТУЛА ГРИГОРІЙ ТРОХИМОВИЧ, 1904 р.н., с.Ухожа Христинівського району Черкаської області, українець, освіта початкова, у 1934 році виключений із кандидатів у члени ВКП(б), проживав у с.Маркове Добровеличківського району, завідувач лісоскладу райспоживспілки. Заарештований 2.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Прокуратурою Кіровоградської області 23.09.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3014)

СПРИНЖИНОВСЬКИЙ СТАНІСЛАВ ПЕТРОВИЧ, 1919 р.н., с.Струтинка Ананьївського району Одеської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, вантажник бурякопункту. Заарештований 10.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (участь в шпигунській групі, контрреволюційна агітація). Засуджений 8.06.1938 особливою нарадою НКВС УРСР до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11874)

СТАВЕРТІЙ НИКИФОР ФЕДОСІЙОВИЧ, 1902 р.н., с.Піщаний Брід, молдаванин, освіта вища, проживав у м.Калінінграді (Росія), головний бухгалтер тимчасового цивільного управління. Заарештований 17.02.1947 УМДБ Калінінградської області (в роки німецької окупації служив фінансовим інспектором Піщанобрідської районної управи). Засуджений 8.09.1947 особливою нарадою МДБ СРСР до 10 років виправно-трудових таборів. Трибуналом Київського військового округу 27.07.1956 із звинувачень вилучена належність до ОУН та "Просвіти", термін ув'язнення зменшено до 5 років виправно-трудових таборів, звільнений 26.11.1955. Реабілітований 28.01.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13021)

СТАВЕРТІЙ ОХРІМ ЯКОВИЧ, 1882 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 29.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 23.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7058)

СТАВЕРТІЙ ФИЛИМОН ФЕДОСІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта середня спеціальна (агрономічна школа у Кривому Розі), проживав у с.Глиняному Добровеличківського району, завідувач трудової школи. Заарештований 26.10.1930 Новоукраїнським РВ ДПУ ("з 1915 року служив у царській армії прапорщиком, згодом підпоручником 12-го запасного полку, 1919-го в чині офіцера у денікінській контррозвідці, того ж року комендантом ст.Помічна був посланий у с.Татарівку – нині с.Комишувате Новоукраїнського району – для формування куреня армії УНР, але не встиг цього зробити"; "у 1930 році на пленумі сільської ради виступив проти непомірних планів хлібозаготівлі, через цю агітацію артіль "Сніп Шевченка" виконала план лиш на 60%"). Засуджений 10.12.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 7 років концтабору. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11026)

СТАНКЕВИЧ ПАВЛО ФЕДОРОВИЧ, 1890 р.н., х.Новомихайлівка, українець, освіта початкова, конюх колгоспу "Ленінський переселенець". У 1930 році розкуркулений, у 1933-му засуджений до 10 років неволі за те, що "отруїв 15 лошаків", звільнений у 1937-ому. Вдруге заарештований 18.09.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (участь у контрреволюційній куркульській організації, шкідництво: "за три місяці знищив 5 коней, а 12 привів до повного виснаження"). Засуджений 23.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітований 3.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4641)

СТАНКЕВИЧ ПАРХОМ ФЕДОРОВИЧ, 1904 р.н., х.Новомихайлівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 31.10.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 19.12.1937. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10401)

СТАРЖИНСЬКИЙ АНДРІЙ МАРКОВИЧ, 1896 р.н., с.Котівка Любимирської сільради, українець, письменний, проживав у смт Добровеличківка, тесля колгоспу імені Челюскінців.

Заарештований 20.05.1938 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 1.08.1938 Одеським облсудом до 5 років виправно-трудових таборів. Верховним судом СРСР 28.06.1940 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1008, 997)

СТЕЛЬМАХ ІВАН МИКОЛАЙОВИЧ, 1900 р.н., м.Петриков Гомельської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у с.Нововікторівка Добровеличківського району, швець. Заарештований 5.07.1941 УНКДБ Кіровоградської області (агітація проти політики партії і радвлади). Засуджений 20.11.1941 Красноярським крайовим судом до 8 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 29.04.1964 Верховним судом Російської Федерації. (П – 7813)

СТЕПАНОВ ТЕРЕНТІЙ ДМИТРОВИЧ, 1883 р.н., с.Маркове Добровеличківського району (за іншими даними у с.Вікторштат Первомайського повіту), українець, освіта початкова, належав до партії есерів, проживав у с.Новогригорівка Маловисківського району, член колгоспу "ХТЗ". У 1932 році був засуджений до 8 місяців примусової праці, у 1933 – за зрив держзамовлень хлібозаготівлі, у 1934-ому – за те саме. Вчетверте заарештований 21.10.1937 Хмелівським РВ НКВС (у 1918 році агітував селян на хуторах: "Боротись треба за самостійну Україну, щоб не дати Москві володіти нашими багатствами", симпатизував Петлюрі, співав "Ще не вмерла Україна"; в 20-х роках брав участь у видачі й розстрілах уповноважених більшовицькою владою по подовольчій розкладці, мав тісний зв'язок з повстанськими загонами Чорного Ворона й Залізняка; вів контрреволюційну націоналістичну агітацію). Засуджений 29.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 26.11.1937. Реабілітований Кіровоградською облпрокуратурою 13.06.1989. (П – 10549)

СТЕПАНЮК РОДІОН ФЕДОСІЙОВИЧ, 1905 р.н., с.Сутче Пінського району Брестської області (Білорусія), білорус, освіта 7 класів, член ВКП(б) у 1929-37 роках, проживав у с.Тишківка Добровеличківського району, штатний пропагандист Тишківського райкому партії, заступник редактора районної газети. Заарештований 30.09.1937 Тишківським РВ НКВС (у 1920 році разом з братом Василем нелегально перейшов з Польщі в СРСР, знав про нелегальний перехід брата Василя у 1923 році в Польщу та про повернення в 1926 році в СРСР, про перехід у 1930 році з Польщі в СРСР брата Михайла). Засуджений 26.10.1937 комісією НКВС та Прокурора СРСР до 10 років виправно-трудових таборів. Звільнений у 1946 році. Реабілітований 25.01.1958 Верховним судом УРСР. Брат Василь, проживаючи у м.Дніпропетровську, 1937 року засуджений до 10 років позбавлення волі, помер 3.05.1938 в ув'язненні. (П – 4011)

СТЕЦЕНКО ГАВРИЛО МИХАЙЛОВИЧ, 1872 р.н., смт Погребище Вінницької області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Помічна Добровеличківського району, хлібороб. Заарештований 23.09.1929 Зінов'євським окружним відділом ДПУ ("у 1919 році служив у волосному правлінні, з приходом денікінців брав участь у арешті і розстрілі червоного командира, який не встиг евакуюватись", "у 1928-29 роках в окружний відділ ДПУ надходили агентурні дані про антирадянську діяльність Гаврила Стеценка і Іллі Савченка, які на різних сільських сходах поширювали провокаційні чутки про радвладу, сози, закликали селян не здавати хліб; 12.09.1929 намагались зірвати збори, поки їх не викинули з приміщення"). Засуджений 24.01.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, дати виконання вироку у справі не вказано. Реабілітований 5.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10119)

СТЕЦЕНКО МАРФА ДЕМ'ЯНІВНА, 1883 р.н., с.Тишківка, українка, член колгоспу імені Яковлева. У 1930 році розкуркулена. Заарештована 1.11.1937 Тишківським РВ НКВС (агітація проти продажу хліба державі, самообкладання та підписки на державну позику). Засуджена 3.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Кіровоградським облсудом 7.06.1939 міра покарання зменшена до 3 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітована 23.07.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 1698)

СТОРЧАК ДАНИЛО ПАВЛОВИЧ, 1897 р.н., с.Гаївка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу ім.Горького. Заарештований 28.07.1937 Тишківським РВ НКВС ("в роки громадянської війни служив у загонах Гризла, Чорного Ворона, Григор'єва, брав участь у боях проти Червоної армії; вів антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва, пророкував скору загибель радвладі", "звинувачував ударника Швеця, що той вислужується, аби отримати орден", "у 1937 році разом із Пилипом Сторчаком зірвав колгоспні збори, агітуючи людей не продавати хліб державі"). Засуджений 3.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 16.09.1937. Реабілітований 4.09.1965 Кіровоградським облсудом. Батька розстріляли червоноармійці у 1920 році як петлюрівця. (П – 7964)

СТОРЧАК ІВАН ПАВЛОВИЧ, 1893 р.н., с.Гаївка Тишківського (нині Добровеличківського) району, українець, освіта початкова, проживав у с.Ямпіль Катеринопільського району Черкаської області, інструктор Київської державної племінної конюшні. Заарештований 4.02.1938 Тишківським РВ НКВС (контрреволюційна повстанська діяльність, антирадянська агітація: "в роки громадянської війни брав участь у повстанському загоні отамана Гризла, в хаті Сторчаків розташовувався штаб загону; підтримував тісний зв'язок з братами Данилом, засудженим у 1937 році, і Петром, який перебуває на нелегальному становищі; у 1937 році, приїжджаючи із Києва у Гаївку, зупинявся у репресованого згодом ворога народу Федора Діденка, мав з ним розмову про тривання боротьби з радянською владою"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9064)

СТОРЧАК МАРКІЯН СИЛОВИЧ, 1902 р.н., с.Надточівка Шполянського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у смт Добровеличківська, бухгалтер районного відділення держбанку. Заарештований 28.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС (учасник буржуазно-націоналістичної повстанської організації). Засуджений 29.12.1939 Кіровоградським облсудом до 1,5 року позбавлення волі. Верховним судом УРСР 31.03.1940 справа припинена, з-під варти звільнений. (П – 838)

СУВІЧА ЄВГЕНІЯ МИКОЛАЇВНА, 1901 р.н., ст.Рейовець Холмського повіту Люблінської губернії (Польща), українка, освіта початкова, проживала у с.Піщаний Брід Добровеличківського району, член колгоспу ім.Фрунзе. Заарештована 15.05.1944 Піщанобрідським РВ НКВС (у 1914 році сім'ю вислали в Гомель, вийшла заміж за білоруса, народили шестеро дітей, у 1933 переїхали в Україну, чоловік у 1941-ому потрапив у німецький полон, поранило, 1945-го помер; "в роки німецької окупації працювала в громадському дворі, мала зв'язок з поліцією, видавала комуністів і партизан"). Засуджена 7.10.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 20 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Київського військового округу 30.03.1956 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 8309)

ТАНІЦОЙ МИТРОФАН САВЕЛІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Глинне Слободзейського району (Молдова), молдаванин, освіта початкова, ремонтник 18-ої колії ст.Март'янівська. У 1934 році за нелегальний перехід кордону засуджений до 3 років позбавлення волі. Вдруге заарештований 13.09.1937 ОДТВ НКВС ст.Помічна (зводив наклепи на умови життя в СРСР, вихваляв Румунію). Засуджений 29.10.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 11.11.1937. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11899)

ТАРАН ТИМІШ ПРОКОПОВИЧ, 1860 р.н., с.Мігея Первомайського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Добротимофіївка Добровеличківського району, хлібороб. Двічі розкуркулений: у 1921 та 1931 роках. Заарештований 7.12.1930 особливим відділом Київського оперативного сектора ДПУ (в роки громадянської війни надавав матеріальну допомогу повстанським загонам; у 1929 році передавав для контрреволюційної організації гроші). Засуджений 14.04.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років концтабору умовно. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12061)

ТАРАСЮК ДМИТРО МИХАЙЛОВИЧ, 1894 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Леніна. Заарештований 15.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("в роки громадянської війни служив у війську армії УНР, організовував Вільне козацтво, "член контрреволюційної організації у Добровеличківському районі, очолюваної Федотом Геричем, репресованим у 1937 році: розповсюджував чутки про майбутню війну та поразку в ній СРСР"). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 19.09.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4840)

ТАРГОНСЬКИЙ КАРПО ВАСИЛЬОВИЧ, 1891 р.н., с.Запісочне Лельчицького району Гомельської області (Білорусія), поляк, освіта початкова, проживав у с.Нововікторівка Добровеличківського району, член колгоспу імені Ворошилова. У 1930 році розкуркулений, 1933-го переїхав в Україну. Заарештований 19.11.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (шпигунство, антирадянська агітація). Засуджений 30.11.37 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.12.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Дядьки Таргонські Григорій та Михайло Степановичі розкуркулені і вислані на північ. (9049 – П)

ТАРОВИК ПАВЛО ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1883 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, проживав у селищі Жовтневе при ст.Помічна, чорнороб. Заарештований 31.10.1937 Піщанобрідським

РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.11.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10402 – П)

ТАТУРЕВИЧ МАКАР ЛУКИЧ, 1896 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта середня, член ВКП(б) з 1921 року, проживав на ст.Куйбишівка-Східна Амурської залізниці, військовослужбовець, командир 2-го експлуатаційного залізничного полку, майор. Заарештований 29.07.1937 транспортним відділом УДБ НКВС ст.Куйбишівка-Східна ("у 1935 році належав до право-троцькістської терористичної організації, яка діяла на Амурській залізниці, і за завданням організації займався шкідництвом в області бойової підготовки полку та залізничного транспорту"). Засуджений 28.09.1938 військовою колегією Верховного суду СРСР до розстрілу, вирок виконано 29.09.1938. Реабілітований 27.04.1957 Верховним судом СРСР. (7551 – П)

ТАЧАНСЬКА ЛІДІЯ ПАВЛІВНА, 1912 р.н., м.Кишинів (Молдова), українка, освіта середня, член ВЛКСМ у 1927-33 роках, проживала на ст.Помічна Добровеличківського району, технік-будівельник 24-ої дільниці колії ст.Помічна. Заарештована 28.05.1935 ДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна ("брала участь у дискусіях на політичні теми, в яких дискредитовувала т.Леніна і вождя партії т.Сталіна, висловлювала співчуття розстріляним у справі вбивства Кірова контрреволюціонерам та членам їхніх родин"). Засуджена 9.09.1935 лінійним судом Південно-Західної залізниці до 5 років ув'язнення. Реабілітована 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (13959 – П)

ТЕРНАВСЬКИЙ ПОРФИР ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1890 р.н.. х.Гриневичі Гаївської сільради Тишківського (нині Добровеличківського) району, українець, освіта початкова, слюсар колгоспу імені Куйбишева. У 1936 році за заклики до селян розбирати колгоспне зерно був засуджений до 3 років неволі. Вдруге заарештований 20.09.1937 Тишківським РВ НКВС (котрреволюційна агітація проти заходів радвлади, проти підписки на позику). Засуджений 26.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 12.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (8805 – П)

ТИПЦОВ ОЛЕКСАНДР ГАВРИЛОВИЧ, 1907 р.н., с.Новомихайлівка, українець, освіта 4 класи, член ВЛКСМ, до мобілізації колгоспник, червоноармієць 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 особливим відділом ГУДБ НКВС СРСР (здався в полон фінам без опору). Засуджений 18.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 3.04.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4380)

ТИХОНОВ ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Новостанкувата, українець, освіта початкова, рахівник сільгосптовариства. Заарештований 13.02.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ (агітував за самостійну Україну). Засуджений 10.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 8 років концтаборів. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10032 – П)

ТИЩЕНКО МИКОЛА ХАРИТОНОВИЧ, 1884 р.н., с.Босна (віднесене до с.Юр'ївка), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 15.11.1930 Київським оперативним сектором ДПУ ("21.02.1928 вийшов із соз "Новий світ" за власним бажанням", підозрювався у стосунках з Недайкашею, якого послав з-за кордону для налагодження агентурних зв'язків колишній отаман-повстанець із Глодос Мелешко). Київським оперативним сектором ДПУ 19.10.1931 справу закрито, з-під варти звільнений. (7425 – П)

ТИЩЕНКО ЯКІВ НИКИФОРОВИЧ, 1903 р.н., с.Юр'ївка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Радсело". Заарештований 11.04.1938 Добровеличківським РВ НКВС (член конрреволюційної повстанської націоналістичної групи, антирадянська агітація). Засуджений 5.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 8.06.1938. Реабілітований 16.02.1959 Кіровоградським облсудом. (4650 – П)

ТКАЧЕНКО ЙОСИП ІВАНОВИЧ, 1885 р.н., с.Новолутківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 14.09.1937 Добровеличківським РВ НКВС (агітація проти колективізації і хлібозаготівлі). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 13.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (1455 – П)

ТКАЧЕНКО ЛУКА ФЕДОРОВИЧ, 1905 р.н., с.Карбівка, українець, освіта початкова, безробітний. Заарештований 17.11.1937 Добровеличківським РВ НКВС (член української повстанської групи, розповсюджував чутки про війну та поразку в ній СРСР, шкідницька діяльність). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10321 – П)

ТКАЧЕНКО ПЕТРО ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Світова перемога". Заарештований 29.03.1937 Тишківським РВ НКВС ("агітував проти колгоспого ладу, розпускав чутки про війну та поразку в ній СРСР, залякував колгоспників-ударників прийдешньою війною і неминучою розправою над ними"). Засуджений 16.01.1938 Одеським облсудом до 4 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Верховним судом УРСР 21.02.1938 вирок скасовано, справа направлена на дослідування, прокуратурою Тишківського району 31.05.1938 припинена, з-під варти звільнений. (П – 2955)

ТКАЧЕНКО ЮХИМ ФЕДОРОВИЧ, 1899 р.н., с.Карбівка, українець, освіта початкова, безробітний. Заарештований 17.11.1937 Добровеличківським РВ НКВС (член української повстанської групи, розповсюджував чутки про війну та поразку в ній СРСР, шкідницька діяльність). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10321 – П)

ТКАЧУК СЕРГІЙ МАРКОВИЧ, 1889 р.н., с.Липа Дубенського району Рівненської області, українець, освіта вища, проживав у с.Піщаний Брід, лікар райлікарні. Заарештований 5.03.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (вихваляв умови життя у Польщі, агітація проти хлібозаготівельних робіт). Засуджений 25.05.1928 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років заслання у Сибір. Реабілітований 4.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (14151 – П)

ТОВСТОШИЙ КУПРІЯН ЗАХАРОВИЧ, 1899 р.н., с.Бабанка Уманського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Скопіївка Добровеличківського району, хлібороб. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 3.03.1933 Київським облвідділом ДПУ ("член контреволюційної повстанської організації "Союз української державності", завербований родичем Федором Сасом; як сексот ДПУ не інформував органи про мету приїзду в район Саса і наявність контреволюційної організації"). Засуджений 20.06.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років концтабору. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько розкуркулений у 1931 році. (12088 – П)

ТОДИКА КОСТЯНТИН ІВАНОВИЧ 1925 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ, військовослужбовець, молодший сержант військової частини 14033. Заарештований 21.04.1949 контррозвідкою МДБ військової частини 28722 (вихваляв життя в капіталістичних країнах, зводив наклепи на умови життя в СРСР). Трибуналом військової частини 73852 12.01.1950 направлений на лікування в психіатричну лікарню. Трибуналом військової частини 73852 29.04.1951 примусове лікування відмінене, справа направлена для закінчення слідства. Контрозвідкою МДБ військової частини 64179 5.11.1951 справа припинена, з-під варти звільнений. (6141 – П)

ТОДОРЕНКО МИХАЙЛО ХОМИЧ, 1867 р.н., с.Трикрати Вознесенського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Миколаївка Новоукраїнського (нині Добровеличківського) району, хлібороб. Заарештований 20.09.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти здачі зерна державі, колективізації, придбання облігацій державної позики). Засуджений 14.12.1929 колегією ОДПУ до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 4.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14142)

ТОПОРОВ СЕМЕН ФЕДОРОВИЧ, 1890 р.н., с.Перше Топоровське Кіровської області (Росія), росіянин, письменний, проживав у с.Дружелюбівка Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 2.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (член нелегальної секти баптистів, контрреволюційна релігійна пропаганда). Засуджений 15.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Помер в ув'язненні. Реабілітований 8.10.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5346)

ТОРБАЄВСЬКИЙ ПЕТРО АРСЕНОВИЧ, 1900 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, військовик із 17.02.1942, червоноармієць 68-го стрілецького полку. У 1941 році був засуджений до 3 років неволі. Вдруге заарештований 19.08.1942 особливим відділом НКВС 70-ої стрілецької дивізії (агітував бійців за перехід на бік ворога, зводив наклепи на радянську пресу). Засуджений 31.08.1942 військовим трибуналом 70-ої стрілецької дивізії до розстрілу, вирок виконано 12.09.1942. Реабілітований 23.07.1990 трибуналом Ленінградського військового округу. (12250 – П)

ТОРОВИК ІВАН МИХАЙЛОВИЧ, 1880 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, без певних занять. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 2.12.1937 Добровеличківським РВ НКВС ("у 1905 році служив у каральній дружині, яка придушувала революційний рух"; "агітує селян, щоб не відвідували гуртків по вивченню сталінської Конституції: "Це не Конституція, а шматок паперу, який

не заслуговує найменшої уваги, бо – суцільний обман. Комуністи багато обіцяють, а фактично нічого путнього досі не зробили", закликав людей не йти на виборчі дільниці: "Нас силувано змушують голосувати, а потім писатимуть, що вибори пройшли демократично і всі брали участь у голосуванні"). Засуджений 6.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9594)

ТРЕТЯК АВРАМ ГРИГОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Дружелюбівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 18.01.1932 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти колективізації). Засуджений 28.08.1932 особливою нарадою Колегії ДПУ УРСР до 3 років концтабору. Реабілітований 7.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. Після звільнення проживав у с.Дружелюбівка, працював у колгоспі. Вдруге заарештований 28.06.1938 Добровеличківським РВ НКВС (агітація з метою підриву колгоспного ладу, вихваляв життя в царській Росії, розповсюджував чутки про війну і поразку СРСР у війні). Засуджений 27.02.1941 Кіровоградським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 24.08.1960 Верховним судом УРСР. (П – 5320, 6691)

ТУМАНЮК АНТОН ЯВДОКИМОВИЧ, 1880 р.н., м.Чорнобиль Київської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Помічна, машиніст водокачки. Заарештований 14.12.1937 ДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці ("участь у румунській шпигунсько-диверсійній організації, створеної начальником водопостачання Бузького водогону, резидентом румунських розвідорганів Григорієм Пришебельським і бригадиром водопостачання Помічнянської дільниці Михайлом Устианом, які зізнались у злочині і розстріляні; організація ставила за мету проведення руйнівної діяльності на об'єктах водопостачання Бузького водогону і Помічнянської дільниці Одеської залізниці"). Засуджений 1.06.1938 комісією НКВС і прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 23.06.1938. Реабілітований 10.01.1959 трибуналом Одеського військового округу. (П – 7394)

ТУРЖАНСЬКИЙ ТОМАС ЮЛІАНОВИЧ, 1891 р.н., м.Одеса, поляк, освіта початкова, інженер зв'язку 4-ої дистанції ст.Помічна Добровеличківського району. Заарештований 2.10.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (агітація проти стахановського руху, підписки на позику, вихваляв життя в дореволюційній Росії). Засуджений 30.11.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 8.12.1937. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Брат Вільгельм у 1936 році за контрреволюційну діяльність висланий на північ. (П – 11852)

ТУШИНСЬКИЙ УЛЯН ІВАНОВИЧ, 1909 р.н., с.Первомайське Лельчинського району Гомельської області (Білорусія), поляк, освіта початкова, проживав у с.Нововікторівка Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (підтримував зв'язок із репресованим батьком, вів антирадянську агітацію). Засуджений 2.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, дати виконання вироку у справі не вказано. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько Іван Петрович у 1933 році за участь у "Польській організації військовій" засуджений до 5 років концтаборів. Дядько Адам Романович Барановський за контрреволюційну діяльність у 1935 році висланий у м.Котлас Архангельської області (Росія). ((П – 9508)

УДОВИЧЕНКО ФРОСИНА МИХАЙЛІВНА, 1900 р.н., с.Тишківка, українка, освіта початкова, проживала у с.Нововознесенка Хмелівського (нині Маловисківського) району, хлібороб. Заарештована 1.03.1931 Хмелівським РВ ДПУ ("говорив, що радвлада знущається над народом, закликав виходити із колгоспів"). Засуджений 23.04.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6454)

УДОД ГРИГОРІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1890 р.н., с.Тишківка, українець, неписьменний, проживав у с.Станбалка Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 14.01.1933 Новоархангельським РВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівель). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 7.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. ((П – 7120)

УДОД МИТРОФАН ІВАНОВИЧ, 1878 р.н., с.Тишківка, українець, письменний, проживав у селищі Герасимівка, швець. Заарештований 30.10.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (агітація проти виборів до Верховної Ради). Засуджений 29.05.1939 Кіровоградським облсудом до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 3.09.1993 Генеральною прокуратурою України. ((П – 1599)

УДОД МУСІЙ ТРОХИМОВИЧ, 1894 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу "Світова перемога". Заарештований 28.11.1932 Новоархангельським РВ ДПУ (підозрювався у підготовці збройного повстання проти радянської влади). Новоархангельським РВ ДПУ 15.02. 1933 справу припинено, з-під варти звільнений. ((П – 11673)

УЛЯТОВСЬКИЙ ЙОСИП ЙОСИПОВИЧ, 1889 р.н., с.Збойно Плоцької губернії (Польща), поляк, освіта початкова, проживав у селищі Герасимівка (нині у складі м.Помічна Добровеличківського району), слюсар залізничного депо. Заарештований 21.03.1933 лінійним постом ТВ ОДПУ ст.Помічна (антирадянська діяльність: "листувався з родичами у Польщі"). Дорожно-транспортним відділом ОДПУ м.Одеси 10.04.1933 справу припинено у зв'язку зі смертю звинувачуваного 31.03.1933 у тюремній лікарні від плямистого тифу. (П – 6746)

УРСАТІЙ САВА ІВАНОВИЧ, 1889 р.н., с.Добрянка, молдованин, малописьменний, селянин-хлібороб. Заарештований 29.03.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти заходів радянської влади на селі). 27.05.1931 РВ ДПУ справу припинено, внесений до списків осіб, які будуть вислані разом з сім'єю за межі України.

УРСУЛЕНКО МИТРОФАН ФІЛАТОВИЧ, 1896 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 10.03.1931 Новоукраїнським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 2.04.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років концтабору. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11085)

УСАТЕНКО ПАВЛО ПРОКОПОВИЧ, 1891 р.н., с.Березки Ольгопільського району Вінницької області, українець, неписьменний, працівник Тишківського лісництва. Заарештований 8.07.1941 Тишківським РВ НКВС ("разом з групою однодумців систематично відмовлявся від отримання паспорта через релігійні переконання, не брав участі у виборах до Верховної ради і в ради місцеві, влаштовував таємні релігійні зібрання, розповсюджував серед населення релігійні листівки"; відмовився підписувати протокол допиту). Засуджений 14.03.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 23.07.1969 Кіровоградським облсудом. (П – 8207)

УСЛИСТИЙ ІВАН СТЕПАНОВИЧ. 1902 р.н., м.Помічна, українець, освіта вища педагогічна, проживав у м.Кіровограді, викладач української мови педагогічного училища. Заарештований 27.03.1945 Кіровоградським УНКДБ ("у роки німецької окупації працював керівником художньо-музичного відділу радіовузла, у 1941-42 роках був позаштатним кореспондентом кіровоградської газети "Український голос", де публікував статті під псевдонімом Ів.Уманець "Леся Українка", "Як організувати українське видавництво", "Олекса Довбуш", "Справа величезної ваги" – про історію та здобутки українського кінематографу; читав брошури націоналістичного змісту співробітникам газети"). Засуджений 8.05.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 5.07.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10097)

ФАЙФЕР ЯКІВ ПСАХОВИЧ, 1906 р.н., м.Тарноград Люблінського воєводства (Польща), єврей, освіта початкова, проживав у смт Добровеличківці, швець. Заарештований 28.07.1941 Добровеличківським МРВ НКДБ (антирадянська агітація). Засуджений 4.07.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 18.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12179)

ФАЮК ВІКТОР АРСЕНОВИЧ, 1923 р.н., ст.Помічна, українець, освіта незакінчена вища, проживав у м.Фергані (Узбекистан) до війни, начальник хімічної служби 390-ого авіаполку 314-ої авіадивізії, лейтенант. Заарештований 6.12.1943 відділом контррозвідки "Смерш" 314-ої авіадивізії (антирадянська агітація: "вихваляв німецьку армію, зводив наклепи на потужність Червоної армії і основні положення Конституції, розпускав чутки, що в СРСР знову відкриватимуться церкви, відроджуватиметься релігія, бо соціалізм себе не виправдав"). Засуджений 10.01.1944 військовим трибуналом 3-ої Повітряної армії до 6 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 29.05.1991 прокуратурою Московською військовою округу. (П – 12662)

ФІЛЯК ФЕДІР ДМИТРОВИЧ, 1889 р.н., с.Микуличин Надвірнянського району Івано-Франківської області, українець, освіта початкова, проживав у селищі Герасимівка (нині у складі м.Помічна Добровеличківського району), продавець Одесторгу. Заарештований 25.09.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (підтримував зв'язок з польським консульством, вів антирадянську агітацію). Засуджений 5.11.1937 НКВС СРСР та прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 11.11.1937. Реабілітований 4.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11344)

ФЛАКС ГЕРШ СОЛОМОНОВИЧ, 1904 р.н., м.Одеса, єврей, освіта незакінчена вища, викладач історії та географії, член ВКП(б) до 1935 року, проживав у с.Піщаний Брід Добровеличківського району, директор неповної середньої школи. Заарештований 8.02.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (член правотроцькістської організації, контрреволюційна агітація). Засуджений 23.05.1939 Кіровоградським облсудом до 3 років виправно-трудових таборів. Верховним судом УРСР 11.09.1939 справа припинена, з-під варти звільнений. (П – 734)

ФОРОСТЯН ГРИГОРІЙ ХОМОВИЧ, 1899 р.н., с.Любомирка Ольгопільського (нині Чечельницького) району Вінницької області, українець, освіта початкова, проживав у с.Тишківка Добровеличківського району, працівник лісництва. У 1935 році за антирадянську агітацію був засуджений до 5 років неволі. Вдруге заарештований 8.07.1941 Тишківським РВ НКВС ("разом з групою однодумців систематично відмовлявся від отримання паспорта через релігійні переконання, не брав участі у виборах до Верховної ради і в ради місцеві, влаштовував таємні релігійні зібрання, розповсюджував серед населення релігійні листівки"; відмовився підписувати протокол допиту). Засуджений 14.03.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 23.07.1969 Кіровоградським облсудом. Репресована рідна сестра Домна. (П – 8207)

ФРІДМАН СОЛОМОН САУЛОВИЧ, 1898 р.н., м.Бендери (Молдова), єврей, освіта початкова, проживав у селищі Герасимівка (нині у складі м.Помічна Добровеличківського району), завідувач овочевої заготівельної контори. У 1933 році був засуджений до 5 років концтабору. Втретє заарештований 1.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (антирадянська діяльність: "у червні 1920 року нелегально перетнув кордон із Бессарабії в СРСР через небажання служити в румунській армії, став працювати в органах ВЧК-ДПУ, особливий відділ румкордону, остання посада – уповноважений особливого відділу ДПУ по Маловисківському і Новомиргородському районах до 1924-го року – звільнений через хворобу; підозрювався у шпигунській діяльності на користь Румунії"). Особливою нарадою при колегії НКВС СРСР 10.11.1939 справу припинено, з-під варти звільнений з зарахуванням попереднього ув'язнення у строк покарання за нелегальний перетин кордону у 1920 році. Реабілітований 18.07.1964 Одеським обласним судом. (П – 6957)

ФРОЛОВ ЗІНОВІЙ АРТЕМОВИЧ, 1916 р.н., с.Липняжка, українець, освіта 4 класи, проживав у с.Гаївка Добровеличківського району, голова колгоспу "Переможець". Заарештований 3.11.1944 Тишківським РВ НКДБ (в роки німецької окупації завербований поліцією як таємний агент). Засуджений 15.12.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та з конфіскацією майна. Трибуналом Київського військового округу 24.01.1956 міру покарання зменшено до 5 років неволі з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Звільнений 24.12.1955. Реабілітований 4.01.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12984)

ХАВРОНЕНКО ВАСИЛЬ ПЕТРОВИЧ, 1905 р.н., с.Любомирка, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1933 році був засуджений до 5 років неволі як антисоціальний елемент. Вдруге заарештований 2.12.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (агітація проти здачі хліба державі, дискредитація дій радвлади). Засуджений 6.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ВТТ. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9329)

ХАВРОНЕНКО ГРИГОРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1909 р.н., с.Любомирка, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1930 році разом з сім'єю висланий на Урал, звідки втік у 1934 році, батьки померли на засланні. Заарештований 2.12.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (агітація проти продажу хліба державі, шкідницька діяльність). Засуджений 6.12.37 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9329)

ХАЛИМОН КОСТЯНТИН САМІЙЛОВИЧ, 1896 р.н., с.Лебедин Шполянського району Черкаської області, українець, освіта початкова, член ВКП(б), проживав у с.Тишківка Добровеличківського району, керівник контори "Заготскот". Заарештований 17.09.1939 УНКВС Кіровоградської області ("намагався дискредитувати члена Верховної ради СРСР Лисенка, вихваляв життя у Німеччині, ворога народу Томського, співав петлюрівську пісню "Ще не вмерла Україна"). Засуджений 23.10.1939 Кіровоградським облсудом до 3 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Верховний суд УРСР 29.10.1940 "не вбачаючи підстав для скасування чи зміни вироку облсуду, ухвалив наглядне переведення закрити, справу повернути до облсуду". Нереабілітований. Двоюрідні брати Халимони Яків та Панас розкуркулені у 1930-31 роках і вислані на північ. (П – 857)

ХАРЧЕВНИЙ ДМИТРО ЯКОВИЧ, 1884 р.н., с.Новостанкувата, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б), проживав у смт Добровеличківка, голова зернового кооперативного товариства. Заарештований 9.04.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Одеським оперсектором ДПУ 24.10.1931 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 1259)

ХЛИСТУН ОЛЕКСАНДР ЯКИМОВИЧ, 1901 р.н., с.Скопіївка, українець, освіта початкова, проживав у с.Помічна Новоукраїнського району, рахівник колгоспу ім.Горького. У 1930 році засуджений умовно до 5 років позбавлення волі (учасник "Спілки визволення України", вів антирадянську агітацію). Вдруге заарештований 19.09.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (з 1934 року член диверсійно-терористичного угруповання, разом із П.Бондарем та Т.Шевельовим готував вибух на ст.Помічна з метою підірвати потяг, у якому мав їхати Каганович). Засуджений 29.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 12.11.1937. Реабілітований 7.03.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3584)

ХОДАЧЕНКО ДМИТРО ВАСИЛЬОВИЧ, 1879 р.н., с.Антонівка Новомихайлівської сільради, українець, освіта початкова, завідувач ферми колгоспу ім.Ворошилова. У 1931 році за невиконання "твердого завдання" розкуркулений, майно конфісковане. Заарештований 1.11.1937 Тишківським РВ НКВС (колишній підпрапорщик царської армії, нагороджений чотирма георгіївськими хрестами; "агітував проти сталінської Конституції, розповсюджував чутки про загибель радвлади, член контрреволюційного націоналістичного угруповання"). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 25.11.1937. Реабілітований 12.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9556)

ХОДАЧЕНКО ЄВГЕН САВЕЛІЙОВИЧ, 1908 р.н., м.Вознесенськ Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка Добровеличківського району, рахівник колгоспу ім.Ворошилова. Заарештований 9.11.1937 Тишківським РВ НКВС (виступав проти колективізації, продажу хліба державі, співчував репресованим "ворогам народу"). Засуджений 10.08.1939 Кіровоградським облсудом до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Верховним судом УРСР 11.10.1939 міру покарання зменшено до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 15.06.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12474)

ХОМЕНКО МИХАЙЛО ФЕДОРОВИЧ, 1903 р.н., с.Тишківка, українець, освіта середня, проживав у с.Хмельове Маловисківського району, старший агроном райземвідділу. Заарештований 5.04.1938 Хмелівським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, член контрреволюційної організації). Засуджений 5.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 30.05.1938. Реабілітований 29.07.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3720)

ХОРУНЖИЙ ЯВТУХ ПОЛІКАРПОВИЧ, 1882 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 22.10.1930 Уманським окружним відділом ДПУ (в роки громадянської війни служив у війську армії УНР; антирадянські настрої). Засуджений 23.02.1931 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років концтабору. Реабілітований 12.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10027)

ХОХОЧЕНКО ФЕДІР ІЛЛІЧ, 1895 р.н., с.Новостанкувата, українець, освіта початкова, член колгоспу "5 за 4". Заарештований 18.02.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: "разом із куркульськими елементами Ляховецьким та Цимаховським поширював антирадянську агітацію, спрямовану на виклик невдоволення до політики партії й уряду; агітував проти підписки на держпозику, розкладав трудову дисципліну в колгоспі"). Засуджений 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 4.06.1938. Реабілітований 1.02.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4067)

ХУДА-ТКАЧЕНКО ДАНЯ АВРАМІВНА, 1905 р.н., смт Добровеличківка, українка, письменна, член колгоспу ім.Челюскінців. Заарештована 24.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС ("дружина репресованого, член фашистсько-шпигунського угруповання, вульгаризувала положення про Конституцію СРСР, виступала проти застосування стахановського руху в колгоспі"). Засуджена 25.05.1939 Кіровоградським облсудом до 4 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітована 3.02.1961 Верховним судом УРСР. Чоловік Йосип репресований у липні 1937-го, троє дітей після арешту батьків виховувались у Кардимівському дитячому будинку Смоленської області, майно родини конфісковане і передане в колгосп. (П – 2588)

ХУДИЙ ЙОСИП СЕМЕНОВИЧ, 1896 р.н., с.Городовичі Старосамбірського району Львівської області, поляк, освіта початкова, проживав у смт Добровеличківка, пасічник колгоспу. Заарештований 27.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (у липні 1917 року як вояк австрійської армії потрапив у російський полон; учасник шпигунсько-диверсійної організації, активна контрреволюційна діяльність, зв'язок з польським посольством). Засуджений 11.08.1937 НКВС і прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 28.09.1937. Реабілітований 26.07.1960 трибуналом Київського військового округу. (П – 5271)

ЦАПОК ПЕТРО МИКИТОВИЧ, 1896 р.н., с.Тридуби Кривоозерського району Миколаївської області, українець, освіта 7 класів, проживав у смт Добровеличківка, головний бухгалтер відділення держбанку. Заарештований 5.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС (підозрювався у зв'язках з контрреволюційною націоналістичною організацією, у антирадянській агітації). Добровеличківським РВ НКВС 2.02.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2587)

ЦВІГУН ОМЕЛЯН КОСТЯНТИНОВИЧ, 1888 р.н., м.Бендери (Молдова), молдаванин, освіта початкова, проживав на ст.Помічна Добровеличківського району, заступник бригадира 2-го околотку 15-ої дистанції колійної служби. Заарештований 16.02.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна ("у 1918 році переведений із Бессарабії на ст.Помічна як робітник колійної служби, листувався із сестрою у м.Бендерах, Молдова, розповсюджував антирадянський зміст листів серед робітників залізниці: в Румунії люди живуть добре, бо там кожен має власне індивідуальне господарство, великий сад, виноградник, чого немає в селян Радянського Союзу"). Засуджений 4.02.1938 особливою нарадою при колегії НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.08.1968 Кіровоградським облсудом. (П – 8164)

ЦЕВАН ТИХІН СИЛЬВЕСТРОВИЧ, 1892 р.н., с.Валищі Логішинського району Брестської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, у 1933 році виключений із ВКП(б), проживав у с.Ляхове (Вороб'ївка) Добровеличківського району, член колгоспу "Шлях до комуни". Заарештований 3.10.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (шкідництво у колгоспі). Засуджений 17.11.1937 НКВС та прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 23.12.1937. Реабілітований 14.06.1958 Верховним судом УРСР. (П – 4389)

ЦЕВАН ЯВДОХА СТЕПАНІВНА, 1902 р.н., с.Бережниця Лельчицького району Гомельської області (Білорусія), білоруска, письменна, проживала у с.Ляхове (нині с.Вороб'ївка) Добровеличківського району, працювала у власному господарстві. Заарештована 15.06.1938 Піщанобрідським РВ НКВС ("гуртувала довкола себе антирадянський елемент із переселенців Білорусії, серед яких вихваляла фашистський режим у Польщі, зводила наклепи на радвладу, агітувала проти підписки на державну позику та проти продажу хліба державі"). Засуджена 22.05.1939 Кіровоградським облсудом до 3 років виправно-трудових таборів. Реабілітована 12.01.1989 Верховним судом УРСР. Репресовані батько Степан Батуревич та брати Батуревичі Андрій і Панас, чоловік Тихін Цеван. (П – 8798)

ЦЕНТНЕР РУДОЛЬФ ХОМОВИЧ, 1906 р.н., с.Роштадт Московського району Одеської області, німець, освіта неповна середня, проживав у с.Тишківка Добровеличківського району, бухгалтер Новоархангельського лісгоспу. Заарештований 26.08.1935 Тишківським РВ НКВС (антирадянська агітація, розтрата державних грошей). Одеським УНКВС 3.03.1936 справа припинена, звільнений. Вдруге заарештований 16.01.1937 УНКВС Одеської області (контреволюційна діяльність). Засуджений 1.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 1.10.1937. Даних про реабілітацію у справі немає. (П – 4136)

ЦИБАТЕНКО СЕРГІЙ ВЕНЕДИКТОВИЧ, 1887 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта середня, районний агроном. Заарештований 23.10.1930 Добровеличківським РВ ДПУ (контрреволюційна шкідницька діяльність: "злочинно розподіляв сільськогосподарські машини і робочу силу, під час збирання врожаю на полях згнила велика кількість зерна на суму 26 тисяч рублів, зірвав кампанію силосування"). Особливою нарадою ДПУ УРСР 2.04.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге як агроном Бандурської МТС заарештований 25.11.1932 Зінов'євською слідчою групою Одеського облвідділу ДПУ (участь у контрреволюційному угрупованні). Інших даних у справі немає. (П – 7776, 6566)

ЦИМАХОВСЬКИЙ ДАНИЛО НИКИФОРОВИЧ, 1886 р.н., с.Новостанкувата, українець, без певних занять. Заарештований 2.03.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна

діяльність: "разом із куркульськими елементами Хохоченком та Цимаховським поширював антирадянську агітацію, спрямовану на виклик невдоволення до політики партії й уряду; агітував проти підписки на держпозику, розкладав трудову дисципліну в колгоспі"). Засуджений 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 4.06.1938. Реабілітований 18.11.1957 управлінням КДБ Кіровоградської області. (П – 4067)

ЦИМАХОВСЬКИЙ ІВАН НИКИФОРОВИЧ, 1909 р.н., с.Новостанкувата, українець, освіта початкова, проживав у м.Ворошиловськ (нині Луганськ), червоноармієць 2-ої батареї 1-го дивізіону 967-го артилерійського полку. Заарештований 1.10.1941 особливим відділом НКВС 393-ої стрілецької дивізії ("вів антирадянську агітацію капітулянтського характеру, систематично не виконував наказів командування, вступав у суперечки"). Засуджений 16.10.1941 військовим трибуналом 393-ої СД до розстрілу, вирок виконано 9.11.1941. Реабілітований 24.05.1991 прокуратурою Київського військового округу. Батька розкуркулено у 1930 році, брата репресовано. (П – 12664)

ЦИМБАРОВИЧ ЯЦЬКО ДМИТРОВИЧ, 1911 р.н., с.Червона Янушпільського району Житомирської області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Новостанкувата Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 7.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС (учасник польської контрреволюційної націоналістичної групи, вів антирадянську агітацію, займався шкідницькою діяльністю). Засуджений 10.01.1938 комісією НКВС та прокурора СРСР до розстрілу, вирок виконано 29.01.1938. Реабілітований 1.11.1958 Верховним судом УРСР. (П – 4549)

ЦИЦАКІВСЬКИЙ ЯКІВ НИКИФОРОВИЧ, 1891 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, завідувач поштового відділення. Заарештований 2.12.1932 Первомайським РВ ДПУ (антирадянська діяльність). Одеським облвідділом ДПУ 5.01.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6665)

ЦУКАНОВ ЯКІВ АНДРІЙОВИЧ, 1903 р.н., с.Нововікторівка, українець, освіта початкова, колгоспник, після мобілізації червоноармієць 66-го особливого розвідувального батальйону 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 особливим відділом ГУДБ НКВС СРСР (здався у полон фінам без опору). Засуджений 26.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 2.06.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4401)

ЦЬОМА ПОТАП ІВАНОВИЧ, 1877 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 3.03.1931 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти влади). Одеським оперсектором ДПУ 24.03.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 28.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації). Новоукраїнським РВ ДПУ 29.12.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7662, 944)

ЧАБАНЕНКО ІВАН СТЕПАНОВИЧ, 1872 р.н., х.Кислиця (приєднане до с.Олексіївка), українець, освіта початкова, проживав у с.Новоолександрівка (приєднане до с.Кетрисанівка) Бобринецького району, хлібороб. У 1930 році за невиконання плану хлібозаготівельних робіт був засуджений до 2 років неволі. Вдруге заарештований 18.03.1933 Бобринецьким РВ ДПУ (антирадянська діяльність, член секти християн-євангелістів). Бобринецьким РВ ДПУ 23.05.1933 справа припинена, з-під варти звільнений. (П – 1262)

ЧАБАНОВ ГРИГОРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1899 р.н., с.Новолутківка, українець, освіта початкова, непрацюючий. Заарештований 18.02.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10441)

ЧАЙКА МАТВІЙ СТЕПАНОВИЧ, 1874 р.н., с.Дружелюбівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 27.01.1930 Первомайським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 14.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до заслання у північний край на 3 роки. Вдруге заарештований 28.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 16.09.1937. Реабілітований 28.04.89 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6054, 10405)

ЧЕРЕВАТЮК ВАСИЛЬ КОСТЯНТИНОВИЧ, 1896 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Блюхера. Заарештований 17.03.1938 Тишківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Справу відправлено на розгляд судової трійки УНКВС Одеської області. (П – 2996)

ЧЕРЕДНИК ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1910 р.н., с.Юр"ївка, українець, освіта 1 клас, тракторист Добровеличківської МТС. У 1938 році був засуджений за хуліганство до 1 року примусової праці.

Заарештований 12.07.1941 Добровеличківським МРВ НКДБ (антирадянська агітація). Засуджений 4.07.1942 Особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12267)

ЧЕРЕДНИК ІВАН ЙОСИПОВИЧ, 1897 р.н., с.Явдокимівка Юр'ївської сільради, українець, освіта початкова, безробітний. У 1932 році за контреволюційну діяльність був висланий з України на 3 роки у Забайкалля. Заарештований 28.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (у 1918-19 роках служив у війську армії УНР; член контреволюційної повстанської організації, агітував проти колгоспного ладу, підписки на державну позику). Засуджений 23.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 2.11.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9515)

ЧЕРЕДНИЧЕНКО ІВАН ЙОСИПОВИЧ, 1897 р.н., с.Явдокимівка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1921 році Первомайським ДПУ притягувався до відповідальності як учасник антирадянської змови, звільнений у 1922-ому ("Деяких учасників розстріляли, а декого, в тому числі й мене звільнили"); у 1924 році судився за купівлю крадених речей до 2 місяців неволі. Втретє заарештований 15.11.1930 Київським оперсектором ДПУ УРСР (підозрювався у стосунках з Недайкашею, якого послав з-за кордону для налагодження агентурних зв'язків колишній отаман-повстанець із Глодос Мелешко; Чередниченко заперечував будь-які стосунки з глодосянами: "Всі наші люди бояться взагалі глодоських – вони дуже відчайдушні і готові на все"). Київським оперсектором ДПУ УРСР 19.10.1931 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 7425)

ЧЕРЕСЛЕНКО ДАНИЛО МИТРОФАНОВИЧ, 1900 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта 3 класи, кандидат в члени ВКП(б), завідувач кадрів райземуправління. Заарештований 15.12.1932 Добровеличківським РВ ДПУ (у 1919 році був членом повстанського загону Залізняка; у 1932-ому направлений у село як уповноважений райпарткому з хлібозаготівель – саботував завдання: Троянська сільрада у грудні дала лиш 47 відсотків плану). Засуджений 10.04.1933 особливою нарадою Колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8670)

ЧЕРЕСЛЕНКО ПАВЛО ОКСЕНТОВИЧ, 1893 р.н., с.Карбівка, українець, освіта початкова, комірник колгоспу. Заарештований 24.02.1938 Добровеличківським РВ НКВС (член контрреволюційного повстанського угруповання, антирадянська агітація). Засуджений 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 4.06.1938. Реабілітований 18.07.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4797)

ЧЕРНИШОВ ЮХИМ ХОМОВИЧ, 1888 р.н., с.Новомихайлівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 8.07.1938 Тишківським РВ НКВС (член антирадянського угруповання, агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 28.04.1939 Одеським облсудом до 5 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 30.01.1992 Генпрокуратурою України. (П – 13039)

ЧЕРНІЄНКО МИХАЙЛО ВОЛОДИМИРОВИЧ, 1888 р.н., с.Карбівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Помічна Новоукраїнського району, пасічник колгоспу. Заарештований 1.03.1933 Новоукраїнським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівельних робіт та заходів радвлади на селі). Засуджений 11.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7023)

ЧЕРНІЄНКО ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Карбівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Козакова Балка Новоукраїнського району, столяр колгоспу "Перемога". У 1918 році арештовувався ЧК за зв'язок з повстанцями проти радянської влади, підозрювався у зберіганні зброї. Вдруге заарештований 14.04.1931 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Добровеличківським РВ ДПУ 27.05.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. Втретє заарештований 26.02.1938 Добровеличківським РВ НКВС ("В роки громадянської війни служив у повстанському загоні під проводом Мелешка"; член контреволюційного повстанського угруповання, антирадянська агітація). Засуджений 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 4.06.1938. Реабілітований 18.07.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 7779, 4797)

ЧЕУСОВ ДМИТРО МИКОЛАЙОВИЧ, 1911 р.н., с.Лисе Дмитрівського району Орловської області (Росія), росіянин, проживав у с.Богодарівка Добровеличківського району, ветфельдшер колгоспу. Заарештований 2.10.1947 УМДБ Кіровоградської області (за німецької окупації працював

ветеринаром громадського двору). Засуджений 25.12.1947 Кіровоградським облсудом до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Звільнений з табору 19.10.1955. Реабілітований 10.04.1992 Генпрокуратурою України. (П – 13170)

ЧИРКІН СЕРГІЙ СТЕПАНОВИЧ, 1893 р.н., с.Петрівське Харківської області, українець, освіта середня, проживав у с.Тишківка Добровеличківського району, безробітний. Заарештований 20.03.1938 Тишківським РВ НКВС (націоналістична агітація, зв'язок з закордоном, шпигунство). Засуджений 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12376)

ЧИРКІНА ДАРИНА ЯКІВНА, 1894 р.н., с.Попівці Старокостянтинівського району Хмельницької області, українка, освіта початкова, член партії есерів з 1913 року, проживала у с.Тишківка Добровеличківського району, безробітня. Заарештована 20.03.1938 Тишківським РВ НКВС (учасниця контрреволюційної шкідницької групи). Засуджена 29.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітована 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12376)

ЧОБОТОВ ОЛЕКСІЙ КИРИЛОВИЧ, 1911 р.н., с.Митятинське Тарасівського району Ростовської області (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у с.Кам'янка (приєднане до с.Олексіївка) Добровеличківського району, робітник. Заарештований 17.04.1944 Піщанобрідським РВ НКДБ (антирадянська діяльність). Засуджений 6.07.1944 УНКДБ Кіровоградської області до заслання у спецтабір для фільтрації. (П – 3216)

ЧОРНИЙ МУСІЙ ГАВРИЛОВИЧ, 1884 р.н., с.Іванівка Марківської сільради, українець, освіта початкова, проживав у с.Маркове, без певних занять. У 1930 році рокуркулений, цього ж року за контрреволюційну діяльність був засуджений до 2 років неволі з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Вдруге заарештований 28.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація: "писав листи синові на Донбас про те, що в колгоспах голодують, намагаючись цим викликати в робітничого класу обурення політикою радвлади"). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Помер 11.01.1938 в ув'язненні. Реабілітований 12.01.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 1665)

ЧОРНИЙ ПЕТРО ПАВЛОВИЧ, 1920 р.н., х.Знам'янський Близнюківського району Харківської області, українець, освіта неповна вища (2,5 курси фізико-математичного факультету Харківського університету), проживав у с.Піщаний Брід Добровеличківського району, не працював. Заарештований 10.07.1979 УКДБ Кіровоградської області (з 1974 року по час арешту виготовляв та відправляв у видавництва, редакції газет та журналів, у вищі навчальні заклади та приватним особам анонімні листи антирадянського змісту, в яких піддавав критиці радянський державний та суспільний устрій, закликав до боротьби за вихід України зі складу Радянського Союзу). Засуджений 31.01.1980 Кіровоградським облсудом до 6 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 28.08.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько розкуркулений у 1930 році, 18.10.1950 засуджений трибуналом військ МВС Харківської області до 25 років виправно- трудових таборів (під час німецької окупації був старостою сільськогосподарської общини), трибуналом Київського військового округу 22.10.1954 міру покарання зменшено до 10 років. (П – 12755)

ЧОРНОГОР ОЛЕКСАНДР ВАРИВОНОВИЧ, 1891 р.н., с.Анатолівка Марківської сільради, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 29.03.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Добровеличківським РВ ДПУ 29.05.1931 справу припинено, внесений до списків осіб, які будуть вислані разом з сім'єю за межі України. (П – 6389)

ЧОРНОІВАНЕНКО ГАЛИНА АНДРІЇВНА, 1915 р.н., с.Гнатівка, українка, освіта середня, проживала у с.Губівка Компаніївського району, вчителька. Заарештована 29.03.1944 Компаніївським РВ НКДБ (антирадянська агітація). Засуджена 18.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітована 27.12.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10468)

ЧОРНОУСЬКО МИКИТА АНДРІЙОВИЧ, 1887 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, проживав на х.Жовтневому Помічнянської сільради, чорнороб на залізниці. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 23.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти колективізації та проведення хлібозаготівельної кампанії). Засуджений 11.01.1933 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7102)

ЧОРНОУСЬКО ТОДОСЬ АНДРІЙОВИЧ, 1903 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта неповна середня, проживав у м.Новомиргороді, агроном Новомиргородської МТС. Заарештований 21.10.1937 Новомиргородським РВ НКВС (шкідництво у сільському господарстві). Засуджений 30.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 1.11.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 3345)

ЧУМАЧЕНКО МОТРЯ ІЛЛІВНА, 1888 р.н., с.Миколаївка, українка, неписьменна, член колгоспу ''Світова перемога''. У 1930 році розкуркулена. Заарештована 29.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, спрямована на розвал колгоспів, проти підписки на державну позику). Засуджена 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітована 21.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. Чоловік Микола засуджений за участь у "Спілці визволення України" до 10 років неволі, але з-під варти втік. (П – 1674)

ШАЛАК ОЛЕКСА СТЕПАНОВИЧ, 1915 р.н., м.Звенигородка Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Піщаний Брід Добровеличківського району, швець. Заарештований 23.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (підозрювався у побитті уповноваженого хлібозаготівельних робіт). Новоукраїнським РВ ДПУ 25.02.1933 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 1397)

ШАНДЕРТ ЕДУАРД-ЕРНЕСТ ГЕРМАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Трояни, німець, освіта середня, проживав у с.Куца Балка Вільшанського району, власник млина. Заарештований 6.10.1937 Вільшанським РВ НКВС (шпигунська діяльність). Засуджений 17.11.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до випровадження з Радянського Союзу, разом з ним засуджений брат Леопольд. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11609)

ШАНДЕРТ ЛЕОПОЛЬД ГЕРМАНОВИЧ, 1896 р.н., с.Трояни, німець, письменний, проживав у смт Добровеличківка, заготівельник худоби. Заарештований 6.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС (шпигунська діяльність). Засуджений 17.11.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до випровадження з Радянського Союзу. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11609)

ШАПОВАЛ КИЛИНА КАРПІВНА, 1889 р.н., с.Піщаний Брід, українка, неписьменна, проживала у с.Федорівка Добровеличківського району, поденна робітниця. Заарештована 11.09.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджена 22.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років виправно-трудових таборів. Реабілітована 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9347)

ШАПОВАЛ ПАВЛО ІВАНОВИЧ, 1913 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Сталіна, червоноармієць 657-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 особливим відділом ГУДБ НКВС СРСР (у лютому 1940 року здався у полон фінам без опору). Засуджений 15.06.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до ув"язнення у виправно-трудових таборах на період війни. Особливою нарадою 15.02.1946 звільнений з-під варти. Помер у 1947 році. Реабілітований 23.06.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4447)

ШАПОВАЛ ФЕДОСІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, проживав у с.Якимівка Добровеличківського району, член колгоспу ''Комунар''. Заарештований 27.10.1937 Піщанобрідським РВ НКВС ("розкуркулений, ховався від заслання, належав до нелегальної секти баптистів, скликав у хаті збори і вів контрреволюційну агітацію: "Влада кричить про нову Конституцію і великі наші права – насправді нічого вона нам не дає, колгоспники ходять голі й босі, хліб вивозиться державі", "Ці таємні вибори в Верховну раду СРСР є туманом в очі, бо кого верховна влада захоче, того й виберуть"). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Мати розкуркулена й вислана на північ, брат розкуркулений і репресований. (П – 9018)

ШАПОВАЛЕНКО МЕФОДІЙ ЄФРЕМОВИЧ, 1919 р.н., с.Позняка Любашівського району Одеської області, українець, освіта середня, проживав на ст.Помічна Добровеличківського району, слюсар депо залізничної станції. Заарештований 1.09.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (наклепи на керівників ВКП(б) та умови життя в СРСР). Засуджений 1.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. У 1972 році проживав у м.Макіївка Донецької області. Реабілітований 27.12.1972 Кіровоградським облсудом. (П – 8271)

ШАПОВАЛОВ ПЕТРО НИКОНОВИЧ, 1894 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 29.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (агітація проти роботи в колгоспі та проти здачі хліба державі). Засуджений 7.02.1933 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3

років заслання у північний край. Батько Никон Шаповалов розкуркулений у 1921 році. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7083)

ШАПОРЕНКО СОФРОН АРХИПОВИЧ, 1925 р.н., с.Кирилівка, українець, освіта неповна середня (9 класів), рядовий 100-ої окремої розвідроти 97-ої гвардійської стрілецької дивізії. Заарештований 15.08.1944 відділом котрозвідки "Смерш" 5-ої армії (піддавав критиці комсомольців України, позитивно оцінював діяльність ОУН, у котреволюційному дусі висловлювався про Сталіна та його твір про Велику Вітчизняну війну). Засуджений 24.08.1944 трибуналом 5 гвардійської армії до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. У 1989 році проживав у м.Шахтарську Донецької області. Реабілітований 30.03.1989 трибуналом Київського військового округу. (П – 8599)

ШАФОРОСТ СЕМЕН КСЕНОФОНТОВИЧ, 1897 р.н., с.Сальниця Уланівського (нині Хмільницького) району Вінницької області, українець, освіта початкова, проживав у с.Карбівка Добровеличківського району, рахівник колгоспу. Заарештований 17.02.1938 Добровеличківським РВ НКВС (член контрреволюційного повстанського угруповання, антирадянська агітація). Засуджений 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 4.06.1938. Реабілітований 18.07.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4797)

ШВЕЦЬ ВАСИЛЬ КІНДРАТОВИЧ, 1877 р.н., с.Єгорівка (приєднане до с.Гаївка), українець, письменний, хлібороб-середняк, розкуркулений. Заарештований 18.03.1931 Новоархангельським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Новоархангельським РВ ДПУ 30.06.1931 справа припинена, порушено клопотання про виселення з сім'єю на північ. (П – 1292)

ШВОРНЕНКО ГНАТ ПАВЛОВИЧ, 1883 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта початкова, проживав у с.Крикунка Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 23.12.1936 Піщанобрідським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 17.04.1937 Верховним судом УРСР до 4 років ув'язнення. Реабілітований 19.10.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12547)

ШЕВАЛЬЄ МИХАЙЛО ІВАНОВИЧ, 1916 р.н., м.Одеса, росіянин (батько француз), освіта початкова, проживав на ст.Помічна, коваль депо залізничної станції з іспитовим строком. У 1931 році за крадіжки народним судом м.Одеси був ув'язнений у 2-у трудову колонію. Заарештований 2.09.1937 ОДТВ НКВС ст.Помічна ("після смерті батька у 1922 році втік здому і вів безпритульний спосіб життя до 1928 року, не раз його ловили й відправляли в дитячі будинки, звідки тікав; влаштовувався працювати на багатьох підприємствах Одеської області, на Донбасі, у Зінов'євську – ніде більше двох місяців не затримувався; вкінці серпня 1937 року влаштувався працювати у депо ст.Помічна, за 3 дні виявив себе як ворог народу: звинувачував комуністів в тому, що вони привели робітників до голодного життя, висловлював терористичні тенденції на адресу комуністів, перебуваючи у камері, серед арештантів вів терористично-погромницьку агітацію, цинічно-похабно висловлювався проти Конституції СРСР і тов.Сталіна"). Засуджений 21.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9346)

ШЕВЕЛЬОВ ТИХІН МИКОЛАЙОВИЧ, 1878 р.н., с.Нижня Заболоть Курської області (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав на ст.Помічна Добровеличківського району, начальник залізничного поштового відділення. Заарештований 10.09.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (учасник диверсійно-терористичного угруповання, разом із П.Бондарем та О.Хлистуном готував вибух потяга, у якому мав їхати Каганович). Засуджений 29.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 12.11.1937. Реабілітований 7.03.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3584)

ШЕВЧЕНКО ГАЛИНА ОХРІМІВНА, 1925 р.н., с.Дружелюбівка, українка, освіта середня, проживала у смт Добровеличківка, без певних занять. Заарештована 2.04.1944 Добровеличківським РВ НКДБ (під час німецької окупації у 1943-44-х роках працювала перекладачем у районній жандармерії). Засуджена 10.10.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована 6.05.1992 Кіровоградським облсудом. (П – 14119)

ШЕВЧЕНКО ЗАХАР ФЕДОСІЙОВИЧ, 1868 р.н., с.Колодеси Київської губернії, українець, освіта початкова, проживав у с.Олександрівка Добровеличківського району, хлібороб. Заарештований 18.03.1933 Добровеличківським РВ ДПУ (організований куркульський саботаж: "намагався

зірвати план 4-ої більшовицької сівби, відмовлявся засипати зерно у насіннєвий фонд; 11.03.1933 виключений за це з колгоспу ім.Леніна"; зі звіту голови сільради районній міліції: "Після арешту Шевченка насіннєвий фонд збільшився на 0,48 кг зерна"). Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 30.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (7521 – П)

ШЕВЧЕНКО КАРПО МАТВІЙОВИЧ, 1879 р.н., с.Новолутківка, українець. Заарештований у 1937 році Добровеличківським РВ НКВС ("керівник контрреволюційного націоналістичного повстанського угруповання, яке ставило мету: агітувати серед селян за ідею створення національної держави і відновлення капіталізму, готувати нове членство, практикувати шкідництво у сільському господарстві, на випадок війни сприяти Німеччині й Польщі, створювати в тилу повстанські загони"). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 17.12.1956 УКДБ Кіровоградської області. (П – 3834)

ШЕВЧЕНКО ЛАРІОН ЮХИМОВИЧ, 1901 р.н., Новолутківська сільрада, українець, хлібороб-середняк. Заарештований у 1937 році Добровеличківським РВ НКВС ("член контрреволюційного націоналістичного повстанського угруповання, керованого Карпом Шевченком, яке ставило мету: агітувати серед селян за ідею створення національної держави і відновлення капіталізму, готувати нове членство, практикувати шкідництво у сільському господарстві, на випадок війни сприяти Німеччині й Польщі, створювати в тилу повстанські загони"). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 17.12.1956 УКДБ Кіровоградської області. (П – 3834)

ШЕВЧЕНКО МИХАЙЛО ГРИГОРОВИЧ, 1881 р.н., смт Добровеличківка, українець, освіта початкова, проживав на роз'їзді Бешкетове 191 км, бригадир 3-го відділку 15-ої дистанції колійної служби ст.Глиняна. Заарештований 9.08.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (агітував проти колгоспного ладу, вихваляв життя до революції). Засуджений 14.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 13.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1601)

ШЕВЧЕНКО ОХРІМ ОХРІМОВИЧ, 1894 р.н., с.Добротимофіївка, українець, освіта початкова, проживав у с.Хащувате Хащуватського (нині Гайворонського) району, вчитель української мови й літератури. У 1921 році був заарештований Первомайським репресивним органом за підозрою у контрреволюційних діях, під слідством перебував 5 днів. Вдруге заарештований 15.11.1930 Уманським окрвідділом ДПУ (підозрювався у зв'язках з повстанськими отаманами Орлом-Нестеренком та Мелешком). Трійкою при колегії ДПУ УРСР 14.04.1931 справу закрито, з-під варти звільнений. (12061 – П)

ШЕВЧЕНКО ПАВЛО КАРПОВИЧ, 1899 р.н., с.Скопіївка, українець, освіта початкова, проживав у смт Добровеличківка, конюх районної лікарні. Заарештований 21.04.1938 Добровеличківським РВ ДПУ (учасник контрреволюційної повстанської групи, антирадянська агітація). Засуджений 5.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 8.06.1938. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8590)

ШЕВЧЕНКО ПОЛІКАРП МИКИТОВИЧ, 1872 р.н., с.Катеринівка, українець, письменний, проживав у смт Добровеличківка, працював поденно. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 11.04.1933 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти колективізації, розповсюджував чутки про війну і поразку в ній СРСР). Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 3.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5809)

ШЕВЧЕНКО ФЕДІР ПРОКОПОВИЧ, 1896 р.н., с.Добротимофіївка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 6.03.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 27.03.1930 до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 13.04.94 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6089)

ШЕНДРИК АНДРІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1902 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, касир колгоспу. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 4.07.1941 Добровеличківським МРВ НКДБ (антирадянська агітація). Засуджений 10.06.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 22.08.89 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12262)

ШЕНДРИК ТРОХИМ ГРИГОРОВИЧ, 1888 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році за невиконання твердого завдання хлібозаготівлі був репресований з конфіскацією майна, оштрафований, але штраф не сплатив. Вдруге заарештований 22.03.1933

Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська діяльність: "активний опір підготовці весняної сівби та куркульський саботаж по створенню посівного фонду"). Президією Одеського облвиконкому пропонувалось вислати за межі України родину Шендриків: Трохима, його дружину Настю 48 років і батька Григорія 76 років. Особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 30.04.1933 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 7517)

ШЕПЕЛІВСЬКИЙ АНДРІЙ АМБРОСІЙОВИЧ, 1889 р.н., с.Дружелюбівка, українець, освіта середня, без певних занять. Заарештований 20.05.1944 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 16.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 7 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 15.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13211)

ШЕРЕМЕТ СОФІЯ МАКСИМІВНА, 1921 р.н., с.Григорівка Благодатнівського району Миколаївської області, українка, освіта неповна середня, проживала у м.Помічна Добровеличківського району, не працювала. Заарештована 30.03.1944 транспортним відділом НКДБ Одеської залізниці (антирадянська діяльність). Засуджена 11.12.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років виправно-трудових робіт. Реабілітована 28.10.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12837)

ШЕРСТЮК ІВАН СЕРГІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, ветеринар колгоспу. Заарештований 18.02.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда). Засуджений 12.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 29.04.1938. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12439)

ШЕРСТЮК МАРКО ГНАТОВИЧ, 1879 р.н., с.Якимівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Олександрівка Добровеличківського району, хлібороб. Був двічі розкуркулений: у 1921 та 1930 роках. Заарештований 29.03.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (агітація проти колективізації та проведення хлібозаготівельних робіт). Добровеличківським РВ ДПУ 30.05.1931 справу припинено, внесений до списків осіб, які будуть вислані разом з сім'єю за межі України. (П – 6413)

ШКАВРОВ МИХАЙЛО ТИМОФІЙОВИЧ, 1897 р.н., селище Герасимівка при ст.Помічна, українець, освіта початкова, машиніст електростанції. У 1921 році притягувався до відповідальності ЧК за службу в повстанському загоні, відсидів рік тюрми. Вдруге заарештований 21.05.1931 дорожно-транспортним відділом ДПУ Одеської залізниці ("у 1919 році служив у війську армії УНР, у 1921 році організував повстанський загін, який оперував у районі ст.Помічна"). Матеріали слідчої справи Шкаврова 26.05.1931 зі звинувачувальним висновком про 5 років заслання у північний край направлялись у особливу нараду при колегії ДПУ УРСР. Судового рішення у справі немає. Комітетом ДБ при Раді Міністрів УРСР 23.08.1957 справу закрито. (П – 7486)

ШМІДТ ПАВЛО ІВАНОВИЧ, 1888 р.н., с.Кандель Сельдського району Одеської області, німець, освіта початкова, проживав у с.Миколаївка Добровеличківського району, член колгоспу ім.Орджонікідзе. Заарештований 15.07.1941 Добровеличківським МРВ НКДБ (антирадянська діяльність). Управлінням НКВС Східно-Казахстанської області 21.06.1942 справу припинено у зв'язку зі смертю 15.09.1941 в Усть-Кам'яногірській тюрмі. (П – 2630)

ШОВЕНКО ЛАРІОН ПИЛИПОВИЧ, 1892 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. У 1934 році був засуджений до 3 років тюрми за саботаж виконання державних зобов'язань. Вдруге заарештований 13.03.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (член контрреволюційної військово-повстанської організації, антирадянська агітація). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 24.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12371)

ШОВЕНКО МАКАР КАРПОВИЧ, 1884 р.н., с.Піщаний Брід, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 23.04.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (член секти єговістів, вів антирадянську агітацію – див. Семен Гаврилов). Новоукраїнським РВ ДПУ 1.10.1932 у зв"язку зі смертю звинувачуваного 17.06.1932 справу припинено. (П – 923)

ШОВКОПЛЯС МИКОЛА МИХАЙЛОВИЧ, 1914 р.н., с.Нововікторівка, українець, освіта початкова, буряківник колгоспу. У 1934 році за несплату податків засуджений Новоукраїнським нарсудом до 2 років позбавлення волі умовно. Вдруге заарештований 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (шкідництво, дискредитація вождя партії). Засуджений 2.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 7.04.1989

Кіровоградською облпрокуратурою. Репресований разом з матір'ю Параскою. (П – 9508)

ШОВКОПЛЯС ПАРАСКА ГЕРАСИМІВНА, 1886 р.н., с.Нововікторівка, українка, неписьменна, безробітня. У 1930 році розкуркулена і засуджена за контреволюційну агітацію до 5 років таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки, повернулася з Архангельської області у 1933-му. Вдруге заарештована 27.07.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (закликала колгоспників не виходити на роботу, зводила наклепи на вождя партії та народу, вихваляла царя). Засуджена 23.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 26.11.1937. Реабілітована 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9508)

ШРАМКО МИХАЙЛО СТЕПАНОВИЧ, 1888 р.н., с.Гнатівка Добровеличківського району, українець, письменний, пасічник колгоспу "Більшовик". Заарештований 22.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 25.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до заслання на 3 роки в північний край. Присуд вважати умовним, з-під варти звільнений. (7153 – П)

ШТАНЬКОВА ЄЛИЗАВЕТА МИТРОФАНІВНА, 1896 р.н., с.Піщаний Брід, українка, освіта початкова, проживала у с.Федорівка Добровеличківського району, різноробоча. Заарештована 11.09.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджена 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років виправно-трудових таборів. Реабілітована 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9347)

ШУДРЯ ІВАН АНДРІЙОВИЧ, 1907 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, член правління колгоспу "Жовтневий промінь". Заарештований 17.03.1938 Тишківським РВ НКВС (активний член сектантської групи, контрреволюційна агітація). Засуджений 31.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 12.08.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5451)

ШУКОЛОВИЧ ЛЕОНІД ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1888 р.н., с.Дуброва Лельчицького району Гомельської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, у 1934 році виключений із членів ВКП(б), проживав з 1934 року на х.Крикунки Добровеличківського району, колгоспник. У 1932 році за контрреволюційну діяльність засуджений до 10 років виправно-трудових таборів, звільнений у 1934-ому. Вдруге заарештований 26.02.1938 Піщанобрідським РВ НКВС (учасник контрреволюційної повстанської групи, антирадянська агітація, шкідництво). Засуджений 24.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 9.05.1938. Реабілітований 6.06.1959 Кіровоградським облсудом. Брат Петро репресований у 1934 році. (П – 4744)

ШУЛЕШКО МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1903 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 6.07.1941 Новоархангельським РВ НКДБ (агітував проти колгоспного ладу). Засуджений 13.12.1941 Східно-Казахстанським облсудом до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років. Звільнений з ув'язнення 24.05.1951. У 1959 році проживав у селищі Ілі Алма-Атинської області (Казахстан). Реабілітований 17.03.1959 Верховним судом Казахської РСР. Батько Шулешко Іван Іванович до революції був волосним старостою, у 1930 році розкуркулений. (П – 4700)

ШУЛЕШКО ПЕТРО ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, голова колгоспу. Заарештований 16.09.1944 Тишківським РВ НКВС (підозрювався у посібництві німецьким окупантам). Трибуналом військ НКВС Кіровоградської області 15.02.1945 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 13608)

ШУЛЬЦ ОСКАР ЕМІЛЬОВИЧ, 1892 р.н., м.Дніпродзержинськ Дніпропетровської області, поляк, освіта 3 класи, проживав у с.Микільське Добровеличківського району, директор радгоспу "Червона поляна". Заарештований 11.08.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (зв'язок з терористами, троцькістами). Засуджений 10.01.1938 НКВС та прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 23.01.1938. Реабілітований 13.07.1957 Верховним судом СРСР. (П – 3776)

ШУЛЬЦ-ПІОТРОВИЧ ФЕЛІЦІЯ ІВАНІВНА, 1902 р.н., м.Варшава (Польща), полька, освіта початкова, проживала у с.Микільське Добровеличківського району, домогосподарка. Заарештована 21.09.1937 Піщанобрідським РВ НКВС (шпигунство на користь Польщі). Засуджена 10.01.1938 НКВС та прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 23.01.1938. Реабілітована 13.07.1957 Верховним Судом СРСР. (П – 3776)

ШУСТИК ГРИГОРІЙ ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1867 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 22.09.1931 Добровеличківським РВ ДПУ

(підозрювався в організації куркульського угруповання з метою здійснення терористичних актів проти активістів села і ведення агітації проти кампанії радвлади на селі). Добровеличківським РВ ДПУ 26.11.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7459)

ШУСТИК ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1899 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році був засуджений до 2 років неволі з позбавленням громадянських прав на 3 роки, а 1931-го разом з батьком розкуркулений, майно розпродане. Вдруге заарештований 11.01.1932 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Одеським облвідділом ДПУ 16.07.1932 справа припинена, з-під варти звільнений. Згодом (за справою 12418) народним судом позбавлений волі на 3 роки за спробу дати суддям хабаря з метою повернути власне майно, у Липняжку вернувся 1936 року. Вчетверте як член колгоспу ім.Шевченка заарештований 31.10.1937 Добровеличківським РВ НКВС (антирадянська агітація та пропаганда: поширював думки про неминучість війни з Німеччиною і поразку СРСР, обгрунтовував необхідність створення самостійної української держави, агітував за вихід із колгоспів, дискредитовував стахановські методи роботи). Засуджений 3.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 15.11.1937. Реабілітований 28.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 936, 12418)

ШУСТИК ПАНТЕЛІЙ ІВАНОВИЧ, 1909 р.н., с.Липняжка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 22.09.1931 Добровеличківським РВ ДПУ (підозрювався в організації куркульського угруповання з метою здійснення терористичних актів проти активістів села і ведення агітації проти кампанії радвлади на селі). Добровеличківським РВ ДПУ 27.11.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7459)

ЩЕРБИНА МИХАЙЛО СВИРИДОВИЧ, 1884 р.н., с.Гнатівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Добротимофіївка Добровеличківського району, хлібороб, розкуркулений. Заарештований 5.12.1930 Добровеличківським РВ ДПУ ("сприяння контрреволюційній повстанській організації у грошовій допомозі та зберіганні й передачі зброї"). Засуджений 14.04.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років концтабору. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12061)

ЩЕРБИНА ЯВДОКИМ ЯКОВИЧ, 1896 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, проживав у с.Новотишківка Добровеличківського району, завідувач школи. Заарештований 3.12.1937 Тишківським РВ НКВС (в роки громадянської війни був у повстанському загоні Гризла, у 1920-ому служив при Тишківському райвійськкомісаріаті, 1922-го – у Червоній армії, проти якої виступав; "у 1929-30 роках, працюючи уповноваженим хлібозаготівельних робіт, проводив контрреволюційну роботу на зрив виконання плану"). Засуджений 6.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9328)

ЯВОРСЬКИЙ ГАВРИЛО ГНАТОВИЧ, 1891 р.н., с.Олександро-Завадське, українець, освіта початкова, конюх колгоспу "14 років Жовтня". Заарештований 2.07.1938 Добровеличківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Добровеличківським РВ НКВС 16.09.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3016)

ЯЗАН (ЄЗАН) ГРИГОРІЙ ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1866 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, робітник лісгоспу. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 23.07.1937 Тишківським РВ НКВС (ворожі висловлювання про колгоспне будівництво). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. Сини Порфир і Анатолій служили в денікінській армії. (1661 – П)

ЯКИМЕНКО ДЕМ'ЯН ТОДОСЬОВИЧ, 1894 р.н., с.Полянка Уманського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Скопіївка Добровеличківського району, сторож колгоспу. Заарештований 3.09.1937 Добровеличківським РВ НКВС (активний член сектанської групи баптистів, контрреволюційна пропаганда). Засуджений 15.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років виправно-трудових таборів. Звільнений у 1945 році. Реабілітований Кіровоградським облсудом 8.10.1960. Вдруге заарештований 19.08.1949 Добровеличківським РВ МДБ (член контрреволюційної сектанської групи). Засуджений 3.12.1949 особливою нарадою МДБ СРСР до заслання на поселення у Північно-Казахстанську область. Реабілітований 30.06.1961 Верховним судом УРСР. (П – 5346, 5446)

ЯКОВЕНКО КОСТЯНТИН СПИРИДОНОВИЧ, 1887 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 22.11.1937 Тишківським РВ НКВС (контрреволюційна

діяльність: "належав до групи осіб – Дмитро Клименко, Денис Саусь, Денис Проценко, – які у 1918 році під час окупації України німцями пішли на службу стражниками, арештовували й били червоних, відбирали худобу в селян, охороняли залу засідання військово-польового німецького суду, який засудив до розстрілу 12 більшовиків; нині ведуть антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва"). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 12.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 10323)

ЯКОВЕНЧУК ІВАН МИХАЙЛОВИЧ, 1894 р.н., с.Вуторопи Коломийського району Івано-Франківської області, українець, освіта початкова, проживав і працював у Тишківському лісогосподарстві. Заарештований 14.09.1937 Тишківським РВ НКВС (у 1914 році потрапив у полон до російської армії й вивезений у Київську губернію; листувався з братом із Галичини, мав зв'язок з польським консульством, отримував грошові винагороди, добивався виїзду за кордон, вів націоналістичну агітацію, вихваляв Польщу). Засуджений 26.10.1937 НКВС СРСР і прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 11.12.1937. Реабілітований 30.11.1963 Верховним Судом УРСР. (П – 7724)

ЯКОВЛЕВ СТЕПАН САВЕЛІЙОВИЧ, 1879 р.н., с.Любомирка, українець, освіта початкова, проживав у селищі радгоспу ім.Рози Люксембург (нова назва – селище Сугокліївка) Бобринецького району, медфельдшер радгоспу. Заарештований 3.12.1937 Бобринецьким РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 11.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1542)

ЯКУШКО МАКСИМ САВЕЛІЙОВИЧ, 1882 р.н., с.Тишківка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, сторож заводу "Червона Зірка". Заарештований 15.02.1938 Кіровським МВ НКВС (активна контрреволюційна агітація). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 3.02.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5529)

ЯМПОЛЬСКИЙ БОРИС СОЛОМОНОВИЧ, 1913 р.н., смт Добровеличківка, єврей, освіта початкова, проживав у м.Одесі, учень кооппрофшколи. Заарештований 22.10.1929 Одеським облвідділом ДПУ (підозрювався як член контрреволюційної організації). Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2.06.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге військовослужбовець 15-ої авіабригади, старший писар, мешканець м.Кіровограда з незакінченою вищою освітою заарештований 15.09.1936 Кіровським МВ УДБ НКВС (контрреволюційна пропаганда проти заходів партії і уряду). Засуджений 9.01.1937 військовим трибуналом 6-го стрілецького корпусу до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 4 роки. Реабілітований 7.05.1963 трибуналом Київського військового округу. (П – 6287)

ЯМПОЛЬСЬКИЙ ІЛЛЯ ІЗРАЇЛЬОВИЧ, 1890 р.н., смт Добровеличківка, єврей, освіта початкова, службовець. Заарештований 27.09.1932 Первомайським РВ ДПУ (приховував від держави іноземну валюту і золото). Первомайським РВ ДПУ 1.11.1932 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 7991)

ЯМЧУК ФЕДОСІЙ ЛУК'ЯНОВИЧ, 1902 р.н., с.Оксанине Уманського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Гаївка Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 20.02.1938 Тишківським РВ НКВС (учасник контрреволюційного повстанського угруповання, провадив антирадянську агітацію). Засуджений 12.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 29.04.1938. Реабілітований 24.05.1958 Кіровоградським облсудом. Брати – Віктор розстріляний як петлюрівець, Василь у 1928 році засуджений як організатор куркульського повстання, Тимофій виключений із партії за зв'язок з куркульським елементом та за розвал колгоспу. (П – 4354)

ЯНІ ІВАН МИКОЛАЙОВИЧ, 1871 р.н., с.Борисоглібівка Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Глиняне Добровеличківського району, хлібороб-одноосібник. Заарештований 24.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (крадіжка, антирадянська агітація). Засуджений 6.02.1933 нарсудом Новоукраїнського району до 10 років позбавлення волі та заслання за межі України на 5 років. Реабілітований 20.06.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 1270)

ЯНИ ІВАН МИКОЛАЙОВИЧ, 1871 р.н., с.Борисоглібівка Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Глиняне Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 24.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (вів антирадянську агітацію, крав колгоспний хліб). Засуджений

6.02.1933 Новоукраїнським народним судом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 6.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1270)

ЯНКОВСЬКИЙ ВАСИЛЬ СТЕПАНОВИЧ, 1929 р.н., с.Маркове, українець, освіта 6 класів, колгоспник. Заарештований 4.07.1947 Добровеличківським РВ НКДБ (склав чотири листівки антирадянського змісту, спрямовані проти колгоспного будівництва і компартії, збирався розповсюджувати їх серед селян). Засуджений 29.08.1947 Кіровоградським облсудом до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Звільнений у 1954 році. Реабілітований 26.11.1991 Верховним судом УРСР. (П – 12966)

ЯНКОВСЬКИЙ ГРИГОРІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1914 р.н., с.Шайтарове Арбузинського району Одеської (нині Миколаївської) області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Помічна Добровеличківського району, візник залізничної станції. Заарештований 20.03.1933 ОДТВ ОДПУ м.Одеси (у 1931 році на одноосібне господарство Янковського і його матері накладено податок у 500 пудів хліба – виконали, накладено другий у кількості 900 пудів – виконали, третій – 800 пудів – не виконали; господарство розкуркулили, матір з дочкою та сином вислано на північ, Григорій по дорозі втік, влаштувався працювати на залізниці; звинувачували у антирадянській агітації). Справу припинено 5.04.1933, з-під варти звільнений. (П – 6804)

ЯНОВИЦЬКИЙ ІВАН АРСЕНОВИЧ, 1883 р.н., с.Перчунове, українець, освіта початкова, хлібороб. У лютому 1930 року розкуркулений і висланий в Архангельську область, звідки втік. Заарештований "в момент масової операції в ніч на 1.03.1931" Новоукраїнським РВ ДПУ ("разом і куркулем Насипайком і попом Глядковським часто збирались у хатах і обговорювали становище на селі, поширювали серед селян агітацію проти колективізації і хлібозаготівлі та інші антирадянські чутки, в результаті чого куркулька Шаповалова при вилученні у неї краденого вугілля мало не зарубала сапою активіста Ломакіна", "у липні 1930 року прийшов до голови артілі ім.Блюхера, 25-тисячника тов.Борща і наполегливо вимагав поселити його у флігелі при колгоспі, з якого Яновицький був виселений при розкуркуленні, а коли голова відмовив, то вигукнув погрозливо: "Хай воно вам все згорить!"). Засуджений 1.04.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 16.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою.. (П – 6222)

ЯРОВИЙ МИКИТА ОКСЕНТОВИЧ, 1893 р.н., с.Водяне Шполянського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Карбівка Добровеличківського району, колгоспник. Заарештований 20.11.1937 Добровеличківським РВ НКВС (член української повстанської групи, розповсюджував чутки про війну та поразку в ній СРСР). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10321)

ЯСИНОВЕНКО ІВАН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Гнатівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 3.01.1940 УНКВС Кіровоградської області (антирадянська агітація). Засуджений 19.04.1940 Кіровоградським облсудом до 5 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 12.10.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12512)

ЯЦЕНКО ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ, 1893 р.н., с.Розсошинці Чигиринського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Кам'янка (приєднане до с.Олексіївка) Добровеличківського району, чорнороб вугільного складу. У 1930 році розкуркулений і висланий в Архангельську область, де перебував до 1937-го. Заарештований 28.07.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Помічна (агітація проти колгоспного ладу, проведення хлібозаготівельних робіт, вихваляв життя за царя). Засуджений 21.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9341)

ЯЦУНСЬКА МАРІЯ КОНОНІВНА, 1888 р.н., с.Березівки Бершадського району Вінницької області, українка, письменна, проживала у с.Маркове Добровеличківського району, без певних занять. У 1931 році розкуркулена. Заарештована 28.07.1937 Добровеличківським РВ НКВС (вимагала повернення своєї колишньої хати, агітувала проти підписки на державну позику). Засуджена 15.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітована 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10284)

ДОЛИНСЬКИЙ РАЙОН

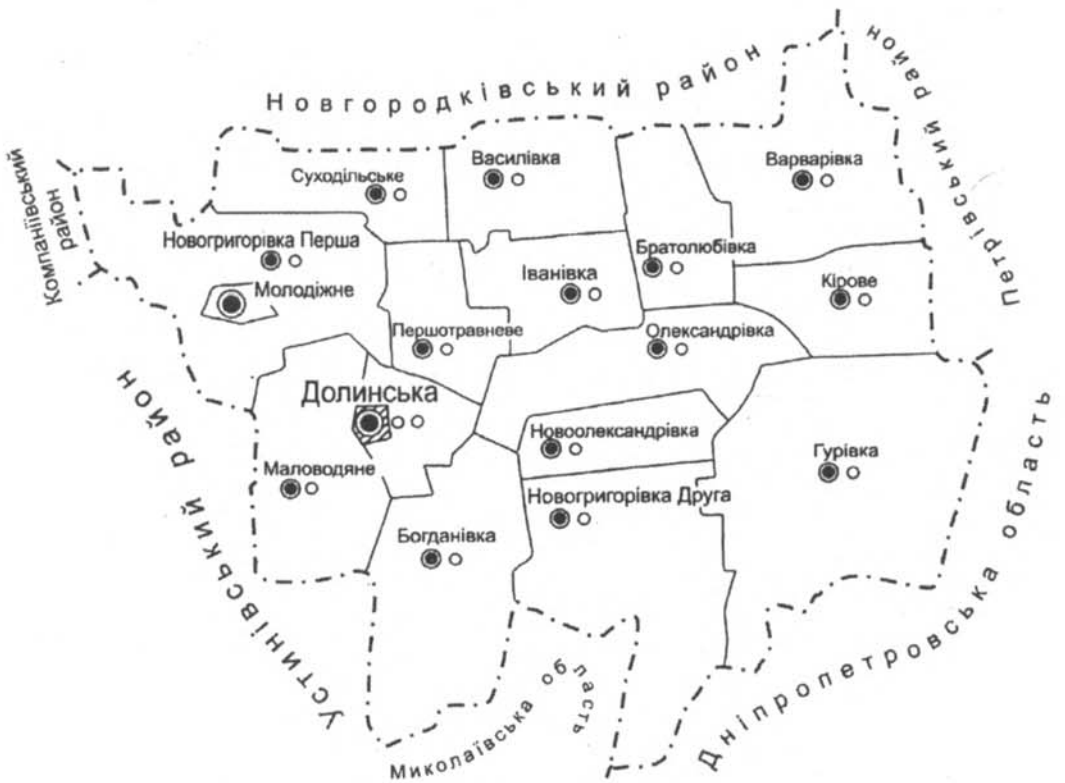

"ЯКБИ БУВ ПРЕЗИДЕНТ НАШ, УКРАЇНСЬКИЙ, ЗОВСІМ ІНША СПРАВА БУЛА Б..."

...На розбитій дорозі, розгаслій від рясного весняного дощу, машина буксувала довго. У супроводжуючого міліціонера, мабуть, урвався терпець і він, розчинивши дверцята із маленьким заґратованим віконечком, кинув у в'язку, затхлу темінь будки:

— Вилазьте! Поможете підіпхнути машину! Тільки щоб мені без фокусів!

Коли зняли наручники і всі почали підпихати "чорного воронка", яким возили арештованих на допити, Сергій не вагався ні секунди — щодуху помчав у бік села Сухачівки (в місцевості він орієнтувався добре — пройшло не так багато років, як вони гуляли тут із загоном Іванова). Його зникнення помітили через кілька хвилин. Конвойники зчинили стрілянину, але він уже був за рятівною лісосмугою...

Перевів подих у не найближчій хаті — чужий чоловік впустив, не побоявся. Яків Виблий не був борцем, проти радянської влади ніколи не виступав, але розумів, що вона нищить віковий уклад життя українського селянства, руйнує основоположні цінності, на яких століттями трималася сільська громада. Тож втікача з тюрми ДПУ, зрозумівши, що він політичний, а не кримінальник, відразу сприйняв за свого. Нагодував, дав перевдягнутися.

Через села й хутори Сергій Клепач добрався до рідної Гурівки, що на Долинщині.

1. ЛОЗУНГОМ БОРОТЬБИ Я ЗАПРОПОНУВАВ: "ЗА НЕЗАЛЕЖНУ УКРАЇНИ"

Клепачі — типова українська селянська родина. Хлібороби. Батько Сергія мав двадцять десятин землі, хазяйнував, як міг, і, очевидно, прагнув дати синам освіту. У справі про це не йдеться, але, мабуть, більш-менш грамотним був і старший син Іван, який у 20-их роках організував повстанський загін, що чинив спротив більшовикам. Середня ж освіта Сергія на той час взагалі була досягненням. У 1921 році навіть встиг трохи повчителювати у селі Цвітному. Якраз в цей час він одружився. Ще до цього Сергій 18-19-річним юнаком брав участь у загоні свого брата Івана, а також в загоні іншого повстанця — Іванова. (Обох їх — і Івана Клепача, й Іванова розстріляно у 1920-21 роках). Вже пізніше, влітку 1932-го, коли він, знаходячись на нелегальному становищі, намагався організувати селян проти радвлади, дізнався, що селами ходили чутки про його боротьбу за самостійну Україну (про це йдеться у протоколі допиту Андрія Череп'яного, члена цієї організації із села Благодатного).

Більшовицька влада такого не прощала. І в 1924 році Дніпропетровський обласний суд засудив Сергія Титовича до п'яти років позбавлення волі за участь, як тоді писали, в політбанді його рідного брата Івана Клепача. Покарання, очевидно, ще більше зміцнило впевненість Сергія, що ця влада ворожа селянству і з нею не можна миритися. До того ж він бачив, що абсолютна більшість селян готова чинити їй спротив – незадоволення колективізацією, розкуркуленням, примітивною організацією праці в колгоспах, хоч і значною мірою придушене органами ДПУ, однак жило й постійно проривалося назовні.

Фактично з весни 1930 року Сергій Клепач знаходиться на нелегальному становищі, переховується в селах Долинського району. Його ім'я в цьому краї набуло ознак символічності: в протоколах допитів дуже багатьох людей (у 1932-му разом з ним ДПУ допитувало тільки заарештуваних 50 осіб, не кажучи про свідків) йдеться про те, що вони раніше не були знайомі, але багато чули про нього.

Саме із Сергієм Клепачем, який ще в 20-их роках боровся з більшовизмом, селяни Долинщини і навколишніх сіл пов'язували надію на те, щоб змінити радянську владу на свою, українську.

Ось як розповідав слідчому сам Сергій Клепач про свої спроби створити влітку 1931 року, як тоді писали, контрреволюційну організацію:

"Я зайшов до свого знайомого Олексія Козюри у Гурівці, сподіваючись переночувати. Там я застав незнайомця, якого Козюра представив як розкуркуленого із села Терноватка Криворізького району Григорія Сидоренка. Він повідомив, що в с.Лозуватці є організація, яка має намір повстати проти радвлади. За його словами, Григорій дізнався про це від такого ж колишнього куркуля Микити Шаповаленка, який працює вантажником на руднику імені Леніна. (...) Сидоренко повідомив, що про мене вже йшла мова і мене хоче бачити мешканець Терноватки Іван Ткаченко. (...) Ми пішли на сінокіс, пізно увечері туди приїхав Ткаченко. (...) Ми обговорили те, як налагодити зв'язок із Лозуватською організацією. (...) Пізніше ми дізналися, що її керівником є місцевий житель бідняк Петро Хайтота, йому мене відрекомендували Шаповаленко й Каюн. Хайтота повідомив, що у нього є міцна організація, закладена ще у 29 чи 30-му році, що вони мають зброю — на кожну сотню до 60 гвинтівок, є друкарська машинка і редактор Соколовський готує відповідні відозви. Зв'язок підтримується з селянами Ново-Лозуватки, Казанки, з рудниками через своїх людей. Хайтота і я притримувались думки, що час рішучих дій не настав, що ми не маємо гарантії масової підтримки. Поповнити арсенал зброї можна за рахунок нападу на місцеву міліцію.

Я вирішив зустрітися із Микитою Шаповаленком і вияснити, чи немає на рудниках відповідних хлопців. Микита повідомив, що на Ленінському руднику є маса співчуваючих, здатних підтримати повстанський рух, але вони не організовані і цим питанням слід зайнятися. Він сказав, що є відповідна людина і в селі Терни, колишній червоний".

Своєю мініштаб-квартирою Сергій Клепач обрав баштан Івана Буяна, де час від часу зустрічався із співчуваючими селянами. Такі зустрічі відбувалися і в Гурівському лісі. Під час однієї з них, втікаючи від лісничого, Клепач загубив деякі документи, серед яких було й фото дружини...

Тоді організували осередки організації у селах Варварівці (місцевий вчитель Степан Ткаченко), Зелений Яр (Юхим Сухиня), Благодатному (Микола Чушкін).

"Лозунгом боротьби, — розповідатиме Клепач, — я запропонував "За незалежність України!", зі мною згодились, хоча більшість виступали за повстання з метою полегшення життя селян. Основне для них було — зрівняння в правах бідняків, середняків і куркулів".

ДПУ затримало Сергія Клепача у його рідного брата Семена в селищі Білі Кошари на Криворіжжі. Але через кілька місяців, скориставшись тим, що машина, яка везла арештованих з допиту застряла, він втік.

Повернувшись у Гурівку, відвідав свою дитину, яка жила в бабусі (дружина на той час вже вийшла заміж за іншого), і, переховуючись, почав знову створювати селянську повстанську організацію.

2. "СПРАВА ВИЗВОЛЕННЯ ЩЕ НЕ ВМЕРЛА"

Селяни не забули Клепача. Вони охоче розповідали йому, як іде хлібозаготівля (а це вже був 32-ий рік, коли вигрібали все, до зернини), який непорядок твориться в колгоспах, про те, що на трудодні практично нічого не платять. Українські селяни були не задоволені тоді ще новою для них формою господарювання — колгоспами, де ніяк не могли навести лад. Худоба дохла, земля заростала бур'яном. Усе це не могло сховатися від хліборобського з діда-прадіда ока Сергія. Він казав (про це розповість слідчому Олександр Кабанець, один з п'ятдесяти, арештованих разом з Клепачем наприкінці 1932 року): "...кругом на полях стирчить одна стерня, не зорано, не посіяно, жнива відбувалися не як слід, отже, радвладі скоро настане кінець, а їй на зміну має прийти українська влада".

Непокірний бунтівник вірив у це і заряджав цією вірою селян. Наприклад, Андрій Череп'яний із села Благодатного (очевидно, всуціль російськомовні слідчі, перекрутять його прізвище і писатимуть — Череп'янов, ось звідки теж в багатьох українців прізвища на російський манер, і хоча в Благодатному Череп'яних — півсела, в одній тільки справі Клепача їх п'ятеро, але що до того якомусь Літману чи Аронову, які розслідували подібні справи? — **С.О.**) на допиті чесно і відверто розповів: "Він (Клепач) казав, що справа визволення України ще не загинула, що він боротьби з радвладою

не припиняв. Радвлада остаточно губить селянство — закабалює його, створює голод і злидні, а все тому, що на чолі уряду більшовики — жиди і кацапи. ...Якби був президент український, зовсім інша справа була б. ...Зараз не час сидіти і чекати, треба підняти всередині країни збройне повстання. Він сказав, що вже створив організацію, знаходячись на нелегальному становищі. Запропонував вступити і вербувати нових членів. Я згодився, бо справді вважав, що радвлада веде сільське господарство до розорення. Мені тоді справді здавалось, що ми зможемо підняти повстання і зробити Україну вільною країною. У селі Благодатному була створена організація, куди ввійшли дев'ять чоловік".

Клепача визнавали лідером, з ним радились, на нього сподівались. Ходили навіть чутки, що в Холодному Яру схована зброя. Більше всього це було легендою, що лише підтверджувало народну пам'ять про затяту нескореність холодноярської республіки перед більшовицькою владою. Уже в лютому 1933-го він скаже слідчому: "Люди, в яких я жив, і з якими спілкувався, висловлювали велике бажання боротися з радвладою".

Слід нагадати, що Сергій знаходився на нелегальному становищі, ніде не затримувався надовго, переходив від села до села, зупинявся в різних людей, і не лише у власних родичів чи знайомих, а часто й у тих, хто його досі не знав, але, зрозуміло, чув про нього. Наприклад, Череп'яний Павло не був знайомий з Клепачем, але коли той прийшов і попросився переночувати, з радістю прийняв його. Так чинили не лише колишні куркулі, а й середняки, і бідняки. Степан Копайгора, з дитинства сирота, багато хворів, через хворобу навіть не служив у армії, але пам'ятає, як він сказав слідчому, петлюрівсько-повстанський загін Івана Клепача. І коли влітку 1932 року Сергій Титович з'явився в селі і закликав до організованої боротьби, Степан повірив йому: "Я вважав, що Клепач справді був борцем за визволення українського селянства і що українському населенню було б набагато краще жити за умов самостійної України", — скаже він слідчому. І хоча в справі є поодинокі згадки, що дехто із селян відмовляв особливо гарячих, племінник Сергія Клепача Григорій Геращенко свідчитиме: "...дядько Сергій казав мені про те, що він встиг завербувати в організацію осіб, що брали активну участь в колгоспному будівництві і навіть деяких партійців".

Отож розмах незадоволення більшовицькою владою на селі в ті роки був величезний. Але, очевидно, і Клепач, й інші освіченіші і розбитніші селяни розуміли, що навіть поутворювавши осередки по довколишніх селах (а це мінімум, що вони могли зробити і це було зроблено), сподіватися на ефективну боротьбу з радвладою нічого — тут потрібен масштабний, масовий рух, потрібна зброя. Її якраз і не було. Пробували залучати до організації членів спілки мисливців, які мали гвинтівки. Її членом, наприклад, став Кирило Сугак, голова мисливської спілки села Гурівки. Але, зрозуміло, усе це був мізер порівняно з потребою.

Сергій Клепач вирушив у промислові райони України шукати підтримки та інформації. На той час він уже мав документи на інше ім'я, які вдалося дістати тут же, на Долинщині. Тоді досить багато людей, які були вислані в Сибір, намагалися повернутися в рідні краї, роздобуваючи фальшиві документи. Одна дівчина з Гурівки, яка хотіла таким чином вирятувати з Сибіру свого жениха, поцупила документи у чоловіка своєї сестри Івана Тикви (до речі, теж у минулому члена повстанського загону Івана Клепача), але той виявив пропажу і повернув свої папери назад, та поки він це робив, встиг одержати нові документи. а старі викупив у нього Андрій Череп'яний, ніби для свого родича, а насправді для Клепача.

Спочатку Сергій Титович поїхав у Шахтинський район, потім у Слов'янськ, Краматорськ, що на Донбасі. Скрізь, де бував, намагався підшукувати людей для своєї організації. Зафіксовано було принаймні три осередки — в Краматорську, в Богураєвському рудоуправлінні та на станції Фінальна. Але вийти на якусь крупнішу організацію, налагодити масштабні зв'язки не вдалося. Клепач вирішив повернутися на Долинщину, щоб порадитися з людьми — що ж робити далі? Були думки емігрувати в Болгарію, де жили Феодосій Клепач та Владислав Міллерс, адреси яких дав йому ще один родич Михайло Клепач, аби намагатися організувати спротив звідти. Але...

Відразу ж по поверненню його та найбільш активних людей заарештували. Одинадцятьом з них судова трійка запропонувала "...в якості міри соціального захисту — розстріл" (цинізм тоталітаризму може позмагатися із цинізмом сьогоднішнього дня). Розстріляли, правда, лише чотирьох — Сергія Клепача, Андрія Череп'яного, Феодосія Череп'яного та Павла Великого. Молоді хлопці, 21-26 років. Найстаршому Клепачу було 33. Розстріляли їх 9 травня 1933 року, коли Україна корчилась від голоду. Тих же, хто боровся за її самостійність і краще життя для селян, відправляли або на той світ, або в концтабори (29 чоловік), у кращому випадку — на заслання у північний край.

***

В середині 80-их відділ УКДБ Дніпропетровської області з міста Кривого Рогу направив Кіровоградському управлінню КДБ запит про справу Сергія Клепача, бо у Кривому Розі створювався музей відділу. Судячи із тексту запиту, можна зробити висновок, що матеріали справи Клепача мали стати мало не центральними експонатами музею, який би розповідав нащадкам долинських повстанців, що їхні діди, які хотіли незалежної держави і кращого життя на своїй же землі, виявляється, були бандитами. А от доблесні чекісти, в абсолютній більшості прислані в Україну Російсько-радянською імперією, виявляється, боролись із бандитизмом. Цікаво, чи є й досі в Кривому Розі той музей? Бо в нашій, нинішній Україні, де ще не перемогла правда тих українців, що підтримали Сергія Клепача, все можливо...

У серпні 1989 року старший уповноважений першого відділення п'ятого відділу УКДБ Кіровоградської області майор І.Долганов писав: "Участники указанной банды реабилитации не подлежат".

Правда, трохи більше ніж через рік їх усіх було реабілітовано. Але такої держави, якої вони прагли, ми й досі не маємо.

Світлана Орел

"ВОНИ ЧИТАЛИ ЗАБОРОНЕНУ ЛІТЕРАТУРУ"

Цього разу своєрідним поштовхом до нового пошуку стали листи Володимира Гриценка із села Олександрівки Олександрійського району. Ось кілька цитат з них:

"...В 1940 році мене, 16-літнього юнака, разом з іншими було засуджено за приналежність до неіснуючої в дійсності націоналістичної групи...

... На лаві підсудних було шестеро юнаків. Живими на сьогодні лишилось двоє... Хотілося хоч перед смертю дізнатися, як фабрикувалася наша справа, адже серед підсудних я знав лише двох..."

Справа ця дійсно вражає відвертою фальсифікацією. (Не дивно, що реабілітація відбулася задовго до наших днів, ще в 1964 році.) Що поробиш, коли начальник 3-го відділення 2-го відділу УДБ УНКВС по Кіровоградській області сержант державної безпеки Гінзбург та його підопічні за всяку ціну хотіли викрити підпільну молодіжну групу на зразок "СВУ"-2, тільки значно законспірованішу. Зауважимо, що каральний орган зовсім не мучився питанням на кшталт винниченківського героя: "Як же можна ловити те, чого нема?"

Шкода, але попри великий обсіг – 299 аркушів паперу – справа значною мірою є вторинною: більшість документів: копії або навіть копії з копій. Як простежується з послідовності їх підшиття, відновлення проводилось вже у п'ятдесяті роки минулого століття, коли активно "пішли" прохання про реабілітацію. Тому відображати дійсний механізм фальсифікації (що інколи, попри зрозумілий суб'єктивізм автора, вдається завдяки наявності оригіналу) навряд чи можливо. Втім, останнє слово – за дослідниками.

Та навіть з тих копій та копій з копій видно, що контрреволюційної організації молоді, яка б складалася з педагогів-початківців і учнів 1921-23 років народження Михайла Чалого, Анатолія Мальченка, Володимира Гриценка, Григорія Черкаського (в окремих документах Черкавського), Олександра Чаплигіна та Миколи Білухи і яка б "ставила за мету повалення радянської влади на Україні і створення самостійної України з національним урядом буржуазної орієнтації", ні в Олександрії, ні в інших населених пунктах реально не існувало.

Але всі перелічені вище люди (крім одного – О.Чаплигіна було засуджено до п'яти і двох років) отримали по десять років позбавлення волі "в далеко (саме це слово, а не "далеких", чомусь шість разів записане у тексті вироку – **Ф.Ш.**) исправительных трудовых лагерях Союза", та ще й по три роки (крім одного) "лишения избирательных прав после отбытия меры наказания".

Чому ж саме ці хлопці, а не інші? Та й як вони зізнавалися в тому, чого не робили? Можливо, відповідь на ці складні питання підкаже уривок з останнього роману В.Винниченка "Слово за тобою, Сталіне!":

"– ... бузотьорів у нас є скільки хоч. Тисячі...

– Але ж я мушу чимсь довести, що вони ТЕРМІТИ.

– О, вони самі доведуть, як їх візьмуть на допит. Самі зізнаються, в чому ти схочеш".

...Щоб яка завгодно організація була повноцінною й дійовою, вона повинна мати гідне керівництво. А коли йдеться про підпільну структуру, то, зрозуміло, це важливіше ще більшою мірою. Роль "керівника" названої шістки НКВС відвів дев'ятнадцятирічному (найстаршому) Михайлові Чалому. Мовляв, він, "працюючи учителем, потім коректором Долинської райгазети "На соцланах" і будучи антирадянськи налаштований, організував контрреволюційну націоналістичну групу з молоді, метою якої був відрив України від великого Радянського Союзу".

Яким же чином "планував" втілити в життя такі титанічні завдання цей чоловік? Може, спираючись на свій небувалий життєвий досвід? Небачену освіченість? Запаморочливі зв'язки? Екстрасенсорний (як у Кашпіровського-Жириновського) вплив на маси? Дурні гроші? Навряд. Бо було майже так, як у одного з героїв Остапа Вишні: "Народився за радянського часу, виріс у радянській родині, вчився в радянській школі, працює у радянській установі".

І все ж юнак доволі помітно вирізнявся на загальному фоні своєю начитаністю, знанням літературної та історичної класики. А ще – неприхованим патріотизмом, українофільством. Натхненний музою Бориса Грінченка, певно, був переконаний у тому, що мусить "щастя придбати на роботі для рідної хати". До нього горнулися. І він не відштовхував від себе. Навпаки, з усіма ділився тими духовними скарбами, які осягнув сам, умів ними зацікавити. Дивився разом з друзями на тогочасне життя зі здоровою долею скепсису ("Пока свободою горим, пока сердца для чести живы..."). А ще – починав писати вірші! Одне слово, потенційно, якщо говорити мовою сучасної науки, дійсно був одним з помітних неформальних лідерів серед слухачів п'ятимісячних курсів словесників, що діяли при Олександрійській педшколі. І було б навіть дивно, якби на нього (разом з оточенням) не звернули уваги в місцевій структурі НКВС.

Все, що було далі – від "викриття контрреволюційної групи" і аж до засудження невинних хлопців "як українських націоналістів", – було справою чистої техніки.

Щоб створити ефект розгалуженої організації, до кількох знайомих Чалого по Олександрії (Гриценко, Білуха) додали ще тих, з ким він устиг заприятелювати, вже працюючи в Долинській. Їхнім зв'язкам було надано характеру злочинного, замість суто людського.

Зрозуміло, що вірші Чалого (на жаль, у справі відсутні зразки віршів як самого Чалого, так і інших) відразу було визнано "контрреволюційними". А невдалі потуги хоч якось надрукувати їх, по-перше, названо спробою створення підпільної друкарні, а, по-друге, намаганням випустити "контрреволюційно-наклепницькі листівки на адресу керівників партії і радянської влади".

Більше того, навіть питання, що ставив Чалий на згадуваних курсах "во время проработки произведений писателей", виявляється, мали "националистическое содержание".

Якщо М.Чалому відвели роль керівника, то яку ж – іншим? "Що за такі українці знайшлися?" – запитає пізніше та й зовсім з іншого приводу відомий письменник.

Відповідь у вироці чітка: А.Мальченко – "активний учасник у контрреволюційній і націоналістичній групі". А ще він "складав і розповсюджував антирадянські вірші, допомагав Чалому у крадіжці друкарського шрифту і обладнанні підпільної друкарні".

М.Білуха – "активний учасник", "писав наклепницькі листівки" (у справі немає жодної).

В.Гриценко – "активний член контрреволюційної націоналістичної групи, проводив антирадянську наклепницьку агітацію, спрямовану проти радянської влади".

Г.Черкаський (Черкавський) "допомагав в організації підпільної друкарні".

О.Чаплигін - "давав рецензії – їх теж не знайдете у справі – на контрреволюційні вірші" (Це просто фантастичне обвинувачення, бо тільки за три місяці до суду "злочинець" закінчив вісім класів – про це теж сказано у тексті вироку – і мав за плечима 16 чи 17 років, не знаємо точно, в якому місяці він народився.

Та що поробиш, коли життя – театр, а ми в ньому - тільки актори...

А коли не брати до уваги слів з того неправого судового вироку, що втратив свою вагу? Про що тоді можна було розповісти? Може, про п'ять місяців (осінь 1939 – зима 1940 років) олександрійського

життя майбутніх педагогів? Адже на курсах словесності, крім Михайла Чалого, навчалися ще два герої нашої оповіді – Володимир Гриценко і Микола Білуха. "Та й хіба тільки вони?.. Про те, що були дуже молоді? Але ж видатний трудівник на ниві українського просвітництва Борис Грінченко теж у 18-річному віці вже працював народним учителем...

Так-так, здається, ось про що...

Хлопці не просто завжди разом гуляли, читали та обговорювали зміст прочитаного, інколи до їхніх рук потрапляла заборонена література (!) і враженнями від неї вони теж ділились між собою. А як відомо з післявоєнної української класики, "порядні люди і друзі такого не витворятимуть".

Тож гадаємо, що на словосполученні заборонена література варто зупинитись окремо. Адже. як красномовно переконують протоколи допитів і цитований вирок Кіровоградського облсуду, до цієї категорії обмежень тогочасного громадянина належали твори Бориса Грінченка (помер ще в 1910 році, тобто фізично не міг бути антирадянщиком), Володимира Винниченка (чи знав він, живучи за кордоном, як карали земляків за одне лише знайомство з його творами?), Остапа Вишні (йому вже "дали" десять років виправно-трудових таборів), а також дуже популярний історичний роман Зінаїди Тулуб "Людолови" (це ж треба, написала художній твір про Україну XVII століття, а вже самим заголовком натякнула на нічних людоловів з ДПУ-НКВС України XX-го!) та "История Малой России..." Миколи Бантиша-Каменського (мудрими підопічними Берії небезпідставно названа як "Історія України", але чомусь.. . Каташ-Кам'янського).

Тарас Шевченко, звичайно, не був зарахований до заборонених. Але ось трактування його творів... Що поробиш, в бібліотеці Олександрійської педшколи в січні 1940 року при бажанні можна було ще почитати дивом не вилученого "Кобзаря", де "до кожного вірша були детальні пояснення, зроблені Хвильовим". А, як на гріх, серед тих, хто брав у руки ту книгу та ще й погоджувались з Миколою Хвильовим, були й обвинувачувані.

Очевидно, таки занадто багато читали, намагались самі творити, думали, а ще більше... говорили. Отже, були потенційно небезпечні. Пригадаймо принагідно, якщо призабули, Володимира Висоцького: "И гвозди ему в руки, чтоб чего не сотворил, чтоб не писал и чтобы меньше думал".

А вони ж, ідучи, звісно, на повідку у Чалого (не того Сави, що змалював І.Карпенко-Карий, хоч і не менш трагічного), "сильно восхваляли О.Вышню (репресованого! – **Ф.Ш.**), отзывались о нем, как о лучшем советском писателе". Та ще й про емігранта Винниченка відгукувались "очень положительно". Тим часом, коли твори останніх "были насыщены контрреволюционным националистическим содержанием". (Після відсидки Остап Вишня навіть свої павлогубенківські інтимні речі – щоденники – навчився писати як доповіді на чергові письменницькі форуми). Але якби все обмежувалось тільки "літературознавством". А то ж свіже й незашорене око не проминало побачити аж надто довгі вервечки черг під олександрійськими крамницями, а неприборканий ще ніким язик – зробити привселюдно кілька їдких висновків! Інколи були ще й недалекі екскурси в історію, скажімо, щодо "затруднений в стране в 1933 году". (Це так обережно записано в документі НКВС, а молоді вчителі, гадаємо, були відвертішими).

...Їх засудили аж надто швидко, поспіхом. Хоч робила це в даному разі не якась там "трійка", "двійка", "особлива нарада" чи ще якийсь позасудовий орган. Вирок зачитувався 10 вересня 1940 року Кіровоградським обласним судом, та ще й на підставі ст.ст.54-10 і 54-11 КК та 296 і 297 КПК УРСР.

І все ж: за віщо і в ім'я чого?! Адже судді не могли не бачити, що реально не було ні антиконституційної групи (ніякої взагалі групи не було), ні підпільної друкарні, ні листівок, ні... Була лише спроба почитати заборонену кимось літературу ("Литература... Ой, як це страшно і як привабливо!" Остап Вишня)...

Були живі паростки української інтелігенції...

P.S. Інший би на місці В.Гриценка, напевно, віддаючи належне кон'юнктурі (як це зараз багато хто робить), не висвічував би так відверто, що був засуджений за причетність до НЕІСНУЮЧОЇ націоналістичної організації. Міг би спокійнісінько видати себе за одного з борців за національне визволення. Але він свідомо не пішов тим нечесним шляхом багатьох кар'єристів, котрі за всіх режимів були на поверхні життя і знаходили "місце під Сонцем". Саме тому історична справедливість вимагає від нас пам'ятати й про невідомих Гриценків, котрі, як це не парадоксально, навіть неіснуючими організаціями зробили свій внесок до нашої проголосованої незалежності. Бо ГУТАБ живився в основному Гриценками. А знання про жахи та існування його кликали до визволення.

Федір Шепель

ДИВЕРСАНТИ, ЩО ЗДАЮТЬСЯ

Погожої вересневої ночі над полем, що на околиці села Ромашки Палласівського району тодішньої Сталінградської області, у небі, фактично над розташуванням радянських військ почувся приглушений шум мотора. Навряд чи хтось бачив, як від німецького літака, що трохи знизився над нешироκою лісосмугою, відділились дві фігури. За хвилину-другу куполи парашутів зникли під кронами дерев.

А вже вранці у військову частину, що дислокувалась у Ромашках, з'явилось двоє, які назвали себе диверсантами і сказали, що прийшли здаватися.

"ОДНОМУ НІМЕЦЬКОМУ ОФІЦЕРОВІ Я ЗАЯВИВ, ЩО ХОЧУ ВОЮВАТИ В УКРАЇНСЬКІЙ АРМІЇ..."

Коли почалася війна, Панасові Гончарову із села Василівки Долинського району було вже за тридцять. Мав дружину і двох дітей – Толика та Катрусю, працював шляховим майстром на Дзержинському руднику. Освіти не здобув (усього два роки, з 1917 по 1919 рік, провчився у початковій школі), але встиг уже скуштувати хліба і селянського, і робітничого. З дванадцяти років з батьком та братами — у полі. Сім'я у Гната Гончарова була чималенька — шестеро дітей, отож Панас, як виповнилося йому вісімнадцять, пішов у Кривий Ріг на шахту. Два роки попрацював на шахті Центральній Жовтневого рудника буровиком і таки повернувся в село. Але тут уже починалась колективізація, серед селян панували тривога і непевність, і сподівання стати господарем, здобути біля землі якийсь добробут розвіялись. Через рік Панас знову подався до міста.

У 1941-ому він опинився серед тих, кого мобілізували першими. З початку липня — на фронті, їздовим мінометної батареї №120 640-го полку. Буквально через два тижні розпочалися бої, а вже 8 серпня під Києвом Панас Гнатович був тяжко поранений у плече і відправлений у Астраханський госпіталь, де перебував аж по квітень 42-го. Лікувався, проте ліва рука так і не стала здоровою: пальці згинались погано, та й у лікті вона майже не гнулася. На пересильному пункті Сталінградської області лікарська комісія визнала його не придатним до стройової служби. Так Панас Гончаров одержав направлення в роту, що дислокувалась у тилу. Дорога туди пролягала через містечко Міллерове, а під селом Дядино він з групою товаришів потрапив у полон. У Дарницькому таборі для військовополонених трапилася зовсім непогана, як міркував тоді, очевидно, Панас Гнатович, нагода вирватися з неволі. Більше всього, що він, простий селянин і робітник, не обізнаний з особливостями радянської політичної системи, зокрема з репресивними органами, і не підозрював, на який небезпечний для себе шлях стає. Німецькі офіцери розмовляли з військовополоненими, ходили чутки, що вербували до німецької армії.

— Одному німецькому офіцерові, — вже пізніше розповідатиме Панас Гончаров слідчому, — я заявив, що хочу воювати в українській армії, яку нібито створює німецьке командування.

Цього було достатньо, щоб Гончарова забрали з табору і направили у Полтаву у так звану диверсійну школу.

ВІД КРАСНОГО КУТА ДО ЛЕПИХИНСЬКОЇ

Школа знаходилась в колишньому монастирі, і потрапив туди Панас разом із таким же, як сам, військовополоненим Федором Сергієнком. У їхній групі було двадцять душ. Навчання тривало всього 12 днів і коротко його можна було б назвати — курси підривників, де навчали, як слід поводитися із вибуховими матеріалами. Групу розбили на пари, кожна з яких одержала спорядження: компас, по

годиннику і пістолету, 30 пачок курива, сумку з продуктами, карти місцевості, шість тисяч рублів, вибухівку, парашути і, зрозуміло, фальшиві документи. Гончаров і Сергієнко мали стрибати ще з однією парою — Колпаков і Варін. Трохи пізніше їх також було затримано. Новоспечені диверсанти одержали завдання проводити підривні роботи від станції Красний Кут до станції Лепихинської — підривати залізничне полотно, підпалювати бази із паливом та інше. У Харкові востаннє перевірили парашути і сіли у літак, який мав їх допровадити до місця вирішального стрибка.

Очевидно, із самого початку і Гончаров, і Сергієнко не мали наміру ставати справжніми диверсантами. Вони просто використали можливість звільнитись із полону. Панас Гнатович про це слідчим заявив прямо: "Я дав згоду проводити диверсійну роботу, щоб звільнитися з німецьких таборів і перейти на бік Червоної армії". Відразу ж після приземлення, не виявивши навіть наміру до здійснення диверсії (бо й спорядження своє не розпаковували, не зачепили навіть сумку з продуктами), хіба що перебувши кілька нічних годин у лісі, вони попрямували, як вважали, до своїх. Але свої сприйняли їх уже як ворогів. Ну, як же — пішли на змову із фашистами! Якби вони загинули в таборах — з точки зору тодішнього СРСР було б правильно; а от коли врятувалися – значить, вороги...

Слідство тривало недовго. Власне, розбиратися не було в чому: "диверсанти" розповіли усе самі і, очевидно, сподівалися, що, перевіривши факти їхнього минулого, повірять і повернуть в армійську родину. Але... Вже через місяць в обвинувачувальному висновку пропонувалося впаяти їм по 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Панас Гнатович остаточного вироку так і не дочекався. Мабуть, особлива нарада при НКВС СРСР, яка мала його прийняти, була завантажена іншими справами, а за кілька місяців, поки він чекав вироку, влітку 1943-го раптово помер у тюрмі. Хоча у справі підшита довідка, що констатує: "...до фізичної праці у ВТТ придатний". У лікарському акті про смерть ув'язненого констатується рак шлунка. Але що насправді стало причиною його смерті, знає, мабуть, лише сам Панас Гончаров, і цю таємницю він забрав з собою навіки.

Світлана Орел

СПИСКИ РЕАБІЛІТОВАНИХ ЖЕРТВ ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ

АДАМЕНКО ПАНАС ПРОКОПОВИЧ, 1893 р.н., с.Новосавицьке, українець, освіта 3 класи, тесля колгоспу "Ленінський шлях". Заарештований 20.08.1946 Долинським РВ МВС (під час німецької окупації працював бургомістром сільуправи, звинувачений у зрадництві). Засуджений 17.10.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним судом СРСР 28.05.1947 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3162)

АЛЕКСЄЄВ ВОЛОДИМИР ГРИГОРОВИЧ, 1879 р.н., с.Братолюбівка, українець, освіта середня (духовна семінарія), служитель релігійного культу. Заарештований 23.09.1937 Долинським РВ НКВС (вів антирадянську агітацію релігійного напрямку, влаштовував релігійні обряди). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10671)

АНАНІВ ЯКІВ ПИМОНОВИЧ, 1876 р.н., с.Борщагівка Київського району Київської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Братський Посад Долинського району, хлібороб. Заарештований 21.06.1927 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("у грудні 1926 року разом із Андрієм Шершньовим відвідав "духоборів" с.Комісарівка на Криворіжжі, де видавав себе "рятівником світу", закликав знищувати посіви і худобу, адже однак гряде війна, яка знищить усіх, окрім однодумців Якова, тобто його, Ананіва; в питаннях про державу відкрито проводили спадкоємність влади від царя Миколи до Рикова, Сталіна та інших, агітували за право відмовлятися від служби в Червоній армії через релігійні переконання"). Засуджений 19.12.1927 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 2 років 3 місяців заслання на Урал. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 3.09.1929 направлений на поселення строком до 3 років. Реабілітований 16.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 3892)

АНДРУСЕНКО ГРИГОРІЙ ПАНТЕЛІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, проживав у с.Братолюбівка, член колгоспу "Червоний маяк". Заарештований 3.11.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 7.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 14.11.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4908)

АНДРУСЕНКО ЮХИМ ВАСИЛЬОВИЧ, 1910 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, їздовий колгоспу "Новий світ". У 1930 році розкуркулений. Заарештований 9.03.1938 Долинським РВ НКВС (шкідництво та антирадянська агітація: "висловлював бажання повернення царизму, погрожував колгоспним активістам розправою"). Засуджений 27.08.1938 Миколаївським облсудом до 5 років з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 15.06.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12442)

АРАНОВСЬКИЙ КОСТЯНТИН МИКОЛАЙОВИЧ, 1887 р.н., с.Гурівка, українець, освіта 6 класів, проживав у смт Шевченкове (нині м.Долинська), бухгалтер Долинського пивного складу Кіровського пивзаводу. Заарештований 31.10.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у далеких таборах. Управлінням ДБ УНКВС Кіровоградської області 16.07.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3457)

АРТЕМЕНКО КИРИЛО ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Гурівка, українець, освіта 3 класи, проживав у с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), член колгоспу "Жовтень". У 1930 році розкуркулений.

Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність, направлена на зрив заходів партії та радянської влади на селі). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.05.1938. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8703)

АСМОЛОВ КЕРСАН ГРИГОРОВИЧ, 1876 р.н., смт Казанка Миколаївської області, росіянин, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році "за злісну невиплату податку" був засуджений до 1 року бупру. Заарештований 23.02.1931 Долинським РВ НКВС (мав зв'язок з австрійськими окупантами і денікінцями у 1918-19 роках; у волинках 1930 року підбурював жінок, які вривались до сільради з криками: "Поверніть усіх із Соловків! Розбирайте насіння і все з колгоспу!"; антирадянська агітація). Засуджений 17.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11959)

БАБИЧ СВИРИД МИХАЙЛОВИЧ, 1876 р.н., с.Новомиколаївка Скадовського району Миколаївської області, українець, письменний, проживав у с.Марфівка, сторож колгоспу "Світанок". Заарештований 26.10.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.11.1937. Реабілітований 24.10.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4892)

БАЗАНОВ ТИХІН ІВАНОВИЧ, 1887 р.н., с.Лебзине Ржевського району Калінінської області (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у м.Долинська, експедитор цегельні залізничної станції. У 1933 році був засуджений до 3 років неволі. Заарештований 26.06.1941 Долинським РВ ДПУ (вів антирадянську агітацію серед в'язнів Усть-Кам'яногірської тюрми, Східно-Казахстанська область). Засуджений 13.06.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11460)

БАРДАС ІВАН САВОВИЧ, 1876 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений, майно конфісковане за невиконання плану хлібоздачі. Заарештований 20.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації). Засуджений 23.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге, проживаючи у с.Котівка (приєднане до с.Варварівка), заарештований 4.09.1937 Долинським РВ НКВС (агітував проти підписки на державну позику, виступав на підтримку "ворогів народу" Якіра, Тухачевського). Засуджений 4.06.1939 Кіровоградським облсудом до 6 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 16.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 11772, 1712)

БАРДАС ФЕДІР СИДОРОВИЧ, 1895 р.н., с.Варварівка, українець, освіта 2 класи, проживав у м.Клайпеда (Литва), машиніст лісотарного комбінату. Заарештований 30.10.1949 Клайпедським УМДБ, етапований 5.02.1950 у розпорядження УМДБ Кіровоградської області ("у 1941-44 роках працював бригадиром сільгоспобщини с.Новомихайлівки Долинського району, видав німецьким каральним органам Г.Омельченка, якого згодом розстріляли, примушував людей працювати на окупантів, вів антирадянську агітацію"). Засуджений 14.06.1951 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Кіровоградським облсудом 12.01.1955 міру покарання зменшено до 10 років ВТТ. Реабілітований 21.04.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (13849 – П)

БЕДОВ АНДРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1893 р.н., смт Казанка Миколаївської області, українець, освіта середня спеціальна – агрономічна школа, проживав у с.Зелений Гай, завідувач Веселобоковеньківської школи. Заарештований 18.10.1937 Долинським РВ НКВС (вів поразницьку агітацію, дискредитовував сталінську Конституцію). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8752)

БЕЗВЕРХИЙ ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1907 р.н., с.Лозуватка (приєднане до с.Олександрівка), українець, освіта початкова, член колгоспу "Українка", тракторист Долинської МТС. Заарештований 14.09.1937 Долинським РВ НКВС (на початку 1930-х розкуркулений і мав бути висланий на північ, але переховувався, в село повернувся у 1937-ому, вступив до колгоспу, однак "відкрито виступав проти лозунга комуністичної партії і радянської влади "Дати державі 7-8 мільйонів пудів хліба"). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Кіровоградським облсудом 2.06.1939 міру покарання зменшено до 1,5 року неволі

з позбавленням громадянських прав на 1 рік, з-під варти звільнений. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9067).

БЕЗВЕРХИЙ ПАНТЕЛІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1914 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, проживав на ст.Долинська, чорнороб цегельного заводу. Заарештований 13.03.1933 Долинським РВ НКВС (агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 20.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Батько Василь Ерастович у 1931 році розкуркулений та засуджений до 5 років ув'язнення. Реабілітований 14.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7624)

БЕЗДУШНИЙ ПАНАС РОМАНОВИЧ, 1886 р.н., с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, проживав у с.Гурівка, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 27.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації). Засуджений 30.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 18.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6487)

БЕКЛЕМЕШ МАКСИМ КОРНІЙОВИЧ, 1883 р.н., с.Марфівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Долинській, робітник цегельного заводу. Заарештований 30.04.1941 Долинським РВ НКВС ("різко і злісно висловлював незадоволення вождем народів, зводив наклепи на колгоспи, радянську торгівлю, вихваляв життя за царизму"). Засуджений 9.06.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років. Помер 23.06.1942 в ув'язненні. Реабілітований 14.02.1964 Верховним судом УРСР. (П – 7750)

БЕКЛЕМЕШ ОКСАНА МЕФОДІЇВНА, 1923 р.н., с.Шевченкове (нині м.Долинська), українка, освіта середня, без певних занять. Заарештована 28.04.1944 Долинським РВ НКВС (під час окупації працювала табельником цегельні, перекладачем з німецької мови, прийняла німецьке підданство "фольксдойч"). Долинським РВ НКВС 4.07.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 1064)

БЕНДЮГІН ВАСИЛЬ ЯКОВИЧ, 1880 р.н., м.Кременчук Полтавської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), без певних занять. Заарештований 12.10.1937 Долинським РВ НКВС (шпигунська діяльність на користь Польщі, контрреволюційна агітація). Засуджений 10.12.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.05.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11727)

БЕРДНИК ГРИГОРІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1907 р.н., с.Бурдзинківка (нині у складі с.Василівка), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 10.11.1929 Криворізьким окрвідділом ДПУ (антирадянська діяльність: 3.11.1929 біля церкви с.Бурдзинківки зібрались віруючі і заможні селяни з метою не дати активістам використовувати храм "тимчасово під засипку зернохлібом", викрикували противладні та антиколгоспні гасла, били палицями комсомольців). Криворізьким окрвідділом ДПУ 14.11.29 звільнений під підписку про невиїзд. Судовою трійкою при колегії ДПУ УРСР 10.03.1930 справу припинено. (П – 12094)

БЕРЕЖОК ПИЛИП КАРПОВИЧ, 1905 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, рахівник сільгоспартілі. Заарештований 14.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення. Реабілітований 26.11.1933 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

БЕШЕВЕЦЬ АНДРІЯН ПРОКОПОВИЧ, 1898 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, ветеринар колгоспу. Заарештований 9.05.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9705)

БЕШЕВЕЦЬ КИРИЛО КУЗЬМОВИЧ, 1888 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, хлібороб-одноосібник. Заарештований 14.02.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 5.10.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5331)

БЕШЕВЕЦЬ ХАРЛАМ ПРОКОПОВИЧ, 1897 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, їздовий артілі "Прогрес". Заарештований 9.05.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація проти заходів уряду у колгоспному будівництві). Засуджений 3.03.1938 Миколаївським облсудом до 8 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 17.11.1988 Верховним судом УРСР. (П – 8469)

БІДА ТРОХИМ СЕРГІЙОВИЧ, 1917 р.н., с.Новогригорівка, українець, освіта неповна середня, член ВЛКСМ з 1936 року, агротехнік, військовослужбовець. Заарештований 21.08.1940

УНКВС Івановської області (здався в полон фінам без опору). Засуджений 18.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.10.1965 трибуналом Ленінградського військового округу. (П – 8017)

БІДА ЮХИМ ПАНТЕЛІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Новогригорівка Перша, українець, освіта початкова, ланковий колгоспу "Перше травня". Заарештований 20.07.1934 Долинським РВ НКВС (агітація проти окремих заходів радянського уряду з колгоспного будівництва, зокрема проти необхідності творення в колгоспі комсомольської ланки; шкідництво). Долинською райпрокуратурою 19.08.1934 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1747)

БІДЕНКО РОМАН ЯВДОКИМОВИЧ, 1898 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (агітація проти радвлади, повстанські наміри). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 10.05.1938. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9678)

БІЛОУС МАТВІЙ ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1887 р.н., с.Антонівка, українець, освіта початкова, проживав на ст.Долинська, стрілочник на ст.Долинська. У 1930 році розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 7.10.1937 залізничною міліцією Одеського облуправління НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 29.11.1937 трійкою Миколаївської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 9.08.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4421)

БЛАЖКО ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ, 1905 р.н., с.Кірове, українець, неписьменний, хлібороб-одноосібник. Заарештований 15.02.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (агітація проти колективізації, проведення хлібозаготівлі). Засуджений 4.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (5927 – П)

БЛОХА НИКИФОР НИКИФОРОВИЧ, 1895 р.н., с.Текелине Бурдзинківської сільради (нині приєднане до с.Василівка), українець, освіта початкова, бригадир молочної ферми радгоспу. Заарештований 18.09.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація проти колгоспного ладу, дискредитація вождя партії та уряду). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Батька Никифора Левковича у 1929 році розкуркулили й вислали на Соловки, де й помер. Реабілітований 14.07.1965 Кіровоградським облсудом. (П – 7957) .

БОВАНЕНКО СТЕПАН ГЕОРГІЙОВИЧ, 1896 р.н., м.Канів Черкаської області, українець, освіта 2 класи, школа прапорщиків, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), головний бухгалтер радгоспу ім.Карла Маркса. Заарештований 14.11.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація в радгоспі, шкідницька діяльність). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення в далеких таборах. Реабілітований 11.04.1957 Кіровоградським облсудом . (П – 3547)

БОГДАН ПЕТРО НИКОНОВИЧ, 1898 р.н., с.Бурдзинківка (нині у складі с.Василівка), українець, освіта початкова, голова колгоспу ім.Молотова. Заарештований 1.11.1940 УДБ УНКВС Кіровоградської області (саботаж у колгоспі). Засуджений 6.01.1941 Верховним судом УРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 8.12.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10889)

БОЖЕНКО ІВАН ПОРФИРОВИЧ, 1892 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), технік Долинського цегельного заводу. Заарештований 27.01.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (антирадянська діяльність). Транспортною прокуратурою 2.07.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2399)

БОЙКО ТИМІШ СЕМЕНОВИЧ, 1891 р.н., с.Троянка Казанківського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Долинська. Заарештований 17.03.1944 Долинським РВ НКВС (посібництво німецьким окупантам в роки війни). Засуджений 19.10.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 16.10.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13625)

БОНДАР МИКОЛА СТЕПАНОВИЧ, 1908 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб-одноосібник. Заарештований 5.07.1931 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію

збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ до 5 років заслання у Північний край. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

БОНДАР СЕМЕН ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1913 р.н., с.Гурівка, українець, освіта 3 класи, кандидат у члени ВКП(б) до 1941 року, проживав у селищі Зелений Гай Криворізького району Дніпропетровської області, червоноармієць 112-го гвардійського стрілецького полку 39-ої гвардійської стрілецької Барвенської дивізії. Заарештований 26.02.1945 відділом контррозвідки "Смерш" 39-ої ГСД ("в Червону армію мобілізований 1.08.1941, 18.08.1941 потрапив у німецьке оточення, вернувся додому, жив на окупованій території; у квітні 1944-го мобілізований вдруге, "зводив наклепи на умови служби в армії і життя в СРСР: "Годують однією картоплею, а працювати змушують день і ніч", вихваляв умови життя німців: "Найбідніші там живуть так, як наші директори ніколи не живуть і не житимуть, у нас тільки знай план виконуй", закликав бійців переходити на бік німців, висловлював терористичні наміри на адресу червоних офіцерів"). Засуджений 19.03.1945 військовим трибуналом 39-ої гвардійської стрілецької дивізії до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна та клопотанням перед Президією Верховної ради СРСР про позбавлення медалі "За відвагу". Реабілітований 18.04.1991 прокуратурою Білоруського військового округу. (12624 – П)

БОНДАР ЯКІВ СТЕПАНОВИЧ, 1895 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб-середняк. У 1922-23 роках перебував під слідством за участь у контрреволюційній організації, у 1929-ому розкуркулений. Вдруге заарештований 1.10.1930 Криворізьким РВ ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років заслання у північний край. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Батька розкуркулили у 1929 році й позбавили виборчих прав за "експлуатацію найманої робочої сили". (П – 10238)

БОНДАРЕНКО ВАСИЛЬ ДАНИЛОВИЧ, 1907 р.н., с.Новогригорівка Друга, українець, освіта початкова, член ВКП(б) з 1931 року, секретар партосередку с.Новоскелюватки Казанківського району Миколаївської області. У 1930 році був засуджений до 1 року умовно. Вдруге заарештований 3.01.1933 Долинським РВ ДПУ ("1 січня 1933 року виключений з ВКП(б) як такий, що не виконав завдання партії по організації хлібозаготівлі – сільрада на 83,9%, а одноосібники на 22,6%" – із протоколу партзборів). Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7291)

БОНДАРЕНКО ВАСИЛЬ ПАВЛОВИЧ, 1907 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, хлібороб-одноосібник. Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським оперсектором ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 26.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

БОНДАРЕНКО РОМАН ТИТОВИЧ, 1893 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, колгоспник. У 1923 році був заарештований як заручник за брата Степана, учасника повстанського загону Івана Клепача (брата у 1929-ому розстріляли). Вдруге заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським оперсектором ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Трійкою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 12541)

БОНДЮК (БУНДЮК) АНДРІЯН ВАСИЛЬОВИЧ, 1904 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, проживав у с.Новошевченкове, тракторист колгоспу "Сніп". Заарештований 29.11.1937 Долинським РВ НКВС (агітував проти політики колективізації на селі, сталінської Конституції, висловлював підтримку репресованим "ворогам народу"). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Кіровоградської області 27.12.1939 міру покарання зменшено до вже відбутого терміну, звільнений. Реабілітований 12.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1909)

БОНДЮК ПРОКІП ФЕДОСІЙОВИЧ, 1903 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб. Заарештований 5.12.1930 Дніпропетровським оперсектором ДПУ ("в селі

Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

БРАТАНОВИЧ ЙОСИП ЙОСИПОВИЧ, 1907 р.н., с.Братолюбівка Петрівського району (нині Долинського), українець, освіта початкова, проживав у м.Олександрії, токар гудзикової фабрики. Заарештований 17.10.1937 Олександрійським РВ НКВС ("син колезького асесора, завербований шурином П.С.Сіромахою із м.Новогеоргіївська до контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади, з приводу процесів над ворогами народу Тухачевським, Якіром та іншими казав: "Радянська влада робить неправильно, що розстрілює найкращих людей"). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.10.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4526)

БРОВКО ПЕТРО ЄЛИСЕЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Маловодяне, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), завгосп Долинської МТС. Заарештований 31.10.1937 Долинським РВ НКВС (агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Кіровоградської області 23.10.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1646)

БУГАЄВСЬКИЙ МИКОЛА НЕСТОРОВИЧ, 1917 р.н., с.Гурівка, українець, освіта середня педагогічна, член ВКП(б), проживав у м.Спаськ Приморського краю (Далекий Схід, Росія), червоноармієць, технік ланки 304-го авіаполку. Заарештований 28.12.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 32-ої авіадивізії (антирадянська агітація: "позитивно відгукувався про Троцького, говорив про приховування пресою і командуванням дійсного стану на фронті, агітував проти керівників партії та уряду, вихваляв німецьку зброю та передбачав можливу поразку у війні з Німеччиною"). Засуджений 20.01.1945 військовим трибуналом 9-ої Повітряної армії до 10 років виправно-трудових таборів з конфіскацією майна, позбавленням громадянських прав на 5 років та військового звання старший технік-лейтенант. Реабілітований 25.04.1991 Головною військовою прокуратурою. (12635 – П)

БУГАЙОВ КОНОН ОКСЕНТОВИЧ, 1897 р.н., с.Варварівка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Трійкою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 12541)

БУГАЙОВ ЮХИМ ІЛЛІЧ, 1890 р.н., с.Варварівка, українець, письменний, хлібороб-одноосібник. Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським оперсектором ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 26.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

БУДЯК СЕМЕН ДМИТРОВИЧ, 1903 р.н., с.Новогригорівка Перша, українець, освіта початкова, хлібороб, голова ревізійної комісії колгоспу "Ультиматум". Заарештований 14.03.1933 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація: "в період підготовки до сівби підбивав колгоспників іти у правління й вимагати зерно-хліба для харчування, не допустити, щоб люди пухли з голоду, спровокував селян на масові вимоги хліба від правління колгоспу"). Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. Батька у січні 1933 року виключили з колгоспу. (П – 7638)

БУЛАВКА КАРПО АРТЕМОВИЧ, 1907 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб. Заарештований 21.11.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

БУЛАХ ВАСИЛЬ АНДРІЙОВИЧ, 1921, с.Варварівка, українець, освіта середня, проживав у м.Кривий Ріг, тесля меблевого комбінату, червоноармієць з 9.06.1941. Вдруге заарештований 6.10.1941 УНКВС Верхньоуральської тюрми №7 (як допризовник добирався на місце служби у Західну Україну, на ст.Підгайці Тернопільської області 18.06.1941 відстав від свого ешелона, звернувся у місцевий

відділ НКВС, де й був арештований і відправлений у в'язницю м.Бережани, згодом етапований на Урал – звинувачений у дезертирстві, антирадянській агітації серед в'язнів, вихвалянні системи фашистської Німеччини, сподіванні на поразку СРСР у війні). Засуджений 27.02.1943 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 20.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою . (П – 10591)

БУЛАХ САВЕЛІЙ ІВАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 3.12.1937 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація, терористичні наміри). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 22.12.1937. Реабілітований 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10585)

БУЛКА ФЕДІР ГНАТОВИЧ, 1888 р.н., с.Братолюбівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 7.05.1929 Криворізьким окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти кооперації, колективізації). Засуджений 16.08.1929 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 17.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою (П – 4220).

БУРЛАКА ТРОХИМ ГРИГОРОВИЧ, 1887 р.н., с.Кочубеївка Чутівського району Полтавської області, українець, освіта середня (Долинське залізничне училище), проживав на ст.Казанка Миколаївської області, помічник начальника залізничної станції. Заарештований 12.04.1932 Долинським ОТВ ОДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 1.09.1932 лінійним судом Катеринівської залізниці до 2 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 1 рік умовно. Реабілітований 19.08.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1236)

БУЯН ЛУКА ОХРІМОВИЧ, 1895 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1931 році був розкуркулений і за невиконання державних зобов'язань хлібоздачі засуджений до 5 років неволі. Вдруге заарештований 17.03.1938 Долинським РВ ДПУ (у громадянську війну видавав німцям більшовиків; у 1925-26 роках організовував у селі церковну общину; після повернення з заслання поширював чутки про майбутню війну, агітував за повернення куркулям відібраного в них майна, брав активну участь в організації повстанського загону Сергія Клепача). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.05.1938. Реабілітований 20.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10639)

БУЯН ТЕРЕНТІЙ СЕРГІЙОВИЧ, 1884 р.н., с.Гурівка, українець, селянин-бідняк. Заарештований 7.05.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (підозрювався в належності до контрреволюційної повстанської організації, що ставила мету збройного повалення радянської влади). Дніпропетровським облвідділом ДПУ 17.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5638)

ВАСИЛЕНКО ФЕДІР СТЕПАНОВИЧ, 1904 р.н., с.Братолюбівка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Червоний заклик". У 1930 році був засуджений Долинським нарсудом до 2 років неволі за невиконання державних зобов'язань хлібоздачі. Вдруге заарештований 18.09.1937 Долинським РВ НКВС (агітація проти заходів радянської влади, називав керівників партії й уряду тиранами). Засуджений 22.09.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8610)

ВАСИЛЬЄВ ВОЛОДИМИР ГНАТОВИЧ, 1892 р.н., м.Одеса, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), вчитель залізничної школи. Заарештований 16.03.1938 Долинським РВ НКВС ("пропагував контрреволюційну троцькістську ідеологію серед учнів навчального закладу"). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.05.1938. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10640)

ВЕЛИКИЙ МИХАЙЛО ЛАРІОНОВИЧ, 1911 р.н., с.Харченкове Долинського району, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 13.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанської загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 28.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ВЕЛИКИЙ ПАВЛО ЛАРІОНОВИЧ, 1907 р.н., с.Благодатне, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у контрреволюційній повстанській організації: "1932-го року в селах Долинського – Благодатне, Гурівка, Варварівка, Цвіткове – та Криворізького районів, а також окремих населених пунктів Донеччини Сергієм Клепачем, братом повстанця Івана Клепача, під гаслом боротьби за Українську незалежну республіку були створені повстанські осередки, які, використовуючи невдоволення селян владою комуністів,

готувались до збройного виступу: поширювали інформацію, збирали вогнепальну зброю – при обшуку вилучено 5 одиниць, зміцнювали матеріальну базу організації, пограбувавши кооператив у Благодатному, робили спроби налагодити зв'язок з закордонними центрами через родичів, що живуть у Болгарії"; "Радянська влада, казав Клепач, остаточно знищує селянство, створюючи голод і злидні – а все тому, що на чолі уряду стоять жиди і кацапи. Наше повстання має зробити Україну вільною державою" – з показів члена організації Андрія Череп'яного; по справі проходило 48 осіб, чотирьох керівників розстріляно; Великий конкретно переховував Сергія Клепача у власній хаті, брав участь у нараді Благодатнівського осередку, на якому обговорювались строки виступу та придбання зброї, та у пограбуванні кооперативу у вересні 1932-го). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, вирок виконано 5.05.1933. Реабілітований 28.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ВЕРБИЛО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1907 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 27.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 30.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6216)

ВЕРБИЛО ІВАН ЯРОШОВИЧ, 1884 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Жовтнева воля". Заарештований 3.12.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 22.12.1937. Реабілітований 28.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3969)

ВЕРБИЛО МИКИТА ФЕДОРОВИЧ, 1916 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ, прикордонник 11-ої застави 31-го прикордонного загону НКВС СРСР. Заарештований 24.03.1939 військовою прокуратурою прикордонної і внутрішньої охорони Калінінської області ("у серпні 1938 року вихваляв життя в країнах фашизму: "Наші селяни бідніші від латвійських", службу в Червоній армії називав тюрмою і знущанням, зводив наклепи на пресу, обмундирування називав барахлом, в якому він не наважився показатись удома, тому відмовився від відпустки"; "у жовтні 1938-го на політінформації, яку вів начальник прикордонної застави і розповідав про приїзд в СРСР до Жовтневих свят делегацій іноземців, Вербило відказав, що це не що інше як окозамилювання"). Засуджений 20.04.1939 трибуналом військ НКВС Московської області до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 30.06.1993 прокуратурою Московського військового округу. (13868 – П)

ВИСОЦЬКА ЗІНАЇДА ПАВЛІВНА, 1926 р.н., с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), українка, освіта початкова, без певного місця проживання та роботи. У 1949 році за порушення паспортного режиму транспортним судом Донецької області була засуджена до 3 років неволі. Заарештована 8.04.1957 УКДБ на Одеській і Молдавській залізницях (в 1942 році була вивезена до Німеччини, працювала на заводах, звільнена американськими військами; "5.04.1957 на вокзалі ст.Хирівка Знам'янського району в присутності пасажирів зводила наклепи на радвладу, вихваляла американців, викрикувала міліціонерам: "Ви нерадянські люди, а фашисти, ви як Гітлер набудували тюрем і гноїте там людей", "Комуністи поначіпляли гітлерівські погони і з людей рвуть живе м'ясо"). Кіровоградським облсудом 24.06.1957 справу припинено, судовою психіатричною експертизою у обвинуваченої засвідчено "ознаки психопатії на дебільній основі" і направлено на примусове лікування в психлікарню. Кіровоградським облсудом 16.03.1962 реабілітована та направлена на лікування за місцем проживання в психневрологічну лікарню м.Кривий Ріг. (П – 5494)

ВИСОЦЬКИЙ ПАВЛО ОНИКІЙОВИЧ, 1884 р.н., с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб. Заарештований 20.02.1931 Долинським РВ ДПУ (проводив антирадянську діяльність і агітацію). Засуджений 23.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10236)

ВИШНИВЕЦЬКИЙ МИХАЙЛО ДЕНИСОВИЧ, 1888 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб. Заарештований 1.10.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

ВИШНИВЕЦЬКИЙ НАЗАР ДЕНИСОВИЧ, 1893 р.н., с.Байдаківка (приєднане до с.Кірове) Долинського району, українець, письменний, селянин-одноосібник, вчитель у школі. Заарештований 21.11.1930 Дніпропетровським оперсектором ДПУ (член контрреволюційної організації). Засуджений 15.09.1931 трійкою ДПУ до 3 років ув'язнення у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

ВІТРЯК ОНИСИМ ОВЕРКОВИЧ, 1901 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, тесля колгоспу. Заарештований 4.09.1937 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 17.09.1937 трійкою УНКВС до розстрілу, вирок виконано 25.09.1937 у Кривому Розі. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9384)

ВІТРЯК ПАВЛО ОВЕРКОВИЧ, 1889 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 20.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 24.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 25.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6201)

ВІТЮКОВ ЛАРІОН МИХАЙЛОВИЧ, 1864 р.н., с.Добронадіївка Одеського повіту, українець, письменний, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), хлібороб, муляр за фахом. Заарештований 17.09.1932 Долинським РВ ДПУ (у травні 1932 року в період продовольчих проблем привозив зерно з Білорусії, за що був оштрафований на 250 рублів; "займався спекуляцією хлібом з метою зриву хлібозаготівлі"). Долинським РВ ДПУ 19.11.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2633)

ВЛАДИМИРОВ ОЛЕКСАНДР ОВСІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Розсуха Унеченського району Орловської області, освіта початкова, проживав у с.Волохине (нині у складі м.Долинська). Заарештований 1.05.1944 Долинським РВ НКДБ (зрадництво, антирадянська агітація). Засуджений 18.07.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 5.07.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10089)

ВОВК АНТОН ФЕДУЛОВИЧ, 1890 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб. Заарештований 21.11.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язненння у концтаборі. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

ВОВК ПАВЛО МИХАЙЛОВИЧ, 1900 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Новошевченкове, кондуктор. Заарештований 27.01.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 13.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 28.05.1938. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9877)

ВОЙТЕНКО ХРИСТОФОР ПЕТРОВИЧ, 1888 р.н., с.Дорошівка Хмельницької області, українець, освіта початкова, проживав у с.Братський Посад, член колгоспу ім.Енгельса. Заарештований 27.06.1941 Кіровоградським облуправлінням НКДБ (член контрреволюційного сектантського угруповання духоборів-молоканів, які висловлювали невдоволення існуючим ладом, поширювали провокаційні поразницькі чутки про війну СРСР з капіталістичними країнами). Засуджений 31.03.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12229)

ВОЙТЮК ОЛЕКСАНДР ФЕДОРОВИЧ, 1910 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, їздовий колгоспу "Політвідділець". Заарештований 23.09.1937 Долинським РВ НКВС УРСР (вів агітацію про близьку загибель колгоспів і радвлади, закликав колгоспників не ходити на роботу, не підписуватись на державну позику). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9252)

ВОРОБЙОВ ФІЛОН ФЕДОТОВИЧ, 1894 р.н., с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 12.02.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність повстанського характеру). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.05.1938. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10642)

ВОРОНА ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1887 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, хлібороб-одноосібник. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 8.01.1933 Долинським РВ ДПУ (1929 року вступив до колгоспу "Зелений гай", став ініціатором жіночих волинок, 1931-го план хлібоздачі не виконав наполовину, приховав 60 пудів хліба; закликав селян виходити з колгоспу, шукати роботи в місті, сам виїхав із села на недовгий час, спровокувавши до таких дій іще 30 заможніших родин, які виїхали з села) Засуджений 26.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Брата за участь у повстанських загонах Клепача та Іванова розстріляли чекісти. (П – 7627)

ВОРОТИНЦЕВ ЙОСИП АВРАМОВИЧ, 1904 р.н., м.Новий Буг Миколаївської області, українець, письменний, проживав у смт Шевченкове (нині м.Долинська), різнороб. Заарештований 8.11.1937 Долинським РВ НКВС (проводив антирадянську агітацію). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10181)

ВОРОТИНЦЕВ МИХАЙЛО АВРАМОВИЧ, 1898 р.н., м.Новий Буг Миколаївської області, українець, освіта 3 класи, проживав у м.Долинській, експедитор Долинського сільгосппостачу. У 1933 році за антирадянську агітацію був засуджений до 3 років неволі, висланий на північ, звідки втік. Вдруге заарештований 8.11.1937 Долинським РВ НКВС (вів антирадянську агітацію проти індустріалізації країни, висловлював намір терору проти вождя партії; "Цю владу ніхто захищати не буде, її сам народ вижене"). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 15.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4799)

ГАЛЕНТУС СТЕПАН ПЕТРОВИЧ, 1871 р.н., с.Миколаївка Друга, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 23.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація: "у 1919 році роззброював загін червоних партизан під проводом Мерзлікіна, брав участь у розстрілах червоноармійців"; "проліз у колгосп, а через деякий час вийшов, забравши вночі коней і бричку", "підтримував жіночу волинку у 1930 році: "Розбирайте сміливо своє майно, вам за це нічого не буде, бо що можна спитати з жінки!"). Засуджений 30.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. У справі на 12 аркушів прізвище репресованого подається у 7 варіантах: Галантус, Голентус, Галентус, Галенжус, Gалентус, Голектус, Галентес. (П – 11048)

ГАЛУШКО МИКОЛА СЕМЕНОВИЧ, 1910 р.н., м.Долинська, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1932-35 роках, паровозний машиніст депо залізничної станції. Заарештований 23.3.1944 транспортним відділом НКДБ Одеської залізниці ("лишившись свідомо на окупованій території, відновлював роботу залізниці, доносив німцям на саботажників, вів антирадянську та профашистську агітацію"). ТВ НКДБ Одеської залізниці 20.05.1944 справу припинено, звинуваченого направлено через місцевий військкомат у спецтабір НКВС для фільтрації. (П – 7349)

ГАРАЩЕНКО ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1915 р.н., с.Благодатне, українець, письменний, хлібороб-одноосібник. Заарештований 19.12.1932 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 26.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ГАРАЩЕНКО ГРИГОРІЙ ОКСЕНТОВИЧ, 1891 р.н., с.Благодатне, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 26.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ГАРАЩЕНКО МИРОН ПАНАСОВИЧ, 1900 р.н., с.Благодатне, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 28.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ГЕЙНЦ ФРАНЦ ЯКОВИЧ, 1909 р.н., с.Нейкарлсруе Ефингарської сільради Баштанського району Миколаївської області, німець, письменний, проживав у с.Новогригорівка Перша, завідуючий гаражом Морожанівської МТС. У 1931 році розкуркулений за невиконання держзобов'язань хлібоздачі, майно

розпродане. Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація: "Робітники в СРСР ходять голі й босі", "Наші газети пишуть про погане життя німецьких робітників – не вірте, бо Німеччина цивілізована держава", вихваляв "ворогів народу" Гамарника та інших, бажав приходу фашизму в СРСР). Засуджений 3.09.1938 Миколаївським облсудом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 5.07.1960 Верховним судом УРСР. Батька у 1919 році розстріляли червоні партизани. (П – 5270)

ГЕРАЩЕНКО ІВАН ПЕТРОВИЧ, 1865 р.н., с.Братолюбівка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 29.01.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (вів антирадянську агітацію проти колективізації, чинив опір при розкуркуленні). Трійкою при колегії ДПУ УРСР 17.03.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 11670)

ГЕРАЩЕНКО ПАВЛО ІВАНОВИЧ, 1904 р.н., с.Братолюбівка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 29.01.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (вів антирадянську агітацію проти колективізації, чинив опір при розкуркуленні). Засуджений 17.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11670)

ГЕРГЕЛЬ ПАНАС ОМЕЛЯНОВИЧ, 1896 р.н., с.Братолюбівка, українець, письменний, проживав на ст.Долинська, працював на цегляному заводі ст.Знам'янка. Заарештований 26.06.1941 УНКДБ Кіровоградської області (контрреволюційна агітація). Управлінням НКВС Східно-Казахстанської області 14.11.1941 слідство припинено, з-під варти звільнений. (П – 3104)

ГИРКАЛО ТИМІШ ПАВЛОВИЧ, 1898 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, хлібороб-одноосібник. Заарештований 18.02.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 26.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ГІДТ ЕМАНУЇЛ ІВАНОВИЧ, 1890 р.н., с.Протопопівка (приєднане до с.Широка Балка), німець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), слюсар механічного цеху МТС. Розкуркулений у 1929 році, у 1936-ому арештовувався за підозрою у контрреволюційній діяльності, звільнений. Вдруге заарештований 8.07.1941 УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська агітація: у травні 1941 року поширював думки про необгрунтовані репресії німців, про переслідування національної свободи народів СРСР). Засуджений 7.02.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 17.06.1967 Кіровоградським облсудом. У 1937 році репресовані брат І.І.Гідт та зять П.П.Гаман. (П – 8111)

ГЛИНЬОВ ГЕОРГІЙ ТИМОФІЙОВИЧ, 1923 р.н., с.Новошевченкове, українець, освіта 9 класів, проживав на ст.Долинська, працював на примусових роботах у Німеччині. Заарештований 22.03.1945 відділом контррозвідки "Смерш" 33-ої армії (зрада Батьківщини, посібництво німецьким окупантам). Засуджений 26.05.1945 військовим трибуналом 33-ої армії до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 10.04.1992 військовою прокуратурою Північного флоту. (П – 13218)

ГЛІБОВ ЛУКА ГЛІБОВИЧ, 1893 р.н., с.Звиняче Володимир-Волинського району Волинської області, поляк, освіта неповна середня, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), ветлікар колгоспу ім.Карла Маркса. Заарештований 13.10.1937 Долинським РВ НКВС (займався шкідництвом у тваринництві "шляхом зумисного поширення інфекції", антирадянська агітація – вихваляв лад у Польщі та Німеччині, пропагував ідею об'єднання України з Польщею). Засуджений 16.12.1937 НКВС та Прокуратурою СРСР до розстрілу, дати виконання вироку у справі не вказано. Реабілітований 30.05.1956 Верховним судом СРСР. (П – 1919)

ГЛУШАКОВ ГРИГОРІЙ СЕМЕНОВИЧ, 1899 р.н., с.Хотинськ Костюковичського району Могилівської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у с.Котівка (приєднане до с.Варварівка), голова сільської ради. Заарештований 22.12.1937 Долинським РВ НКВС (член контрреволюційної диверсійної організації). Долинською райпрокуратурою 9.01.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2297)

ГЛУШКО ПОЛІКАРП ТРОХИМОВИЧ, 1899 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, хлібороб, конюх артілі "Перше травня". У 1932 році був засуджений до 5 років неволі за вбивство колгоспного активіста Федоренка, відбував покарання в Байкало-Амурському концтаборі. Вдруге

заарештований 5.08.1937 Долинським РВ НКВС (у 1920 році мав зв'язки з повстанським загоном Іванова; у 1930-ому активно агітував проти колективізації; закликав населення до терору проти партії та уряду: "Коли почнеться війна, все селянство, хто з чим, виступить проти радянської влади, бо вона сидить вже у всіх у кишках"). Засуджений 15.08.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 10 років виправно-трудових таборів. Реабілітований 28.10.1967 Кіровоградським облсудом. (П – 8130)

ГЛУЩЕНКО АРТЕМ ХАРИТОНОВИЧ, 1889 р.н., с.Благодатне, українець, письменний, хлібороб-одноосібник. Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ГОЛЕНКО МИХАЙЛО ГРИГОРОВИЧ, 1911 р.н., ст.Долинська, освіта вища, виключений з ВЛКСМ, інженер-будівельник за фахом, в Червоній армії з 1936 року, курсант однорічної школи 1-ої кавалерійської дивізії. Заарештований 16.02.1937 Проскурівським окрвідділом НКВС (антирадянська діяльність: "26.01.1937 в присутності командира взводу заступався за "ворогів народу" Зінов'єва, П'ятакова, Радека та інших, приписуючи їм провідну роль у Жовтневій революції і забезпеченні перемоги в громадянській війні"). Засуджений 9.04.1937 трибуналом Прикарпатського військового округу до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 17.03.1964 трибуналом Прикарпатського військового округу. (П – 7803)

ГОЛОВІН ГНАТ ВАРФОЛОМІЙОВИЧ, 1896 р.н., смт Казанка Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Казанка, ремонтний робітник. Заарештований 12.04.1932 Долинським оперпунктом ТОВ ДПУ (член контрреволюційної організації). Долинським оперпунктом ТОВ ДПУ 20.05.1932 справу припинено. (П – 1236)

ГОЛУБ КОСТЯНТИН ІСАКОВИЧ, 1891 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 16.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення. Реабілітований 28.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ГОЛУБ ЛУКА ПАНТЕЛІЙОВИЧ, 1873 р.н., с.Бойківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 2.12.1930 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівельних робіт). Засуджений 6.02.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6239)

ГОЛЬЦ АНАТОЛІЙ ТИХОНОВИЧ, 1914 р.н., м.Дніпропетровськ, українець, освіта середня спеціальна, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), зоотехнік окружного сільськогосподарського бюро. Заарештований 20.04.1944 Долинським РВ НКВС (посібництво німецькій окупаційній владі). Управлінням НКВС Кіровоградської області 16.10.1944 справу припинено, був направлений в спецтабір НКВС СРСР для фільтрації. (П – 3109)

ГОНЧАР ГРИГОРІЙ СЕРГІЙОВИЧ, 1918 р.н., с.Федоро-Шулічине, українець, освіта початкова, червоноармієць 316-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 26.08.1940 УНКВС Івановської області (здався в полон фінам без опору). Засуджений 15.06.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до ув'язнення у виправно-трудових таборах на період війни. Відбуваючи покарання, 29.08.1943 помер у тюрмі. Реабілітований 16.01.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4130)

ГОНЧАР ОЛЕКСАНДР ПОРФИРОВИЧ, 1890 р.н., с.Федоро-Шулічине, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1929 році був розкуркулений і засуджений до 2 років за спротив хлібозаготівлі. Вдруге заарештований 7.03.1931 Долинським РВ ДПУ (зрив хлібозаготівлі). Засуджений 28.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11961)

ГОНЧАРОВ ПАНАС ГНАТОВИЧ, 1907 р.н., с.Василівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кривий Ріг Дніпропетровської області, за фахом колійний майстер залізниці, військовослужбовець 640 стрілецького полку. Заарештований 12.10.1942 відділом контррозвідки УНКВС Сталінградської області (диверсійна діяльність в тилу СРСР: у липні 1942 року потрапив до німецького полону, у серпні завербований німецькою розвідкою, спеціальну підготовку проходив у полтавській школі диверсантів, по закінченню підготовки 30.09.1942 літаком закинений у Саратовську область із завданням руйнувати залізничні колії, на другий день разом із диверсантом Федором Сергієнком

прийшов до радянської армії повинитись). Головним управлінням контррозвідки "Смерш" 23.08.1943 справу припинено в зв'язку зі смертю 4.06.1943 у тюрмі с.Царево Ленінського району Сталінградської (нині Волгоградської, Росія) області. (П – 7733)

ГОНЧАРОВ СЕРГІЙ КОНОНОВИЧ, 1905 р.н., с.Бурдзинківка (нині у складі с.Василівка), українець, освіта початкова, церковний служитель. Заарештований 10.11.1929 Криворізьким окрвідділом ДПУ (антирадянська діяльність: 3.11.1929 біля церкви с.Бурдзинківки зібрались віруючі і заможні селяни з метою не дати активістам використовувати храм "тимчасово під засипку зернохлібом", викрикували противладні та антиколгоспні гасла, били палицями комсомольців). Засуджений 10.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 2.11.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге, проживаючи на ст.Куцівка Новгородківського району і працюючи бухгалтером-ревізором райспоживспілки, заарештований 24.09.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська релігійна агітація). Засуджений 7.10.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12094, 9358)

ГОРБЕНКО АНДРІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1899 р.н., с.Шевченкове (нині м.Долинська), українець, освіта початкова, бухгалтер райзаготконтори. У 1927 році за перевищення меж, необхідних задля оборони (вбивство), був засуджений, звільнений за амністією. Вдруге заарештований 5.09.1937 Долинським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у війську армії УНР, був комендантом ст.Долинська; висловлював злісні випади на адресу існуючого ладу: "Я візьму зброю в руки і поквитаюсь із радвладою, як робив це в роки громадянської війни", більшовиків-євреїв: "Всюди при владі сидять жиди й злодії, заправляють українським народом. Їх розвелось як ніде, адже з усіх країн їх проганяють. Мало їх били", про працівників НКВС: "Мабуть, їздять, шукають троцькістів по селах. Що їх там шукати? Треба всіх жидів переарештувати й розстріляти і тоді позбудемось троцькістів. У мене рука не здригнеться, коли я над ними чинитиму розправу"). Засуджений 17.09.1937 трійкою УНКВС до розстрілу, збирався вчинити втечу, але спільник по камері його наміри видав – вирок виконаний 25.09.1937. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9385)

ГОРОДЕНСЬКИЙ КАЗИМИР ЙОСИПОВИЧ, 1871 р.н., с.Глибоке Пружинського повіту (Польща), поляк, освіта середня, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська). Заарештований 29.08.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація, вихваляв Польщу, розповсюджував чутки про війну). Засуджений 10.11.1937 НКВС та Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11668)

ГОРЯЧКО ГРИГОРІЙ КУЗЬМОВИЧ, 1904 р.н., с.Гурівка, українець, освіта 2 класи, проживав у м.Кривий Ріг, ремонтний робітник Криворізького кар'єру. У 1930 році був розкуркулений. Заарештований 12.10.1937 Долинським РВ НКВС (шпигунська діяльність на користь Польщі). Засуджений 7.12.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 22.12.1937. Батько – член державної думи 3-го скликання, брат Сергій – офіцер петлюрівської армії, емігрував у Польщу, редактор білоемігрантської газети "Русское слово". Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11727)

ГРАЖДАНІНОВА-ПЕНЗА ГАННА ПАВЛІВНА, 1882 р.н., с.Лозуватка Криворізького району Дніпропетровської області, українка, освіта початкова, проживала у с.Миколо-Бурдзинківка (нині у складі с.Василівка) Долинського району. Заарештована 4.10.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджена 1.06.1939 Кіровоградським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітована 26.10.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 696)

ГРАНЮК МАРКО ІЛЛІЧ, 1895 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб. Заарештований 5.07.1931 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ до 3 років ув'язнення у концтаборі умовно. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

ГРЕБЕНЧЕНКО МИХАЙЛО АНДРІЙОВИЧ, 1914 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта 7 класів, червоноармієць 61-ї гвардійської стрілецької дивізії. Заарештований 9.10.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 61-ої гвардійської стрілецької дивізії (таємний агент німецької

поліції). Засуджений 30.10.1944 військовим трибуналом 61-ої гвардійської стрілецької дивізії до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. У 1956 році проживала у м.Воркута (Росія). Реабілітований 21.07.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14262)

ГРЕКОВ ВАСИЛЬ МИТРОФАНОВИЧ, 1893 р.н., с.Новошевченкове, українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо. У 1920 році за затримку відправлення на фронт штабу Латиської стрілецької дивізії був засуджений реввійськтрибуналом дивізії до 1 року неволі умовно. Вдруге заарештований 3.03.1938 ДТВ ГУДБ НКВС Одеської області (антирадянська діяльність: дискредитовував стахановський рух серед молодих залізничників, відмовився підписатись на державну позику задля оборони країни в розмірі одного місячного заробітку). Засуджений 13.10.1938 лінійним судом Одеської залізниці до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Дорожно-транспортним відділом НКВС Одеської залізниці 17.05.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6548)

ГРЕЧАНА ЯРИНА ТИМОФІЇВНА, 1884 р.н., с.Петрове Антонівської сільради Устинівського району (нині приєднане до с.Червоне Озеро Долинського району), українка, неписьменна, проживала у с.Богодарівка Компаніївського району. Заарештована 23.12.1932 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (у 1930 році була ініціатором розбирання худоби і сільгоспінвентарю з колгоспу: "Пожили трохи комуною, побачили, що жерти нічого, то давайте розходитись!", "Кидайте колгосп: орали коровами – будуть ще й вами орати!", "План такий, що і шкур у нас не вистачить, щоб дерти"). Засуджена 10.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітована 28.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7038)

ГРИГОРЕНКО ІВАН ГОРДІЙОВИЧ, 1908 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, тесля колгоспу "Жовтнева воля". Заарештований 3.12.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 22.12.1937. Реабілітований 28.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3969)

ГРИГОРЕНКО ТЕРЕНТІЙ ХРИСТОФОРОВИЧ, 1910 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, червоноармієць мінометного батальйону 737 стрілецького полку 206 стрілецької дивізії. Заарештований 2.08.1941 особливим відділом НКВС 206-ої стрілецької дивізії (12.07.1941 потрапив до німців у полон, через 2 дні його відпустили, повернувся у свою частину і 1.08.1941 на політінформації, коли командир взводу читав газету "Советская Україна" про звірства фашистів, Григоренко заперечив: "Це брехня, німці не грабують, а все купують за гроші, я був у полоні і знаю, що там живеться непогано, добре ставляться до полонених і до мирного населення – неправду пишуть у наших газетах; ніхто наді мною не знущався, а лиш запитували про розташування червоних частин, на що я нічого не відповів. Вони мене нагодували й відпустили. Німці кажуть селянам: не знищуйте хліб і худобу, колгоспне майно, скоро буде фашистська влада і життя наладиться") Засуджений 6.08.1941 військовим трибуналом 206 стрілецької дивізії Південно-Західного фронту до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. У 1990 року проживав у м.Мала Виска. Реабілітований 3.08.1990 трибуналом Київського військового округу. (П – 12170)

ГРИНІВ ІВАН ДМИТРОВИЧ, 1901 р.н., с.Довга-Калуш Калуського району Івано-Франківської області, освіта початкова, проживав у с.Іванівка, тесля колгоспу. Заарештований 7.03.1953 УМДБ Кіровоградської області (активний член нелегальної антирадянської сектантської групи єговістів, поширював серед населення антирадянську літературу, відмовлявся від участі в голосуванні на виборах у місцеві і державні органи влади, не брав участі у громадських заходах села, підтримував зв'язок з єдиновірцями інших сіл). Засуджений 8.05.1953 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Верховним судом УРСР 22.10.1954 міру покарання зменшено до 6 років неволі з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 10.11.1989 Верховним судом СРСР. (П – 10737)

ГРИЩЕНКО ДМИТРО ВАСИЛЬОВИЧ, 1908 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, проживав у с.Новошевченкове, бригадир тракторної бригади Долинської МТС. Заарештований 29.11.1937 Долинським РВ НКВС (співчував репресованим "ворогам народу", агітував проти нової Конституції, колгоспного ладу). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Кіровоградської області 27.12.1939 міру покарання зменшено до вже відбутого строку. Реабілітований 12.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1909)

ГУГЛЕНКО ГЕРАСИМ МИКИТОВИЧ, 1900 р.н., с.Нові Обитоки (приєднане до с.Новошевченкове), українець, освіта початкова, член колгоспу "Сніп". У 1930 році розкуркулений. Заарештований 26.02.1931 Долинським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 23.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге заарештований 29.11.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 18.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11944, 8736)

ГУДЗЬ КИРИЛО ФЕДОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Новогригорівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Волохине (нині у складі м.Долинська), технічний конторщик залізничної станції. Заарештований 16.01.1933 Долинським транспортним відділом ОДПУ (закликав до саботажу хлібоздачі). Транспортною прокуратурою ОДПУ 10.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2397)

ГУСЄВ СЕРГІЙ ОНИСИМОВИЧ, 1891 р.н., с.Варварівка, українець, освіта 3 класи, хлібороб. Заарештований 10.02.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 8.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 14.05.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9813)

ДАННИК ОЛЕНА АНДРІЇВНА, 1892 р.н., с.Напидени Бельцського району (Молдова), освіта початкова, проживала у с.Шевченкове (нині м.Долинська), без певних занять. Заарештована 27.02.1938 Долинським РВ НКВС (листування з родичами в Румунії, шпигунство). Управлінням ДБ УНКВС Кіровоградської області 3.08.1939 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2550)

ДЕЙНЕГА ПЕТРО НИКОДИМОВИЧ, 1885 р.н., с.Кірове, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Зарештований 23.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 24.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 13.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6205)

ДЕКАЛОВА КАТЕРИНА ВАСИЛІВНА, 1926 р.н., с.Шевченкове (нині м.Долинська), українка, освіта 6 класів, різноробоча. Заарештована 4.05.1945 Брестським УНКДБ (завербована німецькою поліцією). Брестським УНКДБ 25.10.1945 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 6107)

ДЕРЕВ'ЯНКО ФЕДІР ГРИГОРОВИЧ, 1887 р.н., с.Новошевченкове, українець, освіта середня, вчитель. Заарештований 25.03.1931 Долинським РВ ДПУ ("у громадянську війну мав зв'язок з повстанським загоном Іванова-Клепача – постачав його продуктами, зберігав його зброю; утримувався від здачі державі хліба, годуючи пшеницею свиней та продаючи її на приватних ринках, агітував селян проти колгоспів: "Працюватимете ви, а результати праці вашої заберуть ледарі-комуністи", самовільно зайняв колишню свою хату, конфісковану при розкуркуленні, а коли активісти прийшли знову забрати, кричав: "Що вам треба, бандити! Я в свою хату прийшов!"). Засуджений 25.03.1931 до 3 років заслання на північ. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6193)

ДЕРІЙ ВАСИЛЬ РОМАНОВИЧ, 1913 р.н., м.Долинська, українець, освіта початкова, проживав у с.Іванівка, військовослужбовець, рядовий 197-го артполку. Заарештований 13.03.1943 відділом контррозвідки "Смерш" 92-ої гвардійської стрілецької Криворізької дивізії (антирадянська діяльність: "16.09.1941 потрапив під час бою до німців у полон, 12.11.1943 пішов служити в німецьку армію – як їздовий підвозив медикаменти і поранених німецьких вояків, був поранений, у серпні 1944-го полонений червоноармійцями; будучи повторно покликаний у Червону армію, вихваляв німецькі порядки і побут в армії, умови утримання радянських військовополонених"). Засуджений 30.03.1945 військовим трибуналом 92-ої стрілецької дивізії до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Звільнений з ув'язнення 9.09.1954, помер у 1984 році. Реабілітований 8.06.1992 прокуратурою Одеського військового округу. (П – 13347)

ДЕРІЙ ПЕТРО ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1919 р.н., с.Василівка, українець освіта початкова, член ВЛКСМ, проживав в Івановській області (Росія), військовослужбовець з 1939 року. Заарештований 23.04.1942 особливим відділом НКВС 110-го гаубично-артилерійського полку (вербування військовослужбовців для втечі з метою організації військово-повстанської групи). Засуджений 3.06.1942 військовим трибуналом 30-ої запасної стрілецької бригади до 10 років ув'язнення у

виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 21.11.1957 трибуналом Московського військового округу. (П – 5800)

ДЕ-ФОРЖ МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1891 р.н., с.Ганнівка П'ятихатського району Дніпропетровської області, українець, освіта 5 класів, проживав у селищі Волохине (нині у складі м.Долинська), бухгалтер нафтоскладу. Був заарештований 28.02. 1933 за підозрою належності до контрреволюційної організації, просидів під слідством 2,5 місяці, звільнений з-під варти без суду. Вдруге заарештований 3.12.1937 Долинським РВ НКВС ("висловлював поразницькі настрої, агітував проти хлібоздачі, закликав селян не йти голосувати на вибори"). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Кіровоградської області 15.10.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6931)

ДИМНИЧ ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ, 1889 р.н., с.Керстинове Долинського району Криворізького округу, українець, освіта початкова, проживав у с.Ворошилівка (нині Жовтневе) Устинівського району, хлібороб-одноосібник. Заарештований 31.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (як голова сільради підтримував тісний зв'язок з куркулями та проводив агітацію проти колективізації, посівних кампаній, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 5.05.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5894)

ДМИТРІЄВ ПЕТРО ПАВЛОВИЧ, 1898 р.н., смт.Казанка Миколаївської області, українець, освіта 4 класи, член ВКП(б) з 1929 року, проживав у селищі 4-го відділку радгоспу ім.Карла Маркса Долинського району Кіровоградської області, керуючий відділком. Заарештований 26.06.1938 Кіровським МВ НКВС (підозрювався як член контрреволюційної націоналістичної організації). Управлінням НКВС Кіровоградської області 16.09.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2553)

ДОВГАЛЬ ОМЕЛЯН ПЕТРОВИЧ, 1870 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб. Заарештований 20.12.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років заслання у північний край. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

ДОВГАЛЬ ПАВЛО ХАРИТОНОВИЧ, 1906 р.н., с.Новогригорівка Друга, українець, письменний, проживав у с.Новошевченкове, хлібороб. Заарештований 27.02.1931 Долинським РВ ДПУ (агітував проти колективізації та виконання плану хлібозаготівлі). Засуджений 23.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6198)

ДОВГИЙ ЛУКА ФЕДОРОВИЧ, 1887 р.н., с.Марфівка, українець, освіта початкова, хлібороб, робітник радгоспу "Прогрес". У 1931 році майно розпродане за невиконання плану хлібозаготівлі. Заарештований 24.11.1932 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти праці у колгоспі, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 11.01.1933 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 16.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7100)

ДОЛЬ ГУСТАВ ГУСТАВОВИЧ, 1890 р.н., смт Казанка Миколаївської області, німець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове при ст.Долинська, плановик цегельного заводу. Заарештований 4.01.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ ("вів антирадянську агітацію серед робітників, вихваляв фашистський лад у Німеччині та Італії, дискредитував міжнародний день 8 березня, закликав робітників не виходити на демонстрації у дні жовтневих свят, займався шкідницькою діяльністю"). Засуджений 1.04.1938 особливою нарадою при НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер у 1939 році в ув'язненні. Реабілітований 24.04.1965 Кіровоградським облсудом. (П – 7928)

ДОРОФЕЄВ ДМИТРО ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1911 р.н., х.Синюха Вознесенівської станиці (Ставропілля, Росія), українець, письменний, проживав у с.Благодатне, член колгоспу "Хлібороб". У 1931 році судився за участь у масовій волинці, наслідком якої стало розбирання селянами своїх коней з колгоспу. Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача; Дорофеєв конкретно переховував отамана у власній хаті, брав участь у нараді Благодатнівського осередку, на якому обговорювались строки виступу та придбання зброї). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 26.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ДОРОШ КОСТЯНТИН ПЕТРОВИЧ, 1887 р.н., с.Новогригорівка Перша, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1931-32 роках, проживав у с.Піщевиця Долинського району (нині Казанківського Миколаївської області), голова споживкооперації і секретар партосередку села. Заарештований 3.01.1933 Долинським РВ ДПУ (саботаж хлібозаготівлі: на 1.01.1933 план хлібоздачі по сільській раді виконано на 83 відсотки; запевняв, що план нереальний). Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7659)

ДОРОШ НАДІЯ ОСТАПІВНА, 1920 р.н., с.Новогригорівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 26.03.1944 Долинським РВ НКВС (підозрювалась у зраді комуністів і комсомольців німецьким окупантам). Відділом боротьби з бандитизмом УНКВД Кіровоградської області 13.09.1944 виправдана, справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2388)

ДРИЖАПОЛОВ НИКИФОР ІОВИЧ, 1879 р.н., с.Казанка Долинського району (нині селище Миколаївської області), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 27.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колгоспного ладу та хлібозаготівельних робіт). Засуджений 25.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11953)

ДРІБНИЦЯ МИХАЙЛО РОМАНОВИЧ, 1886 р.н., с.Порфирівка (нині с.Бокове – приєднане до с.Кірове), українець, освіта 3 класи, член партії есерів у 1909-11 роках, проживав у с.Баштине (нині Петрівський район), рахівник колгоспу. Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційні розмови, спрямовані проти політики колективізації). Засуджений 5.04.1939 Кіровоградським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 15.06.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12492)

ДРІБНИЦЯ ЯКІВ ФЕДОРОВИЧ, 1890 р.н., с.Порфирівка (нині с.Бокове – приєднане до с.Кірове), українець, освіта 3 класи, проживав у м.Долинська, секретар райземвідділу. Заарештований 18.10.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 3.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4628)

ДРОБІНЧУК КУЗЬМА ЄВМЕНОВИЧ, 1900 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 9.01.1933 Долинським РВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт). Засуджений 8.04.1933 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7284)

ДРОБЯЩЕНКО ЛЕОНТІЙ ІВАНОВИЧ, 1893 р.н., с.Гординівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Очеретяне, коваль колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 12.10.1937 Долинським РВ НКВС ("антирадянська агітація: дискредитовував вождя партії, розповідав про голод 1933 року; займався шкідницькою діяльністю: гальмував проведення ремонту сільськогосподарської техніки"). Засуджений 26.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 20.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9178)

ДУБЧЕНКО МИКОЛА ДМИТРОВИЧ, 1890 (1895) р.н., с.Батизман, нині Суходільське Долинського району (с.Седнівка Устинівського району), українець, освіта початкова, проживав у с.Водяно-Михайлівка Бобринецького району, рахівник колгоспу. Заарештований 27.07.1937 Бобринецьким РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9742)

ДУДИНСЬКИЙ АНТОН МИХАЙЛОВИЧ, 1894 р.н., м.Щучін Гродненської області (Білорусія), поляк, освіта початкова, член ВКП(б) з 1919 року, проживав у с.Протопопівка (приєднане до с.Широка Балка) Долинського району, завідувач конеферми радгоспу ім.К.Маркса. Заарештований 12.10.1937 Долинським РВ НКВС ("знаходячись на службі в 5-ому червоногвардійському загоні, вступив у "ПОВ – польську організацію військову", із Східного фронту в роки громадянської війни передавав шпигунську інформацію колчаківцям, польському командуванню"; "з Долинського району передавав відомості шпигунського характеру польському консулу про хід перепідготовки командного складу кавалерійського полку ім.Будьонного"; батьки, дружина, дочка проживали в Польщі, чотири брати – в Америці). Засуджений 29.09.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу з конфіскацією майна та позбавленням нагород (у громадянську війну мав два ордени Червоного Прапора), вирок виконано 7.10.1938. Реабілітований 21.02.1958 трибуналом Київського військового округу. (П – 4233)

ДЯЧЕНКО ДЕМИД ВОЛОДИМИРОВИЧ, 1892 р.н., с.Новогригорівка Друга, українець, освіта початкова, конюх колгоспу "Червоний прапор". У 1929 році розкуркулений, ліквідував усе майно і вибрався з села у Кривий Ріг, у 1932-ому арештовувався органами ДПУ, повернувся у 1937-ому. Вдруге заарештований 14.11.1937 Долинським РВ НКВС (шкідництво: "разом із Кострубом та Стовбою у вересні 1937-го отруїв 9 колгоспних свиней", "висловлював терористичні наміри проти керівників партії"). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.12.1937. Реабілітований 15.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4820)

ЄРЕМА ОЛЕКСІЙ МИКИТОВИЧ, 1876 р.н., с.Красна Буда Могилівської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у с.Варварівка, різнороб. У 1929 році розкуркулений, кинув усе і виїхав із села, майно розпродала влада, щоб погасити борги за несплачені податки. Заарештований 27.09.1937 Долинським РВ НКВС (повернувшись у село в 1936 році, продовжував агітувати проти політики колективізації та нав'язування селянам держпозики). Засуджений 25.02.1940 Кіровоградським облсудом до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 31.07.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 967)

ЄФИМЕНКО СИДІР СЕРГІЙОВИЧ, 1873 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, проживав у с.Новошевченкове Долинського району, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 28.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації та хлібозаготівлі). Засуджений 25.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6191)

ЖАДАН ЯВДОКИМ ГАВРИЛОВИЧ, 1890 р.н., с.Василівка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений за "невиконання твердого завдання" хлібоздачі. Заарештований 21.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації, хлібозаготівельних робіт, опір представникам влади). Засуджений 24.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Звільнений у 1934-ому. Реабілітований 13.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге заарештований 5.09.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація, закликав до збройного виступу проти радянської влади). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до розстрілу з конфіскацією майна, дата виконання вироку у справі відсутня. Реабілітований 28.12.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 6203, 8525)

ЖИЛА КИРИЛО ГРИГОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Погоре Слонімського повіту Гродненської губернії (нині Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у с.Олександрівка, хлібороб. Заарештований 11.03.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація, зв'язок з родичами в Польщі). Кіровоградським облсудом 19.08.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 741)

ЖИЦЬКИЙ СИДІР ДАНИЛОВИЧ, ~~1881~~ р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, тесля. Заарештований 15.06.1927 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 16.09.1927 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років заслання у м.Старобельськ. Особливою нарадою при колегії ОДПУ 2.08.1929 прикріплений до певного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 14.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4082)

ЖУК ІВАН ФЕДОТОВИЧ, 1901 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація, крадіжки). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9678)

ЖУРАКОВСЬКИЙ МАКСИМ ЛАРІОНОВИЧ, 1912 р.н., с.Новосавицьке, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 2.06.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("підозрювався в тому, що разом із Миною Штиленком 31.05.1930 увечері здійснили терористичний напад на уповноваженого представника райвиконкому Козодерова, який мав проводити в сільському клубі збори"). Зінов'євським окрвідділом ДПУ 27.06.1930 виправданий, справу припинено, з-під варти звільнений. (1823 – П)

ЗАБЕДЯНСЬКИЙ ВАСИЛЬ ІЛЛІЧ, 1889 р.н., с.Новогригорівка Перша, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), слюсар за фахом, безробітний. Заарештований 15.03.1938 Долинським РВ НКВС (підозрювався в належності до шпигунсько-диверсійної організації). Кіровоградською облпрокуратурою 20.04.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7997)

ЗАБОЛОТНИЙ ДАНИЛО СЕРГІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 8.09.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 12.10.1930 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 29.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6092)

ЗАБОЛОТНИЙ ПАНТЕЛЕЙМОН МИКИТОВИЧ, 1899 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований 26.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ЗАБОЛОТНИЙ СЕМЕН МИКИТОВИЧ, 1895 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, хлібороб-одноосібник. Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 26.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ЗАВАДСЬКИЙ СИГІЗМУНД ІВАНОВИЧ, 1896 р.н., м.Георгієвськ Терського району Північно-Кавказького краю (нині Ставропольський край, Росія), поляк, освіта середня, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), старший податковий інспектор. Заарештований 12.10.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 10.12.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 26.06.1959 Верховним судом УРСР. (П – 4844)

ЗАВГОРОДНІЙ ОЛЕКСІЙ ДЕНИСОВИЧ, 1904 р.н., с.Антонівка Устинівського (нині Долинського) району, українець, освіта середня, проживав у м.Новоукраїнка, вчитель. Заарештований 13.03.1938 Новоукраїнським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 20.04.1938. Реабілітований 11.05.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3577)

ЗАВІРЮХА МИКОЛА ЛАРІОНОВИЧ, 1896 р.н., с.Новосавицьке, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 29.11.1937 Долинським РВ НКВС (у 1919 році був учасником повстанського загону Івана Гієнка; систематично агітував проти заходів радвлади, дискредитував керівників партії та уряду, висловлював терористичні наміри, пророкував скору загибель колгоспам, у жовтні 1937-го виступав проти кандидатур у депутати Верховної Ради; "займався шкідництвом у колгоспі, сіючи непридатну пшеницю"). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.12.1937. Реабілітований 14.10.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5482)

ЗАЙЦ ДАНИЛО ЄФРЕМОВИЧ, 1888 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 10.05.1938. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9679)

ЗАЙЦЕВ КОСТЯНТИН МАРКОВИЧ, 1899 р.н., смт Казанка Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Братський Посад, без певних занять. Заарештований 15.10.1937 Долинським РВ НКВС (сектант-духобор, антирадянська релігійна агітація). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.11.1937. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10753)

ЗАРУБА ГРИГОРІЙ САВОВИЧ, 1905 р.н., м.Долинська, українець, освіта 7 класів, бухгалтер птахокомбінату. Заарештований 24.04.1946 Долинським РВ НКДБ (співпраця з німецькою окупаційною владою). Засуджений 22.06.1946 Кіровоградським облсудом до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 8.09.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13512)

ЗБІРНИК НАТАЛЯ МИХАЙЛІВНА, 1904 р.н., м.Долинська, росіянка, освіта середня, проживала у м.Новогеоргіївськ (нині м.Світловодськ), без певних занять. Заарештована 15.12.1943 Новогеоргіївським РВ НКДБ (під час німецької окупації завідувала рестораном, вела антирадянську агітацію). Засуджена 6.06.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Чоловік, Збірник Володимир Федорович, 1901 р.н., у 1930-ому розкуркулений, 5.04.1938 трійкою УНКВС Полтавської області за "участь у контрреволюційній організації чисельністю 56 членів" засуджений до розстрілу. Реабілітована 30.11.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13724)

ЗІНОВ'ЄВ ВАСИЛЬ МИКИТОВИЧ, 1891 р.н., с.Суходільське, українець, письменний, коваль. У 1930 році за невиконання плану хлібоздачі господарство розпродане. Заарештований 26.02.1931 Долинським РВ ДПУ (агітував проти колективізації та державної хлібозаготівлі). Засуджений 24.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтабір умовно. 3.04.1931 з-під варти звільнений. Реабілітований 29.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6257)

ЗІНОВ'ЄВА ГАННА ПИЛИПІВНА, 1895 р.н., с.Антонівка, українка, письменна, член колгоспу ім.25-итисячників, розкуркулена. Заарештована 13.02.1938 Устинівським РВ НКВС (антирадянська агітація, "наклепи на колгоспний лад"). Засуджена 25.09.1938 Миколаївським облсудом до 6 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітована 22.05.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12508)

ЗІНЧЕНКО ВАСИЛЬ МАКСИМОВИЧ, 1885 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Новостародуб Петрівського району, дільничий ветфельдшер. Заарештований 25.04.1946 УМДБ Кіровоградської області (під час окупації німецької окупації працював дільничним ветфельдшером, вів антирадянську агітацію). Засуджений 13.07.1946 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Верховним судом УРСР 13.07.1954 міру покарання знижено до 8 років ув'язнення, 7.10.1954 з-під варти звільнений. Реабілітований 15.01.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 13753)

ЗІНЧЕНКО ДМИТРО АРТЕМОВИЧ, 1881 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 8.01.1933 Долинським РВ ДПУ (агітація на зрив посівної кампанії). Засуджений 8.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край умовно, з-під варти звільнений. Батько та брат у 1918 розстріляні як учасники повстанського загону Іванова та Клепача. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7285)

ЗІНЧЕНКО МИКОЛА ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, проживав у с.Новошевченкове Долинського району, дільничний агроном МТС. Заарештований 17.03.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна шкідницька діяльність). Засуджений 13.01.1939 Миколаївським обласним судом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Кіровоградським облсудом 18.08.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 704)

ЗІНЧЕНКО ОЛЕКСАНДР СТЕПАНОВИЧ, 1898 р.н., с.Маловодяне, українець, освіта 3 класи, завідувач лабораторії колгоспу "Боротьба". Заарештований 11.12.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська діяльність, дискредитація керівників партії та уряду). Засуджений 28.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.01.1938. Реабілітований 28.12.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 8570)

ЗІНЧЕНКО СЕРГІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, проживав у с.Новошевченкове Долинського району, член артілі "Сніп". Заарештований 17.03.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна шкідницька діяльність). Засуджений 13.01.1939 Миколаївським обласним судом до 1,5 року ув'язнення у виправно-трудових таборах. Кіровоградською облпрокуратурою 23.07.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 704)

ЗІНЧЕНКО ТЕТЯНА ПАВЛІВНА, 1884 р.н., с.Новогригорівка, українка, неписьменна, без певних занять. Заарештована 2.10.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація проти заходів партії та уряду на селі). Засуджена 19.04.1939 Кіровоградським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітована 16.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 1703)

ЗІНЧЕНКО ТРОХИМ ЮХИМОВИЧ, 1875 р.н., с.Новогригорівка Перша, українець, неписьменний, член колгоспу ім.Сталіна. У 1929 році розкуркулений, у 1930-ому висланий на північ, втік із заслання у 1937-ому. Заарештований 15.09.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська релігійна агітація, дискредитація керівників партії та уряду). Управлінням НКВС Кіровоградської області 29.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1715)

ІВАНКУШ ГАВРИЛО ІВАНОВИЧ, 1894 р.н., с.Еуд Мароморишського повіту (Румунія), румун, освіта 4 класи, проживав у с.Новогригорівка Друга Долинського району, член артілі "Червоний прапор", ветсанітар. Заарештований 18.10.1937 Долинським РВ НКВС (антрадянська агітація,

шкідництво у тваринництві). Засуджений 16.12.1937 НКВС та Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 25.12.1937. Реабілітований 1.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11482)

ІВАНОВ ЯКІВ ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Новосавицьке, українець, освіта 3 класи, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), бухгалтер Долинської МТС. Заарештований 22.12.1937 Долинським РВ НКВС (співчував "ворогам народу", висловлював повстанські наміри, займався шкідництвом). Засуджений 28.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.01.1938. Реабілітований 24.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4644)

ІВАСІВ ДМИТРО МИКОЛАЙОВИЧ, 1903 р.н., с.Довга-Калуш Калуського району Івано-Франківської області, українець, неписьменний, проживав у с.Іванівка Долинського району, колгоспник. Заарештований 7.03.1953 УМДБ Кіровоградської області (активний член нелегальної антирадянської сектантської групи єговістів, поширював серед населення антирадянську літературу, відмовлявся від участі в голосуванні на виборах у місцеві і державні органи влади, не брав участі у громадських заходах села, підтримував зв'язок з єдиновірцями інших сіл). Засуджений 8.05.1953 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним судом УРСР 22.10.1954 міру покарання зменшено до 6 років неволі з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 10.11.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10737)

ІВАЩЕНКО ФЕДІР СВИРИДОВИЧ, 1897 р.н., с.Варварівка, українець, письменний, сторож колгоспу "Революція за соціалізм". Заарештований 12.01.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.05.1938. Реабілітований 28.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3973)

ІЗОТОВ АНТОНІН АНДРІЙОВИЧ, 1893 р.н., с.Шевченкове (нині м.Долинська), українець, освіта вища, без певних занять. Заарештований 10.04.1944 Долинським РВ НКДБ (зрада, співпраця з німецькою окупаційною владою). Засуджений 14.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 15.07.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13452)

ІКСАРОВ ОЛЕКСАНДР ФЕДОРОВИЧ, 1880 р.н., с.Плаксине (приєднане до с.Катеринівка), українець, письменний, проживав у с.Маловодяне Долинського району, слюсар цегельного заводу. Заарештований 20.02.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність, шкідництво). Засуджений 29.08.1938 Миколаївським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 8.03.1962 Верховним судом УРСР. (П – 5546)

ІЛЬЧЕНКО АНДРІЙ ЯКОВИЧ, 1881 р.н., с.Федорівка Казанківського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Благодатне Долинського району, хлібороб. Заарештований 1.02.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація і діяльність: "в розпал проведення кампанії реконструкції сільського господарства куркулі села Благодатного, позбавлені виборчих прав, у минулому всі крупні землевласники-хуторяни, по 80-100 десятин землі мав кожен, створили групу, яка систематично вела агітацію на зрив колективізації: "В созах селянам житиметься препаскудно, годуватимуть кандьором з корита, як у поміщицьких економіях; худобу й птицю заберуть для комуністів – радянських панів, а селянам це буде недоступно. Радвлада напередодні загибелі – не вступайте в сози, не будуйте нову панщину!"). Засуджений 2.04.1930 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10829)

ІЛЬЧЕНКО ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ (ЯКОВИЧ), 1892 р.н., с.Благодатне, українець, освіта початкова, хлібороб-середняк. Заарештований 1.02.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (агітація на зрив колективізації). Засуджений 2.04.1930 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як конюх колгоспу заарештований 15.01.1938 Криворізьким окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 9.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 17.05.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10829, 9750)

ІЛЬЧЕНКО ВАСИЛЬ ФЕДОРОВИЧ, 1892 р.н., м.Кривий Ріг, українець, освіта початкова, проживав у с.Благодатне Долинського району, хлібороб. Заарештований 1.02.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (агітація на зрив колективізації). Засуджений 2.04.1930 особливою нарадою

ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10829)

ІЛЬЧЕНКО ГРИГОРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Благодатне, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 16.02.1930 Казанковським РВ ДПУ (агітація на зрив колективізації). Засуджений 2.04.1930 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10829)

ІЛЬЧЕНКО ІВАН ЯКОВИЧ, 1888 р.н., с.Благодатне, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 1.02.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (агітація на зрив колективізації). Засуджений 2.04.1930 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10829)

ІЛЬЧЕНКО ІВАН ЯКОВИЧ, 1906 р.н., с.Благодатне, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 6.02.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (в розпал проведення кампанії реконструкції сільського господарства куркулі села Благодатного, позбавлені виборчих прав, у минулому всі крупні землевласники-хуторяни, по 80-100 десятин землі мав кожен, створили групу, яка систематично вела агітацію на зрив колективізації). Засуджений 2.04.1930 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборах. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10829)

ІЛЬЧЕНКО МИКОЛА ГРИГОРОВИЧ, 1872 р.н., с.Федорівка Казанківського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Благодатне Долинського району, хлібороб. Заарештований 29.01.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (агітація на зрив колективізації). Засуджений 2.04.1930 Особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10829)

ІЛЬЧЕНКО МИКОЛА ЯКИМОВИЧ, 1875 р.н., с.Федорівка Казанківського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Благодатне Долинського району, хлібороб. Заарештований 3.02.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (агітація на зрив колективізації). Засуджений 2.04.1930 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10829)

ІЛЬЧЕНКО ПЕТРО ДАНИЛОВИЧ, 1892 р.н., м.Кривий Ріг, українець, освіта початкова, проживав у с.Благодатне Долинського району, хлібороб. Заарештований 1.02.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація і діяльність: "в розпал проведення кампанії реконструкції сільського господарства куркулі села Благодатного, позбавлені виборчих прав, у минулому всі крупні землевласники-хуторяни, по 80-100 десятин землі мав кожен, створили групу, яка систематично вела агітацію на зрив колективізації: "В созах селянам житиметься препаскудно, годуватимуть кандьором з корита, як у поміщицьких економіях; худобу й птицю заберуть для комуністів – радянських панів, а селянам це буде недоступно. Радвлада напередодні загибелі – не вступайте в сози, не будуйте нову панщину!" – по справі проходить 12 осіб). Засуджений 2.04.1930 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Виїзною сесією Сталінського міжрайсуду 22.03.1931 засуджений до розстрілу, вирок виконано 29.03.1931 у м.Артемівську Донецької області. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10829)

ІЛЬЧЕНКО СТЕПАН МИХАЙЛОВИЧ, 1907 р.н., с.Благодатне, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1931 році розкуркулений, у 1930-му розкуркулений батько. Заарештований 22.02.1931 Долинським РВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт). Засуджений 30.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6215)

ІЛЬЧЕНКО ТИМОФІЙ ІВАНОВИЧ, 1902 р.н., с.Благодатне, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 5.02.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (в розпал проведення кампанії реконструкції сільського господарства куркулі села Благодатного, позбавлені виборчих прав, у минулому всі крупні землевласники-хуторяни, по 80-100 десятин землі мав кожен, створили групу, яка систематично вела агітацію на зрив колективізації). Засуджений 2.04.1930 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10829)

ІЛЬЧЕНКО ФЕОДОСІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1911 р.н., с.Благодатне, українець, освіта неповна середня, до війни проживав у м.Кривому Розі Дніпропетровської області, військовослужбовець, сержант роти управління 86-ої окремої танкової бригади. Заарештований 27.10.1942 особливим відділом НКВС 86-ої ОТБ (підозрювався у антирадянській агітації серед військовослужбовців: начебто

вихваляв німецьку армію, висловлював наміри перейти на бік ворога). Військовим трибуналом 38-ої армії 14.11.1942 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5635)

КАДАТСЬКА НІНА ВАСИЛІВНА, 1925 р.н., м.Кременчук Полтавської області, українка, освіта 8 класів, проживала у с.Новошевченкове Долинського району, телефоністка. Заарештована 24.03.1949 відділом контррозвідки МДБ військової частини 02475 (під час німецької окупації у 1941-43 роках працювала телефоністкою на ст.Долинська, у 1944-ому – перекладачем на залізничній дільниці, в березні 1944-го прийняла німецьке підданство, працювала на залізничному транспорті та перекладачем у таборі, після війни проживала в американському секторі м.Берліна). Засуджена 7.07.1949 трибуналом військової частини №48240 до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Батько Василь Григорович Кадатський у 1937 році засуджений до 10 років неволі. Реабілітована 4.10.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14055)

КАЄНКО АНДРІЙ МАКСИМОВИЧ, 1882 р.н., с.Олександрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Зарештований 28.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 24.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 13.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6204)

КАЄНКО ЮХИМ МИХАЙЛОВИЧ, 1912 р.н., с.Натало-Добрянка (приєднане до с.Олександрівка), українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), податковий інспектор. Заарештований 16.07.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Управлінням НКВС Миколаївської області 2.12.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2413)

КАЛЬКІС ГЕОРГІЙ АНСОВИЧ, 1907 р.н., с.Братолюбівка, українець, освіта незакінчена вища, член ВКП(б) у 1942 році, проживав у с.Катеринівка Тарського району Омської області (Росія), вчитель, після мобілізації – заступник командира роти з політчастини навчального батальону 26-ої стрілецької дивізії. Заарештований 21.03.1945 відділом контррозвідки "Смерш" 143 СККД (у грудні 1942 року потрапив у німецький полон, в таборі військовополонених у вересні 1944-го завербований як агент німецької розвідки, 18.03.1945 закинутий у радянський тил зі шпигунською метою – того ж дня явився з повинною заявою до командування Червоної армії). Засуджений 29.05.1945 військовим трибуналом Першого Білоруського фронту до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 3.02.1994 військовою прокуратурою Балтійського флоту. (П – 14197)

КАРНАУШЕНКО ГАВРИЛО ЮХИМОВИЧ, 1898 р.н., с.Єлизаветка Катеринопільського району Черкаської області, українець, освіта середня, проживав у с.Великоолександрівка Долинського району (нині Казанківського району Миколаївської області), вчитель семирічної школи. Заарештований 10.04.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація, член контрреволюційної повстанської організації). Засуджений 27.07.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборах. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11142)

КАТУНІН МИКИТА НИКАНОРОВИЧ, 1878 р.н., с.Великі Сіті Курської губернії (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у с.Братолюбівка Долинського району, хлібороб. Заарештований 28.02.1931 Дніпропетровським сектором ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 23.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання в північний край. Реабілітований 29.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11951)

КАЧАН ВАЛЕНТИНА ПАВЛІВНА, 1882 р.н., с.Березівка (нині с.Роздільне), українка, неписьменна, проживала у с.Шевченкове (нині м.Долинська), працювала в сільськогосподарській артілі "Повний колос". У 1930 році розкуркулена та вислана на північ, звідки втікла з чоловіком у 1937-ому. Заарештована 25.02.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація, втеча з місць заслання). Управлінням ДБ УНКВС Кіровоградської області 26.02.1939, Кіровоградською облпрокуратурою 14.03.1939 направлена за попереднім місцем заслання у Вологодську область. (П – 1488)

КАЧАН ОРЕСТ ІВАНОВИЧ, 1876 р.н., с.Антонівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), конюх сільськогосподарської артілі "Повний колос". У 1930 році розкуркулений і разом з дружиною висланий у Вологодську область (Росія), звідки втік у 1937-ому. Заарештований 25.02.1938 Долинським РВ НКВС (агітував проти радвлади і колективізації, вихваляв умови життя до революції). Управлінням ДБ УНКВС Кіровоградської області 26.02.1939, Кіровоградською облпрокуратурою 14.03.1939 направлений етапом у розпорядження УНКВС Вологодської області на місце попереднього заслання. (П – 1488)

КАШЕЛЬ АНДРІЙ МИКИТОВИЧ, 1880 р.н., с.Гурівка, українець, освіта 2 класи, член колгоспу "Прогрес". Заарештований 2.12.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація та пропаганда, дискредитація сталінської Конституції). Засуджений 28.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.01.1938. Реабілітований 18.11.1987 Кіровоградським облсудом. (П – 8571)

КАШЕЛЬ ІВАН АНТОНОВИЧ, 1919 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, проживав у Южському таборі НКВС Івановської області, механік. Заарештований 27.08.1940 особливим відділом НКВС Івановської області (здався у полон фінам без опору). Засуджений 18.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах, 22.09.1946 помер. Реабілітований 9.01.1970 трибуналом Московського військового округу. (П – 8222)

КАШЕЛЬ ПАНАС ГАВРИЛОВИЧ, 1906 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 15.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 26.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

КАШЕЛЬ САВА ІВАНОВИЧ, 1880 р.н., с.Гурівка (національність, освіта не вказані), селянин-середняк, хлібороб. Заарештований 7.05.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у контрреволюційній повстанській організації, мета якої – скинути радянську владу). Дніпропетровським облвідділом ДПУ 17.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5638)

КВАРТЮК ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1892 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 28.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

КВАРТЮК САВА ЗАХАРОВИЧ, 1900 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, член ВКП(б) у 1920-22 роках, проживав у с.Цвіткове Баштинської (нині Червонокостянтинівської) сільради Петрівського району, член колгоспу "Більшовик". Заарештований 25.06.1941 Долинським МРВ НКДБ ("агітував проти заходів радянської влади, зводив наклепи на колгоспний лад, вихваляв життя за царизму"). Засуджений 14.03.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Звільнений у 1948 році, проживав у м.Кривий Ріг. Реабілітований 24.11.1955 Кіровоградським облсудом. Дядько Кирило Квартюк був у повстанському загоні Іванова, розкуркулений ; дядько Федір Квартюк проживає у Польщі. (П – 1423)

КВАША АНДРІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Миколаївка Друга Долинського району, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 26.02.1931 Долинським РВ ДПУ (агітував і діяв супроти заходів радянської влади на селі: "весною 1930 року підбурював жінок розбирати з колгоспу майно; відмовлявся підписуватись на позику індустріалізації країни, виконувати план хлібозаготівлі, вороже ставився до колективізації"). Засуджений 30.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11946)

КИБАЛЬНИК ВІКТОР СЕРГІЙОВИЧ, 1922 р.н., м.Долинська, українець, освіта 9 класів, член ВЛКСМ, військовослужбовець ескадрильї 169 винищувального авіаполку, військовий технік-механік другого рангу. Заарештований 9.09.1941 особливим відділом НКВС Орловського військового округу (при перебазуванні з аеродрому Пронцівка 11.07.1941 виявив паніку, боягузство, відстав від полку й потрапив у німецьке оточення, перебував у полоні два тижні, перевдягнувшись у цивільне і спаливши комсомольський квиток, з полону втік, догнав свою військову частину). Військовою прокуратурою Орловського військового округу у м.Тамбові 29.10.1941 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5842)

КИРИЯН КУЗЬМА ЛАЗАРОВИЧ, 1893 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 5.04.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (агітація проти проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 21.05.1933 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 10.06.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7523)

КЛЕПАЧ ВАСИЛЬ СЕМЕНОВИЧ, 1906 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, проживав на х.Грузьке Криворізького району Дніпропетровської області, хлібороб. Заарештований 16.03.1933

Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

КЛЕПАЧ СЕРГІЙ ТИТОВИЧ, 1900 р.н., с.Гурівка, українець, освіта середня, хлібороб, бурильник артезіанських колодязів "Меліоратгідробуду", вчитель школи у с.Цвітковому Петрівського району. У 1924 році Дніпропетровським губернським судом був засуджений до 5 років неволі за участь у повстанському загоні під проводом рідного брата Івана і загону Іванова; у 1929-31 роках 5 разів арештовувався органами ДПУ, з весни 1930-го переховувався у лісах та в родичів; у 1932 році проходив по справі "Чорне Полісся", в ніч з 22 на 23 квітня втік з-під варти у Дніпропетровському бупрі. Всьоме заарештований 3.02.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у контрреволюційній повстанській організації: 1932-го року в селах Долинського – Благодатне, Гурівка, Варварівка, Цвіткове – та Криворізького районів, а також окремих населених пунктів Донеччини під гаслом боротьби за Українську незалежну республіку створював повстанські осередки, які, використовуючи невдоволення селян владою комуністів, готувались до збройного виступу: поширювали інформацію, збирали вогнепальну зброю – при обшуку вилучено 5 одиниць, зміцнювали матеріальну базу організації, пограбувавши кооператив у Благодатному, робили спроби налагодити зв'язок з закордонними центрами через родичів, що живуть у Болгарії; "Радянська влада, казав Клепач, остаточно знищує селянство, створюючи голод і злидні – а все тому, що на чолі уряду стоять жиди і кацапи. Наше повстання має зробити Україну вільною державою" – з показів члена організації Андрія Череп'яного; по справі проходило 48 осіб, чотирьох керівників розстріляно). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, вирок виконано 9.05.1933 у Дніпропетровську. Реабілітований 28.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

КЛИМЕНКО ФЕОДОСІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1901 р.н., с.Благодатне, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 27.02.1931 Долинським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 30.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11947)

КЛІНК ФЕДІР ЯКОВИЧ, 1890 р.н., с.Гоффенталь Донської області, німець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), завідувач корчми. Заарештований 13.10.1937 Долинським РВ НКДБ (антирадянська агітація, терористичні погрози). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 6.11.1937. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10672)

КНЯЗЬ СЕМЕН ГРИГОРОВИЧ, 1890 р.н., м.Новий Буг Миколаївської області, українець, освіта вища, проживав у с.Іванівка, директор школи. Заарештований 19.09.1944 Долинським РВ НКДБ (під час німецької окупації працював директором Іванівської школи, вів антирадянську агітацію). Засуджений 30.10.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12954)

КОБИЛЯНСЬКА КАТЕРИНА НИКОНІВНА, 1915 р.н., с.Костянтинівка (приєднане до с.Зелений Гай), українка, освіта 7 класів, член ВКП(б) з 1940 року, член радгоспу ім.К.Маркса. Заарештована 16.04.1944 Долинським РВ НКДБ (підозрювалась у співпраці з німецькою окупаційною владою). Долинським РВ НКДБ 24.10.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2077)

КОВАЛЕНКО ВАСИЛЬ АНДРІЙОВИЧ, 1912 р.н., с.Благодатне, українець, письменний, член колгоспу "Хлібороб". Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення. Реабілітований 26.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

КОВАЛЕНКО ІВАН АНДРІЙОВИЧ, 1914 р.н., с.Благодатне, українець, письменний, член колгоспу "Хлібороб". Заарештований 12.12.1932 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 28.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

КОВАЛЕНКО ІВАН РОМАНОВИЧ, 1919 р.н., с.Братський Посад Долинського району, українець, член ВЛКСМ, освіта неповна середня, проживав у м.Кибартай (Литва), фільтраційний табір.

Заарештований 10.07.1945 контррозвідкою "Смерш" Кибартайського пункту НКВС СРСР (у 1939 році призваний на службу в Червону армію, 28.07.1941 біля м.Орани потрапив разом зі своїм відділенням у німецький полон, знаходився у концтаборах на території Польщі та Німеччини, звільнений 9.05.1945 радянськими військами, через фільтраційний табір у Кибартаї – у Воркутлаг: звинувачувався в тому, що у 1942 році гестапо завербувало його на шпигунську службу). Міністерством ДБ Литви 5.04.1947 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5888)

КОВАЛЕНКО ЛЕОНТІЙ ОРЕСТОВИЧ, 1898 р.н., с.Братолюбівка, українець, письменний, член колгоспу "Червоний маяк". Заарештований 13.11.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 26.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.11.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4908)

КОВАЛЕНКО ЛУК'ЯН ФЕДОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Благодатне, українець, освіта початкова, конюх колгоспу "Хлібороб". Заарештований 22.04.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (у 1920-21 роках служив у війську армії УНР, брав участь у повстанських загонах Григор'єва, Клепача; вів антирадянську агітацію). Засуджений 5.06.1933 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12181)

КОВАЛЕНКО РОМАН МАКАРОВИЧ, 1892 р.н., смт Казанка Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Братський Посад, член колгоспу ім.Енгельса. Заарештований 27.06.1941 Кіровоградським облуправлінням НКДБ (член контрреволюційного сектантського угруповання духоборів-молоканів, які висловлювали невдоволення існуючим ладом, поширювали провокаційні поразницькі чутки про війну СРСР з капіталістичними країнами). Засуджений 31.03.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12229)

КОВАЛЕНКО ФЕОНА ФІЛАТІВНА, 1896 р.н., с.Погорілівка Миколаївської області, українка, освіта початкова, проживала у с.Братський Посад, член колгоспу "Світанкова зоря". Заарештована 27.06.1941 Кіровоградським облуправлінням НКДБ (член контрреволюційного сектантського угруповання духоборів-молоканів, які висловлювали невдоволення існуючим ладом, поширювали провокаційні поразницькі чутки про війну СРСР з капіталістичними країнами). Засуджена 31.03.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Особливою нарадою НКВС СРСР 4.08.1945 за високі виробничі показники і зразкову поведінку в побуті строк відбування покарання зменшено на 3 місяці. Реабілітована 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12229)

КОВАЛЕНКО-ЗАЙЦЕВА ЯВДОКІЯ ПОЛІКАРПІВНА, 1896 р.н., смт Казанка Миколаївської області, українка, неписьменна, проживала у с.Братський Посад, домогосподарка. Заарештована 30.11.1937 Долинським РВ НКВС (пропаганда проти заходів радянської влади). Засуджена 28.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.01.1938. Реабілітована 1.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10662)

КОВАЛЕЦЬ ВАСИЛЬ МИКИТОВИЧ, 1888 р.н., с.Гурівка, росіянин, освіта початкова, проживав у м.Долинська, конюх ветеринарної лікарні. У 1931 році за пропажу коней перебував під слідством два тижні. Вдруге заарештований 28.01.1946 Долинським РВ НКДБ ("у жовтні 1943 року в момент наступу Червоної армії у с.Благодатному 13 червоноармійців потрапили в німецьке оточення, щоб не бути впізнаними перевдягнулись у цивільний одяг – німці вишикували усіх жителів села, змусивши Ковальця показати усіх, хто не був жителем Благодатного, їх відправили у табір радянських військовополонених у с.Бокове Долинського району"). Засуджений 13.04.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 11.02.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (13792 – П)

КОВАЛЕЦЬ ОЛЕКСАНДР НИКИФОРОВИЧ, 1912 р.н., с.Гурівка, українець, освіта незакінчена вища, проживав у с.Братолюбівка, вчитель, з березня 1944-го – рядовий 1-го мотострілецького батальйону мотострілецької бригади. Заарештований 19.08.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 56-ої МСБ (антирадянська агітація серед військовиків). Засуджений 23.09.1944 військовим трибуналом 23-го танкового корпусу до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 19.07.1990 трибуналом Одеського військового округу. (П – 12467)

КОВАЛЬОВ ОЛЕКСАНДР ФЕДОРОВИЧ, 1912 р.н., м.Долинська, українець, освіта неповна середня, проживав у м.Кіровограді та с.Федвар (нині Підлісне Олександрівського району), електрик-механік заводу "Червона зірка" до війни, по війні без певних занять. Заарештований 10.05.1944 Єлизаветградківським РВ НКДБ ("з початком німецької окупації жив у Кіровограді, працював годинниковим майстром, на початку 1942-го двічі арештовувався німецькими контррозвідувальними органами СД, де його розпитували про роботу в органах НКВС, став усним інформатором таємного агента СД Головченка з метою виявляти співробітників міліції, після другого арешту переїхав у с.Федвар, де жив до мобілізації в Червону армію взимку 1944 року: з боями пройшов Україну, Молдову, Румунію, Чехію, був тяжко контужений, нагороджений двома орденами Червоної Зірки і орденом Червоного Прапора"). Засуджений 24.10.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 30.10.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12827)

КОВАЛЬЧУК ВОЛОДИМИР ЯКОВИЧ, 1895 р.н., с.Берлин Бродського повіту (Львівщина), українець, освіта середня, член ВКП(б) у 1920-22 роках, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), завідувач торгвідділу райспоживспілки. Заарештований 17.10.1937 Долинським РВ НКВС (у 1919 році служив у галицькій армії командиром роти, згодом командиром полку 45-ої стрілецької дивізії, якою командував Якір; "вів антирадянську агітацію, вихваляв "ворогів народу", з якими мав в минулому тісний зв'язок, листувався з родичами у Чехословаччині й Польщі, дискредитовував керівників партії й уряду, пророкував поразку СРСР у майбутній війні"). Засуджений 7.12.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, дата виконання вироку у справі не вказана. Реабілітований 11.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11436)

КОВАЛЬЧУК ПАВЛО ФЕДОТОВИЧ, 1895 р.н., с.Новолазарівка Казанського району Миколаївської області, українець, письменний, голова правління сільгоспартілі. Заарештований 4.12.1932 Долинським РВ ДПУ (контрреволюційна агітація, діяльність). Долинським РВ ДПУ 29.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5585)

КОВБАСА ОРЕСТ ІВАНОВИЧ, 1885 р.н., с.Маловодяне, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 13.03.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений особливою нарадою ДПУ УРСР 23.03.1931 до 3 років заслання у північний край. Реабілітований Кіровоградською облпрокуратурою 6.06.1989. Вдруге як конюх сільгоспартілі "Боротьба" заарештований 15.09.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація, шкідництво). Засуджений 22.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11786, 1548)

КОДАЦЬКИЙ ВАСИЛЬ ГРИГОРОВИЧ, 1901 р.н., с.П'ятихатка, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська). Заарештований 18.10.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10739)

КОЗЕНКО КОСТЬ ЯКИМОВИЧ, 1905 р.н., с.Очеретяне, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений, господарство продане за невиконання плану хлібозаготівлі. Заарештований 28.02.1931 Долинським РВ ДПУ (агітував проти колгоспної системи та хлібозаготівлі). Засуджений 25.03.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11043)

КОЗЛОВ ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1900 р.н., с.Шевченкове (нині м.Долинська), українець, освіта початкова, вагар залізничної станції. Заарештований 27.01.1933 Знам'янським ОДТВ ОДПУ (антирадянська діяльність). Транспортною прокуратурою 2.07.1933 справу припинено. (П – 2399)

КОЙДА СЕМЕН ТРОХИМОВИЧ, 1900 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 12.02.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація, підривна робота проти виборів). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 10.05.1938. Реабілітований 5.10.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5331)

КОЙДА ТИМОФІЙ МАМАНТОВИЧ, 1891 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, голова колгоспу "Новий світ". Заарештований 9.03.1938 Долинським РВ НКВС (вів антирадянську агітацію: зводив наклепи на колгоспний лад і становище колгоспників, ідеалізував індивідуальне господарювання,

вихваляв життя за царизму"; займався шкідницькою діяльністю: "у 1937 році допустив годівлю коней непридатним фуражем, внаслідок чого здохло 7 тварин"). Засуджений Миколаївським облсудом 27.08.1938 до 7 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 15.06.1990 Верховним судом УРСР. Репресовані брати Кузьма та Іван. (П – 12442)

КОЛІСНИЧЕНКО ПАВЛО КИРИЛОВИЧ, 1912 р.н., с.Новогригорівка Перша, українець, освіта початкова, червоноармієць 1-ої окремої стрілецької бригади. Заарештований 15.03.1942 особливим відділом НКВС 1-ої гірсько-стрілецької бригади (контрреволюційна поразницька агітація). Засуджений 16.04.1942 військовим трибуналом 1-ої окремої стрілецької бригади до розстрілу, вирок виконано 24.04.1942. Реабілітований 30.10.1992 прокуратурою Ленінградського військового округу. (П – 14125)

КОЛОДИЧ МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1894 р.н., с.Хомичево Бродницької волості Пінського повіту Мінської губернії (Білорусія), білорус, освіта початкова, член ВКП(б) з 1926 року, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), комендант елеватора "Заготзерно". Заарештований 13.03.1938 Долинським РВ НКВС (у 1915-19 роках проживав на території Австро-Угорщини, потрапивши в полон під час першої світової, в 1919 нелегально перейшов кордон в Росію, підтримував зв'язок із братом Олесандром, який жив у Америці й надсилав гроші, і з батьками у Польщі; підозрювався у шкідницькій діяльності – свідомому зараженні хліба кліщем, неправильному складуванню, в результаті чого багато хліба згнило й було вивезено на звалище"). Кіровоградською міськпрокуратурою 10.04.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2271)

КОЛОС ГРИГОРІЙ МАРКОВИЧ, 1902 р.н., с.Буличове Зінов'євської округи, українець, освіта 3 класи Одеської духовної семінарії, проживав у с.Березівка (нині с.Роздільне) Долинського району, хлібороб, псаломщик-регент Березівського приходу. У 1923 році Катеринославською ЧК був засуджений до 5 років ув'язнення за належність до "підпільної петлюрівської організації" якою керував Сірко-Скляр, під вартою знаходився 2 роки. Вдруге заарештований 24.04.1929 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("агітував проти держподатків, хлібозаготівельних робіт, комуністичної партії: "Партія стала не вчителем чи керівником, а пануючим класом", критикував комсомол і сільраду, мав колосальний авторитет у людей – в момент його арешту у травні ц.р. 240 осіб накинулись на міліцію, намагаючись визволити Колоса"). Засуджений 3.11.1929 колегією ОДПУ до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 25.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14165)

КОЛОТИЛОВ МИКОЛА МАТВІЙОВИЧ, 1907 р.н., с.Андріївка Балаклійського району Харківської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Долинська, машиніст паровоза. Заарештований 31.05.1951 управлінням охорони МДБ Одеської залізниці (написав анонімного листа на адресу редакції газети "Гудок" антирадянського змісту). Засуджений 10.09.1951 трибуналом військ МВС Одеської області до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Одеського військового округу 18.11.1955 міру покарання зменшено до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 13.11.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13678)

КОЛОТІЙ ПАВЛО ВАСИЛЬОВИЧ, 1899 р.н., с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, проживав у с.Гурівка, хлібороб-одноосібник. У 1931 році за організацію повстання Долинським нарсудом був засуджений до 5 років неволі. Заарештований 12.02.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська діяльність: "Дурні селяни, що працюють у колгоспах і підкоряються цій владі – проти неї треба боротись із зброєю в руках"). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.05.1938. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9144)

КОМОВ ЄФРЕМ ПЕТРОВИЧ, 1903 р.н., х.Русько-Власовський Морозівського району Ростовської області (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у с.Шевченковому (нині м.Долинська), електромонтер залізничної станції Знам'янка. Заарештований 2.05.1945 ОТВ НКДБ ст.Шахтинська ("при наближенні німецьких військ до ст.Каменоломні Ростовської області (Росія), у липні 1942 року не евакуювався в тил, а пішов працювати майстом електроцеху станції, активно відновлював господарство паровозного депо і німецького гуртожитку, у лютому 1943-го при відступі німців допоміг їм евакуювати вагонами в тил цінне електрообладнання, зокрема 30 електродвигунів; вів антирадянську агітацію, вихваляв німецьку армію, поширював капітулянтські чутки, закликав робітників вступати у формовані німцями козачі загони; евакуювався разом з німцями через

Запоріжжя аж у Долинську, де й мешкав до березня 1944-го"). Засуджений 10.04.1945 військовим трибуналом Північно-Кавказької залізниці до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 13.12.1989 Кіровоградським облсудом. (13986 – П)

КОНОВАЛЕНКО МИКИТА НИКИФОРОВИЧ, 1875 р.н., с.Каширівка Долинського району (нині Казанського району Миколаївської області), освіта початкова, хлібороб. Заарештований 27.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська діяльність: "разом із колишнім поліцейським Єлисеєм Маньком в роки громадянської війни виловлювали червоних партизанів і членів комітету незаможних селян і видавали їх денікінцям; у 1929 році агітували селян не здавати хліб, не виконувати план до двору; під час колективізації збирали довкола себе селян і переконували: "Невже вам не надокучило служити в економії поміщика Бабошка, що ви голі й босі з дня в день чапієте на конюшні?"; невдоволені радвладою – гальмують проведення господарсько-політичних кампаній"). Засуджений 31.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10129)

КОНОНЕНКО ФЕДІР ФЕДОСІЙОВИЧ, 1902 р.н., с.Скрипчинці Корсунь-Шевченківського району Черкаської області, українець, освіта середня, проживав у с.Кірове Долинського району, вчитель німецької мови неповної середньої школи. Заарештований 13.02.1938 Долинським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у армії Врангеля; вів антирадянську агітацію, вихваляв Німеччину як культурну країну: "Україна – країна багата, тільки толку тут мало, хай би відійшла до Польщі чи Німеччини, то навели б тоді порядок"). Засуджений 16.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 18.07.1938. Реабілітований 13.04.1966 Кіровоградським облсудом. (П – 8036)

КОНСТАНТИНОВА ТЕТЯНА ЙОСИПІВНА, 1878 р.н., с.Гурівка, українка, освіта початкова, проживала у м.Олександрії, кравчиня. Заарештована 17.10.1930 Олександрійським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти заходів радянської влади). Олександрійським РВ ДПУ 22.05.1931 справу припинено, з-під варти звільнена. (1727 – П)

КОНЯХІН СЕМЕН ІВАНОВИЧ, 1872 р.н., с.Троїцько-Сафонове Новобузького (нині Казанківського) району Миколаївської області, росіянин, освіта початкова, проживав у с.Марфівка, сторож радгоспу "Прогрес". Заарештований 17.10.1934 Долинським РВ НКВС ("член нелегальної хлистовської групи, вів контрреволюційну агітацію, використовуючи релігійні пережитки"; проживав з фальшивими документами). Засуджений 13.01.1935 Дніпропетровським облсудом до 2 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 23.01.1992 Верховним судом України. (П – 13048)

КОНЯХІН ФЕДОТ СЕМЕНОВИЧ, 1900 р.н., с.Троїцько-Сафонове Казанківського району Миколаївської області, росіянин, освіта початкова, проживав у с.Марфівка, різноробочий радгоспу "Прогрес". Заарештований 17.10.1934 Долинським РВ НКВС ("член нелегальної "хлистовської групи", вів контрреволюційну агітацію, використовуючи релігійні пережитки"; проживав з фальшивими документами). Засуджений 13.01.1935 Дніпропетровським облсудом до 3 місяців виправних робіт, справу закрито. (П – 13048)

КОПАЙГОРА СТЕПАН СИДОРОВИЧ, 1891 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, робітник маслозаводу. Заарештований 18.02.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 10 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

КОПАНИЦЯ МЕФОДІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1874 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Революції. Розкуркуленирй у 1930 році і висланий у Вологодську область, звідки втік у 1937-ому. Заарештований 5.09.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, спрямована на дискредитацію заходів радянської влади на селі). Засуджений 14.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8728)

КОПАНИЦЯ-КОМПАНІЄЦЬ ВАСИЛЬ ЛУК'ЯНОВИЧ, 1900 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, ветеринарний фельдшер. Заарештований 15.04.1946 Долинським РВ МДБ (зрадництво, зв'язок з німецькою комендатурою). Засуджений 22.06.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років.

Трибуналом Київського військового округу 28.12.1954 вирок відмінено, з-під варти звільнений. (П – 3287)

КОПІЙКА АРХИП ПАВЛОВИЧ, 1899 р.н., с.Новогригорівка Перша, українець, освіта початкова, бухгалтер МТС. Заарештований 10.06.1944 Долинським РВ НКВС (співробітництво з німецькою окупаційною владою). Засуджений 20.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований 22.06.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13427)

КОПТАРЕНКО ГЕОРГІЙ ІВАНОВИЧ, 1886 р.н., с.Конгаз Ізмаїльського повіту (Бесарабія), молдаванин, освіта вища спеціальна юридична, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), рахівник поліклініки. Заарештований 26.06.1941 Долинським МРВ НКДБ (антирадянська агітація і діяльність). Засуджений 7.02.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12297)

КОРНІЄНКО СЕМЕН ІВАНОВИЧ, 1888 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, проживав у м.Катон-Карагай (Казахстан), механік макаронної фабрики. Заарештований 1.10.1931 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 11.02.1932 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11006)

КОРОТЯ ТОДОСЬ ПЕТРОВИЧ, 1895 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, член сільгоспартілі "Нова громада". Заарештований 18.02.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

КОСОВСЬКИЙ ВІКТОР ПЕТРОВИЧ, 1884 р.н., с.Новогригорівка Друга, українець, освіта початкова, проживав у с.Марфівка, хлібороб. Заарештований 26.02.1931 Долинським РВ ДПУ (контрреволюційна агітація). Засуджений 4.04.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання в північний край. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11061)

КОСТРУБ ПАВЛО ОСТАПОВИЧ, 1906 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Новогригорівка Друга, ветсанітар колгоспів "Переможець" і "Червоний прапор". У 1929 році був засуджений за невиконання держзобов'язання хлібоздачі, у 1932-ому втік у Кривий Ріг від розкуркулення й заслання. Заарештований 14.11.1937 Долинським РВ НКВС (шкідництво: "разом із Дяченком та Стовбою у вересні 1937-го отруїв 9 колгоспних свиней", "зводив наклепи на радянський уряд і вождя партії, вихваляв фашистську Німеччину і висловлював терористичні повстанські наміри"). Засуджений трійкою УНКВС Миколаївської області 1.12.1937 до розстрілу, вирок виконано 21.12.1937. Реабілітований 15.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4820)

КОТОВИЧ ОЛЕКСА СТЕПАНОВИЧ, 1916 р.н., с.Варварівка, українець, освіта неповна середня, член ВЛКСМ, проживав у Южському таборі НКВС Івановської області (Росія), комбайнер за фахом, військовослужбовець, до полону заступник політрука 12-го гаубичного полку 18 стрілецької дивізії. Заарештований 20.08.1940 особливим відділом ГУДБ НКВС СРСР ("здався в полон фінам без опору, піддався антирадянській обробці білогвардійцями"; із свідчень Котовича: "Військова частина у січні 1940 року опинилась в оточенні фінських військ, спробували прорватись, але були обстріляні, розлучився з бійцями, потрапив у полон з обмороженими руками й ногами"). Засуджений 18.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.08.1969 трибуналом Московського військового округу. (П – 8209)

КОШОВИЙ ГРИГОРІЙ ОНОПРІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб. Заарештований 21.11.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ до 5 років заслання у північний край. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

КОШОВИЙ МИКИТА МАРКОВИЧ, 1877 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 12.02.1929 Криворізьким окрвідділом ДПУ (агітація

проти колективізації, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 27.05.1929 колегією ОДПУ до 10 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 25.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14163)

КРАВЧЕНКО МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Братолюбівка, українець, неписьменний, хлібороб. У 1930 році за невиконнання плану хлібоздачі розкуркулений, майно розпродане. Заарештований 9.04.1933 Долинським РВ ДПУ (у громадянську війну служив у військах Денікіна та Григор'єва; шкідництво: "при проведенні надранньої сівби в колгоспі "Третій вирішальний" на тринадцятигектарному лану допустив недосів – замість належних 15,6 центнерів зерна висіяно лиш 13 з вини сівача Талаша, на посіві використовувався Кравченко"; контрреволюційна агітація "на підрив колгоспного ладу, вносив дезорганізацію у колгоспну масу"). Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.05.1933 справу припинено. Вдруге як член колгоспу заарештований 30.08.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до розстрілу, вирок виконано 10.09.1937. Реабілітований 5.10.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 7676, 5330)

КРАВЧЕНКО ЯВТУХ ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1877 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, селянин-середняк, хлібороб. Заарештований 7.05.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (підозрювався у належності до контрреволюційної повстанської організації, яка ставила мету збройного повалення радянської влади). Дніпропетровським облвідділом ДПУ 17.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5638)

КРАСНИКОВ СЕВАСТЯН ДМИТРОВИЧ, 1875 р.н., с.Благодатне, росіянин, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Дати арешту у справі немає. Засуджений 24.12.1920 колегією Первомайського секретного підвідділу ВДНК ("ОГЧК") до 1 року концтабору умовно (за участь у повстанні проти радвлади у рідному селі 1919-го року – сільським сходом був посланий у с.Красненьке з пакетом для вияснення там ставлення селян до повстання). Реабілітований 16.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5292)

КРИВОРУЧКО ІВАН ЙОСИПОВИЧ, 1914 р.н., с.Луначарівка (приєднане до с.Лаврівка), українець, письменний, член ВЛКСМ, проживав у м.Благовіщенськ (Росія), військовослужбовець, командир 138-го зенітного артилерійського дивізіону. Заарештований 16.07.1938 особливим відділом Амурського обласного управління НКВС (в контрреволюційному дусі цинічно паплюжив ВКП(б), розшифровуючи абревіатуру як "Всесоюзний комітет проституток і б..."). Засуджений 13.08.1938 військовим трибуналом 2-ої армії Далекосхідного фронту до 5 років неволі з позбавленням громадянських прав на 3 роки. 142-им військовим трибуналом 2-ої окремої армії 21.11.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6144)

КРИВОШЕЄВ МИКОЛА ТАРАСОВИЧ, 1902 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 5.04.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (агітація проти проведення хлібозаготівельних робіт; "належність до контрреволюційної повстанської організації в кількості 46 осіб, що діяла на території Долинського і Криворізького районів"). Засуджений 21.05.1933 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 10.06.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7523)

КРИЖАН АНТОН КИРИЛОВИЧ, 1899 р.н., с.Варварівка, українець, освіта 2 класи та 2 роки навчання в військовій політичній школі, член ВКП(б) у 1920-35 роках, проживав на хуторі 3-є Гурівське (с.Федоро-Шулічине) Долинського району, голова колгоспу "Східна зірка". Заарештований 10.11.1937 Долинським РВ НКВС ("затримував вивіз хліба для держави, довів колгосп до розвалу", "в листопаді 1937 року закликав людей не голосувати на виборах за керівників партії й уряду, а вибирати своїх людей в ради, побив колгоспника за те, що той збирався голосувати за наших вождів: "Я кров'ю завойовував радянську владу, але сьогодні не стою за неї, бо влада потрапила до рук не тих, кому мала б потрапити"). Засуджений трійкою УНКВС Миколаївської області 4.12.1937 до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.10.1988 Верховним судом УРСР. (П – 4921)

КРИСАН КИРИЛО СИДОРОВИЧ, 1906 р.н., с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), українець, освіта 4 класи, член колгоспу "Спільне життя". У 1930 році за участь в роки громадянської війни у збройному повстанні проти радянської влади був засуджений до 4 років неволі. Вдруге заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність проти заходів партії та радянської влади на селі). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.05.1938. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8703)

КРИСАН ОЛЕКСА ЯКОВИЧ, 1910 р.н., с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, колгоспник. Заарештований 1.07.1941 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 13.07.1941 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до розстрілу, вирок виконано 17.07.1941. Реабілітований 29.11.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10504)

КРИСАН СЕМЕН МИХАЙЛОВИЧ, 1899 р.н., с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, тесляр колгоспу "Спільне життя". Заарештований 12.02.1938 Долинським РВ НКВС (у 1919 році був учасником повстанського загону на терені району; активний учасник антирадянського повстання у 1930 році; контрреволюційна діяльність: "виступав проти державної позики на оборону країни, проти хлібозаготівлі: "В першу чергу хліб треба дати колгоспникам, а вже що лишиться – державі"; "висловлював повстанські наміри до зміни радвлади"). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 10.05.1938. Реабілітований Кіровоградським облсудом 29.07.1957. (П – 3748)

КУДЕЛЯ АНДРІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1910 р.н., с.Іванівка, українець, освіта початкова, тесля радгоспу ім.Карла Маркса. У 1932 році за шкідницьку діяльність був засуджений обласним судом до 10 років неволі, через 3 місяці втік з-під варти. Вдруге заарештований 15.09.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, спрямована на підрив могутності СРСР). Засуджений 22.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 6.06.1989 Верховною Радою СРСР. (П – 11691)

КУДІН ЯКІВ КИРИЛОВИЧ, 1895 р.н., с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (систематичне розкрадання колгоспного майна, антирадянська агітація). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 5.07.1938. Реабілітований 8.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4819)

КУДІНОВ СТЕПАН ДАНИЛОВИЧ, 1903 р.н., смт Казанка Миколаївської області, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1929 році розкуркулений, "майно продане за невиконання агромінімуму". Заарештований 26.02.1931 Долинським РВ ДПУ (брав активну участь у куркульських волинках 1930-го року, під час однієї його дружина вигукувала: "Поверніть нам висланих!", "Віддайте нам наші господарства, жили без вас і будемо жити!"; вів систематично антирадянську агітацію). Засуджений 30.03.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років заслання. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11042)

КУЄВДА ІВАН АНАНІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Нові Обитоки (приєднане до с.Новошевченкове), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 28.02.1931 Долинським РВ ДПУ (у 1920 році був у повстанському загоні Клепача; вів антирадянську агітацію проти колективізації, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 28.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6220)

КУЄВДА ЯВДОКИМ НАЗАРОВИЧ, 1873 р.н., с.Херсонка Київської губернії, українець, освіта початкова, проживав у с.Нові Обитоки (приєднане до с.Новошевченкове), хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 27.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений особливою нарадою ДПУ УРСР 25.03.1931 до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11785)

КУЗНЕЦОВ ДМИТРО ІЛЛІЧ, 1873 р.н., с.Гремячка Белевського району Тульської області (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), хлібороб. Заарештований за агітацію проти хлібозаготівельних робіт та самообкладання. Засуджений 18.01.1930 Особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років заслання на північ. Реабілітований 19.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5630)

КУЗЬМЕНКО МЕФОДІЙ ВЛАСОВИЧ, 1903 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1930-33 роках, без певних занять. Заарештований 9.05.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.11.1937. Реабілітований 21.04. 1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9705)

КУКСЕНКО ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ, 1883 р.н., х.Грузька Криворізького району Дніпропетровської області, українець, селянин-хлібороб. Заарештований 7.05.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у контрреволюційній повстанській організації проти радянської влади). Дніпропетровським облвідділом ДПУ 17.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5638)

КУКСЕНКО ТИТ ІВАНОВИЧ, 1886 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, член колгоспу "Жовтнева воля". Заарештований 4.12.1937 Долинським РВ НКВС (член контрреволюційної групи, контрреволюційна діяльність). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 22.12.1937. Реабілітований 28.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3969)

КУЛИК ВАСИЛЬ ЛОГВИНОВИЧ, 1922 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта 8 класів, працював на примусових роботах у Німеччині. Заарештований 22.03.1945 відділом контррозвідки "Смерш" 33-ї армії (зрада Батьківщини, посібництво німецьким окупантам). Засуджений 26.05.1945 військовим трибуналом 33-ої армії до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 10.04.1992 військовою прокуратурою Північного флоту. (П – 13218)

КУЛИМЕНКО АНДРІЙ СЕМЕНОВИЧ, 1878 р.н., с.Батизман (нині – Суходольське), українець, освіта середня, проживав у с.Новогригорівка Друга. Заарештований 25.03.1938 управлінням НКВС Миколаївської області (підозрювався у контрреволюційній шпигунській діяльності). Управлінням ДБ УНКВС Кіровоградської області 2.04.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2255)

КУНІШ-ТУРЧИН КАЗИМИР ЙОСИПОВИЧ, 1892 р.н., с.Людвиківка Рогатинського району Івано-Франківської області, поляк, письменний, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), працював на будівництві лікарні. Заарештований 12.10.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація, зв'язок з Польщею). Засуджений 10.12.1937 НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.11.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3919)

КУРДИМ ПЕТРО ПИМОНОВИЧ, 1898 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, член сільгоспартілі "Спільна праця". Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

КУРДИМ ПОРФИР ПИМОНОВИЧ, 1911 р.н., с.Грузьке Криворізького району Дніпропетровської області, українець, освіта початкова, тесля копальні ім.Кагановича. Заарештований 28.02.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 10 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

КУШНІР ІВАН ЄПІФАНОВИЧ, 1900 р.н., с.Добрянка, українець, освіта початкова, коваль радгоспу ім.Карла Маркса. Заарештований 18.09.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 22.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9254)

ЛАВРИНЕНКО ФЕДІР ТРОХИМОВИЧ, 1887 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, пастух долинського "Заготхудоби" та криворізького "Птахоторгу". У 1929 році розкуркулений, переховувався від заслання, у 1932-ому арештовувався, місяць перебував під вартою, у 1935-ому Долинським РВ міліції був арештований за крадіжку колгоспного хліба, але судом виправданий. Втретє заарештований 27.09.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація, терористичні, повстанські наміри). Засуджений 2.06.1939 Кіровоградським облсудом до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 24.02.1989 Верховним судом УРСР. (П – 9080)

ЛАПАЙ ФЕОДОСІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1909 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб. Заарештований 20.11.1930 Дніпропетровським оперсектором ДПУ (участь у контрреволюційній повстанській організації). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років заслання у північний край. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

ЛЕБЕДЄВ АНДРІЙ ЯКОВИЧ, 1906 р.н., ст.Курман-Кемельчі Автономної Республіки Крим, росіянин, член ВЛКСМ з 1927 року, проживав у м.Сімферополі, завідувач господарства тресту "Мельхімпром". Заарештований 24.12.1929 Севастопольським МВ ДПУ (учасник шкідницької групи, що діяла в тресті). Засуджений 10.03.1930 трійкою ОДПУ Криму до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з конфіскацією майна. Достроково за зразкові виробничі показники 18.02.1935 звільнений з Біломор-Балтійського ВТТ і прибув на ст.Долинську, де влаштувався

працювати плановиком цегельні. Реабілітований 13.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12317)

ЛЕВИЦЬКИЙ ВАСИЛЬ ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1908 р.н., с.Новогригорівка Перша, українець, освіта початкова, проживав у с.Новолазарівка Казанського району Миколаївської області, секретар сільради. Заарештований 4.12.1932 Долинським РВ ДПУ (контрреволюційна агітація та діяльність). Долинським РВ ДПУ 29.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5585)

ЛЕВЧЕНКО ЯВДОКІЯ ІВАНІВНА, 1900 р.н., с.Новоселівка Авдіївського району Сталінської (нині Ясинуватський Донецька) області, українка, письменна, проживала на ст.Долинська, домогосподарка. Заарештована 2.07.1941 Долинським РВ НКВС (незадоволення радянським урядом, комуністичною партією). Засуджена 19.09.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 24.07.1990 Кіровоградською обласною прокуратурою. (П – 2666)

ЛЕМІШ ЯКІВ ЯВТУХОВИЧ, 1882 р.н., с.Іванівка, українець, освіта початкова, коваль сільгоспартілі "Третій вирішальний". Заарештований 6.11.1937 Долинським РВ НКВС (агітував проти державної позики, розповсюджував чутки про війну з Німеччиною). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.06.1990 Кіровоградською обласною прокуратурою. (П – 1716)

ЛЕОНОВ ПЕТРО ІВАНОВИЧ, 1884 р.н., м.Перекоп, АРК, росіянин, освіта 3 класи міського училища, проживав у с.Антонівка, колгоспник. Заарештований 13.02.1938 Устинівським РВ НКВС (антирадянські настрої, контрреволюційна агітація серед колгоспників). Засуджений 9.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 15.05.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9747)

ЛЕПИХОВ МИХАЙЛО ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1885 р.н., с.Новогригорівка Друга, українець, освіта середня спеціальна (педагогічна), проживав у с.Новогригорівка Пероша, вчитель середньої школи. Заарештований 12.10.1937 Долинським РВ НКВС (агітація проти закриття церкви, колгоспного ладу). Засуджений 26.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Кіровоградської області 16.08.1939 справу припинено,з-під варти звільнений. (П – 1550)

ЛЕХАН МИКИТА ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1893 р.н., с.Новогригорівка Перша, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1923 році Катеринославською ЧК як "член підпільної петлюрівської організації" засуджений до розстрілу, міру покарання замінено на 10 років ув'язнення, під вартою знаходився 3 роки 7 місяців. Вдруге заарештований 29.04.1929 Криворізьким окрвідділом ДПУ (агітація проти сплати податків, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 3.11.1929 колегією ОДПУ до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 25.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14165)

ЛЕХАН ФЕОДОСІЙ АБРАМОВИЧ, 1914 р.н., с.Новогригорівка Перша, українець, освіта неповна середня спеціальна, студент 3-го курсу сільськогосподарського технікуму. Заарештований 6.11.1932 Новопразьким РВ ДПУ (підозрювався в організації терористичного повстання з метою скинути радянську владу). Дніпропетровським облвідділом ДПУ 13.01.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (2748 – П)

ЛИСИЙ КЛИМ МИХАЙЛОВИЧ, 1897 р.н., с.Благодатне, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 30.01.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (в розпал проведення кампанії реконструкції сільського господарства куркулі села Благодатного, позбавлені виборчих прав, у минулому всі крупні землевласники-хуторяни, по 80-100 десятин землі мав кожен, створили групу, яка систематично вела агітацію на зрив колективізації: "В созах селянам житиметься препаскудно, годуватимуть кандьором з корита, як у поміщицьких економіях; худобу й птицю заберуть для комуністів – радянських панів, а селянам це буде недоступно. Радвлада напередодні загибелі – не вступайте в сози, не будуйте нову панщину!"). Засуджений 2.04.1930 Особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у Північний край. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10829)

ЛИСИЙ ХАРИТОН МИХАЙЛОВИЧ, 1888 р.н., с.Благодатне, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 30.01.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (в розпал проведення кампанії реконструкції сільського господарства куркулі села Благодатного, позбавлені виборчих прав, у минулому всі крупні землевласники-хуторяни, по 80-100 десятин землі мав кожен, створили групу, яка систематично вела агітацію на зрив колективізації). Засуджений 2.04.1930 особливою нарадою

ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний крайю Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10829)

ЛИСКІН ІВАН ІВАНОВИЧ, 1900 р.н., с.Петрівка Курської області (Росія), росіянин, освіта середня, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська). Заарештований 8.04.1944 Долинським РВ НКДБ (підозрювався у зрадницькій діяльності). Долинським РВ НКДБ 2.07.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 342)

ЛИСТОПАДЕНКО ДЕНИС ОСТАПОВИЧ, 1905 р.н., с.Добрянка Долинського району, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Шевченка Олександрівської сільради. Заарештований 22.06.1941 УНКДБ Кіровоградської області ("злісно агітував проти колгоспного ладу, зводив наклепи на рівень життя трудящих в СРСР, виступав проти підписки на держпозику, у 1940 році на колгоспних зборах виступав проти здачі лишків хліба державі, різко критикував партію й уряд за колективізацію в присутності колгоспників у червні 41-го"). Засуджений 11.02.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12340)

ЛІНСЬКИЙ ІЛЛЯ ПЕТРОВИЧ, 1891 р.н., с.Федорівка Карлівського району Полтавської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), головний бухгалтер радгоспу. Заарештований 17.10.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Міру покарання 30.12.1939 зменшено до 7 років, з-під варти звільнений 18.10.1944. У 1958-ому проживав у м.Долинська. Реабілітований 13.12.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4594)

ЛОБАРЕВ МИКОЛА ФЕДОРОВИЧ, 1916 р.н., с.Солов'ївка Полтавського району Омської області (Росія), українець, освіта 7 класів, проживав у с.Новогригорівка Долинського району, військовослужбовець, командир автоматної роти 43-го запасного стрілецького полку, лейтенант. Заарештований 19.09.1944 контррозвідкою "Смерш" 5-ї запасної стрілецької дивізії (антирадянська агітація, наклеп на Червону армію). Військовим трибуналом 5-ої ЗСД 25.02.1945 виправданий, з-під варти звільнений. (П – 5008)

ЛОБОДА НИКИФОР ІЛЛІЧ, 1886 р.н., с.Варварівка, українець, письменний, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), погонич худоби Криворізького міськптахоторгу. Заарештований 2.12.1937 Долинським РВ НКВС (вів антирадянську агітацію, висловлював повстанські наміри). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Особливою Нарадою НКВС СРСР 5.01.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2620)

ЛОБОДА ЯКІВ ІЛЛІЧ, 1884 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Зарештований 26.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 24.03.1931 Особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 13.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як швець-чоботар артілі "Ремонтник" заарештований 4.09.1937 ("висловлював наміри боротися з радянською владою зі зброєю в руках, пропагував радикальний антисемітизм: закликав влаштовувати погроми євреїв"). Засуджений 17.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до розстрілу, вирок виконано 25.09.1937 у м.Кривому Розі. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6202, 9383)

ЛУК'ЯНЕНКО МИКИТА ТРОХИМОВИЧ, 1906 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 8.01.1933 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівельних робіт). Засуджений 22.04.1933 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Батько Трохим Микитович та брат Кузьма розкуркулені й вислані у Вологодську область, тесть Єфименко Кирило Миронович розкуркулений. Реабілітований 4.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7648)

ЛУЦЕНКО АНТОН ОМЕЛЯНОВИЧ, 1902 р.н., с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, член колгоспу "Жовтнева перемога". У 1934 був засуджений до 2 років неволі. Вдруге заарештований 14.11.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8917)

ЛУЦЕНКО ЯКІВ УЛЯНОВИЧ, 1889 р.н., с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність, спрямована проти заходів партії та радянської влади на селі). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.05.1938. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8703)

ЛЮБАШЕВСЬКИЙ СОЛОМОН НЕФТУЛОВИЧ, 1903 р.н., с.Братолюбівка, єврей, письменний, член ВКП(б), рільник, дільничний директор Новостародубської МТС. Заарештований 17.04.1933 Олександрійським РВ ДПУ (порушення агротехнічних вказівок). Прокуратурою Дніпропетровської області 22.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2568)

МАКАРКІН ФЕДІР ЮХИМОВИЧ, 1902 р.н., с.Добрянка Долинського району, українець, освіта 4 класи, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), член колгоспу "Червоний маяк". У 1930 році розкуркулений. Заарештований 5.08.1938 Долинським РВ НКВС (націоналістична агітація проти росіян-переселенців, проти колгоспного ладу). Засуджений 9.04.1939 Кіровоградським облсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Брат Гаврило за розкрадання вантажів на залізниці й антирадянську агітацію засуджений у 1933-ому до 10 років неволі. Верховним судом УРСР 23.08.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 739)

МАКОВЕЙ СЕМЕН ЄФРЕМОВИЧ, 1883 р.н., с.Василівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 20.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 23.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 13.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6200)

МАКОВЕЦЬКИЙ ВАСИЛЬ МАРКОВИЧ, 1899 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб. Заарештований у лютому 1930 року Криворізьким окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.04.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 2.11.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 3530, 10238)

МАКОВЕЦЬКИЙ МАРКО ЯВДОКИМОВИЧ, 1872 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, проживав на хуторі Вітряки, хлібороб. Заарештований у лютому 1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Трійкою при колегії ДПУ УРСР 15.04.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3530)

МАЛЬЧЕНКО АНАТОЛІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1922 р.н., м.Долинська, українець, освіта середня, проживав у с.Казачинське Красноярського краю (Росія), начальник відділу ліспромгоспу. Заарештований у 1940 році Кіровоградським УНКВС ("належав до антирадянського націоналістичного молодіжного угруповання, створеного 1939 року в Олександрійській педагогічній школі, метою якого було повалення радвлади і відрив України від Радянського Союзу; члени угруповання на курсах вчителів під час занять відкрито ставили питання націоналістичного змісту, разом гуляли, разом читали заборонену літературу – Грінченка, Винниченка, Вишню", "складав вірші антирадянського змісту, допомагав Чалому красти друкарський шрифт і обладнувати підпільну друкарню"). Засуджений 10.09.1940 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 31.10.1964 Верховним судом УРСР. (П – 12453)

МАЛЬЧЕНКО МИХАЙЛО ІВАНОВИЧ, 1885 р.н., с.Чорторіг Глухівського району Сумської області, освіта початкова, проживав на ст.Долинська, коваль цегельного заводу. Заарештований 2.06.1941 УНКДБ Кіровоградської області (контрреволюційна агітація проти заходів радянської влади, наклепи на Сталіна). Засуджений 12.07.1941 Кіровоградським облсудом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 17.02.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13061)

МАМЛИК АНТОН МИКИТОВИЧ, 1895 р.н., с.Батизман (нова назва Суходольське), українець, освіта початкова, без певного роду занять. Заарештований 20.08.1945 Долинським РВ НКДБ. Ордер

на арешт виписаний 4.09.1945 ("в роки війни проживав на тимчасово окупованій німцями території, зустрічав і радо вітав прихід німців, називав їх визволителями, вихваляв німецькі армію і техніку"). Засуджений 4.02.1946 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 6.09.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 13906)

МАНЬКО ЄЛИСЕЙ КОСТЯНТИНОВИЧ, 1886 р.н., м.Сміла Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Каширівка Долинського району (нині Казанського району Миколаївської області), хлібороб. Заарештований 27.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська діяльність: "колишній поліцейський, разом із куркулем Микитою Коноваленком в роки громадянської війни виловлювали червоних партизанів і членів комітету незаможних селян і видавали їх денікінцям, при гетьмані Манько вступив у гетьманську варту; у 1929 році агітували селян не здавати хліб, не виконувати план до двору; під час колективізації збирали довкола себе селян і переконували: "Невже вам не надокучило служити в економії поміщика Бабошка, що ви голі й босі з дня в день чапієте на конюшні?"; невдоволені радвладою – гальмують проведення господарсько-політичних кампаній"), антирадянська агітація). Засуджений 31.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10129)

МАНЬКО ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1900 р.н., с.Варварівка, українець, письменний, без певних занять. Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, терористичні наміри). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 14.05.1938. Реабілітований 7.05.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5191)

МАНЬКО ФЕДІР ХАРИТОНОВИЧ, 1906 р.н., с.Варварівка, українець, освіта 4 класи, проживав у м.Новоукраїнка, старший технік районного радіовузла. Заарештований 22.05.1944 Новоукраїнським РВ НКДБ (у 1941-44 роках за німецької окупації працював техніком радіовузла, вів антирадянську агітацію). Засуджений 20.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 24.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13279)

МАРАКУЦА ГАВРИЛО МИКИТОВИЧ, 1883 р.н., с.Новогригорівка Перша, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу "Перше травня". Заарештований 20.07.1934 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація, саботаж збирання урожаю). Долинським районним народним судом 11.08.1934 справу відкладено, Долинською райпрокуратурою 19.08.1934 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1747)

МАРКОВ ПАВЛО ІВАНОВИЧ, 1890 р.н., с.Мелехове Бєлгородської області (Росія), росіянин, освіта 4 класи, проживав на ст.Долинська, без певних занять. Заарештований 27.08.1944 Бендерським УНКДБ (у 1941-44 роках працював завідувачем заготконтори Долинського району, мав співробітництво з німецькою окупаційною владою). Засуджений 10.08.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 14.10.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13628)

МАРЧЕНКО ІВАН ФЕДОРОВИЧ, 1895 р.н., с.Антонівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 13.02.1938 Устинівським РВ НКВС (контрреволюційна агітація серед колгоспників на развал колгоспу). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований Кіровоградською 24.05.1989 облпрокуратурою. (П – 10626)

МАРЧЕНКО ФЕДОТ ІВАНОВИЧ, 1905 р.н., смт Апостолове Дніпропетровської області, українець, освіта початкова, член ВКП(б) з 1926 року, проживав у с.Новогригорівка Перша, заступник директора Маржанівської МТС по політчастині, інструктор районного комітету партії. Заарештований 26.06.1938 Долинським РВ НКВС (опублікував у грудні 1937 року за рішенням партійних органів у районній газеті "На соціалістичних ланах" статті "Фашистські благодійники" і "Парторганізація повинна сказати своє слово", в яких звинувачував комуністку Поліщук у зв'язках з "ворогами народу", а голову селищної ради Піддубного в тому, що він "гайдамака, пияк і зловживає службовим становищем"). Засуджений 23.08.1939 Долинським нарсудом до 1 року і 2 місяців ув'язнення, з-під варти звільнений з зарахуванням попереднього строку ув'язнення. (П – 2553, 767)

МАТВІЄНКО ОЛЕКСІЙ ДМИТРОВИЧ, 1898 р.н., с.Миколо-Бурдзинківка (нині у складі с.Василівка), українець, освіта початкова, лісник. Заарештований 17.07.1944 Долинським РВ

НКДБ (під час війни працював старостою сільської управи, підозрювався у посібництві німецьким окупантам). Прокуратурою Одеського військового округу 4.01.1945 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 89)

МАТРОС ФЕДІР СЕМЕНОВИЧ, 1890 р.н., с.Бурдзинкове (нині у складі с.Василівка), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 10.11.1929 Криворізьким окрвідділом ДПУ (антирадянська діяльність: 3.11.1929 біля церкви с.Бурдзинківки зібрались віруючі і заможні селяни з метою не дати активістам використовувати храм "тимчасово під засипку зернохлібом", викрикували противладні та антиколгоспні гасла, били палицями комсомольців; зокрема Ф.Матрос казав: "Хліб забрали, хочуть забрати й церкву – не дамо!"). Засуджений 10.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув`язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 2.11.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12094)

МАЦИНКЕВИЧ ВІРА АВРАМІВНА, 1896 р.н., ст.Козятин Вінницької області, українка, освіта початкова, проживала на ст.Долинська, без певних занять. Заарештована 31.10.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Долінцеве (як дружина поляка, який проводив контрреволюційну агітацію). ОДТВ ГУДБ НКВС Сталінської області 3.04.1938 справу припинено. Реабілітована 25.02.1955 УКДБ Дніпропетровської області. (П – 5593)

МАЦИНКЕВИЧ КАЗИМИР МИХАЙЛОВИЧ, 1894 р.н, с.Вількіші Віленської губернії, поляк, освіта початкова, проживав на ст.Долинська, машиніст депо. Заарештований 23.08.1937 ОДТВ ГУДБ ст.Долінцеве (контрреволюційна фашистська агітація, шпигунство). Засуджений 12.10.1937 НКВС і прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 19.10.1937. Реабілітований 27.11.1959 трибуналом Київського військового округу. (П – 5636)

МЕГЕРЯ КУЗЬМА ВАСИЛЬОВИЧ, 1879 р.н., с.Текелине (приєднане до с.Василівка), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 27.02.1931 Долинським РВ ДПУ (вів антирадянську агітацію: "Влада награбувала землі стільки, що не спроможна її обробляти"; підтримував зв'язки з куркулями, висланими в Архангельську область, вмовляв бідняків не вступати до колгоспу). Засуджений 25.03.1931 трійкою Дніпропетровського ДПУ до 5 років заслання на північ. Реабілітований 10.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 3690)

МЕДИНСЬКА МАРІЯ ЙОСИПІВНА, 1901 р.н., м.Одеса, полька, освіта середня спеціальна, проживала у Червоноозерській сільраді Устинівського району, фельдшер радгоспу "Червоне озеро". Заарештована 21.03.1938 Устинівським РВ НКВС (антирадянська агітація). 11.11.1939 справу припинено. (П – 1015)

МЕЛЕШКО МАКСИМ КАРПОВИЧ, 1896 р.н., с.Батизман (нині Суходільське), українець, письменний, проживав у с.Бокове (приєднане до с.Кірове), хлібороб. Заарештований 5.12.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років заслання у північний край. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

МИНЕНКО КИРИЛО АРТЕМОВИЧ, 1909 р.н., смт Казанка Миколаївської області, українець, освіта початкова, військовослужбовець Ташрабадської прикордонної комендатури. Заарештований 17.06.1933 особливим відділом контрольно-пропукного пункту окремої Ташрабадської прикордонної ділянки (виявляв невдоволення умовами військової служби, матеріальним забезпечення в армії, систематично вів антирадянську агітацію: "Все, що пишуть газети про успіхи колективізації та індустріалізації брехня, селянам і робітникам живеться гірше, ніж будь-коли; селяни втікають з колгоспів, а хто лишається – мруть з голоду," – казав, посилаючись на листи, які писали йому рідні із села; "Український народ голодує лиш тому, що Україну обібрали кацапи, які здебільшого знаходяться при владі, лиш командують, а виробляти нічого не хочуть, бо не можуть; народ мре з голоду: пуд борошна коштує 500 рублів, стакан крупи 25 рублів"). Військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони Середньої Азії 2.09.1934 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6323)

МИРГОРОДСЬКИЙ ГЕОРГІЙ ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1917 р.н., м.Долинська, українець, освіта 7 класів, проживав у с.Новогеоргіївка Молотовського району Усурійської області, військовик з березня 1939 року, червоноармієць 137-го окремого будівельного батальону. Заарештований 19.06.1940 особливим відділом НКВС ПУРу (контрреволюційна агітація на підрив дисципліни у РСЧА, вихваляв

капіталістичний лад). Засуджений 16.07.1940 військовим трибуналом 59-го стрілецького корпусу до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 27.01.1994 Генеральною прокуратурою Російської Федерації (П – 14116)

МИХАЙЛОВ ВАСИЛЬ АНТОНОВИЧ, 1900 р.н., с.Кам'янка Апостолівського району Дніпропетровської області, українець, письменний, проживав у с.Новолазарівка Казанського району Миколаївської області, завгосп колгоспу. Заарештований 4.12.1932 Долинським РВ ДПУ (контрреволюційна агітація та діяльність). Долинським РВ ДПУ 29.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5585)

МИХИДА ГЕРАСИМ АНТОНОВИЧ, 1882 р.н., с.Василівка, українець, письменний, хлібороб-одноосібник. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 20.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 24.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 15.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як член колгоспу ім.Єжова в с.Бурдзинківка (нині у складі с.Василівка) заарештований 15.09.1937 Долинським РВ НКВС (дискредитація керівників партії та уряду, агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 21.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. Дружина Ганна за зрізування колосків засуджена до 3 років неволі. (П – 6206, 1714)

МІРОШНИЧЕНКО ГРИГОРІЙ ДМИТРОВИЧ, 1893 р.н., с.Новомихайлівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Ганнівка, хлібороб-одноосібник. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 28.02.1931 Долинським РВ ДПУ (агітація проти колективізації, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 28.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 15.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6246)

МОГИЛА ІВАН КИРИЛОВИЧ, 1904 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), конюх відділення Криворізького "Птахоторгу". Заарештований 31.10.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність проти заходів партії та уряду). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8737)

МОМОТ АНДРІЙ ЮХИМОВИЧ, 1905 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб. Заарештований 5.12.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі умовно. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

МОМОТ МИХАЙЛО ГРИГОРОВИЧ, 1895 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, проживав у с.Новошевченкове, конюх артілі "Сніп". Заарештований 11.03.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна шкідницька діяльність). Засуджений 13.01.1939 Миколаївським облсудом до 1 року ув'язнення. Кіровоградською облпрокуратурою 23.07.1939 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 704)

МОРОЗ ОЛЕКСАНДР МИХАЙЛОВИЧ, 1894 р.н., с.Матвіївка Золотоніського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), без певних занять. Заарештований 18.10.1937 Долинським РВ НКВС ("контрреволюційна агітація повстанського спрямування"). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.11.1937. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10751)

МОСКАЛЕНКО ЯКІВ НАЗАРОВИЧ, 1889 р.н., с.Бокове, українець, освіта початкова, працював на різних роботах артілі "Політвідділець". У 1929 році за участь у контрреволюційній організації арештовувався органами ДПУ, у 1932-ому засуджувався за спекуляцію до 3 років тюрми, у тому ж 1932-ому "за злісне невиконання державного зобов"язання хлібоздачі" був засуджений до 8 років неволі. Вчетверте заарештований 11.08.1937 Долинським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у селянській повстанській армії Нестора Махна; у 1930-ому брав участь у куркульських волинках, "закликав населення до шкідництва і терору, у липні 1937-го активістам Кашелю і Сердюку, які його розкуркулювали, погрожував ножем: "Спалю хату, щоб нікому не дісталась!" – її в

нього відібрали при розкуркуленні, а тепер там міститься сільрада"). Засуджений 3.09.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9381)

МОСКАЛЕЦЬ ВАСИЛЬ ГНАТОВИЧ, 1905 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Благовіщенську (Росія), моторист-слюсар саперного взводу військової частини 2249. Заарештований 9.10.1933 особливим відділом ДПУ 12-ої стрілецької дивізії ("у 1930 році втік із Вологодської області, куди у заслання запровадили його розкуркуленого батька з родиною, підробив фальшиві документи, проліз у комсомол і був мобілізований до служби в Червоній армії; вів контрреволюційну агітацію серед військовиків: "Скільки не працюйте, то золотого хреста вам не дадуть, у кращому випадку – солоний піт на спині"). Засуджений 5.12.1933 судтрійкою пересильного пункту ОДПУ Далекосхідного краю до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11890)

МОТУЗ ПАВЛО ІВАНОВИЧ, 1893 р.н., с.Варварівка Друга, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 10.05.1938. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9679)

МУСІЄНКО ВАСИЛЬ ЯКОВИЧ, 1910 р.н., с.Варварівка Друга, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9679)

МУСІЄНКО ФЕДІР ФРОЛОВИЧ, 1880 р.н., с.Варварівка Перша, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 12.02.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 1.06.1938. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9678)

МУХІН-НОВИКОВ ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ, 1902 р.н., с.Варварівка Варварівського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, член ВКП(б) з 1924 року, проживав у м.Миколаєві, директор міського водопроводу. Заарештований 25.09.1937 Миколаївським МВ НКВС (антирадянська шкідницька діяльність: "завербований у троцькістську терористичну організацію в 1936 році другим секретарем Миколаївського міськкому партії В.Коломком – будучи інструктором міськкому партії, сприяв зриву стахановського руху, а працюючи директором водогону – сприяв зриву постачання водою населення"). Засуджений 24.11.1937 Верховним судом СРСР до розстрілу, вирок виконано 24.11.1937. Реабілітований 17.09.1956 Верховним судом СРСР. (П – 3888)

НАГНІЙ ІВАН ЯКОВИЧ, 1873 р.н., с.Варварівка (с.Вершино-Дібровне Братолюбівської сільради), українець, освіта початкова, проживав у с.Братолюбівка, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 28.02.1931 Долинським РВ ДПУ (у 1918 році під час гетьманщини входив до "Спілки хліборобів-власників", у 1921-22 роках мав тісні зв'язки з повстанським загоном Іванова: агітував проти скуповування облігацій державної позики "5-річку за 4 роки": "Однаково, що я проп'ю ці гроші, що хтось, коли віддам їх на позику"). Засуджений 25.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6190)

НЕДИМОВИЧ ЛЮБОМИР ЛУК'ЯНОВИЧ, 1888 р.н., с.Ясениця Крупського повіту (Югославія), серб, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), тесля елеватора "Заготзерно". Заарештований 18.10.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 31.01.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 31.01.1938. Реабілітований 25.09.1959 Верховним судом УРСР. (П – 4914)

НЕРУШ СТЕПАН КЛИМОВИЧ, 1897 р.н., с.Олександрівка, українець, письменний, член колгоспу "Країна рад". Заарештований 11.03.1938 Долинським РВ НКВС (колишній повстанець у загонах Петлюри, Григор'єва, Махна; агітував проти колгоспів: "В колгоспі повимираєте, як мухи з голоду"; у 1938 році при колективному читанні у сільському клубі статті "Про правотроцькістський блок" сказав селянам: "Чи ви впевнені, що наші керівники партії й уряду завтра не будуть троцькістами?"). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.05.1938. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10641)

НЕСТЕРОВИЧ ЯКИМ ГНАТОВИЧ, 1883 р.н., с.Поніква Бродського району Львівської області, освіта вища – філологічний факультет університету (м.Грац, Австрія), проживав на ст.Долинська,

вчитель залізничної школи. Заарештований 14.04.1931 (контрреволюційна агітація проти хлібозаготівельних робіт, держпозики, соціалістичного змагання). Засуджений 8.05.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 17.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6468)

НИКИШИН ДМИТРО СЕРГІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Березівка (нині с.Роздільне), українець, освіта початкова, проживав у с.Волохине (нині у складі м.Долинська), кочегар депо ст.Долинська. Заарештований 15.01.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС УРСР (у 1918 році служив у гайдамацьких загонах, які боролись проти радянської влади, належав до "Просвіти"; агітував проти колективізації та підписки на державну позику, зводив наклепи на стахановський рух). 15.02.1939 ДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6774)

МАХИНЯ МИХАЙЛО ПАРАМОНОВИЧ, 1882 р.н., с.Липянка Златопільського району (нині Шполянського Черкаської області), українець, освіта початкова, проживав у с.Червоний Маяк (приєднане до м.Долинська), колгоспник. Заарештований 7.08.1939 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 16.06.1993 Генеральною прокуратурою УРСР. (П – 1402)

ОДУД ОЛЕКСА ПЕТРОВИЧ, 1885 р.н., с.Кодиме Казанківської сільради (нині Миколаївської області), українець, освіта початкова, проживав у с.Очеретяне Долинського району, хлібороб. У 1929 році розкуркулений і висланий з села, цього ж року засуджений за невиконання податку хлібозаготівлі до одного року примусових робіт. Заарештований 27.02.1931 Долинським РВ ДПУ (агітував проти колективізації, державних планів хлібо- та м'ясозаготівель). Засуджений 12.04.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 23.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (6226 – П)

ОЛЕКСІЄНКО ТИМІШ ВАСИЛЬОВИЧ, 1895 р.н., с.Батизман (нині с.Суходільське), українець, освіта початкова, проживав на ст.Снігурівка Петрівського району, слюсар. Заарештований 8.03.1933 Долинським ОДТВ ОДПУ (шкідницька діяльність: неякісний ремонт вагонів). Засуджений 20.03.1933 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання в північний край. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11978)

ОЛІЙНИК АНТОН ЙОСИПОВИЧ, 1919 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, хлібороб-одноосібник. Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 26.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ОЛІЙНИК ЙОСИП ЗОСИМОВИЧ, 1884 р.н., с.Гурівка, українець, селянин-середняк, хлібороб. Заарештований 7.05.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у контрреволюційній повстанській організації проти радянської влади). Дніпропетровським облвідділом ДПУ 17.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5638)

ОЛІЙНИК ЛАРІОН ІЛЛІЧ, 1903 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, селянин-бідняк, хлібороб. Заарештований 7.05.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у контрреволюційній повстанській організації проти радянської влади). Дніпропетровським облвідділом ДПУ 17.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5638)

ОЛІЙНИК ЛЕОНТІЙ МИРОНОВИЧ, 1881 р.н., с.Василівка, українець, освіта початкова, хлібороб, церковний староста. Заарештований 10.11.1929 Криворізьким окрвідділом ДПУ (антирадянська діяльність: 3.11.1929 біля церкви с.Бурдзинківки зібрались віруючі і заможні селяни з метою не дати активістам використовувати храм "тимчасово під засипку зернохлібом", викрикували противладні та антиколгоспні гасла, били палицями комсомольців). Засуджений 10.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 2.11.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12094)

ОЛІЙНИК МЕФОДІЙ ЛЬВОВИЧ, 1902 р.н., с.Василівка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 22.02.1931 Долинським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 23.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11787)

ОЛІЙНИК МИКОЛА ПЕТРОВИЧ, 1875 р.н., с.Лаврівка, українець, письменний, проживав у с.Новомихайлівка Маловисківського району, хлібороб-одноосібник. Заарештований 12.02.1930

Зінов'євським окрвідділом ДПУ (у 1918 році служив у війську тимчасового уряду унтер-офіцером, в роки громадянської війни підтримував повстанський загін Іванова, сам отаман жив і харчувався тиждень у його хаті, на знак вдячності подарувавши свою фотокартку, через яку Олійника було заарештовано, згодом звільнено; у 1928 році при засипанні гамазею казав: "Нехай грабують до краю, ми не спимо, у нас можуть стріляти граблі і вила, нехай шарлота не думає, що це так довго триватиме"; коли розкуркулювали у січні 1930-го, продав корову "без відому" сільради, а майно вивіз до тещі в Оникієве, що згодом було виявлено). Засуджений 14.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення з засланням на північ. Реабілітований 23.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 3672)

ОЛІЙНИК ЯКІВ АНДРІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Новошевченкове, різноробочий. Заарештований 24.09.1937 Долинським РВ НКВС (агітував проти радвлади, сталінської Конституції, "прищеплював народу тенденції поразницького характеру"). Засуджений 19.09.1939 Кіровоградським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав до 5 років. Верховним судом УРСР 29.11.1939 термін обмеження прав зменшений до 3 років. Реабілітований 11.05.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12498)

ОЛІЙНИК ЯКІВ УСТИМОВИЧ, 1880 р.н., с.Варварівка, українець, освіта 3 класи, проживав у смт Шевченкове (нині м.Долинська), колгоспник. Заарештований 3.12.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 28.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.01.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9828)

ОЛЬХОВСЬКИЙ ЯКІВ КУЗЬМОВИЧ, 1888 р.н., с.Починок-Алешок Комаричського району Брянської області (Росія), росіянин, освіта 4 класи, проживав у с.Більшовик, член колгоспу "Більшовик". Заарештований 10.10.1950 УМДБ Кіровоградської області (член нелегальної общини секти п'ятидесятників-трясунів, антирадянська агітація). Засуджений 19.12.1950 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Верховним судом СРСР 24.08.1954 міру покарання зменшено до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав до 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 11.12.1991 Генеральною прокуратурою СРСР. (П – 12974)

ОМЕЛЬЧЕНКО ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1877 р.н., с.Кам'яна Балка Ананьївського району Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Михайлівка Долинського району (нині Казанківський район Миколаївської області), хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 26.10.1932 Долинським РВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт, крадіжка колосків пшениці). Засуджений 11.12.1932 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 16.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6687)

ОПРИШКО ЛЮБОВ ІВАНІВНА, 1922 р.н., с.Новогригорівка, українка, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б), проживала у військовому містечку 406-ої стрілецької дивізії, військовий фельдшер. Заарештована 7.09.1942 особливим відділом НКВС 406-ої стрілецької дивізії (полон, шпигунство). Особливим відділом НКВС Закарпатського фронту 14.10.1942 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 5326)

ОРЕЛ ЙОСИП КАЛІСТРАТОВИЧ, 1893 р.н., с.Новогригорівка Перша, українець, освіта початкова, робітник артілі "Перше травня". Заарештований 20.07.1934 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація, саботаж жнив). Прокуратурою Долинського району 19.08.1934 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1747)

ОРЕШКО ТРОХИМ ПРОКОПОВИЧ, 1882 р.н., с.Братолюбівка, українець, освіта початкова, проживав на х.Степовик (приєднане до с.Гарманівка) Компаніївського району, колгоспник. Заарештований 3.03.1938 Компаніївським РВ НКВС за антирадянську агітацію, 19.04.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 24.03.1944 Компаніївським РВ НКДБ (співробітництво з німецькою окупаційною владою: в роки війни працював завгоспом громадського двору). Засуджений 27.09.1944 трибуналом військ МДБ Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Верховним судом СРСР 21.05.1946 міру покарання зменшено до 3 років неволі, 8.09.1946 з-під варти звільнений. Реабілітований 5.07.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6441, 14227)

ОРЛОВ ФЕДІР МИКОЛАЙОВИЧ, 1925 р.н., м.Долинська, українець, освіта початкова, перебував на примусових роботах у Німеччині. Заарештований 22.03.1945 відділом контррозвідки "Смерш" 33-ої армії (зрада Батьківщини, посібництво німецьким окупантам). Засуджений

26.05.1945 військовим трибуналом 33-ої армії до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Помер 20.07.1953 у таборі м.Норильська Красноярського краю. Реабілітований 10.04.1992 військовою прокуратурою Північного флоту. (П – 13218)

ОСАДЧИЙ МИКОЛА КОРНІЙОВИЧ, 1927 р.н., с.Лозувата Криворізького району Дніпропетровської області, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 21.03.1944 Долинським РВ НКДБ (належність до німецьких розвідувальних органів). Засуджений 31.01.1946 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 28.10.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13745)

ОСТРОВЕРХ ГОРПИНА ОЛЕКСАНДРІВНА, 1891 р.н., с.Батизман (нині с.Суходільське), українка, письменна, колгоспниця. Заарештована 13.07.1941 Долинським НКДБ (антирадянська діяльність). Засуджена 7.02.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у далеких таборах. Реабілітована 28.09.1956 трибуналом Київського військового округу. (П – 3449)

ОСТРОВЕРХИЙ ПРОКІП ЮХИМОВИЧ, 1896 р.н., с.Батизман (нині с.Суходільське), українець, освіта початкова, конюх сільськогосподарської артілі. Заарештований 4.12.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, дискредитація керівників партії та уряду). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11905)

ОЧЕРЕТЕНКО МИХАЙЛО ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1899 р.н., с.Скелеватка (приєднане до с.Новогригорівка Друга), українець, освіта початкова, проживав у с.Гурівка, рахівник артілі. У 1921 році за дезертирство із Червоної армії і перебування у повстанському загоні Клепача воєнно-польовим трибуналом був засуджений до розстрілу, який замінили на 10 років концтаборів, через рік амністований і звільнений з-під варти. Вдруге заарештований 26.02.1931 Долинським РВ ДПУ (1925-го вернувся у Гурівку, 1930-го вступив у соз "Широке поле", був членом правління – систематично агітував проти заходів радвлади: хлібозаготівлі, сільгоспподатків та інших кампаній). Засуджений 28.03.1931 трійкою колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11055)

ПАВЛЮК ДЕНИС ПЕТРОВИЧ, 1907 р.н., с.Варварівка, українець, письменний, конюх колгоспу "Революція і соціалізм". Заарештований 12.01.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3973)

ПАНІБРАТЕНКО НЕСТОР ДМИТРОВИЧ, 1891 р.н., с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, різноробочий артілі "Жовтнева перемога". Заарештований 12.02.1938 Долинським РВ НКВС (розкуркулений, активний учасник селянської волинки у 1930 році, підбурював селян виходити з колгоспу, систематично провадив контрреволюційну діяльність). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 10.05.1938. Реабілітований 29.07.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3748)

ПАНІБРАТЕНКО ХАРИТОН ДМИТРОВИЧ, 1888 р.н., с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), українець, освіта 4 класи, продавець споживкооперації. Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність проти заходів партії та радянської влади на селі). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8703)

ПАНЧЕНКО ПРОКІП АНДРІЙОВИЧ, 1894 р.н., ст.Долинська, українець, освіта початкова, старший бухгалтер МТС. Заарештований 22.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (підозрювався в належності до контрреволюційної організації). Управлінням ДБ УНКВС Миколаївської області 19.11.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2339)

ПАРАКОНЄВ ЙОСИП ІВАНОВИЧ, 1881 р.н., м.Одеса, українець, освіта середня, проживав у с.Бурдзинківка (нині у складі с.Василівка), священик. Заарештований 10.11.1929 Криворізьким окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація: 3.11.1929 біля церкви с.Бурдзинківки зібрались віруючі і заможні селяни з метою не дати активістам використовувати храм "тимчасово під засипку зернохлібом", викрикували противладні та антиколгоспні гасла, били палицями комсомольців). Засуджений 10.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років концтабору. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12094)

ПЕРЕПАДА АНДРІЙ ДОРОШОВИЧ, 1876 р.н., с.Варварівка Перша, українець, освіта початкова, сторож колгоспу. Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, повстанські наміри проти радвлади). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 13.06.1938. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9678)

ПЕРЕТЯТКЕВИЧ МИХАЙЛО ЛОГВИНОВИЧ, 1883 р.н., с.Гурівка, українець, освіта середня, проживав у с.Бокове (приєднане до с.Кірове), псаломщик Покровської церкви. Заарештований 27.07.1948 УМДБ Кіровоградської області (незадоволення та наклепи на керівників уряду, антирадянська агітація). Засуджений 11.09.1948 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з конфіскацією майна. Реабілітований 26.10.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10597)

ПЕТРЕНКО ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1894 р.н., с.Вишнопіль Бабанського (нині Тальнівського) району Черкаської області, українець, освіта 6 класів, проживав у с.Згорани Головнянського району Волинської області, бухгалтер колгоспу "Радянська армія". Заарештований 26.03.1954 УНКВС Кіровоградської області (у 1941-43 роках працював старостою сільськогосподарської общини с.Іванівки Долинського району). Трибуналом Київського військового округу 3.08.1954 справу припинено за строком давності, з-під варти звільнений. (П – 13081)

ПИРОГОВ ЯКІВ ПЕТРОВИЧ, 1910 р.н., м.Долинська, росіянин, освіта середня, член ВКП(б), проживав у м.Конотопі, військовик із 1931 року, льотчик, заштатний командир 90-ої авіаескадрильї, старший лейтенант. Заарештований 17.10.1938 Конотопським РВ НКВС (антирадянська діяльність: "мав намір здійснити переліт у Польщу, систематично вів контрреволюційну агітацію, дискредитовував керівників партії й уряду"). Засуджений 11.01.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.12.1959 трибуналом Київського військового округу. Батька Петра Йосиповича арештували у 1922 році за зв'язки із денікінцями, помер в тюрмі; брат Гнат розстріляний у 1933 році за шкідницьку діяльність; брат Данило заарештований у 1937 році за участь у контрреволюційній організації. (П – 7772)

ПІДДУБНИЙ СИДІР ГРИГОРОВИЧ, 1892 р.н., с.Миропілля Харківської області, українець, освіта початкова, проживав у радгоспі "Реконструктор" (нині с.Новоселівка), коваль радгоспу. Заарештований 21.03.1938 Долинським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у денікінській армії; контрреволюційна агітація проти радвлади). Засуджений 16.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 18.07.1938. Реабілітований 11.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10624)

ПІСОЦЬКИЙ ХРИСАНФ ПАМФІЛОВИЧ, 1900 р.н., с.Себине Новоодеського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), вантажник на елеваторі. Заарештований 9.08.1937 Долинським оперпунктом УДБ НКВС УРСР (підбурював робітників кидати роботу: "Ми голі й босі, а працюємо за копійки" – того дня кілька робітників кинули роботу; агітував проти підписки на державну позику: "Радвлада з робітничого класу вже зідрала шкуру"; підтримував "ворогів народу" Тухачевського, Якіра та інших: "Жалкую лиш, що вони мало радвладі нашкодили"). Засуджений 15.11.1937 Дніпропетровським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 31.08.1963 Верховним судом УРСР. (П – 7372)

ПЛЮТА ТИМІШ ФЕДОРОВИЧ, 1879 р.н., с.Текелине Миколо-Бурдзинківської сільради (нині у складі с.Василівка), українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 25.02.1931 Долинським РВ ДПУ (активно агітував селян проти колгоспних порядків: "Колгоспи – хороша штука, тільки не для нас, а для начальства; один раз звільнились від панщини, то тепер знову пропонують", "Заганяють у колгоспи, щоб побудувати собі таку ж економію, яка була в поміщика Бурдзункевича в старі часи"; бігав по селу з газетою в руках, де була опублікована стаття Сталіна "Запаморочення від успіхів", і кричав: "Дивіться, навіть влада пише, що не треба колективізовуватись, а треба виходити з колгоспів!"; висловлював антикомуністичні думки: коли у 1921 році хоронили чотирьох комсомольців, зарубаних повстанцями загону Іванова, Плюта казав: "Хіба таку сволоч треба хоронити? Їх треба собакам віддати!"). Засуджений 22.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6199)

ПЛЮЩ ВОЛОДИМИР ПЕТРОВИЧ, 1903 р.н., ст.Долинська, українець, освіта 5 класів, проживав у м.Кіровограді, десятник "Пайбуду". У 1921 році був засуджений Кримським ЧК до 5 років примусової праці в Архангельській області, у засланні перебував до 1928-го. Вдруге заарештований 3.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (контрреволюційна діяльність: у 1919 році при владі Денікіна вступив у гвардійський Семенівський полк, брав участь у боях проти червоних, відступив у Польщу, потім у складі армії Врангеля воював проти Червоної армії у Криму; "поширював версії про повстання в країні робітників-будівельників, робив злісні випади на каральну політику нашого уряду, зображаючи її як суцільне знущання над арештованими"). Засуджений 28.02.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 10 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 10.01.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10996)

ПОЗНОВИЧ ВОЛОДИМИР АНТОНОВИЧ, 1895 р.н., м.Слонім Гродненської області (Білорусія) поляк, освіта вища, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), старший землевпорядник райземвідділу. Заарештований 28.07.1938 Долинським РВ НКВС (до революції належав до партії есерів; займався шпигунською діяльністю, підтримував зв'язки з родичем у Польщі). Засуджений 5.11.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 15.11.1938. Реабілітований 17.11.1959 трибуналом Київського військового округу. (П – 4918)

ПОЛІТАНСЬКИЙ ЙОСИП МИХАЙЛОВИЧ, 1890 р.н., м.Лодзь (Польща), поляк, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), робітник нафтоскладу. Заарештований 17.10.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, шкідництво, вихваляв Польщу, зводив наклепи на умови життя в СРСР). Засуджений 10.12.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11497)

ПОЛТАВЕЦЬ ДМИТРО ТЕОФАНОВИЧ, 1912 р.н., с.Новогригорівка, українець, освіта неповна середня, проживав у м.Грозному (Чечня, Росія), військовослужбовець, старший лейтенант, начальник штабу 218-го артполку. Заарештований 4.09.1942 особливим відділом НКВС Північної групи військ Закавказького фронту (підозрювався як агент німецької розвідки). Особливим відділом НКВС Північної групи військ Закавказького фронту 15.09.1942 справу припинено, обвинувачуваного направлено у спецтабір НКВС СРСР. (П – 4880)

ПОПРАВКА КЛИМ МАКАРОВИЧ, 1883 р.н., с.Катеринівка, українець, освіта початкова, хлібороб, розкуркулений. Заарештований 1.02.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 13.03.1930 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6088)

ПОПРАВКА МИКИТА УЛЯНОВИЧ, 1897 р.н., с.Катеринівка, українець, освіта початкова, пічник бурякорадгоспу. Заарештований 11.12.1937 Долинським РВ НКВС (шкідництво, антирадянська агітація). Засуджений 28.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.01.1938. Реабілітований 4.07.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4788)

ПОПРАВКА ОМЕЛЯН МАКАРОВИЧ, 1879 р.н., с.Катеринівка, українець, освіта початкова, хлібороб, розкуркулений. Заарештований 1.02.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 13.03.1930 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 14.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6088)

ПОПРАВКА ЮХИМ АВРАМОВИЧ, 1884 р.н., с.Когушівка (приєднане до с.Катеринівка), українець, освіта початкова, проживав на 1-му кілометрі станції Кривий Ріг у залізничній казармі, ремонтний робітник. Заарештований 10.03.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Долгинцеве (антирадянська агітація: "Самі сидять у Москві, їдять білий хліб, а селян розорили, змусили голодувати, селяни пухнуть з голоду, їдять здохлих коней і все, що попало", "Життя краще настане тоді, як впаде радвлада"). Засуджений 20.03.1933 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 23.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7663)

ПОПРУЖНИЙ ТИХІН ЛАВРОВИЧ, 1899 р.н., с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, завідувач молочної ферми колгоспу "Жовтнева перемога". Заарештований 12.02.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: в роки громадянської війни брав участь у повстанських загонах Клепача, Махна і Самокиша, організовував куркульські волинки у 1930-ому; Шкідництво: "в корми худобі підмішував крейду й різні тваринні відходи,

що спричинювало захворювання"). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 10.05.1938. Реабілітований 29.07.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3748)

ПОТАПЕНКО МИНА ПИЛИПОВИЧ, 1889 р.н., с.Машеве Чорнобильського району Київської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Марфівка, сторож радгоспу "Прогрес". Заарештований 17.10.1934 Долинським РВ НКВС ("член нелегальної хлистовської групи, вів контрреволюційну агітацію, використовуючи релігійні пережитки"; проживав з фальшивими документами). Засуджений 13.01.1935 Дніпропетровським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 23.01.1992 Верховним судом України. (П – 13048)

ПОТЛОВ ГРИГОРІЙ ЕРАСТОВИЧ, 1879 р.н., с.Новогригорівка, українець, письменний, проживав у с.Братолюбівка, хлібороб. Заарештований 17.10.1934 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.12.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9825)

ПОТЛОВ ЗІНОВІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1892 р.н., с.Когушівка (приєднане до с.Катеринівка), українець, освіта початкова, проживав у м.Долинська, робітник маслозаводу. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 4.10.1937 Долинським РВ НКВС ("походженням із дворян, займався антирадянською повстанською агітацією, закликав до терору над керівниками партії та уряду"). Засуджений 21.10.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до розстрілу, вирок виконано 5.11.1937. Реабілітований 14.03.1964 Кіровоградським облсудом. Репресовані брати Петро і Леонтій. (П – 7805)

ПОТЛОВ ЛЕОНТІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1895 р.н., с.Когушівка (приєднане до с.Катеринівка), українець, освіта початкова, проживав у с.Новошевченкове, тимчасовий чорнороб колійної служби ст.Долинська. Заарештований 10.03.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (походив із поміщицької родини с.Когушівки, де раніше проживав його дід, князь Когушів; у 1917 році майно Григорія Потлова і його синів Леонтія та Михайла було конфісковано радянською владою, у 1929-ому конфісковано вдруге, всі Потлови як колишні поміщики були позбавлені виборчих прав і вислані за межі Криворізького округу; у вересні 1931 року Леонтій із Михайлом самовільно кинули місце заслання й повернулись на ст.Долинська, де й працювали до арешту; "висловлював невдоволення радянською владою"). Засуджений 20.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення і заслання у північний край. Реабілітований 11.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7234)

ПОТЛОВ ПЕТРО ГРИГОРОВИЧ, 1903 р.н., с.Когушівка (приєднане до с.Катеринівка), українець, освіта початкова, проживав у с.Олександрівка, столяр радгоспу ім.К.Маркса. Заарештований 6.11.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.11.1937. Реабілітований 18.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10748)

ПОТОП ІЛЛЯ АМОНОВИЧ, 1888 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб. Заарештований 1.10.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге заарештований 12.07.1941 Долинським МРВ НКДБ (антирадянська агітація). Засуджений 10.06.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238, 12289)

ПОТОЦЬКИЙ СТАНІСЛАВ МИКОЛАЙОВИЧ, 1898 р.н., м.Білосток (Польща), поляк, письменний, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), колгоспник. Заарештований 11.03.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 4.09.1938 Миколаївським облсудом до 4 років неволі. Реабілітований 11.05.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12562)

ПОТРАВКО ГАВРИЛО ЯКОВИЧ, 1890 р.н., м.Снігурівка Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), старший механік елеватора. Заарештований 14.11.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація, спрямована на

дискредитацію керівників партії та уряду). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8911)

ПРЖИГАЛИНСЬКА ПЕЛАГЕЯ ІВАНІВНА, 1900 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українка, освіта початкова, без певних занять. Заарештована 29.08.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджена 10.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9663)

ПРИЙМАК ВАСИЛЬ ПИЛИПОВИЧ, 1886 р.н., с.Біловіж Рокитнянського району Рівненської області, українець, неписьменний, проживав з 1934 року у с.Шевченкове (нині м.Долинська), сторож колгоспу "Маяк". У 1932 році був засуджений до 3 років неволі за те, що не повідомив органи, що з Польщі приходив брат Дмитро, відбув 6 місяців за гратами. Вдруге заарештований 24.06.1941 УНКВС Кіровоградської області (звинувачувався у шпигунській діяльності на користь Польщі, вів антирадянську агітацію). Засуджений 27.06.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років заслання в Казахстан. Помер від туберкульозу 28.07.1942 в тюрмі УНКВС Східно-Казахстанської області. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11072)

ПРІЦКАУ ЛЕОПОЛЬД ЕМАНУЇЛОВИЧ, 1910 р.н., м.Карасубазар АР Крим, німець, освіта початкова, проживав у с.Протопопівка (приєднане до с.Широка Балка), хлібороб. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 22.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 22.04.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 15.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6464)

ПРОКОПЕНКО ФЕДІР МАКСИМОВИЧ, 1897 р.н., с.Маловодяне, українець, освіта початкова, експедитор Долинського елеватора. Заарештований 10.08.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Долгинцеве Сталінської залізниці (у 1919 році служив у денікінській армії: вів контрреволюційну агітацію, захищав репресованих "ворогів народу", зводив наклепи на вождя Сталіна). Засуджений 22.10.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 6.06.1989 Верховною Радою СРСР. (П – 11685)

ПРОКОПЕНКО-ЗАПОРОЖЕЦЬ ОЛЕКСАНДР ВЛАСОВИЧ, 1908 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб. Заарештований 5.12.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

ПРОЦЕНКО АНДРІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1904 р.н., с.Шевченкове (нині м.Долинська), українець, освіта початкова, бухгалтер заготконтори райспоживспілки. Заарештований 22.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (участь у контрреволюційній організації). Управлінням ДБ УНКВС Миколаївської області 19.11.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2339)

ПРУШИНСЬКИЙ ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ, 1900 р.н., м.Вороніж (Росія), українець, освіта середня, проживав у с.Гурівка, завідувач трудової школи. Заарештований 15.12.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

РАДІОНОВ УСТИМ ГОРДІЙОВИЧ, 1877 р.н., с.Миколаївка Друга Долинського району, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Зарештований 27.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 30.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 15.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6247)

РАДЧЕНКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1915 р.н., с.П'ятихатка, українець, письменний, проживав у м.Углеуральськ Молотовської (нині Пермської) області (Росія), муляр Чубахинського шахтобуду №5. Заарештований 23.09.1948 УМДБ Молотовської області (в роки німецької окупації служив у

поліції). Засуджений 15.12.1948 трибуналом військ МВС Молотовської області до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав до 5 років. Управлінням НКДБ Кіровоградської області 18.07.1955 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3066)

РАЙКОВИЧ МАТВІЙ МАРТИНОВИЧ, 1894 р.н., с.Дабар Оточацького району Лічко-Карбавського округу (Югославія), хорват, освіта початкова, під час Першої світової війни у 1915 році як австрійський солдат потрапив у російський полон, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), вантажник цегельні. Заарештований 2.02.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (агітував проти виборів до Верховної ради СРСР, стаханівського руху та підписки на державну позику; висловлював невдоволення існуючим ладом, мав бажання виїхати в Югославію, вихваляв життя за кордоном). Засуджений 26.05.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11967)

РЕБЕГА МИХАЙЛО МИХАЙЛОВИЧ, 1908 р.н., с.Довга-Калуш Калуського району Івано-Франківської області, українець, неписьменний, проживав у с.Іванівка, колгоспник. Заарештований 5.03.1953 УМДБ Кіровоградської області (активний член нелегальної антирадянської сектантської групи єговістів, поширював серед населення антирадянську літературу, відмовлявся від участі в голосуванні на виборах у місцеві і державні органи влади, не брав участі у громадських заходах села, підтримував зв'язок з єдиновірцями інших сіл). Засуджений 8.05.1953 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Верховним судом УРСР 22.10.1954 міру покарання зменшено до 6 років неволі з позбавленням громадянських прав на 5 років, звільнений 18.10.1955. Реабілітований 10.11.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10737)

РІЗНИЧЕНКО ВОЛОДИМИР ГНАТОВИЧ, 1925 р.н., с.Батизман (нині с.Суходільське), українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді. Заарештований 3.04.1944 УНКДБ Кіровоградської області (антрадянська діяльність: "у травні 1943 року вступив у німецьку каральну службу, навчався до вересня, а в жовтні опинився у червоному партизанському загоні ім.Ворошилова, згодом у Червоній армії"; батько в роки окупації працював старостою села). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 8.05.1944 направлений у спецтабір для фільтрації. (П – 3206)

РОЗУМ ГНАТ ІВАНОВИЧ, 1902 р.н., с.Новогригорівка Перша, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1931 року, колгоспник, швець. Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація, співчував Тухачевському та іншим "ворогам народу"). Засуджений 11.08.1938 Миколаївським облсудом до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Миколаївським обласним судом 3.11.1938 виправданий, з-під варти звільнений. (П – 381)

РОМАНЕНКО ЛУК'ЯН МАТВІЙОВИЧ, 1908 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 10.11.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація, повстанські настрої). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.11.1937. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10752)

РОМАНЕНКО ПИЛИП СЕРГІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, конюх колгоспу "Жовтнева воля". Заарештований 3.12.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 22.12.1937. Реабілітований 28.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3969)

РОМАНИШИН АНДРІЙ ДМИТРОВИЧ, 1902 р.н., м.Гросулове Тираспільського повіту (нині Молдова), українець, письменний, проживав у с.Новолазарівка Долинського району (нині Казанського Миколаївської області), колгоспник. Заарештований 4.12.1932 Долинським РВ ДПУ (контрреволюційна агітація та дільність). Долинським РВ ДПУ 29.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5585)

РОМАНИШИН МИКОЛА ДМИТРОВИЧ, 1903 р.н., м.Гросулове Тираспільського повіту (нині Молдова), українець, письменний, проживав у с.Новолазарівка Долинського району (нині Казанського Миколаївської області), прикажчик споживкооперації. Заарештований 4.12.1932 Долинським РВ ДПУ (контрреволюційна діяльність та агітація). Долинським РВ ДПУ 29.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5585)

РОМАНИШИН СТЕПАН ДМИТРОВИЧ, 1891 р.н., с.Полєзне Тираспільського повіту (нині Молдова), українець, письменний, проживав у с.Новолазарівка Долинського району (нині Казанського Миколаївської області), колгоспник. Заарештований 4.12.1932 Долинським РВ ДПУ

(контрреволюційна агітація та контрреволюційна діяльність). Долинським РВ ДПУ 29.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5585)

РОМАНИШИН ФЕДІР ДМИТРОВИЧ, 1890 р.н., с.Полєзне Тираспільського повіту (нині Молдова), українець, письменний, проживав у с.Новолазарівка Долинського району (нині Казанського Миколаївської області), член правління колгоспу. Заарештований 4.12.1932 Долинським РВ ДПУ (контрреволюційна агітація та інше). Долинським РВ ДПУ 29.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5585)

РОМАЩЕНКО ТЕРЕНТІЙ ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1899 р.н., с.Батизман (нині с.Суходільське), українець, освіта початкова, проживав у с.Червоне, колгоспник. Заарештований 6.11.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація, дискредитація керівників партії та уряду). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Батько у 1930 році розкуркулений і висланий, у 1933-ому помер. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11913)

РЯБЕЦЬ ВІКТОР ФЕДОРОВИЧ, 1897 р.н., освіта початкова, проживав у с.Тихий Гай (приєднане до с.Дубовине), колгоспник. У 1923 році за зв'язок з повстанським загоном Іванова був засуджений до 10 років ув'язнення. Вдруге заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 10.05.1938. Реабілітований 8.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4811)

РЯБЕЦЬ ГЕРМАН ГРИГОРОВИЧ, 1913 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, колгоспник, по мобілізації червоноармієць 1-го дивізіону 344-го гаубично-артилерійського полку. Заарештований 29.07.1941 особливим відділом НКВС 147-ої стрілецької дивізії на х.Червоний Трактир під м.Києвом (антирадянська агітація поразницького характеру: "вихваляв фашизм, потуги німецької армії та техніки, засуджував договір між Німеччиною й СРСР"; "Я говорив, що німці на захоплених територіях відпускають полонених додому, дають їм коней для роботи" – із показань Рябця). Засуджений 7.08.1941 військовим трибуналом 147-ої стрілецької дивізії Південно-Західного фронту до розстрілу з конфіскацією майна, вирок виконано 11.08.1941. Реабілітований 3.08.1990 трибуналом Київського військового округу. (П – 12171)

РЯБОШАПКА МАКСИМ ДАНИЛОВИЧ, 1902 р.н., с.Варварівка, українець, письменний, проживав у с.Котівка (приєднане до с.Варварівка), коваль колгоспу "Іскра комунізму". Заарештований 26.07.1941 Долинським МРВ НКДБ (антирадянська агітація). Згідно з довідкою 1-го спецвідділу НКВС СРСР відомостей про його перебування у в'язницях після евакуації немає. (П – 3124)

РЯБЧУК КАРПО СЕМЕНОВИЧ, 1905 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ, проживав у м.Одесі, військовослужбовець, командир роти 75-го стрілецького полку, старший лейтенант. Заарештований 15.08.1937 особливим відділом УДБ 25-ої стрілецької дивізії (вів антирадянську пропаганду на курсах молодших командирів). Засуджений 8.12.1937 трибуналом Харківського військового округу до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 10.11.1959 Верховним судом СРСР. (П – 5649)

САВЕНКО (САВЧЕНКО) ПАРХОМ ІВАНОВИЧ, 1904 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Новомихайлівка, член колгоспу "Вільний лан". У 1929 році за приховування хліба та невиконання державних зобов'язань був засуджений Долинським районним судом до 2 років неволі. Вдруге заарештований 29.11.1937 Долинським РВ НКВС (співчував репресованим "ворогам народу", агітував проти сталінської Конституції, колгоспного ладу). Засуджений 1.12.1937 УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Кіровоградської області 27.12.1940 справу припинено, з-під варти звільнений 30.03.1940. Реабілітований 12.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1909)

САВІН МИКОЛА ПАВЛОВИЧ, 1897 р.н., с.Шевченкове (нині м.Долинська), українець, освіта початкова, складач ешелонів залізничної станції. Заарештований 6.02.1938 Знам'янським ОДТВ УДБ НКВС (в роки громадянської війни служив у війську армії УНР; висловлював невдоволення постачанням хліба, виступав проти підписки на державну позику, проти стахановського руху, вихваляв життя до революції). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 14.11.1955 Одеським облсудом. (П – 6954)

САЄНКО АНДРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ, 1912 р.н., с.Текелине (нині с.Василівка), українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 1.04.1944 Долинським РВ НКДБ (у 1941-44 роках

за німецької окупаційної влади працював агрономом). Засуджений 7.08.1944 військовим трибуналом Кіровоградського гарнізону до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав до 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 24.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13261)

САЄНКО ФЕДІР КУЗЬМОВИЧ, 1877 р.н., с.Василівка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 20.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 23.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 17.11.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6197)

САЛОЇД ПАВЛО ПИЛИПОВИЧ, 1897 р.н., с.Антонівка, українець, освіта початкова, завідувач свиноферми колгоспу ім.Двадцятип'ятитисячників. У 1930 році за пересилання продуктів виселеним куркулям Устинівським народним судом засуджений до 2,5 років неволі, у 1934-ому як члена правління колгоспу та члена комісії з визначення урожайності хліба за приховування розміру врожаю в артілі Устинівським нарсудом засуджений до 4 років позбавлення волі. Втретє заарештований 13.02.1938 Устинівським РВ НКВС ("вів контрреволюційну агітацію проти колгоспного будівництва, поширював чутки про погане життя в колгоспах, зривав жнива, виводив жатки з ладу, провадив шкідницьку діяльність на ліквідацію скотоферми"). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 13.05.1938. Реабілітований 11.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Брати Іван та Прокіп Салоїди розкуркулені й вислані з України. (П – 10622)

САМАРОВ ДАНИЛО ЮХИМОВИЧ, 1891 р.н., с.Житні Гори Білоцерковського району Київської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Василівка, завгосп Куцівського елеватора. Заарештований 9.04.1944 Долинським РВ НКДБ (під час німецької окупації заявив на партійно-радянських активістів). Засуджений 20.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 18 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12936)

САМОХЛІБ ІВАН МИКОЛАЙОВИЧ, 1912 р.н., с.Білецьківка Кременчуцького району Полтавської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Долинська, кочегар водокачки залізничної станції. Заарештований 10.10.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (контрреволюційна агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.10.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4513)

СВИРИДЕНКО ОЛЕКСАНДР БОРИСОВИЧ, 1891 р.н., с.Пристроми Переяслав-Хмельницького району Київської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), муляр цегельного заводу. Заарештований 19.10.1940 ОДТВ УДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація). Засуджений 23.01.1941 лінійним судом Одеської залізниці до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 2.09.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13505)

СЕМАНІВ КАТЕРИНА ІВАНІВНА, 1903 р.н., с.Довге-Калуське Калуського району Івано-Франківської області, українка, освіта початкова, проживала у с.Блатолюбівка, член колгоспу ім.Хрущова. Заарештована 7.03.1953 УМДБ Кіровоградської області (активний член нелегальної антирадянської сектантської групи єговістів, переховувала в будинку керівників крайового бюро єговістів Цибу і Веретельника, поширювала серед населення антирадянську літературу, відмовлялась від участі в голосуванні на виборах у місцеві і державні органи влади, не брала участі у громадських заходах села, підтримувала зв'язок з єдиновірцями інших сіл). Засуджена 8.05.1953 Кіровоградським облсудом до 25 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Верховним судом УРСР 22.10.1954 міру покарання зменшено до 10 років неволі. Реабілітована 10.11.1989 Верховним судом СРСР. (П – 10737)

СЕМАНІВ МИХАЙЛО ІВАНОВИЧ, 1929 р.н., с.Довга-Калуш Калуського району Івано-Франківської області, освіта початкова, проживав у с.Братолюбівка, тесля МТС. Заарештований 5.02.1953 УМДБ Кіровоградської області (активний член нелегальної антирадянської сектантської групи єговістів, поширював серед населення антирадянську літературу, відмовлявся від участі в голосуванні на виборах у місцеві і державні органи влади, не брав участі у громадських заходах села, підтримував зв'язок з єдиновірцями інших сіл). Засуджений 8.05.1953 Кіровоградським облсудом до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та

конфіскацією майна. Верховним судом УРСР 22.10.1954 міру покарання зменшено до 10 років неволі. Реабілітований 10.11.1989 Верховним судом СРСР. (П – 10737)

СЕМЕНЧЕНКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1908 р.н., с.Новоюр'ївка Новобузького району Миколаївської області, українець, освіта незакінчена вища, у 1935 році виключений з ВЛКСМ, проживав у с.Новогригорівка Перша, завуч середньої школи. Заарештований 27.07.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна націоналістична діяльність). 19.06.1939 Миколаївським облсудом справу припинено, з-під варти звільнений. Дядьки Семенченки Яків та Юхим репресовані. (П – 844)

СЕПТА КАРПО МИКОЛАЙОВИЧ, 1892 р.н., смт Казанка Миколаївської області, українець, письменний, проживав у с.Гординівка (Марфівської сільради) Долинського району, колгоспник. Заарештований 17.07.1945 Долинським РВ НКДБ (в роки німецької окупації працював десятидвірником, вів антирадянську агітацію, вихваляв Гітлера, німецький лад). Засуджений 21.09.1945 трибуналом військ НКВС до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 28.06.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10099)

СЕРБІН СИДІР МИКОЛАЙОВИЧ, 1888 р.н., с.Миколо-Бурдаєнківка (приєднане до с.Василівка), українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 20.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 24.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6217)

СЕРГІЄНКО ІВАН ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1921 р.н., с.Іванівка, українець, освіта початкова, молодший командир 277-го стрілецького полку 11-ої стрілецької дивізії. Заарештований 8.05.1942 особливим відділом НКВС 11-ої стрілецької дивізії (нелегально слухав фашистську радіопередачу, зводив наклепи на передачі радянського Інформбюро). Засуджений 14.07.1942 вйськовим трибуналом НКВС 11-ої стрілецької дивізії до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 26.11.1991 прокуратурою Північно-Кавказького військового округу. (П – 12909)

СЕРГІЄНКО ІВАН ТИХОНОВИЧ, 1915 р.н., с.Батизман (нині с.Суходільське), українець, освіта середня музична, в'язень колонії №1 НКВС Марійської АРСР. Був двічі засуджений: у 1942 році за дезертирство до 8 років неволі з відправленням на фронт. У 1943-ому також за втечу з армії до 10 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Втретє зааарештований 23.10.1944 оперативною чекістською групою виправно-трудової колонії НКВС Марійської АРСР (серед в"язнів вів пропаганду, спрямовану проти існуючого ладу, в умовах воєнного часу висловлював провокаційні поразницького змісту судження). Засуджений 19.12.1944 Верховним судом МАРСР до 10 років ув'язнення, звільнений у 1954-ому. Реабілітований 13.11.1963 Верховним судом РРФСР. (П – 7370)

СЕРГІЄНКО ОЛЕКСІЙ ІВАНОВИЧ, 1919 р.н., с.Варварівка Друга, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.03.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти існуючого ладу, сталінської Конституції, дискредитація вождя партії). Засуджений 25.08.1938 Миколаївським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Батько Іван у 1932 році розстріляний. Реабілітований 11.05.1990 Верховним судом УРСР. (П – 11835)

СЕРГІЄНКО ПЕТРО ТИХОНОВИЧ, 1913 р.н., с.Батизман (нині с.Суходільське), українець, освіта вища педагогічна, без певного місця проживання, військовослужбовець, старший сержант, писар. Заарештований 23.06.1943 ОТВ НКДБ ст.Кіров Горьківської залізниці (як агент німецької розвідки). Транспортним відділом НКДБ Горьківської залізниці 29.07.1943 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5774)

СЕРДЮК ДАНИЛО МАКСИМОВИЧ, 1896 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, продавець сільського споживчого товариства. Заарештований 14.02.1938 Долинським РВ НКВС (у 1918 році служив у повстанському загоні Самокиша, який 1919-го приєднався до Григор'єва; у 1930 році вів контрреволюційну агітацію за індивідуальне господарювання, виступав проти колективізації, у 1937-ому агітував проти підписки на державну позику оборони, висловлював терористичні наміри стосовно керівників партії та уряду). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 10.05.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9111)

СЕРДЮК МИКОЛА ПАВЛОВИЧ, 1922 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта середня, проживав у м.Миколаєві, військовослужбовець, заступник командира маршової роти 64-ого

окремого полку резерву офіцерського складу. Заарештований 12.01.1945 відділом контррозвідки "Смерш" Одеського військового округу (антирадянська діяльність: агент німецької контррозвідки – "перебуваючи в кіровоградському таборі військовополонених, у серпні 1942 року на допиті дав згоду на таємне співробітництво з гестапо і зобов'язався виявляти серед полонених комуністів, комсомольців, комісарів і командирів та доносити на них німцям"). Засуджений 12.11.1945 особливою нарадою НКВС до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах, звільнений у 1949 році. Реабілітований 24.08.1966 трибуналом Київського військового округу. (П – 8071)

СЕРЕДЕНКО ІВАН АНДРІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Липове Роменського району Сумської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), бухгалтер Долинського відділу Миколаївського торгу. У 1929 році розкуркулений. Заарештований 2.12.1937 Долинським РВ НКВС (зводив наклепи на керівників партії та уряду, вихваляв фашистську Німеччину). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Кіровоградської області 1.12.1939 виправданий, з-під варти звільнений. (П – 1868)

СИЗИЙ РОМАН АВТОНОМОВИЧ, 1891 р.н., с.Котівка (приєднане до с.Варварівка), українець, письменний, коваль колгоспу "Вільна праця". Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація серед колгоспників). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 1.06.1938. Реабілітований 10.08.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3747)

СІКОРА РОДІОН СЕМЕНОВИЧ, 1880 р.н., с.Щита Вілюнського повіту (Польща), поляк, освіта початкова, проживав у с.Братолюбівка, сторож аптеки. Заарештований 12.10.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти радвлади). Засуджений 31.01.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 31.01.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9733)

СІНКЕВИЧ ТЕТЯНА ПРОКОПІВНА, 1910 р.н., с.Новогригорівка, українка, освіта початкова, проживала у м.Кіровограді, чорноробоча підсобного господарства заводу "Червона зірка". Заарештована 23.03.1945 УНКДБ Кіровоградської області (в роки німецької окупації працювала на канатній фабриці, тероризувала комуністів і комсомольців, зводила наклепи на комуністичну партію, вихваляла окупаційну владу). Засуджена 31.05.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована 28.06.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10101)

СІЧКАР МИКОЛА ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1932 р.н., м.Долинська, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ, проживав у м.Кострома (Росія), військовослужбовець в/ч 63214, рядовий. Заарештований 7.06.1952 контррозвідкою МДБ Московського військового округу (порізав 5 парашутів, визнаний психічно-хворим, службу в армії порівнював з перебуванням у тюрмі). Засуджений 10.09.1952 трибуналом Московського військового округу до 25 років ув'язнення в виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним судом СРСР 26.12.1953 міру покарання зменшено до 5 років ув'язнення в виправно-трудових таборах, а згідно з указом Президії Верховної Ради СРСР від 27.03.1953 "Про амністію" з-під варти звільнений 21.01.1954. (П – 5792)

СІЯНКО ГРИГОРІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1899 р.н., с.Нові Обитоки (приєднане до с.Новошевченкове), українець, освіта початкова, тесля артілі "Сніп". Заарештований 17.03.1938 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна шкідницька діяльність). 13.01.1939 Миколаївським облсудом виправданий, з-під варти звільнений. (П – 704)

СКЛЯРЕНКО САЛИВОН ДАВИДОВИЧ, 1911 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, проживав у таборі Южський Івановської області (Росія), військовослужбовець. Заарештований 21.08.1940 особливим відділом УНКВС Івановської області (здався в полон фінам без опору). Засуджений 4.10.1940 особливою нарадою НКВС до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.03.1965 трибуналом Московського військового округу. (П – 7917)

СЛОБОДЯН ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ, 1904 р.н., смт Казанка Миколаївської області, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 18.08.1930 Долинським РВ ДПУ (контрреволюційна шкідницька діяльність). Засуджений 9.12.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 10 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 21.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10132)

СМАГЛЮК ПЕТРО ТИМОФІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 20.12.1930 Дніпропетровським

оперсектором ДПУ (член контрреволюційного повстанського куркульського угруповання). Засуджений 15.09.1931 трійкою колегії ДПУ до 5 років заслання в північний край. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як сторож колгоспу імені Будьонного заарештований 15.09.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 22.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10237, 9253 – П)

СМАГЛЮК ВАСИЛЬ ТИМОФІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта 4 класи, проживав у с.Кірове, завгосп середньої школи. Заарештований 12.10.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 7.02.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4653)

СМАГЛЮК ІВАН ТИМОФІЙОВИЧ, 1905 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 1.10.1931 Дніпропетровським оперсектором ДПУ (член контрреволюційного повстанського куркульського угруповання). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах умовно. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10238 – П)

СМАГЛЮК СЕМЕН ТИМОФІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1917-22 роках – з партії виключений, член УКП з 1922 року, кравець-одноосібник. У квітні 1923 року ЧК за участь у боях проти радвлади засуджений до розстрілу, міру покарання замінено позбавленням волі на 10 років, відбув 3 роки 4 місяці. Вдруге заарештований 12.02.1929 Криворізьким окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 27.05.1929 колегією ОДПУ до 10 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 25.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Втретє заарештований 4.08.1937 Долинським РВ НКВС ("у 1919 році служив у війську армії УНР, командував сотнею 2-го полку полковника Самокиша", "вів антирадянську агітацію, розповсюджував провокаційні чутки"). Засуджений 3.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до розстрілу, вирок виконано 12.09.1937 у м.Кривому Розі. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (14163, 9382 – П)

СОБОЛЬ МИКИТА ІВАНОВИЧ, 1879 р.н., с.Березівка (нині с.Роздільне), українець, освіта початкова, член ВКП(б), член колгоспу "Паризька комуна". Заарештований 15.03.1944 Долинським РВ НКВС (підозрювався в тому, що будучи арештований німцями у листопаді 1941 року, дав підписку бути таємним агентом жандармерії). Управлінням НКВС Кіровоградської області 18.12.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. Брат Яків у 1930 році розкуркулений. (П – 271)

СОБУЦЬКА ГАННА ГРИГОРІВНА, 1922 р.н., с.Варварівка, українка, освіта 4 класи, проживала у с.8-ма Олександрівка, робітниця цегельного заводу. Заарештована 31.07.1945 Долинським РВ НКВС ("весною 1942 року під час польових робіт разом з іншими жінками виявила в курені двох чоловіків, яких налякалась і стала кликати на допомогу, польовою дорогою простували поліцейські, вони й арештували чоловіків, що виявились радянськими парашутистами, доля парашутистів невідома"). Засуджена 14.02.1946 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Військовим трибуналом Українського округу 20.03.1946 міру покарання зменшено до 10 років ув'язнення у ВТТ з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітована 10.02.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13780)

СОЛОМАШЕНКО ОЛЕКСАНДР ПЕТРОВИЧ, 1924 р.н., с.Братолюбівка, українець, освіта 5 класів, проживав у с.Шевченкове, без певних занять. Заарештований 28.04.1944 Долинським РВ НКДБ (співробітництво в роки війни з німецькою окупаційною владою: працював у поліції шевцем, схилений до агентурної роботи). Засуджений 25.11.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9366)

СОЛОМКО ДМИТРО АНДРІЙОВИЧ, 1897 р.н., м.Дніпропетровськ, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), оператор залізничної станції. Заарештований 14.02.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (в роки громадянської війни служив у війську армії УНР; висловлював невдоволення постачанням хліба, виступав проти підписки на державну позику, проти стахановського руху, вихваляв життя до революції). Засуджений 6.05.1938 судовою трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 14.11.1955

Одеським облсудом. Брат Тимофій у 1932 році за зрив хлібозаготівлі засуджений до 10 років неволі, брат Олександр репресовувався у 1938 році. (П – 6954)

СОЛОМКО ОЛЕКСАНДР АНДРІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Хмелів Роменського району Сумської області, українець, освіта середня, проживав у с.Новошевченкове Долинського району, бухгалтер Долинського цегельного заводу. Заарештований 4.02.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (у 1918 році як член "Просвіти" брав участь у хоровому та драматургічному гуртках, у 1919-ому служив у білогвардійському Таганрозькому полку, сформованому на ст.Долинська з мобілізованих місцевих жителів; "серед робітників цегельні вів контрреволюційну діяльність, викликаючи в них обурення політикою радянської влади, зводив наклепи на органи НКВС, агітував не голосувати за кандидатів у депутати Верховної ради, затримував робітникам зарплату, викликаючи в них невдоволення"). Дорожно-транспортним відділом ГУДБ НКВС Одеської залізниці 30.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. Репресований брат Петро. (П – 6792)

СОЛОЩЕНКО ПАНАС ІВАНОВИЧ, 1906 р.н., с.Варварівка, українець, письменний, конюх колгоспу "Революція і соціалізм". Заарештований 12.01.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3973)

СОФЕЛЬ ГРИГОРІЙ ПАВЛОВИЧ, с.Вигода Кобринського району Брестської області (Білорусія), поляк, освіта початкова, проживав у с.Іванівка Долинського району, тесля дендрологічного парку. Заарештований 18.10.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація: "підтримуючи письмовий зв'язок з родичами у Польщі та Америці, дискредитовував радянський уряд, вихваляв рівень життя, державний лад і культуру Польщі"). Засуджений 10.12.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.11.1968 Кіровоградським облсудом. (П – 8174)

СТАНІСЛАВСЬКИЙ ЙОСИП АБРАМОВИЧ, 1885 р.н., с.Каніївка Дашівського району Вінницької області, освіта початкова, проживав у с.Червоне Озеро, колгоспник. Заарештований 12.04.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (контрреволюційна агітація проти колективізації). Засуджений 13.05.1930 Зінов'євськии окрсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки і засланням на 3 роки. Реабілітований 8.02.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13055)

СТАРОВОЙТЕНКО ПОЛІКАРП МИНОВИЧ, 1887 р.н., с.Березівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Бурдзинківка (нині у складі с.Василівка), хлібороб. Заарештований 10.11.1929 Криворізьким окрвідділом ДПУ (антирадянська діяльність: 3.11.1929 біля церкви с.Бурдзинківки зібрались віруючі і заможні селяни з метою не дати активістам використовувати храм "тимчасово під засипку зернохлібом", викрикували противладні та антиколгоспні гасла, били палицями комсомольців). Засуджений 10.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 2.11.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12094)

СТАСЕВИЧ АНТОН АНТОНОВИЧ, 1892 р.н., с.Новий Острів Сокольського повіту Гродненської губернії (Білорусія), поляк, освіта 3 класи, проживав у с.Писанка Червоноозерської сільради, комірник колгоспу "10-річчя ЛКСМ". Заарештований 2.09.1937 Устинівським РВ НКВС (вів антирадянську агітацію за індивідуальне господарювання і проти колгоспів, вихваляв Польщу). Засуджений 4.01.1938 НКВС та Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 20.01.1938. Реабілітований 14.06.1958 Верховним судом УРСР. (П – 4569)

СТАХОВИЧ ІВАН ІВАНОВИЧ, 1910 р.н., с.Новогригорівка, українець, письменний, проживав у с.Благодатне, член сільгоспартілі "Хлібороб". Заарештований Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ до 3 років ув'язнення у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 26.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як колгоспник заарештований 29.08.1937 Долинським РВ НКВС (учасник повстанського загону Клепача, ліквідованого органами ДПУ у 1933 році; контрреволюційна діяльність: закликав селян не йти служити в Червону армію, захищав "ворогів народу", займався шкідництвом). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541, 8734)

СТЕПАНОВ ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1898 р.н., х.Очеретяний, українець, освіта початкова, проживав у с.Миколо-Бурдзинківка (нині у складі с.Василівка), колгоспник. У 1921 році

ревтрибуналом засуджений до 5 років неволі за сприяння повстанському загону Іванова, який у 1920-21 роках оперував на Криворіжжі. Вдруге заарештований 15.09.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 22.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8853)

СТЕЦЕНКО ФЕДІР ІВАНОВИЧ, 1903 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб-одноосібник. Заарештований 16.04.1931 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

СТОВБА ОЛІМП МАКАРОВИЧ, 1894 р.н., с.Новогригорівка Друга, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1931 році судився "за перевищення влади". Вдруге заарештований 24.11.1937 Долинським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у повстанській армії Григор'єва; шкідництво: "разом із Дяченком та Кострубом у вересні 1937-го отруїв 9 колгоспних свиней", "висловлював терористичні наміри проти керівників партії"). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.12.1937. Реабілітований 15.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4820)

СТРУТИНСЬКИЙ ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ, 1893 р.н., с.Пеньки Гриківського району Вінницької (нині Старокостянтинівський Хмельницької) області, поляк, освіта середня, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), старший зоотехнік радгоспу ім.К.Маркса. У 1930 році за контрреволюційну діяльність особливою нарадою при колегії ОДПУ був засуджений до 5 років заслання. Заарештований 13.10.1937 Долинським РВ НКВС (шкідництво: "сприяв розвитку бруцельозу, бо не відокремив здорову худобу від хворої, внаслідок чого в радгоспі за 3 місяці здохло 110 телят", вихваляв умови життя в Польщі та Німеччині, як польський націоналіст пропагував ідею об'єднання України з Польщею). Засуджений 16.12.1937 НКВС та Прокуратурою СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.05.1956 Верховним судом СРСР. (П – 1919)

СУГАК КИРИЛО НАУМОВИЧ, 1884 р.н., Кубань (Росія), українець, письменний, проживав у с.Гурівка, колгоспник. Заарештований 12.12.1932 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ до 10 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 26.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

СУШКО ПЕТРО САВОВИЧ, 1893 р.н., с.Каширівка Долинського району (нині Казанківського Миколаївської області), українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 3.01.1933 Долинським РВ ДПУ (контрреволюційна агітація: "на колгоспних зборах виступав проти плану хлібозаготівлі, говорив про нереальність його виконання, чинив опір при здачі наявного в нього зернохліба"). Долинським РВ ДПУ 10.03.1933 з-під варти звільнений через недостатність доказів. (П – 4663)

ТАЛАШ ГРИГОРІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1887 р.н., с.Олександро-Мар'ївка П'ятихатського району Дніпропетровської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Братолюбівка, хлібороб. У 1931 році за невиконання плану хлібоздачі розкуркулений, майно розпродане. Заарештований 9.04.1933 Долинським РВ ДПУ (шкідництво: "при проведенні надранньої сівби в колгоспі "Третій вирішальний" разом з Миколою Кравченком на тринадцятигектарному лану допустили недосів – замість належних 15,6 центнерів зерна висіяно лиш 13"). Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. Батька і брата Петра також розкуркулено. (П – 7676)

ТАЛЛЕР АНДРІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1905 р.н., с.Благодатне, німець, освіта початкова, проживав у с.Маловодяне, без певних занять. Заарештований 9.09.1945 Долинським РВ НКДБ (у роки німецької окупації завідував молочно-товарною фермою, прийняв німецьке підданство, фольксдойч). Засуджений 29.12.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. 18.12.1952 з-під варти звільнений. Реабілітований 18.02.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13070)

ТАРАНЕЦЬ МИХАЙЛО АНАНІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений

трійкою УНКВС Миколаївської області 4.04.1938 до розстрілу, вирок виконано 10.05.1938. Реабілітований 24.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4640)

ТАРАН-КРИМСЬКИЙ АНДРІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1902 р.н., с.Новогригорівка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1923 Катеринославським губернським судом був засуджений до розстрілу, покарання замінено на 10 років ув'язнення, під вартою знаходився 3 роки. Вдруге заарештований 29.04.1929 Криворізьким окрвідділом ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт, держподатків). Засуджений 3.11.1929 ОДПУ до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 25.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14165)

ТАРАНУХІН АНДРІЙ РОМАНОВИЧ, 1900 р.н., м.Долинська, українець, освіта початкова, проживав у м.Фрунзе (нині Астана, Киргизстан), військовослужбовець, збройний майстер 1-го запасного кавалерійського полку. Заарештований 16.01.1942 ОТВ НКВС ст.Мічурінськ Ленінської залізниці (антирадянська дільність). Засуджений 24.02.1942 військовим трибуналом Ленінської залізниці до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 3.10.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 13392)

ТАРАСЕНКО ФЕДІР ЯВДОКИМОВИЧ, 1897 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Прогрес". Заарештований 2.12.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація та пропаганда, дискредитація сталінської Конституції). Засуджений 28.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.01.1938. Реабілітований 18.11.1987 Кіровоградським облсудом. (П – 8571)

ТЕМНИК ТАРАС ФЕДОТОВИЧ, 1901 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, конюх колгоспу "Новий світ". Заарештований 9.03.1938 Долинським РВ НКВС (вів антирадянську агітацію, займався шкідництвом: "покинувши місце сторожування, залишив коней без догляду, в результаті чого одна тварина загинула"). Засуджений 27.08.1938 Миколаївським облсудом до 1 року ув'язнення у виправно-трудових таборах з зарахуванням терміну попереднього ув'язнення, покарання вважається відбутим, з-під варти звільнений. (П – 12442)

ТЕРЕЩЕНКО МИКОЛА ЮХИМОВИЧ, 1921 р.н., м.Долинська, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 17.08.1949 УМДБ Кіровоградської області (зводив наклепи на керівників радвлади). Засуджений 26.03.1952 Кіровоградським облсудом до примусового лікування в спеціальній психіатричній установі. 16.04.1954 лікування припинено. Реабілітований 24.10.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10602)

ТЕРЕЩЕНКО ОЛЕКСА ПЕТРОВИЧ, 1911 р.н., с.Василівка, українець, освіта 2 класи. Заарештований 9.04.1944 УНКВС Кіровоградської області (добровільно пішов працювати до німецьких окупантів старостою громадського двору). Управлінням НКВС Кіровоградської області 26.10.1944 був направлений в спецтабір НКВС СРСР для перевірки. (П – 3198)

ТЕРЕЩЕНКО ПАРАСКА ГРИГОРІВНА, 1885 р.н., с.Варварівка, українка, письменна, проживала у с.Бокове (приєднане до с.Кірове), домогосподарка. Заарештована 19.09.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація проти заходів радянської влади та партії, керівників уряду). Засуджена 22.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1532)

ТИКВА ІВАН ПАВЛОВИЧ, 1898 р.н., с.Благодатне, українець, письменний, хлібороб-одноосібник. Заарештований 4.02.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ТИШКО СТЕПАН МАТВІЙОВИЧ, 1902 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), колгоспник. Заарештований 09.05.1937 Долинським РВ НКВС (учасник повстанського руху, антирадянська агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9705)

ТКАЧ КАРПО МИКИТОВИЧ, 1882 р.н., с.Ковалівка Одеської округи, українець, освіта початкова, проживав у с.Новогригорівка, хлібороб. Заарештований 23.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівельних робіт). Засуджений 18.01.1930 особливою нарадою ОДПУ до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 12.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4110)

ТКАЧЕНКО ВОЛОДИМИР ОНИСИМОВИЧ, 1887 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році був розкуркулений. Заарештований 8.01.1933 Долинським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 22.04.1933 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 15.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Брат Василь у 1930 році розкуркулений, брат Іван заарештований. (П – 7656)

ТОКАРЕВ ЮХИМ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1905 р.н., с.Шевченкове (нині м.Долинська), українець, освіта початкова, старшина 2-ого дивізіону 132-го запасного зенітно-артилерійського полку. Заарештований 26.08.1941 особливим відділом НКВС 132-го ЗЗАП ("21.08.1941 у с.Григорівці, де стояла його відступаюча частина, серед бійців висловлював капітулянтські погляди, п'яним зчинив бійку, нецензурно висловлювався на адресу своїх командирів, на молодшого лейтенанта Нісенблата накинувся з антисемітською лайкою, плюнув йому в обличчя: "Прийде Гітлер, то перевішає і переріже євреїв і політруків!"). Засуджений 4.09.1941 трибуналом військ НКВС УРСР до розстрілу, вирок виконано 16.09.1941. Реабілітований 29.11.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 13963)

ТОЛКУНОВ ІВАН МИРОНОВИЧ, 1907 р.н., с.Явдотівка Широківського району Дніпропетровської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), різноробочий цегельного заводу. Заарештований 23.08.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 3.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до розстрілу, вирок виконано 12.09.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10807)

ТОПЧІЙ ІВАН АНДРІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Новогригорівка Перша, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1923 році як член підпільної петлюрівської організації був засуджений ЧК до розстрілу, покарання змінено до 10 років ув'язнення, під вартою знаходився 3 роки. Вдруге заарештований 29.04.1929 Криворізьким окрвідділом ДПУ (агітація проти держподатків, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 3.11.1929 ОДПУ до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 25.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14165)

ТОПЧІЙ НИКИФОР ОКСЕНТОВИЧ, 1882 р.н., с.Новогригорівка Перша, українець, письменний, проживав у с.Маловодяне, без певних занять. Заарештований 3.12.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Управлінням НКВС Кіровоградської області 20.05.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1514)

ТРЕКОЦЬКИЙ ФЕДІР КІНДРАТОВИЧ, 1881 р.н., с.Новогригорівка, українець, письменний, хлібороб. У 1929 році розкуркулений. Заарештований 5.12.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років заслання у північний край. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

УНТУРА ПЕТРО ФЕДОРОВИЧ, 1891 р.н., с.Грушка Кам'янського району (Молдова), молдаванин, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), конюх радгоспу ім.Карла Маркса. У 1925 році був засуджений за шпигунську діяльність до 10 років неволі з позбавленням громадянських прав на 5 років, відсидів 8 років. Вдруге заарештований 20.11.1937 Долинським РВ НКВС (у 1922 році нелегально перетнув кордон у Румунію, де прожив 3 роки, в 1925-ому повернувся; "зводив наклепи на радянську владу, вихваляв життя в Румунії, співчував "ворогам народу" Тухачевському та іншим, висловлював капітулянтські настрої, підозрювався у шпигунстві на користь Румунії"). Засуджений 2.01.1938 особливою нарадою НКВС до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Сестра Пистина вислана в північні концтабори як куркулька. (П – 9310)

УТКІН ВІКТОР МИХАЙЛОВИЧ, 1925 р.н., смт Володимирівка Астраханської області, росіянин, освіта 7 класів, член ВКП(б) з 1945 року, проживав у с.Жданове, голова Сагайдакської сільради Устинівського району. Заарештований 23.04.1952 Устинівським РВ МДБ ("надрукував 600 листівок антирадянського проамериканського змісту з наклепом на умови життя в СРСР"). Засуджений 8.09.1952 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав до 5 років і конфіскацією майна. Трибуналом Київського військового округу 7.12.1954 вирок зменшено до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12999)

ФЕДЕНКО СЕМЕН АНТОНОВИЧ, 1908 р.н., с.Бокове (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб. Заарештований 5.12.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 15.09.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі умовно. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

ФЕСЕЧКО МИХАЙЛО ФЕДОРОВИЧ, 1899 р.н., м.Маріуполь Донецької області, українець, освіта початкова, проживав у с.Лаврівка Долинського району, член колгоспу "Прогрес". Заарештований 27.02.1938 Долинським РВ НКВС ("у 1920 році брав участь у повстанні проти радянської влади – в с.Інгуло-Кам'янці знаходився штаб повстанського загону отамана Бондаренка, розстріляного згодом у Миколаєві", "у 1933-ому поширював наклепницькі чутки про радянську пресу", "у 1937 році не раз висловлювався вороже стосовно компартійного і радянського керівництва, поширював поразницькі настрої про неминучість загибелі радвлади і про прийдешній голод, позитивно відгукувався про Троцького"). Засуджений 20.05.1938 Миколаївським облсудом до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 12.10.1990 Верховним судом УРСР. Брат Олександр репресований і висланий у "далекі табори". (12573 – П)

ФІХ МОЙСЕЙ ЛЕЙБОВИЧ, 1894 р.н., м.Лодзь (Польща), єврей, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), бухгалтер заготконтори. Заарештований 2.12.1937 Долинським РВ НКВС (співчував "ворогам народу", розхвалював фашистську Німеччину). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Кіровоградської області 8.05.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1867)

ФІЦАК ГРИГОРІЙ ІЛЛІЧ, 1894 р.н., с.Марфівка, українець, освіта початкова, робітник радгоспу "Прогрес". У 1931 році за невиконання твердого завдання хлібоздачі 208 пудів був засуджений до 2 років неволі. Вдруге заарештований 24.11.1932 Долинським РВ ДПУ ("у 1930 році в колгоспі "Червоний сіяч" організовував жіночі волинки, сам брав участь у розбиранні колгоспного майна, у колгоспі "Ранній ранок" виступав проти державної хлібозаготівлі"; вів антирадянську агітацію: "Який дурний народ, заляканий, на роботу гонять голодних – організувались би, виказали протест, а вони задоволені тим, що їх називають господарями. Господарі в кайданах!", "Що за влада! Не встигла зміцніти, як почала грабувати й ображати селянство!"). Засуджений 13.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 18.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6997)

ФРАЙТАК ЛІЗА ЯКІВНА, 1901 р.н., м.Берлін (Німеччина), німка, освіта початкова, проживала у с.Шевченкове (нині м.Долинська), прибиральниця птахокомбінату. Заарештована 1.07.1941 Долинським міжрайонним відділом НКДБ (в Україну переїхала у 1918 році; вела антирадянську пропаганду: "вихваляла життя і фашистський лад у Німеччині, зводила наклепи на рівень життя трудящих в СРСР"). Засуджена 16.12.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Звільнена у 1951 році, проживала у м.Балхаш Карагандинської області (Казахстан). Реабілітована 16.05.1964 Кіровоградським облсудом. Батько репресований у 1928 році. (П – 7815)

ФУРСА ІВАН КУЗЬМОВИЧ, 1887 р.н., с.Гурівка Криворізького (нині Долинського) району, українець, освіта початкова (6 класів міського училища), проживав у м.Новоукраїнка, без певних занять. У 1920 році арештовувався ВЧК і судився революційним трибуналом "за контрреволюційну націоналістичну діяльність". Вдруге заарештований 4.09.1937 Новоукраїнським РВ НКВС ("у 1919 році завідував поштою в Новоукраїнці, забрав належну їй зброю і втік до денікінців; підтримував тісний зв'язок з українськими націоналістами Одеси, протягом довгих років агітував проти колгоспів і радянської влади та за самостійність України: "Колгоспники – це раби, які працюють і нічого не мають, оскільки радвлада все забирає", "Тепер усі повернуться із заслання і братимуть участь у виборах до рад, а це ж найкращі люди – їх народ безумовно вибере, вони поведуть за собою народ проти комуністів. Нам треба їх підтримати – якщо Конституцію зміцнять, то ми всюди комуністів поженем, як собак", "Український народ гине під московським ярмом, від радянської влади можна звільнитись лиш через війну, треба боротись за справжню Українську народну владу", "Комуністи

думають, що їм допоможуть арешти, вони забирають всіх українців і жодного жида; українці ніколи їм цього не забудуть, ми будемо добиватись своєї влади; погано лиш, що досі не зуміли ліквідувати Сталіна, тоді було б легше"). Засуджений 22.10.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 6.05.1942 у Онеглагу. Реабілітований 24.08.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3792)

ХАВЕР ІВАН МАКСИМОВИЧ, 1888 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, проживав у селищі Цвіткове Долинського (нині Петрівського) району, член сільгоспартілі "Цвіткове". Заарештований 28.02.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 10 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ХАВЕР ЛУКА МАКСИМОВИЧ, 1883 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, хлібороб-одноосібник. Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 26.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ХАВЕР ОЛЕКСА МАКСИМОВИЧ, 1886 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 2.02.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у контрреволюційній повстанській організації під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ до 3 років ув'язнення умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 26.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ХАВЕР ПОРФИР АНДРІЙОВИЧ, 1903 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 15.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ХАЛАБУДА МИХАЙЛО ОМЕЛЯНОВИЧ, 1896 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 3.12.1937 Долинським РВ НКВС (в роки громадянської війни брав участь у повстанському русі проти встановлення радянської влади; антирадянська агітація). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10585)

ХАЛЯВКА ТИХІН МИКИТОВИЧ, 1892 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, коваль колгоспу. Заарештований 3.12.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 28.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 11.03.1938. Реабілітований 2.09.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5820)

ХОДОНЕНКО ЙОСИП ВІКЕНТІЙОВИЧ, 1889 р.н., с.Столиці Дисенського району Вітебської області (Білорусія), поляк, неписьменний, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), конюх райспоживспілки. Заарештований 9.03.1938 Долинським РВ НКВС ("вихваляв життя народу в буржуазній Польщі і зводив наклепи на умови життя в СРСР, агітував за відокремлення України від СРСР, приєднання її до Польщі, поширював провокаційні чутки про прийдешню війну проти капіталістичних країн"). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.05.1938. Реабілітований 18.08.1971 Кіровоградським облсудом. (П – 8258)

ХОМІНСЬКИЙ ПАВЛО ЯКОВИЧ, 1885 р.н., с.Братолюбівка, росіянин, освіти вища, проживав у м.Кіровограді, інженер з техніки безпеки заводу "Червона зірка". Заарештований 27.06.1941 Кіровоградським РВ УНКДБ (антирадянська агітація). Відділом спецсправ Прокуратури СРСР 12.01.1943 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 8350)

ХОРОЛЬСЬКИЙ ПАНТЕЛІЙ ПАНАСОВИЧ, 1909 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Братолюбівка, тракторист колгоспу "Третій вирішальний". Заарештований 13.06.1945 відділом контррозвідки "Смерш" перевірочно-фільтраційного табору №240 (підозрювався в тому, що знаходячись у таборі військовополонених м.Кіровограда, в серпні 1942 року був завербований офіцером німецької розвідки як агент і дав зобов'язання виявляти командирів і комісарів Червоної армії, комуністів і євреїв серед радянських військовополонених). Відділом контррозвідки "Смерш" ПФЛ №240 21.09.1945 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7855)

ХОРУНЖЕНКО ЄВМЕН СТЕПАНОВИЧ, 1889 р.н., смт Решетилівка Полтавської губернії, українець, освіта 2 класи училища, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), старший бухгалтер

лінійно-станційного технічного вузла №10. Заарештований 18.10.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.11.1937. Реабілітований 18.11.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3900)

ХРУЛЕНКО ІВАН МАТВІЙОВИЧ, 1908 р.н., с.Антонівка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 17.07.1937 Устинівським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 2.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10291)

ХРУЛЕНКО СЕРГІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1901 р.н., с.Антонівка, українець, письменний, член колгоспу "25000". Заарештований 28.07.1937 Устинівським РВ НКВС ("агітував проти колективізації, закупівлі колгоспом механізованого транспорту, проти підписки на позику обороні СРСР"). Засуджений 2.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько Андрій у 1930 році розкуркулений і висланий у Вологодську область (Росія); брат Федось у 1919 році служив у денікінській армії, у 1930-ому розкуркулений і висланий на північ. (П – 8972)

ХРУЩ ПАНАС КЛИМОВИЧ, 1906 р.н., с.Новолазарівка Долинського району (нині Казанського Миколаївської області), українець, письменний, колгоспник. Заарештований 4.12.1932 Долинським РВ ДПУ (контрреволюційна агітація та діяльність). Долинським РВ ДПУ 29.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5585)

ЦВИНДА ДМИТРО ТАРАСОВИЧ, 1883 р.н., с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, хлібороб-одноосібник. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 22.02.1931 Долинським РВ ДПУ (вів антирадянську агітацію проти вступу в колгоспи та проти державної хлібозаготівлі). Засуджений 25.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 15.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6212)

ЦВИНДА ІВАН МИКИТОВИЧ, 1892 р.н., с.Ганнівка (приєднане до с.Кірове), українець, письменний, комірник колгоспу "Жовтнева перемога". У 1930 році був засуджений за невиконання держзобов'язань хлібоздачі. Вдруге заарештований 12.02.1938 Долинським РВ НКВС (шкідницька діяльність: "затримував видачу селянам продуктів харчування, при видачі селянам хліба підмішував відходи"; антирадянська агітація: "виступав проти колгоспного ладу, вихваляв німецький фашизм, казав: "Влада податками грабує селян"). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 10.05.1938. Реабілітований 29.07.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3748)

ЧАЛИЙ МИХАЙЛО ЗАХАРОВИЧ, 1921 р.н., с.Лаврівка, українець, освіта середня, проживав у м.Долинській, коректор Долинської друкарні. Заарештований УНКВС Кіровоградської області ("організував антирадянське націоналістичне молодіжне угруповання, створене 1939 року в Олександрійській педагогічній школі, метою якого було повалення радвлади і відрив України від Радянського Союзу; члени угруповання на курсах вчителів під час занять відкрито ставили питання націоналістичного змісту, разом гуляли, разом читали заборонену літературу – Грінченка, Винниченка, Вишню", "писав вірші й листівки, в яких зводив наклепи на компартію й радянську владу; щоб поширювати свої контрреволюційні відозви, став красти шрифти і пристосовувати свою друкарню: вкрав 1560 друкарських знаків"). Засуджений 10.09.1940 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 31.10.1964 Верховним судом УРСР. (П – 12453)

ЧЕРЕВИК ІВАН УЛЯНОВИЧ, 1895 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 7.05.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у контрреволюційній повстанській організації проти радянської влади). Дніпропетровським облвідділом ДПУ 17.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5638)

ЧЕРЕВИК ПАНАС СОФРОНОВИЧ, 1885 р.н., с.Гурівка, українець, освіта 4 класи, рахівник колгоспу "Прогрес". Заарештований 2.12.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація та пропаганда, дискредитація сталінської Конституції). Засуджений 28.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.01.1938. Реабілітований 18.11.1987 Кіровоградським облсудом. (П – 8571)

ЧЕРЕДНИЧЕНКО ОМЕЛЯН СЕМЕНОВИЧ, 1893 р.н., с.Батизман (нині с.Суходільське), українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Ворошилова. У 1932 за невиконання плану хлібозаготівельних робіт засуджений до 3 років неволі. Вдруге заарештований 16.07.1941 Долинським

міжрайонним НКДБ ("на території, оголошеній на воєнному становищі, вів контрреволюційну агітацію проти компартії і радвлади, агітував проти колгоспного будівництва, погрожував розправою колгоспним активістам"). Засуджений 7.07.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 20.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12215)

ЧЕРЕП'ЯНИЙ МИКОЛА ФЕДОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Благодатне, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 16.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ЧЕРЕП'ЯНИЙ АНДРІЙ СЕВАСТЯНОВИЧ, 1908 р.н., с.Благодатне, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 15.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у контрреволюційній повстанській організації: "1932-го року в селах Долинського – Благодатне, Гурівка, Варварівка, Цвіткове – та Криворізького районів, а також окремих населених пунктів Донеччини Сергієм Клепачем, братом повстанця Івана Клепача, під гаслом боротьби за Українську незалежну республіку були створені повстанські осередки, які, використовуючи невдоволення селян владою комуністів, готувались до збройного виступу: поширювали інформацію, збирали вогнепальну зброю – при обшуку вилучено 5 одиниць, зміцнювали матеріальну базу організації, пограбувавши кооператив у Благодатному, робили спроби налагодити зв'язок з закордонними центрами через родичів, що живуть у Болгарії; "Радянська влада, казав Клепач, остаточно знищує селянство, створюючи голод і злидні – а все тому, що на чолі уряду стоять жиди і кацапи. Наше повстання має зробити Україну вільною державою" – з показів члена організації Андрія Череп'яного; по справі проходило 48 осіб, чотирьох керівників розстріляно). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, вирок виконано 9.05.1933. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ЧЕРЕП'ЯНИЙ ВАСИЛЬ ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1891 р.н., с.Благодатне, українець, письменний, член сільгоспартілі "Хлібороб". Заарештований 13.01.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ЧЕРЕП'ЯНИЙ ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1895 р.н., с.Благодатне, українець, письменний, хлібороб-одноосібник. Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ЧЕРЕП'ЯНИЙ ІВАН СЕВАСТЯНОВИЧ, 1908 р.н., с.Благодатне, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 15.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ЧЕРЕП'ЯНИЙ МЕФОДІЙ ЗАХАРОВИЧ, 1904 р.н., с.Благодатне, українець, освіта початкова, член сільгоспартілі "Хлібороб". Заарештований 15.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ЧЕРЕП'ЯНИЙ ПАВЛО ГРИГОРОВИЧ, 1888 р.н., с.Благодатне, українець, освіта початкова, член артілі "Хлібороб". Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ЧЕРЕП'ЯНИЙ ТОДОСЬ ПАВЛОВИЧ, 1912 р.н., с.Благодатне, українець, освіта початкова, член сільгоспартілі "Хлібороб". Заарештований 23.02.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, вирок виконано 13.05.1933. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ЧЕРКАВСЬКИЙ ГРИГОРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ, 1923 р.н., с.Шевченкове (нині м.Долинська), українець, освіта неповна середня, учень 9 класу Долинської середньої школи. Заарештований 21.07.1940 УНКВС Кіровоградської області ("належав до антирадянського націоналістичного молодіжного угруповання, створеного 1939 року в Олександрійській педагогічній школі, метою якого було повалення радвлади і відрив України від Радянського Союзу; члени угруповання на курсах вчителів під час занять відкрито ставили питання націоналістичного змісту, разом гуляли, разом читали заборонену літературу – Грінченка, Винниченка, Вишню"). Засуджений 10.09.1940 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 31.10.1964 Верховним судом УРСР. (П – 12453)

ЧЕРНЯВСЬКИЙ ІВАН ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), тесляр маслозаводу. Заарештований 26.09.1937 Долинським РВ НКВС (вів антирадянську агітацію, вихваляв фашизм). Засуджений 21.10.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8930)

ЧЕРНЯВСЬКИЙ ОКСЕНТ ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 16.02.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 13.03.1930 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 25.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6069)

ЧЕРНЯВСЬКИЙ СЕМЕН ІВАНОВИЧ, 1893 р.н., с.Іванівка, українець, освіта початкова, хлібороб, працював у Донбасі на хімзаводі теслею. Заарештований 24.11.1932 Долинським РВ ДПУ (агітація проти праці в колгоспі, виконання плану хлібозаготівельних робіт). Засуджений 11.01.1933 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований Кіровоградською облпрокуратурою 16.12.1993. Брат Андрій у 1931-ому засуджений до 3 років ув'язнення за невиконання плану хлібозаготівельних робіт. (П – 7101)

ЧИЖИК МИКОЛА ЛУКИЧ, 1905 р.н., с.Шевченкове (нині м.Долинська), українець, освіта початкова, завідувач бази райспоживспілки. Заарештований 10.04.1944 Долинським РВ НКДБ (антирадянська агітація: "в роки німецької окупації висловлював судження капітулянтського характеру, зводив наклепи на радвладу, вихваляв життя на окупованій території, називав німців визволителями"). Засуджений 14.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з конфіскацією майна. Реабілітований 13.08.1966 Кіровоградським облсудом. (П – 8068)

ЧИЧКАН ІВАН ОХРІМОВИЧ, 1904 р.н., с.Грузьке Криворізького району Дніпропетровської області, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 16.02.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ЧИШУК МИХАЙЛО КОСТЯНТИНОВИЧ, 1902 р.н., с.Твердівка Пінського району Брестської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у с.Антонівка, тесля артілі "25000". У 1934 році за недбале ставлення до жнивної кампанії був засуджений до 3 років неволі, звільнений у 1935-ому. Вдруге заарештований 2.09.1937 Устинівським РВ НКВС ("вів антирадянську агітацію про перентабельність тваринницьких ферм, вихваляв фашистський режим Польщі, займався шкідництвом – як бригадир городньої бригади знищував городні культури"). Засуджений 4.01.1938 НКВС і Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 31.01.1938. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11546)

ЧОРНИЙ ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1903 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році батько і два брати розкуркулені. Заарештований 27.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 24.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 18.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6207)

ЧОРНИЙ ВАСИЛЬ ОВСІЙОВИЧ, 1893 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, проживав у селі Іванівка Долинського району, хлібороб, працював у радгоспі "Реконструктор". У 1925 році судився за хуліганство. Заарештований 16.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 10 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ЧОРНОБРИВЕЦЬ САМІЙЛО СИДОРОВИЧ, 1892 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, проживав на х.Грузькому Криворізького району Дніпропетровської області, хлібороб. Заарештований 2.03.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (участь у повстанському загоні під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 26.11.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ЧОРНОЗУБ АНТОН КИРИЛОВИЧ, 1891 р.н., с.Варварівка Перша, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 2.12.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9703)

ЧУШКІН МИКОЛА ТИМОФІЙОВИЧ, 1901 р.н., с.Благодатне, українець, письменний, хлібороб-одноосібник. Заарештований 24.01.1933 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (учасник повстанського загону під проводом Сергія Клепача). Засуджений 28.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12541)

ШАПОВАЛ ОЛЕКСА НИКИФОРОВИЧ, 1893 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Куйбишева. У 1930 році розкуркулений, у 1931-ому арештовувався ОДПУ за контрреволюційну діяльність (агітував за вихід із колгоспу, багато колгоспників послухались). Вдруге заарештований 12.02.1938 Долинським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у армії УНР; у 1930 році брав участь у селянському повстанні; вів антирадянську агітацію: "Колгоспи нерентабельні", "Скоро прийдуть фашисти й розженуть комуністів", публічно і брутально лаяв керівників партії й уряду). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу з конфіскацією майна, вирок виконано 14.06.1938. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9144)

ШАПОВАЛОВ АНДРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1907 р.н., м.Кривий Ріг Дніпропетровської області, українець, освіта 4 класи, проживав у с.Любомихайлівка (приєднане до с.Новогригорівка Перша), з липня 1941 року червоноармієць автомобільної роти 459-го батальйону аеродромного обслуговування. Заарештований 26.11.1942 особливим відділом НКВС 34-го району авіабазування (висловлював невдоволення умовами побуту червоноармійців, вихваляв німецьку техніку, висловлював сумнів у перемозі Червоної армії, розповсюджував зміст німецької листівки). Засуджений 3.12.1942 військовим трибуналом 34-го району авіабазування до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 29.04.1990 трибуналом Київського військового округу. (П – 11730)

ШАПОВАЛОВ ВІКТОР АНДРІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Гурівка, українець, освіта середня (у 1913 році закінчив Єлисаветградське комерційне училище), проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), інспектор-бухгалтер колгоспного обліку райземвідділу. У 1920-х роках за службу прапорщиком у війську генерала Врангеля був засуджений особливим відділом 2-ої Кінної армії до 1 року концтабору. Вдруге заарештований 12.10.1937 Долинським РВ НКВС ("син попа, одружений на дочці попа, у вересні 1936 року висміював допризовників Червоної армії, у лютому 1937-го на зборах жінок у райвиконкомі говорив: "Радвлада відчуває загибель, тому й навчає жінок військовій справі, адже чоловіки не стануть її захищати"; "висловлював контрреволюційні погляди на нову Конституцію і вибори: "Владою зроблено все, щоб у ради пройшли одні комуністи"). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 23.11.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 3734)

ШАРПИНСЬКИЙ АРХИП ЯВДОКИМОВИЧ, 1898 р.н., с.Пастирське Смілянського району Черкаської області, українець, освіта 4 класи, проживав у селищі другого відділку радгоспу "Реконструктор" (нині с.Новоселівка Долинського району), слюсар. У 1930 році розкуркулений і висланий у Вологодську область (Росія). Заарештований 3.11.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, шкідництво). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 4.04.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4685)

ШЕПЕТУХА ГРИГОРІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1912 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, проживав на ст.Іркутськ II (Росія), водій автомобіля складу військ НКВС. Заарештований 10.10.1940 особливим відділом НКВС Іркутського гарнізону Забайкальського військового округу (контрреволюційна агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 28.12.1940 Іркутським облсудом до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав

на 5 років. 11.06.1953 з-під варти звільнений. Реабілітований 13.11.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13660)

ШЕПОТИЛЬНИК МИКОЛА КУЗЬМОВИЧ, 1897 р.н., с.Грушівка Апостолівського району Дніпропетровської області, українець, освіта неповна вища, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), завідувач райфінвідділу. Заарештований 28.03.1944 Долинським РВ НКДБ (антирадянська націоналістична агітація). Долинським РВ НКДБ 23.08.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2262)

ШЕРШНЬОВ АНДРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ, 1875 р.н., с.Семещене Єльненського району Смоленської області (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у с.Братський Посад, без певних занять. Заарештований 21.06.1927 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("у 1908-11 роках належав до секти євангельських християн, з 1911-го – член секти "Духовно правдивих християн", духоборів"; "у грудні 1926 року разом із Яковом Ананівим відвідав духоборів с.Комісарівка на Криворіжжі, де закликали знищувати посіви і худобу, адже однак гряде війна, в питаннях про державу відкрито проводили спадкоємність влади від царя Миколи до Рикова, Сталіна та інших, агітували за право відмовлятися від служби в Червоній армії через релігійні переконання"). Засуджений 19.12.1927 особливою нарадою колегії ОДПУ до 2 років 3 місяців заслання на Урал. Особливою нарадою колегії ОДПУ 3.09.1929 прикріплений до визначеного місця проживання строком на 3 роки. Реабілітований 16.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 3892)

ШИКОВ ІВАН ФЕДОРОВИЧ, 1896 р.н., с.Маловодяне, українець, письменний, вантажник ст.Долинська. У 1925 році за хуліганство Долинським нарсудом був засуджений до 2 років неволі умовно. Заарештований 28.10.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ (у 1919 році служив у денікінській армії; вів антирадянську агітацію: "Стахановський рух вичавлює останні соки з робітничого класу", "Вантажимо колгоспний хлібець та відправляємо в Іспанію, а селяни хай зостаються без хліба, хай пухнуть з голоду... Нічого, фашисти переможуть іспанців, тоді візьмуться й за Радянський Союз", "Раніше в кремлі сиділи цар і міністри, а тепер на тих же місцях комуністи, які не виходять з кремля і не знають, чим живе робітничий клас і селянство"). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 1.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10274)

ШИРІН ПИЛИП ЄВГЕНОВИЧ, 1880 р.н., селище Мирне Краснокутського району Харківської області, українець, письменний, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), хлібороб-одноосібник. У 1929 році за невиконання плану хлібоздачі був засуджений до 1 року неволі. Вдруге заарештований 29.01.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("у 1909-17 роках служив жандармом на ст.Харків, з 1918 живе у Долинській, зміцнив власне господарство шляхом спекуляції продуктами сільського виробництва та кіньми, у 1929 році виступав проти прийняття державного плану хлібозаготівлі: він нереальний"). Засуджений 11.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 7 років ув'язнення у концтаборах. Реабілітований 24.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 3632)

ШИШЕНКО ДМИТРО АНДРІЙОВИЧ, 1889 р.н., с.Миколо-Бурдзинівка (нині у складі с.Василівка), українець, освіта початкова, вагар Криворізької залізничній станції. У 1933 році притягувався до судової відповідальності за антирадянську агітацію. Вдруге заарештований 27.06.1941 УНКДБ Дніпропетровської області ("в різкій формі зводив наклепи на адресу вождя народів, дискредитовуючи здійснюване ним керівництво: "Про заможність колгоспів тільки в газетах пишуть", "На буряках колгоспники працюють брудні, голодні й босі та ще й нічого за це не отримують"; 21 січня 1941 року жартував із друзями: "Вставай, підем копати яму!" – "Яку яму?" – "Хіба не знаєш, що сьогодні – день смерті Леніна? Закопаємо його іще глибше. Не знаю тільки, чого це люди святкують день смерті. Добре було б і Сталіна закопати, може, жити б стало краще"). Засуджений 13.08.1941 Дніпропетровським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 31.08.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13508)

ШКОЛА ПЕТРО МИХАЙЛОВИЧ, 1887 р.н., с.Варварівка, українець, освіта початкова, проживав у селищі Нежданне (приєднане до с.Дубовине), колгоспник. Заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 17.05.1938. Реабілітований 24.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4640)

ШОСТАКОВА-ТОПЧІЙ МАРІЯ СЕМЕНІВНА, 1918 р.н., с.Новогригорівка Перша, українка, освіта неповна середня, без певних занять. Заарештована 11.09.1944 Долинським РВ НКДБ ("в

роки німецької окупації працювала помічником бухгалтера громадського двору; підозрювалась у видачі німцям партизанського загону ім.Хрущова, який відпочивав 14.11.1943 у хаті Віри Хомутової: поліція оточила хату, зав'язався бій, у якому загинуло 8 поліцаїв і 8 німців, партизани відступили у с.Любомихайлівку – наступного дня в Новогригорівку прибув німецький каральний загін і близько 60 селян було розстріляно"). Управлінням НКВС Кіровоградської області 5.01.1945 справа припинена за недоведеністю, з-під варти звільнена. (П – 404)

ШПИЛЬКА МАТВІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1877 р.н., с.Новогригорівка, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 20.02.1931 Долинським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 23.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11945)

ШУЛЬГА МЕРКУРІЙ ПАВЛОВИЧ, 1889 р.н., с.Серафимо-Олександрівка (приєднане до с.Новогригорівка Друга), українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. У 1930 році розкуркулений, господарство розпродане за невиконання плану хлібозаготівель. Заарештований 4.03.1931 Долинським РВ ДПУ ("у 1920 році постачав продуктами повстанський загін Іванова, брав участь у розстрілі 3-ох червоних партизан", вів агітацію проти заходів радянської влади на селі: "Раніше було краще: за 3 рублі наймеш десятину землі і ніякої доходності не треба було сплачувати, а тепер понавидумували податків, самообкладань і деруть шкуру з селянина"). Засуджений 25.03.1931 особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11788)

ШУМЕЙКО ОЛЕКСАНДР СЕМЕНОВИЧ, 1906 р.н., с.Моржанівка Дніпропетровської області, українець, освіта домашня, проживав на ст.Долинська, муляр, вантажник залізничної станції. У 1930 році розкуркулений, майно здав у колгосп "Визволення" селища Волохине (нині у складі м.Долинської). Заарештований 11.03.1933 Долинським РВ ДПУ (шкідницька діяльність: "зривав плани завантаження й розвантаження посівних матеріалів на залізниці"; вів антирадянську агітацію). Засуджений 20.03.1933 особливою наоадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення з висилкою у північний край. Реабілітований 25.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7229)

ШУМЕЙКО ПАВЛО ГЕОРГІЙОРОВИЧ, 1887 р.н., с.Новогригорівка, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 5.12.1930 Криворізьким окрвідділом ДПУ ("в селі Боковому створені підпільні повстанські організації "Сини України" і "Могила", до яких входили куркулі з восьми населених пунктів Долинського району і які ставили своєю метою організацію збройних банд для боротьби з Радянською владою і підготовку масового селянського повстання" – із судового звинувачення). Засуджений 19.09.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років заслання у північний край. Реабілітований 27.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10238)

ШУМЕЙКО СТЕПАН ТИМОФІЙОВИЧ, 1913 р.н., с.Новогригорівка Перша, українець, освіта початкова, проживав у смт Новгородка, студент 2-го курсу сільськогосподарського технікуму. Заарештований 6.11.1932 Новопразьким РВ ДПУ (організація терористичного повстанського угруповання з метою повалення радянської влади). Дніпропетровським облвідділом ДПУ 13.01.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (2748 – П)

ЩЕНЯВСЬКИЙ ІВАН ФЕДОТОВИЧ, 1902 р.н., с.Гурівка, українець, освіта початкова, голова колгоспу "Заповіт Ілліча". Заарештований 3.12.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти радянської влади). Засуджений 28.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.01.1938. Реабілітований 24.10.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4887)

ЩЕНЯВСЬКИЙ ЮХИМ ПЕТРОВИЧ, 1897 р.н., с.Гурівка, українець, письменний, їздовий колгоспу. Заарештований 3.12.1937 Долинським РВ НКВС (агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 28.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.01.1938. Реабілітований 2.09.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5820)

ЩІЧКА ВАСИЛЬ ГЕРАСИМОВИЧ, 1892 р.н., с.Варварівка, українець, освіта 3 класи, проживав у селищі Нежданне (приєднане до с.Дубовине), колгоспник. У 1923 році Катеринославським губернським судом за зв'язок з повстанським загоном Іванова був засуджений до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах, відсидів 3 роки і 3 місяці, звільнений за амністією. Вдруге заарештований 11.02.1938 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 10.05.1938. Реабілітований 24.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4640)

ЯКОВЕНКО ФЕДІР МИКИТОВИЧ, 1899 р.н., с.Варварівка Перша, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу "Заповіт Ілліча". Заарештований 2.12.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9703)

ЯКОВЛЄВ СЕРГІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1915 р.н., с.Ламанове Курського району Курської області (Росія), росіянин, освіта середня військова (закінчив 2 курси інституту), член ВЛКСМ, проживав на ст.Долинська, в Червоній армії з 1937 року, начальник продовольчо-фуражного постачання 712-ого ИПТАП (винищувального протитанкового артилерійського полку), старший лейтенант. Заарештований 13.06.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 43-ої армії ("вів контрреволюційну агітацію проти колгоспного господарювання, виявляв ворожі погляди на радвладу і Червону армію, позитивно відгукувався про ворогів народу, зокрема Троцького, вихваляв німецьку армію"). Засуджений 27.06.1944 військовим трибуналом 43-ої армії до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 5.06.1990 трибуналом Білоруського військового округу. (П – 11919)

ЯСИНСЬКИЙ РАФАЇЛ ПЕТРОВИЧ, 1913 р.н., с.Безнісківці Кам'янець-Подільського району Хмельницької області, поляк, освіта середня спеціальна (Кам'янець-Подільський ветеринарний технікум, 1932), проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), технік районної ветеринарної лікарні. Заарештований 13.10.1937 Долинським РВ НКВС (шкідницька діяльність: "не надавав ветдопомогу худобі, внаслідок чого у колгоспі "Більшовик" 1935 року впало 25 голів молодняка великої рогатої худоби"; антирадянська пропаганда: "агітував проти розвитку тваринництва, адже влада однак усе привласнює"). Засуджений 31.01.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 13.01.1938 (так записано у справі). Реабілітований 22.02.1964 Кіровоградським облсудом. Батько Ясинського їздив у Київ вибирати гетьмана Скоропадського. (П – 7745)

ЗНАМ'ЯНСЬКИЙ РАЙОН

СПОГАД ЗАПАРЕНКА КОСТЯНТИНА ЗІНОВІЙОВИЧА

Народився 1906 року у с.Веселий Кут
Знам'янського району

До 1927 року я жив у селі Веселий Кут. Батько мав землю, вів власне хліборобське господарство, і кожен з нас, дітей (а було нас два брати і три сестри), в міру своїх сил допомагали йому. Недалеко від села знаходилася велика залізнична станція Знам'янка. Тож багато хто із навколишніх сіл влаштовувався працювати на залізниці. Пішов туди і я – молотобійцем до паротягового депо. Затим поступово оволодів професією слюсаря по ремонту паротягів. Війна 1941 року застала мене на посаді майстра. Евакуйовуватися наміру я не мав, і коли до міста прийшли гітлерівці, став працювати ковалем на щітковій фабриці – була така в Знам'янці. Після визволення міста повернувся до роботи в депо – бригадиром.

Так і працював я, інколи днями не виходячи з цеху: там і спав, і їв. Закінчилась війна, почалась післявоєнна відбудова. Одного дня – а це було на самому початку 1948 року – мене викликано з дому, хоча я й відпросився на день до лікаря. Прийшов у цех, кажуть, іди до відділу кадрів. Крім начальника у відділі сидів ще один чоловік. Його знали як працівника НКВС при депо. Він попросив піти з ним разом до відділу НКВС з'ясувати одне питання. Тоді багатьох викликали "з'ясовувати": чому там аварія, а там поїзд запізнився?.. Але мені подали синенький папірець – це був ордер на арешт. Підземним ходом (був і такий) мене відразу ж перепровадили в так зване "капезе". А тоді повезли до Одеси. На вулиці Бебеля знаходилося ще більше "капезе" – в підземеллі. Почалися допити. Основне звинувачення полягало в тому, що я на роботі, в колі своїх колег розповів якось за обідом сон, що приснився мені був. Про випадок цей, як і про сон, я уже й призабув – де ж таки, минуло чотири роки! В розпалі йшла війна. Але мені пригадали.

Сон же якийсь був чудернацький. Бачу Гітлера і бачу Сталіна, обоє на конях як кавалеристи – у формі, перепоясані ременями, з шаблями в руках. Під Гітлером сірий огир, під Сталіном – чорний. От і наскакують кавалеристи один на одного, змагаються, як би рубонути супротивника, та влучніше. Зненацька Гітлер приловчився, блискавичний змах шаблі, і: вже Сталін не Сталін – лежать на землі два шматки. Той, що з головою, хропе, корчиться: довго кінчався Сталін...

Я зізнався відразу: так, приснився такий-от сон, так хіба ж я його замовляв? Так, розповідав я його робітникам у гурті, але ж то жарт...

– Ну, так от і маєш, – мовив слідчий. – Стаття 54, пункт 1а: антирадянська агітація й пропаганда.

Повезли "чорним вороном" назад до Кіровограда: на суд. А суд був такий: викликали на засідання трибуналу військ НКВС Кіровоградської області і шпарко так зачитали вирок: 10 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Мене в табори, родину (жінку й дочку) з рідної, нами побудованої хати – на вулицю.

Етапами – до Дніпропетровська, звідти – до Омська, в так звані "літні табори". За колючим дротом в них знаходилося близько 80 тисяч в'язнів. Згодом вибрали сто чоловік, посадили у вантажні авто. Серед них опинився і я. Нас дуже довго "втрамбовували" в кузови: завдання конвоїрів полягало в тому, аби всадити арештанта в арештанта: одного між ноги іншого – щоб не міг встати. Везли довго, везли вдень і вночі. Ми похворіли. Довезли до міста Салехарда. Вивантажили в лісочку, на березі річки. Це лиш так сказати: "вивантажили". Насправді нас просто скинули, бо везли на самоскидах. Це раз. А по-друге, ми просто не встали б, бо були як спресоване м'ясне філе, а не окремі особини.

Дали поснідати якоїсь баланди, а потім підводять до штабеля шестиметрових колод і наказують: перенести колоди на 20 метрів і скласти, як були. Ми ж смертельно стомлені і голодні, кожне дерево несли 5-6 чоловік. Все-таки перенесли. Нам кажуть: "Складено неправильно, несіть назад". Так ми з цими колодами носилися весь день – нас просто мучили, мучили безпардонною роботою.

Увечері загнали в барак і дали "супу": мутна вода, а в ній де-не-де крупинка вівсянки. Ложок не було, миски діряві – ми просто вилили "харч" до рота.

Розвезли нас по таборах і почалася робота, точніше, каторга. Будували залізницю від Надима до міста Ігарки – дві тисячі кілометрів. Будували по вічній мерзлоті: зривали сорокасантиметровий шар моху, розтоплювали вогнищами мерзлоту, кайлували, вкладали каміння, засипали гравієм.

Небезпечною була робота на річках, коли споруджували мости і насипи до них. Матеріал возили тачками по вузьких дошках. Денна норма – двадцять тачок каміння. Впораєшся – дають 250 грамів хліба, ні – отримуй сто. Не всі могли втримати тачку на вузькій дошці – від ваги самої тачки, від власної слабкості. Тоді зривалися і падали донизу, в річку. Ніхто не рятував – людина тонула.

У фельдшера, що час від часу з'являвся "комісувати" в'язнів-каторжників, була своя прикмета визначати придатність до роботи: він дивився лише в одне місце: ззаду, поверх сідниць. Коли хвостовий хребець нависав над нею, такий вважався непрацездатним, точніше, мав право на полегшену роботу. Його відправляли на місяць на "поправку": латати ватники, бушлати, валянки. А хто мав обморожені руки, теж не сидів без роботи: переносив усе те до комори чи з неї. Від роботи не звільнявся ніхто.

Я був на таких місячних "канікулах" два рази: вперше, коли моя вага складала 51 кілограм, вдруге – коли сорок дев'ять.

Будівництво залізничного полотна тривало три роки, а ще ж спорудження мостів та різних залізничних об'єктів, роботи тривали і взимку, коли річки промерзали до дна, коли північні бурани замітали не лише залізницю, а й поїзди. І ми мусили спочатку – не лише колію, а й паротяги та вагони – викопувати з-під кількаметрового шару снігу.

Узимку ми ходили в "намордниках" – шматині ганчірки з прорізами для очей, – щоб не відморозити носа, вберегти від скаженого заполярного холоду обличчя. А влітку до своїх табірних мучителів додавалися ще й комарі та мошка, котрі насідали хмарами, заїдали до крові, і ми не могли ні ходити, ні спати без накомарника.

Наступним етапом "перевиховання" і "виправлення" став для мене острів Сахалін. І там були табори. Щоправда, режим на острівних ГУЛАГах був дещо послаблений. Принаймі набагато ситніше харчували. Однак при етапуванні морем у трюмах пароплава загинуло 76 чоловік. Мене поставили тут машиністом паровоза, згодом ковалем. Ковалем тому, що це було хоч і тяжче, але день зараховувався як три. І тому на Сахаліні мій загальний строк у 10 літ скоротився до шести років і трьох місяців. На волю я вийшов навесні 1954-го.

А вдома, вже нібито й без принуки, мені ще доволі прийшлося покаторжничати, прикласти сил, які лишились після ув'язнення, аби якось вивести родину із розорення і злиднів. Бо в той час, коли мене мордували по таборах, мої близькі поневірялися на батьківщині. Від того підірване здоров'я, зіпсоване саме життя: передчасно померли і дружина, і дочка.

А тепер мені хотілося б, аби комуністи відповіли на питання: що ж то за лад був такий, лад для трудящих, коли робітника за жартома розказаний сон садили на 10 років у табори винищення, а над родиною знущалися як хотіли?

Записав Микола Петров

СПОГАД ВІТОХІНА БОРИСА ВАСИЛЬОВИЧА

Василь Хомович Вітохін, 1939 рік

Мій батько, Вітохін Василь Хомович, народився 14 січня 1893 року у Знам'янці в родині робітника, мого діда Хоми Михайловича – монтера тяги паровозного депо. Сім'я була багатодітною: три хлопці, троє дівчат. В рік початку першої світової війни батька призвали на воєнну службу, зарахувавши до експедиційного корпусу. Як відомо, Росія в першій світовій мала союз із Францією та Англією проти Німеччини. Доля закинула батька у складі експедиційного корпусу до Франції (відправляли їх із Архангельська). Повернувся він додому, у Знам'янку, аж 1921 року, коли вже фактично прошуміли громадянські бурі в нашому краї.

Працював помічником машиніста на паровозі, слюсарем-інструментальником, згодом завідував навчальними майстернями школи фабрично-заводського навчання (ФЗН). Казали, що були в батька золоті руки: він самотужки змонтував автомашину, але не зміг дістати скатів на колеса, сам склав мотоцикла. Тоді у нашому містечку було всього три мотоцикли: у Бочкового й Коробченка – заводські, і в батька – саморобний. Знали його і як раціоналізатора: разом із своїм батьком впровадив у виробництво багато новинок – в депо знаходився куточок раціоналізатора Василя Вітохіна. Розповідають про тата, що шанував він родину, мав багато друзів, з ним було весело в компанії. У тридцяті роки, коли в нашому місті лютував голодомор, батько як завідувач навчальних майстерень школи ФЗН допомагав своїм учням: збирав для них у родичів та знайомих взуття, нерідко водив їх додому обідати, вечорами влаштовував у гуртожитку цікаві зустрічі, аби словом та піснею зігріти холодних і голодних.

Ми з сестрою Вікторією ніколи не чули від батька антирадянщини.

І ось настав для нашої родини той страшний день 1937 року. Пізно вночі до будинку постукали працівники НКВС, зробили обшук у квартирі, забрали подаровані матері в день весілля її батьками годинник-медальйон, підшивки часописів "Родина" і "Нева", мою колекцію поштових марок. Батька заарештували й відвели в камеру попереднього ув'язнення (КПЗ) – там зараз служба безпеки мешкає. У вільний від навчання час ми з сестрою бігали до високого паркану КПЗ, годинами заглядали в щілини, надіючись побачити батька, коли йому разом з іншими в'язнями надійде черга виносити парашу. Одного разу я таки дочекався: його вивели на подвір'я КПЗ ремонтувати водопровід у надвірному колодязі. Я мовчки дивився на нього, боячись обізватись, щоб мене не нагнали. Звідтоді я тата не бачив більше.

Відправили його із Знам'янки у кіровоградську тюрму. Мати стала одвідувати – возила передачі. Одного дня повернулась з передачею назад: нікому її було передавати – батька погнали етапом на північ. Куди? Ніхто не знав.

Довго ми чекали вісточки з таборів. А коли отримали (зі станції Фосфоритної В'ятської області); то мати на батькове прохання стала писати скарги в Москву. І батька 1939 року звільнили, повернувся він у Знам'янку. Вечорами розказував нам про жахіття пережитого: як змушували підписувати брехливе звинувачення, скільки людей безневинних було напхано в тюремну камеру; як десятки тисяч зеків у ешелонах привезли в глуху тайгу й змусили будувати бараки, майстерні, службові приміщення; як потім у лісах спалахнула пожежа, як у вогні згоріли живими багато в'язнів – батько дивом врятувався; як з іншими друзями по нещастю понад два тижні ховався в болотах від пожежі, голодними чекали, поки перестане палати тайга; багато людей, які вижили, обпеклися, стали навіки каліками.

Здавалося, усе найстрашніше лишилося позаду: звільнили достроково (строк був визначений у 8 років), виправдали, визнали невинним – можна жити спокійно. Якби ж то! Почалась Вітчизняна

війна, залишився під час окупації у Знам'янці, при німцях працював, як і багато хто з робітників, у паровозному депо; звільнили Знам'янку – знову пішов інструментальником у депо, відновлював зруйновані майстерні, в інструментальню відніс із дому весь свій інструмент, днями й ночами не з'являвся додому, пропадаючи в цеху.

А то якось викликають його в Одесу, в управління залізничної дороги. "Може, премію дадуть за працю", – казав батько матері. Але з Одеси додому він не повернувся. Знову арешт, знову допити, знову тортури. Єдиний раз мама возила йому передачу, розказувала згодом по приїзді: як побачила батька, коли його вивели забрати передачу, то жахнулася – лице в синяках, кривавих ранах... Били батька під час допитів, силувано примушували давати на себе брехливі показання.

Знову строк 8 років. Відправляють у табір під Маріуполь, на станцію Сартана: там при заводі імені Ілліча він брав участь у виготовленні цистерн. Працював, як і всюди, сумлінно, в листах додому хвалився, шо впровадили на заводі кілька його рацпропозицій, преміювали.

Відчуваючи свою невинність і бажаючи якнайшвидше повернутися додому, до родини, батько добився, аби його відправили етапом на північ, адже там день зараховувався за два. Сорок днів до міста Солікамська тривав етап, ешелон із в'язнями у надзвичайно важких умовах подолав зимову дорогу. В останньому своєму листі батько зізнався, що простудився в дорозі, переголодував, прохолов – просив вислати посилку з жирами, аби підтримати вимучений організм. Водночас і радість була присутня в рядках листа: уже в Солікамську, прекрасні тут заводи...

Мати одразу ж виконала батькове прохання, але посилка уже не застала його живим, повернулась назад. Ніхто з табірного начальства нашій сім'ї про долю батька, його останні дні, години не повідомив. І досі ми б нічого не знали. Та знайшлася серед в'язнів порядна людина, наглядач табірної лікарні – він прислав матері в кінці 1946 року листівку такого змісту:

"Шановна Олено Степанівно! На моїх очах помер ваш чоловік Вітохін Василь Хомович від крупозного запалення легень. Останніми його словами були – найкращі побажання сім'ї".

... Як мені стало відомо, першого разу батька заарештували за те, що ручки для молотків виготовляв не з того дерева (кизилові замість березових, чи навпаки). Вдруге заарештували за вихваляння німецької техніки: тобто батько говорив, що німецькі паровози кращі від наших, радянських.

Записав Василь Бондар

ЗРАДИВ НАРОД І НЕ ЗРАДИВ СВОЇХ ОДНОСЕЛЬЦІВ?

30 червня 1946 року, якраз напередодні початку жнив, органи заарештували голову колгоспу "Хвиля революції" села Шамівки Знам'янського району Мартина Захаренка. При обшуку у нього вилучено червоноармійську книжку, виписку з наказу на отримання медалі "За відвагу", довідку на отримання медалі "За перемогу", двоє подячних листів за участь в боях проти німецьких окупантів.

Але і в Шамівці, і у рідному селі Мартина Захаренка Новомиколаївці знали, що він був на окупованій території, і з серпня 1941-го по листопад 43-го очолював громадський сільгоспдвір (так німці назвали колишні колгоспи).

У 1941-му, коли розпочалась війна, він після закінчення дворічних курсів у місті Бобринці уже більше року працював головою колгоспу імені Шевченка. І хоча йому було тоді ледве за тридцять, встиг уже побувати в бувальцях: після одержання початкової освіти кілька років займався у рідному селі разом з батьками хліборобством, у 1929-му, маючи від роду двадцять років, спробував робітничого хліба на Донбасі, але швидко повернувся, попрацював слюсарем на станції Знам'янка. Якраз у цей час у його батьків за невиконання хлібозаготівель забрали будинок, ременант, худобу (пізніше у батьківській хаті влаштували дитячі ясла, під час окупації там жив Мартин Мусійович), у

1932 році був засуджений (у справі не вказано за що), через два роки, звільнившись за амністією з рік слюсарював на станції Долгінцево Дніпропетровської області, але таки повернувся у Новомиколаївку. Працював їздовим, але, очевидно, маючи певні хліборобські навички та організаторські здібності, за кілька місяців став бригадиром, закінчив піврічні курси, трохи завідував лабораторією колгоспу і по закінченні ще одних курсів його обрали головою.

У 1941 році до армії призваний не був, бо мав бронь як голова колгоспу. Пізніше він пояснюватиме слідству, що залишився на окупованій території, бо не міг покинути господарство напризволяще, чекав вказівки про евакуацію, а її не було. Відразу ж по приходу німців окупаційна влада потурбувалася про те, щоб призначити керівництво громадського сільськогосподарського двору. Німці викликали Захаренка і доручили йому цю посаду. Мартин Мусійович пізніше наполягав, що це доручення було підтверджене зборами колгоспників. Звичайно, працюючи головою громадського двору, Мартин Захаренко не міг не виконувати вказівок німецької влади, про що чесно говорив слідчим, які власне й ставили йому це в провину. Але до того ще зібрали кілька свідчень односельців, які констатували, що Мартин Мусійович, користуючись владою, наданою йому окупантами, жорстоко ставився до людей. Приклади, зібрані слідчим, Мартин Захаренко категорично заперечував, наполягаючи на тому, що конфліктів з людьми не мав. Чомусь слідчих не зацікавив той факт, що із Новомиколаївки було призначено 30 чоловік молоді для вивезення в Німеччину, але відправили тільки вісьмох. Згадка про це є у справі. Як виявилось потім, багатьох з них про облави таємно попереджував саме Захаренко.

Викликає подив те, що серед свідків, які нібито викривають Мартина Захаренка, практично немає його корінних односельчан. Усі вони, за винятком українця Василя Скляра, родом зі Смоленщини. Очевидно, переселились у наші степи після голодомору 32-33 років, коли українські спустілі села заселяли з Росії, бо кожен з них зазначав, що знає голову громадського сільськогосподарського двору близько десяти років. У кожному з цих свідчень є фраза, яка, очевидно, здавалась слідчим найбільш компрометуючою. Мартин Мусійович нібито говорив новомиколаївцям-росіянам, що "вам, кацапам, не місце на українській землі, вас треба знищувати, щоб і духу вашого тут не було". Ця фраза нав'язливо повторюється у кожному протоколі, що дозволяє засумніватися, чи справді мав Захаренко такі погляди, а чи це слідчі намагались виставити його, таким собі русофобом, розуміючи, що подібні настрої — найбільша загроза для імперії.

Слідство закінчилось швидко. За місяць-півтора після арешту (серпень 1946-го) трибунал військ МВС у Кіровоградській області викликав свідків на своє засідання. Жоден (!) з них не з'явився, що не завадило трибуналу і попри це, і попри те, що Мартин Захаренко вину свою визнав частково, винести вирок — десять років таборів з позбавленням громадянських прав на п'ять років. Мартин Мусійович у таборах не відбув і року. І хоч у його справі є довідка від 2 серпня 1946 року, що він на той час був здоровий, у липні 47-го він помер у місті Нарва.

І лише через 27 років, у червні 1974-ого, син Захаренка Вячеслав, якому на момент арешту батька було лише сім, написав прокуророві Кіровоградської області заяву. Ідея написати її виникла у Вячеслава Мартиновича, який жив у Ташкенті, після відвідання рідного села у Знам'янському районі. Син пише, що Мартин Мусійович, будучи головою громадського двору, допомагав партизанам, попереджував молодь про відправку в Німеччину, виконував завдання командира партизанського загону імені Щорса Івана Нечаєва. Але виявилось, що на час арешту підтвердити це було нікому. Аж у 1971 році Вячеслав дізнався про смерть батька...

Призначене додаткове розслідування виявило багато нових фактів: дочка Івана Нечаєва Надія зокрема підтвердила, що її батько, командир партизанського загону, завдяки Захаренкові під виглядом звичайного селянина близько спілкувався з німецькими офіцерами і мав можливість отримувати важливі дані. Мартин Мусійович фактично забезпечував загін продовольством. Він виділяв борошно, з якого кілька жінок пекли хліб, його звозили в комору, а комірник Іван Луговий на прохання Захаренка не замикав у ній на ніч двері. Так було домовлено з партизанами, які вночі приходили і забирали хліб. Кількох військовополонених голова громадського двору оформив членами господарства і вони, живучи у Софії Сидоренко, стежили за переміщенням німців. У вересні 1942-го, коли в селі відзначали свято врожаю, Захаренко виступив перед односельцями із промовою, в якій закликав працювати ще краще, "...допомагати німецькій армії, яка принесла нам визволення від жидо-більшовицького ярма". Ця промова була одним з головних пунктів

звинувачення. Виявляється, саме в цей час, коли всі відзначали свято врожаю, пастух Микола Анісімов, за вказівкою голови, відкрив кошару і вивів за село у бік лісу до 300 голів овець. Там їх вже чекали партизани.

Не забував Мартин Мусійович і про односельців — за однією тією ж відомістю відпускав їм хліб по кілька разів. Одного разу, коли німці зібрали людей у приміщенні школи, щоб кудись відправити, Захаренко якимось чином домігся, аби їх випустили.

Вячеслав у заяві пише, що батько після арешту весь час був переконаний: його виправдають. На жаль, це сталося через багато років після його смерті. Вирок трибуналу відмінили. Синові надіслали довідку про реабілітацію.

Світлана Орел

СПРАВА № 163: АНІСТРАТЕНКО І.І. ТА ІНШІ.

(розпочата 19.10.1930, завершена 25.03.1931, 616 сторінок)

Довго думав над назвою. Шукав цікавішого заголовку. І навіть знайшов – у рукописі спершу стояло: "Спілка Українського Діла". Але відмовився. Відмовився, коли ще раз переглянув свої виписки зі справи, а в уяві поставали ще десяток інших справ репресованих моїх земляків. Наголошу умисне, що справи ці не з тридцятих років, коли почали діяти трійки на місцях, коли згідно з накинутою ще радянською ідеологічною схемою "розпочалися масові репресії". Зауважте, це цитата із найновішого підручника "Історії України" для старших класів. Залишається лише сподіватися, що згодом радянський період історії таки буде переосмислено і національна специфіка її перебігу буде відбита в майбутній вітчизняній історії. До речі, творцям тієї нової історії України добре прислужиться підготовлені в кожній з областей книги "Реабілітовані історією". В них легко простежуються хвилі репресій проти борців за українську державність 1917-20 років, загалом проти українців. Причому ось щойно на початку 20-х років була підписана амністія усім учасникам збройної боротьби, а вже у 1922-23 роках посипалися арешти, адміністративні заслання тощо проти вчорашніх петлюрівців. Друга половина двадцятих позначена новою хвилею арештів, а вже з 1928 року ця справа була, вочевидь, поставлена на контроль, бо погустішало масових справ за причетність до українських визвольних змагань. Отож репресії проти українців не припинялися від дня встановлення в Україні більшовицької влади. Власне, саме це і змусило мене уніфікувати назву, бо ж ідеться лише про одну із багаточисельних справ. І ще одна обставина, що прислужилася винесеній у заголовок назві – це цілковита уніфікованість самих справ. Вони як близнята у своєму правовому нігілізмі, у рафінованій абсурдності звинувачень, у шокуючій бездоказовості, власне цей ряд можна продовжувати і продовжувати. Але краще спробуймо проілюструвати його цією справою.

Вона цікава тим, що дещо випадає з традиційної схеми їй подібних у двадцятих роках. Її головний герой не був петлюрівцем, не виступав проти радянської влади, більше того – він був одним із активних її будівників. Ось лише кілька штрихів до його біографії. До 1920 року – доброволець у Червоній армії. З 1920 до 1923-го працює у Знам'янському ревкомі, активний учасник боротьби проти українців-холодноярців. З 1923 року очолює комітет незаможних селян села Васине. Про це пише у заяві сам Аністратенко через два дні після арешту, ще не знаючи, за що заарештований, і дивуючись самому факту затримання. Цікава з цього приводу приписка: "Я лише хочу додати, що з 1917 до 1923 року не можна було жити у селі, бо ж тикали пальцем, що я більшовик, а попадаю під арешт, не знаю, може, люди, які дали на мене матеріал, є мої вороги". Цікава і за своїм змістом – українське село категорично не сприймало більшовиків. Автор заяви не заперечує, що виступав

проти окремих комуністів, але заперечує будь-яку участь у контрреволюції. Як свідчать матеріали справи, саме бунтарський характер Аністратенка і став причиною його арешту. Причому що більшим ставав наступ більшовиків на права селян, тим більшим було неприйняття цієї влади головним фігурантом справи.

Отже, Івана Івановича Аністратенка, 1902 року народження, на час арешту статиста залізничної станції Знам'янка, було затримано 17 жовтня 1930 року. Старший уповноважений Олесандр Старичков у протоколі обшуку та арешту записав, що "ничего предосудительного не найдено". До речі, побічне, але посутнє справі спостереження. Мова слідчих виключно російська, але справа дає нам відчути нещодавно призупинену українізацію. Чимало друкарських бланків надруковано українською мовою, наприклад, "Протокол трусу" чи "Ордер на проведення трусу" із зазначенням: "Ордер у міліцію повертати треба, не треба (непотрібне закреслити)". Мова ж прокуратури незалежної України, що проводила реабілітацію виключно російська. Ба, навіть з предивними формулюваннями, на кшталт "...являющаяся очагом петлюровских и других банд всех окрасок", "петлюровская контрреволюционная организация, ставящая своей целью свержение советской власти". Це виписки із висновків про реабілітацію (!?) учасників Глодоського (Новоукраїнський район) антигетьманського повстання, зроблених працівником прокуратури незалежної України з предивним вердиктом після наведеної констатації – "реабилитировать".

Але повернімося до справи. "Живе Аністратенко, – звітував опер, – у власній хаті на околиці села Васине, господарства немає ніякого. У квартирі теж убожество". Наступного дня заарештовується громадяни Калкиш Іван та Вітренко Арсен. Безрезультатний обшук і констатація, що "живуть дуже бідно" (тут і далі цитується у перекладі. – Л.К.). Умисне акцентую увагу читача на підкресленій оперуповноваженим бідності затриманих, оскільки згодом ми повертатимемося до цього. Жодних причин арештів і обшуків з'ясувати не вдалося. Більше того, оперативник у кожного із затриманих запитує, а чи знають вони причину арешту і ретельно фіксує у протоколі негативні відповіді.

Даремно гортаю кілька десятків сторінок, щоб з'ясувати причину арештів. Аж поки натрапляю на перші посутні свідчення, щоправда не проти головного фігуранта Аністратенка, а про кочегара водокачки Вітренка Арсена. Кандидат в члени КП(б)У Ларіон Андрієнко свідчить: "З перших днів організації колгоспу в с.Васине весною цього року згідно з постановою загальних сільських зборів, поряд з усіма вступив до колгоспу з такою метою, щоб не бути розкуркуленим. Невдовзі, приблизно за місяць, заздалегідь підготувавши собі тринадцять однодумців, демонстративно вийшов із колгоспу". Ось такий гріх. Червоний кат українського народу Йосип Сталін згодом, юродствуючи, скаже про поголовне насильницьке заганяння до колгоспів, що це було "запаморочення від успіхів". Але то були пусті слова для сотень тисяч українців, запроторених до тюрем, вигнаних із рідної землі.

Нарешті з протоколу допиту арештованого 18 жовтня діловода Знам'янського відділення міліції Олександра Дуднова дізнаємося й "вину" перед владою Івана Аністратенка: "У бесідах зі мною Аністратенко натякав, що радянська влада не дає розвиватися селянину... КНС, – говорив він, – повинна бути нашою організацією, яка захищає селян, а вона теж нічого не робить". Затриманий згадує, що 1925 року Аністратенко як голова КНС села Васине був заарештований прямо на з'їзді КНС у Знам'янці за антирадянський виступ на з'їзді, але був відпущений. З протоколу перед нами постає людина, яка не терпить беззаконня, яка не мириться з бездіяльністю. 1925 року він ще прагнув змусити працювати на селянина його ж таки організацію, якою мав би бути комітет незаможних селян. І виступав же він на з'їзді КНС, за що поплатився затриманням, а потім звільненням з посади голови. Певно, що у думках цієї мудрої людини зрів бунт, а суспільне життя давало щоразу більше підстав для незадоволення.

Дуднов у протоколі ретельно відстежує еволюцію наростання гніву у Івана Аністратенка, який в очах влади бачився криміналом. Писав антирадянські вірші про "неньку Україну", говорив, що влада нищить село, не дає йому розвиватися. При зустрічах нарікав, що ми тільки розмовляємо, а потрібна організація. Зрештою, свідчить далі Дуднов, у жовтні 1929 року збирає у лісі його, Аністратенка Петра, і, здається, Калкиша Івана, аби висловити ідею створення організації "Спілка Українського Діла" ("СУД"). Її створення, зі слів Дуднова, Аністратенко пояснював необхідністю зміни існуючих порядків в Україні. Говорив, що це має бути українська національна організація,

що матиме за мету створення самостійної держави зі своїм управлінням економікою, своїми грошима тощо. Вільно чи не вільно, але впадає в око те, що майже всі інкриміновані групі справи, так чи інакше зав'язані теж на Дуднові. І бланки й довідки з міліції нібито мав діставати саме він, і зв'язок з Бухаріним мав відбуватися через нього. До речі у справі відсутні і згадувані бланки, і будь-яка інформація про канали виходу на Бухаріна, але про це згодом.

19 жовтня 1930 року "розколовся" вже двоюрідний брат Івана – Аністратенко Петро. Він додає "криміналу", згадуючи про зв'язок Івана з бандою Івана Гупала, до якого Аністратенко нібито ходив у Чорний ліс. До речі, цей епізод звинувачення так і залишиться недоведеним, хоч слідчі час від часу будуть реанімовувати його. Так згодом інший затриманий буде розповідати про зустрічі Івана з братом Гупала. Будуть свідчення про те, що від нього надійшла зброя. Але ні свідчень брата Гупала, ні документів про саму зброю у справі немає. Тим часом, Петро Аністратенко розповідає, що ще у 1928 році Іван говорив про "тяжкий стан життя на селі", згадує про вечірку у хаті Дуднова, на якій... "співали старовинні пісні українські "Вже двісті літ як козаки в неволі", "Гей, що то за ворон, що по морю каркає". Говорив: ми ще, козаки, потанцюємо. Були вигуки "Хай живе Україна". Співали "Ще не вмерла Україна".

Ось тут зробимо зупинку. Справа у тому, що далі у протоколах допитів майже усіх фігурантів справи, як під копірку пішли мандрувати одні й ті ж сюжети. Ось А.Вітренко каже, що "співав "Ще не вмерла Україна", "Вже двісті літ як козак в неволі". Співає він виключно українські пісні і розмовляє українською мовою". Складається враження, що слідчий скеровує потік думок підозрюваних, надиктовує їм, що мусять говорити. Ця обставина змушує замислитися над достовірністю самого факту існування організації. Це змушує ще раз перечитати протоколи, зіставляти думки і позиції кожного із затриманих. Зрештою, простора, логічна і переконлива сповідь самого Івана Аністратенка розвіює сумніви – таки збиралися і, принаймні, звіряли свої думки одне-одному, виробляли спільні позиції. Іван Аністратенко у своїх свідченнях ніби намагається переконати у справедливості своїх думок слідчих. Він називає трійцю організаторів – Аністратенко Іван, Дуднов Олександр та Аністратенко Петро, що осіннього дня 1929 року у Чорному лісі обговорювали нагальні питання, що стояли перед Україною:

1. Про незалежність України.
2. Про власну національну промисловість.
3. Про власні національні гроші.
4. Про окремий український уряд.
5. Про рівні вибори від селян і робітників.
6. Про ліквідацію класового поділу на куркулів, середняків і бідняків.
7. Про посилення вербування до "СУД".

Мабуть, радикалізм перелічених питань викликає сумнів у частини читачів, вихованих радянською історією. Втім, вони стовідсотково передають настрої українського села у переддень колективізації. До речі, колективізація ще більше поглибить прірву між більшовицькою владою і українським селянином. Тоді влада знайде для присмирення бунтівного українського села вагоміший аргумент на свою користь – фізичне знищення, страх. Хочу запропонувати читачеві щоденниковий запис від 27 червня 1924 року видатного українського історика, академіка, віце-президента Всеукраїнської Академії наук Сергія Єфремова, який допоможе пізнати справжнє життя українського села. Нагадаю, що це не стаття в еміграційній періодиці, не публіцистичний виступ опального історика, а запис в особистому щоденнику ще радянського вченого: "Збідніло село. Збідніло матеріально і духовно. Половина людей ходить у рядовині, одежа куценька...

Хохітва село невеличке, але, мабуть типове. Є "Рада селянських депутатів" – вічно на замку. Є ком'ячейка – "ком'яші", як кажуть селяни, з 2-3 "комуністів", є "комсомол", якого теж і на десяток не набереш. Є новітній "кооператив", у якому нічого не докупишся, бо вічно стоїть порожнім. Є хата-читальня; у їй, зайшовши, застав півня з парою курей, обов'язкові портрети по стінах – і ні однієї – так-таки ні однісінької – книжки! Є нарешті вінець большевицького господарства "Культсовхоз" (дядьки кажуть "Куцохвостий"). Уся сучасна бутафорія. А життя обминає її і йде своїм шляхом. Біднота й темнота ще гірші, як були...

Село – це кілька ворожих таборів. "Куркулів" викинуто з громади, позбавлено права голоса, а між цими "багатіями" чимало таких, яким кусати нічого. Але не краще і незаможникам ("момез'а" вимовляють дядьки оте новітнє слово "комнезам"): голова ради та пара "комуністів"

та міліцейський не дають їм і слова мовити. "Мовчи та диш". Задоволених нема. Усі нарікають, ремствують, гризуться, кленуть і нишком ждуть... Петлюри! Справді, це легенда найживучіша і я її у всяких варіяціях чув, де тільки зійдеться два-три чоловіка. "Дурні були – не піддержали. Тепер каїмось. Ну, та прийде таки!"

Бачте, ніби про Васине. І проблеми КНС, і кооператив, і сподівання на власну державу.

Зрозуміло, що розмовою наших бунтарів у лісі не обмежилося, подібні дискусії виникали час від часу на сільських вечірках, у приватних розмовах. А що влада давала для того нові й нові приводи, то розширювалося число незадоволених, що їх згодом об'єднають у справу № 163. Просто на якомусь етапі ті розмови стали відомими спецслужбам, які вже вчилися творити гучні політичні процеси.

Власне цим епізодом можна було б і підбивати підсумки справи. Бо на моє переконання, перші допити вичерпали суть справи: був протест, було намагання надати йому організованих форм, але все завершилося лише розмовами та співанням українських пісень. Але слідство явно не влаштовувала так розв'язка справи. Логіка повторних допитів дає підстави говорити про намагання слідчих зробити із Знам'янської справи про "Спілку Українського Діла" міні процес, як сьогодні б сказали – "Спілка Визволення України"-2. Тож динаміка додаткових допитів — це розростання організації, це перетворення її на монстра для радянської влади в регіоні. Ось тільки все це лише зі слів фігурантів справи. Причому, коли вони спершу заперечували одне одного, то тепер складається враження, що наввипередки спішать розповісти "пострашніше". Але бездоказовість – вражаюча. Таке враження, що слідчий у справі лише статист. Ось Аністратенко каже про кулемети, гвинтівки, револьвери – жодної реакції, де їх мали брати, у кого, зрештою, де ж вони? До речі, до справи долучили єдиного револьвера, досить сумнівного походження і ще сумнівнішої приналежності комусь із заарештованих. Далі Аністратенко заявляє, що ними керували. Здавалося б, для слідчого це перспективний шлях розвитку справи, але він навіть не уточнює, хто керував, звідки, прізвища. Далі йде інформація про зв'язки з Полтавою, Зінов'євським. Та ж реакція. Таке враження, що слідчий захопившись диктуванням показань, забуває ставити питання.

Тим часом, епізод зв'язку з правою опозицією випірнає у справі кілька разів, але до смішного, як би не було так печально, наївно. Про це дає свідчення О.Дуднов, а "живописно" розкриває механізм зв'язку І.Аністратенко: "Дуднов говорив про необхідність поїхати в Москву зв'язатися з правою опозицією ВКП(б) (троцькістами). В Москві живе його матір замужем за другим чоловіком, а брат вітчима є членом опозиції з Бухаріним". Далі твориться справжня комедія із засвідченням того, що організація кошти на поїздку не виділяла, Дуднов поїхав на побачення... з мамою за свої гроші. Повернувся через два тижні і повідомив змовникам неймовірно важливу інформацію – у Москві так само незадоволені владою. З братом вітчима зустрічався (прізвища його у протоколах шукати даремно) і той порекомендував триматися групи Бухаріна. Все. Це місце у протоколі слідства підкреслене червоним олівцем. І це не єдиний такий вояж фігурантів справи на "зв'язки" з опозицією. Є згадка про Середню Азію і теж "глуха" на прізвища. А коли й згадується брат ватажка Чорноліського повстанського загону, то немає у справі його свідчень. Застережу читача від думки про наївність слідчих, що мов не додумалися взяти свідчення у того брата Івана Гупала про постачання ним зброї тощо. Ой ні. Не той випадок. 1929 року у Глодосах заарештували дев'ять учасників війська УНР з відомої сотні, що з сільського мітингу 1919 року долучилася до українського війська. Так ось, вони називали прізвища учасників тієї сотні і їх познаходили і у Якутську, і у Махачкалі. Знайшли, зібрали геть усіх і засудили.

Ще один кумедний момент стосовний П.Юраша. У справі знаходимо інформацію про те, що ще 1928 року його судили за участь в організації "СВУ"!? Отже, підсудний Юраш брав участь в організації, яка тільки 1929 року буде сфабрикованою ДПУ. Тут варто сказати, що, очевидно, назву організації знам'янських бунтарів придумали слідчі ДПУ. Адже ж щойно завершився відкритий суд на "СВУ". Чому б не розкрити у Знам'янці "СУД", тим більше, що у цій справі фігурує ще й "організація-побратим" "судівців" – "Спілка Українських Друзів"?

Отже, справа просувається виключно шляхом самооговорення її учасників. Сторінка 80 – вже не Україна, а зв'язок зі старою армією. Сторінка 83 – організація монархістів, розбирання залізничних колій. Сторінка 99 – пограбування кооперативів і т.д. До речі, варто зупинитися на

механізмі самооговору. Один із підозрюваних свідчить, що інший фігурант якось казав йому: "А пам'ятаєш диверсію на залізниці, так не тих засудили, що те зробили – це теж наша робота". Думаєте слідчий вхопився за те зізнання? Його ніби й не було. Зате у вироку справи цей епізод буде таки інкримінований Петру Юрашу, що вартуватиме йому найтяжчого вироку – розстрілу. Незадовго до арешту Аністратенко теж працював головою кооперації, яка була пограбована на 1500 рублів. У справі з'являються свідчення, що кооператив обібрав нібито задля справи сам Аністратенко. Логічно було б припустити, що на наступному допиті слідчий у першу чергу запитає про пограбування, про гроші. Далебі. Білими нитками шито. Як же питати про гроші у бідного як церковна миша чоловіка?

Так і залишається найбільшим злочином групи за свідченням Дуднова "Кобзарь" и стихи Самойленко на кулачество". Так і судився тільки праведний гнів на понищене українське село, на чужу українцеві владу. Судився жорстоко.

Ось виписки із обвинувального висновку: "Службовець станції Знам'янка Аністратенко Іван вербує місцевих жителів у підпільну контрреволюційну організацію, яка повинна бути готовою в потрібний момент скинути Радянську владу". У обвинувальному висновку він вже "учасник повстання проти радянської влади у 1922-1923 роках". Нагадаю, що у справі є документальне підтвердження, що у цей час він був членом Знам'янського ревкому, членом печальної пам'яті "загороджувальних" загонів по боротьбі з українськими повстанцями Чорного лісу.

Але до підсумків справи. Вирок було виголошено 13 підсудним. У виписці із протоколу № 36/221 засідання судової трійки при колегії ДПУ УССР від 3.04.1931 (тоді ще на такому високому рівні вирішувалася доля приречених) читаємо:

1. Аністратенко Іван – 10 років концтаборів.
2. Дуднов Олександр – 10 років концтаборів.
3. Дрига Пилип – 5 років концтаборів.
4. Дмитрашенко Іван – 5 років концтаборів.
5. Бугайченко Прокіп – 7 років концтаборів.
6. Аністратенко Петро – 3 роки концтаборів.
7. Калкиш Іван – 3 роки концтаборів.
8. Савельєв Іван – вислати через ПП ОДПУ.
9. Пасхалов Микола – вислати в Прилуцький район на 3 роки.
10. Юраш Онуфрій – 3 роки концтаборів (умовно).
11. Вітренко Оксент – розстріляти.
12. Юраш Петро – розстріляти.
13. Омелющенко Григорій – розстріляти.

Справедливості ради мушу навести ще один документ – виписку із протоколу 49/366 про перегляд справи Дуднова Олександра. Сама справа відсутня, а виписка лаконічно інформує: "Постановили. Дуднова Олександра – достроково звільнити. 2 вересня 1931 року". Про причину звільнення можна лише здогадуватися.

Леонід Куценко

ШУКАЧІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПРАВДИ ІЗ ЧОРНОЛІСЬКОЇ

"За царя "Кобзар" зяяв пробілами, а за радвлади ще гірше", – так відповідав Кіндрат Овчаренко, об'їздчик Чутянської дільниці Чорноліського лісництва на запитання свого товариша і однодумця, працівника Новомиргородської пошти Леоніда Павлущенка, коли заходила мова про те, чому той не подає своїх віршів до друку. Кіндрат Матвійович не був професійним поетом, але так-сяк римував, хоча й віршів своїх не довіряв нікому. Бо ж однак перероблять: що вже казати про нього, коли он як із "Кобзарем" поводяться...

Але його вина полягала не тільки у схильності до віршів. Очевидно, Кіндрат Овчаренко належав до тих селян, які цікавлячись історією, читають її, докопуючись до суті і знаходять там особливу, селянську правду про свій нинішній день та власне майбутнє. У книжках він шукав не лише мудрості та відповідей на свої питання, а й порятунку від буденної селянської темноти, усвідомлюючи, що знання, якнайширша інформація можуть підказати вихід із щоденної сірої круговерті. Читав Грушевського, навіть написав йому листа, дивувався і обурювався – чому дітей у школах не вчать за його історією, цікавився Єфремовим, просив Павлущенка знайти йому "Сонячну машину" Винниченка. Чи вичитане з книжок, чи власні спостереження, чи і те й інше підказали Кіндрату Матвійовичу висновок, що Україна зараз знаходиться у дуже пригніченому стані з боку Москви (мова йде про 1928-29 роки), що український народ не може вільно будувати своє культурне і економічне життя, і що селянам при Радвладі не легше, ніж було за старого режиму: податки, диктатура Компартії, яка нав'язує населенню своїх керівників, засилля євреїв...

Подібні погляди він висловлював і у своїх віршах та оповіданнях. Очевидно, в силу відсутності відповідної підготовки автора, вони сьогодні не становлять художньої цінності, але тодішня влада бачила в них загрозу для себе. Бо слідчий все намагався з'ясувати, як і чому Овчаренко почав писати вірші. Кіндрат Матвійович охоче пояснював, що теми для віршів брав із життя робітників лісництва та селян, записував їх протягом довгого часу – не один рік. Іноді записував народні пісні, які доводилось чути, зокрема й під час громадянської війни.

Виявляється, більшовицька влада боялася поетів не тільки в 60-70-ті роки, а й наприкінці 20-их...

Авторитетом для Овчаренка був академік Сергій Єфремов, про якого тоді писала преса і далеко не завжди з позитивного боку. Але своїм товаришам Кіндрат Матвійович не раз говорив, що таких людей, як Єфремов, зараз в Україні мало, і їх треба підтримувати. Він наївно вважав, що зможе одержати від академіка якісь політичні настанови, певну підтримку його самостійницьких міркувань.

Як це практично зробити? Овчаренко розумів, що самому знайти підступи до академіка, та ще й заручитися його довірою, непросто. Він припускав, що найкоротший шлях до світила науки можна знайти через його колег. І в цій справі великі надії (швидше всього безпідставні) покладав на свого знайомого, фельдшера Кирила Шаповала, який нібито мав контакт зі своїм земляком, членом УАН якимось Ізюмовим (останній нібито редагував українського словника, якого передав землякам у село, але певно цього ніхто не стверджує). Шаповал мав поїхати у Київ, розшукати його там і таким чином налагодити зв'язок з Єфремовим. Пізніше Овчаренко запропонував Гаврилові Сегідиненку взяти участь у спланованій заздалегідь поїздці.

У блокноті Леоніда Павлущенка навіть були сформульовані питання, на які б вони хотіли почути відповідь від академіка: "На які сили можете розраховувати, дбаючи на зміну становища, і наскільки збереглась армія УНР?", "Чому про це нічого невідомо селянству, яке може виступити на боці УНР? Необхідні практичні форми організаційної роботи і пожвавлення зв'язку."

Невідомо, що відповів би на ці запити академік. Бо поки працівники Чорноліського лісництва збиралися до нього за порадою, як відомо, Сергія Єфремова заарештували, зробивши його уявним

лідером віртуальної організації – Спілки визволення України. І хоча фактично організації такої не існувало, система трудилась недарма, знешкоджуючи навіть потенційну небезпеку. Адже інтелектуальний лідер, якого знає і поважає народ, має багато шансів стати лідером справжнім. Влада, яка трималася на страхові, розуміла це тоді, розуміє й зараз. Чи міг і хотів стати таким академік Сергій Єфремов – хтозна. Але те, що були люди готові бачити у ньому такого лідера, стає зрозуміло, коли познайомишся зі справою шукачів національної правди із Чорноліської.

Світлана Орел

СПИСКИ РЕАБІЛІТОВАНИХ ЖЕРТВ ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ

АБЕЛІТ АЛЬФРЕД КАРЛОВИЧ, 1895 р.н., м.Альтауц (Латвія), латиш, освіта початкова, у 1917-23 роках служив у латиських стрільцях, член ВКП(б) у 1928-35 роках, проживав у с.Коханівка Знам'янського району, колгоспник. Заарештований 9.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (зв'язок з закордоном, контрреволюційна агітація). Кіровоградським облсудом 16.06.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 687)

АВКСЕНТЬЄВ МИХАЙЛО СЕМЕНОВИЧ, 1892 р.н., с.Суботці, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 28.11.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9744)

АВРАМЕНКО СЕВАСТЯН МИХАЙЛОВИЧ, 1870 р.н., с.Пантазіївка, українець, неписьменний, селянин-хлібороб. Заарештований 9.05.1931 Новопразьким РВ ДПУ (антирадянська агітація). Новопразьким РВ ДПУ 24.05.1931 справу припинено, утримувався під вартою до заслання. (П – 6525)

АВРАМЕЦЬ ІВАН ДМИТРОВИЧ, 1889 р.н., с.Лясковичі Петриківського району Мінської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у с.Диківка, член колгоспу ім.8 Березня, пічник-муляр. У 1930 році засуджений до 3 років ув'язнення за контрреволюційну діяльність, у 1933-ому адміністративно висланий із прикордонної смуги. Втретє заарештований 8.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, спрямована на підрив колгоспного ладу). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8837)

АДЖАМСЬКИЙ АНТОН ІВАНОВИЧ, 1891 р.н., с.Казарня, українець, освіта початкова, проживав у с.Трепівка, тесля колгоспу "Переможець". У 1930 році розкуркулений і висланий у Вологодську область разом з сім'єю, де перебував до 1937-го. Заарештований 28.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8867)

АДЖАМСЬКИЙ ГРИГОРІЙ ПАВЛОВИЧ, 1911 р.н., с.Казарня, українець, освіта початкова, проживав у селищі Шевченкове Долинського району, робітник елеватора. Заарештований 28.11.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти радянської влади). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 8.10.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5348)

АДЖАМСЬКИЙ ПАВЛО ІВАНОВИЧ, 1888 р.н., с.Казарня, українець, освіта початкова, проживав у селищі Шевченкове Долинського району, їздовий сільського споживчого товариства. Заарештований 28.11.1937 Долинським РВ НКВС (контрреволюційна агітація серед населення). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.12.1937. Реабілітований 8.10.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5348)

АКИМОВ АНДРІЙ ТИМОФІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Знам'янка, росіянин, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, виконроб 7-ої дільниці Одеської залізниці. Заарештований 17.01.1944 ОТВ НКДБ Одеської залізниці (співробітництво з німецькими окупантами). Військовим трибуналом Одеської залізниці 5.03.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6354)

АКИМОВ ГРИГОРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1890 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9224)

АКИМОВ ІВАН СПИРИДОНОВИЧ, 1908 р.н., м.Знам'янка, росіянин, письменний, сторож депо. Заарештований 1.07.1937 УНКВС Кіровоградської області (антирадянська агітація: "нецензурно лаяв керівників партії та уряду Молотова, Кагановича і Сталіна, висловлював терористичні наміри на їхню адресу, вихваляв дореволюційний лад"). Засуджений 21.08.1937 лінійним судом Одеської залізниці до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 29.01.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13014)

АКИМОВ ЛАРІОН ПАВЛОВИЧ, 1884 р.н., м.Знам'янка, росіянин, письменний, електромеханік. Заарештований 30.04.1941 УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська агітація). Засуджений 7.06.1941 Кіровоградським облсудом до 8 років ув'язнення. Реабілітований 22.07.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12713)

АКИМОВ МИХАЙЛО ВАСИЛЬОВИЧ, 1892 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції. Заарештований 3.08.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9332)

АЛЕКСЄЄВ ФЕДІР МИКОЛАЙОВИЧ, 1913 р.н., с.Суботці, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Заарештований 16.01.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 4.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.01.1968 Кіровоградським облсудом. (П – 8148)

АНДРЕЄВ ЛАЗАР КУЗЬМОВИЧ, 1896 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 20.01.1933 Знам'янською райміліцією ("публікації в пресі витлумачував у зворотньому смислі, закликав селян не здавати весь хліб державі, бо самі зостануться голодні"). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років. Реабілітований 25.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7596)

АНДРЕЄВ МИКОЛА АНДРІЙОВИЧ, 1885 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, начальник залізничної станції. Заарештований 13.12.1943 контррозвідкою "Смерш" 6-ої повітряно-десантної дивізії (співробітництво з німецькою окупаційною владою: працюючи начальником контори служби руху ст.Знам'янка, видавав жандармерії активістів радвлади). Засуджений 11.03.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 5 років неволі з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 18.06.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13433)

АНДРЕЄВ МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1902 р.н., с.Дмитрівка, росіянин, освіта початкова, тесля у колгоспі. У 1932 році розкуркулений і разом з сім'єю висланий у м.Котлас, звідки втік у 1934-му. Заарештований 29.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (втеча з місця позбавлення волі, антирадянська агітація: "Радвлада тримається лиш на одному насиллі, змушує робити те, чого не хочеш, накладає непомірні податки на колгоспи і всіх селян"). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. 15.03.1943 з-під варти звільнений, помер 30.05.1987 у Дмитрівці. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8616)

АНДРЕЄВ МИКОЛА ПЕТРОВИЧ, 1904 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1932-35 роках, колгоспник. Заарештований 26.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (антиреволюційна агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.06.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5215)

АНДРЕЄВ МИТРОФАН ІВАНОВИЧ, 1898 р.н., с.Диківка, молдаванин, освіта початкова, заготівельник сільспоживтовариства. Заарештований 14.12.1943 Знам'янським РВ НКВС (співробітництво з німецькою окупаційною владою, зрадництво). Засуджений 13.07.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 6.05.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13293)

АНДРЕЄВ ОЛЕКСАНДР ГРИГОРОВИЧ, 1907 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, член колгоспу. Заарештований 21.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7264)

АНДРЕЄВ ПАРФЕН ГРИГОРОВИЧ, 1894 р.н., с.Диківка, молдаванин, освіта початкова, член колгоспу. Заарештований 6.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений трійкою УНКВС Одеської області 25.09.1937 до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9285)

АНДРЕЄВ ЮХИМ ОКСЕНТОВИЧ, 1898 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, різноробочий залізниці. Заарештований 20.03.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (син куркуля – батька розкуркулили у 1930 році; агітував за вихід з колгоспу, частина селян вийшли разом з ним). Засуджений 4.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край умовно. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як котельник паровозного депо залізничної станції заарештований 21.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація, критика політичної системи: "Ми живемо зараз одними чергами", "Стахановці – це підлабузники"). Засуджений 26.04.1939 лінійним судом Одеської залізниці до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 13.08.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 7287, 13477)

АНДРЕЄВА АНГЕЛІНА ІВАНІВНА, 1916 р.н., м.Миколаїв, українка, освіта початкова, проживала у м.Умані, пакувальниця хімфармзаводу "Айстра". Заарештована 19.10.1932 Знам'янським РВ ДПУ (образила представника радянської влади у Знам'янському районі). Знам'янським РВ ДПУ 23.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2433)

АНДРІЄНКО ЛАРІОН ГРИГОРОВИЧ, 1892 р.н., с.Лихівка Дніпропетровської області, українець, освіта 2 класи, проживав у с.Васине, голова колгоспу. Заарештований 19.02.1945 Знам'янським МВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 20.04.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.03.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10069)

АНДРІЙЧЕНКО СЕРГІЙ МУСІЙОВИЧ, 1865 р.н., Верхньодніпровський район Дніпропетровської області, українець, освіта початкова, член КП(б)У з 1920 року, проживав на ст.Херсон, заступник начальника залізничної станції. Заарештований 28.12.1930 ТВ ДПУ ст.Знам'янка (шкідницька діяльність: "недбале ставлення до роботи, призначення на посади некваліфікованих спеціалістів, своєї рідні, несвоєчасне поповнення запасів вугілля – все це призвело до зриву роботи водокачки"). Засуджений 23.02.1931 лінійним судом Катеринославської залізниці при Дніпропетровському міжрайсуді до 3 років ув'язнення умовно, з-під варти звільнений. (П – 8310)

АНДРІЯШИН ТИМОФІЙ КІНДРАТОВИЧ, 1891 р.н., м.Знам'янка, росіянин, письменний, бухгалтер Знам'янського куща залізничних шкіл. Заарештований 10.03.1945 Знам'янським РВ НКДБ (антирадянська агітація, заявив на комуніста у німецьку поліцію). Засуджений 14.05.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 11833)

АНІСТРАТЕНКО ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1904 р.н., с.Васине, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, без певних занять. Заарештований 1.06.1944 Знам'янським МВ НКДБ (в роки німецької окупації працював кучером у поліції). Засуджений 19.04.1943 Верховною Радою СРСР до 18 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 20.01.1956 трибуналом Київського військового округу. (П – 2044)

АНІСТРАТЕНКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1902 р.н., с.Васине, українець, освіта початкова, статист 4-го експлуатаційного відділу залізничної станції. У 1926 році судився Знам'янським нарсудом (будучи головою комітету незаможних селян, виступав на сільській сходці проти радвлади), виправданий. Вдруге заарештований 27.10.1930 Знам'янським ОДТВ ОДПУ (в роки громадянської війни мав зв'язки з повстанським загоном Гупала, дискредитовував радвладу; контрреволюційна діяльність: член організації "Спілка українського діла – СУД", яка стояла за самостійну державність України з власними економікою, армією, банковою системою, національною валютою). Засуджений 3.04.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 10 років ув'язнення у концтаборах. Реабілітований 31.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11045)

АНІСТРАТЕНКО МИКИТА ІОВИЧ, 1894 р.н., с.Васине, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, завідувач сінопункту. Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (шкідництво). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 4.03.1967 Кіровоградським облсудом. (П – 8093)

АНІСТРАТЕНКО ПЕТРО КОСТЯНТИНОВИЧ, 1903 р.н., с.Васине, українець, освіта – 2 класи гімназії, стрілочник залізниці. У 1926 році був засуджений Знам'янським нарсудом за розтрату до 1 року примусової праці. Вдруге заарештований 27.10.1930 Знам'янським ОДТВ ОДПУ (контрреволюційна діяльність: член організації "Спілка українського діла – СУД", яка стояла за самостійну державність України з власними економікою, армією, банковою системою, національною валютою). Засуджений 3.04.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років концтабору. Реабілітований 31.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11045)

АНІСТРАТЕНКО СЕРГІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1889 р.н., с.Васине Знам'янського району, українець, освіта початкова, проживав на ст.Знам'янка, бухгалтер паровозного депо. Заарештований 5.09.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 1.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 12.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3874)

АНТОНОВ АНДРІЙ ГАВРИЛОВИЧ, 1910 р.н., с.Дмитрівка, українець, письменний, проживав у м.Знам'янка, зчіплювач на залізничній станції. Заарештований 6.09.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка ("у 1930 році під час розкуркулювання розпродав майно і разом із родиною зник із села; вів підривну діяльність шляхом зриву наркомівського графіка руху поїздів"). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення в далеких таборах. Реабілітований 5.10.1956 Кіровоградським облсудом. У 1919 році брат Василь за участь у єврейських погромах був розстріляний червоними. (П – 3356)

АНТОНОВ ІВАН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Беклемищеве Свердловського району Орловської області (Росія), росіянин, освіта початкова, член ВКП(б) до 1938 року, проживав у селищі Саблине Знам'янського цукрозаводу, агроном-зберігач насіння цукрозаводу. Заарештований 27.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Засуджений 4.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням ДБ УНКВС Кіровоградської області 8.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2180)

АНТОНОВ КИРИЛО ГАЛАКТІОНОВИЧ, 1906 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 23.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівлі). Засуджений 29.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 роки заслання на північ. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6812)

АНТОНОВ ФЕДОСІЙ ІВАНОВИЧ, 1915 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, червоноармієць 122-го запасного стрілецького полку 26-ої ЗС бригади. Заарештований 20.04.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 122-го ЗСП (систематичне порушення військової дисципліни). Засуджений 17.05.1944 військовим трибуналом 26-ої Алтайської ЗСБ до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 8.07.1967 трибуналом Сибірського військового округу. (П – 8109)

АНТОНОВА ЛІДІЯ ВАСИЛІВНА, 1923 р.н., с.Дмитрівка, українка, освіта незакінчена вища, вчителька. Заарештована 19.04.1945 УНКДБ Брестської області (належність до німецьких контррозвідувальних органів). Засуджена 24.11.1945 особливою нарадою НКВС СРСР до 3 років ув'язнення. Згідно з указом Верховної Ради СРСР від 7.07.1945 з-під варти звільнена. Реабілітована 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11722)

АРДАТІЙ АНДРІЙ АНТОНОВИЧ, 1907 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б) у 1932-33 роках, виключений за розвал роботи на посаді бригадира колгоспу. Заарештований 9.12.1943 відділом контррозвідки "Смерш" 66-ої механізованої бригади (за німецької окупації працював старостою села, вихваляв німецько-фашистський лад, зводив наклепи на радвладу). Засуджений 11.12.1943 військовим трибуналом 8-го механізованого корпусу до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 31.05.1990 трибуналом Київського військового округу. (П – 11743)

АРКУША ФЕДІР ВАСИЛЬОВИЧ, 1904 р.н., с.Суботці Знам'янського району, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, машиніст паровоза. Заарештований 22.01.1944 УНКДБ Кіровоградської області (в роки німецької окупації працював машиністом). Засуджений 2.06.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 23.04.1957 трибуналом Київського військового округу. (П – 3579)

АФАНАСЬЄВ ВАСИЛЬ РОДІОНОВИЧ, 1898 р.н., с.Весунці Березнегуватського району Миколаївської області, українець, освіта середня, проживав у м.Знам'янка, вчитель. Заарештований 15.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 21.11.1937 трійкою

УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 17.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10221)

БАБЕНКО МИХАЙЛО ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1905 р.н., с.Саблине, українець, освіта початкова, член КП(б)У у 1927-29 роках, начальник сокоочищувального цеху Саблино-Знам'янського цукрового заводу. Заарештований 22.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Кіровоградською облпрокуратурою 15.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2184)

БАБІЙ ЯКИМ ВАСИЛЬОВИЧ, 1883 р.н., смт Атакі (Молдова), українець, освіта початкова, проживав на ст.Цибулеве, помічник начальника станції. Заарештований 31.12.1937 ОДТВ ГУДБ ст.Постишево (зводив наклепи на життя в СРСР, агітував проти стахановського руху). Засуджений 20.03.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11948)

БАБКОВ ДМИТРО АНДРІЙОВИЧ, 1887 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, кустар-покрівельник. Заарештований 30.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти колективізації). Знам'янським РВ ДПУ 30.01.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 901)

БАБУЛЕНКО ДАВИД ТИМОФІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Казарня, українець, освіта початкова, член колгоспу "Переможець". Заарештований 16.11.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 20.05.1985 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9164)

БАГНЮК ЯРОШ ВАСИЛЬОВИЧ, 1900 р.н., м.Берестечко Рівненської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, слюсар вагонного депо, оглядач вагонів залізничної станції. Заарештований 10.10.1937 ОДТВ ГУДБ Одеського облуправління НКВС (у 1924 році нелегально перейшов кордон із Польщі, систематично провадив антирадянську агітацію проти державної позики, розповідав контрреволюційні анекдоти). Засуджений 2.01.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.10.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4566)

БАЄВСЬКИЙ ФЕДІР ІЛЛІЧ, 1903 р.н., с.Диківка, українець, освіта середня, фельдшер Дмитрівської лікарні. Заарештований 23.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (дискредитація колгоспного ладу, вихваляв минуле, змішував лікарські препарати з метою отруєння колгоспників). Зінов'євським РВ НКВС 31.01.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1372)

БАЗЮНЬ ЙОСИП ОСТАПОВИЧ, 1873 р.н., с.Шиманівка Теплицького району Вінницької області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, двірник школи № 8. Заарештований 17.11.1937 Знам'янським РВ НКВС (служив у петлюрівському війську, в 1933 році виключений з колгоспу, вихваляв старий лад, вів антирадянську діяльність). Засуджений 3.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1544)

БАЙДАК ФЕДІР МАКСИМОВИЧ, 1880 р.н., с.Дудникове Полтавської області, українець, освіта вища, проживав у м.Знам'янка (с-ще Лисицького), лікар залізничної поліклініки. Заарештований 16.03.1931 Знам'янським РВ ДПУ (в роки громадянської війни служив у війську армії Української Народної Республіки; висловлював образливі сентенції на адресу росіян і євреїв). Інших процесуальних дій по справі не проводилось. Реабілітований 16.05.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 211)

БАЛАНЕНКО ДМИТРО ВОЛОДИМИРОВИЧ, 1882 р.н., с.Петрове Знам'янського району, українець, освіта початкова, проживав у с.Саблине, машиніст паровоза. Заарештований 19.03.1946 ОТВ НКДБ ст.Знам'янка (співробітництво з німецькими окупантами). Засуджений 25.07.1946 військовим трибуналом Одеської залізниці до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Верховним судом СРСР 30.09.1947 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6348)

БАЛАНЕНКО ІВАН АНДРІЙОВИЧ, 1912 р.н., с.Петрове, українець, освіта 4 класи, оглядач вагонів залізничної станції. Заарештований 12.07.1949 МДБ Одеської залізниці (контрреволюційна агітація, наклепи на умови життя у СРСР, колгоспний лад). Засуджений 12.09.1949 лінійним судом Одеської залізниці до 10 років ув'язнення у виправно-трудовими таборами з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним судом СРСР 3.09.1955 міра покарання знижена до 5 років, 25.09.1955 з-під варти звільнений. Реабілітований 21.04.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13226)

БАЛАХ САВА ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Чутівка, українець, освіта 3 класи, проживав у с.Веселий Кут, бригадир польової бригади колгоспу "1-ше серпня". Заарештований 10.02.1938 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація, шкідництво). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.05.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9721)

БАЛТАК ІВАН ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Восьме Березня". Заарештований 30.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (у громадянську війну служив у військах УНР та отамана Штиля; вів антирадянську агітацію: "Хліб вивезуть, а ми будемо голодать"). Засуджений 20.01.1932 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7156)

БАНДУРКА ОХРІМ НЕСТЕРОВИЧ, 1882 р.н., с.Кучерівка, українець, освіта початкова, сторож колгоспу ім.Шевченка. Заарештований 26.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 20.04.1939 Кіровоградським облсудом до 1,5 року ув'язнення, з урахуванням попереднього ув'язнення звільнений з-під варти. Реабілітований 14.09.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 1886)

БАНДУРКО АРТЕМ ПОРФИРОВИЧ, 1891 р.н., с.Іванівка, українець, освіта початкова, завгосп школи. Заарештований 17.10.1947 Знам'янським МВ МДБ (в роки німецької окупації працював бригадиром громадського двору, провадив антирадянську агітацію). Засуджений 24.01.1948 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Верховним судом УРСР 8.07.1955 міру покарання зменшено до 7 років ВТТ, з-під варти звільнений. Реабілітований 25.12.1991 Генеральною прокуратурою України. (П – 12931)

БАНДУРКО ОЛЕКСАНДР ТИМОФІЙОВИЧ, 1911 р.н., с.Іванківці Новогеоргіївського (нині Знам'янського) району, українець, освіта вища, проживав у м.Києві, науковий працівник Інституту мистецтвознавства, фольклору і етнографії АН УРСР. Заарештований 9.11.1945 2-им управлінням НКДБ України ("у 1942-43 роках працював коректором, згодом редактором Новогеоргіївської газети "Українська думка" та директором друкарні; входив до складу бюро об'єднання "Просвіта", виступав з різко націоналістичних позицій; член ОУН з 1942-го року, прийняв від оунівця Голуба націоналістичні листівки, мав завдання розмножувати їх друкарським способом, брав участь у зібраннях членів ОУН"). Засуджений 16.03.1946 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. У 1955 році з-під варти звільнений. Реабілітований 11.03.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13818)

БАРАНОВ КИРИЛО АРХИПОВИЧ, 1911 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 6.08.1946 Знам'янським МВ МДБ (співробітництво з німцями). Засуджений 27.11.1946 Кіровоградським облсудом до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 17.08.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 194)

БАРАНОВИЧ ДЕНИС МИКОЛАЙОВИЧ, 1904 р.н., с.Волчики Холмської губернії (Польща), українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, паровозний кочегар депо. Заарештований 23.08.1937 ОДТВ УДБ ст.Знам'янка (ворожі настрої). Засуджений 25.10.1937 НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 16.01.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 4998)

БАРАНОВИЧ ФРОСИНА МИХАЙЛІВНА, 1908 р.н., м.Знам'янка, українка, письменна, домогосподарка. Заарештована 2.11.1937 ДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці (як дружина репресованого). 24.05.1938 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 6312)

БАРГАМОН ІВАН СВИРИДОВИЧ, 1885 р.н., с.Іванківці, українець, середня, проживав у с.Новоолександрівка Знам'янського району, вчитель початкової школи. Заарештований 4.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований Кіровоградською 20.05.1989 облпрокуратурою. (10586 – П)

БЕБРИШ ЙОСИП ЙОСИПОВИЧ, 1895 р.н., с.Кресловка Вітебської губернії (Білорусія), поляк, освіта початкова, проживав на ст.Знам'янка, кочегар хлібзаводу. Заарештований 6.02.1938 ОДТВ УДБ

НКВС ст.Знам'янка (незадоволення заходами партії та уряду). Верховним судом СРСР 28.05.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6340)

БЕЗКРОВНИЙ ЛЕОНТІЙ ІВАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Костянтинівка, українець, освіта початкова, пасічник колгоспу ім.Будьонного. Заарештований 28.12.1943 Знам'янським РВ НКДБ (посібництво німецьким окупантам). Трибуналом військ НКВС Кіровоградської області 24.04.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 98)

БЕЗЛЯР ЕМІЛІЙ ЕМІЛІЙОВИЧ, 1909 р.н., с.Гонорине Баришівського району Київської області, німець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, ремонтний робітник залізниці. Заарештований 1.09.1937 ОДТВ ГУДБ Одеської області (проводив релігійні бесіди). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9715)

БЕЗПОЯСКО НИКИФОР ЗАХАРОВИЧ, 1889 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 21.12.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("у 1919 році брав участь у повстанні проти радянської влади, член повстанського загону Штиля, командував диківським фронтом, розстрілював червоних фінагентів"; організовував у Диківці "Просвіту", де співались українські шовіністичні пісні"; довгі роки переховувався, повернувся у Диківку у 1929 році, агітував проти хлібозаготівельних робіт та підписки на державну позику: "Сіяти не слід, треба ліквідувати господарство, хай знають, як грабувати селян – більше на бажаю працювати на дармоїдів", "Радвлада працює в контакті із злодіями і карними злочинцями, надаючи їм більше пільг, ніж селянству – душать податками і ведуть до загибелі"; "розпускав чутки, що в Чорному і Чутянському лісах є повстанські загони: "Україна має бути самостійною"). Засуджений 3.02.1930 трійкою ОДПУ УРСР до розстрілу, дати виконання вироку у справі не вказано. Реабілітований 18.07.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14248)

БЕМ ІВАН ЯКОВИЧ, 1908 р.н., с.Каліструя Лантовського району Миколаївської області, німець, освіта початкова, проживав у с.Петрове, машиніст паровозного депо залізничної станції. Заарештований 17.04.1944 Знам'янським РВ НКВС (співробітництво з німецькими окупантами). Управлінням НКВС Кіровоградської області 16.08.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2389)

БЕМ ФЛОРЕНТИНА ЯКІВНА, 1903 р.н., с.Каліструя Лантовського району Миколаївської області, німка, освіта початкова, проживала у м.Знам'янка, завідуюча магазином. Заарештована 17.03.1944 Знам'янським РВ НКВС (зв'язок з німецькими окупантами). Управлінням НКВС Кіровоградської області 16.08.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2389)

БЕНТЯ ПЕТРО ЙОСИПОВИЧ, 1915 р.н., с.Суботці, українець, освіта середня, проживав у с.Костянтинівка, вчитель початкової школи. Заарештований 5.11.1936 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація троцькістського характеру). Засуджений 14.02.1937 Одеським облсудом до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 24.03.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13154)

БЕРДИЧЕВСЬКИЙ ГЕРШ НАУМОВИЧ, 1902 р.н., м.Володар-Волинський Житомирської області, єврей, освіта неповна середня, проживав у м.Знам'янка, інспектор райвідділу народної освіти. Заарештований 17.10.1936 Знам'янським РВ НКВС (активна контрреволюційна троцькістська діяльність). Засуджений 26.03.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 17.12.1956 Одеським облсудом. (П – 3529)

БЕРЕЖНА МАРІЯ ТАРАСІВНА, 1876 р.н., с.Казарня, українка, неписьменна, хлібороб. Заарештована 12.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації і хлібозаготівель). Засуджена 8.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Чоловік у 1921 році за невиконання продподатку ревтрійкою був розстріляний, а майно конфісковане. Реабілітована 14.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6060)

БЕРЕЗА ВАСИЛЬ ФЕДОРОВИЧ, 1893 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 22.01.1921 (член повстанського загону Хмари, агітував проти мобілізації до Червоної армії). Засуджений 1.04.1921 Кременчуцькою губернською надзвичайною комісією до розстрілу, вирок виконано протягом 24 годин. Реабілітований 29.08.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14266)

БЕШЕНЦЕВ ДМИТРО СТЕПАНОВИЧ, 1904 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти

колгоспів та хлібозаготівлі). Засуджений 28.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 роки заслання на північ умовно. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6669)

БЄЛІНСЬКИЙ МАР'ЯН ГНАТОВИЧ, 1888 р.н., с.Радом (Польща), поляк, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, член артілі "Червоний чоботар". Заарештований 25.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (вихваляв фашистську Німеччину, дискредитовував Конституцію СРСР). Засуджений 5.02.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 28.02.1938. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11371)

БЄЛКО БОРИС ОПАНАСОВИЧ, 1901 р.н., с.Любовичі Туровського району (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у с.Диківка, член колгоспу ім.Єжова. Заарештований 16.07.1938 Знам'янським РВ НКВС (агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 27.04.1939 Кіровоградським облсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Кіровоградським облсудом 28.11.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 769)

БИКОВ ЗАХАР ПАВЛОВИЧ, 1900 р.н., українець, член ВКП(б) з 1921 року, проживав у м.Харкові, лінійний уповноважений транспортного відділу ГУДБ залізничної станції. Заарештований 28.06.1935 УДБ НКВС Катеринославської залізниці (недбале виконання службових обов'язків, що сприяло втечі заарештованого). Військовим трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони у Дніпропетровській області 13.11.1935 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1887)

БИКОВ ХАРИТОН ФЕДОТОВИЧ, 1893 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 4.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колективізації та виконання плану хлібозаготівлі). Засуджений 27.02.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге, при освіті середній спеціальній (Чорноліська ліснича школа), проживаючи у Чорноліському лісництві і працюючи лісничим техніком Чорноліського лісгоспу, заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (у контрреволюційному дусі витлумачував Конституцію СРСР). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. У 1958 році проживав у станиці Боковській Ростовської області (Росія). Реабілітований 13.09.1958 Кіровоградським облсудом. (5947, 4535 – П)

БІЛЕНЬКИЙ АНДРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1892 р.н., с.Рубівка Кременчуцького району Полтавської області, українець, освіта вища, технічний директор Чорноліського ліспромгоспу. Заарештований 24.06.1941 УНКДБ Кіровоградської області (член шпигунсько-диверсійної організації). Управлінням НКВС Східно-Казахстанської області 29.11.1941 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2658)

БІЛИЙ ПАВЛО АРТЕМОВИЧ, 1882 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 20.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації). Засуджений 16.01.1930 Зінов'євським окрсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та 5 років заслання. Реабілітований 20.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12900)

БІЛОГОЛОВИЙ ВОЛОДИМИР ПРОКОПОВИЧ, 1899 р.н., с.Чутівка Знам'янського району, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Петровського. Заарештований 1.12.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 28.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївській області до розстрілу, вирок виконано 27.01.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (9122 – П)

БІЛОГОЛОВИЙ ЛУКА ІВАНОВИЧ, 1893 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 7.12.1929 Зінов"євським РВ ДПУ (антирадянська діяльність). 25.01.1930 справу припинено у зв'язку із самогубством репресованого 13.01.1930. (П – 7413)

БІЛУХА МИКОЛА ТИМОФІЙОВИЧ, 1923 р.н., с.Мошорине, українець, член ВЛКСМ, вчитель Олександрівської школи. Заарештований 2.12.1940 Знам'янським РВ НКВС (член антирадянської націоналістичної молодіжної організації). Засуджений у 1940 році Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. особливою нарадою МДБ СРСР 23.07.1949 висланий в Красноярський край на поселення. Реабілітований 31.10.1964 Верховним судом УРСР. (П – 12453)

БІХНЕВИЧ ВОЛОДИМИР ВЛАДИСЛАВОВИЧ, 1878 р.н., м.Одеса, поляк, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, машиніст залізничної станції. Заарештований 13.04.1931 ДТВ ОДПУ Катеринославської залізниці (антирадянська агітація). Засуджений 8.05.1931 особливою нарадою при

колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10127)

БЛАЖКО ВАСИЛЬ ТИМОФІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 20.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7611)

БОГУНОВ ВАСИЛЬ ЯВТУХОВИЧ, 1896 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1921 році як учасник торішнього антирадянського повстання у рідному селі засуджений ревтрибуналом до .10 років ув'язнення, 1922-го справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 26.08.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 7.12.1928 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 роки позбавлення права проживати у Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, на Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання. З-під варти звільнений. 12.10.1931 строк покарання продовжений ще на 3 роки. Реабілітований 4.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4268)

БОЙКО БОРИС ПАНТЕЛЕЙМОНОВИЧ, 1916 р.н., с.Єлишбитівка Чернівецького району Вінницької області, українець, освіта незакінчена вища, проживав у с.Макариха, завідувач навчальної частини неповної середньої школи. Заарештований 31.03.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація троцькістського характеру). Засуджений 9.08.1937 Одеським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 19.07.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12480)

БОЙКО ГРИГОРІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1899 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 26.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація, член повстанського загону). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге заарештований 1.12.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (агітація проти радянської влади та колгоспного ладу). Засуджений трійкою УНКВС Миколаївської області 8.12.1937 до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований Кіровоградською облпрокуратурою 28.04.1989. (П – 6835, 10569)

БОНДАРЕНКО ВАСИЛЬ ПАВЛОВИЧ, 1894 р.н., с.Петрове, українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо станції. Заарештований 3.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (контрреволюційна діяльність з метою підриву радянської влади). 8.02.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6346)

БОНДАРЕНКО ГРИГОРІЙ МЕФОДІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Новомиколаївка Знам'янського району, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 31.12.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 23.04.1929 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Сибір. Реабілітований 18.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4147)

БОНДАРЕНКО ДАВИД МИКИТОВИЧ, 1902 р.н., с.Долино-Кам'янка, українець, освіта початкова, комірник колгоспу "Комунар". Заарештований 8.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення. Реабілітований 16.03.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 6268)

БОНДАРЕНКО ДЕНИС СЕМЕНОВИЧ, 1897 р.н., с.Макариха, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 30.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівлі). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7317)

БОНДАРЕНКО ФЕДОТ СЕРГІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 23.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (шкідництво, участь в антирадянських повстанських загонах). Засуджений 29.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.01.1938. Реабілітований 29.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10693)

БОНДАРЕНКО ФЕОДОСІЙ ДАНИЛОВИЧ, 1892 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, лісник Чорноліського лісництва. Заарештований 29.12.1928 Єлизаветградківським РВ ДПУ (в 1920-их роках служив у повстанському загоні Хмари до її ліквідації; "належність до контрреволюційної

організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). Засуджений 3.06.1929 колегією ОДПУ УРСР до розстрілу, вирок виконано 13.06.1929. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 11359)

БОНИЧУК ПЕТРО ОКСЕНТОВИЧ, 1890 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, проживав у с.Знам'янка, сигнальник 295 км. Заарештований 26.06.1937 УДБ НКВС ст.Знам'янка антирадянська агітація, зв'язок з закордоном, шпигунство). Засуджений 21.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.05.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5669)

БОРИСОВ МАРКО МАКСИМОВИЧ, 1889 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 21.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація за зрив хлібозаготівельних робіт та розвал колгоспу). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6853)

БОРОСАН НИКИФОР ДАНИЛОВИЧ, 1891 р.н., с.Суботці, молдаванин, освіта початкова, проживав у с.Єлизаветградка Олександрівського району, продавець магазину. Заарештований 17.08.1928 Єлизаветградківським РВ ДПУ (антирадянська агітація, розповсюджував чутки про майбутню війну і пророкував поразку в ній СРСР). Засуджений 11.01.1929 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Сибір, 12.10.1931 термін заслання продовжено іще на 3 роки. Реабілітований 1.06.1989 Верховною Радою СРСР. (П – 11577)

БОРЩЕВСЬКИЙ НИКІН ЄФРЕМОВИЧ, 1893 р.н., с.Кимашев Тульчинського району Вінницької області, українець, освіта середня, проживав у с.Богданівка Знам'янського району, вчитель школи №1. Заарештований 8.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (контреволюційна, антирадянська пропаганда). Засуджений 22.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 25.11.1960 трибуналом Київського військового округу. (П – 5361)

БОЧКОВИЙ ГРИГОРІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1895 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта вища (військова), член ВКП(б) з 1919 року, проживав у м.Смоленську (Росія), начальник інженерного відділу Білоруського військового округу, полковник. Заарештований 20.07.1937 УДБ УНКВС Західних областей (колишній прапорщик царської армії, в РСЧА з 1918 року; член антирадянської військово-троцькістської змови: "Я став учасником змови, сліпо довірившись заклятим ворогам Тухачевському, Уборевичу, Петіну" – із власноручно написаної 26.07.1937 заяви). Засуджений 22.11.1937 Верховним судом СРСР до розстрілу з конфіскацією майна, вирок виконано 22.11.1937. Реабілітований 13.10.1956 Верховним судом СРСР. (П – 5846)

БОЧКОВИЙ МИКОЛА ФЕДОРОВИЧ, 1900 р.н., с.Морозівка Дніпропетровської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Знам'янка, начальник водопостачання. Заарештований 21.09.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (керівник контрреволюційної диверсійної організації). Лінійним судом Одеської залізниці 26.05.1938 справу припинено у зв'язку зі смертю репресованого 16.04.1938. Реабілітований 22.10.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5360)

БОЧКОВИЙ ОМЕЛЯН ОНУФРІЙОВИЧ, 1880 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб, псаломщик. Заарештований 10.03.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("належність до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"; у квартирі О.О.Бочкового проводилися збори членів організації). Засуджений 3.06.1929 колегією ОДПУ до 10 років ув'язнення у концтаборі. Колегією ОДПУ 22.08.1932 достроково звільнений з позбавленням права проживати у 12 населених пунктах Уралу та прикріпленням до місцевості, з якої висланий, на строк, що лишився. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 11359)

БРАГАР КУЗЬМА ЛАРІОНОВИЧ, 1895 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, різноробочий. Заарештований 15.04.1931 ДТВ ДПУ ст.Знам'янка (належав до переважної більшості селян Цибулевого, які у 1919-20 брали участь у антирадянському повстанні: напади на червоноармійські частини, єврейські погроми, пограбування потягів, руйнування залізничних споруд, колії; згодом найактивніші пішли у повстанські загони Хмари, Григор'єва; по завершенню збройного спротиву вернулись у село, агітували проти колгоспів і "єврейсько-більшовицької окупації", виявляли

схильність до нової хвилі повстанства). Засуджений 29.05.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10237)

БРАЙКО ІВАН ТИМОФІЙОВИЧ, 1903 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта 7 класів, без певних занять. Заарештований 30.04.1946 Знам'янським МВ МДБ (співробітництво з німецькою окупаційною владою). Засуджений 26.06.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 10.02.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13783)

БРОВКО ГРИГОРІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1897 р.н., с.Новопокровка, українець, освіта початкова, голова колгоспу "Червоний шлях". Був двічі засуджений: у 1928 році за побиття селян при хібозаготівлі, у 1933-ому – за злісне невиконання плану хлібоздачі. Втретє заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у повстанських загонах Григор'єва; член організації в с.Новопокровка "Боротьба за самостійну Україну"; разом із Титом Кудлаєм, Яковом Турлюном та братом Ничипором на квартирі вчителя Орлова рвали й топтали портрети Сталіна, Молотова, Косіора, супроводжуючи ці дії нецензурними словами"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9059)

БРОВКО НИЧИПІР МИХАЙЛОВИЧ, 1900 р.н., с.Новопокровка, українець, освіта початкова, конюх колгоспу "Червоний шлях". Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у повстанському загоні Григор'єва; вів контрреволюційну агітацію: "Колгосп – ярмо для селян, гірше панщини"; член організації в с.Новопокровка "Боротьба за самостійну Україну", разом із братом Григорієм, Титом Кудлаєм та Яковом Турлюном на квартирі вчителя Орлова рвали й топтали портрети Сталіна, Молотова, Косіора, супроводжуючи ці дії нецензурними словами"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9059)

БРОДУЧАН ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1874 р.н., с.Мошорине, українець, освіта середня, проживав у м.Кіровограді, священик грецької церкви. Заарештований 17.07.1937 Кіровським МВ НКВС (член підпільної контрреволюційної організації церковників, антирадянська агітація). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. У таборі засуджений за контрреволюційну діяльність до розстрілу, вирок виконано. Реабілітований 27.12.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4621)

БУГУН АРХИП ХАРИТОНОВИЧ, 1896 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с-щі Новополяна, член колгоспу ім.Яковлева у с.Топило. Заарештований 15.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (у 1919 служив у повстанському загоні Хмари, шкідницька діяльність, антирадянська агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Брати Трохим і Василь за участь у повстанському загоні Хмари розстріляні. Реабілітований 22.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8713)

БУЄВСЬКИЙ ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ, 1904 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова. Заарештований 3.01.1930 Знам'янським РВ ДПУ (соціально-небезпечний елемент). Засуджений 16.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 16.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5901)

БУЄВСЬКИЙ МИКОЛА ОМЕЛЯНОВИЧ, 1892 р.н., с.Диківка, українець, письменний, коваль. Заарештований 17.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (в роки громадянської війни служив у війську УНР і повстанському загоні Штиля; агітація проти колгоспного плану виконання хлібозаготівлі). Засуджений 28.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6884)

БУЄВСЬКИЙ ФЕДІР ІЛЛІЧ, 1903 р.н., с.Диківка, українець, освіта середня, фельдшер Дмитрівської лікарні. Заарештований 23.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (вихваляв життя за царизму, дискредитовував колгоспний лад). 31.01.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1372)

БУЙЛУК ПАВЛО СИЛОВИЧ, 1904 р.н., с.Мошорине, українець, письменний, робітник цукрозаводу. Заарештований 27.10.1937 Новопразьким РВ НКВС (розказував контрреволюційні анекдоти, співав антирадянські та антипартійні пісні). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 14.12.1937. Реабілітований 14.12.1961 Верховним судом УРСР. (П – 5469)

БУЛАХ КУЗЬМА МАКАРОВИЧ, 1888 р.н., с.Чорноліска, українець, освіта початкова, працював у Цибулівській МТС. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (працюючи рахівником в колгоспі, займався шкідництвом та антирадянською агітацією). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.11.1937. Реабілітований 13.07.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 8572)

БУЛАХ ТЕРЕНТІЙ СИДОРОВИЧ, 1888 р.н., с.Чорноліска Знам'янського району, українець, освіта початкова, виключений із кандидатів в члени ВКП(б) в 1934 році, робітник "Заготзерно". У 1934 році за зрив сільськогосподарських робіт на посаді голови колгоспу був засуджений до 1 року неволі. Вдруге заарештований 2.11.1945 Єлизаветградківським НКДБ (в роки німецької окупації працював старостою села). Засуджений 30.01.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років. Трибуналом військ НКВС Українського округу 5.03.1946 справу переглянуто, строк знижений до 7 років позбавлення волі. Військовою колегією Верховного суду СРСП 23.07.1946 справу припинено, 15.11.1946 звільнений із ув'язнення. (1940 – П)

БУРГАЗ АНДРІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1902 р.н., с.Диківка, молдаванин, неписьменний, хлібороб. Заарештований 29.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти роботи в колгоспі, виконання плану хлібозаготівельних робіт). Засуджений 13.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7082)

БУРГАЗ ФЕДІР ДАВИДОВИЧ, 1878 р.н., с.Диківка, молдаванин, письменний, член артілі ім.Котовського, контролер ст.Пантаївка. Заарештований 21.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (служив фельдфебелем у царській армії, учасник куркульських повстань, начальник загону охорони за денікінців; антирадянська агітація проти колгоспів та хлібозаготівлі). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 4.05.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7716)

БУРДАСОВ ЗАХАР ТИМОФІЙОВИЧ, 1887 р.н., с.Зубарівка Єланського району Смоленської області (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у с.Васине, член колгоспу "1-е Травня". Заарештований 2.12.1937 Новопразьким РВ НКВС (антирадянська агітація проти здачі хліба державі). Засуджений 20.09.1938 Миколаївським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 26.01.1990 Верховним судом УРСР. (П – 11285)

БУРЕНКО СИЛЬВЕСТР ЮХИМОВИЧ, 1896 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, десятник лісництва. Заарештований 15.04.1931 ДТВ ДПУ ст.Знам'янка (належав до переважної більшості селян Цибулевого, які у 1919-20 брали участь у антирадянському повстанні: напади на червоноармійські частини, єврейські погроми, пограбування потягів, руйнування залізничних споруд, колії; згодом найактивніші пішли у повстанські загони Хмари, Григор'єва; по завершенню збройного спротиву вернулись у село, агітували проти колгоспів і "єврейсько-більшовицької окупації", виявляли схильність до нової хвилі повстанства). Трійкою при колегії ДПУ УРСР 29.05.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10237)

БУТЕНКО АРКАДІЙ ІВАНОВИЧ, 1891 р.н., с.Ковалівка Херсонської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Знам'янка, комерційний ревізор руху станції. Заарештований 5.09.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС (антирадянська діяльність, наклепи на керівників партії та уряду). Засуджений 3.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.08.1955 Верховним судом СРСР. (П – 6350)

ВАКУЛЕНКО ІВАН ТРОХИМОВИЧ, 1891 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, член ВКП(б), проживав у м.Кіровограді, завідувач міськвнуторгу. Заарештований 4.03.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 4.11.1937 особливою нарадою при НКВС СРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.03.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3587)

ВАН-ФА-Ю, 1906 р.н., м.Шандунь (Китай), китаєць, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, продавець. Заарештований 25.12.1934 Знам'янським РВ НКВС (нелегальний перехід державного кордону, шпигунсько-диверсійна діяльність). Засуджений 27.07.1935 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9598)

ВАСИК МИТРОФАН ПАВЛОВИЧ, 1880 р.н., с.Комісарівка П'ятихатського району Криворізького округу, українець, освіта початкова, проживав у с.Устимівка Плосківської сільради, хлібороб. Заарештований 1.03.1930 Кременчуцьким окрвідділом ДПУ (агітація проти проведення хлібозаготівельних робіт, колгоспного ладу). Засуджений 15.04.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років заслання у північний край. Реабілітований 22.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8369)

ВАСИЛЕНКО ДАНИЛО ПЕТРОВИЧ, 1883 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.03.1938 Знам'янським РВ НКВС (член контрреволюційної повстанської організації, шкідництво). Засуджений 21.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу з конфіскацією майна, вирок виконано 20.06.1938. Реабілітований 3.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4635)

ВАСИЛЬЄВ ЄГОР СПИРИДОНОВИЧ, 1873 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, без певних занять. У 1930 році розкуркулений і висланий з сім'єю на північ, де перебував до 1937-го. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (вимагав повернути конфісковане майно, вихваляв дореволюційний лад). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1739)

ВАСИЛЬЄВ ПЕТРО ГРИГОРОВИЧ, 1881 р.н., м.Богодухів Харківської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, ревізор-контролер служби руху залізничної станції. У 1933 році знаходився під слідством як учасник контрреволюційної організації. Вдруге заарештований 4.11.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ (антирадянська агітація: "організовували зібрання під виглядом гри у преферанс для проведення антирадянських бесід"). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Трійкою УНКВС Миколаївської області 20.11.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. Стосовно колишніх оперуповноважених ОДТВ НКВС ст.Знам'янка Силачова і Вержховського, які вели справу і допустили фальсифікації свідчень, матеріали передані військовій прокуратурі прикордонних військ НКВС Одеської області для притягнення їх до відповідальності. (П – 8332)

ВАСИЛЬЄВ ТИМОФІЙ ПИЛИПОВИЧ, 1886 р.н., с.Дмитрівка, росіянин, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, бухгалтер міської лікарні. Заарештований 4.06.1945 Знам'янським МВ НКДБ (співробітництво з німецькою окупаційною владою). Засуджений 16.08.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 30.12.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13768)

ВЕЛИКИЙ ВАСИЛЬ МИХАЙЛОВИЧ, 1909 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, рядовий червоноармієць. Заарештований 4.10.1945 Новопразьким РВ НКДБ (дезертирство). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 10.12.1945 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2422)

ВЕЛЬЧИНСЬКИЙ ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 31.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 13.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 18.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10850)

ВЕРБА ТИМОФІЙ АНТОНОВИЧ, 1919 р.н., с.Пужайкове Піщанського району Одеської області, українець, освіта вища, проживав у м.Знам'янка, директор залізничної школи. Заарештований 27.10.1950 УОМДБ Одеської залізниці (зв'язок з румунською жандармерією у роки війни). Засуджений 29.01.1951 Одеським облсудом до 25 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 13.08.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13479)

ВЕРЛАН ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1908 р.н., с.Диківка, молдаванин, освіта початкова, вантажник хімічного заводу м.Костянтинівка Донецької області. Заарештований 19.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівлі). Засуджений 8.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як швець с.Диківка заарештований 14.12.1943 Знам'янським РВ НКВС (співробітництво з німецькою окупаційною владою). Засуджений 16.05.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням

громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 9.09.1955 трибуналом Київського військового округу. (П – 6840, 2215)

ВЕРЛАН ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1903 р.н., с.Диківка, молдаванин, освіта середня, вчитель школи. Заарештований 14.12.1943 Знам'янським РВ ДПУ (співробітництво з німецькими окупантами). Засуджений 16.05.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 9.09.1955 трибуналом Київського військового округу. (П – 2215)

ВЕРЛАН ІВАН ІВАНОВИЧ, 1907 р.н., с.Диківка, молдаванин, письменний, колгоспник. Заарештований 19.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (закликав колгоспників не виходити на роботу, дискредитовував колгоспну систему). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання в Сибір. Реабілітований 17.04.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7591)

ВИСОЧИН ГРИГОРІЙ ДМИТРОВИЧ, 1910 р.н., с.Зарудні Байраки (приєднане до с.Васине), українець, письменний, член ВЛКСМ, проживав на ст.Медерове Кіровоградського району, ремонтник залізничної станції Шарівка. Заарештований 17.10.1931 Новопразьким РВ ДПУ (контрреволюційна діяльність: писав листівки "Долой гнобительство! Дайош волю!" і т.п. та розклеював їх на видних містях артілі "1-е серпня"). Засуджений 14.04.1932 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до заборони проживати у 12 пунктах протягом 3 років. Реабілітований 20.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 3681)

ВИСОЧИН СТЕПАН СОФРОНОВИЧ, 1903 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, у 1933 році виключений із ВКП(б), проживав у с.Богданівка, їздовий колгоспу "Політвідділ". У 1933 році, працюючи головою колгоспу у с.Петрове, за шкідницьку діяльність був засуджений до 7 років неволі. Вдруге заарештований 28.11.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: образливі, нецензурні висловлювання на адресу Конституції, керівників партії та уряду, залякування селян неминучою загибеллю радвлади). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Кіровоградської області 20.03.1940 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований 6.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1587)

ВІТОХІН ВАСИЛЬ ХОМОВИЧ, 1893 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта вища, бригадир інструментального цеху паровозного депо залізничної станції. У 1937 році був засуджений за шкідницьку діяльність, звільнений достроково. Вдруге заарештований 18.05.1945 ОТВ НКДБ ст.Знам'янка (співробітництво з німецькою окупаційною владою: працював у паровозному депо залізничної станції, вів антирадянську пропаганду). Засуджений 14.09.1945 військовим трибуналом Одеської залізниці до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 14013)

ВІЧКО МАРІЯ ВАСИЛІВНА, 1918 р.н., м.Знам'янка, українка, письменна, без певних занять. Заарештована 12.02.1944 Знам'янським РВ НКДБ (підозрювалась у співробітництві з німецькими контррозвідувальними органами). Знам'янським РВ НКДБ 21.03.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2544)

ВОВК ФЕДІР ГРИГОРОВИЧ, 1904 р.н., м.Одеса, українець, освіта початкова, проживав у с.Макариха, хлібороб. Заарештований 1.02.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська діяльність). Засуджений 8.11.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 2.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6844)

ВОЛКОВ МИКОЛА КІНДРАТОВИЧ, 1910 р.н., с.Христофорівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта неповна середня, член ВКП(б) до 1935 року, проживав у м.Смоленську, командир запасу РСЧА. Заарештований 14.06.1937 особливим відділом ГУДБ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 16.11.1937 трійкою УНКВС Смоленської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.06.1967 трибуналом Московського військового округу. (П – 8106)

ВОЛКОВА ГОРПИНА ПИЛИПІВНА, 1880 р.н., с.Дмитрівка, росіянка, неписьменна, домогосподарка. У 1931 році розкуркулена і вислана на північ. Заарештована 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (агітація проти колгоспного ладу, підписки на позику). Засуджена 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 12.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1634)

ВОЛКОДАВ ОЛЕКСАНДРА ГРИГОРІВНА, 1914 р.н., м.Знам'янка, українка, освіта початкова, без певних занять. У 1933 році була засуджена до 5 років неволі. Вдруге заарештована 23.01.1944 (антирадянська агітація, вихваляла німецькі порядки). Засуджена 5.06.1944 Кіровоградським облсудом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки і конфіскацією майна. Реабілітована 24.04.1990 Верховним судом УРСР. (П – 11756)

ВОЛОВЕЦЬКИЙ СТЕПАН МИХАЙЛОВИЧ, 1893 р.н., с.Черчик Яворівського району Львівської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Новоолександрівка, член колгоспу "Шлях до комунізму". Заарештований 9.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація, наклепи на колгоспний лад). Засуджений 21.09.1938 Миколаївським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 7.02.1989 Верховним судом УРСР. (П – 8631)

ВОЛОСЮК ФЕДІР МАРТИНОВИЧ, 1903 р.н., с.Кованка Словечанського району Київської (нині Овруцького Житомирської) області, українець, письменний, проживав у с.Христофорівка (приєднане до с.Дмитрівка), колгоспник. Заарештований 9.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (шпигунство, дискредитація радянської влади). Засуджений 13.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконао 30.10.1938. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10653)

ВОЛОШИН НИКИФОР ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1895 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, в 1936 році виключений із ВКП(б), заготівельник контори "Заготскот". Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС ("в роки громадянської війни служив у повстанських загонах Григор'єва, у 1920 році навідався із ще сімома козаками у Макариху, скликав селян: "Добродії, давайте захищати неньку Україну і бити комуністів! Виходьмо всі з чим у кого що є!" – і повів селян проти червоних на Бандурівку; нелегально зберігав револьвер до 1935 року; погрожував селянам розправою за розкуркулення, вів контрреволюційну агітацію; член організації в с.Новопокровка "Боротьба за самостійну Україну"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9059)

ВОЛОШКО ГОРДІЙ СЕВАСТЯНОВИЧ, 1893 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 6.10.1940 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда проти продажу хліба державі, підписки на держпозику). Засуджений 15.11.1940 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 31.01.1989 Верховним судом УРСР. (П – 8585)

ВОРОБЙОВ ЖАК ГРИГОРОВИЧ, 1915 р.н., м.Знам'янка, єврей, освіта неповна середня, член ВЛКСМ, командир відділення водолазів льодоколу "А.Мікоян". Заарештований 27.12.1942 особливим відділом НКВС Біломорської військової флотилії (антирадянська агітація). Засуджений 15.01.1943 трибуналом Біломорської військової флотилії до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. 15.05.1943 звільнений достроково. Реабілітований 27.11.1963 військовим трибуналом Північного флоту. (П – 5802)

ВОРОБЙОВ ПАВЛО КОРНІЙОВИЧ, 1903 р.н., м.Одеса, росіянин, освіта вища (Одеський сільгоспінститут), проживав у с.Іванківці Знам'янського району, вчитель середньої школи. Заарештований 8.07.1941 Новогеоргіївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 21.04.1943 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (9473 – П)

ВОРОБЙОВ ЮХИМ АРХИПОВИЧ, 1902 р.н., селище Пологи Дніпропетровської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, електромеханік залізничної станції. Заарештований 25.09.1936 ТВ УДБ ст.Знам'янка (контрреволюційна діяльність). Транспортним відділом НКВС Одеської залізниці 4.12.1936 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6303)

ВОРОНА СТЕПАН ФЕДОРОВИЧ, 1914 р.н., с.Костянтинівка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 15.03.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (антирадянська агітація). Прокуратурою Катеринославської залізниці 9.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2395)

ВРУБЛЕВСЬКИЙ СТАНІСЛАВ АДОЛЬФОВИЧ, 1897 р.н., с.Буртин Полонського району Хмельницької області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Мошорине, тесля цукрозаводу. У 1930 році як активний учасник куркульської волинки висланий за межі України у Кузнецький округ, звідки втік у 1933-ому; особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.04.1933 засуджений

до 3 років заслання у північний край, у 1936-ому разом з сім'єю висланий у Казахстан, звідки втік на початку 1937-го. Вчетверте заарештований 18.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 10.12.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.09.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4507)

ГАВИНСЬКИЙ ПИЛИП ФРАНЦОВИЧ, 1889 р.н., м.Варшава (Польща), поляк, неписьменний, проживав у с.Богданівка, вантажник. Заарештований 3.09.1937 ОДТВ ГУДБ ст.Знам'янка (антирадянська агітація та порушення трудової дисципліни). Засуджений 10.10.1937 НКВС та Прокуратурою СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.03.1970 Кіровоградським облсудом. (П – 8228)

ГАВРИЛЕНКО СПИРИДОН ДЕНИСОВИЧ, 1893 р.н., с.Диківка, українець, освіта середня, вчитель. Заарештований 24.02.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 21.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7697)

ГАВРИЛОВ ОЛЕКСАНДР ПАВЛОВИЧ, 1899 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, машиніст паровозного депо залізничної станції. Заарештований 11.01.1944 ОТВ НКДБ ст.Знам'янка (антирадянська діяльність). ТВ НКВС Одеської залізниці 20.07.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7350)

ГАВРИШЕВСЬКА ІРИНА АМОСІВНА, 1896 р.н., с.Іванківці Знам'янського району (другий варіант – с.Лікарівка Олександрійського), українка, освіта початкова, проживала у м.Олександрія, домогосподарка. Заарештована 21.06.1941 Олександрійським МРВ НКДБ ("дочка поміщика Амоса Рябовола, який жив у Дмитрівці, мав 120 десятин землі, паровий млин, експлуатував 20 робітників"; "провадила шпигунську діяльність на користь однієї з держав: листувалась із братами у Франції, через співробітника французького посольства у Москві отримувала від братів посилки та гроші"; вела антирадянську агітацію: "Ось хай поживуть тут, похлебчуть з корита, в яке їм наллють, тоді зрозуміють" – про вступ Латвії, Литви й Естонії в СРСР, "В газетах пишуть, що в нас радісне життя, а на практиці немає особливо з чого радіти"). Засуджена 19.07.1941 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до розстрілу, дати виконання вироку у справі не вказано. Реабілітована 29.03.1989 Кіровоградським облсудом. Батько репресований у 1934 році, чоловік за контрреволюційну діяльність у 1937-ому; брати Прокіп, Іван та Василь Рябоволи служили в денікінській армії, згодом у повстанському загоні Григор'єва, всі троє емігрували у Францію. (П – 10063)

ГАВРОНСЬКИЙ ПЕТРО ІВАНОВИЧ, 1870 р.н., с.Пшекторох (Польща), поляк, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, чоботар, сторож школи ФЗУ. Заарештований 6.07.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (контрреволюційна діяльність). 21.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6545)

ГАЙДАЙ ФЕДІР ДЕНИСОВИЧ, 1900 р.н., с.Теренівка Полонського району Хмельницької області, українець, освіта початкова, проживав у с.Пантазіївка, колгоспник. У 1935 році як керівник секти євангельських християн-баптистів, до якої входило понад сто членів, був висланий із прикордонної зони у с.Пантазіївку. Заарештований 9.02.1938 Новопразьким РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 14.10.1938 Миколаївським облсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 25.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 725)

ГАЙЗЛЕР РОБЕРТ АВГУСТОВИЧ, 1905 р.н., колонія Марушівка Новоград-Волинського району Житомирської області, німець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, столяр комбінату "Ліспрому". Заарештований 28.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, вихваляння троцькізму як ідеології). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 12.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9326)

ГАЙЧУК ПЕТРО ВАСИЛЬОВИЧ, 1915 р.н., м.Знам'янка, освіта середня, технік-нормувальник 7-ї вагонної дільниці залізничної станції. Заарештований 28.09.1936 ТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (троцькістська пропаганда). Транспортним відділом ГУДБ НКВС ст.Знам'янка 11.02.1937 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6546)

ГАЛАНДЗОВСЬКИЙ АДАМ АНТОНОВИЧ, 1915 р.н., с.Шепіївка Калинівського району Вінницької області, поляк, освіта середня, проживав у селищі Знам'янка, інспектор райфінвідділу.

Заарештований 8.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація, контрреволюційна пропаганда). Засуджений 29.09.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 23.09.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5471)

ГАЛЬКО ФРАНЦ ЙОСИПОВИЧ, 1888 р.н., м.Моравські Острови (Чехословаччина), чех, письменний, проживав у с.Дмитрівка, продавець магазину № 26. Заарештований 9.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (зв'язок з Чехословаччиною, наклепи на СРСР). Засуджений 30.09.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 5 років заслання в Казахстан. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10655)

ГАРКУША МИКОЛА ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1907 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, червоноармієць 657-го стрілецького полку 168-ї стрілецької дивізії. Заарештований 19.08.1940 УНКВС Івановської області (здався у полон ворогу в період війни з фінами). Засуджений 15.06.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до ув'язнення у виправно-трудових таборах на період війни. Помер 22.03.1944 в ув'язненні. Реабілітований 2.01.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4232)

ГАЧКОВСЬКИЙ ДМИТРО ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1887 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, хлібороб. Засуджений у 1921 році до розстрілу (член повстанського загону Хмари), під час конвоювання втік. Знам'янським ЧК і ревтрибуналом 1.01.1921 року був засуджений до розстрілу, втік під час виконання вироку. Вдруге заарештований 26.08.1928 Знам'янським райвідділом ДПУ ("у 1919-20 роках командував сотнею у повстанському загоні Пилипа Хмари, що діяла на терені Зінов"євського та Олександрійського округів у Чорному лісі, розстрілював цибулівських міліціонерів, здійснював напади на червоноармійські ешелони, з-під розстрілу втік із Гордієм Мироновим, якого при втечі поранили, переховувався у лісах аж до амністії; переселившись у Богданівку, підтримував зв'язки з цибулівськими куркулями, закликав селян не здавати хліб державі: "З вас деруть останню шкуру", підбурював проти інших заходів радвлади"). Засуджений 7.12.1928 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років концтабору. особливою нарадою при колегії ОДПУ 13.02.1930 достроково через хворобу – туберкульоз третього ступеню, кровотеча з легенів – від покарання звільнений без права проживати у Москві, Ленінградській області, Дагестані й УРСР з прикріпленням до певної території строком на 3 роки. Реабілітований 4.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4552)

ГЕНСИРОВСЬКИЙ ВЯЧЕСЛАВ ЙОСИПОВИЧ, 1910 р.н., м.Одеса, поляк, освіта вища, проживав у м.Знам`янка, начальник планової групи 7 відділу паровозного господарства залізничної станції. Заарештований 5.01.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (контрреволюційна діяльність). особливою нарадою НКВС СРСР 2.01.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6978)

ГЕТЬМАН МИХАЙЛО СЕМЕНОВИЧ, 1913 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, військовослужбовець 43 авіабригади Харківського військового округу. Заарештований 8.03.1937 особливим відділом УДБ 43 авіабригади ХВО ("відмовляється від чесної роботи прикордонника", "не вірить газетам", "пропагує антисемітизм", "заступається за колгоспників, які в селах голодують"). Засуджений 22.05.1937 трибуналом Харківського військового округу до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 6.05.1992 трибуналом Київського військового округу. (П – 5885)

ГЕТЬМАН СЕМЕН КОСТЯНТИНОВИЧ, 1893 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, головний кондуктор станції. Заарештований 22.06.1941 УНКДБ Кіровоградської області (агітація проти заходів радвлади). Засуджений 7.07.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 23.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13333)

ГЕТЬМАНЕЦЬ ЛАВРІН ОМЕЛЯНОВИЧ, 1898 р.н., с.Долино-Кам'янка, українець, освіта початкова, проживав на хуторі Ларисівка Олександрійського району, машиніст електростанції радгоспу "Комінтерн". Заарештований 16.02.1938 Олександрійським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність, агітація проти виборів у Верховну Раду СРСР). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.05.1938. Реабілітований 8.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4815)

ГЕТЬМАНЕЦЬ ФЕДІР ІВАНОВИЧ, 1895 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 17.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти колгоспів та виконання плану

хлібозаготівельних робіт). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 17.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7095)

ГИЛКО ОЛЕКСАНДР НИКИФОРОВИЧ, 1895 р.н., с.Себине Новоодеського району Миколаївської області, українець, письменний, проживав у м.Знам'янка, інспектор райфінвідділу. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 1.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10336)

ГЛУШАЧЕНКО АНДРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1900 р.н., с.Писарівка Перещепинської сільради Новосанжарського району Полтавської області, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1936, проживав у м.Знам'янка, майстер вагонного депо. Заарештований 19.09.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ (шкідництво). Дорожно-транспортним відділом НКВС Одеської залізниці 15.05.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6779)

ГЛУЩЕНКО МАРІЯ ПРОКОПІВНА, 1912 р.н., с.Лиски Воронізької області (Росія), українка, письменна, проживала у м.Знам'янка, прибиральниця школи ФЗУ. Заарештована 22.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (член терористичного повстанського угруповання). Управлінням НКВС Миколаївської області 5.05.1938 матеріали слідства виділені в окрему справу. Інші дані відсутні. (П – 9738)

ГЛУЩЕНКО ПАВЛО ДМИТРОВИЧ, 1905 р.н., с.Молодецьке, українець, освіта 3 класи, колгоспник. Заарештований 17.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (незаконне зберігання зброї). Засуджений 22.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 22.06.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (9738 – П)

ГОВОРЕНКО ГРИГОРІЙ ОМЕЛЯНОВИЧ, 1888 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, слюсар паровозного депо залізничної станції. У 1940 році був засуджений за крадіжку свинцю, покарання відбув. Удруге заарештований 28.04.1945 ОТВ НКДБ ст.Знам'янка (співробітництво з німецькою окупаційною владою: працював у паровозному депо залізничної станції, вів антирадянську пропаганду). Засуджений 14.09.1945 військовим трибуналом Одеської залізниці до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 14013)

ГОЙ ІВАН ЄПІФАНОВИЧ, 1890 р.н., с.Суслове (приєднане до с.Петрове), українець, освіта початкова, слюсар конденсації залізничної станції Знам'янка. Заарештований 17.05.1945 ОТВ НКДБ ст.Знам'янка (співробітництво з німецькою окупаційною владою: працював у паровозному депо залізничної станції, вів антирадянську пропаганду). Засуджений 14.09.1945 військовим трибуналом Одеської залізниці до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 14013)

ГОЙ НИКИФОР МИНОВИЧ, 1902 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, проживав у с.Петрове, слюсар залізничної поліклініки. Заарештований 5.09.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.12.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4965)

ГОЛОВАНОВ ВОЛОДИМИР ТРИФОНОВИЧ, 1898 р.н., м.Вязьма (Росія); росіянин, освіта незакінчена вища, член ВКП(б), проживав у м.Знам'янка, секретар райгазети "Соцтемп". Заарештований 6.02.1935 Знам'янським РВ НКВС (троцькістська контрреволюційна агітація). Засуджений 19.08.1935 особливою нарадою НКВС СРСР до 3 років заслання в Казахстан. Помер в засланні. Реабілітований 4.05.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 1894)

ГОЛОВКО МИКИТА ДМИТРОВИЧ, 1877 р.н., с.Цибулеве, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 29.12.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (колишній жандарм, напочатку 1920-х мав зв'язки з повстанським загоном Хмари, позбавлений права голосу; "належав до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"; агітував за вступ до організації). Засуджений 3.06.1929 колегією ОДПУ до розстрілу, вирок виконано 13.06.1929. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 11359)

ГОЛОВЧЕНКО ВАСИЛЬ МАКАРОВИЧ, 1892 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, член артілі ім.Молотова. Заарештований 19.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти виконання плану з хлібозаготівельних робіт). Засуджений 3.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 17.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7089)

ГОЛОВЧЕНКО ІЛЛЯ СЕМЕНОВИЧ, 1900 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, бригадир токарного цеху. Заарештований 14.01.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (контрреволюційна агітація). 21.04.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6551)

ГОЛОВЧЕНКО МИНА ІЛЛІЧ, 1866 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 12.02.1927 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("у 1910 році служив урядником поліції в Новгородці, побив селянина Захарова, підозрювався у вбивстві двох революціонерів того ж року"). Зінов'євським окрсудом 25.09.1927 виправданий. (П – 14140)

ГОЛОВЧЕНКО ПЕТРО СЕМЕНОВИЧ, 1906 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта незакінчена вища, член ВКП(б), проживав у м.Високе Брестської області (Білорусія), начальник військово-технічного постачання 49-ої стрілецької дивізії 4-ої армії, капітан. Заарештований 15.06.1946 відділом контррозвідки МДБ 46-ої стрілецької дивізії (у серпні 1941 року потрапив у полон до німців, вивезений у Німеччину, пройшов курс вишколу у поліцейській школі, у квітні 1943-го направлений у розпорядження окупаційної адміністрації м.Києва, у травні втік до партизанів, де воював до приходу радянських військ у жовтні). Засуджений 29.10.1946 трибуналом Групи радянських окупаційних військ у Німеччині до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Верховним судом СРСР 3.01.1947 покарання зменшено до 7 років неволі. Реабілітований 25.01.1961 Верховним судом СРСР. (П – 6108)

ГОЛУБ ДМИТРО ІВАНОВИЧ, 1896 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (як член правління колгоспу саботував виконання плану хлібозаготівельних робіт, агітація на розвал колгоспу). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7103)

ГОЛУБ МИКОЛА ОНИСИМОВИЧ, 1907 р.н., с.Володимирівка, українець, освіта 6 класів, червоноармієць 208-го стрілецького полку 18-ї стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області (здався у полон білофінам без опору). Засуджений 13.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 3.02.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4321)

ГОЛУБНИЧИЙ ГЕРАСИМ НИКОНОВИЧ, 1891 р.н., м.Богодухів Харківської області, українець, освіта початкова, член ВКП(б) з 1925 року, проживав ум.Знам'янка, диспетчер залізничної станції. Заарештований 8.03.1938 УДБ НКВС Одеської залізниці (член право-троцькістської диверсійної організації). Засуджений 17.12.1939 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 5.10.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 2687)

ГОНИВОВК АРХИП СТЕПАНОВИЧ, 1889 р.н., с.Хлистунівка Київської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, бухгалтер німецької сільськогосподарської комендатури у 1941-43 роках. Заарештований 22.12.1943 Знам'янським РВ НКДБ (в роки німецької окупації працював секретарем райуправи, був бургомістром міста). Засуджений 26.04.1944 трибуналом Одеського військового округу до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 29.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13256)

ГОНТАР ГЕОРГІЙ ОНУФРІЙОВИЧ, 1925 р.н., ст.Хирівка (с.Богданівка), українець, освіта неповна середня, член ВЛКСМ, військовослужбовець 815 пересувних авіаремонтних майстерень. Заарештований 2.07.1947 відділом контррозвідки 11-ої гвардійської винищувальної авіадивізії (завербований агент німецької контррозвідки). Засуджений 30.09.1947 військовим трибуналом 20-ої повітряної армії до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 20.03.1989 трибуналом Київського військового округу. (П – 9796)

ГОНЧАР ГРИГОРІЙ ПИЛИПОВИЧ, 1902 р.н., с.Петрове, українець, освіта початкова, рахівник у колгоспі. Заарештований 8.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти колективізації та проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 8.04.1933 особливою нарадою при колегії

ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7669)

ГОНЧАРЕНКО ІВАН МИКОЛАЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Хвощевате (нині у складі м.Знам'янка), українець, освіта початкова, слюсар-автоматник 7 вагоної дільниці залізничної станції Знам'янка. Заарештований 16.07.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 26.04.1939 лінійним судом Одеської залізниці на 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.05.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13308)

ГОНЧАРЕНКО СЕМЕН МИКОЛАЙОВИЧ, 1889 р.н., с.Хвощевате (нині у складі м.Знам'янка), українець, освіта незакінчена вища, проживав у с.Саблине, фельдшер цукрозаводу. Заарештований 22.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Управлінням НКВС Миколаївської області 15.12.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2417)

ГОНЧАРЕНКО ЯКІВ СИДОРОВИЧ, 1894 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта 3 класи, колгоспник. Заарештований 7.10.1947 Єлизаветградківським РВ МДБ (в роки німецької окупації провадив антирадянську агітацію, вихваляв Російську визвольну армію). Засуджений 1.12.1947 Кіровоградським облсудом до 12 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Верховним судом УРСР 27.02.1948 міру покарання зменшено до 10 років ВТТ. Реабілітований 10.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13164)

ГОРА ОЛЕКСІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1882 р.н., с.Зелений Гай, українець, освіта початкова, проживав у с.Червона Кам'янка Трепівської сільради, колгоспник. Заарештований 24.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 28.08.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7116)

ГОРБАТЕНКО ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1900 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта середня, проживав у с.Цибулеве, вчитель географії і російської мови середньої школи. Заарештований 1.12.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація: підтримував тісний зв'язок з троцькістами, пропагував на уроках націоналістичну ідеологію). Засуджений 28.12.1937 трійкою НКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.01.1938. Реабілітований 5.05.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 2237)

ГОРБАТЕНКО НІНА ГРИГОРІВНА, 1903 р.н., с.Веселий Кут, українка, освіта середня, проживала у с.Цибулеве, вчителька німецької мови середньої школи. Заарештована 3.12.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (дочка розстріляного поміщика, активно запроваджувала український націоналізм у педагогічній практиці, виховувала ворожі настрої у школярів до компартії та радвлади). Миколаївським облсудом 28.01.1939 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2237)

ГОРБАТКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1894 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, колійний сторож 9-ої дистанції залізниці станції Знам'янка. Заарештований 14.01.1938 ТВ НКВС ст.Знам'янка (контрреволюційна діяльність). Перебував у Черкаській в'язниці. Дорожньо-транспортним відділом ГУДБ НКВС Одеської залізниці 5.04.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6544)

ГОРБАТКО ІВАН ФЕДОРОВИЧ, 1910 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, хлібороб. Заарештований 14.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 3.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.10.1970 Кіровоградським облсудом. (П – 8244)

ГОРБАТЬКО РОМАН ПИЛИПОВИЧ, 1881 р.н., с.Веселий Кут, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 3.12.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація серед колгоспників). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 20.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10605)

ГОРБАЧЕВСЬКИЙ ЙОСИП АНТОНОВИЧ, 1890 р.н., м.Пінськ (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, завідувач діловодства військової частини №5. Заарештований 5.04.1935 ОТВ УДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська діяльність). Транспортним відділом УДБ НКВС УРСР 29.06.1935 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге як рахівник залізничної школи №13 заарештований 1.02.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська діяльність). Засуджений 2.07.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 5.10.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 5623, 6979)

ГОРБЕНКО ВЛАС ОНУФРІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 29.12.1928 Єлизаветградківським РВ ДПУ (у 1920-22 роках був у

повстанському загоні Хмари; "належність до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"; агітував за вступ до організації). Засуджений 3.06.1929 колегією ОДПУ до 10 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 11359)

ГОРБЕНКО СЕРГІЙ ФЕДОТОВИЧ, 1882 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, комірник залізничної станції. Заарештований 14.01.1929 Єлизаветградківським РВ ДПУ (у 1920-22 роках був у повстанському загоні Хмари; "належність до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"; найближчий помічник керівника організації, вербував людей у організацію). Засуджений 3.06.1929 колегією ОДПУ до розстрілу, вирок виконано 13.06.1929. Брат Яків у 1920 році за участь у повстанні проти радвлади розстріляний червоноармійцями. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 11359)

ГОРДОВИЙ ГРИГОРІЙ КЛИМОВИЧ, 1885 р.н., с.Чутівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 6.06.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації та хлібозаготівлі). Засуджений 14.12.1929 трійкою при колегії ОДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 4.05.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14185)

ГРАДУНОВ СЕМЕН ХОМОВИЧ, 1900 р.н., м.Городище Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Саблине Знам'янського району, майстер ремонтно-силового цеху Саблино-Знам'янського цукрового заводу. Заарештований 22.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Управлінням НКВС Миколаївської області 15.12.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2417)

ГРЕБЕНЮК КОСТЯНТИН ВАСИЛЬОВИЧ, 1898 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, носильник залізничної станції. У 1931 році за повстанську діяльність був засуджений до розстрілу, який замінили 5-ма роками неволі. Вдруге заарештований 5.03.1938 ОДТВ ГУДБ Одеського облуправління НКВС (агітував проти радвлади, критикував стахановський рух, підтримував одноосібне господарювання). Засуджений 23.10.1938 лінійним судом Одеської залізниці до 5 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 14016)

ГРЕБЕНЮК САВА ВАСИЛЬОВИЧ, 1889 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова. Заарештований 1.01.1945 Знам'янським РВ НКДБ (співробітництво з німецькою окупаційною владою: працював старостою сільської управи). Слідчим відділом УНКДБ Кіровоградської області 27.07.1944 справу закрито, з-під варти звільнений. (П – 2166)

ГРЕЧКА ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ, 1909 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 19.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6854)

ГРЕЧКА ПЕТРО ДМИТРОВИЧ, 1892 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу "Восьме Березня". Заарештований 19.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (в роки громадянської війни був у повстанському загоні Штиля; вів антирадянську агітацію проти хлібозаготівлі: "План здачі хліба державі колгоспом "8 Березня" нереальний, виконати його – це здати все наявне зерно, а самим голодувати"). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7134)

ГРЖЕБЕЛКО АНТОН ЕДУАРДОВИЧ, 1899 р.н., м.Миропіль Дзержинського району Житомирської області, поляк, освіта середня, проживав у с.Саблине, головний бухгалтер цукрозаводу. Заарештований 2.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти радянської влади). Засуджений 15.11.1938 НКВС і Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 23.12.1937. Реабілітований 27.11.1961 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5724)

ГРИГОР'ЄВ ГАВРИЛО ІВАНОВИЧ, 1902 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, доглядач вагонів залізничної станції. Заарештований 26.02.1938 ОДТВ ГУДБ

НКВС ст.Знам'янка (контрреволюційна агітація). ДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці 30.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6536)

ГРИГОР'ЄВ ІВАН ЗАХАРОВИЧ, 1894 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Комуністична правда". У 1930 році розкуркулений, висланий на північ, звідки втік 1935-го. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (шкідницька діяльність: "працюючи конюхом, довів до падежу двох коней"). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8963)

ГРИГОР'ЄВ МИНА ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1901 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, член артілі "Комуністична правда". Заарештований 22.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація). 23.02.1933 справу передано на розгляд в нарсуд. Утримувався у Зінов'євській промколонії. (П – 1261)

ГРИГОР'ЄВ НАУМ ЛУКИЧ, 1901 р.н., с.Нестерівка Чигиринського району Черкаської області, українець, освіта початкова, без певного місця роботи і проживання. Заарештований 2.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (втік із заслання, нелегально проживав у різних селах Знам'янського району). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10304)

ГРИГОРАШ АНТОНІНА ВАСИЛІВНА, 1883 р.н., с.Диківка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 22.08.1944 Знам'янським РВ НКВС ("допомагала дочці Наталі розбирати речі евакуйованих євреїв, які вони відібрали у серпні 1941 року при вступі німців у село"). Знам'янською райпрокуратурою 8.12.1944 справу виділено в окреме виробництво у зв'язку з хворобою підсудної і передано до прокуратури Кіровоградської області. Інших даних у справі немає. (П – 2168)

ГРИГОРАШ ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1874 р.н., с.Диківка, українець, неписьменний, проживав у селищі "Нове життя" Олександрійського району, працівник бази засолювального пункту ст.Пантаївка, сторож Пантаївського лісництва. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (куркуль, втік із заслання і ховався за місцем попереднього проживання). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1525)

ГРИГОРАШ НАТАЛЯ ГРИГОРІВНА, 1907 р.н., с.Кандель Зельцського району Одеської області, німка, освіта початкова, проживала у с.Диківка, перекладачка. Заарештована 18.08.1944 Знам'янським РВ НКВС ("у серпні 1941 року в момент вступу німців у село грабувала євреїв на 3-ох підводах, які не встигли евакуюватись і потрапили в оточення: забирала речі, коней; згодом працювала перекладачем у німецькій комендатурі Диківки"). Засуджена 18.01.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована 27.05.1955 трибуналом Київського військового округу. (П – 2168)

ГРИГОРАЩЕНКО ЮХИМ ГАВРИЛОВИЧ, 1922 р.н., с.Суботці, молдаванин, освіта неповна середня, проживав у м.Знам'янка, художник. Заарештований 5.07.1941 Знам'янським РВ НКДБ (антирадянська агітація). Засуджений 28.11.1941 трибуналом військ НКВС Красноярського краю до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.01.1964 Верховним судом РСФСР. (П – 7732)

ГРИШИН ЯКІВ ЯВТУХОВИЧ, 1904 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, проживав на ст.Корольовка Сталінської залізниці, черговий по станції. Заарештований 2.09.1937 ОДТВ ГУДБ ст.Долгінцеве Сталінської залізниці (шкідницька діяльність: "затримуючи навантажені вагони на ст.Долинська, прагнув здійснити диверсійні аварії на залізниці). 11.10.1937 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 11685)

ГРІНЕЦЬ ОЛЕКСАНДР ЗАХАРОВИЧ, 1895 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 28.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 11.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7021)

ГРУЗИН ГНАТ ЮХИМОВИЧ, 1886 р.н., с.Суботці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 4.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10665)

ГРУЗИН ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1886 р.н., с.Суботці, українець, письменний, проживав у м.Кіровограді, сторож "Кіршвейпрому". Заарештований 3.09.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність, розповсюдження провокаційних чуток). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.01.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 4995)

ГРУЗИН ФЕОДОСІЙ ГАВРИЛОВИЧ, 1897 р.н., с.Суботці, молдаванин, освіта початкова, член ВКП(б) у 1929-32 роках, член колгоспу "Червоний шлях". Заарештований 11.08.1940 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений Кіровоградським облсудом 30.09.1940 до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 15.01.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 2030)

ГУБЕНКО ГРИГОРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1900 р.н., с.Плоске, українець, освіта вища, проживав у м.Новий Буг Миколаївської області, вчитель. Заарештований 13.05.1946 Знам'янським МВ МДБ (у роки німецької окупації працював у с.Дмитрівка директором школи). Засуджений 26.06.1946 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований 9.01.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12992)

ГУМИНЮК ДМИТРО ДАНИЛОВИЧ, 1888 р.н., с.Плиски Новоселівського району Вінницької області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, без певних занять. Заарештований 3.02.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 38 РАБ (працював шефом німецької військової перукарні, зрадницька діяльність). Засуджений 12.10.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 17 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом військ НКВС Українського округу 19.06.1945 міра покарання зменшена до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 9.12.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13742)

ГУПАЛО-НАГОРНИЙ ВОЛОДИМИР МУСІЙОВИЧ, 1911 р.н., с.Новомиколаївка Знам'янського району, українець, освіта початкова, без визначеного місця проживання, різноробочий. Заарештований 29.07.1931 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (член контрреволюційної повстанської організації "Суд"). Засуджений 13.12.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10143)

ГУР'ЯН ІВАН МИКОЛАЙОВИЧ, 1910 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1929 році розкуркулений разом з батьком. Заарештований 6.02.1933 Знам'янським РВ ДПУ ("Скоро всіх активістів перевішають!" – погрожував Гур'ян, коли у нього знайшли 2 центнери прихованого хліба; вів агітацію проти колгоспного ладу та проведення хлібозаготівельних робіт, разом із Антоном Костенком вчинили замах на бригадира хлібозаготівлі Косова"). Засуджений 15.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 30.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7682)

ГУРАЛЬ СЕМЕН ІВАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Малі Грибовичі Львівського повіту (нині Нестеровського району Львівської області), українець, освіта початкова, проживав у с.Васине, член колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 15.11.1937 Знам'янським РВ НКВС (шпигунська діяльність на користь Польщі, контрреволюційна агітація). Засуджений 10.12.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11435)

ГУРЬБА СЕРГІЙ ГАВРИЛОВИЧ, 1901 р.н., с.Калинівка, українець, освіта початкова, листоноша. Заарештований 17.12.1943 Знам'янським РВ НКВС (посібництво німецьким окупантам). Знам'янським РВ НКВС 13.06.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. Батька у 1932 році розкуркулено. (П – 351)

ГУСЬКОВ ВОЛОДИМИР ЯКОВИЧ, 1880 р.н., м.Знам'янка, українець, письменний, старший городник залізничної лікарні. У 1922 році за невиконання продрозверстки був засуджений до розстрілу, який замінили 5 роками неволі умовно, згодом звільнили; у 1930 розкуркулили, конфіскувавши все майно. Вдруге заарештований 7.03.1933 ДТВ ДПУ ст.Знам'янка (антирадянська агітація, шкідництво: "навмисно погано обробляв землю, погано зберігав овочі, займався самопостачанням овочів..."). Засуджений 20.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Архангельську область. Реабілітований 13.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Втретє як

пічник заарештований 24.12.1943 Знам'янським РВ НКДБ (співробітництво з німецькою окупаційною владою: працював у церкві с.Знам'янка головою ревізкомісії, "неодноразово писав наклепницькі заяви в окупаційні адміністративні та каральні органи, зокрема старості сільуправи, мировому судді району, старості райуправи, в заявах зводив злісні наклепи на радянську дійсність, дискредитовував ВКП(б)"). Засуджений 25.04.1944 трибуналом Одеського військового округу до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 18.08.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7231, 265)

ДАВИДОВ ГРИГОРІЙ ЯКОВИЧ, 1895 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, пакувальник райтрансторгпосту. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.01.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 8314)

ДАНИЛЕЙКО МАРІЯ ПАНАСІВНА, 1906 р.н., м.Знам'янка, українка, освіта початкова, домогосподарка. Заарештована 13.05.1938 ДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці (як члена сім'ї ворога народу – чоловіка Якова, члена ВКП(б) з 1925 року, начальника політвідділу ст.Христинівка, за участь у правотроцькістській диверсійно-шкідницькій організації 13.04.1938 Верховним судом СРСР засуджено до розстрілу). Засуджена 9.08.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у ВТТ. Реабілітована 29.10.1957 трибуналом Київського військового округу. (П – 6586)

ДАНИЛОВ СЕРГІЙ ІВАНОВИЧ, 1889 р.н., посад Крюків Полтавської області, українець, освіта середня, проживав у м.Знам'янка, державний санінспектор у м.Кіров Смоленської області (Росія). Заарештований 11.05.1938 УНКВС Миколаївської області (контрреволюційна націоналістична агітація). УДБ УНКВС Миколаївської області 19.02.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2177)

ДАНИЛОВА СОФІЯ АРХИПІВНА, 1908 р.н., с.Дмитрівка, українка, письменна, колгоспниця. Заарештована 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна робота, втеча з заслання). Засуджена 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 9.04.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5067)

ДАНИЛЬЧЕНКО СТЕПАН КАРПОВИЧ, 1890 р.н., с.Чутівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 6.06.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації та хлібозаготівлі). Засуджений 14.12.1929 трійкою при колегії ОДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 4.05.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як член колгоспу ім.Петровського заарештований 20.12.1937 Єлисаветградківським РВ НКВС (агітував проти колгоспного ладу, критикував сталінську Конституцію, закон про вибори у Верховну раду, тероризував колгоспників). Засуджений 29.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.01.1938. Реабілітований 29.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14185, 10686)

ДАНШИН ІВАН ДМИТРОВИЧ, 1860 р.н., селище Дедюхін Пермської губернії (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, начальник залізничної станції Пантаївка Олександрійського району. Заарештований 28.01.1931 дорожньо-транспортним відділом ОДПУ ст.Знам'янка (шкідницька діяльність: "через нестачу води паровоз №15 був погашений і доставлений в депо холодним, тому поїзд №51 затримано на 23 години, а поїзд №921 на 30 годин – в результаті зірвано державний графік термінового перевезення хліба у напрямку Миколаєва"; "як начальник станції не забезпечив паровози водою"). Засуджений 17.02.1931 Дніпропетровським міжрайсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Верховним судом СРСР 25.03.1931 міру покарання зменшено до 1 року виправних робіт з вирахуванням 25% зарплати. Реабілітований 15.05.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 202)

ДАЦЕНКО ФЕДІР ФЕДОТОВИЧ, 1892 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, проживав у с.Дмитрівка, колгоспник. Заарештований 2.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 2.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 12.08.1967 Кіровоградським облсудом. (П – 8112)

ДВИГАН ФРАНЦ ЙОСИПОВИЧ, 1892 р.н., м.Бяла (Австрія), поляк, письменний, член ВКП(б) до 1935 року, проживав у Новопразькому районі, касир Саблино-Знам'янського цукрозаводу. Заарештований 28.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений

4.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 30.10.1938. Реабілітований 31.05.1957 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 3811)

ДЕЛИСТЬЯНОВ ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1892 р.н., с.Суботці, українець, освіта початкова, кандидат в члени ВКП(б) в 1920 році, столяр "Військбуду". Заарештований 5.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10665)

ДЕЛЬГАС ІВАН ЮЛІСОВИЧ, 1885 р.н., с.Шпурове Брусилівського району Житомирської області, німець, освіта початкова, проживав в м.Знам'янка, член колгоспу "Серп і молот". Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (агітація проти виборів у Верховну Раду СРСР). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.06.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 1503)

ДЕМ'ЯНЕНКО АНДРОН КЛИМЕНТІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, тракторист Чорноліського лісгоспу. У 1921 році був засуджений і висланий за межі України. Вдруге заарештований 10.02.1938 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація і пропаганда проти заходів партії) і звільнений з-під варти за підпискою про невиїзд. Втретє заарештований 10.02.1938 Єлизаветградківським РВ НКВС (у 1920 році був у повстанському загоні Кібця; вів антирадянську агітацію проти колективізації на селі: "Колгоспи доведуть селян до злиднів", проти податкової політики СРСР). Засуджений 22.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 22.06.1938. Реабілітований двічі: 17.04.1968 Кіровоградським облсудом і 31.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8155, 12341)

ДЕМ'ЯНЕНКО ВАСИЛЬ ЯКОВИЧ, 1894 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, член ВКП(б), проживав у с.Богданівка, уповноважений "Кірпаливо". Заарештований 16.11.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 9.08.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4424)

ДЕМ'ЯНЕНКО ОЛЕКСІЙ ПЛАТОНОВИЧ, 1912 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта середня, проживав у с.Макарове Саратовської області (Росія) як евакуйований з України, бухгалтер райфінвідділу, на день арешту знаходився на лікуванні у м.Тамбові. У 1941 році перебував під слідством "за поширення брехливих чуток". Вдруге заарештований 17.07.1942 особливим відділом НКВС табору №188 (підозрювався у шпигунській діяльності). Управлінням НКВС Тамбовської області 9.09.1942 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7811)

ДЕМ'ЯНЕНКО ХАРЛАМ ПЛАТОНОВИЧ, 1897 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, рахівник Цибулівської сільради. Заарештований 29.12.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("належність до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). 2.03.1929 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 11359)

ДЕМАРЕЦЬКИЙ ГАПОН КЛИМОВИЧ, 1863 р.н., с.Васине, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 10.02.1930 Новопразьким РВ ДПУ (належав до гурту заможних селян, які відмовлялись давати зерно для артільної посівної кампанії, закликав не вступати в сози). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.03.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6007)

ДЕМЕШКО ЄГОР ВАСИЛЬОВИЧ, 1886 р.н., с.Богданівка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Червона зірка". Заарештований 30.03.1944 ТВ НКДБ 2-го Українського фронту (із серпня 1941 року до приходу Червоної армії у січні 1944 працював старостою громадського двору, відправив у Німеччину кілька десятків душ молоді; мав зв'язок із червоними партизанами – постачав їм у ліс харчі, теплий одяг, давав підводи для перевезення зброї, до приходу Червоної армії зберіг 1790 центнерів зерна). Засуджений 12.05.1944 трибуналом військ НКВС Київської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним судом СРСР 20.08.1946 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1066)

ДЕМЕШКО ІВАН ПЕТРОВИЧ, 1890 р.н., с.Веселий Кут, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 18.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (відмовився вносити посівний матеріал

в колгосп, а коли не випускали із сільради, то кинувся душити голову). Засуджений 11.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі, звільнений 16.09.1932. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10843)

ДЕМЕШКО МИКОЛА МЕФОДІЙОВИЧ, 1926 р.н., с.Суботці, українець, освіта 7 класів, виключений з членів ВЛКСМ, проживав у м.Кіровограді, оперуповноважений ВБРСВ управління міліції МДБ Кіровоградської області. Заарештований 6.09.1951 5-м відділом УМДБ Кіровоградської області (написав анонімного антирадянського листа на адресу одного з керівників радянської держави). Засуджений 19.12.1951 трибуналом військ МВС Київської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Трибуналом Київського військового округу 17.12.1954 покарання зменшене до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. 5.01.1955 з-під варти звільнений, проживав у м.Кіровограді. Реабілітований 14.12.1989 Верховним судом УРСР. (П – 11286)

ДЕМЕШКО ПЕТРО ЄРМОЛАЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, помічник начальника ст.Хирівка. Заарештований 19.11.1937 ОДТВ УДБ НКВС ст.Знам'янка (виступав проти заходів радянської влади). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.05.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 3403)

ДЕМИДЕНКО ГНАТ ГРИГОРОВИЧ, 1882 р.н., с.Пантазіївка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 11.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (разом з синами Петром та Іваном агітували колгоспників проти хлібозаготівлі, самообкладання, гуртували куркулів протистояти політиці колективізації сільського господарства). Засуджений 1.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10368)

ДЕМИДЕНКО ІВАН ГНАТОВИЧ, 1902 р.н., с.Пантазіївка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 11.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (разом з батьком та братом Петром агітували колгоспників проти хлібозаготівлі, самообкладання, гуртували куркулів протистояти політиці колективізації сільського господарства). Засуджений 1.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР ДПУ до розстрілу, вирок виконано 10.03.1930. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10368)

ДЕМИДЕНКО ПЕТРО ГНАТОВИЧ, 1905 р.н., с.Пантазіївка Новопразького району, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 11.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (разом з батьком та братом Іваном агітували колгоспників проти хлібозаготівлі, самообкладання, гуртували куркулів протистояти політиці колективізації сільського господарства). Засуджений 1.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, вирок виконано 10.03.1930. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10368)

ДЕМІЧЕВ ІВАН ВАРЛАМОВИЧ, 1915 р.н., м.Одеса, українець, освіта середня, проживав у м.Знам'янка, військовослужбовець, помічник начальника штабу. Заарештований 8.01.1944 контррозвідкою "Смерш" 53-ї армії (дезертирство, співробітництво з німецькими окупантами). Засуджений 25.01.1944 військовим трибуналом 53-ї армії до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 18.10.1960 трибуналом Київського військового округу. (П – 5371)

ДЕМЧЕНКО АНДРІЙ ГНАТОВИЧ, 1897 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 21.12.1929 Зінов"євським окрвідділом ДПУ (у 1918 році служив у арміях УНР і Гетьмана, у 1920-му в повстанському загоні Штиля; антирадянська агітація: закликав селян організовувати повстання проти компартії, відмовлявся від колективізації та хлібозаготівлі). Засуджений 3.02.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, дата виконання вироку у справі відсутня. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10855)

ДЕМЧЕНКО ГРИГОРІЙ ТИМОФІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 15.04.1931 ДТВ ДПУ ст.Знам'янка (належав до переважної більшості селян Цибулевого, які у 1919-20 брали участь у антирадянському повстанні: напади на червоноармійські частини, єврейські погроми, пограбування потягів, руйнування залізничних споруд, колії; згодом найактивніші пішли у повстанські загони Хмари, Григор'єва; по завершенню збройного спротиву вернулись у село, агітували проти колгоспів і "єврейсько-більшовицької окупації", виявляли схильність до нової хвилі повстанства). Засуджений 29.05.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до

3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге, проживаючи у с.Вершинопілля (приєднане до с.Мілова Балка), як колгоспник заарештований 20.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 3.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10237, 9821)

ДЕМЧЕНКО ДМИТРО ІВАНОВИЧ, 1889 р.н., с.Диківка, українець, письменний, тесля. Заарештований 8.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 20.05.1938 Миколаївським облсудом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 8.02.1989 Верховним судом УРСР. (П – 8495)

ДЕМЧЕНКО КІНДРАТ ГНАТОВИЧ, 1902 р.н., с.Диківка, молдаванин, письменний, коваль колгоспу ім.Котовського. Заарештований 18.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (в роки громадянської війни служив у повстанському загоді Штиля, брат за повстанську діяльність розстріляний органами ЧК; агітував селян проти колективізації та державної хлібозаготівлі). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення. Реабілітований 25.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7561)

ДЕМЧЕНКО КУЗЬМА САМІЙЛОВИЧ, 1904 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, старший кондуктор резерву залізничної станції. Заарештований 21.01.1946 ОТВ НКДБ ст.ім.Шевченка (в роки німецької окупації працював на залізничному транспорті, висловлював думки антирадянського, антисемітського змісту, нецензурно лаяв керівників ВКП(б). Засуджений 19.03.1946 військовим трибуналом Одеської залізниці до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 14022)

ДЕМЧЕНКО МИКИТА МИКОЛАЙОВИЧ, 1904 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Молотова. Заарештований 30.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Одеським облвідділом ДПУ 16.01.1933 справу припинено, у зв'язку з захворюванням на туберкульоз з-під варти звільнений. (П – 2829)

ДЕМЧЕНКО ФЕОДОСІЙ ХАРЛАМПІЙОВИЧ, 1911 р.н., с.Диківка, українець, неписьменний, хлібороб. Заарештований 19.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти виконання плану з хлібозаготівельних робіт). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 7.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7136)

ДЕНИСОВ ГЕРАСИМ ПРОКОПОВИЧ, 1891 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 1.09.1940 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений Кіровоградським облсудом 15.02.1941 до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховний суд УРСР 17.05.1941 міру покарання зменшив до 5 років ВТТ. Реабілітований 17.04.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13183)

ДЕНИСОВ МАКАР ДЕНИСОВИЧ, 1904 р.н., м.Знам'янка, українець, письменний, різноробочий. У 1930 році заарештовувався за самовільне зайняття хати, з якої була виселена у Вологодську область сім'я його батька – під вартою відсидів 5 діб. Вдруге заарештований 3.03.1933 транспортним відділом ОДПУ ст.Знам'янка (антирадянська агітація проти хлібозаготівлі та посівної кампанії в колгоспі). Засуджений 20.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 11.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7236)

ДЕРБІН ПЕТРО СЕМЕНОВИЧ, 1915 р.н., с.Соснова Маза Хвалинівського району Саратовської області (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у с.Долино-Кам'янка, без певних занять. Заарештований 20.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 5-ої гвардійської армії (зрадницька діяльність). 9.03.1944 контррозвідкою "Смерш" справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 4955)

ДЕРЕВ'ЯНКО ГРИГОРІЙ ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1893 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 20.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10298)

ДЕРЕВ'ЯНКО ПЕТРО ТИХОНОВИЧ, 1906 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта середня, проживав у м.Кіровограді, учень четвертого курсу будівельного технікуму. Заарештований 5.01.1935 Кіровським МВ НКВС (троцькістська діяльність, антирадянська агітація). Засуджений 9.08.1935 особливою нарадою НКВС СРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудові табори, вдруге засуджений 7.07.1938 до 5 років ВТТ. Реабілітований 29.04.1962 Кіровоградським облсудом. (5600 – П)

ДЕРИПАС ПИЛИП ДАНИЛОВИЧ, 1906 р.н., с.Плоске, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 27.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (співробітництво з німецькою окупаційною владою: війна застала на Донбасі, повернувся в рідне село, пас коней громадського двору №20, з лісу вийшли два партизани, розпитували про німців, хлопчики-пастушки донесли старості, заарештований німецькою жандармерією, відсидів 1,5 місяців під вартою). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 20.07.1944 через військкомат направлено у спецтабір НКВС для фільтрації. (П – 1980)

ДЕХТЯРОВ ЯКІВ ВАСИЛЬОВИЧ, 1888 р.н., с.Іванківці, українець, освіта початкова, бригадир Дмитрівського лісництва Знам'янського району. Заарештований 8.07.1941 Новогеоргіївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 6.04.1942 УНКВС Татарської АРСР до 10 років ув'язнення. Помер 19.07.1942 у Казанській трудово-виховній колонії. Управлінням НКВС Татарської АРСР 9.01.1945 справу припинено. (4947 – П)

ДЖЕГУР МИКИТА ЗІНОВІЙОВИЧ, 1891 р.н., с.В'язівок Петрівського району (нині Городищанського району Черкаської області), українець, освіта початкова, виключений з ВКП(б) у 1921 році, проживав у м.Знам'янка, торгівельний працівник. Заарештований 9.10.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська діяльність). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення. Реабілітований 5.03.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6581)

ДИКГАУТ ЯКІВ ГЕОРГІЙОВИЧ, 1874 р.н., с-ще Новий Данціг Миколаївської області, німець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, продавець винної лавки. Заарештований 16.07.1938 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 8.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 31.08.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9906)

ДІДЕНКО ЛЕОНТІЙ УСТИМОВИЧ, 1902 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, член колгоспу. Заарештований 27.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9247)

ДІДЕНКО ФАДЕЙ КОРНІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Диківка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 20.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9174)

ДІЖКОВСЬКИЙ МИТРОФАН МИКОЛАЙОВИЧ, 1865 р.н., м.Сміла Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Знам'янка, пенсіонер. Заарештований 22.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Засуджений 4.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 30.10.1938. Реабілітований 31.05.1957 УКДБ Кіровоградської області. (П – 3811)

ДМИТРАЩЕНКО ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1891 р.н., с.Петрове, українець, освіта початкова, проживав у с.Васине, селянин-хлібороб. Заарештований 27.10.1930 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (в роки громадянської війни мав зв'язки з повстанським загоном, за що у 20-х перебував під слідством 4 місяці; контрреволюційна діяльність: був членом організації "Спілка українського діла – СУД", яка стояла за самостійну державність України з власними економікою, армією, банковою системою, національною валютою). Засуджений 3.04.1932 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11045)

ДОВГИЙ СПИРИДОН ТИМОФІЙОВИЧ, 1883 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, член колгоспу "8-е березня". Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація, член підпільної куркульскої групи). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 4.04.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3801)

ДОВЖЕНКО ІЛЛЯ АНТОНОВИЧ, 1872 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 26.02.1921 особливою групою Єлисаветградської повітової ЧК (влітку 1919 року за денікінської влади входив до п'ятірки уповноважених для організації збройного загону з метою оборони села від Червоної армії). Засуджений 8.04.1921 Єлисаветградською повітовою ЧК до розстрілу, у справі дані про виконання вироку відсутні. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9956)

ДОВЖЕНКО КІНДРАТ ФІЛАТОВИЧ, 1900 р.н., с.Цибулеве, українець, письменний, проживав у с.Нововодяне Знам'янського району, хлібороб. Заарештований 21.01.1933 Знам'янським райвідділом ДПУ ("у 1920 році перебував у повстанському загоні Хмари"; шкідницька діяльність: "як у старшого конюха артілі за останні 2 місяці в нього загинуло 60 коней із 90"; вів антирадянську агітацію: "Колгоспи все одно здохнуть, бо хліб вивозиться до зернини, а селянам нічого не лишається"). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 18.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7599)

ДОВЖЕНКО ЛАРІОН АНТОНОВИЧ, 1891 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, виключений з членів ВКП(б), проживав у м.Кіровограді, головний кондуктор залізничної станції. Заарештований 25.08.1936 транспортним відділом Одеського облуправління НКВС (агітація проти колективізації, стахановського руху). Засуджений 5.04.1937 лінійним судом Одеської залізниці до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 12.03.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13106)

ДОЛОНЬКО ПИЛИП ЯКОВИЧ, 1899 р.н., с.Кругель Ковельського району Волинської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Водяне, головний бухгалтер Чорноліського ліспромгоспу. Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.09.1958 Верховним судом УРСР. (П – 4536)

ДОМБРОВСЬКИЙ ФЕДІР ЯКОВИЧ, 1889 р.н., с.Баксан (Бессарабія), німець, письменний, проживав у с.Водяне, охоронець лісництва. Заарештований 29.10.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація – вихваляв фашистську Німеччину, дискредитовував радвладу). Засуджений 8.12.1937 НКВС та Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 22.12.1937. Реабілітований 1.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11481)

ДОНЧИК ВАСИЛЬ АРТЕМОВИЧ, 1882 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1922 році звинувачувався у контрреволюційній діяльності, у 1928-ому за заклики до селян озброюватись проти влади засуджений до 1 року невольї, звільнений за амністією. Втретє заарештований 29.12.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація: "відкрито виступав на селянських сходках, закликав селян голосувати проти проведення хлібозаготівлі, самообкладання, поширював провокаційні чутки про майбутні війну і голод: "Рано чи пізно виведуть селян із терпіння і тоді все гуне: селяни гнатимуть комуністів у шию. Досить знущатися, годі здирати податками останню шкуру!"). Засуджений 10.05.1929 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до позбавлення права проживати у Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, у означених губерніях і округах та в УРСР з прикріпленням до визначеного місця строком на 3 роки. Реабілітований 18.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4164)

ДОРОЖИНСЬКИЙ ГРИГОРІЙ ФЕДОСІЙОВИЧ, 1877 р.н., с.Вершино-Северинка Трепівської сільради, українець, неписьменний, хлібороб, член колгоспу "Комунар". Заарештований 24.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 16.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі умовно. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6663)

ДОРОЖИНСЬКИЙ ІВАН ФЕДОСІЙОВИЧ, 1891 р.н., с.Вершино-Северинка Трепівської сільради, українець, письменний, коваль колгоспу "Вперед". У 1927 році організовував відкритий опір владі проти непомірних податків, був засуджений. Вдруге заарештований 3.02.1933 Знам'янським РВ ДПУ (в роки громадянської війни мав зв'язок з повстанським загоном Завгороднього; агітація проти колгоспу та державної хлібозаготівлі). Засуджений 13.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі умовно. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7226)

ДРАНГОВСЬКИЙ ЙОСИП ФЕЛІКСОВИЧ, 1919 р.н., с.Дерманка Баранівського району Київської (нині Корецького Рівненської) області, поляк, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, робітник. Заарештований 10.04.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація). ДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці 27.02.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6583)

ДРАЧОВ МИХАЙЛО ГРИГОРОВИЧ, 1887 р.н., м.Бєлгород (Росія), росіянин, проживав у с.Дмитрівка, бухгалтер колгоспу ім.Фрунзе. Заарештований 13.02.1945 Знам'янським МВ НКДБ (мав зв'язок з жандармерією під час німецької окупації, зрада партизан). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 4.05.1945 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2434)

ДРИГА ПИЛИП НЕСТОРОВИЧ, 1899 р.н., с.Юрчиха Кам'янського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, швець. У 1923 році Одеською надзвичайною сесією за зв'язки з повстанським загоном Гупала був засуджений до 10 років неволі, звільнений достроково у серпні 1925-ого. Вдруге заарештований 27.10.1930 Знам'янським ОДТВ ОДПУ (син куркуля, проводив контрреволюційну діяльність: член організації "Спілка українського діла – СУД", яка стояла за самостійну державність України з власними економікою, армією, банковою системою, національною валютою). Засуджений 3.04.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11045)

ДРОНИК ТИМОФІЙ ГНАТОВИЧ, с.Сердін Путилівського району Чернівецької області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, тесля депо залізничної станції. Заарештований 10.10.1937 ДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (у 1922 році виїхав нелегально у Румунію, у 1927-ому повернувся, був затриманий, утримувався під вартою 3,5 місяців, агітував проти заходів радянської влади, стахановців називав лжестахановцями). Засуджений 2.01.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11897)

ДУБОВИК ОЛЕКСІЙ ПАВЛОВИЧ, 1910 р.н., с.Глібовка Кущівського району Краснодарського краю (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, стрілочник залізниці. Заарештований 20.03.1945 ОТВ НКДБ ст.Знам'янка (в роки окупації співпрацював з німецькою владою). Засуджений 10.05.1945 військовим трибуналом Одеської залізниці до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 3.10.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 13390)

ДУДНОВ-ДУРНОВО ОЛЕКСАНДР СЕМЕНОВИЧ, 1901 р.н., м.Одеса, освіта початкова, проживав у с.Васине, діловод райміліції. Заарештований 27.10.1930 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (у 1922 році дизертирував з лав Червоної армії; контрреволюційна діяльність: член організації "Спілка українського діла – СУД", яка стояла за самостійну державність України з власними економікою, армією, банковою системою, національною валютою). Засуджений 3.04.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 10 років ув'язнення у концтаборах. Реабілітований 31.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11045)

ДУНДУК ТИХІН ФЕДОРОВИЧ, 1893 р.н., с.Косари Кам'янського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Червона Кам'янка Трепівської сільради, секретар Зеленогайської сільради. Заарештований 1.12.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда серед населення: захищав "ворогів народу", показував на карикатуру Троцького, що висіла у сільраді, і казав: "Колись він вважався чудовим оратором"; допускав неточності у виборчих списках під час виборчої кампанії у Верховну раду СРСР). Засуджений 22.06.1938 Миколаївським облсудом до 6 років заслання в далекі місця Радянського Союзу з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 22.06.1962 Верховним судом УРСР. (П – 5785)

ДУРНОВ ФЕОДОСІЙ ТИМОФІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Мошорине, українець, неписьменний, проживав у с.Володимирівка, слюсар Саблино-Знам'янського цукрозаводу. Заарештований 28.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член антирадянської повстанської організації). Засуджений 4.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. 22.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 8293)

ДУШАК-ІВАНОВА МАРІЯ ФЕДОРІВНА, 1898 р.н., м.Знам'янка, українка, освіта 4 класи, проживала у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештована 22.07.1938 Кіровським МВ НКВС (дружина "ворога народу"). Кіровською міськпрокуратурою 9.01.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2231)

ДЯКОВ ПАВЛО РОДІОНОВИЧ, 1899 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), помічник машиніста депо. Заарештований 21.12.1928 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (у 1919 служба в повстанському загоні Птиці). Зінов'євським окрнарсудом 15.04.1929 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1892)

ДЯКОВ ПАНАС ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, муляр артілі. Заарештований 15.04.1931 ДТВ ДПУ ст.Знам'янка (належав до переважної більшості селян Цибулевого, які у 1919-20 брали участь у антирадянському повстанні: напади на червоноармійські частини, єврейські погроми, пограбування потягів, руйнування залізничних споруд, колії; згодом найактивніші пішли у повстанські загони Хмари, Григор'єва; по завершенню збройного спротиву

вернулись у село, агітували проти колгоспів і "єврейсько-більшовицької окупації", виявляли схильність до нової хвилі повстанства). Трійкою при колегії ДПУ УРСР 29.05.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10237)

ДЯТЛОВ ЛЕОНІД ПЕТРОВИЧ, 1906 р.н., м.Слов"янськ Донецької області, українець, освіта середня, член ВКП(б) до 1925, проживав у м.Знам'янка, заступник начальника залізничної станції. Заарештований 5.03.1938 ДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці (антирадянська діяльність). Прокуратурою Одеської залізниці 31.01.1940 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7345)

ДЯЧЕНКО ОЛЕНА ОЛЕКСАНДРІВНА, 1880 р.н., м.Оренбург, росіянка, освіта середня, проживала у с.Саблине, медична сестра лікарні Саблино-Знам'янського цукрозаводу. Заарештована 14.11.1939 Кіровоградським УДБ НКВС (із дворян, вихваляла царський режим, розповідала контрреволюційні анекдоти – абревіатуру СССР розшифровувала як "Сталін С... Сорок Раз", зводила наклепи на радянську політику: "Якби західні білоруси й українці знали правду про те, як ми живемо в СРСР, то не спішили б приєднуватися"). Засуджена 20.12.1939 Кіровоградської облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним судом УРСР 24.01.1940 міру покарання зменшено до 3 років неволі з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітована 28.05.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 970)

ДЯЧКОВ КИРИЛО ВАСИЛЬОВИЧ, 1898 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 15.04.1931 ДТВ ДПУ ст.Знам'янка (належав до переважної більшості селян Цибулевого, які у 1919-20 брали участь у антирадянському повстанні: напади на червоноармійські частини, єврейські погроми, пограбування потягів, руйнування залізничних споруд, колії; згодом найактивніші пішли у повстанські загони Хмари, Григор'єва; по завершенню збройного спротиву вернулись у село, агітували проти колгоспів і "єврейсько-більшовицької окупації", виявляли схильність до нової хвилі повстанства). Засуджений 29.05.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10237)

ЕКВІСТ МИХАЙЛО ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1889 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта 2 класи, проживав у м.Кіровограді, слюсар автобази "Союзрадгосптрансу". Заарештований 11.07.1941 УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська агітація капітулянтського характеру у воєнний час, наклепи на матеріальні умови життя в СРСР, різка критика вождя партії і комуністів). Засуджений 12.09.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12221)

ЄВДОКИМОВ ЯКІВ ЯКОВИЧ, 1892 р.н., с.Глибока Балка, українець, освіта початкова, проживав у с.Нововасилівка, хлібороб. Заарештований 11.03.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація). 12.02.1934 Знам'янським РВ ДПУ справу припинено (втік з райлікарні, перебуваючи під вартою). (П – 1394)

ЄВІЛОВ КИРИЛО СИЛЬВЕСТРОВИЧ, 1899 р.н., с.Дмитрівка, росіянин, освіта початкова, тесля 7-ої буддільниці залізничної ст.Знам'янка. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 6.08.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5252)

ЄВТУШЕНКО АРСЕН ЄВМЕНОВИЧ, 1887 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, приватний торгівельник. Заарештований 3.06.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (служба в денікінській армії, у 1920 році брав участь у антирадянському повстанні; агітація проти колективізації та хлібозаготівельних робіт). Засуджений 14.12.1929 ОДПУ до розстрілу, вирок виконано 3.01.1930. Реабілітований 18.07.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14247)

ЄВТУШЕНКО ОНИКІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1867 р.н., с.Васине, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 19.02.1930 Новопразьким РВ ДПУ (належав до гурту заможних селян, які відмовлялись давати зерно для артільної посівної кампанії, закликав не вступати в сози). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.02.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6007)

ЄГОРОВ ПРОКІП ІВАНОВИЧ, 1893 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 29.12.1928 Єлизаветградківським РВ ДПУ ("належність до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення

друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). 2.03.1929 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 11359)

ЄЛЬНИКОВ ЯКІВ ЯКОВИЧ, 1890 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка Знам'янського району, колгоспник. Заарештований 21.12.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("у 1920 році брав участь у повстанні проти радянської влади в селах Єлизаветградківського і Знам'янського районів, перебував у загонах Кібця і Хмари, зривав колії залізниці; агітував проти здачі хліба державі, колективного господарювання взагалі"). Засуджений 3.02.1930 особливою нарадою колегії ДПУ до 3 років заслання на північ. Реабілітований 31.01.1994 Кіровоградським облсудом. (П – 5907)

ЄМЧЕНКО ДАВИД ЯКОВИЧ, 1886 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Новополяна, хлібороб. Заарештований 15.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9823)

ЄРАСЬКО ФРАНЦ КАРЛОВИЧ, 1894 р.н., м.Яромнеш Крашовградської округи (Чехословаччина), чех, освіта початкова, член ВКП(б) до 1936 року, проживав у с.Мошорине Знам'янського району, слюсар Саблино-Знам'янського цукрового заводу. Заарештований 2.12.1937 Новопразьким РВ НКВС (наклепи на умови життя в СРСР, вихваляння буржуазної Чехословаччини). Засуджений 22.09.1938 Миколаївським облсудом до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Кіровоградським облсудом 14.04.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 576)

ЄРЕМЕНКО ІВАН ТИТОВИЧ, 1877 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, водовоз колгоспу. Заарештований 31.12.1932 Знам'янським МВ ДПУ (антирадянська діяльність). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 7.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6858)

ЄРМАКОВ АРТЕМОН ВАСИЛЬОВИЧ, 1895 р.н., Заливанщицький цукрозавод Кам'янець-Подільської (Хмельницької) області, росіянин, освіта вища, проживав у с.Володимирівка, директор Саблино-Знам'янської середньої школи. Заарештований 23.01.1944 Новопразьким РВ НКДБ (у роки німецької окупації працював директором школи, провадив антирадянську агітацію з використанням німецьких газет). Засуджений 23.05.1944 Кіровоградським облсудом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований 18.02.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13065)

ЄРМОЛЕНКО ОЛЕКСАНДР ГРИГОРОВИЧ, 1907 р.н., с.Обиходи Малинського району Житомирської області, українець, проживав у с.Дмитрівка, член колгоспу ім.Єжова. Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9226)

ЄФРЕМЕНКО МАРКО ГРИГОРОВИЧ, 1888 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 26.02.1921 Єлисаветградським відділенням губчека по боротьбі з контрреволюцією, спекуляцією, саботажем, посадовим злочинством і бандитизмом (влітку 1919 року за денікінської влади входив до п"ятірки уповноважених для організації збройного загону з метою оборони села від Червоної армії). Інші дані у справі відсутні. Вдруге як тесля-столяр заарештований 10.02.1938 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений трійкою УНКВС Одеської області 22.04.1938 до розстрілу, вирок виконано 22.04.1938. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9956, 9851)

ЖАБОТИН ПЕТРО АНДРІЙОВИЧ, 1886 р.н., с.Долино-Кам'янка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, головний кондуктор товарних потягів залізничної станції. Заарештований 25.02.1931 ОДТВ ОДПУ м.Одеса (член контрреволюційної організації: "готувався на випадок війни зривати залізничні мости та чинити інші диверсії"). Покінчив життя самогубством 28.02.1931 – перерізав горло ножем на очах конвою. Прокуратурою м.Одеси 14.07.1931 справу припинено. (П – 3770)

ЖАРЕНКО ФОКА ВАСИЛЬОВИЧ, 1896 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, старший стрілочник залізничної ст.Знам'янка. Заарештований 15.04.1931 ДТВ ДПУ ст.Знам'янка (належав до переважної більшості селян Цибулевого, які у 1919-20 брали участь у антирадянському повстанні: напади на червоноармійські частини, єврейські погроми, пограбування потягів, руйнування залізничних споруд, колії; згодом найактивніші пішли у повстанські загони Хмари, Григор'єва; по завершенню збройного спротиву вернулись у село, агітували проти колгоспів і "єврейсько-

більшовицької окупації", виявляли схильність до нової хвилі повстанства). Трійкою при колегії ДПУ УРСР 29.05.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10237)

ЖЕРЕБЕЦЬКИЙ ОМЕЛЯН ФЕДОРОВИЧ, 1886 р.н., с.Новопокровка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 17.01.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт, оподаткування, підписки на держпозику). Засуджений 17.05.1929 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років позбавлення права проживання у Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, на Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання. Реабілітований 23.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4173)

ЖЕРЕБЕЦЬКИЙ ТИМОФІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1885 р.н., с.Новопокровка, українець, освіта початкова, проживав у с.Дмитрівка, хлібороб. Заарештований 31.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (служив у Петлюри, у 1920 році створив повстанський загін у Дмитрівці; чинив опір хлібозаготівлі: закликав селян закопувати хліб у землю, везти в місто й продавати, чинити спротив "бандитам-паразитам"). Засуджений 17.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, вирок виконано 24.03.1930. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10838)

ЖИВОТОВСЬКИЙ АНДРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1901 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), проживав у селищі Ліницьке (нині у складі м.Знам'янка), машиніст депо залізничної станції. Заарештований 6.02.1931 ТВ ОДПУ ст.Знам'янка (недбале ставлення до роботи). Засуджений 17.02.1931 Дніпропетровським міжрайнарсудом до 3 років ув'язнення умовно з вирахуванням 905 крб. 27 коп. на користь залізниці. Реабілітований 20.06.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 203)

ЖИР ПАВЛО КОСТЯНТИНОВИЧ, 1891 р.н., с.Дмитрівка, українець, письменний, без певних занять. Заарештований 5.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційні розмови капітулянтського характеру, вихваляв фашизм, спроба вбивства бригадира колгоспу). Помер 3.02.1939 в тюрмі м.Кіровограда. Трибуналом Київського військового округу 13.02.1939 справу припинено. (П – 1418)

ЖЛОБИНСЬКА ВАРВАРА ГАВРИЛІВНА, 1918 р.н., м.Знам'янка, українка, освіта вища, член ВЛКСМ з 1932 року, проживала у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештована 29.11.1944 відділом контррозвідки "Смерш" УНКВС Кіровоградської області (у березні 1942 року пішла працювати перекладачем і начальником жіночого відділу "Біржі праці" в районі, перекладачем на пошті; у жовтні 1943-го разом із унтер-офіцером німецької армії Гаррі Сімоном втекла у ліс до партизанського загону ім.Ворошилова). Засуджена 22.03.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітована 3.08.1967 Верховним судом УРСР. (П – 8116)

ЖМУР ГРИГОРІЙ МУСІЙОВИЧ, с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Свобода (нині у складі м.Знам'янка), бригадир водопостачання депо залізничної станції Знам'янка. Заарештований 28.01.1931 дорожньо-транспортним відділом ОДПУ ст.Знам'янка (шкідницька діяльність: "через нестачу води паровоз №15 був погашений і доставлений в депо холодним, тому поїзд №51 затримано на 23 години, а поїзд №921 на 30 годин – в результаті зірвано державний графік термінового перевезення хліба у напрямку Миколаєва"). Дніпропетровським міжрайсудом 17.02.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 202)

ЖОСАН ПИЛИП САВОВИЧ, 1901 р.н., с.Диківка, молдаванин, освіта середня спеціальна педагогічна, проживав у с.Попельнасте Олександрійського району, вчитель НСШ №2. Заарештований 18.10.1937 (антирадянська агітація, вихваляв життя у Німеччині). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Батька розстріляли у 1921 році за повстанську діяльність, брат Семен воював проти радвлади у повстнському загоні Штиля. Реабілітований 4.07.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4784)

ЖУГАН ІВАН ВОЛОДИМИРОВИЧ, 1887 р.н., с.Макариха, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 31.12.1932 Знам'янським ОДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 7.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7159)

ЖУКОВ ЙОСИП СТЕПАНОВИЧ, 1895 р.н., білорус, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, завідувач нафтоскладу. Заарештований 26.02.1935 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Управлінням НКВС Одеської області 11.03.1935 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10218)

ЖУКОВ ФЕДІР ЛАРІОНОВИЧ, 1913 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта вища, без певних занять. Заарештований 3.02.1944 ОДТВ НКДБ ст.Знам'янка (в роки німецької окупації викладав історію в залізничній школі, виховував дітей у націоналістичному дусі, вимагав такого ж і від інших учителів; на ялинці, при зустрічі Нового 1942 року, виступив з промовою, в якій паплюжив радвладу і її каральні органи, вихваляв німців як визволителів). Засуджений 4.03.1944 військовим трибуналом Одеської залізниці до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 30.06.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 13985)

ЖУКОВСЬКИЙ ІВАН СТЕПАНОВИЧ, 1888 р.н., с.Велика Цвіля Ємільчинського району Житомирської області, українець, письменний, проживав у с.Водяне Знам'янського району, працівник Чорноліського лісопункту. Заарештований 16.07.1938 Знам'янським РВ НКВС (шпигун польської розвідки). Засуджений 8.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 31.10.1938. Реабілітований 20.05.1966 трибуналом Київського військового округу. (П – 8078)

ЗАВИША ЕДУАРД КАРЛОВИЧ, 1889 р.н., м.Одеса, німець, освіта середня, проживав у м.Знам'янка, бухгалтер залізничної поліклініки ст.Знам'янка. Заарештований 22.01.1938 ОДТВ ГУДБ ст.Знам'янка (розказував антирадянські анекдоти, висловлював надії на прийдешню війну, зводив наклепи на стахановський рух). Засуджений 22.02.1938 НКВС та Прокуратурою СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 2.07.1980 Кіровоградським облсудом. (П – 8395)

ЗАГЕР ВАЛЕНТИНА ФЕДОРІВНА, 1925 р.н., м.Житомир, українка, освіта початкова, проживала у м.Знам'янка, без певних занять. Заарештована 10.05.1944 Знам'янським РВ НКВС (прийнявши німецьке підданство "фольксдойч", користувалась привілеями німецької окупаційної влади: купляла продукти харчування у спецмагазині, була звільнена від усіх податків). особливою нарадою НКВС УРСР 28.06.1945 термін попереднього ув'язнення зарахований як покарання, з-під варти звільнена. (П – 4552)

ЗАДНІПРЯНИЙ ФЕДІР ДМИТРОВИЧ, 1888 р.н., с.Любомирівка Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, машиніст депо. Заарештований 20.11.1937 ОДТВ ГУДБ ст.Знам'янка (антирадянська агітація). Засуджений 3.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10302)

ЗАДОЙ СИДІР ОМЕЛЯНОВИЧ, 1894 р.н., с.Чутівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 6.06.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (вів антирадянську агітацію проти колективізації та хлібозаготівлі, поширював чутки про війну, про зміну влади на селі). Засуджений 14.12.1929 трійкою при колегії ОДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 4.05.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14185)

ЗАДОЯ КАТЕРИНА АНДРІЇВНА, 1919 р.н., с.Чутівка, українка, освіта 7 класів, колгоспниця колгоспу ім.Сталіна. Заарештована 8.01.1944 Єлизаветградківським райвідділом НКВС (в роки німецької окупації завербована як таємний агент). Засуджена 14.07.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років позбавлення волі в далеких таборах. Реабілітована 11.12.1956 трибуналом Київського військового округу. (3481 – П)

ЗАЙЧЕНКО ФЕОДОСІЙ СИДОРОВИЧ, 1907 р.н., м.Кам'янка Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Дмитрівка, конюх сільгоспартілі ім.Ворошилова. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9334)

ЗАКЛИЦЬКИЙ МИХАЙЛО ЛЮДВИГОВИЧ, 1895 р.н., с.Мошорине, поляк, освіта неповна середня, проживав на ст.Шостаківка Кіровоградського району, агроном, завідувач бурякопункту. Заарештований 4.07.1938 Великовисківським РВ НКВС (зв'язок з контрреволюційним елементом, ворожі настрої проти радянської влади). Засуджений 19.10.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 26.10.1938. Реабілітований 18.05.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 6331)

ЗАМКОВИЙ АНДРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ, 1913 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта середня спеціальна – лісотехнікум, проживав у м.Валігоцулове (Молдова), лісничий. Заарештований 1.11.1937 УДБ УНКВС Молдавської АРСР (шкідництво, антирадянська агітація). Засуджений 30.11.1937 трійкою УНКВС Молдавської АРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10283)

ЗАПАРЕНКО АНДРІЙ СЕМЕНОВИЧ, 1875 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 29.12.1928 Єлизаветградківським РВ ДПУ (в роки громадянської війни мав зв'язки з повстанським загоном Хмари; "належність до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). Засуджений 3.06.1929 трійкою при колегією ОДПУ УРСР до 10 років ув'язнення у концтаборі. Колегією ОДПУ 22.08.1932 достроково звільнений під поруку родичів. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 11359)

ЗАПАРЕНКО ЄВДОКИМ АНДРІЙОВИЧ, 1905 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, лісоруб. Заарештований 16.03.1938 Знам'янським РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Засуджений 21.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.06.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9848)

ЗАПАРЕНКО ІВАН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1916 р.н., с.Веселий Кут, українець. письменний, тракторист МТС. Заарештований 20.10.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 26.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.09.1968 Кіровоградським облсудом. (П – 8169)

ЗАПАРЕНКО КОСТЯНТИН ЗІНОВІЙОВИЧ, 1906 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, бригадир заготівельної бригади паровозного депо залізничної станції. Заарештований 24.01.1948 ДТВ МДБ ст.Знам'янка (антирадянські настрої, зрадницька діяльність). Засуджений 29.04.1948 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 15.03.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10162)

ЗАПАРЕНКО ПАНАС ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1914 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта середня, вчитель неповної середньої школи. Заарештований 28.08.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС ("вів активну агітацію проти заходів радянської влади на селі: "Державна позика – справа добровільна, не підписуйтесь, якщо не бажаєте, бо ми господарі наших грошей, а не райпарткоми"; у 1934 році виключений із колгоспу за деструктивну діяльність; у 1933 році приніс у сільраду труп мертвої жінки, зібрав людей і казав: "Дивіться, до чого довела радвлада: люди з голоду вмирають – доки ми терпітимем цю наругу?"; разом із Макаром Сіриченком не раз зривали колгоспні збори з питань хлібозаготівлі, 20.07.1937 зібрали удвох збори колгоспників й агітували за те, щоб переобрати на голову сільради Сіриченка, а на голову колгоспу активного повстанця Олександра Козія"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 11.09.1937. Реабілітований 12.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Рідний брат і дядько розкуркулені і вислані на північ. (9545 – П)

ЗАРУБІН КУЗЬМА МАКСИМОВИЧ, 1893 р.н., с.Ново-Петропавлівка Акмолінської області (Росія), росіянин, освіта початкова, виключений з ВКП(б) у 1941 році, вантажник Саблино-Знам'янського цукрозаводу. Народним судом Новопразького району 17.06.1941 засуджений до 1,5 року неволі, покарання відбував у ВТК №8 с.Лубяни (Татарія). Вдруге заарештований 24.06.1942 (антирадянська агітація). Засуджений 21.04.1943 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 20.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12330)

ЗАХАРЕНКО МАРТИН МУСІЙОВИЧ, 1909 р.н., с.Новомиколаївка Знам'янського району, українець, освіта початкова, до війни був головою колгоспу ім.Шевченка. Заарештований 30.06.1946 УМДБ Кіровоградської області (під час німецької окупації працював старостою сільгоспобщини – секретар підпільного райкому компартії засвідчив, що Захаренко постачав партизанський загін у лісі продуктами харчування і теплими речами; після визволення працював головою колгоспу "Хвиля революції" у с.Шамівка, в липні 1944-го мобілізований у 36-у стрілецьку Сталінську дивізію, був поранений, нагороджений медаллю "За відвагу"). Засуджений 21.08.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Помер 14.07.1947 у в'язниці. Реабілітований 11.09.1974 Кіровоградським облсудом. (П – 8282)

ЗАХАРОВА ПАЛАЖКА ВАСИЛІВНА, 1901 р.н., с.Суботці, українка, освіта початкова, проживала у м.Кіровограді, санітарка поліклініки. Заарештована 25.03.1944 УНКДБ Кіровоградської

області (зрадницька діяльність). Засуджена 20.06.1944 трибуналом військ НКВС до 10 років ВТТ з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітована 25.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (2295 – П)

ЗАЯРКО ОЛЕКСІЙ ПОТАПОВИЧ, 1891 р.н., с.Іванківці, українець, малописьменний, без певних занять. Заарештований 9.03.1938 Новогеоргіївським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 5.04.1938 трійкою УНКВС Полтавської області до розстрілу, вирок виконано 29.05.1938. Реабілітований 14.06.1956 Кіровоградським облсудом. (3557 – П)

ЗВЕРЄВ ПЕТРО ДЕНИСОВИЧ, 1899 р.н., с.Троянка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 1.10.1940 УНКВС Кіровоградської області (антирадянська агітація). Засуджений 21.10.1940 Кіровоградським облсудом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.02.1989 Верховним судом УРСР. (П – 9074)

ЗВЕРКОВ ГРИГОРІЙ МАРКОВИЧ, 1878 р.н., с.Суботці, українець, освіта початкова, проживав у с.Покровське Кіровоградського району, конюх колгоспу "Соцнаступ". Заарештований 24.08.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда проти здачі хліба державі). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.10.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 8565)

ЗИМИН ГУРІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1860 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 29.12.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("належність до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). 2.03.1929 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 11359)

ЗИМИН ЄВДОКИМ ІВАНОВИЧ, 1900 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1921 році військово-революційним трибуналом за службу у повстанському загоні Хмари засуджений до розстрілу, вирок змінено на 3 роки штрафної роти. Вдруге заарештований 13.09.1928 Зінов'євським РВ ДПУ (розповсюдження провокаційних чуток про війну та повалення радянської влади). Засуджений 7.12.1928 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 12.10.1931 висланий на 3 роки у північний край, 21.09.1934 з-під варти звільнений. Реабілітований 4.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14153)

ЗІНЬКОВСЬКИЙ ШЛЬОМА-МОШКО АВРУМОВИЧ, 1888 р.н., с.Дмитрівка Знам'янського району, єврей, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, палітурник міської центральної бібліотеки. Заарештований 3.07.1941 Кіровоградським УНКДБ (зводив наклепи на керівників партії та уряду). Знаходився у тюрмі м.Кіровограда, згодом етапований у глибину СРСР, але перебування його в таборах не виявлено – 1948 року він оголошений в розшуку. Реабілітований 23.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (1961 – П)

ЗОЗУЛЯ АЙЗИК БЕНЬЯМІНОВИЧ, 1893 р.н., м.Новоград-Волинський Житомирської області, єврей, освіта початкова, член ВКП(б) у 1927-35 роках, проживав у м.Знам'янка, завідувач райдрукарні газети "Соцтемп". Заарештований 20.02.1936 Знам'янським РВ НКВС (член троцкістсько-зінов'ївської організації). Засуджений 27.10.1936 особливою нарадою НКВС до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11904)

ЗОЛОТАРЬОВ МАКАР НИКИФОРОВИЧ, 1896 р.н., с.Суботів Чигиринського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, електромонтер радгоспу "Саблине". Заарештований 8.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (був учасником повстанського загону Коцура, дискредитовував пресу, вихваляв старий лад, перечив поширенню комуністичної агітації). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10620)

ІВАНОВ АНАТОЛІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1906 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта середня, проживав у м.Боготол Красноярського краю, червоноармієць 289-го запасного стрілецького полку мінометного батальйону, технік-будівельник. Заарештований 13.08.1942 ОВ НКВС Сибірського військового округу, м.Новосибірськ (антирадянська пропаганда: "робив ворожі випади на адресу Червоної армії, вихваляв фашистську армію з її матеріально-побутовими умовами, поширював чутки капітулянтського характеру"). Засуджений 25.09.1942 військовим трибуналом 433 ЗСБ

м.Новосибірська до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 12.08.1991 прокуратурою Сибірського військового округу. (П – 12746)

ІВАНОВ ВАСИЛЬ ПЕТРОВИЧ, 1894 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта початкова, водовоз Гаврилівського радгоспу. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9530)

ІВАНОВ ДМИТРО МАКСИМОВИЧ, 1896 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта початкова, голова колгоспу ім.Ворошилова. Заарештований 30.12.1943 Знам'янським РВ НКДБ (співробітництво з німецькими окупантами – в роки війни працював старостою громадського двору). Знам'янським РВ НКДБ 4.03.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 282)

ІВАНОВ МАКСИМ ГРИГОРОВИЧ, 1912 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта неповна середня, проживав у м.Знам'янка, слюсар паровозного депо. Заарештований 25.01.1957 УКДБ Одеської залізниці (антирадянська агітація). Засуджений 10.04.1958 Кіровоградським облсудом до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 4.04.1958 Верховним судом УРСР. (П – 4750)

ІВАНОВ ТИМОФІЙ ПЕТРОВИЧ, 1877 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений, судився за зрив сільського сходу та невиконання плану (400 пудів) хлібоздачі. Заарештований 2.03.1931 Знам'янським РВ ДПУ ("систематично займався агітацією проти заходів радянської влади: хлібозаготівлі, колективізації, самообкладання"). Засуджений 27.04.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 23.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6473)

ІВАНЧЕНКО ІВАН ФЕДОРОВИЧ, 1859 р.н., с.Цибулеве, українець, неписьменнний, хлібороб. Заарештований 29.12.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("належність до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). Справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 11359)

ІВАЩЕНКО МИХАЙЛО ВАСИЛЬОВИЧ, 1874 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, письменний, проживав у м.Кіровограді, священик. Заарештований 2.12.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9484)

ІГНАТЕНКО ОЛЕКСІЙ ІВАНОВИЧ, 1904 р.н., м.Лубни Полтавської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Махачкала (Дагестан), без певних занять. Заарештований 6.04.1933 Знам'янським РВ ДПУ (розповсюджував чутки про голод в Україні). Одеським облвідділом ДПУ 30.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 895)

ІГНАТЕНКО СЕМЕН ПАНТЕЛІЙОВИЧ, 1884 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Кучерівка, бригадир колгоспу ім.Шевченка. Заарештований 27.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, направлена проти керівників партії та уряду). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8740)

ІГНАТЬЄВ ІВАН ІВАНОВИЧ, 1901 р.н., с.Суботці, молдаванин, освіта початкова, тесля "Військбуду". Заарештований 4.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти радянської влади). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 17.03.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5565)

ІГНАТЬЄВ ПРОКІП ІЛЛІЧ, 1912 р.н., с.Суботці, українець, освіта початкова, член ВКП(б), старший лейтенант інтендантської служби 129-ї окремої танкової бригади. Заарештований 26.06.1942 ОВ НКВС 129-ї танкової бригади (антирадянська агітація). Засуджений 11.07.1942 військовим трибуналом 13-ої армії Брянського фронту до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна та позбавленням військового звання старший лейтенант інтендантської служби. Реабілітований 21.03.1994 прокуратурою Московського військового округу. (П – 14136)

ІЗДЕБСЬКИЙ КОСТЯНТИН ВЯЧЕСЛАВОВИЧ, 1877 р.н., с.Тарасівка Дунаївецького району Хмельницької області, поляк, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, провідник вагонів.

Заарештований 7.10.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (контрреволюційна антирадянська агітація). Засуджений 30.11.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11926)

ІЗРАЙЛОВ ФЕДІР ПРОКОПОВИЧ, 1880 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, тесля "Комунбуду", сторож фабрики-кухні заводу "Червона зірка". Заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС (антирадянська агітація, зв'язок з контрреволюційним елементом та інше). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 11.08.1937. Реабілітований 11.08.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5742)

ІЛЬЧЕНКО ВАСИЛЬ ПЕТРОВИЧ, 1905 р.н., станиця Петрівська Краснодарського краю (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у с.Суботці, колгоспник. У 1929-30 роках знаходився під слідством Краснодарського ДПУ. Вдруге заарештований 2.02.1944 Знам'янським РВ НКДБ (у серпні 1941 року мобілізований до Червоної армії, бій під Кременчуком, німецький полон, вернувся в Суботці, працював у громадському дворі – підозрювався у зв'язках з німецькими каральними органами). Знам'янським РВ НКДБ у червні 1944 року відправлений до спецтабору для фільтрації. (П – 3173)

ІЛЬЧЕНКО ТРОХИМ АРХИПОВИЧ, 1877 р.н., с.Іванківці Глинської волості Кременчуцького повіту (нині Знам'янського району), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 24.02.1930 Кременчуцьким окружним відділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 7.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборах. Реабілітований 18.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (12176 – П)

ІМЕРЦАКІ ЛЕОНІД ПЕТРОВИЧ, 1887 р.н., м.Мостове Миколаївської області, українець, освіта вища (юридичний факультет Одеського університету, 1913), проживав у Чорноліському лісництві, вчитель. Заарештований 30.12.28 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (колишній поміщик; "належність до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). Засуджений 3.06.1929 колегією ОДПУ до розстрілу, вирок виконано 13.06.1929. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 11359)

ІРЖЕВСЬКА-МАЙСТРЕНКО СОФІЯ ТОМАСІВНА, 1899 р.н., м.Люблін (Польща), полька, освіта середня, проживала у м.Знам'янка, лікар-ординатор Знам'янської міської лікарні. Заарештована 5.07.1946 Знам'янським РВ НКДБ (антирадянська діяльність). Засуджена 31.03.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років заслання. Реабілітована Кіровоградською облпрокуратурою 30.06.1989. (П – 10767)

ІТТЕРМАН РАЙНГОЛЬД ЕДУАРДОВИЧ, 1902 р.н., с.Дорофіївка Яренського району Вінницької області, німець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, їздовий Чорноліського лісництва. Заарештований 23.08.1937 Знам'янським РВ НКВС (член контрреволюційної терористичної групи). Засуджений 28.11.1937 ОН НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 23.01.1940 в ув'язненні. Реабілітований 26.10.1962 Верховним судом УРСР. (П – 6099)

КАГАНОВСЬКИЙ ЗЕЛЬМАН ЛЬВОВИЧ, 1906 р.н., с.Цибулеве, єврей, освіта неповна середня, член ВКП(б), проживав у м.Кіровограді, старший диспетчер 2-го цеху заводу "Червона зірка". Заарештований 31.07.1938 УДБ Кіровського МВ НКВС (член троцькістської організації). Кіровською міськпрокуратурою 17.01.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2205)

КАЗАРЕНКО ФЕДІР МАКАРОВИЧ, 1902 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 22.03.1933 Знам'янським РВ ДПУ (підозрювався в належності до шкідницької організації). Знам'янським РВ ДПУ 12.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 4516)

КАЙДАНОВИЧ МИКОЛА ЙОСИПОВИЧ, 1895 р.н., с.Войцехівка (або Понінки) Полонського району Хмельницької області, поляк, неписьменний, проживав у с.Мошорине, чорнороб Знам'янського цукрозаводу. Заарештований 19.10.1937 Новопразьким РВ НКВС (у громадянську війну служив у петлюрівській армії, разом з нею емігрував у Польщу, згодом повернувся в Україну; брав участь у куркульському саботажі 1930 року, вихваляв буржуазний лад Польщі, поширював чутки про загибель радвлади). Засуджений 7.12.1937 НКВС та Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 18.02.1938. Реабілітований 14.03.1959 Верховним судом УРСР. (П – 4677)

КАЛИБЕРДА ІВАН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Великий Борлук Харківської області, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1932-35 роках, проживав у с.Мошорине, покрівельник-

маляр Саблино-Знам'янського цукрозаводу. Заарештований 22.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації, антирадянська агітація). Кіровоградською облпрокуратурою 17.04.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2274)

КАЛИНИЧЕНКО ЯКИМ ТАРАСОВИЧ, 1905 р.н., с.Білозір'я Смілянського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, старший електромонтер Хирівського лісозаводу. Заарештований 15.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (шкідництво та контрреволюційна агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.08.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4433)

КАЛИНИЧЕНКО ЯКІВ МИХАЙЛОВИЧ, 1876 р.н., с.Фрунзівка Глобинського району Харківської області, росіянин, письменний, проживав у с.Водяне, старший лісник Чорноліського лісгоспу. Заарештований 24.07.1938 Знам'янським РВ НКВС (член шпигунсько-диверсійної організації). Засуджений 8.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 31.10.1938. Реабілітований 20.05.1966 трибуналом Київського військового округу. (П – 8078)

КАЛІНІН ІВАН ЙОСИПОВИЧ, 1896 р.н., с.Дмитрівка, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 20.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ ("працюючи конюхами в колгоспі, Калінін і Морозов зумисне не поїли і не годували коней: із 61 голови за кілька місяців лишилось 24, решта здохли"). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7622)

КАЛКИШ ІВАН ВАКУЛОВИЧ, 1903 р.н., с.Васине, українець, освіта початкова, стрілочник залізниці. Заарештований 27.10.1930 Знам'янським ОДТВ ОДПУ (в роки громадянської війни служив у повстанському загоні Хмари; контрреволюційна діяльність: член організації "Спілка українського діла – СУД", яка стояла за самостійну державність України з власними економікою, армією, банковою системою, національною валютою). Засуджений 3.04.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11045)

КАЛКИШ СЕМЕН СТЕПАНОВИЧ, 1912 р.н., с.Васине, українець, освіта середня, кандидат у члени ВКП(б), проживав у м.Знам'янка, слюсар, мобілізований до Червоної армії у 1939 році, молодший політрук 138 розвідроти 141-ої стрілецької дивізії. Заарештований 14.09.1941 особливим відділом НКВС Одеського військового округу (28.07.1941 разом із чотирма червоноармійцями пішов у розвідку, потрапив у полон до німців, втік, повернувся до своїх – підозрювався у тому, що завербований німцями і засланий у Червону армію як шпигун). Засуджений 21.09.1941 військовим трибуналом Павлоградського гарнізону до розстрілу, дата виконання вироку у справі відсутня. Реабілітований 1.09.1964 трибуналом Київського військового округу. (П – 7838)

КАЛМАЗ МИКОЛА АНДРІЯНОВИЧ, 1902 р.н., с.Макариха, українець, освіта початкова, проживав у с.Петрове №1, приймальник держсортфонду на ст.Сахарна Знам'янського району. У 1924 році був засуджений за дезертирство з лав Червоної армії. Вдруге заарештований 28.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (у 1919-20 роках був активним повстанцем у загоні Штиля; член контрреволюційної диверсійно-повстанської організації у селі Макариха, що ставила собі за мету з настанням воєнних дій в тилу Червоної армії підняти збройне повстання і повалити радянську владу; в мирний час – вести антирадянську пропаганду, шкідницьку діяльність на виробництві, здійснювати напади на керівників влади включно з терором). Засуджений 23.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 11.08.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5740)

КАЛОША АНДРІЙ ВІКЕНТІЙОВИЧ, 1883 р.н., с.Манкевичі (Польща), поляк, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, черговий посту "Бурвугілля". Заарештований 3.01.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (контрреволюційна агітація, націоналіст). Засуджений 20.03.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.10.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4893)

КАЛЮЖНИЙ ВАСИЛЬ ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1884 р.н., с.Троянка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 19.09.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітував селян проти колективізації, хлібозаготівель, самооподаткування, розповсюджував чутки про майбутню війну). Засуджений 13.01.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11562)

КАЛЮЖНИЙ ПЕТРО МАТВІЙОВИЧ, 1901 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Молотова. Заарештований 22.09.1947 Знам'янським МВ МДБ (в роки німецької окупації працював бригадиром громадського двору, антирадянська агітація). Засуджений 13.01.1948 Кіровоградським облсудом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки і конфіскацією майна. Реабілітований 14.04.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13179)

КАЛЮЖНИЙ УСТИМ ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Троянка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 18.01.1930 особливою нарадою при колегії ОДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11565)

КАНЦЕР МИХАЙЛО МАКСИМОВИЧ, 1907 р.н., с.Орлова Балка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 2.02.1944 ОТВ НКДБ ст.Знам'янка (антирадянська агітація). Засуджений 24.06.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 23.08.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10188)

КАПІНОС ВІАНОР ВАСИЛЬОВИЧ, 1896 р.н., м.Дніпропетровськ, грек, освіта середня, проживав у м.Знам'янка, помічник санітарного лікаря залізничної станції. Заарештований 23.03.1938 ОДТВ ГУДБ ст.Знам'янка (член контрреволюційної організації, антирадянська агітація). Засуджений 29.09.1939 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.10.1938. Реабілітований 25.10.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4514)

КАПЛУН МАРІЯ ФЕДОРІВНА, 1923 р.н., с.Чорноліска, українка, освіта середня, різноробоча колгоспу ім.Будьонного. Заарештована 25.12.1943 Єлизаветградківським РВ НКДБ (підозрювалась у зв'язках з поліцією під час німецької окупації). Єлизаветградківським РВ НКДБ 5.03.1944 справу припинено в зв'язку зі смертю ув'язненої 1.02.1944. (2126– П)

КАРФУТ ДМИТРО АНДРІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Закипці Ярославського повіту (Галичина), українець, освіта початкова, проживав у с.Спасово-Мажарівка Знам'янського району, їздовий колгоспу "Змичка". Заарештований 13.02.1938 Знам'янським РВ НКВС ("вів антирадянську агітацію проти державної позики, хлібозаготівлі, листувався з родичами за кордоном, мав стосунки з польським консулом, прагнучи виїхати за кордон"). Засуджений 3.05.1939 Кіровоградським облсудом до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 15.06.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12473)

КАСЯНЕНКО ГРИГОРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1891 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, проживав у смт Пантаївка Олександрійського району, сторож. Був засуджений у 1929 році трійкою ОДПУ за виступи проти розкуркулювання до 3 років заслання у північний край. Вдруге заарештований 27.01.1945 відділом контррозвідки "Смерш" Кіровоградського гарнізону (в роки окупації завербований таємним агентом німецьких каральних органів). Засуджений 27.03.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 20 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 2.06.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11022)

КАСЬЯНОВ ЛОГВИН КИРИЛОВИЧ, 1891 р.н., с.Мошорине українець, освіта початкова, бригадир цукрового заводу. Заарештований 21.09.1937 Новопразьким РВ НКВС (систематична агітація проти заходів радвлади). Засуджений 7.10.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10781)

КЕККЕ ЕДУАРД ЯНОВИЧ, 1894 р.н., х.Дайра Митавського повіту (Латвія), латиш, освіта початкова, у 1917-21 роках служив у 4-ому латиському полку рядовим, член ВКП(б) у 1931-37, проживав у м.Знам'янка, завідувач комунвідділом Знам'янського райвиконкому. Заарештований 7.12.1937 Кіровським МВ НКВС (член латиської контрреволюційної шпигунської організації). Засуджений 12.01.1938 НКВС та Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 31.01.1938. Реабілітований 29.05.1959 трибуналом Київського військового округу. (П – 4753)

КЕРНИЧЕНКО ПЕТРО СТЕПАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Поточеска Гродненського повіту (Білорусія), українець, освіта початкова, проживав у с.Трепівка, лісотехнік райземвідділу. Заарештований 2.02.1938 УНКВС Миколаївської області (антирадянська, антиурядова агітація). Засуджений 27.09.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9690)

КЕЦЕНКО КОСТЯНТИН ІВАНОВИЧ, 1907 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, червоноармієць 84-го стрілецького полку. Заарештований 22.09.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 6-ї Орловської стрілецької дивізії (антирадянська агітація). Засуджений 27.09.1944 трибуналом військ 6-ї ОСД до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 4.12.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13680)

КИВА ДМИТРО СВИРИДОВИЧ, 1899 р.н., с.Мошорине, українець, освіта 2 класи, проживав у с.Созонівка Кіровоградського району, відбував покарання у сільгоспколонії "Робесп'єр", рахівник колонії. Заарештований 12.03.1933 Зінов'євським МВ ДПУ ("у середовищі правопорушників колонії №18 наявне контрреволюційне угруповання у кількості до 20 осіб, очолюване кандидатом у члени ВКП(б) комендантом колонії Федотом Кравцовим, яке готує збройний виступ проти радвлади"). особливою нарадою Одеського облвідділу ДПУ 5.09.1933 справу припинено, ухвалено утримувати під вартою до відбуття покарання згідно з попереднім присудом. Вдруге, працюючи рахівником млина у Мошориному, заарештований 27.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 4.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 30.10.1938. Реабілітований 31.05.1957 УКДБ Кіровоградської області. (П – 7503, 381)

КИВЕНКО ВОЛОДИМИР УСТИМОВИЧ, 1902 р.н., м.Орловець Черкаського повіту Київської губернії, українець, освіта неповна середня, проживав у м.Знам'янка, сторож залізничної охорони ст.Знам'янка. Заарештований 13.08.1927 ОДТВ ДПУ ст.Знам'янка (контрреволюційна діяльність). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25.03.1928 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге як стрілочник залізничної станції заарештований 13.04.1931 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (служба в білогвардійській армії, участь в каральних експедиціях, антирадянська агітація проти партії і уряду). Засуджений 8.05.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6933, 12060)

КИКТЄВ ВАСИЛЬ ПИЛИПОВИЧ, 1903 р.н., с.Макариха, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Орджонікідзе. Заарештований 28.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (у 1919-20-роках був активним повстанцем у загоні Штиля; член контрреволюційної диверсійно-повстанської організації у селі Макариха, що ставила собі за мету з настанням воєнних дій в тилу Червоної армії підняти збройне повстання і повалити радянську владу; в мирний час – вести антирадянську пропаганду, шкідницьку діяльність на виробництві, здійснювати напади на керівників влади включно з терором). Засуджений 23.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років неволі у ВТТ. Реабілітований 11.08.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5740)

КИКТЄВ ІВАН ПИЛИПОВИЧ, 1898 р.н., с.Макариха, українець, освіта початкова, член колгоспу "Правда". Заарештований 1.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ ("в роки громадянської війни служив у загонах армії УНР та повстанця Штиля; агітував проти хлібозаготівельних робіт та колективізації: "Якщо виконаєм план хлібоздачі, то нічого буде їсти й пухнутимем з голоду"; був призначений в артілі для вивезення хліба, але відмовився і того ж дня зник із села; у липні 1932-го м'яв і різав колоски, при обшуку виявлено 2 кілограми хліба"). Засуджений 29.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6821)

КИКТЄВ МАКСИМ МИКОЛАЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Новопокровка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 17.01.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт, оподаткування, підписки на держпозику). Засуджений 17.05.1929 особливою нарадою при колегії ОДПУ УРСР до 3 років позбавлення права жити у Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, на Україні з прикріпленням до визначеного місця проживання. Реабілітований 23.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4173)

КИОРЕСКУЛО ОЛЕКСАНДР КОСТЯНТИНОВИЧ, 1884 р.н., м.Бельци (Молдова), молдаванин, освіта вища, проживав на ст.Знам'янка, вчитель 2-ої трудової залізничної школи. Заарештований 21.09.1924 Олександрійським окрвідділом ДПУ (учасник контрреволюційної шпигунської організації). Засуджений 3.04.1925 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 2 років заслання на північ. Колегією ОДПУ 3.12.1926 дозволено вільне проживання в СРСР. (П – 5531)

КИСЛЯК КИРИЛО ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Диківка, молдаванин, освіта початкова, член колгоспу ім.Димитрова. Заарештований 4.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (служив у повстанському

загоні Штиля, учасник повстання проти радянської влади, зв'язки з національно-церковним елементом). Засуджений 28.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 12.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9279)

КИТРАР ОЛЕКСА ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1875 р.н., с.Суботці, українець, освіта середня, рахівник сільськогосподарського товариства. Заарештований 30.06.1927 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 16.09.1927 особливою нарадою при колегії ОДПУ УРСР до 3 років заслання на Урал. Реабілітований 31.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4291)

КЛАТАЄВСЬКА ЮЗЕФА ЙОСИПІВНА, 1896 р.н., Самгородський повіт Київської губернії, полька, неписьменна, проживала у с.Костянтинівка, член колгоспу ім.Будьонного до війни, домогосподарка. Заарештована 19.04.1946 ОТВ МДБ ст.Знам'янка (в роки німецької окупації вела антирадянську агітацію, вихваляла німецькі порядки, виявляла активістів радянського руху). Засуджена 13.07.1946 військовим трибуналом Одеської залізниці до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітована 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 14017)

КЛАТАЄВСЬКИЙ МИКОЛА ФЕДОРОВИЧ, 1908 р.н., с.Костянтинівка, українець, освіта початкова, тракторист, після мобілізації червоноармієць 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області (здався у полон білофінам без опору). Засуджений 18.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 5.05.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4480)

КЛЕВА МИХАЙЛО ОКСЕНТОВИЧ, 1879 р.н., с.Плоске, українець, освіта початкова, проживав у с.Деріївка Онуфріївського району, священик (1922 року архієрей Кубанський рукопоклав на священика тихонівської орієнтації). У 1926 році за контрреволюційну діяльність Краснодарським крайовим судом був засуджений до 3 років неволі із засланням на 3 роки. Вдруге заарештований 10.04.1934 Онуфріївським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 16.05.1934 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання за межі України. Реабілітований 25.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1728)

КЛИМЕНКО ІВАН ВОЛОДИМИРОВИЧ, 1896 р.н., с.Мошорине Новопразького району, українець, письменний, рахівник колгоспу "Шлях до виконання п'ятирічки". Заарештований 27.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Кіровоградською облпрокуратурою 15.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2182)

КНИШ ІВАН ДЕМЕНТІЙОВИЧ, 1878 р.н., с.Цвітне, українець, неписьменний, хлібороб. Заарештований 21.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівлі). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 16.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6832)

КОБЕЦЬ ФЕДОТ АНДРІАНОВИЧ, 1902 р.н., с.Мошорине, українець, освіта – церковно-приходське училище, кандидат у члени КП(б)У, проживав у с.Созонівка, з 24.10.1932 відбував покарання в сільгоспколонії "Робесп'єр". Заарештований 19.03.1933 Зінов'євським РВ ДПУ ("у середовищі правопорушників колонії №18 наявне контрреволюційне угруповання у кількості до 20 осіб, очолюване кандидатом у члени ВКП(б) комендантом колонії Федотом Кравцовим, яке готує збройний виступ проти радвлади"). Зінов"євським МВ ДПУ 1.07.1933 справу припинено, ухвалено утримувати під вартою до відбуття покарання згідно з попереднім присудом. (П – 7503)

КОВАЛЕНКО АНТОНІНА ЯКІВНА, 1927 р.н., м.Знам'янка, українка, освіта неповна середня, проживала у с.Лутківка, не працювала. Заарештована 26.12.1945 УНКДБ Кіровоградської області (в роки німецької окупації була членом ОУН, зв'язковою). Управлінням МДБ УРСР 24.04.1946 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 3375)

КОВАЛЕНКО ГРИГОРІЙ ФЕДОСІЙОВИЧ, 1878 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 5.06.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі: "залякував селян не вступати в колгосп, бо скоро буде війна і тоді колгоспникам попаде насамперед: "Іноземні держави визволять наше селянство від комуністичного іга – війна буде короткою, бо ми допоможемо повстанням", "Платити самообкладання? Щоб комісари зібрані гроші пустили собі на галіфе?"). Засуджений 19.10.1929 колегією ОДПУ до розстрілу з конфіскацією майна, дати виконання вироку у справі не зазначено. Реабілітований 25.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14189)

КОВАЛЕНКО ДМИТРО ХРИСТОФОРОВИЧ, 1889 р.н., с.Васине, українець, освіта початкова, секретар сільради. Заарештований 22.05.1944 Кіровоградським УНКДБ (співпраця з німецькими окупантами). Засуджений 14.11.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 30.10.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12828)

КОВАЛЕНКО ІВАН ВАРФОЛОМІЙОВИЧ, 1907 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта 4 класи, червоноармієць 2-ої кулеметної роти 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 21.08.1940 УНКВС Івановської області (потрапив до фінського полону, піддався антирадянській обробці). Засуджений 27.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4250)

КОВАЛЕНКО МАРІЯ ДМИТРІВНА, 1896 р.н., с.Смілянка того ж району Київської області, українка, освіта 2 класи, проживала у м.Знам'янка, без певних занять. Заарештована 26.12.1945 УНКДБ Кіровоградської області (підозрювалась у належності до ОУН). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 23.03.1946 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2111)

КОВАЛЕНКО ПИЛИП КУПРІЯНОВИЧ, 1900 р.н., с.Костянтинівка, українець, письменний, ремонтник ст.Сахарна Знам'янського району. Заарештований 10.11.1936 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація, дискредитація вождів партії та уряду). Засуджений 25.01.1937 лінійним судом Одеської залізниці до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 11.12.1991 Генеральною прокуратурою СРСР. (П – 13007)

КОВАЛЕНКО ЮХИМ МАТВІЙОВИЧ, 1884 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта початкова, ветеринар колгоспу "Хвиля революції". Заарештований 28.11.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1504)

КОВАЛЬ ТРОХИМ ТРОХИМОВИЧ, 1872 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 5.06.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітував проти заходів радянської влади на селі; закликав людей ходити до церкви, вірити в Бога). Засуджений 19.10.1929 колегією ОДПУ до 7 років ув'язнення у концтаборі. Колегією ОДПУ 22.07.1933 умовно-достроково звільнений за порукою родичів. Вдруге як працівник маслозаводу заарештований 28.07.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.10.1937. Реабілітований 26.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14189, 12348)

КОВАЛЬСЬКИЙ РУДОЛЬФ ЕДУАРДОВИЧ, 1890 р.н., с.Хирівка (с.Богданівка), німець, освіта вища, проживав у м.Бобринець, вчитель чоловічої гімназії. Заарештований 22.09.1920 Єлисаветградським секретно-оперативним відділом Миколаївської губЧК ("не доніс органам радянської влади про існування підпільної білогвардійської організації"). Засуджений 1.10.1920 Єлисаветградівською повітовою ЧК до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9953)

КОВАЛЬСЬКИЙ СТЕПАН ГРИГОРОВИЧ, 1882 р.н., с.Лиса Гора Благодатнівського району Миколаївської області, українець, освіта середня, проживав у м.Знам'янка, діловод держбанку. Заарештований 6.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (вів гітацію капітулянтського характеру, висміював керівництво партії). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 24.12.1938 у Кіровській в'язниці. Кіровоградською облпрокуратурою 20.04.1939 справу припинено у зв'язку зі смертю репресованого. (П – 1549)

КОВАЛЬЧУК ВОЛОДИМИР ФЕДОРОВИЧ, 1884 р.н., м.Шепетівка Хмельницької області, українець, освіта – Козятинське двокласне училище, проживав на ст.Цибулеве, помічник начальника залізничної станції. У 1921 висланий за межі Волинської губернії як політично неблагонадійний. Заарештований 23.10.1930 ОДТВ ОДПУ ст.Бобринська – нині ім.Шевченка Черкаської області (антирадянська агітація, служба в армії Петлюри, шкідництво). Засуджений 20.01.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11966)

КОВШИК ПЕТРО ІЛЛІЧ, 1909 р.н., с.Голінка Глинського (нині Бахмацького) району Чернігівської області, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1930-34 роках, без визначеного місця проживання, без певних занять. Заарештований 27.06.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС

("27.06.1937 у поїзді вів антирадянську агітацію, розповідав, що звільнений за прогул із автозаводу у Москві і тепер їде до кордону з Польщею, де йому обіцяні перетин кордону і гарантована робота у польській розвідці: "Я був стахановцем, мене мучили і знущались, платячи малу зарплату, на яку й цигарок не купиш; Тухачевського розстріляли за наказом Сталіна, аби вождеві не заважали знущатись над народом; радвлада здирає останню сорочку з того, хто не спроможний платити податки; я весь час збирався підійти до Сталіна впритул і при зручному випадку здійснити на нього замах"; у камері тюрми ст.Знам'янка з метою втечі розібрав стіну, але потрапив у сусідню камеру, тоді забарикадувався і не пускав нікого, а коли прийшли співробітники НКВС, то лаяв їх і матюкав"; з 29.06 по 25.09 перебував у Херсонській психіатричній лікарні на обстеженні, де виявили, що Ковшик переніс приступ хронічного захворювання у формі шизофренії). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9714)

КОДАЦЬКИЙ ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ, 1909 р.н., с.Шамівка Знам'янського району, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 25.12.1943 Знам'янським РВ НКДБ (у 1942-43-х роках працював заступником старости сільуправи, разом зі старостою Терицею і писарем Кравченком складали списки молоді для відправлення в Німеччину). Засуджений 30.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 17 років ВТТ з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Приволзького військового округу 6.05.1955 міру покарання зменшено до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Помер 25.10.1947 у місцях позбавлення волі. Реабілітований 18.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12861)

КОДАЦЬКИЙ КОСТЯНТИН ПРОКОПОВИЧ, 1888 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта початкова, завідувач хати-лабораторії колгоспу "Хвиля революції". Заарештований 9.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (учасник збройного повстання 1920 року проти радвлади у Шамівці, член "Просвіти" в 1918-20 роках, на зібраннях якої читались романи В.Винниченка, співались пісні "А вже років двісті, як козак в неволі" та інші; "член створеної у 1934 році повстанської української націоналістичної організації, завданням якої було здійснення диверсійних актів на залізниці і в сільському господарстві, ліквідація партійних і радянських працівників в період початку війни капіталістичних держав проти СРСР"). Засуджений 9.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 17.05.1938. Реабілітований 11.04.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4692)

КОЗАРЕНКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1891 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. За участь у повстанні проти радянської влади у с.Диківка у 1919 році, участь у повстанських загонах під проводом Штиля, службу в рядах армії УНР, переховування від відповідальності, знайдений при обшуку у клуні кулемет революційним трибуналом 1920-го року був засуджений до розстрілу, але амністований і через 13 місяців звільнений з-під арешту. Вдруге заарештований 21.12.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти заходів радянської влади, антисемітизм, погрози комуністам). Засуджений 3.02.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, дата виконання вироку у справі відсутня. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10852)

КОЗАРЕНКО МАКАР ІВАНОВИЧ, 1884 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 19.12.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 3.02.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, дата виконання вироку у справі відсутня. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10853)

КОЗАРЕНКО СОЛОМІЯ МИТРОФАНІВНА, 1870 р.н., с.Диківка, українка, неписьменна, одноосібниця. Заарештована 30.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт). Засуджена 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітована 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7006)

КОЗЕЛЬСКИЙ МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1920 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, механік-водій 19-ої танкової бригади. Заарештований 7.01.1942 особливим відділом НКВС Західного фронту (антирадянська агітація серед військовослужбовців, полон). Засуджений 17.06.1942 військовим трибуналом Західного фронту до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 18.06.1992 прокуратурою Московського військового округу. (П – 13405)

КОЗЛЕНКО ДМИТРО ВЛАСОВИЧ, 1913 р.н., с.Мошорине, українець, письменний, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 24.05.1931 Новопразьким РВ ДПУ (мав тісний зв'язок з куркулями, у 1929-30 роках під час хлібозаготівлі переховував збіжжя, агітував проти колективізації сільського господарства). Внесений до списків селян, які підлягають виселенню, утримувався під вартою в Новопразькому райвідділі міліції. Інших даних у справі немає. (П – 6519)

КОЗЛОВСЬКИЙ ІВАН КАЛИНОВИЧ, 1888 р.н. с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, конюх м'ясокомбінату. У 1933 році був засуджений до 4 років неволі за крадіжку колгоспного майна. Вдруге заарештований 23.06.1941 МРВ УНКДБ Кіровоградської області (активний керівник секти баптистів, систематично провадив антирадянську агітацію). Засуджений 4.11.1942 особливою нарадою при колегії НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12275)

КОЗУБЕНКО МИХАЙЛО НАЗАРОВИЧ, 1885 р.н., с.Войтове Черкаського району Черкаської області, українець, письменний, проживав у с.Диківка Знам'янського району, священик. Заарештований 10.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітував проти колгоспного будівництва на селі). Зінов'євським окрвідділом ДПУ 11.05.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1856)

КОКОРІН МИКОЛА ГРИГОРОВИЧ, 1903 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта – 2-класне училище, проживав у селищі Саблине, бухгалтер Саблино-Знам'янського цукрозаводу. Заарештований 22.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Управлінням НКВС Миколаївської області 15.12.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2417)

КОЛІСНИК ТРОХИМ ПАРХОМОВИЧ, 1896 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, колишній член ВКП(б), проживав у м.Новоукраїнка, заступник редактора районної газети "Колгоспник". Заарештований 19.03.1938 Новоукраїнським РВ НКВС ("член контрреволюційної військово-повстанської організації, створеної у 1936 році колишнім редактором газети "Колгоспник" Петром Зіздо, вербував у організацію секретаря газети Гольберга та інших – мав завдання на момент війни фашистських держав з СРСР видавати контрреволюційні листівки, які закликали б до збройного повстання проти радвлади"). Засуджений 11.10.1938 Верховним судом СРСР до розстрілу, вирок виконано 11.10.1938 в м.Одесі. Реабілітований 26.12.1957 Верховним судом СРСР. Брат Степан у 1937 році заарештований за контрреволюційну діяльність. (П – 3956)

КОЛОЩУК ДМИТРО ОМЕЛЯНОВИЧ, 1905 р.н., с.Чехи Старосинявського району Кам'янець-Подільської (нині Хмельницької) області, українець, освіта 7 класів, проживав у с.Дмитрівка Знам'янського району, бухгалтер колгоспу ім.Ворошилова. Заарештований 12.12.1943 Знам'янським РВ НКДБ (в роки німецької окупації працював бухгалтером громадського двору, підозрювався у співробітництві з німецькою окупаційною владою; на захист Колощука дружно виступили односельці). Знам'янським РВ НКДБ 21.02.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 281)

КОЛОДЯЖНИЙ УЛЯН ЯКОВИЧ, 1902 р.н., с.Телепине Кам'янського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівці, секретар-плановик Хіровського "Вукооптрансу". Заарештований 2.04.1935 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація: висловлював думку про відокремлення України й приєднання її до Польщі). Київським УДБ НКВС 23.05.1935 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7309)

КОЛОУСОВ ГУРІЙ АРТЕМОВИЧ, 1906 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, вантажник залізничної станції. Заарештований 7.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 10.01.1933 особливою нарадою при колегії ОДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 16.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7046)

КОЛЯДА ІВАН ЗАХАРОВИЧ, 1911 р.н., с.Копані, українець, освіта початкова, тваринник колгоспу ім.Красіна. Був засуджений 1940 року за хуліганство до 2 місяців примусових робіт. Заарештований 23.04.1941 УНКДБ Кіровоградської області (контрреволюційна агітація на підрив довіри трудящих до уряду і його заходів). Засуджений 7.07.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 26.06.1990 Верховним Судом УРСР. (П – 12073)

КОМАРОВСЬКИЙ СТЕПАН МИХАЙЛОВИЧ, 1895 р.н., с.Снігурівка Бродського району Львівської області, українець, освіта середня, проживав у м.Знам'янка, помічник санітарного лікаря. Заарештований 10.04.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація). Лінійним судом Одеської залізниці 10.07.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6564)

КОМПАНІЄЦЬ МАРКО ДЕНИСОВИЧ, 1887 р.н., с.Петрове, українець, освіта початкова, старший машиніст водогонки с.Орлова Балка. Заарештований 17.10.1945 ОТВ НКДБ ст.Знам'янка (зв'язок з німецькими окупантами). Засуджений 19.04.1947 військовим трибуналом Одеської залізниці до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. 10.06.1947 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6555)

КОНДРАЦЬКИЙ ЛЕОНІД КУЗЬМОВИЧ, 1901 р.н., с.Новогригорівка Арбузинського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, старший електромонтер електростанції. Був тричі розкуркулений: у 1921, 1929 та 1931 роках. Заарештований 7.03.1933 ДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (антирадянська агітація в селі і на залізниці). Засуджений 20.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 25.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7626)

КОНДРАЦЬКИЙ МИКОЛА КУЗЬМОВИЧ, 1898 р.н., с.Новогригорівка Арбузинського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, електромонтер електростанції. Був тричі розкуркулений: у 1921, 1929 та 1931 роках. Заарештований 7.03.1933 ДТВ ОДПУ ст.Знам'янка ("після розкуркулення у 1931 році від заслання переховувався, проти підписки на держпозику вів антирадянську агітацію в селі і на залізниці: "Жидам усе готове віддають, а з робітників останню шкуру знімають та селян грабують"). Засуджений 20.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7626)

КОНДРАЦЬКИЙ ЯКІВ ІПОЛИТОВИЧ, 1904 р.н., с.Новогригорівка Арбузинського району Миколаївської області, українець, письменний, проживав у м.Знам'янка, транспортник. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 14.03.1933 Знам'янським ОДТВ ДПУ (член баптистської громади, агітував проти радвлади, поширював чутки про голод, майбутню війну). Засуджений 27.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.04.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7572)

КОНДРЕСКО СЕМЕН СТЕПАНОВИЧ, 1884 р.н., с.Суботці, молдаванин, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, різноробочий артілі "Віялка", сторож облторгу. Заарештований 26.02.1938 Кіровським МВ НКВС (активна конрреволюційна діяльність проти радянської влади: зводив наклепи на стан колгоспників у СРСР, агітував за зрив виборів до Верховної ради, поширював провокаційні чутки про війну). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 10.10.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4866)

КОНДРЕСКУЛ ДМИТРО ЯКОВИЧ, 1890 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хліборободноосібник. Заарештований 31.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радвлади на селі). Засуджений 27.02.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (5930 – П)

КОНОНЕНКО ЙОСИП ІВАНОВИЧ, 1904 р.н., с.Васине, українець, письменний, проживав на ст.Куцівка Новгородківського району, бригадир 8-ої дистанції залізничної колії. Заарештований 1.04.1939 Одеським ГУДВ НКВС (антирадянська агітація). ОДТВ НКВС ст.Знам'янка 21.05.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6565)

КОНОНЕНКО СЕМЕН АНАСТАСОВИЧ, 1907 р.н., с.Васине, українець, освіта початкова, проживав на ст.Медерове Кіровоградського району, колійний обхідник 6-го околотку 10-ї дистанції служби. У 1930 році розкуркулений, від заслання переховувався. Заарештований 6.02.1938 ДТВ УДБ НКВС Одеської залізниці (протидіяв стахановському руху, агітував проти підписки на державну позику, поширював чутки про тяжке життя в СРСР). Засуджений 7.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 13.03.1938. Реабілітований 13.12.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 4516)

КОНРАДІ АНАТОЛІЙ КОСТЯНТИНОВИЧ, 1896 р.н., м.Волгоград (Росія), росіянин, освіта неповна середня, член ВКП(б) до 1919 року, проживав у м.Знам'янка, електрик. Заарештований 10.02.1938 Одеським ДТВ ГУДБ НКВС (член диверсійно-шкідницької організації). Засуджений 11.01.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.10.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 6987)

КОРЕЦЬКИЙ ЗАХАР АБРАМОВИЧ, 1897 р.н., с.Піски Козельщинського району Полтавської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, робітник паровозного депо. Заарештований 30.07.1937 УДБ НКВС ст.Знам'янка (в роки громадянської війни служив у війську

гетьмана Скоропадського і в денікінців, під час колективізації тероризував активістів села, одному підпалив хату і втік на Донбас, де був заарештований, з-під варти втік, вів антирадянську агітацію, шкідницьку діяльність). Засуджений 4.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.10.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4523)

КОРЕЦЬКИЙ ЯВДОКИМ ТРОХИМОВИЧ, 1894 р.н., с.Суботці, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 27.09.1929 Знам'янською раймиліцією (антирадянська агітація). Засуджений 10.11.1929 Зінов'євським окрсудом до 2,5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 4.10.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1762)

КОРЖ ВАСИЛЬ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1909 р.н., с.Петрове, українець, освіта початкова, коваль. Заарештований 2.01.1933 Знам'янським ОДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 20.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 30.11.1993 Кіровоградської облпрокуратурою. (П – 7158)

КОРЖ ДОМАХА ЙОСИПІВНА, 1876 р.н., с.Петрове, українка, неписьменна, селянка. Заарештована 2.01.1933 Знам'янським ОДПУ (антирадянська агітація). Засуджена 20.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітована 30.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7158)

КОРЖ ПАВЛО ІВАНОВИЧ, 1900 р.н., с.Петрове, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 7.02.1946 ТВ НКДБ Одеської залізниці (контрреволюційна агітація проти підписки на позику, Верховної Ради СРСР та керівників радянського уряду). Засуджений 17.04.1946 до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки і конфіскацією майна. Реабілітований 18.03.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13110)

КОРНЕЙКО МИХАЙЛО ФЕДОРОВИЧ, 1860 р.н., с.Непокрите Харківської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, монтер водопостачання залізничної станції. Заарештований 28.01.1931 дорожньо-транспортним відділом ОДПУ ст.Знам'янка (шкідницька діяльність: "через нестачу води паровоз №15 був погашений і доставлений в депо холодним, тому поїзд №51 затримано на 23 години, а поїзд №921 на 30 годин – в результаті зірвано державний графік термінового перевезення хліба у напрямку Миколаєва"). Дніпропетровським міжрайсудом 17.02.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 202)

КОРНІЄНКО ОЛЕКСІЙ ПАВЛОВИЧ, 1904 р.н., с.Манжелія Глобинського району Полтавської області, українець, освіта вища, проживав у с.Дмитрівка Знам'янського району, вчитель. Заарештований 19.10.1937 Олександрійським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 7.12.1937 НКВС та Прокуратурою СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.12.1957 Верховним судом УРСР. (П – 3884)

КОРОВЧЕНКО КАРПО ЄЛИСЕЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, сторож міського споживчого товариства. Заарештований 11.03.1938 Знам'янським РВ НКВС (за царизму працював городовим м.Олександрії, у громадянську війну був у повстанському загоні Пилипа Хмари; вів контрреволюційну агітацію, зводив наклепи на радянську пресу, керівників партії та уряду, вихваляв старий дореволюційний режим). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.05.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9709)

КОРОДЗІЄВСЬКИЙ ЕДУАРД МАР'ЯНОВИЧ, 1903 р.н., м.Ободівка Тростянецького району Вінницької області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Саблине Знам'янського району, слюсар Саблино-Знам'янського цукрового заводу. Був заарештований 14.12.1932 Рибницьким РВ ДПУ (Молдова) за приховування переходу кордону у Румунію двох сусідів-односельчан і засуджений особливою нарадою ДПУ у м.Тирасполі до 3 років виправних робіт – відбував покарання на будівництві Байкало-Амурської магістралі. Вдруге заарештований 28.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член повстанської організації, антирадянська агітація). Управлінням НКВС Кіровоградської області 7.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 292)

КОРОЛЕНКО ВАСИЛЬ ОМЕЛЯНОВИЧ, 1915 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта середня, проживав на будівництві "Маткожлаг" НКВС, помічник машиніста. Заарештований 30.06.1941 "Маткожлаг" НКВС (контрреволюційна агітація серед ув'язнених). Шостим управлінням НКВС СРСР 11.11.1941 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5756)

КОРОЛЬ ВАСИЛЬ ФЕДОРОВИЧ, 1883 р.н., м.Полтава, українець, освіта середня, проживав у м.Знам'янка, рахівник-статист вагонного депо. Заарештований 30.01.1939 ОДТВ НКВС ст.Знам'янка (агітація проти партії та уряду). Засуджений 23.12.1939 лінійним судом Одеської залізниці до 6 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 30.07.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13416)

КОРОЛЬ ПАВЛО НИКИФОРОВИЧ, 1892 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, водій колгоспу ім.Фрунзе. Заарештований 27.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Управлінням ДБ УНКВС Кіровоградської області 7.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2175)

КОРПИН СТЕПАН ЙОСИПОВИЧ, 1896 р.н., с.Чапенці (Югославія), словак, освіта початкова, член ВКП(б) до 1931 року, без визначеного місця проживання, без певних занять. Заарештований 29.03.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (антирадянська агітація). 12.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2080)

КОСЕНКО СЕМЕН ТИМОФІЙОВИЧ, 1891 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, проживав на ст.Долинська, молотобоєць цегельні. Заарештований 2.06.1941 УНКДБ Кіровоградської області (агітація проти заходів радянської влади, наклеп на вождя народів Сталіна). Засуджений 12.07.1941 Кіровоградським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудовому таборі. Брати Павло і Дмитро репресовані у 1937 році, Іван – у 1941-ому. Реабілітований 17.02.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13061)

КОСОВ ПАНАС ПАВЛОВИЧ, 1882 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта початкова, слюсар обмінного пункту тяги залізничної станції. Заарештований 15.03.1933 транспортним відділом ОДПУ ст.Знам'янка ("у 1929 році підлягав розкуркуленню, але порятував статус сина Степана – служив у Червоній армії, вступив у колгосп "Серп і молот", вів агітацію за розвал трудової дисципліни в колгоспі, у 1932-ому виключений, подався на залізницю: "Темпи та темпи!.. Шлунок теж кричить, тільки жерти нема що – довели країну, що люди вмирають з голоду"). Засуджений 4.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 15.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7642)

КОСОВ СТЕПАН ПАНАСОВИЧ, 1902 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, слюсар вагонного депо залізничної станції. Заарештований 4.11.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ (антирадянська агітація). Засуджений 16.03.1940 ДТВ НКВС Одеської залізниці до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.12.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 6963)

КОСТЕНЕЦЬКА-БУРКОВСЬКА ГАННА ГРИГОРІВНА, 1913 р.н., с.Веселий Кут, українка, освіта початкова, проживала у м.Знам'янка, прибиральниця хлібозаводу. Заарештована 15.12.1943 відділом контррозвідки "Смерш" 25-ої танкової бригади (посібництво німецьким окупантам). Знам'янським МВ НКДБ 4.08.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 21)

КОСТЕНКО АНТОН КИРИЛОВИЧ, 1910 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений разом з батьком. Заарештований 6.02.1933 Знам'янським РВ ДПУ ("разом з Іваном Гур'яном в ніч з 3-го на 4.02.1933 напали на бригадира Косова, активіста хлібозаготівлі, який степом повертався з Богданівки – з бур'янів, закривши лице полою кожуха з ножем в руках кинувся на Косова чоловік, Косов ударив залізною палицею, якою він знаходив захований у землю хліб, тоді з бур"янів вискочило іще двоє, тому бригадир кинувся тікати, відбіг і почув голос куркуля, який переховувався від заслання, Сили Філіпова: "Я тобі сказав, що це він іде!"; "агітував проти колгоспного ладу та проведення хлібозаготівельних робіт"). Засуджений 15.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 30.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. Батька у 1930 році за невиконання плану хлібозаготівлі засуджено до 3 років неволі. (П – 7682)

КОСТЕНКО КІНДРАТ ІВАНОВИЧ, 1898 р.н., с.Мошорине Новопразького району, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 18.05.1946 УМДБ Кіровоградської області (агітація за дискредитацію радвлади і колгоспного будівництва). Засуджений 25.07.1946 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки і конфіскацією майна. Реабілітований 14.04.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13175)

КОСТЕНКО МИРОН СИДОРОВИЧ, 1877 р.н., с.Веселий Кут, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 20.12.1937 Єлисаветградківським РВ НКВС (агітація проти радянської

влади, колгоспного ладу та Конституції). Засуджений 29.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.01.1938. Реабілітований 29.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10687)

КОСТЕНКО ФЕДОТ ТИМОФІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Цибулеве, українець, малописьменний, хлібороб. Заарештований 10.02.1938 Єлизаветградківським РВ НКВС ("в роки громадянської війни був у повстанському загоні Хмари"; шкідництво: "як відповідальний в колгоспі за племінну ферму довів справу до того, що більше половини корів у 1937 році виявились яловими"). Засуджений 21.09.1938 Миколаївським облсудом до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Реабілітований 24.08.1963 Верховним судом УРСР. Батько у 1937 році за спекуляцію засуджений до 5 років неволі. (7365 – П)

КОСТУШЕВИЧ ІВАН САМІЙЛОВИЧ, 1887 р.н., Плужанський район Вінницької області, українець, освіта початкова, проживав у с.Суботці, сторож. Заарештований 22.08.1937 Знам'янським РВ НКВС (у 1913-29 роках проживав у м.Бостоні, США, в 1929-му прибув у Суботці, в 1931-ому розкуркулений, у 1932-ому за отримання матеріальної допомоги із США, де жив брат Микола, був засуджений до 2 місяців ув'язнення; листувався з закордоном, вихваляв американське життя, у 1935 році просив у американського консульства про повернення у США). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10260)

КОТЛЯР ЯКІВ ЯРОШОВИЧ, 1904 р.н., с.Диківка, українець, освіта вища, проживав на ст.Знам'янка, начальник водопостачання 7-го паровозного відділення. Заарештований 15.06.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (антирадянській настрій, антирадянська агітація). 434-ою військовою прокуратурою 16.06.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5360)

КОТЛЯРЕНКО ОЛЕКСАНДР КОСТЯНТИНОВИЧ, 1888 р.н., с.Макариха, українець, освіта початкова, заготівельник вторсировини сільського споживчого товариства. Заарештований 28.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (член контрреволюційної диверсійно-повстанської організації у селі Макариха, що ставила собі за мету з настанням воєнних дій в тилу Червоної армії підняти збройне повстання і повалити радянську владу; в мирний час – вести антирадянську пропаганду, шкідницьку діяльність на виробництві, здійснювати напади на керівників влади включно з терором). Засуджений 23.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.08.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5740)

КОТОВИЙ ДЕМ'ЯН ТРОХИМОВИЧ, 1893 р.н., с.Кучерівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 20.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівлі). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7322)

КОЧМАРИК ФЕДІР МИХАЙЛОВИЧ, 1901 р.н., м.Рудки (Галичина), українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, завідувач буфету залізничної станції. У 1936 році арештовувався за підозрою в терорі. Вдруге заарештований 10.04.1938 ОДТВ ГУДБ ст.Знам'янка (в СРСР із Польщі у 1923 році перебрався нелегально, вів антирадянську агітацію: "Ми боїмося голос свій подати, а нас обманюють на кожному кроці, що робітникам живеться все краще, а селянство стало заможним"; пропонував прибрати із зали очікування станції портрети вождів партії та уряду, а повісити картини, аби люди могли відпочити при красі). Засуджений 20.10.1938 лінійним судом Одеської залізниці до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 14011)

КОШЕЛЕВ ВАСИЛЬ СЕМЕНОВИЧ, 1905 р.н., с.Хатунь Московської області (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у с.Васине, робітник цегельні. Заарештований 29.09.1939 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 27.12.1939 нарсудом 2-ї дільниці Знам'янського району до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах за хуліганство, Кіровоградським облсудом 9.05.1940 до 3 років ув'язнення за контрреволюційну агітацію. Реабілітований 19.08.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 809)

КОШЕЛЕНКО КИРИЛО КУЗЬМОВИЧ, 1892 р.н., с.Долино-Кам'янка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 3.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (бандитизм та участь в єврейських погромах). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 5.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9280)

КРАВЦОВ ДЕНИС ПЕТРОВИЧ, 1895 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 7.12.1943 контррозвідкою "Смерш" 8-го мехкорпусу (співробітництво з німецькими окупантами). Засуджений 20.03.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 22.06.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13436)

КРАВЦОВ МИХАЙЛО ДЕМЕНТІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Іванківці, українець, освіта початкова, кустар-одноосібник. Заарештований 20.02.1944 контррозвідкою "Смерш" (співпраця з німецькими окупантами). Засуджений 24.02.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.06.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10083)

КРАВЦОВ ПЕТРО ХАРЛАМПІЙОВИЧ, 1900 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта середня, секретар райстрахкомпанії. Заарештований 13.04.1931 ТВ ОДПУ ст.Знам'янка (служив в білій армії Денікіна). Знам'янським ДТВ НКВС 22.04.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 8417)

КРАВЦОВ ТИХІН ПАВЛОВИЧ, 1887 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Нововолодимирівка Кіровоградського району, член колгоспу "13 років Жовтня". Заарештований 6.11.1937 Новопразьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Кіровоградською облпрокуратурою 10.04.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2412)

КРАВЧЕНКО АНДРІЙ МИТРОФАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Устимівка Васильківського району Київської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Диківка,. Заарештований 19.02.1945 Знам'янським МВ НКДБ (в роки німецької окупації завідував поштовим відділенням, співпрацював з українськими націоналістами та німецькою окупаційною владою, член "Просвіти"). Засуджений 19.05.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10483)

КРАВЧЕНКО РОМАН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Диківка, українець, освіта 2 класи, хлібороб. Заарештований 27.12.1929 Зінов'євським ОДПУ (1920 року у повстанському русі отамана Штиля командував сотнею, в армії УНР мав посаду бунчужного, Знам'янським ЧК був засуджений до розстрілу, з-під варти втік, пізніше амністований, агітував людей проти заходів радвлади, зокрема проти державної хлібозаготівлі). Засуджений 3.02.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, дата виконання вироку у справі відсутня. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10857)

КРАВЧЕНКО САВА МИКИТОВИЧ, 1900 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, член колгоспу. Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9218)

КРАВЧИНА ДАНИЛО ІВАНОВИЧ, 1901 р.н., с.Івано-Донине Казанківського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Новоданилівка Казанківського району, ремонтний робітник станції Знам'янка. Заарештований 28.06.1941 Кіровоградським облуправлінням НКДБ (агітував проти заходів радянської влади на селі, колгоспного ладу, вихваляв фашистську Німеччину). Засуджений 5.06.1943 особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11591)

КРАЙВАНОВ РОМАН ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Цибулеве, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 26.08.1928 Зінов'євським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 7.12.1928 особливою нарадою ОДПУ до 3 років заслання у Сибір. Реабілітований 17.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4219)

КРАЙНЮК МИХАЙЛО ПРОКОПОВИЧ, 1911 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, проживав на ст.Користівка, курсант курсів електромеханіків при управлінні Одеської залізниці. Заарештований 22.02.1937 УДБ НКВС Одеської області (проводив антирадянську агітацію серед курсантів). Засуджений 13.04.1937 лінійним судом Одеської залізниці до 6 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 16.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13330)

КРАМАРЕНКО ДМИТРО ФЕДОРОВИЧ, 1880 р.н., х.Підлубний Кременчуцького району, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, постачальник кореспонденції управління

залізниці. Заарештований 26.02.1944 Знам'янським ТВ НКВС Одеської залізниці (агітація проти Червоної армії). Засуджений 9.04.1944 військовим трибуналом Одеської залізниці до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 31.10.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 6986)

КРАСНОЛУЦЬКИЙ СЕМЕН ПЕТРОВИЧ, 1893 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, колишній член ВКП(б), машиніст паровоза ст.Знам'янка. Заарештований 7.09.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (цькування ударників праці). Засуджений 23.10.1933 лінійним судом Катеринославської залізниці до громадського осуду. Реабілітований 20.06.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 247)

КРАСНОШТАН МИКОЛА СЕРГІЙОВИЧ, 1885 р.н., с.Западенька, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 2.03.1931 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 27.04.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 28.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7401)

КРИВОШИЯ ДМИТРО ВЛАСОВИЧ, 1892 р.н., с.Трушевці Чигиринського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Мотронівка (приєднане до с.Зелений Гай), член колгоспу ім.Орджонікідзе. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 28..06.1941 Знам'янським РВ НКДБ (антирадянська агітація). Засуджений 23.12.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12276)

КРОТЕНКО АРСЕН СИДОРОВИЧ, 1883 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта 4 класи, проживав у с.Красний Кут Високобайрацької сільради Аджамського (нині Кіровоградського) району, член колгоспу ім.Будьонного. У 1929 році розкуркулений, у 1937-ому за "аварію товарного потяга" був засуджений до 10 років неволі, звільнений у 1940 році, працював головним кондуктором товарних поїздів. Заарештований 16.02.1945 Аджамським РВ НКДБ ("в роки німецької окупації був заарештований жандармерією і завербований у мережу таємних агентів, дав підписку про співробітництво, поширював серед населення контрреволюційну пропаганду"). Засуджений 26.03.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років. Покарання відбував у Тайшетсько-Братських таборах Іркутської області, Росія, помер в ув'язненні (з листа сина). Реабілітований 5.06.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10092)

КРОТЕНКО ВАСИЛЬ АРСЕНОВИЧ, 1909 р.н., с.Веселий Кут, українець, проживав у м.Кіровограді, плановик відділу руху ст.Кіровоград. Заарештований 6.03.1944 транспортним відділом НКДБ Одеської залізниці (в роки німецької окупації працював головним кондуктором ст.Кірове-Українське, у вагонах пояснював людям: "Я сам знаю, як ця банда розкуркулювала селян, викидала людей як собак із квартир у зимову пору. Радянській владі більше не вернутись..."). Вироку по справі немає. Реабілітований 6.06.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6985)

КРОТЕНКО ОНИКІЙ ЯКОВИЧ, 1900 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Нововодяне, конюх колгоспу. Заарештований 4.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9337)

КРОТИЧЕНКО ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ, 1911 р.н., с.Іванківці, українець, освіта вища (Херсонський педагогічний інститут, 1939), член ВЛКСМ, сержант 2-ої окремої зенітної батареї 51-ої авіадивізії. Заарештований 29.07.1941 особливим відділом НКВС 51 авіадивізії ("вів поразницьку агітацію і при зручному випадку мав намір перейти на бік фашистів, в листах до батька зводив наклепи на Червону армію, контрреволюційно відгукувався про радянський уряд"; окремі цитати із записної книжки Кротиченка: "6.03.1941. Сьогодні був передо мною генерал-майор: я ще раз в очі побачив зміст, гідність і користь військової справи", "Я як українець переношу всякі вимагання і приниження – хоч і ратують про рівноправність націй, але це пусті слова. Цензура або тримає народ в невіданні, або пичкает его лживыми измышлениями", "Я не знаю більш тяжких, нещасних і смутних днів у своєму житті, ніж дні служби в дер Армее... Прощавайте молоді літа і ти, молодість моя... Нащо дано життя людині – хіба для мук і страждань? Я іншої такої країни не знаю, де так тяжко дише чоловік...", "У неділю на світанку о 4.00 22.06.1941 німецькі війська почали діяти. Це знаменний день"). Засуджений 24.08.1941 трибуналом військ НКВС Ярославської області до розстрілу, вирок виконано 19.09.1941. Реабілітований 29.11.1989 Кіровоградським облсудом. Батько розкуркулений у 1930 році. (13377 – П)

КРОТИЧЕНКО ОМЕЛЯН СТЕПАНОВИЧ, 1881 р.н., с.Іванківці, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 3.04.1932 Новогеоргіївським РВ ДПУ (підозрювався в антирадянській агітації, поширенні провокаційних чуток). Новогеоргіївським РВ ДПУ 28.05.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (2432 – П)

КРУЛИКОВСЬКИЙ КАЗИМИР КАРЛОВИЧ, 1894 р.н., с.Суботівка Ямпільського (нині Могилів-Подільського) району Вінницької області, поляк, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, шеф-повар буфету залізничної станції. Заарештований 5.02.1938 ОДТВ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація). Засуджений 26.05.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 8.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4798)

КРЮЧЕНКО НАДІЯ ПИЛИПІВНА, 1920 р.н., с.Трепівка, українка, освіта середня, проживала у с.Казарня, різноробоча громадського двору. Заарештована 18.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 8-го Олександрійського механізованого корпусу (за підозрою в злочинній діяльності під час німецької окупації). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 10.10.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2152)

КУДЛАЙ МИКОЛА АРСЕНОВИЧ, 1898 р.н., с.Макариха, українець, освіта середня, ветсанітар колгоспу. Заарештований 27.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (у 1919-20 роках був активним повстанцем у загоні Штиля; член контрреволюційної диверсійно-повстанської організації у селі Макариха, що ставила собі за мету з настанням воєнних дій в тилу Червоної армії підняти збройне повстання і повалити радянську владу; в мирний час – вести антирадянську пропаганду, шкідницьку діяльність на виробництві, здійснювати напади на керівників влади включно з терором). Засуджений 23.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.08.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5740)

КУДЛАЙ ТИТ ПЕТРОВИЧ, 1892 р.н., с.Новопокровка, українець, освіта початкова, колишній член ВКП(б), пастух колгоспу "Червоний шлях". У 1928 році був засуджений за побиття селян в період хлібозаготівлі. Вдруге заарештований 8.06.1937 Знам'янським РВ НКВС ("в 1913-17 роках унтер-офіцер царської армії, в роки громадянської війни служив у війську армії УНР та повстанському загоні Діброви; разом із членами організації в с.Новопокровка "Боротьба за самостійну Україну" вів контрреволюційну агітацію: "Якби Україна відділилась від Росії, то було б краще, бо Росія забирає все, а Україна страждає", "Скільки не вивішують червоні прапори, а вони все біліють на сонці, оскільки чують переміну влади"; разом із Яковом Турлюном та братами Григорієм і Ничипором Бровками на квартирі вчителя Орлова рвали й топтали портрети Сталіна, Молотова, Косіора, супроводжуючи ці дії нецензурними словами; при обшуку вилучені козацька шабля і штик із часів повстанської діяльності, чисті колгоспні та сільрадівські бланки зі штампами і печатями"). Засуджений 25.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, дати виконання вироку у справі не зазначено. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9059)

КУДРЯХІН ФЕОДОСІЙ ТИМОФІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 21.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівлі). Засуджений 8.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6842)

КУЗНЕЦЬ ІВАН СЕВАСТЯНОВИЧ, 1900 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, вантажник ст.Знам'янка. Заарештований 17.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти колгоспного ладу та проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 17.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 16.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге заарештований 16.10.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.05.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 6278)

КУЗЬМЕНКО ДЕНИС ХОМИЧ, 1905 р.н., с.Червоне Великобілозерського району Дніпропетровської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, поїздний кочегар паровозного депо залізничної станції. У 1931 році розкуркулений, мав бути виселений на північ, але втік у м.Запоріжжя, де працював на заводі "Комунар" до 1936 року, коли його як куркуля виселили за межі міста в десятиденний строк. Заарештований 10.10.1937 ОДТВ УДБ Одеського облуправління НКВС (вів антирадянську агітацію, вихваляв умови матеріального життя за царського ладу, співчував заарештованим троцькістам). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до

10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 23.08.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4450)

КУЛИКОВСЬКИЙ ПАВЛО ЯКИМОВИЧ, 1877 р.н., м.Харків, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, завідувач розрахункового відділу райтрансторгхарчу. Заарештований 28.08.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація: "товаришуючи з Роговським і Фатєєвим, будучи вороже налаштованими до радянської влади, у формі анекдотів контрреволюційного змісту проводили руйнівницьку діяльність всюди, відвідували квартири один одного для організаційного узгодження своїх підривних дій", "після вбивства Кірова висловлював терористичні наміри на адресу вождя Сталіна й наркома Литвинова"; "підносив ворогів народу: "Один Скрипник стояв за Україну"). Засуджений трійкою УНКВС Миколаївської області 29.11.1937 до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 28.01.1939 у Херсонській тюрмі. Реабілітований 22.12.1955 Верховним судом України. П – 1500)

КУЛЬЧЕНКО ПЕТРО ГАВРИЛОВИЧ, 1885 р.н., с.Бугровицьке Охтирського району Сумської області, українець, письменний, проживав у с.Мошорине, робітник Саблино-Знам'янського цукрозаводу. Заарештований 3.02.1944 Новопразьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 27.04.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 5.07.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 13362)

КУРІННА ДОМІНІКА ЄЛЕВФЕРІВНА, 1872 р.н., с.Орлова Балка, українка, освіта середня, проживала у с.Диківка Знам'янського району, вчителька. Зарештована 21.12.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджена 3.02.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання в Казахстан. Реабілітована 28.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 3676)

КУРІННИЙ ГАВРИЛО ФІЛАТОВИЧ, 1874 р.н., с.Дмитрівка, українець, неписьменний, хлібороб. Заарештований 20.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації та хлібозаготівельних робіт). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборах умовно, з-під варти звільнений. Батько та молодший брат Трохим розкуркулені у 1930 році, брата вислано на північ. Реабілітований 9.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7254)

КУРІННИЙ ІВАН ФІЛАТОВИЧ, 1872 р.н., с.Дмитрівка, українець, неписьменний, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 20.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації та хлібозаготівельних робіт). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 9.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7254)

КУРЯТЕНКО ФЕДІР ФЕДОРОВИЧ, 1868 р.н., с.Веселий Кут, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 11.01.1944 Єлизаветградківським РВ НКДБ (підозрювався у зрадницькій діяльності по щодо радянських громадян). Засуджений 16.06.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 23.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12933)

КУЦ КИРИЛО РОМАНОВИЧ, 1889 р.н., с.Дмитрівка, українець, письменний, проживав у с.Христофорівка, хлібороб. Розкуркулений у 1932 році, того ж року засуджений сільським судом за крадіжку зерна до 2 місяців примусової праці. Заарештований 18.02.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітував селян не виходити на посівну весною, на обмолот хліба). Засуджений особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7567)

КУЦ МУСІЙ ДОРОШОВИЧ, 1877 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, сторож. Заарештований 20.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти колгоспного ладу та проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7108)

КУЦЕНКО ОМЕЛЯН ДМИТРОВИЧ, 1885 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Кагановича. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська діяльність, член підпільної куркульской групи). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської

області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 4.04.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3801)

КУЦОВ ПЕТРО ЛУК'ЯНОВИЧ, 1880 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, колгоспник. Заарештований 17.03.1944 Кіровоградським УНКДБ (зрадництво у роки німецької окупації). Засуджений 6.01.1945 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років заслання в Актюбінську область (Казахстан). Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10766)

КУЧЕР ІВАН РОДІОНОВИЧ, 1904 р.н., с.Тарасівка Тульчинського району Вінницької області, українець, освіта – Тульчинське духовне училище, проживав у м.Херсоні, касир залізничної станції. Заарештований 14.12.1932 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (член сектантської антирадянської групи, провадив агітацію релігійного характеру). Засуджений 22.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4791)

КУЧЕРЮК ФЕДІР ІВАНОВИЧ, 1887 р.н., с.Киселівка Мокрокалигірського району Київської (нині Черкаської) області, українець, освіта початкова, проживав у селищі Саблине , слюсар ремонтно-силового цеху Саблино-Знам'янського цукрозаводу. Заарештований 27.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Управлінням НКВС Кіровоградської області 10.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5692)

КУЧЕРЯВИЙ ЛУК'ЯН СТЕПАНОВИЧ, 1889 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Федвар (нині Підлісне) Олександрівського району, старший рахівник радгоспу "Соціалістичний реконструктор". Заарештований 13.02.1933 Знам'янським РВ ДПУ (контрреволюційна діяльність: "несвоєчасно складав платіжні відомості і з запізненням нараховував зарплату робітникам радгоспу"). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6574)

КУЧЕРЯВИЙ МИКОЛА ДАНИЛОВИЧ, 1893 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, проживав у с-щі Свобода, столяр Хіровської майстерні. Заарештований 24.07.1938 Знам'янським РВ НКВС (член шпигунсько-диверсійної організації). Засуджений 8.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 31.10.1938. Реабілітований 20.05.1966 трибуналом Київського військового округу. (П – 8078)

КУШНАРЕНКО СЕМЕН ІВАНОВИЧ, 1910 р.н., с.Костянтинівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, помічник машиніста паровозного депо. Заарештований 26.06.1941 Знам'янським ОДТВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 12.09.1942 НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.01.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5395)

КУШНАРЬОВА МАРКСИНА ПЕТРІВНА, 1925 р.н., м.Знам'янка, українка, освіта неповна середня, член ВЛКСМ з 1941 року, проживала у м.Олександрія, друкарка-діловод відділу обліку втрат Червоної Армії штабу 2-го Українського фронту. Заарештована 22.02.1944 Олександрійським РВ НКДБ (член мельниківської ОУН з березня 1942 року, поширювала націоналістичну літературу, працювала секретарем-машиністкою в райземуправі, де діставала документи, під якими потім конспірувались члени ОУН). Засуджена 22.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітована 9.07.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13958)

КУШНІРЕНКО ГРИГОРІЙ ОСТАПОВИЧ, 1891 р.н., с.Христофорівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта початкова, залізничник. Заарештований 7.03.1933 транспортним відділом ОДПУ ст.Знам'янка (служив прапорщиком у царській армії, надбав майна, щоб не розкуркулили – майно спродав, записався у 1930 році в колгосп, крав збіжжя, за що у 1931-му з колгоспу ім.Ворошилова виключили, "займався систематично антирадянською агітацією, використовуючи в антирадянських цілях труднощі росту країни, розпускаючи провокаційні чутки про повстанський рух всередині країни, про голод"). Засуджений 20.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7233)

КУШНІРОВ ДМИТРО ВАСИЛЬОВИЧ, 1873 р.н., с.Веселий Кут, українець, письменний, проживав у м.Знам'янка, хлібороб. У 1921 році за невиконання продрозкладки притягувався до відповідальності, перебував під слідством у 1927 році за підозрою у вбивстві, 1929-го майно продане

з торгів за невиконання плану до двору. Заарештований 30.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська діяльність). Засуджений 4.03.1930 до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.03.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6194)

КУЩЕНКО ПАНТЕЛІЙ ТИМОФІЙОВИЧ, 1906 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, перонний контролер залізничної станції. Заарештований 27.04.1950 управлінням охорони МДБ Одеської залізниці (в роки німецької окупації не евакуювався, працював на залізниці у Знам'янці, у 1948-50 роках вів активну антирадянську агітацію, вихваляв життя за німців, зводив наклепи на радянську дійсність, виборчу систему в СРСР та на сталінську Конституцію, "висловлював невдоволення на адресу вождя народів, у зв'язку з висуванням його першим Всенародним Кандидатом в депутати Верховної Ради СРСР"). Засуджений 13.09.1950 лінійним судом Одеської залізниці до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 14004)

КШЕСЯК ГНАТ КАЙТАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Сабеновиця (Польща), поляк, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, вантажник станції. Заарештований 15.01.1938 Знам'янським ОДТВ НКВС (контрреволюційна агітація серед робітників, зв'язок з Польщею). Засуджений 21.02.1938 НКВС і Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 9.03.1938. Реабілітований 10.02.1961 Верховним судом УРСР. (П – 5413)

ЛАВРИНЕНКО ТРИФОН ДАНИЛОВИЧ, 1897 р.н., с.Цибулеве Єлизаветградківського району, українець, освіта початкова, працівник артілі ім.Сталіна. Заарештований 15.04.1931 ДТВ ДПУ ст.Знам'янка (належав до переважної більшості селян Цибулевого, які у 1919-20 брали участь у антирадянському повстанні: напади на червоноармійські частини, єврейські погроми, пограбування потягів, руйнування залізничних споруд, колії; згодом найактивніші пішли у повстанські загони Хмари, Григор'єва; по завершенню збройного спротиву вернулись у село, агітували проти колгоспів і "єврейсько-більшовицької окупації", виявляли схильність до нової хвилі повстанства). Трійкою при колегії ДПУ УРСР 29.05.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10237)

ЛАЗАРЕНКО ГЕОРГІЙ МИКОЛАЙОВИЧ, 1907 р.н., с.Диківка, українець, письменний, різноробочий. Заарештований 3.01.1930 Знам'янським МВ ДПУ (контрреволюційна агітація і пропаганда). Засуджений 16.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення в концтаборі. Реабілітований 17.08.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5896)

ЛАЗАРЕНКО ЛАРІОН КОСТЯНТИНОВИЧ, 1901 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Косюра. Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9223)

ЛАЗАРЕНКО ПИЛИП МУСІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 20.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт). Засуджений 28.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край умовно. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7303)

ЛАЗАРЕНКО ЯКІВ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Кірова. У 1922 році за участь у військових формуваннях Української Народної Республіки та повстанського загону під проводом Штиля був засуджений органами ЧК до 5 років неволі. Заарештований 5.11.1936 Знам'янським РВ НКВС (втік із села в час колективізації, повернувся у 1935-ому, записався у колгосп ім.Косіора, займався шкідництвом, антирадянською агітацією) 9.01.1937 з-під варти звільнений під підписку, знову заарештований 16.06.1937 (при обшуку знайдено австрійську гвинтівку, яку зберігав ще з часів першої світової, коли привіз її з полону). Засуджений трійкою УНКВС Одеської області 13.08.1937 до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 12.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9532)

ЛАПІНА ГАННА ФЕДОРІВНА, 1903 р.н., с.Верхнє-Добринине Камишенського району Саратовської області (Росія), німкеня, освіта початкова, проживала у с.Новомиколаївка та с.Копані Знам'янського району, без певних занять. Заарештована 30.10.1945 Знам'янським РВ НКВС (в роки німецької окупації працювала ветсанітаром, прийняла німецьке підданство, виступала з антирадянськими промовами, агітуючи молодь добровільно їхати на роботи в Німеччину, у 1943-ому евакуювалась разом з німцями). Засуджена 6.12.1945 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Київського військового округу 21.01.1955 міру покарання зменшено до 9 років неволі,

15.02.1955 з-під варти звільнена. Реабілітована 25.05.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13913)

ЛАПУШАНСЬКА ХАРИТИНА ФЕДОРІВНА, 1894 р.н., с.Новоолександрівка, українка, письменна, проживала у м.Кіровограді, прибиральниця маслозаводу № 12. Заарештована 14.07.1941 УНКДБ Кіровоградської області (наклепи на керівників партії та уряду). Кіровоградською облпрокуратурою 9.04.1942 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2621)

ЛАПШЕНКО ІВАН ПИЛИПОВИЧ, 1900 р.н., с.Мала Грибанівка Великогрибанівського району Воронезької області (Росія), росіянин, письменний, проживав у с.Саблине, бухгалтер Саблино-Знам'янського цукрозаводу, завідувач постачання. Заарештований 22.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Кіровоградським облсудом 5.03.1939 справу закрито за недостатністю доказів, з-під варти звільнений. (П – 8322)

ЛАРІОНОВ СЕРГІЙ МИТРОФАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Дмитрівка, українець, письменний, член колгоспу ім.Фрунзе. Заарештований 21.01.1933 (у 1930 році одружився з дочкою куркуля, вів агітацію проти державної хлібозаготівлі). Засуджёний 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 20.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6869)

ЛЕБЕДЕВИЧ ЛЕОНАРД ФАУСТОВИЧ, 1904 р.н., с.Пилипо-Кошара Дзержинського району Житомирської області, поляк, освіта 5 класів, проживав у м.Знам'янка, військовослужбовець. Заарештований 19.02.1945 контррозвідкою "Смерш" 2-го Українського фронту (перехід на бік ворога). КР "Смерш" 8.06.1945 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5005)

ЛЕБЕДИНЕЦЬ АНТОН ІВАНОВИЧ, 1900 р.н., с.Дмитрівка, українець, неписьменний, робітник на залізниці. Заарештований 21.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6849)

ЛЕБЕДИНЕЦЬ ЯКИМ ФЕДОТОВИЧ, 1907 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, їздовий колгоспу ім.Ворошилова. Заарештований 20.08.1940 УНКВС Івановської області (здався в полон білофінам без опору). Засуджений 4.10.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.05.1970 трибуналом Київського військового округу. (П – 8232)

ЛЕБЕНЧУК САВА ЯРОШОВИЧ, 1909 р.н., с.Морозівка Брусилівського району Житомирської області, українець, освіта середня спеціальна (закінчив зоотехнікум), член ВЛКСМ, проживав у с.Саблине, старший зоотехнік бурякорадгоспу. Заарештований 15.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (шкідництво, контрреволюційна агітація). Засуджений 23.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.12.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 10576, 8545)

ЛЕБІДЬ ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ, 1894 р.н., с.Макариха, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 30.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти колгоспного ладу, виконання плану з хлібозаготівельних робіт). Засуджений 13.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7492)

ЛЕБІДЬ КОСТЯНТИН ЯКОВИЧ, 1893 р.н., м.Кременчук Полтавської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, с-ще Свобода, бухгалтер школи №8. Заарештований 9.10.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ (антирадянська агітація). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.06.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 3433)

ЛЕБІДЬ МИКОЛА СТЕПАНОВИЧ, 1898 р.н., с.Макариха, українець, освіта початкова, завідувач магазину сільспоживтовариства. Заарештований 27.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (у 1919-20 роках був активним повстанцем у загоні Штиля; член контрреволюційної диверсійно-повстанської організації у селі Макариха, що ставила собі за мету з настанням воєнних дій в тилу Червоної армії підняти збройне повстання і повалити радянську владу; в мирний час – вести антирадянську пропаганду, шкідницьку діяльність на виробництві, здійснювати напади на керівників влади включно з терором). Засуджений 23.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 11.08.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5740)

ЛЕМЕЛЬМАН ЙОСИП АБРАМОВИЧ, 1897 р.н., селище Піщанка Ольгопільського повіту (нині Піщанського району Вінницької області), єврей, освіта початкова, член ВКП(б) з 1929 року, проживав у м.Знам'янка, редактор районної газети "Соціалістичний темп". Заарештований 6.02.1935 Знам'янським РВ НКВС (троцькістська контрреволюційна агітація). Засуджений 19.08.1935 особливою нарадою при колегії НКВС СРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 4.05.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 1894)

ЛЕХАНСЬКИЙ ЛЕОНІД ТИМОФІЙОВИЧ, 1904 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, проживав у м.Златопіль (нині у складі м.Новомиргорода), механік промартілі ім.Горького. Заарештований 24.05.1938 Златопільським РВ НКВС (був сексотом органів НКВС, але приховував свою належність до контрреволюційної військово-повстанської організації). Засуджений 17.11.1939 особливою нарадою при НКВС СРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1928, 829)

ЛИМАР СТЕПАН ПАВЛОВИЧ, 1901 р.н., с.Іванківці, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, столяр меблевої фабрики. У 1933 році за крадіжку зерна у колгоспі ім.Будьонного був засуджений до 10 років неволі. Вдруге заарештований 28.11.1937 Знам'янським РВ НКВС ("у день жовтневих свят насміхався з прапора свого підприємства, агітував проти перевиборів, дискредитовував сталінську Конституцію, використовував антисемітські вислови, перекручував зміст стахановського руху"). Засуджений у грудні 1937 року трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (9211 – П)

ЛИМАРЕНКО ГРИГОРІЙ ПОЛІКАРПОВИЧ, 1903 р.н., с.Вершинопілля (приєднане до с.Мілова Балка), українець, освіта початкова, бригадир колгоспу "15 років РСЧА". Заарештований 27.08.1946 УМДБ Кіровоградської області (у 1942-43 роках за німецької окупації працював старостою громадського двору). Засуджений 15.10.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Кіровоградським обласним судом 15.05.1947 міру покарання зменшено до 6 років неволі. Верховним судом УРСР 20.06.1947 справу перекваліфіковано й винесено вирок 3 роки неволі, а враховуючи амністію від 7.07.1945 з-під варти звільнений. Управлінням МДБ Кіровоградської області 30.01.1952 справа припинена. (П – 1957)

ЛИМАРЕНКО МИКОЛА МИКИТОВИЧ, 1894 р.н., с.Іванківці, українець, освіта 4 класи, коваль у колгоспі, в Червоній армії з грудня 1943 року, рядовий мінометного батальйону 210 армійського запасного стрілецького полку. Заарештований 26.03.1945 відділом контррозвідки "Смерш" 210-го АЗСП (антирадянська агітація: "у лютому 1945 року розказував червоноармійцям, що на окупованій території німецькі вояки добре ставились до населення, не грабували, не знущались над жителями, якщо й потребували чогось, то купляли за гроші", "Німці змушені були почати війну, бо якби не вони, то Радянський Союз почав би", "Німецька армія не буде знищена, на чолі з Гітлером вона піде в Іспанію, Данію чи Японію, туди ж вивезе усю свою техніку і через кілька років Гітлер відновить війну проти нас – як відомо з історії, Німеччина ніколи не була переможена", зводив наклепи на радянську пресу, висловлював капітулянтські погляди на війну і Червону армію"). Засуджений 30.05.1945 військовим трибуналом 4-ої гвардійської армії до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 11.06.1991 прокуратурою Одеського військового округу. (12691 – П)

ЛИПІЧЕНКО ЗІНОВІЙ МАРТИНОВИЧ, 1900 р.н., с.Орлова Балка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1930 року, проживав у м.Знам'янка, слюсар-автоматник паровозного депо. Заарештований 24.04.1946 ОТВ МДБ ст.Знам'янка (антирадянські висловлювання, терористичні наміри). Засуджений 22.07.1946 військовим трибуналом Одеської залізниці до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 13.12.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 13385)

ЛИПКА МИКОЛА ЙОСИПОВИЧ, 1896 р.н., с.Солониця Кременчуцького району Полтавської області, українець, освіта початкова, проживав у селищі Свобода, завгосп медтехнікуму ст.Знам'янки. Заарештований 20.11.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.12.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4961)

ЛИСАК ІВАН ГНАТОВИЧ, 1881 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році розкуркулений і висланий в Архангельську область. Заарештований 19.01.1933 Знам'янським

РВ ДПУ (агітація проти колективізації та виконання плану хлібозаготівельних робіт). Засуджений 3.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 17.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7088)

ЛИСЕНКО ВІКТОР ФЕДОРОВИЧ, 1892 р.н., с.Суботці, українець, освіта початкова, заготівельник вторсировини. Заарештований 7.08.1940 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 30.09.1940 Кіровоградським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 15.01.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 2030)

ЛИСИНЧУК ПЕТРО НАУМОВИЧ (він же КАРТАШОВ, СИДОРОВ, ГОРБОВ, МАЛЯРОВСЬКИЙ), 1908 р.н., Щербинівські рудники Горлівського району Донецької області, росіянин, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, вантажник. Мав 13 судимостей (Маріуполь, Харків, Дніпропетровськ, Сімферополь, Ростов-на-Дону) за збройні пограбування, останній раз відсидів 172 робочі дні у Байкало-Амурській в'язниці, звільнений 20.02.1937. Заарештований 10.07.1937 УДБ НКВС ст.Знам'янка (у кабінеті транспортного прокурора вимагав перевести його з посади вантажника у десятники, погрожував ножем, втікаючи, вистрибнув через вікно із другого поверху прокуратури). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 24.09.1937. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11910)

ЛИСЮК ДЕМ'ЯН ІВАНОВИЧ, 1890 р.н., с.Ямки Гродненської губернії (Польща, нині Білорусія), українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, сторож магазину. Заарештований 9.10.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС УРСР (вороже ставлення до партії та радянського уряду). ОДТВ ГУДБ НКВС м.Знам'янка 29.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6625)

ЛИФАР УСТИМ ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Пантазіївка українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, вантажник. У жовтні 1929 року розкуркулений, у лютому 1930-го висланий на північ, у листопаді 1936-го повернувся. Заарештований 13.07.1937 УДБ НКВС ст.Знам'янка (у громадянську війну воював проти червоноармійців; антирадянська агітація та самовільне повернення із заслання). Засуджений 21.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 1.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4729)

ЛИФЕР МИХАЙЛО ФЕДОРОВИЧ, 1918 р.н., ст.Знам'янка, українець, письменний, проживав у м.Улан-Уде (Монголія), без певних занять. Заарештований 17.06.1941 УНКДБ Кіровоградської області (підозрювався у контрреволюційній капітулянтській агітації). 22.06.1941 справу направлено до Кіровоградської облпрокуратури. (П – 3132)

ЛИФЕР ЯКІВ ЄЛИСЕЙОВИЧ, 1904 р.н., с.Пантазіївка, українець, освіта вища педагогічна, проживав у м.Кіровограді, бухгалтер "Облптахояйце". Заарештований 3.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (підозрювався у зв'язках з гестапо в роки німецької окупації). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 4.03.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2118)

ЛІБЕРТ АНДРІЙ МАКАРОВИЧ, с.Першомиколаївка Щучоозерського району Свердловської (нині Пермської) області (Росія), німець, освіта початкова, проживав у с.Знам'янка, член колгоспу "Серп і молот". Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС ("у 1927 році прибув у село як неплановий переселенець, вступив у колгосп і став вести агітацію проти радвлади і фальшивих виборів: "Нащо нам замазують очі Конституцією, рекомендують незнайомих людей, кажуть, що вони хороші – краще вибирати своїх, кого ми знаємо"). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення. Управлінням НКВС Кіровоградської області 16.10.1940 міру покарання зменшено до 5 років неволі. Реабілітований 1.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9652)

ЛІПАТОВ ФЕДІР СТЕПАНОВИЧ, 1891 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, комірник транспорту облторгу. Заарештований 17.02.1937 Кіровським МВ НКВС ("під керівництвом секретаря міськкому партії Гонтаря як члена українського центру правих в місті діяла контрреволюційна група, шість осіб: виступи серед робітників, службовців, дискредитація партії та уряду, шкідництво, спрямоване на розвал мережі партійної просвіти, роботи педтехнікуму і торговельної мережі"). Засуджений 4.11.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.03.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3581)

ЛОГВИН ГРИГОРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ, 1900 р.н., проживав у м.Знам'янка, агроном райземвідділу. Заарештований 1.02.1933 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (участь у контрреволюційній організації). Інших даних у справі немає. (П – 6566)

ЛОГВИНЕНКО ЛАРИСА ПОРФИРІВНА, 1926 р.н., м.Знам'янка, українка, освіта неповна середня, без певних занять. Заарештована 30.01.1947 Знам'янським МВ МДБ (зрада в роки німецької окупації, співробітництво з ворогами). Засуджена 29.11.1947 МДБ СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 25.04.1961 трибуналом Київського військового округу. (П – 5433)

ЛОПАРЕВ МИХАЙЛО ГРИГОРОВИЧ, 1899 р.н., м.Вітебськ (Білорусія), росіянин, освіта початкова, проживав у м.Знам'янці, завідувач відділу продтоварів магазину №1 залізничної станції. Заарештований 22.03.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 21.10.1938 лінійним судом Одеської залізниці до 5 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 30.09.1959 Верховним судом СРСР. (П – 7352)

ЛОПАТА ФЕДІР СТЕПАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Диківка, молдаванин, освіта середня, проживав у с.Дмитрівка, бухгалтер, зв'язківець. Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9160)

ЛОПАТІНА ГАЛИНА ІВАНІВНА, 1913 р.н., с.Диківка, українка, освіта середня, член ВЛКСМ у 1935-36 роках, проживала у с.Казарня, вчителька. Заарештована 13.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 8 Олександрійського мехкорпусу (в роки німецької окупації працювала директором середньої школи, підозрювалась у співробітництві з каральними органами як таємний агент). Засуджена 22.07.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Після відбуття покарання відправлена на заслання у Красноярський край, звільнена 15.06.1954. Реабілітована 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12328)

ЛУБ'ЯНИЙ КОСТЯНТИН ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1885 р.н., с.Макариха, українець, освіта початкова, проживав у селищі Комінтерн Олександрійського району, завгосп радгоспу. Заарештований 13.02.1938 Олександрійським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений трійкою УНКВС Одеської області 4.04.1938 до розстрілу, вирок виконано 27.04.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9811)

ЛУБЕНЕЦЬ АНДРІЙ ІВАНОВИЧ, 1907 р.н., с.Іванківці, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 7.03.1933 Новогеоргіївським РВ ДПУ (агітація проти здачі посівного матеріалу колгоспу, розмови про те, що селяни помирають від голоду). Засуджений 22.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 4.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7647)

ЛУБЕНЕЦЬ КУЗЬМА МИХАЙЛОВИЧ, 1877 р.н., с.Іванківці, українець, освіта початкова, проживав у с.Заломи Знам'янського району, селянин-одноосібник. У 1932 році розкуркулений. Заарештований 26.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (агітація проти колгоспного ладу, розповсюдження чуток про війну та поразку в ній СРСР). Засуджений 10.02.1940 Кіровоградським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 19.08.1993 Генеральною прокуратурою України. (1717 – П)

ЛУК'ЯНЕНКО ТЕТЯНА ФЕДОРІВНА, 1919 р.н., с.Казарня, українка, освіта середня, приймальниця молока громадського двору. Заарештована 13.01.1944 (підозрювалась у завербованості німецькими органами). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 10.10.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2152)

ЛУКАВСЬКИЙ ВІКЕНТІЙ ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1900 р.н., Славутський район Хмельницької області, поляк, освіта початкова, проживав у селищі Знам'янка, слюсар НЖЧ-7 (селище Патрина, нині у складі м.Знам'янка). Заарештований 23.01.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (антирадянська агітація, підривна діяльність). Засуджений 26.05.1938 особливою нарадою при колегії НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 6.08.1960 Кіровоградським облсудом. (П –)

ЛУНЯЧЕНКО МАРКО КЛИМОВИЧ, 1886 р.н., с.Петрове, українець, освіта вища, слюсар-інструментальник паровозного депо залізничної станції Знам'янка. Заарештований 21.05.1945 ТВ НКДБ ст.Знам'янка (співробітництво з німецькою окупаційною владою: працював у паровозному депо залізничної станції, вів антирадянську пропаганду). Засуджений 14.09.1945 військовим трибуналом Одеської залізниці до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 14013)

ЛУНЯЧЕНКО ОЛЕКСАНДР ПОРФИРОВИЧ, 1897 р.н., с.Петрове, українець, освіта початкова, поїздний майстер 7-ї вагонної дільниці залізничної станції Знам'янка. Заарештований 9.03.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (контрреволюційна діяльність). ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка 28.07.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6624)

ЛЮБАВСЬКИЙ МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Суботці, українець, освіта вища, проживав у м.Кіровограді, лектор вечірнього робітничого університету та кооперативного технікуму. Заарештований 18.10.1930 Зінов'євським МВ ДПУ (зв'язок з антирадянським елементом та особами, що проживають за кордоном). Зінов'євською міськпрокуратурою 28.09.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2459)

ЛЮДВИНСЬКИЙ ІВАН МИХАЙЛОВИЧ, 1886 р.н., м.Дубосари (Молдова), українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, машиніст паровозного депо залізничної станції. Заарештований 14.01.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація). Верховним судом СРСР 26.02.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6966)

ЛЮНЕНКО КИРИЛО ОВЕР'ЯНОВИЧ, 1868 р.н., с.Казарня, освіта початкова, різноробочий колгоспу. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (втеча з місця заслання, контрреволюційна агітація). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8962)

ЛЯШЕНКО КИРИЛО ІВАНОВИЧ, 1913 р.н., с.Кам'януватка Шполянського району Черкаської області, українець, освіта 5 класів, проживав у с.Цибулеве, токар МТС. Заарештований 7.04.1949 Знам'янським МВ МДБ (зрада Батьківщини). Засуджений 3.05.1949 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Трибуналом Київського військового округу 12.04.1955 міру покарання знижено до 7 років неволі, звільнений з таборів 9.05.1955. Реабілітований 14.10.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13649)

ЛЯШЕНКО МИХАЙЛО ІВАНОВИЧ, 1903 р.н., с.Спаське Снігурівського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Мошорине, завідувач торгівлі робкоопу Саблинського радгоспу. Заарештований 8.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 20.04.1938 Миколаївським облсудом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Верховним судом УРСР 15.07.1938 міра покарання знижена до 5 років ув'язнення. Реабілітований 1.06.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12388)

ЛЬОВУШКІН САВЕЛІЙ ІВАНОВИЧ, 1905 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, проживав у селищі Леніна при ст.Знам'янка, вантажник. Заарештований 3.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація). ДТВ НКВС Одеської залізниці 8.05.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6622)

ЛЬОВУШКІН ФЕДІР ПАНАСОВИЧ, 1899 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, чорноробочий залізничної станції Знам'янка. Заарештований 4.02.1938 Знам'янським ОДТВ УДБ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 9.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 13.03.1938. Реабілітований 11.07.1964 Кіровоградським облсудом. (П – 7832)

МАДИЧ ІВАН КОСТЯНТИНОВИЧ, 1897 р.н., с.Стецівка Чигиринського району Черкаської області, українець, освіта середня, проживав у селищі Саблине, завідувач відділу Саблино-Знам'янського цукрорадгоспу. Заарештований 1.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, шкідництво). Засуджений 23.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 7.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10576)

МАДЛИШЕВСЬКИЙ АНАТОЛІЙ ВІЛЬГЕЛЬМОВИЧ, 1900 р.н., м.Знам'янка, поляк, освіта початкова (залізничне училище), помічник машиніста залізничної станції. Заарештований 19.04.1931 ОДТВ НКВС ст.Знам'янка (служба у гетьмана Скоропадського, бандитизм, антирадянська агітація). Засуджений 9.05.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12058)

МАЗАНОВА ПЕЛАГЕЯ ФЕДОРІВНА, 1897 р.н., м.Калач Волгоградської області, росіянка, освіта вища (Ставропольський пединститут), проживала у м.Знам'янка, вчителька школи №8. Заарештована 21.07.1946 транспортним відділом МДБ Одеської залізниці (в роки німецької окупації працювала директором школи у м.Кропоткіно Краснодарського краю, Росія). Засуджена 1.02.1947 Краснодарським крайовим судом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 16.11.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13666)

МАЗУР РОДІОН СПИРИДОНОВИЧ, 1889 р.н., с.Моринці Звенигородського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Водяне, тесля. Заарештований 28.11.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9209)

МАЙБОРОДА ПАНАС ПЕТРОВИЧ, 1902 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), проживав у м.Знам'янка, радист, голова правління районної споживчої спілки. Заарештований 31.08.1936 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська діяльність: відкрито проводив протроцькістську пропаганду). Одеським облуправлінням НКВС 5.04.1937 справу направлено до розгляду особливою нарадою при НКВС СРСР, даних про результати розгляду немає. Прокуратурою Одеської області 3.04.1957 справу закрито. (П – 6974)

МАЙСЬКА ОЛЕКСАНДРА СЕМЕНІВНА, 1891 р.н., с.Новоселівка Обоянського району Курської області (Росія), росіянка, освіта початкова, проживала у с.Володимирівка Знам'янського району, домогосподарка. Заарештована 12.03.1944 Новопразьким РВ НКДБ (зрадницька і антирадянська діяльність). Засуджена 23.05.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 7.06.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10073)

МАКАРЕВИЧ МИХАЙЛО ФЕДОРОВИЧ, 1912 р.н., Брестська область (Білорусія), українець, освіта початкова, 1934 року виключений з членів ВКП(б), проживав у с.Новомиколаївка (нині с.Веселе), червоноармієць окремого розвідбатальйону 168-ої дивізії. Заарештований 17.07.1940 особливим відділом ГУДБ НКВС СРСР (наклепи на керівників компартії, колгоспний лад). Засуджений 30.07.1940 трибуналом Московського військового округу до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 27.11.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13747)

МАКАРОВ АНДРІЙ РОДІОНОВИЧ, 1907 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта середня, проживав у с.Оситняжка Кіровоградського району, бухгалтер МТС. Заарештований 9.02.1938 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Єлизаветградківським РВ НКВС 26.11.1938 з-під варти звільнений. (П – 8300)

МАКАРОВ-ХОМИЧ ІВАН ХАРИТОНОВИЧ, 1893 р.н., с.Радулине Баранівського району Житомирської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Цибулеве, робітник Хирівського лісництва. Заарештований 23.07.1940 УДБ УНКВС Кіровоградської області (антирадянська агітація, керівник сектанської групи). Засуджений 25.09.1940 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 29.09.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10542)

МАКАРЧЕНКО АНДРОН МУСІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 19.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти колгоспного ладу, проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 21.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 3.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7138)

МАКАРЧЕНКО ІВАН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Загрядка Орловської області (Росія), росіянин, неписьменний, проживав на ст.Сахарна Знам'янського району, ремонтний робітник залізниці. Заарештований 10.03.1944 ОТВ НКДБ ст.Знам'янка (у першу імперіалістичну потрапив у німецький полон на 3,5 роки, по поверненню додому вихваляв тамтешню техніку, їхні порядки; у другу світову відправив добровільно дочку на роботи в Німеччину, агітував українську молодь туди їхати, зачитував на підтримку доччині листи, заявляв, що "СРСР готував війну проти Німеччини", паплюжив керівників компартії та радянського уряду). Засуджений 30.04.1944 військовим трибуналом Одеської залізниці до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 14006)

МАКАРЧЕНКО ІВАН СТЕПАНОВИЧ, 1868 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 31.03.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації). Засуджений 27.02.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 31.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5909)

МАКЕЄВ МИТРОФАН МОКІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, без певних занять. У 1932 році був засуджений до 2 років ув'язнення за невиконання плану хлібозаготівлі,

втік із заслання. Заарештований 6.02.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація, направлена на зрив хлібозаготівельних робіт, втеча з ув'язнення). Засуджений 15.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Брат Дмитро у 1919 році розстріляний органами ЧК. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7012)

МАКОГОН ЙОСИП ЯКОВИЧ, 1897 р.н., с.Макариха, українець, освіта початкова, член колгоспу "Свобода". У 1920 році за дезертирство із рядів Червоної армії був засуджений революційним трибуналом до 10 років неволі. Вдруге заарештований 28.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (член контрреволюційної диверсійно-повстанської організації у селі Макариха, що ставила собі за мету з настанням воєнних дій в тилу Червоної армії підняти збройне повстання і повалити радянську владу; в мирний час – вести антирадянську пропаганду, шкідницьку діяльність на виробництві, здійснювати напади на керівників влади включно з терором, член контрреволюційної диверсійно-повстанської організації). Засуджений 23.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.08.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5740)

МАЛЕНКОВА ЯВДОКІЯ ДАВИДІВНА, 1911 р.н., с.Суботці, українка, освіта початкова. Заарештована 25.12.1943 відділом контррозвідки "Смерш" 214-ої Кременчуцько-Олександрійської стрілецької дивізії ("завербована німецькими розвідорганами для шпигунської роботи, направлена через лінію фронту із завданням зібрати відомості про чисельність частин Червоної армії, їх озброєння і розташування, при поверненні до німців заарештована "Смершем"). Засуджена 10.03.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ВТТ з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітована 6.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12862)

МАЛИНОВСЬКИЙ ОЛЕКСАНДР ПЛАТОНОВИЧ, 1876 р.н., м.Владикавказ (нині Грозний, Чечня), росіянин, освіта вища, проживав у м.Знам'янка, діловод станції. Заарештований 12.06.1932 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (служив у денікінській армії, підозрювався у терористичних намірах). Прокуратурою Знам'янської дільниці залазниці 25.09.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2160)

МАЛЯР ФЕДОТ ІСАКОВИЧ, 1911 р.н., с.Мошорине, українець, письменний, проживав у с.Шевченкове Пантазіївської сільради, хлібороб. Заарештований 11.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 1.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10368)

МАМАЛАТ ІВАН ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1899 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, носильник залізничного вокзалу. Заарештований 10.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці (антирадянська діяльність). ГУДБ НКВС Одеської залізниці 14.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6638)

МАНАЧИН МАРКО ПЛАТОНОВИЧ, 1907 р.н., с.Костянтинівка, українець, освіта початкова, червоноармієць 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області (здався у полон білофінам без опору). Засуджений 18.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.04.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4314)

МАНГЕР АНДРІЙ НИЧИПОРОВИЧ, 1877 р.н., с.Юр'ївка Бишівського (нині Фастівського) району Київської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, завідувач перонного ларка №26 і складу паливо-мастильних матеріалів залізничної станції. У 1930 році був засуджений до 2 місяців примусової праці. Заарештований 4.11.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ (антирадянська агітація: "організовували зібрання під виглядом гри у преферанс для проведення антирадянських бесід", капітулянтські настрої, крадіжка майна). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Трійкою УНКВС Миколаївської області 20.11.1939 справу припинено, з-під варти Орловської тюрми звільнений 20.01.1940. Стосовно колишніх оперуповноважених ОДТВ НКВС ст.Знам'янка Силачова і Вержховського, які вели справу і допустили фальсифікації свідчень, матеріали передані військовій прокуратурі прикордонних військ НКВС Одеської області для притягнення їх до відповідальності. Вдруге заарештований 17.03.1944 УНКВС Кіровоградської області (прийняв німецьке підданство "фольксдойч", користувався пільгами спецмагазину). Засуджений 17.02.1945 особливою нарадою НКВС Кіровоградської області до 5 років заслання у Сузунський район Новосибірської області. Помер 23.03.1945 у тюрмі №1 м.Кіровограда. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8332, 9367)

МАНОЙЛОВ ПАВЛО ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1884 р.н., с.Суботці, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, обхідник колії 10 дистанції. Заарештований 28.06.1941 особливим відділом УНКДБ залізничної станції Знам'янка. З-під варти втік, оголошено всесоюзний розшук. Реабілітований 24.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1953)

МАНЮТА КАРПО МИХАЙЛОВИЧ, 1894 р.н., с.Суботці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 4.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10665)

МАНЮТА ПЕТРО КАРПОВИЧ, 1920 р.н., с.Суботці, українець, письменний, проживав у с.Михайлівка Олександрівського району, комбайнер. Заарештований 27.07.1946 УМДБ Кіровоградської області (членство у Організації українських націоналістів). Засуджений 26.08.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення. Реабілітований 13.07.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12727)

МАРИКУЦА НИКИФОР НАЗАРОВИЧ, 1892 р.н., с.Іванківці, українець, письменний, садівник-огородник. Заарештований 22.10.1937 Новогеоргіївським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, підривна діяльність). Засуджений 13.11.1937 трійкою УНКВС Полтавської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (9361 – П)

МАРИНЕНКО ВОЛОДИМИР ФИЛИМОНОВИЧ, 1899 р.н., с.Шамраївка Білоцерківського району Київської області, українець, освіта незакінчена вища юридична, проживав у м.Знам'янці, адвокат народного суду. Заарештований 27.12.1930 ДТВ ОДПУ ст.Знам'янка ("перебував у армії Денікіна, брав участь у боях проти Червоної армії, відступив із білими у Польщу, де був завербований "Російським союзом" і польським генштабом і в 1920 році засланий на радянську територію із завданням вести шпигунську діяльність на користь Польщі"). Засуджений 25.06.1931 трійкою колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборах. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (12006 – П)

МАРИНИЧ АНТОН МИКИТОВИЧ, 1897 р.н., с.Суботці, українець, неписьменний, проживав у м.Кіровограді, коваль. Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (член контрреволюційної організації). Зінов'євським МВ ДПУ 23.06.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10312)

МАРИНИЧ ДМИТРО ФЕДОТОВИЧ, 1907 р.н., с.Пантазіївка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), проживав у м.Горлівка Донецької області, інструктор міськкому партії. Заарештований 26.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (в ніч на 23.10.1937 на пошті залізничного вокзалу разом з братом Іваном намагався послати телеграму: "Москва, т.Сталіну, присмерті, жду допомоги, член партії з 1930 року, Маринич, НКВС"). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1536)

МАРИНИЧ ІВАН ФЕДОТОВИЧ, 1906 р.н., с.Пантазіївка, українець, освіта початкова, член ВКП(б), проживав у с.Костянтинівка Знам'янського району, не працював. Заарештований 26.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (в ніч на 23.10.1937 на пошті залізничного вокзалу разом з братом Дмитром намагався послати телеграму: "Москва, т.Сталіну, при смерті, жду допомоги, член партії з 1930 року, Маринич, НКВС"). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1536)

МАРИНИЧ ТРОХИМ ІВАНОВИЧ, 1896, р.н., с.Суботці Знам'янського району, українець, освіта початкова, проживав у с.Плетений Ташлик, комірник колгоспу "Комінтерн". Заарештований 18.06.1941 Маловисківським МРВ НКДБ (контрреволюційна діяльність проти заходів партії та уряду). Засуджений 28.10.1937 УНКВС Казахської РСР до 5 років ув'язнення. Помер 1.03.1942 в Усть-Кам'яногірській тюрмі. Реабілітований 12.12.1963 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 3115)

МАРКЕВИЧ-ХМЕЛЬНИЦЬКА МАРФА ГРИГОРІВНА, 1910 р.н., с.Малишеве Турівського району Мінської області (Білорусія), білоруска, освіта початкова, проживала у с.Диківка, колгоспниця. У 1930 році розкуркулена і вислана на північ, звідки втекла і була засуджена 1933 року за втечу до 3 років ув'язнення. Втретє заарештована 16.07.1938 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Судом справу припинено через недостатність доказів у злочині, з-під варти звільнена. (П – 12486)

МАРКОВСЬКИЙ ФЕДІР ІЛЛІЧ, 1912 р.н., с.Петрове, українець, освіта неповна середня (6 класів), проживав у м.Кіровограді, шахтар. Заарештований 29.04.1946 УМДБ Кіровоградської області (антирадянська діяльність). Засуджений 21.06.1946 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 7.12.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12758)

МАРТАЛОГА МАКСИМ ЛАВРЕНТІЙОВИЧ, 1905 р.н., с.Суботці, молдаванин, освіта початкова, комбайнер. Заарештований 14.01.1944 Кіровоградським 2-м відділом УНКДБ (антирадянська агітація на користь німців). Засуджений 29.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.03.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10050)

МАРТИНОВИЧ ОЛЕКСАНДР ФЕДОРОВИЧ, 1894 р.н., с.Шабалинів Коропського району Чернігівської області, українець, освіта початкова, член ВКП(б), проживав у м.Знам'янка, заступник голови райвиконкому. Заарештований 31.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (зрив хлібозаготівлі: працюючи в селах уповноваженим із виконання плану державної хлібозаготівлі, твердив про нереальність виконання завдання, нав'язував активу господарств "Своя праця", "Червоний шлях", "Правда", "Перебудова" таку точку зору, водночас видавав колгоспникам хліб у рахунок авансу, під час жнив дозволяв брати для коней фуражне зерно, таким чином тільки у с.Макариха розбазарив до 300 центнерів хліба"). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7688)

МАРУЩУК ІСАК ЛОГВИНОВИЧ, 1906 р.н., с.Мошорине, українець, письменний, проживав у с.Саблине, вантажник бурякорадгоспу. Заарештований 2.10.1936 Новопразьким РВ НКВС (антирадянська агітація, терористичні наміри). Засуджений 27.01.1937 Дніпропетровським облсудом до 4 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 23.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13343)

МАРУЩУК МАКАР САВЕЛІЙОВИЧ, 1901 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, проживав у с.Новоолександрівка Знам'янського району, колгоспник. Заарештований 27.09.1947 Знам'янським МВ МДБ (антирадянська діяльність). Засуджений 3.02.1948 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.12.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10473)

МАРЧЕНКО ПЕТРО УЛЯНОВИЧ, 1908 р.н., с.Долино-Кам'янка, українець, освіта початкова, військовослужбовець, кухар госпвзводу роти зв'язку 266-ої стрілецької дивізії. Заарештований 11.02.1943 особливим відділом НКВС 266 СД (підозрювався у пропаганді антирадянських настроїв, німецьких листівок). Військовим трибуналом 266 СД 24.03.1943 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 4877)

МАТВЕЄВ ЛАРІОН ЗАХАРОВИЧ, 1906 р.н., м.Знам'янка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 29.06.1946 Знам'янським РВ МДБ (антирадянська агітація). Засуджений 6.08.1946 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення. Реабілітований 5.09.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10338)

МАТВІЄНКО ІВАН ГНАТОВИЧ, 1891 р.н., м.Знам'янка, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, начальник складального цеху заводу "Червоний Профінтерн". Заарештований 22.03.1934 Зінов'євським МВ НКВС (недоброякісний ремонт тракторних моторів). Засуджений Одеським облсудом 3.04.1934 до 6 років позбавлення волі. Посадові (а не політичні) злочини реабілітації не підлягають. (П – 3397)

МАТКОВСЬКИЙ ІВАН ПЕТРОВИЧ, 1888 р.н., с.Заградівка Херсонської області, українець, освіта – Одеська духовна семінарія, проживав у с.Цибулеве, священик. Заарештований 29.12.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("належність до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). Засуджений 3.06.1929 колегією ОДПУ до розстрілу, вирок виконано 13.06.1929. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 11359)

МАТУСЕВИЧ ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1882 р.н., с.Морозки Віленської губернії, поляк, освіта початкова, проживав у селищі Свобода (нині у складі м.Знам'янка), чистильник взуття у залі 3-го класу залізничної станції. Заарештований 3.04.1938 Знам'янським ОДТВ НКВС ст.Знам'янка (зводив

наклепи на умови життя в СРСР, вихваляв життя у капіталістичній Польщі). Засуджений 15.06.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 4.04.1959 Кіровоградським облсудом. (626 – П)

МАТУСЕВИЧ ГЕОРГІЙ ІВАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Морозки Віленської губернії (Литва), поляк, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, селище Свобода, чистильник взуття. Заарештований 3.04.1938 ОДТВ ГУДБ ст.Знам'янка (антирадянська агітація). Засуджений 29.09.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 2.11.1938. Реабілітований 27.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4786)

МАТУШЕНКО МИХАЙЛО ГНАТОВИЧ, 1896 р.н., м.Каліш (Польща), поляк, освіта початкова, проживав у с.Хвощевате (нині у складі м.Знам'янка), вантажник залізничної станції. Заарештований 10.10.1937 ОДТВ ГУДБ ст.Знам'янка (агітував проти підписки на державну позику, вихваляв життя у Польщі). Засуджений 2.01.1938 особливою нарадою НКВС до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6968)

МАТЮШИН СЕМЕН ЗАХАРОВИЧ, 1913 р.н., с.Зубово Єльнинського району Західної (нині Смоленської) області, росіянин, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, бригадир лісонасадження 10-ої дільниці служби залізниці. Заарештований 8.05.1937 УДБ НКВС ст.Знам'янка (написав контрреволюційний вірш до портрета Сталіна). Засуджений 23.07.1937 лінійним судом Одеської залізниці до 8 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 29.11.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10529)

МАХИНЯ ФЕОФАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1882 р.н., с.Кучерівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Цвітне Олександрівського району, коваль сільгоспартілі ім.Єжова. У 1930 році розкуркулений і висланий у с.Цвітне. Заарештований 22.10.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (агітація проти продажу хліба державі, шкідництво). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8707)

МАЦУЛІН ІВАН МАТВІЙОВИЧ, 1888 р.н., м.Мугден (Китай), китаєць, освіта початкова, проживав у с.Володимирівка Знам'янського району, вантажник Саблинського цукрозаводу. Заарештований 17.07.1938 Знам'янським РВ НКВС (лишився в СРСР після Жовтневої революції, агітував селян проти колгоспного ладу: "В колгоспах люди будуть жити завжди в матеріально поганих умовах"). Засуджений 13.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 28.06.1942 у в'язниці "Каргопольлагу". Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8643)

МАЦЬКО ГНАТ СТЕПАНОВИЧ, 1890 р.н., с.Васильки Вілейського району Мінської області (Білорусія), поляк, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, старший стрілочник залізничної станції. В роки громадянської війни двічі репресовувався органами ЧК у м.Симбірську (Росія). Заарештований 2.01.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ (у 1918 році служив підпрапорщиком у війську генерала Колчака; член секти євангелістів, агітація проти радвлади). Засуджений 9.03.1938 НКВС і Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 31.03.1938. Реабілітований 31.03.1965 Верховним судом УРСР. (П – 7934)

МАЩЕНКО ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1904 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, старший пастух Шамівського сільгосптехнікуму. У 1932 році розкуркулений і за невиконання плану до двору по хлібоздачі разом із дружиною та дітьми (син Коля – 4 роки, дочка Віра – 1,5) висланий на північ за м.Котлас, у 1933-ому втік сам, діти померли, арештований вдруге на два дні, жив у Дмитрівці, у 1934-ому арештований втретє – 4 місяці в'язниці у Кіровограді, по звільненні працював кормовозом у радгоспі "Аврора". Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (звинувачувався у контрреволюційній агітації – нецензурними словами обзивав Сталіна, у шкідництві – начеб нагодував корову склом і цвяхами, у релігійній пропаганді – при руйнуванні церкви у с.Шамівці казав: "Розбирають останню – тепер дощі зовсім не йтимуть на Дмитрівку і Шамівку, все гинутиме від засухи"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9333)

МЕЛАЩЕНКО ВІКТОР ТИХОНОВИЧ, 1901 р.н., Дніпропетровська область, українець, освіта середня, проживав у с.Водяне Знам'янського району, лісний технік Чорноліського лісництва. Заарештований 1.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (підозрювався у діяльності підпільного

контрреволюційно-націоналістичного угруповання). 21.11.1929 з-під варти звільнений під підписку про невиїзд із місця проживання. (П – 11557)

МЕЛЬНИЧУК МИХАЙЛО СИЛЬВЕСТРОВИЧ, 1910 р.н., с.Космове Грубешівського району Люблінської губернії (Польща), українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, ремонтник 10-ої дистанції колії станції. Заарештований 17.04.1940 ОДТВ НКВС ст.Знам'янка (агітація проти заходів радвлади). Засуджений 30.10.1940 лінійним судом Одеської залізниці до 8 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 29.11.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 13391)

МЕРК РУДОЛЬФ ГОТФРІДОВИЧ, 1895 р.н., м.Долина Івано-Франківської області, німець, освіта середня, проживав у с.Дмитрівка Знам'янського району, вчитель німецької мови. Заарештований 25.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація поразницького характеру). Засуджений 29.01.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 28.05.1938. Реабілітований 11.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11437)

МЕРКОТАН МИКОЛА ВАСИЛЬОВИЧ, 1919 р.н., с.Суботці, українець, освіта неповна середня, без певних занять. Заарештований 9.01.1944 Знам'янським РВ НКВС (в роки німецької окупації 6 місяців служив у поліції, згодом працював у німецькій сільськогосподарській комендатурі). Знам'янським РВ НКВС 9.03.1944 направлений у спецтабір НКВС для фільтрації. (П – 629)

МИКУЛИН ГРИГОРІЙ ІЛЛІЧ, 1895 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Глибока Балка, агротехнік. Заарештований 26.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 18.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 1942 року в таборах Мурманської області. Реабілітований 6.11.1965 Кіровоградським облсудом. (П – 8004)

МИКУЛИН ФЕДІР ГРИГОРОВИЧ, 1918 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта середня, член ВЛКСМ, проживав у с.Глибока Балка Знам'янського району, колгоспник. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області (здався у полон білофінам без опору). Засуджений 18.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 5.05.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4467)

МИНАЙЛЕНКО ВАСИЛЬ МИКИТОВИЧ, 1893 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, помічник машиніста паровозного депо. Заарештований 22.06.1938 ОДТВ ГУДБ ст.Знам'янка (антирадянська агітація). Засуджений 12.10.1938 лінійним судом Одеської залізниці до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 29.11.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10530)

МИРОНЕНКО ПЕТРО ПРОКОПОВИЧ, 1908 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 25.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("вороже ставився до радянської влади, ігнорував політичні кампанії – колективізацію, хлібозаготівлю; у 1928 році при розкуркулюванні батька побив голову сільради Гринця; у 1930-ому, коли за злісну нездачу хліба його самого розкуркулювали, то він побив уповноваженого сільштабу Петра Демченка"). Засуджений 14.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6035)

МИРОНОВ ІВАН МИХАЙЛОВИЧ, 1922 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта неповна середня, проживав у с.Нововодяне, старший сержант 83-ої військово-розподільної комендатури залізничної станції Знам'янка. Заарештований 10.08.1946 відділом контррозвідки МДБ Кіровоградського гарнізону (під час німецької окупації служив охоронцем на залізниці). Засуджений 7.10.1946 трибуналом Кіровоградського гарнізону Київського військового округу до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки і конфіскацією майна. Реабілітований 29.08.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14270)

МИТЕНКО КАТЕРИНА ЗАХАРІВНА, 1915 р.н., с.Цибулеве, українка, освіта середня, проживала у с.Глибока Балка, без певних занять. Заарештована 15.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 8-го Олександрійського механізованого корпусу (підозрювалась як завербована німецькою поліцією). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 10.10.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2152)

МИХАЙЛЕВСЬКИЙ ЕДУАРД АНТОНОВИЧ, 1905 р.н., с.Мочорна Златопільського району Київської області, поляк, освіта середня, проживав на ст.Трепівка Знам'янського району, завідувач бурякового пункту Саблино-Знам'янського цукрового заводу. Заарештований 15.07.1938

Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Кіровоградською облпрокуратурою 10.04.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2273)

МИХАЙЛОВ ВЕНІАМІН ІВАНОВИЧ, 1905 р.н., с.Ореве Краснозорінського району Орловської області (Росія), росіянин, освіта середня, проживав у м.Знам'янка, службовець залізничної станції. Заарештований 3.01.1944 ОТВ НКДБ ст.Знам'янка (під час німецької окупації працював інженером зв'язку на залізничній станції, вихваляв одноосібне господарювання перед колективним, силу й міць німецької армії, схиляв робітників до добровільного виїзду на роботи у Німеччину). Засуджений 8.03.1944 військовим трибуналом Одеської залізниці до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 13995)

МИХАЙЛОВ МИХАЙЛО ПРОКОПОВИЧ, 1899 р.н., м.Київ, українець, освіта 8 класів гімназії, проживав на ст.Хирівка (с.Богданівка) Знам'янського району, плановик-економіст лісозаводу. Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.04.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3568)

МІЛАШЕВИЧ СТЕПАН ГРИГОРОВИЧ, 1883 р.н., с.Мошорине, українець, письменний, без певних занять. Заарештований 18.12.1943 Новопразьким РВ НКВС (посібництво німецьким окупантам: працював старостою сільуправи під час німецької окупації). Засуджений 12.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 25.05.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13424)

МІРОШНИК ЯКІВ КУЗЬМОВИЧ, 1900 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, стрілочник залізничної станції Знам'янка. Заарештований 3.03.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (контрреволюційна діяльність). Дорожно-транспортним відділом ГУДБ НКВС Одеської залізниці 9.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (6768 – П)

МІРОШНИЧЕНКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1891 р.н., с.Іванівка (приєднане до с.Зелений Гай), освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, стрілочник залізничної станції. Заарештований 26.02.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ (контрреволюційна діяльність). Засуджений 21.10.1938 Одеським лінійним судом до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 22.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13344)

МІЩЕНКО ВАСИЛЬ ПЛАТОНОВИЧ, 1897 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, коваль. Заарештований 16.03.1938 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, служив у повстанському загоні Хмари). Засуджений 21.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.06.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9848)

МІЩЕНКО ДАНИЛО СТЕПАНОВИЧ, 1900 р.н., с.Суботці, українець, освіта початкова, пекар Трепівського сільського споживтовариства. Заарештований 23.09.1940 Знам'янським РВ НКВС (лайки на адресу керівників партії та уряду). Засуджений 29.09.1940 Кіровоградським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.08.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 2028)

МІЩЕНКО ОМЕЛЯН СТЕПАНОВИЧ, 1905 р.н., с.Суботці, українець, освіта 2 класи, військовослужбовець артдивізіону 67-ої механізованої бригади, рядовий. Заарештований 19.04.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 67-ої МБ (антирадянська діяльність, зв'язок з німецькими окупантами). Засуджений 25.05.1944 військовим трибуналом 8-го механізованого Олександрійського корпусу до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Військовою прокуратурою Херсонського гарнізону 10.06.1945 справу припинено у зв'язку зі смертю ув'язненого 10.08.1944. (П – 5033)

МІЩЕНКО СЕМЕН ВАСИЛЬОВИЧ, 1893 р.н., м.Поріччя Гродненської області (Білорусія), українець, письменний, проживав у с.Мошорине Знам'янського району, тесля цукрозаводу. Заарештований 18.12.1937 Новопразьким РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 29.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.01.1938. Реабілітований 11.01.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 4991)

МОГИЛЬДА ВАСИЛЬ СТЕПАНОВИЧ, 1906 р.н., с.Суботці, українець, освіта середня, виключений з членів ВКП(б), військовослужбовець 10-го запасного стрілецького полку 1-ої

Горьківської ЗС дивізії. Заарештований 10.11.1945 відділом контррозвідки "Смерш" 1-ої Горьківської запасної стрілецької дивізії (зрада Батьківщини). Засуджений 12.12.1945 військовим трибуналом 1-ої ЗСД до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований Кіровоградською 18.07.1994 облпрокуратурою. (П – 14239)

МОЛЧАНОВ ПРОКІП АНДРІЙОВИЧ, 1909 р.н., с.Суботці, українець, освіта середня, член ВКП(б) з 1930 року, проживав у м.Бердичів Житомирської області, військовослужбовець, командир взводу 3-ої кавалерійської дивізії. Заарештований 17.04.1933 особливим відділом УВО ДПУ УРСР (член терористичної контрреволюційної організації). Засуджений 10.06.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9088)

МОЛЧАНОВ ПРОКІП СТЕПАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Костянтинівка, українець, освіта початкова, робітник Саблино-Знам'янського цукрозаводу. Заарештований 15.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (організатор секти євангелістів, контрреволюційна агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 4.11.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5474)

МОНЖОС ФЕДІР ЗАХАРОВИЧ, 1887 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 15.02.1944 Новопразьким РВ НКВС (посібництво німецьким окупантам: в роки війни працював бригадиром громадського двору). Засуджений 12.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 9.08.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10193)

МОРДВИНОВА ЕРНА ЮЛІСІВНА, 1916 р.н., м.Вінниця, німка, освіта неповна середня, проживала у м.Знам'янка, без певних занять. Заарештована 22.04.1946 Знам'янським РВ НКВС (зрада Батьківщини). Засуджена 28.01.1947 особливою нарадою МВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 26.08.1970 Кіровоградським облсудом. (П – 8245)

МОРОЗОВ НИЧИПІР АНТОНОВИЧ, 1903 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.01.1933 Знам`янським РВ ДПУ (антирадянська діяльність). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6868)

МОРОЗОВ СТЕПАН ДАНИЛОВИЧ, 1902 р.н., с.Дмитрівка, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 20.01.1933 Знам'янським РВ ("працюючи конюхами в колгоспі, Калінін і Морозов зумисне не поїли і не годували коней: із 61 голови за кілька місяців лишилось 24, решта здохли"). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7622)

МУЗИКА КАРПО ЛУКИЧ, 1883 р.н., с.Спасово-Мажарівка, українець, письменний, хлібороб. Розкуркулений разом з батьком у 1930 році. Заарештований 3.02.1933 Знам'янським РВ ДПУ (підозрювався у крадіжці зерна з колгоспного поля, відмовлявся здавати державі хліб). Засуджений 13.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання в Казахстан. Реабілітований 9.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7201)

МУЛЕНКО ПИЛИП ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Новомиколаївка Знам'янського району, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.01.1944 Знам'янським РВ НКДБ (під час німецької окупації був включений до комісії, що відбирала у населення худобу для ворожої армії). Засуджений 4.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 16.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П –12868)

МУСЦЕВИЙ ФЕДІР ГЕРАСИМОВИЧ, 1882 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Цибулеве, об"їждчик. Заарештований 15.04.1931 ДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (належав до переважної більшості селян Цибулевого, які у 1919-20 брали участь у антирадянському повстанні: напади на червоноармійські частини, єврейські погроми, пограбування потягів, руйнування залізничних споруд, колії; згодом найактивніші пішли у повстанські загони Хмари, Григор'єва; по завершенню збройного спротиву вернулись у село, агітували проти колгоспів і "єврейсько-більшовицької окупації", виявляли схильність до нової хвилі повстанства). Трійкою при колегії ДПУ УРСР 29.05.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10237)

НАБОЙЧЕНКО ДАНИЛО ДМИТРОВИЧ, 1885 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта середня, проживав у м.Світловодську, технік-будівельник Новогеоргіївського райземвідділу. Заарештований

2.12.1937 Новогеоргіївським РВ НКВС (член антирадянської організації, яка здійснювала шкідницьку діяльність у тваринництві). Засуджений 27.12.1937 трійкою УНКВС Полтавської області до розстрілу, вирок виконано 20.12.1937. Реабілітований 20.03.1956 трибуналом Київського військового округу. (П – 2596)

НАВОДНИЧИЙ САВА КАЛИНОВИЧ, 1888 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, стрілочник залізничної станції. Заарештований 9.03.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (антирадянська діяльність). Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС 27.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6771)

НАВРОЦЬКИЙ ВАСИЛЬ МИХАЙЛОВИЧ, 1910 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта незакінчена вища, без певних занять. Заарештований 3.05.1947 МДБ УРСР (у вересні 1941 року як червоноармієць потрапив на Полтавщині у німецький полон, у червні 1942 пішов працювати коректором, а з січня 1943-го редактором німецької газети "Кіровоградські вісті", публікував матеріали різко антибільшовицького змісту, у серпні 1943-го вступив у Національно-трудовий союз нового покоління, отримував листівки від членів організації і поширював їх, у грудні 1943 разом з німцями відступив на захід). Засуджений 9.01.1948 трибуналом Київського військового округу до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Про реабілітацію даних у справі немає. (П – 2721)

НАЗАРЕНКО СЕРГІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, тракторист колгоспу "1-е Травня". Заарештований 18.12.1937 Новопразьким РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 29.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.01.1938. Реабілітований 29.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9794)

НАЗАРЕНКО ФЕДОСЬ ВІКТОРОВИЧ, 1904 р.н., с.Плоске, українець, освіта початкова, голова колгоспу "12-ий партз'їзд". Заарештований 16.03.1944 розвідвідділом 3/124 прикордонного полку НКВС (співробітництво з німецькими окупантами). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 24.07.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2323)

НАСТАСЬЄВ МИКИТА МАКСИМОВИЧ, 1892 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 31.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 7.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5977)

НАУМЕНКО МИХАЙЛО ЯКОВИЧ, 1891 р.н., м.Липовці Вінницької області, українець, освіта середня, проживав у селищі Знам'янка, старший рахівник залізничної станції. Заарештований 17.10.1930 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (антирадянська агітація). ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка 25.10.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2159)

НЕВДАХА ОНИСИМ САВОВИЧ, 1912 р.н., с.Чутівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Чорноліска Знам'янського району, обліковець тракторної бригади №12. Заарештований 24.11.1950 Кіровоградським облуправлінням МДБ (посібництво німецьким окупантам: "22.07.1941 покликаний у Червону армію, під Новомосковськом Дніпропетровської області потрапив у оточення німецьких військ, здався в полон, 11 днів перебував у німецькій тюрмі, втік, вернувся в село, працював бухгалтером громадського двору; заявив у поліцію про наявність червоних партизан, які прийшли у Чорноліску за продуктами, вказав німцям хату колишнього голови сільради Явдохи Лизун та її дочки-комсомолки Катерини – їх арештували, тиждень тримали під вартою"). Засуджений 23.03.1951 трибуналом Київського військового округу до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Верховною Радою СРСР 24.03.1956 покарання зменшене до 8 років неволі, а з урахуванням робочих днів, 14.06.1956 з-під варти звільнений. Реабілітований 1.07.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14221)

НЕДАЙКАШ МАРІЯ ПИЛИПІВНА, 1896 р.н., м.Шпола Черкаської області, українка, освіта початкова, проживала у м.Знам'янка, без певних занять. Заарештована 31.10.1937 ДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (дружина репресованого чоловіка). Засуджена 28.08.1938 НКВС та Прокуратурою СРСР до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітована 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9264)

НЕЗОЛА ПАНАС МИКИТОВИЧ, 1901 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, виключений з членів ВКП(б), помічник машиніста депо. Заарештований 7.09.1933 ОДТВ ОДПУ

ст.Знам'янка (цькування ударників праці). Лінійним судом Катеринославської залізниці 23.10.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 247, 6770)

НЕТРЕБА МУСІЙ ПЛАТОНОВИЧ, 1893 р.н., с.Макариха, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 9.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений трійкою УНКВС Одеської області 15.04.1938 до розстрілу, вирок виконано 24.04.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9853)

НЕТУДИХАТКА ФЕДІР АНДРІЙОВИЧ, 1904 р.н., проживав у м.Знам'янці, агроном районного земельного відділу. Заарештований 09.01.1933 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (участь у контрреволюційній організації). Судових даних у справі немає. (П – 6566)

НИКОНЕНКО ТРОХИМ ЄГОРОВИЧ, 1921 р.н., с.Христофорівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта неповна середня, проживав у м.Орджонікідзе (Північна Осетія, Росія), курсант військового училища НКВС. Заарештований 1.09.1944 відділом контррозвідки "Смерш" військового училища (контрреволюційна агітація). Засуджений 20.09.1944 трибуналом військ НКВС Північно-Осетинської АРСР до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 29.05.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13324)

НІКІТІН АРХИП МЕРКУРІЙОВИЧ, 1884 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, технічний конторщик залізничної станції Знам'янка. Заарештований 20.10.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація). Лінійним судом Одеської залізниці 5.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6579)

НІКІТІН ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1895 р.н., с.Дмитрівка, українець, письменний, хлібороб-одноосібник. У 1932 році був засуджений до 6 місяців ув'язнення за шкідництво на копанні колгоспних буряків. Заарештований 23.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (за зрив плану хлібозаготівлі у селі – Дмитрівка виконала лише на 35 відсотків, фактичний розвал колгоспу). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7564)

НІКІТІН ГРИГОРІЙ РОДІОНОВИЧ, 1919 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта початкова, ремонтний робітник вагонного депо. Заарештований 5.04.1940 Знам'янським РВ НКВС (зруйнував бюст Сталіна). Управлінням НКВС Кіровоградської області 23.05.1940 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2845)

НІККЕЛЬ ОТТО ГОТФРІДОВИЧ, 1879 р.н., с.Лусе Калішської губернії (Польща), німець, освіта середня, проживав у м.Знам'янка, вчитель німецької мови школи №8. Заарештований 3.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (контрреволюційна агітація серед вчителів школи). Засуджений 4.06.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.09.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5819)

НІКОЛАЄВ ВАЛЕНТИН ВОЛОДИМИРОВИЧ, 1924 р.н., с.Долино-Кам'янка, росіянин, освіта вища, член КПРС з 1959 року, проживав у м.Ростов-на-Дону (Росія), тренер з боротьби спортивного товариства "Спартак". Заарештований 19.02.1964 особливим відділом КДБ Північно-Кавказького військового округу (контрабанда). Трибуналом Московського військового округу 11.10.1965 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7720)

НІКОЛАЄНКО КІНДРАТ ФЕДОТОВИЧ, 1896 р.н., с.Казарня, українець, освіта початкова, тесля. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (втеча із місця заслання, антирадянська агітація). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1984 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8964)

НІКОЛЕНКО ВАСИЛЬ МИКОЛАЙОВИЧ, 1926 р.н., с.Нововасилівка, українець, освіта 4 класи, колгоспник. Заарештований 26.01.1944 Єлизаветградківським РВ НКДБ (завербований таємний агент поліції). Засуджений 15.04.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховною Радою СРСР 1.11.1954 з-під варти звільнений (як неповнолітній на час скоєння злочину). Управлінням КДБ Кіровоградської області 18.01.1955 справу припинено. (П – 245)

НІКУЛІН ОЛЕКСА ВАСИЛЬОВИЧ, 1902 р.н., с.Ананчине Велижського району Західної (нині Смоленської) області (Росія), росіянин, письменний, проживав у селищі Круглик (нині у складі м.Знам'янка), сторож колгоспу ім.Лебедя. Заарештований 7.08.1947 УМДБ Кіровоградської області ("в 1933 році я й інші жителі с.Апанчине в порядку планового переселення переїхав на постійне місце мешкання в Україну, с.Миколаївку, колгосп ім.Шевченка Знам'янського району, де прожив до

1940 року, а потім перебрався у Круглик" – з відповідей Нікуліна на запитання слідчого; "восени 1941 року написав у жандармерію заяву на громадянина Курікова, якого арештували й утримували більше 20 днів; весною 1942-го як член комісії по збору хліба для німецької армії вилучив у населення 2 центнери пшениці"; "у 1947 році зводив наклепи на радянську пресу, вихваляв життя за німецької окупації"). Засуджений 31.10.1947 Кіровоградським облсудом до 8 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 28.08.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13501)

НОВИЦЬКИЙ ЄВГЕН АНДРІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Казарня, українець, освіта вища (історичне відділення Петроградської духовної академії), проживав у м.Кіровограді, викладач співу у педшколі. Заарештований 28.07.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна пропаганда, мав у репертуарі націоналістичні, релігійні твори). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8861)

НОВИЦЬКИЙ ОЛЕКСІЙ ЯКИМОВИЧ, 1899 р.н., с.Мар'янівка Арбузинського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, моторист депо залізничної станції. Заарештований 14.12.1932 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (член сектантської антирадянської групи, агітація релігійного характеру). Засуджений 23.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4791)

НОВИЦЬКИЙ РОМАН ПЕТРОВИЧ, 1895 р.н., с.Стуки Гадутицького повіту Віленської губернії (Литва), поляк, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, завідувач магазину. Заарештований 30.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація проти підписки на державну позику, розповсюдження анекдотів з наклепами на керівників партії та уряду; мав стосунки із консулом: хотів забрати стару матір до себе – з Польщі в СРСР). Засуджений 20.03.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11894)

НОСЕНКО ІВАН ТИХОНОВИЧ, 1890 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта середня педагогічна (Новобузька вчительська семінарія), вчитель. Заарештований 31.01.1921 особливим відділом 6-ої армії (підозрювався як учасник повстанського руху під проводом Пилипа Хмари). Особливим відділом 6-ої армії 16.03.1921 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 4474)

ОВСЯНИКОВ СЕРГІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1900 р.н., с.Смородине Грайворонського району Курської області (Росія), українець, освіта незакінчена вища, проживав у Саблинському радгоспі Знам'янського району, агроном-рільник. Заарештований 5.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, шкідництво). Засуджений 23.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, дата виконання вироку у справі відсутня. Реабілітований 7.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10576)

ОВЦИН ІВАН КЛАВДІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Бикове Бронницівського району Московської області (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав на ст.Сахарна Знам'янського району, стрілочник, сторож Саблино-Знам'янського цукрозаводу. Заарештований 24.01.1929 дорожньо-транспортним відділом ОДПУ Катеринінської залізниці ст.Знам'янка ("у 1919 році як старший вартовий цукрозаводу застрелив у полі співчуваючого радянській владі Тимофія Іванова, який ховався від переслідування гетьманською владою"). Засуджений 15.04.1929 Зінов'євським окрсудом до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Верховним судом УРСР 24.05.1929 міра покарання зменшена до 1,5 року ув'язнення. Реабілітований 21.07.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14353)

ОВЧАРЕНКО ОЛЕКСА МАКАРОВИЧ, 1902 р.н., с.Юлканівка (приєднане до с.Диківка) Знам'янського району, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 12.04.1938 Знам'янським РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Засуджений 21.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.06.1938. Реабілітований 15.01.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5524)

ОГЕР ПЛАТОН ОНИСИМОВИЧ, 1883 р.н., с.Петрове, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 10.01.1944 транспортним відділом НКДБ ст.Знам'янка (антирадянська агітація проти заходів партії та уряду в галузі сільського господарства). Засуджений 26.04.1944 трибуналом Одеського військового округу до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням

громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 17.11.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13769)

ОГІНСЬКИЙ ВІКТОР СИДОРОВИЧ, 1893 р.н., с.Вільховець Звенигородського району Черкаської області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Дмитрівка, рахівник маслозаводу. Заарештований 22.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Кіровоградською облпрокуратурою 9.04.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2267)

ОЛЕФІРОВ ПОРФИР ПАВЛОВИЧ, 1891 р.н., с.Троянка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1918-19 роках, завідувач бурякопункту ст.Шарівка Олександрійського району. Заарештований 15.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 4.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 30.10.1938. Реабілітований 31.05.1957 УКДБ Кіровоградської області. (П – 3811)

ОЛИЗЬКО ДМИТРО АНДРІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Плоске, українець, освіта початкова, конюх колгоспу ім.XII з'їзду ВКП(б). Заарештований 9.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (був служителем релігійного культу у 20-х роках, вів антирадянську агітацію, слідчому за припинення справи пропонував хабаря у сумі 50 рублів, 20 кілограмів сала і молока). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, дати виконання вироку у справі не зазначено. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9149)

ОЛІЙНИК БОРИС ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1915 р.н., с.Богданівка, українець, письменний, зв'язківець ст.Хирівка. Заарештований 17.02.1944 Знам'янським РВ НКВС (співробітництво з німецькою окупаційною владою). Знам'янським РВ НКВС 9.09.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2245)

ОЛІЙНИК ПЕТРО МАКАРОВИЧ, 1920 р.н., с.Суботці, молдаванин, освіта неповна середня, бригадир колгоспу, червонофлотець 979 стрілецького полку з 4.01.1941. Заарештований 5.12.1942 особливим відділом НКВС 11-ої армії (зрада Вітчизни: організатор контрреволюційної групи, пробирався в тил з фронту). Засуджений 7.02.1943 військовим трибуналом 253-ої стрілецької дивізії до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 19.07.1990 трибуналом Ленінградського військового округу. (П – 12020)

ОЛІФІРЕНКО СВИРИД ТРОХИМОВИЧ, 1866 р.н., с.Троянка Пантазіївської сільради, українець, освіта початкова, хлібороб-середняк. Заарештований 31.07.1929 Новопразьким РВ ДПУ, дав підписку про невиїзд (відмовлявся виконувати план хлібозаготівельних робіт, здавати лишки хліба; коли бригади приходили відбирати хліб, говорив: "Нема хліба, є лиш гній для майбутнього врожаю, якого ви не візьмете"). Засуджений 18.09.1929 Зінов'євським окружним судом до 3,5 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 15.07.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14237)

ОМЕЛЬЧЕНКО ВАСИЛЬ ГЕРАСИМОВИЧ, 1896 р.н., с.Бабине Мелітопольського району Запорізької області, українець, освіта початкова, проживав у с.Дмитрівка Знам'янського району, член колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 1.04.1938 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда). Засуджений 24.05.1938 Миколаївським облсудом до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Реабілітований 18.08.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 678)

ОРАНСЬКИЙ ВАСИЛЬ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1912 р.н., с.Саблине, українець, освіта початкова, тракторист-комбайнер Шарівського радгоспу Олександрійського району. Заарештований 31.12.1943 Компаніївським РВ НКДБ (вів антирадянську агітацію, підозрювався у співробітництві з німецькою окупаційною владою, 19.12.1943 на квартирі Немировського казав: "Всі бійці під Сталінградом загинули, а командири, що знаходились у тилу, отримали нагороди. В газетах пишуть тільки 10 процентів правди. Вибори у Верховну раду проходять неправильно, так як кандидатури намічають раніше, а якщо не будеш голосувати – будеш відповідати"). Засуджений 17.03.1944 трибуналом військ НКВС Українського округу до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. У 1980 році мешкав у селищі Квітневому Олександрійського району. Реабілітований 23.08.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10190)

ОРАНСЬКИЙ ГРИГОРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1910 р.н., с.Володимирівка, українець, освіта 4 класи, проживав у м.Іркутську (Росія), молодший комендант військової школи авіамеханіків. Заарештований 30.10.1941 особливим відділом НКВС Забайкальського фронту (антирадянська

агітація: "після нападу фашистів на СРСР серед військовиків провадив агітацію капітулянтського характеру, вихваляв армію Німеччини, висловлював контрреволюційні вигадки про командирів Червоної армії та трудящих Радянського Союзу"). Засуджений 18.11.1941 військовим трибуналом Іркутського гарнізону до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 8.06.1991 прокуратурою Забайкальського військового округу. (П – 12684)

ОРДАТІЙ ВАСИЛЬ ОМЕЛЯНОВИЧ, 1896 р.н., с.Диківка, молдаванин, неписьменний, хлібороб колгоспу ім.Котовського. Заарештований 30.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (куркульська агітація проти колгоспів та радвлади). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 4.05.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7007)

ОСАДЧИЙ КАРПО МАКАРОВИЧ, 1905 р.н., с.Коханівка, українець, письменний, проживав у с.Пантаївка Олександрійського району, вантажник радгоспу "Комінтерн". Заарештований 13.02.1938 Олександрійським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.06.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9783)

ОСИПОВ НАЗАР ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1885 (1905) р.н., с.Плоске, українець, освіта початкова, проживав у с.Іванківці, священик. Заарештований 29.04.1935 Новогеоргіївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 2.08.1935 Харківським облсудом до 5 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 20.07.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13397)

ОСИПОВ НИКИФОР ІВАНОВИЧ, 1889 р.н., с.Цибулеве, українець, письменний, член комітету незаможних селян і безбожників, хлібороб. Заарештований 1.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Зінов'євським окрвідділом ДПУ 30.03.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 15.04.1931 ДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (належав до переважної більшості селян Цибулевого, які у 1919-20 брали участь у антирадянському повстанні: напади на червоноармійські частини, єврейські погроми, пограбування потягів, руйнування залізничних споруд, колії; згодом найактивніші пішли у повстанські загони Хмари, Григор'єва; по завершенню збройного спротиву вернулись у село, агітували проти колгоспів і "єврейсько-більшовицької окупації", виявляли схильність до нової хвилі повстанства). Засуджений 29.05.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7465, 10237)

ОСИПОВА ГАННА СЕРГІЇВНА, 1919 р.н., с.Цибулеве, українка, освіта 3 класи, проживала у м.Кіровограді, технічна працівниця. Заарештована 15.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (сприяння німецькій розвідці). Засуджена 11.05.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована 13.08.1957 трибуналом Київського військового округу. (П – 3832)

ОСИПЧУК СТЕПАН ПЕТРОВИЧ, 1912 р.н., м.Чудно-Волинське Вінницької області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, швець-чоботар артілі "Більшовик", червоноармієць 457-го польового ветеринарного лазарету. Заарештований 3.12.1941 особливим відділом НКВС 12-ої армії (антирадянська агітація: у перші місяці війни висловлював думку, що "нема резону продовжувати війну, бо Україна уже зайнята і нікого захищати, а командири нас продали й тому ми відступаєм"). Засуджений 4.04.1942 військовим трибуналом 74-ої стрілецької дивізії до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 29.04.1990 трибуналом Київського військового округу. (П – 11729)

ОСТРОУХОВ ІВАН ОНИКІЙОВИЧ, 1891 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, конторник товарної контори залізничної станції. Заарештований 7.06.1929 дорожньо-транспортним відділом ОДПУ Катеринінської залізниці ст.Знам'янка (антирадянська агітація: "Я підписався б не на одну, а й на дві зарплати, якби радвлада запалась" – про підписку на державну позику; "Сталін виключає з партії справжніх вождів робітничого класу, які мають більше заслуг, ніж цей узурпатор"; "У Польщі створено новий український уряд і скоро цій більшовицькій шпані в Україні буде кришка"). Засуджений 13.01.1930 особливою нарадою ОДПУ до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 4.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7359)

ОСТРОУШКО ОЛЕНА ІВАНІВНА, 1898 р.н., с.Цибулеве, українка, письменна, колгоспниця. Заарештована 30.07.1940 УДБ УНКВС Кіровоградської області (антирадянська агітація). Засуджена 25.09.1940 Кіровоградським облсудом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітована 29.09.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10542)

ОХРІМЕНКО ІЛЛЯ АРТЕМОВИЧ, 1897 р.н., м.Городок Чернігівської області, українець, освіта вища, проживав у селищі Саблине, головний інженер Саблино-Знам'янського цукрозаводу. Заарештований 15.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (антирадянська агітація, член контрреволюційної організації). Управлінням НКВС Миколаївської області 10.01.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2357)

ОЧАН ЯКИМ ПАВЛОВИЧ, 1887 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта 2 класи, без певних занять. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська контрреволюційна агітація). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.05.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5212)

ПАВЛЕНКО ОЛЕКСА СЕМЕНОВИЧ, 1910 р.н., с.Плоске, українець, освіта середня спеціальна військова, член ВКП(б) з 1931 року, проживав у м.Бігосовому (Білорусія), військовослужбовець, командир взводу бронетанкового дивізіону 12-го прикордонного загону. Заарештований 4.05.1935 особливим відділом 12-го прикордонного загону (популяризація контрреволюційного троцькізму серед військовиків). Засуджений 1.06.1935 військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої оборони НКВС Білоруської РСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах, перебував під вартою у Полоцькому домзаку. Верховним судом СРСР 15.07.1935 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5827)

ПАВЛЕНКО ПЕТРО ЯКОВИЧ, 1896 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, конюх колгоспу. Заарештований 8.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у повстанському загоні Штиля; антирадянська агітація). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу з конфіскацією майна, вирок виконано 27.05.1938. Реабілітований 3.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4634)

ПАВЛОВ КОСТЯНТИН ГРИГОРОВИЧ, 1880 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, хлібороб. Заарештований 24.07.1938 Знам'янським РВ НКВС (член шпигунсько-диверсійної організації). Засуджений 11.10.1939 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9843)

ПАВЛОВ НЕСТОР СЕРГІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 15.04.1931 ДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (належав до переважної більшості селян Цибулевого, які у 1919-20 брали участь у антирадянському повстанні: напади на червоноармійські частини, єврейські погроми, пограбування потягів, руйнування залізничних споруд, колії; згодом найактивніші пішли у повстанські загони Хмари, Григор'єва; по завершенню збройного спротиву вернулись у село, агітували проти колгоспів і "єврейсько-більшовицької окупації", виявляли схильність до нової хвилі повстанства). Засуджений 29.05.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10237)

ПАВЛОВ СЕМЕН СЕРГІЙОВИЧ, 1886 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у Чорноліському лісництві, лісник. Заарештований 29.12.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (у 1920-22 роках служив у повстанському загоні Хмари; "належність до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). Засуджений 3.06.1929 колегією ОДПУ до розстрілу, вирок виконано 13.06.1929. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 11359)

ПАВЛОВИЧ ВІКЕНТІЙ КАРПОВИЧ, 1875 р.н., с.Старі Веси (Литва), литовець, проживав у м.Знам'янка, технік деревонасадження 11-ої дистанції залізниці. Заарештований 3.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (контрреволюційна діяльність). Засуджений 2.06.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 8.04.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 6269)

ПАВЛЮЧЕНКО МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1910 р.н., с.Божедаївка Знам'янського району, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б) у 1932-40 роках (виключений за відмову піти

на низову роботу), проживав у м.Свердловську (нині Єкатеринбург, Росія), токар. Заарештований 27.11.1941 особливим відділом Тихоокеанського флоту у м.Владивостоці (контрреволюційна агітація, наклеп на керівників партії та радянського уряду). Засуджений 11.11.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.12.1956 військовим трибуналом Тихоокеанського флоту. (П – 7545)

ПАРАСКЕВ ПЕТРО ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Суботці, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 2.02.1944 Знам'янським РВ НКДБ (працював старостою громадського двору №44 у с.Суботці під час німецької окупації). Засуджений 16.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у концтаборі з позбавленням громадянських прав та конфіскацією майна. ЦВК СРСР 17.05.1936 справу припинено, з-під варти звільнений 30.05.1936. Реабілітований 13.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12869)

ПАРАСКЕВА КОСТЯНТИН ІВАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Суботці, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1935 року, проживав у м.Знам'янка, різноробочий. Заарештований 3.09.1937 Знам'янським МВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 12.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9286)

ПАРАФІЄНКО ВОЛОДИМИР МИХАЙЛОВИЧ, 1896 р.н., с.Галка Талалаївського (нині Срібнянського) району Чернігівської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Трепівка, хлібороб. Заарештований 13.03.1938 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9841)

ПАРФЕНОВ ІВАН КОНОНОВИЧ, 1897 р.н., с.Плоске, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 12.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 28.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 7 років ув'язнення у концтаборах. Реабілітований 10.01.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10998)

ПАРФЕНОВ ЛАРІОН ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1908 р.н., с.Заломи, українець, освіта початкова, позапартійний (тричі був виключений із лав ВКП(б) – у 1933, 1936, 1937), проживав у м.Кіровограді, зброяр 16 винищувальної ескадрильї 25 авіабригади. Заарештований 11.07.1937 особливим відділом УДБ НКВС Одеської області (контрреволюційна троцькістсько-фашистська діяльність: дискредитовував колгоспне будівництво, займався шкідництвом, висловлював сумніви щодо можливості побудови соціалізму в СРСР). Засуджений 8.12.1937 трибуналом Київського військового округу до розстрілу, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітований 10.07.1990 Верховним судом СРСР. (П – 12249)

ПАСХАЛОВ МИКОЛА ПАВЛОВИЧ, 1904 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, службовець-рахівник. Заарештований 27.10.1930 Знам'янським ОДТВ ОДПУ (контрреволюційна діяльність: член організації "Спілка українського діла – СУД", яка стояла за самостійну державність України з власними економікою, армією, банковою системою, національною валютою). Засуджений 3.04.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання. Реабілітований 31.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11045)

ПАСХАЛОВ ЮХИМ ЙОСИПОВИЧ, 1887 р.н., м.Знам'янка, росіянин, письменний, тесля, шорник. Заарештованиц 24.07.1938 Знам'янським РВ НКВС (член шпигунсько-диверсійної групи). Засуджений 8.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 31.10.1938. Реабілітований 20.05.1966 трибуналом Київського військового округу. (П – 8078)

ПАТЛАЖАН АНДРІЙ СТЕПАНОВИЧ, 1894 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 5.06.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі: "взимку скликав до себе в хату бідняків, грали в карти – Патлажан агітував за старі часи; коли хто заходив до хати, то він клав кусок чорного хліба на стіл і казав: "До чого влада довела! Що далі? Помирати з голоду від таких порядків?", "Лишків хліба не оддам – краще в землю закопаю"). Засуджений 19.10.1929 колегією ОДПУ до розстрілу з конфіскацією майна, дати виконання вироку у справі не вказано. Реабілітований 25.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14189)

ПАТЛАЖАН ГРИГОРІЙ ВЛАСОВИЧ, 1898 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с-щі Зелений Гай Кіровоградського району, член колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 29.11.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, спрямована на підрив Сталінської

конституції). Засуджений 3.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8913)

ПАШКОВСЬКИЙ ОЛЕКСА ІВАНОВИЧ, 1900 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Новополяна, колгоспник. Заарештований 3.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10203)

ПАЩЕНКО ДМИТРО ЯКОВИЧ, 1889 р.н., с.Цибулеве, українець, письменний, робітник контори залізничної станції Знам'янка. Заарештований 26.06.1941 УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська агітація проти існуючого ладу). Засуджений 19.07.1941 Кіровоградським облсудом до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 24.10.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10598)

ПАЩЕНКО ЯКИМ ОВСІЙОВИЧ, 1876 р.н., с.Червона Кам'янка Трепівської сільради, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 28.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації та хлібозаготівлі). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7062)

ПЕКЛЕР АРОН ЙОСИПОВИЧ, 1898 р.н., м.Вільнюс (Литва), єврей, освіта вища, проживав у м.Знам'янка, лікар-хірург лікарні залізничної станції. Заарештований 19.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська діяльність, шкідництво). особливою нарадою НКВС СРСР 5.02.1940 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6609)

ПЕРВИНЕНКО МИКИТА ФЕДОРОВИЧ, 1904 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, старший механік МТС. Заарештований 14.02.1945 Знам'янським РВ НКВС (посібництво ворогам: під час німецької окупації 1941-43 років працював старшим механіком Дмитрівської МТС). Засуджений 10.09.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 24.04.1992 Кіровоградським облсудом. (П – 14129)

ПЕРВИНЕНКО ХОМА ЄГОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 15.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9824)

ПЕРЕКРЕСТ ОВСІЙ ТРОХИМОВИЧ, 1869 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 2.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації та хлібозаготівельних робіт). Засуджений 27.02.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5908)

ПЕТРЕНКО СЕМЕН ДЕНИСОВИЧ, 1907 р.н., с.Кишенці Фастівського району Київської області, українець, освіта 2 класи, проживав у селищі Саблинського бурякорадгоспу, робітник радгоспу. Заарештований 30.05.1944 Знам'янським РВ НКДБ (в роки війни мав співробітництво з німецькою окупаційною владою). Засуджений 16.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 31.01.1956 трибуналом Київського військового округу. (П – 2296)

ПЕТРОВ ВАСИЛЬ ОКСЕНТОВИЧ, 1894 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, телеграфіст залізничної станції. Заарештований 28.02.1935 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (під час чергування Петров розповів анекдот телеграфісту Григорію Тараману, а той зафіксував його на стрічці апарата Морзе: "Сталіна і Калініна запросили за кордон, дали сніданок, після сніданку вийшли вожді подихати свіжим повітрям, от Калінін і показав золоту ложку, яку він потягнув за сніданком, Сталін: "Давай ділитись!" – "Еге, хитрий, це моє", – та й сховав у ліву кишеню; за обідом гостей просять розповісти, яким чином вони стали керівниками такої великої держави, Калінін: "До революції мій батько був високим чиновником, бачив мене теж на царській службі, я старанно вчився, але боротьба за соціальне визволення привела мене у підпілля, а потім мене обрав народ"; Сталін: "Ну, а я все життя був аферистом, ось зараз можу показати, які я номери виробляв: бачите цю золоту ложку? – взяв її зі столу й заховав собі у рукав глибоченько. – А тепер дістаньте її з лівої кишені товариша

Калініна"). Засуджений 26.04.1935 лінійним судом Катеринославської залізниці до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 20.06.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 212)

ПЕЧЕНА ГАННА ІВАНІВНА, 1922 р.н., с.Васине, українка, освіта незакінчена вища медична, член ВЛКСМ у 1937-41 роках, фармацевт санітарного складу 2-го Українського фронту. Заарештована 30.01.1945 УНКДБ Кіровоградської області ("в роки окупації, проживаючи у Павлиші Онуфріївського району, доносила німецькій владі на громадян, які переховували зброю"). Засуджена 28.03.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Покарання відбувала на Колимі, трибуналом Київського військового округу 22.01.1957 вирок зменшено до 5 років ВТТ, звільнена з-під варти у березні 1955-го. Реабілітована 31.08.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13583)

ПЕЧЕНА ГАННА САВЕЛІЇВНА, 1921 р.н., с.Васине, українка, освіта середня, вчителька російської мови неповної середньої школи. Заарештована 15.12.1944 Новопразьким РВ НКДБ ("в роки окупації виховувала дітей у пронімецькому дусі, разом з матір'ю видавала владі військовополонених та комсомольців"). Засуджена трибуналом військ НКВС Кіровоградської області 19.03.1945 до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітована 5.10.1954 трибуналом Київського військового округу. (П – 3326)

ПЕЧЕНА УЛЯНА МАРТИНІВНА, 1905 р.н., с.Васине, українка, письменна, член колгоспу "1-е серпня". Заарештована 15.12.1944 Новопразьким РВ НКДБ ("в роки німецької окупації доносила владі на людей, які не хотіли працювати на окупантів, внаслідок чого люди піддавались різним репресіям"). Засуджена 19.03.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітована 5.10.1954 трибуналом Київського військового округу. (П – 3326)

ПЕШКОВ АНДРІЙ ПОРФИРОВИЧ, 1873 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Нововодяне, колгоспник. Заарештований 8.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10619)

ПЕШКОВЕНКО ВАРФОЛОМІЙ ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1870 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 5.06.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі: "віруючий, закликав селян відвідувати церкву і вірити в Бога, бо від радянської влади нічого чекати; заборонив синам вступати в комсомол, відвідувати сільбуд; зятю Івану Кучерявому, який пішов у колгосп, радив виписатись назад"). Засуджений 19.10.1929 колегією ОДПУ до розстрілу з конфіскацією майна, дати виконання вироку у справі не зазначено. Реабілітований 25.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14189)

ПИРОГОВ ГРИГОРІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1892 р.н., с.Вільки-Мозовецькі Рава-Руського повіту (нині Жовківського району Львівської області), українець, освіта початкова, проживав у с.Спасово-Мажарівка, член колгоспу "Змичка". Заарештований 13.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 9.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. 15.07.1939 справу припинено у зв'язку зі смертю ув'язненого. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9138)

ПИХТИН ПЕТРО ІВАНОВИЧ, 1901 р.н., м.Новий Буг Миколаївської області, українець, освіта початкова, сторож залізничної станції Новобузька. Заарештований 10.03.1933 Знам'янським ОДТВ ДПУ (антирадянські настрої). Дніпропетровською транспортною прокуратурою 8.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2393)

ПИШКІН ПАВЛО ІВАНОВИЧ, 1913 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта середня, проживав у селищі Саблине, заступник головного бухгалтера Саблино-Знам'янського цукрового заводу. Заарештований 22.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Управлінням НКВС Кіровоградської області 1.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3393)

ПИШКІН СЕРГІЙ МИКОЛАЙОВИЧ, 1888 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, проживав на ст.Знам'янка, бригадир водопостачання паровозного відділення. Заарештований 15.06.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (шкідницька діяльність, спрямована на руйнування

господарства водопостачання і паровозного парку залізниці). 434-ою військовою прокуратурою 16.06.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5360)

ПІАМАРОВСЬКИЙ ВСЕВОЛОД ГАВРИЛОВИЧ, 1916 р.н., м.Харків, українець, освіта середня, проживав у м.Знам'янка, машиніст Одеської залізниці. Заарештований 12.02.1944 ТВ НКДБ Одеської залізниці (співробітництво з німецькою окупаційною владою). Засуджений 28.11.1944 військовим трибуналом Одеської залізниці до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Військовим трибуналом Одеської залізниці 21.01.1947 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6743)

ПІВНЕНКО ГАВРИЛО ГРИГОРОВИЧ, 1904 р.н., с.Кучерівка, українець, неписьменний, проживав у с.Суботці, колгоспник. Заарештований 19.02.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Знам'янським РВ НКВС 14.03.1937 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 8148)

ПІВНЕНКО МУСІЙ МАКАРОВИЧ, 1891 р.н., с.Кучерівка, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. Заарештований 23.04.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівель, колективізації, опір представникам влади). Засуджений 11.05.1930 Зінов'євським окрсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років і 5 років заслання. Реабілітований 27.03.1992 Верховним судом України. (П – 13227)

ПІШКОВ РОМАН ВАРФОЛОМІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 3.12.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10264)

ПЛЯЧЕНКО ЛЮБОВ КІНДРАТІВНА, 1922 р.н., м.Знам'янка, українка, освіта середня, член ВЛКСМ, технік відділення служби руху залізничної станції. Заарештована 30.11.1945 ТВ НКДБ Одеської залізниці (антирадянська агітація). Засуджена 12.03.1946 військовим трибуналом Одеської залізниці до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 11.08.1965 Верховним судом СРСР. (П – 7999)

ПЛЯЧЕНКО ОЛЕКСАНДР КІНДРАТОВИЧ, 1914 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта середня, художник залізничної станції. Заарештований 28.02.1944 ТВ НКДБ Одеської залізниці (співробітництво з німецькими окупантами). Транспортним відділом НКДБ Одеської залізниці 24.05.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6948)

ПОВАЛІЙ ПРОКІП КУЗЬМОВИЧ, 1899 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, кочегар Кіровського лісозаводу. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9531)

ПОДВИЖЕНКО ФЕДІР КОСТЯНТИНОВИЧ, 1923 р.н., с.Іванківці, українець, освіта 9 класів, проживав у м.Кривий Ріг Дніпропетровської області, рядовий 587-го мінометного полку 23 гвардійської механізованої дивізії. У 1930 році сім'я розкуркулена. Заарештований 1.09.1946 військовим трибуналом 23-ої гвардійської механізованої дивізії (антирадянська агітація). Засуджений 10.10.1946 військовим трибуналом 23-ї ГМД до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 21.03.1994 прокуратурою Московського військового округу. (П – 14139)

ПОКОРА ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1892 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, проживав на ст.Користівка Олександрійського району, касир. Заарештований 20.01.1938 ТВ НКВС ст.Знам'янська Одеської залізниці (антирадянська агітація). Дорожньо-транспортним відділом ГУДБ НКВС СРСР 14.07.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6629)

ПОКОРА ІВАН ІВАНОВИЧ, 1886 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, інспектор центрального вагонного управління Одеської залізниці. Заарештований 19.09.1937 ОДТВ НКВС ст.Знам'янська (шкідництво). ДТВ НКВС Одеської залізниці 15.05.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6779)

ПОЛІКАРПОВ СИЛЬВЕСТР ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1898 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, вугляр паливного складу залізничної станції. Заарештований 10.03.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (антирадянська діяльність). Засуджений 20.03.1933 особливою нарадою при колегії

ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 9.04.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7242)

ПОЛІЩУК МИКОЛА КУЗЬМОВИЧ, 1882 р.н., с.Мошорине українець, освіта початкова, воловник Саблинського радгоспу. Заарештований 23.09.1937 Новопразьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 7.10.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Справу припинено 15.07.1939 у зв'язку зі смертю ув'язненого. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10779)

ПОЛОВНИК ДМИТРО ДМИТРОВИЧ, 1888 р.н., с.Пантазіївка, українець, письменний, телеграфіст. Заарештований 3.02.1932 Новопразьким РВ ДПУ (антирадянська агітація проти державної хлібозаготівлі). Дніпропетровським облвідділом ДПУ 15.04.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6894)

ПОЛЯКОВ ГРИГОРІЙ ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1888 р.н., с.Казарня, українець, освіта 3 класи, проживав у м.Кіровограді, колгоспник. Заарештований 30.01.1944 УНКДБ Кіровоградської області (під час окупації працював бригадиром громадського двору №52). Засуджений 16.06.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки і конфіскацією майна. Реабілітований 30.09.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13602)

ПОЛЯКОВ ЗАХАР СЕМЕНОВИЧ, 1873 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, проживав у с-щі Круглик, опалювальник лазні житлово-будівельної дільниці м.Знам'янки. Заарештований 28.07.1937 УДБ НКВС ст.Знам'янка (куркуль, втеча з заслання, невдоволення радвладою). Засуджений 1.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1608)

ПОЛЯКОВ МИКОЛА ДМИТРОВИЧ, 1917 р.н., м.Нікополь Дніпропетровської області, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ, проживав у м.Знам'янка, с-ще Свобода, бригадир вагонного депо. Заарештований 19.09.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (шкідництво на залізниці). ДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці 15.05.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6779)

ПОНОМАРЕНКО ПАВЛО ІВАНОВИЧ, 1904 р.н., с.Сентове (нова назва – Родниківка), українець, письменний, проживав на ст.Домно Читинської області (Росія), старший авіатехнік. Заарештований 29.07.1938 особливим відділом ГУДБ НКВС Забайкальського військового округу (контрреволюційні троцькістські погляди). Прокуратурою Забайкальського військового округу 2.11.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5852)

ПОНОМАРЧУК УЛЯН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1886 р.н., с.Спасово-Мажарівка, українець, освіта початкова, ветеринарний санітар колгоспу "Змичка". Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація, шкідництво). Засуджений 16.09.1939 Кіровоградським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Верховним судом УРСР 17.10.1939 міру покарання зменшено до 2 років ув'язнення у ВТТ. Реабілітований 9.07.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6919)

ПОПОВ ІВАН ДАВИДОВИЧ, 1896 р.н., с.Бешембак (Австрія), румун, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, збирач на базарі. Заарештований 15.07.1938 Знам'янським РВ НКВС (у 1916 році прибув із Румунії в Україну, під час німецької окупації 1918-го "спілкувався з солдатами австрійської армії"; висловлював еміграційні наміри). Засуджений 5.11.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітований 19.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8640)

ПОПОВА ЄВДОКІЯ ВІКТОРІВНА, 1902 р.н., с.Дмитрівка, українка, освіта початкова, проживала у с.Красносілля Олександрівського району, без певних занять. Заарештована 4.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівлі). Засуджена 30.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітована 13.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6061)

ПОПОВИЧ МЕФОДІЙ ФЕОКТИСТОВИЧ, 1894 р.н., с.Тинки Чигиринського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, різноробочий 10-ої дистанції колійної служби. Заарештований 16.07.1940 ОДТВ НКВС ст.Знам'янка (контрреволюційна агітація). Засуджений 20.12.1940 лінійним судом Одеської залізниці до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 3.08.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13473)

ПОСТ ІВАН ПИЛИПОВИЧ, 1891 р.н., посад Ярчев Люблінської губернії (Польща), українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, залізничний робітник. Заарештований 14.04.1931 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти підписки на державну позику, проти колективізації). Засуджений 29.05.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6534)

ПОСУНЬКО КИРИЛО МИТРОФАНОВИЧ, с.Макариха, українець, освіта початкова, завідувач хати-лабораторії колгоспу. Заарештований 28.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (у 1919-20 роках був активним повстанцем у загоні Штиля; член контрреволюційної диверсійно-повстанської організації у селі Макариха, що ставила собі за мету з настанням воєнних дій в тилу Червоної армії підняти збройне повстання і повалити радянську владу; в мирний час – вести антирадянську пропаганду, шкідницьку діяльність на виробництві, здійснювати напади на керівників влади включно з терором). Засуджений 23.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.08.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5740)

ПРИС ІВАН СТАНІСЛАВОВИЧ, 1888 р.н., с.Хотень Плужненського району Вінницької (нині Ізяславського Хмельницької) області, поляк, неписьменний, проживав у м.Знам'янка, клепкотес Чорноліського лісництва. Заарештований 22.08.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 28.11.1937 НКВС і Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 12.12.1937. Реабілітований 26.10.1962 Верховним судом УРСР. (П – 6099)

ПРИХОДЬКО ІЛЛЯ КАРПОВИЧ, 1904 р.н., с.Веселий Кут, українець, письменний, без певних занять. Заарештований 2.12.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація проти радянської влади та колгоспного ладу). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10571)

ПРИХОДЬКО ЛЕОНТІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1887 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, селянин-середняк. Заарештований 10.03.1931 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації сільського господарства). Знам'янським РВ ДПУ 23.07.1923 справу припинено. Вдруге як різноробочий Чутянського лісництва заарештований 20.10.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація проти колгоспів та заходів радянської влади). Засуджений 26.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5300, 9754)

ПРИХОДЬКО МИТРОФАН НИКИФОРОВИЧ, 1887 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 4.03.1931 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 27.04.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як колгоспник заарештований 3.03.1945 Знам'янським МВ НКДБ (зрадницька діяльність). Засуджений 28.03.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований 12.11.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11053, 13717)

ПРОХОРОВА ГАННА ПРОКОПІВНА, 1885 р.н., с.Дмитрівка, українка, неписьменна, колгоспниця. Заарештована 17.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти роботи в колгоспі та здачі хліба державі). Засуджена 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітована 16.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7106)

ПРЯДКО ВОЛОДИМИР ЛАВРЕНТІЙОВИЧ, 1924 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта неповна середня, без певних занять. Заарештований 16.12.1943 контррозвідкою "Смерш" 6 гвардійської Кременчуцько-Знам'янської повітряно-десантної дивізії (співробітництво з німецькими окупантами: у квітні 1943 року під загрозою вивезення разом із сестрами на роботи в Німеччину, пішов добровільно служити у німецьку поліцію, отримуючи 200 рублів зарплати місячно, через 2 місяці втік; дав згоду бути секретним агентом німецьких каральних органів, але ніяких дій не чинив; батько Лаврентій під час німецької окупації працював заступником старости селища). Засуджений 11.03.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 3.06.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13440)

ПРЯДКО ЛАВРІН ПАНАСОВИЧ, 1893 р.н., с.Прудки Кременчуцького району Полтавської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, рахівник буфету залізничної

станції. Заарештований 3.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (участь у петлюрівській армії, контрреволюційна діяльність). Прокуратурою Знам'янської дільниці Одеської залізниці 1.02.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6610)

ПТИЦЯ ОЛЕКСАНДР ДМИТРОВИЧ, 1908 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, старший майстер залізничного депо станції Знам'янка. Заарештований 20.07.1945 ТВ НКДБ Південно-Західної залізниці (наклепи на співробітників). Засуджений 28.08.1945 військовим трибуналом Південно-Західної залізниці до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 21.11.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12926)

ПУХАЛЬСЬКИЙ СТЕПАН ПЕТРОВИЧ, 1894 р.н., с.Заломи, українець, освіта початкова, член компартії Чехословаччини до 1924 року, проживав у с.Красносілля Олександрівського району, перукар. Заарештований 29.12.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("належність до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). 19.02.1929 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 11359)

ПШЕНИЧНИЙ ДЕМ'ЯН ЛАВРЕНТІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, проживав у с.Високі Байраки Кіровоградського району, комірник колгоспу "Наступники комуни". Заарештований 13.02.1938 Аджамським РВ НКВС ("в роки громадянської війни служив у війську армії УНР, повстанських загонах Григор'єва та Бондаренка"; "агітував проти хлібозаготівельних робіт, займався шкідництвом – допустив зараження кліщем близько 100 тонн колгоспного посівного зерна; вимагав роздачі колгоспникам 2% зернового фонду, чим хотів позбавити колгосп посівматеріалу"). Засуджений 27.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 16.07.1938. Реабілітований 2.07.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5732)

ПШЕНИЧНИЙ ІВАН ІВАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, коваль. Заарештований 8.05.1946 Єлизаветградківським РВ МДБ (підозрювався у співробітництві з німецькими окупантами). Кіровоградським УМДБ 3.07.1947 справу припинено, з-під варти звільнений. (8134 – П)

ПШЕНИЧНИЙ ОЛЕКСІЙ СТЕПАНОВИЧ, 1909 р.н., Саратовська губернія, росіянин, освіта неповна середня, виключений із ВЛКСМ, проживав у м.Знам'янка, різноробочий. Заарештований 10.03.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (разом з батьком розкуркулений і позбавлений виборчих прав, пішов працювати на залізничний транспорт, вів антирадянську агітацію, займався шкідництвом: "будучи членом редколегії стінгазети при місцевкомі тяги і отримуючи від робітників замітки, не публікував їх, а знищував", "зумисне затримав документи для пересилання цистерн з керосином, який призначався для потреб залізничної станції"). Засуджений 20.03.1934 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 10.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7235)

ПШЕНИЧНИЙ СТЕПАН ЮХИМОВИЧ, 1883 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, бухгалтер бондарної артілі ст.Хирівка. У 1924 році був засуджений Черкаським окружним судом за незаконний відпуск лісу, судом виправданий; у січні 1932-го розкуркулений і позбавлений виборчих прав, майно забране в колгосп. Вдруге заарештований 6.03.1933 ТВ ОДПУ ст.Знам"янка (антирадянська пропаганда: висловлювався проти політики колективізації, нарікав на погане продовольче постачання, вихваляв заможне минуле). Засуджений 20.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7238)

ПШЕНИЧНИЙ ТИТ ВАСИЛЬОВИЧ, 1899 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав на х.Зелений Гай Веселівської сільради Кіровоградського району, член колгоспу ім.Сталіна. У 1931 році за невиконання плану хлібоздачі державі був засуджений до 2 років неволі. Вдруге заарештований 30.10.1937 Аджамським РВ НКВС ("вів контрреволюційну агітацію проти радянської влади, займався шкідництвом, за що виключався з колгоспу"). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.02.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5396)

ПШЕНИЧНИЙ ФЕДІР ГНАТОВИЧ, 1896 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Нововодяне, хлібороб. Заарештований 20.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація

проти здачі хліба державі). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 30.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7681)

РАДУЛА ПИЛИП КУЗЬМОВИЧ, 1895 р.н., с.Диківка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 1.04.1939 Кіровоградським облсудом до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 6.10.1961 Верховним судом УРСР. (П – 5492)

РАЗУВАЄВ ГАВРИЛО ЛАРІОНОВИЧ, 1891 р.н., с.Пантазіївка, українець, освіта початкова, селянин-хлібороб. Заарештований 3.02.1932 Новопразьким РВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівлі). особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 8.06.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6436)

РАЙБУХАН ШЕРЕЛТ ЯКОВИЧ, 1893 р.н., м.Меленцеве Радзінського повіту Люблінської губернії (Польща), єврей, освіта середня, проживав на ст.Новий Буг Миколаївської області, займався перекупницькою торгівлею. Заарештований 17.05.1920 дільничною транспортною надзвичайною комісією ст.Знам'янська (підозрювався у шпигунстві на користь польської та білогвардійської армій). Колегією районної транспортної надзвичайної комісії Південно-Західної залізниці 8.12.1920 справу припинено, з-під варти звільнений та направлений в "Учробсил". (П – 3655)

РАЙКОВИЧ СТЕПАН ПЕТРОВИЧ, 1899 р.н., проживав у с.Трепівка, старший агроном МТС. Заарештований 1.02.1933 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (участь у контрреволюційній організації). Інших даних у справі немає. (П – 6566)

РАЙТЕРЕР (БОНІЧУК) ЗЕФІРА АНТОНІВНА, 1898 р.н., м.Відень (Австрія), німкеня, освіта середня, проживала у м.Знам'янка, вчителька німецької мови. Заарештована 10.04.1933 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (ворожий настрій до існуючого ладу). ДТВ ГУДБ Одеської залізниці 27.02.1939 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 6613)

РАКУЛЕНКО МАРКО ІЛЛІЧ, 1886 р.н., с.Цибулеве, українець, письменний, проживав у с.Богданівка. Заарештований 16.02.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 4.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге заарештований 9.12.1949 УМДБ Кіровоградської області (член антирадянської організації). Засуджений 28.06.1950 особливою нарадою МДБ до заслання в Кустанайську область (Казахстан). Реабілітований Кіровоградською облпрокуратурою 24.05.1989. (П – 10306, 9668)

РАКУЛЕНКО ОНУФРІЙ ПИЛИПОВИЧ, 1914 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 2.11.1946 УМДБ Кіровоградської області (зрада Батьківщини: під час окупації працював секретарем сільської управи). Засуджений 4.02.1947 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Київського військового округу 24.12.1954 міру покарання зменшено до 8 років ув'язнення у ВТТ з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Звільнений з таборів 8.01.1955. Реабілітований 23.10.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13639)

РАКУЛЕНКО ПОТАП ЯКИМОВИЧ, 1885 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 29.12.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (колишній волосний писар, активний петлюрівець, в роки громадянської війни був членом повстанкому Холодноярської республіки; "належав до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). Засуджений 3.06.1929 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, вирок виконано 13.06.1929. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 11359)

РАТУШНИЙ СЕМЕН ТАРАСОВИЧ, 1884 р.н., с.Костянтинівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Долинська, без певних занять. Заарештований 12.10.1950 УМДБ Кіровоградської області (пресвітер нелегальної секти п'ятидесятників, антирадянська агітація). Засуджений 19.12.1950 Кіровоградським облсудом до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Верховним судом СРСР 24.08.1954 покарання зменшено до 6 років ув'язнення у ВТТ з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 11.12.1991 Генеральною прокуратурою СРСР. (П – 12974)

РАЦ ІВАН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1880 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта початкова, стрілочник. Заарештований 15.01.1938 ОДТВ ГУДБ ст.Знам'янка (член секти євангелістів, вербував у секту). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 13.08.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5259)

РАЧКО ОЛЬГА ЮЛІСІВНА, 1920 р.н., с.Піщанка Кам'янець-Подільської губернії, німкеня, освіта початкова, проживала у м.Знам'янка, медсестра. Заарештована 22.04.1946 Знам'янським РВ МВС (зрада Батьківщини). Засуджена 28.01.1947 особливою нарадою МВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 26.08.1970 Кіровоградським облсудом. (П – 8245)

РЕВЕНКО ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1886 р.н., с. Велика Яблунівка Шевченківського району Київської (нині Смілянського Черкаської) області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, технік-нормувальник залізниці. Заарештований 7.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1499, 1500)

РЕВЕНКО ГРИГОРІЙ ЯКОВИЧ, 1911 р.н., с.Казарня, українець, освіта початкова, візник на ст.Хирівка. У 1932 році розкуркулений. Заарештований 27.02.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 16.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7458)

РЕЗЕНКО-ЗЕЛЕНСЬКИЙ ІВАН АНДРІЙОВИЧ, 1894 р.н., м.Маріуполь Донецької області, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б) у 1918-19 роках, проживав у м.Знам'янка, старший вагар залізничної станції. Заарештований 6.09.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (підривна робота на транспорті). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. ОДТВ НКВС ст.Одеса 23.03.1940 міра покарання знижена до 3 років, 6.09.1940 з-під варти звільнений. Реабілітований 13.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1589)

РЕЗНІК ЛУКА СЕМЕНОВИЧ, 1921 р.н., с.Мошорине, українець, освіта середня, дезинфікатор Саблінської лікарні на цукрозаводі. Заарештований 30.12.1943 Новопразьким РВ НКДБ (зв'язок з німецькою жандармерією). Новопразьким РВ НКДБ 16.04.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 8058)

РЕСКАЛЕНКО ОЛЕКСА ФИЛИМОНОВИЧ, 1880 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Новополяна, столяр колгоспу ім.Калініна. 31.10.1949 УМДБ Кіровоградської області (контрреволюційна агітація). Засуджений 17.12.1949 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.02.1989 Верховним судом УРСР. (П – 9370)

РЕШЕТНЯК ГЕОРГІЙ ІВАНОВИЧ, 1917 р.н., с.Лупареве Білозерського району Миколаївської області, українець, освіта середня, проживав у м.Знам'янка, художник при залізничному клубі станції. Заарештований 22.01.1946 ТВ НКДБ Одеської залізниці (у вересні 1941 року потрапив до німців у полон, з грудня 1942-го працював у залізничній поліції ст.Знам'янка, вихваляв порядки, встановлені окупантами; малював карикатури на керівників відділу робітничого постачання, висловлював невдоволення їхніми діями). Засуджений 16.03.1946 військовим трибуналом Одеської залізниці до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 29.11.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 14020)

РЕШЕТНЯК СЕМЕН ЯКОВИЧ, 1891 р.н., с.Мошорине, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 27.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 20.04.1939 Кіровоградським облсудом до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 22.05.1990 Верховним судом УРСР. (П – 11740)

РЖАНОВ ІВАН ІЛЬКОВИЧ, 1873 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 2.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 3.12.1929 Зінов'євським окрсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 4.10.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1764)

РИБАЙ ПЕТРО СИЛЬВЕСТРОВИЧ, 1905 р.н., с.Космово Грубешівського повіту Люблінської губернії (Польща), українець, освіта початкова, був членом підпільної комуністичної організації Польщі, проживав у м.Знам'янка, різноробочий 7-ої житлово-ремонтної контори залізничної станції.

Заарештований 29.03.1940 ОДТВ НКВС ст.Знам'янка ("служив капралом у польській армії, у жовтні 1939-го як біженець опинився в Україні, став одразу висловлювати невдоволення радвладою: "Робітників і селян в СРСР морять голодом", дискредитовував керівників партії й уряду, намірявся втікати до Німеччини, підбивав й інших робітників на це"). Засуджений 14.09.1940 Кіровоградським облсудом до 6 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 20.07.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13483)

РИБАЛКА ФЕДІР ДАНИЛОВИЧ, 1893 р.н., с.Чутівка, українець, освіта початкова, проживав у м. Знам'янка, пожежник нафтобази. Заарештований 3.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 12.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9281)

РИБАЛКО АНДРІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1899 р.н., с.Новофедорівка Чутівської сільради, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, коваль 7-ої вагонної дільниці залізничної станції. Заарештований 9.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка ("активний учасник повстанського загону Хмари в роки громадянської війни; одружений на дочці куркуля, вів антирадянську діяльність: підбурював робітників не підписуватись на державну позику, виступав проти стахановського методу роботи, агітував людей не вступати в колгоспи"). ДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці 30.03.1939 справу припинено, 27.03.1939 з-під варти звільнений під підписку про невиїзд. Батько розкуркулений у 1933 році. (П – 7389)

РИБАЛКО ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1901 р.н., с.Чутівка, українець, малописьменний, проживав у с.Цибулеве, чорнороб. Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років позбавлення волі у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (9225 – П)

РИБАЛКО МАРІЯ АРТЕМІВНА, 1899 р.н., с.Цибулеве, українка, письменна, колгоспниця. Заарештована 30.07.1940 УДБ УНКВС Кіровоградської області (агітація на підрив трудової дисципліни в колгоспі). Засуджена 25.09.1940 Кіровоградським облсудом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітована 29.09.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10542)

РИБАЛКО СТЕПАН НИКИФОРОВИЧ, 1905 р.н., с.Чутівка, українець, освіта 2 класи, голова колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 8.01.1944 Єлисаветградківським РВ НКДБ (таємний агент поліції). Засуджений 1.07.1944 особливою нарадою до 5 років заслання у Казахстан. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11593)

РИБАЛКО ФЕДІР ДАНИЛОВИЧ, 1893 р.н., с.Чутівка, українець, освіта початкова, член артілі ім.Петровського. Заарештований 20.12.1932 Знам'янським ОДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 20.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 7.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7157)

РИДІНГЕР ВОЛОДИМИР МИКОЛАЙОВИЧ, 1877 р.н., колонія Ландау Миколаївської області, німець, освіта середня, член ВКП(б), начальник автотранспорту Саблинського цукрозаводу. Заарештований 6.11.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ (походженням з родини інтелігентів – батько був музикантом симфонічного оркестру, колишній кадровий офіцер царської армії, у громадянську війну працював начальником залізничної станції Знам'янка, влаштовував на своїй квартирі вечірку для білогвардійського генерала Шкуро; у 1931 році як політично неблагонадійний був переведений з України на залізничні дороги Сибіру; "організовував зібрання під виглядом гри у преферанс для проведення антирадянських бесід"). Засуджений 27.11.1937 трійкою НКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Трійкою УНКВС Миколаївської області 20.11.1939 справу припинено. Стосовно колишніх оперуповноважених ОДТВ НКВС ст.Знам'янка Силачова і Вержховського, які вели справу і допустили фальсифікації свідчень, матеріали передані військовій прокуратурі прикордонних військ НКВС Одеської області для притягнення їх до відповідальності. (П – 8332)

РИЖОВ ІВАН СОФРОНОВИЧ, 1882 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Ольгівка Новгородківського району, без певних занять. У 1931 році був засуджений за несплату державного податку до 3 років неволі. Вдруге заарештований 24.02.1944 Аджамським РВ НКДБ (посібництво німецьким окупантам). Засуджений 14.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням

громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 5.10.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13620)

РИЖОВ МИКИТА ГРИГОРОВИЧ, 1893 р.н., с.Троянка, росіянин, письменний, проживав у м.Олександрія, робітник шахти №2. Заарештований 4.12.1937 Олександрійським РВ НКВС (антирадянська агітація серед шахтарів). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10583)

РИМАРЬОВ ТРИФОН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1904 р.н., с.Мошорине, росіянин, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, поїздний кочегар депо залізничної станції. Заарештований 14.04.1931 транспортним відділом ОДПУ ст.Знам'янка ("одружений на полячці, яка прибула в Росію у 1914 році й тепер листується з родичами, мав намір виїхати в Польщу разом з дружиною, вів антирадянську агітацію: "Нас уже замучили ці п'ятирічки"). Прокуратурою Знам'янської дільниці Одеської залізниці 17.05.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 204)

РОГОВ ГРИГОРІЙ АНТОНОВИЧ, 1894 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 28.08.1924 Знам'янською райміліцією (антирадянська агітація). Засуджений 31.10.1929 Зінов'євським окрсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 4 роки та на 3 роки заслання. Реабілітований 4.10.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1765)

РОГОВСЬКИЙ-ГЕТЬМАН ВАСИЛЬ ЙОСИПОВИЧ, 1898 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, фінансист райтрансхарчоторгу залізничної станції. У 1932-34 роках притягувався до карної відповідальності, судився Долинським народним судом за фінансові підробки. Втретє заарештований 28.08.1937 оперуповноваженим НКВС у м.Севастополі (показуючи на потрет Сталіна й Кагановича в конторі РТХТ, сказав: "Сталін іде як герой, а Каганович запобігає перед ним – навіть преса не замовчує, що Каганович маленька й непомітна людина"; антирадянська агітація: "товаришуючи з Куликовським і Фатєєвим, які вороже налаштовані до радянської влади, у формі анекдотів контрреволюційного змісту проводили руйнівницьку діяльність всюди, відвідували квартири один одного для організаційного узгодження своїх підривних дій"; "зводив наклепи на революційні свята і вождів держави і партії"). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 15.09.1955 Верховним судом СРСР. (П – 1500)

РОЖИНСЬКИЙ СТАНІСЛАВ ПЕТРОВИЧ, 1909 р.н., с.Тарган Червоноармійського (нині Володарського) району Київської області, поляк, письменний, проживав у с.Веселий Кут Знам'янського району, хлібороб. Заарештований 6.07.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 26.11.1937 НКВС та Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 12.12.1937. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11407)

РОЗСКАЗОВ АНТОН МИКОЛАЙОВИЧ, 1883 р.н., м.Херсон, українець, освіта середня, проживав у радгоспі "Соцреконструктор" Знам'янського району, службовець, рахівник. Заарештований 13.02.1933 Знам'янською райміліцією (антирадянська агітація: "Якщо й далі будемо в радгоспі, то не заробимо й на харчування"; шкідництво: "вів неправильний облік праці", "комісією з очищення радапарату вичищений по першій категорії як шкідник, як колишній піп"). Засуджений 16.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7244)

РОЙ ЛАРІОН МУСІЙОВИЧ, 1911 р.н., с.Мала Лепитиха Великолепитиського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, коваль залізничної служби станції. Заарештований 25.07.1938 Знам'янським РВ НКВС (шпигунсько-диверсійна діяльність). УДБ НКВС Кіровоградської області 8.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2172)

РОМАНЕНКО ПАВЛО ФЕДОРОВИЧ, 1907 р.н., м.Григорополь (Молдова), росіянин, освіта початкова, без визначеного місця проживання, без певних занять. Заарештований 28.11.1937 Знам'янським лінійним відділом залізничної міліції (контрреволюційна діяльність). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 11.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10625)

РОМАНОВ ІСАК ПАВЛОВИЧ, 1891 р.н., с.Костянтинівка, українець, письменний, робітник

радгоспу "Саблине". Заарештований 27.11.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти колгоспів і радянської влади). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 1.04.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5406)

РОМЕЙКО АНТОН ФУЛОГЕНТІЙОВИЧ, 1911 р.н., с.Саблине, поляк, освіта початкова, проживав у м.Златопіль (нині Новомиргород), вагар. Заарештований 13.05.1938 Златопільським РВ НКВС (шпигунська діяльність). Управлінням НКВС Кіровоградської області 15.01.1940 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7842)

РУДЕНКО ПИЛИП ЛУК'ЯНОВИЧ, 1893 р.н., с.Костянтинівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Петрове-І, хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 2.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти колективізації та проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 8.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край умовно. Реабілітований 26.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7695)

РУДЕНКО ФЕДІР ФЕДОСІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Сакунове Роменського району Сумської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, бухгалтер Хирівського лісопильного заводу. Заарештований 2.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (у 1917-19 роках командував ротою у полку ім.Сагайдачного, очолював полковий комітет; антирадянська агітація, висміював стахановські ідеї партії та уряду). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8724)

РУДНИЦЬКА ГАННА ЯКІВНА, 1899 р.н., с.Жовтеньке П'ятихатського району Дніпропетровської області, українка, освіта середня, проживала у м.Знам'янка, вчителька школи. Заарештована 7.10.1937 Знам'янським УНКВС (брала участь у німецьких каральних загонах). Засуджена 3.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 20.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9181)

РУДНИЦЬКИЙ ІГОР ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1921 р.н., ст.П'ятихатки Дніпропетровської області, росіянин, освіта середня, проживав у м.Знам'янка, технік залізничної станції. Заарештований 12.02.1944 ТВ НКДБ Одеської залізниці (звинувачувався у зраді Батьківщини: як червоноармієць, радист 14-го окремого батальйону зв'язку 87-ої дивізії потрапив у німецьке оточення, далі – концтабір у Дарниці, відпустили, арештовувався німецькою жандармерією, бо в квартирі його батька вчаділи 2 німецькі вояки; під загрозою смерті завербований агентом фельджандармерії; у січні 1944 року мобілізований до Червоної армії, по дорозі у військову частину втік, вернувся у Знам'янку). Засуджений 30.09.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11718)

РУЖИЦЬКИЙ ВАСИЛЬ КІНДРАТОВИЧ, 1895 р.н., с.Рябоконеве Арбузинського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, касир залізничної станції. Заарештований ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (член сектантської антирадянської групи, агітація релігійного характеру). Засуджений 23.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4791)

РУЛА МИКОЛА ЯКОВИЧ, 1921 р.н., с.Васине, українець, освіта початкова, проживав у м.Орел, військовослужбовець 45 запасного стрілецького полку. Заарештований 11.08.1941 особливим відділом НКВС Орловського військового округу (здався у полон). 28.08.1941 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5657)

РЯБОВОЛ ІВАН ІВАНОВИЧ, 1882 р.н., с.Іванківці, українець, освіта початкова, без певного роду занять. Заарештований 7.09.1937 Новогеоргіївським РВ НКВС (антирадянська агітація, спекуляція). Засуджений 12.11.1937 трійкою УНКВС Полтавської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.05.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (966 – П)

РЯБОВОЛ ПАВЛО ГРИГОРОВИЧ, 1890 р.н., с.Іванківці, українець, освіта початкова, сторож Чорноліського лісництва. Заарештований 12.04.1941 Новогеоргіївським РВ НКВС (антирадянська агітація, ворожі настрої до радянської влади). Справу припинено у зв'язку зі смертю звинувачуваного 24.08.1942 в Казанській трудово-виховній колонії Татарської СРСР. (1376 – П)

РЯБОШАПКА ІВАН БОРИСОВИЧ, 1892 р.н., с.Диківка, українець, освіта середня, проживав на ст.Іловатська Макіївського району Донецької області. Заарештований 17.07.1931 Одеським опер сектором ДПУ (член української конрреволюційної організації). Одеським ОВ ДПУ 5.03.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6358)

РЯБОШАПКА КІНДРАТ ОМЕЛЯНОВИЧ, 1914 р.н., с.Капітанівка Знам'янського району, українець, освіта початкова, проживав у с.Трудолюбівка Компаніївського району, член колгоспу "Нове життя". Заарештований 22.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ ("артіль відстала, бо в ній засіла група куркулів, ледарів-симулянтів, які пролізли в колгосп, чинять саботаж збиранню врожаю, агітують не виходити на роботу, як результат: не скошено 27 га пшениці, не заскиртовано 24 га пшениці і 5 га проса, яке лишилось під снігом, незасіяно озимого клину 227 га, вихід на роботу колгоспників – 50%"). Засуджений 17.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7187)

РЯБОШАПКА ЛЕОНТІЙ НИЧИПОРОВИЧ, 1900 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1932 року, проживав на ст.Пантаївка, обхідник залізничної колії. Заарештований 25.01.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 8.09.1938 лінійним судом Одеської залізниці до 5 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 31.01.1964 Верховним судом СРСР. (П – 7802)

РЯБОШАПКА МИХАЙЛО АНДРІЙОВИЧ, 1881 р.н., с.Диківка, українець, письменний, шорник колгоспу. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.11.1937. Реабілітований 1.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10664)

РЯБОШАПКА ПАНАС ДМИТРОВИЧ, 1882 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Косіора. Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (агітація проти закриття церкви). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Брат Іван служив у повстанському загоні Штиля. Реабілітований 4.02.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 1556)

РЯБОШАПКА ЯКИМ МАРКОВИЧ, 1898 р.н., с.Мошорине, українець, письменний, тесля колгоспу "Шлях до виконня п'ятирічки". Заарештований 27.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 4.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 30.10.1938. Реабілітований 31.05.1957 УКДБ Кіровоградської області. (П – 3811)

РЯБУХА ФЕОФАН МЕРКУРІЙОВИЧ, 1901 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, покрівельник Саблино-Знам'янського цукрозаводу. Заарештований 27.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Кіровоградською облпрокуратурою 22.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2155)

САВЕЛЬЄВ ІВАН ГОРДІЙОВИЧ, 1894 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, робітник. Заарештований 27.10.1930 Знам'янським ОДТВ ОДПУ (контрреволюційна діяльність: член організації "Спілка українського діла – СУД", яка стояла за самостійну державність України з власними економікою, армією, банковою системою, національною валютою). Засуджений 3.04.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як машиніст паровозного депо заарештований 3.03.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці (контрреволюційна діяльність). ДТВ ГУДБ НКВС Одеської області 26.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 11045, 6791)

САВЕЛЬЄВ СПИРИДОН ІВАНОВИЧ, 1901 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта початкова, працівник Чорноліського лісопункту. Заарештований 24.07.1938 Знам'янським РВ НКВС (шпигунсько-диверсійна діяльність). Знам'янським РВ НКВС 14.01.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2090)

САВЕЛЬЄВ ЮХИМ АНАНІЙОВИЧ, 1888 р.н., с.Дмитрівка, українець, неписьменний, хлібороб. Заарештований 19.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівельних робіт). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7610)

САВРОНЬ МЕЛАНІЯ ЯКІВНА, 1925 р.н., с.Казарня, українка, освіта неповна середня, різноробоча колгоспу. Заарештована 18.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" Олександрійського механізованого корпусу (зрадництво під час окупації). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 10.10.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2152)

САГАЛЬ ЕДУАРД ВІКТОРОВИЧ, 1937 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта середня технічна, член КПРС з 1965 року (13.02.1982 парткомісією при політвідділі військової частини польової пошти

06462 виключений), проживав у м.Львів, польова пошта 65501, заступник командира військової частини з матеріально-технічного забезпечення, підполковник Радянської армії. Підполковник Сагаль і старший лейтенант Тадеуш Альшевський за попередньою домовленістю 5.12.1981 в магазині м.Термезі Сурхандар"їнської області (Узбекистан) скупили 520 ящиків горілки "Русская" і, приховавши їх у віконних проймах збірно-щитової казарми КАМАЗом незаконно провезли через радянсько-афганський кордон, згодом в Кабулі намагались продати за підвищеними цінами, але були піймані афганськими органами влади. Головною військовою прокуратурою 19.07.1982 карну справу припинено за відсутністю у їх діях складу злочину. (П – 8426)

САДНЕР АНДРІЙ ЯКОВИЧ, 1893 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, проживав у с.Знам'янка, електрозварник. Заарештований 5.11.1937 Знам'янським ОДТВ НКВС Одеської області (антирадянська агітація). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.08.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3751)

САДОВНИЧЕНКО ГАВРИЛО ДАВИДОВИЧ, 1889 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, письменний, хлібороб. У лютому 1931 року розкуркулений. Заарештований 18.02.1933 Знам'янським РВ НКВС (в роки громадянської війни брав участь у повстанському загоні Андрія Гулого-Гуленка; агітація проти радвлади, проведення посівної кампанії, виключений із свинорадгоспу "Аврора"). Засуджений 20.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7571)

САДОВСЬКИЙ БРОНІСЛАВ ФРАНЦОВИЧ, 1907 р.н., с.В.Улашанівка Славутського району Хмельницької області, поляк, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, штукатур житлової дистанції залізничної станції. Заарештований 22.01.1938 ОДТВ НКВС ст.Знам'янка (контрреволюційна діяльність: "із прикордонної смуги виїхав 1936 року у момент масового виселення політично ненадійного елементу, антисеміт і ярий польський націоналіст – виступав проти підписки на держпозику, зводив наклепи на вождя партії й уряду, який нібито не дбає про робітничий клас, даючи йому дуже низьку заробітну плату"). Засуджений 26.05.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. особливою нарадою при НКВС СРСР 1.11.1944 за високі виробничі показники й відмінну поведінку у побуті знижено строк відбуття покарання на 1,5 року. Звільнений з табору м.Інта (Комі АРСР) 2-09.1946. Реабілітований 20.05.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5430)

САЛІМАНОВ ЗОСИМ ЯКОВИЧ, 1911 р.н., с.Плоске, українець, освіта початкова, проживав у м.Сокаль Львівської області, червоноармієць 112 інженерного батальйону. Заарештований 26.08.1940 особливим відділом НКВС 6-ої армії (антирадянська агітація, спрямована на підрив могутності і боєздатності РСЧА; в період зосередження військових частин на радянсько-румунському кордоні 21.06.1940 здійснив самовільну відлучку тривалістю 2 години; в умовах воєнного часу відмовлявся виконувати накази "піти в баню", "постригти нігті"). Засуджений (у справі дата відсутня) управлінням НКВС Львівської області до розстрілу, вирок виконано 26.06.1941 під час евакуації Львівської тюрми №1. Реабілітований 31.07.1989 Верховною Радою СРСР. (П – 11672)

САЛОМАХА КИРИЛО ЯКИМОВИЧ, 1903 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 10.01.1933 Новопразьким РВ ДПУ (побив члена колгоспної комісії по заготівлі насіння). Новопразьким РВ ДПУ 7.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 792)

САМБОРСЬКИЙ ГНАТ ТИМОФІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта неповна середня, проживав у м.Знам'янка с-ще Круглик, завідувач майстерень 10-ої дистанції служби руху Знам'янка-Користівка Одеської залізниці. Заарештований 4.01.1944 ТВ НКДБ ст.Знам'янка (антирадянська агітація: "Висловлював контрреволюційні думки, що німецька армія добре озброєна і при німцях жилося матеріально краще, що Сталін веде кровопролитну війну, називав його кровопивцею"). Засуджений 3.06.1944 військовим трибуналом Одеської залізниці до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 14018)

САМЕЛЮК МАКСИМ ОНУФРІЙОВИЧ, 1889 р.н., с.Вищий Ташлик Тарновського району Вінницької області, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, кравець промкомбінату. У 1923 році був засуджений за зберігання зброї, у 1936-ому за антирадянську агітацію до 3 років неволі,

строк відсидів. Втретє заарештований 14.06.1945 Знам'янським МВ НКДБ (із звинувачувального висновку: "у серпні 1941 року при вступі німців у село організував їм урочисту зустріч, вихваляв німецьку армію"). Засуджений 12.09.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Верховним судом УРСР 25.06.1946 справу припинено ("в роки німецької окупації підтримував зв'язки з партизанським загоном ім.Хмельницького, надавав свою хату для явок партизанам"), з-під варти звільнений. (П – 1945)

САПОЖНИК ЯКІВ ОНИСИМОВИЧ, 1905 р.н., с.Макариха, українець, освіта початкова, член колгоспу. Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9222)

САРАНЧОВ-ЧАПЛЯНСЬКИЙ ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1876 р.н., с.Горби Глобинського району Полтавської області, українець, освіта початкова, помічник начальника залізничної станції Кульбакіно. Заарештований 13.02.1929 Знам'янським ОДТВ ОДПУ (потомок сотника Війська Запорозького Гната Чаплянського, у 1920 році як білогвардійський офіцер через Японію емігрував у Австрію, згодом у Румунію, нелегально перейшов кордон Румунія-СРСР, підозрювався як таємний агент румунської сигуранції). особливою нарадою при колегії ОДПУ УРСР 3.09.1929 з-під варти звільнений без права проживати у Москві, Ленінграді, Харкові, Києві, Одесі, Ростові-на-Дону протягом 3 років. (П – 7390)

САФРОНОВ ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1893 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 20.12.1943 Знам'янським РВ НКДБ (під час німецької окупації працював соцьким сільуправи). Засуджений 28.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований 20.11.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13702)

САФРОНОВ ГРИГОРІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1899 р.н., м.Знам'янка, українець, слюсар інструментального цеху паровозного депо залізничної станції. Заарештований 13.01.1941 ОДТВ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація: "систематично вихваляв умови життя в буржуазних країнах, техніку тамтешню, зводив наклепи на життя трудящих в СРСР"). Засуджений 4.04.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 24.12.1958 Верховним судом УРСР. (П – 7395)

САФРОНОВ ІВАН ІВАНОВИЧ, 1902 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б) у 1930-32 роках, кочегар. Заарештований 3.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС (антирадянська агітація). Лінійним судом Одеської залізниці 1.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6794)

САХНО ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1893 р.н., м.Новий Буг Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Новомиколаївка Григорівської сільради Знам'янського району, колгоспник. Заарештований 9.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти заходів радянської влади на селі). Миколаївським облсудом 20.01.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 326)

СЕДАК ДМИТРО ОМЕЛЯНОВИЧ, 1877 р.н., с.Троянка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 20.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 18.01.1930 особливою нарадою ОДПУ до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 14.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4097)

СЕМЕНИЧЕНКО АНДРІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1901 р.н., с.Васине, українець, освіта вища, проживав у м.Знам'янка, вчитель школи №9. Заарештований 2.03.1938 Знам'янським РВ НКВС (учасник збройного повстання 1920 року проти радвлади; "член створеної у 1934 році повстанської української націоналістичної організації, завданням якої було здійснення диверсійних актів на залізниці і в сільському господарстві, ліквідація партійних і радянських працівників в період початку війни капіталістичних держав проти СРСР"). Засуджений 9.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 15.05.1938. Реабілітований 11.04.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4692)

СЕРГІЄНКО ФЕДОРА ПЕТРІВНА, 1921 р.н., с.Васине, українка, освіта середня спеціальна, член ВЛКСМ з 1930 року, медсестра Новопразької райлікарні. Заарештована 1.01.1944 Новопразьким РВ НКДБ (в роки німецької окупації працювала медсестрою райлікарні, підозрювалась у співробітництві

з німецькою розвідкою). Новопразьким РВ НКДБ 10.04.1944 справу припинено (лікувала пораненого радянського танкіста, допомагала медикаментами партизанам), з-під варти звільнена. (П – 575)

СЕРЕДА ІВАН ХОМОВИЧ, 1894 р.н., с.Плоске, українець, освіта середня, проживав у с.Максимівка Великовисківського (нині приєднане до с.Скопіївка Добровеличківського) району, директор школи. Заарештований 5.09.1937 Великовисківським РВ НКВС (з обвинувачувального висновку: "належав до групи вчителів із колишніх куркулів, білих офіцерів та членів контрреволюційної організації СВУ, які пролізли в радянські школи, розвалювали по селах лікнепи, викривляли сталінську Конституцію, зводили наклепи на партію та уряд, виживали молодих комсомольських педагогів зі шкіл"; "у 1919-20 роках служив у армії Денікіна; розвалив виховну роботу у школі, ставив підвищені оцінки дітям, які зовсім не знали пройденого матеріалу, примушував дітей білорусів навчатися українською мовою"). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, дати виконанння вироку в справі немає. Реабілітований 12.02.1957 трибуналом Київського військового округу. (П – 3569)

СЕРЕДА СЕМЕН ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Макариха, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 31.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (антиколгоспна і антихлібозаготівельна агітація). Засуджений 10.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 23.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7052)

СЕРЕДА ТИМОФІЙ ХОМОВИЧ, 1890 р.н., с.Плоске, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 9.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (висловлювання проти заходів радянської влади). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.05.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9710)

СИГИНЕВИЧ ОЛЕКСАНДР ГНАТОВИЧ, 1909 р.н., с.Гичичі Слонімського району Гродненської області (Білорусія), поляк, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, колійний обхідник залізниці. Заарештований 5.09.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація). Засуджений 2.01.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 9.04.1969 Кіровоградським облсудом. (П – 8186)

СИДЕЛЬНИК ВАСИЛЬ СЕМЕНОВИЧ, 1870 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 29.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 17.12.1929 Зінов'євським окрсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 4.10.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1759)

СИДЕЛЬНИК ЛУКА АРКАДІЙОВИЧ, 1907 р.н., с.Мошорине, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 10.01.1933 Новопразьким РВ ДПУ (антирадянська агітація, прагнення зірвати посівну кампанію в колгоспі). Новопразьким РВ ДПУ 7.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 792)

СИДЕЛЬНИК НЕСТОР АРХИПОВИЧ, 1885 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, агротехнік колгоспу ім.Фрунзе. Заарештований 27.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Засуджений 4.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 30.10.1938. Реабілітований 31.05.1957 УКДБ Кіровоградської області. (П – 3811)

СИДЕЛЬНИКОВ ФЕДІР ПОРФИРОВИЧ, 1893 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, проживав у с.Миколо-Бурдаєнківка (приєднане до с.Василівка) Долинського району, священик. Заарештований 29.10.1934 Долинським РВ НКВС ("член нелегальної хлистовської групи, вів контрреволюційну агітацію, використовуючи релігійні пережитки"; проживав з фальшивими документами). Засуджений 13.01.1935 Дніпропетровським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 29.12.1991 Генеральною прокуратурою України. (П – 13048)

СИДОРОВ АНТОН АНДРІЙОВИЧ, 1900 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта початкова, проживав у с.Васине Знам'янського району, машиніст водокачки. Заарештований 23.08.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (диверсійна шкідницька контрреволюційна діяльність). 434-ою військовою прокуратурою 16.06.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5360)

СИДОРОВ ВАСИЛЬ НАУМОВИЧ, 1906 р.н., с.Іванківці, українець, письменний, військовослужбовець. Заарештований 22.04.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 5-го гвардійського механізованого Зимівниківського корпусу ("в роки німецької окупації працював

бригадиром громадського двору у селі, у 1943 році представникам каральних органів окупаційної влади вказав на хати, в яких лишились проживати радянські військовополонені Іван Гавриш, Михайло Незванкін та Іван Шаров, невдовзі гестапівці їх розстріляли"). Засуджений 11.05.1944 військовим трибуналом 5-го ГЗМК до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Звільнений у 1953 році. Реабілітований 27.08.1966 Кіровоградським облсудом. (8062 – П)

СИЛАНТЬЄВ ПРОКІП ЄПІФАНОВИЧ, 1902 р.н., с.Дмитрівка, росіянин, освіта початкова, сторож колгоспу. Заарештований 28.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація, втеча з заслання). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10294)

СИМОНОВИЧ ІВАН ВОЛОДИМИРОВИЧ, 1889 р.н., х.Гейба Солодської волості Новоолександрівського повіту Ковенської губернії, білорус, освіта початкова, член ВКП(б), проживав у м.Знам'янка, машиніст депо. Заарештований 29.08.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка ("у 1918-19 роках служив машиністом на бронепоїздах колчаківської і чехословацької армій, у 1920 переїхав із Омської залізниці в Україну; шкідництво: "систематично подає з депо паровози з запізненням і неякісним ремонтом"). Засуджений 27.12.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 7.01.1938. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11900)

СИТАРСЬКИЙ АНДРІЙ АНТОНОВИЧ, 1890 р.н., м.Берестечко Волинської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, чоботар артілі "Червоний богатир". Заарештований 24.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 2.01.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.10.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4566)

СИТАРСЬКИЙ ВАСИЛЬ АНДРІЙОВИЧ, 1917 р.н., м.Знам'янка, українець, неписьменний, слюсар-автоматник вагонної дільниці залізничної станції. Заарештований 19.10.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (перехід держкордону). Дорожно-транспортним відділом ГУДБ НКВС ст.Знам'янка 25.12.1937 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6790)

СИТАРСЬКИЙ ЯКІВ АНДРІЙОВИЧ, 1918 р.н., м.Берестечко Волинської області, українець, неписьменний, проживав у м.Знам'янка, слюсар-автоматник вагонної дільниці залізничної станції. Заарештований 19.10.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (перехід державного кордону). Дорожно-транспортним відділом ГУДБ НКВС ст.Знам'янка 25.12.1937 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6790)

СИТНИКОВ ЛЕОНТІЙ КИРИЛОВИЧ, 1905 р.н., м.Миколаїв, українець, освіта початкова, машиніст депо ст.Миколаїв. Заарештований 21.02.1931 Знам'янським ДТВ Катеринінської залізниці (шкідництво: "у лютому 1931 року машиніст депо Ситник разом з кочегаром В.І.Холодним через власну необачність паровозом збили деповський тупик, а паровоз зійшов з рейок"). Засуджений 22.02.1931 Дніпропетровським міжрайнарсудом на 6 місяців примусових робіт. ЦВК СРСР 14.10.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2083)

СИЧОВ СЕМЕН МИХАЙЛОВИЧ, 1903 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта вища, проживав у смт Нова Прага Олександрійського району, агроном райземуправи. Заарештований 22.01.1944 Новопразьким РВ НКДБ (член осередку ОУН мельниківського напрямку, "у квітні 1942 року брав участь у розмноженні та поширенні програми ОУН і за завданням Цимбаліста в с.Мошорине проводив розпуск колгоспу, виступаючи перед населенням з антирадянською промовою"). Засуджений 14.06.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 14.07.1965 Кіровоградським облсудом. (П – 14037)

СІДЕНКО АРСЕН СЕРГІЙОВИЧ, 1893 р.н., с.Цвітне, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 22.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (нездача хліба державі, антирадянська агітація проти хлібозаготівлі). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 16.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7067)

СІПАТКІН МАРКЕЛ ФЕДОРОВИЧ, 1893 р.н., Бесарабія, словак, освіта вища, проживав у м.Знам'янка, вчитель школи. Заарештований 28.01.1930 (антирадянська агітація). Судові рішення у справі відсутні. (П – 10296)

СІРИЧЕНКО МАКАР ПАНТЕЛІЙОВИЧ, 1888 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, розпилювальник Знам'янського колгоспу. Заарештований 29.07.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС ("у громадянську війну брав участь у повстанському русі проти радянської влади, розстрілював червоноармійців; у 1928 був обраний головою сільради, завів зв'язки з куркулями; разом із Панасом Запаренком не раз зривали колгоспні збори з питань хлібозаготівлі, у 1932 році Сіриченка виключили з колгоспу; 20.07.1937 зібрали удвох збори колгоспників й агітували за те, щоб переобрати на голову сільради Сіриченка, а на голову колгоспу активного повстанця Олександра Козія: "Нинішня влада хліб продає державі і ви його їсти не будете – виберіть мене, то будете ситі і п'яні" – закликав людей Сіриченко"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років позбавлення волі у виправно-трудових таборах. Реабілітований 12.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (9545– П)

СІРОМАХА АНДРІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1886 р.н., с.Калинівка, українець, освіта початкова, завгосп-комірник колгоспу. Заарештований 17.02.1945 Знам'янським МВ НКДБ (працював старостою громадського господарства під час німецької окупації у 1941-43 роках). Засуджений 19.03.1945 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 15 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 25.09.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13644)

СІРОМАХА ГРИГОРІЙ КОСТЯНТИНОВИЧ, 1901 р.н., с.Калинівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Дмитрівка, хлібороб. Заарештований 22.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (висловлювання проти хлібозаготівлі). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6668)

СІРЧЕНКО ВОЛОДИМИР ІВАНОВИЧ, 1896 р.н., с.Цибулеве, українець, письменний, виключений із ВКП(б), рахівник-бухгалтер колгоспу ім.Леніна. У 1927 році за розтрату був засуджений до 3 років неволі. Вдруге заарештований 13.02.1938 Єлизаветградківським РВ НКВС ("у 1920 році в повстанському загоні Хмари був секретарем куреня; як бухгалтер артілі часто заплутував звіти, затягував звітність на 2-3 місяці, що негативно відображалось на бюджеті колгоспу"). Засуджений 21.09.1938 Миколаївським обласним судом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Судовою колегією в кримінальних справах Верховного суду СРСР 9.11.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (7365 – П)

СКЛЯР ВАСИЛЬ ЙОСИПОВИЧ, 1895 р.н., с.Макариха, українець, освіта початкова, член колгоспу "Правда". Заарештований 27.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (у 1919-20 роках був активним повстанцем у загоні Штиля; член контрреволюційної диверсійно-повстанської організації у селі Макариха, що ставила собі за мету з настанням воєнних дій в тилу Червоної армії підняти збройне повстання і повалити радянську владу; в мирний час – вести антирадянську пропаганду, шкідницьку діяльність на виробництві, здійснювати напади на керівників влади включно з терором). Засуджений 23.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 11.08.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5740)

СКЛЯР ДМИТРО АНТОНОВИЧ, 1914 р.н., с.Макариха, українець, освіта 5 класів, проживав у Южському таборі НКВС, молодший командир 77-го стрілецького полку 80-ої СД. Заарештований 24.08.1940 УНКВС Іванівської області (здався у полон білофінам). Засуджений особливою нарадою НКВС СРСР 18.09.1940 до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.09.1957 трибуналом Московського військового округу. (П – 3841)

СКЛЯРЕНКО АНАТОЛІЙ ПАВЛОВИЧ, 1915 р.н., с.Веселий Кут, освіта неповна середня, проживав у с.Богданівка, голова Єлизаветградківської райспоживспілки. Заарештований 27.02.1944 Єлизаветградківським РВ НКДБ (проживаючи в окупованому німцями Таганрозі й працюючи агентом з постачання аптекоуправління, влітку 1942 року написав у Веселий Кут братові листа: "Насамперед дозвольте вас привітати з довгожданною свободою. Радвлада – бандитська влада, при відступі більшовики спалили мільйони тонн хліба, а коли прийшли німці, то загасили пожежі і поступово ціни на хліб стали падати. Від служби в Червоній армії я відкупився і хоч потрапив у руки шакалам із НКВД, але вислизнув..." і т.п., вихваляючи німецькі порядки). Засуджений 21.07.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 29.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10067)

СКЛЯРЕНКО ПЕТРО ЮХИМОВИЧ, 1897 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 15.04.1931 ДТВ ДПУ ст.Знам'янка (належав до переважної більшості селян Цибулевого, які у 1919-20 брали участь у антирадянському повстанні: напади на червоноармійські частини, єврейські погроми, пограбування потягів, руйнування залізничних споруд, колії; згодом найактивніші пішли у повстанські загони Хмари, Григор'єва; по завершенню збройного спротиву вернулись у село, агітували проти колгоспів і "єврейсько-більшовицької окупації", виявляли схильність до нової хвилі повстанства). Засуджений 29.05.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. 14.11.1933 звільнений. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10237)

СКОРИК ЮХИМ ГРИГОРОВИЧ, 1894 р.н., с.Коханівка, українець, освіта початкова, тесля. У 1930 році розкуркулений і засуджений до заслання, звідки втік у 1935-ому. Вдруге заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, направлена на дискредитацію заходів радянської влади). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8934)

СКОСАР СИДІР ЙОСИПОВИЧ, 1876 р.н., с.Мошорине, українець, неписьменний, хлібороб. Заарештований 9.05.1931 Новопразьким РВ ДПУ (антирадянська агітація). Одеським оперсектором ДПУ 25.05.1931 справу припинено, внесений у список осіб, які підлягають виселенню. (П – 6518)

СКРИПАЙ ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1922 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта середня, військовослужбовець, рядовий мінометної роти 1-ої гвардійської Звенигородської повітряно-десантної дивізії. Заарештований 25.02.1944 контррозвідкою "Смерш" 1-ої ГЗПДД (ухилення від військової служби: "у серпні 1941 року проходив військову підготовку при Знам'янському військоматі, під час наступу німців втік додому, лишився жити на окупованій території і навіть не намагався перейти лінію фронту"). Контррозвідкою "Смерш" 53-ої армії 17.04.1944 направлений в штрафну частину строком на 3 місяці. (П – 4956)

СКРИПАЙ ІВАН ЛАВРЕНТІЙОВИЧ, 1882 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 5.07.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі: "ходив по базарах і ярмарках Красносілля, Михайлівки, Цибулевого й інших поближніх сіл, говорив людям: "Колгоспи живуть від куті до куті, а тому вони розпадуться і настане край цій владі", "Не вибирайте бідняків до рад, бо вони остаточно задушать нас податками"). Засуджений 19.10.1929 колегією ОДПУ до 10 років ув'язнення у концтаборі з конфіскацією майна. Президією Центрального виконавчого комітету СРСР 17.05.1936 помилуваний, 30.05.1936 з-під варти звільнений. Реабілітований 25.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14189)

СЛУЧАНСЬКИЙ ПАНАС ГАВРИЛОВИЧ, 1902 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 15.04.1931 ДТВ ДПУ ст.Знам'янка(належав до переважної більшості селян Цибулевого, які у 1919-20 брали участь у антирадянському повстанні: напади на червоноармійські частини, єврейські погроми, пограбування потягів, руйнування залізничних споруд, колії; згодом найактивніші пішли у повстанські загони Хмари, Григор'єва; по завершенню збройного спротиву вернулись у село, агітували проти колгоспів і "єврейсько-більшовицької окупації", виявляли схильність до нової хвилі повстанства). Трійкою при колегії ДПУ УРСР 29.05.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10237)

СМИК ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1899 р.н., с.Макариха, українець, письменний, сторож сільського споживчого товариства. Заарештований 28.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (у 1919-20 роках був активним повстанцем у загоні Штиля; член контрреволюційної диверсійно-повстанської організації у селі Макариха, що ставила собі за мету з настанням воєнних дій в тилу Червоної армії підняти збройне повстання і повалити радянську владу; в мирний час – вести антирадянську пропаганду, шкідницьку діяльність на виробництві, здійснювати напади на керівників влади включно з терором). Засуджений 28.10.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.08.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5740)

СОІН ФЕДІР СЕМЕНОВИЧ, 1895 р.н., с.Дмитрівка, росіянин, освіта початкова, прибиральник Хирівського лісозаводу. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (розкуркулений і висланий на північ, порушував режим заслання, втік, переховувався). Засуджений 13.08.1937 трійкою

УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9529)

СОКОЛОВ ПИЛИП МИХАЙЛОВИЧ, 1868 р.н., с.Петрове, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 6.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Знам'янським РВ ДПУ 12.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1365)

СОКОЛЬСЬКИЙ ГЕННАДІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1902 р.н., с.Ратівка Краснолучського району Луганської області, українець, освіта незакінчена вища (Харківський інститут журналістики), член ВКП(б) у 1924-32 роках, у листопаді 1933 відновлений, у 1949-ому Калінінградським обкомом знову виключений, проживав у м.Знам'янка, редактор газети "Соціялістичний темп". Заарештований 29.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (надрукував у газеті карикатуру, яка дискредитовувала постанову ЦК компартії про розвиток конярства). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 13.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7686)

СОЛОВЕЙ ІВАН ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1901 р.н., с.Селовщине Гродненської губернії (Білорусія), білорус, освіта початкова, член ВКП(б) у 1927-36 роках, проживав у с.Макариха, голова колгоспу. У 1931 році за невиконання плану державної хлібозаготівлі був засуджений до 2 років неволі. Вдруге заарештований 22.08.1937 Знам'янським РВ НКВС (шпигунство та шкідництво). Засуджений 2.12.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11494)

СОЛОДОВ ДМИТРО ПОРФИРОВИЧ, 1902 р.н., с.Володимирівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1925-36 роках, проживав у м.Знам'янка, машиніст паровоза. Заарештований 3.01.1944 ДТВ НКДБ ст.Знам'янка (підозрювався у співробітництві з німецькими окупантами). Дорожньо-транспортним відділом НКДБ Одеської залізниці 8.02.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6787)

СОЛЯР АНТОН КЛИМОВИЧ, 1892 р.н., с.Юрівка Любарського району Житомирської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Пантазіївка, майстер у чоботарній майстерні. Заарештований 2.12.1937 Новопразьким РВ НКВС (антирадянські висловлювання про вибори у Верховну раду, Сталінську конституцію). Засуджений 19.07.1938 Миколаївським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 17.11.1988 Верховним судом УРСР. (П – 8468)

СОСНОВСЬКИЙ ГАВРИЛО СЕРГІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Заарештований 18.02.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти колективізації, проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 20.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7570)

СОСНОВСЬКИЙ ІЛЛЯ ФЕДОСІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта початкова, коваль колгоспу "Хвиля революції". Заарештований 8.03.1938 Знам'янським РВ НКВС (учасник збройного повстання 1920 року проти радвлади у Шамівці, член "Просвіти" в 1918-20 роках, на зібраннях якої читались романи В.Винниченка, співались пісні "А вже років двісті, як козак в неволі" та інші; "член створеної у 1934 році повстанської української націоналістичної організації, завданням якої було здійснення диверсійних актів на залізниці і в сільському господарстві, ліквідація партійних і радянських працівників в період початку війни капіталістичних держав проти СРСР"). Засуджений 9.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 17.05.1938. Реабілітований 11.04.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4692)

СОСНОВСЬКИЙ НИЧИПІР СЕРГІЙОВИЧ, 1888 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.03.1938 Знам'янським РВ НКВС (член контрреволюційної повстанської організації, шкідництво). Засуджений 21.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу з конфіскацією майна, вирок виконано 20.06.1938. Реабілітований 3.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4635)

СПІЛЬНИК ВОЛОДИМИР ДАНИЛОВИЧ, 1919 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта середня спеціальна військова, проживав у м.Челябінську (Росія), начальник зв'язку військової авіашколи. Заарештований 23.08.1942 особливим відділом УНКВС Уральського військового округу ("потрапив у оточення німецьких військ під Єльнею на Смоленщині з 5 жовтня по 15 листопада, повернувшись вів серед військовиків антирадянську агітацію капітулянтського характеру: "Наша армія тікала панічно,

цілі частини потрапляли в оточення, рухалися юрбою, ніякого порядку нема; у німців техніка, вони пішки не ходять, наші літаки набагато гірші від німецьких, їх збивають, як галок, німецькі літаки мають перевагу в повітрі, літають над лінією фронту, обмундирування в німців із тонкого сукна, автоматів і патронів багато...", "Полонених у таборах німці ділять за національностями: українців тримають окремо, їх здебільшого посилають на роботи, росіян із табору не випускають, а євреїв зовсім відправляють невідомо куди", "Проходячи селами в оточенні я звернувся до селянки, щоб нагодувала й пустила переночувати, то вона мені заявила: досить, двадцять років вас годували, а тепер годі, дармоїди"). Особливим відділом НКВС Челябінської вищої авіашколи стрільців-бомбардирів 13.08.1942 справу припинено у зв'язку зі смертю (3.09.1942 убитий при спробі втечі). (П – 5758)

СТАЛБОВ ВОЛОДИМИР АВГУСТОВИЧ, 1898 р.н., Ліфляндія (Латвія), латиш, освіта початкова, член ВКП(б) до 1931 року, проживав у с.Володимирівка, завідувач складу Саблино-Знам'янського бурякорадгоспу. Заарештований 9.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 17.09.1938 Миколаївським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 6.10.1961 Верховним судом УРСР. (П – 5484)

СТАРОДУБ МИКОЛА ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Суботці, молдаванин, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 19.02.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 4.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.01.1968 Кіровоградським облсудом. (П – 8148)

СТАСЕНКО ПОРФИР МИКИТОВИЧ, 1885 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, член ВКП(б), проживав у м.Знам'янка, стрілочник залізничної станції. Заарештований 14.09.1937 ОДТВ ГУДБ ст.Знам'янка (антирадянська агітація, учасник селянських повстань під проводом Хмари, Штиля). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.06.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 1496)

СТАСКЕВИЧ ВІКТОР ЙОСИПОВИЧ, 1862 р.н., с.Новоселки Новогрудського повіту (Білорусія), поляк, освіта 2 класи, проживав у м.Знам'янка, розсильний. Заарештований 7.09.1937 ОДТВ ГУДБ залізничної станції (антирадянська агітація). Засуджений 2.01.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11968)

СТЕБЛИНА СЕМЕН ІВАНОВИЧ, 1865 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 31.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації та хлібозаготівлі). Засуджений 3.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Син Андрій у громадянську війну розстріляний чекістами за повстанську діяльність. Реабілітований 31.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5905)

СТЕБЛИНА ТИХІН АНДРІЙОВИЧ, 1889 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, с-ще Свобода, сторож гаража паровозного відділення залізничної станції. Заарештований 15.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений НКВС СРСР та прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 14.05.1938. Реабілітований 17.02.1959 трибуналом Одеського військового округу. (П – 4695)

СТЕЛЬМАН МАКАР ГРИГОРОВИЧ, 1892 р.н., с.Цибулеве, українець, письменний, тесля колгоспу "Політвідділ". Заарештований 22.02.1944 Знам'янським РВ НКВС (агітація серед молоді за добровільний виїзд в Німеччину в роки окупації). Засуджений 24.06.1944 трибуналом військ НКВС на 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 26.05.1955 УКДБ Кіровоградської області. (П – 2728)

СТЕПАНЕНКО МАТВІЙ ПАНТЕЛІЙОВИЧ, 1881 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта 4 класи, слюсар-мідник вагонної дільниці ст.Знам'янка. Заарештований 16.02.1938 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Єлизаветградківським РВ НКВС 26.11.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (2492 – П)

СТЕПАНЕНКО ПРОХОР АНТОНОВИЧ, 1889 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 15.04.1931 ДТВ ДПУ ст.Знам'янка (належав до переважної більшості селян Цибулевого, які у 1919-20 брали участь у антирадянському повстанні: напади на червоноармійські частини, єврейські погроми, пограбування потягів, руйнування залізничних споруд, колії; згодом найактивніші пішли у повстанські загони Хмари, Григор'єва; по завершенню збройного спротиву вернулись у село, агітували проти колгоспів і "єврейсько-більшовицької окупації", виявляли схильність до нової хвилі повстанства). Засуджений 29.05.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3

років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як колгоспний тесля заарештований 10.02.1938 Єлизаветградківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність, антирадянська агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.05.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10237, 9723)

СТЕПАНЕНКО ФЕДІР ПАНТЕЛІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, голова Богданівської споживчої кооперації. Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (агітація проти висунутих кандидатів до Верховної Ради СРСР, шкідництво). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Кіровоградської області 25.12.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1482)

СТЕПАНОВ АНДРІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1876 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 19.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 7.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7133)

СТЕПАНОВ ІВАН СЕМЕНОВИЧ, 1885 р.н., с.Дмитрівка, росіянин, освіта початкова, технічний керівник артілі. Заарештований 29.12.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (колишній помічник пристава, позбавлений виборчих прав; "належав до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). Засуджений ОДПУ 3.06.1929 до розстрілу, вирок виконано 13.06.1929. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 11359)

СТЕПАНОВ ПЕТРО ГРИГОРОВИЧ, 1903 р.н., с.Знам'янка, росіянин, освіта початкова, чорноробочий вугільного складу залізничної станції. У 1931 році розкуркулений разом з батьком і висланий за межі України. Заарештований 11.03.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка ("батько Григорій в добу УНР працював старостою села"; вів антирадянську агітацію, погрожував активістам від влади: "Прийде час, коли ви проситимете шматок хліба у куркуля"). Засуджений 4.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 15.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7643)

СТЕРЛЮК ВІКТОР МИКОЛАЙОВИЧ, 1881 р.н., м.Тучич (Польща), українець, освіта початкова, проживав у с.Суботці, механік млина. Заарештований 5.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (організатор контрреволюційної групи). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.11.1937. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10665)

СТОРОЖУК ПАНАС ЯВДОКИМОВИЧ, 1883 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта середня, с.Сентове (нині Родниківка) Олександрівського району, ветфельдшер. Заарештований 30.10.1937 Єлисаветградківським РВ НКВС (шкідницька діяльність, агітація проти підписки на позику). Засуджений 30.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1471)

СТОРЧАК ВАСИЛЬ ГЕРАСИМОВИЧ, 1896 р.н., с.Мошорине, українець, письменний, член колгоспу "Шлях Жовтня". Заарештований 28.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Кіровоградською облпрокуратурою 28.08.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 8331)

СТРІЛЕЦЬ ІВАН НАЗАРОВИЧ, 1886 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 5.06.1929 Зінов"євським окрвідділом ДПУ (вів антирадянську агітацію проти заходів радянської влади на селі, виступав проти внесення паїв у кооперацію, проти непомірних податків, розповсюджував провокаційні чутки про війну та поразку в ній СРСР: "Маю гроші, воли та коні – усе віддів би тому, хто знищив би цю жидівську владу", "Не сійте багато, то швидше ці члени КНМ повиздихають зі своєю владою"). Засуджений 19.10.1929 колегією ОДПУ до розстрілу з конфіскацією майна, дати виконання вироку у справі не зазначено. Реабілітований 25.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14189)

СТРІЛЕЦЬ ЮХИМ НАЗАРОВИЧ, 1864 р.н., с.Цибулеве, українець, неписьменний, хлібороб. Заарештований 5.06.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади

на селі, податків, позики, хлібозаготівлі: "Хай тягнуть мене, куди хочуть, але хліба я їм не дам!"). Рішення суду у справі на Юхима Скрипая немає. (П – 14189)

СТРУТИНСЬКА МИХАЙЛИНА ЙОСИПІВНА, 1900 р.н., с.Кикишівка Бердичівського району Житомирської області, полька, освіта вища, проживала у м.Знам'янка, службовець школи №8 залізничної станції. Заарештована 29.08.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка. Засуджена 2.01.1933 особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 6.10.1954 Верховним судом СРСР. (П – 6953)

СТРУЦ НИЧИПІР САВЕЛІЙОВИЧ, 1891 р.н., с.Коханівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Пантаївка Олександрійського району, тесля. Заарештований 13.02.1938 Олександрійським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 26.07.1967 Кіровоградським облсудом. (П – 8116)

СТРЮЦ СТЕПАН ПЕТРОВИЧ, 1883 р.н., с.Коханівка Казарнянської сільради, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (втеча з місця заслання, антирадянська агітація). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.02.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 1524)

СТУКАЛЕНКО ВОЛОДИМИР СЕРГІЙОВИЧ, 1919 р.н., с.Іванківці, українець, освіта середня, член ВЛКСМ, проживав у м.Керч (АРК), курсант Кемеровського військово-піхотного училища. У 1930 році разом з батьком розкуркулений і висланий з сім'єю на Урал, із заслання втік. Заарештований 31.10.1941 особливим відділом НКВС Сибірського військового округу ("зводив наклепи на комсомол та Червону армію"). Засуджений 23.05.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (11767 – П)

СУВАРЛИНСЬКИЙ ХАЙЛАР АЛІ-ОГЛИ, 1915 р.н., м.Ігдеж (Вірменія), азербайджанець, освіта середня спеціальна педагогічна, комірник райтрансторгхарчу м.Знам'янки. Заарештований 28.06.1941 УНКВС Кіровоградської області (затриманий як підозріла особа). УНКВС Красноярського краю 11.11.1941 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2697)

СУРЖКО ІВАН ЯКОВИЧ, 1884 р.н., с.Гнилець Петрівського району Київської області (нині Звенигородського Черкаської), українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка Знам'янського району, завідувач розрахункового столу лісотарної контори. Заарештований 9.02.1938 Знам'янським РВ НКВС ("за царизму працював старшим писарем військового міністерства у Санкт-Петербурзі, Росія; тепер вихваляє умови життя в дореволюційний час"). Засуджений 20.04.1938 Миколаївським облсудом до 4 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 25.06.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 625)

СУРЖКО МИКОЛА АНТОНОВИЧ, 1889 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 16.11.1932 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 31.12.1932 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6682)

СУХАРКО МИКИТА СЕМЕНОВИЧ, 1894 р.н., с.Селютичі Петриківського району (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, бригадир колгоспу. Заарештований 9.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 3.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10617)

СУХОБРУС ТРОХИМ СЕМЕНОВИЧ, 1906 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, член КП(б)У, машиніст паровоза. Заарештований 7.09.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (цькування ударників праці). Засуджений 23.10.1933 лінійним судом Катеринославської залізниці до 1 року примусових робіт умовно. Реабілітований 20.06.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 247)

СУЩИНСЬКИЙ ЛЕОНТІЙ ТРИФОНОВИЧ, 1881 р.н., с.Бабин Іллінецький район Вінницької області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Цибулеве Знам'янського району, бригадир 6-го околотку 9-ої дистанції Одеської залізниці. Заарештований 23.02.1944 транспортним відділом НКДБ станції ім.Шевченка (підозрювався в тому, що в роки війни допомагав німецьким окупантам відновлювати залізничну колію і відправляти молодь на роботи в Німеччину). Транспортним відділом НКДБ Одеської залізниці 18.04.1944 виправданий, з-під варти звільнений. (6897 – П)

ТАБУНЧЕНКО ДМИТРО АРТЕМОВИЧ, 1885 р.н., с.Суботці, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, завідувач відділу держбанку. Заарештований 22.06.1944 Знам'янським МВ НКДБ (під час німецької окупації працював завідувачем ресторана-готелю). Засуджений 30.11.1944

трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Після звільнення мешкав у м.Челябінську (Росія). Реабілітований 24.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12946)

ТАРАМАН ГРИГОРІЙ ДМИТРОВИЧ, 1913 р.н., с.Новоянисоль Володарського району Донецької області, грек, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, телеграфіст. Заарештований 25.02.1935 ОТДВ ОДПУ ст.Знам'янка (під час чергування Василь Петров розповів анекдот телеграфісту Тараману, а той зафіксував його на стрічці апарата Морзе: "Сталіна і Калініна запросили за кордон, дали сніданок, після сніданку вийшли вожді подихати свіжим повітрям, от Калінін і показав золоту ложку, яку він потягнув за сніданком, Сталін: "Давай ділитись!" – "Еге, хитрий, це моє", – та й сховав у ліву кишеню; за обідом гостей просять розповісти, яким чином вони стали керівниками такої великої держави, Калінін: "До революції мій батько був високим чиновником, бачив мене теж на царській службі, я старанно вчився, але боротьба за соціальне визволення привела мене у підпілля, а потім мене обрав народ"; Сталін: "Ну, а я все життя був аферистом, ось зараз можу показати, які я номери виробляв: бачите цю золоту ложку? – взяв її зі столу й заховав собі у рукав глибоченько. – А тепер дістаньте її з лівої кишені товариша Калініна").. Засуджений 26.04.1935 лінійним судом Катеринославської залізниці до 2 років ув'язнення. Реабілітований 20.06.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 212)

ТАРАН ГРИГОРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1887 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта початкова, сторож колгоспу "Хвиля революції". У 1932 році був засуджений до 5 років неволі. Заарештований 9.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (учасник збройного повстання 1920 року проти радвлади у Шамівці, член "Просвіти" в 1918-20 роках, на зібраннях якої читались романи В.Винниченка, співались пісні "А вже років двісті, як козак в неволі" та інші; "член створеної у 1934 році повстанської української націоналістичної організації, завданням якої було здійснення диверсійних актів на залізниці і в сільському господарстві, ліквідація партійних і радянських працівників в період початку війни капіталістичних держав проти СРСР"). Засуджений 9.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 17.05.1938. Реабілітований 11.04.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4692)

ТАРАНЕНКО НИКІН СИДОРОВИЧ, 1900 р.н., с.Ізмайлівка Криворізької округи, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 4.01.1930 ОТДВ ОДПУ ст.Знам'янка (антирадянська агітація). ДТВ ОДПУ ст.Знам'янка 29.04.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2157)

ТАРАНІН МАРКО МАКСИМОВИЧ, 1900 р.н., с.Дмитрівка, росіянин, освіта початкова, член ВКП(б) у 1925-29 роках, командир зв'язку 22-ої кавалерійської дивізії. Заарештований 19.05.1937 особливим відділом УДБ НКВС Забайкальського військового округу (антирадянська агітація). Засуджений 8.04.1937 68-им військовим трибуналом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 5.03.1968 Верховним судом СРСР. (П – 8154)

ТАРАСОВ СЕРГІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1911 р.н., с.Дмитрівка, росіянин, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, помічник машиніста. Заарештований 18.02.1945 Знам'янським МВ НКДБ (зрадницька діяльність). Засуджений 11.07.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 5.11.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13709)

ТАТАРЧЕНКО ІВАН ЯКОВИЧ, 1899 р.н., с.Казарня, українець, письменний, проживав у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештований 18.10.1945 УНКДБ Кіровоградської області (очолював баптистську общину, співпраця з німецькими окупантами, антирадянська агітація). Засуджений 27.12.1945 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований 28.11.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10601)

ТЕЛИЧКО СТЕПАНИДА ВАСИЛІВНА, 1881 р.н., с.Мошорине, українка, неписьменна, проживала у м.Знам'янка, домогосподарка. Заарештована 3.06.1937 Знам'янським РВ НКВС ("зв'язки з сином Іваном, який служив у Монголії інструктором танкової справи у 1936-39 роках, завербований односельцем із Молодецького білогвардійцем і емігрантом Іваном Самбросом, в якості румунського агента"). Засуджена 28.08.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Кіровоградської області 25.12.1939

справа припинена, з-під варти звільнена 20.01.1940. Реабілітована 14.04.1984 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9327)

ТЕМНИЙ ПЕТРО МУСІЙОВИЧ, 1885 р.н., с.Грушківка Кам'янського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Новомиколаївка Знам'янського району, ветсанітар та завідувач тваринництва колгоспу ім.Шевченка. Заарештований 4.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (шкідницька діяльність). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8714)

ТЕМНИЙ СИДІР ІВАНОВИЧ, 1888 р.н., с.Грушківка Кам'янського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, службовець. У 1930 році перебував під слідством при Новопразькій райміліції за спекуляцію матеріалами МТС. Заарештований 27.10.1930 Знам'янським ОДТВ ОДПУ (контрреволюційна діяльність: в роки громадянської війни служив поручником у денікінській армії, згодом у повстанському загоні Холодного Яру під проводом Деркача; контрреволюційна діяльність: член організації "Спілка українського діла – СУД", яка стояла за самостійну державність України з власними економікою, армією, банковою системою, національною валютою). З ув'язнення втік, оголошений в розшуку. (П – 11045)

ТЕМЯКІН ОЛЕКСАНДР ГАВРИЛОВИЧ, 1895 р.н., с.Надеждівка Братського району Миколаївської області, освіта вища, проживав у селищі Саблино-Знам'янського цукрозаводу, лікар-терапевт. Заарештований у липні 1938 року Новопразьким РВ НКВС (участь в антирадянській польській повстанській організації). Управлінням ДБ УНКВС Миколаївської області 10.01.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2357)

ТЕРЕЩОНОК ІВАН ФЕДОРОВИЧ, 1908 р.н., с.Кістер Погарського району Брянської області (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у с.Диківка, колгоспник. Заарештований 1.06.1939 Знам'янським РВ НКВС (агітація проти колгоспного ладу, стахановського руху). Засуджений 7.08.1939 Кіровоградським облсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Реабілітований 11.08.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 851)

ТЕРІЦА МИРОН ЙОСИПОВИЧ, 1912 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.01.1944 Знам'янським РВ НКДБ (працював старостою сільуправи під час німецької окупації у 1941-43 роках). Засуджений 30.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 17 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Приволзького військового округу 6.05.1955 міру покарання зменшено до 10 років ув'язнення у ВТТ з позбавленням громадянських прав на 2 роки, 14.07.1955 з-під варти звільнений, направлений на поселення. Реабілітований 18.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12861)

ТЕРЛЕЦЬКИЙ АНАТОЛІЙ ФЕЛІКСОВИЧ, 1916 р.н., м.Знам'янка, поляк, освіта неповна середня, проживав на ст.Долинська, машиніст депо. Заарештований 3.01.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (контрреволюційна агітація). Засуджений 7.01.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.12.1955 Кіровоградським облсудом. (П – 6739)

ТЕРЛЕЦЬКИЙ КОСТЯНТИН ФЕЛІКСОВИЧ, 1906 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта середня, член ВКП(б) з 1932 року, начальник складу 5857, інтендант II рангу. Заарештований 16.03.1942 особливим відділом НКВС військової частини 1080 (контрреволюційна поразницька агітація). Засуджений 13.06.1942 військовим трибуналом Південного фронту до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 5.06.1990 Верховним судом СРСР. (П – 11742)

ТЕСЛЯ АНТОН НИКИФОРОВИЧ, 1889 р.н., с.Петрове, українець, освіта початкова, проживав у селищі Саблино-Знам'янського цукрозаводу. Заарештований 8.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація поразницького характеру). Засуджений 15.07.1938 Миколаївським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 7.02.1989 Верховним судом УРСР. (П – 8630)

ТЕСЛЯ ОЛЕКСАНДР ІСАКОВИЧ, 1905 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, колгоспник.Заарештований 19.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти роботи в колгоспі та проти державної хлібозаготівлі). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР

до 3 років заслання на північ. Реабілітований 16.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6848)

ТЕСЛЯ ПЕТРО ПОРФИРОВИЧ, 1896 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 31.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 7.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 23.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6072)

ТЕТЛОВ ОЛЕКСАНДР АВГУСТОВИЧ, 1893 р.н., м.Івве Везенбергського повіту (Естонія), естонець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, садівник робітничого клубу залізничної станції. Заарештований 20.04.1931 дорожньо-транспортним відділом ДПУ ст.Знам'янка (антирадянська діяльність: звинувачувався в тому, що збирав дані про кількість членів компартії у районі, листувався з родичами в Естонії, приятелював лише з інтелігенцією та духовенством). Справу передано 25.04.1931 на розгляд Особливої наради ДПУ УРСР. (П – 2087)

ТКАЧЕНКО ГАВРИЛО ЯКОВИЧ, 1893 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 5.06.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі: "Жити не дають селянинові цією хлібозаготівлею, знають одне – давай! Доводиться продавати останню худобу"). Засуджений 19.10.1929 колегією ОДПУ до 10 років ув'язнення у концтаборі з конфіскацією майна. 19.01.1937 з-під варти звільнений. Реабілітований 25.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14189)

ТКАЧЕНКО ІВАН АНТОНОВИЧ, 1900 р.н., с.Ребедайлівка Канівського району Черкаської області, українець, освіта середня, проживав у с.Заломи, лісничий Дмитрівського лісництва. Заарештований 19.01.1944 контррозвідкою "Смерш" Народного комісаріату оборони 10-ої мехбригади (як завербований німецький агент). Контррозвідкою "Смерш" 24.01.1944 справу припинено у зв'язку зі смертю підсудного 23.01.1944. (П – 4946)

ТКАЧЕНКО ІВАН СЕМЕНОВИЧ, 1892 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, рахівник транскооперативу при залізничній станції. Заарештований 1.12.1932 Дніпропетровським облвідділом ДПУ (з 1913 року служив у Санкт-Петербурзькому лейб-гвардійському полку у Варшаві, з 1916-го у Франції в піхотному полку понад 4 роки, 1920-го через Одесу повернувся в рідне село, де зайнявся сільським господарством, у 1930 році розкуркулили, матір і брата виселили на північ, а Іван подався у м.Горлівку, через 8 місяців повернувся у Знам'янку, в с.Протопопівка Олександрійського району зустрівся із Артемом Чайкою, розповідав про службу за кордоном, гарне життя людей у Франції, про розкуркулення – був звинувачуваний разом з іншими шахтарями у створенні контрреволюційної організації "Граніт", метою якої було гальмування вивезення хліба шляхом нальотів на зсипні заготівельні пункти і залізничні станції, розправа з партійно-радянським активом; до "Граніта" ввійшло 4 робітники кам'яних кар'єрів і буровугільних шахт, 3 колгоспники та інспектор транспортного об'єднання). Дніпропетровським облвідділом ДПУ 30.12.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7495)

ТКАЧЕНКО ІЛЛЯ МИКИТОВИЧ, 1898 р.н., с.Веселий Кут, українець, письменний, рахівник колгоспу. Заарештований 2.12.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська діяльність проти радянської влади та колгоспного ладу: "переховувався від розкуркулення; заплутував облік трудоднів трудящих, чим викликав невдоволення; як голова ревізійної комісії сільського споживтовариства покривав розтратників, за що брав хабарі; зводив наклепи на партію та уряд"). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10570)

ТКАЧЕНКО ЙОСИП СЕМЕНОВИЧ (він же **ГЕТЬМАНЦЕВ СЕРГІЙ ПАНАСОВИЧ**), 1898 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта початкова, без певного місця проживання та роботи. У 1930 році розкуркулений і висланий на північ, у січні 1933-ого втік з заслання. Вдруге заарештований 10.02.1933 транспортним відділом ОДПУ (антирадянська агітація: разом з Яковом Мозговим, уродженцем Воронезької області, сином розкуркуленого, затриманий на ст.Чудово за те, що в січні-лютому їздили по Росії залізницею і, збираючи людей, розповідали про страшний голод в Україні: Мозговий – "на Україні голод, селяни харчуються відходами, хліба ні на які гроші ніде не купиш, колгоспи розвалюються", Гетьманцев – "війна неминуча, робітники й селяни за 15 років стільки натерпілись від радянської влади, що захищати її не будуть"). Засуджений 21.04.1933 трійкою ОДПУ у Ленінградському військовому окрузі до 10 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований Кіровоградською облпрокуратурою 24.07.1989. (П – 11700)

ТКАЧЕНКО НИКАНОР ОЛІМПОВИЧ, 1894 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта середня, проживав у м.Знам'янка, вчитель школи №10. Заарештований 3.03.1938 Знам'янським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у Добровольчій армії Денікіна; "член створеної у 1934 році повстанської української націоналістичної організації, завданням якої було здійснення диверсійних актів на залізниці і в сільському господарстві, ліквідація партійних і радянських працівників в період початку війни капіталістичних держав проти СРСР"). Засуджений 9.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 17.05.1938. Реабілітований 11.04.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4692)

ТКАЧЕНКО ПЕТРО ІВАНОВИЧ, 1903 р.н., с.Макариха, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу. Заарештований 1.02.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 8.02.1933 Особливою нарадою ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6843)

ТКАЧЕНКО ПЕТРО СТЕПАНОВИЧ, 1882 р.н., с.Кам'ануватка Черкаського округу, українець, освіта початкова, проживав у с.Долино-Кам'янка Знам'янського району, священик. Заарештований 23.01.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (контрреволюційна агітація). Засуджений 27.03.1929 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання за межі УРСР. особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.01.1931 з-під варти звільнений. (П – 4002)

ТКАЧЕНКО ПИЛИП ОЛІМПОВИЧ, 1898 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта середня педагогічна, вчитель Знам'янської СШ №9. Заарештований 2.03.1938 Знам'янським РВ НКВС (учасник збройного повстання 1920 року проти радвлади у Шамівці, член "Просвіти" в 1918-20 роках, на зібраннях якої читались романи В.Винниченка, співались пісні "А вже років двісті, як козак в неволі" та інші; "член створеної у 1934 році повстанської української націоналістичної організації, завданням якої було здійснення диверсійних актів на залізниці і в сільському господарстві, ліквідація партійних і радянських працівників в період початку війни капіталістичних держав проти СРСР"). Засуджений 9.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер у таборі. Реабілітований 11.04.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4692)

ТКАЧЕНКО СПИРИДОН ФИЛИМОНОВИЧ, 1899 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта середня, вчитель неповно-середньої школи. Заарештований 7.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (учасник збройного повстання 1920 року проти радвлади у Шамівці, член "Просвіти" в 1918-20 роках, на зібраннях якої читались романи В.Винниченка, співались пісні "А вже років двісті, як козак в неволі" та інші; "керівник створеної у 1934 році повстанської української націоналістичної організації, завданням якої було здійснення диверсійних актів на залізниці і в сільському господарстві, ліквідація партійних і радянських працівників в період початку війни капіталістичних держав проти СРСР"). Засуджений 9.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 18.07.1938. Реабілітований 11.04.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4692)

ТОКАР ГРИГОРІЙ СЕМЕНОВИЧ, 1919 р.н., с.Костянтинівка, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ, проживав у м.Кіровограді, червоноармієць 5-ї роти 262-го стрілецького полку 6-ї стрілецької дивізії внутрішніх військ НКВС. Заарештований 4.11.1942 особливим відділом НКВС 6-ої стрілецької дивізії внутрішніх військ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 9.11.1942 трибуналом 6-ї СДВВ НКВС до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 21.03.1994 прокуратурою Московського військового округу. (П – 14137)

ТОЛОЩУК СЕРГІЙ РОДІОНОВИЧ, с.Черніхове Сіонецької волості (Польща), українець, освіта середня технічна, член ВКП(б) до 1933 року, проживав у с.Дмитрівка, старший механік МТС. Заарештований 4.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська націоналістична агітація). Засуджений 4.11.1937 НКВС і Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 18.06.1960 Верховним судом УРСР. (П – 5272)

ТОПОЧЕВСЬКИЙ БОРИС ДМИТРОВИЧ, 1893 р.н., с.Малополовецьке Васильківського району Київської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, член колгоспу. Заарештований 27.11.1930 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація, брав участь у повстанському русі). Засуджений 7.06.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років заслання у північний край. Реабілітований 21.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10131)

ТРЕБУХ ПЕТРО ВОЛОДИМИРОВИЧ, 1888 р.н., с.Топило, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 23.01.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація: "Коли був урожайний рік, то хліб держава викачала через податки і будувала своє робітниче майбуття, а селяни як були обірвані, такими лишилися й досі", "Комуністи проводять різні кампанії під лозунгами індустріалізації селянського господарства для того, щоб справляти собі портфелі і галіфе та катати своїх жінок, яких викохали за наші селянські гроші"; висловлював чутки про голод, війну і зміну влади). Засуджений 17.05.1929 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4225)

ТРЕВОГІН МИХАЙЛО ДМИТРОВИЧ, 1904 р.н., с.Брикіне Пришикинського району Ленінградської області (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у м.Знам"янка, стрілець 4-го району воєнізованої охорони Катеринінської залізниці. Заарештований 2.11.1932 ОДТВ ОДПУ ст.Знам"янка (антирадянська агітація: "До чого дійшла Країна рад – люди мруть з голоду, мені доводиться щодня закопувати по 13 чоловік у землю"; "Тепер живеться добре лиш тим, хто біля влади, раніше так жила жандармерія, а тепер ДПУ. Радвлада душить народ, а той мовчить через свою темноту і страх, бояться арешту – але прийде час і вони зрозуміють та розправляться з тими, хто їх душить і морить голодом"). Засуджений 22.06.1933 Військовим трибуналом прикордонної охорони і військ ОДПУ Одеського відділу до 5 років ув'язнення. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 14019)

ТРЕХМАНЕНКО ІВАН ПАВЛОВИЧ, 1894 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта 2 курси технікуму, проживав у с.Богданівка, вчитель, завідувач Хирівської школи. Заарештований 4.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, в минулому член повстанського загону Хмари). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 2.11.1937. Реабілітований 3.11.1955 Кіровоградським облсудом. (П – 3323)

ТРЕХМАНЕНКО КОРНІЙ ПАНАСОВИЧ, 1898 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1925-29 роках, хлібороб. Заарештований 15.04.1931 Знам'янським МВ ДПУ (належав до переважної більшості селян Цибулевого, які у 1919-20 брали участь у антирадянському повстанні: напади на червоноармійські частини, єврейські погроми, пограбування потягів, руйнування залізничних споруд, колії; згодом найактивніші пішли у повстанські загони Хмари, Григор'єва; по завершенню збройного спротиву вернулись у село, агітували проти колгоспів і "єврейсько-більшовицької окупації", виявляли схильність до нової хвилі повстанства). Засуджений 29.05.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 978, 10237)

ТРЕХМАНЕНКО КУЗЬМА ІВАНОВИЧ, 1889 р.н., с.Цибулеве, українець, письменний, бухгалтер райспоживспілки. Заарештований 20.12.1937 Єлисаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація проти радянської влади та колгоспів). Засуджений 29.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.01.1938. Реабілітований 29.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10690)

ТРЕХМАНЕНКО ПЕТРО ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 9.03.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (у 1920 році служив у повстанському загоні Хмари; "належав до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). Засуджений 3.06.1929 колегією ОДПУ до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11359)

ТРИБА ПАВЛО КАЗИМИРОВИЧ, 1888 р.н., с.Єрецьке Поновецького повіту Ковенської губернії (Литва), литовець, неписьменний, проживав у селищі Леніна м.Знам'янка, майстер ковбасних виробів райтрнсторгхарчу залізничної станції. Заарештований 2.04.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація: вихваляв дореволюційний лад, зводив наклепи на умови життя в СРСР, на сталінську Конституцію, був невдоволений випуском позики, арештом "ворогів народу"). Засуджений 13.04.1939 Кіровоградським облсудом до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Реабілітований 23.05.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 577)

ТРИБУХА СИДІР НАЗАРОВИЧ, 1902 р.н., с.Васине, українець, освіта початкова, проживав на ст.Пантаївка, колійний обхідник. Заарештований 6.02.1938 Знам'янським ОДТВ УДБ (контрреволюційна діяльність). Транспортною прокуратурою Миколаївської дільниці Одеської залізниці 17.06.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6741)

ТРОФИМОВ ДМИТРО СЕРГІЙОВИЧ, 1896 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, робітник майстерень залізничної станції. Заарештований 28.09.1939 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 20.12.1939 Кіровоградським облсудом на 2 роки ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Реабілітований 11.08.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 749)

ТРОФИМОВИЧ ВАСИЛЬ ДАНИЛОВИЧ, 1887 р.н., с.Бондарі Слуцького району Мінської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, колгоспник. Заарештований 15.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація серед колгоспників). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 3.12.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5486)

ТРОХІН МИКОЛА ВАСИЛЬОВИЧ, 1899 р.н., м.Київ, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, слюсар паровозного депо. Заарештований 3.08.1937 УДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 13.08.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5259)

ТРОЯН СЕРГІЙ ДМИТРОВИЧ, 1875 р.н., с.Белецківка Кременчуцького району Полтавської області, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1935 року, проживав у м.Знам'янка, пенсіонер. Заарештований 5.09.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська троцькістська агітація). Засуджений 3.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 9.12.1937. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11922)

ТРУБІН КИРИЛО ГНАТОВИЧ, 1896 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав на х.Зелений Гай Аджамського (нині Кіровоградського) району, колгоспник. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 22.01.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Миколаївської області 22.04.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 535, 6068)

ТРУБІН КУЗЬМА ТИТОВИЧ, 1893 р.н., с.Цибулеве, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 9.06.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 18.01.1930 нарадою колегії ОДПУ УРСР до 10 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10346)

ТРУБІН МЕФОДІЙ ГНАТОВИЧ, 1899 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 15.04.1931 ДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (належав до переважної більшості селян Цибулевого, які у 1919-20 брали участь у антирадянському повстанні: напади на червоноармійські частини, єврейські погроми, пограбування потягів, руйнування залізничних споруд, колії; згодом найактивніші пішли у повстанські загони Хмари, Григор'єва; по завершенню збройного спротиву вернулись у село, агітували проти колгоспів і "єврейсько-більшовицької окупації", виявляли схильність до нової хвилі повстанства). Засуджений 29.05.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге, проживаючи у Чутянському лісгоспі і працюючи їздовим, заарештований 14.02.1938 Єлисаветградківським РВ НКВС (член контрреволюційного повстанського загону). Засуджений трійкою УНКВС Миколаївської області 11.04.1938 до розстрілу, вирок виконано 27.04.1938. Реабілітований 24.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10237, 9708)

ТРУБІН ПЕТРО ЛОГВИНОВИЧ, 1892 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, механік. Заарештований 22.02.1944 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 20.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років заслання. Реабілітований 30.09.1981 Кіровоградським облсудом. (П – 8406)

ТРУБІНА ЄВГЕНІЯ ПЕТРІВНА, 1919 р.н., с.Цибулеве, українка, освіта середня, проживала на ст.Хирівка (с.Богданівка), без певних занять. Заарештована 14.12.1943 відділом контррозвідки "Смерш" 233 стрілецької дивізії (антирадянська діяльність). Засуджена 8.07.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 19.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 2618)

ТУРЛЮН ІЛЛЯ МИХАЙЛОВИЧ, 1890 р.н., с.Макариха, українець, неписьменний, проживав у смт Нова Прага, колгоспник. У 1931 році розкуркулений, належав до списку виселенців, але втік і переховувався в різних містах. Заарештований 2.10.1937 Новопразьким РВ НКВС ("систематично агітував проти радвлади, говорив усюди про неминучу загибель СРСР, комуністам погрожував за розкуркулення помстою"). Засуджений 21.10.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до розстрілу, вирок виконано 13.11.1937 у Дніпропетровську. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9637)

ТУРЛЮН ЯКІВ ЄВГЕНОВИЧ, 1900 р.н., с.Новопокровка, українець, освіта початкова, конюх колгоспу "Червоний шлях". Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у повстанських загонах Григор'єва, привіз додому тачанку, двоє коней і гвинтівку; син розкуркуленого, погрожував активістам, які розкуркулювали його батька, з нетерпінням чекав приходу німців у СРСР, не сприймав колективного методу господарювання у сільському господарстві; член організації в с.Новопокровка "Боротьба за самостійну Україну"; разом із Титом Кудлаєм та братами Бровками на квартирі вчителя Орлова рвали й топтали портрети Сталіна, Молотова, Косіора, супроводжуючи ці дії нецензурними словами"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9059)

ТУРТА ГАВРИЛО КІНДРАТОВИЧ, 1865 р.н., с.Диківка, молдаванин, освіта початкова, хлібороб. Заарештвоаний 19.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація, крадіжка колгоспного зерна). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 3.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6860)

ТЮПА ГЕРМОГЕН ПИЛИПОВИЧ, 1885 р.н., с.Чутівка, українець, письменний, член ВКП(б) до 1933 року, колгоспник-листоноша. Заарештований 26.09.1940 УНКВС Кіровоградської області (антирадянська агітація проти заходів радянської влади, зводив наклепи на умови життя в СРСР). Засуджений 10.12.1940 Кіровоградським облсудом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 10.11.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10730)

УБИЗСЬКИЙ ІВАН ЙОСИПОВИЧ, 1882 р.н., м.Кривий Ріг Дніпропетровської області, українець, освіта незакінчена вища, священик. Заарештований 13.08.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 25.09.1937 до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1606)

УДОД РОМАН ПЕТРОВИЧ, 1890 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, заступник голови колгоспу ім.Леніна. Заарештований 15.02.1938 Єлизаветградківським РВ НКВС (шкідницька діяльність). Засуджений 17.09.1938 Миколаївським облсудом до 8 років неволі у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 11.07.1962 Верховним судом СРСР. (5749 – П)

УНТІЛОВ СЕМЕН ЄВГЕНОВИЧ, 1900 р.н., с.Диківка, молдаванин, освіта середня, учитель за фахом, проживав у с.Піщаний Брід Добровеличківського району, військовослужбовець 2-го стрілецького батальйону 214 армійського запасного стрілецького полку. Заарештований 8.05.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 214-го АЗСП (антирадянська діяльність: в роки німецької окупації працював головою райуправи, призначав старост по селах, був старостою Піщаного Броду у 1941 році, влітку 1942-го вербував громадян молдавської національності для робіт у Румунії; в Червону армію покликаний 22.03.1944, вів антирадянську агітацію серед військових). Засуджений 9.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 18 років каторги з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Приволзького військового округу 6.05.1955 міру покарання зменшено до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки, з-під варти звільнений 23.07.1955. Реабілітований 30.10.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12826)

УРИЛОВ ПАВЛО ВАРФОЛОМІЙОВИЧ, 1902 р.н., с.Юлканівка (приєднане до с.Диківка), українець, письменний, рахівник колгоспу. Заарештований 12.04.1938 Знам'янським РВ НКВС (член колгоспної контрреволюційної групи). Засуджений 21.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.06.1938. Реабілітований 15.01.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5524)

УРСУЛ ІВАН ІВАНОВИЧ, 1895 р.н., с.Дракуля Ізмаїльського повіту Бесарабської губернії, румун, освіта початкова, проживав у с.Диківка Знам'янського району, колійний обхідник ст.Пантаївка.

Заарештований 20.01.1938 ОДТВ ст.Знам'янка (контрреволюційна діяльність). Засуджений 16.05.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 4.04.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 6956)

УСЛИСТИЙ ОЛЕКСАНДР СЕРГІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Костянтинівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1932-36 роках, проживав у с.Мошорине Знам'янського району, колгоспник. Заарештований 15.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член повстанського загону Ткаченка, антирадянська агітація за розвал колгоспу). Управлінням НКВС Кіровоградської області 26.05.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1239)

УСТЕНКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1895 р.н., с.Макариха, українець, освіта вища, у 1922 році виключений з ВКП(б), завідувач фуражного відділу райтрансторгхарчу. Заарештований 28.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (у 1919-20 роках був активним повстанцем у загоні Штиля; член контрреволюційної диверсійно-повстанської організації у селі Макариха, що ставила собі за мету з настанням воєнних дій в тилу Червоної армії підняти збройне повстання і повалити радянську владу; в мирний час – вести антирадянську пропаганду, шкідницьку діяльність на виробництві, здійснювати напади на керівників влади включно з терором). Засуджений 23.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 11.08.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5740)

УЦА ГРИГОРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1898 р.н., с.Мошорине, українець, письменний, проживав у с.Суботці, машиніст колгоспного млина. Заарештований 12.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10665)

ФАТЄЄВ СЕРГІЙ РОМАНОВИЧ, 1901 р.н., с.Волчиха Славгородського району Алтайського краю (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, начальник відділу робітничого постачання РТТП (райтрансторгхарчу), бухгалтер житлокооперації. У 1929 році був засуджений за оптову розпродажу у роздрібній торгівлі на 1 рік умовно. Заарештований 10.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у війську генерала Колчака; антирадянська агітація: "товаришуючи з Роговським і Куликовським, які вороже налаштовані до радянської влади, у формі анекдотів контрреволюційного змісту проводили руйнівницьку діяльність всюди, відвідували квартири один одного для організаційного узгодження своїх підривних дій"). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.09.1955 Верховним судом УРСР. (П – 1500)

ФЕДОРЕНКО ФЕДІР МИКОЛАЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Новопокровка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 17.01.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівельних робіт, оподаткування, держпозик). Засуджений 17.05.1929 особливою нарадою ОДПУ УРСР до 4 місяців ув'язнення. Реабілітований 23.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4173)

ФЕДОРОВ ГРИГОРІЙ АНТОНОВИЧ, 1910 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта початкова, проживав у м.Керч Кримської АР, військовослужбовець 134-ої Алтайського запасного стрілецького полку. Заарештований 4.08.1942 особливим відділом НКВС 134 АЗСП (антирадянська агітація). Управлінням МДБ Кіровоградської області 22.10.1947 справу припинено, оскільки репресований загинув на фронті у 1942 році. (П – 3761)

ФЕДОРОВ ГРИГОРІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, колгоспник. Заарештований 16.02.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 4.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10306)

ФЕДОРОВ ОЛЕКСІЙ КАРПОВИЧ, 1892 р.н., с.Веселий Кут, українець, письменний, член ВКП(б) до лютого 1937 року, секретар сільради. Заарештований 22.10.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 1943 року в ув"язненні. Реабілітований 11.05.1963 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6278)

ФЕДОРОВ СЕРГІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1913 р.н., с.Цибулеве, українець, кандидат у члени КП(б)У, черговий ст.Знам'янка. Заарештований 27.09.1944 ОТВ НКВС ст.Знам'янка (співробітництво з німецькими окупантами в роки війни). Засуджений 25.01.1945 військовим трибуналом Одеської

залізниці до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 28.03.1979 Кіровоградським облсудом. (П – 8376)

ФЕДОРОВ СТЕПАН ГРИГОРОВИЧ, 1906 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта початкова, укладач шпал паровозного депо. Заарештований 3.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація). ДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці 1.04.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6748)

ФЕДОРОВ ФЕДІР ЯКОВИЧ, 1899 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, проживав у с.Червоний Кут Кіровоградського району, колгоспник. У 1933 році був засуджений до 8 років ув'язнення за шкідництво, відбув 3 роки покарання. Вдруге заарештований 29.11.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8851)

ФЕДОРОВ ФЕДОТ МАКАРОВИЧ, 1901 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1932-35 роках, проживав у м.Знам'янка, помічник машиніста депо. Заарештований 10.02.1938 ОДТВ НКВС ст.Знам'янка (в роки громадянської війни служив у повстанському загоні Хмари; чекав перемін у радвладі; дорікав братові, що той пішов на службу у Червону армію, виступав проти підписки на державну позику). Засуджений 7.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 13.03.1938. Реабілітований 15.07.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3711)

ФЕДОРОВ ЯКИМ ОМЕЛЯНОВИЧ, 1888 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, хлібороб. Заарештований 5.06.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі; при обшуку знайдено копію протоколу Єлисаветградського ЧК про те, що він був заарештований у 1920 році, і записи, які вів Яким Федоров: "Не хочу жити на світі, бо правди нема, пропала правда, жиди її з"їли і сміються з вас, а ви, мов сліпі телята, нагнувши свої шиї, мовчки несете надіте жидами ярмо"). Рішення суду у справі немає. (П – 14189)

ФЕДОРЧЕНКО ОЛЕКСА МАКАРОВИЧ, 1922 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Мілова Балка, член колгоспу "Червона зоря". Заарештований 20.01.1944 РВ 124-ого прикордонного посту НКВС (в роки війни завербований агентом німецької розвідки). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 16.03.1945 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2418)

ФЕСЕНКО ПАХОМ ЛАВРОВИЧ, 1894 р.н., с.Райгород Кам'янського району Черкаської області, українець, освіта початкова, робітник залізниці. Заарештований 27.12.1938 ОДТВ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація). Засуджений 27.01.1939 лінійним судом Одеської залізниці до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 20.07.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13486)

ФИЛИМОНОВ МЕФОДІЙ ПИЛИПОВИЧ (ВІНДАУС ЯН ФЕЛІКСОВИЧ), 1897 р.н., с.Очекаси Казанської губернії (Татарстан, Росія), латиш, освіта початкова, член ВКП(б) у 1917-22 роках, проживав у м.Знам'янка, електрозварник 10-ї дистанції колії. Двічі судимий: за посадовий злочин і за розтрату – в обох випадках до 1 року примусової праці. Втретє заарештований 25.02.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (член польської шпигунської організації, антирадянська агітація: "В СРСР нічого нема, народ ходить голий і босий", шкідництво: "зумисне робив неякісний ремонт стрілочних хрестовин, що загрожувало безпеці поїздів"). Засуджений 4.06.1938 трійкою при колегії НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11850)

ФИЛИПОВСЬКИЙ СЕРГІЙ СЕРГІЙОВИЧ, 1904 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, рахівник кондукторського резерву залізничної станції. Заарештований 27.08.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація). Засуджений 14.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 5.10.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 3437)

ФИЛИПОНЕНКО ПАВЛО ІВАНОВИЧ, 1919 р.н., с.Мошорине, українець, освіта середня технічна, член ВКП(б), військовослужбовець, авіатехнік 34-го авіаполку 24-ої авіадивізії. Заарештований 10.08.1941 особливим відділом НКВС Московського військового округу (антирадянська агітація: "у щоденниках і листах зводив наклепи на соціалістичну Батьківщину, викривляв дійсний стан робітничого класу і селянства, висловлював невдоволення заходами партії

та уряду"; "Я в правильності присвоєння сталінських премій сумніваюсь"). Засуджений 13.09.1941 трибуналом Московського військового округу до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 роки та звання військовий технік. Реабілітований 22.11.1962 Верховним судом СРСР. (П – 6112)

ФІЛАНОВСЬКИЙ ДЕНИС ІВАНОВИЧ, 1900 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 18.12.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська діяльність: "у 1920 році відмовився від призову у Червону армію, пішов у повстанський загін Штиля, у 1922 повернувся в село"; агітація проти заходів радянської влади: "у 1929 році збирав людей біля церкви, закликав не купувати селянської позики: "Більшовики скоро підуть, колективізація – ярмо для селян, які несвідомо лізуть в нього, не відаючи, що чинять"). Засуджений 3.02.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, вирок виконано 25.02.1930. Реабілітований 18.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10851)

ФІЛЕРТ ФРІДРІХ АВГУСТОВИЧ, 1872 р.н., с.Тюнське Щучоозерського району Свердловської області (Росія), німець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, колгоспник. Заарештований 30.08.1937 ОДТВ ГУДБ ст.Знам'янка (антирадянська релігійна агітація в організованій нелегальній секті баптистів-євангелістів). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9715)

ФІЛІПОВ СЕРГІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1904 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, тесля Хирівського лісництва. Заарештований 8.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10621)

ФІЛІПОВ СТЕПАН АНДРІЙОВИЧ, 1906 р.н., с.Суботці, українець, освіта початкова, проживав у с.Водяне, без певних занять. Заарештований 15.03.1946 Знам'янським МВ НКДБ (в роки німецької окупації працював завгоспом Чорноліського ліспромгоспу, коли червоні партизани забрали з господарства коней і продукти – повідомив німецькій владі, брав участь у облаві на партизан, аби відібрати майно, кількох партизан арештували, але згодом відпустили; з іншого боку партизан переховував, рятував від облав, постачав харчами; в Червоній армії прослужив 13 днів у 1944 році, поранений в обидві ноги, 6 місяців лікувався у госпіталі, інвалід другої групи). Засуджений 12.12.1946 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 25.03.1955 трибуналом Київського військового округу. (П – 2487)

ФІЛІПОВ ХОМА МИХАЙЛОВИЧ, 1898 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, ремонтник залізничних колій. Заарештований 6.09.1937 ДТВ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 1.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10275)

ФІЛОНЕНКО САК ОМЕЛЯНОВИЧ, 1887 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, стрілочник ст.Хирівка. Заарештований 3.02.1930 ОДТВ ДПУ ст.Бобринська (підозрювався в тому, що у 1919-20 роках був таємним розвідником у повстанському загоні Пилипа Хмари; вів антирадянську агітацію: "Колективізація – це видумка комуністів, жидів та босяків з метою нас розорити"; злісний неплатник податків). Залізничним транспортним відділом ОДПУ м.Харків 10.05.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7798)

ФІЛОНЕНКО СЕМЕН ЗІНОВІЙОВИЧ, 1878 р.н., с.Цибулеве, українець, письменний, проживав у с.Богданівка, без певних занять. Заарештований 24.10.1952 УМДБ Кіровоградської області (нелегальна релігійна діяльність як пресвітера секти п'ятидесятників). Засуджений 15.03.1955 Верховним судом УРСР до 10 років ув'язнення. Реабілітований 19.10.1990 Верховним удом УРСР. (П – 12592)

ФІЛОНЕНКО ФЕОДОСІЙ МЕФОДІЙОВИЧ, 1884 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, без певних занять. Заарештований 3.03.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 4.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10306)

ФІЛОНОВСЬКИЙ СЕМЕН МАКСИМОВИЧ, 1892 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, молотобоєць колгоспу ім.Тельмана. Заарештований 10.08.1945 Знам'янським міськвідділом НКДБ (із червня 1942 по листопад 1943 працював завгоспом громадського двору у Диківці, брав активну

участь у відновленні сільського господарства, забезпечував безперебійну роботу тракторів, дістаючи матеріали для ремонту техніки, відібрав мішок з колосками у селянки). Засуджений 17.09.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Уральського військового округу 15.04.1955 вирок змінено до 5 років ув'язнення у ВТТ, 3.09.1954 з-під варти звільнений.. Реабілітований 14.09.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14044)

ФЛОРИНЦЕВ ВАСИЛЬ МАКАРОВИЧ, 1920 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, червоноармієць 83-го відновлювального залізничного батальйону 5-ї залізничної бригади. Заарештований 26.06.1943 особливим відділом НКДБ 5-ї залізничної бригади (антирадянська агітація). Засуджений 2.09.1943 трибуналом залізничних військ Центрального фронту до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Реабілітований 22.03.1994 прокуратурою Московського військового округу. (П – 14134)

ФЛОРИНЦЕВ ГРИГОРІЙ ФИЛИМОНОВИЧ, 1893 р.н., с.Костянтинівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1931 року, проживав у м.Знам'янка, котельник паровозного депо. Заарештований 3.07.1941 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 11.02.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.11.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12346)

ФОМЕНКО АНДРОНИК АНДРІЙОВИЧ, 1881 р.н., с.Цибулеве, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 31.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 22.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10353)

ФОМЕНКО ПАРАСКА ВАСИЛІВНА, 1913 р.н., с.Суботці, українка, письменна, проживала у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештована 16.01.1944 УНКДБ Кіровоградської області (співробітництво з німецькою розвідкою). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 17.03.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2125)

ФУЖЕНКО МИРОН ПЕТРОВИЧ, 1892 р.н., с.Суботці, молдаванин, освіта початкова, столяр. Заарештований 20.10.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9822)

ФУЖЕНКО ПИЛИП АНДРІЙОВИЧ, 1893 р.н., с.Цибулеве Єлисаветградківського району, українець, освіта початкова, проживав у с.Глибока Балка Кучерівської сільради, коваль колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 3.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна, антирадянська агітація). Засуджений 22.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.07.1985 Кіровоградським облсудом. (П – 8429)

ФУК МИКОЛА ВЛАДИСЛАВОВИЧ (ВОЛОДИМИРОВИЧ), 1878 р.н., с.Фрасінвешти Бесарабської губернії, росіянин, освіта вища (юридичний факультет Одеського університету), проживав у м.Знам'янка, вчитель 2-ої трудової школи. Заарештований 29.12.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("належність до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). 19.02.1929 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 11359)

ФУРМАН ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1895 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 19.12.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("у 1919 році зі своїм повстанським загоном пристав до армії Григор'єва, здійснював єврейські погроми в Миколаєві, у 1920 перебував у загоні Хмари, після ліквідації повстанського руху повернувся 1922-го в рідне село, не амністований, підбурював селян проти радянської влади, листувався з братом Олексою, який емігрував у Польщу, тероризував місцеву владу чутками, що в Чорному лісі є повстанські загони, що скоро буде війна"). Засуджений 3.02.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10020)

ХАВРАЙ ДМИТРО ПАВЛОВИЧ, 1891 р.н., с.Войславиці Холмської губернії (Польща), поляк, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, інструктор фабрично-заводського училища. Заарештований 29.08.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація: "Економічні труднощі в країні

викликані неправильною політикою партії й уряду"; шкідницька діяльність: "зумисне зривав політвиховання учнів ФЗУ, трудову дисципліну, навчання"; шпигунство: "підтримував зв'язки з родичами у Польщі"). Засуджений 26.10.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10724)

ХАВРАЙ КАТЕРИНА ГНАТІВНА, 1892 р.н., с.Люблінська губернія (Польща), полька, освіта початкова, проживала у м.Знам'янка, без певних занять. Заарештована 1.11.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка ("будучи дружиною "ворога народу" Хаврая Д.П., засудженого у жовтні 1937-го до 10 років неволі, не донесла органам влади про його контрреволюційну діяльність"). Дорожньо-транспортним відділом ГУДБ НКВС Одеської залізниці 27.05.1938 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 6753)

ХАЛДЄЄВ ІВАН КУЗЬМОВИЧ, 1894 р.н., с.Цілиші Варовицького району Могилівської області (Білорусь), українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, промивальник паровозного депо. Заарештований 25.07.1938 Знам'янським РВ НКВС (шпигунсько-диверсійні дії). Кіровоградським УДБ УНКВС 8.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2154)

ХАНДУСЕНКО ПАВЛО ОМЕЛЯНОВИЧ, 1889 р.н., с.Іванківці Знам'янського району, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Будьонного. Заарештований 9.07.1941 Новогеоргіївським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Трибуналом військ НКВС Татарської АРСР 28.05.1943 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 471)

ХАРИТОНЕНКО ФЕДІР ГЕРАСИМОВИЧ, 1889 р.н., с.Плоске, українець, освіта середня, вчитель місцевої школи. Заарештований 5.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (у царській армії навчався у школі юнкерів, став прапорщиком; 1927 року судився за недбалість у роботі до 1 року неволі умовно; вів агітацію за "стару національну народну культуру": "Нині не дають українцям вільно працювати", висловлював співчуття вбивцям Кірова; у 1935 році був знятий з посади директора школи за антисемітизм: "директор довів школу до такого стану, що учні стали поширювати контрреволюційні анекдоти, у яких висміювались керівники партії та уряду, замість слова єврей учні вживали слово антисемітського характеру"). Засуджений 2.11.1937 УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.08.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4430)

ХМЕЛЬНИЦЬКА-МАРКЕВИЧ МАРФА ГРИГОРІВНА, 1910 р.н., с.Малишеве Турівського району Мінської області (Білорусія), білоруска, освіта початкова, проживала у с.Диківка, колгоспниця. Заарештована 16.07.1938 Знам'янським РВ НКВС (незадоволення колгоспним ладом). Миколаївським облсудом 21.01.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 12486)

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ГРИГОРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ, 1880 р.н., с.Малишеве Турівського району Мінської області (Білорусія), білорус, неписьменний, проживав у с.Диківка, колгоспник. У 1930 році розкуркулений і засуджений до 3 років заслання. Заарештований 16.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (незадоволення колгоспним ладом). Засуджений 21.01.1939 Миколаївським облсудом до 6 ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки і конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12486)

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ МАКСИМ СТЕПАНОВИЧ, 1887 р.н., с.Малишеве Турівського району Мінської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у с.Диківка, колгоспник. Заарештований 16.07.1938 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 21.01.1939 Миколаївським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 11.05.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12486)

ХМІЛЬ ДАНИЛО ФЕДОРОВИЧ, 1884 р.н., с.Долино-Кам'янка, українець, освіта початкова, проживав на ст.Кірове-Українське, старший стрілочник залізничної станції. Заарештований 5.11.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3970)

ХОДАК ДЕНИС КОНОНОВИЧ, 1892 р.н., с.Казарня, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1935 року, проживав у м.Кіровограді, головний кондуктор залізничної станції. Заарештований 29.08.1936 транспортним відділом Одеського облуправління НКВС (агітація проти колективізації,

стаханівського руху). Засуджений 5.04.1937 лінійним судом Одеської залізниці до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 12.03.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13106)

ХОЛЯВКО ІВАН СТЕПАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 20.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 6.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7148)

ХОЛЯВКО ОЛЕКСІЙ ІВАНОВИЧ, 1904 р.н., с.Пантазіївка, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 9.05.1931 Новопразьким РВ ДПУ (антирадянська агітація). Одеським облвідділом ДПУ 24.05.1931 включений до списків куркулів на виселення. (П – 6508)

ХОЛЯВКО СТЕПАН ДАВИДОВИЧ, 1877 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 5.06.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі: "проти самообкладання, хлібозаготівлі – більша частина селян під впливом Холявка протидіяла хлібозаготівлі, поширював провокаційні чутки про війну, переміну влади"; при обшуку забрано не справну рушницю-берданку). Засуджений 19.10.1929 колегією ОДПУ до розстрілу з конфіскацією майна, дати виконання вироку у справі не зазначено. Реабілітований 25.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14189)

ХОЛЯВКО-ПШЕНИЧНИЙ ВАСИЛЬ ПЕТРОВИЧ, 1878 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта середня, хлібороб. Заарештований 29.12.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (у 1916 році закінчив школу прапорщиків, у першу імперіалістичну командував полком, у 1920-х брав участь у повстаннях під проводом отаманів Хмари, Кваші, Штиля і Блакитного, після ліквідації повстанського руху переховувався в монастирі, посвячений у священики; "був активним членом, ідеологом контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). Засуджений 3.06.1929 ОДПУ до розстрілу, вирок виконано 13.06.1929. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 11359)

ХОМЯЧЕНКО СЕМЕН ІВАНОВИЧ, 1885 р.н., с.Костянтинівка, українець, неписьменний, хлібороб. Заарештований 8.03.1931 Знам'янським ДТВ ДПУ (в роки громадянської війни брав участь у повстанських загонах Хмари, Штиля, Григор'єва; звинувачувався у антирадянській агітації проти політики колективізації). Засуджений ТВ ДПУ ст.Знам'янка 8.03.1931 до 3 років ув'язнення у концтаборах, справу направлено на дослідування в Знам'янський РВ ДПУ, яким 20.04.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7786)

ХОРЕНЖЕНКО ВОЛОДИМИР ЛУКИЧ, 1906 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Глибока Балка, колгоспник. Заарештований 16.02.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 4.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10306)

ХОРОЛЕНКО КСЕНОФОНТ ПАВЛОВИЧ, 1894 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, молотобоєць паровозного депо. Заарештований 3.03.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація). Засуджений 26.03.1939 лінійним судом Одеської залізниці до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 15.07.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13407)

ХОРОЛЕНКО СПИРИДОН АНТОНОВИЧ, 1912 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта 4 класи, червоноармієць 208 стрілецького полку 18 стрілецької дивізії. Заарештований 20.08.1940 УНКВС Івановської області (здався без опору фінам у полон). Засуджений 15.06.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до ув'язнення на період війни; 15.04.1943 направлений на фронт. Реабілітований 15.05.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4381)

ХРИСТЕНКО ЮХИМ ПЕТРОВИЧ, 1914 р.н., с.Капітанівка Знам'янського району, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ, проживав у с.Красноярка Зінов'євського (нині Компаніївського) району, член колгоспу "Нове життя". Заарештований 21.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ ("будучи бригадиром ударної комсомольської бригади, проводив контрреволюційну агітацію, розкладав бригаду, вимагав кращого харчування – якщо ні, то покинуть роботу; його агітація була вчасно

помічена – його виключили з комсомолу і бригаду врятували, а Христенко в серпні перестав виходити в поле"). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 17.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7187)

ЦАПАКІНА ВІРА ОЛЕКСАНДРІВНА, 1919 р.н., м.Саратов (Росія), німкеня, освіта 7 класів, проживала у м.Знам'янка, санітарка військового шпиталю. Заарештована 21.03.1944 Знам'янським РВ НКВС (в роки війни прийняла німецьке громадянство, "фольксдойч"). Знам'янським РВ НКВС 8.09.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 329)

ЦАПЕНКО ГРИГОРІЙ ДАВИДОВИЧ, 1897 р.н., м.Аккерман (нині Білгород-Дністровський Одеської області), українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, помічник машиніста депо залізничної станції. Заарештований 15.02.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 8.06.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11863)

ЦАПКОВАТИЙ ОЛЕКСІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1888 р.н., с.Голещене Семенівського району Полтавської області, українець, проживав у м.Знам'янка. слюсар інструментального цеху паровозного депо. Заарештований 20.01.1941 органами залізничного МВС (антирадянська агітація: "систематично вихваляв умови життя в буржуазних країнах, техніку тамтешню, зводив наклепи на життя трудящих в СРСР"). Засуджений 4.04.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Помер 24.05.1942 у Казанській психіатричній тюремній лікарні з діагнозом авітамінозний коліт. Реабілітований 24.12.1958 Верховним судом УРСР. (П – 7395)

ЦВЕРЧКОВ ВАСИЛЬ МИКОЛАЙОВИЧ, 1924 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта середня, член ВЛКСМ, червоноармієць, рядовий 906 окремого зенітного дивізіону 395 стрілецької дивізії, служив у м.Володимир-Волинський Волинської області. Заарештований 17.03.1947 відділом контррозвідки МДБ 395-ої СД (на початку 1942 року працював у Знам'янському театрі, їздив з трупою по селах, ставив антирадянські вистави, згодом працював експедитором німецької військової пошти при залізничному вокзалі, у січні 1944-го мобілізований у Червону армію – "зводив наклепи на Червону армію, уряд, не вірив у виконання п'ятирічного плану розвитку народного господарства СРСР, вихваляв троцькізм, українську організацію націоналістів, закликав солдатів не чинити опору бандерівцям, бо вони борються за створення самостійної України"). Засуджений 15.08.1947 трибуналом Прикарпатського військового округу до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та медалей "За перемогу над Німеччиною", "За взяття Будапешта", "За взяття Відня". Реабілітований 21.03.1991 Головною військовою прокуратурою (Москва). (П – 12603)

ЦВІТКОВ ІВАН ПАВЛОВИЧ, 1892 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, штукатур залізничної станції. Заарештований 24.01.1941 ОДТВ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація: висловлював антисемітські погляди, вихваляв лад за царизму, німецькі дисципліну й порядок: "Лінію Маннергейма будували німці, тому для Червоної армії вона вияилась неприступною, там загинуло багато червоноармійців"). Засуджений 12.04.1941 лінійним судом Одеської залізниці до 8 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 9.07.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13413)

ЦВІТКОВ МИКОЛА ТИМОФІЙОВИЧ, 1914 р.н., м.Знам'янка, росіянин, освіта неповна середня, військовослужбовець 100-го стрілецького полку 35-ої гвардійської стрілецької дивізії. Заарештований 3.05.1943 особливим відділом НКВС 4-го гвардійського стрілецького корпусу (контрреволюційна діяльність: призваний до війська 24.06.1941, кіномеханік дивізійного пересувного кіноклубу 206-ої стрілецької дивізії, обороняв Київ, 24.09.1941 взятий у німецький полон, концтабір "Гоголеве", відпущений, вернувся у м.Павлоград, за окупації працював у кінотеатрі; вів капітулянтську пропаганду: "Окопи нам рити не треба, все одно їх німці обійдуть або знищать", "Німці одягнені і взуті, а ми голі й босі"). Засуджений 27.05.1943 військовим трибуналом 35-ої ГСД до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Строк відбував у Пермській області, звільнений у 1953 році. Реабілітований 20.11.1962 трибуналом Київського військового округу. (П – 6127)

ЦВІТКОВ СЕМЕН ПАВЛОВИЧ, 1900 р.н., с.Знам'янка, росіянин, освіта початкова, машиніст паровозного депо. Заарештований 19.10.1940 Знам'янським ОДТВ НКВС (антирадянська агітація

серед робітників). Засуджений 15.03.1941 лінійним судом Одеської залізниці до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 13.01.1961 Верховним судом СРСР. (П – 5388)

ЦВІТКОВ ТИМІШ ПАВЛОВИЧ, 1888 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1930-35 роках, пічник, десятник відділення тяги залізничної станції. Заарештований 6.09.1937 ДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка ("вихваляв ворога народу Троцького, життя за царя, висловлював невдоволення радвладою"). Засуджений 17.11.1938 лінійним судом Одеської залізниці до 6 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 13.08.1959 Верховним судом СРСР. (П – 7393)

ЦИГУЛЬСКИЙ ОЛЕКСАНДР КУЗЬМОВИЧ, 1894 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, обліковець колгоспу "8-е березня". Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (антирадянська агітація, зв'язок з політбандами). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 15.12.1937. Реабілітований 4.04.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3801)

ЦИМБАЛІСТ СЕМЕН КИРИЛОВИЧ, 1907 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, бригадир комплексної ремонтної бригади паровозного депо. У 1931 році розкуркулений разом з батьками. Заарештований 14.09.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (в роки громадянської війни брав участь у самообороні села, закликав селян розбирати залізничну колію, щоб чинити перешкоди наступу Червоної армії, брав участь у повстанському загоні Хмари; вів антирадянську агітацію про неможливість побудови соціалізму, за що був виключений з комсомолу). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Миколаївської області 19.12.1939 справу припинено, з-під варти 5-го табірного пункту Вятлагу звільнений. (П – 1497)

ЦИМБАЛІСТ ТЕРЕНТІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1909 р.н., с.Мошорине, українець, освіта середня спеціальна – закінчив агрономічний технікум, (він же ЩЕРБИНА ОЛЕКСАНДР ПИЛИПОВИЧ, 1909 р.н., смт Нова Прага, освіта вища), проживав у с.Дальнік-2 Овідіопольського району Одеської області, голова колгоспу ім.Петровського. У серпні 1938 року був заарештований за шкідництво у сільському господарстві, у травні 1939 з-під варти звільнений. У 1945 році був покликаний в Червону армію на терені Австрії, служив до кінця 1945-го рядовим, нагороджений медаллю "За перемогу над Німеччиною". Заарештований 2.03.1953 УМДБ Кіровоградської області (під час німецької окупації працював завідувачем Новопразької райземуправи, був районним провідником ОУН мельниківського спрямування, проводив вербування в ОУН(м), розповсюджував антирадянську націоналістичну літературу: "у 1942 році жителі Новопразького району Ф.Ф.Заруба, А.Ф.Багмет, І.З.Дудник та інші розмножили й поширили програму ОУН). Управлінням МВС Кіровоградської області 16.04.1953 справу припинено з причини, що "Цимбаліст володіє необхідними зв'язками серед оунівського підпілля, з оперативних міркувань з-під варти звільнений". (П – 8435)

ЦИНТАЛОВ ІВАН АРХИПОВИЧ, 1895 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1921 році за дезертирство з Червоної армії був засуджений до 5 років неволі, відсидів 1 рік. Вдруге заарештований 12.07.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("у 1920 році мобілізований у Червону армію, в Олександрії згуртував односельчан і втік до повстанського загону Хмари: розбирав залізничну колію, псував телеграфний зв'язок, розстрілював червоноармійців; в кінці 1920-х агітував проти заходів радвлади щодо землевпорядкування, колективізації та хлібозаготівлі"). Засуджений 14.12.1929 колегією ОДПУ до розстрілу, вирок виконано 3.01.1930. Реабілітований 25.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14243)

ЦИФЕР ЛЕОНІД САВЕЛІЙОВИЧ, 1926 р.н., с.Мошорине, українець, освіта 7 класів, рядовий автовзводу військ НКВС 3-го Українського фронту. Заарештований 29.10.1943 відділом контррозвідки НКВС "Смерш" (антирадянська агітація серед солдат). Засуджений 9.03.1944 трибуналом військ НКВС охорони тилу 3-го Українського фронту до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 13.12.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 13383)

ЧАБАНИН ВОЛОДИМИР КОСТЯНТИНОВИЧ, 1888 р.н., с.Вишниці (Югославія), серб, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, машиніст депо залізничної станції. Заарештований 7.06.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці (антирадянська агітація). ОДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці 22.06.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6756)

ЧЕКРИШЕВ СТЕПАН ПОТАПОВИЧ, 1888 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта середня, проживав у м.Кіровограді. Заарештований 29.11.1945 УНКДБ Кіровоградської області в роки німецької окупації працював директором швейної фабрики, вихваляв фашистську Німеччину та її армію). Засуджений 12.02.1946 Кіровоградським облсудом до 10 років ВТТ з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Звільнений з ув'язнення у 1954 році. Реабілітований 28.02.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13119)

ЧЕМЕРИС ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1892 р.н., с.Мотронівка Знам'янського району, українець, освіта початкова, голова колгоспу "Червоний декабрист". Заарештований 21.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (шкідництво: "голова колгоспу, колишній куркуль, погано організував обмолот хліба, багато зерна лишилось у полі, план хлібозаготівлі виконано на 71 відсоток, давав іншим можливість розтягувати колгоспне майно"). Засуджений 9.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборах. Реабілітований 3.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7164)

ЧЕПУРОВ МИХАЙЛО МУСІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Долино-Кам'янка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Комунар". Заарештований 28.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (агітація, направлена на зрив виконання плану хлібозаготівлі). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 16.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7096)

ЧЕРВОНИЙ ОКСЕНТ МИХАЙЛОВИЧ, 1907 р.н., с.Суботці, українець, освіта початкова, проживав на ст.Кірове-Українське, стрілочник. Заарештований 5.11.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3970)

ЧЕРВОНИЙ ФЕДІР ЯКИМОВИЧ, 1882 р.н., с.Суботці, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 4.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.11.1937. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10665)

ЧЕРЕВАТЕНКО ДАВИД МАРКОВИЧ, 1896 р.н., с.Суслове (приєднане до с.Петрове), росіянин, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, директор фабрики ширвжитку. Заарештований 25.12.1943 Знам'янським РВ НКДБ (співробітництво з німецькими окупантами). Засуджений 24.04.1944 трибуналом Одеського військового округу на 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 8.09.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13562)

ЧЕРЕВАТЕНКО ТИМОФІЙ КУПРІЯНОВИЧ, 1889 р.н., с.Суслове, українець, проживав у м.Знам'янка, бригадир інструментального паровозного депо залізничної станції. Заарештований 21.01.1941 (антирадянська агітація: "систематично вихваляв умови життя в буржуазних країнах, техніку тамтешню, зводив наклепи на життя трудящих в СРСР"). Засуджений 4.04.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 24.12.1958 Верховним судом УРСР. (П – 7395)

ЧЕРЕВАТЕНКО ФЕДІР ФЕДОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Хвощевате (нині у складі м.Знам'янка), українець, освіта середня, проживав у с.Суслове (приєднане до с.Петрове), вчитель Кучерівської школи. Заарештований 4.07.1938 управлінням ДБ УНКВС Одеської області ("участь в контрреволюційній організації Одеського інституту зв'язку"). Транспортним відділом УНКВС Одеської області 29.11.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6958)

ЧЕРКЕС ГАВРИЛО ЮХИМОВИЧ, 1909 р.н., с.Диківка, українець, освіта середня, проживав у м.Олександрія, секретар редакції районної газети "Колективіст Олександрійщини". Заарештований 25.08.1936 Олександрійським РВ НКВС (зв'язок з троцькістами). Прокуратурою Олександрійського району 28.11.1936 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2713)

ЧЕРКЕС ЛУКА ТИХОНОВИЧ, 1893 р.н., с.Цибулеве, єврей, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, різноробочий ремонтно-житлової дистанції залізничної станції. Заарештований 31.05.1940 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (контрреволюційна провокаційна діяльність). Засуджений Кіровоградським облсудом 14.09.1940 до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.02.1989 Верховним судом УРСР. (П – 9071)

ЧЕРНІЄВСЬКИЙ ЙОСИП АНТОНОВИЧ, 1896 р.н., м.Білгорос Люблінської губернії (Польща), поляк, освіта початкова, проживав у с.Водяне, комірник Чорноліського лісництва. Заарештований

22.08.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 26-28.11.1937 НКВС і Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 12.12.1937. Реабілітований 26.10.1962 Верховним судом УРСР. (П – 6099)

ЧМИР ІВАН КУЗЬМОВИЧ, 1899 р.н., с.Іванківці, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, службовець ОДТВ ГУДБ НКВС залізничної станції. Заарештований 20.01.1938 дорожньо-транспортним відділом ГУДБ НКВС Одеської залізниці (підозрювався у антирадянській агітації). ДТВГУДБ НКВС Одеської залізниці 23.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге, працюючи вагарем-приймальником залізничної станції, заарештований 28.04.1944 Знам'янським МВ НКДБ (посібництво німецькій окупаційній владі: "в роки війни працював керуючим будинками 19-ої дільниці м.Кіровограда, вів антирадянську агітацію"). Засуджений 23.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 27.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (6765, 12935 – П)

ЧОРНИЙ ВАСИЛЬ СТЕПАНОВИЧ, 1891 р.н., с.Кумари Первомайського району Миколаївської області, освіта середня, проживав у м.Знам'янка, бухгалтер залізничної лікарні. У 1928 році був розкуркулений і позбавлений виборчих прав як експлуататор. Заарештований 13.04.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС ("серед працівників медичних установ проводить контрреволюційну агітацію проти підписки на державну позику, арештів ворогів народу, пророкує поразку СРСР у майбутній війні"). ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка 2.08.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6762)

ЧОРНИЙ ГЕРАСИМ ПЕТРОВИЧ, 1887 р.н., с.Суботці, українець, освіта початкова, швець промартілі "Червоний чоботар". Заарештований 4.11.1940 УНКВС Кіровоградської області (антирадянська агітація). Засуджений 10.12.1940 Кіровоградським облсудом до 7 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 10.11.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10728)

ЧОРНИЙ ДМИТРО ЙОСИПОВИЧ, 1893 р.н., с.Плоске, українець, освіта початкова, хлібороб. Двічі засуджувався за невиконання державних зобов'язань: у 1931 році до 3 років ув'язнення, у 1934-ому до 4-ох. Втретє заарештований 2.08.1937 Знам'янським РВ НКВС (агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 29.10.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8706)

ЧОРНОМОРЕЦЬ ГРИГОРІЙ ЛУК'ЯНОВИЧ, 1903 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 29.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівельних робіт і колгоспного будівництва). Засуджений 11.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7018)

ЧОРНОМОРЕЦЬ СЕМЕН ЛУК'ЯНОВИЧ, 1896 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 30.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт та колективізації). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 3.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7144)

ЧОРНОМОРЕЦЬ СТЕПАН ПАНАСОВИЧ, 1904 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, проживав у с.Диківка-2, член колгоспу "XVIII партз'їзд". Заарештований 7.07.1941 УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська агітація капітулянтського змісту: "Радянський Союз підтримав Гітлера хлібом, то тепер він нам покаже...", "Хіба німецькі робітники дурні піднімати революцію – вони ж знають, як ми живемо із своєю революцією"). Трибуналом військ НКВС Кіровоградської області 30.07.1941 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1006)

ЧОХЛЯД ТРОХИМ СПИРИДОНОВИЧ, 1880 р.н., с.Чутівка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 23.06.1941 УНКДБ Кіровоградської області (агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 7.02.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10764)

ЧУБЕНКО СЕРГІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1900 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти

колективізації та хлібозаготівельних робіт). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 9.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7270)

ЧУКАНОВ МАКСИМ МУСІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, сторож у школі. Заарештований 21.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 роки заслання у північний край. Реабілітований 6.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7149)

ЧУНТА ЙОСИП ІВАНОВИЧ, 1896 р.н., с.Меняд (Румунія), румун, освіта початкова, проживав у с.Диківка, їздовий колгоспу ім.Димитрова. Заарештований 2.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, шпигунство на користь Румунії). Засуджений 29.01.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 28.05.1938. Реабілітований 11.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11434)

ЧУХНОВ ФЕДІР ГРИГОРОВИЧ, 1899 р.н., с.Цибулеве, українець, письменний, проживав у с.Глинськ Світловодського району, лісотехнік. Заарештований 23.07.1938 Новогеоргіївським РВ НКВС (член шкідницько-диверсійної організації). Засуджений 17.09.1939 Верховним судом УРСР до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.02.1969 Верховним судом УРСР. (П – 8181)

ЧУЧАЛОВ ГЕОРГІЙ ФЕРАПОНТОВИЧ, 1915 р.н., с.Коростовка Брянської області (Росія), росіянин, освіта початкова, член ВЛКСМ, проживав у м.Знам'янці, боєць 3-го дивізіону військ НКВС залізничної станції. Заарештований 30.12.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка ("вихваляв ворога народу Троцького"). Військовою прокуратурою Дніпропетровської області 10.03.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6764)

ШАДУРСЬКА ЛАРИСА АНТОНІВНА, 1890 р.н., с.Долино-Кам'янка, українка, освіта середня, проживала у м.Новоукраїнка, без певних занять. Заарештована 26.05.1944 УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська агітація, посібництво німецьким окупантам: "в роки війни працювала вихователем дитячого будинку, у січні 1942 року повідомила окупаційній владі список 6 осіб вихованців єврейської національності, а Єзерський показав цих дітей поліцейським, коли вони прийшли вночі їх арештовувати – подальша доля дітей невідома"). Засуджена 19.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Померла 18.09.1948 в таборах. Трибуналом Київського військового округу 7.12.1954 року міра покарання зменшена до 10 років ВТТ з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна, з-під варти звільнена (через 6 років після смерті). Реабілітована 25.09.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13636)

ШАЛАТО ІВАН МИХАЙЛОВИЧ, 1892 р.н., с.Ботар, с.Невойнеч (Угорщина), угорець, освіта початкова, проживав у с.Казарня, сторож, ремонтник колійної служби ст.Знам"янка. Заарештований 22.10.1937 ОДТВ ст.Помічна УНКВС Одеської області (як військовополонений австроугорського війська в першу світову війну лишився жити в СРСР, виступав проти колгоспного будівництва на селі, поширював чутки про голод в Україні, у 1934 році навідував польського консула у Харкові, мав намір виїхати за кордон). Засуджений 3.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 20.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9179)

ШАЛОВ МИХАЙЛО СЕМЕНОВИЧ, 1887 р.н., с.Петрівка Новопразького району, українець, освіта початкова, проживав у с.Диківка-2, був членом правління колгоспу ім.Тельмана, сторож Диківського сільського споживчого товариства. У 1930 році був засуджений за агітацію проти колективізації до 5 років неволі. Вдруге заарештований 3.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (служив у поліції до революції, у денікінській варті в роки громадянської війни; серед колгоспників вів антирадянську агітацію, займався розкраданням соціалістичної власності). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1605)

ШАПОВАЛОВ СИДІР ПЕТРОВИЧ, 1892 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, робітник цукрозаводу. Заарештований 25.09.1937 Новопразьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 21.10.1938 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 10 років ув'язнення у

виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9255)

ШАПОШНИК ПЕТРО ПЕТРОВИЧ, 1903 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, їздовий деревообробної артілі "Червоний столяр". Заарештований 15.04.1931 ДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (належав до переважної більшості селян Цибулевого, які у 1919-20 брали участь у антирадянському повстанні: напади на червоноармійські частини, єврейські погроми, пограбування потягів, руйнування залізничних споруд, колії; згодом найактивніші пішли у повстанські загони Хмари, Григор'єва; по завершенню збройного спротиву вернулись у село, агітували проти колгоспів і "єврейсько-більшовицької окупації", виявляли схильність до нової хвилі повстанства). Засуджений 29.05.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге заарештований 10.02.1938 Єлизаветградківським РВ НКВС (агітація проти радянської влади та колгоспів). Засуджений 13.06.1939 Кіровоградським облсудом до 5 років заслання у Якутію. Реабілітований 7.07.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 10237, 13393)

ШАПОШНИКОВ МИХАЙЛО, 1878 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 29.12.1928 Єлизаветградківським РВ ДПУ ("належність до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). 2.03.1929 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 11359)

ШАТНИЙ ДМИТРО ПРОКОПОВИЧ, 1896 р.н., с.Плоске, українець, освіта середня, проживав у с.Заломи Кучерівської сільради, вчитель школи. Заарештований 5.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у денікінській армії, в 1919-20 роках організував сотню у Плоскому і повів її у повстанський загін Пилипа Хмари; "Нашою країною правлять одні жиди" – улюблений вислів Шатного", "поширював антирадянські анекдоти, перекручував положення про вибори до Верховної ради, у 1937 році намагався здійснити терористичний акт – з сокирою кидався на голову колгоспу ім.Сталіна"). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу. вирок виконано 21.11.1937. Реабілітований 18.08.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4430)

ШАТНИЙ МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1923 р.н., с.Плоске, росіянин, освіта 9 класів, проживав у м.Ташкенті (Узбекистан), військовослужбовець, старший сержант окремого протитанкового дивізіону 300-ої стрілецької дивізії. Заарештований 5.03.1943 особливим відділом НКВС 300-ої СД (антирадянська агітація). Військовою прокуратурою 300-ої стрілецької дивізії 27.03.1943 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5807)

ШАТНИЙ МИХАЙЛО АНТИПОВИЧ, 1894 р.н., с.Плоске, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 30.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 19.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10842)

ШВЕЦЬ ЛАВРЕНТІЙ ЙОСИПОВИЧ, 1898 р.н., с.Яблунівка Смілянського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у колійній будці поміж станціями Хирівка-Знам'янка, ремонтник залізничних колій. Заарештований 18.05.1945 ОТВ НКДБ ст.Помічна (антирадянська діяльність). Військовим трибуналом Одеської залізниці 13.09.1945 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6800)

ШЕВЧЕНКО АНАСТАСІЯ ІВАНІВНА, 1899 р.н., с.Мошорине, українка, освіта початкова, проживала у м.Знам'янка, домогосподарка. Заарештована 9.05.1944 Знам'янським РВ НКВС (в роки окупації прийняла німецьке громадянство, "фольксдойче"). Засуджена 7.10.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у Чорногірському спецтаборі. Реабілітований 31.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12193)

ШЕВЧЕНКО ГРИГОРІЙ СЕРГІЙОВИЧ, 1909 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 19.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти колгоспного ладу та проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 3.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 17.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7690)

ШЕВЧЕНКО ІВАН ЮХИМОВИЧ, 1907 р.н., с.Диківка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 7.03.1938 Знам'янським РВ НКВС (втеча з заслання, контрреволюційна агітація).

Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.09.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5476)

ШЕВЧЕНКО ІЛЛЯ КСЕНОФОНТОВИЧ, 1887 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, стрілочник залізниці. Заарештований 13.08.1927 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (контрреволюційна діяльність). ТВ ОДПУ ст.Знам'янка 12.04.1928 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6934)

ШЕВЧЕНКО МАРКО ІВАНОВИЧ, 1890 р.н., с.Казарня, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, начальник охорони кондитерської фабрики. Заарештований 16.02.1945 УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська агітація, наклепи на уряд). Засуджений 11.04.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 5.07.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 13371)

ШЕВЧЕНКО МИКОЛА ПОРФИРОВИЧ, 1910 р.н., с.Макариха, українець, неписьменнний, проживав у с.Диківка Знам'янського району, хлібороб. Заарештований 21.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітував проти державної хлібоздачі, закликав селян не виходити на роботу в колгосп: "Змушують працювати і в неділю, а їсти не дають ні крихти"). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7585)

ШЕВЧЕНКО ПЕТРО МИХАЙЛОВИЧ, 1912 р.н., с.Тишківка Волоконівського району Курської (нині Білгородської) області (Росія), українець, письменний, проживав у с.Новопавлівка Знам'янського району, перукар Заарештований 12.01.1944 Аджамським РВ НКДБ (в роки німецької окупації працював у приватній перукарні, підозрювався у зрадництві). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 6.05.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2053)

ШЕВЧЕНКО ПИЛИП ДМИТРОВИЧ 1896 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 19.12.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (у 1919 році був одним із організаторів повстанського загону у Диківці, який незабаром під Олександрією став сотнею у загоні Штиля, згодом перейшов на службу в армію УНР, проводив розстріли комуністів і радянських працівників у Диківці в 1920 році; після ліквідації повстанського руху переховувався, був засуджений до розстрілу, але амністований; "поширював чутки про наявність банди у Чорному лісі, впроваджував у свідомість селян повстанські тенденції"). Засуджений 19.02.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, дата виконання вироку у справі відсутня. Реабілітований 12.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10015)

ШЕВЧЕНКО ТИМОФІЙ ІВАНОВИЧ, 1905 р.н., с.Диківка, українець, письменний, кандидат у члени ВКП(б), проживав у м.Нижній Тагил (Росія), військовослужбовець, рядовий мінометного батальйона 137 окремої стрілецької бригади. Заарештований 19.06.1942 особливим відділом НКВС 137-ої ОСБ ("контрреволюційна робота по підготовці зради Батьківщини"). Військовим трибуналом 137-ої ОСБ 25.08.1942 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5767)

ШЕЙКО ІСАК ТРОХИМОВИЧ, 1912 р.н., с.Плоске, українець, освіта середня спеціальна, член ВЛКСМ, проживав у с.Медове Устинівського району, директор неповної середньої школи. Заарештований 5.08.1935 Устинівським РВ ДПУ (підготовка терористичного акту проти районних керівників). Одеським облсудом 12.01.1936 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1090)

ШЕНДЮК ІВАН АНДРІЙОВИЧ, 1907 р.н., с.Чорноліска, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 30.12.1928 Зінов"євським окрвідділом ДПУ ("належність до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). Засуджений 3.06.1929 колегією ОДПУ до розстрілу, водночас вирок замінено до 10 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 11359)

ШЕРЕМЕТ САМСОН ФИЛИМОНОВИЧ, 1894 р.н., с.Диківка Знам'янського району, українець, письменний, їздовий колгоспу. Заарештований 12.04.1938 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, розкрадання колгоспного майна). Засуджений 21.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 15.01.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5524)

ШЕРЕМЕТ ФЕДІР ІВАНОВИЧ, 1873 р.н., с.Березняки Смілянського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Хирівка (с.Богданівка) Знам'янського району, помічник начальника залізничної станції. Заарештований 10.10.1937 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Постишево Одеської залізниці (служив у петлюрівських військах; провадив антирадянську агітацію). Засуджений 29.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 29.11.1937. Реабілітований 24.09.1959 Черкаським облсудом. (П – 7397)

ШИЛО ГРИГОРІЙ АНТОНОВИЧ, 1885 р.н., с.Чутівка, українець, письменний, проживав у с.Веселий Кут Знам'янського району, хлібороб, уповноважений заготконтори. Заарештований 25.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (був активним учасником повстанського загону Хмари у роки громадянської війни; агітував проти колгоспів та хлібозаготівлі). Засуджений 20.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання в Казахстан. Брат Петро за участь у повстанському загоні Хмари засуджений до заслання на північ. Реабілітований 16.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7215)

ШИЛО ІВАН ВЕНЕДИКТОВИЧ, 1896 р.н., с.Чутівка, українець, освіта початкова, член сільгоспартілі ім.Петровського. Заарештований 5.09.1937 Знам'янським РВ НКВС (служив у повстанському загоні Хмари; провадив шкідницьку діяльність). Засуджений 9.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув`язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8711)

ШИЛО ПЕТРО АНТОНОВИЧ, 1898 р.н., с.Чутівка, українець, письменний, проживав у с.Лозуватка Знам'янського району, хлібороб. Заарештований 9.03.1931 Знам'янським РВ ДПУ (у 1919 році дизертирував із Червоної армії, брав участь у повстанському загоні Хмари, вербував людей у повстанці – у 1921-ому за це перебував під слідством; агітував проти державної хлібозаготівлі, колгоспів як форми господарювання, пророкував їм недовговічність). Знам'янським РВ ДПУ 28.07.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7463)

ШИЛО ЮХИМ ВАСИЛЬОВИЧ, 1896 р.н., с.Чутівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 6.06.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("антирадянська агітація проти колективізації та хлібозаготівлі, поширення провокаційних чуток про війну"). Засуджений 14.12.1929 трійкою при колегії ОДПУ УРСР до 8 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 4.05.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14185)

ШИМУСЮК СТЕПАН ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1892 р.н., с.Лосинець Томашівського району Холмської області (Польща) українець, освіта вища, проживав у м.Знам`янка, викладач географії. Заарештований 3.10.1945 Знам'янським транспортним відділом НКДБ ст.Знам'янка ("із жовтня 1941 року дев'ять місяців працював інспектором шкіл Знам'янської райуправи, на районній нараді вчителів вимагав від них виховувати дітей в націоналістичному дусі, агітував за створення Самостійної України, зводив наклепи на радянську владу", "у 1942 році був арештований німецькою жандармерією і кинутий у концтабори, звідки його визволили американські війська", додому повернувся як репатріант). Засуджений 28.11.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 10.05.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10061)

ШИШКОВСЬКИЙ ГРИГОРІЙ ДМИТРОВИЧ, 1905 р.н., с.Диківка, українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б) – кандидатство припинене за те, що вимагав вихідного в неділю, хлібороб-середняк. Заарештований 7.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (у 1931 році вступив до колгоспу ім.Ворошилова, був членом правління, але в 1932-ому виключений як куркуль-агітатор; пропагував саботаж хлібозаготівлі, відмовлявся перевіювати солому для виявлення зерна, агітував проти колгоспів: "Нам лишилось молотить солому та полову – хліб вивезли, а ми поздихаєм"). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7532)

ШКАФАР МИХАЙЛО СТЕПАНОВИЧ, 1889 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта початкова, рахівник колгоспу "Хвиля революції". У 1931 році заарештовувався за антирадянську агітацію. Вдруге заарештований 24.01.1938 Знам'янським РВ НКВС (учасник збройного повстання 1920 року проти радвлади у Шамівці, член "Просвіти" в 1918-20 роках, на зібраннях якої читались романи В.Винниченка, співались пісні "А вже років двісті, як козак в неволі" та інші; "член створеної у 1934 році повстанської української націоналістичної організації, завданням

якої було здійснення диверсійних актів на залізниці і в сільському господарстві, ліквідація партійних і радянських працівників в період початку війни капіталістичних держав проти СРСР"). Засуджений 9.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 15.05.1938. Реабілітований 11.04.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4692)

ШКАФІНА ОЛЕКСАНДРА ВАСИЛІВНА, 1920 р.н., с.Цибулеве, українка, освіта вища, службовець. Заарештована 15.12.1943 відділом контррозвідки "Смерш" 110-ої гвардійської Олександрійської стрілецької дивізії (таємний агент німецької розвідки у роки окупації). Засуджена 15.07.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10742)

ШМАГАЙЛО ІВАН СОЗОНОВИЧ, 1906 р.н., с.Петрове-2, українець, освіта початкова, проживав у с.Оситняжка Кіровоградського району, голова колгоспу "1 Травня". Заарештований 4.01.1933 Знам'янським відділом Одеської залізниці (антирадянська діяльність). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7253)

ШМУРАТОВ ТЕРЕНТІЙ СИДОРОВИЧ, 1878 р.н., м.Знам'янка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 13.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 10.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 7 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як кустар-чоботар заарештований 23.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (антиконституційні, контрреволюційні висловлювання). Засуджений 29.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.01.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10122, 9711)

ШОКЛА ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1901 р.н., с.Суботці, українець, неписьменний, хлібороб. Заарештований 8.06.1929 Знам'янською районною міліцією (антирадянська агітація). Засуджений 2.08.1929 Зінов'євським облсудом до 1,5 року ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 30.09.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1773)

ШПАЧЕНКО МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1890 р.н., с.Цибулеве, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 5.06.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітував проти заходів радянської влади на селі: "п'яний сікався до бідноти, яка отримувала хліб: "Доки ви братимете хліб, який ми виростили і здали?"). Засуджений 19.10.1929 колегією ОДПУ до 7 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 25.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14189)

ШПАЧЕНКО СТЕПАН МАРКОВИЧ, 1908 р.н., с.Богданівка, українець, письменний, проживав у м.Запоріжжя, військовослужбовець 961-го стрілецького полку 274 стрілецької дивізії. Заарештований 22.09.1941 особливим відділом НКВС 274-ої стрілецької дивізії (розповсюдження капітулянтських чуток). Засуджений 2.10.1941 військовим трибуналом 274-ої стрілецької дивізії до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 8.02.1990 трибуналом Одеського військового округу. (П – 10798)

ШТАНЬКО ГРИГОРІЙ ЮХИМОВИЧ, 1910 р.н., с.Шевченкове, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 11.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 1.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10368)

ШТАНЬКО МИКОЛА ІСАКОВИЧ, 1909 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, тесля на шахті м.Тула (Росія). Заарештований 15.01.1933 Новопразьким РВ ДПУ (підготовка терористичного акту проти сільського активіста). Новопразьким РВ ДПУ 7.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. Батько розкуркулений у 1930 році. (П – 721)

ШТАНЬКО МИКОЛА ХАРЛАМОВИЧ, 1903 р.н., с.Мошорине, українець, письменний, коваль Саблино-Знам'янського цукрозаводу. Заарештований 27.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Засуджений 4.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 30.10.1938. Реабілітований 31.05.1957 УКДБ Кіровоградської області. (П – 3811)

ШТАНЬКО ПАВЛО СИДОРОВИЧ, 1888 р.н., с.Мошорине, українець, письменний, лісник Саблинського бурякорадгоспу. Заарештований 1.10.1936 Новопразьким РВ НКВС (антирадянська агітація, терористичні наміри). Засуджений 27.01.1937 Дніпропетровським облсудом до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 23.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13343)

ШТАНЬКО СЕМЕН ХАРЛАМОВИЧ, 1901 р.н., с.Мошорине, українець, письменний, сторож Саблино-Знам'янського радгоспу. Заарештований 27.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Засуджений 4.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 30.10.1938. Реабілітований 31.05.1957 УКДБ Кіровоградської області. (П – 3811)

ШТЕФАН (ФИЛИПЕНКО) ЄВГЕНІЯ ІВАНІВНА, 1919 р.н., м.Канів Черкаської області, українка, освіта середня, проживала у м.Знам'янка, чорноробоча "Заготзерно" залізничної станції. Заарештована 26.01.1946 уповноваженим по боротьбі з бандитизмом Знам'янського РВ НКВС (в роки німецької окупації працювала секретаркою-машиністкою міської управи, добровільно евакуювалась у Німеччину, де працювала на взуттєвій фабриці до репатріації в СРСР; завербована гестапо як секретний агент). Засуджена 19.02.1946 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Приволзького військового округу 13.05.1955 міру покарання зменшено до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах, звільнена 2.07.1955. Реабілітована 30.07.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13947)

ШТУКАР СТЕПАН КАРПОВИЧ, 1879 р.н., м.Турове Гомельської області (Білорусія), білорус, освіта 5 класів, проживав у с.Знам'янка, колгоспник. Заарештований 8.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація серед колгоспників). Засуджений 29.09.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 5.10.1938. Реабілітований 22.10.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5358)

ШУЛЬЦ ЛЕОНГАРД ТЕОДОРОВИЧ, 1885 р.н., м.Мінськ (Білорусія), німець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янці, помічник завідувача транспорту залізничної станції. Заарештований 6.11.1937 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (антирадянська агітація: "організовували зібрання під виглядом гри у преферанс для проведення антирадянських бесід"). Засуджений 29.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Трійкою УНКВС Миколаївської області 20.11.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. Стосовно колишніх оперуповноважених ОДТВ НКВС ст.Знам'янка Силачова і Вержховського, які вели справу і допустили фальсифікації свідчень, матеріали передані військовій прокуратурі прикордонних військ НКВС Одеської області для притягнення їх до відповідальності. (П – 8332)

ЩЕПАНЕК ВОЙЦЕХ МАРТИНОВИЧ, 1871 р.н., с.Сокольники (Польща), поляк, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, кондуктор на залізниці. Заарештований 10.04.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (антирадянська агітація). ДТВ ГУДБ НКВС Одеської залізниці 27.02.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6803)

ЩЕРБАЧЕНКО ІВАН ДАНИЛОВИЧ, 1895 р.н., с.Пасицели Ананьївського району Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, машиніст депо залізничної станції. Заарештований 7.09.1933 ОДТВ ДПУ ст.Знам'янки (цькування ударників праці). Засуджений 23.10.1933 лінійним судом Катеринославської залізниці до 2 років ув'язнення з випробувальним строком на 3 роки. Реабілітований 20.06.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 247)

ЩЕРБИНА ВАСИЛЬ СИДОРОВИЧ, 1902 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, тесля Саблино-Знам'янського цукрозаводу. Заарештований 27.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації). УДБ НКВС Кіровоградської області 7.03.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2170)

ЩЕРБИНА ПАВЛО ФЕДОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Мошорине, українець, освіта початкова, конюх колгоспу. Заарештований 8.02.1938 Новопразьким РВ НКВС (шкідництво в колгоспі, крадіжка кормів). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10615)

ЩЕРБИНА ФЕОДОСІЙ ПЕТРОВИЧ, 1894 р.н., с.Шамівка (приєднане до с.Дмитрівка), українець, освіта початкова, коваль колгоспу "Хвиля революції". Заарештований 8.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (учасник збройного повстання 1920 року проти радвлади у Шамівці, член "Просвіти" в 1918-20 роках, на зібраннях якої читались романи В.Винниченка, співались пісні "А вже років двісті, як козак в неволі" та інші; "член створеної у 1934 році повстанської української націоналістичної організації, завданням якої було здійснення диверсійних актів на залізниці і в сільському господарстві, ліквідація партійних і радянських працівників в період початку війни капіталістичних держав проти СРСР").

Засуджений 9.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 1.06.1938. Реабілітований 11.04.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4692)

ЩУРОВ ДМИТРО ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б) до 1935 року, агротехнік Дмитрівської МТС. Заарештований 3.12.1937 Знам'янським РВ НКВС (шкідництво, антирадянська агітація). Засуджений 7.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1551)

ЩУРОВ СИДІР ЯКОВИЧ, 1889 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта середня спеціальна – будівельний технікум, проживав у м.Кіровограді, технік облуправління зв'язку. Заарештований 3.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (підозрювався у зрадницькій діяльності: видачі радянських активістів німецьким окупантам). Засуджений 27.10.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 23.10.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13612)

ЩУРОВА ВАРВАРА ЄПІФАНІВНА, 1890 р.н., с.Дмитрівка, українка, освіта початкова, без певних занять. Заарештована 20.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівлі). Засуджена 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 роки заслання на північ. Реабілітована 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6674)

ЮР'ЄВ ЯВДОКИМ СЕМЕНОВИЧ, 1889 р.н., с.Чармалик Маріупольського району Донецької області, грек, освіта вища (навчався у Варшавському університеті), проживав у м.Знам'янка, лікар-гінеколог поліклініки залізничної станції. Заарештований 17.12.1937 ОДТВ ГУДБ ст.Знам'янка (син диякона, в роки громадянської війни служив у білих; "систематично порушує закон уряду СРСР про заборону абортів, тримає вдома підпільні абортарії", "запрошуючи співробітників на квартиру, займається контрреволюційною агітацією в процесі гри у преферанс"). Засуджений 1.04.1938 особливою нарадою при НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. особливою нарадою при НКВС СРСР 9.02.1940 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований 27.02.1965 Кіровоградським облсудом. (П – 7903)

ЯГОДА МАРІЯ КУЗЬМІВНА, 1884 р.н., с.Костянтинівка, українка, письменна, проживала у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештована 25.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (підозрювалась у зрадницькій діяльності: видачі німцям червоних партизан). Засуджена 11.05.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки і конфіскацією майна. Реабілітована 23.03.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13145)

ЯЇЧНИКОВ МИКОЛА МИКОЛАЙОВИЧ, 1881 р.н., м.Ставрополь (Росія), росіянин, письменний, проживав у с.Цибулеве Знам'янського району, начальник залізничної станції. У 1923 році за відмову від військового обліку був засуджений до 1,5 років неволі, у 1931-ому судився за порушення безпеки руху, виправданий. Втретє заарештований 18.05.1931 Бобринським (нині ст.ім.Т.Шевченка Черкаської області) ОДТВ ОДПУ Південно-Західної залізниці (колишній дворянин, син царського полковника, сам офіцер царського війська; агітував проти колективізації на селі: "Куркулі – добрі господарі, а розкуркулювання й виселення їх – це грабунок і знущання над людьми"). Засуджений 3.06.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Брат, льотчик, колишній офіцер царської армії, розстріляний червоними у 1919 році. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6455)

ЯКОВЛЕВ ВАСИЛЬ ЄГОРОВИЧ, 1906 р.н., с.Дмитрівка, росіянин, освіта 4 класи, ремонтний робітник на залізничної станції Знам'янка. Заарештований 17.11.1945 транспортним відділом НКДБ Одеської залізниці (в роки німецької окупації служив старостою сільгоспобщини №4). Засуджений 22.02.1946 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований 13.02.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13066)

ЯКОВЛЕВ ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1893 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у с.Богданівка, сторож залізничної станції Трепівка. Заарештований 20.04.1946 Знам'янським РВ НКВС (співробітництво з німецькою окупаційною владою). Засуджений 12.08.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 3.10.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 13375)

ЯКОВЛЕВ ВОЛОДИМИР ГЕОРГІЙОВИЧ, 1924 р.н., ст.Хирівка Богданівської сільради, українець, освіта неповна середня, член ВЛКСМ у 1939-41 роках, за фахом кочегар парової машини, без певних занять. Заарештований 31.12.1943 Знам'янським РВ НКДБ (співробітництво з німецькою окупаційною владою: "з грудня 1942-го по червень 1943-го служив санінструктором у вахтбатальйоні, який охороняв табори військовополонених та промислові об'єкти в Кіровограді і Гайсині; зрадництва не виявлено"). Знам'янським РВ НКДБ 13.03.1944 справу припинено, з-під варти звільнений і направлений у райвійськкомат з перспективою спецтабору НКВС. (П – 8380)

ЯКОВЛЕВ ІОВ ІВАНОВИЧ, 1881 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, стрілочник. Заарештований 15.01.1938 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (вів контрреволюційну релігійну агітацію, вербував у секту євангелістів). Засуджений 6.05.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 17.06.1938. Реабілітований 13.08.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5259)

ЯКОВЛЕВ ОВСІЙ ПАВЛОВИЧ, 1900 р.н., с.Дмитрівка, українець, письменний, кандидат у члени ВКП(б), був членом колгоспу ім.Фрунзе, десятник 4-го будрайону міста Знам'янка. Заарештований 5.03.1933 ТВ ДПУ ст.Знам'янка (у 1930 році, щоб не бути розкуркуленим, продав своє господарство і втік із села; підбурював селян не вступати до колгоспу, не здавати хліб державі за так). Засуджений 20.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 14.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7240)

ЯКОВЛЕВ ОЛЕКСІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1874 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 31.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("у 1920 році був активним повстанцем у загоні Сафронова, постачав загін продуктами і фуражем; агітував не здавати хліб на зсиппункти, бо його вивозять за кордон, а тут буде голодовка: "Нас грабують податками, а ще тепер і позиками, а кажуть, що – добровільно", облігації державної позики називав "бутилочними етикетками"). Засуджений 22.03.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до розстрілу, дата виконання вироку у справі відсутня. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10369)

ЯКОВЧЕНКО РОМАН АНДРІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 5.01.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти самообкладання, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 17.05.1929 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 18.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4170)

ЯНІШЕВСЬКИЙ ПОРФИР МАР'ЯНОВИЧ, 1885 р.н., с.Заячківка Уманського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам`янка, помічник завідувача агробази ст.Долинська. Заарештований 13.04.1931 Знам'янським МВ ДПУ (служив у армії УНР, мобілізовував залізничників до петлюрівського війська; при обшуку вилучено листівку антирадянського змісту, що кваліфіковано як антирадянську діяльність). Особливим відділом при колегії ДПУ УРСР 25.10.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3692)

ЯНКУЛ ІВАН (він же **ГОЙКОВ ЖИВОН) ПАВЛОВИЧ**, 1887 р.н., Сербія, серб, освіта початкова, проживав у с.Макариха Знам'янського району, різноробочий колгоспу "Червоний шлях". Заарештований 8.02.1938 Знам'янським РВ НКВС ("у 1915 році потрапив до російського полону, із сербів царський уряд створив дивізію й послав її на турецький фронт, там Янкул був поранений, на лікування повернули в Єлисаветград, де й лишився; мав епістолярний зв'язок із закордоном, читаючи листи селянам вголос, популяризував капіталістичний спосіб життя, зводив наклепи на умови життя в СРСР, їздив до Києва домовлятись із консулом Польщі про повернення до Югославії"). Засуджений 30.09.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. В реабілітаційному повідомленні справи сказано, що розстріляний у таборах, а в повідомленні начальника 2-го відділу Онеглагу НКВС значиться, що помер 6.06.1942. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9134)

ЯРИФУ ЮХИМ КИРИЛОВИЧ, 1882 р.н., с.Диківка, молдаванин, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 19.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (агітація проти колгоспного ладу та проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 3.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 16.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7092)

ЯРОВИЙ ВІКТОР ФЕДОРОВИЧ, 1915 р.н., с.Веселий Кут, українець, освіта неповна середня, колгоспник. Заарештований 20.12.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (участь у підготовці

терористичного акту, антирадянська агітація). Засуджений 20.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.02.1938. Реабілітований 4.11.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5472)

ЯРОВИЙ ВОЛОДИМИР КАЛИНОВИЧ, 1924 р.н., с.Богданівка, українець, освіта неповна середня, мешкав у с.Маловодяне Долинського району, військовослужбовець 1352-го зенітно-артилерійського полку. Заарештований 24.09.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 26-ої зенітно-артилерійської дивізії РГК (антирадянська діяльність: "серед червня 1943 року пішов служити до німецької поліції, у грудні відступив з німцями, у Хащуватому на Гайворонщині з поліцаїв сформували каральний загін для боротьби з партизанами, понад 3 місяці загін оперував у Сальковому, Грушці, Хащуватому, далі відступив у Румунію, Плоєшти, загін переріс у батальйон, напочатку осені полонений військами Червоної армії"). Засуджений 13.01.1945 відділом контррозвідки "Смерш" 26-ої зенітної дивізії до 3 місяців штрафроти. (П – 3332)

ЯРОВИЙ ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1891 р.н., с.Цибулеве, українець, письменний, пенсіонер. Заарештований 10.02.1938 Єлизаветградківським РВ НКВС (агітація проти радянської влади, колгоспів та держпозики). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу. вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10660)

ЯРОВИЙ ІВАН ІВАНОВИЧ, 1884 р.н., с.Цибулеве, українець, освіта початкова, рахівник споживчого товариства. Заарештований 29.12.1928 Єлизаветградківським РВ ДПУ ("належність до контрреволюційної організації, заснованої у червні 1928 року в Чорному лісі, яка ставила мету збройного повалення радянської влади і здобуття незалежності України шляхом розповсюдження чуток, поширення друкованих прокламацій – деякі були розклеєні у селі Красносілля, – руйнування залізничних колій, псування засобів зв'язку"). Єлизаветградківським РВ ДПУ 2.03.1929 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 11359)

ЯРОВИЙ ЛЕОНТІЙ ВАКУЛОВИЧ, 1900 р.н., с.Дмитрівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1932-33 роках, проживав у м.Знам'янка, машиніст паровоза. Заарештований 3.01.1944 ОДТВ ГУДБ НКВС ст.Знам'янка (у 1918-19 роках служив у військах армії УНР, емігрував у Польщу, повернувся, був членом "Просвіти"; працював на залізниці під час німецької окупації, "сприяв ворогам у відновленні залізничного транспорту"). Засуджений 31.05.1944 особливою нарадою НКВС до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. У 1949 році з-під варти звільнений. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11920)

ЯРОШЕВСЬКИЙ БОРИС ЙОСИПОВИЧ, 1911 р.н., с.Долино-Кам'янка, єврей, письменний, член ВЛКСМ, проживав у с.Дмитрівка Знам'янського району, рахівник колгоспу "Комсомольська правда". Заарештований 8.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (висловлював жаль з приводу вироків над "ворогами народу", висміював радянську пресу). Засуджений 15.07.1938 Миколаївським облсудом до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Виїзна сесія трибуналу військ НКВС Вологодської області у м.Череповці (Росія) 18.10.1941 за "поширення провокаційних настроїв на користь Німеччини, контрреволюційну агітацію серед в'язнів" засудила до розстрілу, вирок виконано негайно. Реабілітований 27.08.1976 Верховним судом УРСР. (П – 8324)

ЯРОШЕНКО МИКОЛА СТЕПАНОВИЧ, 1898 р.н., с.Казарня, українець, освіта середня, проживав у с.Єлизаветградка Олександрівського району, діловод ринку. Заарештований 17.08.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 11.01.1929 особливою нарадою ОДПУ до позбавлення права мешкати в Україні, Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону 3 роки з прикріпленням до визначеного місця проживання. особливою нарадою ОДПУ 12.10.1931 термін покарання продовжений ще на 3 роки. Реабілітований 22.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4162)

ЯСИНСЬКИЙ БОЛЕСЛАВ ПЕТРОВИЧ, 1889 р.н., м.Знам'янка, поляк, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, економіст цеху №7 заводу "Червона зірка". Заарештований 22.06.1941 Кіровоградським облуправлінням НКВС (знаходячись в ув'язненні, продовжував проводити антирадянську агітацію, зводити наклепи на життя в СРСР: "Чесних людей у нас засуджують до 5-8 років неволі, а злодіїв та бандитів виправдовують і випускають"; вихваляв рівень життя у дореволюційний період і в капіталістичних країнах). Засуджений 3.06.1942 трибуналом військ НКВС Красноярського краю до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 11.11.1958 Верховним судом РРФСР. (П – 4583)

ЯСИНСЬКИЙ БРОНІСЛАВ ПЕТРОВИЧ, 1894 р.н., м.Знам'янка, поляк, освіта 7 класів, проживав у м.Кіровограді, старший майстер заводу "Червона зірка". Заарештований 22.06.1941 Кіровоградським облуправлінням НКВС ("знаходячись в ув'язненні, продовжував проводити антирадянську агітацію, зводити наклепи на життя в СРСР: "Тепер комуністи кричать, що будують аероплани, а штани за 3 рублі пошити не можуть", "Нещасні ті люди, які потрапляють до НКВС – там же працюють самі бандити, катують по-звірячому"). Засуджений 3.06.1942 трибуналом військ НКВС Красноярського краю до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 11.11.1958 Верховним судом РРФСР. Дружина у 1937 році засуджена до 10 років неволі за антирадянську діяльність, брат Болеслав репресований того ж дня. (П – 4583)

КІРОВОГРАДСЬКИЙ РАЙОН

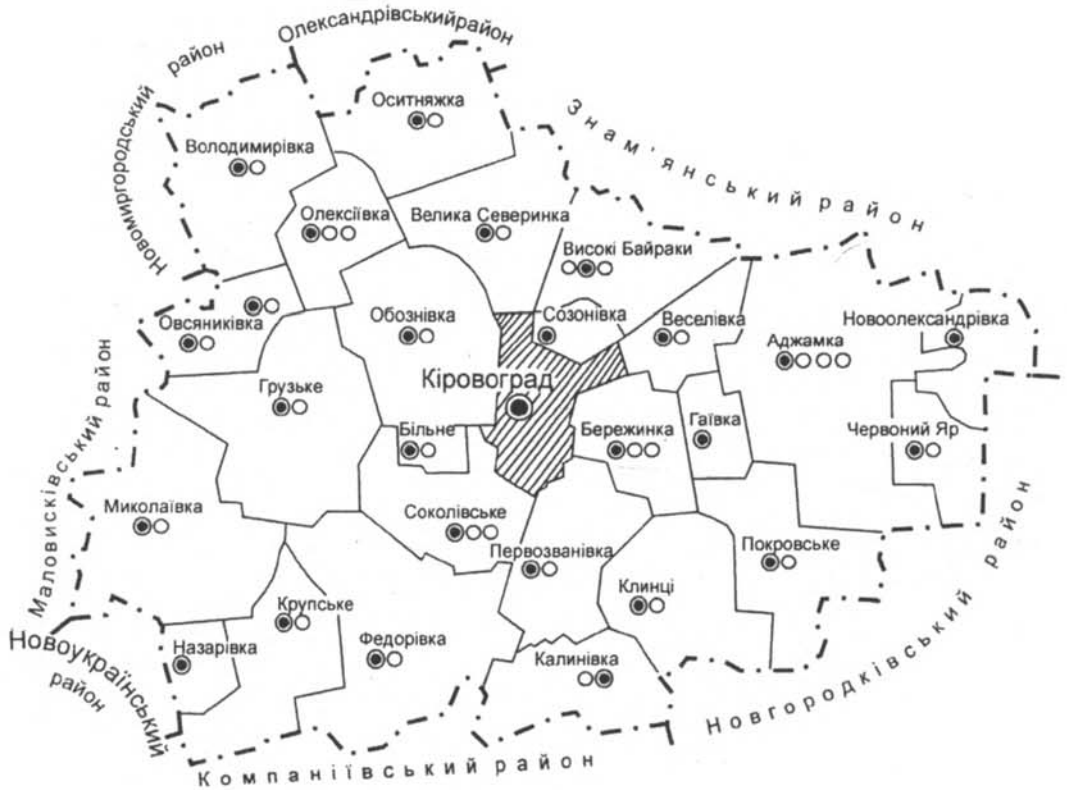

СПОГАДИ СЕСТЕР ОЛЕКСАНДРИ АНДРІЇВНИ І ЛІДІЇ АНДРІЇВНИ ДОВГАЛЕНКІВ

Одружився наш батько, Довгаленко Андрій Семенович, молодим у 20-х роках. Добре настраждалися вдвох з молодою дружиною, нашою матінкою: пережили два тяжких голодних роки (21-й та 22-й), перехворіли тифом, втратили свою першу дитину.

1923 року шість молодих сімей згуртувалися: недалеко від Аджамки (село Веселівка) створили комуну. Тяжко їм, молодим, було без інвентаря, проте працювали багато, і за два роки комуна розбагатіла. Птахівництво, тваринництво, землеробство було її основою. Продавали збіжжя, молочні продукти, м'ясо – розбагатіли. Побудували чотири гарних будинки для тих, у кого не було своїх хат, і навіть трактора "Фордзона" купили. Так було до 1929 року. А коли більшовики-ленінці погнали всіх до колгоспів, комуна перетворилась у пристанище для нероб, п'яниць і ледацюг. Після опублікування Сталіним статті "Головокружение от успехов" люди порозтягали інвентар, птицю, корів, коней. Брали й ті, хто нічого в ту комуну не приніс. Наш татусь працював рахівником у комуні (а потім і в колгоспі). Після такого "господарювання" він зрозумів, що з колгоспу треба тікати: закінчивши курси бухгалтерів, він міг перейти працювати до будь-якої сільгоспустанови. Перші комунари дуже не хотіли його відпускати.

Переїхав тато 1932-го року працювати на посаду бухгалтера в Акаржанську МТС Спартаківського району, що на Одещині. Робота була нова і складна. Жила наша сім'я убого, лишень на батькову невисоку платню. Всіх нас було четверо: тато, мама і двоє дітей. Батька ми майже не бачили, він працював дні і ночі. Прожили там до 1933-го, і в цьому ж році восени повернулися в Аджамку, але роботи для батька не було. Це в рік голодомору. Потім батька запросили працювати в Саблино-Знам'янський радгосп, де він діставав пайку: тричі на день тарілку капустяно-пшоняного супу. Це було вже щось. Працювала й мама, тому нам видавали 10 кілограмів борошна на сім'ю. Татові давні друзі, знаючи його як гарного працівника, запропонували роботу в машино-тракторній станції Снігурівського району. Цю МТС треба було витягти з відсталих. Як тільки бухгалтерські справи в МТС покращали, тата направили в запущену Ясинівську МТС Любашівського району (Одещина), де він працював головним бухгалтером. Знову багато роботи, бідність, скромність.

Андрій Довгаленко з дружиною Ніною, м.Миколаїв, початок 30-х років XX століття.

Начальник політвідділу МТС Кисельов, завзятий комуняка, дуже чіплявся до батька й обурювався: як це так – головний бухгалтер, а не комуніст! Хоч директор був доброю людиною, працювати з начполітвідділом було неможливо. Тато приходив з роботи знервований, невдоволений і говорив: "Кисельов мене посадить". На той час репресії здійснювались повсюдно і часто.

Повернувшись до Аджамки, тато став працювати головним бухгалтером сільського споживчого товариства. Він чекав призначення в іншу МТС. Це був 37-й рік. Одного осіннього дня тато прийшов додому з двома чоловіками, які почали робити обшук. Тато був дуже змучений і зажурений. Ті ж двоє перевернули в хаті все, передивились кожен листочок. Знайшли

фотографію діда, татового батька: був він у формі підпрапорщика. Один представник влади (малий, коротка шкірянка, перекошене лице) запитав: "Хто це?" Тато йому відповів. А другий (молодий, у будьонівці й шинелі) все допитувався, чи не має тато зброї. Господи, де ж у сільського чоловіка, та ще й бухгалтера, та зброя візьметься? У нас навіть шафи не було, не те, що зброї. Той, у шкірянці, визвірився, як пес: "А-а, так ваш отец был офицером в царской армии?" (Тоді ж не було радянської). Всі фотографії дідові забрали.

Дід, Довгаленко Семен Герасимович, був учасником російсько-японської війни, дістав тяжке поранення в щелепу, після лікування повернувся до війська. І був там просто солдатом. За деякий час його забрали в полон японці, звідки він утік і врятував полковника, котрий добився для діда грошової винагороди і вступу до школи прапорщиків. Приїхав дід до села з грішми і замість того, щоб працювати, почав пиячити і мучити сім'ю. Татусеві добряче від нього діставалось, дід був жорстокий. І ось за такого батька наш татусь повинен був відповідати.

В день обшуку татуся забрали, а матусі навіть удома не було. Наступного дня тата відвезли до кіровоградської тюрми. Від жовтня до лютого щотижня матуся носила йому передачі. І раптом тато зник, передачі не прийняли. Ми дуже засумували і вирішили, що його вже немає. Аж ось одного дня отримуємо листа на книжечці з цигаркового паперу – якась добра душа переслала за адресою. Як же ми плакали, читаючи ці сторіночки, де батько повідомляв, що його везуть на північ будувати міста. Ще написав, що його судила "трійка" і дали 10 років з правом листування. З місця прибуття написав, що його в поїзді обікрали, забравши теплі речі, і тепер він напівзодягнений потерпає від холоду. Батька звинуватили у шпигунстві на користь німців, в "участі у банді Махна" (хоч йому в той час було 14 років), та ще що його батько був білогвардійським офіцером (хоч діда забили білогвардійці за те, що він зібрав невдоволених присутністю німців на Україні).

Ми з жахом думали, чи ж дочекаємось повернення батька через 10 років? Звинувачення були безглузді, та кому це доведеш? Тато мав виразку шлунку, тому надії на повернення – ніякої. Тяжко жилося на Україні перед війною, кожна посилка коштувала величезних грошей, здоров'я, але ми йому їх слали.

Після війни ми дізналися, що у 1943 році від голоду, холоду і хвороби тато помер, йому виповнилося 40 років.

Тільки через 20 років батька реабілітували. Довідок з місць його праці неможливо було дістати. У війну загинуло багато документів. Ми знайшли довідку з двох останніх місць праці, мама отримала пенсію за муки і страждання – 70 рублів на старі гроші. Це було так образливо. Щороку до тієї пенсії додавали 20-30 копійок, і вже згодом стало 15 рублів 75 копійок.

Батько був чесною, працелюбною людиною, відданою кожній установі: де б не працював – усюди діставав як винагороду книжку "Ударника", подяки. Але сталінсько-комуністична система знищила людину ні за що.

Ми нічого не прощаємо комуністам, енкаведистам, сталіністам за те, що вони позбавили нас дитинства. А яка була бідність до війни у селах! Чому ж сьогодні багато хто жалкує за Союзом, забуваючи про ті страшні злидні, неволю і поневіряння народу?

18 жовтня 1996 року

СПОГАДИ БАЛАШОВОЇ АНТОНІНИ МИХАЙЛІВНИ

Хочу розказати про свого батька, його тяжку долю, невідому смерть — і досі я не можу поклонитися навіть тому місцю, де покоїться його прах, бо куди не зверталася, ніде не дають мені відповіді. Хоча маю офіційний документ про реабілітацію у 1988 році свого батька.

Народився Михайло Григорович Полєтаєв 1892 року. Проживав у селі Покровка Аджамського району. У першу світову війну нагороджений Георгіївським хрестом. Брав участь у Лютневій демократичній революції в Москві. Повернувшись у рідні краї, тяжко працював коло землі, заробив грошей, збирав хазяйство: купив землю, жатку, плуга, борони, мав троє коней, побудував сарай, амбар для хліба... День і ніч трудився з жінкою, Мариною Митрофанівною, моєю матір'ю.

М.Г.Полєтаєв із дружиною Мариною (справа) і сестрою Грунею Коваленко, початок 20-х років..

Як почалась колективізація, батьки не хотіли йти в колгосп. то їм не давали спокою ні вдень, ні вночі. Приходили і забирали батька у штаб: «Віддавай зерно і господарський інвентар». Не давав — забрали. Все. Батько пішов у місто працювати. Мати залишилась з нами, трьома дочками малими, сама в хаті. Приходили зі штабу, забирали матір, прив'язували до стовпа і били: «Віддавай зерно!» — «Нема зерна — ви ж забрали все, навіть з горшків повисипали». Приходили і вночі, грюкали по вікнах: «Віддавай зерно, бо вікна повибиваєм і дітей викинемо на мороз!» А ми на печі кричимо... Батько не стерпів, що над нами так знущаються — забрав нас у місто. А як настала війна, то батькові передали, щоб вертався в село засівати свою землю, бо нікому — в колгосп набрали одних ледацюг.

Поїхав батько сам, засіяв землю. І каже матері: «Вмовили мене записатися в колгосп». Вернулися ми в свою хату. Батьки ходили в колгосп на роботу, заробляли трудодні, працювали і на своєму городі — 2 гектари землі до річки засадили. Восени зібрали урожай, одержали зерно на зароблені в колгоспі трудодні.

Пам'ятаю той вечір. Батьки прийшли з колгоспу: мати по господарству вправляється, а батько сів ремонтувати нам взуття, я, найстарша з дочок, тримаю маленьку сестричку на руках. Бачимо у вікно — їде підвід із десять: з прапором, з піснями — прямо у наш двір. І — почалося. В погребі забрали все: картоплю, буряки, моркву, помідори й огірки в діжках квашені (розсіл тільки злили), на горищі була квасоля, насіння соняхове — забрали... Батько каже: «Зоставте дітям хоч насіння чашку». А вони: «Нам наказано — всьо под метьолочку!» Усі батькові й материні речі разом із сундуком забрали, сепаратор, яким молоко віяли... Господи, що то за страшний день був! Корова з череди прийшла — не пустили її у хлів, кури тільки на сідало вилізли — в мішки їх, у мішки... Я тримала малу сестричку на руках, одіялом байковим загорнуту, — забрали одіяло!..

А попереду ж зима. Ми голі й босі. Батько написав листа Сталіну: я ж, мовляв, у революції брав участь, у Москві. Прийшла відповідь: тов. Полєтаєв, ваші документи зберігаються в архіві м. Москви. А батько ж сподівався захисту. Хоч до неба руки здіймай. Батько тоді пише листа знайомому своєму в Краматорськ і швидко отримав відповідь: приїжджай, знайдемо роботу. Так ми опинилися на Донбасі. Жили в бараці, батько клав печі, а мати йому підсобляла.

1932 року мати отримала листа від брата, в якому той писав, що із стріхи нашої хати уже смичуть солому (видно, не було вже що давати їсти худобі), мати забідкалася — жалко хати, стільки праці в неї вклали. Батько не погоджувався їхати, то мати взяла мене і найменшу дочку, і поїхали ми в рідне село. Тільки добралися — голова колгоспу в хату: «Приймаю вас у колгосп, вертай чоловіка — робота в колгоспі знайдеться, заробляти мете трудодні, на них дадуть зерна, он зараз у колгоспі варять галушки — нагодуєте дітей». Боже, які ми були довірливі! Це було напередодні страшного голоду 33-го року.

Листи із заслання.

Як ми тоді вижили -- тільки на небі відомо. Весною 33-го дала нам мамина сестра телятко, дочекались ми корови, хоча ніколи не могли напитись молока скільки хотілось, бо мусили виконувати план молоздачі. А решту відвозили в місто продати, аби купити якого харчу: встаємо з матір'ю о дванадцятій ночі, молоко на ручну тачку і пішки 25 кілометрів — на міський базар у Зінов'євськ. Продамо молока, купимо чорного хліба й іржавої тюльки, а решту грошей нікуди не тратимо, бо ж треба віддати податки, борги. Так і жили. Батько тоді працював у колгоспі конюхом, мати — в степу.

10 вересня 1937 року вночі постукала міліція: «Де чоловік?» Мати каже: «Пасе колгоспні коні в степу». — «Будєм дєлать обиск!» Забрали батьків паспорт. Я вийшла надвір: бачу, біля нашої хати стоїть машина з сільськими нашими чоловіками-трудягами, я зрозуміла — і бігом у степ. Тільки добігла до батька, а слідом за мною міліція. Я впала батькові в ноги й кричала на весь степ, а два міліціонери взяли його попід руки, посадили в машину й повезли в Аджамку. Звідтоді я не бачила батька.

Як судила його трійка в Кіровограді — нас не пустили. Потім були листи — сидів він у в'язниці міста Свободного Сєввостоклаг. Просив вислати посилку із салом, макаронами, тютюном, сірниками, конвертами — конверти просив підписувати одразу, бо їх крадуть і йому вони не потрапляють у руки. Ми слали йому посилки. Ще дуже наказував батько, щоб ми вчились добре у школі, бо «неграмотним зараз дуже погано жити».

Після війни я знову стала шукати батька, писала листи. У 1945 році мене викликали в НКВС і сказали, що батько помер у 1943 році. Де і як — ніхто не знає. І говорити не хотіли: дочка «ворога народу». Це клеймо до смерті носила моя мати. А я вже тоді думала: це ж і до мене так ставитимуться все життя. Тому в сьомому класі подала заяву в комсомол, але на зборах мене не прийняли, бо батько куркуль, «ворог народу». Я прийшла додому, вилізла на піч і проплакала цілий день.

Потім не раз звільняли з роботи як дочку репресованого, не раз змушували в автобіографії писати про батька-куркуля.

Можна ще багато говорити про те, як знущались над простими трудягами — боляче й гірко згадувати...

Записав Василь Бондар

ДО КІНЦЯ СЛУЖБИ ЛИШАЛОСЬ ДЕСЯТЬ ДНІВ...

Справа №0406 по звинуваченню Курінного Василя Миколайовича у злочині, передбаченим статею 58-10, ч.І "Кримінального кодексу РРФСР". Ось вона переді мною під грифом "Цілком таємно" (аж тепер розсекречена). Розпочата 2 жовтня 1951 року і закінчена рівно через 21 день. Це товстелезний, у синій папці фоліант, в одному томі якого – сто тридцять три листи.

Хто він, Василь Курінний? У чому завинив? Гортаю пожовклі від часу сторінки, читаю... У справі кілька разів повторюється коротенька біографія тоді ще досить молодого воїна.

Народився 1927 року в селі Івано-Благодатному Великовисківського (нині Кіровоградського) району. Українець, холостяк, безпартійний, освіта – 6 класів, раніше не судився.

Із вересня 1941 по січень 1944 року знаходився на тимчасово окупованій німецькими фашистами території в рідному селі, працював у сільгоспобщині. Двічі насильно виганяли в гітлерівське рабство і обидва рази тікав.

Після звільнення нашого краю від німецьких загарбників Василя призвали до лав Радянської Армії. Учасник Великої Вітчизняної війни, має дві державні нагороди. З кінця 1948 року єфрейтор В.Курінний проходив службу у військовій частині 63925 (Крим, селище Сарабуз) телефоністом-електролінійником. Свій військовий обов'язок виконував, як і належало громадянину. Надто особливим чимось не відзначався але й не пас задніх. Ось підшито витяг із журналу стягнень і заохочень. Останніми відзначався неодноразово. Мав подяки за відмінну роботу в солдатській їдальні, за відмінний 25-кілометровий перехід, за успіхи в бойовій і політичній підготовці, відмінну дисциплінованість, за відмінне забезпечення зв'язку під час військових навчань, за відмінний ремонт лінії зв'язку, за гарну підготовку художньої самодіяльності тощо.

Як бачимо, досить часто вживається слово "відмінно". Значить, служба йшла зразково – недаремно бійця ставили за приклад іншим.

Та от із січня 1951 року сумлінного воїна наче хтось підмінив. А сталося це тому, як пізніше на судовому засіданні він сам признався, що мав запальний характер, гарячу натуру, безоглядно висловлював свої думки. І почалося все із політзанять, які проводили Жданов, Мельник, інші політпрацівники. Василь Курінний ніколи не був пасивним слухачем, не все сприймав на віру. Був прямим, відвертим. Часто-густо задавав керівникові політзанять гострі, каверзні питання, на які він не могли дати переконливу відповідь. Тоді єфрейтор висловлював свої міркування стосовно тих чи інших подій в світі чи в країні. Не мовчав і під час перерви, і в коридорі кубрика, канцелярській роті, курильні.

Ось стислий зміст його тверджень. Коли йшлося про війну в Кореї він у присутності особового складу роти говорив, що треба ще подивитися, хто на кого напав – південно-корейська сторона на північно-корейську, чи навпаки. Бо газетам вірити не можна – в наших пишуть одне, а в американських – інше. "Треба самому подивитися, що й до чого, тоді можна сказати точно", – констатував боєць.

Іншого разу не погодився із роз'ясненням політрука про те, мовляв, що життя трудящих в Америці дуже тяжке, безпросвітне і заявив, що тамтешні робітники, творці матеріальних благ живуть значно краще, ніж у країні Рад. Вони мають можливість харчуватися навіть у ресторанах. Що у Сполучених Штатах уряд виплачує безробітним грошову допомогу, цілком достатню для прожиття. А що це дійсно так, послався на прочитану ним книгу американського письменника "Велика середньо-західна" (про залізницю), де наводяться конкретні факти. Також переказав розповідь одного капітана-лейтнанта, з яким разом лікувався в місті Поті. Він був у відрядженні в цій країні і казав, що там живуть заможно. Членів радянської команди один фермер запросив до себе на весілля. Дуже багате весілля. Гостям дали пам'ятні подарунки, але коли вони повернулися в СРСР, то їх відібрали...

Керманич ВКП(б) (було названо і його прізвище) після війни виголосив тост за здоров'я російського народу, оголосив йому подяку. А хіба український і білоруський народи менше постраждали у війні, ніж російський? Та їм за їхню стійкість, мужність, звитяжну працю не було ніякої дяки...

Податки з громадян в Україні і Білорусії значно більші, ніж у Грузії. Там дозволяється мати в приватному господарстві по 2-3 буйволи, великі сади цитрусових, виноградники.

Після перегляду кінофільму "Олександр Матросов" керівник політзанять стверджував, що рядовий боєць пожертвував своїм життям свідомо і добровільно, думаючи про радянську батьківщину. А В.Курінний заперечив:

– Матросов закрив своїм тілом амбразуру ворожого дзоту в азарті бою, він просто виконував наказ командира. А коли б він не виконав наказу, то його тоді б розстріляли.

Коли зайшла мова про демократичні свободи радянського народу, записаних в Конституції СРСР, то Василь стверджував, що таких свобод якраз насправді не існує, вони лише на папері. Критикувати дії уряду, або ті чи інші непорядки в нашій країні не дозволяють, за це можуть посадити в тюрму. А в США за це людей не караються.

А так звана найдемократичніша в світі система? До чого вона зводиться? Кандидатів у депутати у нас висуває не народ, а партія, народ тільки голосує за них. Ми говорили про вибори, а насправді вибору як такого й немає – у бюлетені лише один кандидат у депутати.

Зощенко правильно описав у своїх творах радянську дійсність, пародія на роман Пушкіна "Євгеній Онєгін" правильно відображає оте безладдя, яке спостерігається у великих містах – Ленінграді, Москві, в Одесі...

Наші війська 1939 року вступили в Західну Україну і Західну Білорусію не на прохання населення, а якраз навпаки. Це ж саме стосується і прибалтійських країн – Литви, Латвії, Естонії...

У кінокартині "Донецькі шахтарі" – показуха. В Донбасі немає таких шахт, а робітничі сім'ї там ще й досі живуть у землянках і бараках.

Подібні розмови, зізнався Курінний, він вів протягом січня-вересня 1951 року.

– Я не ставив собі за мету проведеннння антирадянської пропаганди, говорив те, що думав і прагнув будь-що довести свою правоту, – заявив солдат.

Але командування у логічних висловлюваннях бійця вбачало крамолу, підрив свого авторитету. До того ж підлеглий мав необережність висловити командиру військової частини своє небажанння служити в армії, часом вступав з ним у суперечку. Командир примушував виконувати ту чи іншу роботу, яку мав здійснювати інший. Курінному було відмовлено в короткотерміновій відпустці, а він так хотів побачитися з батьками...

Час спливав, залишалося десять днів до демобілізації. Але він її не дочекався. Єфрейтора піддали арешту, обшукали... І які ж такі "скарби" знайшли у солдата? Ось їх перелік: службова книжка,

декілька облігацій державної позики, альбом з фотокарточками рідних і знайомих, бритва, блокнотик з адресами, годинник білого металу з ланцюжком, та й той несправний, дві медалі.

І колесо закрутилось. Почалися допити. Особливо прискіпливим був слідчий відділення контррозвідки капітан Клюєв. Яких тільки запитань не ставив підсудному, аби побільше наловити-назбирати негативу.

А вже п'ятого листопада того ж року "Дело по обвинению ефрейтора войсковой части 63925 Куренного В.Н." розглянув військовий трибунал Чорноморського флоту...

У вину підсудному ставилося все. Ось прочитаймо хоча б характеристику бійця, підписаного командиром: порушував форму одягу, вступав у суперечку з офіцерським складом, на політзаняття з'являвся без конспектів і т.д., і т.п.

Масла в огонь додали і свідки, товариші по службі Чорноіван, Старинський, Мельник, Беседін, Жданов....

Вирок був суворим: позбавити волі у виправно-трудових таборах строком до 10 (десять!) літ з позбавленням громадських прав на три роки, також позбавити медалей "За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 рр." і "XXX років Радянської Армії і Флоту".

Стягнути з Курінного В.М. судові витрати в сумі 129 карбованців 70 копійок. І в дужках зазначено: "Майно може знаходитися у його батька".

І лише майже через чотири роки Верховний суд СРСР вніс зміни у, будемо відверті, явно несправедливий вирок. Ось його мотивація:

"Міра покарання Курінному призначена без врахування конкретних обставин справи і даних про особу засудженого. Він раніше не судився, у здійсненому злочині чистосердно признався і розкаявся; знаходячись на військовій службі протягом семи років, проявив себе з кращого боку; поряд з п'ятьма стягненнями мав сім заохочень. Учасник війни, має дві нагороди.

Покарання зменшено до шести літ.

Але й це рішення високоповажної Феміди, як бачимо, було половинчастим. І лише рівно через чотири десятка літ врешті-решт повністю запанувала справедливість. У висновку головної військової прокуратури, що надійшов з Москви, наголошувалося, що висловлювання Курінного В.М. на політзаняттях не мали закликів до ослаблення радянської влади або здійснення окремих контрреволюційних злочинів, а тому і не мають складу злочину. 21 березня 1991 року Курінного Василя Миколайовича реабілітовано з повним відновленням прав. У справі 0406 було поставлено крапку. Остаточно і назавжди.

Георгій Позняк

ДОРОГИ ЛИХОЛІТЬ

Не уйти нам от теплой плоти,
От нашей тяжкой земли.
Кто уйдет - все равно вернется,
Только ноги будут в пыли.

Илья Эренбург

Від подій громадянської війни нас відділяє сім десятиріч. Безповоротно пішли у небуття дійові особи історії. Заросли травою стежки-доріжки, на яких здіймали куряву озброєні вершники. Висохла кров. Оплакано жертви. Виросли покоління, які не бачили всього того, не пережили. Минуле їм замінили легенди та кіноверсії.

Історія громадянської війни наче давно написана і переписана.

Видрукувано спогади учасників і монографії, архівні документи. Але, виявляється, цілі пласти тієї історії тривалий час замовчувались, велика частина документів зберігалась у спеціальних сховищах архівів.

У центральному парку Кіровограда стоїть камінь на місці страти у 1919 році денікінцями Андрія Стратієнка та його сподвижників.

"Вклонися, друже, тим, хто смертю своєю наблизив день великої мети". – закликають слова монумента.

Хто ж вони, Стратієнки?

– Про Стратієнка мало що відомо, – розповів нам один з відомих кіровоградських краєзнавців. – ми намагалися знайти якісь його сліди у Федорівці, але там його коріння немає. Може, він один з тих, кого прибило до села лихоліття, хто йшов, та так і не дійшов з війни додому. Років з 10-15 тому ми надрукували кілька матеріалів про нього, але там більше легенд, аніж документальної історії. Крім того, тоді можна було писати тільки так, як ми писали. Тож і вийшло, що Стратієнко – полум'яний більшовик, партизан. І воював він і з петлюрівцями, і з денікінцями. І перебив їх силу-силенну, аж поки сам не загинув, пораненим потрапивши до полону.

* * *

Пізня осінь 1918 року. Небо сіре, низьке. Дме холодний, пронизливий вітер. Земля відродила і набирає сили для нового врожаю. Її щедро напоїли дощі, а тепер ось закружляли над нею білі мухи. Сутеніло.

До Федорівки наближався високий кремезний чоловік у старій солдатській шинелі, сірому башлику, стертих чоботях і з торбою за плечима. Ноги раз по раз м'яко входили у багно, яке вельми неохоче відпускало стоптані підметки, кожен крок потребував зусиль. Але, не зважаючи на втому, солдат крокував бадьоро. Попереду домівка. Скільки ж він її не бачив? Аж чотири невимовно довгих, довжиною в цілу епоху, роки. Адже вмістили вони і війну, і полон та незвідану ще революцію.

То як вони там, вдома?

У 1914-му прийшла чорна звістка: почалася германська війна. Його, як і багатьох інших, взяли до війська. Провоював хлопець недовго. Весною 1915 року в Карпатах Павло потрапив до австрійського полону. У 1918-ому австро-німецькі війська прийшли на Україну. Місце його полону і домівку вже не розділяли фронти і воюючі армії. То ж і вирушив Стратієнко додому.

Ось у балочці їхнє село. Чи є де краще? Онде його домівка. Загавкали на кутку собаки. Зустрів дорогою кількох сусідів. Звістка про повернення ще одного солдата блискавкою облетіла село.

Наступного дня Павло Стратієнко – чистий, поголений, у білій вишитій сорочці сидів під образами і вкотре розповідав свою історію. Заходили сусіди, родичі. Прийшлав Марія-солдатка. Чи не зустрічав де, бува, він її Петра? Пропав три року тому – і ні слуху ні духу. Ні, Петра Стратієнко не зустрічав.

Посідали за стіл. Налили оковитої. Випили. Закусили . І знову розмови, розмови. Про війну та про революцію, про землю та сваволю поміщиків, що повернулися, про жорстокість германців та австрійців.

Коли починав говорити дядько Павла Андрій Стратієнко, гості дружно повертали голови у його бік. Розумна людина – вчитель, та й хазяїн не з останніх. Говорив Андрій про масові шмагання селян та про Канізьку трагедію, про вилучення у селян хліба та про революцію у Німеччині, про те, що українське селянство не буде довго терпіти чужинців та гетьманців, поміщиків та їхніх прихвоснів.

Заграла гармонь. Почали співати... Потім знову про місцеві події та про всеукраїнське повстання, яке розпочав Петлюра. Хто він, так ніхто й не знав, проте казали, що воює проти панів та за селянську правду. А від більшовиків відрізняється тим, що виступає за вільну Україну. Для селян яка різниця – Україна чи Росія. Їм аби земля та хліб, та справедливі податки, та щоб ковбаса на свято була, і шинка.

* * *

Хвиля петлюрівського повстання швидко докотилась до Єлисаветградщини.

Зміна влади пройшла безкровно. Повтікали пани, виїхали німці. Почали виходити газети різних партій. Із сніговими хурделицями закружляли в окрузі різні збройні загони. В одні об'єднались ті, хто відстоював старі порядки, в інші – дезертири, мародери та бандити. Були загони пробільшовицькі, були петлюрівські.

З моменту петлюрівського повстання на Єлисаветградщині фактично утворилось двовладдя. Скориставшись хиткістю і слабкістю влади Директорії, легально діяли більшовицькі військово-

революційні комітети, керовані ними партизанські загони. На Єлисаветградщиу приїздили більшовицькі агітатори з Росії – Єрмаков, Сергеєв та інші. Попервах петлюрівці ще запрошували більшовиків до спільних дій, але ті, переконавшись у слабкості Директорії, махнули на петлюрівців рукою.

Першого лютого 1919 року більшовики підняли повстання проти Директорії. Загони військово-революційного комітету за ніч зайняли центральну частину Єлисаветграда, відтіснивши петлюрівців до залізничного вокзалу. На ранок поповзла чутка, що владу захоплюють євреї. На вулиці вийшли обиватслі. Вони почали роззброювати євреїв-більшовиків. Скориставшись цим, а також допомогою, яка прибула зі Знам'янки, петлюрівці знову захопили місто.

Переповнені "благородним" гнівом, вони почали громити єврейські квартали, магазини, базар.

Погром тривав три дні. Проте петлюрівці вчинили фатальну помилку. Вони не допустили до погрому охочих єлисаветградських обивателів, а їх було немало. І вони, обиватслі, відвернулися від петлюрівців. П'ятого лютого почався повторний більшовицький виступ. Сьомого лютого місто вже було повністю в руках більшовиків. Через три дні запрацювала Єлисаветградська ЧК, ще через тиждень – ревтрибунал. У березні 1919 року за завданням особливого відділу було створено загін Андрія Стратієнка. Цей загін ловив, арештовував та карав членів колишнього "Союзу хліборобів", який існував за гетьмана, тих поміщиків і куркулів, які брали участь у каральних німецьких загонах і розстрілах селян.

Брат Павла Стратієнка Григорій пішов у міліціонери.

Прийшов час сіяти. Одні мужицькі руки взялися за плуга, а інші не випускали гвинтівку.

Гомоніла Україна, сильно гомоніла.

* * *

Після петлюрівської мобілізації почалася мобілізація до Червоної армії. Після вилучення лишків хліба для відправки до Німеччини продзагони почали заготовляти хліб для Росії. У відповідь на боротьбу петлюрівських загонів у повіті було оголошено червоний терор.

"Чрезвычайка", смертні вироки, реквізиції хліба продзагонами призвели до значного падіння авторитету більшовицької влади. Повстання селян під проводом батька Махна, отамана Григор'єва та багатьох інших сколихнули повіт. Влітку 1919 року проти більшовиків піднялися місцеві селяни Компаніївки, Мар'ївки, Сасівки та інших сіл і містечок.

Багато сусідів Павла Стратієнка подіставали із схованок рушниці, шаблі, обрізи, посідали на коней та подалися в ті повстанські загони. Всього повстанців зібралося до 10 тисяч. Розділившись на два загони, вони рушили на Бобринець та Єлисаветград. Земля горіла під ногами більшовиків. Вони спішно залишили місто. Але відновити свою владу й петлюрівці не змогли. На край насувалась нова військова сила – денікінці.

* * *

Яків Олександрович Слащов був одним з верховодів білого руху. Генерал, безмежно відданий ідеї єдиної і неподільної Росії. За неї, Росію, й воював. Командував бригадою, дивізією, корпусом. У січні-квітні 1920 року керував обороною Криму. Через чвари з Врангелем у званні генерал-лейтенанта пішов у відставку і емігрував до Туреччини. Проте через рік повернувся до радянської Росії і звернувся до військовослужбовців білої армії із закликом наслідувати його приклад.

Росія – єдина і неподільна, хоч і більшовицька, залишилась, жила. Вона була і їхньою батьківщиною. Вона їх чекала.

Деякий час при Троцькому ще служив у Червоній армії, викладав тактику на командирських курсах.

Його життєвий шлях обірвався у переддень перелому, в 1929 році, у 44-річному віці. Від чого помер молодий екс-генерал – від хвороби чи від кулі – історія замовчуватиме.

В наше місто великоросійський патріот прибув 17 листопада 1919 року. Приїзду генерала передувала ось така телеграма: "17-го ноября выезжаю из Знаменки в Елисаветград сам, так как в городе и его окрестностях есть какое-то неполное понимание единой России".

Ідею єдиної і неподільної Росії генерал втовкмачував у голови селян і міських обивателів досить своєрідно. Слащовські каральні загони взяли за правило розстрілювати або вішати кого-небудь в кожному селі. Коли не знаходили винного, то хапали будь-кого з селян або якогось єврея і оголошували нещасного комісаром.

Приїзд Слащова до Єлисаветграда був ознаменований публічною стратою винних і випадкових жертв. 18 листопада на кавалерійському плацу було повішено Андрія Стратієнка. На шибениці була прибита дощечка з написом: "Петлюрівець-бандит-комуніст А.Стратієнко".

Керівника спеціального загону по боротьбі з контрреволюцією Андрія Стратієнка арештували у себе вдома у Федорівці, що під Єлисаветградом, де він лежав хворий на тиф.

Наступного дня біля шибениці Стратієнка виросло ще 11 таких споруд. На них було повішано сподвижників Стратієнка по загону, дрібного радянського службовця Цесарського, і двох нещасних, прізвища яких довгі роки залишались невідомими.

Публічна страта обурила все місто. Міська влада, громадськість і навіть комітет допомоги Добрармії послали в Знам'янку до Слащова делегацію з протестом. Генерал прийняв і вислухав делегацію, пообіцяв задовольнити всі вимоги городян. Слова свого він дотримав. Більше публічних страт у місті не було, хоча й контррозвідка без роботи не залишилась.

* * *

Розправа над рідним дядьком Андрієм приголомшила Павла Стратієнка. У нього на очах кволого дядька виволокли з хати і по-звірячому побили. У нього на очах розстріляли брата Григорія за те, що служив у міліції.

Вже близько року Павло Стратієнко дома. Скільки крові він перебачив за цей рік, скільки властей змінилось, і кожна вбивала, грабувала, безчинствувала. Будь-яка влада могла мобілізувати і знову кинути в окопи. А за що він має воювати? Гасла у всіх гарні. А ось справи... Ні, він вже навоювався. Досить. Ні вбивати, ні бути вбитим він не бажав. А стати покійником він, член революційної сім'ї, шанси мав великі.

Павло подається туди, звідки рік тому тікав. До Австрії він проте не дійшов, але побував і в Польщі, і в Чехословаччині. Осів Павло, врешті-решт, у Моравії, де працював електриком.

З України надходили вісті про вщухання міжусобиці, про перехід до мирної праці, про неп. Хлопця потягло додому. Туди, в безкрає єлисаветградські степи, які все частіше снилися ночами.

У 1927 році в Моравії він вступає до Комуністичної партії.

Через півтора року Павло повернувся до рідної Федорівки. А ще через рік, весною 1929-го, Стратієнко з батьком та сестрою виїхали до Зінов'євська. Виїхали вони своєчасно, бо невдовзі почалася колективізація. Багатьох Стратієнків, що залишилися в селі, розкуркулили, забрали майно, вигнанцями відправили до Сибіру.

Не скоро (в місті тоді було безробіття), але таки влаштувався електромонтером. Ремесло це Павло добре освоїв ще у Чехословаччині.

* * *

...Його заарештували 3 березня 1931 року за зв'язки з контрреволюційними елементами та контрреволюційну пропаганду.

У липні був арештований товариш Павла Григорій Дудник. Йому було пред'явлено таке саме звинувачення.

Григорій Дудник був молодшим за Павла на 2 роки. Сам з Нової Праги. У 1912 році його, молодого селянського хлопця, взяли до війська. Потім війна, полон. Два місяці таборів і робота в економії, де він пропрацював 4 роки.

У 1919 році Григорій – серед воїнів Бела Куна. Проте радянська влада в Угорщині протрималась недовго. Дуднику довелося змінити країну. Шлях його пролягає до Чехословаччини. У Празі він випадково зустрів земляка з Єлисаветградщини Павла Стратієнка.

Кілька років вони вдвох переборювали труднощі, жили разом, працювали поруч. Проте невдовзі доля роз'єднала земляків. Словацька поліція почала цікавитись угорським періодом життя Григорія і йому довелося терміново виїхати до Франції. Він переїздить до Парижа і влаштовується працювати на автомобільний завод "Сітроен".

Тут, у далекій Франції, і почув він слова генерала Слащова із закликом повертатись додому. У 1925 році Дудник вступив до організації "Союз повернення на батьківщину" і незабаром сів на пароплав, який привіз таких, як і він, з Марселя до Новоросійська.

Після всіх формальностей та допитів у ДПУ Григорій потрапляє, нарешті, додому, в Нову Прагу. Проте на заводах Чехословаччини і Франції він набув ряд робітничих спеціальностей. Його потягло до металу. Знайшов місце в токарному цеху "Червоної зірки", тож переїхав до Зінов'євська, одружився.

У Зінов'євську доля знову звела двох блукачів Григорія Дудника і Павла Стратієнка. У 1927 році їхня дружба відновилась, а 1931-го товариші стрілися у тюрмі.

Вони протестували проти звинувачень, які їм пред'являли, писали скарги до прокурора, але їхні заяви повертались до ДПУ. Їх довго тримали під слідством, проте наприкінці вересня справу врешті-решт закрили за відсутністю доказів.

* * *

Подальша доля Стратієнка губиться під товщею десятиріч. Може, забрав його голодомор 1933-го року? А, може, вдалося, як колись, перейти нелегально кордон? Може, виїхав до іншого міста і вцілів до 1937-го або і до 1941-го року? А, може, пережив і війну? Хтозна.

А ось доля Дудника задокументована точно.

У серпні 1937 року Григорія знову арештовують. Його справою займається сам начальник третього відділення міського відділу НКВС Козинець. Йому інкримінують нелегальне повернення з Польщі до СРСР та шпигунську діяльність. А зі шпигунами наприкінці літа 1937-го страшного року розмова була короткою. Не вистачить слів, щоб описати все те, що довелося пережити йому в НКВС протягом місяця безперервних допитів.

Через 20 днів після арешту у протоколах, писаних слідчими, з'явилась досить неприваблива деталь.

Після придушення Радянської влади в Угорщині Григорій хотів через Польщу повернутись до СРСР. Тут йому сказали, що дорога додому можлива лише зі зброєю в руках з петлюрівськими загонами. Після вагань він погодився.

Але поки їх везли до Петлюри, його війська були розбиті. Тож поповнення не знадобилось, і Дудник потрапив у табір для інтернованих. З табору він утік. А далі Чехословаччина, Франція і той фатальний пароплав до Новоросійського порту.

Що змусило Дудника "пригадати" петлюрівський епізод своїх закордонних мандрів? Лише тортури? Чи розуміння того, що звідти, куди він потрапив, дороги назад вже немає, що щось таки від нього вони мусять добитись? То, може, і вирішив підкинути слідчим якусь "дрібничку", щоб лише припинились допити. І чи був той петлюрівський епізод у його житті взагалі?

Під пресом слідства змушений був Григорій визнати, що після повернення в СРСР надіслав за кордон і одержав звідти кілька листів.

У справі Дудника було допитано і двох свідків. Один з них, товариш по цеху, згадав, як перед арештом Григорія в цеху раптом на деякий час зникло світло. Через темряву і знеструмлення верстатів виникла вимушена перерва. Посідали, почали теревенити. Під час тієї вимушеної перерви Григорій буцімто розповідав, що за кордоном він жив значно краще, ніж в СРСР, і що у Франції в нього була закохана одна вельми багата жінка.

Питали свідка і про шкідницьку діяльність Дудника. Нічого конкретного той не повідомив. Проінформував органи лише про те, що Григорій систематично не виконував виробничі завдання, хоча у 1931-32-х роках на заводі вважався одним з кращих токарів.

Майстер з "Червоного профінтерну" конкретизував дещо з минулого Григорія.

У 1932 році постанова Раднаркому і ЦК ВКП(б) зажадала, щоб робітники давали країні не по 35 молотарок на добу, а по 75.

Так-от, Дудник замість того, щоб як токар-комуніст (він тоді був у партії) взятись за виконання відповідального завдання, заявив, що воно непосильне і дизертирував із заводу та з партії (Дудник пояснював, що його виключили з партії за прогул).

Наприкінці вересня Григорія як шпигуна розстріляли. Реабілітований він був лише весною 1989 року.

* * *

Дочка Григорія Дудника – Ганна Григорівна Походюща із Нової Праги згадує, як під час її хвороби назавжди забрали батька. А коли вона повернулась з лікарні (їй тоді було 9 років), то вночі прийшли до їхньої квартири, що знаходилась у будинку по вулиці Шевченка, напроти клубу офіцерів, і забрали і її матір.

Матір звинуватили в тому, що вона знала про ворожу діяльність батька, проте приховувала це від органів радянської влади. Ольгу Микитівну протримали в тюрмі майже рік. Відпустили додому лише тоді, коли побачили, що вона на цьому світі вже не жилець. Відпустили її додому помирати.

У 1938 році маленька Ганнуся стала круглою сиротою, втративши і батька, і матір. У десять років закінчилось її дитинство.

Віталій Постолатій

ХТО ЗРАДНИК?

Коли я намагаюсь уявити собі Карпа Вінтенка, хлібороба із села Обознівки Кіровоградського району, не можу зупинитися на якомусь усталеному образі (у архівній справі немає жодної фотокартки). Міг він бути кремезним, темноволосим, з козацькими вусами, як більшість степовиків-українців, а міг і струнким, русявим, романтичним. Але так чи інакше доля не була милосердною до нього, подарувавши хіба що кілька років спокійного життя, змусивши носити ярлики і куркуля, і ворога народу, і зрадника Батьківщини. Правда, коли йому було вже майже 60, держава таки визнала, що він не був зрадником і не вчинив нічого злого проти свого народу. Але це життя, повне звинувачень, жорстокості, злигоднів, втрат і розчарувань, ще треба було прожити.

1. КУРКУЛЬ

У 1929 році сільські активісти розкуркулили і Карпа Даниловича, який на той час уже мав своє господарство, і його батька Данила Тихоновича. У березні 1932-го на одному з допитів він розповість, що батьки, корінні мешканці Обознівки, мали до революції чотири з половиною десятини власної землі (три десятини орендували), одного-двох коней, корову, дрібний сільськогосподарський інвентар. У 1920-му Карпа призвали в Червону армію, де він відслужив два роки, а повернувшись, взявся хазяйнувати. Тим більше, що й батьки стали жити заможніше – мали вже дев'ять десятин власної землі, двох коней, двох корів, у спільному користуванні із сусідами сівалку та кінну молотарку. Отакі куркулі. Люди працювали, дбали, думали про майбутнє. Але майбутнє їм уже визначили – розкуркулити, вигнати з хати, майно передати до колгоспу. Ця образа глибоко запала в серце Карпові Вінтенку, і він аж до остаточного звільнення з таборів не приховував, що ненавидить радянську владу.

Під час війни, коли пішов служити до німців і якийсь час перебував у рідному селі, нібито пробував повернути собі свою колишню хату, у якій, зрозуміло, вже жили інші люди. Про це є згадки у справі, але протоколи допитів свідків, зокрема й ті, які стосуються цього моменту, й досі закриті для прочитання. Власне, це природне бажання – повернути своє, відібране силою. Але суть не в тому.

2. ВОРОГ НАРОДУ

Після розкуркулення Карпо Вінтенко опинився в Кіровограді. Працював на вугільній шахті, де будували соціалізм багато куркулів з навколишніх сіл. Якраз у цей час познайомився із Михайлом Ласковським та Климентом Мамаєнком. Із протоколів допитів випливає, що вони вели розмови про свої образи на радянську владу, про організацію, яка бореться за окрему Українську самостійну державу без комуністів та радянської влади. Мамаєнко розповідав, що центр цієї організації — Спілки визволення України, — знаходиться в Тирасполі (? — С.О.), її чисельність постійно збільшується, а якийсь „керівник" (прізвище його не називалось із конспіративних

причин) запевняв, що у Кіровограді до складу СВУ входять навіть працівники міліції та ГПУ.

Зрозуміло, офіційного членства у цій організації Вінтенко не оформляв та й не міг оформити, бо як сьогодні уже достовірно відомо, СВУ насправді не існувало, її вигадали чекісти, фактично попередивши концентрацію незадоволення діями Радянської влади під час колективізації та зростання національної свідомості селян. Таких, як Карпо Вінтенко, що ненавиділи комуністів і Радянську владу, на той час було багато, та далеко не кожен з них був здатен на свідомий організований спротив. Але міг бути здатен. Хтось за те, що несправедливо забрали майно, як Карпо Данилович, а хтось, як представники інтелігенції, яких по справі СВУ проходило найбільше, за те, що влада припинила процес українізації і почала активно нищити національну культуру. Як би там не було, але в Кіровограді у березні 1932 разом з учорашнім куркулем Вінтенком заарештували близько тридцяти чоловік.

1932-ий рік – це все-таки ще не 37-ий, коли можна було одержати й кулю в лоб. Карпові дали три роки позбавлення волі. З Архангельська, де відбував покарання, він знову повернувся в Кіровоград.

3. ЗРАДНИК БАТЬКІВЩИНИ

Перед війною кілька років працював чорнобробом на заводі „Червона зірка". Наприкінці червня 1941-го його мобілізували до Червоної армії й зарахували до першої Кінної армії рядовим. У першому ж бою на річці Буг Карпо Вінтенко здався в полон („Я вважав, що нам німців не перемогти"). Як це сталося? Частина відступала, фашисти розбомбили переправу, солдатам довелось долати Буг уплав, кілька чоловік, у тому числі й наш земляк, викинули зброю в річку і здались у полон. Так про це розповідатиме сам Карпо Данилович на допиті у березні 1948-го року.

А за ті сім років ще була служба в поліції, куди він подав заяву у жовтні 41-го (охороняв приміщення державного архіву, пізніше виконував обов'язки соцького та кур'єра при німецькому комендантові Брудеру у рідній Обознівці), відхід з німцями (вимушений чи добровільний – зі справи не зрозуміло) на Захід, звільнення англійськими військами, повернення в Кіровоград, робота візником в комунально-експлуатаційній частині.

Карпа Вінтенка, очевидно, вважали твердим горішком, бо він не один раз під час допитів підкреслював, що ненавидить радянську владу. Отож коли його справу передали до управління контррозвідки КДБ Київського військового округу, капітан Силаєв уже в постанові про прийняття справи до виробництва, ще до суду, констатує, що Вінтенка заарештовано як зрадника Батьківщини. Справу заслухали на закритому судовому засіданні, винесли вирок – 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з наступним позбавленням громадянських прав на п'ять років і конфіскацією майна (до речі, майна у Вінтенка практично не було: після повернення з Німеччини він жив на квартирі у Сергія Ліпермана, з яким у 30-их відбував покарання у справі СВУ) і відправили у Печорський особливий табір МВС СРСР.

До 1954-го року засуджений касаційних скарг не подавав. Але настало політичне потепління і строк Вінтенкові зменшили до 10 років. А вже у квітні 1956-го його звільнили з табору. Справу переглянули, свідчення визнали суперечливими (тим більше, що в справі є довідка із сільради, де сказано: фактів злочинної діяльності Карпа Вінтенка не було), вирок про зраду Батьківщини визнали безпідставним, а справу припинили за відсутністю складу злочину.

* * *

Тож чи був Карпо Вінтенко куркулем, ворогом народу, зрадником Батьківщини (і якої)? Він був звичайним українцем, навіть не борцем. Він лише хотів працювати на рідній землі, дбати про неї і про себе, хотів справедливості і, можливо, міг би й прислужитися громаді. А став жертвою людиноненависницької ідеологічної системи, якій потрібні були куркулі, вороги народу, зрадники Батьківщини. Без них вона просто не протрималась би. Кров мільйонів Вінтенків живила її. Чи зникла та система назавжди?

Світлана Орел

СПИСКИ РЕАБІЛІТОВАНИХ ЖЕРТВ ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ

АБРАМОВ МИКИТА СЕМЕНОВИЧ, 1900 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта 4 класи, проживав на ст.Шостаківка, старший механік Шостаківської МТС. Заарештований 21.09.1944 Кіровоградським РВ НКДБ (під час німецької окупації працював старшим механіком Карлівської МТС). Засуджений 6.12.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 25.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12957)

АГАПОВ ПЕТРО СТЕПАНОВИЧ, 1895 р.н., с.Бердишеве Горьківської області (Росія), росіянин, освіта початкова, член ВКП(б), проживав у с.Аджамка, перший секретар райкому партії. Заарештований 6.09.1938 УНКВС Миколаївської області (саботаж, зірвав виконання плану хлібозаготівельних робіт в колгоспах Аджамського району). Засуджений 4.11.1938 Миколаївським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленям громадянських прав на 2 роки. Верховним судом УРСР 20.05.1939 справу припинено. (П – 847)

АГЕЄВА ВІРА МАТВІЇВНА, 1921 р.н., с.Осикувате, українка, освіта середня спеціальна – медичний технікум, член ВЛКСМ, проживала у м.Кіровограді, начальник навчально-спортивного відділу облради ДСТ "Спартак". Заарештована 12.06.1947 (під час німецької окупації у червні 1942 року завербована агентом СД)). Засуджена 26.06.1947 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована 29.08.1958 трибуналом Київського військового округу. (П – 4498)

АКЕШОВ ВОЛОДИМИР МИКИТОВИЧ, 1888 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта початкова, проживав у с.Новопавлівка, коваль колгоспу "Червоний реконструктор". У 1931 році розкуркулений, від заслання переховувався, двічі заарештовувався за крадіжки. Втретє заарештований 9.02.1938 Аджамським РВ НКВС ("в 1919-20 роках перебував у денікінській армії; член підпільної контрреволюційної організації, антирадянська діяльність"). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 5.04.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4263)

АЛДОШИН АРХИП ГРИГОРОВИЧ, 1898 р.н.. с.Канатове, українець, неписьменний, проживав у с.Молодецьке, член колгоспу "Радянське село" з 1932 року. Заарештований 25.01.1933 Новопразьким РВ ДПУ ("син столипінця, брати розкуркулені, соціально-небезпечний елемент, своєю контрреволюційною агітацією може негативно впливати на життя колгоспу"). Засуджений 16.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання в Казахстан. Реабілітований 16.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7243)

АЛДОШИН ЯКІВ ГРИГОРОВИЧ, 1892 р.н., с.Черняхівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Аджамка, комбайнер. У 1931 році батько розкуркулений. Заарештований 30.12.1933 Зінов'євським РВ ДПУ (агітація проти прийняття плану здачі хліба державі). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 7.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге заарештований 15.10.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 3.08.1943 у таборах. Реабілітований 1.06.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 7137, 6601)

АМБРОСІЄВ ПЕТРО МИХАЙЛОВИЧ, 1902 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, член колгоспу "Паризька комуна". У 1932 році перебував під слідством за шкідницьку діяльність

– "неправильне скиртування". Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ ("член контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Засуджений 5.09.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ до 3 років ув'язнення умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10312)

АМБРОСЬЄВ СЕМЕН ГАВРИЛОВИЧ, 1879 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 1.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колективізації, здачі зерна державі). Засуджений 13.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 9.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6014)

АНДРІЯШЕВСЬКИЙ ІВАН МАРКОВИЧ, 1883 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, тесля облбудтресту. Заарештований 9.02.1938 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений трійкою УНКВС Миколаївської області 7.04.1938 до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 12.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3870)

АНДРІЯШЕВСЬКИЙ ОЛЕКСІЙ СЕМЕНОВИЧ, 1908 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 28.06.1941 УНКДБ Кіровоградської області (контрреволюційна агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 26.11.1941 трибуналом військ НКВС Красноярського краю до розстрілу з конфіскацією майна. Верховним судом СРСР 24.12.1941 міру покарання зменшено до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 20.12.1991 Генеральною прокуратурою України. (П – 12962)

АНДРЮЩЕНКО ПАВЛО ЯВТУХОВИЧ, 1925 р.н., с.Бірки Нововодолазького району Харківської області, росіянин, освіта середня, проживав у с.Аджамці, заступник директора дитячого будинку. Заарештований 18.02.1944 Аджамським РВ НКДБ (підозрювався у посібництві німецьким окупантам). Трибуналом військ НКВС Кіровоградської області 30.05.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 624)

АНИСИМОВ РОДІОН ВАСИЛЬОВИЧ, 1893 р.н., с.Первозванівка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. У 1929 році розкуркулений. Заарештований 28.07.1937 Кіровським МВ НКВС (контрревоолюційна діяльність, спрямована на зрив заходів партії та уряду). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.10.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4520)

АНТОНЕНКО ІВАН МАКАРОВИЧ, 1925 р.н., с.Рожнятівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Созонівка, робітник дослідної станції. Заарештований 26.03.1947 Кіровоградським РВ МДБ (співпраця з німецькими окупантами). Засуджений 27.05.1947 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 1.10.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12786)

АРТЕМЕНКО ВАЛЕНТИН ФЕДОРОВИЧ, 1890 р.н., м.Київ, українець, освіта середня, проживав у с.Аджамка, технічний бухгалтер МТС. Заарештований 5.07.1941 Новгородківським МРВ НКДБ (антирадянська агітація, спроба організації колективного виступу робітників МТС проти радянської влади). Засуджений 27.07.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення в далеких таборах. Реабілітований 23.01.1965 Верховним судом УРСР. (П – 7924)

АУЛІН ГЕОРГІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1913 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта вища, проживав у м.Махачкала, начальник фінансової частини 534 стрілецького полку 106 стрілецької дивізії, капітан. Заарештований 13.11.1943 контррозвідкою НКО Вологодського гарнізону (завербований агент німецької розвідки). Контррозвідкою "Смерш" Вологодського гарнізону 21.02.1946 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5841)

АУЛІН ЯКІВ ЯВДОКИМОВИЧ, 1898 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти здачі зерна державі та роботи у колгоспі). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5921)

БАБАК СЕМЕН ІОВОВИЧ, 1892 р.н., с.Федорівка, українець, освіта 3 класи, проживав у м.Кіровограді, асанізатор на заводі "Червона зірка". Заарештований 25.06.1941 Кіровоградським МВ НКДБ (антирадянська агітація, спрямована проти радянської держави, вихваляння фашистського ладу у Німеччині). Помер 17.03.1942 у в'язниці м.Усть-Кам'яногірська (Казахстан). (П – 8457)

БАБЕНКО СВИРИД ІВАНОВИЧ, 1884 р.н., с.Шостаківка, українець, освіта початкова, проживав у с.Хмельове Маловисківського району, кравець колгоспу "Інтернаціонал", інвалід із 7 років, без ноги. У 1929 році розкуркулений і висланий за межі району, розкуркулений також батько і два брати-господарі (дружина Спиридона свідчить: "Розкуркулюючи, комуністи виводили наших дітей на мороз, прив'язували до стовпа, вимагаючи, щоб ті зізнались, куди батько сховав хліб. Я не могла дивитись на це знущання і змушена була признатись – 1000 пудів хліба відкопали і забрали"). Заарештований 27.07.1937 Хмелівським РВ ДПУ (антирадянська агітація і діяльність: "тісний зв'язок з церковним елементом, вихваляння фашистського ладу, наклепи на керівників партії та уряду", "на базарі збирав людей і зачитував витримки з Євангелії, пророкуючи загибель радянської влади"). Засуджений 27.06.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Після перегляду справи 3.01.1940 управлінням НКВС Одеської області міра покарання знижена до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 8.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 1741)

БАБЕНКО СТЕПАН СТЕПАНОВИЧ, 1922 р.н., с.Соколівські Хутори Черняхівської сільради Кіровоградського району, українець, освіта 9 класів, член колгоспу ім.Димитрова. Заарештований 30.07.1952 УМДБ Кіровоградської області (у грудні 1951 року виготовляв і розповсюджував поштою листи антирадянського змісту). Засуджений 5.09.1952 Кіровоградським облсудом до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з конфіскацією майна. Верховним судом УРСР 18.04.1955 міру покарання зменшено до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 20.05.1994 Верховним судом України. (П – 14231)

БАБИЧ ЛУКА МИКОЛАЙОВИЧ, 1908 р.н., с.Соснівка Кам'янського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Канатове Кіровоградського району, бригадир колій Одеської залізниці. Заарештований 17.12.1944 ОТВ НКДБ ст.Помічна ("під час німецької окупації працював ремонтником колійної служби, відновлював залізничний міст через Інгул", "в кінці серпня 1941 року брав участь у знятті пам'ятника Кірову на центральному майдані міста, глумився зі зруйнованого у парку "Марат" пам'ятника Леніну, при відступі німців з Кіровограда у 1944 році допомагав їм скласти план виходу з оточення"). Засуджений 28.04.1945 трибуналом Одеської залізниці до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 28.06.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10106)

БАБІЮК МИКОЛА ВАСИЛЬОВИЧ, 1926 р.н., с.Овсяниківка, українець, освіта 7 класів, колгоспник. Заарештований 18.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 214-ої Кременчуцько-Олександрійської стрілецької дивізії (зрадницька діяльність). Засуджений 14.07.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 21.12.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13765)

БАДЕХА ІВАН ФЕДОРОВИЧ, 1924 р.н., с.Кандаурове, українець, освіта середня. Заарештований 4.01.1944 Єлизаветградківським РВ НКДБ (зрадницька діяльність в роки війни). Направлений 30.03.1944 в спецтабір НКВС для фільтрації. (П – 1991)

БАЄВ ПЕТРО ХАРИТОНОВИЧ, 1895 р.н., с.Клинці, українець, освіта початкова, проживав у с.Верблюжка Новгородківського району, вчитель, завідувач школи. Заарештований 4.06.1931 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (звинувачувався як учасник контрреволюційної організації, яка ставила мету повалення радянської влади). Одеським облвідділом ДПУ 22.05.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге Баєва з незакінченою вищою освітою, який проживав у смт Новогородка і працював інспектором-методистом райвідділу народної освіти заарештовано 25.09.1936 Новопразьким РВ НКВС (підозрювався як керівник контрреволюційної повстанської організації). Прокуратурою Дніпропетровської області 5.02.1937 справу припинено, з-під варти звільнений. Втретє на посаді вчителя Новгородківської середньої школи заарештований 2.04.1938 Новгородківським РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Засуджений 22.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 22.06.1938. Реабілітований 31.09.1957 Кіровоградським облсудом. (6427, 5588, 3783 – П)

БАЛАШОВ ІЛЛЯ ІНОКЕНТІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Покровське, українець, освіта початкова, сторож колгоспу ім.Кагановича. У 1919 році червоним ревтрибуналом за участь у повстанні проти радянської влади був засуджений до розстрілу, з-під якого втік; у 1930-ому розкуркулений, підлягав

виселенню на північ, але через фізичний недолік (відрубана рука в роки громадянської війни) залишений в селі. Заарештований 27.07.1937 Аджамським РВ НКВС (вимагав від колгоспника Іллі Малявкіна вибратись із його хати, конфіскованої при розкуркуленні, агітував проти політики радвлади). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9521)

БАЛВАНОВ ІВАН ОНУФРІЙОВИЧ, 1902 р.н., м.Одеса, росіянин, освіта неповна середня, колишній комуніст (виключений з партії у 1935 році за те, що "дав рекомендацію троцькісту Левікману"), проживав у с.Покровське, агроном МТС. Заарештований 20.10.1937 Аджамським РВ НКВС ("будучи слухачем партшколи імені Кагановича в Одесі, мав зв'язки з троцькістами", вів контрреволюційну агітацію: "поширював капітулянтські настрої щодо майбутньої війни з Німеччиною"). Аджамським РВ НКВС 28.04.1938 справу припинено. (П – 8057)

БАРАНОВ ГЕРАСИМ ОНИСИМОВИЧ, 1886 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 28.12.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація, зв'язок з церковниками). Засуджений 10.01.1933 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення в концтаборі. Реабілітований 19.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (5280 – П)

БАРАНОВ ІВАН СВИРИДОВИЧ, 1905 р.н., с.Грузьке, молдаванин, письменний, хлібороб. Заарештований 21.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антиколгоспна й антирадянська агітація: "Бачите, я веду сам своє господарство і маю шматок хліба, а ви в колгоспі допрацюєтесь до того, що з голоду здохнете", "Коли б усі комуністи повісились разом із Сталіним, то нам би краще жилось"; 31 січня 1933 року на подвір'ї Баранова знайдено в ямі 12 пудів закопаного жита). Засуджений 13.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7225)

БАРБАНОВ ГАВРИЛО ФЕДОРОВИЧ, 1889 р.н., с.Грузьке Кіровоградської району, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, сторож хлібзаводу. Заарештований 15.09.1937 Кіровським МВ НКВС (їздив у 1932 році у польське консульство, провадив конттрреволюційну агітацію). Засуджений 10.12.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 26.07.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4438)

БАРКАР МАТВІЙ СТЕПАНОВИЧ, 1883 р.н., с.Лозуватка-Рязанове Аджамського району, українець, освіта середня, член ВКП(б) до 1937 року, проживав у м.Кіровограді, завод "Профінтерн", слюсар. Заарештований 28.01.1944 УНКДБ Кіровоградської області (в роки німецької окупації працював слюсарем ремонтної майстерні німецьких автомашин; у вересні 1941 року арештовувався гестапо як колишній комуніст – підозрювався таємним агентом гестапо, СД). Засуджений 23.05.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ВТТ з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 13.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12871)

БАСС ПАВЛО ЄЛИСЕЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Безводня, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 31.03.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації). Засуджений 23.04.1930 Зінов'євським окрсудом до 2 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Верховним судом УРСР 28.05.1930 міра покарання зменшена до 1 року виправних робіт. Реабілітований 7.05.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13238)

БЕВЗ СЕМЕН ПАНАСОВИЧ, 1895 р.н., с.Велика Мамайка, українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б), проживав у м. Кіровограді, коваль колгоспу "Перше Травня". Заарештований 7.02.1938 Кіровським МВ НКВС (антирадянська агітація, спрямована на розвалення колгоспу). Облпрокуратурою Кіровоградської області 14.02.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (2340 – П)

БЕВЗОВА ГАННА ДЕМ'ЯНІВНА, 1903 р.н., с.Велика Мамайка (нині с.Підгайці), українка, освіта початкова, проживала у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештована 5.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (завербована німецькими розвідорганами як таємний агент СД). Засуджена 9.06.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована 14.05.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13266)

БЕЗЛАТНИЙ ДАНИЛО СЕМЕНОВИЧ, 1886 р.н., с.Обознівка Кіровоградського району, українець, освіта початкова, проживав у с.Катеринівка Кіровоградського району, рахівник копальні. Заарештований 10.02.1938 Кіровським міськвідділом НКВС ("служив у царській жандармерії, працював секретарем у денікінській сторожі і в петлюрівській варті, сприяв повстанським загонам

Завгороднього і Гулого"; "член куркульського угруповання, агітував проти заходів радвлади, зокрема колгоспного ладу"). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 19.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3898)

БЕЗЛАТНИЙ МАКСИМ СЕМЕНОВИЧ, 1891 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, фельдшер лікувально-трудової колонії. У 1933-му році був засуджений до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Вдруге заарештований 19.02.1938 Кіровським МВ НКВС (боротьба проти заходів радянської влади, розповсюдження наклепницьких чуток). Засуджений 13.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 28.05.1938. Реабілітований 21.03.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4682)

БЕЗУШКО ГАВРИЛО ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1881 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта початкова, проживав у с.Кгаївка Аджамського (нині Гаївка Кіровоградського) району, бригадир колгоспу. Заарештований 24.01.1945 Аджамським РВ НКДБ (антирадянська агітація поразницького характеру). Засуджений 4.05.1945 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 27.08.1951 УМДБ Кіровоградської області. (П – 549)

БЕЗУШКО ГРИГОРІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1874 р.н., с.Високі Байраки, українець, закінчив лікбез, член колгоспу "Шлях майбутнього життя". У 1932 році за шкідництво у кінському господарстві колгоспу був засуджений до 1 року примусової праці. Заарештований 28.07.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація, терористичні наміри: 2 травня 1937 року в хаті брата Дмитра сказав: "Сталін багато натворив лиха у 1933-ому. Якби його вбити, то було б справедливо"). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9034)

БЕЗУШКО МАРІЯ СТЕПАНІВНА, 1877 р.н., с.Кишкіне Високобайрацької сільради, українка, неписьменна, проживала у с.Високі Байраки, член колгоспу "Червона зірка". У 1929 році розкуркулена, у 1930-ому разом з чоловіком Безушком Трохимом Титовичем (помер на засланні) та сином Олексою і донькою Явдокією вислана у північний край, звідки втекла у 1933-му. Заарештована 27.07.1937 Аджамським РВ НКВС (вимагала повернення майна, конфіскованого в період розкуркулення). Управлінням НКВС Кіровоградської області 27.03.1939 справу припинено. (П – 1451) за іншою справою засуджена 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 14.10.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 8539)

БЕЗУШКО ОЛЕКСА ТРОХИМОВИЧ, 1918 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, робітник заводу Профінтерна. Заарештований 28.07.1937 Аджамським РВ НКВС (висланий разом з батьками на північ у 1930 році, батько помер на засланні, мати повернулась додому, Олекса виховувався по гулагівських дитбудинках, вчився у Свердловському фабрично-заводському училищі; 1937 року вимагав у голови сільради Бузуляка та голови колгоспу Кравцова за сталінською Конституцією повернути конфісковане в період розкуркулення батьківське майно, зокрема рідну хату). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.10.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 8539)

БЕНДИЧЕНКО СЕМЕН ВАСИЛЬОВИЧ, 1901 р.н., с.Оленівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, агент постачання держконюшні (конюх). Заарештований 25.01.1938 Кіровським МВ НКВС (шкідництво). Засуджений 27.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 4.12.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9735)

БЕНКЕНДОРФ ТЕОДОР МИХАЙЛОВИЧ, 1883 р.н., колонія Старий Данціг (нині с.Прибережне), німець, освіта 1 клас, проживав в колонії Шпрінгфельд Устинівського району, коваль колгоспу "Дер Нойє Вег". Заарештований 5.10.1937 Устинівським РВ НКВС (член контрреволюційної фашистської організації). Засуджений 30.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 14.02.1938. Реабілітований 6.08.1966 Кіровоградським облсудом. (П – 8067)

БЕРГУЛЕНКО МИТРОФАН ОМЕЛЯНОВИЧ, 1895 р.н., с.Олено-Косогорівка, українець, письменний, без певних занять. Заарештований 11.04.1934 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у шпигунстві). Зінов'євською міськпрокуратурою 13.05.1934 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2867)

БЕРДНИКОВ ЗАХАР ПЕТРОВИЧ, 1893 р.н., с.Покровське, українець (за іншими даними росіянин), освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, коваль артілі "Інвалід". Заарештований

29.09.1936 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна агітація, зв'язок з особами, які займаються шпигунством). Засуджений 22.04.1937 Одеським облсудом до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 7.03.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13321)

БЕРЕГУЛЕНКО ЯВДОКІЯ КАЛИНІВНА, 1890 р.н., с.Федорівка, українка, освіта початкова, без певного місця проживання та роду занять. У 1930 році розкуркулена і вислана в Архангельську область (Росія) разом із сім'єю. Заарештована 26.07.1937 Великовисківським РВ НКВС (антирадянська агітація, дискредитація сталінської Конституції). Засуджена 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8868)

БЕРЕЗЕНКО ТРОХИМ ВАСИЛЬОВИЧ, 1893 р.н., Соколівські Хутори Черняхівської сільради Кіровоградського району, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 24.10.1937 Кіровським МВ НКВС (служив у повстанському війську отамана Григор'єва, брав участь у єврейських погромах; контрреволюційна діяльність: зривав підготовку до виборів у Верховну раду, погрожував колгоспникам розправою). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.07.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3717)

БЕРЕМУЛЕНКО ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1917 р.н., с.Миколаївка Великовисківського (нині Кіровоградського) району, українець, освіта початкова, проживав у с.Олександрівка Великовисківського (нині Кіровоградського) району, хлібороб. Заарештований 4.08.1937 Великовисківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8966)

БЕРЕСТЕНКО АКСЮТА ЛЬВІВНА, 1902 р.н., м.Миколаїв, українка, письменна, проживала у с.Аджамка, член колгоспу ім.Молотова. Заарештована 25.04.1933 Зінов'євським місьвідділом ДПУ ("агітувала проти колгоспного ладу й низької оплати праці, сама часто не виходила на роботу, що сприяло зриву посівної кампанії 1933-го року"). Засуджена 25.05.1933 Зінов'євським міськнарсудом до 1 року виправних робіт. Реабілітована 29.11.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 13918)

БЕРКАН ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1891 р.н., с.Абузинка Єлисаветградського повіту, неписьменний, військовослужбовець госпіталю 46-ої ветеринарної дивізії. Заарештований 25.06.1920 комендатурою штабу Чаплинської групи (підозрювався в агітації серед червоноармійців на користь армії Махна). Особливим відділом Південно-Західного фронту 8.07.1920 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3657)

БЕРНЕВЕК ВАСИЛЬ ГРИГОРОВИЧ, 1900 р.н., с.Грузьке Зінов'євського району, молдаванин, неписьменний, коваль колгоспу "Червоний Жовтень". Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у належності до "контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Зінов'євським МВ ДПУ 23.06.1933 справу припинено. (П – 10312)

БЄЛОСВЄТОВ СТЕПАН ПЕТРОВИЧ, 1897 р.н., с.Покровське, росіянин, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 18.01.1933 Зінов'євським РВ ДПУ (антирадянська агітація, направлена на зрив плану хлібозаготівельних робіт та заходів радянської влади). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7072)

БИРЗУЛ ФЕДІР ДМИТРОВИЧ, 1911 р.н., с.Олексіївка, українець, освіта початкова, обліковець пального тракторної бригади колгоспу ім.Шевченка. Заарештований 25.09.1937 Великовисківським РВ НКВС (двічі судився за розтрати й хуліганство; шкідництво: крадіжка пального, нищення колгоспних посівів та баштану). Засуджений 27.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 15.08.1959 Кіровоградським облсудом. Разом з ним заарештовано брата Петра, родом з с.Коробчине Новомиргородського району. (П – 4800)

БИТКО ГАВРИЛО ФЕДОРОВИЧ, 1903 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 12.11.1949 Кіровоградським облуправлінням МДБ ("у 1941-44 роках працював старостою громадського двору, здавав продукти й хліб сільськогосподарської общини для окупаційних військ, вилучав у населення худобу для німецької армії, відправляв молодь на роботи в Німеччину – понад 50 осіб із Грузького"). Засуджений 17.01.1950 Кіровоградським облсудом до

10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 12.02.1992 Кіровоградським облсудом. (П – 14120)

БІЛАН ОЛЕНА МАРКІВНА, 1891 р.н., с.Черняхівка, українка, освіта початкова, проживала у с.Масляниківка (нині у складі м.Кіровограда), колгоспниця. Заарештована 1.05.1945 Кіровоградським РВ НКДБ ("на грунті особистої неприязні до комуніста Олександра Перекреста донесла на нього німцям, які проживали у її квартирі, комуніста заарештували 1.09.1941, доля його невідома", вела пропаганду поразницького характеру, зводила наклепи на радянську владу). Засуджена 6.07.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 20 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Київського військового округу 23.08.1955 міру покарання зменшено до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах без позбавлення громадянських прав. Реабілітована 26.04.1990 Верховним судом УРСР. (П – 11753)

БІЛЕЦЬКИЙ ЛЕОНІД ІВАНОВИЧ, 1895 р.н., м.Варшава (Польща), українець, освіта початкова, проживав у с.Велика Мамайка (нині с.Підгайці), муляр заводу "Червона зірка". Заарештований 17.02.1938 Кіровським РВ НКВС (контрреволюційна польська націоналістична пропаганда). Засуджений 9.09.1939 Кіровоградським облсудом до 2 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Верховним судом УРСР 17.10.1939 справу припинено. (П – 757)

БІЛЕЦЬКИЙ СЕМЕН АМВРОСІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Грузьке, молдаванин, неписьменний, проживав у м.Кіровограді, ремонтник залізничних колій цегельного заводу. У 1929 році розкуркулений, висланий на північ. Заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС (в середині 30-х втік із заслання, приїжджав із міста в Грузьке, агітував селян: "Доки ви будете терпіти цей колгосп?", вимагав у колгоспу повернення власної садиби). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9035)

БІЛИЧЕНКО ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1883 р.н., с.Покровське, українець, освіта середня, проживав у м.Кіровограді, фельдшер радгоспу "18 партз'їзд". Заарештований 23.04.1941 УНКВС Кіровоградської області (антирадянська агітація, шкідництво). Засуджений 2.07.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 17.07.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12526)

БОБРИКОВ ІВАН ОПАНАСОВИЧ, 1891 р.н., с.Мужинове Брянської області (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у с.Павло-Миколаївка Знам'янського (нині Кіровоградського) району, колгоспник. Заарештований 20.03.1946 Знам'янським МВ НКДБ (посібництво німецьким окупантам). Засуджений 20.05.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення. Реабілітований 29.07.1991 Прокуратурою УРСР. (П – 12742)

БОБУХ ГНАТ СТЕПАНОВИЧ, 1887 р.н., с.Безводня, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 17.02.1938 Кіровським МВ НКВС (член контрреволюційної групи, антирадянська агітація, шкідництво). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 15.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4801)

БОГАЧУК ХАРИТОН ГРИГОРОВИЧ, 1899 р.н., с.Болеславчик Первомайського району Миколаївської області, українець, письменний, проживав у с.Володимирівка, голова колгоспу. Заарештований 26.03.1938 Великовисківським РВ НКВС (антирадянські настрої проти колгоспного ладу та заходів партії). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 22.10.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5357)

БОГДАНОВА ЄВДОКІЯ ПАНАСІВНА, 1923 р.н., с.Первозванівка Кіровоградського району, українка, освіта середня, член колгоспу ім.Шевченка. Заарештована 15.01.1944 контррозвідкою "Смерш" 7-ої гвардійської армії (працювала у німецькій розвідувально-диверсійній команді). Контррозвідкою "Смерш" 2-го Українського фронту 25.02.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 4942)

БОГУНЕНКО МИТРОФАН РОМАНОВИЧ, 1883 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, тесля колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 29.11.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, націоналістична агітація проти радянської влади та сталінської Конституції), Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1540)

БОЙКО АНДРІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1903 р.н., с.Демешкове, українець, письменний, член артілі "Соцнаступ". Заарештований 19.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (агітував не виходити на

роботу в колгосп: "Працюй чи не працюй, все одно нічого не отримаєш – весь хліб заберуть, а ми будем голодні, як і торік"). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 15.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7588)

БОЙКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1882 р.н., с.Нововолодимирівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 15.04.1933 Новопразьким РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 10.06.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 15.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7653)

БОЙКО КИРИЛО МУСІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Овсяниківка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, різноробочий комунально-експлуатаційної частини Кіровоградського гарнізону. Заарештований 13.11.1944 УНКВС Кіровоградської області (під час німецької окупації служив охоронником міської управи). Управлінням НКВС Кіровоградської області 19.01.1945 направлений в спецтабір НКВС СРСР №240 м.Сталіне (нині Донецьк) для фільтрації. НКВС СРСР 11.08.1945 справу припинено, 17.01.1946 направлений на постійне місце проживання у Кіровоградську область. (П – 232)

БОЙКО ПАВЛО ЛЕВКОВИЧ, 1903 р.н., с.Нововолодимирівка, українець, письменний, проживав у с.Аджамка, хлібороб-одноосібник, два місяці був членом колгоспу ім.Молотова. Заарештований 23.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація: 6 квітня 1933 року – "Хто з вас пам'ятає панщину? Тоді хоч годували добре, а тепер в колгоспі гонять на роботу, а їсти не дають, голодом морять, а люди мруть, як мухи, скоро усі вимруть і ніхто не звертає уваги"; 26.04.1933 на колгоспних зборах – "Скільки в колгоспі не роби, а прийде осінь – заберуть до зернини; як торік"). Засуджений 25.05.1933 Зінов'євським міськнарсудом до 7 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 29.11.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 13918)

БОЙКО ТАРАС ДЕМИДОВИЧ, 1873 р.н., с.Кримки Шполянського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Олексіївка, хлібороб-одноосібник. Заарештований 25.09.1937 Кіровським МВ НКВС (член контрреволюційної групи, антирадянська агітація, шкідництво, "намагався вбити голову колгоспу Гонтаря"). Засуджений 27.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 26.11.1937. Реабілітований 15.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4800)

БОЙЧЕНКО ГРИГОРІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1898 р.н., с.Володимирівка, українець, малописьменний, мірошник. Заарештований 10.11.1937 Великовисківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.01.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4035)

БОЛДАРЕВ САВА ГРИГОРОВИЧ, 1882 р.н., с.Червоний Кут, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, сторож Чорноліського лісництва. Заарештований 24.07.1938 Знам'янським РВ НКВС (член шпигунсько-диверсійної організації, шпигунство). Засуджений 8.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 3.11.1938. Реабілітований 20.05.1966 трибуналом Київського військового округу. (П – 8078)

БОНДАР ФЕДІР ІЛЬКОВИЧ, 1888 р.н., с.Аврамівка, малописьменний, хлібороб. Заарештований 9.05.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колективізації). Зінов'євським окрсудом 30.05.1930 справу припинено, оголошено перестерогу. (П – 1828)

БОНДАРЕНКО ВАСИЛЬ ПАВЛОВИЧ, 1916 р.н., с.Олено-Косогорівка Кіровоградського району, українець, член ВЛКСМ у 1934-39 роках, проживав у м.Бобринець, студент сільськогосподарської школи. Заарештований 28.05.1939 Бобринецьким РВ НКВС (у квітні 1939 року за ініціативи Миколи Басистого разом з іншими учнями агрошколи брав участь у написанні листа секретарю ЦК КП(б)У Микиті Хрущову, в якому ставились гострі соціальні питання: чому хліб у селян примусово забирають за копійки, а продають у десятки разів дорожче? Чому праця селян цінується менше, ніж робітника? і т.п.). Засуджений Кіровоградським облсудом 11.12.1939 до 5 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Бобринецьким РВ НКВС 11.01.1940 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 999)

БОНДАРЕНКО ГРИГОРІЙ ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Григорівка Знам'янського (нині Кіровоградського) району, українець, освіта 4 класи, хлібороб. Заарештований 20.03.1945 УНКВС Кіровоградської області (в роки німецької окупації служив у поліції). Управлінням НКВС Кіровоградської області 6.04.1945 направлений у спецтабір УНКВС для фільтрації. (3141 – П)

БОНДАРЕНКО ІВАН МАКСИМОВИЧ, 1909 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, молодший сержант 464-го батальйону аеродромної обслуги. Заарештований 11.12.1941 особливим відділом НКВС 28-го району авіабазування ("в листопаді в караульному приміщенні вів контрреволюційну агітацію, зводив наклепи на уряд СРСР, висловлював поразницькі настрої; обурювався багатьма передвоєнними сталінським указами, які не працювали на зміцнення морального духу народу: "Укази про запізнення на роботу і переходи з одного підприємства на інше привели до того, що наші тюрми не вміщали в'язнів", "Дивно, що ми готувались воювати на чужій території, а ось уже скільки відступаєм – Червона армія здає села й міста, Україну здали, тепер існує загроза самій Москві"). Засуджений 24.12.1941 трибуналом 28-го району авіабазування до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 20.06.1990 трибуналом Київського військового округу. (П – 11828)

БОНДАРЕНКО ІЛЛЯ ПЕТРОВИЧ, 1883 р.н., с.Лозуватка, українець, малописьменний, проживав у с.Новоолександрівка Кіровоградського району, хлібороб. Заарештований 1.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівлі, самообкладання, проведення посівної кампанії, проти вступу в артілі по спільному обробітку землі). Засуджений 8.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 21.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (6032=П)

БОНДАРЕНКО ТЕРЕНТІЙ КОРНІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Аджамка, українець, малописьменний, член колгоспу ім.Дзержинського. Заарештований 18.01.1944 Аджамським РВ НКДБ (в роки німецької окупації працював у громадському дворі №10, дружив із німецьким перекладачем). Засуджений 26.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 29.03.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10051)

БОРДІЯН АНДРІЙ ОНУФРІЙОВИЧ, 1885 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 21.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти існуючого ладу та заходів радянської влади). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ СРСР до заслання у північний край умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7258)

БОРОДАТИЙ ДМИТРО ПАНАСОВИЧ, 1903 р.н., с.Високі Байраки, українець, письменний, тесля колгоспу. Заарештований 19.03.1944 Аджамським РВ НКВС (працював старостою села під час німецької окупації). Засуджений 15.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 20 років каторги, заслання з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 3.05.1955 управлінням НКДБ Одеської області. (П – 6740)

БОРОДАТИЙ МИХАЙЛО ДАВИДОВИЧ, 1890 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта початкова, без певних занять. У 1929 році розкуркулений. Заарештований 14.01.1944 Аджамським РВ НКВС (в роки німецької окупації завербований таємним агентом СД). Засуджений 27.05.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 12.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12856)

БОСОВСЬКИЙ ВАСИЛЬ ДОРОФІЙОВИЧ, 1909 р.н., с.П'ята Іванівка (нині Могутнє), українець, освіта 3 класи, колгоспник. Заарештований 30.06.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 18-ої армії ("у вересні 1941 року поблизу станції Синельникове потрапив у німецький полон, чотири дні перебував у дніпропетровському таборі військовополонених, відпустили німці, добрався додому і працював у громадському дворі; у січні 1944-го при наступі Червоної армії евакуювався разом з німцями у Львів, разом з Савкою Коноваленком працював у воєнізованій фірмі з будівництва оборонних споруд; 22.05.1944 дав згоду бути агентом німецької розвідки і направлений для навчання у розвідшколу під Перемишлем, через місяць отримав завдання: знайти в тилу Червоної армії поблизу Тернополя частини 3-ої гвардійської танкової армії і повідомити німцям, повернувшись через фронт; 28.06.1944 з аеродрома м.Львова літаком скинутий неподалік с.Топорівці Станіславської області, де й затриманий органами НКДБ"). Засуджений 19.05.1945 особливою нарадою НКВС СРСР до 2 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (11655 – П)

БОТЕЗА СЕРГІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1911 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 28.12.1932 Зінов'євським РВ ДПУ (антирадянська агітація

проти хлібозаготівельних робіт). Засуджений 29.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 28.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6813)

БРАЙЧЕНКО ІВАН МАТВІЙОВИЧ, 1914 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта початкова, член ВКП(б), голова сільради. Заарештований 15.10.1944 Аджамським РВ НКДБ (антирадянська агітація, посібництво німецьким окупантам). Засуджений 26.12.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Верховним судом СРСР 9.08.1946 справу припинено. (П – 63)

БРАЙЧЕНКО МИКОЛА ВАСИЛЬОВИЧ, 1905 р.н., с.Рожнятівка, українець, освіта початкова, конюх колгоспу ім.Будьонного. У 1926 році за збройне пограбування Єлизаветградківської кооперації був засуджений до 5 років неволі з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Вдруге заарештований 29.08.1937 Аджамським РВ НКВС (крадіжки особистого та колгоспного майна, антирадянська агітація). Засуджений 29.10.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.11.1937. Реабілітований 21.12.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 8549)

БРАЙЧЕНКО ПАВЛО МУСІЙОВИЧ, 1907 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта початкова, проживав у с.Рожнятівка, пастух колгоспу ім.Будьонного. У 1926 році за збройне пограбування Єлизаветградківської кооперації був засуджений до 5 років неволі з позбавленням громадянських прав на 3 роки; у 1932-ому за крадіжку коней і корови з ферми і продаж худоби на базарі був засуджений до 3 років неволі (батько Мусій за участь у цій крадіжці отримав 5 років неволі з позбавленням громадянських прав на 5 років, помер у в'язниці 1934 року); у 1936-ому за незаконне зберігання револьвера "Лефаше" був засуджений до 1 року примусової праці. Вчетверте заарештований 29.08.1937 Аджамським РВ НКВС (крадіжки особистого та колгоспного майна, антирадянська агітація: "Ось прийде фашизм, то де ваш комсомол дінеться!"). Засуджений 29.10.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.11.1937. Реабілітований 21.12.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 8549)

БРЖЕВСЬКИЙ ЛЮЦІАН РІЧАРДОВИЧ, 1896 р.н., с.Шамраївка Білоцерківського (нині Сквирського) району Київської області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Івано-Благодатне Кіровоградського району, чоботар. У 1935 році засуджувався до 2 років неволі за привласнення колгоспних грошей. Заарештований 8.03.1938 Великовисківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: виступи проти колгоспного будівництва на селі, листування з родичами у Польщі, вихваляння капіталістичного ладу у Польщі, зв'язки з польським консульством у Москві). Засуджений 15.10.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу з конфіскацією майна, вирок виконано 25.10.1938. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8982)

БРИЖЕВСЬКИЙ СТЕПАН ПАВЛОВИЧ, 1904 р.н., с.Кошиці Мозирського району Гомельської області (Білорусія), білорус, малописьменний, проживав у с.Аврамівка Великовисківського (нині Кіровоградського) району, колгоспник. Заарештований 17.03.1938 Великовисківським РВ НКВС (контрреволюційна, підривна діяльність). Засуджений 24.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 9.05.1938. Реабілітований 12.12.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4951)

БРЮХАЛЬ ПАВЛО ПЕТРОВИЧ, 1900 р.н., с.Старосілля Волинської області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Катеринівка Кіровоградського району, член колгоспу "Перемога". Заарештований 26.02.1938 Кіровським МВ НКВС (в часи колективізації брав активну участь у виступах проти колгоспного ладу, зривав трудову дисципліну в колгоспі; демонструючи вияв патріотизму, виказував наміри виїхати до Польщі). Засуджений 4.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9465)

БУДАНЦЕВ ПИЛИП ПАХОМОВИЧ, 1883 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.01.1933 Зінов'євським РВ ДПУ (агітація проти здачі хліба державі, проти колективізації). Засуджений 28.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7713)

БУДАНЦЕВ ФЕДІР ПАХОМОВИЧ, 1884 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.01.1933 Зінов'євським РВ ДПУ (агітація проти здачі хліба державі,

проти колективізації). Засуджений 28.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Брат Пилип проходить по цій же справі, брат Пахом у 1930 році розкуркулений і висланий за межі України. (П – 7713)

БУДНИКОВ КОСТЯНТИН МАКСИМОВИЧ, 1899 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова. член колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 29.04.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська діяльність: "проходячи мимо пам'ятника Володимиру Леніну у Кіровому, висловив на його адресу ряд образливих виразів наклепницького характеру", "вів контрреволюційну агітацію, спрямовану на послаблення обороноздатності СРСР"). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 15.07.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3712)

БУЛАЦЕЛ МИРОН ІВАНОВИЧ, 1880 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, сторож держсортфонду. У 1930 році розкуркулений, у 1931-ому був засуджений Кіровським нарсудом до 6 років ув'язнення, втік із заслання у 1936-му. Вдруге заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ УДБ НКВС (контрреволюційна діяльність, спрямована проти існуючого колгоспного ладу). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8688)

ВАРАВВА ТРОХИМ ПЕТРОВИЧ, 1877 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 28.09.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність, антирадянська пропаганда). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10718)

ВАРЕХА АНТОН РОМАНОВИЧ, 1885 р.н., с.Аврамівка, українець, освіта початкова, тесля колгоспу. Заарештований 7.10.1944 Великовисківським РВ НКДБ (завербований німецькою поліцією як таємний агент у травні 1943-го). Засуджений 12.12.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 4.01.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12985)

ВАРЕХА ПРОКІП ІВАНОВИЧ, 1873 р.н., с.Аврамівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, бондар бази райзбуту. Заарештований 4.09.1937 Кіровським МВ НКВС (антирадянська пропаганда). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.10.1937. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10388)

ВАРИВОДА ІВАН ТРОХИМОВИЧ, 1891 р.н., с.Бережинка, українець, малописьменний, сторож 2-ої радянської лікарні м.Кіровограда. Заарештований 22.06.1940 УНКВС Кіровоградської області ("восени 1939 року агітував односельців проти радянської влади, зводив наклепи на умови життя в СРСР, висловлював капітулянтські настрої, вихваляв життя за царизму, вихваляв фашистську Німеччину, зокрема Гітлера"). Засуджений 23.09.1940 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 24.02.1988 Верховним судом УРСР. (П – 9283)

ВАСИЛАКІ ПЕТРО ІВАНОВИЧ, 1872 р.н., с.Сентівка (Молдова), молдаванин, освіта початкова, проживав у с.Покровське Кіровоградського району, без певних занять, колишній священослужитель. Заарештований 6.09.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, піднімав питання про відкриття церкви). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 18.08.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4435)

ВАСИЛЬЧЕНКО ІВАН КОРНІЙОВИЧ, 1902 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 27.09.1929 Великовисківським РВ НКВС (антирадянська агітація: разом із Миколою Ющенком та Марком Волошиним зірвав сільські збори, виступаючи проти хлібозаготівельних робіт, обміну чистосортної пшениці на звичайну). Засуджений 1.11.1929 Зінов'євським окрсудом до 2 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 6.10.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1782)

ВАСЮТИНСЬКИЙ СТЕПАН АРКАДІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Карлівка (нова назва с.Крупське), українець, освіта початкова, член колгоспу "Прогрес". Заарештований 7.07.1938 Кіровським МВ НКВС (у 1919 році служив у денікінській армії; "в результаті репресії латиського шпигуна Путіліса

надійшли дані, що Васютинський є агентом латиської розвідки, завербований резидентом розвідки Яном Міллером, колишнім головою колгоспу, за завданням якого збирав свідчення про стан колгоспу й настрої селян, вів контрреволюційну агітацію"). Засуджений 30.09.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу з конфіскацією майна, вирок виконано 5.10.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Мати розкуркулена у 1929 році. (П – 9113)

ВДОВЕНКО МИХАЙЛО МИКОЛАЙОВИЧ, 1893 р.н., с.Велика Мамайка (нині с.Підгайці), українець, освіта 3 класи, проживав у м.Кіровограді, вантажник залізничної станції Зінов'євськ. Заарештований 25.12.1932 ОДТВ ОДПУ ст.Вознесенськ (антирадянська діяльність). ОДТВ ОДПУ м.Одеса 12.01.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге як електромонтер Кіровоградської електростанції заарештований 3.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (в роки німецької окупації видав поліції радянських активістів). Засуджений 20.06.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 9.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6645, 13191)

ВДОВЕНКО ОЛЬГА ГРИГОРІВНА, 1921 р.н., с.Велика Мамайка (нині с.Підгайці), українка, освіта 7 класів, член ВЛКСМ, проживала у м.Кіровограді, картотечниця заводу "Червона зірка". Заарештована 15.02.1944 Кіровоградським УНКДБ (у 1942 році заступником начальника Кіровоградської поліції Молодіним була завербована для таємного співробітництва по виявленню комуністів, комсомольців; втікаючи од співробітництва, виїхала добровільно на роботи в Німеччину, через півроку повернулась, до приходу Червоної армії жила в Кіровограді). Засуджена 10.03.1945 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 28.04.1973 Кіровоградським облсудом. (П – 8272)

ВДОВИЧЕНКО ТИМОФІЙ ІВАНОВИЧ, 1887 р.н., с.Первозванівка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Шевченка. Заарештований 15.02.1938 Кіровським МВ НКВС (активна контрреволюційна дільність). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 13.08.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5261)

ВЕЛИКИЙ НЕСТОР ДАНИЛОВИЧ, 1880 р.н., с.Ганнинське, українець, освіта початкова, проживав у с.Вишняківка Кіровоградського району, хлібороб-одноосібник. Заарештований 3.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітував проти хлібозаготівельних робіт, податкової кампанії самообкладання, державних позик на індустріалізацію). Засуджений 16.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько у 1929 році розкуркулений і висланий за межі України. (П – 10373)

ВЕЛИКИЙ ПИЛИП ПАНАСОВИЧ, 1894 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова, хлібороб, колгоспник. У 1928 році за розтрату був засуджений до 6 місяців неволі умовно, вдруге заарештований 4.03.1931 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація проти кооперування, колективізації сільського господарства), засуджений 25.04.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ до 3 років заслання у північний край. Втретє заарештований у 1936 році ("у 1919 році разом із батьком та братом Іваном підняли повстання у Федорівці проти радвлади, гуртували селян йти на місто проти червоних, виловлювали комуністів та червоних партизанів"; " в правління колгоспу пропихав заможних господарів, а не бідняків, не раз його виганяли з колгоспних зборів"), засуджений Ростовською виїзною трійкою до 7 років ув'язнення, у 1943 році звільнений. Вчетверте засуджений 1946-го до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах, звільнений 23.12.1953. Реабілітований 19.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Брат Іван у 1931 році засуджений до 8 років неволі, брат Дементій розкуркулений. (П – 5535)

ВЕРБОВСЬКИЙ НИЧИПІР ВАСИЛЬОВИЧ, 1889 р.н., с.Велика Мамайка (нова назва с.Підгайці), українець, освіта початкова, проживав у м.Новоукраїнці, бухгалтер райспоживспілки. Заарештований 26.11.1932 Зінов'євським РВ ДПУ (антирадянська агітація: "в селі Новомиколаївці Новоукраїнського району в колгоспі "Тракторобуд" була організована група селян під проводом латвійця Петера Вінтена, що лишився в Україні під час першої імперіалістичної війни – вони часто збирались, переважно в кузні, й обговорювали в антирадянському дусі політичні події та заходи партії й уряду на селі: що послаблення хлібоздачі повинна викликати повстання робітників і червоноармійців і привести до падіння радянської влади"). Одеським облвідділом ДПУ 26.12.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге як мешканець с.Рівного Новоукраїнського району

і бухгалтер заготконтори Рівненської райспоживспілки заарештований 17.02.1938 Рівненським РВ НКВС ("в період громадянської війни їздив по селах Кіровоградського району, агітував вступати в петлюрівські загони для боротьби з радянською владою", "у 1937-ому підтримував зв'язки з ворогом народу Аркадієм Азенштейном, здійснюючи шкідництво в споживчій кооперації: зокрема затримував відправлення сільськогосподарської продукції робітникам промислових підприємств"). Засуджений 12.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 29.04.1938. Реабілітований 12.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10263, 12368 – П)

ВЕРЕЩИНСЬКИЙ ВІКТОР ПАНАСОВИЧ, 1877 р.н., с.Стара Гута Мошенського (нині Черкаського) району Шевченківського округу, поляк, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 20.03.1929 Шевченківським окрвідділом ДПУ (агітував проти заходів радянської влади на селі, розпускав чутки про прихід поляків незабаром і загибель радянської влади). Засуджений 12.07.1929 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років заслання на північ. По відбуттю заслання 17.07.1932 трійкою при повноважному представництву ОДПУ у північному краї направлений у спецселище. Звільнений 11.05.1934 – залишився з сім'єю проживати у м.Сокол Вологодської області (Росія). Реабілітований 25.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4312)

ВЕЧІРКО АНДРІЙ СЕРГІЙОВИЧ, 1911 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 4 класи, колишній член ВКП(б), коніох. Заарештований 27.01.1944 Аджамським РВ НКДБ (підозрювався як завербований таємний агент поліції в роки німецької окупації). Аджамським РВ НКДБ 27.04.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 47)

ВИСОКОЛЯН ГРИГОРІЙ МИКИТОВИЧ, 1884 р.н., с.Лозуватка, українець, малописьменний, кандидат в члени КП(б)У, хлібороб. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (зв'язок з куркулями, саботаж хлібозаготівлі), особливою нарадою при колегії ДПУ 19.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7531)

ВІЗЕР КАТЕРИНА ЯКІВНА, 1916 р.н., с.Покровське, українка, освіта початкова, проживала у м.Кіровограді, домогосподарка. Заарештована 29.04.1944 УНКДБ Кіровоградської області (у лютому 1943 року стала працювати прибиральницею у німецькому контррозвідувальному органі "Фельдпост" №48205, а в червні завербована німецьким офіцером як агент розвідорганів та отримала завдання виявляти комуністів, комсомольців, партизанів та осіб, вороже налаштованих до німецької влади). Засуджена 10.08.1944 військовим трибуналом МВС Кіровоградської області до 10 років ВТТ з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована 30.11.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12848)

ВІЛЬД ІРИНА МИКИТІВНА, 1879 р.н., с.Грузьке, українка, неписьменна, проживала у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештована 3.07.1954 УНКВС Кіровоградської області (під час ставки віч-на-віч у німецькій жандармерії в вересні 1942 року підтвердила факт участі радянського міліціонера Бєлова в арешті її чоловіка Яна – міліціонера німці розстріляли). Засуджена 8.09.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав до 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Київського військового округу 21.12.1954 міру покарання зменшено до 9 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. З-під варти звільнена 20.11.1954 через хворобу за визначенням Кемеровського облсуду. Реабілітована 26.03.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. Чоловік Вільд Ян В'ячеславович, військовополонений чехословацької армії, у 1932 році висланий, помер 1933-го у Одесі. (П – 13842)

ВІНТЕНКО КАРПО ДАНИЛОВИЧ, 1899 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова (3 класи), проживав у м.Кіровограді, їздовий комунально-експлуатаційної частини Кіровоградського гарнізону. У 1929 році розкуркулений. У 1932 році був засуджений за участь у організації "Спілка визволення України" до 3 років неволі. Вдруге заарештований 23.01.1948 відділом контррозвідки МДБ військової частини 34637 (15.08.1941 в районі с.Піски Миколаївської області здався в полон, вернувся в село, пішов служити в поліцію, охороняв захоплений німцями державний архів, при наступі радянських військ евакуювався на захід). Засуджений 14.04.1948 трибуналом Київського військового округу до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 10.04.1958 Верховним судом СРСР. (П – 4361)

ВІТРИЧЕНКО КЛИМ КІНДРАТОВИЧ, 1888 р.н., с.Обознівка, українець, освіта середня, був членом партії лівих есерів та ВКП(б), проживав у м.Кіровограді, технік-будівельник "Пайбуду". Заарештований 5.03.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти заходів

радянської влади щодо соціалістичного будівництва, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 25.05.1928 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років ув'язнення у концтаборі. Після відбуття терміну покарання вдруге засуджений 16.08.1930 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 13.05.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14191)

ВОВТОРНИК ДАРИНА ІВАНІВНА, 1910 р.н., с.Грузьке, молдаванка, неписьменна, проживала у м.Кіровограді, без певних занять. Була засуджена 31.01.1941 до 1 року неволі, 14.07.1941 повернулася з ув'язнення. Вдруге заарештована 11.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області ("в роки окупації працювала прибиральницею в німецькій військовій частині, весною 1943 року арештовувалась німецькою жандармерією, утримувала на квартирі німецьких і румунських вояків"; при арешті радянськими репресивними органами у квартирі виявлено на стіні портрет Адольфа Гітлера і портрет вояка німецької армії, а також "різні контреволюційні білогвардійські газети"). Засуджена 3.06.1944 Кіровоградським облсудом до 5 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітована 27.02.1990 Верховним судом УРСР. (П – 11466)

ВОВЧЕНКО МИКОЛА АНДРІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Первозванівка, українець, малописьменний, член колгоспу ім.Шевченка. Заарештований 15.02.1938 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.08.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5261)

ВОЗІЯН ВАСИЛЬ СТЕПАНОВИЧ, 1884 р.н., с.Северинівка Іванівського району Одеської області, українець, письменний, проживав у с.Новоолександрівка Миколаївської сільради Великовисківського (нова назва с.Українка Кіровоградського) району, селянин-хлібороб. У 1930 році перебував під слідством за зрив збору посівматеріалу. Вдруге заарештований 1.03.1931 Великовисківським РВ ДПУ (будучи уповноваженим від райвиконкому по хлібоздачі індивідуальними виробниками, налаштовував селян хліба не здавати, бо самі зостануться голодні; сам Возіян пояснював: "Посівматеріалу я не зібрав, бо не хочуть селяни здавати хліб"). Засуджений 20.03.1931 нарсудом Великовисківського району до 1 року примусової праці. (П – 6393)

ВОЙНИЧЕНКО ВІКТОР КУЗЬМОВИЧ, 1884 р.н., с.Миронівка, українець, освіта 1 клас, проживав у м.Кіровограді, пломбувальник залізничної станції. Заарештований 26.05.1944 Гайсинським РВ НКВС (в роки німецької окупації працював старостою села Новомиколаївки Маловисківського району, на зборах агітував молодь їхати на роботи в Німеччину; перед вступом Червоної армії виїхав у м.Гайсин Вінницької області до дочки, де й був арештований). Гайсинським РВ НКВС 3.10.1944 справу припинено, з-під варти Брацлавської тюрми звільнений під підписку і направлений явитись в Рівненський райвідділ НКВС Кіровоградської області. Судових рішень у справі немає. (П – 264)

ВОЙТЕНКО ГРИГОРІЙ КОРНІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, технічний конторщик залізничної станції. Заарештований 11.12.1932 ОДТВ ОДПУ м.Одеса (належність до контрреволюційної повстанської організації). Особливим відділом ОДТВ ОДПУ м.Одеса 9.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6312)

ВОЙТЕНКО МИКОЛА САЛИВОНОВИЧ, 1910 р.н., с.Високі Байраки, українець, малописьменний, помічник бригадира тракторної бригади Аджамської МТС. Заарештований 7.03.1946 Аджамським РВ НКДБ (посібництво німецьким окупантам: "у 1943 році протягом 4 місяців працював бригадиром громадського двору, примушував селян працювати, застосовуючи силу; при відступі німців евакуювався разом з ними і евакуйовував худобу"). Засуджений 27.04.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 3.02.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13797)

ВОЛИНЕЦЬ ІВАН МИХАЙЛОВИЧ, 1912 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта середня, проживав у с.Ганнинське, вчитель середньої школи. Заарештований 11.02.1938 Кіровським МВ НКВС (підозрювався у членстві молдавської антирадянської націоналістичної організації). Кіровоградським облсудом 10.05.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 690)

ВОЛКОВ ІВАН МИХАЙЛОВИЧ, 1885 р.н., с.Медерове, українець, освіта початкова, проживав на ст.Куцівка Знам'янського району, колгоспник. Заарештований 25.01.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 7.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до

розстрілу, вирок виконано 13.03.1938. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10249)

ВОЛКОВ СЕМЕН СЕМЕНОВИЧ, 1892 р.н., с.Муфортівка Ганнинської сільради, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, різноробочий заводу "Червоний профінтерн". У 1929 році розкуркулений, у 1930-ому підлягав виселенню на північ, але втік і переховувався. Заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС ("вів контрреволюційну пропаганду проти радянського ладу, розповсюджував провокаційні чутки про розпад колгоспів"). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8686)

ВОЛОДІН ЗАХАР ІВАНОВИЧ, 1894 р.н., с.Покровське, українець, письменний, тесля колгоспу. Заарештований 13.02.1938 Аджамським РВ НКВС (учасник повстанського загону в роки громадянської війни; антирадянська агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 11.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10634)

ВОЛОДІН ІВАН ФЕДОРОВИЧ, 1909 р.н., с.Покровське, росіянин, освіта 3 класи, колгоспник, червоноармієць 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 19.08.1940 УНКВС Івановської області (здався в полон фінам без опору). Засуджений 15.06.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до ув'язнення у виправно-трудових таборах на період війни. особливою нарадою НКВС СРСР 15.02.1946 з-під варти звільнений. Реабілітований 24.11.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4595)

ВОЛОНЕЦЬ МИКОЛА ГРИГОРОВИЧ, 1925 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта 8 класів, без певних занять. Заарештований 19.05.1945 контррозвідкою "Серш" 60-ої стрілецької дивізії ("у 1942 році забраний до Німмеччини, здружився з одним німцем, на квартирі якого слухали радіовисилання з Лондона та Москви, за що потрапили до гестапо – там дав згоду виявляти людей, які порушують режим у таборі"). Засуджений 28.05.1945 трибуналом 60 стрілецької дивізії до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 25.05.1960 трибуналом військової частини №48240. (П – 5343)

ВОЛОШИН МАРКО МАКАРОВИЧ, 1898 р.н., с. Миколаївка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 27.09.1929 Великовисківським РВ НКВС (антирадянська агітація: разом із Миколою Ющенком та Іваном Васильченком зірвав сільські збори, виступаючи проти хлібозаготівельних робіт, обміну чистосортної пшениці на звичайну). Засуджений 1.11.1929 Зінов'євським окрсудом до 1 року 6 місяців ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 6.10.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1782)

ВОЛОШИН ЯКІВ ЛУКИЧ, 1920 р.н., с.Владиславка Миронівського району Київської області, українець, освіта середня, проживав у с.Новопетрівка Кіровоградського району, колгоспник. Заарештований 17.08.1949 Кіровоградським облуправлінням МДБ (антирадянська агітація). Засуджений 28.10.1949 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12767)

ВОЛОЩЕНКО ГНАТ ДЕМИДОВИЧ, 1896 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, чорноробочий Катеринівського кар'єру. Заарештований 2.12.1937 Кіровоградським МВ НКВС (в роки громадянської війни був у війську Нестора Махна, провадив антирадянську агітацію). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах, 9.02.1943 помер. Реабілітований 10.05.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4334)

ВОРОБЙОВ ВАСИЛЬ ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1902 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова, працював у чоботарній артілі. Заарештований 13.03.1938 Кіровським МВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 21.09.1938 Миколаївським облсудом до 2 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Реабілітований 7.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 490)

ГАВРИЛЮК ГРИГОРІЙ ТАРАСОВИЧ, 1902 р.н., с.Божидаївка Єлизаветградківського району, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 18.10.1930 Єлизаветградківським райвідділом ДПУ ("разом із двоюрідним братом Василем Гаврилюком, односельцями Ничипорем та Василем Голубами в роки громадянської війни служив у повстанських загонах Деркача й Завгороднього; агітував проти колективізації, приховував лишки хліба, щоб не здавати державі").

Засуджений 13.02.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання в північний край. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько розкуркулений і висланий на північ. (П – 11963)

ГАВРИЛЮК ІВАН МАКАРОВИЧ, 1896 р.н., с.Єзерці Луцького району Волинської області, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1937 року – виключений за зв'язки з польським консульством, проживав у с.Карлівка Кіровоградського району, член колгоспу "Прогрес". Заарештований 16.02.1938 Кіровським МВ НКВС ("мав письмовий зв'язок з родичами у Польщі, мав намір повернутись на Волинь"). Управлінням ДБ Кіровського МВ НКВС 22.06.1938 справу припинено у зв'язку зі смертю звинувачуваного 18.06.1938 – туберкульоз. (П – 2292)

ГАВРИЛЬЧЕНКО ГРИГОРІЙ ДАВИДОВИЧ, 1891 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, конюх сільського споживчого товариства. Заарештований 15.02.1938 Кіровським міськвідділом НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3898)

ГАГА ТАРАС ЛОГВИНОВИЧ, 1875 р.н., с.Грузьке, молдаванин, малописьменний, хлібороб-середняк. Заарештований 16.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("злісне невиконання у 1931-32 роках зобов'язань хлібоздачі: заміcть 2,62 центнерів здав лиш 0,5 цнт у 1932-ому"). Засуджений 10.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7192)

ГАЛБУР ТРИФОН ІВАНОВИЧ, 1886 р.н., с.Грузьке, молдаванин, неписьменний, хлібороб. Заарештований 21.01.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації і хлібозаготівель). Одеським облвідділом ДПУ УРСР 29.03.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1297)

ГАЛІНСЬКИЙ ГРИГОРІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1873 р.н., с.Олено-Косогорівка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 3.04.1930 інспектором дізнання 4 поділу Зінов'євської округи ("з намірів помсти написав анонімну заяву до Великовисківського райвиконкому від імені 26 бідняків про зв'язки з куркулями сільської навчительки, активістки, члена комісії по сприянню хлібозаготівлі Антоніни Бурковської, з іншими куркулями вчинив напад на активістку, коли експертизою виявили автора почерку; тероризував бідноту і активістів села: "Подумайте, в Китаї уже ріжуть таких активістів, скоро і в нас це буде"). Засуджений 12.05.1930 Зінов'євським окрсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та до заслання на 5 років. Реабілітований 20.02.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13090)

ГАЛЬЧЕНКО ПЕТРО ЯВДОКИМОВИЧ, 1885 р.н., м.Кременчук Полтавської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Шостаківка Кіровоградського району, товарний касир залізничної станції. Заарештований 20.01.1946 транспортним відділом НКДБ Одеської залізниці ("в роки німецької окупації працював на залізниці, твердив, що при німцях жилося краще, а тепер змушують непосильно працювати при маленькій зарплаті; читаючи в газетах зведення Інформбюро, піддавав сумніву переможний хід Червоної армії, можливість повернення німців"). Засуджений 28.03.1946 військовим трибуналом Одеської залізниці до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 14021)

ГАМАЮН КУЗЬМА ІВАНОВИЧ, 1903 р.н., с.Аджамка, українець, неписьменний, швець чоботарної майстерні. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 27.10.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація серед колгоспників, погрози активістам села, які брали участь в його розкуркуленні). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8709)

ГАСАНЕНКО ГРИГОРІЙ АРТЕМОВИЧ, 1867 р.н., х.Устинівка Кіровського району, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, пенсіонер. Заарештований 20.03.1938 відділом УДБ Кіровського НКВС і прокуратурою (контрреволюційна націоналістична діяльність). Кіровською міськпрокуратурою 14.01.1939 справу припинено. (П – 2198)

ГВОЗДЬ ІВАН ЯВТУХОВИЧ (від народження Шевченко Іван Григорович, усиновлений Явтухом Гвоздем), 1903 р.н., с.Велика Мамайка (нині – Підгайці) Кіровоградського району, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, вантажник цегельні №2. У 1930 році розкуркулений і висланий на північ, у 1933-ому втік. Заарештований 22.08.1937 Кіровським міськвідділом НКВС ("разом із Миколою Шульгою і Пилипом Сотником належав до куркульської групи, яка займалася шкідницькою

діяльністю – з метою диверсії підклали залізний ключ під агрегат пресу"). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.10.1937. Реабілітований 11.01.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3895)

ГЕРЖОВ ВАСИЛЬ МАКСИМОВИЧ, 1876 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, працював у Кіровоградському міськсанобозі. У 1931 році майно розпродане за невиконання плану хлібоздачі. Заарештований 2.09.1937 Кіровським МВ НКВС (вихваляв дореволюційний лад, вів антирадянську релігійну пропаганду). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1719)

ГЕРЖОВ ВАСИЛЬ СТЕПАНОВИЧ, 1900 р.н., с.Грузьке, молдаванин, неписьменний, хлібороб. Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у належності до "контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Зінов'євським МВ ДПУ 23.06.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10312)

ГЕРЖОВ ВАСИЛЬ ТОДОСЬОВИЧ, 1896 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта 5 класів, член колгоспу "Червона зірка". У 1933 році за шкідницьку діяльність у колгоспі та антирадянську агітацію був засуджений до 10 років неволі, відбув 3 роки у далекосхідних таборах. Вдруге заарештований 10.05.1946 Кіровоградським РВ МДБ (антирадянська агітація, посібництво німецьким окупантам: "працюючи листоношею в роки німецької окупації, шляхом читання газет поширював антирадянську агітацію, повісив у хаті портрет Гітлера, підтримував зв'язок з начальником поліції Карецьким і повідомляв про осіб, які брали участь у розкуркулюванні"). Засуджений 18.07.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років, звільнений у жовтні 1955-го. Реабілітований 10.07.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12708)

ГЕРЖОВ ІВАН АНТОНОВИЧ, 1924 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта середня педагогічна, проживав у с.Мирнопіллі Арцизького району Одеської області, вчитель школи. Заарештований 12.07.1946 Ізмаїльським УДБ НКВС ("в роки війни працівниками 2-го відділу Генштабу Верховного командування Румунії Іван Гержов був покликаний у якості перекладача в комісію Бухарестського інституту статистики, отримував зарплату 15000 рублів; приїжджав разом з румунською комісією у Грузьке та інші села, де проживає молдавське населення, роздавав молитовники молдавською мовою, подарунки, чоловікам курильний папір, виступав на зборах, вихваляв життя при окупантах, закликав до переселення у Бесарабію, сам супроводжував ешелон із переселенцями, відправив свою сім'ю"). Засуджений 26.07.1947 трибуналом військ МВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Звільнений з табору 5.04.1954. Реабілітований 26.09.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1044)

ГЕРЖОВ ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1871 р.н., с.Грузьке, молдаванин, неписьменний, сторож колгоспу "Червоний жовтень". Заарештований 11.11.1937 Кіровським МВ НКВС ("був тісно зв'язаний з учасниками контрреволюційної організації Жосаном, Варавою, засуджених за першою категорією, після арешту попа Ружина відкрито виступав за збереження церкви, гуртував довкола себе антирадянськи налаштованих осіб, вів активну роботу по організації релігійної п'ятидесятки"). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.09.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4539)

ГЕРЖОВ МИХАЙЛО ГРИГОРОВИЧ, 1902 р.н., с.Грузьке Зінов'євського району, молдаванин, освіта початкова, кандидат в члени ВКП(б), комірник артілі ім.Комінтерна. Заарештований 28.12.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (звинувачувався у контрреволюційній агітації проти хлібозаготівлі, підписки на державну позику, у шкідницькій діяльності, що згноїв 14 центнерів колгоспної пшениці). особливою нарадою колегії ДПУ УРСР 19.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7533)

ГЕРЖОВ СЕМЕН ДМИТРОВИЧ, 1873 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, сторож аероклубу. У 1929 році розкуркулений, у 1930-му висланий в Архангельську область (Росія), звідки втік у 1934 році. Вдруге заарештований 17.08.1937 Кіровським МВ НКВС (агітація проти колгоспного ладу, як церковний староста агітував за збереження церкви). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер в "Онеглагу" 9.01.1942. Реабілітований 23.04.1966 Кіровоградським облсудом. Сини Йосип та Георгій, 1913 р.н., (близнюки), репресовані. (П – 1463)

ГЕРМАН ЕРНА (ХРИСТИНА) МИХАЙЛІВНА, 1905 р.н., х.Урал-Шулемський Федорівського району (на Уралі), м.Троїцьк Челябінської області (Сибір), німкеня, освіта початкова, кандидат у

члени ВКП(б), проживала у с.Черняхівка Кіровоградського району із січня 1941 року, член колгоспу "Червоний орач". Заарештована 28.06.1941 Кіровоградським НКДБ ("25.06.1941 на колгоспних зборах зводила наклепи на радянський лад, вихваляла фашистські порядки у Німеччині"). Засуджена 25.07.1941 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітована 25.03.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5402)

ГЕРТЕЛЬ-ВЕЙС ПІНХУС БОРОХОВИЧ, 1909 р.н., м.Грубешів Люблінського воєводства (Польща), єврей, освіта середня, член ВЛКСМ, проживав у с.Аджамка Кіровоградського району, механік заводу "Червоний плуг" на ст.Лаптеве Аджамського району. Заарештований 12.09.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: підтримував зв'язок з перебіжчиками з Польщі). Засуджений 2.01.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11403)

ГЕТЬМАНЕНКО НАДІЯ ПЕТРІВНА, 1921 р.н., с.Новоолександрівка Великовисківського (нині с.Українка Кіровоградського) району, українка, освіта неповна середня, проживала у с.Ханки Хорезмської області (Узбекистан), старший бухгалтер дитячого будинку. Заарештована 13.02.1947 Хорезмським облуправлінням МДБ (зрадницька діяльність). Засуджена 25.11.1947 трибугалом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у випрано-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна, звільнена 14.01.1955. Реабілітована 13.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (14088 – П)

ГІДТ АЛЬВІНА ФЕДОРІВНА, 1890 р.н., с.Старий Данціг (нині с.Прибережне) Кіровоградського району, німкеня, освіта початкова, без певних занять. Заарештована 26.10.1937 Кіровським міськвідділом НКВС (активний член контрреволюційної німецької націоналістичної організації). Засуджена 27.11.1937 НКВС і Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 12.12.1937. Реабілітована 28.02.1957 УКДБ Кіровоградської області. (П – 3862)

ГІДТ ЕМАНУЇЛ ФЕДОРОВИЧ, 1899 р.н., с.Старий Данціг (нині с.Прибережне), німець, письменний, слюсар Карлівської МТС. Заарештований 2.12.1937 Кіровським МВ НКВС (член німецького націоналістичного угруповання "Спілка громадян німецької раси", агітував за масовий виїзд німців за кордон, вихваляв німецький фашизм). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 10.10.1964 Кіровоградським облсудом. (П – 7866)

ГІДТ ЛОРЕНЦ ФЕДОРОВИЧ, 1905 р.н., с.Старий Данціг (нині с.Прибережне), німець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, вагранщик заводу "Віялка". Заарештований 2.12.1937 Кіровським МВ НКВС (член німецького націоналістичного угруповання "Спілка громадян німецької раси", агітував за масовий виїзд німців за кордон, вихваляв німецький фашизм). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 10.10.1964 Кіровоградським облсудом. (П – 7866)

ГІДТ ОЛЕКСАНДР ЕМАНУЇЛОВИЧ, 1902 р.н., с.Прибережне, німець, освіта початкова, проживав у м.Світловодську, комірник дитячого будинку №2. Заарештований 15.12.1937 Новогеоргіївським РВ НКВС (контрреволюційна націоналістична агітація поразницького характеру). Засуджений 12.01.1938 особливою нарадою при НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 4.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11342)

ГІНКУЛ ІВАН САМІЙЛОВИЧ, 1923 р.н., с.Грузьке, українець (за іншими даними молдаванин), освіта 6 класів, член ЛКСМУ, учень 7-го класу НСШ № 4. Заарештований 27.05.1941 Кіровоградським облуправлінням НКВС ("складав і розповсюджував листівки контрреволюційного характеру, направляв у редакції газет "Комуніст" і "Піонерська правда" анонімні листи, в яких у різкій антирадянській формі зводив наклепи на життя трудящих в СРСР, на радянську владу та її керівників"; "Ленін обманув усіх людей, а Сталін продовжує його дію по обманству... Пухлі люди з Полтави їдуть кілометрів 1000 від хати, везуть різні речі продавати, щоб купити борошна по 10 рублів за кіло. А Сталіну добре, бо він ситий, він продає хліб Німеччині, а наші люди хай голодні працюють. На місцях скоро-скоро спалахнуть страйки з вогнепальною зброєю. Якби став фашизм, нам би краще жилось. Хай пропаде СРСР!" – із листа Івана Гінкула). Засуджений 12.07.1941 Кіровоградським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 28.06.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12075)

ГІРЕНКО ІЛЛЯ СТЕПАНОВИЧ, 1902 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 4 класи, міліціонер Аджамського райвідділу міліції. Заарештований 5.05.1944 контррозвідкою "Смерш" УНКВС Кіровоградської області (підозрювався у зв'язках з поліцією в період німецької окупації). Управлінням НКВС Кіровоградської області 21.06.1944 справу припинено. (П – 121)

ГЛАДКИЙ СЕМЕН МАКСИМОВИЧ, 1899 р.н., с.Вишняківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.02.1938 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна агітація проти заходів радянської влади, учасник карних загонів). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 29.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10710)

ГОВОРІНА ЄВДОКІЯ ІВАНІВНА, 1905 р.н., м.Благовєщєнськ Амурської області (Росія), росіянка, неписьменна, без певного місця проживання та роду занять. У 1937 році Горьковським народним судом була засуджена до 5 років неволі, звільнена 10.07.1941. Заарештована 29.07.1941 лінійним відділом міліції ст.Знам'янка (повертаючись із місць позбавлення волі, в очікувальній залі ст.Знам'янка поширювала чутки, що бійці Червоної армії голодають, змушені випрошувати продукти у населення, а німці ситі і перемагають, скоро прийдуть у Знам'янку). Засуджена 2.08.1941 трибуналом Одеської залізниці до розстрілу з конфіскацією майна, дати виконання вироку у справі немає. Реабілітована 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 14010)

ГОВОРОВ ПАВЛО ІЛЛІЧ, 1914 р.н., с.Лозуватка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 29.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (шкідництво: зривав роботу бригади, не виконував поставлених завдань). Засуджений 9.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 28.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6655)

ГОЛОБОРОДЬКО ВІКТОР ПЕТРОВИЧ, 1882 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта вища, проживав у м.Кіровограді, ветлікар залізничної станції. Заарештований 16.10.1937 Кіровським МВ НКВС (член контрреволюційної шкідницької організації: "сприяв захворюванню худоби на бруцельоз"). Засуджений 13.11.1937 Миколаївським облсудом до 25 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Помер 29.12.1938 у таборах. Реабілітований 25.09.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4904)

ГОЛОВАНЕНКО ЛЕОНТІЙ МАТВІЙОВИЧ, 1878 р.н., с.П'ятоіванівка (нині с.Могутнє), українець, освіта початкова, член колгоспу "Червоне об'єднання". У 1930 році розкуркулений, переховувався від заслання на Донбасі. Заарештований 28.07.1937 Великовисківським РВ НКВС (повернувшись із Донбасу, погрожував селянам, що скоро повернуться куркулі і одбиратимуть своє майно, змусив селянина Шершня вибратись із хати, яка раніше належала Голованенку, сільрада знов хату в нього відібрала, він побудував нову, вступив у колгосп "Червоне об'єднання"; у травні 1937 року зібрав селян на подвір'ї колгоспу: "От я був на Донбасі – там годують шахтарів добре, бо робітничого класу бояться, щоб не страйкували, а колгоспники живуть у злиднях, навіть хліб і той забирають"; зірвав підписну кампанію на державну позику у селі). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1592)

ГОЛОВАНОВ ВАКУЛА ПІГАСІЙОВИЧ, 1910 р.н., с.Червоний Яр, росіянин, освіта початкова, ветеринарний фельдшер колгоспу ім.Петровського. Заарештований 2.12.1937 Новопразьким РВ НКВС (агітація проти колгоспного ладу, підписки на держпозику). Засуджений 23.09.1938 Миколаївським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Миколаївським облсудом 16.06.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 843)

ГОЛОВАНОВ ВАРФОЛОМІЙ ЯКОВИЧ, 1892 р.н., с.Червоний Яр, українець, письменний, селянин-хлібороб. Заарештований 3.03.1931 Новопразьким РВ ДПУ (контрреволюційна агітація). Райвідділом ДПУ 23.05.1931 справу припинено, занесений до списків осіб, які висилаються за межі України. (П – 6392)

ГОЛОВАНОВ ФЕДІР ПІГАСІЙОВИЧ, 1904 р.н., с.Червоний Яр, росіянин, освіта початкова, бригадир чоботарної майстерні. Заарештований 2.12.1937 Новопразьким РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 22.01.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 379)

ГОЛОВЧЕНКО ЕРАСТ ПИЛИПОВИЧ, 1878 р.н., с.Безводня, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 29.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти

хлібозаготівельних робіт). Засуджений 18.01.1930 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 12.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4100)

ГОЛОВЧЕНКО ФЕДОТ СИДОРОВИЧ, 1879 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, сторож. Заарештований 15.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (підозрювався у зрадницькій діяльності під час німецької окупації). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 7.03.1944 справу припинено у зв'язку зі смертю звинуваченого 7.03.1944. (П – 2119)

ГОЛУБ ГРИГОРІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1861 р.н., с.Божедаївка Єлисаветградського повіту, українець, освіти початкова, хлібороб. Заарештований 10.04.1924 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (сприяння в організації повстанського загону та вербування до нього). Слідча справа 15.05.1924 передана в окрпрокуратуру на розгляд. (П – 2684)

ГОЛУБ НИКИФОР ГРИГОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Божедаївка Оситнязької волості Єлисаветградського округу, українець, освіти початкова, проживав у м.Кіровограді, слюсар Рижівського цукрового заводу Уманського округу, механік. Заарештований 12.01.1924 Уманським окрвідділом ДПУ, 22.02.1924 Єлисаветградським окрвідділом ДПУ ("був мобілізований до служби в Червоній армії, але свідомо ухилився, у 1920-1922 роках служив у повстанських загонах Деркача, Завгороднього і Хмари, довгий час переховувався по лісах"). Засуджений 15.11.1925 Зінов'євським окрсудом до 5 років ув'язнення з конфіскацією майна. Зінов'євським окрсудом 21.10.1926 за сумлінну працю у палітурній майстерні бупруу зв'язку із піклуванням про дострокове звільнення з-під варти, справу припинено. (П – 2684)

ГОЛУБ ФЕДІР ТРОХИМОВИЧ, 1897 р.н., с.Пушкіне (приєднане до с.Оситняжка), українець, освіти вища (Мелітопольський інститут соціального виховання у 1932 році), проживав у с.Івангород Олександрівського району, без певних занять. Заарештований 16.03.1944 Олександрівським РВ НКВС (під час німецької окупації працював директором агрошколи, провадив антирадянську агітацію). Олександрівським РВ НКДБ 15.08.1944 направлений у спецтабір НКВС СРСР № 240 у м.Сталіне (Донецьк) для фільтрації. (П – 413)

ГОЛУБИЦЬКИЙ НАЗАР ПИЛИПОВИЧ, 1890 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, столяр колгоспу. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 8269)

ГОЛУТВА МИКИТА МАРКОВИЧ, 1887 р.н., с.Костобобрів Семенівського району Чернігівської області, українець, неписьменний, проживав у с.Нововолодимирівка Кіровоградського району, член колгоспу "13-річчя Жовтня". Заарештований 6.11.1937 Новопразьким РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Кіровоградською облпрокуратурою 9.04.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2264)

ГОМАН МАТИЛЬДА ФЕДОРІВНА, 1906 р.н., с.Старий Данціг (нова назва Прибережне), німкеня, освіта початкова, член колгоспу "Нове село". У 1930 році розкуркулена. Заарештована 27.06.1941 Кіровоградським МРВ НКДБ (антирадянська агітація проти колгоспного ладу та заходів партії). Засуджена 7.02.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 6.03.1942. Реабілітована 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько, сільський староста, у 1930 році розкуркулений, у 1937-ому репресований органами НКВС; сестра і дядько також розкуркулені у 1930 році й вислані за межі України. (П – 12294)

ГОНЧАР АНДРІЙ ЛІКАНДРОВИЧ, 1912 р.н., с.Федорівка, українець, освіта 2 класи, член колгоспу ім.Сталіна, червоноармієць 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області (здався у полон білофінам без опору). Засуджений 13.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 1.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11555)

ГОНЧАРЕНКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1898 р.н., с.Нова Павлівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Бережинка, коваль колгоспу "3-й вирішальний". Заарештований 10.07.1941 Кіровоградським МРВ НКДБ (антирадянська агітація). Трибуналом військ НКВС Кіровоградської області 30.07.1941 справу припинено. (П – 239)

ГОНЧАРЕНКО ЙОСИП ІВАНОВИЧ, 1903 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, хлібороб-середняк. Заарештований 12.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ ("віддавши корову і коня за податкові борги, відмовився виконати план посіву хліба весною 1933 року, агітував одноосібників

не сіяти, заявляючи, що однак хліб треба буде віддати державі, а самому голодувати"). Засуджений 23.05.1933 Зінов'євським міськнарсудом до 5 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 29.11.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10495)

ГОНЧАРЕНКО НИКИФОР ПАНАСОВИЧ, 1910 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівельних робіт). Засуджений 29.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6814)

ГОНЧАРЕНКО ОЛЕКСІЙ КАЛИНОВИЧ, 1909 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1931 році за невиконання плану хлібоздачі розкуркулений, господарство розпродане. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("у 1932 році проліз у колгосп ім.Дзержинського, де займався шкідницькою діяльністю: ламав сільгоспінвентар, крав хліб, за що з колгоспу вигнали"; агітував проти хлібозаготівлі). Засуджений 29.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 19.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько висланий на Соловки за контрреволюційну діяльність. (П – 6816)

ГОНЧАРОВА СОФІЯ КІНДРАТІВНА, 1882 р.н., с.Стогівка (Ганнинська волость) Кіровоградської області, українка, неписьменна, проживала у м.Кіровограді, домогосподарка. Заарештована 31.01.1944 УНКДБ Кіровоградської області (підозрювалась у зв'язках із поліцією, жандармерією і СД, яким доносила на громадян будинку, де працювала під час німецької окупації керуючою). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 20.06.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2070)

ГОРБАНЬОВ ДМИТРО КАРПОВИЧ, 1896 р.н., с.Іванівка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 12.02.1938 Кіровським МВ НКВС (член контрреволюційного угруповання, виступав проти заходів партії та уряду). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 15.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4801)

ГОРБАТЕНКО ЯКІВ ЯКОВИЧ, 1895 р.н., с.Червоний Кут, українець, освіта початкова, проживав у с.Високі Байраки, слюсар військово-будівельної дільниці №174. Заарештований 28.10.1937 Аджамським РВ НКВС (шкідницька діяльність, контрреволюційна агітація проти заходів партії та радянської влади). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8830)

ГОРДЕНКО ЛЮБОВ ТИМОФІЇВНА, 1927 р.н., с.Велика Мамайка (нова назва Підгайці), українка, освіта 3 класи, проживала у м.Кіровограді, працювала на аеродромі. Заарештована 30.01.1944 УНКДБ Кіровоградської області (зрадництво, співпраця з німецькими каральними органами). Засуджена 28.06.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітована 27.08.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13578)

ГОРДОВИЙ ФОКА ПАВЛОВИЧ, 1900 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Правда". Заарештований 29.11.1937 Аджамським РВ НКВС ("в роки громадянської війни служив у арміях Петлюри і Григор'єва, перейшов разом з військами у Румунію, у 1921 році повернувся, притягався до відповідальності, але амністований; вів антирадянську агітацію поразницького характеру, зводив наклепи на сталінську Конституцію"). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.02.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4646)

ГОРОБЧЕНКО ВАСИЛЬ ІЗМАЙЛОВИЧ, 1888 р.н., с.Антонівка (приєднане до с.Шевченкове) Кіровоградського району, українець, письменний, проживав у с.Новоолексіївка (нині у складі м.Кіровограда), коваль. Заарештований 27.11.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.01.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4044)

ГОШИЦЬКИЙ ВЛАДИСЛАВ СТАНІСЛАВОВИЧ, 1888 р.н., с.Посвітне Варшавської губернії (Польща), поляк, освіта початкова, проживав на роз'їзді ст.Канатове, ремонтник залізничних колій. Заарештований 13.01.1936 транспортним відділом УДБ НКВС ст.Кірово ("до 1925 року підтримував письмовий зв'язок з родичами в Польщі, займався саботажем ремонтних робіт, вів агітацію проти розвитку стахановського руху"). Засуджений 7.03.1936 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років

заслання в Казахстан разом з сім'єю. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9568)

ГРАБАЖЕЙ КОСТЯНТИН ОСТАПОВИЧ, 1897 р.н., с.Покровське, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.02.1938 Аджамським РВ НКВС (агітація проти підписки на державну позику, шкідництво). Аджамським РВ НКВС 15.04.1938 справу припинено. (П – 812)

ГРАБЕНКО ПЕТРО КАРПОВИЧ, 1898 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 13.08.1939 Великовисківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 8.09.1939 Кіровоградським облсудом до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 11.05.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12462)

ГРАБОВСЬКИЙ МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1911 р.н., с.Володимирівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Олександрівка Кіровоградського району, хлібороб. Заарештований 12.11.1937 Великовисківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 27.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9288)

ГРАБОВСЬКИЙ ПАВЛО ФІЛОНОВИЧ, 1896 р.н., с.Володимирівка, українець, малописьменний, хлібороб. Заарештований 24.12.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 3.02.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10364)

ГРАБОВСЬКИЙ ТЕРЕНТІЙ ЛАРІОНОВИЧ, 1891 р.н., с.Володимирівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, столяр заводу "Червона зірка". У 1930 році розкуркулений. Заарештований 16.02.1938 Кіровоградським МВ НКВС (антирадянська агітація та пропаганда проти заходів партії та уряду). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11529)

ГРАЛЮК ГУРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1878 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у с.Гаївка, хлібороб. Заарештований 15.01.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (разом з іншими куркулями проводив агітацію проти хлібозаготівельних робіт та оподаткування). Засуджений 5.07.1929 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років заслання у Сибір. Реабілітований 23.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4172)

ГРЕБЕНЧУК МЕРКУРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1890 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, заготувач сільського споживчого товариства. Заарештований 1.10.1937 Аджамським РВ НКВС ("поширював наклепницькі вигадки про Клима Ворошилова, нібито він перейшов кордон з військами чисельністю 10 тисяч бійців і збирається відновлювати владу без комуністів"). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах (Вятлаг). Реабілітований 25.05.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3596)

ГРЕБЕНЮК ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ, 1898 р.н., с.Калинівка Кіровоградського району, українець, письменний, пасічник колгоспу ім.Ворошилова. У 1930 році був засуджений за хуліганство до 6 місяців примусової праці. Заарештований 13.03.1936 Кіровським МВ НКВС (у листопаді 1935 року учні семирічки Василь Решетников разом з Олександром Татаренком збирались розклеїти дві листівки антирадянського, антиколгоспного змісту біля кооперативу артілі ім.Будьонного, але по дорозі ті листівки загубили, а старшокласники знайшли і передали директору школи – до таких дій школярів підштовхнув начебто Гребенюк). Одеським облсудом 15.06.1936 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1249)

ГРЕБЕНЮК ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ, 1898 р.н., с.Калинівка, освіта початкова, член колгоспу ім.Ворошилова. Заарештований 14.03.1936 Кіровським МВ НКВС (підбурював селян розповсюджувати контрреволюційні листівки). (П – 1249)

ГРИНЬКО ПАВЛО ЮРІЙОВИЧ, 1896 р.н., м.Воронеж (Росія), росіянин, освіта вища, проживав у с.Созонівка, лікар-терапевт. Заарештований 29.06.1944 Кіровоградським РВ НКДБ (перебуваючи в рядах Червоної армії, в серпні 1942 року здався в полон німцям, знаходився в Кіровоградському таборі військовополонених, звідки втік у грудні і проживав у Кіровограді до приходу радянського війська, у квітні 1944-го міськвійськкоматом направлений на контрольно-фільтраційний пункт, куди він не з'явився; 2.05.1944 як підозрілу особу затримано Любашівським РВ НКДБ, при етапуванні до Кіровограда втік з-під конвою, повторно затриманий 29 червня). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 24.08.1944 направлений в спецтабір для фільтрації. (П – 3105)

ГРИЦАЄНКО НАТАЛЯ ТРОХИМІВНА, 1905 р.н., с.Лозуватка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 20.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація проти роботи в колгоспі). Засуджена 5.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі умовно, з-під варти звільнена. Реабілітована 29.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Чоловік засуджений до 3 років ув'язнення. (П – 7185)

ГРИЦЕНКО ПОРФИР ЄЛИСЕЙОВИЧ, 1884 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта початкова, пасічник колгоспу "Нове життя". Заарештований 9.11.1937 Аджамським РВ НКВС (фашистська агітація). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (1660 – П)

ГРИЦЕНКО СЕМЕН ТРОХИМОВИЧ, 1914 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта неповна середня, член ВЛКСМ, проживав у м.Свердловську (Росія), 239 конвойний полк НКВС, командир відділення. Заарештований 27.08.1938 особливим відділом УДБ УНКВС Свердловської області (підозрювався у активній підривній діяльності у військовій частині). Прокуратурою внутрішніх військ НКВС Уральского округу 15.01.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5704)

ГРИЦЕНКО ЯКУБІНА ФРІДРІХІВНА, 1910 р.н., с.Старий Данціг (нова назва Прибережне), німкеня, малописьменна, член колгоспу ім.Крупської. Заарештована 20.05.1944 Кіровоградським РВ НКВС (співробітництво з німецькими окупантами: "у 1942 році прийняла німецьке підданство фольксдойч, користувалась привілеями німецької влади – отримувала продукти харчування із спецмагазинів, була звільнена від усіх податків та зборів"). Засуджена 7.10.1944 особливою нарадою при НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у Чорногорському спеціальному виправно-трудовому таборі з конфіскацією майна. Реабілітована 13.03.1965 Кіровоградським облсудом. Мати розкуркулена у 1931 році, у 1944-ому репресована сестра Амалія за аналогічним звинуваченням. (П – 7910)

ГРИШИН ПРОКІП МАКСИМОВИЧ, 1902 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, різноробочий Катеринівського кар'єру "Нерудсталь". Заарештований 16.08.1937 Кіровським МВ НКВС (у 1919 році був членом повстанського загону Гулого, антирадянська агітація). Засуджений 15.11.1937 НКВС та Прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 12.12.1937. Реабілітований 5.04.1959 Верховним судом УРСР. (П – 4701)

ГРИЩЕНКО ТЕРЕНТІЙ ГНАТОВИЧ, 1865 р.н., с.Божедаївка (Пожидаївка) Оситнязької волості Єлисаветградського округу, українець, малописьменний, селянин, хлібороб. Заарештований 30.04.1924 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (сприяння в організації повстанського загону та вербування до нього). Слідчу справу передано 15.05.1924 в окружну прокуратуру. (П – 2684)

ГРУБНИК АВРАМ КЛИМЕНТІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Парканівка Одеської області, українець, письменний, проживав у селищі радгоспу імені Єжова Федорівської сільради (згодом "XVIII-й партз'їзд") Кіровоградського району, чабан. Заарештований 17.02.1938 Кіровським МВ НКВС (разом з Степаном Грубником висланий із прикордонної смуги як неблагонадійний; активний учасник куркульського угруповання, яке зводило наклепи на керівників партії та уряду, поширювало капітулянтські настрої серед населення). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.08.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3794)

ГРУБНИК СТЕПАН АНДРІЙОВИЧ, 1911 р.н., с.Парканівка Одеської області, українець, письменний, проживав у селищі радгоспу імені Єжова Федорівської сільради (згодом "XVIII-й партз'їзд") Кіровоградського району, різноробочий на тваринницкій фермі. Заарештований 17.02.1938 Кіровським МВ НКВС (разом з Аврамом Грубником висланий із прикордонної смуги як неблагонадійний; активний учасник куркульського угруповання, яке зводило наклепи на керівників партії та уряду, поширювало капітулянтські настрої серед населення). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.08.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3794)

ГУБАНОВ СЕМЕН КУЗЬМОВИЧ, 1898 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 8269)

ГУЙВАН ІВАН КАРПОВИЧ, 1898 р.н., с.Ганнинське, українець, освіта початкова, проживав у с.Аджамка, без певних занять. Заарештований 15.05.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська

агітація). Засуджений 22.08.1937 Одеським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 8.02.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13042)

ГУЙВАН ІВАН СТЕПАНОВИЧ, 1896 р.н., с.Володимирівка, українець, письменний, проживав у м.Кіровограді, селянин-бідняк. Заарештований 14.04.1945 Кіровоградським обласним УНКВС (служба в поліції під час німецької окупації). Кіровоградським обласним УНКВС 10.05.1945 направлений у спецтабір НКВС УРСР №240 для подальшої фільтрації. (П – 3180)

ГУЛАК МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1923 р.н., с.Іванівка, українець, освіта початкова, чоботар. Заарештований 18.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 50-ої стрілецької дивізії (проживаючи на окупованій німцями території і будучи вороже налаштованим до радянської влади через репресії проти батька, допомагав фашистам у репресіях проти комуністів та комсомольців – доніс на колишнього голову колгоспу, який за німецької влади працював у громадському дворі на різних роботах). Засуджений 19.03.1944 трибуналом 5-ої гвардійської армії до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років. Помер у 1943 році. Реабілітований 15.07.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько Гулак Іван Григорович у 1933 році засуджений до 7 років неволі за зрив молотьби хліба. (П – 14235)

ГУСАК ГРИГОРІЙ ЯКИМОВИЧ, 1922 р.н., с.Пушкіне (приєднане до с.Оситняжка), українець, освіта 7 класів, проживав у м.Кіровограді, червоноармієць 102-го окремого батальону зв'язку. Заарештований 17.01.1942 особливим відділом НКВС 81-ої стрілецької дивізії (антирадянська агітація на дискредитацію Червоної армії, вихваляв фашистську армію). Засуджений 12.02.1942 військовим трибуналом 81-ої стрілецької дивізії до розстрілу. Трибуналом Південно-Західного фронту 16.03.1942 міру покарання замінено на 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 24.04.1990 Верховним судом СРСР. (П – 11605)

ГУСЛЯКОВ ГРИГОРІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1900 р.н., с.Калинівка Кіровоградського району, росіянин, освіта середня, проживав у с.Коноплянка Первозванівської сільради, ветфельдшер колгоспу. Заарештований 17.02.1938 Кіровським МВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 8.09.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5824)

ГУСЛЯКОВ ПИЛИП ФЕДОТОВИЧ, 1884 р.н., с.Калинівка Кіровоградського району, росіянин (українець), освіта початкова, проживав у м.Олександрія, конюх поліклініки. Заарештований 29.06.1941 Олександрійським МРВ УКДБ (втеча з заслання). Засуджений 9.01.1943 особливою нарадою при НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3971)

ДАНИЛЬЧЕНКО · МАКАР КАРПОВИЧ, 1890 р.н., с.Поклітарівка Оситнязької сільради, українець, малописьменний, селянин-одноосібник. Заарештований 22.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація серед селян проти колгоспного ладу). Засуджений 2.04.1930 Зінов'євським окрсудом до 4 років років у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Верховним судом УРСР 29.05.1930 міру покарання зменшено до 2 років ув'язнення. Реабілітований 13.09.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 1830)

ДВОРОВА МАРІЯ ІВАНІВНА, 1923 р.н., с.Неопалимівка, українка, освіта незакінчена вища, без певних занять, вчителька. Заарештована 12.04.1946 УМДБ Кіровоградської області (звинувачувалась у тому, що добровільно виїхала під час війни в Німеччину, була комендантом бараку в таборі для ув'язненних радянських громадян). Управлінням МДБ Кіровоградської області 6.05.1946 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2531)

ДЕМ'ЯНОВ ЛЕОНТІЙ ЛОГВИНОВИЧ, 1897 р.н., м.Браїлів (Румунія), росіянин, освіта початкова, проживав у с.Клинці Кіровоградського району, член колгоспу ім.Блюхера. Заарештований 6.09.1937 Аджамським РВ НКВС (зв'язок з румунською місією, контрреволюційна агітація на підрив колгоспного будівництва, агітація на користь фашистської Румунії). Засуджений 2.02.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11475)

ДЕМ'ЯНОВ ФЕДІР ЛОГВИНОВИЧ, 1906 р.н., м.Браїлів (Румунія), росіянин, освіта початкова, проживав у с.Клинці Кіровоградського району, член колгоспу ім.Ворошилова. Заарештований 16.11.1937 Аджамським РВ НКВС (зв'язок з румунською місією з метою повернення до Бессарабії, агітація проти колгоспів, вихваляв фашистську Румунію). Засуджений 2.02.1938 особливою нарадою

НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 6.11.1942. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11475)

ДЕМЕШКІН ФЕДОТ ВАСИЛЬОВИЧ, 1900 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, начальник сільського поштового відділення. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 8269)

ДЕМЕШКО ДМИТРО ЛАРІОНОВИЧ, 1894 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 4 класи, завідувач бази райспоживспілки. Заарештований 14.01.1944 Аджамським РВ НКДБ (антирадянська агітація). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 10.03.1944 справу припинено. (П – 3)

ДЕМЕШКО МИКОЛА ЛАРІОНОВИЧ, 1886 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 29.12.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівельних робіт). Засуджений 10.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 25.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7047)

ДЕМЕШКО СЕМЕН ЯКОВИЧ, 1895 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, голова колгоспу ім.Ворошилова. Заарештований 21.03.1944 Аджамським РВ НКВС (під час німецької окупації завідував молочноприймальним пунктом). Аджамським РВ НКВС 7.08.1944 справу припинено. (П – 331)

ДЕМЕШКО ЯВДОХА САВЕЛІЇВНА, 1888 р.н., с.Аджамка, українка, освіта початкова, виключена з колгоспу ім.Молотова, домогосподарка. Заарештована 25.04.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("агітувала проти колгоспного ладу й низької оплати праці, сама часто не виходила на роботу, що сприяло зриву посівної кампанії 1933-го року"). Засуджена 25.05.1933 Зінов'євським нарсудом до 4 місяців виправних робіт. Реабілітована 29.11.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 13918)

ДЕМИДОВ ГРИГОРІЙ ДМИТРОВИЧ, 1901 р.н., с.Миколаївські Сади, неписьменний, хлібороб. Заарештований 19.01.1933 Зінов'євським РВ ДПУ ("син розкуркуленого, разом з дружиною Явдохою Панченковою, дочкою розкуркуленого, злісно ухиляється від сплати державних податків, виконання плану хлібо- та м'ясозаготівлі, а тому підлягає виселенню за межі Зінов'євського району", належність до релігійної організації с.Зелене Компаніївського району). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. Батько у 1930 році висланий за межі України. (П – 7275)

ДЕМИДОВ МИКОЛА КОСТЯНТИНОВИЧ, 1883 р.н., с.Смоляне Федорівської сільради, українець, малописьменний, проживав у м.Кіровограді, хлібороб, різноробочий міського саду. У 1931 році розкуркулений, висланий на північ. Заарештований 27.07.1937 Кіровським відділом УДБ НКВС ("у 1937 році втік із заслання, переховувався у Кіровограді, при зустрічі з односельцями агітував їх кидати колгоспи, дискредитовував вождя Сталіна, висловлював думки про скору загибель радянської влади та сподівання підтримки фашистської інтервенції"). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П –9036)

ДЕМИДОВ ТЕРЕНТІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1886 р.н., с.Миколаївські Сади, українець, освіта початкова, сторож колгоспу. Заарештований 10.02.1938 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна пропаганда). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П –9880)

ДЕХТЯР АРСЕН ЄПІФАНОВИЧ, 1889 р.н., с.Андріївка, українець, освіта початкова, робітник радгоспу. Заарештований 11.12.1929 Великовисківським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 1.04.1930 Зінов'євським окружним судом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та на 5 років заслання. Реабілітований 9.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13320)

ДЖЕМИГА НАДІЯ МИХАЙЛІВНА, 1903 р.н., с.Березовище (Польща), полька, освіта початкова, проживала у с.Високі Байраки Кіровоградського району, домогосподарка. Заарештована 18.12.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна фашистська агітація на користь Польщі). Засуджена 21.02.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. особливою нарадою НКВС СРСР 26.04.1941 з-під варти звільнена. Реабілітована 5.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11381)

ДИБЕНКО ІЛЛЯ ПИЛИПОВИЧ, 1894 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, бухгалтер заводу "Червоний Профінтерн". Заарештований 15.09.1937 Кіровським МВ НКВС (шкідництво). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.11.1937. Реабілітований 23.05.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4724)

ДИБЕНКО КІНДРАТ ПИЛИПОВИЧ, 1898 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, пожежник млина №8 "Головборошна". Заарештований 15.02.1938 Кіровським міськвідділом НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 19.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3898)

ДИКИЙ ІВАН ІВАНОВИЧ, 1900 р.н., с.Корлюгівка, українець, освіта початкова, хлібороб, член колгоспу ім.Карпенка-Карого. Заарештований 13.04.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колективізації: забрав з колгоспу свого коня, спровокувавши вихід з колгоспу 17 господарів; підписав листа-заяву на ім'я прокурора, що його було складено в хаті Андрія Литвиненка колишніми колгоспниками з вимогою повернення посівматеріалів й наділення землі). Засуджений 11.05.1930 Зінов'євським окрсудом до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Верховним судом УРСР 17.06.1930 покарання визнано умовним, з-під варти звільнений 18.06.1930. Реабілітований 13.07.1993 Генпрокуратурою України. (П – 1852)

ДИШЛЕВИЙ ОЛЕКСІЙ АНТОНОВИЧ, 1881 р.н., с.Підмогильне (приєднане до с.Лозуватка), українець, освіта середня, проживав у с.Верхня Лозуватка Онуфріївського району, член колгоспу "Комінтерн". Заарештований 25.12.1932 Онуфріївським райвідділом ДПУ (вів антирадянську агітацію на зрив виконання сільськогосподарських кампаній; доводив, що плани здачі хліба державі нереальні і не будуть виконані; стверджував, що побудувати соціалізм в одній країні важко, оскільки вона оточена капіталістичними; налаштовував людей проти колективізації та роботи в колгоспі). Засуджений 23.01.1933 трійкою колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7214)

ДИШЛЕВИЙ СТЕФАН ЛАВРЕНТІЙОВИЧ, 1883 р.н., с.Підмогильне (приєднане до с.Лозуватка), українець, освіта середня спеціальна, проживав у с.Саблине Знам'янського району, ветфельдшер Саблино-Знам'янського цукрозаводу. Заарештований 28.07.1938 Новопразьким РВ НКВС (член контрреволюційної організації, антирадянська агітація). Управлінням НКВС Кіровоградської області 7.03.1939 справу припинено. (П – 269)

ДИШЛОВИЙ ВОЛОДИМИР ГРИГОРОВИЧ, 1912 р.н., с.Підмогильне (приєднане до с.Лозуватка), українець, освіта початкова, член ВЛКСМ 1931 року, проживав у м.Кіровограді, наглядач тюрми. Заарештований 27.08.1938 Кіровським МВ НКВС ("злісний порушник дисципліни: нелегально проносив передачі братові Андрію, який звинувачувався у контрреволюційній діяльності і 2 місяці перебував під слідством; спав на посту, покидав його, щоб піти поголитися"; "вів контрреволюційну агітацію проти керівників партії та уряду"). Трибуналом військ УНКВС Кіровоградської області 26.07.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. У 1931 році батьки розкуркулені. (П – 765)

ДИШЛОВИЙ ІВАН КОРНІЙОВИЧ, 1887 р.н., с.Підмогильне (приєднане до с.Лозуватка), українець, освіта 5 класів, колгоспник. Заарештований 26.01.1944 Єлизаветградківським РВ НКДБ (контрреволюційна агітація в роки німецької окупації). Засуджений 12.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 3.10.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 13372)

ДІД ЯВДОХА АНДРІЇВНА, 1877 р.н., с.Аврамівка, українка, неписьменна, працювала у власному господарстві. Заарештована 9.05.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колективізації). Зінов'євським окрсудом 30.05.1930 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 1828)

ДМИТРІЄВ ІЛЛЯ ВАСИЛЬОВИЧ, 1881 р.н., с.Аджамка, українець, малописьменний, виключений із ВКП(б) у 1923 році, проживав у с.Чечора Кіровоградського району (нині у складі м.Кіровограда), без певних занять. Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ ("член контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Засуджений 5.09.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10312)

ДМИТРОВ ВАСИЛЬ ПЕТРОВИЧ, 1883 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.01.1933 Зінов'євським РВ ДПУ (агітація за розвал колгоспу, проти проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 11.02.1933 особливою нарадою при колегії

ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 25.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7173)

ДОБИЧІН ПЕТРО БОРИСОВИЧ, 1892 р.н., с.Клинці, росіянин, неписьменний, проживав у м.Кіровограді, сторож артілі "Кооптруд". Заарештований 3.11.1944 УНКДБ Кіровоградської області (зрада Батьківщини, антирадянська агітація). Засуджений 12.12.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Трибуналом Київського військового округу 26.11.1954 міру покарання зменшено до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки, з-під варти звільнений 28.12.1954. Реабілітований 20.10.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13648)

ДОВГАЛЕНКО АНДРІЙ СЕМЕНОВИЧ, 1903 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, бухгалтер заготконтори. Заарештований 16.10.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна націоналістична агітація). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.08.1958 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4434)

ДОЛИНКО ГРИГОРІЙ НИКИФОРОВИЧ, 1901 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 29.12.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти заготівельних робіт). Засуджений 10.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 25.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7050)

ДОЛИНКО ГРИГОРІЙ СТЕПАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Аджамка, українець, малописьменний, проживав у м.Кіровограді, вантажник винокурного заводу. Заарештований 20.07.1938 Кіровським МВ НКВС (підозрювався як агент польської розвідки). Кіровським УДБ УНКВС 23.09.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2238)

ДОЛИНКО ПИЛИП СТЕПАНОВИЧ, 1895 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 2 класи, проживав у м.Кіровограді, заготівельник фабрики "Кооптруд". Заарештований 16.01.1944 УНКДБ Кіровоградської області (підозрювася у зв'язках з німецькими окупантами). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 28.06.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2048)

ДОЛИНКО СТЕПАН ДМИТРОВИЧ, 1899 р.н., с.Аджамка, українець, письменний, проживав у м.Кіровограді, токар заводу "Віялка". Заарештований 15.11.1937 Кіровським МВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 26.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9230)

ДОМБРОВСЬКИЙ АНТОН ЙОСИПОВИЧ, 1894 р.н., с.Маркове Пінського району Брестської області (Білорусія), поляк, освіта початкова, проживав у с.Веселівка Кіровоградського району, ветеринарний санітар колгоспу. Заарештований 6.09.1937 Аджамським РВ НКВС (шкідництво, антирадянська агітація). Засуджений 2.10.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 7.02.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4652)

ДОНЦОВ ГРИГОРІЙ СИДОРОВИЧ, 1898 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, проживав у с.Васильківське (Василівка – приєднане до с.Петрове) Кіровоградського району, колгоспник. Заарештований 15.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація проти проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 6.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7146)

ДОНЧЕНКО ІВАН ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, завідувач молочної ферми радгоспу ім.Кірова. Заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС (антирадянські настрої, крадіжки). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.11.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4910)

ДОРОШЕНКО ОЛЕКСАНДР ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Олено-Косогорівка Великовисківського (нині Кіровоградського) району, українець, освіта 7 класів, проживав у м.Новомиргороді, рахівник автозагону, рядовий військової частини №1125. Заарештований 28.08.1942 особливим відділом НКВС військової частини 1125 ("висловлював невдоволення щодо розстрілу зрадників Батьківщини"). Військовою прокуратурою 18-ої армії 31.08.1942 справу припинено, з-під варти звільнений і направлений у військову частину. (П – 4836)

ДРАЧ ІВАН ІВАНОВИЧ, 1868 р.н., с.Аврамівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештований 14.09.1937 ("член підпільної контрреволюційної організації церковників, створеної Одеським архієпископом Кирилом Квашенком за завданням керуючого обновленськими церквами в Україні, Київським митрополитом Олександром Чекановським, який мав зв'язок із закордоном через втеклого у 1931 році до Німеччини секретаря Синоду Серафима; до організації входили куркулі й інші невдоволені радянською владою; завдання – боротьба з радянською владою, підтримка інтервентів у прийдешній війні і відновлення фашистського ладу; в тюрмі члени організації не припиняли ворожої діяльності: зокрема І.Добровольського було засуджено до розстрілу"). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер у таборі. Реабілітований 27.12.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4621)

ДРЮЧЕНКО СЕРГІЙ НИКОНОВИЧ, 1900 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 4 класи, санітар ветеринарної лікарні. Заарештований 20.01.1944 Аджамським РВ НКВС (підозрювався у належності до німецьких розвідувальних органів). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 29.03.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2300)

ДУБИНСЬКИЙ ЙОСИП СЕМЕНОВИЧ, 1871 р.н., Польща, поляк, неписьменний, проживав у с.Клинці Кіровоградського району, сторож колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 9.02.1938 Аджамським РВ НКВС (вихваляв умови життя в Польщі, вів антирадянську агітацію). Аджамською райпрокуратурою 30.12.1938 справу припинено. (П – 810)

ДУДНИК АНТОН ФЕДОРОВИЧ, 1901 р.н., с.Іванівка Нововоронцівського району Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у радгоспі ім.Кірова Кіровоградського району, рахівник. Заарештований 28.07.1937 Кіровським МВ НКВС (приховував прогули куркулів, проводив антирадянську агітацію: "розказував контрреволюційні анекдоти в соромітній формі, дискредитуючи керівників партії та уряду"). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.10.1937. Реабілітований 28.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12359)

ДУДНИК-БОЙКО КАТЕРИНА АНТОНІВНА, 1927 р.н., с.Демешкове, українка, освіта 6 класів, проживала в с.Первозванівці Кіровоградського району, без певних занять. Заарештована 10.01.1944 УНКДБ Кіровоградської області ("в листопаді-грудні 1943 року під час перебування в Первозванівці німецької групи "Зондеркоманда" №203, начебто мала зв'язок з особами німецької розвідки, відвідувала заняття з дівчатами-розвідницями"). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 15.03.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2127)

ДУЛЯ АНТОН ЗАХАРОВИЧ, 1880 р.н., с.Безводня, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 4.03.1931 Зінов'євським МВ ДПУ (зв'язок з контрреволюційним елементом, антирадянська агітація). Зінов'євським МВ ДПУ 19.03.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2533)

ДУЛЯ МИКОЛА МИКИТОВИЧ, 1918 р.н., с.Безводня, українець, освіта 5 класів, червоноармієць 54-го окремого батальону охорони штабу армії. Заарештований 12.01.1942 особливим відділом НКВС 34-ої армії (висловлював капітулянтські погляди, вихваляв армію противника, не вірив у перемогу Червоної армії; "Червона армія воюватиме з фашистами і відступатиме аж до Туреччини", – згадав він довоєнне пророкування однієї знайомої бабусі, поділився цим спогадом з друзями, дивуючись: "І звідки вона могла тоді про це знати?", зберігав у себе фашистську листівку). Засуджений 28.01.1942 трибуналом 34-ої Армії до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 9.04.1990 трибуналом Київського військового округу. (П – 11293)

ДУЛЯ ОЛЕКСАНДР ДЕМИДОВИЧ, 1926 р.н., с.Безводня, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ з 1945 року, військовослужбовець, рядовий. Заарештований 10.03.1949 контррозвідкою МДБ в/ч 29177 (зрада Батьківщини). Контррозвідкою МДБ Прикарпатського військового округу 24.05.1949 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6163)

ДУМАЙЛО СЕРГІЙ ДМИТРОВИЧ, 1913 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта 5 класів, проживав у м.Кіровограді, командир відділення окремого мотострілецького полку при військовій частині 1080. Заарештований 21.06.1942 особливим відділом НКВС Південного фронту (контрреволюційна агітація поразницького характеру, вихваляння німецької армії). Засуджений 17.07.1942 військовим трибуналом Південного фронту до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 5.12.1991 військовою прокуратурою північно-Кавказького військового округу. (П – 12905)

ДУНАЄВ ДМИТРО ПАВЛОВИЧ, 1892 р.н., с.Новоєгорівка Баштанського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 1.02.1930 Миколаївським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 26.04.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6048)

ДЯЧЕНКО ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1885 р.н., с.Покровське, українець, освіта середня (духовна семінарія), проживав у с.Сентове (нині с.Родниківка) Олександрівського району, священик. Заарештований 22.03.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 2.06.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 3631)

ЕЛЬБЕРТ СОЛОМОН МОЙСЕЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Аджамка, єврей, освіта неповна середня, член ВКП(б) у 1920-21 роках – вийшов з партії у складі 20 осіб через незгоду з політикою НЕПу, вдруге перебував членом ВКП(б) у 1931-33 роках – виключений за судимість і приховування свого соціального стану (до революції тримав з батьком власну пекарню, де експлуатував робітників), уповноважений із заготівель Криворізького міськарчоторгу на ст.Долинська. У 1933 році був засуджений до 1 року примусової праці. Заарештований 5.10.1937 Устинівським РВ НКВС ("у 1929-31 роках на посаді голови Сагайдацької сільради видавав довідки німцям колонії Шпрінгфельд Устинівського району для поїздок у Москву до німецького консула"; "член контрреволюційної фашистської повстанської організації"). Устинівським РВ НКВС 28.12.1937 разом з 9-тьма німцями був направлений в УНКВС Миколаївської області – німців усіх до одного розстріляли (див.Устинівський район). УДБ УНКВС Миколаївської області 11.12.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (8067, 2334 – П)

ЕНГЕЛЬ АНГЕЛІНА-ГАННА ІВАНІВНА, 1885 р.н., с.Старий Данціг (нова назва с.Прибережне), німкеня, освіта початкова, проживала у с.Карлівка (нова назва с.Крупське) Кіровоградського району, член колгоспу "Нове село". Заарештована 27.09.1937 Кіровським МВ НКВС (член підпільної контрреволюційної польської націоналістично-католицької організації, агітація, шпигунство). Засуджена 8.12.1937 НКВС і Прокуратурою СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 30.01.1957 Верховним судом СРСР. (П – 3476)

ЕНГЕЛЬ ФРІДРІХ ЕМАНУЇЛОВИЧ, 1911 р.н., с.Старий Данціг (нині с.Прибережне), німець, освіта початкова, тракторист колгоспу "Нове село". Заарештований 14.12.1937 Кіровським МВ НКВС (член німецького контрреволюційного угруповання, агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 29.01.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 28.05.1938. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11443)

ЕСМАН ІВАН МИХАЙЛОВИЧ, 1904 р.н., с.Гулевичі Мозирського району Гомельської області (Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у с.Аврамівка Кіровоградського району, член колгоспу "Промінь". У 1931 році разом з батьком розкуркулений, у 1934-ому нелегально з батьком перейшли кордон у Польщу й по поверненню були засуджені до 3 років концтабору, згодом по відбуттю строку покарання вислані з Гулевичів як з прикордонної зони. Вдруге заарештований 8.04.1938 Великовисківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: "участь у контрреволюційному угрупованні, завданням якого було шкідницькою діяльністю підривати колгоспи, поширювати націоналістичні погляди серед переселенців-білорусів, добиватись повернення їх на батьківську землю, дискредитовуючи при цьому заходи радвлади стосовно переселенців, вербувати нових осіб в угруповання"). Засуджений 24.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 12.12.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4951)

ЕСМАН МИХАЙЛО ІВАНОВИЧ, 1880 р.н., с.Гулевичі Мозирського району Гомельської області (Білорусія), білорус, письменний, проживав у с.П'ятоіванівка Великовисківського (нині с.Могутнє Кіровоградського) району, колгоспник. У 1931 році разом з сином розкуркулений, у 1934-ому нелегально з сином перейшли кордон у Польщу й були засуджені до 3 років концтабору, згодом по відбуттю строку покарання вислані з Гулевичів як з прикордонної зони. Вдруге заарештований 8.04.1938 Великовисківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: "участь у контрреволюційному угрупованні, завданням якого було шкідницькою діяльністю підривати колгоспи, поширювати націоналістичні погляди серед переселенців-білорусів, добиватись повернення їх на батьківську землю, дискредитовуючи при цьому заходи радвлади стосовно переселенців, вербувати нових осіб в угруповання"). Засуджений 24.04.1938 трійкою НКВС

Одеської області до розстрілу, вирок виконано 9.05.1938. Реабілітований 12.12.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4951)

ЄРМАКОВА ЛЮБОВ ІЗМАЙЛІВНА, 1902 р.н., ст.Шостаківка, українка, освіта 4 класи, кандидат у члени ВКП(б), проживала у м.Кіровограді, домогосподарка. Заарештована 24.01.1944 райвідділом 3/124 прикордонного полку (підозрювалась як агент німецької розвідки: на перших допитах показала, що у жовтні 1941 року як колишній член міськради викликалась у 4-у дільницю поліції, де приставом дільниці Бібутовим отримала завдання виявляти комуністів, комсомольців та осіб, вороже налаштованих до влади; на наступних допитах від попередніх показань відмовилась – ніяких зв'язків з поліцією, окрім реєстрації як кандидат у компартію). Управлінням НКВС Кіровоградської області 15.05.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2145)

ЖАБОКРИК МАРІЯ СТЕПАНІВНА, 1918 р.н., с.Андросове, українка, освіта початкова, штукатур, без певних занять. Заарештована 27.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 24-го гвардійського стрілецького корпусу (належність до німецьких контррозвідувальних органів). Засуджена 31.05.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11650)

ЖАДАН ІВАН ХАРЛАМПОВИЧ, 1901 р.н., с.Миронівка (приєднане до с.Володимирівка), українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1924-37 роках, проживав у м.Кіровограді, ливарник заводу "Червона зірка". Заарештований 1.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (у грудні 1941 року арештовувався фашистами в підозрі належності до ВКП(б), за іншими даними мав зв'язок з поліцією та жандармерією, у списках червоних партизан загону ім.Ворошилова числився як агент німецьких контррозвідувальних органів СД). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 28.09.1944 направлений через міськвійськкомат у спецтабір НКВС для фільтрації. Дві сестри розкуркулені у 1932 році. (П – 150)

ЖАНТАЛАЙ ІВАН АНТОНОВИЧ, 1896 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, член колгоспу "1-е травня". Заарештований 23.02.1938 Кіровським МВ НКВС (шкідницька діяльність в колгоспі). Засуджений трійкою УНКВС Миколаївської області 10.04.1938 до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 29.06.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3603)

ЖИТНІЙ ДАНИЛО СЕМЕНОВИЧ, 1900 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (не виконав твердого завдання здачі хліба вагою 21 центнер, агітував проти колгоспного ладу). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7110)

ЖИТНІЙ ПРОКІП МАТВІЙОВИЧ, 1904 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 17.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (агітував проти здачі зерна державі, роботи в колгоспі). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років концтаборів. Реабілітований 25.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7333)

ЖОСАН ВАСИЛЬ ГАВРИЛОВИЧ, 1865 (за іншими даними 1869) р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, проживав у с.Обознівка, церковний староста, сторож дитячого будинку. Заарештований 28.09.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність, антирадянська пропаганда). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.11.1937. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10718)

ЖОСАН ГАВРИЛО ПЕТРОВИЧ, 1892 р.н., с.Грузьке, молдаванин, малописьменний, хлібороб. Заарештований 27.12.1932 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація: "використовував перебування в колгоспі для розкладу відсталої частини колгоспників, підриву господарства шкідницькими діями, вихваляв життя до революції"). Засуджений 20.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 26.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько Петро Жосан розкуркулений у 1929 році. (П – 7568)

ЖОСАН ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1905 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта середня (педагогічний технікум м.Балти Одеської області), член ВКП(б) у 1940-41 роках, проживав у м.Кіровограді, працівник господарчого відділу УНКДБ Кіровоградської області. Заарештований 22.02.1944 ТВ НКДБ 2-го Українського фронту ("у 1941-42 роках працював керуючим будинками 28-ої дільниці, підтримував зв'язки з німецькими каральними органами"). Засуджений 30.11.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 20 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна (тюрма НКВС №3 м.Черкас, тюрма №1 м.Кіровограда).

Реабілітований 11.01.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько репресований у 1935 році. (П – 13770)

ЖОСАН ІВАН ЗАХАРОВИЧ, 1888 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, робітник Лелеківського залізничного роз'їзду. У 1930 році розкуркулений і висланий у Архангельську область, звідки втік у 1935-ому. Заарештований 27.07.1937 Кіровоградським МВ НКВС ("вів контрреволюційну пропаганду, закликав до виходу з колгоспу, звинувачував комуністів у надмірній експлуатації селянства, дискредитовував керівників партії та уряду"). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 29.09.1937 у "Белбалтлагу". Реабілітований 28.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8685)

ЖОСАН МИХАЙЛО ПЕТРОВИЧ, 1888 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 24.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація проти виконання плану хлібозаготівельних робіт та роботи в колгоспі). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 16.12.1933 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7070)

ЖУЙВАН ВАСИЛЬ ПЕТРОВИЧ, 1907 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештований 8.02.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 279-ої Смоленсько-Кіровоградської дивізії (у липні 1941 року був мобілізований у Червону армію, прослужив 9 днів, при наступі німців дизертирував і вернувся в село: "Хіба я дурний відступати з Червоною армією – її все одно розіб'ють"; під час окупації жив у Федорівці та Вишняківці, маючи патент від німецької влади, працював шевцем; восени 1941-го на весіллі Марії Санькової виголосив тост: "Панове, щоб радянська влада більше не вернулась, а німці мали успіх. Хай живе Адольф Гітлер!"; звинувачувався, що видав німцям колишнього радянського активіста а в війну старосту села Чередниченка). Засуджений 17.03.1945 особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11613)

ЖУКОВ ЙОСИП СТЕПАНОВИЧ, 1895 р.н., с.Колбущина, Латвія, латиш, малописьменний, проживав у с.Олено-Косогорівка Кіровоградського району, польовий бригадир Оникіївського радгоспу. Заарештований 4.12.1937 Великовисківським РВ НКВС (зв'язок з латвійським консульством, контрреволюційна агітація проти радянської влади). Засуджений 7.01.1938 НКВС і Прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 20.01.1938. Реабілітований 30.06.1961 Верховним судом УРСР. (П – 5447)

ЖУПАНЕНКО ІВАН МАТВІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Карлівка (нова назва с.Крупське), українець, освіта початкова, завідувач ферми, завгосп колгоспу "Прогрес". У 1932 році за шкідництво (загинули коні) був засуджений до 3 років неволі. Заарештований 7.07.1938 Кіровським МВ НКВС (" в результаті репресій латиського шпигуна Путіліса надійшли відомості, що Жупаненко є агентом латиської розвідки, завербований колишнім головою колгоспу Міллером Яном Яновичем, котрому передавав шпигунські зведення про настрої колгоспних мас, за його завданням виводив із ладу кінське поголів'я колгоспу, в результаті чого загинуло 12 коней"). Засуджений 30.09.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу з конфіскацією майна, вирок виконано 5.10.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Брат Олекса у 1929 році розкуркулений і висланий на північ. (П – 9112)

ЖУРАВЕЛЬ МИКИТА СЕМЕНОВИЧ, 1889 р.н., с.Велика Северинка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Червоний партизан". Заарештований 27.07.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (листування з закордоном: Польщею, Німеччиною). Засуджений 28.11.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11404)

ЗАБЕДІЛІН ІВАН МАКАРОВИЧ, 1910 р.н., с.Клинці, росіянин, неписьменний, колгоспник. Заарештований 21.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти колгоспного ладу та хлібозаготівельних робіт). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 9.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7257)

ЗАВІНА ІВАН ДМИТРОВИЧ, 1880 р.н., с.Обознівка, українець, письменний (самоук), проживав у м.Кіровограді, працівник кіно-фототресту, експедитор кінотеатру ім.Дзержинського. Заарештований 12.10.1937 Кіровським МВ НКВС (колишній офіцер царської армії, в роки громадянської війни служив

у денікінській контррозвідці; вів антирадянську діяльність). Управлінням НКВС Кіровоградської області 25.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 8346)

ЗАГОРУЙКО ЮХИМ СИЛОВИЧ, 1886 р.н., с.Молодецьке Бузського району Київської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Бережинка, сторож складу "Кіровоградпаливо". Заарештований 9.02.1938 Кіровським МВ НКВС ("член підпільної контрреволюційної українсько-націоналістичної організації, яку очолював учитель Павло Мальчевський: вихваляв царський лад, пророкував неминучість війни і загибель радвлади, виступав проти підписки на державну позику"). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 26.07.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4427)

ЗАДВОРНИЙ КОРНІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1890 р.н., с.Велика Мамайка (нині – с.Підгайці), українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 3.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (під час німецької окупації видав поліції радянських активістів). Засуджений 20.06.1944 трибуналом військ НКВС до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 9.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13191)

ЗАЙЦЕВ АНДРІЙ НЕСТОРОВИЧ, 1887 р.н., с.Покровське, українець, освіта початкова, член артілі. Заарештований 18.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (агітація проти господарських та політичних кампаній радянської влади). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років концтаборів. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7334)

ЗАЙЦЕВ ІВЛІЙ ІВАНОВИЧ, 1883 р.н., с.Червоний Яр, росіянин, неписьменний, селянин-одноосібник. У 1931 році розкуркулений за невиконання плану хлібоздачі. Заарештований 6.07.1932 Новопразьким РВ ДПУ ("у 1930 році разом з іншими піднімав повстання проти місцевої влади села, били активістів, в період колективізації закопували хліб у землю – в березні 1932-го у Зайцева комсомольська бригада відкопала 23 пуди суржику, у 1931 році агітували бідняків проти заходів радянської влади, використовуючи й релігію"). Засуджений 13.07.1932 Дніпропетровським облсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Втік із бупру, переховувався разом з іншими куркулями та своїми синами. Вдруге заарештований 25.01.1933 Новопразьким РВ ДПУ (14.11.1932 комсомолець Кудрявцев і комуніст Усатенко хотіли затримати Зайцевого сина Прокопа, але той пригрозив обрізом, на допомогу кинулись батько й брат із засади; вдруге активісти пішли до Зайцевих із міліцією, та отримали кулю, батько з синами втекли на Донбас, перед тим спаливши свою хату, аби нікому не дісталася: в січні 1933-го за скороченням на виробництві вернулись у село – за доносом їх піймали у погребі). Помер 23.03.1933 в ув'язненні. Новопразьким РВ ДПУ 23.03.1933 справу припинено. Реабілітований 23.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13332, 2747)

ЗАЙЦЕВ ЛАРІОН ІВЛІЙОВИЧ, 1910 р.н., с.Червоний Яр, росіянин, малописьменний, без певних занять. Заарештований 25.01.1933 Новопразьким РВ ДПУ (спроба вчинити терористичний акт над активістами села – дивись довідку на Зайцева Івлія Івановича). Помер 23.03.1933 в ув'язненні. Новопразьким РВ ДПУ 23.03.1933 справу припинено. (П – 2747)

ЗАЙЦЕВ ПРОКІП ІВЛІЙОВИЧ, 1912 р.н., с.Червоний Яр, росіянин, малописьменний, працював на тарній базі. Заарештований 25.01.1933 Новопразьким РВ ДПУ (спроба вчинити терористичний акт над активістами села – дивись довідку на Зайцева Івлія Івановича). Помер 26.02.1933 в ув'язненні. Новопразьким РВ ДПУ 5.05.1933 справу припинено. (П – 2747)

ЗАЙЧЕНКО КИРИЛО ІВАНОВИЧ, 1895 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, у 1935 році виключений з ВКП(б), колгоспник. Заарештований 28.01.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти комуністичної партії, дискредитація радянських кадрів). Засуджений 22.08.1937 Одеським облсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Реабілітований 25.12.1991 Генеральною прокуратурою України. (П – 12961)

ЗАТИНЕНКО ЯКІВ МИКОЛАЙОВИЧ, 1885 р.н., с.Григорівка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Комунар". У лютому 1930 року був розкуркулений.. Заарештований 27.07.1937 Знам'янським РВ НКВС (вів контрреволюційну агітацію, дискредитовував Конституцію СРСР – намагався захопити свою батьківську хату, забрану при розкуркулюванні). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. У 1930 році розкуркулені батько і брат Василь. (П – 1523)

ЗВІРКОВ КОСТЯНТИН ЯКОВИЧ, 1907 р.н., с.Павло-Миколаївка, українець, освіта 2 класи, бригадир рільничої бригади колгоспу "Червона зірка". Заарештований 17.03.1946 Знам'янським МВ НКДБ (в роки окупації співпрацював з німецькою владою). Засуджений 31.05.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 22.03.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13819)

ЗВОНИК МИХАЙЛО ЛАВРОВИЧ, 1890 р.н., с.Аджамка, українець, малописьменний, робітник радгоспу "Червона зірка". Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (в роки громадянської війни служив у військах УНР, армії Денікіна і Червоній армії; "член контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Засуджений 5.09.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10312)

ЗВОНИК ЯКІВ ЄФРЕМОВИЧ, 1858 р.н., с.Аджамка, українець, освіта середня, без певних занять. Заарештований 24.10.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (9820 – П)

ЗГРИВЕЦЬ АНДРІЙ ЯКОВИЧ, 1895 р.н., с.Грузьке, молдаванин, малописьменний, хлібороб. Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у належності до "контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Зінов'євським МВ ДПУ 23.06.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10312)

ЗИБІН СТЕПАН ГРИГОРОВИЧ, 1905 р.н., с.Канюшаня Вільнюської області (Литва), поляк, освіта початкова, проживав у с.Соколівське Кіровоградського району, колгоспник. Заарештований 27.10.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність: "працюючи бригадиром, гноїв фураж, продукти, виводив худобу з ладу; на загальних зборах закликав колгоспників не голосувати за продаж хліба державі"). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 15.07.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3717)

ЗУБЕНКО ВАСИЛЬ ГАВРИЛОВИЧ, 1911 р.н., с.Попівка, українець, освіта 3 класи, колгоспник. Заарештований 14.05.1944 контррозвідкою "Смерш" 303 стрілецької В.-Дніпровської дивізії (в роки окупації працював старостою громадського двору). Засуджений 17.06.1944 військовим судом 303-ої дивізії на 15 років каторжних робіт. Верховним судом СРСР 9.04.1947 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 4953)

ЗУБЕНКО ГРИГОРІЙ ОНОПРІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Попівка, українець, освіта середня, колгоспник. Заарештований 10.02.1938 Кіровським МВ НКВС (офіцер білої армії в минулому, виказував невдоволеність існуючим ладом). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.06.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9862)

ЗУБЕНКО ПЕТРО ПАХОМОВИЧ, 1889 р.н., с.Козирівка Аджамського (нині Кіровоградського) району, українець, письменний, проживав у м.Кіровограді, різноробочий гудзикової фабрики. Заарештований 25.12.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна капітулянтська агітація). Засуджений 29.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.01.1938. Реабілітований 14.03.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3537)

ІВАНЕНКО ВАСИЛЬ ЯКИМОВИЧ, 1896 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова (закінчив залізничне училище та курси санфельдшерів), проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), санфельдшер райсанстанції. Заарештований 10.09.1937 Долинським РВ НКВС (у 1919 році служив фельдшером у денікінській армії; вів контрреволюційну агітацію, дискредитовуючи керівників партії та уряду). Засуджений 17.09.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до розстрілу, вирок виконано 25.09.1937 у м.Кривому Розі. Реабілітований 18.05.1957 Кіровоградським облсудом. Батько розкуркулений під час колективізації. (П – 3598)

ІВАНЕНКО ГНАТ ПЕТРОВИЧ, 1858 р.н., с.Вишняківка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, сторож дитячого садка. Заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС (активна контрреволюційна пропаганда проти існуючого ладу). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.12.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 8569)

ІВАНОВ МИХАЙЛО ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Любо-Надеждівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Клинці Кіровоградського району, рахівник колгоспу. Заарештований 29.11.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація серед колгоспників з метою дискредитації сталінської Конституції). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8926)

ІВАНОВА ЛЮБОВ МИХАЙЛІВНА, 1920 р.н., с.Любо-Надеждівка, українка, освіта початкова, трактористка. Заарештована 12.04.1945 Аджамським РВ НКДБ (співробітництво з німецькою окупаційною владою в роки війни). Засуджена 5.07.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 7.06.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10095)

ІВАНЧЕНКО МАТВІЙ МИКОЛАЙОВИЧ, 1891 р.н., с.Созонівка, українець, освіта 7 класів, рахівник. Заарештований 21.02.1945 Кіровоградським РВ НКДБ (належав до гурту куркулів, які повернулись із заслання і яким німецька влада у 1942 році повернула їхні хати, схилила до співробітництва: збирати теплі речі для німецької армії, доносити на радянських активістів, допомагати відправляти молодь на роботи в Німеччину). Засуджений 8.05.1945 трибуналом військ НКВС до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 29.03.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10068)

ІВАНЧЕНКО МУСІЙ ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1878 (1887) р.н., с.Іванівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, тесля заводу "Червона зірка". Заарештований 14.12.1937 Кіровським МВ НКВС (проводив у цеху антирадянську агітацію: "вихваляв старий царський лад та капіталізм, поширював поразницькі настрої про війну, викривляв сталінську Конституцію та стахановський рух"). Засуджений 30.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 12.10.1938. Реабілітований 23.11.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 3456)

ІВАНЧЕНКО ХОМА ХРИСТОФОРОВИЧ, 1881 р.н., с.Созонівка, українець, письменний, проживав у м.Кіровограді, конюх "Військбуду". Заарештований 4.09.1937 Кіровським МВ НКВС (антирадянська агітація, шкідництво). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1645)

ІВАХНЮК СЕРГІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1891 р.н., с.Смаржеве (Галичина), українець, освіта вища (духовна академія), проживав в с.Оситняжка Кіровоградського району, священик. Заарештований 23.01.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (контрреволюційна агітація: "19.12.1928 разом із іншим священиком Петром Ткаченком брали участь у святі церкви с.Семенівка Первомайського округу, звідки виїхали на хутір Світоч Татарівської сільради, де скликали без дозволу влади монашок колишнього Херсонського жіночого монастиря, вели церковну антирадянську пропаганду: "Радянська влада ставить за мету знищити всяку релігію"; при обшуку вилучені антирадянська література й відозви). Засуджений 10.05.1929 особливою нарадою колегії ОДПУ до заслання на Урал строком на 3 роки. Даних про реабілітацію у справі немає. (4002 – П)

ІВАЩЕНКО МИХАЙЛО ВОЛОДИМИРОВИЧ, 1900 р.н., с.Покровське, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, приймальник заводу "Металіст". Заарештований 24.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (член контрреволюційної організації). Трійкою при колегії ДПУ УРСР 18.05.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10999)

ІВАЩЕНКО ОЛЕКСА ПИЛИПОВИЧ, 1910 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта – студент 1-го курсу вечірнього робітничого університету, проживав у м.Кіровограді, бракувальник ливарного цеху заводу "Червона зірка". Заарештований 4.07.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (участь в організації крадіжки продовольчих вантажів та їх збуту – див.Василь Чернявський, Кіровоград). Засуджений 21.11.1932 трійкою колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11596)

ІГНАТЬЄВ МИКОЛА ФЕДОРОВИЧ, 1904 р.н., с.Карлівка (нині с.Крупське), українець, освіта початкова, рахівник сільського споживчого товариства. Заарештований 12.02.1938 Кіровським МВ УДБ НКВС ("як проповідник секти баптистів на зібраннях у своїй хаті агітував проти творення колгоспного життя, у 1932-33 роках зривав виконання планів хлібоздачі, викривляв суть сталінської Конституції про релігійні культи, залучав у секту молодь"). Засуджений 10.04.1938 трійкою

УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9872)

ІЛЬЧЕНКО ДМИТРО ПАНКРАТОВИЧ, 1922 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 6 класів, проживав у м.Кіровограді, токар заводу "Більшовик". Заарештований 21.10.1940 Кіровоградським УДБ УНКВС ("вів антирадянську агітацію серед робітників заводу, закликав кинути роботу, аби добитися підвищення розцінок, похабними словами зводив наклепи на комсомольську організацію"). Засуджений 19.11.1940 Кіровоградським облсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 18.06.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 171)

ІЛЬЧЕНКО ЛЕОНТІЙ АРТЕМОВИЧ, 1896 р.н., с.Аджамка, українець, неписьменний, колгоспник, рядовий 333-го стрілецького полку 6-ої Орловської стрілецької дивізії. Заарештований 8.09.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 6-ої Орловської СД (підозрювався як агент німецької розвідки). Відділом контррозвідки "Смерш" 7-ї Гвардійської армії 9.12.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5020)

ІЩЕНКО МИКОЛА СИДОРОВИЧ, 1913 р.н., с.Пушкіне (приєднане до с.Оситняжка), українець, освіта середня, проживав у м.Кіровограді, службовець. Заарештований 31.12.1940 УДБ УНКВС Кіровоградської області (член баптистської секти). Верховним судом 25.07.1958 справу припинено. Реабілітований 26.07.1993 управлінням СБУ Кіровоградської області. (П –12798)

ІЩЕНКО ПАВЛО ГРИГОРОВИЧ, 1891 р.н., с.Осикувате, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 10.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 22.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання в північний край. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге, проживаючи у м.Кіровограді і працюючи двірником, заарештований 29.09.1936 Кіровським РВ НКВС (ворожі настрої, розповсюдження контрреволюційних чуток). Засуджений 22.04.1937 Одеським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах і 5 років позбавлення громадянських прав. Реабілітований 7.03.1992 Генеральною прокуратурою України. (10845, 13321 – П)

КАБАНЦОВ ІЛЛЯ ВАСИЛЬОВИЧ, 1893 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у м.Знам'янка, моторист залізничного депо ст.Знам'янка. Заарештований 14.12.1932 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (член сектанської антирадянської групи, агітація релігійного характеру). Засуджений 23.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4791)

КАЛАШНИКОВ ЯКІВ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1891 р.н., с.Овсяниківка, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 16.06.1944 Великовисківським РВ НКДБ (антирадянська агітація). Засуджений 22.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 9.08.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10184)

КАЛИНИЧЕНКО ТАЇСА ТАРАСІВНА, 1900 р.н., с.Аврамівка Великовисківського (нині Кіровоградського) району, українка, освіта 4 класи гімназії, проживала у м.Кіровограді, рахівник трамвайного парку. Заарештована 2.12.1937 Кіровським міськвідділом НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджена 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітована 23.11.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3924)

КАЛМИКОВ МИХАЙЛО КОСТЯНТИНОВИЧ, 1911 р.н., с.Рожнятівка, українець, малописьменний,. Заарештований 27.01.1944 Аджамським РВ НКДБ (в роки німецької окупації працював бригадиром громадського двору №20, підозрювався у належності до німецьких розвідувальних органів). Аджамським РВ НКДБ 23.04.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 588)

КАМЕНЄВ ІВАН ЯКОВИЧ, 1909 р.н., с.Аджамка, українець, освіта середня спеціальна (Московський будівельний технікум), технорук райпромкомбінату. Заарештований 16.03.1947 Аджамським РВ МДБ (систематично у 1946-47 роках вів агітацію проти радянського ладу і колгоспів). Засуджений 9.03.1949 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 3.02.1989 Верховним судом УРСР. (П – 8721)

КАМЧАТИЙ ФЕДІР КОСТЯНТИНОВИЧ, 1892 р.н., с.Червоний Яр, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 6.06.1930 (контрреволюційна діяльність). Зінов'євським окрсудом 18.07.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1800)

КАНЦЕР МИКИТА АНДРІЙОВИЧ, 1874 р.н., с.Грузьке, молдаванин, малописьмений, хлібороб. Заарештований 19.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (контрреволюційна діяльність: "у 1922 році організував сільськогосподарську артіль з 5 одноосібних господарств, отримав від держави кредити грошима і ременантом, але боргів не виплатив, артіль ліквідував; вороже зустрів із синами Іваном і Степаном колективізацію, ховав хліб, син Іван зник кудись, вирівши на подвір'ї серед ночі 6.01.1933 дві ями з хлібом"). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7276)

КАНЦЕР СТЕПАН МИКИТОВИЧ, 1909 р.н., с.Грузьке Зінов'євського району, молдаванин, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 19.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (контрреволюційний саботаж хлібозаготівлі). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7276)

КАРДАШ АНТОН КЛИМОВИЧ, 1889 р.н., с.Івано-Благодатне, українець, освіта початкова, хлібороб, коваль. Заарештований 3.02.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("разом з Калеником Філіп'євим, колишні жандарм і поліцейський, під час перевиборів Івано-Благодатнівської сільради гуртували довкола себе заможне селянство, аби не допустити в сільраду кандидатур від бідноти і комуністів, а провести своїх – внаслідок чого кандидатури, висунені громадськістю села були провалені"). Прокуратурою Зінов'євського округу 4.06.1929 справу припинено, з-під варти звільнений. (7414 – П)

КАРЛЮГІН АНТОН ОКСЕНТОВИЧ, 1880 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, пакувальник трикотажної фабрики. У 1931 році розкуркулений і разом з сім'єю висланий на Урал. Заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС ("у 1934 році втік із заслання, переховувався в Кіровограді, наїжджаючи в село, агітував колгоспників займатись індивідуальним господарюванням, виходити з колгоспу, висловлював капітулянтські настрої в майбутній війні проти Японії та Німеччини, зводив наклепи на керівників партії та уряду"). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9622)

КАРЛЮГІН ІВАН ПЕТРОВИЧ, 1899 р.н., с.Грузьке, українець, малописьменний, колгоспник. Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ ("член контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Засуджений 5.09.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10312)

КАРПЕНКО ВАСИЛЬ АНДРІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта початкова, механік водонасосної станції Калинівської електромережі. Заарештований 7.03.1946 Аджамським РВ НКДБ (в роки німецької окупації працював мотористом насосної станції, знайшов на аеродромі кинуту відступаючими червоними військами бочку з бензином і передав її у млин громадського двору; боячись розстрілу, дав згоду німецькій жандармерії бути таємним агентом, але нікого не видав). Засуджений 20.05.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 13.01.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13789)

КАРПОВ ГРИГОРІЙ АНТОНОВИЧ, 1884 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова, завідувач господарства колгоспу "Перемога". Заарештований 27.06.1937 Кіровським МВ НКВС ("чув агітацію проти заходів радянської влади від колгоспного сторожа Йосипа Нестеренка, але не зупинив його, не розвінчав злочинних висловлювань"). Засуджений 7.03.1937 трибуналом військової частини 4341 Київського військового округу до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 12.12.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10736)

КАСЬЯНЕНКО СПИРИДОН СЕМЕНОВИЧ, 1893 р.н., с.Назарівка, українець, освіта початкова, без певних занять. Засуджений у 1929 році до 3 років ув'язнення за невиконання плану хлібозаготівлі. Вдруге заарештований 17.02.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 6-ої Знам'янської бригади (видав німецьким окупантам радянських активістів). Засуджений 15.06.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 29.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13283)

КАТЕРИНИЧ АНДРІЙ ЯКОВИЧ, 1890 р.н., с.Буланівка (приєднане до с.Гаївка) Гаївської сільради, українець, освіта початкова, проживав у с.Гаївка, хлібороб. Заарештований 15.01.1929

Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт, оподаткування). Засуджений 5.07.1929 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років заслання у Сибір. Реабілітований 23.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4172)

КАТЕРИНИЧ ВАСИЛЬ АНТОНОВИЧ, 1878 р.н., с.Буланівка (приєднане до с.Гаївка) Гаївської сільради, українець, неписьменний, проживав у с.Новогригорівка Гаївської сільради, хлібороб. Заарештований 5.04.1933 Зінов'євським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 28.04.1933 Зінов'євським міськнарсудом до 10 років ув'язнення та засланням за межі України на 5 років. Реабілітований 29.11.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10496)

КАТЕРИНИЧ ДМИТРО ЯКОВИЧ, 1903 р.н., с.Гаївка, українець, освіта початкова, проживав у м.Бухарест (Румунія), слюсар за фахом. У 1929 році розкуркулений. Заарештований 23.11.1946 управлінням контррозвідки МДБ Південної групи військ ("під час німецької окупації проживав у Кіровограді, працював слюсарем на аеродромі, у грудні 1943-го евакуювався з сім'єю у Бессарабію, звідти влітку 1944-го перебрався у с.Дудешти, передмістя Бухаресту, не зважав на неодноразові попередження представників радвлади негайно вернутись в СРСР, від репатріації ухилився, отримавши від румунської поліції документи на право проживати в Румунії, схиляв до неповернення в СРСР і дружину, Настю Стратулат"). Засуджений 3.03.1947 трибуналом Південної групи військ до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 26.03.1966 Верховним судом УРСР. (П – 8031)

КВАША ВАСИЛЬ ЄЛИЗАРОВИЧ, 1906 р.н., с.Обознівка, українець, освіта 2 класи, з червня 1941 року військовослужбовець, старшина. Заарештований 24.04.1943 особливим відділом НКВС 5-ої Армії (антирадянська агітація). Засуджений 1.07.1943 військовим трибуналом 5-ої Армії до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.12.1989 трибуналом Київського військового округу. (П – 10461)

КВАША ЯКІВ АНДРІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, слюсар заводу "Червона зірка". Заарештований 23.02.1938 Кіровським МВ НКВС (підозрювався у агітації проти радвлади). Кіровоградською облпрокуратурою 29.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (1734 – П)

КЕСЛЕР ЯКІВ ЗАХАРОВИЧ, 1879 р.н., с.Новоолександрівка Кіровоградського району, українець, письменний, проживав у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештований 14.12.1936 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна агітація, провокації). Засуджений 14.02.1937 Одеським облсудом до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 11.05.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12495)

КИКТЕНКО АНДРІЙ МИТРОФАНОВИЧ, 1913 р.н., с.П'ятоіванівка (нині с.Могутнє), українець, освіта початкова. Заарештований 29.03.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (шкідництво, диверсія). Засуджений 23.06.1930 Зінов'євським окрсудом до 2 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 12.09.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 1855)

КИРИЧЕНКО ВАСИЛЬ ПОТАПОВИЧ, 1900 р.н., с.Федорівка, українець, освіта вища, проживав у м.Кіровограді, доцент інституту соцвиховання та мединституту. Заарештований 28.02.1933 Одеським облвідділом ДПУ (член контрреволюційної організації). Одеським облвідділом ДПУ 31.10.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2763)

КИРИЧЕНКО ФЕДІР ПАНТЕЛІЙОВИЧ, 1873 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 10.02.1938 Кіровським міськвідділом НКВС (антирадянська агітація проти колгоспів). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 19.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3898)

КЛЮВАКА ПАВЛО ТИМОФІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Соболівка Шполянського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Нова Павлівка Кіровоградського району, коваль. У 1929 році розкуркулений. Заарештований 27.03.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колективізації). Засуджений 8.05.1930 Зінов'євським окрсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та засланням за межі Зінов'євського округу на 5 років. Верховним судом УРСР 7.07.1930 міру покарання зменшено до 6 місяців виправних робіт, з-під варти звільнений 10.07.1930. Реабілітований 27.07.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 1809)

КЛЮК ГЕНРІХ ГЕНРІХОВИЧ, 1889 р.н., с.Старий Данціг (нині с.Прибережне), німець, освіта початкова, комірник колгоспу "Нове село". Заарештований 14.12.1937 Кіровським МВ НКВС (член

німецького контрреволюційного угруповання, агітація проти колгоспів). Засуджений 29.01.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 28.05.1938. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11443)

КНИШ МИКОЛА ПИМЕНОВИЧ, 1886 р.н., с.Вишняківка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, різноробочий заводу "Червона зірка". Заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС (активна контрреволюційна пропаганда проти існуючого ладу). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 28.12.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 8569)

КОВАЛЕНКО ВАСИЛЬ ТИМОФІЙОВИЧ, 1885 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти колективізації). Засуджений 22.01.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 1 року ув'язнення. Реабілітований 28.04.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 306)

КОВАЛЕНКО ГРИГОРІЙ СТЕПАНОВИЧ, 1890 р.н., с.Черняхівка, українець, освіта 2 класи. Заарештований 17.01.1944 Кіровоградським РВ НКДБ (працював старостою громадського двору під час німецької окупації). Засуджений 27.04.1944 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 28.01.1993 Верховним судом України. (П – 13812)

КОВАЛЕНКО ОЛЕКСАНДР ДМИТРОВИЧ, 1919 р.н., с.Лозуватка, українець, проживав у м.Кіровограді, слюсар заводу "Червона зірка". Заарештований 4.02.1938 Кіровським МВ НКВС (підозрювався у шпигунській діяльності на користь іноземних розвідок: працюючи у спеццеху, без дозволу заніс туди фотоапарат, як виявилось згодом, з метою ремонту). Кіровським МВ НКВС 14.02.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1235)

КОВАЛЕНКО ОМЕЛЯН МАТВІЙОВИЧ, 1879 р.н., с.П'ятоіванівка (нині с.Могутнє), українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, двірник центральної поліклініки. Заарештований 2.09.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.07.1964 Кіровоградським облсудом. (П – 7836)

КОВАЛЕНКО ПАВЛО НИКИФОРОВИЧ, 1885 р.н., с.Трахтомирове Великовисківського району, українець, освіта початкова, проживав у м.Новоукраїнці, кравець. Заарештований 2.12.1937 Новоукраїнським РВ НКВС ("в роки громадянської війни служив у врангелівському війську"; "закликав не голосувати за кандидатів у депутати до Верховної ради, бо: "Лисенко троцькіст, а Федченкова – дочка поміщика"; "вів злісну контрреволюційну пропаганду і агітацію: "Скоро війна і треба буде вбивати всіх євреїв і комуністів", "вихваляв Гітлера і його політику"). Засуджений 6.12.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 20.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8536)

КОВАЛЕНКО РОДІОН ОСТАПОВИЧ, 1882 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, сторож колгоспу. У 1932 році засуджений до 1 року 6 місяців примусових робіт за приховування хліба. Вдруге заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (агітація проти сталінської Конституції, колгоспного ладу). Кіровоградською облпрокуратурою 10.04.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. Син Дмитро, 1905 р.н., репресований. (П – 1478)

КОВАЛЬОВ АНАТОЛІЙ ІВАНОВИЧ, 1909 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта 4 класи, проживав у м.Кіровограді, слюсар артілі "Червоний Жовтень". У 1936 році Горлівським РВ НКВС Сталінської (нині Донецької) області був заарештований за участь у контрреволюційній право-троцькістській групі, яку створив на початку 1936-го на "Азотхімбуді" виключений із лав ВКП(б) троцькіст І.Коновалов, засуджений 15.09.1936 спецколегією Донецького облсуду до 6 років неволі з позбавленням громадянських прав на 3 роки, звільнений 10.07.1942. Заарештований 11.04.1951 Кіровоградським облуправлінням МДБ як соціально небезпечний елемент. Засуджений 21.07.1951 особливою нарадою при МДБ СРСР Кіровоградської області до поселення у Красноярському краї. Реабілітований 14.11.1966 Кіровоградським облсудом. (П – 8082)

КОВАЛЬОВ ГРИГОРІЙ МОЙСЕЙОВИЧ, 1905 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, робітник. Заарештований 4.02.1944 Кіровоградським РВ НКДБ (під час німецької окупації працював секретарем Калинівської сільської управи). Засуджений 5.05.1944 Кіровоградським облсудом до 8 років ВТТ з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 17.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12873)

КОВАЛЬОВ КІНДРАТ МУСІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 23.01.1933 Зінов'євським РВ ДПУ (агітація, спрямована на зрив хлібозаготівельної кампанії). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7583)

КОВАЛЬОВ СЕМЕН САМІЙЛОВИЧ, 1878 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.01.1933 Зінов'євським РВ ДПУ (агітація за розвал колгоспу, проти проведення хлібозаготівельних робіт). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7173)

КОВАЛЬОВА МОТРЯ ІВАНІВНА, 1924 р.н., с.Калинівка, росіянка, освіта середня, проживала у м.Кривому Розі Дніпропетровської області, колгоспниця. Заарештована 24.02.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 7-ї гвардійської Червоноградської стрілецької дивізії (підозрювалась як завербована німецькою контррозвідкою, антирадянська агітація). Трибуналом військ НКВС Кіровоградської області 22.05.1944 справу припинено. Батько Іван Самійлович у 1930 році розкуркулений. (П – 536)

КОВАЛЬОВА ПОЛІНА АНТОНІВНА, 1925 р.н., с.Калинівка, росіянка, освіта початкова, проживала у с.Клинці, учениця 8-го класу Клинцівської неповної середньої школи. Заарештована 26.06.1941 УНКДБ Кіровоградської області (у ЦК ВКП(б) написала у листопаді 1940 і березні 1941 року два анонімні листи антирадянського і фамільярного змісту, зводила наклепи на життя трудящих в СРСР: "Чому в Москві дуже багато мануфактури, а в селах нема? Ось у Клинці як привезе кооперація ліфчики, то бійка зчиняється!" "т.Сталій, бажаєм тобі щастя, щоб перша куля не минула тебе під час всесвітньої війни"). Засуджена 8.07.1941 Кіровоградським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітована 7.02.1989 Верховним судом УРСР. Батько Антон Семенович у 1930 році переїхав із Калинівки у Клинці, у 1940-ому за зловживання на посаді рахівника колгоспу ім.17-го партз'їзду був засуджений до 1 року неволі. (П – 8620)

КОВАЛЬОВА ТЕКЛЯ ДМИТРІВНА, 1896 р.н., с.Калинівка Кіровоградського району, росіянка, освіта початкова, без певних занять. Заарештована 22.06.1945 Кіровським МВ НКВС (антирадянська агітація капітулянтського характеру: "вихваляла фашистський режим, зводила наклепи на колгоспний лад і вождя народів"). Засуджена 11.08.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітована 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12332)

КОВТУНЮК ПАНТЕЛЕЙМОН ЛУК'ЯНОВИЧ, 1876 р.н., с.Грузьке, українець, неписьменний, хлібороб. Заарештований 28.12.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації та хлібозаготівельних робіт). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 24.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7326)

КОЗАЧКОВ ФОТІЙ МАРКОВИЧ, 1884 р.н., с.Червоний Яр, освіта початкова, хлібороб, розкуркулений. Заарештований 6.06.1930 (контрреволюційна діяльність). Засуджений Зінов'євським окрсудом. 18.07.1930 виправданий, але як соціально-небезпечний елемент висланий на 5 років за межі України. (П – 1800)

КОЗОВИЙ МАКАР ВАСИЛЬОВИЧ, 1873 р.н., с.П'ятоіванівка (нині с.Могутнє), українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, робітник заводу "Червона зірка". Заарештований 3.09.1937 Кіровським МВ НКВС (антирадянська агітація та пропаганда). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.10.1937. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10387)

КОЗУБЕНКО ЯВДОХА ОВСІЇВНА, 1915 р.н., с.Антонівка (приєднане до с.Шевченкове), українка, освіта 6 класів, без певних занять. Заарештована 4.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (розповсюдження листівок контрреволюційного змісту). Зінов'євським МВ ДПУ 23.06.1933 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2864)

КОЛАНЕНКО АНТОН МАРКОВИЧ, 1891 р.н., с.Обознівка Кіровоградського району, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, член пожежної команди. Заарештований 16.10.1930 Зінов'євським МВ ДПУ УРСР (залякував селян повстанням проти радвлади). Зінов'євською міськпрокуратурою 27.12.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2848)

КОЛЕСНИК ПЕТРО ФЕДОСЬОВИЧ, 1894 р.н., с.Покровське, українець, неписьменний, проживав у с.Антонівка Устинівського (нині Долинського) району, колгоспник. Заарештований

13.02.1938 Устинівським РВ НКВС (антирадянські настрої, контрреволюційна агітація серед колгоспників). Засуджений 9.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 15.05.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9746)

КОЛЕСНИКОВ ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1902 р.н., с.Покровське, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, робітник. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 25.03.1931 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація за зрив посівної і хлібозаготівельних робіт). Засуджений 5.05.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 12.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6726)

КОЛЖЕНКО ПАНАС КАРПОВИЧ, 1879 р.н., с.Назарівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, різноробочий 1-ої радлікарні. У 1929 році розкуркулений, у 1930-ому висланий разом з родиною в Архангельську область, де однорічний син Володимир помер, у 1933-ому втік із заслання. Заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС ("систематично вів антирадянську агітацію проти колгоспного ладу, зводив наклепи на керівників партії та уряду"). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 17.12.1941 в ув'язненні. Реабілітований 23.08.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 1743)

КОЛІНИЧЕНКО ПЕТРО ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1876 р.н., с.Новоолександрівка Великовисківського (нині Українка Кіровоградського) району, українець, освіта початкова, проживав у с.Новоолександрівка, член колгоспу "Нове життя". У 1930 році за невиконнання доведеного плану до двору майно розпродане. Заарештований 2.07.1941 Кіровоградським МРВ НКДБ ("у 1930 році після розкуркулення втік у Середню Азію, вернувся у 1937-ому, вів активну антирадянську агітацію: "Для чого ходити в колгосп, якщо він однак нічого не дає?", "Ех, хлопці, хіба це життя, коли весь вік ходиш у порваних штанах!", "Да, зав'язалось: хоч би пошвидше ярмо зняти та пожити при Гітлері", "Яка різниця, яка буде влада! Гірше, ніж при радянській не буде ніколи"). Управлінням НКВС Східно-Казахстанської області 11.03.1942 справу припинено у зв'язку зі смертю звинувачуваного 26.01.1942 у тюрмі. (2667 – П)

КОЛІСНИЧЕНКО КИЛИНА ПЛАТОНІВНА, 1890 р.н., с.Бакунівка Кіровоградського району, українка, неписьменна, проживала у с.Нова Павлівка Кіровоградського району, член колгоспу "Червоний реконструктор". У 1931 році розкуркулена. Заарештована 9.02.1938 Кіровським МВ НКВС (член підпільної контрреволюційної організації, антирадянська діяльність). Засуджена 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 5.04.1958 Кіровоградським облсудом. Чоловік розкуркулений і за контрреволюційну діяльність висланий. (П – 4263)

КОЛОБАНОВА ФЕДОСІЯ НАЗАРІВНА, 1912 р.н., с.Черняхівка, українка, освіта незакінчена вища, проживала у м.Кіровограді, ентомолог обласної малярійної станції. Заарештована 2.03.1944 УНКДБ Кіровоградської області (підозрювалась у зрадницькій діяльності в роки німецької окупації). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 25.03.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2128)

КОПЕЙКІН МИКИТА ЯКОВИЧ, 1877 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 22.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("після революції за службу в поліції і як колишній власник-куркуль був позбавлений виборчих прав, з початком колективізації вступив у колгосп, але був виключений і став вести агітацію серед колгоспників, що колгоспи скоро розваляться; в 1931 році його брати були розкуркулені і втікли із села; виступав проти хлібозаготівлі, влітку 1932 року крав колгоспний хліб"). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 18.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7003)

КОРЕЦЬКИЙ МИКИТА МИКИТОВИЧ, 1898 р.н., с.Миколаївка Великовисківського (нині Кіровоградського) району, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, тесля, слюсар вагонного цеху залізничної станції Кірове-Українське. Заарештований 26.10.1937 Кіровським міськвідділом НКВС (активний член контрреволюційної німецької націоналістичної організації). Засуджений 27.11.1937 НКВС і Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 12.12.1937. Реабілітований 28.02.1957 УКДБ Кіровоградської області. (П – 3862)

КОРНЕТА НИКИФОР ГРИГОРОВИЧ, 1898 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у с.Веселівка Кіровоградського району, член колгоспу "Червона армія". Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти радянської влади на користь

фашистської Німеччини). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8890)

КОРНИЦЯ АНДРІЙ САВЕЛІЙОВИЧ, 1888 р.н., с.Грузьке, молдаванин, малописьменний, робітник Кіровського кар'єру вогнетривкої глини. Заарештований 9.02.1938 Кіровським МВ НКВС (член контрреволюційного угруповання з 13 осіб, які виступали проти колгоспного ладу, здачі хліба державі, підписки на позику, поширювали чутки про війну і падіння радвлади). Засуджений 27.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 29.07.1938. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10809)

КОРНІЄНКО ПРОХОР ЛУК'ЯНОВИЧ, 1885 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 27.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колективізації, проведення хлібозаготівлі). Засуджений 22.04.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 16.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (5946 – П)

КОРНЯ НИЧИПІР ІВАНОВИЧ, 1882 р.н., с.Грузьке, молдаванин, малописьменний, хлібороб-середняк. Заарештований 16.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("маючи в господарстві 2 коні, 2 корови, кінну молотарку, крупорушку, вважався середняком, але за характером ведення господарства, експлуатуючи найману працю, закабалюючи бідноту зерновими позичками з відсотками, був куркулем; з метою саботажу вів агітацію проти колективізації, не платив податків, злісно ухилявся від виконання контрактаційної угоди: у 1932 році замість 5,3 центнерів хліба здав лиш 2, решту зібраного ним хліба розбазарив"). Засуджений 11.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 4.04.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7217)

КОРОБКО СЕМЕН ГРИГОРОВИЧ, 1890 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 31.10.1945 Аджамським РВ НКДБ (зрадницька діяльність). Засуджений 21.12.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом військ НКВС Українського округу 15.02.1946 покарання зменшене до 10 років ВТТ з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 21.12.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (13764 – П)

КОРОБКО ТОДОСЬ КАЛЕНИКОВИЧ, 1899 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта середня, проживав у м.Кіровограді, плановик м'ясокомбінату. Заарештований 27.11.1937 Кіровським міськвідділом НКВС (член контрреволюційної організації, шкідницька діяльність). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.11.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3928)

КОРОЛЕНКО ВАСИЛЬ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1910 р.н., с.Іванівка, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 31.03.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації). Засуджений 23.04.1930 Зінов'євським окрсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 7.05.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13238)

КОРОЛЬОВ ВАСИЛЬ ДМИТРОВИЧ, 1890 р.н., с.Клинці, росіянин, малописьменний, виключений з колгоспу, хлібороб-середняк. Заарештований 26.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("працюючи в колгоспі "12-річчя Червоної армії", мав зв'язок із кримінальним елементом, систематично крав худобу і тяглову силу, за що й був виключений з колгоспу, опісля став займатися спекуляцією і підбурюванням колгоспників утікати з села з метою розвалу господарчо-політичних кампаній, в результаті чого селом пішли розмови: "Чого ми тут мучимся, а хтось живе добре?"). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 25.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7592)

КОРЧЕБНИЙ АНДРІЯН ЯКИМОВИЧ, 1894 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 8269)

КОРЧЕБНИЙ ПЕТРО ВАСИЛЬОВИЧ, 1887 р.н., с.Клинці, росіянин, неписьменний, проживав у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештований 2.08.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна

агітація серед колгоспників). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9701)

КОСИК МИХАЙЛО ЙОСИПОВИЧ, 1892 р.н., с.Дитятин Львівської (нині Галицького району Івано-Франківської) області, поляк, неписьменний, проживав у с.Оситняжка Кіровоградського району, коваль Оситнязької МТС. Заарештований 13.02.1938 Єлизаветградківським РВ НКВС (підозрювався у шпигунстві, наклепах на керівництво партії і уряд). Управлінням НКВС Кіровоградської області 15.06.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2514)

КОСТЕНКО ПРОКІП ПРОКОПОВИЧ, 1919 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 5 класів, червоноармієць 1-го стрілецького батальйону 1189-го стрілецького полку. Заарештований 19.05.1942 особливим відділом НКВС 358-ої стрілецької дивізії (контрреволюційна агітація: "разом із росіянином Георгієм Перегудовим, 1921 р.н., уродженцем Свердловської області, мешканцем м.Ленінграда, серед особового складу вів капітулянтську агітацію на послаблення боєздатності військового підрозділу, схвалював зрадницькі дії бійців, які переходили на бік ворога"). Засуджений 19.07.1942 військовим трибуналом 358-ої СД до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Військовою колегією Верховного суду СРСР 12.04.1947 міру покарання зменшено до 5 років неволі з позбавленням громадянських прав на 2 роки, Костенка і Перегудова з-під варти "Богословлагу" звільнено. Реабілітований 21.05.1991 Головною військовою прокуратурою. (П – 12659)

КОФАНОВ ХОМА КІНДРАТОВИЧ, 1892 р.н., с.Червоний Яр, росіянин, письменний, селянин-середняк, хлібороб. Заарештований 6.07.1932 Новопразьким РВ ДПУ ("у 1930 році разом з іншими піднімав повстання проти місцевої влади села, били активістів, в період колективізації закопували хліб у землю – в 1931-го у Кофанова комсомольська бригада відкопала 40 пудів хліба, у 1931 році агітували бідняків проти заходів радянської влади, використовуючи й релігію", "піймавши комсомольця Кузьму Губарєва, роздягнув догола й водив по селу, пропонував облити водою й заморозити", "в липні 1932-го сторож колгоспу "Червоний шлях", комсомолець Ілля Разумєєв затримав Кофанова із зрізаними колосками, запропонував іти в сільраду, але той відмовився, повалив Разумєєва на землю, вибив зуби: "Вас, гадів, треба всіх повбивати"). Засуджений 13.07.1932 Дніпропетровським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 23.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13332)

КОХАНЕНКО ІВАН ФЕДОРОВИЧ, 1895 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, обліковець колгоспу "Новий світ". Заарештований 15.02.1938 Кіровським міськвідділом НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 19.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3898)

КОХАНЕНКО МИХАЙЛО ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Обознівка, українець, освіта 3 класи, бригадир тракторної бригади колгоспу "Новий світ". Двічі, у 1921 та 1923 роках, перебував під арештом за те, що служив у війську армії УНР у 1918 році. Втретє заарештований 12.02.1938 Кіровським міськвідділом НКВС (контрреволюційне минуле, антирадянська агітація, шпигунська діяльність: "з братом Семеном, колишнім петлюрівцем, який емігрував до Румунії, підтримує письмовий зв'язок"; шкідництво: "осінню посівну кампанію провів неякісно, в його бригаді згорів комбайн"). Засуджений 13.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 28.05.1938. Реабілітований 27.12.1958 Кіровоградським облсудом. Батько, брат і сестра розстріляні органами Радянської влади за активну контрреволюційно-бандитську діяльність. (П – 4614)

КОЧЕРЖЕНКО ВАСИЛЬ СЕМЕНОВИЧ, 1898 р.н., с.Оситняжка, українець, малописьменний, член ВКП(б), бригадир колгоспу, виключений як куркуль. Заарештований 2.02.1933 року Знам'янським РВ ДПУ ("син куркуля, колишній петлюрівець, командир загону в роки громадянської війни; збирав селян у своїй хаті, закликав саботувати виконання плану хлібозаготівлі, підривав економічний стан колгоспу "Перше травня"). Знам'янським РВ ДПУ 4.08.1933 справу припинено: за довідкою від 25.07.1933 із Оситнязької сільради "Кудренко помер, а Кочерженко виїхав не звісно куда", тому "справа втратила свою сутність". (П – 2783)

КОШОВЕНКО СТЕПАН ФЕДОРОВИЧ, 1906 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 28.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (терористичний акт проти члена

комісії по хлібозаготівлі). Засуджений 2.12.1929 Зінов'євським окрсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та заслання за межі Зінов'євського округу на 5 років. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14161)

КРАВЦОВ ГНАТ СЕМЕНОВИЧ, 1895 р.н., с.Високі Байраки, росіянин, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, дезинфектор міської лазні. Заарештований 22.02.1938 Аджамським РВ НКВС (в період колективізації вів активну антирадянську агітацію проти колгоспного будівництва, висловлював капітулянтські настрої про прийдешню загибель радянської влади і неминучої війни СРСР із Німеччиною). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 3.09.1966 Кіровоградським облсудом. (П – 8064)

КРАВЦОВ ГРИГОРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1892 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта 4 класи, голова колгоспу "Червона зірка". Заарештований 31.07.1938 Кіровським МВ НКВС (антирадянська контрреволюційна діяльність: "Кравцови, Григорій і Захар, та Василь Харченко були зв'язані з колишнім комендантом Кіровського аеродрому Василем Колоченком, гуртувались до Польської повстанської організації, яка на випадок війни СРСР із капіталістичними країнами підняла б повстання в тилу Червоної армії"). Засуджений 29.09.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 5.10.1938. Реабілітований 30.12.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 8268)

КРАВЦОВ ЗАХАР ФОКОВИЧ, 1893 р.н., с.Високі Байраки, українець, малописьменний, шляховий майстер. Заарештований 25.07.1938 Кіровським МВ НКВС (антирадянська агітація, член повстанської контрреволюційної організації). Засуджений 25.05.1939 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Верховним судом УРСР 13.10.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 752)

КРАВЦОВ РОМАН ГРИГОРОВИЧ, 1921 р.н., с.Високі Байраки, росіянин, освіта середня, військовослужбовець 293-ї стрілецької дивізії. Заарештований 27.01.1943 особливим відділом НКВС 65-ої Армії (перехід на бік німецької армії). Особливим відділом НКВС 65-ї Армії 4.02.1943 справу передано в спецтабір НКВС для подальшого розслідування. Реабілітований 15.08.1959 особливим відділом КДБ при Раді міністрів СРСР. (П – 5052)

КРАВЦОВ САВЕЛІЙ КІНДРАТОВИЧ, 1914 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта неповна середня, тракторист колгоспу перед війною, старшина команди молодших авіаспеціалістів курсів командирів ланок 6-го окремого навчально-тренувального аіаполку, старший сержант. Заарештований 20.08.1942 особливим відділом НКВС 6-го ОНТАП 4-ої Повітряної армії (антирадянська агітація: "паплюжив піхоту Червоної армії, зводив наклепи на командування, серед підлеглих вояків сіяв паніку, поширював чутки поразницького характеру: "Перед бомбуванням німці розкидають листівки із зверненням до мирних жителів, аби вони покинули місцевість – так було перед бомбовою атакою м.Костянтинівки", "В районі Батайська німці розбили дві радянські армії, тому що бійці мали всього по 40 патронів, а гармати були без снарядів. Наші літаки – в тилу неозброєні, а німці літають зграями. Німці однак переправляться через Дон і дійдуть до Каспійського моря. Наше вище керівництво – нікудишнє"). Засуджений 2.09.1942 військовим трибуналом гарнізону м.Баку (Азербайджан) до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 14.08.1990 трибуналом Закавказького військового округу. (П – 12246)

КРАВЦОВ ТИМОФІЙ ЯКОВИЧ, 1914 р.н., с.Нововолодимирівка, українець, письменний, колгоспник, тракторист. Заарештований 6.11.1937 Новопразьким РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Управлінням НКВС Кіровоградської області 19.03.1939, Кіровоградською облпрокуратурою 9.04.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2266)

КРАВЦОВА ОЛЕКСАНДРА ПОРФИРІВНА, 1923 р.н., с.Високі Байраки, українка, освіта 9 класів, проживала у м.Кіровограді, лаборантка нафтобази. Заарештована 17.03.1944 УНКДБ Кіровоградської області (підозрювалась як агент німецької розвідки). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 10.07.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2246)

КРАВЧЕНКО ДЕНИС ЙОСИПОВИЧ, 1872 р.н., с.Миколаївка, українець, неписьменний, хлібороб-середняк. Заарештований 12.05.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 30.05.1930 Зінов'євським окрсудом до 2 років 6 місяців ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 12.09.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 1854)

КРАВЧЕНКО ЗАХАР ТРИФОНОВИЧ, 1887 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, член колгоспу "3-й вирішальний". Заарештований 15.02.1938 Аджамським РВ НКВС (шкідництво,

антирадянська агітація проти колгоспного ладу). Аджамським РВ НКВС 24.05.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 700)

КРАВЧЕНКО ПАВЛО МАТВІЙОВИЧ, 1893 р.н., с.Велика Северинка, українець, освіта початкова, проживав у м.Сталіно (нині Донецьк), різноробочий шахти №30. Заарештований 24.11.1945 Сталінським облуправлінням НКДБ (у період першої світової війни 1915-20 років перебував у полоні в Німеччині; влітку 1942 року у село пригнали працювати в полі до 60 душ радянських військовополонених, старостою громадського двору Сергієм Журавлем Кравченко був призначений перекладачем коменданта: брав участь у проведенні облав на молодь, яку відправляли у Німеччину, складанні списку партійно-радянського активу, збиранні разом з німцями яєць і курей для коменданта). Засуджений 6.05.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 6 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 3.02.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13793)

КРАМАРЕНКО ВІРА ОВСІЇВНА, 1887 р.н., с.Овсяниківка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 2.07.1940 УНКВС Кіровоградської області (антирадянські висловлювання). Засуджена 21.08.1940 Кіровоградським облсудом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітована 8.12.1989 Верховним судом УРСР. (П – 11082)

КРАСИЛИЧ ФЕДІР ДМИТРОВИЧ, 1916 р.н., с.П'ятоіванівка (нині Могутнє), українець, освіта 5 класів, до мобілізації проживав у м.Кіровограді, електрозварювальник заводу "Червона зірка", червоноармієць, молодший командир 5-го батальйону 19-го запасного танкового полку, сержант. Заарештований 19.08.1941 особливим відділом НКВС Харківського військового округу (антирадянська діяльність: "17.08.1941, повертаючись із лазні у розташування військової частини, висловлював контрреволюційні думки на дискредитацію партії та уряду, вихваляв фашистський лад"). Засуджений 20.09.1941 трибуналом Харківського військового округу до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 24.05.1991 прокуратурою Київського військового округу. (П – 12661)

КРАСНОЖОН НАСТЯ АНТОНІВНА, 1900 р.н., с.Велика Северинка Кіровоградського району, українка, неписьменна, домогосподарка. У 1932 році розкуркулена. Заарештована 18.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджена 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ умовно. Реабілітована 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6672)

КРИВОНІС МИКИТА ЮХИМОВИЧ, 1885 р.н., с.Олексіївка Великовисківського (нині Кіровоградського) району, українець, освіта початкова, проживав у с.Андріївка Великовисківського району, хлібороб. Заарештований 20.03.1938 Великовисківським РВ НКВС (систематична антирадянська агітація). Засуджений трійкою УНКВС Одеської області 7.04.1938 до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12436)

КРИКУНЕНКО БОРИС МАРКОВИЧ, 1882 р.н., с.Андросово Високо-Байрацької сільради, українець, освіта початкова, колійний сторож ст.Лелеківка. У 1930 році за крадіжку паса від колгоспної молотарки був засуджений до 1,5 років неволі, у 1931-ому розкуркулений. Вдруге заарештований 29.04.1933 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітував проти політики колективізації на селі, саботував колгоспні роботи: "Однаково ж радвлада оплачувати їх не збирається", розпускав чутки про майбутню війну і поразку в ній СРСР). Засуджений 29.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітований 4.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Втретє як конюх колгоспу ім.Д.Бєдного заарештований 27.06.1937 Аджамським РВ НКВС (повернувшись у Андросове восени 1936 року із заслання, намагався забрати свою хату, яку сільрада віддала племіннику Панасу Крикуненку, викидав з неї чужі речі: "Конституція нам тепер дозволяє!"; весною 1937-го під час сівби організував страйк, закликаючи селян не виходити в поле). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7646, 9523)

КРИКУНЕНКО ГАВРИЛО ФЕДОРОВИЧ, 1890 р.н., с.Андросове, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, приймальник заводу комбікормів. Заарештований 23.09.1937 Кіровським МВ НКВС (шпигунство, нелегальний перетин кордону, шкідництво). Засуджений 4.10.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11515)

КРИКУНЕНКО ПИЛИП ХАРИТОНОВИЧ, 1865 р.н., с.Андросове, українець, освіта початкова, проживав у с.Новомихайлівка (нині с.Спільне) Новгородківського району, хлібороб-одноосібник. Заарештований 2.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колективізації, проведення хлібозаготівлі). Засуджений 6.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 16.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (5944 - П)

КРИЦЯ МИХАЙЛО РОДІОНОВИЧ, 1880 р.н., с.Оситняжка Кіровоградського району, українець, письменний, проживав у с.Сентове (Родниківка) Олександрівського району, завгосп неповно-середньої школи. Заарештований 18.02.1938 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 16.07.1938. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською обласною прокуратурою. (10623 – П)

КРИЦЬКА МАРІЯ ІВАНІВНА, 1920 р.н., с.Велика Мамайка (нині Підгайці) Кіровоградського району, українка, освіта 8 класів, проживала у м.Кіровограді, робітниця аеродрому. Заарештована 20.01.1944 Кіровоградським УНКДБ (зрадництво в роки німецької окупації). Засуджена 18.11.1944 НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 30.11.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3929)

КРОЙТЕР КОСТЯНТИН ГРИГОРОВИЧ, 1898 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, проживав у с.Новоолексіївка (нині у складі м.Кіровограда), член колгоспу ім.Петровського. Заарештований 1.02.1938 УНКВС Миколаївської області (член контрреволюційної повстанської терористичної організації, антирадянська агітація, підготовка терористичних актів проти комуністів і активістів). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 29.03.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 3377)

КРОПИВНИЦЬКИЙ БОЛЕСЛАВ КАЗИМИРОВИЧ, 1892 р.н., с.Остринка Сокольського повіту Гродненської губернії (Білорусія), поляк, освіта середня, проживав у с.Аджамка, старший землемір райземвідділу. Заарештований 12.02.1938 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація, шпигунство). Засуджений 21.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.06.1938. Реабілітований 11.01.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 4997)

КУВАЧЕВИЧ СТЕПАН ГРИГОРОВИЧ (КОВАЧ ШТЕФАН), 1888 р.н., м.Бєлград (Югославія), серб, освіта 4 класи, проживав у м.Первомайську Миколаївської області, мірошник млина №2. Заарештований 19.06.1944 УНКДБ Кіровоградської області (в роки німецької окупації був завербований як таємний агент СД). Засуджений 9.12.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 20 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Київського військового округу 8.03.1955 міру покарання зменшено до 10 років ув'язнення. Помер 30.08.1951 у таборі. Реабілітований 16.12.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13730)

КУДРЕНКО НИКИФОР ІВАНОВИЧ, 1901 р.н., с.Оситняжка, українець, письменний, член ВКП(б), касир, член правління колгоспу "Перше травня". У 1931 році був засуджений до 6 місяців примусової праці. Заарештований 12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (в роки громадянської війни був у повстанському загоні Завгороднього; саботаж, підрив хлібозаготівлі та економічного стану колгоспу "Перше травня"). Знам'янським РВ ДПУ 4.08.1933 справу припинено: за довідкою від 25.07.1933 із Оситнязької сільради "Кудренко помер, а Кочерженко виїхав не звісно куда", тому "справа втратила свою сутність". (П – 2783)

КУКСА ВАСИЛЬ СИЛЬВЕСТРОВИЧ, 1900 р.н., с.Нова Павлівка, українець, освіта початкова, молотобоєць колгоспу "Червоний реконструктор". Заарештований 9.02.1938 Кіровським МВ НКВС (член підпільної контрреволюційної організації, антирадянська діяльність). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 5.04.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4263)

КУЛИК ГРИГОРІЙ ЮХИМОВИЧ, 1914 р.н., с.Арсенівка Опішнянського (нині Зіньківського) району Полтавської області, українець, освіта вища (агрономічний факультет Одеського сільськогосподарського інституту), проживав у с.Аджамка, агроном-плановик. Заарештований 12.01.1944 Аджамським РВ НКВС (заступник сільськогосподарського коменданта під час німецької окупації, посібництво німецьким окупантам, антирадянська агітація). Засуджений 27.05.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових

таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 13.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13196)

КУЛІШ ВАСИЛЬ АНТОНОВИЧ, 1908 р.н., с.Аджамка Кіровоградського району, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, червоноармієць 10-ої кулеметної роти 170-го стрілецького полку. У 1933 році був засуджений до 3 років неволі, судився іще двічі у 1940 та 1941 роках. Вчетверте заарештований 18.08.1941 Петриківським РВ НКВС Дніпропетровської області ("на політзаняттях не раз виступав проти політики партії й уряду: 13.07 під час обговорення наказу маршала Будьонного сказав: "Добре їм там у Кремлі видавати накази, на них бомби не падають"; іншого разу: "Про успіхи Червоної армії у 1919 році говоримо, а чому не скажемо про причини відступу Червоної армії зараз, про голод 1933 року, штучно вчинений на Україні?"; "Нас тут вчать по-пластунськи повзати і лекції нам читають, а Кіровоград уже зайнятий німцями, над рідними знущаються – дайте краще мені зброю і я піду воювати з німцями"; 4.08 зумисне відстав від частини, плануючи втечу"). Засуджений 21.08.1941 військовим трибуналом 273-ої стрілецької дивізії до розстрілу, вирок виконано 25.08.1941. Реабілітований 11.09.1989 трибуналом Київського військового округу. (П – 10103)

КУЛЬЧИЦЬКИЙ МИКОЛА ПОЛІЄВКТОВИЧ, 1889 р.н., ст.Холоневська Південно-Західної залізниці (Калинівський район Вінницької області), українець, освіта початкова, проживав на ст.Канатове Кіровоградського району, помічник начальника залізничної станції. Заарештований 31.01.1930 транспортним відділом ОДПУ Південно-західної залізниці (в роки громадянської війни добровільно вступив у юнацьку школу Першого залізничного полку армії УНР, брав участь у боях з червоними і білими під Житомиром і Бердичевим, потрапив до денікінців у полон, звідки втік, у 1924 році мав зв'язок із повстанським загоном Чорного Ворона, за що судився; "систематично вів контрреволюційну агітацію, покладаючи надії на Самостійну Україну, за що в селі Високі Байраки був позбавлений права голосу як чужорідний елемент"). Уповноваженим ОДТВ ОДПУ ст.Бобринська (нині ім.Т.Шевченка Черкаської області) 8.04.1930 справу передано позасудовій трійці при колегії ДПУ УРСР з клопотанням покари 5-ма роками неволі у концтаборі. Покінчив життя самогубством, перерізавши горло, 15.04.1930 у Шевченківському округовому бупрі. Архівну справу закрито 4.04.1957 органами КДБ. (П – 6937)

КУРБЕТ МИКОЛА АНТОНОВИЧ, 1894 р.н., м.Первомайськ Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Шостаківка, помічник начальника залізничної станції. Заарештований 21.05.1931 Одеським райоперштабом ОДПУ (агітація проти радвлади і компартії: "Радвлада неправильно робить, що вивозить заможних селян, бо ці люди трудились як для себе, так і для влади – тепер у колгоспах лишилась одна біднота, самі ледарі, які не зможуть забезпечити державу хлібом"; пропаганда антисемітизму: "Жиди всюди засіли і жидівська влада кругом. Єдиний спосіб позбавитись їх і врятувати слов'ян – поголовний погром на зразок іспанської інквізиції"). Рекомендовано особливій нараді при колегії ДПУ УРСР покарати адміністративним засланням до 3 років, інших рішень у справі немає. Вдруге як касир залізничної станції Шостаківка заарештований 3.03.1933 Одеським облвідділом ДПУ (зв'язки з закордоном через свою дружину, яка раніше була заміжня за штабс-капітаном царської армії). Одеським ОДТВ ОДПУ 17.04.1933 справу припинено. Реабілітований 1.06.1994. (П – 6421, 6554)

КУРИНЕНКО ІВАН БОРИСОВИЧ, 1900 р.н., с.Відрадівка Новопавлівської сільради Кіровського району, українець, освіта початкова, проживав на х.Войкове Новопавлівської сільради Кіровського району, завідувач тваринницької ферми колгоспу ім.Калініна. У 1932 році був засуджений до 2 років неволі. Вдруге заарештований 15.02.1938 УДБ НКВС Кіровського району ("в роки громадянської війни служив у петлюрівських військах; провадив контрреволюційну шкідницьку діяльність: довів ферму до розвалу, а худобу до виснаження"). Засуджений 25.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.10.1962 Кіровоградським облсудом. (5862 – П)

КУРІННИЙ ВАСИЛЬ МИКОЛАЙОВИЧ, 1927 р.н., с.Івано-Благодатне, українець, освіта 6 класів, проживав у смт.Гвардійське, Крим, червоноармієць з 1944 року, телефоніст електромережі військової частини 63925. Заарештований 2.10.1951 відділом контррозвідки МДБ Чорноморського флоту (в роки війни перебував на окупованій німцями території, двічі забирали на роботи в Німеччину і обидва рази по дорозі втікав; на політзаняттях особового складу вів антирадянську агітацію: висловлював недовіру радянській пресі щодо причин воєнних дій у Кореї, про зовнішню і внутрішню політику США, вихваляв життя у США і ганьбив радянську дійсність, виступав на

захист безідейних статей письменників Ахматової і Зощенко, розповсюджував наклепи про колгоспи, кінофільм "Донецькі шахтарі", патріотичний подвиг О.Матросова" – "Українці сильно постраждали у війну, а платять великі податки – грузини, які не постраждали, податків не платять", "Кандидатів у депутати висуває не народ, а уряд і партія – народ же тільки голосує", "Прибалтійські держави Латвія, Литва, Естонія приєднались до СРСР не з власної волі, а в результаті окупації їх Червоною армією"). Засуджений 5.11.1951 військовим трибуналом Чорноморського флоту до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки і медалей "За відвагу" та "30 років Радянської армії і Флоту". Верховним судом СРСР 19.10.1955 міру покарання зменшено до 6 років неволі. Реабілітований 20.03.1991 Головною військовою прокуратурою. (П – 12604)

КУРКА ІОН ЯКИМОВИЧ, 1891 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 30.10.1930 Зінов'євською окружною міліцією (контрреволюційний саботаж: "у 1927 році взяв у кредит молотарку з двигуном, обмолочував свої орендовані 20 гектарів та все село, взимку двигуна використовував у власному млині, заробляючи щодня по 40-50 рублів; влітку 1929-го відмовився молотити у сусідньому селі за наполяганням сільради – з метою зірвати жнива; ухилявся від сплати сільськогосподарського податку сумою 1128 рублів, продав молотарку, але борг не покрив, у нього конфіскували майно, Йон Курка восени 1929 року вступив у соз, але скоро його звідти виключили"). Засуджений 19.01.1931 Зінов'євським окружним судом до 3 років суворої ізоляції з позбавленням громадянських прав на 3 роки і забороною протягом 3 років проживати на територіях Зінов'євського та Миколаївського округів. Реабілітований 20.05.1994 Верховним судом України. (1793 – П)

КУРЛОВ ГРИГОРІЙ ДАНИЛОВИЧ, 1904 р.н., с.Калинівка, українець, неписьменний, проживав у м.Кіровограді, лісопильщик заводу "Червона зірка". Заарештований 29.06.1941 управлінням НКДБ Кіровоградської області ("висловлював невдоволення указом Верховної ради СРСР від 26.06.1940: "Що це за закон, коли за найменшу провину, запізнення чи невихід на роботу судять робітничий клас?", зводив наклепи на рівень життя в СРСР, захоплюючись при цьому порядками в Німеччині і схвалюючи воєнні дії Гітлера"). У зв'язку з наближенням фронту етапований у Казахстан. Помер 15.11.1942 у в'язниці м.Усть-Кам'яногірська. Управлінням НКВС Східно-Казахстанської області 30.12.1942 справа припинена. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9911)

КУРЛОВ ЛЕОНТІЙ ЛАРІОНОВИЧ, 1889 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, проживав у с.Коноплянка (приєднане до с.Первозванівка), колгоспник. Заарештований 19.02.1938 Кіровським МВ НКВС (член контрреволюційної куркульської групи, шкідницька діяльність). Миколаївським облсудом 23.12.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 677)

КУРЛОВА ЯРИНА КАЛІСТРАТІВНА, 1894 р.н., с.Клинці, українка, неписьменна, член колгоспу ім.Чкалова. Заарештована 13.05.1944 Аджамським РВ НКДБ (працюючи рядовим членом громадського двору №33 під час німецької окупації, відібрала свій, конфіскований більшовиками при розкуркулюванні, дім; при арешті німцями колгоспного активіста Микола Руденка, на очній ставці вказала, що він розкуркулював хліборобів – активіста тримали під вартою 6 діб і оштрафували на 3 тисячі рублів). Засуджена 20.07.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована 30.12.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13774)

КУРОП'ЯТНИК ІЛЛЯ ПЕТРОВИЧ, 1891 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у селищі Волохине (нині у складі м.Долинської), грабар Долинського цегляного заводу. Заарештований 27.01.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (підозрювався як член контрреволюційної групи). Транспортною прокуратурою Одеської залізниці 2.07.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2399)

КУРОП'ЯТНИК НИЧИПІР ВАСИЛЬОВИЧ, 1901 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, колгоспник, член правління колгоспу. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність, соціально-небезпечний елемент). Засуджений 19.01.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 305)

КУРОП'ЯТНИК ФЕДОСЬ ПЕТРОВИЧ, 1902 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у селищі Волохине (нині у складі м.Долинської), грабар Долинського цегляного заводу. Заарештований 27.01.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (підозрювався як член контрреволюційної

групи). Транспортною прокуратурою Одеської залізниці 2.07.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2399)

КУХТА ТРОХИМ ІВАНОВИЧ, 1889 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, робітник. У 1934 році був засуджений до 2 років неволі. Вдруге заарештований 10.01.1944 Аджамським РВ НКДБ (староста громадського двору під час німецької окупації). Засуджений 21.04.1944 Кіровоградським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 11.12.1998 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12857)

КУЧЕРЕНКО ІВАН ЙОСИПОВИЧ, 1878 р.н., с.Мар'ївка Бережинської сільради (нова назва с.Макове), українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 1.09.1937 Кіровським МВ НКВС (куркуль, вів контрреволюційну діяльність, спрямовану на розвал колгоспів). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (1723 – П)

КУЧЕРОВ ІВАН ІВАНОВИЧ, 1914 р.н., с.Бугаївка Веселинівського району Миколаївської області, українець, освіта незакінчена вища (інженер електрозв'язку), проживав у м.Кагул (Молдова), інженер електростанції. Заарештований 13.04.1945 Кагульським РВ НКДБ (з серпня 1941 року по липень 1942 року завідував Кіровоградським радіовузлом, до квітня 1943 року - технічний керівник радіовузла). Засуджений 24.12.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом військ НКВС Українського округу 8.02.1946 міру покарання зменшено до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.03.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13129)

КУЧМА ГРИГОРІЙ КАРПОВИЧ, 1907 р.н., с.Велика Мамайка (нова назва Підгайці), українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, вантажник залізничної станції. Заарештований 12.03.1933 ОДТВ ОДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 10.05.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ до 3 років заслання на спецпоселення. Реабілітований 26.04.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7666)

КУЧМА ДМИТРО ПЕТРОВИЧ, 1887 р.н., с.Аджамка, українець, освіта вища (Феодосійський вчительський інститут), проживав у м.Кіровограді, інспектор-методист Зінов'євського відділу наросвіти до 1929 року, викладач Інституту народної освіти. Заарештований 17.10.1930 Одеським оперативним сектором ДПУ (підозрювався як член контрреволюційної організації у підготовці збройного повстання проти радянської влади). Одеським облвідділом ДПУ 5.03.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7456)

КУШНАРЬОВ ДАНИЛО ЗАХАРОВИЧ, 1894 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.06.1959 Верховним судом УРСР. (П – 8269)

КУШНАРЬОВ СЕМЕН ІЛАРІОНОВИЧ, 1892 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, конюх колгоспу. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.06.1959 Верховним судом УРСР. (П – 8269)

ЛАБУШНЯК ВАСИЛЬ МАКСИМОВИЧ, 1902 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, коваль комуни "Дер штерн" Менського району Чернігівської області. Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ ("член контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Засуджений 5.09.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10312)

ЛАБУШНЯК ОЛЕКСІЙ МАКСИМОВИЧ, 1892 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, коваль колгоспу "Паризька комуна". Був засуджений до 3 місяців примусової праці. Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у належності до "контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Зінов'євським МВ ДПУ 7.07.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10312)

ЛАБУШНЯК СЕМЕН СТЕПАНОВИЧ, 1926 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта неповна середня, ремонтник Одеської залізниці. Заарештований 1.06.1950 Кіровоградським РВ МДБ (належність до агентури англійської розвідки, антирадянська проамериканська агітація). Засуджений

1.12.1950 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним судом УРСР 7.01.1955 вирок зменшено до 5 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 1.06.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12489)

ЛАБУШНЯК СТЕПАН МАКСИМОВИЧ, 1894 р.н., с.Грузьке, українець (за іншими даними молдаванин), освіта початкова, кандидат у члени КП(б)У з 1930 року, голова адмінсекції Грузчанської сільради, коваль колгоспу ім.Комінтерна. Заарештований 28.12.1932 Зінов'євським РВ ДПУ (саботаж виконання хлібозаготівлі), особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ ("член контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади", "як сексот органів ДПУ не тільки не повідомляв відомі факти про контрреволюційну діяльність, а сам активно брав у них участь"). Засуджений 5.09.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Втретє заарештований 5.06.1941 УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська агітація). Засуджений 12.07.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 28.06.1990 Верховним судом УРСР. (П – 7276, 10312, 12075)

ЛАРІОНОВ СЕМЕН ВАСИЛЬОВИЧ, 1886 р.н., с.Покровське, росіянин, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, столяр облторгу. Заарештований 12.11.1930 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація, шпигунство). Зінов'євською міськпрокуратурою 12.12.1930 міру покарання змінено на підписку про невиїзд. Вдруге заарештований 13.09.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївсько області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9248)

ЛЕБЕДЄВ ЯКІВ ВАРФОЛОМІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Червоний Яр, росіянин, освіта початкова, селянин-хлібороб. У 1931 році розкуркулений, у 1932-ому був засуджений до 8 років неволі і 5 років заслання, того ж року втік. Вдруге заарештований 6.07.1932 Новопразьким РВ ДПУ ("у 1930 році разом з іншими піднімав повстання проти місцевої влади села, як старообрядець ходив по селу з біблією в руках, лякав селян не вступати в колгосп: "Хто вступить, тому прикладатимем "чортові печаті", скоро настане край комуністам!", побив комсомольця Губарєва, що той не міг ходити"). Засуджений 13.07.1932 Дніпропетровським облсудом до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років і до 5 років заслання. Реабілітований 23.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13332)

ЛЕВИЦЬКИЙ МИКОЛА КІНДРАТОВИЧ, 1888 р.н., с.Лодзянівка Полонського району Хмельницької області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Червоний Яр Кіровоградського району, різноробочий колгоспу "Червоний шлях". Заарештований 18.12.1937 Новопразьким РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда проти існуючого ладу і державних заходів на селі). Засуджений 21.02.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11382)

ЛЕЖНЕНКО ТРОХИМ ІВАНОВИЧ, 1909 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, конюх артілі ім.Дзержинського. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("ухилявся від роботи в артілі й інших підбивав не виходити в поле: "Скільки не працюй – одна дяка"; займався шкідництвом: на водопої втопив колгоспного коня"). Засуджений 29.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 13.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько Трохим у 1930 році розкуркулений і висланий на північ. (П – 6817)

ЛИНИКОВ ЙОСИП ЯКОВИЧ, 1890 р.н., с.Корлюгівка, українець, неписьменний, хлібороб, член колгоспу ім.Карпенка-Карого. Заарештований 13.04.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колективізації; підписав листа-заяву на ім"я прокурора, що його було складено в хаті Андрія Литвиненка колишніми колгоспниками з вимогою повернення посівматеріалів й наділення землі). Засуджений 11.05.1930 Зінов'євським окрсудом до 2 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Верховним судом УРСР 17.06.1930 покарання визнано умовним, з-під варти звільнений 18.06.1930. Реабілітований 13.07.1993 Генпрокуратурою України. (П – 1852)

ЛИПА ФЕДОТ ГАВРИЛОВИЧ, 1903 р.н., українець, освіта початкова, проживав у с.Захарово-Абрамівка Обертасівської сільради Зінов'євського району, селянин-бідняк. Заарештований 14.07.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у замаху на вбивство голови Обертасівської

сільради). Зінов'євським МВ ДПУ 9.10.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2881)

ЛИСИЧЕНКО ДАНИЛО ЯКОВИЧ, 1899 р.н., с.Вишняківка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 10.02.1938 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9870)

ЛИСОВЕНКО ПЕТРО ГРИГОРОВИЧ, 1890 р.н., с.Новоолександрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 4.07.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (учасник підготовки терористичної групи). Засуджений 16.11.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11064)

ЛИТВИН ТЕТЯНА ДЕМИДІВНА, 1909 - р.н., с.Оситняжка, українка, малописьменна, проживала у с.Спасове Новгородківського району, хлібороб. Заарештована 2.04.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("антирадянська агітація проти заходів партії на селі, застосування фізичної сили до представників влади"). Засуджена 13.04.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі умовно, з-під варти звільнена. Реабілітована 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12052)

ЛИТВИНЕНКО АНДРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1906 р.н., с.Корлюгівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 13.04.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колективізації: підписав листа-заяву на ім'я прокурора, яку було складено в його хаті колишніми колгоспниками з вимогою повернення посівматеріалів й наділення землі). Засуджений 11.05.1930 Зінов'євським окрсудом до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Верховним судом УРСР 17.06.1930 покарання визнано умовним, з-під варти звільнений 18.06.1930. Реабілітований 13.07.1993 Генпрокуратурою України. (П – 1852)

ЛИТВИНЕНКО ФЕДІР ФЕДОРОВИЧ, 1886 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, голова колгоспу ім.Чубаря. У 1931 році був засуджений Кіровським нарсудом до 2 років позбавлення громадянських прав за шкідництво. Заарештований 10.11.1937 Аджамським РВ НКВС (агітація проти виборів до Верховної Ради СРСР, сталінської Конституції). Засуджений 20.11.1937 Трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.05.1964 Кіровоградським облсудом. (П – 1479)

ЛИТВИНОВА КАТЕРИНА ГАВРИЛІВНА, 1911 р.н., с.Веселе, українка, неписьменна, проживала у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештована 16.02.1944 УНКВС Кіровоградської області (зв'язок з каральними органами в роки німецької окупації). Засуджена 17.11.1945 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12255)

ЛИТОВКА ГЕОРГІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1887 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, муляр. Заарештований 29.03.1944 Аджамським РВ НКВС (посібництво німецьким окупантам, зрада). Засуджений 5.09.1944 трибуналом Одеського військового округу до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 5.05.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13289)

ЛИТОВКА ГРИГОРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1900 р.н., с.Аджамка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 24.03.1944 Аджамським РВ НКВС (підозрювався у співробітництві з німецькими окупантами). Трибуналом Одеського військового округу 5.09.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 13289)

ЛИТОВКА МАРІЯ ЗАХАРІВНА, 1895 р.н., с.Аджамка, українка, освіта 2 класи, проживала у м.Кіровограді, домогосподарка. Заарештована 8.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (в роки німецької окупації вела антирадянську агітацію: "При радвладі ми мучились, над нами знущались, а зажили тільки при німцях", "За радянської влади добре жили хіба жиди та комуністи"). Засуджена 7.07.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітована 28.12.1988 Кіровоградським облсудом. Батько та брат у 1930 році розкуркулені. (П – 8782)

ЛИТОВКА ПИЛИП ФЕДОРОВИЧ, 1890 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, хлібороб, член сільськогосподарської артілі. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 2.02.1933

особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 9.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7328)

ЛИТОВКА ПИМОН ЯРОШОВИЧ, 1888 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, обліковець колгоспу "Восьме березня". Заарештований 24.11.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація на підрив сталінської Конституції). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8918)

ЛИТОВКА ПОЛІКАРП ЛЕВКОВИЧ, 1890 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештваний 29.12.1932 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська діяльність). Засуджений 1.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 8.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7033)

ЛИТОВКА ФЕДІР ТОДОСЬОВИЧ, 1913 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у м.Старі Дороги Мінської області (Білорусія), молодший командир строкової служби 3-ї механізованої бригади з 1935 року. Заарештований 19.08.1937 особливим відділом УДБ НКВС 3-ї механізованої бригади (контрреволюційна діяльність: "використовував політзаняття як місце і спосіб протягування контрреволюційного троцькізму, зведення наклепів на вождів партії і радянського уряду, дискредитації командно-політичного складу, підриву військової дисципліни"). Засуджений 16.12.1937 військовим трибуналом 6-го кавалерійського корпусу до 6 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 19.04.1991 прокуратурою Білоруського військового округу. (П – 12628)

ЛИТОВЧЕНКО ПАВЛО КОРНІЙОВИЧ, 1888 р.н., с.Мар'ївка (нова назва Макове), українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 25.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти колгоспів, хлібозаготівлі, шкідництво). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6673)

ЛИХОДІД АНДРІЙ КІНДРАТОВИЧ, 1898 р.н., с.Ганнинське, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу "Радянський сніп". Заарештований 24.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (агітував проти хлібозаготівлі). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років концтабору. Реабілітований 7.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (7132 – П)

ЛИХОДІД ПАВЛО ТИМОФІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Ганнинське, українець, письменний, проживав у с.Захарівка Кіровського району, рахівник колгоспу "Перемога" у с.Федорівка Кіровоградського району. Заарештований 17.02.1938 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 24.10.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4890)

ЛИХОДІД ПАНТЕЛЕЙМОН ЮХИМОВИЧ, 1882 р.н., с.Ганнинське, українець, освіта початкова, член колгоспу "Радянський сніп". Заарештований 24.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (агітував проти колгоспів та виконання плану хлібозаготівлі). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років заслання в північний край. Реабілітований 7.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (7131 – П)

ЛИЧКАНЕНКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1877 р.н., проживав у с.Захарово-Абрамівка Зінов'євського району, селянин-середняк. Заарештований 14.07.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (замах на вбивство голови Обертасівської сільради). Зінов'євським МВ ДПУ 9.10.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. Зінов'євською міськпрокуратурою 14.10.1932 справу закрито. (П – 2881)

ЛІПЕЙ ГРИГОРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1892 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, столяр облремконтори. Заарештований 16.07.1941 УНКДБ Кіровоградської області (у 1918-19 роках служив в арміях Денікіна і Петлюри; соціально-небезпечний елемент). Засуджений 16.12.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12286)

ЛІСОВЕНКО АНТОН ЗІНОВІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 9.02.1938 Аджамським РВ НКВС (агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 11.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10633)

ЛІСОВСЬКА МАРІЯ ПИЛИПІВНА, 1922 р.н., с.Аджамка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована 3.03.1944 Аджамським РВ НКВС (підозрювалась у зрадницькій

діяльності). Аджамським РВ НКВС 1.04.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. Батько Пилип Тадейович, дядьки Андрій та Григорій Тадейовичі репресовані у 1937 році за контрреволюційну діяльність. (П – 460)

ЛІСОВСЬКИЙ ПИЛИП ТАДЕЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.10.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 17.12.1969 Кіровоградським облсудом. (П – 8220)

ЛІЩИНСЬКИЙ ОКСЕНТ ВАСИЛЬОВИЧ, 1889 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Димитрова. Заарештований 15.03.1938 Великовисківським РВ НКВС (у 1920 році вернувся з австрійського полону, став активним діячем релігійного руху, вербував селян у церковні п'ятидесятки, збирав підписи за відновлення закритих церков, вів релігійну: "Працювати у вихідні та у свята не треба" та антирадянську пропаганду: "Наша влада складається з однієї людини, яка править державою, але далі так тривати не може"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 6.06.1938. Реабілітований 26.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12353)

ЛОМАКІН ЄВГЕН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Новоолександрівка Великовисківського (нова назва с.Українка Кіровоградського) району, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, слюсар. Заарештований 14.09.1937 Кіровським МВ НКВС (антирадянська агітація, шпигунство). Засуджений 14.11.1937 НКВС і прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 5.07.1965 трибуналом Київського військового округу. (7962 – П)

ЛОМАКІН СИДІР ГРИГОРОВИЧ, 1888 р.н., с.Калинівка Кіровоградського району, українець, письменний, проживав у м.Кіровограді, фуражир санобозу м.Кіровограда. Заарештований 27.08.1937 Кіровським МВ НКВС ("у першу світову воював на фронті в складі царської армії, 1915-го потрапив у німецький полон, жив на території Польщі, одружився на полячці, у 1923 нелегально перейшов із дружиною кордон СРСР, опинився в Кіровограді; із шпигунською метою листувався з родичами дружини, отримував від них допомогу іноземною валютою; у санобозі практикував шкідництво: зумисне даючи мало їсти коням, довів їх до виснаження"). Засуджений 4.11.1937 НКВС і прокурора СРСР до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 31.10.1964 Верховним судом УРСР. (П – 7894)

ЛОМАНОВ ОМЕЛЯН ВОЛОДИМИРОВИЧ, 1912 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова, кандидат в члени ВКП(б), кухар, рядовий 101-го запасного стрілецького полку. Заарештований 16.09.1941 особливим відділом НКВС 16-ої окремої запасної стрілецької бригади (маючи капітулянтські настрої, зводив наклепи на командування Червоної армії, керівників партії та уряду, вихваляв силу й потугу німецької зброї). Засуджений 7.04.1942 Військовим трибуналом 16-ої ОЗСБ до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 14.04.1993 прокуратурою північно-Кавказького військового округу. (П – 13838)

ЛОПАТА РОМАН МИТРОФАНОВИЧ, 1878 р.н., с.Грузьке, молдаванин, неписьменний, проживав у радгоспі "Лаврентія", робітник радгоспу. У 1929 році розкуркулений, у 1931-ому разом з родиною висланий на Урал, звідки у 1934-ому втік. Заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС (антирадянська агітація проти колгоспного ладу, вихваляння життя при царизмі). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8684)

ЛОРГУС БОРИС ХРИСТИЯНОВИЧ, 1897 р.н., м.Ленінград (нині Санкт-Петербург, Росія), німець, освіта середня, проживав на ст.Майдан-Вісла Шепетівського району Хмельницької області, вчитель. Заарештований 1.09.1938 Кіровським РВ НКВС (член націоналістичної організації). Засуджений 3.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 30.10.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9116)

ЛУК'ЯНОВ ВАСИЛЬ СЕМЕНОВИЧ, 1900 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, проживав у с.Новоолексіївка (нині у складі м.Кіровограда), член колгоспу ім.Петровського. Заарештований 27.11.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.01.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4044)

ЛУНЬОВА ЛІДІЯ АНТОНІВНА, 1919 р.н., с.Велика Мамайка (нині Підгайці) Кіровоградського району, українка, освіта початкова, проживала у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештована

26.01.1944 РВ НКВС 1-го батальйону 124-го прикордонного полку (агент німецької розвідки). Засуджена 7.10.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 25.01.1957 трибуналом Київського військового округу. (П – 3524)

ЛЮБОВИЧ АНАТОЛІЙ ПЕТРОВИЧ, 1926 р.н., с.Попівка, українець, освіта неповна середня. Заарештований 8.03.1945 відділом контррозвідки "Смерш" 21-ої Армії (таємний агент гестапо, проживав у Німеччині з 1942 по 1945 роки). Направлений 5.11.1945 в "Інтлаг" НКВС Комі АРСР. Управлінням МВС Комі АРСР 23.06.1946 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5497)

ЛЮТИЙ ПИЛИП ДМИТРОВИЧ, 1877 р.н., с.Велика Мамайка (нині с.Підгайці), українець, неписьменний, проживав у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештований 25.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (видав поліції радянських активістів). Засуджений 20.06.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 9.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13191)

МАЙСТРЕНКО ЛАРІОН ІВАНОВИЧ, 1877 р.н., с.Сербка Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Олександрівка Великовисківського (нині Кіровоградського) району, хлібороб. Заарештований 30.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації та хлібозаготівельних робіт). Засуджений 17.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Сини Сергій та Яків служили у петлюрівській армії, Сергій емігрував у Польщу. Реабілітований 16.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5958)

МАКОГОНЕНКО ГРИГОРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1873 р.н., с.Іванівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Новолуківка Добровеличківського району. Заарештований 11.04.1933 Добровеличківським РВ ДПУ (антирадянська агітація). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 5.06.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7283)

МАКАРЕНЦЕВ ІВАН ПАВЛОВИЧ, 1880 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у м.Одеса, скляр будинку відпочинку. Заарештований 16.04.1931 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (колишній офіцер царської армії, належав до сільського куркульського угруповання, агітував проти колективізації та інших заходів радвлади). Засуджений 6.09.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років концтабору. 22.07.1933 з-під варти достроково звільнений. (П – 6703)

МАКАРОВ ФЕДІР ПЕТРОВИЧ, 1903 р.н., с.Покровське, росіянин, освіта початкова, проживав у с.Карлівка (нині с.Крупське), колгоспник. Заарештований 15.02.1938 УНКВС Кіровоградської області (антирадянська діяльність). Помер 25.03.1939. Миколаївським облсудом 31.07.1939 справу припинено в зв'язку зі смертю. (П – 846)

МАКОВЕЙ ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1891 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Перемога". Заарештований 27.06.1937 Кіровським МВ НКВС ("намагався вихваляти німецький фашизм, агітував за Гітлера, підтримував контрреволюційну агітацію сторожа Йосипа Нестеренка проти заходів радянської влади"). Засуджений 7.03.1937 трибуналом військової частини 4341 до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 12.12.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10736)

МАКОВЕЙ ХАРИТОН ФОТІЙОВИЧ, 1913 р.н., с.Федорівка, українець, освіта 3 класи, тракторист Кіровоградської МТС. Заарештований 18.06.1946 Кіровоградським РВ МДБ (будучи мобілізованим у Червону армію, у серпні 1941 року поблизу с.Солянка Дніпропетровської області потрапив під німецьке бомбування, втратив військову орієнтацію, вернувся додому, з вересня 1941 по жовтень 1942 року працював соцьким Федорівської поліцейської дільниці: "збирав від населення теплі речі для німецької армії, висловлював невдоволення радвладою і Червоною армією, німецьку армію називав визволителькою"). Засуджений 5.08.1946 трибуналом Кіровоградського гарнізону до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 27.01.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13784)

МАКОВІЙ ІВАН ПЛАТОНОВИЧ, 1907 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 14.06.1930 Великовисківським РВ міліції (агітація проти колективізації). Засуджений 6.07.1930 Зінов'євським окрсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 12.09.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 1848)

МАКСИМИШИН ОЛЕКСІЙ КАРПОВИЧ, 1899 р.н., с.Нововолодимирівка, росіянин, освіта 4 класи, проживав у м.Омську (Росія), червоноармієць 104-го запасного стрілецького полку.

Заарештований 9.04.1943 особливим відділом НКВС 104-го ЗСП (вів антирадянську агітацію серед військовиків, вихваляв німців, ганив колгоспний лад і Червону армію, висловлював поразницькі настрої: "Казали, що ми сильні, а як почалась війна, виявились слабшими Німеччини; радянський уряд збирав кошти на зміцнення оборони країни, а витрачав на невідомо що... На фронті загинуло багато людей, в селах майже нікого не лишилось, тепер стали кликати до війська навіть старих, калік і кримінальних злочинців"). Засуджений 4.05.1943 військовим трибуналом 39-ої Омської запасної стрілецької бригади до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 5.07.1991 прокуратурою Сибірського військового округу. Брат Омелько репресований у 1937 році. (П – 12699)

МАКСИМОВ ФЕДІР ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Бадареве Фрунзівського району Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Обознівка Кіровоградського району, різноробочий лікувально-трудової колонії. Заарештований 27.09.1947 Кіровоградським РВ МДБ (з початком війни евакуйовував худобу на схід, перед Дніпром пастухи були обстріляні німецькими військами, вернулись додому, проживав на окупованій території, при евакуації німців подався з ними на захід, визволений американськими військами, репатрійований у 1945 році; у 1945-47 роках поширював чутки серед населення про неминучість війни СРСР з капіталістичними країнами, розповідав друзям і знайомим про враження від закордону: "В Німеччині живуть добре, бо там нема колгоспів", "Американці народ культурний, в них усього доволі, давали добре їсти, тому коли запропонували вертатися додому, то багато хто відмовлявся, але представники радянського командування наказали всім негайно виїхати в СРСР"). Засуджений 3.10.1947 Кіровоградським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 6.12.1988 Верховним судом УРСР. (П – 8485)

МАЛАГУРА ОВДІЙ КОСТЯНТИНОВИЧ, 1895 р.н., с.Соколівські Хутори Черняхівської сільради Кіровоградського району, українець, освіта початкова, бджоляр колгоспу ім.Димитрова. Заарештований 21.07.1941 міжрайвідділом УНКДБ Кіровоградської області ("у 1929 році виступав проти колгоспного руху; у 1938-39-их агітував проти підписки на держпозику, проти державних хлібозакупок; у 1941-ому під час виборів правління колгоспу зводив наклепи на комуністів: "Скільки комуністів не вибирай – вони завалюють роботу колгоспу"; у липні 1941 року не вийшов на обладнання бомбосховища"). Засуджений 9.12.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12189)

МАЛЕНКО ЗАХАР ПЕТРОВИЧ, 1884 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 25.01.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація). Помер 7.04.1932 у Зінов'євській в'язниці. (П – 459)

МАЛЕНКО ІВАН ЛОГВИНОВИЧ, 1909 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у м.Горлівка Донецької області, шахтар. Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ ("член контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Засуджений 5.09.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10312)

МАЛЕНКО ПИМОН ПЕТРОВИЧ, 1876 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, хлібороб, мірошник. Заарештований 2.01.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 19.05.1932 Зінов'євським нарсудом до 2 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 20.06.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 1293)

МАЛИХІН ІВАН АНТОНОВИЧ, 1925 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, робітник. Заарештований 25.01.1944 УНКДБ Кіровоградської області (співпраця з німецькими окупантами). Засуджений 10.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 20 років ув`язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 11.11.1991 Кіровоградським облсудом. (П – 12831)

МАЛИХІН ІЛЛЯ ГАВРИЛОВИЧ, 1894 р.н., с.Калинівка, росіянин, письменний, проживав у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештований 10.10.1947 УМДБ Кіровоградської області (зв'язок з німецькими окупантами, зрадництво). Засуджений 27.12.1947 Кіровоградським облсудом до 8 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 6.08.1954 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 3111)

МАЛОМУЖ АНДРІЙ ПРОХОРОВИЧ, 1917 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 3 класи, член ВЛКСМ, військовослужбовець з 1937 року. Заарештований 29.04.1943 особливим відділом НКВС 102-ї стрілецької дивізії (зрада Батьківщини, перехід на бік ворога). Засуджений 6.06.1943 трибуналом 70-ої Армії до розстрілу заочно. Верховним судом СРСР 5.07.1943 справу припинено. (П – 5619)

МАЛОМУЖ ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 3 класи, проживав у м.Кіровограді, завідувач тарного пункту "Церробкоопу". Заарештований 16.10.1930 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (колишній офіцер царської армії, підтримував зв'язок з особами за кордоном). Засуджений 15.06.1931 до 7 років ув'язнення в концтаборі. Зінов'євським міськвідділом ДПУ 24.09.1931 справу направлено міському прокуророві для закриття, інших даних у справі нема. (8577 – П)

МАЛОМУЖ КАРПО ІВАНОВИЧ, 1888 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у с.Веселівка Кіровоградського району, член колгоспу "Червона армія". Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ ("член контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Засуджений 5.09.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге заарештований 30.10.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10312, 9819)

МАЛОМУЖ ПАВЛО ІВАНОВИЧ, 1890 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у с.Молодецьке (приєднане до с.Петрове) Знам'янського району, працював у сільському господарстві. Заарештований 25.01.1933 Новопразьким РВ ДПУ (антирадянська агітація). Новопразьким РВ ДПУ 4.03.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 790)

МАЛОМУЖ СЕРГІЙ ІВАНОВИЧ, 1880 р.н., с.Аджамка Зінов'євського району, українець, освіта початкова, проживав у с.Веселівка, колгоспник. Заарештований 15.05.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у належності до "контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Зінов'євським МВ ДПУ 1.07.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10312)

МАЛЯВКІН АНДРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1886 р.н., с.Покровське, росіянин, освіта початкова, конюх колгоспу "Змичка". Заарештований 23.08.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9795)

МАЛЯВКІН СЕМЕН ІВАНОВИЧ, 1918 р.н., с.Покровське Аджамського (нині Кіровоградського) району, українець, освіта 4 класи, член ВЛКСМ, проживав у с.Веселому Новгородківського району, червоноармієць 201-ої повітряно-десантної бригади. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області (здався без опору у полон фінам). Засуджений 27.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.04.1958 трибуналом Московського військового округу. (4327 – П)

МАЛЯВКІНА МАРІЯ АНРІЇВНА, 1924 р.н., с.Покровське, росіянка, освіта 9 класів, без певних занять. Заарештована 18.01.1944 (посібництво німецьким окупантам: працювала прибиральницею, кухаркою у коменданта жандармерії). Засуджена 13.07.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Верховним судом СРСР 12.04.1947 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 8287)

МАЛЬЧЕВСЬКИЙ ІВАН ПЕТРОВИЧ, 1889 р.н., с.Демешкове, українець, освіта середня педагогічна, проживав у с.Христофорівка Знам'янського району, завідувач школи. Заарештований 17.03.1938 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 21.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.06.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9849)

МАЛЬЧЕВСЬКИЙ МИХАЙЛО ПЕТРОВИЧ, 1891 р.н., с.Демешкове Покровської сільради, українець, освіта середня, проживав у м.Кіровограді, комірник-рахівник заводу "Червона зірка". Заарештований 31.10.1930 Зінов'євським МВ ДПУ (член підпільної контрреволюційної організації). Справу направлено 24.09.1931 у Зінов'євську міськпрокуратуру для припинення. Реабілітований 23.05.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як бухгалтер Кіровської міськради

"Осоавіахіму" заарештований 17.06.1937 Кіровським міськвідділом НКВС (антирадянська агітація: "виступав проти колективізації і ліквідації куркульства як класу, вихваляв фашистський лад Гітлера, фашистів Троцького, Зінов'єва та інших, паплюжив керівників партії й уряду"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 11.09.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько Петро Осипович, дядько Микола Осипович, двоюрідні брат Михайло і сестра Антоніна Мальчевські у 1930 році розкуркулені й вислані на північ. (П – 680, 9047)

МАЛЬЧЕВСЬКИЙ ПАВЛО ПЕТРОВИЧ, 1892 р.н., с.Демешкове, українець, освіта середня, проживав у с.Бережинка, вчитель неповної школи. Заарештований 9.02.1938 Кіровським МВ НКВС ("разом із своїм родичем Олександром Мальчевським у 1920-х роках у с.Покровському організував українську націоналістичну організацію, яка ставила за мету відокремлення України від СРСР шляхом збройного повстання"; "після розгрому куркульства у 1930 році переїхав у Бережинку, влаштувався працювати вчителем і почав створювати підпільну українську націоналістичну організацію, до якої входили селяни довколишніх сіл"). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 26.07.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4427)

МАМАЄНКО КЛИМ ЄФРЕМОВИЧ, 1879 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, конюх пивоварного заводу. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС (агітація проти колгоспного ладу, вихваляння царизму). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1655)

МАМАЛИГА ВАСИЛЬ ФЕДОРОВИЧ, 1900 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта вища, член ВКП(б) у 1924-33 роках, директор школи №4. Заарештований 28.07.1938 Кіровським МВ НКВС (член антирадянської молдавської націоналістичної організації, антирадянська агітація). Засуджений 3.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу з конфіскацією майна, вирок виконано 30.10.1938. Реабілітований 16.05.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4723)

МАМАЛИГА ІВАН ОСТАПОВИЧ, 1893 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, проживав у с.Новоолексіївка (нині у складі м.Кіровограда), тесля колгоспу ім.Петровського. Розкуркулений, втік із заслання. Заарештований 27.11.1937 Кіровським МВ НКВС (в розмовах з селянами перекручував положення про вибори до Верховної ради, зривав радянські лозунги і плакати). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.01.1958 Кіровоградським облсудом. Перебуваючи під слідством, по іншій справі звинувачувався в "керівництві Кущівською підпільною повстанською організацією, яка готувала терористичні акції над місцевими комуністами й активістами". Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 16.07.1938. Реабілітований 29.03.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 4044, 3377)

МАМАЛИГА МАРКО НЕСТОРОВИЧ, 1900 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, працівник сільради, член колгоспу "Червоний Жовтень". Притягувався до відповідальності, сидів півтора місяці у бупрі, за підозрою замаху на голову сільради Чигрина і секретаря партосередку Фабрику. Вдруге заарештований 22.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ ("працюючи в сільраді, вів агітацію на зрив плану хлібозаготівлі: "План нереальний – така хлібозаготівля розорить колгосп", "Колгосп – це штука тимчасова", працюючи головою комітету незаможних селян, видавав бідняцькі довідки куркулям, влаштовував їх працювати на підприємства"). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7113)

МАМАЛИГА МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1909 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта 4 класи, проживав у м.Кіровограді, червоноармієць 122-го стрілецького полку 26-ої армійської запасної стрілецької дивізії. Заарештований 23.03.1945 відділом контррозвідки "Смерш" 26-ої АЗСД (агент румунської розвідки). Засуджений 6.10.1945 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П –11661)

МАРІН НИКИФОР ТИТОВИЧ, 1893 р.н., с.Аджамка, циган, неписьменний, коваль. Заарештований 11.01.1944 Аджамським РВ НКВС (посібництво німецьким окупантам, антирадянська агітація). УНКДБ Кіровоградської області 5.04.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 442)

МАРІН ПИЛИП ТИТОВИЧ, 1875 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у належності до "контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Зінов'євським МВ ДПУ 23.06.1933 виправданий, з-під варти звільнений. (П – 10312)

МАРІН ФЕДІР ПИЛИПОВИЧ, 1909 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, робітник військбуду. Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у належності до "контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Зінов'євським МВ ДПУ 23.06.1933 виправданий, з-під варти звільнений. (П – 10312)

МАРКІТАН ІВАН СТЕПАНОВИЧ, 1910 р.н., с.Аджамка, українець, освіта середня, проживав у смт Компаніївка, дільничний агроном Компаніївської МТС. Заарештований 1.02.1933 Одеським облуправлінням ДПУ (член контрреволюційної повстанської організації). Засуджений 14.08.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.06.1958 трибуналом Київського військового округу. (П – 4500)

МАРТИНЕНКО МИКОЛА ГАВРИЛОВИЧ, 1889 р.н., с.Оситняжка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді. Заарештований 16.01.1941 УДБ УНКВС Кіровоградської області (член баптистської секти, антирадянська агітація). Засуджений 30.03.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з конфіскацією майна. Реабілітований 25.09.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12701)

МАРТИНЕНКО ЯВДОКІЯ ІВАНІВНА, 1924 р.н., с.Шевченкове, українка, освіта неповна середня, проживала у м.Кіровограді, колгоспниця. Заарештована 15.04.1947 УМДБ Кіровоградської області (у 1942 році була відправлена на роботи в Німеччину – фабрика "Кабельверке" у Берліні, разом із подругою Марією Ротатою за порадою галичанина Нелиповича навчалася у Німеччині в школі українських націоналістів "Вільне козацтво", у групі радистів, мала псевдо "Трояновська"; школа готувала кадри для боротьби з СРСР за створення самостійної України; до практичних дій не встигла приступити). Засуджена 30.06.1947 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Київського військового округу 21.12.1954 міру покарання зменшено до 7 років ув'язнення. З-під варти звільнена 15.01.1955. Реабілітована 10.01.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13000)

МАРЧЕНКО БОРИС СЕРГІЙОВИЧ, 1916 р.н., с.Володимирівка, українець, освіта 7 класів, без певного місця проживання і роду занять. Заарештований 26.07.1937 Великовисківським РВ НКВС (втеча з заслання, антирадянська діяльність). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.05.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 6330)

МАРЧЕНКО ІВАН СЕМЕНОВИЧ, 1916 р.н., с.Рожнятівка, українець, освіта неповна середня, проживав у с.Високі Байраки Кіровоградського району, військовослужбовець 539-го стрілецького полку 108-ої стрілецької дивізії. Заарештований 6.08.1945 відділом контррозвідки "Смерш" 108-ої СД ("знаходячись у фашистському таборі радянських громадян, вивезених на роботи в Німеччину, на початку 1944 року добровільно погодився бути помічником начальнику блока табору і працював на цій посаді до капітуляції Німеччини"; на суді Музиченко заявив: "Піти на службу до німців мене змусили надзвичайно важкі умови життя: від голоду я почав був пухнути, а на службі я поліпшив харчування, отримував навіть цигарки"). Засуджений 18.08.1945 військовим трибуналом 108-ої стрілецької дивізії до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років. Військовим трибуналом північного флоту 14.10.1955 міру покарання зменшено до 10 років неволі, з-під варти звільнений. Реабілітований 19.05.1966 Верховним судом СРСР. (П – 8034)

МАРЧЕНКО СЕМЕН КОРНІЙОВИЧ, 1880 р.н., с.Рожнятівка Високобайрацької сільради, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу ім.Будьонного. Заарештований 15.02.1938 Аджамським РВ НКВС (у роки громадянської війни був у повстанському загоні Григор'єва; антирадянська діяльність: "з метою викликати невдоволення колгоспників, заплутував нарахування трудоднів кращим колгоспникам, вів агітацію проти заходів радвлади на селі"). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 11.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10632)

МАТВІЄНКО САВА НАУМОВИЧ, 1881 р.н., с.Аджамка, українець, неписьменний, член колгоспу імені Косіора. Заарештований 26.08.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація).

Управлінням держбезпеки НКВС Кіровоградської області 22.02.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (1706 – П)

МЕДВЕДЄВ ЯКІВ СЕМЕНОВИЧ, 1885 р.н., с.Покровське, українець, освіта початкова, хлібороб, завідувач свиноферми колгоспу ім.Ворошилова. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 21.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (шкідницька діяльність: "з метою розвалити артіль крав корм у свиней – у грудні 1931 року загинуло 24 поросят"; антирадянська агітація: "відкрито на зборах закликав колгоспників не виходити на молотьбу хліба", агітація проти прийняття плану здачі хліба державі). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (7619 – П)

МЕЗЕНЦЕВ МИХАЙЛО ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта середня, член ВКП(б), проживав у с.Красносілля Олександрівського району, директор середньої школи. Заарештований 12.08.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація серед вчителів). Засуджений 26.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.08.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3804)

МЕЗЕНЦЕВА МАРІЯ МИХАЙЛІВНА, 1919 р.н., с.Калинівка, росіянка, освіта вища (вчительський інститут), вчителька початкової школи. Заарештована 17.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (підозрювалась як агент німецької поліції). особливою нарадою НКВС СРСР 6.01.1945 виправдана, з-під варти звільнена. (П – 2696)

МЕЛЬНИК МИКОЛА НИКИФОРОВИЧ, 1902 р.н., с.Катеринівка, українець, освіта початкова, військовослужбовець 34 гвардійського стрілецького полку. Заарештований 18.04.1942 особливим відділом НКВС 13-ої стрілецької дивізії (поразницькі настрої, вихваляння німецької техніки). Засуджений 29.04.1942 військовим трибуналом 13-ої гвардійської СД до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 29.01.1990 трибуналом Київського військового округу. (П – 10738)

МЕЛЬНИЧЕНКО МАКСИМ ПРОХОРОВИЧ, 1889 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 9.02.1938 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація, шкідництво). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11531)

МЕРЕЩЕНКО КАРПО МИХАЙЛОВИЧ, 1902 р.н., с.Бережинка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештований 13.11.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 14.01.1934 Зінов'євською міськпрокуратурою до 3 років ув'язнення у концтаборі. Одеським облвідділом ДПУ 14.02.1934 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2600)

МЕРТЕНС ЯКІВ ЕМАНУЇЛОВИЧ, 1895 р.н., с.Розенталь Молочанського району Дніпропетровської (нині Такмацького району Запорізької) області, німець, освіта вища, проживав у с.Первозванівка Кіровоградського району, вчитель школи. Заарештований 15.02.1938 Кіровським МВ НКВС ("з поміщицької сім'ї, виховував учнівську молодь у дусі невдоволення радянською владою, неспроможності соціалізму забезпечити потреби населення країни, водночас впроваджував у свідомість молоді симпатії до фашистської Німеччини: вихваляв тамтешню систему освіти, доводив пріоритетність німецької техніки у світі"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.06.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9881)

МИДОРЕНКО АРХИП ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, без певних занять. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 20.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 25-го гвардійського стрілецького корпусу ("в роки німецької окупації вів профашистську агітацію, вихваляв німецький лад, називаючи Гітлера визволителем; подав заяву в німецький суд і відсудив частину будинку, забраного у нього 1934 року за невиконання держподатку"). Засуджений 3.03.1944 військовим трибуналом 72-ї гвардійської стрілецької дивізії до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 13977)

МИДОРЕНКО ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1912 р.н., с.Калинівка, українець, освіта початкова, проживав в Южському таборі НКВС Іванівської області, полонений. Заарештований 20.08.1940 УНКВС Івановської області (здався в полон фінам без опору). Засуджений 13.09.1940 особливою

нарадою при НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 1.09.1969 трибуналом Московського військового округу. (П – 8208)

МИЛЬЧЕНКО ПЕТРО ПАНАСОВИЧ, 1895 р.н., х.Вовкова (приєднане до с.Аджамка), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 25.03.1933 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (контрреволюційна діяльність). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 29.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7290)

МИЛЬЧЕНКО СТЕПАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1904 р.н., х.Вовкова (приєднане до с.Аджамка). українець, освіта початкова, староста громадського двору. Заарештований 23.01.1944 Аджамським РВ НКДБ (підозрювався у посібництві німецьким окупантам). УНКДБ Кіровоградської області 1.04.1944 справу припинено. (П – 53)

МИЛЬЧЕНКО ХАРИТОН ЙОСИПОВИЧ, 1888 р.н., х.Вовкова (приєднане до с.Аджамка). українець, освіта початкова, член колгоспу "Ударник ланів". У 1933 році розкуркулений і висланий на північ. Заарештований 27.07.1937 Аджамським РВ НКВС ("втік із заслання, викривляв сталінську Конституцію, вимагаючи повернення відібраної при розкуркуленні садиби й столипінського земельного наділу"). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1999 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8611)

МИРОНЕНКО МУСІЙ ЮХИМОВИЧ, 1890 р.н., с.Микільське Донецької області, українець, освіта середня, проживав у с.Олено-Косогорівка Кіровоградського району, завуч школи. У 1921 році був засуджений до 1 року ув'язнення у далеких таборах за службу у денікінців. Вдруге заарештований 22.02.1938 Одеським облуправлінням НКВС (колишній офіцер білої армії, ворожі настрої проти радянської влади; "разом з директором школи О.Падалком належав до контрреволюційного націоналістичного повстанського угруповання, яке мало за мету зривати заходи партії в галузі наросвіти"). Засуджений 24.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 6.03.1965 Кіровоградським облсудом. (П – 7906)

МИХАЙЛОВ ІВАН ФЕДОРОВИЧ, 1878 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 28.12.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 10.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7037)

МИХАЙЛЮК ГРИГОРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1917 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, виключений із членів ВЛКСМУ, коваль колгоспу ім.Молотова. Заарештований 21.10.1936 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація на підрив радянської влади). Одеською облпрокуратурою 2.07.1937 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2896)

МІЛЕВСЬКИЙ ЙОСИП АНДРІЙОВИЧ, 1901 р.н., с.Яблуневе Червоноармійського району Житомирської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Андросове Кіровоградського району, тесля колгоспу. Заарештований 26.01.1944 Аджамським РВ НКДБ (підозрювався у співробітництві з німецькими окупантами). Аджамськьким РВ НКДБ 15.04.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5661)

МІНТЕНКО ВАСИЛЬ МИХАЙЛОВИЧ, 1898 р.н., м.Чернівці, українець, освіта початкова, проживав у с.Першоіванівка Великовисківського (нині Кіровоградського) району, хлібороб, колгоспник. У 1927 році за хуліганство був засуджений до 2 місяців неволі. Вдруге заарештований 12.03.1933 Великовисківським РВ ДПУ ("підозрювався у бажанні нелегально перетнути державний кордон у районі Проскурова", нині м.Хмельницький). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 28.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7302)

МІРОШНИЧЕНКО АВРАМ СПИРИДОНОВИЧ, 1871 р.н., с.Буланівка (приєднане до с.Гаївка). українець, освіта початкова, проживав у с.Новогригорівка Кіровоградського району, колгоспник. Засуджений у 1931 році до 3 років ув'язнення. Вдруге заарештований 30.11.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна поразницька агітація серед колгоспників). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1538)

МІРОШНИЧЕНКО ПЕТРО ІВАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, їздовий. Заарештований 15.11.1937 Кіровським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 26.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у

виправно-трудових таборах. Управлінням КДБ НКВС Кіровоградської області 23.11.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1501)

МІРОШНИЧЕНКО ПРОКІП ГРИГОРОВИЧ, 1896 р.н., с.Веселівка, українець, освіта початкова, городник колгоспу "Соцнаступ". Заарештований 11.11.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська діяльність: "повернувшись із Донбасу, куди був утік від заслання на північ, захопив свою колишню хату, що належала до соціалістичної власності колгоспу"; шкідництво: "з метою підриву економічної могутності колгоспу весною спеціально знижував плани городнього розвитку колгоспу"). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8639)

МІСАЄВ МИХАЙЛО БОРИСОВИЧ, 1898 р.н., с.Нова Павлівка, українець, освіта початкова, слюсар колгоспу "Червоний реконструктор". Заарештований 9.02.1938 Кіровським МВ НКВС ("в роки громадянської війни служив у денікінській армії; член підпільної контрреволюційної організації"). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.06.1938. Реабілітований 5.04.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4263)

МІШИН ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1911 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта 6 класів, проживав у м.Кіровограді, водій облавтотресту. Заарештований 28.04.1948 УМДБ Кіровоградської області (розповсюдження анонімних листів антирадянського змісту). Засуджений 15.05.1948 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 2.08.1960 Прокуратурою УРСР. (П – 5324)

МІШИН ВАСИЛЬ ПРОКОПОВИЧ (за німецької окупації взяв прізвище ШТЕЙН ВАЛЕНТИН РІЧАРДОВИЧ), 1912 р.н., с.Герасим Старооскольського району Курської (нині Білгородської) області (Росія), росіянин, освіта неповна середня, проживав у с.Калинівка Кіровоградського району, без певних занять. Заарештований 20.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 25-го гвардійського стрілецького корпусу (посібництво німецьким окупантам: з вересня 1943 по січень 1944 року працював старостою громадського двору). Засуджений 8.04.1944 трибуналом Одеського військового округу до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 8.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13207)

МОГИЛЬОВ РОМАН ЄВГЕНОВИЧ, 1890 р.н., с.Овсяниківка, українець, освіта початкова, різноробочий колгоспу. Розкуркулений, був засуджений у 1933 році до 10 років ув'язнення. Вдруге заарештований 17.03.1938 Великовисківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12374)

МОЖАЄВ АНДРІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1896 р.н., с.Покровське, українець, письменний, проживав у м.Кіровограді, двірник-сторож дитсадка. Заарештований 20.07.1938 Кіровським МВ НКВС ("належність до польської повстанської організації, створеної у 1924 році поляком Шелизінським"). Засуджений 29.09.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 5.10.1938. Реабілітований 11.02.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5399)

МОЖАЄВ ДАНИЛО ФЕДОРОВИЧ, 1890 р.н., с.Покровське, росіянин, неписьменний, хлібороб. Заарештований 18.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація, спрямована на зрив виконання плану хлібозаготівельних робіт, проти колективізації). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою.(П – 7073)

МОЖАЄВ МИХАЙЛО ВЛАСОВИЧ, 1881 р.н., с.Покровське, росіянин, освіта початкова, їздовий колгоспу ім.Кагановича. Заарештований 24.08.1937 Аджамським РВ НКВС (агітував проти хлібоздачі і запровадження техніки в сільське господарство). Засуджений 4.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (1660 – П)

МОЗОЛЕВСЬКИЙ ДАНИЛО ІВАНОВИЧ, 1912 р.н., с.Вишняківка, українець, письменний (один місяць лікнепу), червоноармієць 87-го стрілецького полку з жовтня 1936 року. У 1933 році за потоплення коня був засуджений нарсудом до 8 років неволі, відбув 2,5 роки на будівництві Біломоро-Балтійського каналу. Вдруге заарештований 16.04.1937 особливим відділом 87-ої стрілецької дивізії (антирадянська агітація проти сталінської Конституції, недовіра до органів судової влади, погрози командирам: "Ця служба – продовження тюремного покарання", "Захищати соціалістичну Батьківщину, яка мене судила, у мене немає підстав", "Ви індустрію зводили? Бульварами ви

прогулювались, а зводив я, на Біломорканалі", "Мене засудили для того, щоб хтось будував канал, адже туди ніхто не поїхав би з власної волі – на наших кістках цей канал побудовано", "Над народом знущаються: забрали хліб, солому, коні дохнуть, а людей за це судять", "Коня втопив не я, а радянська влада, в якої хліба скільки завгодно, а колгоспники з голоду вмирають", "Не треба мені ніякого соціалістичного змагання – і без нього, коли захочу, буду добре працювати", "Ти, політрук, підожди, прийде час – перша куля буде твоя, а друга – комісарова"). Засуджений 11.08.1937 трибуналом 15-го стрілецького корпусу до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Військовим трибуналом в/ч 4434 Київського військового округу 31.03.1938 міру покарання збільшено до 6 років неволі з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 6.06.1990 трибуналом Київського військового округу. (П – 11831)

МОЛДОВСЬКИЙ ВАСИЛЬ МИКИТОВИЧ, 1892 р.н., с.Грузьке, молдаванин, письменний, селянин-хлібороб. Заарештований 31.01.1930 Зінов'євським РВ ДПУ (контрреволюційна агітація). Засуджений 13.03.1930 особливою нарадою Колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення. Вдруге, проживаючи у м.Кіровограді і працюючи на розвозі хліба в облторзі, заарештований 6.08.1937 Кіровським МВ УДБ (антирадянська агітація проти заходів радянської влади). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 3.04.1965 Кіровоградським облсудом. (П – 6063, 7921)

МОЛОДЧЕНКО МИКОЛА САВЕЛІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, робітник фабрики ширвжитку. У 1922 році за участь у збройній боротьбі проти радянської влади був засуджений ЧК до розстрілу разом з іще 22-ома повстанцями, 20 з яких розстріляли, Молодченко і Антон Шульга були амністовані через хворобу. Заарештований 28.07.1937 Кіровоградським МВ НКВС (в роки громадянської війни був бійцем повстанського загону Нестеренка-Орла, брав участь у боях проти червоних, у 1919-22 роках організовував обознівський осередок "Просвіти"; у 1929-30 роках часто навідувався у Обознівку, агітував проти колгоспів та політики розкуркулювання: "Не треба знищувати господарів, вони повинні стати опорою влади на селі"; шкідницька діяльність по дезорганізації виробництва: "у 1934-35 роках працював нормувальником заводу "Профінтерн", встановлював різні розцінки, чим викликав невдоволення робітників радвладою, зривав темпи розвитку стахановського руху на заводі, розкладав трудову дисципліну"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. З-під варти звільнений 28.07.1947. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8819)

МОРОЗ ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1889 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, проживав у смт Сосниця Чернігівської області, хлібороб. Заарештований 3.05.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у належності до "контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Зінов'євським МВ ДПУ 1.06.1933 справу припинено у зв'язку зі смертю. (П – 10312)

МОРОЗ СТЕПАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1894 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у належності до "контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Зінов'євським МВ ДПУ 23.06.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10312)

МОРОЗ ФЕДІР ВАСИЛЬОВИЧ, 1901 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у належності до "контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Зінов'євським МВ ДПУ 23.06.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10312)

МОРОЗЕВИЧ ІВАН АНТОНОВИЧ, 1889 р.н., м.Межиріччя Седльцеської губернії, Польща (нині Львівської області), поляк, проживав у с.Аджамка, освіта вища, учитель математики. Заарештований 16.10.1930 Зінов"євським міськвідділом ДПУ ("з жовтня 1918 по червень 1919 року перебував на службі у війську армії УНР – начальник штабу 1-ої стрілецької дивізії, до серпня 1919-го був у польському полоні, втік, вернувся, служив начальником штабу 2-ої стрілецької дивізії війська УНР до січня 1920 року; у 1920-ому вчитель та інструктор всеобучу в с.Аджамці, створював "Просвіту"; у серпні 1920 року Морозевичу пропонували очолити повстанський рух проти радянської влади у Єлисаветградському повіті, але через відсутність озброєння відмовився; до 1925-го завідував культпросвітною роботою сільбуду – провадив націоналістичне виховання населення; з 1929-го – член української контрреволюційної організації"). Засуджений 5.03.1932 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення в концтаборі. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (10140 – П)

МОРУС СЕМЕН ГНАТОВИЧ, 1920 р.н., с.Андросове, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ, голова колгоспу ім.Дем'яна Бєдного. Заарештований 29.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (староста громадського двору під час німецької окупації). УНКДБ Кіровоградської області 18.03.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. Батько Морус Гнат Михайлович у 1936 році репресований органами НКВС. (П – 482)

МОТРИЧЕНКО ПИЛИП КУЗЬМОВИЧ, 1898 р.н., с.Пушкіне (приєднане до с.Оситняжка), українець, освіта початкова, колишній член ВКП(б), бригадир польової бригади колгоспу "Червоний прогрес". Заарештований 20.12.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (підрив трудової дисципліни в колгоспі, антисемітські настрої). Засуджений 29.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.01.1938. Реабілітований 29.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10685)

МОШАК ІВАН ІЛЛІЧ, 1894 р.н., с.Оситняжка, українець, письменний, колишній член КП(б)У, хлібороб. Заарештований 30.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Зінов'євським облсудом 30.04.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7449)

МУЗИЧЕНКО ДМИТРО ЮХИМОВИЧ, 1874 р.н., с.Єлизаветка Київської губернії (нині Катеринопільського району Черкаської області), українець, письменний, проживав на х.Вовкова Аджамської сільради Кіровоградського району, хлібороб, член колгоспу "Ударник ланів". У 1930 році розкуркулений. Заарештований 27.03.1933 Зінов'євським РВ ДПУ (антирадянська агітація: "разом з сином Юхимом поширював провокаційні чутки про колгоспи, умовляв колгоспників кидати колектив і розбирати своє майно, протидіяв весняній посівній кампанії"). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7301)

МУЗИЧЕНКО ТОДОСЬ ДМИТРОВИЧ, 1917 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 5 класів, член ВЛКСМ, червоноармієць, водій 67-ої танкової бригади. Заарештований 30.03.1942 особливим відділом НКВС Сталінградського військового округу ("у складі 918-го стрілецького полку біля Чугуєва потрапив до німців у полон, у таборі військовополонених німці схиляли до агентурної дільності – поширювати серед червоноармійців листівки з перепустками для переходу фронту на німецький бік, розповідати про добре ставлення німців до полонених, про їхню переможну ходу і т.ін."). особливою нарадою НКВС СРСР 18.11.1942 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 4120)

МУЗИЧЕНКО ЮХИМ ДМИТРОВИЧ, 1907 р.н., с.Єлисаветка Київської губернії (нині Катеринопільського району Черкаської області), українець, освіта початкова, проживав на х.Вовкова Аджамської сільради Кіровоградського району, хлібороб, член колгоспу "Ударник ланів". Заарештований 27.03.1933 Зінов'євським РВ ДПУ (антирадянська агітація: "22.03.1933 при виході колгоспників у поле кинув коня й сівалку та став закликати людей не працювати, поки не дадуть по 3 фунти хліба і відповідної приварки, разом з батьком умовляв колгоспників кидати колектив і розбирати своє майно; колгоспники піддались агітації й не вийшли в поле"). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 22.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7301)

МУСІЄНКО ЛАРІОН ГНАТОВИЧ, 1884 р.н., с.Оситняжка, українець, письменний, проживав на х.Шевченко Кіровоградського району, колгоспник. Заарештований 12.02.1938 Кіровським МВ НКВС (активний сектант-баптист, вербував колгоспників до секти). Справу припинено 23.08.1938, з-під варти звільнений у зв'язку з хворобою. (П – 8295)

МУСЬКО ЯКІВ СЕРГІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Дубно Гродненської губернії (Білорусія), українець, освіта початкова, проживав у с.Аджамка Кіровоградського району, токар МТС. Заарештований 18.12.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна фашистська пропаганда на користь Німеччини). Засуджений 21.02.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. особливою нарадою НКВС СРСР 12.05.1941 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований 5.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11379)

НАГОРНИЙ АРТЕМ ПЕТРОВИЧ, 1900 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, рільник сільськогосподарської артілі. Заарештований 29.12.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (вів антирадянську агітацію проти хлібозаготівельних робіт, колективізації, викрадав колгоспний хліб). Засуджений 10.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 4.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7051)

НАГОРНИЙ ВАСИЛЬ КОНОНОВИЧ, 1882 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 3.03.1931 Зінов'євським МВ ДПУ (контрреволюційна агітація,

розповсюдження провокаційних чуток). Зінов'євською міськпрокуратурою 25.04.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2610)

НАГОРНИЙ ДАНИЛО ПЕТРОВИЧ, 1894 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація на зрив виконання плану хлібозаготівельних робіт). Засуджений 29.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 28.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6819)

НАГОРНИЙ ПАНАС ПЕТРОВИЧ, 1896 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, слюсар МТС. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти виборів до Верховної ради, проти сталінської Конституції). Засуджений 22.01.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 1 року ув'язнення. Реабілітований 28.04.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 406)

НАГОРНИЙ ЮХИМ АНТОНОВИЧ, 1870 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 3 класи, хлібороб. Заарештований 27.07.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1456)

НАСТОЯЩИЙ ГРИГОРІЙ СИСОЙОВИЧ, 1921 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, бригадир 1-го хлібзаводу. Був засуджений 1.08.1937 Кіровським міськсудом до 5 років неволі за те, що приховав свої контрреволюційні зв'язки з денікінцями в роки громадянської війни, вступив 1930 року у ВКП(б), не реагував на вказівки парторганізації і держхлібінспекції щодо неякісної випічки хліба на заводі: "Їхня справа вказувати, бо вони за це гроші получають, а наша – не виконувати". Вдруге заарештований в ув'язненні 17.08.1937 Кіровським МВ НКВС (шкідництво: "засмічений піском хліб відправлявся у частини робітничо-селянської Червоної армії"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 11.09.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (9054 – П)

НАСТОЯЩИЙ ФЕДОСЬ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1887 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, працював на хлібозаводі. Заарештований 26.01.1944 Кіровоградським РВ НКДБ (підозрювався у посібництві німецьким окупантам). Кіровоградським РВ НКДБ 16.05.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 28.03.1945 УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська агітація в роки німецької окупації). Засуджений 11.05.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 18 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 8.09.1990 Генеральною прокуратурою України. (П – 84, 13509)

НЕБЕСНА МАРІЯ ОНИСИМІВНА, 1922 р.н., с.Аджамка, українка, освіта середня спеціальна (педагогічний технікум), без певних занять. Заарештована 14.04.1948 Аджамським РВ МДБ (антирадянська агітація). Засуджена 15.05.1948 Кіровоградським облсудом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Верховним судом СРСР 28.08.1954 міра покарання знижена до 6 років ув'язнення. Реабілітована 26.07.1990 Верховним судом СРСР. (П – 12454)

НЕЗОЛЕНКО ПЕТРО ЮХИМОВИЧ, 1878 р.н, с.Перша Іванівка П'ятоіванівської сільради (нині с.Могутнє), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 6.04.1930 Великовисківським РВ ДПУ (агітація проти заходів радвлади на селі). Зінов'євським окрсудом 11.05.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1824)

НЕЗОЛЕНКО ФЕДІР ПЕТРОВИЧ, 1902 р.н, с.Перша Іванівка П'ятоіванівської сільради (нині с.Могутнє), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 6.04.1930 Великовисківським РВ ДПУ (антирадянський виступ на загальних зборах артілі). Зінов'євським окрсудом 11.05.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1824)

НЕКОРА СЕРГІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Ганинське, українець, освіта середня, проживав у м.Кіровограді, бухгалтер 18-ої і 20-ої шкіл. Заарештований 5.10.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8243)

НЕМЗА ОЛЕНА ІВАНІВНА, 1904 р.н., с.Аджамка, українка, освіта початкова, працювала на громадському дворі. У 1930 році розкуркулена. Заарештована 15.01.1944 Аджамським РВ НКВС (донесла німцям на радянського активіста). Засуджена 27.05.1944 трибуналом військ НКВС

Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав до 3 років та конфіскацією майна. Реабілітована 24.04.1992 Кіровоградським облсудом. (П – 14135)

НЕМЗА ФЕДІР ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кривий Ріг Дніпропетровської області, вантажник ст.Карнаватка Криворізької області, розкуркулений. Заарештований 1.03.1931 Криворізьким РВ ДПУ (антирадянська агітація, розповсюдження провокаційних чуток). Зінов'євським МВ ДПУ 29.06.1931 справу припинено. (П – 2608)

НЕСМІЯН ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1918 р.н., с.Буланівка (приєднане до с.Гаївка), українець, освіта 6 класів, рядовий 273-го інженерно-саперного батальйону. Заарештований 5.10.1944 контррозвідкою "Смерш" 60-ої інженерно-саперної Кіровоградської бригади (перебуваючи на службі в 275-ому артполку Червоної армії, у вересні 1941 року потрапив у оточення, був поранений, без свідомості лишився на полі бою, жителі с.Гоголевого Київської області підібрали його, через тиждень німці перевели у Бориспільський табір військовополонених, звідки у грудні він утік, у Буланівці односельчанин Сушко запропонував іти в партизани, але, боячись репресій, Несміян відмовився – згодом німці партизанів арештували; звинувачувався у тому, що добровільно здався в полон та завіз німцям свого командира, а після повторної мобілізації у січні 1944 року "вів антирадянську агітацію, вихваляв фашистські порядки"). Відділом контррозвідки "Смерш" 7-ої гвардійської армії 28.05.1945 справу припинено, з-під варти звільнений, направлений для подальшого проходження служби у 190-ий запасний стрілецький полк. (П – 3444)

НЕСТЕРЕНКО ЙОСИП СЕРГІЙОВИЧ, 1884 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова, сторож колгоспу "Перемога". Заарештований 27.06.1937 Кіровським МВ НКВС (агітація проти заходів радянської влади: "намагався розбудити в селян невдоволення проти комуністів, вихваляв царський лад, Гітлера, посилався на Біблію: "Нічого вічного не буває, скоро прийде інша влада", "Гітлер за нас із ними поквитається", "Жаль, що лиш одного Кірова убили, якби більше, то краще стало б жити", про Сталіна казав: "Нехай, йому іще відгикнеться"). Засуджений 7.03.1937 трибуналом військової частини 4341 Київського військового округу до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 12.12.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10736)

НЕТРЕБЕНКО ХАРИТОН МАКСИМОВИЧ, 1877 р.н., с.Дар'ївка, українець, письменний, хлібороб. У 1924 році за пограбування був засуджений губернським судом до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Вдруге заарештований 17.03.1931 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація, боротьба проти радянської влади). Засуджений 25.04.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11960)

НИЖНИКОВ МИКОЛА ДМИТРОВИЧ, 1896 р.н., с.Рутчаївка (Білорусь), росіянин, освіта незакінчена вища, проживав у с.Покровське Кіровоградського району, завуч Покровської школи. Заарештований 4.07.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна троцькістська агітація). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.04.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 6273)

НІКІТІН ВАСИЛЬ СТЕПАНОВИЧ, 1873 р.н., с.Грузьке, молдаванин, письменний, хлібороб. У 1930 році за несплату державного податку господарство розпродане. Заарештований 11.11.1937 Кіровським МВ НКВС (антирадянська агітація: "до 1929 року був головою церковної общини, організовував релігійне населення і куркульство, вихваляв дореволюційний лад життя, закликав виступати проти закриття церкви, підтримував тісний зв'язок із попом Новаком, який жив у моїй хаті" – із свідчень звинувачуваного). Засуджений 10.04.1939 Кіровоградським облсудом до 1 року 5 місяців ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки, з зарахуванням попереднього ув'язнення з-під варти звільнений. Реабілітований 18.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1513)

НІКІТІН ІВАН ЯКИМОВИЧ, 1893 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, їздовий колгоспу "Паризька комуна". Заарештований 8.02.1938 Кіровським МВ НКВС (у 1918 році служив у війську отамана Григор'єва; у період колективізації організовував розбір громадського майна; агітував проти заходів радянської влади, зводив наклепи на керівників партії та уряду). Засуджений 27.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 29.07.1938. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10809)

НІКОЛАЄВ ОЛЕКСІЙ ГАВРИЛОВИЧ, 1883 р.н., с.Покровське, росіянин, освіта середня медична, проживав у м.Кіровограді, фельдшер канатної фабрики і заводу "Червоний виробничник". Заарештований 16.01.1941 УНКВС Кіровоградської області (антирадянська агітація, наклепи на керівників партії та уряду). Засуджений 17.03.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 28.08.1992 Верховним судом України. (П – 13597)

НІКОЛАЄВ ТЕРЕНЬ ЄЛИСЕЙОВИЧ, 1889 р.н., с.Олександрівка (нова назва Липове), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 31.10.1929 Зінов'євською районною робітничо-селянською міліцією (антирадянська діяльність: "разом з батьком та сином Просвірневим та іншими куркулями переслідували і дискредитовували вчителя-активіста нового радянського життя Івана Татарчука, який різко критикував у газеті куркулів за шкідницьку та контрреволюційну діяльність; поширював чутки, що Татарчук нездалий вчитель, добивався зняття його з роботи", "Терешко Миколайов поширював наклепи, що Татарчук доносить на тих селян, у кого є хліб"). Засуджений 27.11.1929 Зінов'євським окрсудом до 1 року примусових робіт. Реабілітований 12.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8274)

НІКОЛАЄВА СОФІЯ ЗАХАРІВНА, 1893 р.н., с.Федорівка, українка, освіта початкова, проживала у с.Олександрівка (нова назва Липове) Кіровоградського району, домогосподарка. Заарештована 31.10.1929 Зінов'євською районною робітничо-селянською міліцією (антирадянська діяльність: "разом з іншими куркулями переслідувала і дискредитовувала вчителя-активіста нового радянського життя Івана Татарчука, який різко критикував у газеті куркулів за шкідницьку та контрреволюційну діяльність; добивалася на зборах села зняти вчителя з роботи, поширювала чутки, що Татарчук нездалий вчитель – зумисне не пускала місяць свого сина до школи"). Засуджена 27.11.1929 Зінов'євським окрсудом до 1 року і 6 місяців ув'язнення умовно, з-під варти звільнена. Реабілітована 12.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8274)

НІКОЛЕНКО ОКСАНА ОЛЕКСАНДРІВНА, 1882 р.н., с.Липняжка Кіровського району, українка, освіта середня, проживала у м.Бобринці, член артілі ім.Жовтня. Заарештована 1.08.1938 Бобринецьким РВ НКВС ("дружина священика, вела антирадянську агітацію проти виборів до Верховної ради УРСР, поширювала чутки поразницького характеру, вихваляла умови життя в дореволюційні часи"). Верховним судом УРСР 17.10.1939 справу припинено, з-під варти звільнена. Чоловік Йосип Степанович репресований, син Микола заарештований у 1933 році і за контрреволюційну діяльність висланий органами НКВС за межі України. (П – 754)

НОВИКОВ МИХАЙЛО ТРОХИМОВИЧ, 1876 р.н., с.Олександрівка (нова назва Липове), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 31.10.1929 Зінов'євською районною робітничо-селянською міліцією (антирадянська діяльність: "разом з іншими куркулями переслідував і дискредитовував вчителя-активіста нового радянського життя Івана Татарчука, який різко критикував у газеті куркулів за шкідницьку та контрреволюційну діяльність; підбурював учнів проти Татарчука, добивався зняття його з роботи"). Засуджений 27.11.1929 Зінов'євським окрсудом до 1 року і 6 місяців ув'язнення умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 12.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8274)

НОСЕНКО ПИЛИП ВЛАСОВИЧ, 1866 р.н., с.Калинівка, українець, освіта початкова, хлібороб, розкуркулений. Заарештований 16.02.1931 Зінов'євським МВ ДПУ (контрреволюційна агітація, втеча з поселення). Зінов'євською міськпрокуратурою 6.05.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2609)

НОСОВСЬКА ПАРАСКА ІВАНІВНА, 1915 р.н., с.Велика Мамайка (нова назва Підгайці), українка, малописьменна, проживала у м.Кіровограді, без певних занять, домогосподарка. Заарештована 22.03.1944 УНКВС Кіровоградської області (зв'язок з німецькими каральними органами в роки німецької окупації). Засуджена 17.11.1945 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12255)

ОВЕЧКО ПИЛИП МАРКЕЛОВИЧ, 1904 р.н., с.Новоолександрівка, українець, освіта початкова, секретар сільської ради. Заарештований 18.04.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("мав зв'язок з куркулями, видав Петру Шпаку чистий бланк з печаттю і штампом сільради, чим сприяв куркулеві приховувати свій соціальний стан і влаштовуватись на роботу"). Засуджений 19.06.1930 Зінов'євським окрсудом до 1 року виправно-трудових робіт з забороною посідати відповідальні посади. (П – 13813)

ОВЧАРЕНКО СТЕПАН ЙОСИПОВИЧ, 1883 р.н., с.Безводня, українець, освіта початкова, член колгоспу "5 за 4", пастух. Заарештований 15.09.1939 УДБ УНКВС Кіровоградської області ("в роки громадянської війни мав зв'язок з денікінцями, видавав червоних партизан на розправу карателям, сам брав участь; у 1930 році вмовляв селян не вступати до колгоспу, у 1939-ому агітував проти підписки на державну позику, дискредитовував керівників партії та уряду"). Засуджений 11.06.1940 Кіровоградським облсудом до 6 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 12.10.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12527)

ОЗЕРНИЙ ГНАТ СЕМЕНОВИЧ, 1866 р.н., с.Карлівка (нова назва с.Крупське), українець, освіта початкова, проживав у с.Інгуло-Кам'янка Новгородківського району, хлібороб. Заарештований 3.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація за зрив заходів радянської влади на селі). Засуджений 28.02.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5996)

ОЗЕРОВ ДМИТРО ФЕДОРОВИЧ, 1904 р.н., с.Червоний Яр, росіянин, освіта 7 класів, без певних занять. Заарештований 26.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (в 1941-43 роках за німецької окупації працював агрономом громадського двору). Засуджений 29.04.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 24.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13282)

ОЗОЛЬЗАРС ОЛЬГА ГЕОРГІЇВНА, 1885 р.н., с.Борськ Двінського повіту (Латвія), латишка, освіта середня, проживала у с.Калинівка Кіровоградського району, вчителька. Заарештована 4.12.1937 Кіровським МВ НКВС (член контрреволюційної націоналістичної організації "Союз громадян німецької раси", антирадянська пропаганда). Засуджена 12.01.1938 особливою нарадою НКВС і прокурором СРСР до розстрілу, вирок виконано 27.01.1938. Реабілітована 5.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11488)

ОЛЕКСІЄНКО ГРИГОРІЙ ЛЕВКОВИЧ, 1897 р.н., с.Лозуватка, українець, освіта початкова, хлібороб, член комітету незаможних селян. Заарештований 4.03.1931 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Рішення суду немає. (П – 898)

ОЛІЙНИК ЗАХАР ВАСИЛЬОВИЧ, 1910 р.н., с.Велика Северинка, українець, освіта 4 класи, проживав у м.Кіровограді, зчіплювач составів ст.Кірово-Українське. Заарештований 13.03.1944 УНКДБ Кіровоградської області (зрадництво в роки німецької окупації: "у 1941 році доніс німецькій владі на комуніста Савченка, в результаті чого останнього арештували, згодом звільнили" – Олійник заперечував свою вину). Засуджений 14.07.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторги у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Помер 12.12.1946 у таборі. Реабілітований 4.09.1956 трибуналом Київського військового округу. (П – 8183)

ОЛІЙНИК МАРІЯ РОМАНІВНА, 1895 р.н., с.Велика Северинка, українка, освіта початкова, член колгоспу "Червоний партизан". У 1929 році розкуркулена і разом із чоловіком вислана на північ. Вдруге заарештована 3.09.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС ("після смерті чоловіка у 1933 році повернулась із заслання, агітувала проти колгоспного будівництва, проведення підписки на позику зміцнення обороноздатності країни, поширювала чутки, що СРСР буде переможений Польщею й Німеччиною у майбутній війні; викривляла сталінську Конституцію, стверджуючи, що куркулям радянська влада має повернуто забране майно, внаслідок чого куркулі тероризували сільську раду вимогами повернути свої хату і садибу"). Засуджена 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Звільнена у 1945 році з-під варти. Реабілітована 25.06.1966 Кіровоградським облсудом. (П – 8051)

ОЛІЙНИК МИКОЛА САВЕЛІЙОВИЧ, 1893 р.н., с.Велика Северинка, українець, освіта початкова, голова сільради. Заарештований 8.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ (підозрювався у зловживанні службовим становищем). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7293)

ОЛІЙНИК ПАНТЕЛІЙ РОМАНОВИЧ, 1885 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 7.11.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10305)

ОЛІЙНИЧЕНКО ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1910 р.н., с.Покровське, українець, освіта 2 класи, проживав у с.Клинці, член колгоспу ім.17-го партз'їзду. Заарештований 19.07.1941 Новгородківським МРВ НКДБ (антирадянська агітація). Обласною прокуратурою і Прокуратурою СРСР у квітні 1942 року з-під варти звільнений і покликаний в РСЧА Кіровським райвійськкоматом Казахстану. Управлінням НКВС Східно-Казахстанської області 18.02.1942 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2627)

ОРЕХОВ ОМЕЛЯН ІВАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Клинці, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація, спрямована проти заходів партії та уряду). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 8269)

ОРЕШКОВ ОЛЕКСАНДР ПОРФИРОВИЧ, 1882 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 30.11.1937 Аджамським РВ НКВС (агітація проти радянської влади і сталінської Конституції). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1515)

ОРЛИК КУЗЬМА КУЗЬМОВИЧ, 1888 р.н., с.Семенопіль Цебриківського району Одеської області, українець, освіта середня, член Української партії соціал-революціонерів у 1917-18 роках, Української комуністичної партії боротьбистів у 1918-20-их, ВКП(б) з 1920 року, проживав у с.Созонівка Кіровоградського району, за фахом столяр-модельник, директор дослідної станції олійних культур. Заарештований 25.08.1937 Кіровським МВ НКВС ("як керівник антирадянської повстанської націоналістичної боротьбистської організації мав зв'язок з ворогами народу, за завданням яких дворушник провадив контрреволюційну діяльність", "займався шкідництвом по лінії зриву розвитку племінного тваринництва і конярства шляхом зриву парувальної кампанії"). Засуджений 27.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.09.1938. Реабілітований 23.11.1956 трибуналом Київського військового округу. Дочка репресована у 1936 році за терористичні настрої. (П – 4670)

ОРЛОВ ГРИГОРІЙ ЙОСИПОВИЧ, 1891 р.н., с.Покровське, українець, освіта – земська школа, проживав у с.Демешкове Кіровоградського району, колгоспник. Заарештований 13.02.1938 Аджамським РВ НКВС (агітація проти заходів партії і радянської влади). Засуджений 14.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 19.11.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5367)

ОСТАПЕНКО АНДРІЙ ІСАЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Вишняківка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 12.02.1938 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна агітація проти колгоспного ладу). Кіровським МВ НКВС 7.04.1938 з-під варти звільнений під підписку про невиїзд з місця постійного проживання. (П – 977)

ОСТАПЕНКО МАКСИМ ІВАНОВИЧ, 1880 р.н., с.Созонівка, українець, освіта початкова, працював у сільському господарстві. Заарештований 21.02.1945 Кіровоградським РВ НКДБ (належав до гурту куркулів, які повернулись із заслання і яким німецька влада у 1942 році повернула їхні хати, схилила до співробітництва: збирати теплі речі для німецької армії, доносити на радянських активістів, допомагати відправляти молодь на роботи в Німеччину). Засуджений 8.05.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 23.03.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10068)

ОСТАПЕНКО СЕРГІЙ ІВАНОВИЧ, 1889 р.н., с.Созонівка, українець, освіта початкова, колгоспник, за німецької окупації завідував током громадського двору. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 21.02.1945 Кіровоградським РВ НКДБ (належав до гурту куркулів, які повернулись із заслання і яким німецька влада у 1942 році повернула їхні хати, схилила до співробітництва: збирати теплі речі для німецької армії, доносити на радянських активістів, допомагати відправляти молодь на роботи в Німеччину). Засуджений 8.05.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 29.03.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10068)

ОСТАПЕНКО СТЕПАН ЙОСИПОВИЧ, 1898 р.н., с.Созонівка, українець, освіта 3 класи, проживав у м.Бійську Алтайського краю (Росія), слюсар трикотажної фабрики. Заарештований 5.02.1954 Бійським МВ НКВС Алтайського краю (співробітництво з німецькими окупантами: в роки окупації працював у Созонівській сільуправі десяцьким, розносив повідомлення про

відправлення молоді на роботи в Німеччину). Прокуратурою Кіровоградської області 23.06.1954 справу припинено через недостатність матеріалів про злочинну діяльність та через непридатність до фізичної праці. Син Василь під час німецької окупації служив у поліції, разом з німцями відступив на захід. (П – 2801)

ОСТРОВСЬКИЙ КОСТЯНТИН ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1888 р.н., с.Садовники Мінської губернії (нині Новогрудокського району Гродненської області, Білорусія), білорус, освіта початкова, член ВКП(б), проживав у с.Гаївка Кіровоградського району, голова артілі "Чотирнадцятиріччя Жовтня". Заарештований 11.01.1933 Зінов'євським РВ ДПУ ("16.12.1932 виключений з партії за те, що будучи головою артілі, займався куркульськими балачками про нереальність плану хлібоздачі, чим розхолоджував колгоспників; розбазарював хліб шляхом направильно розданих авансів; під час жнив старався не виконувати розпорядження сільської ради про вивезення зерна – за його головування щодня відвантажувалось по 30-40 центнерів, а після його зняття по 180-200; роботою і станом кінського парку не цікавився, конюхів не перевіряв, а, користуючись колгоспною мисливською рушницею, ходив на полювання"). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 19.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7308)

ОСТРОУШКО ДЕМЕНТІЙ СЕМЕНОВИЧ, 1889 р.н., с.Новоолександрівка, українець, освіта початкова, робітник з деревонасаджень колійної служби 10-ої дистанції залізничної станції Медерово. У 1932 році розкуркулений, Новопразьким нарсудом засуджений до 5 років заслання на Урал з позбавленням виборчих прав на 5 років, звільнений достроково. Заарештований 7.10.1937 Знам'янським ОДТВ НКВС ("повернувшись із заслання, продовжував вести антирадянську агітацію, виявляв капітулянтські настрої, зводив наклепи на умови життя в СРСР, пропагував релігію, у 1935 році вилучено гвинтівку"). Засуджений 29.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 3.12.1937. Реабілітований 10.01.1968 Кіровоградським облсудом. (П – 8150)

ОХОТОВИЧ ОЛЕКСІЙ ІВАНОВИЧ, 1888 р.н., с.Овсяниківка, українець, освіта початкова, у 1935 році виключений з ВКП(б), член колгоспу "Червоний Жовтень". Був засуджений у 1933 році. Вдруге заарештований 24.06.1941 Кіровоградським МРВ НКДБ (працюючи головою колгоспу, застосовував антирадянські методи керівництва, дискредитував колгоспне будівництво). Засуджений 12.07.1941 Кіровоградським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 31.07.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12501)

ПАВЛОВСЬКИЙ МИКОЛА АВРАМОВИЧ, 1869 р.н., с.Овсяниківка, українець, освіта середня військово-спеціальна кавалерійська, проживав у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештований 3.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація серед робітників). Засуджений 27.02.1930 трійкою ДПУ до 5 років заслання у північний край. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9989)

ПАВЛОВСЬКИЙ СТЕПАН ПАВЛОВИЧ, 1910 р.н., с.Новоолександрівка, українець, освіта початкова, вантажник залізничної ст.Медерове. У 1932 році разом з батьком розкуркулений. Заарештований 12.03.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (вів антирадянську агітацію: "Що це за порядки: на селі нікому не дають жити, позабирали хліб, селяни сидять голодні, а ми мовчимо – коли самі працювали, нам було краще, нам не загрожував голод"). Засуджений 4.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 18.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько Павловський Павло Явдокимович, 53 роки, у 1933-ому заарештований як куркуль, звинувачувався у терорі проти радянських активістів. (П – 7674)

ПАДАЛКА ГРИГОРІЙ МАКСИМОВИЧ, 1902 р.н., с.Григорівка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 3.03.1931 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("працюючи в колгоспі машиністом молотарки, недбало ставився до техніки, чим саботував хлібозаготівлю; допомагав куркулям збувати й приховувати своє майно, намагався добитись повернення з місць заслання брата Петра"). Засуджений 6.04.1933 Зінов'євським нарсудом до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та засланням за межі України на 5 років. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. Батька розкуркулено у 1930 році, брата Петра розкуркулено й вислано за межі України. (П – 13919)

ПАДАЛКО ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ, 1891 р.н., с.Весела Гора Олександрівського району Донецької області, українець, незакінчена вища, проживав у с.Овсяниківка Кіровоградського району, директор семирічної школи. Заарештований 15.03.1938 Великовисківським РВ НКВС ("погано

займався вихованням дітей, через що вони залишались на другий рік; разом з завучем школи Мусієм Мироненком належав до контрреволюційного націоналістичного повстанського угруповання, яке за мету мала зривати заходи партії в наросвіті"). Засуджений 24.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.06.1938. Реабілітований 6.03.1965 Кіровоградським облсудом. Брат Лаврентій репресований, племінники Іван та Юрій брали участь у каральних загонах білих, Іван емігрував 1918 року у Францію. (П – 7906)

ПАЛЬЧИНСЬКИЙ ВАСИЛЬ СТЕПАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Корнев Городенського повіту (Польща), українець, освіта початкова, проживав у с.Попівка Кіровоградського району, рахівник артілі ім.Куйбишева. Заарештований 11.02.1938 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна шкідницька діяльність). Засуджений 7.08.1939 Кіровоградським облсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Кіровоградським облсудом 22.12.1939 справу припинено. (П – 770)

ПАНЧЕНКОВА ЯВДОКІЯ ТАРАСІВНА, 1894 р.н., с.Миколаївські Сади, малописьменна, хлібороб. Заарештована 19.01.1933 Зінов"євським РВ ДПУ ("дочка розкуркуленого, разом з чоловіком Григорієм Демидовим, сином розкуркуленого, злісно ухиляється від сплати державних податків, виконання плану хлібо- та м'ясозаготівлі, а тому підлягає виселенню за межі Зінов'євського району", належність до релігійної організації с.Зелене Компаніївського району). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 2.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 7275)

ПАСІЧНИК ОЛЕКСІЙ ЮХИМОВИЧ, 1902 р.н., с.Водяне (нова назва с.Мальовниче), українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Шевченка. У 1933 році як соціально-небезпечний елемент був засуджений до 3 років ув'язнення у концтаборі, у 1935-ому за шкідницьку діяльність, зумисне доведення поголів'я коней до падежу, Великовисківським народним судом засуджений до 1,5 року позбавлення волі з засланням на 1,5 року. Втретє аарештований 6.09.1937 Великовисківським РВ НКВС (займався крадіжками коней та іншої худоби в колгоспах та в колгоспників, у 1932 й наступних роках мав зв'язок з злочинними елементами та куркулями, переховувався від покути, займався шкідницькою діяльністю). Засуджений 28.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8884)

ПАЦЮРА СТАНІСЛАВ ЛАВРЕНТІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Постранж Сандомирського повіту Радомської губернії (Польща), поляк, освіта початкова, у 1933 році виключений з ВКП(б), проживав у с.Аджамка, торговий інспектор райспоживспілки. Заарештований 24.12.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна націоналістична агітація на користь Польщі). Засуджений 21.02.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11384)

ПЕРЕБИЙНІС ДЕМ'ЯН ЯКИМОВИЧ, 1884 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Новий світ". Заарештований 15.02.1938 Кіровським міськвідділом НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.06.1938. Реабілітований 19.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3898)

ПЕРЕБИЙНІС ОЛЕКСАНДР ЯКИМОВИЧ, 1882 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Новий світ". Заарештований 15.02.1938 Кіровським міськвідділом НКВС (член антирадянської групи, контрреволюційна діяльність). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 19.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3898)

ПЕРЕВЕРЗЄВ ІВАН ТРОХИМОВИЧ, 1886 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація проти здачі хліба державі, колективізації). Засуджений 28.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7713)

ПЕРЕВЕРЗЄВ МОКІЙ ДМИТРОВИЧ, 1872 р.н., с.Червоний Яр, росіянин, освіта початкова, селянин-хлібороб, середняк. Заарештований 6.07.1932 Новопразьким РВ ДПУ ("у 1930 році був одним з організаторів повстання проти місцевої влади села, переховував хліб: у 1931-ому комсомольська бригада відкопала у Переверзєва 13 ям із хлібом", "влітку 1932-го разом із Силіним перепиняв колгоспників на дорозі, аби ті не йшли пополювати цукрові буряки: "Хай їх краще гусінь зжере, бо вони не наші", "сам зрізав колоски і селян закликав це робити: "Ховайте куди попало – в мішки, горшки, то матимете що їсти, бо влада в цьому році усе забере"). Засуджений 13.07.1932

Дніпропетровським облсудом до 1 року виправних робіт з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Реабілітований 23.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13332)

ПЕРЕВЕРЗЄВ СЕМЕН ЯКОВИЧ, 1915 р.н., с.Калинівка, українець, письменний, проживав у м.Кіровограді, токар механоскладального цеху заводу "Червона зірка". Заарештований 10.10.1937 Кіровським МВ НКВС (спроба здійснити диверсійний акт). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9693)

ПЕРЕВЕРЗЄВА ОЛЬГА АНАНІЇВНА, 1901 р.н., с.Калинівка, росіянка, освіта середня, проживала у м.Кіровограді, вчитель, без певних занять. Заарештована 26.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 25-ї гвардійського стрілецького корпусу (агент в роки німецької окупації). Засуджена 3.06.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКДБ Кіровоградської області 17.02.1946 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2545)

ПЕРЕДИРІЄНКО МАРКІЯН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1901 р.н., с.Миронівка (приєднане до с.Володимирівка), українець, освіта початкова, проживав у с.Новомихайлівка (приєднане до с.Олексіївка) Кіровоградського району, член колгоспу "13-річчя Жовтня". Заарештований 28.07.1937 Великовисківським РВ НКВС ("у 1930 році після розкуркулення і при вивезенні на північ втік від поїзда на ст.Шостаківка, невідомо куди зник, об'явився з дружиною у 1935-ому, вступив у колгосп і став вимагати в голови колгоспу батьківську хату, тероризував колгоспницю Данилову, що в ній сиділа; захищав ворогів народу Тухачевського та інших; через невисоку якість ремонту комбайна губив хліб при збиранні наполовину – цим намагався озлобити селян проти радвлади"). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько розкуркулений у 1930 році і висланий на північ. (П – 9539)

ПЕТРЕНКО ЛОГВИН ЛАРІОНОВИЧ, 1873 р.н., с.Велика Мамайка (нині с.Підгайці), українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 25.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (в роки німецької окупації видавав поліції радянських активістів). Засуджений 20.06.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 20 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 9.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13191)

ПЕТРЕНКО ОЛЕКСАНДР ОНИСИМОВИЧ, 1901 р.н., с.Велика Мамайка (нині с.Підгайці), українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, вантажник на залізничній станції. Заарештований 28.02.1933 Кіровоградським МВ ДПУ (вів антирадянську агітація проти колективізації, розповсюджував чутки про війну). Засуджений 9.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11690)

ПЕТРИК ПИЛИП ОВЕРКОВИЧ, 1874 р.н., с.Рексине Єлисаветградського району Зінов'євського округу, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 5.03.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти здачі зерна державі та проти колективізації). Засуджений 5.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5938)

ПИЛИПЕНКО-ЛІСІНА ГАННА МИХАЙЛІВНА, 1867 р.н., с.Карлівка (нині с.Крупське), українка, письменна, проживала у м.Кіровограді, домогосподарка. Заарештована 28.02.1944 УНКВС Кіровоградської області (в роки окупації прийняла німецьке підданство). Засуджена 6.05.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10770)

ПИМТА КАРОЛЬ СТАНІСЛАВОВИЧ, 1911 р.н., м.Скавино Краківської області (Польща), поляк, освіта середня, проживав у м.Кракові, помічник машиніста на залізниці. Заарештований 8.01.1940 Перемишльським РВ НКВС (перехід кордону з Німеччини до СРСР). Засуджений 17.08.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12151)

ПИСАРЄВ ВАСИЛЬ ПАНАСОВИЧ, 1900 р.н., с.Покровське, росіянин, письменний, у 1929 році в Кривому Розі виключений з партії ("Партія веде неправильну політику: не можна піднімати промисловість за рахунок озлиднювання села, яке застосували під час колективізації"), проживав у м.Кіровограді, бригадир гаражного цеху Зінов'євської машино-тракторної майстерні, фрезерувальник

заводу "Червона зірка". Заарештований 8.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (звинувачувався у контрреволюційній агітації, саботажі, писав листи представнику партійної опозиції Бухаріну, поетові-земляку Дем'яну Бєдному, сам їздив у Москву налагоджувати зв'язки з опозицією; при обшуку знайдена заборонена література, книги, вилучені з книжкового ринку і бібліотечних фондів – "Уроки хлібозаготовок, шахтинської справи і завдання партії" Бухаріна, "До теорії боротьби двох культур" Скрипника, збірник "Партія і нова опозиція", рукопис віршів українською мовою). Справу припинено 27.12.1933, з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 5.09.1936 Кіровським УДБ (антипартійна діяльність). Засуджений 14.07.1937 Верховним судом СРСР до розстрілу, вирок виконано 15.07.1937 у м.Києві. Реабілітований 7.06.1962 Верховним судом СРСР. (П – 5736)

ПИСЬМЕННИЙ ФЕДІР ЮХИМОВИЧ, 1890 р.н., с.Велика Северинка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, електромонтер. Заарештований 27.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" (підозрювався у співпраці з німецькими окупантами в роки війни). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 19.05.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2064)

ПИТЬ ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1889 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, член колгоспу "Паризька комуна". Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у належності до "контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Зінов'євським МВ ДПУ 23.06.1933 з-під варти звільнений. (П – 10312)

ПИТЬ ОЛЕКСІЙ МОЙСЕЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, проживав у м. Кіровограді, візник. Заарештований 17.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у належності до "контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Зінов'євським МВ ДПУ 7.07.1933 з-під варти звільнений. (П – 10312)

ПИТЬ СЕМЕН КІНДРАТОВИЧ, 1887 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, проживав у радгоспі ім.Канторовича Кіровоградського району, різноробочий. Заарештований 27.07.1937 Кіровським УДБ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 30.09.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3856)

ПИШНЮК ФЕДОТ КАЛЕНКОВИЧ, 1880 р.н., с.Дубинове Савранського району Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у селищі радгоспу "Кіров" (до 1935 року "Лаврентій") Кіровоградського району, тесля радгоспу. Заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ УДБ (у 1931 році був вигнаний з колгоспу, мали розкуркулювати, але втік на Дніпропетровщину; "будучи антирадянськи налаштованим, збирає довкола себе гурт робітників, в якому розказуються анекдоти й співаються релігійні пісні"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1458)

ПІДЛУБНИЙ ОПАНАС ЗАХАРОВИЧ, 1888 р.н., с.Оситняжка, українець, неписьменний, хлібороб. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 17.04.1932 Златопільським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колгоспів, хлібозаготівельних робіт). Засуджений 9.12.1932 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 28.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6727)

ПЛОТНИКОВ МИТРОФАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1887 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, проживав у с.Коноплянка, колгоспник. Заарештований 10.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (співробітництво з німецькими окупантами в роки війни). Засуджений 25.04.1944 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 24.07.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13462)

ПЛОХОТНИЧЕНКО МИКОЛА ХРИСТОФОРОВИЧ, 1898 р.н., с.Миколаївські Сади, українець, освіта 2 класи, проживав у м.Кіровограді, робітник цегельного заводу. У 1930 році розкуркулений і висланий на північ. Заарештований 9.08.1937 Кіровським міськвідділом НКВС ("в роки громадянської війни активно сприяв повстанському руху під проводом Григор'єва; після заслання втік з півночі у 1934 році, навідувався у село, агітував селян кидати колгоспи, не здавати хліб державі, зводив наклепи на партію та уряд"). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9062)

ПОГОРІЛИЙ ЯКИМ ГРИГОРОВИЧ, 1883 р.н., с.Василівка (приєднане до с.Петрове), українець, освіта початкова, комірник колгоспу "Червоний прогрес". Заарештований 28.12.1932 Зінов'євським

МВ ДПУ ("в роки громадянської війни служив у війську армії УНР; агітував за зрив важливих господарсько-політичних кампаній на селі: "Не треба йти в колгосп, самі на себе ярмо зодягаємо, будуть нас поганяти нагайками", як комірник розбазарював колгоспний хліб: "Треба запасатись хлібом, бо потім його не буде"; план хлібоздачі колгосп виконав на 43%"). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8671)

ПОДМАЗОВ ЯКІВ ФЕДОТОВИЧ, 1915 р.н., с.Созонівка, українець, освіта 5 класів, проживав у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештований 7.06.1945 УНКДБ Кіровоградської області (зрадницька діяльність). Засуджений 24.07.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 8.12.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько Подмазов Федот Павлович у 1932 році розкуркулений і висланий на Далекий Схід. (П – 13708)

ПОДОЛЯК ТЕРЕНТІЙ АРСЕНОВИЧ, 1891 р.н., с.Біївці Богуславського району Київської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Новопавлівка, член колгоспу "Червоний реконструктор". Заарештований 16.08.1937 Кіровським МВ УДБ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9191)

ПОЖИДАЄВ МИХАЙЛО ІВАНОВИЧ, 1887 р.н., с.Крестиці Курської області (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у м.Києві, інспектор союзоргобліку. Заарештований 3.11.1935 УДБ Харківської області (член контрреволюційної терористичної організації). Засуджений 28.01.1936 особливою нарадою НКВС СРСР до 3 років ув'язнення. Реабілітований 16.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1896)

ПОЗИВАЙ ГРИГОРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1902 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, експедитор Української зональної дослідної станції. Заарештований 5.07.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (член організованої групи, що займалась розкраданням продовольчих товарів та їх збутом; зокрема у Позивая вилучено 56 пудів проса). Засуджений 21.11.1932 трійкою при колегії ДПУ до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як червоноармієць 116-го запасного стрілецького полку заарештований 14.07.1945 відділом контррозвідки "Смерш" 26-ої Алтайської запасної стрілецької дивізії (вів антирадянську агітацію, зводив наклепи на керівників партії та уряду, командування Червоної армії: "Генерали завоювали владу не для народу, а для себе", "Колгоспи себе не виправдали, уряд мав би виправити помилку, допущену у 1929 році під час колективізації – Троцький, Бухарін і Зінов'єв стосовно сільського господарства стояли на правильних позиціях", "Війна хоч і закінчилась на фронтах, але всередині країни вона іще буде продовжуватись, тому що кожна нація повинна вести боротьбу за свою незалежність і самостійність; а особливо Україна, бо український народ багато років закабалений, а тепер повинен скинути кайдани в найближчі 2-3 роки – в цьому нам допоможе Англія, так само і на Україні є люди, які готові очолити цю боротьбу, а ми їм маєм допомогти", "Наш жидівський уряд своєю колективізацією зовсім розорив селян; треба, щоб з нашого боку якийсь генерал підняв повстання, а народ би його підтримав; багато мудрих людей заслано в Сибір, розстріляно, на Україні була організація СВУ, яка вела боротьбу за самостійну Україну, але її розігнали й заслали в Сибір, проте дехто ще лишився і продовжуватиме справу"). Засуджений 23.07.1946 військовим трибуналом 26-ої Алтайської запасної стрілецької дивізії до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 24.08.1965 трибуналом Одеського військового округу. (П – 11596, 7968)

ПОЛІТАЄВ МИХАЙЛО ГРИГОРОВИЧ, 1892 р.н., с.Покровське, росіянин, освіта початкова, конюх колгоспу ""Соцнаступ". Заарештований 24.08.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда, агітація проти здачі хліба державі). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.10.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 8565)

ПОЛІТАЄВ ФЕДІР ВАСИЛЬОВИЧ, 1887 р.н., с.Покровське, росіянин, освіта початкова, член колгоспу "Соцнаступ". Заарештований 24.08.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда, агітація проти здачі хліба державі). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.10.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 8565)

ПОЛУДНЄВ МИКОЛА ФЕДОРОВИЧ, 1904 р.н., с.Миколаївські Сади, українець, письменний, рахівник колгоспу "Червоний хлібороб". Заарештований 15.02.1938 Кіровським МВ НКВС (разом з братами Омеляном і Семеном Тарасенками у 1921 році організовував повстання проти радянської влади: захопивши 7 комуністів у полон, протримали ніч, вранці скрутили колючим дротом руки, під конвоєм вивели за село і розстріляли; у 1932-ому чинили спротив хлібоздачі – творили "чорні склади", куди зсипалось зерно, приховане від обліку; у 1937-ому руйнували колгоспне господарство Федорівської сільради, займались шкідницькою діяльністю – "з метою знищення конепоголів'я парували з плідниками кобилиць, які не досягнули статевої зрілості"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.06.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9859)

ПОЛЯКОВ ВАСИЛЬ СВИРИДОВИЧ, 1880 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, сторож колгоспу. Заарештований 27.10.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 1.03.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4152)

ПОНОМАРЕНКО СЕРГІЙ УСТИМОВИЧ, 1892 р.н., с.Ташлик Смілянського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.П'ятоіванівка (нині с.Могутнє) Кіровоградського району, водовоз радгоспу ім.Косіора. У 1930 році розкуркулений, у 1931-ому за невиконання плану хлібоздачі був засуджений до 8 років неволі, у 1936-ому повернувся. Вкотре заарештований 28.07.1937 Великовисківським РВ НКВС (антирадянська діяльність: в лютому 1936 року разом із сином Іваном та куркулем Дядиком, понадягавши маски, вирізані з портретів Леніна, пограбували рахівника П'ятоіванівського споживчого товариства, забрали пальто, костюма, хромові чоботи та облігації позики на суму 500 рублів; пійманих у Златополі з речами Дядика й молодшого Пономаренка заарештували й посадили на 10 років, а С.Пономаренко з дружиною із села ділись; появився у квітні 1937-ого у Володимирівці, влаштувавшись водовозом у м`ясорадгосп ім.Косіора – звинувачений у шкідницькій діяльності: "постачав непридатну воду для пиття, внаслідок чого почалось масове захворювання свиней, здохло 12 штук"). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 1.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9538)

ПОСТОВИЧКІН ВАСИЛЬ АМБРОСЬОВИЧ, 1901 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським РВ ДПУ (підозрювався у належності до "контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Зінов'євським РВ ДПУ 23.06.1933 з-під варти звільнений. (П – 10312)

ПОТЄЄВ АНДРОН ЄГОРОВИЧ, 1893 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 8269)

ПОТЄЄВ ІВАН ПЕТРОВИЧ, 1921 р.н., с.Клинці, українець, освіта початкова, червоноармієць 11-ої батареї 387 гаубично-артилерійського полку з 21.10.1940. Заарештований 5.08.1941 особливим відділом НКВС 21-ого стрілецького корпусу 21-ої Армії ("30.07.1941 під час риття протитанкового рову на фронті, коли німці бомбили з літаків, скаржився червоноармійцям, що наші бійці ходять роздягнуті й голодні, у нас немає літаків і танків, німці краще озброєні, а тому вони й переможуть"). Через воєнні події підсудний був відправлений у глибокий тил – у Барнаульську в'язницю, справу загублено, тому слідство розпочато по-новому (справа знайшлася 1.07.1943, майже через рік після суду). Засуджений 25.07.1942 військовим трибуналом Барнаульського гарнізону до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 25.07.1990 трибуналом Сибірського військового округу. (П – 12451)

ПОТЄЄВ ПИМОН ІВАНОВИЧ, 1900 р.н., с.Клинці, українець, освіта початкова, селянин-середняк, хлібороб, без певних занять. Заарештований 10.07.1935 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність, шкідництво). Одеською облпрокуратурою 14.09.1935 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2895)

ПРАВДА АНДРІЙ НАУМОВИЧ, 1888 р.н., с.Олексіївка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, робітник фабрики "Червоний виробничник". Заарештований 28.07.1937 Великовисківським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда). Засуджений 28.08.1937 трійкою

УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 11.09.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9025)

ПРАВОДІЯНІНОВ (ПРОВОДІЯНОВ) ОЛЕКСІЙ ДЕМЕНТІЙОВИЧ, 1881 р.н., с.Черняхівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, їздовий пивзаводу. У 1928 році розкуркулений і засуджений до заслання. Вдруге заарештований 22.07.1937 Кіровським МВ НКВС (пропаганда поразницького характеру, у 1936 році вступив до контрреволюційної націоналістичної групи). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 26.04.1942 в ув'язненні. Реабілітований 15.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4823)

ПРЕДИБАЙЛО АРХИП ПАНАСОВИЧ, 1888 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1930 році розкуркулений за невиконання хлібоздачі, у 1931 році за контрреволюційну агітацію та шкідництво засуджений до 4 років неволі. Вдруге заарештований 14.02.1938 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація, шкідництво). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 13.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4763).

ПРИЙМАК (у другій справі **ПРИЙМАЧЕНКО) СТЕПАН ОНИСИМОВИЧ**, 1897 р.н., с.Новоолександрівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Попівка Кіровоградського району, колгоспник. Заарештований 27.10.1930 Зінов'євським МВ ДПУ ("мав зв'язок з антирадянським елементом, поширював чутки про повстання проти радянської влади в селах"). Зінов'євським РВ ДПУ 16.12.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 4.02.1944 Кіровоградським РВ НКДБ ("мав зв'язки з німецькою жандармерією, у 1943 році склав список на 36 осіб радянських активістів та комуністів і передав його старості сільської управи"). Засуджений 17.07.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Верховним судом СРСР 17.08.1945 міру покарання зменшено до 10 років ув'язнення. Реабілітований 27.03.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 2739, 13186)

ПРИЩЕПЕНКО МИКИТА ОКСЕНТОВИЧ, 1896 р.н., с.Попівка, українець, освіта середня, проживав у с.Серебряне (приєднане до с.Верблюжка) Новгородківського району, завідувач початкової школи. Заарештований 16.09.1937 Новгородківським РВ НКВС (вів антирадянську агітацію, поширював провокаційні чутки про війну). Засуджений 16.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 14.12.1937. Реабілітований 7.05.1960 Кіровоградським облсудом. (5190 – П)

ПРОСВІРНЕВ АНДРІЙ СТЕПАНОВИЧ, 1909 р.н., с.Олександрівка (нова назва Липове), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 23.10.1929 Зінов'євською районною робітничо-селянською міліцією (антирадянська діяльність: "разом з іншими куркулями переслідував і дискредитовував вчителя-активіста нового радянського життя Івана Татарчука, який різко критикував у газеті куркулів за шкідницьку та контрреволюційну діяльність; намагався підірвати роботу драмгуртка, яким керував Татарчук, ображав його нецензурною лайкою за те, що вчитель прописав у газеті його батька Степана, добивався на сільських зборах зняття його з роботи"). Засуджений 27.11.1929 Зінов'євським окрсудом до 4 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 12.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8274)

ПРОЦЕНКО ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1914 р.н., с.Підмогильне (нині у складі с.Лозуватка), українець, освіта 5 класів, командир відділення зенітної батареї 95-ї танкової бригади, сержант. Заарештований 17.06.1942 особливим відділом НКВС 95-ї танкової бригади (антирадянська агітація). Засуджений 24.06.1942 трибуналом 49-ї стрілецької дивізії Московського військового округу до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.01.1993 прокуратурою Московського військового округу. (П – 13751)

ПРОЦЕНКО МИКИТА ІВАНОВИЧ, 1891 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ, член колгоспу "8 Березня". Заарештований 13.07.1940 Аджамським РВ НКВС (агітація проти колгоспного ладу, підписки на держпозику). Засуджений 5.08.1940 Кіровоградським облсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 13.09.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 985)

ПРОЦЕНКО МИКОЛА АБРАМОВИЧ, 1921 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 4 класи, проживав у с.Бабстово Ленінського району Єврейської автономної області Хабаровського краю

(Росія), черновоармієць 165-ї окремої танкової бригади. Заарештований 1.11.1942 особливим відділом НКВС 15-ої армії (антирадянська агітація, погрози терористичного характеру командуванню Червоної армії). Засуджений 24.04.1943 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11934)

ПРОЦЕНКО МИТРОФАН ПРОКОПОВИЧ, 1891 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, робітник. Заарештований 15.07.1946 УНДБ Кіровоградської області (антирадянська діяльність). Засуджений 15.11.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у ВТТ з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 23.10.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12821)

ПРОЦЕНКО НИКИФОР ІВАНОВИЧ, 1881 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 17.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська діяльність). Засуджений 11.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7218)

ПРОЦЕНКО ОКСЕНТ ЄВМЕНОВИЧ, 1879 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, бригадир артілі ім.8-ого Березня. Заарештований 30.12.1932 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("постійно намагався затримати вивезення хліба, в результаті план хлібоздачі виконаний артіллю лиш наполовину; в розпалі польових робіт роз'їжджав містами Тула, Зінов'євськ та іншими і спекулював"). Засуджений 10.01.1933 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7036)

ПРОЦЕНКО ПОРФИР ЗІНОВІЙОВИЧ, 1893 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у селищі Волохине (нині у складі м.Долинської), грабар цегляного заводу. Заарештований 27.01.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (підозрювався як член контрреволюційної організації). Транспортною прокуратурою 2.07.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2399)

ПРОЦЕНКО СЕРГІЙ ДАНИЛОВИЧ, 1902 р.н., с.Василівка Мар'ївської сільради, українець, освіта початкова, член колгоспу "Червоний прогрес". У 1931 році розкуркулений. Заарештований 25.12.1932 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("систематично агітував проти радянської влади, політики колективізації на селі і виконання дежплану хлібозаготівлі"). Засуджений 10.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7119)

ПРУДКО МАРІЯ ЄФРЕМІВНА, 1878 р.н., х.Ганнівка Кіровоградського району, українка, неписьменна, домогосподарка. У 1930 році розкуркулена. Заарештована 3.06.1938 Великовисківським РВ НКВС (член секти "Брати по Хресту", контрреволюційна пропаганда, відмова від голосування на виборах до Верховної Ради). Засуджена 28.05.1939 Кіровоградським облсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав до 3 років. Реабілітована 17.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13182)

ПУСТОВИЙ ВАСИЛЬ СТЕПАНОВИЧ, 1889 р.н., с.Велика Северинка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештований 15.04.1949 УМДБ Кіровоградської області (у роки німецької окупації зводив наклепи на радянський уряд). Засуджений 30.05.1949 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 25 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 12.12.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10725)

ПУСТОВИЙ СТЕПАН ДАНИЛОВИЧ, 1894 р.н., с.Василівка, українець, неписьменний, кучер Мар'ївської сільради. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 25.12.1932 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("систематично агітував проти радянської влади, політики колективізації на селі і виконання дежплану хлібозаготівлі: "Навіть уряд каже, що це справа добровільна, а вони заганяють силою – раніше працювали на поміщиків, а тепер на комуністів"). Засуджений 10.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7119)

ПУТІЛІС ІВАН КАРЛОВИЧ, 1894 р.н., м.Рига (Латвія), латиш, освіта початкова, проживав у с.Карлівка Кіровського району, бригадир колгоспу "Прогрес". Заарештований 10.02.1938 Кіровським МВ НКВС (член РСДРП у 1913-21 роках, шпигунська діяльність). Засуджений 30.09.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 5.10.1938. Реабілітований 8.12.1959 трибуналом Київського військового округу. (П – 4934)

ПУШКАРЕНКО ЙОСИП ТИМОФІЙОВИЧ, 1905 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 9.10.1946 Аджамським РВ МДБ ("у серпні 1941 року здався в полон

німцям, вернувся в село, працював у громадському дворі №9, у 1943 році доніс німцям на 12 осіб радянського партійного активу, яких німці заарештували й тримали у в'язниці півроку"). Засуджений 21.11.1946 військовим трибуналом Кіровоградського гарнізону до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Помер 23.03.1947 у неволі. Реабілітований 12.06.1962 трибуналом Київського військового округу. (П – 8288)

ПУШКАРЕНКО ТРОХИМ МУСІЙОВИЧ, 1885 р.н., с.Аджамка, українець, освіта вища, колишній член партії українських есерів, анархіст-комуніст, вчитель неповно-середньої школи. Заарештований 9.02.1938 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна націоналістична агітація). Засуджений 27.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 12.09.1938. Реабілітований 20.02.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5037)

ПЯТОВ ОЛЕКСАНДР ОНУФРІЙОВИЧ, 1907 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 2.10.1944 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація, в роки німецької окупації працював соцьким громадського двору №18). Засуджений 6.12.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у ВТТ з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 4.01.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12986)

РАДУТ АНДРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1885 р.н., с.Миколаївка, українець, освіта початкова, голова ревізійної комісії колгоспу ім.Димитрова. Заарештований 18.02.1938 Великовисківським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 25.04.1938. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10314)

РАДЧЕНКО ДМИТРО ТИХОНОВИЧ, 1905 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, агроном МТС ім.Кірова. Заарештований 28.02.1944 Кіровоградським РВ НКДБ (видавав німецьким окупантам радянських активістів). Засуджений 25.04.1944 трибуналом Одеського військового округу до розстрілу. Верховним судом СРСР 31.05.1944 міру покарання змінено до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 24.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13263)

РАДЧЕНКО МИКОЛА ЛОГВИНОВИЧ, 1908 р.н., с.Обознівка, українець, освіта середня, проживав у м.Кіровограді, студент І-го курсу педагогічного інституту. Заарештований 4.07.1941 УНКДБ Кіровоградської області (контрреволюційна агітація, наклепи на життя в СРСР, на керівників партії та радянську владу). Засуджений 27.07.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 12.12.1991 Генеральною прокуратурою України. (П – 12895)

РАДЧЕНКО ФРОСИНА ПЕТРІВНА, 1910 р.н., с.Обознівка, українка, освіта початкова, проживала у м.Кіровограді, токар заводу "Червона зірка". Заарештована 5.07.1941 УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська агітація). Засуджена 22.07.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітована 16.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12802)

РАЗУМЕЄВ СВИРИД ІВАНОВИЧ, 1896 р.н., с.Червоний Яр, росіянин, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 3.03.1931 Новопразьким РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 14.09.1931 Одеським міжрайсудом до 3 років ув'язнення. Реабілітований 29.11.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10505)

РАЗУМЕЄВ ТИХІН ІВАНОВИЧ, 1891 р.н., с.Червоний Яр, росіянин, неписьменний, хлібороб. Заарештований 25.02.1931 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація). Зінов'євським МВ ДПУ 25.05.1931 справу припинено, включений до списку осіб, які підлягають виселенню. (П – 475)

РАЙНА МИКОЛА ДМИТРОВИЧ, 1913 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, робітник. Заарештований 3.04.1944 Кіровоградським 2-м відділом боротьби з бандитизмом УНКВС (антирадянська діяльність). Управлінням НКВС Кіровоградської області 18.04.1944 направлений в спецтабір НКВС для фільтрації. (П – 3256)

РАЦ ТЕТЯНА ІВАНІВНА, 1882 р.н., с.Грузьке, молдаванка, неписьменна, проживала у м.Кіровограді, домогосподарка. У 1929 році розкуркулена, 1931-го вислана на Урал разом із сім'єю, звідки втекла у 1934 році. Заарештована 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна агітація проти колгоспного ладу). Засуджена 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 28.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Син Микола у 1932 році втік із заслання, за що у 1935-ому засуджений до 5 років ув'язнення. (П – 8687)

РАЦА СИЛЬВЕСТР ОНУФРІЙОВИЧ, 1877 р.н., с.Грузьке Кіровоградського району, молдаванин, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, фарбувальник трикотажної фабрики. Заарештований 27.07.1937 Кіровським УДБ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 23.11.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 3400)

РЕШЕТНИКОВ ІВАН МИКОЛАЙОВИЧ, 1913 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, член колгоспу ім.Будьонного. Заарештований 7.12.1937 (контрреволюційна агітація проти колгоспів, стаханівського руху). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.09.1974 Кіровоградським облсудом. (П – 8283)

РІЗНИЧЕНКО ЛУКА ХАРЛАМПОВИЧ, 1899 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 3 класи, проживав у м.Кіровограді, маляр. Заарештований 14.09.1937 Кіровським міськвідділом НКВС ("член підпільної контрреволюційної організації церковників, створеної Одеським архієпископом Кирилом Квашенком за завданням керуючого обновленськими церквами в Україні Київським митрополитом Олександром Чеканівським, який мав зв'язок із закордоном через втеклого у 1931 році до Німеччини секретаря Синоду Серафима; до організації входили куркулі й інші невдоволені радянською владою; завдання – боротьба з радянською владою, підтримка інтервентів у прийдешній війні і відновлення фашистського ладу; в тюрмі члени організації не припиняли ворожої діяльності: зокрема І.Добровольського було засуджено до розстрілу"). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.12.1958 Кіровоградським облсудом. Повернувшись у Кіровоград 1949 року, заарештований вдруге 9.09.1949 УМДБ Кіровоградської області (член контрреволюційної підпільної організації церковників, антирадянська агітація). Засуджений 14.12.1949 особливою нарадою МДБ СРСР до заслання на поселення в Кокчетавську область (Казахстан). Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4621, 9666)

РОГОЗІН НАУМ КУЗЬМОВИЧ, 1888 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, хлібороб, рахівник млина. Заарештований 25.01.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівлі). Зінов'євським МВ ДПУ справу припинено 1.04.1932, з-під варти звільнений. (П –726)

РОЗУМОВ СЕРГІЙ СЕРГІЙОВИЧ, 1879 р.н., м.Седльце (Польща), українець, освіта середня, проживав на ст.Шостаківка Кіровоградського району, робітник Шостаківського бурякопункту. Заарештований 15.09.1937 Великовисківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 19.10.1937. Реабілітований 12.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12420)

РОМАНОВА МАРІЯ ОНУФРІЇВНА, с.Карлівка (нині с.Крупське), українка, освіта початкова, проживала у м.Кіровограді, робітниця. Заарештована 26.05.1944 Кіровоградською міськпрокуратурою (в роки німецької окупації працювала завідувачем будинку, у серпні 1941 агітувала проти радвлади; одна дочка, вийшовши заміж за німецького офіцера, евакуювалась на Захід, інші дві були засуджені німецьким судом за проституцію; 25.04.1944 на квартирі Романової знайдено 375 німецьких листівок антирадянського змісту – як пояснювала хазяйка, вони мали послужити папером для курива чоловікові, який у 1944-ому був мобілізований до Червоної армії). Засуджена 6.10.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітована 20.06.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 938)

РОТАРЄВ ІВАН ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1890 р.н., с.Котельна Лебкинського району (Бесарабія), молдаванин, освіта початкова, проживав у с.Гаївка, член колгоспу "8 Березня". Заарештований 9.02.1938 Аджамським РВ НКВС (шпигунство на користь Румунії). Помер 10.04.1938 у Кіровоградській тюрмі. (П – 699)

РОТАТА МАРІЯ ФЕДОСІЇВНА, 1925 р.н., с.Новопавлівка, українка, освіта початкова, проживала у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештована 15.04.1947 УМДБ Кіровоградської області (у 1942 році була відправлена на роботи в Німеччину – фабрика "Кабельверке" у Берліні, вийшла заміж за галичанина Нелиповича, який влаштував її і Явдоху Мартиненко три місяці навчатися у школі українських націоналістів "Вільне козацтво", школа готувала кадри для боротьби з СРСР за самостійну Україну, навчалася в групі санітарів, мала псевдо "Леонідова" – не встигла приступити

до дій; чоловік закінчив школу раніше на два тижні і був закинутий у Чехословаччину у березні з групою пропагандистів). Засуджена 30.06.1947 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Київського військового округу 21.12.1954 міру покарання змінено до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах, з-під варти звільнена 15.02.1955. Реабілітована 10.01.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13000)

РУБАН АНДРІЙ КУПРІЯНОВИЧ, 1880 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1931 році за невиконання плану хлібозаготівельних робіт був засуджений до 2 років неволі. Заарештований 31.12.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 10.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 16.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7045)

РУДЕНКО ІВАН ЯВДОКИМОВИЧ, 1899 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, проживав у с.Сасівка Компаніївського району, торговець-спекулянт. Заарештований 16.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 30.11.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 7374)

РЯБЧУН ВАСИЛЬ СТЕПАНОВИЧ, 1911 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, проживав у с.Шевченкове Кіровоградського району, мобілізований у Червону армію 23.06.1941, їздовий військової частини 2031. Заарештований 6.08.1941 Софіївським РВ НКВС Дніпропетровської області (відступаючи в обозі радянських військ на схід, 6.08.1941 відстав від своєї частини, затриманий колгоспницями с.Володимирівка Софіївського району, припроваджений у сільраду, де й був заарештований; в КПУ – камері попереднього ув'язнення – вів антирадянську агітацію: "вихваляв Гітлера, зводив наклепи на радянську дійсність, казав: "Німецькі окупанти звільняють народ, а радянська влада садить за грати"). Засуджений 9.08.1941 трибуналом Дніпропетровського гарнізону до розстрілу, вирок виконано 9.08.1941. Реабілітований 18.02.1991 трибуналом Київського військового округу. (П – 12576)

САВЕНКО МИХАЙЛО ПАВЛОВИЧ, 1881 р.н., с.Молодецьке, українець, освіта початкова, проживав в селищі Леніна, заготівельник райтрансторгхарчу ст.Знам`янка. Заарештований 27.01.1938 ОДТВ УДБ НКВС ст.Знам'янка (антирадянська агітація, спрямована на підрив, дискредитацію партії та уряду). Засуджений 7.03.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 13.03.1938. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11800)

САВКУНОВ ЯКІВ ПЕТРОВИЧ, 1879 р.н., с.Бережинка, українець, освіта початкова, проживав у с.Новогригорівка Кіровоградського району, рільник артілі ім.8 Березня. Заарештований 3.04.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (шкідництво, спрямоване на зрив посівної кампанії: "вимагав у правління колгоспу хліба колгоспникам, оскільки вони голодні не могли виходити в поле"). Засуджений 28.04.1933 Зінов'євським нарсудом до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 13917)

САВЧЕНКО ГРИГОРІЙ НИКИФОРОВИЧ, 1888 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 27.10.1930 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація, групування антирадянського елементу). Зінов'євським МВ ДПУ 29.01.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2509)

САВЧЕНКО ПАНАС ІЛЛІЧ, 1887 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, мірошник. Заарештований 5.03.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (контрреволюційна агітація). Зінов'євським окрвідділом ДПУ справу припинено 13.04.1928 у зв'язку зі смертю звинувачуваного. (П – 14191)

САВЧЕНКО СЕМЕН ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Івано-Благодатне, українець, освіта початкова, машиніст водокачки ст.Шостаківка. Заарештований 3.07.1941 ОВ НКДБ ст.Помічна (антирадянська діяльність). Засуджений 6.12.1941 судовою колегією Красноярського крайового суду до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 31.10.1963 Верховним судом РРФСР. (П – 7336)

САГАЙДАК ДЕМ'ЯН СЕМЕНОВИЧ, 1893 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, член колгоспу "Паризька комуна". Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у належності до "контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Зінов'євським МВ ДПУ 1.07.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10312)

САДОВСЬКИЙ МАРКО ВОЛОДИМИРОВИЧ, 1903 р.н., с.Вахнівка Липовецького району Вінницької області, українець, освіта початкова, проживав у с.Назарівка Кіровоградського району,

рахівник колгоспу. Заарештований 15.02.1938 Кіровським МВ НКВС (агітація проти продажу хліба державі). Засуджений 15.10.1938 Миколаївським облсудом до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 25.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 380)

САДЧЕНКО ПОРФИР ІВАНОВИЧ, 1903 р.н., м.Аккерман (нині Білгород-Дністровський) Одеської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Аджамка, завідувач магазину. Заарештований 6.09.1937 Аджамським РВ НКВС (у 1919 році перейшов нелегально кордон із Румунії в СРСР; підтримував письмовий зв'язок з родичами за кордоном, "після розстрілу фашистів Тухачевського і Якіра в колі своїх знайомих висловлював співчуття і заявляв про готовність допомагати ворогам народу"). Засуджений 2.01.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 16.02.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4657)

САЛЕНКО МАКСИМ МИТРОФАНОВИЧ, 1890 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 13.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація проти колгоспів). Засуджений 2.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 25.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7332)

САЛІЄНКО МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1896 р.н., с.Бережинка, українець, освіта незакінчена вища, завідувач Бережинської школи. Заарештований 13.02.1944 НКДБ Кіровоградської області ("в роки німецької окупації як завідувач школи виховував дітей в антирадянському дусі – в школі висіли німецькі плакати, гасла і портрети Гітлера; на двох зібраннях 1941-го року серед робітників радгоспу і колгоспників в промовах зводив наклепи на радянську владу і вихваляв фашизм"). Засуджений 31.05.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П –13907)

САЛОВ ЙОСИП ФЛОРОВИЧ, 1886 р.н., с.Олено-Косогорівка, українець, письменний, проживав у м.Кіровограді, тесля. Великовисківським нарсудом за невиконання плану хлібоздачі 26.01.1930 був засуджений до 2 років неволі з позбавленням виборчих прав, висланий на північ, повернувся у 1935-ому. Вдруге заарештований 28.07.1937 Великовисківським РВ НКВС ("у 1921 році разом з іншими куркулями здійснив убивство двох сільських активістів с.Велика Виска братів Сорочанів Аркадія і Миколи, від суду сховався"; "після повернення із заслання у колгоспі ім.Блюхера с.Новоєлизаветівка, перекручуючи положення сталінської Конституції, вів антирадянську агітацію: "Скоро повернуться куркулі й заберуть свої хати", погрожував селянам розправою"). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ВТТ. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською обласною прокуратурою. (П – 8968)

САМБРОС ПЕТРО ІВАНОВИЧ, 1902 р.н., с.Молодецьке Новоолександрівської сільської ради, українець, освіта початкова, бухгалтер колгоспу "Шлях до комунізму" Заарештований 3.07.1937 Знам'янським РВ НКВС ("зв'язок із батьком, Самбросом Іваном Івановичем, колишнім царським офіцером і білоемігрантом, який у 1930 році приїжджав із Румунії в СРСР із шпигунськими завданнями"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Кіровоградської області 25.12.1939 міру покарання знижено до 2 років неволі, з-під варти звільнений. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (9327 – П)

САМІЙЛЕНКО ГНАТ ФЕДОРОВИЧ, 1892 р.н., с.Іванівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.03.1944 Кіровоградським РВ НКДБ (у 1941-44 роках працював старостою громадського двору). Засуджений 19.06.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 16.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13214)

САМІЙЛЕНКО ОЛЕКСІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1913 р.н., с.Іванівка, українець, освіта початкова, червоноармієць військової частини 6167. Заарештований 16.04.1937 особливим відділом 14-ої кавалерійської дивізії (антирадянська поразницька агітація). Засуджений 14.02.1938 трибуналом військової частини 4373 Київського військового округу до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки, утримувався у тюрмі м.Новограда-Волинського Житомирської області. Реабілітований 7.05.1991 військовою прокуратурою Прикарпатського військового округу. (П – 1888)

САНЬКОВА НАДІЯ АНТОНІВНА, 1926 р.н., с.Федорівка, українка, освіта 9 класів, член колгоспу ім.Молотова. Заарештована 25.05.1946 відділом контррозвідки МДБ Кіровоградського гарнізону (співробітництво з німецькою контррозвідкою). Управлінням контррозвідки МДБ Київського військового округу 19.07.1947 за недостатністю звинувачень справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 3765)

СЕЗОНОВ ПАНТЕЛІЙ КУЗЬМОВИЧ, 1867 р.н., с.Федорівка, українець, неписьменний, хлібороб. Заарештований 18.03.1931 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація проти державних заходів на селі). Зінов'євською міськпрокуратурою 19.04.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 727)

СЕМЕНКО ІВАН ПАНАСОВИЧ, 1912 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта вища, проживав у с.Аджамка, інспектор районного відділу народної освіти. Заарештований 26.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська діяльність, зрада Батьківщини). Аджамським РВ НКДБ 1.08.1944 направлений у спецтабір НКВС для фільтрації. (П – 3210)

СЕМЕНКО САВА АВТОНОМОВИЧ, 1891 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта початкова, сторож колгоспу "Червона зірка". Заарештований 15.02.1938 Аджамським РВ НКВС (у 1918 році служив у 1-ому кінному Житомирському полку армії УНР; пропаганда проти заходів партії та радянської влади щодо зміцнення колгоспного ладу). Засуджений 13.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.06.1938. Реабілітований 20.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8883)

СЕМИЗЕНКО ОЛЕКСАНДР ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1886 р.н., с.Григорівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Первозванівка Кіровоградського району, без певних занять. Заарештований 2.02.1944 Кіровоградським РВ НКДБ (працював старостою громадського двору в роки німецької окупації). Засуджений 1.07.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років. З-під варти звільнений 26.01.1955. Реабілітований 23.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12932)

СЕМУРЕНКО ІВАН АМОСОВИЧ, 1915 р.н., с.Оситняжка, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ, командир роти 44-го окремого будівельного батальйону, лейтенант. Заарештований 21.08.1941 ОТВ НКВС ст.Червоний Лиман ("відступаючи, 19.08.1941 рота була обстріляна німецькою мотопіхотою, всі розбіглись. Семуренко самостійно став простувати на схід, в буфеті станції Красний Лиман сіяв поразницькі настрої: "Наші втікають з фронту, армія розбита, доведеться всю Росію здавати німцям"). Засуджений 22.08.1941 військовим трибуналом північно-Донецької залізниці до розстрілу, дата виконання вироку у справі відсутня. Реабілітований 14.02.1991 трибуналом Київського військового округу. (П – 12559)

СЕНДРЕЙ ЙОСИП ПАВЛОВИЧ, 1896 р.н., м.Карцаг (Угорщина), угорець, освіта початкова, член компартії Угорщини з 1918-го, член ВКП(б) з 1924 року, проживав у с.Аджамка Кіровоградського району, завідувач млину. Заарештований 11.09.1937 Аджамським РВ НКВС (з 1915 року учасник Першої світової війни, у 1916-ому потрапив до російського полону, з 1917-го доброволець Червоної армії в Катеринославі, у лютому 1918-го виїхав в Угорщину, де брав участь у комуністичному русі, за що арештовувався, звільнений угорською революцією, під час пролетарської диктатури в Червоній армії займав командні посади, після падіння радвлади в Угорщині нелегально жив у Будапешті, потім виїхав у Австрію, у 1923-ому прибув у СРСР, працював у Москві в Наркомфіні, згодом на фабриці "Паризька комуна", з 1924-го у Херсоні на різних роботах, з 1937-го в Аджамці; підозрювався у шпигунстві, антирадянській діяльності – висловлював невдоволення радвладою, зводив наклепи на органи преси). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Кіровоградської області 20.05.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. По партійній лінії реабілітований 14.12.1989. (П – 8312)

СЕРГАЧ ГРИГОРІЙ ЗАХАРОВИЧ, 1901 р.н., с.Відрадівка Іванівської сільради Кіровоградського району, українець, освіта початкова, проживав на х.Войкова Новопавлівської сільради, коваль колгоспу ім.Калініна. У 1930 році розкуркулений, втік із заслання. Заарештований 9.02.1938 Кіровським МВ НКВС (член підпільної контрреволюційної організації, антирадянська діяльність). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 5.04.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4263)

СЕРГАЧ ЕМАНУЇЛ СЕМЕНОВИЧ, 1884 р.н., с.Іванівка, українець, неписьменний, проживав у м.Кіровограді, сторож клубу спілки "Робос". У 1930 році розкуркулений, за контрреволюційну

діяльність засуджений до 3 років неволі та 5 років заслання. Вдруге заарештований 16.08.1937 Кіровським МВ НКВС ("у 1934 році повернувся додому, в розмовах з колгоспниками закликав не виходити в поле на роботи, кидати колгоспи взагалі, пророкуючи повернення старого ладу"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 17.03.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 1690)

СЕРГАЧ ЗАХАР АНТОНОВИЧ, 1866 р.н., с.Відрадівка Кіровоградського району, українець, неписьменний, проживав у с.Нова Павлівка Кіровоградського району, член колгоспу ім.Калініна. У 1929 році розкуркулений та засланий на Урал, у Пермську область. Заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.10.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4530)

СЕРГІЄНКО ВАСИЛЬ ГРИГОРОВИЧ, 1893 р.н., с.Дідковичі Народицького (нині Коростенського) району Житомирської області, українець, освіта 3 класи, кандидат у члени ВКП(б), проживав у с.Велика Северинка. Заарештований 5.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (служив у царській армії, під час першої світової війни у квітні 1915 року потрапив у полон біля м.Тарнов, де жив до 1921-го, потім повернувся у рідне село; на початку війни у Северинку пригнали 60 радянських військовополонених для роботи у громадському дворі – Сергієнка запросили перекладачем коменданта табору військовополонених Бройбера). особливою нарадою НКВС СРСР 8.07.1944 зараховано строк в рахунок вже відбутого в німецькому таборі. Реабілітований 20.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 2647)

СЕРГІЄНКО МАРІЯ АНТОНІВНА, 1891 р.н., с.Нова Павлівка, українка, неписьменна, проживала у с.Івано-Відрадівка Кіровоградського району, без певних занять. Заарештована 18.07.1945 УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська діяльність: "восени 1941 року видала єврейську родину німцям, яку заарештували і доля її невідома"). Засуджена 28.09.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт. Реабілітована 30.08.1989 Кіровоградським облсудом. Чоловік репресований у 1937 році, син – у 1944-ому. (П – 10482)

СЕРГІЄНКО ОЛЕКСАНДР ДАНИЛОВИЧ, 1889 р.н., с.Івано-Відрадівка Кіровоградського району, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, молодший економіст заводу "Червона зірка". Заарештований 2.12.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність, зв'язок з контрреволюційними елементами). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 2.02.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5014)

СЕРДЮК ГРИГОРІЙ ХАРИТОНОВИЧ, 1891 р.н., с.Воронинці Оржицького району Полтавської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Обознівка Кіровоградського району, агроном радгоспу. Заарештований 19.01.1944 УНКДБ Кіровоградської області (у 1941-44 роках працював керуючим держмаєтку). Засуджений 22.02.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 12.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12858)

СЕРЕДА АНТОН СИЛОВИЧ, 1897 р.н., с.Мала Мамайка Високо-Байрацької сільради, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 3.03.1931 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі). Зінов'євською міськпрокуратурою 19.04.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге як бригадир рільничої бригади заарештований 7.11.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1053, 10305)

СЕСМІЙ КАТЕРИНА ІВАНІВНА, 1924 р.н., с.Первозванівка, українка, освіта 7 класів, член колгоспу ім.Шевченка. Заарештована 16.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 7-ої гвардійської армії (соціально небезпечний елемент). Засуджена 1.04.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11641)

СЕСМІЙ СТЕПАН ПАВЛОВИЧ, 1892 р.н., с.Первозванівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, слюсар пивоварного заводу. Заарештований 11.10.1937 Кіровським МВ НКВС (шкідництво). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 12.12.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4949)

СЕСМІЙ ТРОХИМ ПАНАСОВИЧ, 1900 р.н., с.Первозванівка, українець, освіта початкова, тесля. Заарештований 23.07.1937 Кіровським МВ НКВС (зв'язок з куркульським елементом). Засуджений 31.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 24.09.1937. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10411)

СИЛІН АНДРІЙ ЮХИМОВИЧ, 1900 р.н., с.Клинці Аджамського району, росіянин, освіта початкова, член колгоспу ім.Блюхера. Заарештований 14.02.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація проти підписки на позику, колгоспного ладу). Аджамською райпрокуратурою 30.12.1938 справу припинено. Вдруге заарештований 29.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 303-ої стрілецької дивізії (антирадянська діяльність). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 14.05.1944 направлений у спецтабір НКВС для фільтрації. (П – 811, 3772)

СИЛІН ІВАН ЮХИМОВИЧ, 1893 р.н., с.Клинці, українець, неписьменний, член колгоспу ім.Блюхера. Заарештований 10.07.1935 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність, ворожі настрої проти колгоспного активу). Одеською облпрокуратурою 14.09.1935 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 20.10.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 1.03.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 2895, 4152)

СИЛІН МАКСИМ ЮХИМОВИЧ, 1885 р.н., с.Клинці, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Блюхера. Заарештований 10.07.1935 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність проти заходів партії та уряду). Одеською облпрокуратурою 14.09.1935 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2895)

СИЛІН ПАВЛО ЮХИМОВИЧ, 1890 р.н., с.Клинці, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Блюхера. Заарештований 10.07.1935 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність, антирадянська агітація). Одеською облпрокуратурою 14.09.1935 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 20.10.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 1.03.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 2895, 4152)

СИЛІН СИЛЬВЕСТР ІВАНОВИЧ, 1908 р.н., с.Червоний Яр, росіянин, освіта початкова, селянин-хлібороб. Заарештований 6.07.1932 Новопразьким РВ ДПУ ("у 1930 році разом з іншими піднімав повстання проти місцевої влади села, бив вікна у сільраді", "влітку 1932-го разом з Переверзевим перепиняв колгоспників на дорозі, аби ті не йшли пропалювати цукрові буряки: "Хай їх краще гусінь зжере, бо вони не наші"). Засуджений 13.07.1932 Дніпропетровським облсудом до 7 років ув'язнення та заслання до 5 років. Реабілітований 23.06.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13332)

СИМОНОВ ПЕТРО КОСТЯНТИНОВИЧ, 1910 р.н., с.Колосівка Березівського району Одеської (нині Веселинівського Миколаївської) області, росіянин, освіта середня технічна, проживав у с.Покровське Кіровоградського району, старший механік Покровської МТС. Заарештований 4.02.1944 Аджамським РВ НКДБ (у 1941-43 роках пособляв німецьким окупантам). Засуджений 8.05.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 31.03.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13192)

СИМОНОВ СТЕПАН ТИМОФІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Оситняжка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Гігант". Заарештований 28.06.1941 Знам'янським МРВ НКДБ (у 1937-1939 роках вів серед колгоспників контрреволюційну агітацію, виступав проти продажу колгоспами хліба державі). Засуджений 19.07.1941 Кіровоградським облсудом до 8 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 26.06.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12076)

СИНИЦЬКИЙ ПАВЛО МИХАЙЛОВИЧ, 1889 р.н., с.Покровське, українець, освіта неповна середня, проживав у м.Кіровограді, помічник бухгалтера спиртзаводу. Заарештований 27.11.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна робота). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 2.12.1937. Реабілітований 16.03.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 6286)

СИНЬООК ІВАН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1887 р.н., с.Карлівка (нині с.Крупське), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 15.02.1938 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 10.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 9.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9873)

СИРОТА ІВАН ПИЛИПОВИЧ, 1894 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, проживав на х.Веселий (нині у складі с.Шевченкове), колгоспник. Заарештований 19.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація за зрив підписки на держпозику та виконання плану хлібозаготівельних робіт). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7111)

СІГОВ ФЕДІР ВАСИЛЬОВИЧ, 1885 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 29.11.1937 Аджамським РВ НКВС (агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1480)

СКИБИЦЬКИЙ СВИРИД ГНАТОВИЧ, 1890 р.н., с.Велика Северинка, українець, письменний, сторож колгоспу. Заарештований 18.01.1933 Знам'янським РВ ДПУ ("агітував селян розбирати колгоспний хліб, протидіяв виконанню державного плану хлібозаготівлі; за його сторожування розтягнули дві скирти соломи, крали хліб і полову, сам він крав зерно і колоски – в результаті цього Велика Северинка станом на 21.01.1933 план хлібоздачі виконала лиш на 69%, решта збіжжя розкрадено й закопано в ямах"). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 18.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7598)

СКОБЕЛЬ ДМИТРО ПАВЛОВИЧ, 1896 р.н., с.Івано-Відрадівка Кіровоградського району, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, приймальник заводу комбікормів, робітник винокурного заводу. Заарештований 16.11.1937 Кіровським МВ НКВС (агітація проти колгоспного ладу, розповсюдження чуток про війну з Польщею та поразку в ній СРСР). Засуджений у 1937 році трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Кіровоградської області 4.09.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1933)

СКРИПКА ВАСИЛЬ АНТОНОВИЧ, 1916 р.н., с.Володимирівка, українець, освіта 5 класів, робітник корморадгоспу "Укрзаготскот". У 1930 році разом з батьком був розкуркулений і висланий на північ, звідки втік у 1933 році. Заарештований 30.10.1937 Великовисківським РВ НКВС (вів антирадянську агітацію, розповідаючи про заслання: "На півночі всіх куркулів відпускають, скоро і в Україні будуть розпускати колгоспи і роздавати землю в індивідуальне користування"; здійснював дрібні крадіжки запчастин та сільгосппродуктів). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 12.08.1974 Кіровоградським облсудом. (П – 8280)

СКРИПНИЧЕНКО ФЕДІР ЯКОВИЧ, 1912 р.н., с.Буланівка (приєднане до с.Гаївка), українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, завідувач гаража міської пожежної команди. Заарештований 14.02.1945 відділом контррозвідки "Смерш" УНКВС Кіровоградської області ("працював водієм дитбудинку УНКВС, на початку серпня 1941 року, евакуйовуючи дітей на схід, кинув машину і подався до батька на село Дубову Балку, призначений завгоспом громадського двору, бригадиром будівництва німецьких оборонних споруд – силував людей до роботи"; з іншого боку червоні партизани Катеринич і Ткаченко згодом свідчили, що брати Скрипниченки допомагали партизанам, одного з них німці розстріляли). Засуджений 31.01.1947 Верховним судом СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Військовою колегією Верховного суду СРСР 31.01.1947 міру покарання зменшено до 3 років неволі, а за амністією від 7.07.1945 звільнений з-під варти. (П – 3167)

СКРИПЧЕНКО ГРИГОРІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1885 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Високі Байраки Кіровоградського району, хлібороб. Заарештований 8.02.1939 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 25.05.1939 Кіровоградським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Верховним судом УРСР 11.12.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1010)

СЛІПЧЕНКО ЯКІВ ДЕНИСОВИЧ, 1899 р.н., с.Попівка, українець, освіта 5 класів, проживав у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештований 21.09.1944 УНКВС Кіровоградської області ("за окупаційної німецької влади працював керуючим будинками, згодом завідував житловим відділом міської управи, взяв на облік увесь житлофонд, виділяв кращі квартири активістам німецької влади, керував роботою кербудів і двірників, розповсюджував накази і плакати німецької влади"). Засуджений 4.12.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення з позбавленням

громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10453)

СЛОБОДЯНИК МАКСИМ ІВАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Велика Северинка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 27.07.1937 Єлисаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8970)

СЛОНЕНКО МИКОЛА ХОМИЧ, 1903 р.н., с.Нововолодимирівка Новоолександрівської сільради, українець, освіта початкова, проживав на ст.Медерове Кіровоградського району, стрілочник залізниці. Заарештований 19.03.1933 Новопразьким РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 4.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 3.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге як вагар цукрового заводу ст.Сахарна заарештований 7.10.1937 Знам'янським ОДТВ НКВС (контрреволюційна агітація проти партії та радянської влади). Засуджений 29.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 4.11.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 7671, 5465)

СМИКОДУБ ГОРДІЙ СЕМЕНОВИЧ, 1878 р.н., с.Канатове, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, двірник. Судився у 1928 році за хуліганство, у 1932 за підробку грошових документів. Втретє заарештований 17.09.1937 Кіровським МВ НКВС (вів антирадянську агітацію: "поширював провокаційні чутки про війну, поразницькі настрої, пропагував фашистські порядки, займався дискримінацією Червоної армії та керівників партії й уряду"). Кіровоградською облпрокуратурою 31.03.1939 з-під варти звільнений. Вчетверте як уродженець с.Черняхівка без певних занять заарештований 25.01.1944 ОТВ НКДБ Одеської залізниці (контрреволюційна агітація в роки німецької окупації). Засуджений 26.06.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 7 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 27.12.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10311, 10165, 13356)

СМИКОДУБ ІВАН СИДОРОВИЧ, 1890 р.н., с.Черняхівка, українець, освіта 3 класи земської школи, проживав у с.Масляниківка (нині у складі м.Кіровограда), конюх військбудівельної дільниці №174. У 1930 році розкуркулений і висланий у північний край. Заарештований 27.07.1937 Аджамським РВ НКВС (агітував проти радянської влади, погрожував сільським активістам розправою). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 11.08.1937. Реабілітований 30.05.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 1737, 4730)

СМИКОДУБ ПЕТРО СИДОРОВИЧ, 1888 р.н., с.Черняхівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Веселівка, вантажник Кіровоградського "Швейпрому". У 1930 році розкуркулений і висланий у північний край. Заарештований 27.07.1937 Аджамським РВ НКВС (агітував проти радянської влади, погрожував активістам). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.05.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 1737, 4730)

СМИКОДУБ ФЕДОТ ГРИГОРОВИЧ, 1890 р.н., с.Черняхівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Гаївка, хлібороб. Заарештований 15.01.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (разом з іншими куркулями проводив агітацію проти хлібозаготівельних робіт та оподаткування). Засуджений 5.07.1929 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 23.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4172)

СМИРНОВ ПОЛІКАРП МИХАЙЛОВИЧ, 1885 р.н., с.Покровське, українець, освіта початкова, проживав у с.Веселе Рибчинської сільради Новгородківського району, член сільськогосподарської артілі ім.Молотова. У 1932 році перебував під слідством за підозрою служби у царській жандармерії. Вдруге заарештований 19.11.1935 Новгородківським РВ НКДБ (антирадянська агітація: "висловлював невдоволення радянським ладом, непомірними податками"). 25.11.1935 складено звинувачувальний висновок, яким справа направлялася на розгляд Особливій нараді при НКВС СРСР. Подальші документи слідства у матеріалах справи відсутні. Реабілітований 14.06.1990 Кіровоградським облсудом. (1017 – П)

СМИЧЕНКО ЄЛИСЕЙ СИДОРОВИЧ, 1888 р.н., с.Обознівка Кіровоградського району, українець, освіта початкова, член колгоспу "Новий світ". Заарештований 15.02.1938 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність: "у громадянську війну сприяв селянському отаману Завгородньому"; "висловлював терористичні наміри проти партії та уряду"; "брав участь у підпалі

колгоспного посіву у 1937 році"). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.38. Реабілітований 19.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3898)

СМИЧЕНКО КОРНІЙ ОХРІМОВИЧ, 1895 р.н., с.Обознівка Кіровоградського району, українець, освіта початкова, муляр шахти "Нерудсталь". Заарештований 15.02.38 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 19.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3898)

СМИЧЕНКО ОДАРКА ДЕНИСІВНА, 1894 р.н., с.Обознівка, українка, освіта початкова, проживала у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештована 12.06.1944 Кіровоградським міськвідділом НКВС (антирадянська агітація: "берегла й поширювала у травні-червні 1944 року шляхом продажу на базарі м.Кіровограда контрреволюційні листівки"; Смиченко суду свідчила, що при відступі німців вона з приміщення поліції принесла додому пачки паперу, щоб розпалювати піч, загортати продукти; в травні-червні 1944 року, лишившись без грошей, стала виносити папір на базар і продавати на куриво за 50 копійок штука, 3-го червня її затримали й вилучили 101 листівку – були вони надруковані українською мовою й мали заголовок "Чесно працювати з німцями"). Засуджена 21.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 8 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Верховною радою СРСР 30.09.1946 міру покарання зменшено до 3 років неволі. Реабілітована 25.10.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10484)

СМІЛЬНЯК ПРОКІП ІВАНОВИЧ, 1883 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, конюх кооперативу. Заарештований 15.02.1938 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.19.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3898)

СМУТКО АРТЕМ ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, конюх районної лікарні. Заарештований 29.11.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти радянської влади і сталінської Конституції). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.07.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5452)

СНІГОРЕНКО ДМИТРО МАКСИМОВИЧ, 1903 р.н., с.Покровське, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештований 3.11.1947 УМВС Кіровоградської області (разом з міліціонером Митрофаном Тузом викрав зі складу мішок кукурудзи). Засуджений 27.03.1948 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Даних у справі про реабілітацію немає – засуджений не за політичний злочин. (13116)

СОБОЛЕВСЬКИЙ АНТОН ДОМІНІКОВИЧ, 1880 р.н., с.Буртин Полонського району Хмельницької області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Червоний Яр Кіровоградського району, тесля колгоспу "Червоний шлях". У 1933 році за антирадянську діяльність був висланий у Казахстан. Вдруге заарештований 14.02.1938 Новопразьким РВ НКВС (антирадянська агітація: "поширював провокаційні чутки про оголошення війни СРСР і загибель радвлади, вихваляв фашистський лад у Польщі, закликав селян не захищати СРСР на випадок війни"). Засуджений 29.09.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 5.10.1938. Реабілітований 3.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9129)

СОКОЛОВ АНДРІЙ ПАВЛОВИЧ, 1896 р.н., с.Червоний Яр, українець, освіта початкова, член колгоспу "Червоний шлях". Заарештований 27.10.1937 Новопразьким РВ НКВС (агітація проти влади і партії). Засуджений 20.10.1939 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.01.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4033)

СОКОЛОВ ОЛЕКСІЙ СЕРГІЙОВИЧ, 1911 р.н., с.Покровське Аджамського (нині Кіровоградського) району, росіянин, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, слюсар заводу "Червоний профінтерн". У 1932 році як тракторист МТС за шкідницьку діяльність Одеським облсудом був засуджений до 10 років заслання на Байкал, достроково звільнений через 1,5 року. Вдруге заарештований 22.08.1937 Кіровоградським МВ НКВС (шкідництво: "при ремонті периферійного двигуна зумисне залишив у картері один болт із трьома шайбами, що при запуску могло привести до аварії"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 11.09.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9030)

СОКОЛОВ ФЕДІР ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Покровське, росіянин, освіта початкова, тракторист колгоспу ім.Ворошилова. У 1933 році за шкідництво засуджений до 3 років ув'язнення. Вдруге

заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти кандидатів до Верховної Ради). Засуджений 22.01.1938 трійкою УНКВС Миколаївської до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 262)

СОКУРЕНКО ІВАН ПЕТРОВИЧ, 1906 р.н., с.Бережинка, українець, освіта незакінчена вища, проживав у м.Кіровограді, завідувач складу наочних посібників. Заарештований 15.01.1944 УНКДБ Кіровоградської області (підозрювався як український націоналіст). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 25.01.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2076)

СОКУРЕНКО ПЕТРО ПЕТРОВИЧ, 1895 р.н., с.Бережинка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) з 1930 року, проживав у м.Кіровограді, столяр "Військбуду" Заарештований 28.11.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна шкідницька робота). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 4.10 .1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4534)

СОЛОВЙОВ МИТРОФАН ГРИГОРОВИЧ, 1899 р.н., с.Олександрівка (нова назва Липове), українець, освіта початкова, теля. Заарештований 31.10.1929 Зінов'євською районною робітничо-селянською міліцією (антирадянська діяльність: "разом з батьком і сином Просвірневими та іншими куркулями переслідував і дискредитовував вчителя-активіста нового радянського життя Івана Татарчука, який різко критикував у газеті куркулів за шкідницьку та контрреволюційну діяльність; намагався зірвати роботу драмгуртка, яким керував Татарчук, підбурював учнів провчити вчителя, закликав їх не відвідувати школу, даруючи їм яблука та цукерки, добивався зняття його з роботи"). Засуджений 27.11.1929 Зінов'євським окрсудом до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Реабілітований 12.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8274)

СОЛОВЙОВ ОЛЕКСАНДР ГРИГОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Олександрівка (нова назва Липове), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 31.10.1929 Зінов'євською районною робітничо-селянською міліцією (антирадянська діяльність: "разом з іншими куркулями переслідував і дискредитовував вчителя-активіста нового радянського життя Івана Татарчука, який різко критикував у газеті куркулів за шкідницьку та контрреволюційну діяльність; вів серед селян агітацію на підрив авторитету вчителя, добивався постанови про зняття Татарчука з роботи"). Засуджений 27.11.1929 Зінов'євським окрсудом до 1 року примусових робіт. Реабілітований 12.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8274)

СОЛОВЙОВ СЕМЕН МИКОЛАЙОВИЧ (він же **ГРУДСЬКИЙ СЕМЕН НАУМОВИЧ**), 1902 р.н., с.Аджамка, єврей, освіта 2 класи, член КП(б)У з 1920 року, проживав у м.Києві, літографський друкар, колишній інструктор політуправління Київського військового округу. Заарештований 14.07.1938 відділом Київського особливого військового округу ("прізвище на Соловйов поміняв у 1919 році під час вступу у комсомол; активний учасник антирадянської військово-троцькістської організації, вів шкідницьку діяльність в політроботі"). Київською військовою прокуратурою КОВО 14.09.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6891)

СОЛОХА ІВАН ІЛЛІЧ, 1911 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта середня педагогічна, проживав у с.Олександрівка Черняхівської сільради Кіровоградського району, голова колгоспу "Червоний орач". Заарештований 21.03.1944 Кіровоградським РВ НКДБ (в роки німецької окупації працював завідувачем Олександрівської школи, встановив суворий режим, виховував дітей в дусі лояльного ставлення до окупантів, скаржився у сільуправу на батьків, які не бажали віддавати дітей на навчання). Засуджений 7.06.1944 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Звільнений з-під варти 20.06.1953. Реабілітований 24.07.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12736)

СОРОКІН МИХАЙЛО СТЕПАНОВИЧ, 1884 р.н., с.Покровське, росіянин, письменний, член колгоспу ім.Ворошилова. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 22.01.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 421)

СОРОЧАН МИХАЙЛО МИХАЙЛОВИЧ, 1888 р.н., с.Новоандріївка Андрієво-Іванівського (нині Миколаївського) району Одеської області, українець, освіта середня (закінчив Ананьївську чоловічу гімназію), проживав у с.Осикувате Кіровоградського району, вчитель, городник колгоспу ім.Орджонікідзе. У 1930 році розкуркулений і засуджений до 5 років ув'язнення у концтаборі. Вдруге

заарештований 28.07.1937 Великовисківським РВ НКВС (у 1934-ому втік із заслання, переховувався до 1936-го, вів контрреволюційну агітацію: "Колгоспи при радвладі ніколи не будуть рентабельні, а колгоспники будуть вічно голодні і обірвані"; займався шкідництвом: "після сінокосу так скиртував сіно, щоб воно під час осінніх дощів якомога сильніше замокло, зіпсувалось і стало непридатним для згодовування худобі"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 11.09.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9026)

СОСНОВИЙ ЛЮДВІГ АДАМОВИЧ, 1907 р.н., с.Котелянка Полонського району Хмельницької області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Червоний Яр Кіровоградського району, їздовий колгоспу "Червоний шлях". Заарештований 19.10.1937 Новопразьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 11.12.1937 НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 7.12.1957 Верховним судом УРСР. (П – 3976)

СОСНОВСЬКИЙ НАУМ СТЕПАНОВИЧ, 1907 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 7 класів, бухгалтер сільського споживчого товариства. Заарештований 1.02.1944 Аджамським РВ НКДБ (зв'язок з німецькою контррозвідкою). Засуджений 25.11.1944 особливою нарадою НКВС до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9984)

СПОДАР НАЗАР КІНДРАТОВИЧ, 1882 р.н., с.Підмогильне (приєднане до с.Лозуватка), українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, завгосп педагогічного технікуму. У 1920 році арештовувався ЧК за те, що підбурював селян вчинити самосуд над односельцем. Вдруге заарештований 3.12.1937 Кіровським РВ НКВС ("до революції займався приватною комерцією, маючи бакалійну лавку та пивбар; в роки громадянської війни підтримував стосунки з повстанським загоном Завгороднього; працюючи на заводі "Червона зірка", вихваляв царський лад; будучи експедитором радгоспу "Радлад", крав керосин, олово, збував їх приватним особам"). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Кіровоградської області 25.12.1939 міру покарання зменшено до 5 років неволі; цим же органом 28.01.1941 першу міру покарання залишено в силі — 10 років таборів. Реабілітований 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1506)

СРІБНИЙ АНТОН НАЗАРОВИЧ, 1894 р.н., с.Аврамівка, українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б) до 1931 року, проживав у с.Ульянівка (нова назва Мар"янівка) Олександрівського району, тесля-столяр. Заарештований 13.10.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС до розстрілу, вирок виконано 21.11.1937. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9816)

СРІБНИЙ МИКИТА НАЗАРОВИЧ, 1918 р.н., с.Лісне, українець, освіта 4 класи, з жовтня 1938-го проходив військову службу у м.Москві, член ВЛКСМ – виключений у травні 1940 року за підрив авторитету командного складу, червоноармієць 251-го зенітно-артилерійського полку. Заарештований 30.09.1940 особливим відділом НКВС 1-го корпусу військ ПВО (вів антирадянську агітацію серед вояків: "Партія – це спілка, що об'єднує злиднів із безпритульними", "В наших газетах пишуть, що в Бессарабії люди ходили в лаптях, доки туди не прийшла радянська влада – брехня, в газетах можна все написати, навіть сфотографувати когось із наших, а підписати "бессарабець"). Засуджений 19.11.1940 військовим трибуналом 1-го корпусу військ ПВО до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 17.04.1991 прокуратурою Московського військового округу. (П – 12627)

СТАНКЕВИЧ КАЗИМИР МИХАЙЛОВИЧ, 1897 р.н., м.Вільнюс (Литва), поляк, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, експедитор облтрансу. Заарештований 14.09.1937 Кіровським МВ НКВС (зв'язок з Польщею, контрреволюційна націоналістична пропаганда, шпигунство). Засуджений 16.12.1937 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 20.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9603)

СТЕПАНОВ КАРПО ГАВРИЛОВИЧ, 1898 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 8269)

СТЕЦЕНКО КИРИЛО БОРИСОВИЧ, 1891 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, пічник-муляр. Заарештований 15.02.1938 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна діяльність).

Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 19.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3898)

СТЕШЕНКО МИКИТА ІЛЛІЧ, 1883 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, конюх колгоспу "8 Березня". Заарештований 25.06.1941 Кіровоградським облуправлінням НКДБ (контрреволюційна пропаганда серед односельчан, агітація проти продажу хліба державі). Засуджений 19.07.1941 Кіровоградським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 2.02.1989 Верховним судом УРСР. (П – 8579)

СТЕШЕНКО ПЕТРО ІЛЛІЧ, 1883 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, сторож колгоспу "8 березня". Заарештований 24.06.1941 Кіровоградським облуправлінням НКДБ (агітація проти радянського ладу та колгоспного будівництва на селі). Засуджений 11.07.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 19.07.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12463)

СТОГНІЄНКО СТЕПАН ОНИКІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Високі Байраки, українець, малописьменний, проживав у с.Гаївка Кіровоградського району, бригадир колгоспу. Заарештований 27.10.1938 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 22.05.1939 Кіровоградським облсудом до 5 років ув'язнення. Реабілітований 19.10.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12591)

СТРАТІЄНКО ІВАН ФЕДОРОВИЧ, 1921 р.н., с.Федорівка, українець, освіта 7 класів, бухгалтер. Заарештований 27.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 297-ої Слов'янсько-Кіровоградської стрілецької дивізії (у серпні 1942 року німецькою владою був призначений головним бухгалтером штюц-пункту №4 у Федорівці, комендантом Кіровоградського району Шелем був завербований таємним агентом німецької розвідки: подав німцям список комсомольської організації у складі 26 членів ВЛКСМ, секретарем якої він сам був до війни: "Жоден комсомолець не розстріляний і не вивезений до Німеччини – я їх захищав", підтвердив місцезнаходження червоного партизана Олександра Худояра, який при арешті перерізав собі горло бритвою; водночас нелегально видавав перепустки радянським військовополоненим, з якими вони здійснили втечу). Засуджений 15.02.1944 трибуналом 297-ої стрілецької дивізії до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 4.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14158)

СТРАТІЄНКО ПАВЛО ФЕДОРОВИЧ, 1889 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, електромонтер "Пайбуду". Заарештований 3.03.1931 Зінов'євським МВ ДПУ (зв'язок з контрреволюційним елементом, контрреволюційна агітація). Зінов'євською міськпрокуратурою 27.09.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2510)

СТРИЖИУС КАЛЕНИК ІВАНОВИЧ, 1886 р.н., с.Рексине Єлизаветградківського району, українець, письменний, член колгоспу ім.12-річчя Жовтня. Заарештований 7.10.1939 Єлизаветградківським РВ НКВС ("організатор євангельської секти села з 1924 року, пророкував Страшний суд радянській владі, вихваляв рівень життя народу за царизму, висловлював негативне ставлення до насильницької колективізації", при обшуку вилучено Біблію). Засуджений 23.12.1939 Верховним судом СРСР до 5 років ув'язнення. Реабілітований 14.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12567)

СТУДНИКОВ ЛЕОНТІЙ СЕРГІЙОВИЧ, 1869 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, без певних занять, церковний староста. У 1929 році розкуркулений. Заарештований 27.10.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.11.1937. Реабілітований 1.03.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4152)

СТУДНИКОВ НИКИФОР МИКОЛАЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, городник колгоспу ім.Блюхера. Заарештований 10.07.1935 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність, шкідництво). Одеською облпрокуратурою 14.09.1935 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2895)

СТУДНИКОВ ЯКІВ ДМИТРОВИЧ, 1899 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 8269)

СУГАК ВІРА ЛЕОНТІЇВНА, 1927 р.н., с.Любо-Надеждівка, українка, освіта початкова, проживала у м.Кіровограді, робітниця городнього господарства Будинку інвалідів. Заарештована

27.02.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 7-ї гвардійської армії (агент німецької розвідки). Відділом контррозвідки "Смерш" 25.03.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 4935)

СУКОВАЧ АНДРІЙ СИДОРОВИЧ, 1908 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у селищі Шевченкове (нині у складі м.Долинська), вантажник цегельного заводу. Заарештований 27.01.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (член контрреволюційної групи). Транспортною прокуратурою 2.07.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2399)

СУКОВАЧ ГРИГОРІЙ СИДОРОВИЧ, 1896 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у селищі Шевченкове (нині у складі м.Долинської), асенізатор комунального господарства ст.Долинська. Заарештований 27.01.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка (підозрювався як член контрреволюційної групи). Транспортною прокуратурою 2.07.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2399)

СУКОВАЧ ІВАН ТРИФОНОВИЧ, 1886 р.н., с.Аджамка, українець, письменний, проживав у с.Болохівка Московської області (Росія), конюх рудника. Заарештований 17.05.1933 Болохівським ДПУ (член конрреволюційної організації). Зінов'євським РВ ДПУ 14.11.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2863)

СУКОВАЧ МИРОН ФЕДОРОВИЧ, 1900 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 15.10.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 20.11.1939 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 17.12.1969 Кіровоградським облсудом. (П – 8220)

СУХОНОС ДМИТРО ЛУК'ЯНОВИЧ, 1914 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, вантажник шахти "Піонер". Заарештований 28.06.1941 УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська діяльність). Засуджений 14.07.1941 Кіровоградським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.12.1965 Верховним Судом УРСР. (П – 8020)

СУХОРУКОВ СЕМЕН ЙОСИПОВИЧ, 1867 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, член колгоспу ім.Блюхера. Заарештований 30.11.1937 Аджамським РВ НКВС (ворожа агітація серед колгоспників, підрив дисципліни, антирадянська діяльність). Аджамським РВ НКВС 12.12.1937 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 730)

СУХОТІН ПИЛИП АНДРІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Соколівські Хутори Черняхівської сільради Кіровоградського району, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 18.07.1941 Кіровоградським МРВ НКДБ (антирадянська агітація). Засуджений 7.02.1942 особливою нарадою при Наркомі ВС СРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.11.1968 Кіровоградським облсудом. (П – 8172)

СУЩЕНКО МАКСИМ ГАВРИЛОВИЧ, 1911 р.н., с.П'ятоіванівка (нова назва Могутнє), українець, письменний, проживав у с.Володимирівка Кіровоградського району, молотобоєць МТС ім.Горького. У 1930 році розкуркулений, майно розпродане, від заслання переховувався; у 1933-ому за контрреволюційну агітацію проти колгоспів Великовисківським нарсудом був засуджений до 5 років неволі. Вдруге заарештований 28.07.1937 Великовисківським РВ НКВС (під час колективізації закопував свій хліб, аби не здавати державі; 1936-го втік із заслання, продовжував вести антирадянську агітацію: 1.05.1936 біля сільської кооперації казав селянам: "На півночі колгоспи вже ліквідовані, скоро й тут колгоспну землю розділять в індивідуальне користування", "Хоч радянська влада існує 19 років, але це не означає, що вона вічна, адже Паризька комуна існувала 40 років і та впала"). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8965)

ТАРАН МАТВІЙ ПАНАСОВИЧ, 1876 р.н., с.Осикувате, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, сторож військового санаторію. У 1929 році розкуркулений, переховувався від заслання. Заарештований 14.12.1937 Кіровським МВ НКВС (вів контрреволюційну агітацію проти колгоспного ладу, вихваляв царизм, поширював чутки про війну і неминучу поразку більшовиків, підносив Німеччину й її порядки). Засуджений 30.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 28.02.1938. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9879)

ТАРАН ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ, 1894 р.н., с.Велика Мамайка (нова назва Підгайці), українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, кондуктор залізничної станції. У 1940 році за прогул був засуджений до 4 місяців неволі. Вдруге зарештований 25.01.1944 ОТВ НКДБ Одеської

залізниці ("в роки німецької окупації працював на залізниці кондуктором, серед залізничників зводив наклепи на Червону армію та радянську державу, німців же називав визволителями, висловлював радість з приводу радянських поразок, а майбутню битву за Сталінград бачив як загибель радянської влади"). Засуджений 17.03.1944 військовим трибуналом Одеської залізниці до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 7.05.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 13998)

ТАРАНЕНКО ІВАН СИДОРОВИЧ, 1894 р.н., с.Олено-Косогорівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, їздовий військбуду №174. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8690)

ТАРАСЕНКО ВАСИЛЬ АМВРОСІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Федорівка, українець, освіта 2 класи, проживав у м.Кіровограді, кочегар канатної фабрики. Заарештований 26.02.1944 контррозвідкою "Смерш" 297-ої стрілецької дивізії (антирадянська агітація). Засуджений 20.03.1944 військовим трибуналом 297-ої СД до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 11.10.1960 трибуналом Київського військового округу. (П – 5342)

ТАРАСЕНКО ЙОСИП ЯВДОКИМОВИЧ, 1880 р.н., с.Соколівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, безробітний. Заарештований 22.08.1937 Кіровським МВ НКВС (вів контрреволюційну агітацію, зводив наклепи на партію та уряд). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.10.1937. Реабілітований 24.08.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3807)

ТАРАСЕНКО ОМЕЛЯН УЛЯНОВИЧ, 1887 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова, сторож колгоспу ім.Сталіна. У 1932 році за зловживання службовим становищем був засуджений до 8 років неволі, у 1934-ому Одеським облсудом міру покарання зменшено до 2 років – із "Далълага" звільнений 29.01.1935. Вдруге заарештований 17.02.1938 Кіровським МВ НКВС (разом з братом Семеном і Миколою Полуднєвим у 1921 році організовував повстання проти радянської влади: захопивши 7 комуністів у полон, протримали ніч, вранці скрутили колючим дротом руки, під конвоєм вивели за село і розстріляли; у 1932-ому чинили спротив хлібоздачі – творили "чорні склади", куди зсипалось зерно, приховане від обліку; у 1937-ому руйнували колгоспне господарство Федорівської сільради, займались шкідницькою діяльністю – "з метою знищення конепоголів'я парували з плідниками кобилиць, які не досягнули статевої зрілості"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.06.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9859)

ТАРАСЕНКО СЕМЕН УЛЯНОВИЧ, 1888 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Сталіна. У 1931 році перебував під слідством за підозрою у вбивстві комуніста. Вдруге заарештований 15.02.1938 Кіровським МВ НКВС (разом з братом Омеляном і Миколою Полуднєвим у 1921 році організовував повстання проти радянської влади: захопивши 7 комуністів у полон, протримали ніч, вранці скрутили колючим дротом руки, під конвоєм вивели за село і розстріляли; у 1932-ому чинили спротив хлібоздачі – творили "чорні склади", куди зсипалось зерно, приховане від обліку; у 1937-ому руйнували колгоспне господарство Федорівської сільради, займались шкідницькою діяльністю – "з метою знищення конепоголів'я парували з плідниками кобилиць, які не досягнули статевої зрілості"). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.06.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9859)

ТАРАСОВ ІВАН ІВАНОВИЧ, 1882 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 18.02.1944 Кіровоградським РВ НКДБ (антирадянська агітація під час німецької окупації, вихваляв німецькі порядки). Засуджений 13.05.1944 Кіровоградським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 25.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 534)

ТАТАРЕНКО ОЛЕКСАНДР ТРОХИМОВИЧ, 1919 р.н., с.Калинівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Бережинка Кіровоградського району. Заарештований не був, дав підписку про невиїзд (у листопаді 1935 року разом з учнем 5-го класу Калинівської семирічки Василем Решетниковим

збирались розклеїти дві листівки антирадянського, антиколгоспного змісту біля кооперативу артілі ім.Будьонного, але по дорозі ті листівки загубили, а старшокласники знайшли і передали директору школи – до таких дій школярів підштовхнув начебто пасічник О.В.Гребенюк). Засуджений 15.06.1936 Одеським облсудом до 2 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 17.08.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1249)

ТАТАРЕНКО ТРОХИМ ІВАНОВИЧ, 1894 р.н., с.Калинівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Бережинка, швець чоботарної артілі ім.Шевченка. У 1932 році Зінов'євським народним судом був засуджений до 5 років неволі: "працюючи головою артілі "Червоний прапор" Калинівської сільради, недбало ставився до своїх обов'язків, самочинно продавав колгоспне борошно на приватному ринку, привласнюючи частину виторгуваних грошей". Вдруге заарештований 8.07.1941 УНКДБ Кіровоградської області (на колгоспних зборах вів антирадянську агітацію: не здавати хліб державі, бо селяни голодні; зводив наклепи на політику колгоспного будівництва; заявляв, що Німеччина переможе у війні СРСР). Засуджений 19.07.1941 трибуналом військ МВС Одеської області до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 17.08.1963 Верховним судом УРСР. (П – 7366)

ТАХТАЙ ЯВДОКІЯ КИРИЛІВНА, 1884 р.н., с.Розумівка Чигиринського району Київської області, українка, неписьменна, проживала у с.Перша Іванівка Великовисківського (нині приєднане до с.Могутнє Кіровоградського) району, без певних занять. Заарештована 10.07.1938 Великовисківським РВ НКВС (член секти "Брати по Христу", контрреволюційна пропаганда, відмова від голосування на виборах до Верховної Ради УРСР). Кіровоградським облсудом 28.05.1939 справу припинено. (П – 13182)

ТЕЛИЧКО ОЛЕКСІЙ САВЕЛІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Молодецьке, українець, освіта 2 класи, колгоспник. Заарештований 9.02.1938 Знам'янським РВ НКВС (контрреволюційна агітація серед колгоспників, вислови проти радянської влади). Засуджений 27.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 29.07.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9738)

ТЕРЕЩЕНКО СТЕПАН ПЕТРОВИЧ, 1896 р.н., с.Новоолександрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 4.07.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (участь у підготовці терористичної групи). Трійкою при колегії ДПУ УРСР 16.11.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 11064)

ТИМОФІЄНКО КОСТЯНТИН НИКИФОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Вишняківка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 11.02.1938 Кіровським РВ НКВС (у 1919 році служив у махновській армії, агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 12.11.1938 Миколаївським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Верховним судом 8.01.1939 справу припинено. (П – 383)

ТИМОШЕНКО КИРИЛО АНТОНОВИЧ, 1904 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, голова колгоспу "Правда". Заарештований 9.11.1937 Аджамським РВ НКВС (проповідник секти адвентистів). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.08.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3753)

ТИМОШЕНКО ТЕТЯНА ІВАНІВНА, 1916 р.н., с.Аджамка, українка, освіта 7 класів та 1,5 року курсів медсестри, під час німецької окупації працювала прибиральницею районної управи та санітаркою госпіталю №5159. Заарештована 8.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (зрада Батьківщини: "в період перебування в Німеччині завербована шефом табору як агент німецької розвідки під №78, отримала завдання – після прибуття в Україну вести антирадянську агітацію, вихваляти життя в Німеччині, виявляти партизан, комуністів і повідомляти про них поліції"; на суді Тимошенко практичну діяльність заперечувала). Засуджена 15.07.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12257)

ТИХОНЕНКО ПАВЛО ЯРОШЕВИЧ, 1915 р.н., с.П'ятоіванівка (нині м.Могутнє) Кіровоградського району, українець, освіта 3 класи, без певних занять. Заарештований 31.07.1937 Великовисківським РВ НКВС (втеча з заслання, розповсюдження провокаційних чуток). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 17.07.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5726)

ТКАЛИЧ ВАСИЛЬ МЕФОДІЙОВИЧ, 1905 р.н., с.Оситняжка, українець, освіта початкова, табельник колгоспу "Перше травня". Заарештований 12.1932 Знам'янським РВ ДПУ (саботаж, зрив

хлібозаготівлі та економічного стану колгоспу "Перше травня"). З-під варти втік. Знам'янським РВ ДПУ 22.02.1933 оголошений розшук. Знам'янським РВ ДПУ 4.08.1933 справу припинено: за довідкою від 25.07.1933 із Оситнязької сільради "Кудренко помер, а Кочерженко виїхав не звісно куда", тому "справа втратила свою сутність". (П – 2783)

ТКАЧЕНКО ВАКУЛА КУЗЬМОВИЧ, 1880 р.н., с.Созонівка, українець, освіта початкова, працював у сільському господарстві. Заарештований 21.02.1945 Кіровоградським РВ НКДБ (належав до гурту куркулів, які повернулись із заслання і яким німецька влада у 1942 році повернула їхні хати, схилила до співробітництва: збирати теплі речі для німецької армії, доносити на радянських активістів, допомагати відправляти молодь на роботи в Німеччину). Засуджений 8.05.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 29.03.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10068)

ТКАЧЕНКО ВАСИЛЬ ПИЛИПОВИЧ, 1893 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Лелеківка (нині у складі м.Кіровограда), робітник заводу "Червона зірка". Заарештований 16.11.1937 Кіровським МВ НКВС (розповсюджував наклепи на керівництво партії та уряду, вихваляв життя у фашистській Італії та Німеччині). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8856)

ТКАЧОВ ІВАН ЛАРІОНОВИЧ, 1895 р.н., с.Аджамка, українець, освіта вища медична, головний лікар Аджамської лікарні. Заарештований 16.01.1944 Аджамським РВ НКДБ (належність до німецьких контррозвідувальних органів). Засуджений 24.05.1944 трибуналом війеьк НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 1.12.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13720)

ТОКМАНЕНКО ЯКІВ КИРИЛОВИЧ, 1913 р.н., с.Бережинка, українець, письменний, колишній кандидат в члени ВКП(б), проживав у м.Кіровограді, стрілочник на ст.Кіровоград. Заарештований 27.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 35-го гвардійського стрілецького корпусу ("проживаючи в окупованому німцями Кіровограді, 16.08.1941 був заарештований гестапо, наступного дня випущений на волю з іншими комуністами, Григорій Кобець, Микола Кириленко, Леонтій Снісаренко, Єгурнов, Собко, Огурний - всі були направлені на залізничні роботи і всі розписалися на одному папері, що виявлятимуть комуністів і комсомольців та осіб, вороже налаштованих до німецької влади; згодом не раз за зобов'язанням навідував поліцейську дільницю; весною 1943 року вступив у диверсійно-партизанську групу, крав з німецьких составів гвинтівки, міни і гранати для партизан у ліс"). Транспортним відділом НКДБ Одеської залізниці 15.04.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7392)

ТОМІЛЕНКО ІВАН МАКАРОВИЧ, 1878 р.н., с.Сухини Стеблівського (нині Корсунь-Шевченківського) району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Нововолодимирівка Кіровоградського району, колгоспник. Заарештований 24.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти колгоспів та хлібозаготівельних робіт). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6999)

ТОМІЛІН ФЕДІР ІВАНОВИЧ, 1877 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 29.12.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (контрреволюційна агітація проти колгоспного ладу). Справа направлена на розгляд трійкою ДПУ Одеської області з пропозицією засудити до 10 років ув'язнення у концтаборі. Інші рішення у справі відсутні. Управлінням СБУ Кіровоградської області 5.08.1994 справу закрито. (П – 7049)

ТРИБИНСЬКИЙ ОЛЕКСАНДР ОСТАПОВИЧ, 1912 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 6 класів, проживав у м.Керчі Автономної Республіки Крим, старший сержант в/ч 200. Заарештований 25.09.1941 Кіровоградським РВ НКДБ (антирадянська агітація, наклепи на командний склад Червоної армії). Засуджений 21.10.1941 трибуналом Харківського військового округу до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 24.05.1990 Верховним судом СРСР. (П – 11732)

ТРУБІЦИН ІВАН ЄФРЕМОВИЧ, 1923 р.н., с.Велика Мамайка (нині Підгайці) Кіровоградського району, українець, освіта 5 класів, військовослужбовець, командувач 116-го запасного полку. Заарештований 10.02.1945 Кіровоградським УНКДБ (підозрювався в тому, що служив у жандармерії

під час німецької окупації; насправді був командиром відділення українського штабу партизанського руху). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 26.04.1945 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3120)

ТУЗ МИТРОФАН САВЕЛІЙОВИЧ, 1923 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 7 класів, проживав у м.Кіровограді, міліціонер окремого взводу облуправління міліції. Заарештований 6.11.1947 УМВС Кіровоградської області (разом із Дмитром Снігоренком викрав зі складу мішок кукурудзи; перебуваючи в тюрмі, серед ув'язнених зводив наклепи на керівників партії та уряду; учасник війни, нагороджений медалями "За визволення Варшави", "За взяття Берліна" та інших). Засуджений 27.03.1948 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 15.03.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 13116)

ТУЗ СТЕПАН ІВАНОВИЧ, 1901 р.н., с.Нововолодимирівка, українець, освіта 7 класів, проживав у м.Знам'янка, без певних занять. Заарештований 15.01.1944 Знам'янським МВ НКДБ (у 1941-43 роках працював директором Знам'янського хлібзаводу). Засуджений 18.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. З-під варти звільнений 15.01.1954. Реабілітований 24.01.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13025)

ТУЛЯНЦЕВ ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1896 р.н., с.Покровське, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.02.1938 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація, шкідництво). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 15.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4812)

ТУПЧІЄНКО МАКСИМ ПЕТРОВИЧ, 1894 р.н., с.Аджамка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 13.02.1938 Аджамським РВ НКВС (агітація серед колгоспників проти заходів радянської влади). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 11.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10631)

ТУРЕЦЬКИЙ МИКОЛА ПИЛИПОВИЧ, 1919 р.н., с.Черняхівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Ризі (Латвія), слюсар 150-го ремзаводу будівельного управління Прибалтійського військового округу. Заарештований 6.03.1951 управлінням котррозвідки МДБ Прибалтійського ВО ("у 1941 році військовик 49-го стрілецького полку потрапив під Мінськом у полон, далі концтабір "Марієндорф" у Берліні, робота на військовому заводі оптичних приладів, де збирався вступити в РВА, але за освітою не пройшов, пізніше сам відмовився, після капітуляції Німеччини мобілізований до Радянської армії, демобілізувався у грудні 1946-го із Саксонії"; регулярно з 1949 року вів публічну пропаганду на антирадянські теми: "у 1950 році публічно заявив, що в 1933-ому на Україні був створений штучний голод, а хліб вивозили за кордон; вихваляв життя робітників капіталістичних країн: "Французький безробітний живе краще від радянського робітника", "Якби була можливість, я б пішки пішов у Німеччину"; "Якби я був керівником держави, то протягом трьох років підняв би країну на ноги: розпустив би колгоспи, а сам пішов у народ, аби знати про потреби простого люду", "Справжня демократія у США: там можна вийти до Білого дому й крикнути: "Геть Трумена!" і нічого тобі за це не буде, а крикни так біля Кремля на адресу Сталіна – посадять у тюрму"; перекручував зміст гімну СРСР: "Союз угнетенных республик голодных сплотила навеки великая Русь"; "Леза для гоління тупі – навіть таку дрібницю не можуть у нас добре зробити. Якби Сталіну вдарити цією бритвою по очах, то він би одразу побачив, як страждає народ"; розповідав антирадянські анекдоти: "В Москві американські й англійські дипломати вихваляли свій народ, тоді Сталін покликав росіянина, українця і єврея: "Чи любите ви мене і готові за це пожертвувати своїм життя?", на що перші два відповіли, що хоч зараз вистрибнуть у вікно, а єврей звернувся до Сталіна: "Якщо я теж вистрибну і загину, то хто ж тоді Вас буде любити?"; пророкував недалеку війну між СРСР та США: "Тоді я піду плече в плече з американцями, аби розірвати ланцюги, якими радянський уряд закував робітників і селян"). Засуджений 22.06.1951 трибуналом військ МВС Латвійської РСР до 25 років виправно-трудових таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Прибалтійського ВО 4.11.1955 міру покарання зменшено до 10 років неволі. Президією Верховної ради СРСР 16.07.1956 "беручи до уваги характер здійсненого злочину і особисті пояснення та каяття, сумлінну п'ятирічну працю у виправно-трудових таборах, визнано недоцільною подальшу ізоляцію, достроково звільнено", "з зарахуванням робочих днів відбув покарання 7 років та 1 місяць". Реабілітований 31.08.1992 Генпрокуратурою України. (13507 – П)

ТУРКОВСЬКИЙ ПАВЛО ВОЛОДИМИРОВИЧ, 1890 р.н., с.Іванівка, українець, освіта вища, проживав у м.Кіровограді, викладач креслення ФЗУ заводу "Червона зірка", інструктор. У 1921 році арештовувався ЧК як такий, що в роки громадянської війни служив у денікінському війську телефоністом у чині прапорщика. Вдруге заарештований 28.07.1937 Кіровським МВ НКВС ("член нелегального терористичного угруповання, створеного в 1935 році кіровоградцем Дмитром Менескулом, засудженим і висланим на північ – угруповання є результатом діяльності закордонної білогвардійської організації "Національний союз нового покоління" в Югославії"). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, дати виконання вироку в справі не вказано. Реабілітований 28.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12360)

ТУРЧАНИН ІВАН КІНДРАТОВИЧ, 1887 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у с.Новоданилівка Долинського району, стрілочник залізничної станції. Заарештований 27.01.1933 ОДТВ ОДПУ ст.Знам'янка ("розкуркулений, вступив до колгоспу, вигнаний, пішов працювати на залізницю, скуповував хліб у колгоспах і перепродував на приватних ринках за спекулятивними цінами, при обшуку виявлено 31 кілограм кукурудзи, 21 пшениці, 57 ячменю, 1 пуд борошна, приготовлених для спекуляції; крім того мав жорна, на яких перемелював зерно"; підозрювався в належності до контрреволюційної групи). Засуджений 9.03.1933 Долинським районним народним судом до 8 років неволі з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією на користь держави 1 корови та 115 кг збіжжя різних сільгоспкультур. Транспортною прокуратурою 2.07.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2399)

УСАТЕНКО ВАСИЛЬ ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Аджамка, українець, письменний, комірник артілі ім.Чубаря. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("приховував хліб від здачі державі: при обшуку в амбарах виявлено 90 пудів проса і 61 пуд ячменю, які Усатенком зараховані до негодящого посліду – перед початком обшуку комірник дав підписку правлінню артілі, що в амбарі нема зерна", "артіль ім.Чубаря виконала план хлібоздачі на 57,7%"). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 14.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7331)

УСАТЕНКО МИКОЛА ДМИТРОВИЧ, 1912 р.н., с.Овсяниківка Великовисківського району, українець, освіта 5 класів, проживав у селищі Чорноісточинськ Висимського району Свердловської області, червоноармієць 646-го окремого автотранспортного батальону 39-ої армії. Заарештований 17.02.1943 особливим відділом НКВС Калінінського фронту (розповідав антирадянські анекдоти, які дескредитують керівників радянського уряду та ВКП(б); "на питання чи живий Ленін, радянський громадянин відповів, що помер, його поправили, що Ленін живий у серці кожного з нас; на питання де Сталін, той же громадянин відповів, що в одному серці два вожді не зможуть поміститись, отож Сталін – у печінці"). Засуджений 9.03.1943 військовим трибуналом Калінінського гарнізону до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. З-під варти звільнений 29.05.1951. Реабілітований 24.02.1989 трибуналом Московського військового округу. (П – 8507)

УСАТЕНКО ТРОХИМ ПЕТРОВИЧ, 1890 р.н., с.Володимирівка, українець, неписьменний. Заарештований 19.05.1921 Єлисаветградською повітовою і міською ЧК по боротьбі з контрреволюцією (на другий день паски у квітні 1921 року повстанський загін Кучми вчинив наліт на Володимирівський виконком, після якого Усатенко добровільно вступив до загону, де знаходився 10 днів, арештований у с.Кримках, куди був посланий для купівлі фуражу коням – під час нальоту червоних всі розбіглися, а він лишився). Засуджений 11.06.1921 Єлисаветградською повітовою ЧК до розстрілу, дати виконання вироку у справі нема. Реабілітований 15.07.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14241)

ФЕОКТИСТОВ ІВАН ПЕТРОВИЧ, 1903 р.н., с.Червоний Яр, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 30.08.1937 Новопразьким РВ НКВС (ворожі настрої проти колгоспів і заходів радянської влади). Засуджений 7.10.1937 трійкою УНКВС Дніпропетровської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 1.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10780)

ФЕРМАН МАКСИМ ЯКОВИЧ, 1885 р.н., с.Новоолександрівка українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 4.07.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (учасник підготовки терористичної групи). Засуджений 16.11.1930 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення в концтаборі. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11064)

ФІЛІП'ЄВ ПЕТРО ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1900 р.н., с.Овсяниківка Кіровоградського району, українець, письменний, проживав у с.Олександрівка Кіровоградського району, селянин-середняк, колгоспник. Заарештований 10.11.1937 Великовисківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 27.11.1937 трійкою НКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 28.11.1959 Верховним судом УРСР. (П – 4943)

ФІЛІП'ЄВ КАЛЕНИК ІВАНОВИЧ, 1887 р.н., с.Івано-Благодатне, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 3.02.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("разом з Антоном Кардашем, колишні поліцейський і жандарм, під час перевиборів Івано-Благодатнівської сільради гуртували довкола себе заможне селянство, аби не допустити в сільраду кандидатур від бідноти і комуністів, а провести своїх – внаслідок чого кандидатури, висунені громадськістю села, були провалені"). Зінов'євською окрпрокуратурою 4.06.1929 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7414)

ФІШЕР ХАЯ БЕНЦІОНІВНА, 1903 р.н., м.Кишинів (Молдова), єврейка, освіта початкова, член ВКП(б) з 1924 року, проживала у с.Аджамка Кіровоградського району, другий секретар райпарткому. Заарештована 29.08.1937 Аджамським РВ НКВС ("у 1924 році приїхала в СРСР із Румунії як політемігрант", "працюючи на взуттєвій фабриці м.Одеса, засмічувала більшовицькі партійні лави троцькістами", "вела антирадянську диверсійну діяльність у вихованні комсомольців"). З-під варти звільнена 5.02.1938 за підпискою про невиїзд з м.Одеса. Аджамським РВ НКВС 23.02.1939 справу припинено. (7889 – П)

ФЛОРЕНКО ДЕМИД ІВАНОВИЧ, 1874 р.н., с.Корлюгівка, українець, письменний, проживав у с.Велика Виска, селянин-хлібороб. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 3.03.1931 Великовисківським РВ ДПУ (агітація проти заходів радянської влади та хлібозаготівлі, під час вилучення церковних цінностей вчинив посилений опір, категорично відмовився від хлібо- та м'ясоздачі в державу, погрожуючи активістам помстою в майбутньому). Великовисківським РВ ДПУ 31.03.1931 справу припинено із занесенням до списку осіб, які підлягають виселенню за межі України. (П – 6399)

ФЛОРЕНКО ІВАН МИКОЛАЙОВИЧ, 1917 р.н., с.Корлюгівка, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 29.08.1937 Великовисківським РВ НКВС (втеча з місць заслання, антирадянська діяльність). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8967)

ФЛОРЕНКО МИКОЛА ПРОКОПОВИЧ, 1867 р.н., с.Корлюгівка, українець, неписьменний, городник колгоспу "17-й партз'їзд". Заарештований 28.07.1937 Великовисківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація і пропаганда). Засуджений 28.08.1938 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 17.08.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 3865)

ФЛОРЕНКО ФЕДІР ІВАНОВИЧ, 1913 р.н., с.Корлюгівка, українець, освіта початкова, хлібороб, член колгоспу ім.Карпенка-Карого. Заарештований 13.04.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітував проти колективізації, закликав людей забирати свою худобу з созу ім.Карпенка-Карого – забрали 17 хазяїнів; підписав листа-заяву на ім'я прокурора, що його було складено в хаті Андрія Литвиненка колишніми колгоспниками з вимогою повернення посівматеріалів й наділення землі). Засуджений 11.05.1930 Зінов'євським окрсудом до 1 року 4 місяців ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Верховним судом УРСР 17.06.1930 покарання визнано умовним, з-під варти звільнений 18.06.1930. Реабілітований 13.07.1993 Генпрокуратурою України. (П – 1852)

ФРІ ГЕНРІХ ГЕНРІХОВИЧ, 1906 р.н., с.Петросталь Овідіопільського району Одеської області, німець, освіта початкова, проживав у радгоспі "Зоря" Кіровоградського району, робітник радгоспу. Заарештований 28.06.1941 Кіровоградським МРВ НКДБ (в минулому двічі притягувався до судової відповідальності за контрреволюційну діяльність, після відбуття покарань було заборонено мешкати у прикордонних містах як соціально небезпечному елементу; "носив при собі газетну вирізку з фотографією зустрічі Молотова і Гітлера, показував її робітникам радгоспу, захоплено характеризував німецького керівника, вихваляв фашистський уряд"). Засуджений 14.07.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 28.06.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12077)

ФУНИК ІВАН ДЕНИСОВИЧ, 1894 р.н., с.Федорівка, єврей, освіта початкова, бригадир колгоспу "Перемога". Заарештований 16.11.1937 Кіровським МВ НКДБ (антирадянська агітація).

Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10272)

ХАРИТОНОВ ОЛЕКСАНДР ПОРФИРОВИЧ, 1910 р.н., с.Андросове, українець, освіта початкова, молодший наглядач Кіровської виправно-трудової промколонії. Заарештований 23.10.1935 Кіровським МВ НКВС (серед наглядачів промколонії поширював наклепи на комісара Внутрішніх Справ УРСР і члена ЦК КП(б)У тов.Балицького; "Харитонов розказував мені, що Балицького знає як односельця, уродженця с.Високі Байраки Аджамського району. Перше його прізвище Данилов, далі змінив на Карий, аж згодом – Балицький. Зараз він керує НКВС УРСР. В період громадянської війни він був у загонах Денікіна, грабував народ, гвалтував жінок, розстрілював більшовиків. Цікаво було б запросити його автобіографію. Із Високих Байраків, мовляв, про нього не раз писали. В 1927 році Балицький сам приїжджав у Зінов'євське ДПУ, викликав до себе підписантів і брав їх у перепльот з наказом мовчати" – із свідчення молодшого наглядача промколонії В.Н.Могильова). Засуджений 29.12.1935 трибуналом прикордонної та внутрішньої охорони УРСР до 2 років 6 місяців ув'язнення. Верховним судом СРСР 14.11.1937 справу припинено за відсутністю складу злочину. (П – 1248)

ХАРЧЕНКО ВАСИЛЬ ХАРИТОНОВИЧ, 1886 р.н., с.Канатове, українець, освіта середня, голова колгоспу "Соцнаступ" Веселівської сільради. Заарештований 20.07.1938 Кіровським МВ НКВС (підозрювався як член контрреволюційної повстанської організації, антирадянська агітація). Засуджений 22.05.1939 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Верховним судом УРСР 13.10.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 752)

ХАРЧЕНКО ОЛЬГА ГНАТІВНА, 1927 р.н., с.Миколаївські Сади, українка, освіта 6 класів, без певних занять. Заарештована 27.06.1945 Кіровоградським РВ НКДБ (зрадницька діяльність). Засуджена 20.08.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з конфіскацією майна. Реабілітована 5.01.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько Харченко Гнат Петрович розкуркулений у 1929 році, у 1944-ому засуджений до 10 років неволі за те, що в роки німецької окупації працював старостою громадського двору села Миколаївські Сади. (П – 13762)

ХИЖНЯК ВОЛОДИМИР ПРОКОПОВИЧ, 1914 р.н., м.Оренбург (Росія), українець, освіта неповна середня, проживав на ст.Шостаківка Кіровоградського району, лаборант "Заготзерно". Заарештований 30.10.1937 Великовисківським РВ НКВС (у 1931 році розкуркулено батьків; шкідництво, контрреволюційна агітація, спрямована проти вождів партії та уряду, сталінської Конституції). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 26.11.1937. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8832)

ХИЖНЯК ПРОКІП ДЕНИСОВИЧ, 1887 р.н., с.Катеринка Первомайського району Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав на ст.Шостаківка Кіровоградського району, вагар. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 25.12.1932 ОДТВ ОДПУ ст.Вознесенськ (син крупного куркуля, який до революції мав 25 десятин землі, тримав у банку вклад на суму 18,5 тисяч рублів золотом, після революції в господарстві використовував найману працю – 15 душ у літню гарячу пору; у 1932 році за хабарі з пасажирів був засуджений товариським судом – сувора догана з попередженням про звільнення; агітував проти заходів радянської влади). Засуджений 15.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 31.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько і тесть розкуркулені у 1921-ому, два рідні брати і два брати дружини розкуркулені у 1930 році. (П – 7178)

ХОЛОДІЙ АНДРІЙ СИДОРОВИЧ, 1872 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, працював поденно на різних підприємствах і в приватних осіб. У 1929 році розкуркулений і разом із сином Яковом (23 роки) та дочкою Явдокією (25 років) висланий в Архангельську область, звідки втік у 1932 році (син у 1931-ому на Донбас). Заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС ("після повернення з заслання вимагав повернення своєї хати, погрожував мешканцям хати і керівникам села, поширював провокаційні чутки про керівників партії та уряду, агітував проти колгоспів: "Партія і влада вирішили остаточно задушити селянство, а для цього придумали колгоспи"). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9061)

ХОЛОДІЙ ВАСИЛЬ МАРТИНОВИЧ, 1894 р.н., с.Федорівка (хутір Мухортовський), українець, освіта 2 класи, проживав у с.Червоновершка Компаніївського району, водовоз веттехнікуму. У 1930 році розкуркулений і висланий на північ, у 1933-ому за розтринькування державних грошей Архангельським

судом засуджений до 3 років неволі. Вдруге заарештований 23.07.1941 Кіровоградським МРВ НКДБ (у 1914 році мобілізований на Першу світову війну, через два роки потрапив до німців у полон, звільнений у 1919-ому; антирадянська агітація і діяльність: "у 1940 році порвав портрет керівників партії та уряду й висловився нецензурно", "напочатку липня 1941-го в присутності селян говорив: "По радіо передають лиш те, що добре, а про погане замовчують"). Засуджений 5.06.1943 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Батька розкуркулили у 1921 році. (П – 12222)

ХОМЕНКО СТЕПАН КУЗЬМОВИЧ, 1902 р.н., с.Неопалимівка, українець, освіта 4 класи, конюх поштового двору м.Кіровограда. У 1933 році був засуджений до 5 років неволі за зловживання службовим становищем. Вдруге заарештований 19.01.1944 Кіровоградським облуправлінням НКДБ ("в роки німецької окупації працював соцьким у селі, видав окупантам трьох комуністів, серед них Надію Соколову, яка при відступі Червоної армії відгонила худобу углиб території СРСР і в скирті соломи сховала друкарську машинку – у вересні 1941-го Соколову арештували, тримали два тижні, били німці"). Засуджений 8.07.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12327)

ХРАМЧЕНКО ФЕДІР ЯКИМОВИЧ, 1894 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, завгосп. Заарештований 25.05.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська діяльність: "вів контрреволюційну агітацію, спрямовану на послаблення обороноздатності СРСР", "під час перепису населення як регістратор в контрреволюційному дусі витлумачував сталінську Конституцію, умовляв колгоспників записуватись віруючими, самочинно виправляв у карточках перепису графу з невіруючих у віруючі"). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 15.07.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3712)

ХРИЖАНТОВСЬКИЙ ІВАН МАКАРОВИЧ, 1876 р.н., с.Велика Северинка, українець, освіта початкова, священик. Заарештований 29.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (у церкві закликав людей не йти в сільбуд, у театр, агітував проти інших заходів радянської влади на селі, читав проповіді з плачем: "Влада грабує, забирає весь хліб, лишаючи селян голодувати"). Засуджений 29.01.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 13.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11558)

ХУДОЯР ДМИТРО ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Федорівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Золотницьке Криничуватської сільради Компаніївського району, голова артілі ім.Молотова. Заарештований 5.03.1931 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація). Зінов'євською міськпрокуратурою 22.04.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 980)

ЦАПОДОЙ ЯКІВ САВЕЛІЙОВИЧ, 1903 р.н., с.Сагунівка Шевченківської округи (нині Черкаського району Черкаської області), українець, письменний, проживав у с.Степанівка Первомайської сільради Шевченківської округи, хлібороб, член артілі ім.Шевченка. Заарештований 11.05.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (агітував колгоспників не виходити в поле сіяти). Зінов'євським МВ ДПУ 8.06.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 935)

ЦЕСЬКО АНДРІЙ СЕМЕНОВИЧ, 1898 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав на хуторі Цесківка Аджамської сільради, хлібороб. Заарештований 31.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ ("дворянського походження, кому хутір дістався у власність від дядька, генерала царської армії; мав куркульське господарство, агітував проти колективізації, ховав хліб від здачі державі – у 1932 році бригадою було вилучено закопаного в землю хліба 9 пудів"). Засуджений 19.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення в концтаборі. Реабілітований 25.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7594)

ЦЕСЬКО ГРИГОРІЙ СТЕПАНОВИЧ, 1901 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, колгоспник, тесля. Заарештований 23.08.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна націоналістична агітація). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.01.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5525)

ЦЕСЬКО ДЕМИД ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1888 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав на х.Цесківка Аджамської сільради, колгоспник. Заарештований 19.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації та хлібозаготівлі). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 24.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7327)

ЦЕСЬКО ПЕТРО СЕМЕНОВИЧ, 1907 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у с.Червоний Яр Кіровоградського району, колгоспник. Заарештований 26.08.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна поразницька пропаганда). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.01.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5525)

ЦЕСЬКО СТЕПАН СТЕПАНОВИЧ, 1907 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.08.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна поразницька агітація). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.01.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5525)

ЦІЛУЙКО СТЕФАН ЄЛИСЕЙОВИЧ, 1891 р.н., с.Яковенкове Балаклійського району Харківської області, українець, освіта початкова, проживав у м.Лисичанську Луганської області, завідувач магазину Лисичанського міськкоопу. Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (член контрреволюційної підпільної організації, яка ставила за мету повалення радянської влади). Зінов'євським окрвідділом ДПУ 13.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1437)

ЦУКАНОВ СЕРГІЙ СЕМЕНОВИЧ, 1889 р.н., с.Бережинка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Третій вирішальний". Заарештований 19.02.1938 Кіровським МВ НКВС ("мав тісні зв'язки з денікінцями в роки громадянської війни; належав до підпільної контрреволюційної української націоналістичної організації, очолюваної вчителем Мальчевським; висловлював думки про неминучість війни і падіння радянської влади"). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 26.07.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4427)

ЧАЙКА ОЛЕКСАНДР ВЕРЕМІЙОВИЧ, 1887 р.н., с.Федорівка, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 10.02.1938 Кіровським МВ НКВС (непокора радянській владі). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9861)

ЧЕЛЬНИК ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ, 1899 р.н., с.Грузьке, молдаванин, письменний, колгоспник. У 1938 році був засуджений за шкідницьку діяльність до 2 років неволі. Вдруге заарештований 29.07.1938 Кіровським МВ НКВС ("належність до польської повстанської організації, створеної у 1924 році поляком Шелизінським"). Засуджений 29.09.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.02.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5399)

ЧЕМОЙДАН ІВАН ЛАВРОВИЧ, 1894 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, рахівник заводу "Червоний профінтерн". Заарештований 15.02.1938 Кіровським МВ НКВС ("розкуркулений, від заслання переховувався у місті, член підпільної контрреволюційної української націоналістичної організації, очолюваної вчителем Павлом Мальчевським – вихваляв царський лад, агітував за відокремлення України від СРСР"). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.06.1938. Реабілітований 26.07.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4427)

ЧЕМОЙДАН ІСАК СТЕПАНОВИЧ, 1880 р.н., с.Мала Мамайка (приєднане до с.Високі Байраки), українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, столяр міської електростанції, робітник шахти "Піонер". Заарештований 28.08.1937 Кіровським МВ НКВС (втеча з заслання, контрреволюційна агітація проти сталінської Конституції, вихваляння царизму). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1687)

ЧЕПЕЛЕНКО ВАСИЛЬ МАТВІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Дар'ївка, українець, освіта початкова, продавець сільського споживчого товариства. Заарештований 24.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("місцевий колгосп лиш на 48% виконав план хлібозаготівлі, а Чепеленко не виходив на роботу в поле, саботував державне завдання, натомість споював сільських активістів, зокрема голову сільради Зеленого, якого зняли з роботи й арештували"). Засуджений 13.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ СРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 9.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7197)

ЧЕПЕЛЕНКО ЄВГЕНІЯ ТРОХИМІВНА, 1922 р.н., с.Дар'ївка, українка, освіта вища педагогічна, лаборантка молокопункту с.Федорівка. Заарештована 11.02.1944 УНКДБ Кіровоградської

області (підозрювалась у співпраці з німецькою окупаційною владою). УНКДБ Кіровоградської області 2.06.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2041)

ЧЕРЕДНИЧЕНКО ОЛЕКСІЙ ЮХИМОВИЧ, 1868 р.н., с.Демешкове, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, сторож заводу "Червона зірка". Був розкуркулений, втік із заслання. Заарештований 19.02.1938 Кіровським МВ НКВС ("член підпільної контрреволюційної націоналістичної організації, очолюваної вчителем Павлом Мальчевським – вихваляв царський лад, агітував за відокремлення України від СРСР"). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.06.1938. Реабілітований 26.07.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4427)

ЧЕРЕДНИЧЕНКО СЕРГІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1903 р.н., с.Демешкове Покровської сільради, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, рахівник будинку інвалідів. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 14.12.1937 Кіровським РВ НКВС (вів агітацію капітулянтського характеру, зводив наклепи на керівників партії та уряду, поширював чутки про загибель радвлади, вихваляв фашизм, виступав проти виборів до Верховної Ради). Засуджений 30.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 28.02.1938. Реабілітований 25.10 .1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4519)

ЧЕРНЕГА ІВАН ТИМОФІЙОВИЧ, 1903 р.н., с.Назарівка, українець, освіта 4 класи, проживав у с.Бережинка, агроном радгоспу "Зоря". Заарештований 5.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (таємний агент гестапо). Засуджений 18.11.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.01.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13020)

ЧЕРНОВ ПЕТРО ОСИПОВИЧ, 1888 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти колгоспного ладу, проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 11.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 25.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7173)

ЧЕРНОВ СЕМЕН ТОДОСЬОВИЧ, 1874 р.н., с.Веселівка, українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна поразницька агітація). Аджамським РВ НКВС 28.04.1938 і Аджамською райпрокуратурою 30.12.1938 справу припинено. (П – 813)

ЧЕРНОВ ЯКІВ ОСИПОВИЧ, 1890 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 23.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація за розвал колгоспу, проти проведення хлібозаготівельних робіт). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 11.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7173)

ЧЕРНЯВСЬКИЙ ГРИГОРІЙ ТИМОФІЙОВИЧ, 1919 р.н., с.Неопалимівка, українець, освіта 4 класи, проживав у м.Володимир (Росія), сержант 1-го навчального танкового батальйону 9-го окремого навчального танкового полку. Заарештований 17.02.1942 особливим відділом НКВС 9-го навчального танкового полку ("серед червоноармійців вів антирадянську поразницьку агітацію, вихваляв німецьку армію, її техніку і промисловість, зводив наклепи на радянську пресу і фінансову систему, поширював брехливі чутки про погане постачання Червоної армії, насміхався над урядовою нагородою", 28.01.42: "Наші бійці на Ленінградському фронті падають з ніг від голоду, як снопи, ще більше їх падає від німецьких куль, в той же час у гітлерівській армії всього достатньо – ковбаса, масло, хліб і вино. А нам тут політруки тільки знають мораль читати, що все є, хоча нічого немає", 31.01.1942: "Наші кореспонденти фотографують не німецькі танки і трупи, а радянські. Я не раз бачив у газеті знімки розбитих радянських танків БТ, що лежать у канавах, а внизу підпис: розбито стільки-то німецьких танків"). Засуджений 22.04.1942 трибуналом 4-ої запасної курсантської бригади Московського військового округу до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років, права на медаль "За бойові заслуги" і звання сержант РСЧА та конфіскацією майна. Військовою колегією Верховного суду СРСР 22.10.1943 справу припинено, відправлений на фронт. (П – 4387)

ЧЕРНЯВСЬКИЙ ЛУКА МИРОНОВИЧ, 1896 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, проживав у селищі радгоспу імені Єжова Федорівської сільради (згодом "XVIII-й партз'їзд") Кіровоградського району, кормовоз. У 1930 році був розкуркулений, у 1930-ому засуджений до 6 місяців примусової праці. Заарештований 20.02.1938 Кіровським МВ НКВС (проповідував баптизм, затягував у секту селян, активний учасник куркульського угруповання, яке зводило наклепи на

керівників партії та уряду, поширювало капітулянтські настрої серед населення). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 24.08.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3794)

ЧЕРНЯВСЬКИЙ ФЕДІР ГРИГОРОВИЧ, 1891 р.н., с.Володимирівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 1.03.1931 Великовисківським РВ ДПУ (агітація проти заходів радвлади). Великовисківським РВ ДПУ 31.03.1931 занесений до списку осіб, які підлягають виселенню за межі України. Управлінням СБ України Кіровоградської області 1.06.1994 справу закрито. (6355 – П)

ЧИЖЕВСЬКИЙ ТЕОФІЛ ВІКЕНТІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Покачини Новоолександрівського повіту Ковенської губернії (Литва), литовець, освіта початкова, проживав у с.Новослизаветівка Олено-Косогорівської сільради Великовисківського (нині Кіровоградського) району, завгосп колгоспу ім.Блюхера. Заарештований 17.02.1938 Великовисківським РВ НКВС (зв'язок з родичами за кордоном, з литовським консульством, наклепи на радянський лад). Управлінням ДБ УНКВС 23.05.1939 справу припинено, звільнений. (П – 2520)

ЧМИХУН ВОЛОДИМИР СТЕПАНОВИЧ, 1895 р.н., с.Водяне (нова назва Мальовниче) Олексіївської сільради, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, їздовий кооперативу гужового транспорту. Заарештований 28.07.1937 Великовисківським РВ НКВС (агітація проти політики радянської влади та партії). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 9.05.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4711)

ЧМИХУН ОНИСИМ ФЕДОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Олексіївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 25.09.1937 Великовисківським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у війську армії УНР; "з 1933 року, будучи бригадиром та головою колгоспу, розбазарював колгоспне майно"). Засуджений 27.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 15.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4800)

ЧОРНИЙ ІВАН ЯВТУХОВИЧ, 1907 р.н., с.Олено-Косогорівка, українець, освіта 2 класи, червоноармієць 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області (здався у полон фінам без опору). Засуджений 18.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Верховною Радою СРСР 11.05.1943 виконання вироку припинено до закінчення воєнних дій, направлений на фронт. Реабілітований 5.05.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4412)

ЧУДИН САВА ТИМОФІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Високі Байраки, українець, освіта початкова, різноробочий військової будови. Заарештований 14.02.1938 Аджамським РВ НКВС (активна діяльність, направлена на розвал колгоспів). Засуджений 13.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8694)

ЧУДНИЙ АНДРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1895 р.н., с.Велика Мамайка (нині с.Підгайці), українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, рахівник відділу постачання заводу "Червона зірка". Заарештований 15.02.1938 Кіровським МВ НКВС (активна контрреволюційна агітація серед робітників заводу). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 3.02.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5517)

ЧУДНИЙ АНТОН НАЗАРОВИЧ, 1891 р.н., с.Велика Мамайка (нова назва Підгайці), українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, хлібороб, візник транспортного цеху заводу "Червона зірка". Заарештований 12.03.1933 ОДТВ ОДПУ м.Одеса (антирадянська діяльність). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.05.1933 справу припинено. Вдруге заарештований 15.02.1938 Кіровським МВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 12.10.1938 Миколаївським облсудом до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 10.02.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 8415, 13803)

ЧУДНИЙ ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1927 р.н., с.Велика Мамайка (нині Підгайці), українець, письменний, проживав у м.Кіровограді, санінструктор польового складу бронетанкового майна, сержант. Заарештований 28.09.1948 особливим відділом МДБ 1-ої гвардійської механізованої армії у м.Радебойль (у 1941-43 роках проживав на окупованій німцями території, у листопаді 1943-го вивезений на роботи в Австрію, звільнений радянськими військами, мобілізований до служби; у вересні 1948 року на політзаняттях при оголошенні теми "Збройні сили Радянського Союзу" з огляду на недавнє читання лекції сказав уголос: "У попа була собака"; протягом серпня-вересня мав

6 самовільних відлучень з частини до двох годин кожна, вихваляв капіталістичний лад, регулярно слухав радіостанції Лондона і "Голос Америки", захоплювався західною демократією: "Найкраща демократія в Америці – там люди мають право страйкувати"). Засуджений 11.11.1948 трибуналом військової частини 08640 до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.04.1991 Мінською військовою прокуратурою. (П – 12620)

ЧУЛКОВ ЯКІВ САВЕЛІЙОВИЧ, 1883 р.н., с.Покровське, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, член колгоспу ім.Петровського. Заарештований 22.02.1938 Кіровським МВ НКВС (член контрреволюційної диверсійно-терористичної організації). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 29.03.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 3377)

ЧУМАК МАКАР ФЕДОРОВИЧ, 1896 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 25.08.1937 Аджамським РВ НКВС (шкідництво). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 15.11.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4554)

ЧУМАЧЕНКО ВОЛОДИМИР СЕМЕНОВИЧ, 1905 р.н., с.Созонівка, українець, освіта початкова, працював у сільському господарстві, за німецької влади – сотенним. Заарештований 21.08.1945 Кіровоградським РВ НКВС (належав до гурту куркулів, які повернулись із заслання і яким німецька влада у 1942 році повернула їхні хати, схилила до співробітництва: збирати теплі речі для німецької армії, доносити на радянських активістів, допомагати відправляти молодь на роботи в Німеччину). Засуджений 8.05.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 8.03.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10068)

ЧУМАЧЕНКО ТИМІШ ІВАНОВИЧ, 1871 р.н., с.Созонівка, українець, освіта початкова, працював у сільському господарстві. Заарештований 21.02.1945 Кіровоградським РВ НКДБ (належав до гурту куркулів, які повернулись із заслання і яким німецька влада у 1942 році повернула їхні хати, схилила до співробітництва: збирати теплі речі для німецької армії, доносити на радянських активістів, допомагати відправляти молодь на роботи в Німеччину). Засуджений 8.05.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 29.03.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10068)

ЧУМАЧЕНКО ФЕДІР ОВСІЙОВИЧ, 1876 р.н., с.Гаївка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, тесля артілі "Хімтруд". Заарештований 27.06.1941 УНКДБ Кіровоградської області (агітація проти радянської влади). Засуджений 14.07.1941 Кіровоградським облсудом до 6 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 17.07.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12464)

ШАЄВИЧ БЕРНАРД АБОВИЧ, 1908 р.н., с.Бояни Новоселицького району Чернівецької області, єврей, освіта вища (медичний університет), до арешту проживав у м.Чернівцях, засуджений 11.05.1941 нарсудом Сталінського району Чернівецької області до 3 років ув'язнення, покарання відбував на спецбудівництві №271 УНКВС Кіровоградської області. Вдруге заарештований 12.07.1941 УНКДБ Кіровоградської області ("отримував підозрілі листи й телеграми незрозумілою мовою, начебто від брата з Чернівець; відмовлявся працювати – 22.06.1941 зібрав 30 зеків, які під виглядом відсутності взуття відмовились іти на роботу, вихваляв державний лад Німеччини"). Етапований в Усть-Кам'яногірську тюрму №17 Східно-Казахстанської області, де й помер 11.12.1941 від декомпенсації сердечної діяльності і хронічного коліту, справу припинено. (П – 8792)

ШАМРАЙ ЮХИМ КАПІТОНОВИЧ, 1885 р.н., с.Калинівка, росіянин, письменний, член колгоспу ім.Ворошилова до 1932 року, хлібороб-одноосібник. Заарештований 14.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("агітував проти хлібозаготівлі, колективізації, крав хліб у колгоспі"). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення в концтаборі. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Брат Антон в роки громадянської війни служив у білогвардійців, емігрував у Болгарію. (П – 7715)

ШАПЕНСЬКА БРОНІСЛАВА АНТОНІВНА, 1905 р.н., м.Проскурів (нині м.Хмельницький), полька, освіта неповна середня, проживала у с.Гаївка Кіровоградського району, вчителька. Заарештована 19.12.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна націоналістична агітація). Засуджена 21.02.1938 НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 11.01.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5001)

ШАПОВАЛОВ АНДРІЙ ІВАНОВИЧ, 1880 р.н., с.Покровське, росіянин, освіта початкова, одноосібник. Розкуркулений у 1929 році. Заарештований 24.08.1937 Аджамським РВ НКВС (антидержавна контрреволюційна діяльність на релігійній основі: "після розкуркулення переховувався від заслання, згодом вернувся, щоб при зміні влади своєчасно захопити відібрану при розкуркуленні хату, погрожував радянському активу: "Якщо нам відмовлять у відкритті церкви, ми розженемо сільраду", "Позика? Хай церкву відкриють, а тоді будем говорити"). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.12.1988 Кіровоградським облсудом. (1677 – П)

ШАПОВАЛОВ ПРОХОР ОКСЕНТОВИЧ, 1895 р.н., с.Демешкове, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація проти колгоспного ладу, виконання плану хлібозаготівельних робіт). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6826)

ШАРОВАР ФЕДОТ ЙОСИПОВИЧ, 1901 р.н., с.Аджамка – Друга сотня, українець, освіта початкова, член артілі "Восьме березня". Заарештований 18.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("самоліквідувавши власне господарство, вступив у колгосп, щоб розкласти його зсередини: закликав колгоспників не виходити на роботу, не здавати хліб: "За наші трудодні нам нічого не виплачують – весь хліб забирає держава"; під його впливом колгосп виконав план хлібозаготівлі всього на 54%"). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Рідний дядько Петро розкуркулений у 1931 році, невідомо куди зник. (П – 7621)

ШВИДКИЙ МИХАЙЛО ФЕДОРОВИЧ, 1889 р.н., с.Парканівка Фрунзівського району Одеської області, українець, письменний, проживав у селищі радгоспу імені Єжова Федорівської сільради (згодом "XVIII-й партз'їзд") Кіровоградського району, нічний сторож радгоспу. У 1932 році за невиконання держборгів його майно було розпродане і самого засуджено до 3 років неволі; у 1933 за невиконання плану м'ясопоставок – до 5 років ВТТ, у 1936-ому повернувся додому. Втретє заарештований 26.02.1938 Кіровським МВ НКВС (висланий із прикордонної смуги як неблагонадійний елемент, не виконував платіжних зобов'язань перед державою; активний учасник куркульського угруповання, яке зводило наклепи на керівників партії та уряду, поширювало капітулянтські настрої серед населення). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований Кіровоградським облсудом 24.08.1957. (П – 3794)

ШЕВЕЛЬОВ ДМИТРО АНДРІЙОВИЧ, 1918 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта середня (Феодосійський спецтехнікум радянської торгівлі, 1939), проживав у м.Кіровограді, бухгалтер тресту їдалень та ресторанів. Заарештований 23.01.1948 відділом контррозвідки МДБ військової частини 34637 ("у червні-липні 1941 року у званні лейтенанта командував взводом 225 стрілецького полку 23-ої армії, в кінці липня потрапив у німецьке оточення, здався в полон, відправлений у концтабір, згодом в Німеччині працював у бауера, в березні 1943-го пройшов спецкомісію, зарахований у німецьку армію, обмундирований і направлений на радянсько-німецький фронт під Ленінград у господарчому підрозділі, там прийняв присягу на вірність Німеччині, у липні 1943-го поранений, лікувався у госпіталі, в липні 1944-го направлений у розпорядження "Східного міністерства" Німеччини в м.Вустрау для 2-місячного навчання в школі пропагандистів, де прослухав курс лекцій антирадянського змісту, але на практичну роботу не посилався; у лютому 1945 року евакуйований у глибину Німеччини, визволений американцями, які передали радянським військам"). Засуджений 3.05.1948 трибуналом Київського військового округу до 25 років ув'язнення з конфіскацією майна, позбавленням громадянських прав на 5 років і військового звання лейтенант. Верховним судом СРСР 10.10.1955 з-під варти звільнений у зв'язку з амністією. Реабілітований 13.02.1964 Верховним судом СРСР. (П – 7801)

ШЕВЕЛЬОВ КУЗЬМА ВАСИЛЬОВИЧ, 1875 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 24.08.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна агітація серед колгоспників про війну, про Конституцію). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ВТТ. Реабілітований 22.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (1676 – П)

ШЕВЕЛЬОВ ТИМОФІЙ САВЕЛІЙОВИЧ, 1903 р.н., с.Калинівка, росіянин, освіта 6 класів, рахівник колгоспу ім.Ворошилова. Заарештований 4.09.1937 Кіровським МВ УДБ НКВС (активна контрреволюційна діяльність, розповідав анекдоти та співав контрреволюційні пісні). Засуджений

10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8747)

ШЕВЧЕНКО АНДРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1898 р.н., с.Оситняжка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.13-річчя Жовтня. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 5.09.1937 Великовисківським РВ НКВС ("у 1928-29 роках прцював головою сільради – видавав куркулям довідки, що вони бідняки, аби не розкуркулювали"; "у 1933-35 роках працював на шахтах Кіровограда і Донецька, повернувшись займався шкідництвом, антирадянською агітацією в колгоспі"). Засуджений 22.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10234)

ШЕВЧЕНКО ВЕНЕДИКТ ПАНТЕЛІЙОВИЧ, 1904 р.н., с.Володимирівка, росіянин, освіта вища (військово-хімічна академія робітничо-селянської Червоної армії ім.Ворошилова), член ВКП(б) у 1925-37 роках, проживав у м.Ярославлі (Росія), помічник командира 2-го мотополку 1-ої мотодивізії, капітан. Заарештований 14.03.1938 особливим відділом ГУДБ НКВС 1-ої мотодивізії ("учасник військово-фашистського заколоту в РСЧА, очолюваного командиром хімполку Доліним: провадив підривну шкідницьку роботу – виводив з ладу бойові машини; тримав зв'язок з ворогом народу директором Ярославського гумово-асбестового комбінату Леоновим, всупереч постанові уряду, що забороняла отримання коштів від шефів, разом із Доліним отримував грошові подачки від Леонова"). Засуджений 4.10.1938 Верховним судом СРСР до розстрілу з конфіскацією майна, вирок виконано 4.10.1938. Реабілітований 17.05.1958 Верховним судом СРСР. (П – 8240)

ШЕВЧЕНКО ГАННА ЛАЗАРІВНА, 1910 р.н., с.Олексіївка, українка, освіта початкова, член колгоспу ім.13-річчя Жовтня. Заарештована 5.09.1937 Великовисківським РВ НКВС ("дочка куркуля Лазаря Токаря, розкуркуленого у 1930 році, агітувала проти колективізації сільського господарства та інших заходів радвлади; "коли приїхали арештовувати, то Ганна вибігла роздягненою на вулицю й стала кричати: "Люди, в селі органи НКВС – бандити, які будуть арештовувати, ховайтесь усі!" – куркулі розбіглись, але через кілька днів були затримані"). Кіровоградським облсудом 28.04.1938 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 10234)

ШЕВЧЕНКО ДАНИЛО ІЛЛІЧ, 1897 р.н., с.Попівка Калинівської сільради, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1925-1932 роках, член правління артілі "Жовтневий РПК". У 1931 році за безгосподарність (падіж 10 коней і 50 поросят) був засуджений до 8 місяців бупру. Вдруге заарештований 20.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (у 1931-ому закликав селян: "Треба усім дружно заявити, що хліба в колгоспі нема, бо заберуть усе", у 1932-ому підбивав селян не давати власних корів на скиртування соломи, на загальних зборах колгоспу 13.01.1933 запропонував: "Хліб понад план вивозити не треба, бо на весну не тільки сіяти, а й їсти не буде що. Партія рано чи пізно розпустить колгоспи, бо толку з них мало"). Зінов'євським нарсудом 25.05.1933 виправданий, справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1414)

ШЕВЧЕНКО ІВАН КОСТЯНТИНОВИЧ, 1899 р.н., с.Володимирівка Великовисківського (нині Кіровоградського) району, українець, письменний, проживав у м.Кіровограді, закладник пресів маслозаводу. Заарештований 2.09.1937 Кіровським міськвідділом НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Кіровоградської області 25.12.1939 термін ув'язнення зменшений до відбутого строку, з-під варти звільнений. (П – 3826)

ШЕВЧЕНКО ІВАН МИКИТОВИЧ, 1904 р.н., с.Оситняжка, українець, неписьменний, без певних занять. У 1930 році розкуркулений разом із батьком. Заарештований 3.09.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС ("агітував проти політики колективізації на селі, підписки на держпозику, зводив наклепи на сталінську Конституцію"). Засуджений 7.04.1939 Кіровоградським облсудом до 2 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 16.06.1993 Генпрокуратурою УРСР. (1704 – П)

ШЕВЧЕНКО ІВАН МИХАЙЛОВИЧ, 1885 р.н., с.Оситняжка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 31.01.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації). Засуджений 19.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 16.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6040)

ШЕВЧЕНКО ПЕЛАГЕЯ ДОРОФІЇВНА, 1906 р.н., с.Крижівка Київської області, українка, освіта початкова, проживала у с.П'ятоіванівка (нині с.Могутнє), без певних занять. Заарештована 26.06.1938 Великовисківським РВ НКВС (член секти "Брати по Христу", вела контрреволюційну пропаганду, відмовлялась від голосування на виборах до Верховної Ради УРСР). Засуджена 28.05.1939

Кіровоградським облсудом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Верховним судом УРСР 29.09.1939 міру покарання зменшено до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітована 17.04.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13182)

ШЕЛЕЗИНСЬКИЙ В'ЯЧЕСЛАВ ЙОСИПОВИЧ, 1888 р.н., м.Саранаки (Польща), поляк, освіта середня, проживав у с.Грузьке, завідувач медпункту. Заарештований 17.02.1938 Кіровським МВ НКВС (націоналістичні настрої проти радянської влади). Засуджений 29.09.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.10.1938. Реабілітований 30.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10750)

ШЕЛЕСТ ЮХИМ ПЕТРОВИЧ, 1878 р.н., с.Володимирівка, українець, освіта початкова, в 1917-21 роках перебував кандидатом у члени ВКП(б). Заарештований 29.09.1939 Великовисківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти колгоспного ладу, наклепи на вождів партії та уряду). Засуджений 23.12.1939 Кіровоградським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 4 роки. Верховним судом УРСР 24.01.1940 міру покарання зменшено до 3-х років неволі з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Реабілітований 7.06.1993 Генеральною прокуратурою України. У 1932 році син Василь був засуджений до розстрілу за те, що в лісі Дідова Балка задушив хлопчика-пастуха, аби забрати в нього корову. Дядько Шелест Аркадій розкуркулений у 1930 році. (1005 – П)

ШЕПЕЛЕНКО ФЕОДОСІЙ ТИХОНОВИЧ, 1913 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 5 класів та ветсанітарні курси, проживав у м.Умані Черкаської області, військовослужбовець 99-го артполку. Заарештований 3.09.1936 Уманським РВ НКВС (контрреволюційна троцькістська діяльність). Засуджений 3.11.1936 трибуналом 17-го стрілецького корпусу до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 28.03.1961 Верховним судом СРСР. (П – 5647)

ШЕСТОКРИЛ ГРИГОРІЙ ФЕДОТОВИЧ, 1897 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, кандидат у члени КП(б)У, проживав у с.Суботці Знам'янського району, завідувач млина артілі "Незаможник". Заарештований 31.12.1932 Знам'янським РВ ДПУ ("у 1932 році розтринькав 741 тонну зернових культур, які належали артілі" – на суді Шестокрил пояснив, що змушений був давати борошно й олію посадовим особам, які постачали млин нафтопродуктами й запасними частинами, окрім того борошно могли продавати й підлеглі за його відсутності). Засуджений 15.01.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтборі. Реабілітований 14.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7203)

ШИЛО ГРИГОРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1878 р.н., с.Безводня, неписьменний, хлібороб. Заарештований 31.03.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації). Засуджений 23.04.1930 Зінов'євським окрсудом до 1 року 6 місяців ув'язнення у виправно-трудових таборах. Верховним судом УРСР 25.05.1930 міру покарання зменшено до 6 місяців виправних робіт, звільнений з-під варти. Реабілітований 7.05.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13238)

ШИЛО ОЛЕКСАНДР ЄЛИСЕЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Безводня, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 31.03.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації). Зінов'євським окрсудом 23.04.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 13238)

ШИЛО ПРОКІП ЮХИМОВИЧ, 1896 р.н., с.Безводня, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 29.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (колишній член "Спілки хліборобів", делегат Всеукраїнського з'їзду хліборобів, вів антирадянську агітацію). Засуджений 18.01.1930 особливою нарадою при колегії ОДПУ до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 12.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4100)

ШИЛОВ ГРИГОРІЙ КУПРІЯНОВИЧ, 1886 р.н., с.Безводня, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, колісник "Житлоспілки". Заарештований 22.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у належності до "контрреволюційної організації, яка ставила за мету збройне повалення радвлади"). Зінов'євським МВ ДПУ 23.06.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10312)

ШИЛОВ МИХАЙЛО КУПРІЯНОВИЧ, 1886 р.н., с.Безводня, українець, освіта початкова, проживав у с.Грузьке Кіровоградського району, коваль "Кооптрансгужу". Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювався у належності до "контрреволюційної організації, яка ставила

за мету збройне повалення радвлади"). Зінов'євським МВ ДПУ 23.06.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 10312)

ШИНДЕР МИХАЙЛО ЮХИМОВИЧ, 1898 р.н., с.Спорове Гродненської губернії, поляк, освіта початкова, член ВКП(б) у 1922-1935 роках, проживав у с.Велика Мамайка (нині с.Підгайці), голова сільради. Заарештований 17.09.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна націоналістична пропаганда, зв'язок з Польщею). Засуджений 2.12.1937 особливою нарадою НКВС до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 5.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11490)

ШИШКІН ФЕДІР МИКИТОВИЧ, 1928 р.н., с.Покровське, росіянин, освіта 5 класів, проживав у м.Рахові Закарпатської області, рядовий військової частини 26793 з березня 1949 року. У 1946 році Смілянським райнарсудом був засуджений за крадіжку до 2 років неволі. Вдруге заарештований 15.08.1949 відділом охорони МДБ військової частини 92796 ("з 1933 по 1942 рік перебував у дитбудинках, втік, жив по багатьох містах Радянського Союзу, крав чемодани у пасажирів на залізничних вокзалах, за що й був засуджений у 1946 році; у Радянській армії не виконував наказів командирів: за 5 місяців служби мав 8 дисциплінарних стягнень та 60 діб суворого арешту в карцері; зводив наклепи на умови військової служби: "Зараз краще сидіти в тюрмі, ніж служити в армії", вів антирадянську агітацію"). Засуджений 12.11.1949 трибуналом військової частини 12662 до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Трибуналом Прикарпатського військового округу 29.05.1956 міру покарання зменшено до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. З-під варти звільнений 21.10.1955. (П – 8436)

ШКУРКО ФРОСИНА ЯКІВНА, 1896 р.н., с.Аджамка, українка, освіта початкова, проживала у м.Знам'янка, без певних занять. Заарештована 18.09.1952 УМДБ Кіровоградської області (член секти п'ятидесятників, організатор нелегальних зборів, залучала нових членів). Засуджена 28.11.1952 Кіровоградським облсудом до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним Судом УРСР 21.01.1955 вирок зменшено до 10 років ув'язнення. Реабілітована 10.11.1989 Верховним Судом УРСР. (П – 11288)

ШЛЯНІН ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1921 р.н., с.Соколівські Хутори (нині с.Соколівське), українець, освіта середня, колгоспник. Заарештований 27.09.1947 УМДБ Кіровоградської області (в роки німецької окупації працював соцьким у громадському дворі, вів антирадянську агітацію). Засуджений 11.12.1947 Кіровоградським облсудом до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 14.04.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13176)

ШМАЛЬКО НИКИФОР ФЕДОРОВИЧ, 1876 р.н., с.Новоолександрівка, українець, освіта початкова, хлібороб, колишній офіцер старої армії. Заарештований 10.02.1938 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.06.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9862)

ШНІТОВСЬКИЙ БРОНІСЛАВ УСТИМОВИЧ, 1912 р.н., с.Ковзани Шеметовської волості (Польща), поляк, освіта початкова, проживав у с.Карлівка (нова назва с.Крупське), коваль МТС. У 1932 році за побиття колгоспника був засуджений до 2 років неволі. Вдруге заарештований 15.02.1938 Кіровським МВ НКВС ("у 1916 році разом з матір'ю переїхав із Польщі у Білорусію, у 1934-ому як неблагодійного вивезли з прикордонної смуги в Україну: поширював чутки про тяжке життя в СРСР, вихваляв капіталізм, дискредитовував керівників партії та уряду"). Засуджений 29.12.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9904)

ШОРУНГА ВОЛОДИМИР ТРОХИМОВИЧ, 1913 р.н., с.Грузьке, українець, освіта початкова, проживав у с.Лелеківка (нині у складі м.Кіровограда), без певних занять. Заарештований 23.01.1944 УНКДБ Кіровоградської області (в роки німецької окупації служив у батальйоні по охороні німецьких об'єктів, вів контрреволюційну агітацію). Засуджений 1.04.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 12.12.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12859)

ШОУРЕК ЙОСИП ФРАНЦОВИЧ, 1895 р.н., с.Лукажев Турковської області (Чехословаччина), чех, освіта 7 класів, проживав у с.Олексіївка Кіровоградського району, завгосп колгоспу

"Відродження". Заарештований 25.09.1937 Великовисківським РВ НКВС ("разом з Федором Бирзулом вів шкідницьку роботу в колгоспах "13-річчя Жовтня", ім.Шевченка та "Відродження"; провадив антирадянську агітацію: "Люди тут голодні, робітники, працюючи щодня, живуть гірше, ніж у Чехії безробітні"; тримав письмовий зв'язок з батьком за кордоном, їздив у Москву до чехословацького консульства, мав намір виїхати за кордон"). Засуджений 27.10.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 15.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4800)

ШПАК ІВАН ЗАХАРОВИЧ, 1878 р.н., с.Медерове (за іншими даними – м.Очаків Миколаївської області), українець, освіта початкова, проживав у селищі Знам'янка, слюсар депо залізничної станції. Заарештований 26.02.1938 Знам'янським ОДТВ ГУДБ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 7.03.1939 лінійним судом Одеської залізниці до 4 років ув'язнення. Реабілітований 28.05.1958 Верховним судом СРСР. (П – 7398)

ШПАК ПЕТРО СТЕПАНОВИЧ, 1902 р.н., с.Новоолександрівка, українець, освіта початкова, чорнороб залізничного підвідділу Макіївського комбінату. Заарештований 5.04.1930 Запорізьким окрвідділом ДПУ ("куркуль, ухилився від виконання плану хлібоздачі, вів антирадянську агітацію, від секретаря сільради Пилипа Овечка отримав чистий бланк з печаткою та штампом, який заповнив на своє ім'я, аби влаштуватись десь на роботу", "намагався зірвати збори селян, заявляючи, що радвлада довго не протримається, що більшовицька програма для селян є кабалою, вони податками село доведуть до голодної смерті"). Засуджений 19.06.1930 Зінов'євським окрсудом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та 5 років заслання. Реабілітований 29.12.1992 Верховним судом України. (П – 13813)

ШТОМПЕЛЬ ГРИГОРІЙ АРХИПОВИЧ, 1915 р.н., с.Ганнинське, українець, освіта 5 класів, проживав у м.Кіровограді, завідувач гаража поштового підприємства. Заарештований 22.03.1948 УМДБ Кіровоградської області (у 1946 році направив у редакцію газети "Правда" анонімного листа антирадянського змісту з наклепами на уряд та компартію). Засуджений 23.04.1948 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та медалей "За бойові заслуги", "За взяття Будапешта", "За перемогу у Великій вітчизняній війні" (служив у Червоній армії в 1946-48 роках). Реабілітований 12.01.1989 Верховним Судом УРСР. (П – 8578)

ШУЛЬГА АНТОН АНДРІЯНОВИЧ, 1883 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, бухгалтер технікуму механізації сільського господарства. У 1922 році за участь у збройній боротьбі проти радянської влади і релігійну пропаганду був засуджений ЧК до розстрілу разом з іще 22-ома повстанцями, 20 з яких розстріляли, Шульга і Микола Молодченко були амністовані через хворобу і позбавлені виборчих прав; у 1929 році розкуркулений, від заслання сховався; у 1933-ому за шкідницьку діяльність був засуджений до 6 місяців примусової праці. Втретє заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС (у 1919-20-их роках був активним учасником петлюрівського руху, воював збройно у повстанських загонах Нестеренка-Орла та Завгороднього, його хата служила конспіративним помешканням для повстанців; у 1919-25 роках паралельно працював псаломщиком церкви і завідувачем Лелеківської волосної наросвіти; після розкуркулення переховувався від заслання на північ; "у технікумі заплутував облік господарчої діяльності закладу, виявляв співчуття до ворогів народу Троцького і Муралова, з якими був знайомий в роки громадянської війни"). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, дати виконання вироку в справі немає. Реабілітований 25.04.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3559, 8819)

ШУЛЬГА МИКОЛА ПАВЛОВИЧ, 1909 р.н., с.Обознівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, вантажник цегельного заводу №2. У 1930 році розкуркулений і висланий на північ, у 1934-ому судився за крадіжку. Заарештований 12.07.1937 Кіровським МВ НКВС ("разом із Іваном Гвоздем і Пилипом Сотником належав до куркульської групи, яка займалася шкідницькою діяльністю – з метою диверсії підклали залізний ключ під агрегат пресу"). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.10.1937. Реабілітований 11.01.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3895)

ШУЛЬЦ ПОЛІНА МИХАЙЛІВНА, 1878 р.н., с.Карлівка (нова назва с.Крупське), німкеня, освіта початкова, проживала у с.Бірки Олександрівського району, у м.Кривий Ріг Дніпропетровської області, домогосподарка. Заарештована 7.08.1945 Олександрівським РВ НКВС (в роки окупації прийняла німецьке підданство – фольксдойч). Засуджена 20.06.1946 особливою нарадою МВС

СРСР до 5 років заслання в Сузунський район Новосибірської області. Реабілітована 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12303)

ШУРУНГА АВРАМ ІВАНОВИЧ, 1890 р.н., с.Грузьке, молдаванин, освіта початкова, хлібороб. У 1930 році за підробку документів був засуджений до 3 років тюрми, але втік з-під варти. Вдруге заарештований 21.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("індивідуальний державний податок м"ясозаготівлі злісно не виконаний ні на 1 кілограм, займався антирадянською агітацією та крав. підробляв документи"). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 14.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7330)

ЩЕРБАКОВ ІВАН МИХАЙЛОВИЧ, 1885 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 21.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (син куркуля, систематично не сплачував господарчі податки, вів антирадянську агітацію проти хлібозаготівлі та інших заходів радвлади на селі: "За що здавати хліб державі, яка нам нічого не дає?"). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення в концтаборі. Реабілітований 25.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7593)

ЩЕРБИНА АНТОН ФЕДОРОВИЧ, 1918 р.н., с.Аджамка, українець, освіта 9 класів, проживав у м.Владивостоці (Росія), військовослужбовець 15-го відділення стрілецької роти прикордонних військ. Заарештований 24.09.1941 особливим відділом НКВС прикордонних військ Приморського округу (антирадянська агітація серед військовослужбовців). Засуджений 25.10.1941 трибуналом військ НКВС Приморського краю до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.06.1962 трибуналом Тихоокеанського флоту. (П – 5752)

ЩЕРБИНА МИКОЛА КУЗЬМОВИЧ, 1910 р.н., с.Аджамка, українець, освіта вища, проживав у м.Кіровограді, викладач фізики технікуму механізації сільського господарства. Заарештований 27.05.1950 УМДБ Кіровоградської області ("працюючи у IX.1941-I.1942 вчителем Бобринецької школи №2, вилучав із підручників радянські статті; у X.1942-V.1943 працював коректором, відповідальним секретарем окупаційної газети "Бобринецький голос", писав статті антирадянського змісту, ставив у газеті кліше, в яких паплюжив радянські збройні сили і вихваляв німецьку техніку"; в Радянській армії служив IV.1944-IX.1945, нагороджений медалями "За відвагу" та "За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 р.р."). Засуджений 18.08.1950 Кіровоградським облсудом до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Верховним судом УРСР 23.12.1954 міру покарання зменшено до 10 років ув'язнення у ВТТ з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 10.02.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13790)

ЩЕРБИНА СЕМЕН КОРНІЙОВИЧ, 1909 р.н., с.Грузьке, українець, освіта 5 класів, червоноармієць 97-го стрілецького полку 187-ої стрілецької дивізії. Заарештований 15.02.1943 особливим відділом НКВС 187-ої стрілецької дивізії (контрреволюційна агітація, наклепи на радянську владу). Засуджений 8.03.1943 військовим трибуналом 187-ої стрілецької дивізії до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.08.1989 Верховним судом СРСР. (П – 10044)

ЩЕРБИНА СЕРГІЙ ІСАЙОВИЧ, 1889 р.н., х.Вовкова (нині у складі с.Аджамка), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 17.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація проти проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 3.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7139)

ЩЕРБИНА ЯВТУХ ГРИГОРОВИЧ, 1887 р.н., с.Лозуватка, українець, освіта початкова, сторож колгоспу. Заарештований 13.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти колгоспного будівництва). Засуджений 8.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7311)

ЮРЧЕНКО КИРИЛО ІВАНОВИЧ, 1905 р.н., с.Володимирівка, українець, письменний, виключений із членів ВКП(б), голова Максимівської сільради. Заарештований 20.01.1933 Великовисківським РВ ДПУ (саботаж виконання плану хлібозаготівлі). Новоукраїнською дільничною прокуратурою 15.03.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2920)

ЮРЧЕНКО МИКОЛА ВАСИЛЬОВИЧ, 1882 р.н., с.Лозуватка, українець, неписьменний, проживав у с.Підмогильне (приєднане до с.Лозуватка), столяр, пічник колгоспу. Заарештований 7.09.1937 Єлизаветградківським РВ НКВС (агітація проти заходів партії та радянської влади). Засуджений 15.06.1939 Кіровоградським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових

таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 16.06.1993 Генпрокуратурою України. (1707 – П)

ЮЩЕНКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1906 р.н., с.Миколаївка Великовисківського (нині Кіровоградського) району, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 14.06.1930 Великовисківським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 6.07.1930 Зінов'євським окрсудом до 2 років ув'язнення у концтаборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 12.09.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 1848)

ЮЩЕНКО МИКОЛА ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1857 р.н., с.Кардашева-Миколаївка, українець, хлібороб. Заарештований 27.09.1929 Великовисківським районним адмінміліцейським відділом (антирадянська агітація: разом із Марком Волошиним та Іваном Васильченком зірвав сільські збори, виступаючи проти хлібозаготівельних робіт, обміну чистосортної пшениці на звичайну). Засуджений 1.11.1929 Зінов'євським окрсудом до 1 року ув'язнення у виправно-трудових таборах умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 6.10.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1782)

ЯКИМАХА ІВАН ІЛЛІЧ, 1885 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, сторож закупівельного пункту. У 1930 році за крадіжку дроту у 43-ому полку був засуджений до 2 років неволі, відсидів 9 місяців, у 1932-ому за невиконання твердого завдання хлібоздачі розкуркулений, у 1940-ому за прогул на роботі був покараний утриманням 15 відсотків зарплати на користь держави протягом 4-ох місяців. Заарештований 26.06.1941 Кіровоградським облуправлінням НКВС (вів антирадянську пропаганду та агітацію: "Радянський уряд – це зграя бандитів, а органи друку – суцільна брехня", вихваляв життя при царизмі, чекав приходу Гітлера). Засуджений 11.07.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 9.02.1989 Верховним судом УРСР. (П – 8624)

ЯКИМАХА СВИРИД ІВАНОВИЧ, 1868 р.н., с.Аджамка, українець, освіта початкова, проживав у с.Гаївка, хлібороб. Заарештований 15.01.1929 Зінов'ївським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівельних робіт, оподаткування). Рішення суду у справі відсутнє. (П – 4172)

ЯКИМЕНКО ІВАН МИХАЙЛОВИЧ, 1898 р.н., с.Оситняжка, українець, освіта початкова, комірник колгоспу "Перше травня". Заарештований 30.11.1932 Знам'янським РВ ДПУ (у 1919 році служив у війську армії УНР; саботаж, ворожі настрої проти радянської влади, підрив економічного стану колгоспу – двічі губив ключі від колгоспної комори, яка на ніч залишалася відчиненою і колгоспники крали хліб). Знам'янським РВ ДПУ 4.08.1933 справу припинено: за довідкою від 25.07.1933 із Оситнязької сільради "Кудренко помер, а Кочерженко виїхав не звісно куда", тому "справа втратила свою сутність". (П – 2783)

ЯРОВИЙ ІВАН ЯВДОКИМОВИЧ, 1897 р.н., с.Вишняківка, українець, освіта початкова, проживав у с.Карлівка (нині с.Крупське), колгоспник. Заарештований 19.04.1944 Кіровоградським РВ НКДБ (у 1942-43 роках за німецької окупації працював старостою громадського двору, вів антирадянську агітацію). Засуджений 17.07.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 11.03.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13137)

ЯРОШЕНКО МАРІЯ ГРИГОРІВНА, 1887 р.н., с.Аджамка, українка, неписьменна, без певних занять. Заарештована 25.02.1948 УМДБ Кіровоградської області (антирадянська агітація в роки німецької окупації). Засуджена 31.03.1948 Кіровоградським облсудом до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітована 21.11.1989 Верховним судом УРСР. (П – 10596)

ЯХОНТОВ ГРИГОРІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1902 р.н., с.Клинці, росіянин, освіта початкова, приймальник у колгоспі. Заарештований 4.12.1937 Аджамським РВ НКВС (антирадянська агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 9.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 8269)

ЯЦЕНКО ХОМА ГРИГОРОВИЧ, 1889 р.н., с.Миронівка (приєднане до с.Володимирівка), українець, освіта початкова, проживав у с.Золотницьке Кіровоградського району, член колгоспу "Червоний профінтерн". Заарештований 28.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, шкідництво). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9216)

КОМПАНІЇВСЬКИЙ РАЙОН

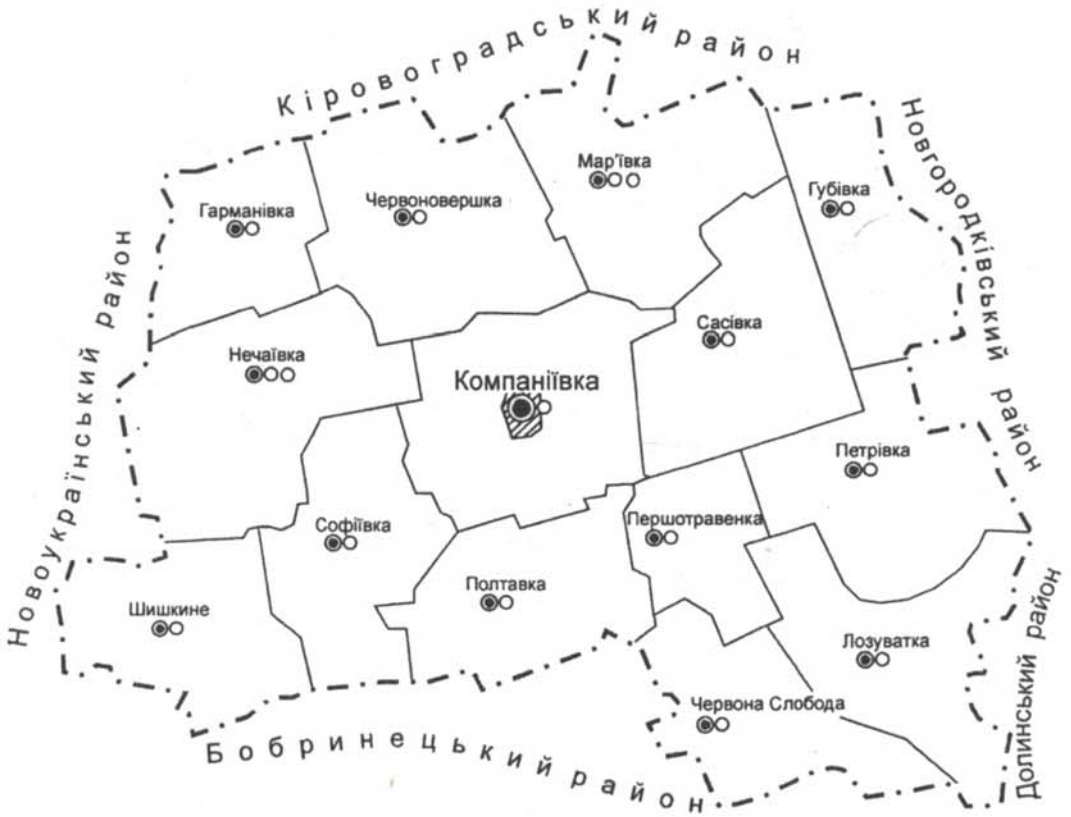

СПОГАД МОМОТА ПИЛИПА ГАВРИЛОВИЧА

Народився 28 листопада 1923 року у селі Губівці Компаніївського району. Зараз живе в Кіровограді.

Все своє свідоме життя я відчував на собі соловецьке тавро, припечатане в ранньому дитинстві незаживаючою раною на чоло моєї долі. І куди б я не поткнувся, до яких би вершин не тягнувся – досягти омріяного мені завжди заважало це тавро. Наприклад, звання героя праці мені не присвоїли через куркульське минуле.

Але як мене можна було відносити до куркульства, якщо на період фактично повного розгрому куркулів у 1933-ому році мені й десяти літ не виповнилося?

Пам'ять береже яскраво трагічні дні й роки дитячі. Ось ми їдемо працювати у степ на кілька днів: дід Охрім, мама Ярина, батько Гаврило, тітка Єлька і нас, дітей, четверо. Ось ми працюємо в степу від сходу до заходу сонця, і в дощ, і під палючим сонцем. Осьо спимо в степу під зорями – повмощувались на бур'яні чи соломі по обидва боки гарби, вкрившись рядном. Скоро пролітала коротка літня ніч, і ще тільки-но засіріло на сході – дід Охрім підводився.

Треба сказати, що діда мого, Охріма Йосиповича Момота, у селі Губівці люди поважали – за його чесність і порядність. Він був глибоко віруючою людиною: люди обрали його старостою церкви, фактично третьою особою в духовному сільському світі після батюшки і дяка.

Родина наша мала три наділи землі по три десятини: один під селом Калинівкою, другий – під Губівкою, третій – під Сасівкою. Тримали добре господарство: хату, свинарню, конюшню, вівчарню, клуню, амбар, льох. Цілу зиму молотилось і віялось у просторій клуні зерно.

На подвір'ї, пригадую, лежала купа лампачу: збирались зліпити хату для дядька з тіткою Єлькою, але... Довелося жити тітці незабаром у кам'яній холодній хаті. Почалися тридцяті...

По Губівці поповзли чутки, що в багатьох селян забрано зерно та інші продукти. Потім прийшла і до Момотів група із сільради. Наказали зібрати майно і здати в соз-артіль. Мама моя категорично відмовилась. Чим же потім годувати дітей? Недавно двоє померло у сусідів, то що – й іншим туди дорога?

Управління созу вирішило провести з непокірною селянкою "агітацію", її заштовхали в пустий сарай до відв'язаного злого бугая. Моторошної картини тієї ночі ніхто не бачив, спокійно спали агітатори. На ранок відкрили двері: мама лежала вся в піні під знеможеним бугаєм – він застряг рогом між каменями стіни, вибився із сил і тільки біла густа піна скапувала з його ніздрів.

Матір відлили водою: вона опритомніла, але ненадовго... На Соловки нашу родину везли вже без неї, вона незабаром після тієї ночі померла.

Не одна смерть навідалась тоді до оселі Момотів. Люди говорили, побачивши сича на дереві: недобра прикмета – хтось помре. Від переляку і голоду того року не стало й бабусі.

Всього два тижні походив у рідному селі я до школи. Більше не судилося. Одного осіннього дня до хати ввірвалися люди в довгих шинелях, забрали всю сім'ю Момотів і повезли на базарний майдан, де

сиротливо купчилися сім'ї. Давши на дорогу кілька бурячків та по шматочку гарбуза, людей посадили у вагони.

Так почався шлях до Соловків.

Везли у телячих вагонах без вікон. Посередині стояла металева діжка з дірками по боках, в якій розпалювали сякі-такі дрівцята, коли холодало. І ось приїхали: мороз несосвітенний – аж коле, заліплює ніздрі, застилає очі, забиває дихання. Ми опинилися в оточенні північних мерзлих боліт: селище Рябово — аж за містом Котлас.

Добиратись у табір було важко через глибокі сніги. Спочатку з провідником під'їхали до комендатури, поряд була школа. В Рябово вулиця тягнулась близько кілометра, по обидва боки – бараки й бараки. В один із них поселили нашу сім'ю. Стіни бараків – із колод, щілини поміж якими позатикувані мохом. Кожна з чотирьох кімнат площею 20-22 квадратних метри приймала по три сім'ї. Селили в одну кімнату сім'ї різних націй – швидше всього, аби не розуміли одне одного. В нашій кімнаті жили четверо дітей (я, Ніна, Гаврилко й Данилко), тітка Олена, батько Гаврило і дід Охрім. Окрім нас по кутках тулилися ще дві родини: білорусів 14 чоловік і молдаван – тринадцять. 34 душі на 20-22 квадратах.

Ночами спали впоперек на нарах. Із сірої стелі падали на нас клопи.

На добу отримували ми 200 грамів хліба. Аби не вмерти з голоду, варили опилки, березову кору. Так і жили серед боліт, трясовиння, рідкого лісу.

В Рябово я почав ходити до школи. За добре навчання вчителька, дружина коменданта, давала мені поїсти підгорілої картоплі, об'їдки.

Життя було нестерпним, тому дорослі, забувши про ризик, почали тікати з табору. Багато хто гинув, деяких вбивали киргизи.

Хоч як нелегко було вибиратися з тих жахливих таборів, люди все ж таки не втрачали надію, тікали. Втік мій батько, потім тітка Єлька, а діти з ледве живим дідом залишились у вільному кутку на нарах. Киргизи почали виловлювати і дітей: відривали руки, ноги – варили і їли.

Голод був неймовірний, їли що завгодно, аби тільки шлунок набити. Пам'ятаю, у Губівці в голодовку царською їжею для нас вважалися молочай і лобода: зірвемо листочки, потремо їх у руках і смакуємо!.. А тут, на півночі, в консервній бляшанці із водою варили березову кору, яку потім жували... Не витримали такого харчування дід Охрім і молодший мій брат Гаврилко – померли в страшних муках. Навіть поховати їх по-справжньому, по-християнськи не мали змоги: на два обаполки стелили рядно, клали небіжчика, накриваючи його другим краєм рядна.

Потім дітей, які залишились без батьків, почали виселяти в дитячі будинки міста Сольвичегодська. Досі в пам'яті ті підводи й дороги, вимощені колодами в два ряди, якими довелося добиратись.

У дитячі будинки Сольвичегодська дітей розподіляли за віком – молодшого, середнього та старшого. Так вирішила радянська комуністична система. І плювати їй було на те, що розлучила на все життя тисячі рідних братів та сестер, які потім більше ніколи не бачилися...

Не солодко жилося мені в дитбудинку: постійні знущання вихователів так напружували мою нервову систему, що довели до каліцтва.

На все життя мені врізалась у пам'ять жахлива ніч. У кімнату другого поверху, де ми спокійно спали, вимогливо загрюкали, а потім увірвалися троє дорослих молодиків і почали стягувати з нас ковдри (втім, ковдрами їх важко назвати – рядна). Зробивши свою "чорну" справу, дядьки зникли.

Вранці завітала до нас комендантша: "Куди ви подівали ряднинки?" Ми, звісно, призналися, що їх у нас забрали працівники дитбудинку. За цю правду ми й поплатилися... Гевали знову навідалися до нас. Мого сусіда почали клепати молотком по голові так, що його одразу кров умила. Мене били руків'ям серпа і перебили двоє ребер на правій частині грудної клітки, перебили хрящову перегородку лівої ніздрі (звідтоді я не дихаю носом, не проходить повітря), вибили три зуби...

Незабаром усі дитячі будинки міста Сольвичегодська стали переповненими. Почали надходити листи від людей, які розшукували своїх рідних та близьких.

Моя рідна тітка Єлька теж у листі запрошувала приїжджати жити біля неї в селі Фирсове Компаніївського району. Я охоче погодився. Хотів лише, щоб зі мною відпустили й брата та сестру. Але ж ні – не підходять, сказали, за віком. Дуже вже малі, мовляв.

На дорогу до тітки мені з провізії дали півриби, яка запам'яталася тим, що солі в ній було більше, ніж самої риби...

Довго добирався я до Зінов'євська (нині Кіровоград), прийшлося й пароходом пливти, й саньми, і поїздом їхати.

Як я вже попав до тітки Єльки, не пам'ятаю точно, але мої очі засвітилися радістю, коли я від неї дізнався, що батько мій живий і працює на шахті у Кривому Розі. Згодом він переїхав до нас, пішов у прийми до одної жінки в селі Калинівці, щоб хоч трішки краще жилося. У неї було двоє дітей – дівчина горбата і хлопчик глухонімий. Хатка та була маленька, що ми в ній ледве поміщалися; спали на долівці, підстеливши соломи, а вкривалися тонким рядном...

Саме в селі Калинівці Зінов'євського району минуло моє дитинство: там я ходив у школу, щоліта пас череду.

1993 року мене реабілітували. Відшкодували (як спадкоємцю діда Охріма) вартість відібраного майна – 70 тисяч купоно-карбованців. За них я зміг купити собі трикотажного костюма.

Записали Олена Семко і Людмила Зайцева

ВИННИМ СЕБЕ НЕ ВИЗНАВ

Літа 7437 від Сотворення світу (літа 1929 від різдва Христового) у Радянському Союзі розпочалася насильницька колективізація сільського господарства. Вона супроводжувалася знищенням найпрацьовитішого, а тому й найзаможнішого прошарку селянства.

До Книги буття українського народу, якщо така книга буде колись написана.

29 серпня 1937 року постановою трійки УНКВС Одеської області був засуджений до розстрілу мешканець села Сасівки Компаніївського району 48-річний Никифор Мефодійович Михайлюк. Через кілька днів рівно опівночі у розстрільній в'язниці обірвалося його недовге життя. Без годувальника залишилася вдова Тетяна Андріївна та троє дочок, найстаршій з яких було усього шістнадцять літ.

Який же злочин вчинила перед Радянською владою ця людина, хлібороб з діда-прадіда, щоб її позбавити життя? Втім, кількість подібних жертв режиму обраховується мільйонами.

* * *

Йшов 1930 рік. За Сталіним суцільна колективізація села не принесла бажаних успіхів. Одвічні трудівники-хлібороби, які працювали на землі од світання до смеркання і в яких не висихали сорочки від солоного поту, не бажали усуспільнюватися, утримувати у колгоспах сільських нероб, бо ті звикли існувати за чужий рахунок. І тоді справжніх хазяїнів оголосили куркулями, а за тим і найзапеклішими ворогами радянської влади. Звинувативши заможних, а пізніше і малозаможних селян, у провалі колективізації, Сталін закликав своїх опричників "повести рішучий наступ на куркульство, ліквідувати його як клас". Куркулі, грізно повчав вождь, проводять у колгоспах таку саботажну і шкідливу роботу, що колгоспам від них буде кепсько.

До розряду куркулів-саботажників, а значить контрреволюціонерів потрапили брати Михайлюки – Никифор, Тихін і Харлам. Хоча – які з них куркулі, тобто багатії? Никифор мав до революції п'ять десятин надільної землі, після одержав ще 15 та 12 взяв у оренду. Приблизно така кількість землі була у братів. Для її обробітку придбали вони на трьох один трактор, сівалку, молотарку, віялку, дрібний реманент. До колгоспу брати вступати не збиралися.

...Вересневого ранку 1930 року в оселю Никифора Михайлюка увійшов чекіст. Ще троє стояли біля вікон і дверей. Кобури пістолетів у всіх були розстебнуті. Той, що увійшов до хати, дістав з кишені папірця.

– Постановою районного комітету управління внутрішніх справ громадянин Михайлюк Никифор Мефодійович як злісний ворог радянської влади підлягає висилці із забороною повернення...

Чекіст поклав папір у кишеню, запалив цигарку і повільно, ніби молитву, продовжив:

– Усім членам сім'ї вийти у двір. З собою брати те, що понесуть руки. Решта майна – рухоме й нерухоме, описується й передається колгоспу. Не хочеш, гад, – повернувся чекіст до Никифора,

– на колгосп працювати, це будуть робити твій трактор, коні, а в хаті твоїй житимуть активісти колгоспного будівництва. Ось так, контрику.

Братів Михайлюків разом із сім'ями тридцятьох інших розкуркулених під конвоєм садять у закриту машину і везуть у Зінов'євськ. Там на них чекають "телячі" вагони, так звані "краснухи", що стоять подалі від людського ока на запасних коліях. "Краснухи" – то спеціальні товарні вагони для перевезення ув'язнених. Никифор обводить сумним поглядом нову "оселю". Вагон обладнано суцільними двоярусними нарами, під самим дахом – два густо заґратованих вікна. Ніяких умивальників, освітлення, у підлозі прорізано вузький отвір-парашу, оббитий залізом. Никифор порахував – нар у вагоні 46, людей загнали понад 60. Та хіба для влади вони люди? На вагоні ж великими літерами написано: "Спецобладнання". Тому на вагонних майданчиках і деяких дахах стоять солдати з кулеметами чи автоматами. У ешелоні в'язень нарахував 50 вагонів. Скільки невинних жертв везуть вони із одного невеликого міста у далекі краї!

Темніє, коли потяг рушає з місця. Вагон огортає чорна пітьма. Спливають дні, нескінченні ночі. Два рази на добу ешелон зупиняється на глухих полустанках у безлюдних місцях. Відчиняються двері, заходять двоє дебелих чекістів, рахують невільників, переганяючи їх дубцями з одного кінця вагону в інший.

– Мертві є? – питають.

Якщо є, трупи виносять і заривають під насипом. Решті видають суху пайку їжі і вагон зачиняється. "Скільки ж нас довезуть до місця заслання? – гірко гадає Никифор. – І де ті місця? Коли ж скінчаться пекельні муки?

Тижнів через три потяг черговий раз зупиняється і лунає команда:

– Виходити!

Людей виводять із вагонів і під конвоєм женуть невідомо куди. Їх передають під опіку ОГПУ. Інструктор пояснює новоприбулим, що віднині вони спецпоселенці без визначення терміну. Залишати межі поселення заборонено. Кого виявлять поза ним, чекає суд і концтабір. Никифору Михайлюку випало поселення під Котласом.

...Котлас. Це було жахливе місто на півночі Росії, центр Котлаських концтаборів Об'єднаного Головного Політичного управління СРСР (ОГПУ). В'язні Котлагу у неймовірно складних умовах заготовляли ліс будівництва залізниці Котлас-Воркута довжиною 1100 кілометрів. Праця була каторжною, багато поселенців не витримували навантажень і помирали. За підрахунками дослідників, тільки на відрізку Котлас-Кожва, а це лиш половина всієї відстані залізниці, загинуло 300 тисяч в'язнів.

Не сприйняв волелюбний степовик мерзлу, холодну тайгу, де ні хліб не родив, ні сади не цвіли. По весні 1931 року, незважаючи на погрози, втік з Котласа і повернувся у Сасівку. Відсутність його на поселенні й не помітили, бо там щодня на лісорозробках гинули сотні людей. У селі сказав, що термін заслання відбув, погляди поміняв і готовий вступити до колгоспу. Його прийняли членом артілі імені Леніна на посаду машиніста молотарки. Невідомо, як би склалася подальша доля Никифора, якби не чергові політичні авантюри і свавілля московсько-більшовицьких правителів. Шалені темпи індустріалізації, мілітаризації гігантської країни вимагали від села все більших і більших, непосильних поставок хліба. До 1932 року виручали запаси реквізованого у куркулів зерна, значну частку давали одноосібники. Тепер нічого не було, селяни не мали хліба, розпочинався голод. Почалися пошуки винних.

На Михайлюка вже давно скоса поглядали "активісти-комуністи", бездарні керівники: вони потерпали за свої крісла. А тут і нагода трапилася. Вийшла з ладу молотарка, знадобилось кілька днів, щоб її полагодити. Никифора за сигналом голови колгоспу заарештовують, приписуючи саботаж обмолоту збіжжя, чим машиніст зірвав... виконання плану хлібозаготівлі. І знову висилка, знову холодні ліси новобудов п'ятирічки. Та, мабуть, сильна духом, незламної волі була ця людина. Він знову втікає з поселень. Але цього разу дістатися додому не зміг: його затримали у Москві. Суд виніс суворий вирок: три роки концтаборів.

Проте поневіряння Никифора не скінчилися з відбуттям терміну ув'язнення. "Будівникам соціалізму" потрібна була дешева робоча сила. І Михайлюка направляють у Маріуполь, де на той час споруджувався гігантський металургійний завод. На його будівництво зганяли людей з усього Союзу, переважно тих, хто "провинився" перед радянською владою – "ворогів народу". На них і витрати

незначні – досить бараків і збідненого харчування, і утримувати під наглядом чекістів простіше. І цієї неволі не зніс Никифор. Не пропрацювавши на будівництві й року, він тікає до Кірового, деякий час там переховується, а потім повертається у Сасівку. Поверненню його ніхто не здивувався – термін покарання у концтаборі він відбув. Тому без перешкод Михайлюка прийняли до колгоспу теслею.

Та, мабуть, лиха доля витала над цією людиною. А, може, не доля. А кровожерлива система влади.

Зима 1937 року була холодною, чимало озимини вимерзло. З району надійшла вказівка – жнива проводити посиленими темпами, усе до зернини здати державі. Хліба косили старі, малі, жінки. Звозили на токи, скиртували. Не вистачало гарб, та й ті часто ламалися – керівництво колгоспу не запаслось своєчасно лісом. Щоб уникнути суворої розправи за безгосподарність, голова з найближчим оточенням знайшли вихід: у "затримці скиртування" винен... тесля Михайлюк. Це він, таємний ворог народу, виводив із ладу гарби, затягував їх ремонт. А ще він саботажник, проводив серед колгоспників контрреволюційну пропаганду і (жах!) дискредитував сталінську Конституцію, заявляючи публічно, що куркулів відновлять у всіх правах, оскільки без них не можна зміцнити колгоспи. А ще він намагався зірвати у селі передплату на позичку у фонд оборони СРСР. Сусід-активіст пригадав, як Никифор, виступаючи на зборах, запропонував кожному колгоспнику передплатити облігацій на суму 10 карбованців. "Хіба Країні Рад потрібні такі крихти? – у запалі вигукнув "активіст". – Я пропоную здати по 25 карбованців". Оце патріот СРСР! Інший "патріот" пригадав, що Никифор Михайлюк, перебуваючи у 1915-1918 роках на військовій службі у 49-му Єлизаветградському полку, підтримував партію есерів. Це вже не просто саботажник чи шкідник. Це – контрреволюціонер, ворог народу, таємний член троцькістсько-бухаринського блоку.

...На початку серпня 1937 року за ним зачинилися двері в'язниці. Кілька днів кати-слідчі у військовій формі вели допит нескореного селянина. Від нього вимагали традиційного зізнання у скоєнні злочинів і прізвищ спільників. Никифор винним себе не визнав і під тортурами. Не назвав жодного прізвища, бо ніяких спільників не існувало. Так само, як і контрреволюційних дій. За кілька днів справу Михайлюка передали на розгляд трійки.

...Постановою президії Кіровоградської обласної прокуратури від 31 січня 1989 року вирок трійки від 28 серпня 1937 року скасовано за відсутністю складу злочину. Никифор Мефодійович Михайлюк реабілітований посмертно.

Юрій Матівос

"МАЛЮВАЛИ ВОЖДЯМ РІЖКИ І ВУСА"

Напевно, всім знайомі дитячі пустощі, пов'язані з домальовуванням у газетах і журналах, у книгах і навіть у сімейних фотоальбомах до зображень чоловіків і жінок вусів, борідок, хвостів, ріжок. Все це, хоч і завдає певної шкоди друкованій продукції, а то й родинним архівам, є, по суті, абсолютно невинним заняттям, і з віком захоплення ним безслідно зникає.

Дорослі ж люди, якщо колись і повертаються до подібного, то...

10 квітня 1958 року військовий трибунал Московського військового округу протиповітряної оборони в колишній столиці нашої Батьківщини засудив двадцятирічного уродженця села Лозуватки Анатолія Лавриненка, виключеного напередодні з лав ВЛКСМ. Невже наш земляк (ще тоді!), — користуючись службовим становищем (служив не де-небудь, а у військах протиповітряної оборони в Москві!), готував приліт на Красну площу самого Руста?! — подумає котрийсь з читачів і... помилиться. Протиповітряною обороною тут і не пахло. Зате всерйоз йшлося про захист державної безпеки.

У вироці чорним по білому написали: «Лавриненко во второй половине марта 1957 года на стене общественной уборной Лозоватской МТС Компанеевского района Кировоградской области УССР автоматической ручкой сделал надпись, призывающую к свержению большевиков. И в этой же надписи он провозгласил здравицу президенту США. (Цікаво, як би до неї поставився Ейзенхауер, навіть при загальновідомій його нелюбові до більшовиків? — **Ф. Ш.**).

Органами милиции эта антисоветская надпись была вырезана. Тогда Лавриненко в этой же уборной в марте 1957 года вторично учинил надпись (...), подписав словом «Невидимка».

В этом же месяце, т. е. марте 1957 года, вторично учинил надпись, находясь в командировке в районном центре — село Компанеевка, на стене уборной Компанеевского райисполкома(...).

Будучи неразоблаченным, Лавриненко в ноябре 1957 года был призван в армию... »

І саме тут антирадянщик попався. На гарячому. Його неблагонадійність просто не могла не виявитись. Адже спершу у ленінській кімнаті військової частини він «путем подрисовки обезобразил находившиеся там на стенах два портрета основателя Коммунистической партии и советского правительства и пять портретов членов Президиума КПСС», а потім — знову з антирадянськими намірами подався до ленінської кімнати...

Словом, засудили його за статтею 58-10 ч.1 Кримінального кодексу Російської Радянської Федеративної Соціалістичної Республіки до чотирьох років позбавлення волі у виправно-трудових таборах.

Звісно, під час суду у вихідця з центральноукраїнського степу цікавились мотивами таких антидержавних вчинків. Анатолій пояснив, що написи в нужниках виникли тому, що, на його думку, «руководители Коммунистической партии Советского Союза и Советского правительства якобы неправильно проводили политику в области сельского хозяйства».

І хоча, зрозуміло, хлопець пояснював все значно простішою і зрозумілішою мовою, пришили простодушному до всього ще й незадоволення «решением Пленума ЦК КПСС об антипартийной группе Маленкова, Кагановича, Молотова».

Де вже тим «найгуманнішим суддям» було зрозуміти характер тих незліченних кривд, що накопичились у душі хлібороба. Якщо згеройзований Кармелюк бив і палив своїх кривдників, то Лавриненко хотів їх лише зганьбити, виставити на посміховисько не лише перед земляками й військовослужбовцями.

Декому може видатись, що не варто було писати про «якогось там хулігана від політики» Так, шановні, вчинки Лавриненка не зовсім, так би мовити, етичні.

Але чи була політика керуючої і спрямовуючої на селі впродовж сімдесяти років XX століття завжди і скрізь етичною щодо «отих малих рабів німих»?.. Це — одне. А по-друге, покарали ж його не за дрібне хуліганство, а за антирадянську агітацію і пропаганду. Як, до речі, й реабілітували через тридцять.

Федір Шепель

СПИСКИ РЕАБІЛІТОВАНИХ ЖЕРТВ ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ

АНДРЕЄВ КУЗЬМА НИКАНОРОВИЧ, 1876 р.н., с.Савутине Обертасівської сільської ради (нині Компаніївського району), українець, освіта початкова, проживав у с.Живанівка, сторож контори "Заготскот" у Компаніївці. У 1930 році розкуркулений і висланий "у куркульські хутори". Заарештований 2.12.1937 Компаніївським РВ НКВС ("у 1919 році брав участь у повстанні проти радянської влади, гнав червоних на Бобринець; в село повернувся у 1937 році, вимагав у колгоспника Варпинського повернення власної хати, конфіскованої при розкуркуленні, зводив наклепи на радянський уряд, дискредитовував Конституцію"). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 23.12.1937. Реабілітований 20.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10610)

АРТЕС ЕДМУНД ГЕОРГІЙОВИЧ, 1914 р.н., с.Берестове Артемівського району Донецької області, німець, освіта вища, проживав у с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), учитель німецької мови, директор середньої школи. Заарештований 7.07.1941 Кіровоградським МРВ НКДБ (разом з іншими чотирма репресованими звинувачений в антирадянській діяльності, суд у Кіровограді не відбувся, бо початок війни змусив до етапування в Усть-Кам'яногірську в'язницю (Казахстан), де висунуто інше звинувачення: належності до контрреволюційного угруповання. яке намагалось підняти бунт серед в'язнів з метою здійснення масової втечі; антирадянська агітація: капітулянтські настрої, вихваляння Гітлера). Особливою нарадою НКВС СРСР 30.12.1942 справу припинено у зв'язку зі смертю 10.06.1942 в ув'язненні (двосторонній туберкольоз легень). Реабілітований 17.01.1968 Верховним судом СРСР. (П – 8152).

АРТЮШЕНКО ЯКІВ ВАСИЛЬОВИЧ, 1904 р.н., с.Березнегувате, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 29.12.1932 Снігурівським РВ ДПУ (агітував проти колективізації, здав не весь плановий хліб державі). Засуджений 20.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 16.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5919)

БАБЕНКО ГРИГОРІЙ ОНИСИМОВИЧ, 1893 р.н., с.Тернова Балка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув`язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10821)

БАБЕНКО МИКОЛА ЗАХАРОВИЧ, 1895 р.н., с.Губівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 3.03.1921 Єлисаветградським секретним оперативним відділенням (учасник повстання проти радянської влади в часи перебування денікінських військ в Україні). Засуджений 3.04.1921 колегією Єлисаветградської повітової ЧК до розстрілу, дата виконання вироку у справі відсутня. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9955)

БАБЕНКО ПАНАС ПЕТРОВИЧ, 1897 р.н., с.Тернова Балка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація, дискредитування заходів партії та уряду). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 30.05.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4732)

БАЛАШОВ АНТОН ІВАНОВИЧ, 1888 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Компанійця. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (член секти баптистів, вербував громадян у секту вів антирадянську релігійну пропаганду: "Ісус Христос був живою людиною, за переконаннями твердіший від теперішніх комуністів"). Засуджений 11.11.1938

Миколаївським облсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Судовою колегією з кримінальних справ Верховного суду УРСР (на печатці – "Найвищий суд УРСР") 22.12.1938 справа припинена. (П – 627)

БАЛАШОВ ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1880 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта початкова, член колгоспу "2-га п'ятирічка". Заарештований 18.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 10.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 3.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7168)

БАРДАЛИМ МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1886 р.н., с.Комишувате (нова назва Компаніївка), українець, освіта початкова, проживав на х.Громадському Комишуватської сільради (нині Компаніївського району), селянин-одноосібник. Заарештований 29.03.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (разом із Олександром Чуйком і Потапом Сардраком підозрювався в належності до контрреволюційної повстанської організації, "у бандах не був, але в колгосп вступати не захотів"). Зінов'євським МВ ДПУ 23.08.1932 справу припинено у зв'язку з тим, що Бардалим покінчив життя самогубством. Реабілітований 5.07.1965 УКДБ Кіровоградської області. (П – 2818)

БАС ВАСИЛЬ ІСАЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Гордіївка, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 25.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (агітував колгоспників не виходити на роботу, саботаж). Засуджений 9.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7335)

БАСИСТИЙ ІВАН ДАНИЛОВИЧ, 1912 р.н., с.Кодимове Лозуватської сільради, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 29.12.1932 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (агітація проти колгоспного ладу, проти виконання хлібозаготівельних робіт). Засуджений 7.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7084)

БАСИСТИЙ ІВАН ІВАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Приют Мар'ївської (нині Лозуватської) сільської ради, українець, початкова, рільник у колгоспі "Пролетарій". Заарештований 12.1932 (агітація проти хлібозаготівельних робіт). Зінов'євською міськпрокуратурою 8.03.1933 справу припинено. (П – 982)

БАСИСТИЙ МИКОЛА МИКОЛАЙОВИЧ, 1921 р.н., с.Коротяк, українець, освіта неповна середня, проживав у м.Бобринець, студент 3-го курсу сільськогосподарського технікуму. Заарештований 15.05.1939 Бобринецьким РВ НКВС (у квітні 1939 року разом з іншими учнями агрошколи написав листа секретарю ЦК КП(б)У Микиті Хрущову, в якому ставились гострі соціальні питання: чому хліб у селян примусово забирають за копійки, а продають у десятки разів дорожче? Чому праця селян цінується менше, ніж робітника? і т.п.). Засуджений Кіровоградським облсудом 11.12.1939 до 5 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним судом УРСР 11.01.1940 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 999)

БАХМУТСЬКИЙ ІВАН ФЕДОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Обертасове, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 29.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9214)

БЕЗВЕРШКО ОЛЕКСАНДР МИКОЛАЙОВИЧ, 1912 р.н., с.Антонівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Трудолюбівка, колгоспник. Заарештований 19.09.1952 УМДБ Кіровоградської області (релігійна пропаганда і діяльність: організатор секти п'ятидесятників у селах Трудолюбівка та Червоновершка). Засуджений 28.11.1952 Кіровоградським облсудом до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним судом УРСР 21.01.1955 міру покарання зменшено до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.11.1989 Верховним судом УРСР. (П – 11288)

БЕЗВЕРШКО СОЗОНТ МАТВІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Антонівка, українець, освіта початкова, проживав на ст.Голубівка, хлібороб. Заарештований 28.03.1938 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 27.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 16.07.1938. Реабілітований 30.04.1966 Кіровоградським облсудом. (П – 8041)

БЕЗУГЛИЙ КАРПО ІВАНОВИЧ, 1885 р.н., с.Софіївка, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 18.03.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (активний спротив колективізації). Засуджений

6.06.1930 Зінов'євським окружним судом до 3 років неволі, 5 років заслання за межі УРСР з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним судом УРСР 18.08.1930 міру покарання зменшено до 2 років ув'язнення. Реабілітований Кіровоградською 19.08.1993 облпрокуратурою. (П – 1755)

БЕЗФАМІЛЬНИЙ ОЛЕКСАНДР СЕМЕНОВИЧ, 1902 р.н., с.Червоні Маяки Одеської області, єврей, освіта початкова, 1936 року виключений з ВКП(б), проживав у смт Компаніївка, механік МТС. Заарештований 15.03.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація, недбале ставлення до виконання службових обов'язків). Засуджений 23.09.1938 Миколаївським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 8.08.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12484)

БЕРДНИКОВ МИКОЛА ГРИГОРОВИЧ, 1906 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ з 1924 року (у 1929-ому на зборах осередку кинув комсомольським квитком, заявивши, що більше не хоче бути в комсомолі), проживав у м.Кіровограді, комірник правління Зінов'євського центрального робітничого кооперативу Церобкоопу. Заарештований 21.01.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("член контрреволюційної організації, яка ставила за мету повалення радвлади шляхом агітації, розповсюдження провокаційних чуток поміж робітниками, виготовлення й поширення листівок і прокламацій, які збуджували б національну ворожнечу"). Засуджений 14.09.1929 трійкою при колегії ОДПУ до 3 років ув'язнення у концтаборі на Соловках. Реабілітований 4.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14143)

БЕРЕСТОВЕНКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Лозуватка, українець, освіта початкова, проживав у с.Гордіївка, колгоспний пастух. Заарештований 8.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 27.11.1965 Кіровоградським облсудом. (П – 8014)

БЕРЕСТОВЕНКО ЮХИМ КЛИМОВИЧ, 1897 р.н., с.Олександрівка Компаніївського району, українець, освіта початкова, проживав у с.Богодарівка, коваль. Заарештований 17.02.1938 Бобринецьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.05.1938. Реабілітований 6.08.1966 Кіровоградським облсудом. (П – 8066)

БЕРЗІН АВГУСТ ДАВИДОВИЧ, 1879 р.н., м.Смилтене (Латвія), латиш, освіта початкова, проживав у с.Червоновершка Компаніївського району, столяр колгоспу. Заарештований 3.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 5.02.1938 НКВС та Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 28.02.1938. Реабілітований 15.03.1958 Верховним судом УРСР. (П – 4140)

БЄЛОВ ГАВРИЛО ГРИГОРОВИЧ, 1896 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Щорса. Заарештований 26.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 23.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9195)

БИЦЮРА ГРИГОРІЙ ФЕДОСІЙОВИЧ, 1906 р.н., с.Ворошилівка (тепер Нижня Водяна), українець, освіта 3 класи, голова колгоспу, після мобілізації рядовий 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області (здався у полон білофінам без опору). Засуджений 18.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Верховною Радою СРСР 11.05.1943 вирок відстрочено до кінця війни, відправлений на фронт. Реабілітований трибуналом 10.03.1958 Московського військового округу (П – 4463)

БИЦЮРА ТИХІН ВАСИЛЬОВИЧ, 1891 р.н., с.Сасівка, українець, письменний, коваль колгоспу ім.Косіора. Заарештований 25.09.1936 Компаніївським РВ НКВС (агітація проти підписки на держпозику, дискредитація партії і вождя). Засуджений 7.08.1937 Одеським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Дані про реабілітацію у справі відсутні. (П – 2012)

БІДЕНКО АНТОН КИРИЛОВИЧ, 1897 р.н., с.Юр'ївка (приєднане до с.Мар'ївка), українець, освіта початкова, голова колгоспу "Червоний Жовтень". Заарештований 16.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (член контрреволюційної організації, шкідництво). Кіровоградською облпрокуратурою 10.09.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3450)

БІЛИЙ ІВАН ДЕМИДОВИЧ, 1902 р.н., с.Мар'ївка, українець, освіта початкова, бухгалтер радгоспу ім.Єжова Федорівської сільради (згодом "XVIII-й партз'їзд") Кіровоградського району. Заарештований 17.02.1938 Кіровським МВ НКВС (активний учасник куркульського угруповання, яке зводило наклепи на керівників партії та уряду, поширювало капітулянтські настрої серед населення).

Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Два брати І.Білого репресовані за контреволюційну діяльність. Реабілітований 24.08.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3794)

БІЛОГЛАВ ГРИГОРІЙ МИРОНОВИЧ, 1915 р.н., с.Тернова Балка, українець, освіта 5 класів, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), інспектор держзакупок при комітеті по заготівлі. Заарештований 2.12.1937 Долинським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 11.01.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 8.08.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4802)

БІЛОУС АНДРІЙ ІВАНОВИЧ, 1900 р.н., с.Покровка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 5.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (активна контрреволюційна пропаганда). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 20.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10609)

БІЛОУС АРХИП АНДРІЙОВИЧ, 1884 р.н., с.Покровка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Куйбишева. Заарештований 18.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 30.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 28.02.1938. Реабілітований 8.03.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4190)

БІЛОУС СЕРГІЙ ІВАНОВИЧ, 1891 р.н., с.Покровка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Комінтерн". У 1931 році розкуркулений. Заарештований 18.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 30.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 28.02.1938. Реабілітований 8.03.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4191)

БОГОМОЛОВ ПАВЛО ІВАНОВИЧ, 1915 р.н., с.Мар'ївка, українець, освіта 3 класи, колгоспник, після мобілізації рядовий 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області (порушення військової присяги: здався у полон білофінам без опору). Засуджений 4.10.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 5.05.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4468)

БОЙ ГРИГОРІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1896 р.н., с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), українець, освіта початкова, продавець. Заарештований 10.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 27.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 14.07.1938. Реабілітований 30.05.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4731)

БОЙ ФЕДІР МИХАЙЛОВИЧ, 1892 р.н., с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), українець, освіта початкова, бригадир будівельної бригади. Заарештований 16.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10301)

БОЙКО ВОЛОДИМИР ІЛЛІЧ, 1907 р.н., с.Обертасове, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 21.04.1934 Зінов'євським МВ ДПУ (шкідницька діяльність: 16 квітня виніс з хати попіл і вкинув у сміттєву яму, яка знаходилась неподалік колгоспної хлібної комори – вогонь бур'яном підбирався до комори, але селяни загасили пожежу). Засуджений 6.10.1934 Одеським облсудом до 1 року примусової праці. Реабілітований 10.12.1991 Генеральною прокуратурою України. (П – 12888)

БОЙКО ПИЛИП ІВАНОВИЧ, 1887 р.н., с.Тетяно-Майорівка (нова назва – Майорівка, приєднане до с.Нечаївка), українець, освіта початкова, член колгоспу "Нове життя". У 1932 році за опір колгоспному будівництву був засуджений до 3 років тюремного ув'язнення. Заарештований 28.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, направлена на розвал колгоспу). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 4.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8882)

БОЙКО ТРОХИМ СЕМЕНОВИЧ, 1898 р.н., с.Майорівка, українець, освіта 3 класи, проживав у с.Суслове, бригадир рільничої бригади колгоспу ім.Кагановича. Заарештований 28.04.1946 Компаніївським РВ МДБ (зрада Батьківщини: в роки німецької окупації працював бригадиром рільничої бригади громадського двору, брав участь в організації групи громадян для затримання червоних парашутистів, виділивши 6 коней, "підтримував у бригаді німецькі порядки"). Засуджений 4.06.1946 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 20.01.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13798)

БОНДАРЕНКО МАРІЯ КОСТЯНТИНІВНА, 1900 р.н., с.Комишувате (приєднане до смт Компаніївка), українка, письменна, проживала у с.Нечаївка, член колгоспу ім.Щорса. Заарештована 27.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація, чоловік засуджений до 5 років неволі). Компаніївським РВ НКВС 29.09.1937 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 933)

БОРЩ ПИЛИП ІВАНОВИЧ, 1880 р.н., с.Живанівка, українець, письменний, член колгоспу ім.Паризької комуни. Заарештований 22.06.1941 Кіровоградським МРВ НКДБ (антирадянська агітація). Засуджений 11.07.1941 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 30.08.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 994)

БРАТКО ПЕТРО АНДРІЙОВИЧ, 1916 р.н., с.Полтавка, українець, освіта початкова, військовослужбовець. Заарештований 6.07.1942 особливим відділом НКВС Ленінградського фронту (антирадянська агітація). Засуджений 9.07.1942 військовим трибуналом Приморської оперативної групи до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.05.1991 прокуратурою Ленінградського військового округу. (П – 12804)

БРЕУС ОНОПРІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Водяне, українець, освіта початкова, тесля колгоспу ім.Блюхера. Заарештований 1.09.1938 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Управлінням ДБ УНКВС Кіровоградської області 3.08.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2534)

БРИЧКА СЕМЕН ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Криничувате, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 25.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (агітація проти хлібозаготівлі та праці у колгоспі). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років концтабору. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (7580 – П)

БРИЧКА СЕРГІЙ ЯКОВИЧ, 1913 р.н., с.Криничувате, українець, письменний, тракторист Червоновершської МТС. Заарештований 10.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, шкідництво). 21.02.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 821)

БУГАЙ АНТОН КАЛІСТРАТОВИЧ, 1896 р.н., с.Олександрівка Першотравенської сільради Зінов'євського міськрайону (нині с.Вишнівка Компаніївського району), українець, освіта початкова, член созу "Жовтневий колос". У 1931 році розкуркулений. Заарештований 29.12.1932 Зінов'євським МРВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівлі). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 17.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (6865 – П)

БУГРІЙ БОРИС АРТЕМОВИЧ, 1888 р.н., с.Гордіївка Першотравенської сільради, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Шевченка. Заарештований Зінов'євським РВ ДПУ, дата арешту у справі відсутня – допит 29.01.1933 (антирадянська агітація: "Це не влада, а якась банда – змушують людей з голоду помирати, а весь хліб забирають"). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край умовно, з-під варти звільнений. Вдруге заарештований 11.05.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (працюючи столяром у колгоспі, займався саботажем – відмовлявся ремонтувати молотарки, зривав молотьбу; 2.05.1933 біля колгоспної кухні кричав на колгоспних активістів: "Чого не варите їсти? Тільки дурите народ, щоб на роботу ходив. Люди, не йдіть у поле!" Після цього колгоспники розійшлись по хатах, ніхто в поле не вийшов). Одеським облвідділом ДПУ 31.05.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. Реабілітований 7.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6658, 934)

БУЗЬКО ПЕТРО НИКИФОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Червона Слобода Черкаського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у селище ім.Крупської Богодарівської сільради, касир-комірник і завгосп колгоспу ім.Петровського. У 1919 році був заарештований ревкомом за участь у війську Денікіна, звільнений. Вдруге заарештований 26.07.1940 Бобринецьким РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти заходів радянської влади та колгоспів). Засуджений 7.08.1940 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 28.12.1988 Верховним судом УРСР. (П – 8505)

БУЙЛУК СЕРГІЙ МИКИТОВИЧ, 1873 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 1.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації та хлібозаготівлі). Засуджений 14.05.1930 особливою нарадою при клегії ДПУ до 3 років заслання у північний край умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 4.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6042)

БУРИЛІН ІВАН МАКСИМОВИЧ, 1903 р.н., с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 8.01.1945 Компаніївським РВ НКДБ (посібництво німецьким окупантам). Засуджений 15.03.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований 5.11.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13696)

БУЦЕНКО ГРИГОРІЙ МУСІЙОВИЧ, 1885 р.н., с.Морквина, українець, письменний, робітник радгоспу "Червона зірка" Бобринецького району. Заарештований 26.12.1937 Бобринецьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 20.01.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням НКВС Миколаївської області 27.11.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1062)

БУЦЕНКО ДМИТРО ГРИГОРОВИЧ, 1910 р.н., с.Морквина, українець, письменний, робітник радгоспу "Червона зірка" Бобринецького району. Заарештований 26.12.1937 Бобринецьким РВ НКВС (антирадянська агітація). 22.01.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1062)

БУЦЕНКО ПЕТРО ГРИГОРОВИЧ, 1915 р.н., с.Морквина, українець, письменний, коваль радгоспу "Червона зірка" Бобринецького району. Заарештований 26.12.1937 Бобринецьким РВ НКВС (антирадянська агітація). 22.01.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1062)

ВАГАНКО ХАРИТИНА ГОРДІЇВНА, 1878 р.н., х.Мар'ївка Долинівської сільради, українка, неписьменна, проживала на х.Вербовому Долинівської сільради, член колгоспу ім.Косарева. У 1930 році розкуркулена, разом з чоловіком і чотирма дітьми вислана на північ, де чоловік помер через рік, а троє дітей втекли у 1931-ому, сама вона втекла у 1934-ому. Заарештована 26.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (вела пропаганду проти колгоспного ладу та сталінської конституції; у 1935 році розповідала: "Добре тоді зробили, що нас тоді вислали на північ, бо тут у колгоспі ми здохли б з голоду, як ви дохли і зараз сидите голодні, а крім того вас душать іще й податками", "На Півночі я відчувала себе баринею, мала багато часу – там краще, ніж у колгоспі; дуже важко тут: скільки не працюй – нічого не маєш"). Трійкою УНКВС Одеської області 10.09.1937 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 1522)

ВАРАКУТА ПРОКІП СИДОРОВИЧ, 1912 р.н., с.Обертасове, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 22.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (саботував виконання плану хлібозаготівлі). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6827)

ВАСИЛЕВСЬКИЙ СЕМЕН ГЕРАСИМОВИЧ, 1888 р.н., с.Полоски Холмщина (Польща), українець, освіта середня, проживав у с.Червоновершка, діловод ветфельдшерської школи. Заарештований 23.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (вихваляв Польщу, виступав за приєднання України до Польщі). Засуджений 5.02.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 28.02.1938. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11370)

ВАСИЛЕНКО ВАСИЛЬ СЕМЕНОВИЧ, 1890 р.н., с.Обертасове, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 27.09.1929 Компаніївською райміліцією (антирадянська діяльність). Засуджений 10.11.1929 Зінов'євським окрсудом до 2 років ув'язнення у концтаборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 13.10.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1761)

ВЕБЕР МАРІЯ МИКОЛАЇВНА, 1902 р.н., с.Тернуватка Компаніївського району (місце народження вказано неточно), німкеня, письменна, проживала у с.Новосавицьке Долинського району, член колгоспу "Ленінський шлях". Заарештована 1.07.1941 Долинським МРВ НКДБ (антирадянська агітація). Засуджена 6.01.1942 прокуратурою Красноярського краю до 7 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітована 24.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 3099)

ВЕЛИКОРОД АНТОН ЯВТУХОВИЧ, 1901 р.н., с.Антонівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Семенасте Новоукраїнського району, колгоспник. У 1920 році був засуджений до 10 років ув'язнення за участь у повстанському загоні Логвиненка. Вдруге заарештований 20.08.1937 Рівненським РВ НКВС (шкідництво). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 11.09.1937. Реабілітований 18.04.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4697)

ВЕРБИЦЬКИЙ ГНАТ ФЕДОРОВИЧ, 1901 р.н., с.Морквина, українець, освіта початкова, робітник радгоспу "Червона зірка". Заарештований 3.12.1937 Бобринецьким РВ НКВС

(контрреволюційна діяльність: разом з іншими членами секти євангелістів "збираючись на квартирі, під виглядом богомоління вели похабні повстанські розмови, вихваляючи царський лад і ворогів народу", вихваляв Тухачевського, Якіра, висловлював образливі слова на адресу Кірова). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням держбезпеки НКВС Кіровоградської області 3.01.1940 міру покарання обмежено відбутим строком, з-під варти звільнений. Реабілітований 30.09.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 4068)

ВЕРБИЦЬКИЙ ГРИГОРІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1908 р.н., с.Морквина, українець, освіта початкова, робітник радгоспу "Червона зірка". Заарештований 3.12.1937 Бобринецьким РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: разом з іншими членами секти євангелістів "збираючись на квартирі, під виглядом богомоління вели похабні повстанські розмови, вихваляючи царський лад і ворогів народу", вихваляв Тухачевського, Якіра, висловлював образливі слова на адресу Кірова). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області 8.12.1937 до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням держбезпеки НКВС Кіровоградської області 3.01.1940 міру покарання обмежено відбутим строком, з-під варти звільнений. Загинув на фронті. Реабілітований 30.09.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 4068)

ВЕРБИЦЬКИЙ ІВАН ФЕДОРОВИЧ, 1905 р.н., с.Морквина, українець, освіта початкова, конюх радгоспу "Червона зірка". Заарештований 3.12.1937 Бобринецьким РВ НКВС (контрреволюційна діяльність: разом з іншими членами секти євангелістів "збираючись на квартирі, під виглядом богомоління вели похабні повстанські розмови, вихваляючи царський лад і ворогів народу"). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Управлінням держбезпеки НКВС Кіровоградської області 3.01.1940 міру покарання зменшено до 3 років неволі. Реабілітований 30.09.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 4068)

ВЕРБИЦЬКИЙ ФЕДІР МИТРОФАНОВИЧ, 1872 р.н., с.Морквина, українець, освіта початкова, позапартійний. Заарештований 3.12.1937 Бобринецьким РВ НКВС (керівник секти євангелістів, провадив контрреволюційну діяльність: разом з іншими членами секти євангелістів "збираючись на квартирі, під виглядом богомоління вели похабні повстанські розмови, вихваляючи царський лад і ворогів народу"). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 30.09.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 4068)

ВЕРНИГОРА ІВАН ФЕДОСІЙОВИЧ, 1893 р.н., с.Мар'ївка, українець, письменний, проживав у с.Бутове Мар'ївської сільради, член колгоспу ім.Орджонікідзе. Заарештований 8.07.1938 Компаніївським РВ НКВС (член антирадянської організації). Компаніївським РВ НКВС 24.11.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2344)

ВИСОЦЬКИЙ КАЛІСТРАТ КАРПОВИЧ, 1893 р.н, с.Богодарівка Компаніївського району, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 28.07.1937 Бобринецьким РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення. Реабілітований 16.03.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 6267)

ВИШНЕВЕЦЬКИЙ ГРИГОРІЙ КІНДРАТОВИЧ, 1903 р.н., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, голова колгоспу "Робітник". Заарештований 8.09.1937 Компаніївським РВ НКВС (шкідництво і контрреволюційна пропаганда). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 1.02.1964 Кіровоградським облсудом. (П – 7741)

ВЛАСЕНКО СТЕПАН МИКИТОВИЧ, 1896 р.н., с.Інженерівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 15.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівель). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 6.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7147)

ВЛАСЕНКО ФЕДІР ФЕДОРОВИЧ, 1907 р.н., с.Інженерівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 29.12.1932 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації та хлібозаготівлі). Засуджений 10.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 25.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7048)

ВОВК ДМИТРО ОМЕЛЯНОВИЧ, 1897 р.н., с.Суслове (приєднане до с.Мар'ївки), українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 26.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська

агітація). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8960)

ВОЛИНЕНКО ІВАН СЕМЕНОВИЧ, 1893 р.н., с.Матвіївці Кременецького повіту Волинської губернії (нині Шумського району Тернопільської області), українець, освіта початкова, проживав у с.Острівка, член колгоспу ім.Мічуріна. Заарештований 10.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (у 1935-36 роках відмовлявся підписуватись на держпозику, вихваляв життя у Польщі). Засуджений 22.09.1938 Миколаївським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 24.05.1994 Верховним судом УРСР. (П – 12164)

ВОЛКОВ АНТОН ОМЕЛЯНОВИЧ, 1895 р.н., с.Суслове (приєднане до с.Мар'ївки), українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 28.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений трійкою УНКВС Одеської області 25.09.1937 до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9322)

ВОЛКОВ ПАВЛО АРТЕМОВИЧ, 1906 р.н., с.Живанівка, українець, освіта початкова, колгоспник, після мобілізації рядовий 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області (здався у полон білофінам без опору). Засуджений 13.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 10.03.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4386)

ГАВРИЛЕНКО ПЕТРО ФЕДОРОВИЧ, 1874 р.н., с.Обертасове, українець, неписьменний, хлібороб, пастух артілі "Перша Обертасівська". Був засуджений до півроку примусової праці за саботаж хлібоздачі. Заарештований 22.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("в період державної хлібозаготівлі у Гавриленка було вилучено 5 пудів зерна, вкрадені на колгоспному полі, а коли бригада забирала, то він встряв у бійку і став бити членів бригади – план заготівлі хліба в артілі на 22.01.1933 виконано на 35%"). Засуджений особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання в Казахстан. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7582)

ГАЛАТ ДМИТРО ГРИГОРОВИЧ, 1903 р.н., с.Інженерівка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. Заарештований 15.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (агітація проти хлібозаготівель). Засуджений 29.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років концтаборів. Батько Галат Григорій Юхимович розкуркулений у 1931 році. Реабілітований 30.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6815)

ГАЛАТ ІВАН СЕМЕНОВИЧ, 1900 р.н., с.Інженерівка, українець, освіта початкова, коваль колгоспу. У 1931 році родину розкуркулено. Заарештований 29.12.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (восени 1932-го активно виступав проти колгоспного ладу: "Все одно від держави ми хліба не отримаєм, люди голодують, здихають, а нас кличуть, аби ми виходили на роботу – не буде цього"; під час хлібозаготівлі лишки хліба закопував у ямах та печах, зірвав колгоспні збори, агітуючи не здавати хліб). Матеріали справи 29.12.1932 направлялися у судтрійку колегії ДПУ УРСР з клопотанням про застосування розстрілу. Судове рішення у справі відсутнє. Управлінням СБУ Кіровоградської області 9.08.1994 справу закрито. (П – 7678)

ГАЛАТ РОМАН НИКИФОРОВИЧ, 1886 р.н., с.Інженерівка, українець, освіта початкова, без певних занять. Заарештований 9.09.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 12.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9314)

ГАЛІЦИН ТИМОФІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Обертасове (с.Кулики Рівненського району, нині Новоукраїнського), українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, член колгоспу ім.Петровського. Заарештований 16.02.1938 Кіровським МВ НКВС (член повстанської терористичної організації, яка готувала розправи з комуністами та активістами села). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 29.03.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 3377)

ГАСЛЕНКО ІВАН ЄПІФАНОВИЧ, 1898 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта середня, проживав у с.Антопіль Бобринецького району, вчитель 3-ї автошколи. Заарештований 1.03.1931 Бобринецьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Бобринецьким райапаратом ДПУ 15.05.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 8419)

ГЕЙДЕНРЕЙХ МИКОЛА АВГУСТОВИЧ, 1888 р.н, с.Наглядівка, німець, освіта початкова, проживав у м.Бобринець, слюсар школи комбайнерів. Заарештований 16.10.1937 Бобринецьким РВ НКВС (шпигунська діяльність). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області

до розстрілу, вирок виконано 19.11.1937. Реабілітований 18.05.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 6335)

ГЛУЩЕНКО ГРИГОРІЙ ПЕТРОВИЧ, 1918 р.н., с.Морквина, українець, освіта неповна середня, колишній військовослужбовець, молодший лейтенант 69-го гвардійського артполку. Заарештований 25.03.1943 Особливим відділом НКВС спецтабору №256 (зрадницька поведінка у полоні). Засуджений 22.05.1943 трійкою НКВС до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11639)

ГЛУЩЕНКО СТЕПАН ПАВЛОВИЧ, 1899 р.н., с.Морквина, українець, письменний, робітник радгоспу "Червона зірка" Бобринецького району. Заарештований 26.12.1937 Бобринецьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 22.01.1938 трійкою УМВС Миколаївської області до 1 року ув'язнення. Реабілітований 24.05.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 924)

ГНИДА ПРОКІП ДАНИЛОВИЧ, 1905 р.н., с.Водяне, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Блюхера. Заарештований 26.07.1937 Компаніївським РВ НКВС ("гуртував довкола себе куркульсько-церковний елемент, проводив активну контрреволюційну діяльність, спрямовану проти колгоспного будівництва, агітував колгоспників не збирати хліб комбайнами", двічі виключався з партії – у 1933 і 1935 роках, знятий з посади голови колгоспу "Батрак", разом із Самійлом Кулішем та Василем Сурмачем "довели новообраного голову колгоспу ім.Блюхера до захворювання нервовими приступами, а сам колгосп до розвалу"). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8617)

ГОЙХЕЛЬ ЙОСИП ФРАНЦОВИЧ, 1896 р.н., с.Лисовичі Долинського району Івано-Франківської (нині Стрийський Львівської) області, українець, освіта початкова, проживав у с.Нечаївка, член колгоспу ім. Щорса. Заарештований 20.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (вихваляв капіталістичні країни, зводив наклепи на комуністичну партію). Засуджений 5.02.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до розстрілу, вирок виконано 28.02.1938. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11369)

ГОЛОВЕНСЬКИЙ ІВАН ДАНИЛОВИЧ, 1894 р.н., с.Тернуватка, українець, письменний, проживав у с.Бутове Петрівської сільради, колгоспник. Заарештований 5.03.1931 Зінов'євським РВ ДПУ (антирадянська агітація, активний член повстання проти радянської влади). Зінов'євською міськпрокуратурою 22.04.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2441)

ГОНЧАРЕНКО ІВАН СЕМЕНОВИЧ, 1890 р.н., с.Богодарівка, українець, письменний, продавець кооперації. Заарештований 27.07.1937 Бобринецьким РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 4.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у ВТТ. Реабілітований 21.05.1960 Верховним судом УРСР. (П – 5248)

ГОНЧАРЕНКО ОЛЕКСІЙ КАРПОВИЧ, 1903 р.н., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 24.03.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація та пропаганда). Зінов'євським окрвідділом ДПУ 24.07.1930 справу припинено. Вдруге заарештований 21.07.1938 Бобринецьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Кіровською міськпрокуратурою 28.12.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7885)

ГОРАЙ ВАСИЛЬ СТЕПАНОВИЧ, 1893 р.н., с.Ямна-Горішня Перемишльського округу (Польща), українець, неписьменний, проживав у с.Водяне, член колгоспу імені Блюхера. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна агітація) Компаніївським РВ НКВС 24.01.1939 справа припинена. (П – 343)

ГОРБ ОЛЕКСІЙ МИТРОФАНОВИЧ, 1886 р.н., с.Лозуватка, українець, освіта початкова, проживав у с.Улянівка Бобринецького району, хлібороб. Заарештований 28.12.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська діяльність). Засуджений особливою нарадою при Колегії ОДПУ СРСР 12.07.1929 до 3 років ув'язнення у концтаборах. Реабілітований 16.05.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14184)

ГОРДОВИЙ ЮХИМ ВАСИЛЬОВИЧ, 1884 р.н., с.Юр'ївка (приєднане до с.Мар'ївка), українець, письменний, член колгоспу "Червоний Жовтень". Заарештований 8.09.1936 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Компаніївським РВ НКВС 21.12.1936 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2846)

ГОРКАВЦЕВ ГЕОРГІЙ СЕМЕНОВИЧ, 1913 р.н., х.Сунці Олексіївського району Харківської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Долинівка Компаніївського району, колгоспник.

Заарештований 20.03.1944 Компаніївським РВ НКВС (полон, зрадницька діяльність в роки німецької окупації). Засуджений 22.07.1944 військовим трибуналом Кіровоградського гарнізону до розстрілу. Трибуналом Одеського військового округу 31.07.1944 вирок замінено на 15 років каторги з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 12.05.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13297)

ГРАММ ПАНАС ЛАВРОВИЧ, 1893 р.н., с.Ломовате Черкаської області, українець, письменний, проживав у с.Бутове Мар'ївської (нині Петрівської) сільради, пасічник колгоспу ім.Орджонікідзе. Заарештований 8.07.1938 Компаніївським РВ НКВС (підозрювався як член антирадянської організації). Управлінням ДБ УНКВС Миколаївської області 27.11.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2343)

ГРЕЧЕНКО МИКИТА ВАСИЛЬОВИЧ, 1905 р.н., с.Шишкіне, українець, письменний, різнороб радгоспу. Заарештований 27.07.1937 Витязівським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда проти колгоспного ладу). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення. Реабілітований 19.11.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5372)

ГРИЦАЄНКО ІВАН САВЕЛІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Криничувате, українець, освіта початкова, проживав у с.Степове (нова назва Братерське), колгоспний конюх. Заарештований 8.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.07.1965 Кіровоградським облсудом. (П – 7960)

ГРИЦАЄНКО ЙОСИП ГРИГОРОВИЧ, 1883 р.н., с.Лозуватка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Паризька комуна" с.Ганнівки. Заарештований 15.05.1933 Одеським облвідділом ДПУ (вів антирадянську агітацію, член контрреволюційного повстанського угруповання). Засуджений 27.07.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах умовно, з-під варти звільнений. (П – 11142)

ГРИЦАЄНКО ПЕТРО МАРТИНОВИЧ, 1889 р.н., с.Лозуватка, українець, освіта початкова, хлібороб, коваль за фахом, рахівник артілі ім.8 Березня. У 1932 році за посадовий злочин був засуджений до 1 року примусової праці. Заарештований 4.05.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (підозрювався як член підпільної контрреволюційної організації). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.07.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 11142)

ГРИЦЕНКО АНІСТРАТ СЕМЕНОВИЧ, 1894 р.н., с.Зелене Зінов'євського (нині Компаніївського) району, українець, конюх колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 24.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (агітував проти виконання плану хлібозаготівлі – колгосп виконав план лиш на 53,8%, підтримував зв'язок з куркулями, займався шкідництвом). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 10.02.1933 справу припинено. (П – 6872)

ГРИЧАНИЙ ПАНАС ТИМОФІЙОВИЧ, 1888 р.н., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Петрівка, член правління колгоспу "Робітник" і завгосп. У 1932 році за присвоєння частини виручки від проданого у Зінов'євську колгоспного сіна був засуджений до 1 року примусової праці. Заарештований 31.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (агітував не виходити на роботу в колгосп, самовільно розбирати хліб та розподіляти громадську худобу: "Ми не будемо працювати за воду та макуху. Комуністи забрали хліб, хай віддадуть – тоді вийдемо", казав селянам: "Я прийду вам загадувати, а ви на роботу не йдіть, тоді в нас лишиться необмолоченою солома – скоро план не вимагатимуть, от тоді ми ту солому й помолотимо та матимем що їсти"). Засуджений 9.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 роки ув'язнення у концтаборі (умовно). Реабілітований 7.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6657)

ГРОМКО МИХАЙЛО МЕФОДІЙОВИЧ, 1910 р.н., с.Тетяно-Майорівка (нині Майорівка), українець, освіта початкова, тракторист Червоновершської МТС. У 1930 році був розкуркулений разом з батьками і висланий на північ, звідки втік у 1937-ому. Вдруге заарештований 27.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (втеча з місць заслання, шкідництво: "працюючи на полях колгоспу "Нове життя", систематично гальмував виконання норм косовиці і штучно створював аварійні поломки комбайна"). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. У 1958 році проживав у м.Олександрія. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8961)

ГРУДНЕНКО МИКИТА НЕСТЕРОВИЧ, 1883 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта початкова, хлібороб, член колгоспу ім.Компанійця. У 1932 році був заарештований за контрреволюційну

діяльність і зник, з'явився у Компаніївці у 1937-ому. Заарештований вдруге 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (у 1918 році служив у війську армії УНР, у 1919-ому повернувся, брав участь у селянському повстанні проти радвлади, розстрілював комуністів; дискредитовував партію і уряд, виступав проти продажу державі лишків хліба, проти підписки на держпозику). Засуджений 18.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 13.01.1983 Кіровоградським облсудом. (П – 8422)

ГРУДНЕНКО МИРОН НЕСТЕРОВИЧ, 1893 р.н., с.Комишувате (приєднане до смт Компаніївка), українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б), проживав у с.Зелене, конюх райфінвідділу. Заарештований 16.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (вів антирадянська пропаганду серед селян, "гуртував контрреволюційний петлюрівський елемент"). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.11.1937. Реабілітований 1.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10666)

ГРУЗДЕВ ОЛЕКСАНДР СЕМЕНОВИЧ, 1901 р.н., с.Березняки Нерехтського повіту Костромської губернії (Росія), росіянин, освіта початкова (3 класи духовної гімназії), проживав у с.Губівка, без певних занять. Заарештований 16.07.1921 відділом шпигунства і контррозвідки Першої кінної армії (служив санітаром у дивізії генерала Борбовича армії Врангеля з листопада 1919 року до ліквідації Кримського фронту, евакуювався у Константинополь (Туреччина), у червні 1921 року з групою врангелівців перебрався в Баку (Азербайджан), на нафтові промисли, через два тижні у Ростові (Росія) просив у військкоматі проїзні документи, щоб продовжити навчання на батьківщині, але був заарештований і звинувачений у дезертирстві та шпигунстві). Відділом шпигунства та контррозвідки Кавказького фронту Всеросійської ЧК 4.08.1921 відправлений на 1,5 року примусово працювати на шахтах Донецького басейну, справу припинено. (П – 3470)

ГУДЗЬ ВАСИЛЬ СЕРГІЙОВИЧ, 1904 р.н., с.Антонівка, українець, освіта – курси бухгалтерів. Заарештований 27.09.1945 Устинівським РВ НКДБ (антирадянська націоналістична агітація). Засуджений 13.11.1945 трибуналом військ НКДБ Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.03.1989 Кіровоградським облсудом. (П – 10059)

ГУДЗЬ ФЕДІР МИКИТОВИЧ, 1914 р.н., с.Антонівка Нечаївської сільради, українець, освіта неповна середня, виключений з ВЛКСМ, проживає у с.Созонівка, хлібороб, утримується в колонії для правопорушників №18, електромонтер колонії – у 1931 році за підробку документів був засуджений до 2 років неволі (до першого арешту у Антонівці мав власне господарство, розкуркулений у 1931 році). Вдруге заарештований 4.03.1933 Зінов'євським РВ ДПУ ("у середовищі правопорушників колонії №18 наявне очолюване кандидатом у члени ВКП(б) комендантом колонії Федотом Кравцовим контрреволюційне угруповання у кількості до 20 осіб, яке готує збройний виступ проти радвлади"). особливою нарадою Одеського облвідділу ДПУ 5.09.1933 справу припинено, ухвалено утримувати під вартою до відбуття покарання згідно з попереднім присудом. (П – 7503)

ГУДИМОВ ФРОЛ ГРИГОРОВИЧ, 1894 р.н., с.Ганнівка Лозуватської сільради, українець, освіта початкова, завгосп Лозуватської МТС. Заарештований 9.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна троцькістська пропаганда, вихваляння "ворогів народу"). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9696)

ГУРА ОЛЕКСАНДР КОСТЯНТИНОВИЧ, 1913 р.н., с.Долинівка Компаніївського району, українець, освіта 2 класи, рядовий 1-ої роти 2-го батальйону 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 21.08.1940 УНКВС Івановської області ("в Червону армію покликаний 7.09.1939, 5.01.1940 прибув у 18-у дивізію на фронт Петрозаводського напрямку, 8.01 осколками від гранати одірвало два пальці лівої руки, лежав у санітарному наметі до 2.02, коли був захоплений у полон фінами"). Засуджений 15.06.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до ув'язнення у виправно-трудових таборах на період війни. Реабілітований 22.05.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4383)

ДАНИЛЕНКО ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ, 1908 р.н., с.Цабелівка Кустанайської області (Казахстан), росіянин, освіта початкова, проживав у с.Сасівка Компаніївського району, тракторист колгоспу ім.Леніна. Заарештований 4.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (шкідництво: "зумисне допустив аварію трактора"). Засуджений 8.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6839)

ДАНИЛЬЧЕНКО ПЕТРО ПИЛИПОВИЧ, 1901 р.н, с.Губівка, українець, письменний, проживав у с.Коневе Компаніївського району, коваль. Заарештований 19.12.1937 Бобринецьким РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 30.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 28.02.1938. Реабілітований 27.10.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5867)

ДАНИЛЬЧЕНКО ПОЛІКАРП ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1889 р.н., с.Губівка, українець, освіта середня спеціальна, проживав у с.Масляниківка (нині у складі м.Кіровограда), директор неповносередньої школи. Заарештований 25.10.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 13.12.1937. Реабілітований 29.07.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3749)

ДАРОВАНА МАРІЯ ПЛАТОНІВНА, 1898 р.н., с.Обертасове, українка, освіта початкова, проживала у с.Вишняківка Кіровоградського району, без певних занять. Заарештована 14.04.1945 Кіровоградським РВ НКДБ (посібництво німецьким окупантам, антирадянська агітація). Засуджена 15.06.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки і конфіскацією майна. Реабілітована 12.11.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13718)

ДАХНО СТЕПАН АНДРІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Щорса. Заарештований 26.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 23.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9195)

ДВОРОВЕНКО ГЕОРГІЙ ІВАНОВИЧ, 1893 р.н., с.Тернова Балка, українець, письменний, проживав у с.Зелене, конюх. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 13.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7318)

ДВОРОВЕНКО ГЕОРГІЙ ІВАНОВИЧ, 1893 р.н., с.Тернова Балка, українець, письменний, проживав у с.Зелене, конюх колгоспу ім.Сталіна. Був двічі засуджений: за побиття селянина до 1 року примусової праці і за недбале ставлення до держмайна (падіж 4 колгоспних коней) до півроку примусової праці. Заарештований 24.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("син куркуля, одружений на дочці крупного куркуля, вів антирадянську агітацію: "План хлібозаготівлі дуже великий, ми його не виконаєм; хліб уже вивезли, а самі лишились голодними; якби не радвлада, я жив би добре, а тепер мучусь, а не живу"; хліб ховав навіть у вулик, який закопував під яслами"). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 13.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7318)

ДВОРОВЕНКО ПОРФИР МИКОЛАЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Тернова Балка, українець, неписьменний, проживав у с.Богодарівка Компаніївського району, коваль-слюсар. Заарештований 15.03.1938 Компаніївським РВ НКВС (шкідництво, контрреволюційна агітація). Засуджений 4.04.1938 трійкою НКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.05.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9838)

ДЕЙКАЛО ОНИСИМ ПИЛИПОВИЧ, 1892 р.н., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 24.03.1930 Зінов'євським РВ ДПУ (член націоналістичної організації, антирадянська агітація). Засуджений 20.09.1930 трійкою ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення умовно. Вдруге заарештований 27.07.1937 Бобринецьким РВ НКВС (розкрадання народного майна). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення. Реабілітований 21.11.1964 Кіровоградським облсудом. (П – 7885, 7883)

ДЕЙКАЛО ХАРИТОН ПИЛИПОВИЧ, 1889 р.н., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 24.03.1930 Зінов'євським РВ ДПУ (член антирадянської націоналістичної організації, вів підготовку до збройного повстання). Засуджений 20.09.1930 трійкою ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення умовно. Вдруге заарештований 28.08.1937 Бобринецьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення. Реабілітований 21.11.1964 Кіровоградським облсудом. (П – 7885, 7882)

ДЕНИСЕНКО ГРИГОРІЙ МАКАРОВИЧ, 1912 р.н., с.Юр'ївка (приєднане до с.Мар'ївка), українець, освіта початкова, колгоспний конюх. Заарештований 16.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (антитрадянська діяльність, шкідництво). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10575)

ДИВНИЧ СОЗОНТ ВАРФОЛОМІЙОВИЧ, 1876 р.н., с.Розсошенці Київської області, українець, письменний, проживав на х.Новоріччя Богодарівської сільради, конюх колгоспу. Заарештований 11.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (у 1930 році вступив у колгосп, у 1931-ому вийшов, вів індивідуальне господарство, але як стали доводити тверде завдання по хлібоздачі, спродав усе і знову вступив у колгосп у 1932-ому; займався шкідницькою діяльністю: "давав коням прілу і мерзлу солому – загинуло 13 лошаків", "весною 1932 року намовляв селян поділити посівматеріал між собою, бо буде голод і війна"; крав у колгоспі: при обшуку вилучено 10 фунтів ячменю і 10 фунтів соняху та 2 мішки нарізаних колосків; план хлібозаготівлі колгосп виконав на 60%). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7620)

ДОБРУК ЮХИМ ГАВРИЛОВИЧ, 1886 р.н., с.Пирогівка Кам'янецького округу Кам'янець-Подільської губернії (нині Віньковецького району Хмельницької області), українець, освіта початкова, проживав на х.Шевченко (нині с.Травневе), хлібороб. Заарештований 8.10.1928 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти хлібозаготівельних робіт та державних податків). Засуджений 9.03.1929 особливою нарадою при колегії ОДПУ до позбавлення права проживати в Україні, містах Москві, Ленінграді та Ростові-на-Дону з прикріпленням до визначеного місця проживання на 3 роки. Реабілітований 22.11.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4143)

ДОБРЯНСЬКА МАРІЯ ПАНАСІВНА, 1922 р.н., с.Верхні Торгаї Херсонської області, українка, освіта початкова, проживала у с.Червоноярка (приєднане до с.Гарманівка), колгоспниця. Заарештована 19.09.1952 УМДБ Кіровоградської області (член секти п'ятидесятників, організатор нелегальних зібрань). Засуджена 28.11.1952 Кіровоградським облсудом до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним судом УРСР 21.01.1955 покарання зменшено до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 10.11.1989 Верховним судом УРСР. (П – 11288)

ДОЙЧ ФРОСИНА ОЛЕКСАНДРІВНА, 1914 р.н., с.Зелене, українка, освіта початкова, проживала у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештована 29.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 77-ої гвардійської стрілецької дивізії ("працюючи прачкою у німецькій військовій частині, була завербована як агент німецької контррозвідки"). Засуджена 18.11.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. По відбуттю покарання 1949 заслана в Аральський район (Казахстан). Реабілітована 31.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12320)

ДОНЦОВ ГРИГОРІЙ СИДОРОВИЧ, 1898 р.н., с.Варварівка Мар'ївської сільради, українець, письменний, проживав у с.Мар'ївка. Заарештований 6.03.1931 Зінов'євським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Зінов'євською міськпрокуратурою 19.04.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2107)

ДУБАСЬ ПИЛИП ВАСИЛЬОВИЧ, 1926 р.н., с.Комишувате (нині у складі смт.Компаніївки), українець, освіта 6 класів, колгоспник. Заарештований 15.12.1944 Компаніївським РВ НКДБ (брав активну участь в облавах громадян для відправки до німецьких таборів). Засуджений 13.02.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Трибуналом Київського військового округу 30.12.1954 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 3296)

ДУБИНА АНДРІЙ ДАВИДОВИЧ, 1916 р.н., с.Губівка, українець, освіта 5 класів, хімінструктор батальйону 37-ої танкової бригади, червоноармієць з 1937-го року. Заарештований 4.02.1942 особливим відділом НКВС 37-ої танкової бригади (агітував проти радвлади, зводив наклепи на Червону армію). Засуджений 26.02.1942 трибуналом Московського військового округу до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 22.03.1990 військовою колегією Верховного суду СРСР. (П – 11308)

ДУБОВА ЄЛИЗАВЕТА НИКИФОРІВНА, 1882 р.н., с.Троянки Криворізького району Дніпропетровської області, українка, неписьменна, проживала у с.Водяне Компаніївського району, без певних занять. У 1931 році розкуркулена і вислана на північ, звідки втікла у 1937-ому. Заарештована 27.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська пропаганда: поширювала чутки про неминучу поразку СРСР у майбутній війні з Німеччиною). Засуджена 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 18.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1521)

ДУБЧЕНКО НАДІЯ ДМИТРІВНА, 1926 р.н., с.Першотравенка, українка, освіта 6 класів, проживала у м.Кіровограді, член колгоспу "1-ше Травня". Заарештована 19.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 72-ої гвардійської стрілецької дивізії 7-ої гвардійської армії (зрада Батьківщини). Засуджена 1.07.1944 особливою нарадою при НКВС СРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 27.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11643)

ДУДКА СТЕПАН МИКОЛАЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Морквина, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 3.12.1937 Бобринецьким РВ НКВС (брав участь у "зборах куркулів, сектантів-євангелістів, де висловлювались похабні характеристики керівникам радвлади"). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 30.09.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 4068)

ДУДНИК ВАСИЛЬ ОНИСИМОВИЧ, 1891 р.н., с.Мар'ївка, українець, освіта початкова, голова колгоспу ім.Тельмана. Заарештований 27.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.10.1937. Реабілітований 26.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12409)

ДЯЧЕНКО АНТОН МИНОВИЧ, 1905 р.н., с.Федосіївка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (син куркуля, систематично займався антирадянською агітацією, спрямованою на розвал колгоспного ладу, на зрив хлібозаготівлі). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7109)

ДЯЧЕНКО ДАНИЛО САВЕЛІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), українець, освіта початкова, ветеринарний санітар колгоспу ім.Петровського. Заарештований 17.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (у 1919 році брав участь у повстанні проти радянської влади; вів антирадянську агітацію, здійснював шкідницьку діяльність – "виводив з ладу молодняк, труїв робочих коней та овець"). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 3.02.1942 в ув'язненні у Безимянлагу. Реабілітований 13.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4758)

ДЯЧЕНКО НИЧИПІР САВОВИЧ, 1899 р.н., с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (у 1930 році агітував проти колективізації та хлібозаготівлі; у 1932-ому був посланий колгоспом у Кіровоград працювати на завод "Червона зірка", але самовільно подався у зернорадгосп ім.Сталіна північно-Кавказького краю, за що був виключений з колгоспу як літун і симулянт; вів антиколгоспну пропаганду: "У колгоспі доводиться сидіти без хліба, а є місця, де можна краще влаштуватись" – за останній період у Федосіївці почастішали випадки виїздів селян в інші місця в пошуках роботи). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге, проживаючи у с.Юр'ївка (приєднане до с.Мар'ївка) і працюючи пилярем у різних організаціях, заарештований 5.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація: зводив наклепи на партію та уряд, викривляв положення про вибори до Верховної Ради). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7114, 9233)

ДЯЧЕНКО ПИЛИП ПИЛИПОВИЧ, 1898 р.н., с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), українець, освіта початкова, колгоспний конюх. Заарештований 26.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (у громадянську війну служив у війську армії УНР, брав участь у повсстанських загонах; вів активну контрреволюційну пропаганду). Засуджений 21.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 20.06.1938. Реабілітований 29.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10678)

ЕМАНУЕЛЬ СЕРГІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1868 р.н., с.Мар'ївка, українець, освіта середня, проживав у м.Кіровограді, не працював. Заарештований 13.11.1937 Кіровським МВ НКВС ("син крупного помішика і генерала царської армії, крупні зв'язки з монархістами, контрреволюційними арміями і денікінською розвідкою"; "три його сини емігрували як колишні білогвардійські офіцери за кордон, проживають у Болгарії та Югославії", "син Микола, активний подвижник царського генерала Слащова, дав листом завдання батькові пересилати гроші в Ростов-на-Дону для шпигунської діяльності"). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до

розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 8.01.1957 трибуналом Київського військового округу. (П – 3512)

ЄГОРОВ ВАСИЛЬ ЙОСИПОВИЧ, 1893 р.н., м.Боровськ Калузької області (Росія), росіянин, освіта середня (духовна семінарія), вчитель Нечаївської школи. Заарештований 5.03.1931 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Зінов'євською міськпрокуратурою 6.05.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2522)

ЄМЕЦЬ ГЕРАСИМ ОМЕЛЯНОВИЧ, 1899 р.н., с.Богодарівка, українець, письменний, проживав у с.Шевченкове (нині м.Долинська), без певних занять. Заарештований 20.03.1938 Долинським РВ НКВС (спекуляція, антирадянська агітація). Долинським РВ НКВС 28.01.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2562)

ЖЕВАНОВ ІВАН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1880 р.н., с.Старчево Панчевського повіту (Югославія), серб, освіта початкова, проживав у с.Антонівка, член колгоспу "Червоний Перекоп". Заарештований 17.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська діяльність: вихваляв життя в капіталістичних країнах). Засуджений 26.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Трійкою УНКВС Миколаївської області 5.11.1938 засуджений до розстрілу, вирок виконано 20.11.1938. Реабілітований 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1553, 8642).

ЖЕРЕБЦОВ АНТОН ОНИСИМОВИЧ, 1878 р.н., с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), українець, освіта початкова, завгосп школи. Заарештований 27.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (будучи церковним старостою і псаломщиком, вів активну церковну пропаганду; у 1919 році брав участь у повстанні проти радянської влади; у 1930-ому вступив у колгосп, в якому розчарувався й повів антиколгоспну агітацію, внаслідок якої з колгоспу вийшло 70 селянських господарств, за що Жеребцова арештували й утримували під слідством; у 1931 році розкуркулили, знов прийняли в колгосп, а 1935-го виключили за контрреволюційні дії; "в надії на переміну влади зберігав у великій кількості гроші царської (3500 рублів), керенської та петлюрівської чекайки" – вилучені при обшуку). Засуджений 26.10.1937 трійкою УНКВС Одеської областідо 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1614).

ЖЕРЕБЦОВ ВАСИЛЬ НИКИФОРОВИЧ, 1880 р.н., с.Федосіївка, українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б), заступник голови сільради. Заарештований 16.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (саботаж виконання плану хлібозаготівельних робіт). 13.04.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7885)

ЖОВНІРЧУК СТАНІСЛАВ ЛЮДВІГОВИЧ, 1906 р.н., ст.Старі Омельники Волинської губернії, поляк, освіта початкова, проживав у с.Богодарівка, колгоспник. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (вихваляв умови життя в Польщі, агітував проти колгоспного ладу). Компаніївським РВ НКВС 8.04.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 819)

ЖОВТИЙ СЕРГІЙ ОНОПРІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Михайлівка Київської губернії, українець, освіта початкова, проживав у с.Кодимове Лозуватської сільради, хлібороб. Заарештований 30.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (агітація проти колективізації та проведення хлібозаготівельних робіт). Засуджений 9.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 16.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7074)

ЖУК ІВАН ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1908 р.н., с.Губівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, шофер заводу "Більшовик". Заарештований 8.07.1937 Кіровським МВ НКВС (провадив контрреволюційну пропаганду, зводив наклепи на партію та уряд). Засуджений 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 7.09.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3799)

ЖУПАНЕНКО ФЕДОРА ЯКІВНА, 1885 р.н., с.Петрівка Великовисківського (нині с.Вись Маловисківського) району, українка, проживала у с.Германівка (нині Гарманівка) Компаніївського району, освіта початкова, хлібороб. У 1931 році розкуркулена. Заарештована 20.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (належала до гурту селян, які "під усякими приводами прагнули шкодити справі соціалістичного будівництва на селі, зривали всі заходи радянської влади, особливо виконання плану хлібозаготівлі 1932 року, коли сільрада Германівки на середину січня 1933-го не виконала й половини доведеного їй завдання"; підтримувала слова Моржана: "Дурні ті, хто йде в колгосп – я живу добре, а колгоспники голодні й голі", в результаті чого "від початку колективізації артіль "ОСО" і комуна

"Степовик" відстають у хлібозда́чі"). Засуджена 20.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання на північ. Реабілітована 9.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7196)

ЗАБОЛОТНИЙ АНТОН ЙОСИПОВИЧ, проживав у с.Губівка, член колгоспу "Нове життя". Заарештований 15.02.1933 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (член контрреволюційної організації). Інших даних у справі немає. (П – 6566)

ЗАБОЛОТНИЙ АНТОН СИДОРОВИЧ, 1893 р.н., с.Губівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 19.02.1933 Одеським облвідділом ДПУ (член контрреволюційної повстанської організації). Засуджений 14.04.1933 трійкою колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.06.1958 трибуналом Київського військового округу. (П – 4500)

ЗАВАДА НИКОН ДАНИЛОВИЧ, 1877 р.н., с.Водяне Компаніївського району, українець, неписьменний, проживав у с.Грузькому Бобринецького району, член колгоспу "Зірка соціалізму". Заарештований 5.03.1931 Бобринецьким РВ ДПУ (антирадянська агітація за зрив усіх урядових заходів). Бобринецьким РВ ДПУ 22.06.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2820)

ЗАВАДА ПРОКІП ДАНИЛОВИЧ, 1888 р.н., с.Водяне, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 27.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 14.07.1965 Кіровоградським облсудом. (П – 7953)

ЗАВГОРОДНІЙ ЛЕВКО ЯКОВИЧ, 1895 р.н., с.Губівка, українець, письменний, проживав у с.Петрівка, хлібороб. Заарештований 2.04.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (у 1919-20 роках воював проти радвлади у повстанському загоні Семенова; у березні 1930-го в канцелярії артілі в присутності двох десятків колгоспників пропагував: "Колективізацією керує купка осіб, які скоро розбіжаться, бо по всіх селах уже таке робиться, то й нам пора"). Засуджений 8.05.1930 Зінов'євським окружним судом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах, 3 років заслання з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 27.07.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 1796)

ЗАВОЙЧИНСЬКИЙ МИКИТА ГРИГОРОВИЧ, 1893 р.н., с.Германівка (нині с.Гарманівка), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 25.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 18.01.1930 особливою нарадою при колегії ОДПУ УРСР до 3 років ув'язнення. Реабілітований 14.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4090)

ЗАВОЙЧИНСЬКИЙ МИХАЙЛО ПАВЛОВИЧ, 1900 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, проживав у с.Безводня Кіровоградського району, хлібороб. Заарештований 29.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 18.01.1930 особливою нарадою ОДПУ до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 12.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4100)

ЗАВОРОТНЯ ВАСИЛИНА ПАВЛІВНА, 1903 р.н., смт Компаніївка, українка, письменна, домогосподарка. Заарештована 12.07.1949 прокуратурою військ МВС Українського округу (зрада в роки німецької окупації). Засуджена 29.04.1949 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 25 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Прокуратурою військ МВС Кіровоградської області 8.05.1951 справу припинено, з-під варти звільнена. (П -)

ЗАДВОРНИЙ ЛАРІОН СПИРИДОНОВИЧ, 1894 р.н., с.Софіївка, українець, письменний, голова колгоспу ім.8-го з'їзду Рад. Заарештований 3.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда проти заходів партії та уряду). Засуджений 28.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.01.1938. Реабілітований 3.02.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5502)

ЗАДОЯ ГРИГОРІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1906 р.н., с.Юр'ївка (приєднане до с.Мар'ївка), українець, освіта початкова, вагар колгоспу. Заарештований 16.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10575)

ЗАЛІЗНИЙ ПАВЛО ЙОСИПОВИЧ, 1900 р.н., с.Сваричівка Ічнянського району Чернігівської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Степове (нині с.Братерське), тесля колгоспу

"Степовий комунар". Заарештований 24.07.1941 Кіровоградським міськрайвідділом НКДБ (21.07.1941 у приміщенні Компаніївського раймагазину перед громадянами пророкував загибель радянській владі, дискредитовував керівників партії та уряду). Засуджений 2.12.1942 особливою нарадою при НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12223)

ЗАМІТАЙЛО МИХАЙЛО ВАСИЛЬОВИЧ, 1894 р.н., с. Сасівка, українець, освіта початкова, псаломщик. Заарештований 8.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колективізації). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 25.03.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (5965 – П)

ЗВЕРЖКОВСЬКИЙ ВАСИЛЬ ЛАВРОВИЧ, 1905 р.н., с.Юр'ївка (приєднане до с.Мар'ївка), поляк, освіта неповна вища, проживав у м.Кіровограді, інструктор фізкультури заводу "Червона зірка", викладач пединституту. Заарештований 16.02.1938 Кіровським МВ УДБ (член контрреволюційної організації). УДБ Кіровського УНКВС 8.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2265)

ЗЕЛЕНСЬКА МАРІЯ САВЕЛІЇВНА, 1901 р.н., с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), українка, освіта початкова, проживала у с.Червоновершка, прибиральниця школи. У 1930 році розкуркулена й вислана на "куркульські хутори", звідки незабаром втекла. Заарештована 26.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (вимагала повернення власного майна з колгоспу ім.Петровського, в колгосп не вступала, бо: "Цих гадів колгоспників, які мене розкуркулили, спокійно бачити не можу", тероризувала переселенця-білоруса, який сидів у її хаті). Засуджена 11.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Чоловік Василь Зеленський у 1931 році за контрреволюційну діяльність висланий на північ, у 1933-ому втік, повернувся в Україну і вмер. (П – 8683)

ЗІНОВ'ЄВ ВАСИЛЬ ГРИГОРОВИЧ, 1906 р.н., с.Донине-Дружба Компаніївського району, українець, освіта початкова, проживав у с.Завадівка (нині у складі м.Кіровограда), староста сільськогосподарської общини. Заарештований 28.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (підозрювався у співпраці з німецькими окупантами). Кіровоградським РВ НКДБ 16.05.1944 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 5693)

ЗІНЧЕНКО-САВЕНКО ОЛЕКСІЙ ІЛЛІЧ, 1900 р.н., с.Біляївка (приєднане до с.Живанівка), українець, освіта початкова, член правління колгоспу "1-ий з'їзд колгоспників-ударників". Заарештований 4.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (шкідництво, зв'язок з ворожим елементом). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 12.08.1961 Кіровоградським облсудом. (П – 5453)

ЗУБЧЕНКО ПИЛИП ПАВЛОВИЧ, 1901 р.н., с.Бутове Мар'ївської (нині Петрівської) сільради, українець, письменний, член колгоспу "Агротехнік". Заарештований 23.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (господарював із 1916 року, коли помер батько і все перейшло на Пилипові руки, у 1920 за не виконання плану продрозкладки розкуркулений, казав: "Радвлада довго не проіснує, бо грабує селян"; у 1929 році вступив у колгосп, а восени 1930-го вийшов, слідом за ним іще 5 сімей забрали коней і реманент, у 1931-ому знову вступив; коли колгоспників годували у полі галушками з темного борошна, то Зубченко виливав їх на землю: "Коли всі так робитимем, то краще харчуватимуть", підмовляв селян кидати колгосп і йти працювати на виробництво). Засуджений ДПУ 13.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 13.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7220)

ІВАНОВ ІЛЛЯ ІВАНОВИЧ, 1898 р.н., с.Живанівка, українець, освіта початкова, бригадир рільничої бригади. Заарештований 27.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (шкідництво, дискредитація керівників партії та уряду). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 1.05.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4713)

ІВАНОВ ПАВЛО АНАНІЙОВИЧ, 1910 р.н., с.Бутове Мар'ївської сільради, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 26.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація, спрямована на розвал колгоспного ладу). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 3.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7126)

ІВАНОВ ПРОКІП ІВАНОВИЧ, 1896 (1897) р.н., смт Компаніївка, українець, письменний, голова колгоспу ім.Компанійця. Заарештований 17.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (шкідницька

діяльність, антирадянська агітація). Засуджений 22.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 22.06.1938. Реабілітований 12.06.1956 трибуналом Київського військового округу. (П – 1922)

ІВАНОВ ТРОХИМ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1885 р.н., с.Губівка, українець, освіта початкова, секретар Тарасівської сільради. Заарештований 25.10.1937 Аджамським РВ НКВС (учасник повстання проти радянської влади, контрреволюційна агітація). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.07.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3749)

ІВАНОВА НАТАЛЯ ПЕТРІВНА, 1875 р.н., с.Наглядівка Мар'ївської сільради, українка, неписьменна, проживала у с.Бутове, колгоспниця. Заарештована 26.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти колгоспного ладу). Засуджена 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Разом з нею репресований син Павло. Реабілітована 3.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7126)

ІВАЩЕНКО ОНИСИМ ІВАНОВИЧ, 1867 р.н., х.Шевченко Водянської сільради, українець, освіта початкова, сторож колгоспу. Заарештований 3.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація проти колгоспного ладу, фальшивих виборів у ради). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10 568)

ІГНАТЕНКО МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1909 р.н., с.Нововолодимирівка (нова назва с.Зеленівка), українець, освіта початкова, агент райфінвідділу до мобілізації в армію, червоноармієць 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 20.08.1940 УНКВС Івановської області (здався в полон фінам без опору). Засуджений 15.06.1942 особливою нарадою при НКВС СРСР до ув'язнення у виправно-трудових таборах на час війни. Реабілітований 30.09.1957 трибуналом Московського військового округу. (П – 3839)

ІЛЬЧЕНКО ГАВРИЛО ВАСИЛЬОВИЧ, 1899 р.н., с.Тернова Балка, українець, письменний, завгосп колгоспу ім.Молотова. Розкуркулений, від заслання сховався, у 1933 році був засуджений за шкідництво до 7 років неволі. Вдруге заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (звинувачений у належності до контрреволюційного угруповання з десяти осіб, переважна більшість яких брала участь у повстанні проти радвлади у 1919 році; шкідницька діяльність в колгоспі, агітація проти заходів партії й уряду, капітулянтські настрої). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.05.1938. Реабілітований 14.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3944)

ІЛЬЧЕНКО ІВАН ТИМОФІЙОВИЧ, 1912 р.н., с.Тернова Балка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Молотова. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (син куркуля, репресованого у 1937 році, звинувачений у належності до контрреволюційного угруповання з десяти осіб, переважна більшість яких, за винятком І.Т.Ільченка, брала участь у повстанні проти радвлади у 1919 році; шкідницька діяльність в колгоспі, агітація проти заходів партії й уряду, капітулянтські настрої). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3944)

ІЛЬЧЕНКО СЕРГІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1881 р.н., с.Тернова Балка, українець, письменний, проживав і працював на підсобному господарстві 15-ої авіабригади Компаніївського полігону. Заарештований 17.08.1937 Кіровським МВ НКВС (антирадянська агітація, контреволюційна діяльність). Засуджений 28.08.1938 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.08.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3795)

ІЛЬЧЕНКО ТИМОФІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1889 р.н., с.Тернова Балка, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1932 році розкуркулений. Заарештований 2.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (антитрадянська агітація). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 27.12.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4632)

ІСАЄНКО ГНАТ ОМЕЛЯНОВИЧ, 1890 р.н., с.Богодарівка, українець, письменний, рахівник сільського споживчого товариства. Заарештований 17.02.1938 Бобринецьким РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.05.1938. Реабілітований 7.05.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5192)

ІСАЄНКО ГРИГОРІЙ РОДІОНОВИЧ, 1892 р.н., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 14.02.1938 Бобринецьким РВ НКВС (контрреволюційна агітація).

Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу з конфіскацією майна, вирок виконано 27.05.1938. Реабілітований 6.08.1966 Кіровоградським облсудом. (П – 8065)

ІСАЄНКО ІВАН МИТРОФАНОВИЧ, 1874 р.н., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, пастух колгоспу. У 1930 році розкуркулений. Заарештований 28.07.1937 Бобринецьким РВ НКВС ("після розкуркулення втік від заслання невідомо куди, під кінець 1936-го вернувся в село, став вимагати в біднячки хату, забрану в нього при розкуркуленні; пророкував загибель радянській владі, відновлення старих порядків; зумисне чинив шкоду колгоспному господарству, заганяючи худобу на посіви"). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.06.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 1742)

ІСАЄНКО ІВАН ТИМОФІЙОВИЧ, 1909 р.н., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 23.04.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Зінов'євським окрвідділом ДПУ 21.07.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7885)

ІСАЄНКО ОЛЕКСІЙ ДАВИДОВИЧ, 1906 рн., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештоваий 23.03.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація та пропаганда). Зінов'євським окрвідділом ДПУ 24.07.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7885)

ІСАЄНКО ПАВЛО ОМЕЛЯНОВИЧ, 1888 р.н., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 17.02.1938 Бобринецьким РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення. Реабілітований 25.06.1966 Кіровоградським облсудом. (П – 8052)

ІСАЄНКО СЕРГІЙ ФЕОФАНОВИЧ, 1901 р.н., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, селянин-бідняк. Заарештований 23.03.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська діяльність). Зінов'євським окрвідділом ДПУ 24.07.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7885)

ІСАЄНКО ЯКІВ ТИМОФІЙОВИЧ, 1893 р.н., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 24.04.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (член антирадянської націоналістичної організації, антирадянська агітація і пропаганда). Засуджений 20.09.1930 трійкою ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Вдруге заарештований 28.07.1937 Бобринецьким РВ НКВС (контрреволюційна агітація, спрямована на руйнацію колгоспів). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення. Реабілітований 21.11.1964 Кіровоградським облсудом. (П – 7885, 7884)

ІСАЧЕНКО ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ, 1884 р.н., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 29.10.1937 Бобринецьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення. Реабілітований 9.12.1967 Кіровоградським облсудом. (П – 8139)

ІЩЕНКО АНДРІЙ ВАСИЛЬОВИЧ, 1897 р.н., с.Комишувате (приєднане до смт Компаніївка), українець, освіта початкова, проживав у с.Водяне, колгоспник. Заарештований 28.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (шкідництво, наклепи на Конституцію СРСР та Положення про вибори до Верховної Ради СРСР). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 6.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4847)

ІЩЕНКО ВАСИЛЬ ФЕДОРОВИЧ, 1906 р.н., с.Федосіївка, українець, освіта початкова, хлібороб, працював у колгоспі за договором. Заарештований 26.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (вів контрреволюційну агітацію: "Сталінська Конституція надає куркулям такі ж права, як і всім громадянам"; ганив колгоспний лад, вихваляв капіталізм). Засуджений 21.09.1938 Миколаївським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки, звільнений 26.12.1944. Реабілітований 23.09.1966 Верховним судом УРСР. Батька у 1930 році розкуркулено й вислано на північ. (П – 8073)

ІЩЕНКО ІВАН ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1913 р.н., с.Комишувате (приєднане до смт Компаніївка), українець, освіта 5 класів, експедитор птахобази. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 31.05.1944 Компаніївським РВ НКВС (зрада Батьківщини). Засуджений 30.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 20 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований 25.09.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13635)

ІЩЕНКО ПЕТРО КОРНІЙОВИЧ, 1866 р.н., с.Софіївка, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 1.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колективізації та хлібозаготівлі). Засуджений 7.06.1930 Зінов'євським окрсудом до 2 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та засланням за межі УРСР. Син Лук'ян засуджений до 4 років неволі. Реабілітований 26.07.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 1802)

ІЩЕНКО ЮХИМ ВАСИЛЬОВИЧ, 1896 р.н., с.Мар'ївка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, покрівельник електростанції. Заарештований 13.09.1937 Кіровським МВ НКВС (член підпільної контрреволюційної організації церковників, антирадянська агітація). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.12.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4621)

КАДИГРОБ МАРКО ФЕДОРОВИЧ, 1895, с.Червоновершка, освіта початкова, швець колгоспу "13 років окрпартконференції". За саботаж хлібозаготівлі, шкідництво (згнило 60 пудів колгоспної картоплі, здохло 50 свиней) був засуджений в період колективізації до 3 років неволі. Вдруге заарештований 25.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (в роки громадянської війни служив у військах гетьмана Скоропадського та в генерала Денікіна охоронцем; агітував проти колективізації та хлібозаготівлі). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборах. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11105)

КАДИГРОБ МИХАЙЛО МИКОЛАЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), українець, освіта початкова, заправщик колгоспної тракторної бригади. Заарештований 17.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (у 1919 році служив у війську армії УНР; вів антирадянську агітацію, дискредитовуючи сталінську Конституцію, здійснював шкідницьку діяльність – "зривав постачання пального"). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 24.04.1942 в ув'язненні у Безимянлагу. Реабілітований 15.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4758)

КАМЕРЕР ХРИСТИЯН МАТИЯСОВИЧ, 1903 р.н., с.Василівка (нині с.Дружба), німець, письменний, проживав у колонії Шпрінгфельд Устинівського району, завідувач хати-лабораторії колгоспу "Дер нойє вег", рахівник. Заарештований 13.03.1938 Устинівським РВ НКВС (служив у білогвардійських військах, син куркуля, член секти баптистів; "належав до куркульської контрреволюційної організації, яка ставила за мету реставрацію капіталізму в СРСР, підтримувала зв'язки з Німеччиною і США, вихваляла фашизм, агітувала проти радвлади, спрямовувала діяльність на розвал колгоспів"). Засуджений трійкою УНКВС Миколаївської області 9.04.1938 до розстрілу, вирок виконано 15.05.1938. Реабілітований 21.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10455)

КАРАНДІЙ СЕРГІЙ СЕРГІЙОВИЧ, 1884 р.н., с.Раслове Полтавської сільради, українець, освіта початкова, конюх. Заарештований 3.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10567)

КАРМАН ЯКИМ САВЕЛІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Шишкине, українець, освіта початкова, проживав у с.Новокалинівка Шишкинської сільради Компаніївського району, конюх колгоспу "Вільна праця". У 1932 році розкуркулений. Заарештований 6.10.1937 Витязівським РВ НКВС (контрреволюційна агітація: "Обірваний ходжу, а мене змушують підписуватись на позику – не буду, і ніхто не підпише"; займався шкідництвом: "так заскиртував полову, що згнила вся скирта і коні зостались на зиму без кормів"; виступав проти комбайнізації сільського господарства). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9343)

КАСАПОВ ПЕТРО ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1913 р.н., с.Губівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, шофер 37-ого окремого моторизованого понтонного батальйону. Заарештований 13.06.1942 особливим відділом НКВС Південного фронту (зводив наклепи на Червону армію, вихваляв німецьку армію, висловлював занепадницькі настрої). Засуджений 11.07.1942 військовим трибуналом Південного фронту до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 19.04.1990 військовою колегією Верховного суду СРСР. (П – 11315)

КАСЬЯНЕНКО ІЛЛЯ АНАНІЙОВИЧ, 1867 р.н., с.Григорівка (нині приєднане до с.Шишкине) Водянської сільради, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 3.03.1931

Зінов'євським МВ ДПУ (агітація проти колективізації і хлібозаготівельних робіт). Зінов'євською міськпрокуратурою 19.04.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 728)

КВАША ЄВГЕНІЯ МИХАЙЛІВНА, 1902 р.н., с.Германівка, українка, освіта неповна середня (закінчила вчительські курси), проживала у м.Мала Виска, вчителька школи №2. Заарештована 16.02.1938 Маловисківським РВ НКВС (контрреволюційна агітація проти радянської влади). Маловисківською райпрокуратурою 12.04.1938 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2929)

КИЛИВНИК ІВАН ЙОСИПОВИЧ, 1905 р.н., с.Комишувате (приєднане до смт Компаніївка), українець, освіта початкова, рядовий 43-го окремого батальйону механізації залізничних робіт. Заарештований 12.01.1942 особливим відділом НКВС 29-го відділення залізничної бригади ("розповідав солдатам, що бачив одного разу, як у бою командири зривали свої знаки розпізнавання; висловлював сумніви щодо перемоги над ворогом, правильності повідомлень Радянського інформбюро; наголошував на боягузстві командирів єврейської національності; вихваляв технічну оснащеність і боєздатність німецької армії"). Засуджений 6.02.1942 військовим трибуналом 34-го району авіабазування до розстрілу. Військовим трибуналом Південного фронту 18.02.1942 покарання замінено на 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним судом СРСР 24.12.1947 покарання зменшено до 6 років неволі. Реабілітований 23.03.1990 Верховним судом СРСР. (П – 11291)

КИСІЛЬ ГРИГОРІЙ МИНОВИЧ, 1914 р.н., с.Хижні Маньківського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Компаніївка, різноробочий. Заарештований 8.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.08.1964 Кіровоградським обсудом. (П – 7862)

КИСІЛЬ ІВАН СТЕПАНОВИЧ, 1908 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 22.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (саботаж). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6830)

КИЯН ЯКІВ ІВАНОВИЧ, 1881 р.н., с.Губівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, столяр електростанції. Заарештований 7.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (у 1919-20 роках воював проти радвлади у повстанському загоні Семенова; агітував проти колективізації та інших заходів радвлади, підбурював селян не здавати хліб, сам ухилився від здачі 299 пудів хліба і втік у місто). Засуджений 8.05.1930 Зінов'євським окрсудом до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах, заслання за межі Зінов'євського округу на 3 роки та позбавлення громадянських прав на 5 років. Реабілітований 27.07.1993 Генпрокуратурою України. (П – 1796)

КЛИМЕНКО ІВАН СЕРГІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Ганнівка (нині с.Сонячне), українець, освіта початкова, проживав у с.Сінокосове Компаніївського району, без певних занять. Заарештований 14.12.1944 Компаніївським РВ НКДБ (зрадницька діяльність, антирадянська агітація). Засуджений 11.04.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Реабілітований 30.10.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13715)

КЛИМЕНКО МИКОЛА СЕРГІЙОВИЧ, 1888 р.н., с.Потоки Канівського району Черкаської області, українець, освіта неповна вища, проживав у с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка), вчитель середньої школи. Заарештований 13.09.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація, шкідництво). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 1938 року у таборах. Реабілітований 5.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4807)

КЛЮЙ ЛАРІОН ПАНАСОВИЧ, 1873 р.н., с.Шевченкове (нині с.Травневе), українець, освіта початкова, різноробочий. Заарештований 3.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація проти виборів у ради). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10568)

КЛЮЙ МАКСИМ ЛАРІОНОВИЧ, 1904 р.н., с.Шевченкове (нині с.Травневе), українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 3.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська діяльність проти виборів у ради). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П -)

КОБЗАР ІВАН СЕРГІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Живанівка, українець, освіта початкова, голова колгоспу "Парткомуна". Заарештований 26.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 3-ім відділом УДБ НКВС 30.12.1939 до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 26.12.1968 Кіровоградським облсудом. (П – 7369)

КОБИЛЬНИК ФЕОДОСІЙ ЯКИМОВИЧ, 1908 р.н., с.Чемерівка Шевченківського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Богодарівка, колгоспник. Заарештований 28.12.1932 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колгоспного будівництва). Засуджений 10.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 16.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7044)

КОВАЛЕНКО КОСТЯНТИН ПРОКОПОВИЧ, 1879 р.н., с.Інженерівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Катон-Карагай Східно-Казахстанської області, Казахстан, експедитор-комірник будівництва. Заарештований 1.10.1931 Дніпропетровським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 11.02.1932 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11006)

КОВАЛЕНКО МАТВІЙ МИТРОФАНОВИЧ, 1900 р.н., с.Червоновершка, українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б) у 1924-26 роках, проживав у м.Кіровограді, шофер автотресту. Заарештований 6.03.1944 УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська діяльність: в роки німецької окупації працював керуючим будинками). Засуджений 2.07.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 15.06.1965 Кіровоградським облсудом. (П – 7956)

КОВАЛЕНКО МИХАЙЛО ГРИГОРОВИЧ, 1881 р.н., с.Тернова Балка, українець, письменний, свинар колгоспу ім.Молотова. Заарештований 4.02.1933 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (член контрреволюційної організації), справу припинено; у 1934 році був засуджений за шкідництво. Втретє заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (звинувачений у належності до контрреволюційного угруповання з десяти осіб, переважна більшість яких брала участь у повстанні проти радвлади у 1919 році, куркулі, або з куркульських родин; шкідницька діяльність в колгоспі, агітація проти заходів партії й уряду, капітулянтські настрої). Засуджений трійкою УНКВС Миколаївської області 4.04.1938 до розстрілу, вирок виконано 27.05.1938. Реабілітований 14.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 656, 3944)

КОВАЛЕНКО ОРЕСТ ГРИГОРОВИЧ, 1888 р.н., с.Тернова Балка, українець, письменний, кандидат у члени ВКП(б) у 1931-33 роках, молотобоєць колгоспу ім.Молотова. У 1932 році судився за контрреволюційну діяльність. Вдруге заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (звинувачений у належності до контрреволюційного угруповання з десяти осіб, переважна більшість яких брала участь у повстанні проти радвлади у 1919 році, куркулі, або з куркульських родин; шкідницька діяльність в колгоспі, агітація проти заходів партії й уряду, капітулянтські настрої). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3944)

КОВАЛЬОВ АНДРІЙ ДМИТРОВИЧ, 1894 р.н., с.Губівка, українець, письменний, проживав у м.Кіровограді, токар заводу "Червона зірка". Заарештований 17.02.1938 Кіровським МВ НКВС (член контрреволюційної повстанської організації). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 7.03.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3505)

КОВАЛЬОВ ГАВРИЛО ІВАНОВИЧ, 1883 р.н., с.Костюковичі Круглянського району (Білорусія), білорус, освіта середня, член ВКП(б) у 1919-29 роках, проживав у с.Губівка Компаніївського району, колгоспник. Заарештований Компаніївським РВ НКВС (антирадянська пропаганда, гуртував контрреволюційний елемент). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 18.05.1963 Кіровоградським облсудом. (П – 6332)

КОЖАНОВ РОМАН ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Юр'ївка (приєднано до с.Мар'ївка), українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. Заарештований 16.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10575)

КОЗИР ТЕРЕНТІЙ МУСІЙОВИЧ, 1881 р.н., с.Юр'ївка (приєднане до с.Мар'ївка), українець, освіта початкова, без певних місця проживання і занять. У 1934 році був засуджений за антирадянську агітацію до 3 рокі заслання на північ. Вдруге заарештований 3.08.1937 Компаніївським РВ НКВС (вимагав повернення конфіскованого будинку). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Батько Мусій Козир у 1931 році розкуркулений і висланий на північ, брат Олександр у 1932 році як учасник повстанської організації засуджений до заслання в Архангельську область. Реабілітований 14.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1615)

КОЛЕСНИК ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1891 р.н, с.Губівка, українець, письменний, проживав у с.Коневе Компаніївського району, селянин-хлібороб. Заарештований 19.12.1937 Бобринецьким РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 30.12.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 28.02.1938. Реабілітований 27.10.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5866)

КОЛІСНИК ПАРХОМ МИКИТОВИЧ, 1890 р.н., с.Обертасове, українець, неписьменний, хлібороб. Заарештований 11.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (підтримував керівників колгоспу ім.Сталіна, які саботували виконання плану хлібоздачі). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 14.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7613)

КОЛІСНИЧЕНКО ГАВРИЛО ПИЛИПОВИЧ, 1875 р.н., с.Мар'ївка, українець, неписьменний. хлібороб-одноосібник. Заарештований 25.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти колективізації та виконання плану хлібозаготівлі). Засуджений 19.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (5952 – П)

КОЛОМІЄЦЬ ВАСИЛЬ КИРИЛОВИЧ, 1904 р.н., с.Губівка, українець, освіта вища, проживав у смт Компаніївка, старший агроном МТС. Заарештований 25.12.1932 Одеським облвідділом ДПУ (член контрреволюційної повстанської організації). Засуджений 14.04.1933 трійкою колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.06.1958 трибуналом Київського військового округу. (П – 6566, 4500)

КОЛОМІЄЦЬ МЕФОДІЙ ТРОХИМОВИЧ, 1896 р.н., с.Нечаївка, українець, письменний, кандидат у члени ВКП(б) у 1920-21 роках, проживав у с.Шевченкове Кіровоградського району. Заарештований 15.02.1938 УДБ Кіровського МВ НКВС (антирадянська пропаганда). Кіровоградською облпрокуратурою 20.02.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2279)

КОНДРАШОВ АНТОН КУЗЬМОВИЧ, 1894 р.н., с.Біляївка (приєднане до с.Живанівка), українець, письменний, колгоспник. Заарештований 3.03.1938 Компаніївським РВ НКВС (шкідницька діяльність серед колгоспників з метою зірвати весняну посівну кампанію, саботаж). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 17.03.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5560)

КОНОВАЛЕНКО МАТВІЙ ПОРФИРОВИЧ, 1888 р.н., с.Наглядівка, українець, письменний, хлібороб, член колгоспу ім.Жовтня. Заарештований 29.11.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (в роки громадянської війни пособляв денікінцям; агітував проти державної хлібоздачі: "Заберуть у нас, а чим ми сіятимем? І що їстимем – самі буряки?", проти самообкладання: "Не треба платити, бо ці гроші йдуть партійцям"). Засуджений 10.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 4.05.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. Батька розкуркулено у 1929 році. (П – 7011)

КОНОВАЛЕНКО СЕМЕН ВАСИЛЬОВИЧ, 1911 р.н., с.Мар'ївка, українець, освіта початкова, проживав у с.Донина Дружба Бобринецького району, колгоспник. Заарештований 29.12.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 10.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 16.0219.94 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7042)

КОРИНОВСЬКИЙ ІВАН ПРОКОПОВИЧ, 1909 р.н., с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), українець, освіта 2 класи, колгоспник, після мобілізації рядовий 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області (здався у полон білофінам без опору). Засуджений 18.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. 1958 року проживав у с.Суслове (приєднане до с.Мар'ївки). Реабілітований 5.05.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4366)

КОРИНОВСЬКИЙ ФЕДІР ЯКОВИЧ, 1911 р.н., с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), українець, освіта 3 класи, червоноармієць 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області (здався в полон білофінам без опору, антирадянська поведінка у полоні). Засуджений 27.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 17.02.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4131)

КОРІНЬ ПЕТРО ДАНИЛОВИЧ, 1904 р.н., с.Губівка, українець, письменний, проживав у с.Олександрівка (нова назва – с.Вишнівка) Першотравенської сільради, хлібороб колгоспу ім.Кірова. У 1935 році за знищення коня перебував під арештом. Вдруге заарештований 26.07.1937 Компаніївським РВ НКВС ("відкрито виступав на колгоспних вечорах і зборах, дискредитовуючи Сталіна і Леніна", "співав під гармонь селянам контрреволюційні частівки, які закінчувались так: "Вставай, Ленін, подивись, як ми в созі розжились", "Прощай, Аня, здрастуй, Ніно – буде вільна Україна, тоді ми добре розживемось, як колгоспів ізживемось"; перекручував радянські гасла: "Лучше бы дело умерло, а Ленин жил"; пропагував націоналістичні сепаратистського змісту думки: "Москва щастя не дасть, нам треба щастя самим здобувати, бо занапастили Україну – з нас Союз живе, а ми чому не можемо самостійно жити? А ми маємо право відділитись! І я маю право покинути колгосп"). Засуджений 29.10.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Родичі розкуркулені й вислані на північ. Реабілітований 1.08.1964 Кіровоградським облсудом. (П – 7848)

КОРЛЮК ВАСИЛЬ СТЕПАНОВИЧ, 1909 р.н., с.Живанівка, українець, освіта початкова, кандидат у члени ВКП(б), судовий виконавець Компаніївського нарсуду. Заарештований 23.07.1944 Компаніївським РВ НКДБ (посібництво німецьким окупантам). 5.10.1944 Військовим трибуналом військ НКВС Кіровоградської області справу припинено, з-під варти звільнений. (П - 87)

КОРНЄЄВ ІЛЛЯ ГРИГОРОВИЧ, 1898 р.н., с.Федосіївка, українець, освіта вища педагогічна, проживав у смт Велика Виска Маловисківського району, інспектор-методист районного відділу народної освіти. Заарештований 4.07.1938 Великовисківським РВ НКВС (учасник контрреволюційної націоналістичної організації, що розвалювала роботу райнаросвіти та шкіл району). Кіровоградським облсудом 28.05.1939 виправданий, справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 585)

КОРОТКИЙ ВАСИЛЬ ЗІНОВІЙОВИЧ, 1893 р.н., с.Губівка, українець, освіта початкова, кандидат ВКП(б) у 1932-33 роках, проживав у с.Петрівка, член колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 9.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (працюючи головою колгоспу, довів його до розпаду, провадив антирадянську пропаганду проти заходів партії та уряду). Засуджений 14.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8719)

КОСОГОЙ ВАСИЛЬ ЛОГВИНОВИЧ, 1886 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 24.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (соціально небезпечний елемент). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7261)

КОСОГОЙ СТЕПАН ІВАНОВИЧ, 1911 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Друга п'ятирічка", червоноармієць 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області ("беручи участь у фінській воєнній кампанії, при танковому батальйоні в Петрозаводському напрямку, був контужений, лежав у санітарній частині – 2.02.1940 здався в полон фінам без опору"). Засуджений 18.09.1940 особливою нарадою при НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Згідно з протоколом №13 засідання президії Верховної ради СРСР від 11.05.1943 виконання присуду відстрочене до кінця воєнних дій, направлений на фронт. (8912 – П)

КОЦЮРБА ІВАН СЕМЕНОВИЧ, 1874 р.н., с.Сасівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 31.01.1930 Компаніївським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 7.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 23.07.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 3673)

КОШАРОВ ТИМОФІЙ СТЕПАНОВИЧ, 1903 р.н., с.Зелене, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (агітація проти колгоспного ладу, проти виконання плану хлібозаготівельних робіт). Засуджений 29.01.1933 особливою нарадою

при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6823)

КОЩАВСЬКИЙ МИКОЛА ІВАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Сасівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, слюсар заводу "Червона зірка". Заарештований 8.04.1937 Компаніївським РВ НКВС (у 1916 році під час Першої світової потрапив у австрійський полон, повернувся додому через 20 років з дружиною і дочкою, розповідав про життя за кордоном). Засуджений 19.01.1940 Кіровоградським облсудом до 2 років і 9 місяців неволі. Кіровоградським облсудом 11.05.1940 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2012)

КОЩАВСЬКИЙ ФЕДІР ІВАНОВИЧ, 1894 р.н., с.Сасівка, українець, письменний, коваль колгоспу ім.Косіора. У 1930 році був засуджений за розтрату, у 1932-ому висланий на північ, звідки повернувся самовільно. Заарештований 25.09.1936 Компаніївським РВ НКВС (агітував проти заходів партії та уряду, висловлював капітулянтські настрої). Засуджений 7.08.1937 Одеським облсудом до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Дані про реабілітацію у справі відсутні. (П – 2012)

КРАВЕЦЬ ОНИСИМ АНТОНОВИЧ, 1910 р.н., с.Юр'ївка (приєднане до с.Мар'ївка), українець, письменний, член колгоспу "Червоний Жовтень". Заарештований 8.09.1936 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Компаніївським РВ НКВС 21.12.1936 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2846)

КРАВЦОВ ЛЕОНІД ДМИТРОВИЧ, 1905 р.н., с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка), українець, освіта середня, проживав у м.Кіровограді, авіатехнік. Заарештований 9.07.1937 Кіровським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 16.03.1938 Верховним судом СРСР до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та військового звання "військовий технік 1-го рангу". Реабілітований 5.07.1967 Верховним судом СРСР. (П – 8129)

КРАВЦОВ ПАНАС ТРИФОНОВИЧ, 1910 р.н., с.Біляївка, українець, освіта 3 класи, член ВЛКСМ, рядовий 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області (здався у полон білофінам без опору). Засуджений 27.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Верховною Радою СРСР 1.05.1943 направлений на фронт. Реабілітований 7.04.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4400)

КРАВЦОВ СТЕПАН ДМИТРОВИЧ, 1885 р.н., с.Комишувате (приєднане до смт Компаніївка), українець, освіта початкова, коваль райшляхвідділу. У 1933 році був засуджений за шкідництво до 3 років неволі. Вдруге заарештований 8.05.1935 Компаніївським РВ НКВС (шкідництво). Одеським облсудом 16.10.1935 виправданий, справу припинено, з-під варти звільнений. Втретє заарештований 17.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (вів антирадянську агітацію, підтримував тісні зв'язки з колишніми петлюрівцями). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14186, 1534)

КРАДОЖОН ПАРАСКА ІСАЇВНА, 1911 р.н., с.Живанівка, українка, освіта початкова, проживала у м.Кіровограді, прибиральниця заводу "Більшовик". Заарештована 12.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (підозрювалась у зраді Батьківщини, видачі червоного партизана німецькій окупаційній владі). Засуджена 27.07.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 15 років каторжних робіт з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Трибуналом Київського військового округу 19.08.1955 справу припинено, з-під варти звільнена 20.11.1954 за рішенням Кемеровського обласного суду від 29.10.1954. (П – 2488)

КРАСНОЩОК СЕРГІЙ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1911 р.н., с.Захаро-Абрамівка Обертасівської сільради, українець, письменний, хлібороб артілі "Переможець". Заарештований 21.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (влітку 1932 року, працюючи бригадиром артілі, казав селянам: "Чим повільніше працюватимем, тим довше їстимем хліб, оскільки в цьому році нас чекає голод"; 15.01.1933 на городі Краснощока знайдена свіжа яма ємністю в 48 пудів хліба, але зерна там не виявилось – встиг переховати). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 22.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7581)

КРЕМПОВСЬКИЙ ВОЛОДИМИР ДМИТРОВИЧ, 1890 р.н., с.Роздолля, українець, освіта вища, проживав у м.Новоукраїнка, інспектор районної народної світи. Заарештований 4.03.1938 Новоукраїнським РВ НКВС ("служив у царській армії; вів контрреволюційну агітацію"). Засуджений

7.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 10.04.1938. Реабілітований 11.05.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3577)

КРИВОБЛОЦЬКИЙ ГЕОРГІЙ ПЕТРОВИЧ, 1911 р.н., с.Губівка Зінов"ївського району, українець, письменний, хлібороб. У 1930 році розкуркулений і позбавлений виборчих прав. Заарештований 19.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (намагався вступити у колгосп, але його не прийняли, однак виходив у поле й агітував проти заходів радвлади: "Самообкладання добровільне? На тебе накидають петлю і кажуть: прийнято одноголосно. Гроші йдуть у кишені комуністам, а ми, дурні, даємо та ще й кланяємось їм за це", "Якби не наша пшеничка, якою Радянський Союз відкупляється, то капіталістичні держави давно розібрались би з такою владою"). Засуджений 13.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 16.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7223)

КРИВОБЛОЦЬКИЙ МИКИТА ЛУК'ЯНОВИЧ, 1871 р.н., с.Вигода, українець, неписьменний, хлібороб-одноосібник. Заарештований 25.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти політики колективізації на селі, непомірної державної хлібозаготівлі). Засуджений 8.01.1930 Зінов'євським окрсудом до 7 років ув'язнення у концтаборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 12.05.1992 Генпрокуратурою України. (П – 13248)

КРИВОШЕЯ ГРИГОРІЙ ІЛЛІЧ, 1901 р.н., с.Обертасове, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 1.07.1938 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений Миколаївським облсудом 18.09.1938 до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.10.1990 Верховним судом УРСР. (П – 12543)

КРИВОШИЯ ФЕДІР АНТОНОВИЧ, 1908 р.н., с.Обертасове, українець, освіта початкова, комірник колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 13.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (саботаж господарсько-політичних кампаній на селі, антирадянська агітація). Засуджений 25.03.1933 Зінов'євським районним народним судом до 3 років неволі. Реабілітований 25.09.1989 Кіровоградським облсудом, (13916 – П)

КРИКУН ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1896 р.н., смт Компаніївка, українець, письменний, комірник колгоспу ім.Компанійця. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (у 1918 році служив у війську армії УНР, у 1919-ому брав участь у повстанні проти радвлади; шкідницька діяльність, антирадянська агітація). Засуджений 22.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 22.06.1938. Реабілітований 12.06.1956 трибуналом Київського військового округу. (П – 1922)

КРИКУН МИХАЙЛО ЯРОШОВИЧ, 1878 р.н., с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка), українець, освіта початкова, сторож школи. Заарештований 9.09.1937 Компаніївським РВ НКВС (агітація проти державної позики, продажу хліба державі). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1613)

КРИКУН ТИМОФІЙ ГЕРАСИМОВИЧ, 1885 р.н., с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка), українець, освіта початкова, машиніст у млині колгоспу ім.Компанійця. У 1931 році був заарештований за участь у роки громадянської війни в повстанні проти радвлади (загони отаманів Гриценка і Орловського), розкуркулений. Вдруге заарештований 4.09.1937 Компаніївським РВ НКВС (шкідництво: "зумисні поломки млина, тривале простоювання техніки, збитки колгоспові"; антирадянська діяльність). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 12.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1616)

КРІПАК ГРИГОРІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1894 р.н., с.Мар'ївка, українець, освіта початкова, конюх колгоспу. Заарештований 16.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (зв'язки з учасниками повстанської організації, наклепи на радянський уряд, контрреволюційна агітація). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10575)

КУЛІШ ІВАН АРТЕМОВИЧ, 1888 р.н., с.Водяне, українець, письменний, пастух. Заарештований 27.06.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1938. Реабілітований 12.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10330)

КУЛІШ САМІЙЛО ДМИТРОВИЧ, 1884 р.н., с.Водяне, українець, освіта початкова, член колгоспу ім. Блюхера. У 1933 році був виключений з колгоспу і перебував під слідством за те,

що, працюючи завідувачем господарства колгоспу, зірвав виконання плану хлібоздачі, "колгосп був оштрафований на 40000 рублів". Вдруге заарештований 26.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (разом із Прокопом Гнидою та Василем Сурмачем займався шкідництвом: "зумисне зірвав будівництво навісів для зберігання хліба, 400 центнерів збіжжя лишилось під відкритим небом гнити"; вів контрреволюційну пропаганду, зводив наклепи на радвладу: "Вона вимагає і забирає у колгоспників хліб, гроші й продукти, а нічого не дає"). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Брати Павло й Іван розкуркулені й відправленні у заслання на північ. (П – 8617)

КУЛІШ ФОКА СЕМЕНОВИЧ, 1890 р.н., с.Антонівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 22.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колгоспів та хлібозаготівлі). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 24.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7329)

КУЧЕРЕНКО ІВАН ТИМОФІЙОВИЧ, 1912 р.н., с.Володимирівка, українець, освіта початкова, колгоспник, після мобілізації рядовий 657-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області (порушення військової присяги: здався фінам у полон). Засуджений 27.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 13.02.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4368)

КУЧМИСТЕНКО ТИМІШ МИХАЙЛОВИЧ, 1908 р.н., с.Губівка, українець, освіта 5 класів, проживав на ст.Мокра Запорізької області, сторож підсобного господарства військової частини 32950. Заарештований 19.08.1950 контррозвідкою в/ч 05698 (весною 1942 року німецьким комендантом був призначений старостою громадського двору і сільської управи села Петрівки). Під слідством перебував у в'язниці м.Сімферополя. Кіровоградським УМДБ 8.06.1951 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2010)

ЛАВРИНЕНКО АВРАМ МАТВІЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Лозуватка, українець, освіта початкова, голова сільськогосподарської артілі ім.Восьмого березня. У 1931 році за розтрату колгоспних грошей перебував під слідством. Вдруге заарештований 6.05.1933 Одеським облвідділом ДПУ (в роки громадянської війни служив у війську армії УНР, розкуркулений, вів антирадянську агітацію, член контрреволюційного повстанського угруповання). Засуджений 27.07.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах умовно, з-під варти звільнений. (П – 11142)

ЛАВРИНЕНКО АНТОН МАТВІЙОВИЧ, 1897 р.н., с.Лозуватка, українець, освіта початкова, комірник артілі ім.Восьмого березня. У 1932 році за приховування хліба був засуджений до 2 років неволі. Вдруге заарештований 4.05.1933 Одеським облвідділом ДПУ (у 1918 році служив у війську армії УНР, розкуркулений, вів антирадянську агітацію, член контрреволюційного повстанського угруповання). Засуджений 27.07.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах умовно, з-під варти звільнений. (П – 11142)

ЛАВРУСЕНКО ІЛЛЯ ФЕДОРОВИЧ, 1914 р.н., с.Острівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Водяно-Михайлівка Бобринецького району, колгоспник. Заарештований 22.02.1938 Бобринецьким РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 11.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10646)

ЛАНЬКО АНДРІЙ КІРСАНОВИЧ, 1902 р.н., с.Конищеве Лозуватської сільради Компаніївського району, українець, освіта початкова, член ВКП(б) з 1938 року, проживав на х.Коневе, голова Богодарівської сільради Компаніївського району. Заарештований 4.05.1944 Бобринецьким РВ НКДБ (антирадянська діяльність: "до війни працював головою колгоспу, 23.07.1941 мобілізований у Червону армію, рив окопи у Петрівському районі, евакуйовував учених собак з Дніпропетровська, знову рив окопи під Нікополем, потрапив у німецьке оточення, вернувся у Коневе; у серпні 1943 року заарештований Бобринецькою поліцією як комуніст, відправлений у в'язницю Кіровограда, де пробув 26 днів, дав згоду бути таємним агентом німецької служби СД, виявляти комуністів, парашутистів, диверсантів та інших підозрілих осіб, після тюрми один раз навідувався у поліцію"). Засуджений 30.09.1944 трибуналом військ НКДБ Кіровоградської області до 15 років ув'язнення у

виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. Реабілітований 1.10.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12788)

ЛАСКО ГРИГОРІЙ ДМИТРОВИЧ, 1900 р.н., с.Браніштa (Румунія), проживав на х.Шевченко (нині с.Травневе), румун, освіта початкова, член колгоспу ім.5-го з'їзду Рад. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (із Румунії прибув у 1917 році, 1923-го прийняв радянське підданство; тримав письмовий зв'язок з родичами, які проживають у Румунії, провадив антирадянську агітацію, вихваляв капіталістичний лад Румунії). Компаніївським РВ НКВС 8.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 566)

ЛИМАРЕНКО АНТОН ОСТАПОВИЧ, 1895 р.н., с.Тернова Балка, українець, письменний, член колгоспу ім.Молотова. Заарештований 2.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда серед колгоспників). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 24.12.1937. Реабілітований 2.07.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5236)

ЛИМАРЕНКО ДМИТРО ДОРОФІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Тернова Балка, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1934 році був засуджений до 5 років ув'язнення. Вдруге заарештований 25.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація, шкідництво). Засуджений 30.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 28.02.1938. Реабілітований 27.12.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4613)

ЛИМАРЕНКО НИКИФОР НИКИФОРОВИЧ, 1910 р.н., с.Тернова Балка, українець, письменний, комірник колгоспу ім.Молотова. Розкуркулений, у 1933 році перебував під слідством за контрреволюційну діяльність. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (звинувачений у належності до контрреволюційного угруповання з десяти осіб, переважна більшість якого брала участь у повстанні проти радвлади у 1919 році; шкідницька діяльність в колгоспі, агітація проти заходів партії й уряду, капітулянтські настрої). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3944)

ЛИПА ОЛЕКСАНДР КОРНІЙОВИЧ, 1914 р.н., с.Захаро-Абрамівка Обертасівської сільради Компаніївського району, українець, освіта початкова, член колгоспу "Переможець". У 1929 році розкуркулений і разом з родиною висланий на північ, звідки того ж року втік; у 1934-ому за крадіжку хліба в колгоспі засуджений до 4 років неволі. Вдруге заарештований 27.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (шкідництво). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 5.10.1937. Реабілітований 12.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (12407 – П)

ЛИСЕНКО ФЕДОТ ВОЛОДИМИРОВИЧ, 1885 р.н., с.Старосілля Київської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Богодарівка, хлібороб. Заарештований 11.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівлі та колективізації). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборах. Реабілітований 24.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7325)

ЛІСОВЕНКО АНДРОН ІВАНОВИЧ, 1903 р.н., с.Інженерівка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Агротехнік". Заарештований 26.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація за невихід на роботу та проти хлібозаготівлі). Засуджений 5.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7320)

ЛІСОВЕНКО ВАСИЛЬ ГРИГОРОВИЧ, 1890 р.н., с.Інженерівка, українець, освіта початкова, голова артілі "Агротехнік". Заарештований 21.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (саботаж хлібоздачі). Засуджений 15.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7034)

ЛІСОВЕНКО МОТРЯ ГРИГОРІВНА, 1898 р.н., с.Інженерівка, українка, освіта початкова, член колгоспу "Агротехнік". Заарештована 21.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації, самообкладання та хлібоздачі). Засуджена 15.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край умовно, з-під варти звільнена. Реабілітована 29.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7183)

ЛІСОВИЙ КУЗЬМА ПАВЛОВИЧ, 1898 р.н., с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка), українець, освіта початкова, проживав у с.Водяне, колгоспник. Заарештований 27.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (шкідництво, наклепи на Конституцію СРСР і положення про вибори в

ради). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 6.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4748)

ЛОЗИНСЬКИЙ ПАНАС ЙОСИПОВИЧ, 1898 р.н., с.Комишувате (приєднане до смт Компаніївка), українець, освіта початкова, проживав у с.Мала Помічна Новоукраїнського району, без певних занять. Заарештований 29.03.1944 Новоукраїнським РВ НКДБ (за німецької окупації працював старшим агрономом сільськогосподарської комендатури). Засуджений 27.07.1944 трибуналом Одеського військового округу до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 17.04.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13265)

ЛОПУХІН ІВАН ПРОТАСОВИЧ, 1892 р.н., с.Губівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, механік гаража заводу "Більшовик". Заарештований 8.07.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна пропаганда). Засуджений 1.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1937. Реабілітований 7.09.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3799)

ЛОПУХІНА ІРИНА ГРИГОРІВНА, 1897 р.н., с.Губівка, українка, письменна, проживала у м.Кіровоград, домогосподарка. Заарештована 8.07.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна пропаганда). Засуджена 1.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 7.09.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3799)

ЛУКАЧИЧ ІВАН СТЕПАНОВИЧ, 1891 р.н., с.Ілочі (Югославія), хорват, письменний, проживав у с.Грізному Компаніївського району, член колгоспу ім.Молотова. Заарештований 12.02.1938 Бобринецьким РВ НКВС (підозрювався у проведенні шпигунської діяльності та антирадянській агітації). Управлінням ДБ НКВС Кіровоградської області 28.06.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2530)

ЛУПАРЕНКО МИКИТА СЕМЕНОВИЧ, 1896 р.н., с.Тернова Балка, українець, письменний, продавець Юр'ївського сільського споживчого товариства. Двічі судився: у 1920 році за дезертирство з Червоної армії і в 1927-ому. Втретє заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (звинувачений у належності до контрреволюційного угруповання з десяти осіб, переважна більшість яких брала участь у повстанні проти радвлади у 1919 році – Лупаренко був поранений; шкідницька діяльність в колгоспі, агітація проти заходів партії й уряду, капітулянтські настрої). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3944)

ЛУЦАЄВСЬКИЙ ГРИГОРІЙ ЯРОШОВИЧ, 1890 р.н., с.Обертасове, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (саботаж у колгоспі, антирадянська агітація). Засуджений 28.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6855)

ЛУЦАЄВСЬКИЙ МИКОЛА МИКОЛАЙОВИЧ, 1871 р.н., с.Олександрівка Компаніївського району (нова назва с.Вишнівка), українець, освіта початкова, проживав на хуторі Кулики Семенастівської сільради Новоукраїнського району, хлібороб, швець. Заарештований 23.12.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (контрреволюційна діяльність: "агітував проти створення колгоспів, дружина закликала людей забирати з колективу своїх коней, внаслідок чого було забрано 100 коней; агітував проти збирання врожаю в колгоспі, виконання плану державної хлібозаготівлі"). Особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 1.02.1933 справу припинено через похилий вік, з-під варти звільнений. Дружина за контрреволюційну агітацію засуджена до 8 років неволі. (П – 7272)

МАГАН ГАВРИЛО ГРИГОРОВИЧ, 1916 р.н., с.Мар'ївка, українець, освіта 8 класів, військовослужбовець, санінструктор. Заарештований 7.12.1941 особливим відділом НКВС Гвардійського дивізіону (антирадянська агітація). Засуджений 23.12.1941 трибуналом Сталінградського військового округу до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Верховним судом СРСР 21.01.1947 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 4974)

МАЙБОРОДА ГНАТ НЕСТЕРОВИЧ, 1895 р.н., с.Сасівка, українець, письменний, член колгоспу ім.Леніна. Заарештований 3.03.1938 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Компаніївським РВ НКВС 13.08.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2497)

МАЙБОРОДА НАТАЛКА СТЕПАНІВНА, 1885 р.н., с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка), українка, письменна, колгоспниця. Заарештована 26.06.1937 Компаніївським РВ НКВС

(антирадянська агітація). Засуджена 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 23.08.1938. Реабілітована 12.09.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10331)

МАКАРЕНКО ЙОСИП ІВАНОВИЧ, 1901 р.н., с.Криничувате, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.43-го полку. Заарештований 24.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (шкідництво, антирадянська агітація проти хлібозаготівлі). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання в північний край. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (7115 – П)

МАКОВИЙ ІВАН ПЛАТОНОВИЧ, 1907 р.н., с.Обертасове, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 14.06.1930 Великовисківським РВ ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 6.07.1930 Зінов'євським окрсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 12.09.1990 Кіровоградським облсудом. (П – 1848)

МАЛЕЦЬКИЙ СЕМЕН ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., с.Петрівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 28.10.1930 Компаніївським РВ ДПУ (антирадянська агітація, участь у секті баптистів). Засуджений 31.03.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 22.10.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6218)

МАЛОГОН ДАНИЛО СЕРГІЙОВИЧ, 1912 р.н., с.Антонівка, українець, освіта 4 класи, рядовий 657-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області (здався у полон білофінам без опору). Засуджений 18.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Верховною Радою СРСР 15.04.1943 направлений на фронт. Реабілітований 24.04.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4315)

МАРЖАНОВСЬКА НАДІЯ ГЕРАСИМІВНА, 1888 р.н., с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), українка, письменна, колгоспниця. Заарештована 20.07.1941 Кіровоградським НКДБ (контрреволюційна агітація, підрив дисципліни). Засуджена 15.07.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 28.05.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5204)

МАРЖАНОВСЬКИЙ ІВАН СИДОРОВИЧ, 1906 р.н., с.Федосіївка, українець, освіта початкова, конюх сільської кооперації. Заарештований 25.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("син розкуркуленого, в колгоспі займався спекуляцією, на роботу майже не виходив, за весь рік мав 21 трудодень, до політичних кампаній та хлібозаготівлі ставився вороже, із колгоспу виключений як ледар і симулянт"). Засуджений 9.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 3.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. Батько розкуркулений у 1930 році. (П – 7165)

МАРЖАНОВСЬКИЙ ЯКИМ ІЛЛІЧ, 1888 р.н., с.Германівка (нині с.Гарманівка), українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. У лютому 1922 року знаходився під слідством Єлисаветградської ЧК за те, що у 1920 році перебував у повстанському загоні Чорного Ворона, який оперував у Рівненському районі, підозрювався у вчиненні 3 терористичних актів проти комуністів – звільнений за підпискою про невиїзд. У 1931 році розкуркулений і висланий на Урал, звідки втік у січні 1934-го. Заарештований 21.04.1934 Рівненською районною робітничо-селянською міліцією, нині Новоукраїнського району (шкідницька діяльність: на х.Кулики Семенастівської сільради підпалив скирту соломи вагою 11 тонн, яка належала колгоспу "5 за 4"). Засуджений 6.10.1934 Одеським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 10.12.1991 Генеральною прокуратурою України. (П – 12888)

МАРІЙ ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Струтен-Нижній (Східна Галичина), українець, член ВКП(б) до 1935 року, проживав у с.Морквина, завідувач свиноферми радгоспу "Червона зірка". У 1921 році заарештовувався таємною поліцією Чехословаччини, у 1930-ому був засуджений районним нарсудом за перевищення влади до 6 місяців неволі умовно. Втретє заарештований 23.08.1937 Бобринецьким РВ НКВС ("3.09.1935 на бюро Бобринецького райпарткому виключений з членів партії за те, що ввів у оману партію про своє членство в чехословацькій організації комуністів з 1921 року і в радянській з 1924-го, коли нелегально перейшов кордон в СРСР; критикував радянську владу, комуністичну партію та вождів: "Партія і Сталін пішли неправильним шляхом, коли почали розкуркулювання, треба було послухати Бухаріна, який запевняв, що куркуль мирно переросте в соціалізм – отоді ми мали б соціалізм, а з Сталіним соціалізму не буде"). Засуджений 11.12.1937 НКВС і Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 13.06.1989

Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11414)

МАСЛЮКОВ АНДРІЙ ПАВЛОВИЧ, 1891 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта початкова, садівник колгоспу "Друга п'ятирічка". У 1924 та 1930 роках судився за хуліганство та пияцтво. Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (вів антирадянську агітацію, член контрреволюційного повстанського угруповання). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.07.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 11142)

МАСЛЮКОВ ДМИТРО САВОВИЧ, 1898 р.н., смт Компаніївка Зінов'євського району (нині райцентр), українець, освіта початкова, бригадир колгоспу "Друга п'ятирічка". Заарештований 13.04.1933 Зінов'євським МВ ДПУ ("в роки громадянської війни служив у війську армії УНР, розкуркулений, вів антирадянську агітацію, член контрреволюційного повстанського угруповання"). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 27.07.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 11142)

МАСЛЮКОВ ТИХІН САВОВИЧ, 1891 р.н., смт Компаніївка, українець, письменний, член колгоспу ім.Компанійця. У 1932 році за контрреволюційну діяльність був засуджений до 6 років неволі. Вдруге заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (у 1918 році служив у війську армії УНР, у 1919-ому брав участь у повстанні проти радвлади; шкідницька діяльність, антирадянська агітація). Засуджений 22.04.1938 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 22.06.1938. Реабілітований 12.06.1956 трибуналом Київського військового округу. (П – 1922)

МАСЛЮКОВ ЯКІВ ВАСИЛЬОВИЧ, 1890 р.н., смт Компаніївка, українець, письменний, сторож раймагу. Заарештований 26.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, терористичні тенденції). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 11.08.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5743)

МАСЛЮКОВ ЯКІВ САВОВИЧ, 1900 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта 3 класи, проживав у м.Кіровограді, бухгалтер облторгу (підсобного господарства 3-ої радлікарні). Заарештований 27.07.1937 Кіровським міськвідділом НКВС (антирадянська діяльність). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3907)

МАХОРТ ПАНАС ІОВИЧ, 1876 р.н., м.Кривий Ріг, українець, неписьменний, проживав у с.Богодарівка Компаніївського району, хлібороб. Заарештований 24.03.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (учасник націоналістичної організації, антирадянська агітація). Засуджений 20.09.1930 судовою трійкою ДПУ УРСР до 5 років заслання у північний край. Реабілітований 21.11.1964 Кіровоградським облсудом. (П – 7885)

МАШУРОВСЬКИЙ ДАНИЛО ПРОКОПОВИЧ, 1895 р.н., с.Сасівка, українець, освіта середня, проживав у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештований 17.02.1938 Кіровським МВ НКВС (член контрреволюційної повстанської організації). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 7.03.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3505)

МАЯК НАЗАР МИХАЙЛОВИЧ, 1877 р.н., с.Сасівка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 26.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 7.03.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6039)

МЕДЯНИК ВАСИЛЬ ПЕТРОВИЧ, 1901 р.н., с.Мар'ївка, українець, освіта середня, проживав у с.Черняхівка, головний бухгалтер Кіровоградського міськфінвідділу. Заарештований 6.09.1944 Кіровоградським РВ НКДБ (в роки німецької окупації працював інспектором фінвідділу міського управління). Засуджений 21.11.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 20 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна. 17.10.1955 з-під варти звільнений. Трибуналом Київського військового округу 7.02.1956 статтю перекваліфіковано до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 17.01.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12996)

МЕЛАНЧЕНКО ЛЕОНІД АНТОНОВИЧ, 1889 р.н., с.Сасівка, українець, освіта середня, член союзу "Робос", вчитель трудової школи. У 1919-22 роках був головою комітету незаможних селян с.Сасівки, у 1922-26- х – головою сільради. Заарештований 4.03.1931 Зінов'євським міськвідділом

ДПУ (антирадянська агітація, "зв'язки з контрреволюційним елементом"). Зінов'євським міськвідділом ДПУ 29.06.1931 справу припинено. Реабілітований 28.02.1955 УКДБ Кіровоградської області. (П – 1046)

МЕЛАНЧЕНКО СЕРГІЙ АНТОНОВИЧ, 1884 р.н., с.Сасівка, українець, освіта 6 класів, проживав у м.Кіровограді, комірник технікуму механізації. Заарештований 9.04.1945 УНКДБ Кіровоградської області (у 1942-44 роках працював начальником пожежно-сторожової охорони маслозаводу). Засуджений 17.05.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 4 роки і конфіскацією майна. Реабілітований 20.10.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13617)

МЕЛЬНИЧЕНКО ТРОХИМ СТЕПАНОВИЧ, 1898 р.н., м.Херсон, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1923-29 роках, проживав у с.Комишувате (приєднане до смт.Компаніївка), механік МТС. Заарештований 8.05.1935 Компаніївським РВ НКВС (шкідництво). Засуджений Одеським облсудом 16.10.1935 до 3 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки і конфіскацією майна. Реабілітований 26.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14186)

МИРОНЕНКО ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1898 р.н., с.Морквина, українець, освіта початкова, чорнороб радгоспу "Червона зірка". Заарештований 19.12.1937 Бобринецьким РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 30.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 28.01.1938. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9159)

МИРОНЧЕНКО ІВАН МАКСИМОВИЧ, 1912 р.н., с.Богодарівка Зінов'євського округу (нині Компаніївського району), українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 29.12.1932 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація, спрямована проти колгоспного ладу, хлібозаготівлі). Засуджений 11.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 23.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7028)

МИСАН ГРИГОРІЙ ФЕДОРОВИЧ, 1886 р.н., с.Степанки Черкаського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав на х.Володимирівка Компаніївського району, завгосп колгоспу "Червоний трудовик". Заарештований 27.07.1937 Компаніївським РВ НКВС ("служив унтер-офіцером у царській армії, згодом у 1918 році у гетьманській варті; вів антирадянську агітацію, демонстрував капітулянтські настрої: "У нас зараз життя гірше, ніж у Іспанії, яка веде війну: краще йти на фронт і бити таких керівників", "Сісти б на доброго коня, я показав би, як рубають з плеча, а кого рубати – я вже знаю"). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1520)

МИХАЙЛОВ-ДУБИНСЬКИЙ ТИМОФІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1890 р.н., м.Тульча (Румунія), українець, освіта початкова, проживав у с.Червоновершка, виноградар колгоспу "Червоний прапор". Заарештований 2.09.1937 Компаніївським РВ НКВС (зв'язок з румунським консулом, спроба нелегального переходу кордону, контрреволюційна пропаганда). Засуджений 2.01.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11474)

МИХАЙЛЮК НИКИФОР МЕФОДІЙОВИЧ, 1889 р.н., с.Сасівка, українець, освіта початкова, тесля колгоспу ім.Леніна. У 1930 році розкуркулений, висланий на північ, 1931-го втік, працював машиністом у колгоспі; 1932-го за саботаж обмолоту хліба засланий у Архангельську область, 1933-го втік, затриманий у Москві й засуджений до 3 років концтабору, у 1936-ому втретє втік, працював у Маріуполі та Кіровограді, з січня 1937-го – у Сасівці. Вчетверте заарештований 8.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (втечі з місць попереднього заслання, антирадянська діяльність і агітація: за відновлення виборчих прав куркулям, "оскільки без них не можна зміцнити колгоспи", проти підписки на державну позику; дискредитовував сталінську Конституцію). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 11.09.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9027)

МІРОШНИЧЕНКО ІВАН ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1899 р.н., с.Покровка, українець, освіта початкова, рахівник колгоспу ім.Куйбишева. Заарештований 20.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація, терористичні погрози). Засуджений 29.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.01.1938. Реабілітований 29.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П - 10684)

МІРОШНИЧЕНКО ІВАН ЮХИМОВИЧ, 1915 р.н., с.Покровка, українець, освіта 5 класів, військовослужбовець 12-го прикордонного загону (Білорусія). Заарештований 11.12.1937 військовою прокуратурою прикордонної і внутрішньої охорони Білорусії ("публічно висловлював судження, спрямовані проти Леніна як творця більшовицької партії, керівника робітників і селян в боротьбі за радянську владу; зводив наклепи на кандидата у депутати Верховної ради СРСР по Полоцькому виборчому округу Бермана; поширював провокації про голову ВУЦВК Петровського; стверджував наявність експлуатації в СРСР – наприклад, домашні робітниці, яких утримують вдома чиновники високих рангів"). Засуджений 27.02.1938 військовим трибуналом прикордонної і внутрішньої охорони БРСР до 10 років ув'язнення. Реабілітований 20.02.1963 Верховним судом СРСР. (П – 6169)

МОГИЛЬ ТИМОФІЙ РОМАНОВИЧ, 1894 р.н., с.Вільшанка Пулемецької волості Володимир-Волинського повіту (нині Волинська область), українець, освіта початкова, проживав на хуторі Степовому Комишуватської сільради (нині с.Братерське Компаніївського району), член колгоспу "Степовий комунар". Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС ("підтримував зв'язки з родичами у Польщі, висловлював невдоволення господарюванням на землі: "Колгоспи придумані більшовиками штучно, ніякого толку з цього не буде"). Засуджений 29.09.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9132)

МОЙСІЄНКО ПЕТРО ВЛАСОВИЧ, 1897 р.н., с.Губівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1930-35 роках, проживав у с.Вигода, конюх. Заарештований 7.09.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 27.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9325)

МОРЖАН МИКОЛА ГНАТОВИЧ, 1904 р.н., с.Гарманівка, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (належав до гурту селян, які "під усякими приводами прагнули шкодити справі соціалістичного будівництва на селі, зривали всі заходи радянської влади, особливо виконання плану хлібозаготівлі 1932 року, коли сільрада Германівки на середину січня 1933-го не виконала й половини доведеного їй завдання"; сам сказав одного разу: "Дурні ті, хто йде в колгосп – я живу добре, а колгоспники голодні й голі" і викликав підтримку багатьох селян, в результаті чого "від початку колективізації артіль "ОСО" і комуна "Незаможник" відстають у хлібоздачі"). Засуджений 20.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 9.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7196)

МОСЕНДЗЯ КОНСТЯНТИН ГРИГОРОВИЧ, 1897 р.н., с.Обертасове, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Сталіна. Заарештований 13.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (саботаж господарсько-політичних кампаній на селі, антирадянська агітація). Засуджений 25.03.1933 Зінов'євським районним народним судом до 4 років неволі. Реабілітований 25.09.1989 Кіровоградським облсудом. (13916 – П)

МОСЕНЗА ВЛАС ПЛАТОНОВИЧ, 1895 р.н., с.Обертасове, українець, освіта початкова, конюх колгоспу ім.Сталіна. У 1930 році розкуркулений, позбавлений виборчих прав, від заслання переховувався у м.Плавську (Росія), повернувся у 1935-ому. Заарештований 29.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (вимагав повернення власної хати, погрожував працівникам сільради, коли ті відмовили; агітував проти Конституції та Радянського Союзу, перекручував положення про вибори у Верховну раду, зводив наклепи на керівників партії та уряду). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9215)

МОСЕНЗЯ ГРИГОРІЙ СЕРГІЙОВИЧ, 1908 р.н., с.Обертасове, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 12.04.1930 Компаніївським РВ ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації, проведення посівної кампанії). Засуджений 5.06.1930 Зінов'євським окрсудом до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 3.09.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 1847)

МОСЕНЗЯ ПЛАТОН ГРИГОРОВИЧ, 1898 р.н., с.Обертасове, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (учасник саботажу в колгоспі). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 3.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7145)

МОСКАЛЕНКО ІВАН СЕМЕНОВИЧ, 1912 р.н., с.Тернова Балка, українець, освіта середня,

командир роти 257-го танкового полку 108-ї танкової бригади, лейтенант. Заарештований 4.06.1942 особливим відділом НКВС 50-ї армії (антирадянська агітація). Засуджений 28.07.1942 військовим трибуналом 413-ої стрілецької дивізії до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та військового звання лейтенант. Реабілітований 4.03.1994 прокуратурою Московського військового округу. (П – 14121)

МОСКАЛЕНКО ЯВТУХ ГНАТОВИЧ, 1893 р.н., с.Сасівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 3.03.1938 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10628)

МОСТОВИЙ СЕРГІЙ МАТВІЙОВИЧ, 1886 р.н., с.Наглядівка Мар'ївської сільради, українець, освіта початкова, голова колгоспу "Жовтень". Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("у 1931-32 роках як керівник господарства саботував виконання плану хлібозаготівлі, не боровся з розкрадачами зерна під час жнив", "колгосп виконав план хлібозаготівлі у 1931 році на 49%, а в 1932-ому – на 83"). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборах. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7124)

МУЗИЧЕНКО ОЛЕКСАНДР ПАНТЕЛЕЙМОНОВИЧ, 1870 р.н., с.Червоновершка, українець, освіта початкова, конюх. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським РВ ДПУ (антирадянська діяльність). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7265)

МУСІЄНКО ІВАН МАРКОВИЧ, 1907 р.н., с.Червона Слобода Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Кременчувате Компаніївського району, колгоспник. Заарештований 26.04.1937 Бобринецьким РВ НКВС (контрреволюційна агітація у формі розповіді анекдотів, виконання частівок і пісень антирадянського характеру). Засуджений 24.08.1937 Одеським облсудом до 4 років ВТТ з позбавленням громадянських прав на 4 роки. Звільнений з табору 26.04.1941. Реабілітований 26.03.1992 Генеральною прокуратурою України. (П – 13157)

НАЗАРЕНКО НИКИФОР ІВАНОВИЧ, 1883 р.н., с.Ольгопіль Новобузького району Миколаївської області, українець, освіта початкова, виключений із членів ВКП(б) у 1933 році, проживав у с.Живанівка Компаніївського району, хлібороб. Заарештований 26.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда). Засуджений 22.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 22.06.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9850)

НАЙДА КЛИМЕНТІЙ МИХАЙЛОВИЧ, 1900 р.н., с.Софіївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 30.03.1944 Кіровоградським управлінням НКДБ (антирадянська діяльність). Засуджений 26.08.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 31.10.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12825)

НАМІСНИК ПАВЛО ДМИТРОВИЧ, 1892 р.н., с.Лиса Гора Благодатнівського району Миколаївської області, українець, письменний, проживав у підсобному господарстві 15 автопарку Компаніївського району, комірник. Заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 31.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9260)

НАУМЕНКО МЕЛАНІЯ ВАСИЛІВНА, 1908 р.н., с.Антонівка, українка, освіта початкова, колгоспниця. Заарештована Зінов'євським окрвідділом ДПУ – дата арешту не вказана (агітація проти роботи в колгоспі). Засуджена 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край умовно, звільнена з-під варти. Реабілітована 31.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7259)

НЕВДАХА ОЛЕКСАНДР ПЕТРОВИЧ, 1886 р.н., с.Мар'ївка, українець, освіта початкова, проживав у с.Масляниківка (нині у складі м.Кіровограда), робітник підсобного господарства 15-ої авіабригади. У 1929 році розкуркулений, висланий у Далекосхідний край на 3 роки, звідки втік. Вдруге заарештований 16.08.1937 Кіровським МВ НКВС (антирадянська агітація: "Колективізація не поліпшила становища селян, нині я в кабалі, як ніколи досі", "Радянська влада приведе мене до нестерпної старості"). Засуджений 23.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 11.09.1937. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Син Олекса у

1936 році вбив сільського активіста Медяника, був засуджений до 10 років неволі. (П – 9048)

НЕЛЬГА СЕРГІЙ ХРИСАНФОВИЧ, 1894 р.н., с.Юр'ївка (приєднане до с.Мар'ївка), українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська діяльність,шкідництво). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10575)

НЕМНЕНКО ПИЛИП ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1887 р.н., с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка), українець, з 1925 року член ВКП(б), 1933-го виключений за приховування свого соціального минулого, сторож Комишуватської паперової фабрики. У 1922 році був засуджений за самосуд і вбивство дівчини, що крала яблука. Вдруге заарештований 26.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація проти політики партії). У справі немає судового рішення, лиш розписка Немненка від 7.05.1938 про повернення паспорта й військового білета, відібраних при обшуку. Управлінням КДБ Кіровоградської області 19.02.1955 справу закрито. (П – 2751)

НЕПРОЗВАНИЙ ФЕДОТ ГАВРИЛОВИЧ, 1883 р.н., с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка); українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 21.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (контрреволюційна агітація: "вступивши 1930 року в колгосп "Друга п'ятирічка", пропрацював 5 місяців і почав ганити колективне господарювання, в результаті чого з колгоспу вийшло 20 родин"). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 8.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6679)

НЕСТЕРЕНКО ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1901 р.н., с.Червоновершка, українець, освіта середня, проживав на х.Полтавка Долинівської сільради, завідувач початкової школи. Заарештований 16.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна націоналістична пропаганда). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 22.11.1937. Реабілітований 10.02.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5528)

НЕСТЕРЕНКО ГЕРАСИМ ОНУФРІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Червоновершка, українець, освіта середня (Новобузька учительська семінарія), проживав у с.Фолтешти повіту Косурдуй (Румунія), мав власне господарство. Заарештований 7.06.1945 інспекцією радянської контрольної комісії в Румунії (в період революції 1917 року працював у Єлисаветградській земельній управі завідувачем шкільного відділу, в роки громадянської війни командував сотнею у війську армії УНР та повстанській армії Нестора Махна, до 1922 року під іменем Герасим Орел оперував на терені Херсонської та Київської губерній повстанським загоном у кількості 30 козаків, відступив за кордон у 1922 році; 1923-го вступив до націоналістичної організації "Допомоговий комітет української еміграції в Бухаресті", вибирався делегатом конференцій та з'їздів цієї організації, працював у відділі пропаганди, вів антирадянську агітацію). Засуджений 15.04.1946 особливою нарадою МВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Брат Андрій служив у петлюрівських військах, розстріляний чекістами у 1919 році, брат Василь, заарештований ВЧК, помер в ув'язненні. (П – 11666)

НЕСТЕРЕНКО ФЕДІР АНДРІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Червоновершка, українець, освіта початкова, бригадир навчального господарства ветфельдшерської школи. Заарештований 17.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація, шкідництво). Засуджений 20.11.1037 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4627

ОЛЕКСІЄНКО ФЕДІР АНТОНОВИЧ, 1900 р.н., с.Тернова Балка Зеленівської сільради, українець, письменний, проживав на х.Зелена Діброва (приєднане до с.Зелене) Компаніївського району, селянин-середняк, член сільгоспартілі ім.Сталіна. Заарештований 28.01.1932 Зінов'євським МВ ДПУ ("приховував хліб, займався шкідництвом, агітував проти колективізації: "Треба тікати звідси, бо не хочу загинути голодною смертю, весною буде ще гірше; їсти нічого, коні дохнуть, люди розбігаються – загинуть усі, хто лишиться у селі, радянській владі не існувати"). Одеським облвідділом ДПУ 14.04.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. Вдруге, проживаючи у с.Зеленому і працюючи сторожем колгоспу, заарештований 30.09.1947 Компаніївським РВ МДБ (співпраця з німецькою окупаційною владою: "у грудні 1932 року завербувався на шахти Донбасу, на початку війни повернувся в село, працював бригадиром громадського двору і виконував усі вказівки німецької влади; у 1944-45 роках служив у Червоній армії, поранений, інвалід"). Засуджений 11.12.1947 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням

громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Верховним судом УРСР 14.02.1955 міру покарання зменшено до 7,5 років неволі, звільнений з-під варти 7.03.1955. Реабілітований 15.09.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 2874, 13566)

ОЛІЙНИК ВАСИЛЬ МИКОЛАЙОВИЧ, 1893 р.н., с.Водяне, українець, освіта початкова, жив у с.Ганнівка Рівненського (нині Новоукраїнського) району, член колгоспу "Більшовицька надія". Заарештований 25.03.1938 Рівненським РВ НКВС (контрреволюційна агітація серед колгоспників). Рівненською районною прокуратурою 21.01.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2947)

ОСИКА ІВАН ПЕТРОВИЧ, 1909 р.н., с.Обертасове, українець, письменний, хлібороб, майстер-ремонтник сільгоспінвентаря. Заарештований 16.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("належав до гурту куркулів: Вишневський, Явтушенко, Кривошия, Гросул, які захопили всі адміністративні посади в артілі ім.Сталіна, розбазарювали майно, гноїли хліб, залякували колгоспників – вели до розвалу колгосп; 5.01.1933 сільрада хотіла застосувати репресивні заходи до селян, то куркульський елемент спровокував колгоспників на страйк, Осика був активним учасником страйку; 8.01.1933 Зінов'євська міськрада позбавила артіль права називатись ім'ям вождя і перейменувала її у Першу Обертасівську, запропонувавши репресувати всіх учасників селянських хвилювань"; вів антирадянську агітацію: "Ми працюємо, а хліб у нас забирають – прагнуть задушити нас голодом", "Чим довше ми будемо молотити, тим довше будемо їсти"). Засуджений 28.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 20.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6809)

ОХВАТЕНКО ЛАРІОН ТИМОФІЙОВИЧ, 1878 р.н., с. Губівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Граніт Лозуватської сільради, хлібороб. Заарештований 3.03.1938 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 4.04.1938 трійкою НКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9839)

ОХВАТЕНКО МИХАЙЛО ХАРИТОНОВИЧ, 1891 р.н., с.Губівка, українець, освіта середня, проживав у м.Новоукраїнка, завідувач ферми інкубаторної станції. Зарештований 6.04.1944 Новоукраїнським РВ НКВС (під час окупації працював з жовтня 1941 по жовтень 1942 директором інкубаторної станції). Засуджений 8.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки і конфіскацією майна. Реабілітований 14.10.1992 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 13603)

ПАВЛЕНКО ОЛЕКСАНДР МАКСИМОВИЧ, 1894 р.н., с.Макалевичі Малинського району Житомирської області, українець, освіта початкова, проживав у смт Компаніївка, завідувач районної малярійної станції. Заарештований 17.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (шкідництво, антирадянська агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 21.11.1937. Реабілітований 20.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4764)

ПАВЛЕНКО ПАНАС ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Червоновершка, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу. У 1933 році був засуджений до 7 років ув'язнення, за касацією покарання знижено до 3 років ув'язнення. Вдруге заарештований 17.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда, шкідництво). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 6.05.1942 у таборі. Реабілітований 9.08.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4422)

ПАПУША КЛИМ ЯКОВИЧ, 1895 р.н., с.Худяки Черкаського району Черкаської області, українець, освіта 2 класи училища, проживав на х.Петрівський Компаніївського району, рахівник колгоспу ім.Шевченка. Був заарештований у 1927, 1932, 1934 роках. Вчетверте заарештований 27.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність, спрямована на дискредитацію та розвал колгоспу). Засуджений 28.07.1937 трійкою УНКВС Одеської області до розстрілу, вирок виконано 10.09.1937. Реабілітований 12.10.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12408)

ПАРАЩЕНКО ФЕОДОСІЙ ПАВЛОВИЧ, 1896 р.н., с.Червоновершка, українець, освіта початкова, проживав у с.Роздолля, колгоспний тесля. Заарештований 28.08.1937 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна агітація, шкідництво). Засуджений 10.09.1937 трійкою НКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8933)

ПАХОЛЕВ ФЕДІР ОНУФРІЙОВИЧ, 1894 р.н., с.Криничувате Компаніївського району, українець,

освіта неповна середня (комерційне училище, 1912), проживав у м.Кіровограді, керівник військової підготовки "Осоавіахіму". Заарештований 16.02.1931 Зінов'євським МВ ДПУ ("підпоручник царської армії, член військово-офіцерської контрреволюційної організації, керівник осередку "Осоавіахіму" на заводі "Змичка": шкодив, передоручаючи ведення занять малокомпетентним особам; шпигунство: передавав Лящову дані про стан осередку на заводі – наявність зброї і патронів, взаємостосунки з військовим керівником"). Засуджений 23.06.1931 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9569)

ПЕРЕПАДЕНКО ЄЛИЗАВЕТА ПЕТРІВНА, 1916 р.н., смт Компаніївка, українка, освіта 5 класів, член ВЛКСМ, проживала у м.Кіровограді, прибиральниця. Заарештована 24.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 18-го Знам"янського танкового корпусу (за німецької влади працювала прибиральницею в німецькому гуртожитку, двічі арештовувалась німецькими каральними органами за належність до комсомолу і слухання радянських радіопередач, підозрювалась як таємний агент німецької розвідки СД). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 31.05.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2067)

ПЕТРЕНКО МИКОЛА ГРИГОРОВИЧ, 1913 р.н., с.Першотравенка, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ, до мобілізації на фінську кампанію колгоспник. Заарештований 12.08.1940 особливим відділом Южського табору Івановської області (здався в полон фінам, піддався антирадянській ідеологічній обробці). Засуджений 25.11.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10816)

ПИДЮРА ЯКІВ КЛИМОВИЧ, 1891 р.н., с.Боровики Чигиринського району Черкаської області, українець, письменний, проживав у с.Першотравенка, конюх колгоспу "13-річчя Жовтня". Заарештований 27.10.1949 Компаніївським РВ МДБ (підозрювався у співпраці з німецькими окупантами, побитті громадян). Управлінням МДБ Кіровоградської області 17.11.1951 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2758)

ПИРІГ ОЛЕКСА ГНАТОВИЧ, 1898 р.н., с.Губівка, українець, письменний, хлібороб, член колгоспу "Соцнаступ". Заарештований 21.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (у 1930 році розкуркулений разом з батьком, батька вислали на північ, а син вступив до колгоспу, але план хлібоздачі не виконував – у січні 1933 року колгосп "Соцнаступ" спромігся лиш на 67 відсотків виконання плану хлібозаготівлі). Засуджений 13.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7224)

ПІВЕНЬ МИХАЙЛО ОКСЕНТОВИЧ, 1898 р.н., с.Тернова Балка, українець, письменний, конюх колгоспу ім.Молотова. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (звинувачений у належності до контрреволюційного угруповання з десяти осіб, переважна більшість яких брала участь у повстанні проти радвлади у 1919 році, куркулі, або з куркульських родин; шкідницька діяльність в колгоспі, агітація проти заходів партії й уряду, капітулянтські настрої). Засуджений трійкою УНКВС Миколаївської області 4.04.1938 до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3944)

ПІВЕНЬ ОКСЕНТ КУЗЬМОВИЧ, 1866 р.н., с.Тернова Балка, українець, письменний, сторож колгоспу ім.Молотова. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (розкуркулений, позбавлений виборчих прав, звинувачений у належності до контрреволюційного угруповання з десяти осіб, переважна більшість яких брала участь у повстанні проти радвлади у 1919 році; шкідницька діяльність в колгоспі, агітація проти заходів партії й уряду, капітулянтські настрої). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.05.1938. Реабілітований 14.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3944)

ПІВЕНЬ ОЛЕКСАНДР ОКСЕНТОВИЧ, 1892 р.н., с.Тернова Балка, українець, письменний, мірошник колгоспного млина. У 1931 році був засуджений за шкідницьку діяльність. Вдруге заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (звинувачений у належності до контрреволюційного угруповання з десяти осіб, переважна більшість яких брала участь у повстанні проти радвлади у 1919 році, куркулі, або з куркульських родин; шкідницька діяльність в колгоспі, агітація проти заходів партії й уряду, капітулянтські настрої). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.05.1938. Реабілітований 14.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3944)

ПІГАРЕВ ОЛЕКСІЙ ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1895 р.н., с.Роздолля, українець, освіта початкова, проживав у с.Юр'ївка (приєднане до с.Мар'ївка), завгосп колгоспу. Заарештований 16.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація, шкідництво, крадіжки колгоспного зерна). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10575)

ПІДГОРНИЙ СЕМЕН МИКИТОВИЧ, 1894 р.н., с.Водяне, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1926 року, бригадир колгоспу. Заарештований 1.09.1938 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська руйнівна діяльність). Засуджений 29.10.1939 Верховним судом УРСР до 4 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 8.03.1962 Верховним судом УРСР. (П – 5543)

ПІСКУН ПИЛИП ГАВРИЛОВИЧ, 1913 р.н., с.Печі Комарівського (нині Борзнянського) району Чернігівської області, українець, освіта середня, проживав у с.Коневе, колгоспник. Заарештований 4.05.1944 Бобринецьким РВ НКДБ (співпраця з німецькою окупаційною владою в роки війни). Засуджений 28.11.1944 військовим трибуналом Кіровоградського гарнізону до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 1.10.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12787)

ПІТКОВСЬКИЙ ЮХИМ ЄВГЕНОВИЧ, 1880 р.н., с.Водяне, українець, письменний, пасічник колгоспу ім.Блюхера. Заарештований 31.08.1938 Компаніївським РВ НКВС (агітував проти колективізації). Компаніївським районним народним судом 15.06.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1369)

ПОЛУДЕНЬ КАТЕРИНА ПЕТРІВНА, 1925 р.н., с.Табунческа Балка, українка, освіта початкова, проживала у смт Компаніївка, статистик за фахом, без певних занять. Заарештована 28.03.1944 Компаніївським РВ НКДБ (співпраця з німецькою окупаційною владою в роки війни: працювала на біржі праці картотечницею і перекладачем, мала зв'язки з жандармерією). Засуджена 13.09.1944 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітована 31.10.1991 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12824)

ПОЛУДЕНЬ ПАНТЕЛЕЙМОН СТЕПАНОВИЧ, 1910 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта початкова, проживав у с.Роздолля, штукатур районної лікарні. Заарештований 12.07.1941 Компаніївським РВ НКВС (розповсюдження провокаційних чуток, вихваляння фашистської Німеччини). Засуджений 15.07.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Відповідно до приміток ст.28 КК РРФСР постанова ОН призупинена, П.С.Полудень направлений у діючу армію. Реабілітований 4.04.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11314)

ПОНОМАРЕНКО ВОЛОДИМИР НАУМОВИЧ, 1888 р.н., с.Червоновершка, українець, освіта початкова, член правління артілі "Незаможник" Комишуватської сільради, рільник. Заарештований 29.12.1932 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("через саботаж хлібозаготівельних робіт членами правління колгоспу "Незаможник" Тарасенком і Пономаренком план на 25.12.1932 року виконано на 46%, не заскиртовано 20 га ячменю і не скошено пізніх культур на площі 50 га"). Зінов'євським міськвідділом ДПУ 26.04.1933 справу припинено. Вдруге як мешканець с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка), працюючи агротехніком Комишуватської МТС, заарештований 22.02.1933 Одеським облвідділом ДПУ (член контрреволюційної повстанської організації "Спілка визволення України"). Засуджений 14.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 4.06.1958 трибуналом Київського військового округу. Втретє як бригадир колгоспу ім.17-го з"їзду ВКП(б) у с.Червоновершка заарештований 22.07.1941 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація капітулянтського спрямування: "Дивіться, скіль Гітлер уже зайняв міст і республік, а Червона армія відступає і відступає – там сила й культура, там солдат біля кулемета має дзеркальце й гребінця, а в червоноармійця порвана шинеля і сам він брудний"). Засуджений 31.03.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 19.04.1942 у лікарні Усть-Кам'яногірської тюрми. Реабілітований 24.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4500, 954, 4645)

ПОНОМАРЕНКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1906 р.н., с.Семикосівка (приєднане до с.Долинівка), українець, освіта початкова, хлібороб-середняк. Заарештований 24.04.1930 Зінов'євським відділом ДПУ (контрреволюційна діяльність). 24.07.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ справу припинено.

(П – 7885)

ПОНОМАРЕНКО ЛЕОНІД МИХАЙЛОВИЧ, 1907 р.н., с.Федосіївка, українець, освіта початкова, член ВЛКСМ, проживав у м.Острові Псковської області (Росія), військовослужбовець, прикордонник. Заарештований 28.10.1930 10-м прикордонним загоном ОДПУ Ленінградського військового округу ("відкрито піддавав цькуванню партійно-комсомольське ядро прикордонного загону, налаштовував рядових проти командирів, підривав їхній авторитет і військову дисципліну вцілому"). Уповноваженим повноправного представництва прикордонного загону ОДПУ 7.07.1931 справу припинено, з-під варти звільнений 4.01.1931 і направлений для проходження подальшої служби. (П – 5674)

ПОПЕРЕШНИЧЕНКО ПАНТЕЛІЙ ГРИГОРОВИЧ, 1911 р.н., с.Водяне, українець, освіта неповна середня, член ВКП(б) до 1931 року, проживав у м.Кіровограді, військовослужбовець, рядовий 53-го військово-будівельного загону. У 1940 році був засуджений до 1 року неволі, відсидів. Вдруге заарештований 26.10.1943 контррозвідкою "Смерш" 25-го управління оборонного будівництва (вніс зміни в біографічні дані, піддавав сумніву повідомлення Радінформбюро, вів контрреволюційну агітацію серед солдатів). Засуджений 7.04.1944 військовим трибуналом Полтавського гарнізону до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з конфіскацією майна. Реабілітований 6.06.1961 трибуналом Київського військового округу. (П – 5437)

ПОПКО ЛЕОНТІЙ ІВАНОВИЧ, 1892 р.н., с.Богодарівка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 16.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація проти заходів партії та уряду). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8859)

ПОПОВ ІВАН ГРИГОРОВИЧ, 1882 р.н., с.Дальне-Ореховиця Терновського округу (Болгарія), болгарин, письменний, проживав у с.Морквина, член колгоспу "Соцзмагання". Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація, письмовий зв'язок з Болгарією). Засуджений 30.09.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 5 років ув'язнення. Управлінням НКВС Кіровоградської області 8.03.1939 справу припинено. (П – 1885)

ПОРТЯНКО ЯКІВ ДАНИЛОВИЧ, 1909 р.н., с.Комишувате (приєднане до смт Компаніївка), українець, освіта 2 класи, проживав у с.Богодарівка, колгоспник. Заарештований 4.10.1947 Бобринецьким РВ МДБ (антирадянська агітація: "20.08.1947 на загальних зборах колгоспників при обговоренні листа товаришу Сталіну від колгоспників Кіровоградської області виступив з антирадянською промовою, спрямованою проти зобов'язань, викладених у листі, зводив наклепи на радянський уряд і життя колгоспників", зокрема Портянко сказав: "Держава наша неправильно чинить, що колгоспникам хліб не дають, що радянський уряд майже весь хліб забирає, а з 15% фонду, котрий нам видають – мені не вистачає. Ми пухнемо з голоду, у мене велика сім"я, а непомірні податки нічим виплачувати" – більше не дали говорити Портянку, бо виступав супроти змісту листа"). Засуджений 19.12.1947 Кіровоградським облсудом до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Реабілітований 19.09.1989 судовою колегією у кримінальних справах Верховного суду УРСР. (П – 11077)

ПОТАПЕНКО ІВАН КАРПОВИЧ, 1898 р.н., с. Комишувате (нині у складі смт Компаніївка), українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда). Засуджений 4.04.1938 трійкою НКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9837)

ПОТАПЕНКО МИХАЙЛО ОВДІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка), українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, інструктор районного споживчого товариства. Заарештований 4.03.1931 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (член контрреволюційної організації). 12.10.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2767)

ПОТАПЕНКО МИХАЙЛО СЕРГІЙОВИЧ, 1880 р.н., с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка), українець, письменний, колгоспний мірошник. Заарештований 6.03.1931 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (в роки громадянської війни служив у повстанському загоні Григор"єва; антирадянська агітація). Зінов'євською міськпрокуратурою 19.04.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2519)

ПОТАПЕНКО ОЛЕКСІЙ СЕРГІЙОВИЧ, 1887 р.н., с.Комишувате (нині у складі смт

Компаніївка), українець, освіта вища, проживав у м.Бобринець, викладач хімії сільськогосподарської школи. Заарештований 17.10.1937 Бобринецьким РВ НКВС (контрреволюційна націоналістична діяльність проти радянської влади). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення. Реабілітований 15.11.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 3344)

ПОТАПЕНКО ФЕДІР ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка), українець, освіта початкова, проживав у смт Компаніївка, колгоспник. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 6.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4747)

ПРИДВОРА ГЛІБ ГЛІБОВИЧ, 1892 р.н., с.Губівка, українець, неписьменний, проживав у с.Вигода, колгоспник. Заарештований 25.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації). Засуджений 15.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі умовно. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6662)

ПРОЙДАКОВ МИХАЙЛО ІВАНОВИЧ, 1909 р.н., с.Червоновершка, українець, освіта 3 класи, рядовий 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 22.08.1940 УНКВС Івановської області (здався у полон білофінам без опору). Засуджений 18.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Верховною Радою СРСР 15.04.1943 виконання присуду відстрочено до закінчення воєнних дій, направлений на фронт. Реабілітований 5.05.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4329)

ПРОКОПЕНКО АНДРІЙ АРХИПОВИЧ, 1888 р.н., с.Богодарівка, українець, неписьменний, хлібороб. Заарештований 10.12.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (контрреволюційна агітація). Засуджений 13.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 3.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7167)

ПРОСЯНКО ПРОКІП ЕРАСТОВИЧ, 1873 р.н., с.Сасівка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, конюх-шорник "Військбуду" №174. Розкуркулений у 1932 році, переховувався від заслання у Тульській області, повернувся в Україну у 1936-ому. Заарештований 27.07.1937 Кіровським МВ НКВС (вів активну агітацію проти заходів партії та уряду у колгоспному будівництві, вихваляв поміщицький лад, займався спекуляцією дефіцитних промтоварів). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 4.04.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 1737)

ПРОХОДА ДМИТРО ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1884 р.н., м.Кривий Ріг, українець, освіта початкова, проживав у с.Богодарівка Компаніївського району, хлібороб. Заарештований 24.03.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (учасник антирадянської націоналістичної організації, вів підготовку до збройного повстання). Засуджений 20.09.1930 судовою трійкою ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 21.11.1964 Кіровоградським облсудом. (П – 7885)

ПРОХОДА ІВАН ЛЕОНТІЙОВИЧ, 1890 р.н., м.Кривий Ріг, українець, освіта початкова, проживав у с.Богодарівка Компаніївського району, хлібороб. Заарештований 23.04.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (учасник націоналістичної організації, антирадянська агітація). Засуджений 20.09.1930 судовою трійкою ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 21.11.1964 Кіровоградським облсудом. (П – 7885)

ПУГАЧЕНКО СЕМЕН ФЕДОРОВИЧ, 1925 р.н., с.Інженерівка, українець, освіта неповна середня, член ВЛКСМ з 1943 року, швець-чоботар за фахом, у серпні 1941-го евакуювався у Сталінградську (нині Волгоградську, Росія) область, працював у колгоспі, звідки у травні 1943-го був покликаний у Червону армію, військову службу проходив у м.Запоріжжя, рядовий 24-го автомобільного полку. Заарештований 23.07.1945 відділом контррозвідки "Смерш" 6-ої автобригади (у Царичанському районі Дніпропетровської області в липні 1945 року на вивезенні зерна серед військових і цивільних громадян у стані алкогольного сп'яніння висловлював запеклі націоналістичного характеру настрої, обзиваючи нецензурними словами керівників ВКП(б): "Українці, нащо ви пустили сюди російських фашистів топтати нашу землю?", "Брешеш, сволото Сталін, все одно Україна звільниться від червоних фашистів!", "Хай мене посадять на 5-10 років, я відбуду і все одно повернусь і відімщу, я заставлю російських фашистів згрібати руками розсипану нашу пшеницю..."). Засуджений 17.08.1945 військовим трибуналом Запорізького гарнізону до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 3.04.1991 прокуратурою Одеського військового округу. (П – 12607)

ПУСТОВИЙ ДАНИЛО АНДРІЙОВИЧ, 1899 р.н.. с.Мар'ївка, українець, освіта початкова,

колгоспник. Заарештований 25.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колгоспного ладу). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 16.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7068)

ПУСТОВИЙ СТЕПАН ДАНИЛОВИЧ, 1894 р.н., с.Василівка (нині с.Дружба), українець, неписьменний, тесля колгоспу "Червоний прогрес". Заарештований 27.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8955)

ПФО ІВАН АДАМОВИЧ, 1902 р.н., колонія Роштадт Ананьївського повіту Дахівської волості (нині Одеська область), німець, освіта початкова, проживав на х.Степовому Комишуватської сільради (нині у складі смт Компаніївка), конюх колгоспу "Степовий комунар". Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (пропагував ворожі настрої до радвлади, агітував проти продажу лишків хліба державі). Засуджений 14.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 28.05.1938. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. Брат Тихін, 1907 р.н., уродженець с.Лозуватки Маловисківського району, розстріляний того ж дня. (П – 9740)

ПШЕНИЧНИЙ ГРИГОРІЙ РОМАНОВИЧ, 1890 р.н., с.Губівка, українець, освіта початкова, чоботар. Заарештований 5.03.1938 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Засуджений 4.04.1938 трійкою НКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 14.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9840)

ПШЕНИЧНИЙ ОЛЕКСІЙ ТИХОНОВИЧ, 1898 р.н., с.Губівка, українець, письменний, комірник колгоспу. Заарештований 3.03.1938 Компаніївським РВ НКВС (шкідництво: зірвав осінню посівну кампанію). Засуджений 27.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу. вирок виконано 27.04.1938. Реабілітований 10.09.1960 Кіровоградським облсудом. (П – 5311)

РАК ФЕДІР ПАНАСОВИЧ, 1905 р.н., м.Первомайськ Миколаївської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Червоновершка, штукатур. Заарештований 16.06.1940 Кіровоградським МВ НКВС (антирадянська агітація). Кіровоградським облсудом 7.08.1940 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1083)

РЕВЕНКО ВОЛОДИМИР КСЕНОФОНТОВИЧ, 1885 р.н., м.Брест (Білорусія), українець, освіта неповна середня (7 класів гімназії), член партії есерів у минулому, проживав у смт Компаніївка під фіктивним прізвищем Афанасьєв Микола Іванович, бухгалтер сільського споживчого товариства. Двічі був засуджений: за нелегальний перехід кордону та за розтрату. Втретє заарештований 26.08.1940 УДБ УНКВС Кіровоградської області (титулярний радник за царизму, чотири рази нагороджувався царським урядом, у 1918 році вів активну боротьбу з радянською владою, займався шпигунською діяльністю на користь іноземних держав). У зв'язку з воєнними діями етапований із кіровоградської в'язниці у тюрму №17 м. Усть-Кам'яногірська, де помер 10.10.1941 від кардіосклерозу. Управлінням НКВС Східно-Казахстанської області 18.11.1941 справу припинено. (П – 8389)

РЕМІННА ХАРИТИНА ЛЕОНТІЇВНА, 1895 р.н., с.Богодарівка, українка, освіта початкова, працювала у власному господарстві. Заарештована 29.12.1932 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колгоспного ладу). Засуджена 10.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітована 16.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7043)

РЕМІННИЙ ЛУК'ЯН ЯКОВИЧ, 1905 р.н., с.Богодарівка, українець, письменний, колгоспник. Заарештований 10.12.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (контрреволюційна агітація). Засуджений 13.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 3.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7167)

РЕНКЕВИЧ ІВАН ЯКОВИЧ, 1895 р.н., с.Водяне, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Блюхера. Заарештований 31.08.1938 Компаніївським РВ НКВС (агітація проти державної позики та політики колективізації на селі). Засуджений 19.05.1939 Кіровоградським облсудом до 1 року ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 1 рік. Реабілітований 16.06.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 1664)

РЕП'ЯШЕНКО ПЕТРО СИДОРОВИЧ, 1882 р.н., с.Софіївка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1925-29 роках, член колгоспу ім.Хрущова. Заарештований 3.03.1938 Компаніївським РВ НКВС (агітація проти колективізації). Засуджений 13.07.1938 Миколаївським облсудом до 6 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки.

Реабілітований 24.04.1990 Верховним судом УРСР. (П – 11725)

РЕШИЛОВ ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ, 1893 р.н., с.Лозуватка, українець, освіта неповна середня, проживав у с.Велика Скельова Світловодського району, директор неповної середньої школи. Заарештований 6.04.1937 Новогеоргіївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 20.07.1937 Харківським облсудом до 4 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 8.08.1990 Верховним судом УРСР. Вдруге як вчителя с.Оліївка Олександрійського району заарештовано 16.12.1943 особливим відділом НКДБ 12-ої залізничної бригади (антирадянська агітація). Засуджений 15.04.1944 трибуналом військ НКВС до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.10.1989 Кіровоградський облсудом. (П – 2020, 10478)

РИБАЛЬЧЕНКО ОЛЕКСІЙ ІВАНОВИЧ, 1909 р.н., с.Обертасове, конюх в артілі. Заарештований 21.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська діяльність). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 23.03.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7054)

РІТЕР МИКОЛА ВІЛЬГЕЛЬМОВИЧ, 1892 р.н., с.Богодарівка, німець, освіта початкова, проживав у с.Шпрінгфельд Устинівського району, голова колгоспу "Нойє вег". Заарештований 3.08.1938 Устинівським РВ НКВС (член контрреволюційної організації). Кіровоградською облпрокуратурою 21.03.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2153)

РІШНЯК ФЕДІР ФЕДОСІЙОВИЧ, 1886 р.н., с.Софіївка, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 10.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти політики колективізації та державної хлібозаготівлі). Засуджений 7.06.30 Зінов"ївським окрсудом до 1,5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Реабілітований 26.07.1993 Генеральною прокуратурою України. (П – 1802)

РОЗГАУ АЛЬБЕРТ ДАНИЛОВИЧ, 1895 р.н., с.Зульц Карл-Лібкнехтського району Одеської області, німець, освіта початкова, проживав у с.Германівка (нині Гарманівка) Компаніївського району, коваль колгоспу ім.Димитрова. Заарештований 10.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (син поміщика, маєток якого націоналізовано у 1920 році; у 1932 році розкуркулений і висланий за межі району, мешкав у різних радгоспах, 1937-го прибився на Компаніївщину; вів антирадянську пропаганду, "пророкував перемогу фашизму в СРСР"). Засуджений 14.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 28.05.1938. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8607)

РОЗГАУ ФЕНЯ АЛЬБЕРТІВНА, 1922 р.н., х.Капустяний Одеської області, німкеня, освіта початкова, проживала у с.Германівка (нині Гарманівка), член колгоспу ім.Димитрова. Заарештована 7.07.1941 МРВ УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська агітація). Засуджена 4.07.1942 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12273)

РОЇНА УСТИМ ІВАНОВИЧ, 1878 р.н., с.Мар'ївка, українець, освіта початкова, проживав у с.Спасове Новгородківського району, завідувач крамниці Центроспирту. Заарештований 30.07.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (шкідницька діяльність: зловживаючи службовим становищем, протягом кількох років продавав хлібне вино поза чергою за срібні монети, які накопичував у Зінов'євську, де жила родина – при обшуку вилучено 3167 рублів 75 копійок сріблом, 3 мішки цукру, 24 відрізи мануфактури – чим поглиблював кризу на ринку розмінних монет; в газеті "Зінов'євський пролетарій" 30.07.1930 опубліковано замітку "Батько + дочка з грошовими покладами"). Засуджений 3.10.1930 трійкою ДПУ УРСР до розстрілу з конфіскацією срібла і дефіцитних товарів, вирок виконано 21.10.1930. Реабілітований 6.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11573)

РУБІН ЗАХАР СТЕПАНОВИЧ, 1902 р.н., с.Комишувате (приєднане до смт Компаніївка), українець, письменний, двічі був виключений із ВКП(б), проживав у смт Компаніївка, змінний майстер паперової фабрики. Заарештований 17.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда серед робітників фабрики). Засуджений 2.01.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 5.06.1962 Кіровоградським облсудом. (П – 5667)

РУДЕНКО ОНОПРІЙ КОНОНОВИЧ, 1897 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Щорса. Заарештований 26.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 23.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9195)

РУДЧЕНКО ІВАН СТРАТОНОВИЧ, 1894 р.н., с.Роздолля, українець, освіта початкова, бригадир колгоспу ім.Будьонного. Заарештований 9.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (у 1918-19 роках служив у війську армії УНР; шкідництво, антирадянська пропаганда). Засуджений 14.1.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 30.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8725)

РУДЧЕНКО МИКОЛА ПАВЛОВИЧ, 1884 р.н., смт Компаніївка, українець, письменний, член ВКП(б) у 1924-33 роках, проживав у м.Кіровограді, робітник заводу "Червона зірка". Заарештований 27.07.1937 Кіровським міськвідділом НКВС (зв'язок з контрреволюційним націоналістичним елементом). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.10.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3907)

РУЖАНЕНКО ДМИТРО СЕРГІЙОВИЧ, 1909 р.н., с.Германівка (нині с.Гарманівка), українець, письменний, хлібороб. У 1931 році розкуркулений і висланий за межі сільської ради. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (в січні 1933 року, кинувши коней і підводу напризволяще, відмовився везти в місто хліб, відібраний у селян бригадами для виконання плану хлібоздачі; належав до гурту селян, які "під усякими приводами прагнули шкодити справі соціалістичного будівництва на селі, зривали всі заходи радянської влади, особливо виконання плану хлібозаготівлі 1932 року, коли сільрада Германівки на середину січня 1933-го не виконала й половини доведеного їй завдання"; підтримував слова Моржана: "Дурні ті, хто йде в колгосп – я живу добре, а колгоспники голодні й голі", в результаті чого "від початку колективізації артіль "ОСО" і комуна "Степовик" відстають у хлібоздачі"). Засуджений 20.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років концтабору. Реабілітований 9.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7196)

РУСИН ІВАН ОМЕЛЯНОВИЧ, 1907 р.н., с.Юр'ївка (приєднане до с.Мар'ївка), українець, освіта початкова, тракторист. Заарештований 16.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна націоналістична агітація проти радвлади, виборів у ради). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10575)

РУСИН СЕРГІЙ ОМЕЛЯНОВИЧ, 1900 р.н., с.Юр'ївка (приєднане до с.Мар'ївка), українець, освіта початкова, проживав на х.Шевченкове, колгоспник. Заарештований 16.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація, зв'язки з членами повстанських організацій). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10575)

САБАДАШ ЯВТУХ АРТЕМОВИЧ, 1883 р.н., с.Петрівка Богодарівської сільради, українець, освіта початкова, хлібороб, Заарештований 19.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська діяльність, агітація). Зінов'євським МВ ДПУ 29.01.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6676)

САВЧЕНКО МИКОЛА ДЕМ'ЯНОВИЧ, 1923 р.н., с.Тернова Балка, українець, освіта 6 класів, військовослужбовець роти автоматників 10 винищувальної бригади. Заарештований 12.06.1943 відділом контррозвідки "Смерш" 69-ої армії (із середини серпня 1941 по січень 1943 служив у обозі 100-ої стрілецької дивізії СС німецької армії, носив німецьку уніформу, під Сталінградом потрапив у радянський полон, через пересильний пункт зарахований до лав Червоної армії, де вів антирадянську агітацію: "Хай таким обідом годують нашого підполковника і весь командний склад, мене німці годували в сто разів ліпше", "У зведеннях Радінформбюро повідомляють неправду – німецька армія добре озброєна, до солдатів там гарно ставляться і харчують чудово"). Засуджений 25.06.1943 військовим трибуналом 69-ої армії до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 8.01.1990 трибуналом Київського військового округу. (П – 10459)

САВЧЕНКО ПАВЛО ІВАНОВИЧ, 1916 р.н., с.Вербове, українець, освіта початкова, робітник на будівництві школи у Компаніївці. У 1930 році батьків розкуркулили і разом з дітьми вислали на північ. Заарештований 27.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (втеча із заслання у 1934 році; шкідницька діяльність: "працюючи обліковцем колгоспу ім.Косарева, заплутував облік трудоднів трактористам"). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8958)

САДОВЕНКО КОРНІЙ ДМИТРОВИЧ, 1899 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта незакінчена вища, проживав у с.Червоновершка, викладач Червоновершського ветеринарного технікуму.

Заарештований 16.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 1.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 20.08.1943 на ст.Єрцеве Архангельської області (Росія). Реабілітований 1.03.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 4148)

САДОВСЬКИЙ ІЛЛЯ ЯКИМОВИЧ, 1887 р.н., с.Червоновершка, українець, освіта вища, проживав у м.Кіровограді, інженер заводу "Червона зірка". Заарештований 21.02.1938 Кіровським МВ НКВС (у 1917-19 належав до партії українських есерів; контрреволюційна діяльність). Засуджений 25.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 16.07.1938. Реабілітований 15.07.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3719)

СЕКУНДА ВАСИЛЬ СЕМЕНОВИЧ, 1887 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, слюсар заводу "Червона зірка". Заарештований 14.09.1937 Кіровським МВ НКВС (антирадянська та шпигунська діяльність). Засуджений 2.01.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 15.07.1965 трибуналом Київського військового округу. (П – 7962)

СЕКУНДА ЯВДОКИМ МАТВІЙОВИЧ, 1875 р.н., с.Золотницьке, українець, неписьменний, колгоспний сторож. Заарештований 24.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (крадіжка зерна, агітація за самовільний розподіл колгоспної худоби). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у Казахстан. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7069)

СЕЛЕЦЬКИЙ ПАВЛО МАТВІЙОВИЧ, 1889 р.н., с.Дмитрівка Новоодеського району Миколаївської області, українець, освіта середня, проживав у с.Антонівка Компаніївського району, вчитель Червоновершської школи. Заарештований 3.03.1931 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Зінов'євською міською прокуратурою 10.09.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 8060)

СЕМЕНОВ ІВАН ЯКОВИЧ, проживав на території Губівської сільради Компаніївського району, член колгоспу ім.17-ої партконференції. Заарештований 15.02.1933 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (член контрреволюційної організації). Судового рішення у справі немає. (П – 6566)

СЕРЕДЕНКО ЙОСИП ДЕМИДОВИЧ, 1894 р.н., с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), українець, письменний, проживав у м.Олександрія, без певних занять. Заарештований 25.12.1943 УНКВС Кіровоградської області (під час німецької окупації працював шеф-старостою інкубаторної станції, постачав німецьку армію продовольством). Управлінням НКВС Кіровоградської області 19.03.1944 направлений через військомат у спецтабір НКВС для фільтрації. (П – 3164)

СЕРЕЖЕНКО ВОЛОДИМИР ЯКИМОВИЧ, 1890 р.н., с.Комишувате (приєднане до смт Компаніївка), українець, освіта середня, проживав у м.Бобринець, без певних занять. Заарештований 7.04.1949 слідчим відділом УМДБ Кіровоградської області (під час німецької окупації працював старостою громадського господарства). Помер 8.02.1950 у в'язниці. Справу припинено 20.02.1950 у зв'язку зі смертю обвинувачуваного. (П – 3999)

СИМИКОП ГРИГОРІЙ ОНУФРІЙОВИЧ, 1896 р.н., с.Водяне Комишуватської сільради (нова назва с.Лужок Компаніївського району), українець, освіта початкова, хлібороб артілі "Незаможник". Заарештований 23.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (вів антирадянську агітацію: "Хліба не дають – працювати не будемо, хочуть нас голодом видушити"; крав зерно, під час обшуку в хаті вилучено 15 пудів зерна). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 29.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7612)

СИНЬООК ГРИГОРІЙ КАЛЕНИКОВИЧ, 1887 р.н., х.Ахта Компаніївського району, українець, освіта початкова, проживав у с.Германівка (нині с.Гарманівка), хлібороб. Заарештований 26.10.1929 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (агітація проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 18.01.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення. З-під варти звільнений 25.10.32. Реабілітований 14.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4090)

СИНЬООК ІВАН КАЛИНОВИЧ, 1885 р.н., с.Германівка (нині Гарманівка), українець, освіта початкова, хлібороб-одноосібник. Заарештований 16.06.1927 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація, соціально-небезпечний елемент). Засуджений 16.09.1927 особливою нарадою при колегії ОДПУ СРСР до заслання на 3 роки з позбавленням права проживати у Москві, Ленінграді, Ростові-на-Дону, Україні. Реабілітований 16.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 4024)

СКЛЯРЕНКО ГРИГОРІЙ СТЕПАНОВИЧ, 1876 р.н., с.Живанівка, українець, освіта початкова, конюх колгоспу. Заарештований 2.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (шкідництво, пропаганда недоцільності існування колгоспів). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10611)

СКЛЯРЕНКО ОЛЕКСІЙ ОСТАПОВИЧ, 1899 р.н., с.Золотницьке Криничуватської сільради, українець, освіта початкова, член колгоспу "Червоний профінтерн". Заарештований 25.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("агітував колгоспників не виходити на роботу, поки не дадуть їсти, чим зривав обмолот снопів – колгоспники не вийшли до роботи, а стали вимагати їсти"). особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР 4.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 6864)

СКЛЯРОВ ІВАН ІВАНОВИЧ, 1904 р.н., смт Компаніївка, росіянин, освіта середня, проживав у м.Кіровограді, плановик спиртзаводу. Заарештований 10.11.1938 Кіровським МВ НКВС (учасник контрреволюційної організації, створеної на спиртзаводі у 1935 році). Засуджений 7.12.1937 НКВС і Прокуратурою СРСР до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 22.11.1957 трибуналом Київського військового округу. (П – 4073)

СЛІПЧЕНКО ХОМА МИХАЙЛОВИЧ, 1895 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, завідувач бази "Главцукор". У 1931 році арештовувався у справі контрреволюційної військово-офіцерської організації "Весна" на заводі "Червона зірка", з-під варти звільнений через недостатність доказів. Вдруге заарештований 22.06.1941 УНКДБ Кіровоградської області (антирадянська діяльність: колишній офіцер царської армії – у 1917 році при Керенському закінчив школу прапорщиків у Києві, воював на боці Тимчасового уряду; у 1918-му був одним із керівників збройного повстання проти радянської влади на території Компаніївського і Бобринецького районів). У зв'язку з воєнними подіями етапований з кіровоградської в'язниці в тюрму №17 м.Усть-Кам'яногірська (Казахстан). Управлінням НКВС Східно-Казахстанської області 24.08.1942 справу припинено у зв'язку зі смертю ув'язненого. Реабілітований 3.12.1956 прокуратурою Київського військового округу. (П – 3327)

СНІСАРЕНКО ВІКТОР ФЕДОТОВИЧ, 1889 р.н., с.Компаніївка, українець, письменний, член колгоспу ім.Компанійця. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 7.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 31.01.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3460)

СНІСАРЕНКО МАРКО КАРПОВИЧ, 1878 р.н., смт Компаніївка, українець, письменний, член колгоспу ім.Компанійця. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (шкідницька діяльність, контрреволюційна агітація). Засуджений 22.04.1938 до розстрілу, вирок виконано 22.06.1938. Реабілітований 12.06.1956 трибуналом Київського військового округу. (П – 1922)

СНІСАРЕНКО МИКИТА ГЕРАСИМОВИЧ, 1886 р.н., с.Компаніївка, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 6.03.1931 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (зв'язок з учасниками Компаніївського повстання у 1919 році; антирадянська агітація). Зінов'євським міськвідділом ДПУ 11.04.1932 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 649)

СНІСАРЕНКО РОДІОН ГЕРАСИМОВИЧ, 1890 р.н., смт Компаніївка, українець, неписьменний, робітник-городник заводу "Червона зірка". Заарештований 21.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (агітував колгоспників не виходити на роботу, приховував хліб, зривав хлібозаготівельну кампанію). Засуджений 4.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 15.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6831)

СНІСАРЕНКО СЕМЕН МИХАЙЛОВИЧ, 1895 р.н., с.Першотравенка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 30.12.1932 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (саботував обмолот збіжжя, зривав виконання плану хлібозаготівлі). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Помер 19.03.1933 у місцях позбавлення волі. Брати розкуркулені, одного з братів вислано на Соловки. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7065)

СНІСАРЕНКО ФЕДІР ПЕТРОВИЧ, 1882 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1933 був висланий у Сибір, повернувся у 1937-ому. Вдруге заарештований 27.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (проведення антирадянської агітації та шкідництво). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах.

Реабілітований 18.04.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4696)

СНІСАРЕНКО ЮДА ТАРАСОВИЧ, 1892 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта початкова, слюсар. Заарештований 2.02.1948 відділом контррозвідки МДБ в/ч №65674 (працював головою райспоживспілки під час німецької окупації, організовував заготівлю хліба, овочів, фруктів, м'яса для німецької армії, мав тісні стосунки з комендантом Кохом і перекладачем Вайгтом). Засуджений 29.03.1948 трибуналом військ МВС Кіровоградської області до 25 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 5 років і конфіскацією майна. Трибуналом Київського військового округу 28.01.1955 міру покарання знижено до 7 років ув'язнення з позбавленням громадянських прав на 2 роки. Помер 5.05.1955 у таборі. Реабілітований 8.06.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 14200)

СОЛОДКИЙ ЯКІВ НИКИФОРОВИЧ, 1884 р.н., м.Побоянка Кам'янець-Подільського округу, українець, освіта початкова, с.Ворошилівка (тепер Нижня Водяна), хлібороб, дяк. Заарештований 5.03.1931 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Засуджений 27.04.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Племінниця Я.Солодкого Оляна Гринчук, дружина отамана Волинця, який діяв і на території сучасної Кіровоградщини, разом з чоловіком емігрувала у Польщу. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6695)

СОРОКА СТЕПАН ТРОХИМОВИЧ, 1860 р.н., с.Софіївка, українець, освіта початкова, проживав у с.Живанівка Компаніївського району, хлібороб. Заарештований 1.02.1932 Новоукраїнським РВ ДПУ (член контрреволюційної повстанської організації, антирадянська агітація). 22.03.1932 справу припинено. (П – 11517)

СОТНИКОВ ВАСИЛЬ ОЛЕКСАНДРОВИЧ, 1886 р.н., с.Губівка, українець, проживав у м.Кіровограді, бухгалтер. Заарештований 18.10.1930 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська пропаганда, зв'язок з антирадянськими особами). Зінов'євською міськпрокуратурою 21.09.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2428)

СОТНИКОВ МИКИТА АНДРІЙОВИЧ, 1890 р.н., с.Губівка, українець, освіта початкова, проживав у с.Тарасівка Новгородківського району, інспектор молокозаводу. Заарештований 17.01.1944 контррозвідкою "Смерш" стрілецької дивізії (співробітництво з німецькими окупантами). Засуджений 9.06.1945 трибуналом військ НКВС Кіровоградської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 3.06.1960 трибуналом Київського військового округу. (П – 4980)

СТАРИКОВ ІЛЛЯ ПЕТРОВИЧ, 1912 р.н., с.Назарове Чернського району Тульської області (Росія), росіянин, освіта 6 класів, проживав у с.Живанівка, без певних занять. Заарештований 20.03.1944 Компаніївським РВ НКВС (в роки окупації служив у органах німецької поліції). Управлінням НКВС Кіровоградської області 19.06.1944 через райвійськомат направлений у спецтабір НКВС СРСР для фільтрації . (П – 3236)

СТАРОДУБЦЕВ ЄВГЕН ВАСИЛЬОВИЧ, 1897 р.н., с.Губівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1920-35 роках, столяр заготконтори облспоживспілки. Заарештований 24.06.1941 Кіровоградським УНКДБ (член троцькістсько-опозиційної групи, зв'язок з опозиціонерами Харкова, Москви). Помер 10.10.1941 у таборах. Управлінням НКВС Східно-Казахстанської області 10.11.1941 справу припинено. Реабілітований 16.01.1959 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 2661)

СТЕБЛЬОВ ГРИГОРІЙ ІВАНОВИЧ, 1897 р.н., м.Новий Оскол Бєлгородської області (Росія), росіянин, освіта початкова, проживав у с.Червоновершка, конюх колгоспу "17-ий партз'їзд". Тричі був засуджений: у 1931 році за загнання до смерті колгоспного коня, у 1932-ому – як комірник розкрадав колгоспне збіжжя (7 років неволі), у 1937-ому за побиття тюремного лікаря висланий на північ, повернувся у 1935 році. Вчетверте заарештований 16.09.1937 Компаніївським РВ НКВС (служив у денікінській армії, брав участь у боях проти Червоної армії, побив чекіста – у 1922 році переїхав в Україну з метою замести сліди, видавав себе за червоного партизана; вів антирадянську агітацію: "Якби я знав, як мені доведеться страждати в колгоспі, то ніколи не боровся б за радянську владу, партія не дає селянам дихати"; займався шкідницькою діяльністю: наносив збитки колгоспному ременанту, запріг виділеного у фонд РСЧА племінного жеребця і покалічив). Засуджений 25.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9324)

СТРЕЛЬЧЕНКО ГРИГОРІЙ АВРАМОВИЧ, 1880 р.н., с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), українець, неписьменний, колгоспник. Заарештований 26.02.1938 Компаніївським

РВ НКВС (антирадянська релігійна пропаганда, ідеологічно руйнівна діяльність). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 11.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10629)

СУПРУН КОРНІЙ СИЛЬВЕСТРОВИЧ, 1904 р.н., с.Губівка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Якіра. Заарештований 14.03.1933 Одеським облвідділом ДПУ (член контрреволюційної повстанської організації). Засуджений 14.04.1933 трійкою при колегії ДПУ УРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 24.06.1958 трибуналом Київського військового округу. (П – 6566, 4500)

СУПРУН СИЛЬВЕСТР СЕМЕНОВИЧ, 1883 р.н., с.Губівка, українець, письменний, колгоспу ім.Марата. Заарештований 25.10.1937 Аджамським РВ НКВС (контрреволюційна діяльність). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.07.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3749)

СУРМАЧ ВАСИЛЬ КІНДРАТОВИЧ, 1890 р.н., с.Бакуни Гродненської губернії (нині Білорусія), білорус, освіта початкова, проживав у с.Водяне, рахівник колгоспу ім.Блюхера. Заарештований 26.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (колишній унтер-офіцер царської армії, здійснював шкідництво: "маючи зв'язок з Прокопом Гнидою і Самійлом Кулішем, заплутував облік трудоднів колгоспникам, підривав трудову дисципліну в колгоспі"; "поширював серед колгоспників поразницькі чутки про низькооплачуваність трудодня", змушував молодих батьків хрестити своїх дітей, вів контрреволюційну пропаганду проти партії та радянського уряду). Засуджений 13.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Помер 2.01.1938 у Біломор-Балтійському таборі НКВС. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8617)

СУШКО ОЛЕКСАНДР ОМЕЛЯНОВИЧ, 1889 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта середня, проживав у м.Бобринець, фельдшер районної лікарні. Заарештований 17.10.1937 Бобринецьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 20.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. У 1959-ому проживав у м.Бобринець. Реабілітований 4.07.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4785)

ТАРАНЕНКО НАЗАР СЕЛІФАНОВИЧ (СОФОНОВИЧ), 1891 р.н., с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка), українець, освіта початкова, проживав у с.Водяне, колгоспник. Заарештований 28.11.1937 Компаніївським РВ НКВС (шкідництво, наклепи на Конституцію СРСР, положення про вибори до Верховної Ради СРСР). Засуджений 1.12..1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 28.01.1938. Реабілітований 6.06.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4748)

ТАРАНУХА ТРОХИМ КИРИЛОВИЧ, 1912 р.н., с.Павлівка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) з листопада 1943 року, проживав у м.Казань (Татарстан, Росія), військовослужбовець з 1934 року, рядовий 74-го мінометного Бежецького полку 352 дивізіону. Заарештований 21.02.1944 відділом контррозвідки "Смерш" (антирадянська агітація: "Я казав, що німецька армія сильніша нашої, німці в листівках пишуть правду: для наших полонених створюють добрі умови, видають їм документи і направляють працювати в глибокий тил за спеціальністю, а хто бажає – зараховують у свою армію або в РВА і ставлять на командирську посаду. Цю інформацію з тилу я чув від товариша по батареї Пономарьова, який був на окупованій території, а недавно загинув" – із останнього слова на судовому процесі; регулярно зводив наклепи на технічне оснащення Червоної армії, матеріальні запаси Радянського Союзу, вихваляв економіку Німеччини, не вірив у перемогу над німцями). Засуджений 3.05.1944 військовим трибуналом 277-ої Ярославльської стрілецької дивізії до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки та медалі "За бойові заслуги". Реабілітований 11.03.1968 трибуналом Московського військового округу. (П – 8153)

ТАРАНЦОВ ЗАХАР МАТВІЙОВИЧ, 1885 р.н., с.Ганнівка (нині с.Сонячне), українець, освіта початкова, проживав у с.Моргунівка Новомиргородського району, хлібороб. Заарештований 1.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації, хлібозаготівлі, самооподаткування). Засуджений 10.04.1930 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 19.01.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 5970)

ТАРАСЕНКО ДМИТРО ПАВЛОВИЧ, 1898 р.н., с.Лозуватка, українець, освіта початкова, член ВКП(б) до 1931 року, проживав на ст.Синча Харківської області, член правління робкоопу радгоспу "Вирішальний". У 1931 році за посадовий злочин був засуджений до 1,5 року неволі

з забороною займати відповідальні посади протягом 2 років. Вдруге заарештований 15.05.1933 Одеським облвідділом ДПУ (в роки громадянської війни 1,5 місяці служив у війську армії УНР; член контрреволюційного повстанського угруповання, у хаті Тарасенка відбувалися збори групи, у другій половині хати розміщувалось правління колгоспу). Засуджений 27.07.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ до 3 років ув'язнення умовно, з-під варти звільнений. (П – 11142)

ТАРАСЕНКО ІЛЛЯ ПАВЛОВИЧ, 1907 р.н., с.Лозуватка, українець, письменний, член ВКП(б) з 1932 року, тракторист колгоспу до мобілізації, червоноармієць-надстроковик, старший тракторний механік 137-го артилерійського полку. Заарештований 10.07.1935 особливим відділом НКВС 137-го артилерійського полку (одружений на куркульській дочці, вів підривну роботу в армії, закликаючи вояків не продовжувати надстрокову службу; висловлював націоналістичні погляди: "Україна хліборобна, а в неї забирають хліб і люди вмирають міліонами"; пропагував антисемітизм: "Ще прийде пора, що євреїв будуть різати, як робив це Махно, і сам я візьму в цьому участь"; розповсюджував антирадянські анекдоти: "Ісус їздив на одному ослі, а Сталін на міліонах", розшифровував МТС як "могила трудящого селянства"). Засуджений 10.08.1935 трибуналом Київського військового округу до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 1.03.1991 головною військовою прокуратурою. (П – 12582)

ТАРАСЕНКО МИКОЛА КИРИЛОВИЧ, 1899 р.н., смт Біляївка Одеського області, українець, неписьменний, проживав у с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка), член правління колгоспу "Незаможник". Заарештований 29.12.1932 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("через саботаж хлібозаготівельних робіт членами правління колгоспу "Незаможник" Тарасенком і Пономаренком план на 25.12.1932 року виконано на 46%, не заскиртовано 20 га ячменю і не скошено пізніх культур на площі 50 га"). Зінов'євським МВ ДПУ 26.04.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 954)

ТАРАСЮК ГРИГОРІЙ КАРПОВИЧ, 1903 р.н., с.Лозуватка, українець, освіта початкова, хлібороб, член артілі "8-е березня". Заарештований 15.05.1933 Одеським облвідділом ДПУ (майно продане за борги держподатку; вів антирадянську агітацію, член контрреволюційного повстанського угруповання). Засуджений 27.07.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах умовно, з-під варти звільнений. (П – 11142)

ТАРАСЮК ОЛЕКСІЙ ВАРФОЛОМІЙОВИЧ, 1891 р.н., с.Лозуватка, українець, освіта початкова, проживав у м.Гола Пристань Херсонської області, кухар радгоспу "Циммервальд". У 1931 році розкуркулений. Заарештований 10.04.1933 Одеським облвідділом ДПУ (вів антирадянську агітацію, член контрреволюційного повстанського угруповання у с.Лозуватка). Засуджений 27.07.1933 особливою нарадою ДПУ до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 10.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11142)

ТАРАСЮК ЯКІВ ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1888 р.н., с.Кобзівка Пугачовського району Куйбишевської області (Росія), українець, освіта початкова, проживав у с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка). Заарештований 3.03.1938 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська релігійна агітація). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 1.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10630)

ТЕРНОВА КАТЕРИНА ПЛАТОНІВНА, 1888 р.н., с.Живанівка, українка, неписьменна, проживала у м.Кіровограді, домогосподарка. Заарештована 13.02.1944 УНКДБ Кіровоградської області (чоловік Ісай Миколайович у роки окупації утримував буфет, виїхав з німцями на захід; підозрювалась у зраді Батьківщини, видачі червоного партизана німецькій окупаційній владі). Управлінням НКДБ Кіровоградської області 3.07.1944 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2448)

ТИМОШЕНКО ТЕТЯНА ГЕРАСИМІВНА, 1887 р.н., с.Живанівка, українка, неписьменна, проживала у м.Кіровограді, домогосподарка. Заарештована 16.02.1944 Кіровоградським УНКВС (зв'язок з німецькими карними органами в роки німецької окупації). Засуджена 17.11.1945 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 7.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12255)

ТИХА ОЛЬГА КОСТЯНТИНІВНА, 1906 р.н., с.Захарово-Абрамівка Обертасівської сільради Зінов'євського району, українка, малописьменна, селянка-середнячка. Заарештована 14.07.1932 Зінов'євським МВ ДПУ (підозрювалась у замахові на вбивство голови Обертасівської сільради). Зінов'євським РВ ДПУ 9.10.1932 справу припинено, з-під варти звільнена. (П – 2881)

ТКАНОВ ЛЕОНТІЙ АНДРІЙОВИЧ, 1897 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта вища, проживав у м.Кіровограді, учитель школи №7. Заарештований 21.02.1938 Кіровським МВ НКВС (участь в контрреволюційній українській націоналістичній організації). Засуджений 20.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 1.03.1956 Кіровоградським облсудом. (П – 3358)

ТКАНОВ МИХАЙЛО ПЕТРОВИЧ, 1899 р.н., смт Компаніївка, українець, письменний, конюх сільради. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (як активний учасник повстання проти радянської влади у 1919). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення. Реабілітований 7.03.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3504)

ТКАНОВ ЯКІВ ПЕТРОВИЧ, 1893 р.н., смт Компаніївка, українець, письменний, бригадир колгоспу ім.Компанійця. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (шкідницька діяльність). Засуджений 22.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 22.06.1938. Реабілітований 12.06.1956 трибуналом Київського військового округу. (П – 1922)

ТКАЧЕНКО ВАСИЛЬ ІВАНОВИЧ, 1899 р.н., с.Губівка, українець, письменний, проживав у с.Новопавлівка (нині с.Волошки), військовослужбовець 420-го будівельного батальйону. Заарештований 21.10.1941 особливим відділом НКВС 150-ого армійського управління військово-польового будівництва (вів антирадянську агітацію: "поширював серед бійців фашистську ідеологію, наклепницькі вислови на адресу радянського уряду, вихваляв німецьку армію"; "Частини Червоної армії відступають, бо ж батогами німців не зупинити, треба танків, техніки, а їх у нас бракує, не як у німців", "А що уряд? Народ йому не потрібен – якщо побачить, що справи кепські, то сядуть у літак та й чкурнуть у Лондон, як польський уряд вчинив"). Помер від туберкульозу 19.01.1942 вночі в КПЗ. Трибуналом військ НКВС охорони тилу Південного фронту 22.01.1942 справу припинено. (П – 5013)

ТКАЧЕНКО СТЕПАН ГАВРИЛОВИЧ, 1901 р.н., с.Криничувате, українець, освіта початкова, хлібороб. У 1931 році розкуркулений. Заарештований 24.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівлі). Засуджений 1.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 21.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7071)

ТКАЧЕНКО ЯВТУХ ІВАНОВИЧ, 1908 р.н., с.Нечаївка, українець, письменний, член колгоспу ім.Щорса до мобілізації в армію у 1939 році. Заарештований 20.08.1940 особливим відділом Южського табору УНКВС Івановської області (здався в полон під час фінської війни). Засуджений 26.09.1940 НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 23.12.1957 трибуналом Московського військового округу. (П – 3949)

ТКАЧЕНКО ЯКІВ ПАВЛОВИЧ, 1912 р.н., с.Тернуватка, українець, освіта неповна середня, проживав у м.Петрозаводську (Карелія, Росія), військовослужбовець з 1934 року, зброяр 3-го прикордонного загону військ НКВС. Заарештований 21.10.1937 Петрозаводським 3-ім прикордонним загоном НКВС (антирадянська агітація: "зводив наклепи на політику партії та уряду СРСР в галузі колгоспного будівництва, висловлював недовіру Верховному суду стосовно вироку Тухачевському та іншим"). Засуджений 10.05.1938 трибуналом військової частини №4626 до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 3 роки. Верховним судом СРСР 10.06.1940 справу припинено. (П – 8137)

ТОПЧЕНКО СВИРИД ДЕНИСОВИЧ, 1898 р.н., с.Мордва Чигиринського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Богодарівка, колгоспник. Заарештований 29.12.1932 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація, злочино-байдуже ставлення до виконання службових обов'язків завідуючого продуктовою коморою колгоспу). Засуджений 11.03.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 23.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7029)

ТОРГАЛО АНДРІЙ МАКСИМОВИЧ, 1905 р.н., с.Кременчувате, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 24.04.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (контрреволюційна діяльність). Зінов'євським окрвідділом ДПУ 24.07.1930 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 7885)

ТРОСТЯНИЙ ВЛАС ФЕДОРОВИЧ, 1891 р.н., с.Софіївка, українець, освіта початкова, хлібороб. Заарештований 6.03.1931 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (агітація проти організації колгоспів, хлібоздачі). Зінов'євською міськпрокуратурою 22.04.1931 справу припинено. (П – 1051)

ТЮПА ВАСИЛЬ КОНОНОВИЧ, 1913 р.н., с.Зелене, українець, освіта початкова, проживав у смт Компаніївка, робітник приміського підсобного господарства Компаніївського полігону 15-ої

авіабригади. У 1929 році разом з батьком розкуркулений, від заслання переховувались, батька у 1933 році засудили за крадіжку зерна до 7 років, а сина до 8-ми концтабору. Вдруге заарештований 16.08.1937 Кіровським МВ НКВС (антирадянська пропаганда проти заходів партії та уряду, колгоспного життя, нав'язування державної позики). Засуджений трійкою УНКВС Одеської області 28.08.1937 до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 21.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9192)

УСАТЕНКО ІВАН МУСІЙОВИЧ, 1898 р.н., с.Лозуватка, українець, освіта початкова, проживав у м.Кам'янське (нині Дніпродзержинськ Дніпропетровської області), рахівник заводу ім.Дзержинського. Заарештований 7.05.1933 Одеським облвідділом ДПУ (середняк, майно продане як борги за держподатки, член контрреволюційного повстанського угруповання у с.Лозуватка; будучи сексотом органів ДПУ, не доніс про відомі факти; при обшуку вилучений револьвер браунінг бельгійського зразку з 7–ома патронами). Засуджений 27.07.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ до 3 років ув'язнення у виправно-трудових таборах умовно, з-під варти звільнений. (П – 11142)

ФОМЕНКО ДМИТРО СТЕПАНОВИЧ, 1910 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта неповна середня, до мобілізації проживав на ст.Долинська, командир відділення 23-го окремого зенітно-артилерійського дивізіону. Зарештований 1.09.1942 ОВ НКВС ГДР ПВО (антирадянська агітація: "Приголомшений останніми боями, я висловив думку, що перемога в 1942 році над німецьким фашизмом буде проблемною без відкриття союзниками другого фронту. Події останніх днів змусили мене визнати потугу німецької зброї і техніки, слабкість наших укріплень" – із клопотання про помилування на ім"я голови президії Верховної ради СРСР М.Калініна 6.09.1942). Засуджений 5.09.1942 військовим трибуналом Грозненського гарнізону до розстрілу, вирок виконано 13.09.1942. Реабілітований 26.11.1991 прокуратурою північно-Кавказького військового округу. (П – 12921).

ФОМЕНКО ЙОСИП ПЕТРОВИЧ, 1886 р.н., смт Компаніївка, українець, освіта початкова, сторож "Заготзерно". Заарештований 23.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (сприяв розкраданню зерна). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край умовно. Реабілітований 16.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6871)

ФРІДМАН ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ, 1894 р.н., Латвія, латиш, освіта початкова, проживав у с.Нечаївка Компаніївського району, машиніст колгоспу "Шлях до комунізму". Заарештований 20.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (письмовий зв'язок з радикалами у Латвії, контрреволюційна пропаганда). Засуджений 16.02.1938 особливою нарадою НКВС СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 5.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11452)

ХАЛЯВКА МИКИТА СЕМЕНОВИЧ, 1892 р.н., с.Морквина, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 21.08.1937 Бобринецьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9356)

ХЛИСТУН ЯКІВ КУПРІЯНОВИЧ, 1890 р.н., с.Германівка (нині Гарманівка), українець, письменний, хлібороб. У 1932 році розкуркулений. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ ("завідуючи в комуні "Степовик" сільськогосподарським інвентарем, недбало ставився до нього, гальмував жнива 1932 року"; належав до гурту селян, які "під усякими приводами прагнули шкодити справі соціалістичного будівництва на селі, зривали всі заходи радянської влади, особливо виконання плану хлібозаготівлі 1932 року, коли сільрада Германівки на середину січня 1933-го не виконала й половини доведеного їй завдання"; підтримував слова Моржана: "Дурні ті, хто йде в колгосп – я живу добре, а колгоспники голодні й голі", в результаті чого "від початку колективізації артіль "ОСО" і комуна "Степовик" відстають у хлібоздачі"). Засуджений 20.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 9.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7196)

ХОВРАК ГРИГОРІЙ НЕСТЕРОВИЧ, 1905 р.н., с.Гаранча Чернівецького району Чернівецької області, українець, освіта початкова, член ВКП(б) у 1930-35 роках, проживав у с.Наглядівка Компаніївського району, судовий виконавець Компаніївського нарсуду. Заарештований 26.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (вихваляв Якіра, Примакова, листувався з румунським консулом). Засуджений НКВС та Прокурором СРСР до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 5.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11485)

ЦАРЕНКО ІВАН ІВАНОВИЧ, 1902 р.н., с.Нечаївка, українець, письменний, проживав у

м.Кіровограді, вантажник спиртзаводу. Заарештований 24.06.1938 Кіровським МВ НКВС (організатор куркульських виступів). Кіровською міськпрокуратурою 29.12.1938 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2225)

ЦАРЕНКО ЛАРІОН ВАСИЛЬОВИЧ, 1893 р.н., с.Гарманівка, українець, письменний, хлібороб. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (у 1932 році бригада знайшла у двох ямах закопаний хліб, украдений в комуні "Степовик"; належав до гурту селян, які "під усякими приводами прагнули шкодити справі соціалістичного будівництва на селі, зривали всі заходи радянської влади, особливо виконання плану хлібозаготівлі 1932 року, коли сільрада Германівки на середину січня 1933-го не виконала й половини доведеного їй завдання"; підтримував слова Моржана: "Дурні ті, хто йде в колгосп – я живу добре, а колгоспники голодні й голі", в результаті чого "від початку колективізації артіль "ОСО" і комуна "Степовик" відстають у хлібоздачі"). Засуджений 20.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі умовно. Реабілітований 9.02.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7196)

ЦЕННЕР ЯКІВ ЯКОВИЧ, 1893 р.н., с.Василівка, німець, освіта 4 класи, проживав у с.Шпрінгфельд Устинівського району, член колгоспу "Нойє Вег". Заарештований 20.07.1938 Устинівським РВ НКВС (член контрреволюційної куркульської фашистської організації, шкідництво). Засуджений 3.10.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 8.10.1938. Реабілітований 21.12.1988 Кіровоградським облсудом. (П – 8544)

ЦИРФА ГРИГОРІЙ ЛУКИЧ, 1899 р.н., проживав у с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка), заступник директора радгоспу "8-е Березня". Заарештований 3.02.1933 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (член контрреволюційної організації) . Інші дані у справі відсутні. (П – 6566)

ЧЕРЕВАТЕНКО ПАВЛО ОМЕЛЯНОВИЧ, 1895 р.н., с.Суслове (приєднане до с.Мар'ївки), українець, освіта початкова, бригадир рільничої бригади колгоспу ім.Кагановича. Заарештований 16.10.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська діяльність: шкідництво, зв'язки з членами контрреволюційної повстанської організації). Засуджений 21.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.06.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10575)

ЧЕРИЧАНСЬКИЙ ВАСИЛЬ ІОНОВИЧ, с.Зелене, українець, освіта початкова, колгоспник. У 1930 році за антиколгоспну агітацію був засуджений до 3 років концтаборів. Вдруге заарештований 2.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (агітація проти заходів радвлади). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 24.12.1937. Реабілітований 24.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10612)

ЧЕРИЧАНСЬКИЙ НИКИФОР МИКИТОВИЧ, 1895 р.н., с.Зелене, українець, освіта початкова, завгосп колгоспу. Заарештований 20.01.1933 Зінов'євським МВ ДПУ (антирадянська агітація проти хлібозаготівлі). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край умовно, з-під варти звільнений. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 6664)

ЧЕРИЧАНСЬКИЙ ОВСІЙ МИКИТОВИЧ, 1897 р.н., с.Тернова Балка, українець, письменний, старший конюх колгоспу ім.Молотова. У 1932 році розкуркулений, у 1933-ому перебував під слідством за контрреволюційну пропаганду. Вдруге заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (звинувачений у належності до контрреволюційного угруповання з десяти осіб, переважна більшість яких брала участь у повстанні проти радвлади у 1919 році, куркулі, або з куркульських родин; шкідницька діяльність в колгоспі, агітація проти заходів партії й уряду, капітулянтські настрої). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 14.12.1957 Кіровоградським облсудом. (П – 3944)

ЧОРНОМАЗ КАТЕРИНА САМІЙЛІВНА, 1892 р.н., с.Майорівка (приєднане до с.Нечаївка), українка, письменна, проживала у м.Кіровограді, без певних занять. Заарештована 10.06.1948 УМДБ Кіровоградської області (антирадянська агітація в роки німецької окупації). Засуджена 13.07.1948 Кіровоградським облсудом до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітована 28.04.1989 Верховним судом УРСР. (П – 9803)

ЧОРНОМОРЧЕНКО МАРІЯ ОЛЕКСАНДРІВНА, 1924 р.н., смт Компаніївка, українка, освіта 7 класів, член ВЛКСМ з 1937 року, без певних занять. Заарештована 23.01.1944 відділом контррозвідки "Смерш" 81-ої гвардійської стрілецької дивізії (зрада Батьківщини: "в липні 1943 року за відмову працювати на будівництві амбарів заарештована німецькою поліцією й відправлена у концтабір

"Тернова Балка", де була завербована в агенти СД, давши письмове зобов'язання пробратись у партизанський загін Чорного лісу під Знам'янкою з метою виявлення його місця знаходження", "у партизанський загін потрапила завдяки давньому знайомству з командиром Скирдою, у жовтні 1943-го була виключена із партизанського загону"). Засуджена 8.07.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітована 22.08.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11469)

ЧОРНУШЕНКО СЕМЕН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1907 р.н., с.Байраки Лисянського району Черкаської області, українець, освіта середня, виключений із ВКП(б) у листопаді 1932-го, проживав у с.Комишувате (нині у складі смт.Компаніївки), завідувач Комишуватської трудової школи. Заарештований 4.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (у колгоспах "Друга п'ятирічка" і "Незаможник" план хлібозаготівлі виконано на третину, за що членів правління засуджено у грудні 1932 на довгі строки; "Чорнушенко як секретар партійної організації не забезпечив належного більшовицького керівництва, не організував комуністів на боротьбу за хліб, осередок довів до розвалу, віддавши його на поталу куркульству"). Зінов'євським міським народним судом 19.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 945)

ЧОРНУШЕНКО СЕМЕН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1907 р.н., с.Боярка Уманського округу (нині Лисянського району Черкаської області), українець, освіта середня, член ВКП(б) з 1930 року до 15.12.1932, проживав у с.Комишувате (нині у складі смт Компаніївка), секретар партосередку сільської ради, завідувач трудової школи. Заарештований 29.12.1932 Зінов'євським РВ ДПУ ("допустив зрив хлібозаготівлі у артілях "Друга п'ятирічка" і "Незаможник", де систематично розкрадалося зерно, процвітала куркульська агітація – станом на 18.11.1932 відповідно план було виконано на 38 і 22%, за що правління обох артілей було репресовано у грудні 1932 року і засуджено на тривалі строки"). Зінов'євською міською прокуратурою 19.02.1933 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 945)

ШАПОВАЛОВ АРТЕМ ЮХИМОВИЧ, 1890 р.н., с.Мар'ївка, українець, освіта початкова, колгоспник. Заарештований 3.03.1938 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 28.04.1939 Кіровоградським облсудом до 1 року ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 26.10.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 581)

ШАПОВАЛОВ ІВАН МИХАЙЛОВИЧ, 1894 р.н., с.Лозуватка, українець, освіта початкова, інструктор Осоавіахіму. Заарештований 6.05.1933 Одеським облвідділу ДПУ (майно продане як борг за держподатки, вів антирадянську агітацію, член контрреволюційного повстанського угруповання). Засуджений 27.07.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення умовно, з-під варти звільнений. (П – 11142)

ШАРАФАНОВ ЄВГЕН СТЕПАНОВИЧ, 1896 р.н., с.Ульбатове Дубнівського району Рівненської області, поляк, освіта початкова, проживав у с.Водяне Компаніївського району, член колгоспу ім.Блюхера. Заарештований 19.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда). Засуджений 21.02.1938 особливою нарадою НКВС до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 5.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 11378)

ШВЕЦЬ КИРИЛО ЮХИМОВИЧ, 1890 р.н., смт Маневичі Волинської області, українець, освіта початкова, проживав на х.Степовий Комишуватської сільради, конюх колгоспу "Степовий". Заарештований 10.03.1938 Компаніївським РВ НКВС (агітація проти колективізації, вихваляв умови життя у Польщі). Кіровоградським облсудом 29.06.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1056)

ШЕВЦОВ СТЕПАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1889 р.н., с.Криничувате, українець, освіта початкова, городник колгоспу ім.43-го полку. Заарештований 27.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8956)

ШЕРЕМЕТ ІВАН СЕМЕНОВИЧ, 1905 р.н., с.Коротяк, українець, освіта початкова, проживав у м.Кіровограді, погонич "Кооптрансгужу". У 1930 році розкуркулений. Заарештований 13.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ ("під час перевезення зерна із глибинних пунктів і колгоспів вночі проїжджав проз свою хату і скидав заготовлений мішечок із збіжжям; при обшуку в різних місцях знайдено закопаними пшениці 78 кілограмів, жита 15, ячменю 52 кілограми"). Засуджений 31.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення в концтаборі. Реабілітований 25.04.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7595)

ШИНКАРЕНКО МАКАР ІВАНОВИЧ, 1904 р.н., х.Вербовий, українець, освіта початкова,

колгоспник. Заарештований 27.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна пропаганда). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10286)

ШИНКАРЕНКО НИКИФОР БОРИСОВИЧ, 1872 р.н., с.Софіївка, українець, письменний, хлібороб, кравець. Заарештований 23.02.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ (антирадянська агітація проти колективізації, державної хлібозаготівлі). Зінов'євським окрсудом 7.06.1930 виправданий, справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 1802)

ШКОЛА ІВАН ФЕДОРОВИЧ, 1913 р.н., с.Зелене, українець, освіта 5 класів, тракторист до мобілізації у січні 1944-го, червоноармієць, рядовий 238-го стрілецького полку. Заарештований 23.01.1945 окрвідділом "Смерш" 81-ої гвардійської стрілецької Красноградської дивізії (перебуваючи на території Румунії і спостерігаючи життя за кордоном, ділився думками з солдатами: "При німецькій окупації в нас життя наладилось, усього було достатньо, податками німці селян не обкладали, а зараз, як написала ось дружина в листі, навіть курей люди не тримають, заробила хліба у колгоспі і той відібрали"). Засуджений 12.02.1945 військовим трибуналом 81-ої ГСКД до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах з позбавленням громадянських прав на 5 років та конфіскацією майна.

ШМАЛЬЦ АНТОНІНА МИХАЙЛІВНА, 1923 р.н., с.Антонівка Компаніївського району, українка, освіта початкова, проживала у м.Кіровограді, сортирувальниця міського поштамту. Заарештована 29.01.1944 УНКДБ Кіровоградської області ("у березні 1942 року прийняла німецьке підданство, отримувала продукти харчування як фольксдойч, влітку виїхала у Німеччину, де у таборі м.Франкфурт виконувала завдання коменданта табору – виявляти учасників опору німецькій адміністрації, у жовтні 1942-го повернулась додому, навела зв'язки з гебітскомісаром, виявляла на пошті й на базарі невдоволених німецькими порядками – написала в гебітскомісаріат два донесення про загальні настрої людей, вказуючи конкретних осіб"; підозрювалась як таємний агент німецької контррозвідки). Засуджена 18.11.1944 особливою нарадою НКВС СРСР до 7 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Померла 10.11.1945 в таборах. Реабілітована 31.07.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 12319)

ШМУНДЕР ІВАН СЕРГІЙОВИЧ, 1901 р.н., с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), українець, освіта початкова, завгосп колгоспу. Заарештований 26.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (в роки громадянської війни служив у війську армії УНР, брав участь у збройних селянських повстаннях; антирадянська діяльність, шкідництво). Засуджений 21.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 29.05.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10678)

ШОКАЛО ЯКІВ АНТОНОВИЧ, 1868 р.н., с.Губівка, українець, письменний, мешкав на х.Конєва Бобринецького району, хлібороб. У 1931 році розкуркулений, у 1932-ому засуджений за невиконання плану хлібозаготівель до 3 років таборів з позбавленням громадянських прав на 5 років. Вдруге заарештований 2.08.1937 Бобринецьким РВ НКВС (агітація проти колективізації). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 19.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1462)

ШТИЛЕНКО МИНА МИХАЙЛОВИЧ, 1896 р.н., с.Лозуватка, українець, освіта початкова, проживав у с.Новосавицьке Новгородківського (нині Долинського) району, безробітний. Заарештований 2.06.1930 Зінов'євським окрвідділом ДПУ ("31.05.1930 увечері здійснив терористичний напад на уповноваженого представника райвиконкому Козодерова, який мав проводити в сільському клубі збори"). Засуджений 27.07.1930 Зінов'євським окружним судом до 5 років ув'язнення у концтаборі з позбавленням громадянських прав на 3 роки та конфіскацією майна. Реабілітований 12.09.1990 Кіровоградським обласним судом. (1823 – П)

ШТУНДЕР ІВАН ЗОСИМОВИЧ, 1889 р.н., с.Федосіївка (приєднане до с.Червоновершка), українець, освіта початкова, проживав у смт. Компаніївка, обліковець районного "Уполнаркомзагу". Заарештований 26.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Управлінням ДБ УНКВС Кіровоградської області 3.08.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2527)

ШУЛЬГА ТРОХИМ КУПРІЯНОВИЧ, 1886 р.н., с.Моринці Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Морквина Компаніївського району, різноробочий. Заарештований 3.12.1937 Бобринецьким РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 14.11.1964 Кіровоградським облсудом. (П – 7879)

ЩЕРБИНА ІВАН ВАСИЛЬОВИЧ, 1913 р.н., с.Нечаївка, українець, освіта вища, проживав у м.Новоукраїнка, вчитель школи №1. Заарештований 7.05.1944 Новоукраїнським РВ НКДБ (підозрювався у зв'язках з Організацією українських націоналістів). Новоукраїнським РВ НКДБ 1.08.1944 направлений у спецтабір НКДБ для фільтрації. (П – 424)

ЩЕРБИНА ПРОКІП ЛАВРЕНТІЙОВИЧ, 1891 р.н., с.Терноватка, українець, освіта початкова, член колгоспу "Комуніст". У 1930 році розкуркулений. Заарештований 6.03.1931 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (будучи баптистом-пресвітером, проводив агітацію проти заходів радянської влади на селі). Засуджений 7.06.1931 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. Вдруге заарештований 3.03.1938 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна релігійна пропаганда). Засуджений 4.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 26.05.1938. Реабілітований 26.07.1958 Кіровоградським облсудом. (П – 6693, 4441)

ЮРЧЕНКО ГНАТ ПОРФИРОВИЧ, 1898 р.н., с.Золотницьке, українець, освіта початкова, член колгоспу "Червоний профінтерн". Заарештований 23.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська діяльність, шкідництво). Засуджений 30.12.1937 трійкою НКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 28.02.1938. Реабілітований 31.03.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 9155)

ЮРЧЕНКО ДАВИД ЗАХАРОВИЧ, 1880 р.н., с.Єлизаветка Мокрокалигірського району Київської області (нині Катеринопільського Черкаської), українець, освіта початкова, проживав у с.Першотравенка Компаніївського району, ветсанітар. Заарештований 3.03.1938 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 10.04.1938 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 25.05.1938. Реабілітований 24.06.1967 Кіровоградським облсудом. (П – 8114)

ЮРЧЕНКО ІВАН ОЛЕКСІЙОВИЧ, 1900 р.н., с.Золотницьке, українець, освіта початкова, член колгоспу "Червоний профінтерн". У 1921 році за брехливі свідчення був засуджений до 1 року неволі. Вдруге заарештований 24.01.1933 Зінов'євським МВ НКВС ("агітував колгоспників не виходити на молотьбу, раз не дають у колгоспі хліба; при перевезенні зерна вкрав 2 пуди 10 фунтів зерна в колгоспі"). Засуджений 2.02.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років заслання у північний край. Реабілітований 14.12.1993 Кіровоградською облпрокуратурою. (7127 – П)

ЮХИМЕНКО ДЕМИД ІВАНОВИЧ, 1911 р.н., с.Чемирівка Корсунь-Шевченківського району Черкаської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Богодарівка Компаніївського району, колгоспник. Заарештований 1.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (агітація, спрямована на зрив заходів радянської влади на селі.). Засуджений 11.01.1933 особливою нарадою при колегії ДПУ УРСР до 3 років ув'язнення у концтаборі. Реабілітований 18.03.1994 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 7030)

ЯВТУШЕНКО АРСЕН ТЕРЕНТІЙОВИЧ, 1884 р.н., с.Обертасове, українець, освіта початкова, завгосп колгоспу імені Сталіна. Заарештований 13.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (саботаж господарсько-політичних кампаній на селі, антирадянська агітація). Засуджений 25.03.1933 Зінов'євським районним народним судом до 6 років неволі з позбавленням громадянських прав на 5 років. Реабілітований 25.09.1989 Кіровоградським облсудом. (13916 – П)

ЯВТУШЕНКО ВОЛОДИМИР ФЕДОРОВИЧ, 1906 р.н., с.Обертасове, українець, освіта початкова, член колгоспу імені Сталіна. Заарештований 13.01.1933 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (саботаж господарсько-політичних кампаній на селі, антирадянська агітація). Засуджений 25.03.1933 Зінов'євським районним народним судом до 5 років неволі. Реабілітований 25.09.1989 Кіровоградським облсудом. (13916 – П)

ЯКИМОВИЧ ГРИГОРІЙ ЙОСИПОВИЧ, 1890 р.н., Яворівський район Львівської області, українець, освіта початкова, проживав у с.Водяне Компаніївського району, член колгоспу імені Блюхера. Заарештований 9.02.1938 Компаніївським РВ НКВС (контрреволюційна агітація). Компаніївським РВ НКВС 25.01.1939 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 348)

ЯНОВСЬКИЙ АНДРІЙ МИКОЛАЙОВИЧ, 1892 р.н., с.Майорівка, українець, освіта незакінчена вища, проживав у м.Кіровограді, головний бухгалтер технікуму механізації сільського господарства. Заарештований 17.10.1937 Кіровським МВ НКВС (контрреволюційна та шкідницька робота серед студентів). Засуджений 2.11.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 19.11.1937. Реабілітований 24.01.1959 Кіровоградським облсудом. (П – 4622)

ЯНУЦИК СТЕПАН ЙОСИПОВИЧ, 1870 р.н., с.Берестовці Гродненської губернії (Білорусія), білорус, освіта середня спеціальна, проживав у с.Юр'ївка, завідувач трудової школи. Заарештований 4.03.1931 Зінов'євським міськвідділом ДПУ (антирадянська агітація). Зінов'євською міськпрокуратурою 10.09.1931 справу припинено, з-під варти звільнений. (П – 2612)

ЯРКОВ НИКИФОР ГРИГОРОВИЧ, 1883 р.н., с.Живанівка, українець, освіта початкова, член колгоспу ім.Горького. Заарештований 27.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (антирадянська агітація). Засуджений 28.08.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 8 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 25.06.1990 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 1700)

ЯРОВИЙ ПРОКІП ДЕМЕНТІЙОВИЧ, 1867 р.н., х.Біляївка Живанівської сільради, українець, неписьменний, проживав у с.Біляївка, конюх колгоспу "Перший ЗКУ". У 1930 році був розкуркулений, від заслання переховувався у м.Кривому Розі. Заарештований 27.07.1937 Компаніївським РВ НКВС (шкідницька діяльність: "на ґрунті класової ненависті в хомути вкладав посторонні предмети, якими при виконанні робіт у коней натирались холки", "виганяв коней у такі місця, де зовсім не було паші, і повертав їх у конюшню голодними"; антирадянська агітація: "ненависть свою вкладав у слова, які часто чули від нього: "Пропади ти пропадом, зачумлений колгосп!"). Засуджений 10.09.1937 трійкою УНКВС Одеської області до 10 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 7.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 8959)

ЯРУХІН ФЕДОСЬ АНДРІЙОВИЧ, 1912 р.н., с.Раслове Полтавківської сільради Компаніївського району, українець, освіта 4 класи, рядовий 208-го стрілецького полку 18-ої стрілецької дивізії. Заарештований 25.08.1940 УНКВС Івановської області (порушення військової присяги: здався в полон фінам). Засуджений 27.09.1940 особливою нарадою НКВС СРСР до 5 років ув'язнення у виправно-трудових таборах. Реабілітований 3.04.1958 трибуналом Московського військового округу. (П – 4270)

ЯРУХІН ПОРФИР ФЕДОРОВИЧ, 1881 р.н., с.Раслове Полтавківської сільради, українець, освіта початкова, тесля колгоспу "Червоний плугатар". Заарештований 3.12.1937 Компаніївським РВ НКВС (агітація проти колгоспного будівництва на селі та інших заходів радвлади). Засуджений 8.12.1937 трійкою УНКВС Миколаївської області до розстрілу, вирок виконано 27.12.1937. Реабілітований 28.04.1989 Кіровоградською облпрокуратурою. (П – 10567)

СКОРОЧЕННЯ

АН – Академія наук
АРК – Автономна Республіка Крим
бупр – будинок примусової праці
ВКП(б) – Всесоюзна Комуністична партія (більшовиків)
ВТ – військовий трибунал
ВТТ – виправно-трудовий табір
ВУЦВК – Всеукраїнський Центральний Виконавчий Комітет
ВУЧК – Всеукраїнська надзвичайна комісія (*з російської*)
ВЧК – Всесоюзна надзвичайна комісія (*з російської*)
ГУДБ – Головне управління державної безпеки
ДПУ – Державне політичне управління
ДТВ – дорожно-транспортний відділ
ЗСП – запасний стрілецький полк
КДБ – Комітет державної безпеки
КЕЧ – комунально-експлуатаційна частина
КП(б)У – Комуністична партія (більшовиків) України
КПРС – Комуністична партія Радянського Союзу
м. – місто
МВ – міський відділ
МВС – Міністерство внутрішніх справ
МДБ – Міністерство державної безпеки
МРВ – міжрайонний відділ
МТС – машино-тракторна станція
НКВС – Народний комісаріат внутрішніх справ
НКДБ – Народний комісаріат державної безпеки
ОВ – особливий відділ, обласний відділ, окружний відділ (*залежно від контексту*)
ОДПУ – Об'єднане державне політичне управління
ОДТВ – об'єднаний дорожно-транспортний відділ
ОДТВ – об'єднаний дорожно-транспортний відділ
ОН – особлива нарада
ОУН – Організація Українських Націоналістів
ПФЛ – перевірочно-фільтраційний табір (з російської)
р.н. – рік народження
РАБ – район авіаційного базування
РВ – районний відділ
с. – село
СБУ – Служба безпеки України
смт – селище міського типу
СРСР – Союз Радянських Соціалістичних Республік
ст. – станція
ТВ – транспортний відділ
тсоз (соз) – товариство спільного обробітку землі
УНКВС – управління НКВС
УНР – Українська Народна Республіка
УРСР – Українська Радянська Соціалістична Республіка
ЧК – Надзвичайна комісія (*з російської*)

ЗМІСТ

Добровеличківський район
Василь Бондар. Петро Чорний з Піщаного Броду 7
Петро Чорний. Другий лист до українського народу. Історикам-інтернаціоналістам 12
Віталій Постолатій. Трагедія "Народної помсти" 16
Володимир Новицький. Відозви 18
Світлана Орел. "Ото тільки й нашого, що наробимося, як воли" 20
Федір Шепель. "Дело №66181", або Про військово-націоналістичну організацію 23
СПИСКИ РЕАБІЛІТОВАНИХ ЖЕРТВ ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ 27

Долинський район
Світлана Орел. "Якби був президент наш, український, зовсім інша справа була б..." 139
Федір Шепель. "Вони читали заборонену літературу" 142
Світлана Орел. Диверсанти, що здаються 145
СПИСКИ РЕАБІЛІТОВАНИХ ЖЕРТВ ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ 147

Знам'янський район
Спогад Запаренка Костянтина Зіновійовича 215
Спогад Вітохіна Бориса Васильовича 217
Світлана Орел. Зрадив народ і не зрадив своїх односельців? 218
Леонід Куценко. Справа №163: Аністратенко І.І. та інші 220
Світлана Орел. Шукачі національної правди із Чорноліської 225
СПИСКИ РЕАБІЛІТОВАНИХ ЖЕРТВ ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ 227

Кіровоградський район
Спогади сестер Олександри Андріївни і Лідії Андріївни Довгаленків 353
Спогад Балашової Антоніни Михайлівни 354
Георгій Позняк. До кінця служби лишалось десять днів 356
Віталій Постолатій. Дороги лихоліть 358
Світлана Орел. Хто зрадник? 363
СПИСКИ РЕАБІЛІТОВАНИХ ЖЕРТВ ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ 365

Компаніївський район
Спогад Момота Пилипа Гавриловича 475
Юрій Матівос. Винним себе не визнав 477
Федір Шепель. "Малювали вождям ріжки і вуса" 479
СПИСКИ РЕАБІЛІТОВАНИХ ЖЕРТВ ТОТАЛІТАРНОГО РЕЖИМУ 481

Скорочення 536

Науково-документальна серія книг

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

КІРОВОГРАДСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга друга

ДОБРОВЕЛИЧКІВСЬКИЙ, ДОЛИНСЬКИЙ, ЗНАМ'ЯНСЬКИЙ, КІРОВОГРАДСЬКИЙ, КОМПАНІЇВСЬКИЙ РАЙОНИ

Технічний редактор **В.Гащиць**
Коректор **С.Орел**
Комп'ютерна верстка **М.Данилова**

Підписано до друку 28.11.2004.
Формат 70x100 1/16. Друк офсетний. Папір офсетний.
Обсяг 43,8 обл. друк. арк
Наклад 1000. Зам. 174.

МПП "Антураж А"
м. Кіровоград, вул. Тимірязева, 83/52.
Тел. (0522) 24-58-76

ДЛЯ ЗАМІТОК

Українська РСР
Харків
Донецьк
Горький
Пенза
Куйбишев
Волгоград
Уральськ
Краснодар
Актюбинськ
Нальчик
Тифліс
Єреван
Баку
Мангишлак
Шевченко
Усть-Урт
Кунград
Нукус
Краснозаводськ
Ташауз
Небіт-Даг
Ашхабад
Байрам-Алі
Туркменська РСР
Узбекська ССР
Свинцеві рудники
Воєнні споруди
КОНЦЕНТРАЦІЙНІ ТАБОРИ В МОСКОВСЬКІЙ ІМПЕРІЇ
НА ПІДСТАВІ ПРАЦІ А.МИКУЛИНА
КОРДОНИ ДЕРЖАВ
КОРДОНИ СОЮЗНИХ РЕСПУБЛІК
МІСТА
ГРУПИ КОНЦТАБОРІВ
МІРИЛО
200 0 200 400 600 800 1000

РОСІЙСЬКА РФСР
КАЗАХСЬКА РСР
Киргизька РСР
Таджицька РСР
Сургут
Перм
Свердловськ
Тюмень
Тобольськ
Нарим
Курган
Ішим
Магнітогорськ
Кустанай
Омськ
Томськ
Орськ
Новосибірськ
Іртишськ
Ішим
Державинськ
Павлодар
Барнаул
Новокузнецьк
Теміртау
Бійськ
Цілиноград
Темітау
Єрмак
Нікольський
Карнак
Караганда
Аральськ
Каркаралінськ
Жарма
Ангауз
Зил-Орда
ДЕПСУ
КОКСУ
АКСУ
Туркестан
Кіровськ
Алма-Ата
Ленінськ
Талас
Самарканд
Узген
Ош
Душанбе